

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

نہکنک ہر شبد بھنڈار

دسواں بھاگ

مکتبہ

- ۱۶ گھنٹہ ۲۰۱۷ بکرمی گریجنگ دے گرہ رُژکا کلاں جالندھر ۱
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۷ بکرمی ہیم راج پُر گرداس پُر ۳
- ۲۸ گھنٹہ ۲۰۱۷ بکرمی پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگرا امرتسر ۷
- پہلی پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱
- ۰۸ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی بشن داس جالندھر والے دے نوٹ ۲۲
- ۲۵ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۲
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۵
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی سچے صاحبزادے دا بھيو دسنا جیٹھووال امرتسر ۴۶
- ۲۷ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی راشٹرپتی نوں ملن واسے جیٹھووال امرتسر ۵۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ ہری پُر امرتسر ۶۵
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ ڈروہی امرتسر ۷۴
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پرگٹ سنگھ دے گرہ للیاں کلاں امرتسر ۷۹
- ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ بوپارائے امرتسر ۸۳
- ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۸۶

- ۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ جھنڈیر جالندھر ۹۴
- ۵ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ دوسانجھ خرد جالندھر ۹۹
- ۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ جالندھر ۱۰۵
- ۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سنگھ دے گرہ گرایاں جالندھر ۱۱۵
- ۸ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گریج سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۲۳
- ۹ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیاں سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں جالندھر ۱۳۱
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیاں سنگھ دے گرہ چچا کلاں جالندھر ۱۴۲
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلیوال جالندھر ۱۴۴
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی مساسنگھ دے گرہ کوٹلی تھان جالندھر ۱۵۳
- ۱۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار بھاگ سنگھ دے گرہ ٹانڈا آڈا جالندھر ۱۵۶
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جالندھر ۱۷۴
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرینچن سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۸۰
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرینچن سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۸۹
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال امرتسر ۱۹۲
- ۲۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال امرتسر ۱۹۵

- ۲۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی وشو ناتھ ورما ایڈیشنل سیکٹری دے گھر راشٹریتی راجندر پراساد واسطے شبد ۲۱۴
- ۲۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ پنڈت نال گوہند گھاٹ پشکر اجمیر ۲۱۵
- ۲۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۲۱۷
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پہاڑ گنج دلی ۲۲۵
- ۳۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھاونی ۲۳۳
- پہلی پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۴۱
- ۱۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ سرچیت سنگھ دے جنم دن تیروے سال متون دے سمیں جیٹھووال امرتسر ۲۵۴
- ۱۶ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی لکھا سنگھ، چتر سنگھ اوگرا گرداس پُر ۲۵۸
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منسا سنگھ دے گرہ نوشہرا گرداس پُر ۲۶۴
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ جیر پُر گرداس پُر ۲۶۹
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ کانا کوٹاں گرداس پُر ۲۷۲
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کانا کوٹاں گرداس پُر ۲۷۸
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۸۲
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۹۱
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی کرتار کور دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۹۷

- ۱۹ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ میلہ سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۰۳
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۰
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۶
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۹
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی ورسا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۲۰
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۲۳
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی آسا سنگھ، پیارا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۰
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی گردھارا سنگھ نواں جنم دتا ۳۳۴
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ بلاکا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۶
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی پورو دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۸
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۹
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۴۱
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار کیشن سنگھ دے گرہ الٹ پینڈی گرداس پُر ۳۴۲
- ۲۲ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار کیشن سنگھ دے گرہ الٹ پینڈی گرداس پُر ۳۵۳
- ۲۲ پھلن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی دیپو دے گرہ دوست پُر گرداس پُر ۳۶۲

- ۲۲ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ شون گرداس پُر ۳۶۴
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی شون گرداس پُر ۳۷۳
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی سُندر سنگھ دے گرہ روسے گرداس پُر ۳۷۹
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۳۸۴
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی مسانگھ دے گرہ بل پُریا گرداس پُر ۳۹۰
- ۲۴ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی بوآ سنگھ دے گرہ پُریا گرداس پُر ۳۹۷
- ۲۹ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی نرتن سنگھ دے گرہ کرول باغ نویں دلی ۴۰۲
- ۳۰ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن دلی ۴۰۵
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی شبد سنگھاسن دلی ۴۱۰
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی تلوار راشٹرپتی نوں دتی دلی ۴۱۴
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کرول باغ دلی ۴۱۸
- ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شکور بستی دلی ۴۲۷
- ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر دلی ۴۲۹
- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی چندہ سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر دلی ۴۳۸
- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہرچرن سنگھ درشن سنگھ دھیر پُر دلی ۴۴۰

- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میر ٹھ چھوئی میر ٹھ ۴۴۵
- ۴ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُر کرناں ۴۵۱
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھنا کرناں ۴۵۶
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم کرناں ۴۶۱
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم کرناں ۴۶۵
- ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۴۷۵
- ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۴۷۷
- پہلی وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۸۲
- ۲۶ وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی انند کارج کا گرجن سنگھ بیہی ہر بنس کوراتے سگن کا کاسر جیت سنگھ نال بیہی ستوننت کور جیٹھووال دربار وچ ۴۹۳
- ۲۶ وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی حضور صاحب نوں شبد بھیبیا جیٹھووال امرتسر ۵۰۵
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۵۰۹
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیل سنگھ دے گرہ جموں ۵۱۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیہی امرودیوی دے گرہ جموں ۵۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سر جموں ۵۳۱
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ۵۳۷

- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گرہ توتتاں والی جموں ۵۴۵
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ میہر سنگھ کرپا رام دے گرہ شیخ سرجموں ۵۴۷
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شاہنی دے گرہ شیخ سرجموں ۵۵۱
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گوہڑا رام دے گرہ شیخ سرجموں ۵۵۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رام چند دے گرہ دیوا جموں ۵۵۷
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ملوکا رام دے گرہ دیوا جموں ۵۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سرداری جموں ۵۶۴
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریم چند دے گرہ سرداری جموں ۵۷۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رام لال دے گرہ سرداری جموں ۵۷۳
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گرہ موئل جموں ۵۸۵
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۹۰
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پھگا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۹۸
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۰۳
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سنت رام دے گرہ بانیاں جموں ۶۰۹
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انت رام دے گرہ بانیاں جموں ۶۱۴

- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۰
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۳
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی میلہ رام دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۵
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کچھن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۷
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی گردئی دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۲
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی جکت سنگھ بیلا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۶
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گیان چند دے گرہ کھیر والا جموں ۶۴۳
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریمو دیوی دے گرہ کھیر والا جموں ۶۵۲
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۶۵۴
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شکر داس پریوی دیوی دے گرہ ملک کیمپ جموں ۶۵۷
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ۶۶۲
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی صاحب سنگھ رسال سنگھ دے گرہ مناوڑ جموں ۶۶۸
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گرہ جھنڈے جموں ۶۷۵
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سائیں داس دے گرہ جھنڈے جموں ۶۸۱
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرم چند دے گرہ بالے وال جموں ۶۸۳

- اُگرو گرنٹھ جی مانیوں، پرگٹ گراں دی دیہہ " ۶۸۷
- "جاں کا ہر داسدھ ہے، کھوج شد میں لے " ۶۸۸
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ جموں ۶۹۰
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ چھب جموں ۶۹۱
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ سنسار سنگھ چھب جموں ۶۹۳
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار چند دے گرہ چھب جموں ۶۹۹
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھنو دیوی دے گرہ چھب جموں ۷۰۸
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ایشر سنگھ دے گرہ ڈر جموں ۷۱۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی لہو رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۷۱۴
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگت رام دے گرہ جموں ۷۱۷
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ہرنام سنگھ دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۱۸
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پارو دیوی دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۲۵
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۲۶
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگا رام دے گرہ جموں ۷۲۶
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیواں دیوی دے گرہ جموں ۷۲۷

- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ جھماں جموں ۷۲۷
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی بنتی دے گرہ جھماں جموں ۷۳۴
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شورام دے گرہ امبارائے جموں ۷۳۷
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جموں ۷۳۸
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ نوی بستی جموں ۷۴۴
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی کیسری دے گرہ رانی باغ جموں ۷۵۱
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۷۵۳
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی مائی کچھی دے گرہ سیڑ جموں ۷۶۱
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پٹنوں رام دے گرہ چکروئی جموں ۷۶۶
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی مایہ دیوی دے گرہ سیڑ جموں ۷۶۷
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھووالی جموں ۷۶۸
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دولت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ۷۷۴
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پرکاش چند دے گرہ گھووالی جموں ۷۷۹
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پیار سنگھ سیوا سنگھ دے گرہ کلوائے جموں ۷۸۶
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ نوی بستی جموں ۷۸۹

- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیلا سنگھ دے گرہ جموں ۷۹۲
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رسیارام دے گرہ بدی پڑ جموں ۷۹۹
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۰۲
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۲۰
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۲۸
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۸۴
- پہلی ساون ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۹۳
- ۲ ساون ۲۰۱۸ بکرمی امریک سنگھ دے گرہ رُوپو والی امرتسر ۹۱۳
- ۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ رام دیوالی امرتسر ۹۲۹
- ۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی ٹیہل سنگھ دے گرہ رُوپو والی امرتسر ۹۳۶
- ۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ رُڑکا کلاں جالندھر ۹۴۲
- ۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی پریتم سنگھ سادھو سنگھ پھگوڑا جالندھر ۹۵۶
- ۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گریت سنگھ دے گرہ ہردو پھرالا جالندھر ۹۶۵
- ۲۲ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بھگوان سنگھ دے گرہ سیدپڑ ۹۷۵
- ۲۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلووالی ۹۹۹

- ۲۴ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بنتا سنگھ دے گرہ پنچ گرائی ۱۰۰۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور دے گرہ پنچ گرائی ۱۰۱۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ دیا ۱۰۲۱
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ ٹالا ۱۰۲۸
- ۲۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی کاشی رام دے گرہ سنیا ۱۰۴۳
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مسٹا سنگھ دے گرہ بل ۱۰۴۹
- ۲۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ قادراہاد ۱۰۶۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ قادراہاد ۱۰۷۱
- ۲۸ ساون ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ سری پڑ ہوشیار پڑ ۱۰۷۹
- ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی شکر سنگھ دے گرہ سری پڑ ہوشیار پڑ ۱۰۹۴
- ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی وطن سنگھ دے گرہ سری پڑ ہوشیار پڑ ۱۱۰۹
- ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ کُلیاں ہوشیار پڑ ۱۱۱۳
- ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی خیال سنگھ دے گرہ روپوال ہوشیار پڑ ۱۱۱۹
- پہلی بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱۲۷
- ۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیاں سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروز پڑ ۱۱۳۷

- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی مسائنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ جالندھر ۱۱۵۱
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلیوال جالندھر ۱۱۵۷
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۱۱۶۱
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ۱۱۷۳
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیلوں لدھیانہ ۱۱۸۰
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ دوراہا لدھیانہ ۱۱۸۹
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ مہما سنگھ والا لدھیانہ ۱۱۹۲
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھے پئی لدھیانہ ۱۱۹۷
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۰۷
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی پولو سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۱۸
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۲۴
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی پکھووال ضلع لدھیانہ ۱۲۲۸
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہرچیت سنگھ دے گرہ لیل لدھیانہ ۱۲۳۰
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دیال کور دے گرہ لیل لدھیانہ ۱۲۳۷
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ بُرج (ہری سنگھ والا) ۱۲۴۴

- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گر میل سنگھ دے گرہ بُرج (ہری سنگھ والا) ۱۲۵۴
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ددا حور ۱۲۵۷
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربارا سنگھ دے گرہ کرپال سنگھ والا ۱۲۶۱
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ گڑے لدھیانہ ۱۲۷۳
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ سدھواں لدھیانہ ۱۲۸۳
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دیال سنگھ، مادھا سنگھ نواں رامووالا فروزپڑ ۱۲۸۷
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ نواں رامووالا فروزپڑ ۱۲۹۰
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ نواں رامووالا فروزپڑ ۱۲۹۸
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رچیوالا امرتسر ۱۳۰۴
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ مُنڈی جمال امرتسر ۱۳۰۶
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ مُنڈی جمال امرتسر ۱۳۱۳
- ۲۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مکان نن-۹۷۸۹ شبد سنگھاسن دلی ۱۳۱۹
- پہلی آسو ۲۰۱۸ بکرم دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۲۶
- ۳ آسو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۳۸
- ۳ آسو ۲۰۱۸ بکرمی راشترپتی اتے پنڈت نہرونوں شبد بھیجیا ۱۳۴۴

- ۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۴۶
- ۱۳ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۴۹
- ۱۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۱
- ۲۱ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۳
- ۲۲ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۷
- ۲۳ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۶۶
- ۲۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ پھینے جستر وال امرتسر ۱۳۷۳
- ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ ماناں والا امرتسر ۱۳۸۷
- ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ ۱۳۹۰
- ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی سرندر سنگھ دے گرہ بھلر امرتسر ۱۳۹۲
- ۲۹ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ لیلیاں امرتسر ۱۴۰۲
- ۲۹ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ سارنگٹرا امرتسر ۱۴۰۶
- ۳۰ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کاؤنکے امرتسر ۱۴۰۹
- ۳۰ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۴۱۵
- ۳۱ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ہر بنس سنگھ بلونت سنگھ ماہل امرتسر ۱۴۲۷

- پہلی سٹک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۳۰
- ۳ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۶۰
- ۱۱ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۷۵
- ۱۸ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸۱
- ۱۸ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی سری گرو نانک دیو جی نوں سٹاکس طرحاں لگیاں ۱۴۸۶
- ۱۹ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸۶
- ۱۹ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی بھگت دوار دی نیہہ رکھن سمیں جیٹھووال امرتسر ۱۴۹۸
- ۲۰ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۰۹
- ۲۲ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۲۴
- ۲۳ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۳۷
- ۲۷ سٹک ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۴۷

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے

☆ ۱۶ گھڑ ۲۰۱۷ پکرمی گرمج سنگھ دے گھر پنڈ رڑکا کلاں ضلع جالندھر ☆

۱ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا بھگتن میت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا ست انیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا گر مکھاں وسے چیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا
 گر سکھ رہے انیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا ہوئے پتت پُنیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا ویکھے ساچی ریت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا سنے سہاگی گیت۔ ہر
 کرپا گر پایا، گر کرپا ویکھے دھام انڈیٹھ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا ناتاٹھے مندر مسیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا لیکھا چکے ہست کیٹ، ہر کرپا گر پایا، گر
 کرپا مانس جنم جائے جیت۔ ہر کرپا گر پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد پر کھنہار انیت۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا بھگتن رنگ۔ ہر
 کرپا گر پایا، گر کرپا ستن سنگ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا گر مکھاں وے نام مردنگ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا گر سکھ درشن پائے آتم اندر لنگھ۔ ہر کرپا گر
 پایا، گر کرپا ملے سچ سہاوی پنگ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا ہوئے ہنگتا ڈھے جھوٹھی کندھ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا آئے پرمانند۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا
 گھر چڑھے جوت نرنجن چند۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا خوشی ہوئے بند بند۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا گر ناؤں گایا بتی دند۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا پنچ وکارا
 کرے کھنڈ کھنڈ۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا جگت ترشنا مایا متا چکلیا موہ گند۔ ہر کرپا گر پایا، گر کرپا گر سنگر ہوئے بخشند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر سکھاں چکائے دو جہاناں پندھ۔ ہر کرپا گر پیکھیا، گر کرپا بھگتن پیار۔ ہر کرپا گر لکھے لیکھیا، گر کرپا ہوئے آدھار۔ ہر
 کرپا گر در درویسیا، گر کرپا گر گھ ویکھے در دربار۔ ہر کرپا گر لیکھا لکھائے برہما وشن مہیشیا، گر کرپا گر سکھ پائے سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بیٹھ ٹھانڈے دربار۔ ٹھانڈا دربار ہر نرنکارا، گرہ مندر اک وسایا۔ نر ہر نرائن ہری ہر ہو اجیارا، انجو اندر شٹ اپنا روپ
 پر گٹایا۔ بودھ اگادھ شبد دُھن ناد بول جیکارا، برہم برہما آد جگاد سٹایا۔ لوک مات کھیل نیارا، کرے کرائے پروردگار سانجھ یارا، توفیق اک خدایا۔
 خالق خلق روپ اگم اپارا، کاغذ قلم نہ لکھنہارا، رسنا جہوانہ کوئی صفت صلاحیا۔ پون پانی نہ کوئی آدھارا، جگت بسنتر نہ کوئی ہلارا، پر تھی آکاش نہ کوئی
 وڈیایا۔ گنگ منڈل نہ کوئی ستارا، روس نہ کوئی تارا، پری لوء آکاش پرکاش نہ کوئی جنایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، کرے کھیل ہر کرتارا، کرتا پُرکھ
 بے پرواہیا۔ ہر کرپا گر پائے اک دوارا، گر کرپا ملے نام آدھارا، ہر نامے ہر سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہری
 ہر اپنا روپ دھرایا۔ ہری ہر روپ انویا، ریکھ رنگ نہ کوئی جنائیدا۔ ست ستوادی ست سرپوا، ست ست اپنی کھیل کھائیدا۔ نوست وسنہارا
 چارے کوٹا، ایکا دو آ اپنا رنگ رنگائیدا۔ لونن تيجا آپے پیکھا، چوتھا پد ڈیرہ لائیدا۔ پنچم جانے ساچے لیکھا، چھیویں چھپر نہ کوئی جھہائیدا۔ دوہاں ست
 ست کرے آدیسا، اٹھویں اٹھاں تتاں ویکھ وکھائیدا۔ نوویں نو در بھرم بھلیکھا، بھگون بھیو کوئی نہ پائیدا۔ دسویں دہ دشا ہوئے درویشا، گر سکھاں سیو
 کمائیدا۔ نہ کوئی مچھ داہری دسے کیسا، موئڈ منڈائے نہ روپ وٹائیدا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، برہما وشن شو سیوا لائیدا۔ آپے جانے اپنا پیشہ، پیشوا اپنی
 کھیل کھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، اور سنگ نہ کوئی رکھائیدا۔ ہر کرپا گر سگلا سنگ، گر کرپا ملے وڈیایا۔ گر
 کرپا پار جائے لکھ، شوہ دریا نہ کوئی رڑھایا۔ ہر کرپا گر لائے انگ، گود سہنجی آپ سہایا۔ گر کرپا اچے پرمانند، نجاند سچ سکھایا۔ گر کھیاں بنے سدا
 بخشند، بخش اپنے ہتھ رکھایا۔ کلج جو بھاگاں مند، نیز درس کوئے نہ پائیا۔ انتم ٹٹی نہ سکے گنڈھ، مانس منگھ مانو جنم گویا۔ صاحب سلطان ستادے
 کر کنڈ، کل کروٹ نہ لئے بدلایا۔ بھرے بھلا جیرج انڈ، اُتھج سیتج سرت نہ رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ لگائے اپنے لڑ، لکھ

چوڑاسی وچوں پھڑ، اپنے پلو گنڈھ بندھائیا۔ ہر کرپا گر گرکھ میلا، گرکھ وجے ودھائیا۔ ایکا رنگ روے گرو گرو گر چیلہ، شبد میلا سہج سُبھائیا۔ پاربرہم پرہہ پایا سبجن سُبھیلہ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دھن سو وقت دھن س ویدا، جت ویلے گھر ملیا ساچا ماہیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلہ، کلجک نرگن نر ویر نہکٹک جامہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں بخشے چرن کول کول چرن دھیان، جیا دان ایکا جھولی پائیا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ یم راج پُر ضلع گرداس پُر ★

تریتا توڑیا دوپر روڑھیا، بھو ابھید رکھائیندا۔ کلجک جوڑیا سنگر بھڑیا، لیکھ لیکھ گوائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑیا، امرت میگھ کھ چوائیندا۔ گھر پایا جہا لوڑیا، نر ساچا کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب پورب ویکھ وکھائیندا۔ پورب لیکھا تریتا دھار، ترے گن تت جنائیندا۔ پنج تت پرہہ کھیل اپار، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ جگت ویدیا نہ پاوے سار، چار وید کھ شرمائیندا۔ پُران اٹھاراں کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ گیتا گیان نہ کوئی آدھار، رام رامان نہ لیکھ لکھائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل اپار، انھو اپنی دھار چلائی۔ جگا جگنتر ایکا کار، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ جواڑا کرتارا کر پیار، واٹے مائس ویکھ وکھائیندا۔ بالمیک لاشریک ہر توفیق، رحمت رحمان اک درسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمٹرا ویس وٹائیندا۔ واٹے مائس مارنہار، بالمیک جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ترے بھون رہیا سمائیا۔ اون گون کھیل نیارا، لوک پرلوک اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، سرگن نرگن روپ وٹائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، اُچاں نیچاں ویکھ وکھائیا۔ دھرمی دھرم ورتے وچ سنسارا، ادھرمی بھو نہ رائیا۔ نہکرمی کرم کرے اپارا، کرم گت نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پورب لیکھا دے سمجھائیا۔ بالمیک بلم بوہ بدھ بھانتا، بھو ابھید کھائیندا۔ واٹے مائس ماردانہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، سورج چن نہ کوئی رُشنائیا۔ نرگن روپ ملیا اک اکانتا،

نرور کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکایا۔ ہر ہر بھیو چکانیدا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، دیوے شبد بھنڈار۔ اپنا راگ آپ سٹائیندا، ناد اناد سچی گفنتار۔ گھر گمبھیر پردہ لائیندا، دئی دوتی دئے اتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھے کرتار۔ ہتھ کرتار کھیل اپارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ پنچم پنچ کرے پیارا، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ ایک ناری کنت بھتارا، دوئے دھارا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلاییندا۔ بالمیک بل جوان، من مایا متاتن ہلکایا۔ شستر بستر تیر کمان، چلہ کھنڈا ہتھ چکایا۔ پھر نہارا جنگل جوہ اجاڑ بیابان، دہ دشا پھیری پائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، اپنی کھیل آپ رچایا۔ آپے رکھی منی ہوئے نوجوان، بردہ بال اپنا روپ دھرایا۔ آپے بھاردواج کر پروان، بھنیا بھنیا سنگ رکھایا۔ بھنیا سپتری نار رکان، جگت ٹیار ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، دوسر بھیو کوئے نہ پائیا۔ جگت دلاری کر پیاری، لوک مات ناتا ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکداری، ساچا میل میل ملائیندا۔ راج جوگ کھیل نیاری، جگت جگت نہ کوئی جنائیندا۔ ایک بھوپ ست سرپ کرے کھیل نیاری، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ بھاردواج بن وچولا، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ بھنیا سپتری تول ایک تول، نیا نیا میل ملائیندا۔ مانک موتی آپ ورولا، جگدی جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا روپ انوپ دس کسے نہ آئیندا۔ جگت جوڑی جڑیا جوڑا، لوک مات کھیل کھلایا۔ بھاردواج ایک بھڑا، سپت رکھ نام وڈیایا۔ پڑکھ ابناشی گرہ مندر آپے آیا دوڑا، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مات دئے سمجھایا۔ ساچی مت ہر نرنکار، نرگن نرگن آپ جنایا۔ گھر سخیاں منگلپار، واہ واہ گیت سہاگی گائیا۔ ماتا پتا کر پیار، دھی سپتری اک واہیا۔ لاڑی لاڑا ہو تیار، اٹھ چلے واہو داہیا۔ راہ کھسٹا ویکھ سنسار، بھلے پاندھی راہیا۔ آگے ملیا بالمیک بجواڑ، پھڑ لئے شہنشاہیا۔ پت پتی دوویں کرے خوار، نیز رو رو نیروہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھیلے کھیل ہر، ہر کا کھیل دس نہ آئیا۔ پتی رووے دھاہاں مار، بھنیا بھنیا رہی پکار۔ بھاردواج نیڑ نہ دسے کوئے سہار، اویچی کوئے رووے زاروزار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ ہر ہر روپ پرگٹایا، نرگن پُرکھ اگم۔ بالمیک ہر نظری آیا، جگت مٹائی ترشانتم۔ ایکاشدی مھم
 سنایا، آتم انتر دتا بھ۔ ایکاراگی ناد الایا، اک جنایا ساچاکم۔ تیری سیوا سچ سمجھایا، تیرا لیکھے لگے دم دم۔ ہر اپنا بھو کھلایا، تریتا پرگت ہووے راما رم۔
 پت پتی بند کٹایا، ایکانام سنایا کن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ڈن۔ بالمیک ہر درس کر، داسی داس داس اھوایا۔ چرن
 کول پرس ہر، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی ترس کر، ہوں سیوک نیچ اتم ذات نہ کوئے رکھایا۔ مڑ مڑ آیا جنم مر، مرن جنم گپڑا ویکھ وکھایا۔
 جگ جگ تیرا رہیا ڈر، بھوکے نہ سیس جھکایا۔ اک نہاؤنا ساچے سر، دوجا سر نہ کوئے درسایا۔ اپنی کرپا آپے کرنی ہر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکات دے سمجھائیندا۔ بالمیک اٹھ کر دھیان، نرگن ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ میرانام تیرا گیان، تیرا گیان جگت الائیندا۔ میرا چرن تیرا
 دھیان، تیرا دھیان سرب سمانیندا۔ میرا شبد تیرا دھنکان، تیری ذھن جیو جنت سرب گائیندا۔ تیرا روپ ویکھے آن، سری بھگوان روپ وٹائے رمیا
 رام، رام روپ آپ ہو جائیندا۔ تیرا لیکھا کرے پروان، لکھیا لیکھانہ کوئے مٹائیندا۔ پت پتی بال نادان، دوہاں وچولا اک بنائیندا۔ انتم چکے جم کی کان،
 دو جہان کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، انھو اپنی کھیل کھائیندا۔ بالمیک اٹھ کر نمسکار، نرگن اگے سیس
 جھکائیندا۔ پت پتی کون دوار پاوے تیری سار، کون روپ درس دکھائیندا۔ توں وچولا بنیا انتم وار، ہر کرتار تیرا سنگ کون روپ نبھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ دوئے جوڑ جھکائے سیس، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ کرپا کر ہر جگدیش، ہوں منگے منگ
 بھکار۔ گا گاتھکے دند بتیس، تیرا بھو اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچی سرکار۔ بالمیک ہر شبد جنایا، بھو ابھید
 کھائیندا۔ تیرا لیکھا کون جھولی پایا، تریتا ویلا وقت سہائیندا۔ دوپر اپنی گود بہایا، لوک مات نہ مگھ دکھائیندا۔ کلج انتم ویس وٹایا، پنچت کا یا چولا تیرا
 رنگ رنگائیندا۔ اپنا نور کراں رُشایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر بن اور نہ کوئے
 درسائیندا۔ بالمیک کلج انتم ہر آونا، ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا روپ آپ پرگٹاؤنا، ترے گن میلا ویکھ دکھائیندا۔ نرگن جوتی جامہ پاؤنا، روپ رنگ نہ کوئے

جنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویس وٹاؤنا، جیرج انڈاں کھیل کھلائیندا۔ در بھنڈی ہر رُوپ دھراؤنا، شبدي اپنا ناؤں پر گٹائیندا۔ ایکا در میل ملاؤنا، در سُنہجنا اک سُنہائیندا۔ نرگن نرگن رنگ رنگاؤنا، سرگن ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ بالمیک سُن ہر سندیشہ، اک دھیان لگایا۔ کون رُوپ وٹائیں ویسا، کون مندر کر رُشنایا۔ کون ناؤں ہوئے آدیا، کون ڈھولا اک سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ت دے سمجھایا۔ ایکا ت نرگن دھار، نرُویر پُرکھ پر گٹائیا۔ تیرا میل کرے وچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جگت جگت چلے اولٹری چال، چال نرالی اک سمجھائیا۔ دیک جوتی ایکا بال، گرہ مندر کرے رُشنایا۔ تیری دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک وڈ شہنشاہیا۔ دوہاں وچولا بن دلال، شبد شبدي لے ملائیا۔ پت پتی دے راہ سکھال، تیجے جگ کرے گڑمائیا۔ ترے گن مایا پت نہ لگے کونے ڈال، جگت بھلوٹری نہ کونے مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن وچولا نرگن ڈھولا نرگن سوہلا اک سُنایا۔ نرگن میل ہر کر اونا، کھجگ انتم وار۔ شبد وچولا اک رکھاونا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ کال رُوپ آپ وٹاونا، مہاکال سچّی سرکار۔ گرگھ بال انجانے گود اٹھاونا، دو جہاناں کرے پار۔ جگت کاج آپ رچاونا، لوک لچیا مارے مار۔ جگت آيو اپنے ہتھ رکھاونا، بتی سال نہ چڑھے کوئی بچار۔ دُکھ درد نہ کوئی اچھاونا، سکھ اُتجے پُرکھ نار۔ ایکا ڈھولا سوہنگ گاونا، نو کھنڈ ست دیپ برہمنڈ ہوئے بے جیکار۔ برہما وشن شو سیس جھکاونا، راہ تگن دس گر تینی اوتار۔ اٹھاراں بھگتاں سیس جھکاونا، جس تخت بیٹھا آپ نرکار۔ ساچا حکم آپ ورتاونا، کرے کھیل اگم اپار۔ جوڑی جوڑا جوڑ جڑاونا، ایہتھے اوتھے پاوے سار۔ جگت وچھوڑا پندھ نکاونا، ترے بھون کر خوار۔ امرت جام اک پیاونا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ سر اپنا ہتھ رکھاونا، پچھلا قرضہ دے اُتار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جن گاونا، بے بے جیکار ہوئے سچکھنڈ سچّے دربار۔

☆ ۲۸ گھڑ ۲۰۱۷ کرمی پال سنگھ دے گھر بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ زرنجن سچ پریت، ست ستوادی اک جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن سچ پریت، زرنجن زرنجن میل ملائیندا۔ آد زرنجن سچ پریت، سچ سنگھاسن میل ملائیندا۔ ایکنکارا سچ پریت، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا سچ پریت، سچ سنگھاسن میل ملائیندا۔ سری بھگوان سچ پریت، ٹھانڈا سیت در سہائیندا۔ پاربرہم سچ پریت، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائیندا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئی جنائیندا۔ دو جہاناں ساچا میت، سکلا سنگ آپ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، جگ جگ اپنا وٹائیندا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، ناد انادی ناد وجائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت پت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچی پریت آپ وکھائیندا۔ ساچی پریت چرن گردیو، پاربرہم سچی سرنائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ ابھیو، الکھ اگوچر شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ دیوے وڈیائی وڈ دیوی دیو، دیونہارا اک رگھرائیا۔ امرت آتم بخشے نام ندھانا ساچا میو، امیوں رس اپنا رس چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ سچ پریت سنگر دھار، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ زرنجن سرگن لے اوتار، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ بھگت بھگوت لے اُدھار، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ ایکا نام ست دے اپار، ونج ونجارا اک اکھوائیندا۔ گت مت جانے جانہار، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنچ تت کرے پیار، ہڈ ماس ناڑی رت ویکھ وکھائیندا۔ سرب کل آپے سمرتھ ہر زرنکار، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر ہر مندر سو بھاپائیندا۔ سچ پریت گھر گبھیہر، گنوت وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں بخشے امرت سیر، نبھنیر آپ وہائیا۔ ہوئے ہنگتا ڈئی دویتی کڈھے پیر، ساتک ست سنتو کھ اک درسائیا۔ تن پہنائے شبد ساچا چیر، شبد دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں بنھے پیر، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ ایکا چوٹی چاڑھے پھر اخیر، جولاہا کبیر گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر بن اور نہ کوئے وڈیائیا۔ سچ پریت ساچے گھر، ہر سنگر آپ سمجھائیندا۔ گرگھاں دیوے ساچا ور، ور داتا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد جگائینتر نہ جائے مر، جنم مرن کھیل کھلائیندا۔ بھگت سنت آپے پھر، بھگوان اپنے در بہائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ،

گرمھاں نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ کایا قلعے کوٹ دیکھ گڑھ، اُپر چڑھ ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھر، چوٹی جڑ نہ کوئی وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر ہر جو اپنا روپ دھرائیندا۔ سچ پریت سنگر درس، نیتز نین نین بگسائی۔ گر پورا امرت آتم میگھ دیوے برس، ترے گن تت رہے نہ رائیا۔ جگت ترشنا مٹے حرص، نہ ہر اپنا درس دکھائی۔ جیو جنت سادھ سنت لکھ پورا سی لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا ہر، جگ جگ اپنی چال چلائی۔ جگ جگ چال چلائی، ہر کر کرپا گن ندھان۔ سو پرکھ نہ رنجن ویس وٹائیندا، ہر پرکھ نہ رنجن ہو مہربان۔ ایکنکارا اپنی کل آپ دھرائیندا، آد نہ رنجن جوت مہان۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا، ابناشی کرتا تھر گھر وسے جگت مکان۔ پاربرہم اپنے رنگ آپ سمائیندا، دوسر ہور نہ کوئے نشان۔ شبد اگئی ناد وجائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچا سلطان۔ دھر فرمانا آپ سمائیندا، آپے گائے اپنا گان۔ اپنی رچن آپ رچائیندا، آپے دیکھنہارا دو جہان۔ آپے شبدی حکم ورتائیندا، آپے نام ندھانا کر پردھان۔ ناؤں نہ رنکارا آپ اپائیندا، آپے لیکھلکھے مہان، آپے برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا، آپے لوآں پڑیاں دیکھے مار دھیان۔ آپے روس چکائیندا، آپے جوتی جوت جگائے آپ مہربان۔ آپے وشنوں روپ دھرائیندا، آپے کول نا بھی کرے پروان۔ آپے برہما برہم روپ پرگٹائیندا، آپے چارے گھ کرے گیان۔ آپے شکر دھواں دھار سمائیندا، آپے سُن اگئی ہوئے پردھان۔ آپے تئاں ایکا گر دکھائیندا، سچ دکھائے اک مکان۔ آپے ایکا گود بہائیندا، ایکا مائی دیوے دان۔ آپے ایکا اکھر آپ پڑھائیندا، سو پرکھ نہ رنجن دکھائے سچ نشان۔ آپے چارے وید لکھائیندا، آپے رکھے اپنی آن، آپے ترے گن رنگ رنگائیندا، آپے پنچم بخشے اک گیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پریتی دیوے دان۔ سچ پریتی چرن دوار، وشنوں وشو سمجھائیندا۔ برہما دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکار، پرکھ ابناشی ایکا گھر دکھائیندا۔ شکر نیوں نیوں چرن کول کول چرن منگے اک آدھار، جٹا جوٹ سیو کمائیندا۔ تئاں وچولا شبد کرتار، تئاں سندیشہ اک سمائیندا۔ سو پرکھ نہ رنجن سب توں وسیا باہر، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، سچ بھانا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، سچ پریتی اک سمجھائیندا۔ سچ پریتی ترے گن دھار، ترے ترے ایہہ سمجھایا۔

وشن تیرا سچ بھنڈار، پُرکھ ابناشی آپ ورتایا۔ برہے تیرا اک پساہ، پاربرہم ہر ویکھ دکھایا۔ شکر تیرا آنت سنگھار، جو گھڑیا بھنّ دکھایا۔ کرے کھیل سچی
 سرکار، ساچے تخت سو بھاپایا۔ چرن پریتی دسے اک آدھار، آد جگاد وچھڑ نہ جایا۔ جاگرت جوت جگے اپار، جگ کرتا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی بن
 ورتار، گرہ مندر سیو کمایا۔ جگ جگ کرے سچ وبار، لیکھ لیکھ آپ بن جایا۔ بھیکھ دھرے آپ زرنکار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ زرنگن سرگن لئے اُبھار،
 زرنگن سرگن وچ لکایا۔ جگ جگ ونڈے ونڈ پر اپار، جگ چوکڑی بندھن پایا۔ سنجگ تریتا دوپر بنیا رہے سہار، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ نو کھنڈ دے
 آدھار، نو دوار کھوج کھجایا۔ چار ورن پاوے سار، چار جگ میل ملایا۔ چارے بانی لئے اُبھار، چارے کھانی وچ سمایا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری ایکا دھار،
 کھتری براہمن شودر ویش روپ پرگٹایا۔ کرے کھیل سچا شاہکار، شہنشاہ اپنی دھار آپ ورتایا۔ جگ جگ ورتے اک ورتار، وید کتیب بھو نہ رایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، سچ پریتی دے سمجھایا۔ سچ پریتی وشنوں ناتا، ہر وشنوں جوڑ جڑائیندا۔ برہے تیری اتم ذاتا،
 پاربرہم روپ درسائیندا۔ شکر تیری ساچی گاتھا، ترے لوکی ناتھا آپ سائیندا۔ تنان پورا کرنہارا گھاٹا، سچ سلوک اک لائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ
 جگ چوکڑی ویکھے وائا، ہر جو آپے پندھ مکائیندا۔ نو نو چار کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سچ پریتی اک درڑائیندا۔ سچ پریت وشنوں رنگ، ہر ہر اپنا آپ رنگایا۔ برہما تیری پوری کرے منگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شکر
 تیری کٹے بھکھ ننگ، ترشنا ترپت آپ کرایا۔ تنان وجائے اک مردنگ، سو پُرکھ زرنجن ہتھ اٹھایا۔ ہر پُرکھ زرنجن لائے انگ، ایکنکار ہوئے سہایا۔ سو
 پُرکھ زرنجن سورا سربنگ، ابناشی کرتا میل ملایا۔ سری بھگوان ساچے آسو کسے ننگ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھایا۔ پاربرہم دیوے
 پرمانند، آتم اند آپ سمجھایا۔ اک سنائے ساچا چھند، سو اپنا روپ دھرائیا۔ ہنگ برہم مکائے پندھ، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پریت اک اتیت، اپنی آپ سمجھایا۔ سچ پریتی ہر سمجھائیندا، آد جگادی کھیل اپار۔ وشنوں وشنو روپ
 دھرائیندا، زرنگن سرگن بھو نیار۔ برہما برہم روپ پرگٹائیندا، لکھ چوراسی دے آدھار۔ شکر انتم سیو کمائیندا، ویکھ دکھائے سرب سنسار۔ ہر جو اپنی

کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے گھرن بھنہنہار۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جگ چوکڑی آپ بھوائیندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیزا گیزا نہار۔ اوتار گر روپ
 پرگٹائیندا، سنت بھگت بھگونت لئے اُبھار۔ گر سکھ ساچے آپے اُٹھائیندا، گرمت دیوے نام ادھار۔ منمکھ ایکا رنگ رنگائیندا، داتا دانی دو جہان بنے سری
 بھگوان۔ دوئے دوئے اپنی دھار چلائیندا، زرگن سرگن کھیل نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر مندر بیٹھ سچے
 دربار۔ ہر مندر ہر سہائیندا، سچکھنڈ سچ دوارا۔ زرگن اپنا آسن لائیندا، روپ انوپ اگم اپارا۔ نورو نور نور اُجیارا۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، تخت نو اسی
 ہر کرتارا۔ حکمی حکم آپ سناائیندا، دُھر درگاہی پروردگار۔ اپنی کرنی آپ کمائیندا، کرتا پُرکھ ہو تیار۔ لوک مات ویس وٹائیندا، زرگن زرگن لے اوتارا۔
 نو نو چار بیڑا پار کرائیندا، لیکھا جانے سمند ساگر منجھدھارا۔ دھرت دھول پھول بھلائیندا، زمیں اسماناں ویکھے پاڑا۔ گگن منڈل پھیرا پائیندا، آکاش
 پرکاش ویکھے سچ اکھاڑا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دہائیندا، وشن برہما شو دے ادھارا۔ کروڑ تیتیس سیمس جھکائیندا، سُرپت راجا اند کرے
 نمسکارا۔ گر سکھ تیرا مان رکھائیندا، گر پورا لے اوتارا۔ کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا، دیوے وسنت نام ہر تھارا۔ چرن پریتی اک رکھائیندا، سچ دکھائے
 چرن دوارا۔ دُبدے پاتھر آپ تراائیندا، ترنی تر بن سنسارا۔ کاغد قلم بھیو نہ آئیندا، لکھ لکھ تھکے وید چارا۔ پُران اٹھاراں سرب گر لائیندا، شاستر سمرت نہ
 کوئے وچارا۔ کھانی بانی بھیو نہ آئیندا، نہ کوئی کاتب بنے لکھارا۔ گر کاروپ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا، جس جن بخشے چرن سرن سرن چرن اک پیارا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا بخشے نام ادھارا۔ نام ادھار وسنت انمل، گر سنگر ہٹ وکائیا۔ چو داں بھار نہ سکے تُل،
 نہ کوئی تولے تول تُلایا۔ گر سکھ اُتجے ساچی کُل، دھن دھن جنیندی مائیا۔ امرت آتم نہ جائے دُھ، سر سرور ہر بھرائیا۔ بھل بھلواری جائے بھل،
 رت بسنتی اک سہائیا۔ چرن پریتی جو جن جائے گھل، گھولی گھول گھول گھمائیا۔ لوک مات نہ جائے رُل، جس سر سنگر پورا ہتھ وکائیا۔ سنمل رُکھ نہ
 جائے ہل، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پریت اک سمجھائیا۔ سچ پریت چرن جن جوڑ، گر سنگر سچ سمجھائیندا۔
 پاربرہم ابناشی کرتا زرگن سرگن جائے بہر، گر شبد وچولا روپ پرگٹائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت آتم رس بھرائیندا۔ چوتھے گھر لگائے ایکا پوڑ،

چوتھے پد آپ سمانیدا۔ پنچ وکارا دیوے ہوڑ، پنچم شبد دُهن سمانیدا۔ ناتا تئے مڑھی گور، خاکی خاک نہ کوئے سمانیدا۔ درگاہ ساچی سچھنڈ نواس دیوے
 تور، تریاراگ ناد وجامیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، سچ پریت آپ نبھانیدا۔ سچ پریت جائے جڑ، جس جن
 اپنی دیا کمائیا۔ گرکھ گر سکھ چڑھے ساچے گھوڑ، گر سنگر آپ چڑھائیا۔ جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ درس دکھائے کایا مندر
 اندر دُنگھی اندھ گھور، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پنچم پنچ نہ پائے شور، ہر سخیاں منگل ایکا گائیا۔ سرت سوانی بٹھے شبدی ڈور، نام پتنگ اک اڈائیا۔ چرن
 کول کول چرن جس جن رکھائی ایکا اوٹ، دوسر در نہ منگن جائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی لبھدے پھردے کوئی کوٹ، ہر کارُپ دس نہ آئیا۔ مایا
 متا جگت ترشنا جیواں جتناں بھری نہ پوٹ، سائتک ست نہ کوئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، سچ پریت
 اک سکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا اک گیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔

☆ پہلی پوہ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

آد جگادی دین دیال، ہر ٹھا کر بے پرواہیا۔ نرگن نرائن کھیل نرال، انہو بھو نہ رانیا۔ اگم اگمرا اگمڑی چال، بے پرواہ آپ چلائیا۔ اک اگلا ہو
 تیار، سچھنڈ دوار آپ سہائیا۔ تھر گھر بیٹھ سچی دھر مسال، در دروازہ اک کھلائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ آد جگادی دھر دی
 بان، دھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ مئے کال، ہر کا بھو کوئی نہ پائیا۔ پُرکھ اکال بن دلال، اپنی کھیل آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ویکھ وکھائیا۔ آد آنت ہر ویکھنہارا، ایکا رنگ سمایا۔ نرگن رُپ اگم اپارا، جوتی نور ڈمگایا۔ نرور سے سب توں باہرا، پُرکھ
 اکال بھو نہ ریا۔ اجونی رہت گپت ظاہرا، ناد تورت آپ سنایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، ہر پُرکھ نرنجن کار کمایا۔ ایکنکارا ٹھانڈا دربارا، جوت
 نرنجن آد نرنجن ڈمگایا۔ ابناشی کرتا اچ محل اٹل منارا، سچ دوارا آپ وسایا۔ پاربرہم کر پیارا، اپنی بٹھے آپے دھارا، آپ اپنا رُپ پرگٹایا۔ در گھر

ساچے خبردار، آپے سُنے اپنی آپ پُکارا، سناونہارا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آد آنت اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آد آنت کھیل مہانا، ہر کا بھو کوئی نہ پائیندا۔ اک اِکلا نوجوانا، نر نرکارا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ ایک ایک اک دربانا، در درویش آپ اکھوائیندا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک دھاری دھار رکھائیندا۔ ایک جودھا سور پیر بلوانا، ایک اپنا بل اُچھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت ہر ہر کھیل، اپنی آپ کرائیندا۔ آپے نرگن جوتی میل، آپے جوتی سرگن رُپ وٹائیندا۔ آپے کملاپاتی سجن سہیل، سجن سہیل کملاپاتی آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے رنگ نویل، نویل رنگ اپنا آپ دھرائیندا۔ آپے گرو آپے چیل، چیل گرو آپے آپے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنی بنت آپ بنائیندا۔ آد آنت ہر بھگوانا، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل دو جہانا، رُپ انُپ آپ وٹائیندا۔ آپے جوتی آپے شبد ترانہ، آپے نادى ناد و جائیندا۔ آپے وسے مندر سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ آپے تھر گھر سوہے راج راجانا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار آپ اکھوائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ آپے ہوئے دانی دانا، بھکھک بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے ہوئے مان نمانا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، دوسر بھو کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگونت، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آد آنت ہر کرتارا، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ ہو جایا۔ آپے مات پت سٹ ڈلارا، ساچی گود آپ سہائیا۔ آپے ناؤں نرکار بول جیکارا، اُچی کوک آپے گایا۔ آپے نرگن جوتی کر اُجیارا، دیک دیا اک جگایا۔ آپے امرت ہوئے ٹھنڈا ٹھارا، سر سرور اک دکھایا۔ آپے اپنا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ آپے ونج آپ وپارا، آپے اپنا ہٹ چلایا۔ آپے رُپ اگم نرکارا، نہ مرے نہ جایا۔ آپے کھولے سچ کواڑا، تھر دربارا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ایک کنت، ناری اپنی آپ پرنا یا۔ آپے ناری کنت کتھول، آپے ساچا دھام سہائیندا۔ آپے شبد پنگھوڑا رہیا جھول، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ آپ چکائے اپنا مول، لہنیدار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ آد آنت

پُرکھ ابناشا، اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن نرگن نرگن کر تماشا، نرگن منڈل راس رچایا۔ نرگن اندر نرگن کر کر واسا، نرگن نرگن میل ملایا۔ نرگن پوری
 کرے آسا، نرگن آس نکایا۔ نرگن سیوک داسی داسا، نرگن شاہ سلطان وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنا بھو آپ
 کھلایا۔ آد پُرکھ ہر بھو نیارا، مہما کتھی نہ جانیا۔ سچکنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر دربارا دے وڈیایا۔ ساچے تخت شاہ سکردارا، ورتے ورتاوے حکم اپارا،
 دھر فرمانا آپ جنایا۔ اپنی کرے آپے کارا، نہ کوئی دوسر میت مرارا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ اک اکلّا ایکنکارا، اناد انادی ہو تیارا، اپنا رپ انوپ
 دھرایا۔ سچ سہائے بنک دوارا، کرے کھیل اپرا، جوتی جوت جوت رُشایا۔ میل ملاوا کنت بھتارناری نر اک دربارا، درگھر ساچے سو بھاپایا۔ ہر ہر
 بنیا میت مرارا، نر ہر میلا ایکا وارا، ناری پوت سپوتا جانیا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، نرگن دیا اک اُجیارا، رپ رکھ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنایا۔ آد پُرکھ بنت بنا، اپنا رپ دھرایا۔ آپے جننی جن اکھوا، اپنی گود سہایا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، رنگ رنگیلا ویکھ
 دکھایا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ اپنا مندر آپ وڈیا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا نور آپ ٹکا، آپے ڈمگایا۔ اپنا ناؤں آپ دھرا، آپے رہیا
 بلایا۔ اپنی کرنی آپ کرا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنی سرنی آپے پا، آپے ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔
 آد پُرکھ ناؤں رکھ، کرے کھیل اپرا۔ نرگن رپ ہو پرتکھ، نرگن نور کرے اُجیارا۔ آپے جانے اپنا پکھ، نہ کوئی دوسر دھارا۔ اک جیکارا الکھنا
 الکھ، بولے ہر نرنکارا۔ اپنا پردہ آپے ڈھک، آپے لیکھا لکھنہارا۔ آپ اپنا کیتا دکھ، نہ کوئی ویکھے ہو دروارا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے کرے نمسکارا۔
 اپنے مندر آپے وس، آپے سوئے پیر پسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ آد پُرکھ کھیل اپرا، اپنا آپ کرانیندا۔ نرگن
 دیا کر نیارا، اپنا بنک سہانیندا۔ اپنے نور ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، رپ انوپ آپ درسانیندا۔ اپنا سنگ آپے ویکھے
 ویکھنہارا، ویکھ ویکھ آپ بگسائیندا۔ اپنی اچھیا بھرے بھنڈارا، اپنی اچھیا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے
 پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، اپنا حکم ورتایا۔ اپنی ناری آپ پرنا، ناری کنت آپ اکھوایا۔ اپنی سچ آپ ہنڈھا، اپنا سنگ نبھایا۔ اپنی کھیل آپ کھلا،

دیکھنہار آپ ہو جایا۔ اپنی رُتری آپ سہا، رُت رُتری دے وڈیایا۔ اپنی لکھڑی بھاگ لگا، پوت سپوتا ایکا جایا۔ نرگن نرگن لئے پرگٹا، نرگن نرگن دھار چلایا۔ اپنے انک آپ سما، آپے انک لگایا۔ اپنے بنک دے بہا، بنک دواری دیکھ دکھایا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا رُپ پرگٹائے آپ، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، بھین بھائی نہ کوئی دسائی۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، سگلا سنگ نہ کوئی دکھائیا۔ اپنے اندروں آپے پرگٹیا آپا آپ، آپے نور نور دسائی۔ آپے وسیا اک اکانت، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنی ذات، اذاتی نور نور دسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنے ہتھ رکھایا۔ آد پُرکھ پر بھ ہو تیار، اپنا رُپ دسایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، الکھ الکھنا ناؤں دھرایا۔ مورٹ اکال ہو اُجیار، اجونی رہت ڈگمگایا۔ ساچا مندر کر تیار، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ تخت نواسی خبردار، سچ سگھاسن سو بھاپایا۔ پُرکھ ابناشن میت مُرار، نہ مرے نہ جایا۔ اُچ محلے ہو تیار، اٹل دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رُپ وٹایا۔ آد رُپ سری بھگوان، ایکا ایک دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ مکان، تھر گھر چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو پردھان، آپ آپا دیکھ دکھائیندا۔ نرگن نرگن کر پچھان، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ تھر گھر بیٹھ ہر نرنکارا، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیا۔ آد آد بٹھے اپنی دھارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ کون رُپ ورتے ورتارا، کون کھیل کھلایا۔ کون ناؤں دھراؤ دوجی وارا، ایکنکارا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر اپنا متا پکائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل کرتارا، ایکا دھار رکھائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوٹا، چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ پہلا رُپ نرکارا، رنگ رکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ دوجی اپنی پائے سارا، اپنا متا پکائیندا۔ کون دھار ہوئے اُجیارا، کون نار پُرکھ پرنائیندا۔ کون سچ سوہے بھتارا، کون انگ لگائیندا۔ کون بھوگے بھوگ ہر کرتارا، کون بھسمر رُپ وٹائیندا۔ کون دائی دایا بنے وچ سچ دربارا، کون سیو کمائیندا۔ کون اُچے سٹ دُلارا، کون گود بہائیندا۔ کون بولے میرے ناؤں جیکارا، کون چرن سیس لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتارا، ایکا رنگ سمایا۔ تھر گھر ساچے پائے سارا، چرن کول لگایا۔ ایکا

رُوپ اگم اپارا، شاہو بھوپ درسایا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے گویا۔ آپے پرگٹ ہوئے آپے دیکھے ویکھنہارا، دوجانین نہ کوئے بنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنالے رچایا۔ رچن رچاونہار ہر، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنے مندر بیٹھ گھر، اپنا متا پکائیندا۔ کون گھاڑن لئے
 گھر، گھاڑت گھڑت کون گھڑائیندا۔ کون اکھر لئے پڑھ، کون نام درڑائیندا۔ کون گھر بے چڑھ، کون سنگ رکھائیندا۔ کون پلو لئے پھڑ، کون بندھن
 پائیندا۔ کون پڑکھ لئے ور، کون ناری کنت ہنڈھائیندا۔ کون جوتی دے دھر، کون جوت جگائیندا۔ کون دیوے ساچا ور، کون پور کرائیندا۔ اپنی کرپا
 آپے کر، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پہلاں اپنی کرے صلاح،
 ست پڑکھ زرنجن بے پرواہیا۔ پھیر بناں اپنا آپ ملاح، اپنا بیڑا لواں چلایا۔ کون رُوپ وساں سچھنڈ دوارے ساچے تھاں، تھر گھر ساچا کون ویس وٹایا۔
 کون رُوپ بناں ساچی ماں، کون پتا رُوپ دھرایا۔ کون بالک گود لواں بہا، کون رُوپ سر ہتھ ٹکایا۔ کون گھر دیواں ٹھنڈی چھاں، سمرتھ اپنا ناؤں
 وڈیایا۔ کون رُوپ پکڑاں بانہہ، آد آنت دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلا اپنا ناؤں دھرایا۔ آد پڑکھ اپنا ناں دھرا، اپنی سیوا
 آپ لگائیندا۔ اپنا حکم آپ ورتا، آپے بندھن پائیندا۔ وشن رُوپ لواں وٹا، وشو کھیل کھائیندا۔ اپنا رنگ لواں رنگا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیندا۔ چھیل
 چھیل رُوپ دھرا، سچ قبیلہ آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پڑکھ آد وشن، آد آد سمایا۔ نیر
 نین کسے نہ دسن، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ اپنے مندر ساچے وسن، تھر گھر ساچا اک بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد اپنے ہتھ
 رکھایا۔ آد پڑکھ ہر کھیل کھلایا، وشن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ آنت لیکھا دے سمجھایا، اپنا پنڈھ آپ مکائیندا۔ دوہاں میلا میل ملایا، میل ملاوا اک جنائیندا۔
 سچھنڈ دوارا دے وڈیایا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا کنت، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ آد پڑکھ وشو
 دھار، واستک رُوپ درسائیندا۔ رُوپ انوپ کر تیار، آپ اپنا دیکھ وکھائیندا۔ اپنے مندر پائے سار، آپ اپنا تیل چڑھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، گپت
 گپتی دیکھ وکھائیندا۔ امرت رس امر بھنڈار، امر اپد درسائیندا۔ دیونہار اک داتار، نرکار نرنکار ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آپ اپنا میل ملائیندا۔ وشنوں بھگوان ہر ہر میلا، ایک گھر کرایا۔ سچھنڈ دسے ہر گرو تھر گھر چیل، وشن بہایا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ات دئے سمجھایا۔ وشن اندر ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھایا۔ امرت بھریا ٹھنڈا ٹھار، نا بھی کول کھلایا۔ کھلیا کول ہو یا اجیار، رڑی رت سہایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ برہم پاربرہم بھو نیار، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک برہم دئے درسایا۔ برہما ویتا نیتن نیت، نہ ہر نرائن اپایا۔ آپے جانے چیتن چیت، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے کرے ساچا ہیت، ہتکاری دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پاربرہم برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے برہم کر پسار، پاربرہم وڈایا۔ آپے وشنوں دئے آدھار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ آپے کرے کھیل کرتار، کرنہار بھو نہ رایا۔ آپے ورتے اپنا ورتار، لیکھا جانے سچ سبھایا۔ آپے جانے ٹھنڈا دربار، سیتل دھارا آپ وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ وشن برہما شبدی دھار، ہر ہر روپ وٹایا۔ اپنے اندروں آئے باہر، اپنا کھ دکھلایا۔ نرگن سرگن ہو اجیار، اپنا مارگ آپ لگایا۔ تھر گھر آیا آپے باہر، دھواں دھار آپ سما۔ سُن گمی پاوے سار، سُن گم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے برہما لئے اُبھار، آپے مستک لیکھ لکھایا۔ آپے انڈج جیرج اُتھج سیتج کرے تیار، آپے شکر کھیل کھلایا۔ تئاں وچولا بنے نرکار، ایک مائی گود بہایا۔ دائی دایا بن کرتار، ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک حکم ورتایا۔ آد پُرکھ حکم ورتایا، بھل رہے نہ رایا۔ اپنی انس آپ اُچایا، سر بنس ویکھ وکھایا۔ ایک ناری کنت ہنڈھایا، ایک گھر وٹی ودھایا۔ ایک مائی گود بہایا، ایک ویکھے چائیں چانیا۔ ایک رنگن آپ رنگایا، رنگ رنگے بے پرواہیا۔ اک مردنگ دئے سنایا، ناؤں نرکارا آپ الایا۔ اک پلنگ دئے وچھایا، سچ سہنجنی آپ سہایا۔ ایک پنڈھ دئے مکایا، آد انت اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ وشن برہما شو دیوے ور، اک گیان درڈایا۔ آد پُرکھ ہر گیان درڈایا، وشن آپ سمجھائیندا۔ تیرا روپ انوپ دھرایا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ برہما تیری رت وکھایا، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ شکر تیری سیوالایا، پت ڈالی توڑ تڑائیندا۔ تئاں وچولا ہر رگھرایا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ سمجھائیندا۔ آد پُرکھ سٹائے ہر، ہر اپنا بھيو آپ کھلایا۔ وِشنوؤں منگے سدا در در، پُرکھ ابناشی بھچھیا پائیا۔ برہما نہاؤنا چرن کول سر سر، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ شکر منگے ڈر ڈر، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ تِناں وچولا ایکا بن، ایکا رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ آد پُرکھ شاہ پاتشاہ، شہنشاہ اکھوائیندا۔ آد آدی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ وِشن دیوے سچ صلاح، ایکا حکم لائیندا۔ برہمے دیوے ایکا ناں، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شکر وکھائے ایکا تھاں، چرن دوار سہائیندا۔ تِناں بنے پتا ماں، بالک گود کھڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے وچ چھپائیندا۔ اپنا بھيو آپ چھپایا، وِشن ہر سمجھایا۔ تیری سیوا سچ لگایا، وست امولک دے وڈیایا۔ ساچی گوکک ہتھ پھڑایا، اک بھنڈار دے ونڈایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست آپ ورتایا۔ برہمے ہر دے سہارا، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ تیرا رُپ اپرا، ہر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ زرگن جوتی کر اُجیارا، دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیارا، اندرے اندر ویکھ وکھائیندا۔ ورتے ورتا وے ہر ورتارا، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ تیرا بھرے اک بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے اُجیارا، گھڑ بھانڈے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے سد رکھائیندا۔ شکر ہر سچ سمجھایا، بھل رہے نہ رانیا۔ کنٹھ مالا گل پہنایا، باسک تشکا دے لٹکایا۔ تن بھوت اک لگایا، جٹا جوت وڈیایا۔ اک ترسول ہتھ پھڑایا، تِناں مان وکھایا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھایا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ انتم ڈھولا اک سٹایا، اپنا پردہ دے چکایا۔ سو پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں سٹایا، ہنگ رُپ وِشن برہما شو لے اُججایا۔ سوہنگ رُپ زرگن سرگن کھیل کھلایا، پنج تترے گن ماٹی ہاٹی نہ کوئے وکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تِناں ایکا گھر وکھایا۔ وِشن برہمے شو سٹایا ہر کاراگ، دوئے چرن سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی گھر تیرے آئی جاگ، نیتزین اک کھلایا۔ تیرے درس رہے ویراگ، دوجا در نہ کوئے وکھایا۔ تیری سرن گئے لاگ، ہوں بالک سیو کمایا۔ تیری جوتی جگے چراغ، دیک دیا اک ٹکایا۔ اپنے وچوں اپنا نور آپے کاڈھ، وِشن برہما شو ساڈا ناؤں دھرایا۔ بن تیرے کون لڈائے لاڈ، کون گودی لے بہایا۔ کون دیوے ساچی داد، کون نام جھولی پایا۔ کون رکھے سانوں یاد، بھل کدے نہ جایا۔ اسیں آد جگاد کردے رہیے فریاد، تیرے آگے سپس

جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، دُھر مستک لیکھ لکھایا۔ دُھر لیکھا لکھنہار نرنکارا، وشنوں لیکھا اک سمجھائیندا۔ ہر جو بنیا میت مُرارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پُوت سپوتا کر اُجیارا، پاربرہم برہم اُچھائیندا۔ شکر رکھے ایک دھارا، ایک تند بندھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی حکم کھیل کھلائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، رُپ رکھے نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی کرنی کرے کرتا، کھیلے کھیل سچ سمجھائیندا۔ وشنوں تیرا سچ پیار، بُھل کدے نہ جائیا۔ برہم پاربرہم دے آدھارا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ شکر بخشے چرن سہارا، دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ تئاں وچولا رہے نرنکارا، آد جگاد ویکھ دکھائیا۔ پردہ کھولا اک دربارا، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سچھنڈ وسے آپ نرنکارا، اک اکلّا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایک ہر، ایک ایک ایک سمجھائیا۔ ایک ٹیک سری بھگوانا، ہر ساچی سچ جنائیندا۔ اپنا لکھ دُھر فرمانا، ہر آپے آپ دکھائیندا۔ آپے دیونہارا دانا، وست امولک جھولی پائیندا۔ اپنے در کر پروانہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپ بٹھے ساچا گانا، ہر ساچا سگن منائیندا۔ آپے بنے ساچا کاہنا، آپے سخیاں ویکھ دکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے آپ سہائیندا۔ آپے بنے ساچا رانا، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، ایک در دکھائیندا۔ ایک در دُھر دربارا، ہر ساچا سچ سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، آد پُرکھ آپ کرایا۔ آپے وسے دھام نیارا، سچھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، ٹھانڈا دربارا آپ سہایا۔ وشن برہما شو کر پیارا، اپنی سکھیا اک سکھایا۔ سوہنگ سچ سچ جیکارا، تیرا میرا میرا تیرا رُپ دھرایا۔ نرگن نرگن کرے پیارا، نرگن نرگن میل ملایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، ترے ترے لیکھا اک بنایا۔ پنچ تت ورتے ورتارا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش جوڑ جڑایا۔ لکھ چوراسی بھرے بھنڈارا، وڈ بھنڈاری دیا کمایا۔ ایک نام بول جیکارا، شبد شبدی ناد دے سنایا۔ نش اکھر کر وچارا، ساچا اکھر دے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک در دے سمجھایا۔ در دوار ہر سمجھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ وشن تیری سیوا لائیندا، برہمنڈ کھنڈ لوء پُری کر پردھان۔ برہمے تیری ونڈ ونڈائیندا، لکھ چوراسی اک نشان۔ پنچ تت بھانڈا آپ گھڑائیندا، ترے گن مایا بٹھے

گان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، دُھر درگا ہی ایکنکار۔ لکھ چوڑا سی رچن رچائیندا، برہما ویتا کر پیار۔ اپنا ٹھم آپ جنائیندا، چارے مکھ وید چار۔ چار جگ وند وندائیندا، چارے کھانی دئے آدھار۔ چارے بانی بھيو کھلائیندا، چار ورنال پاوے سار۔ چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا، چار یاری دئے آدھار۔ اتم سکھیا اک سمجھائیندا، نو دوارے جگت کواڑ۔ نو کھنڈ پر تھمی وند وندائیندا، چار جگ کرے کھیل کرتار۔ نو نو گيڑا آپ دوائیندا، چار چار کرے خوار۔ رُپ انوپ آپ درسائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ نرگن سرگن دھار وکھائیندا، بھگت بھگونت کر اجیار۔ سادھ سنت میل ملائیندا، ایکا بخشے چرن پیار۔ گرگھ گرگر رنگ رنگائیندا، گر سکھ میلے ساچے دربار۔ گر پیر رُپ وٹائیندا، رُپ انوپ سچّی سرکار۔ جگت گيڑا آپ چلائیندا، آپے گيڑے گيڑنہار۔ جگت کھيڑا آپ وسائیندا، چوڈاں لوک ویکھ وچار۔ چار جگ وند وندائیندا، سنجگ تريتادواپر کلج دئے آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ دیوے ور، وشن برہما شو رہنا خبردار۔ وشن برہمے شو جنایا، دُھر فرمانا ہر رگھرائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ سیوا لایا، سیوادار بھل نہ جائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت بھگت بھگونت جگا جگنتر ویس وٹایا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ لوک مات بوہ بدھ بھانت پُرکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں لئے چپایا، ساچا بھيو نہ کسے کھلائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت رسنا کہہ کہہ جس گایا، آتم آتمر دھیان لگائیا۔ لکھ چوڑا سی جون وشنوں تیرا رُپ دھرایا، گھٹ گھٹ تیری وند وندائیا۔ برہمے تیرا برہم درسایا، آتم جوتی نور رُشنائیا۔ پنج تت شکر بند کرایا، جیرج اندج اُتبھج سیتج آپ سمائیا۔ اپنی وند اپنے ہتھ رکھایا، آد پُرکھ ابناشا وشن برہما شو کرے تماشا، ترے گن منڈل راس رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے کھلائیا۔ ہر ساچا بھيو کھلائیندا، شبد انادی بول۔ وشنوں سیس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی کون کنڈے تولے تول۔ برہما ایکا منگ منگائیندا، کون رُپ بخشیش نابھ کول۔ شکر رو رو نیر وھائیندا، کون رُپ وڈیائی دیویں اُپر دھول۔ پُرکھ ابناشی آپ وٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، جوت سرُپی آپے مول۔ نو نو بیڑا پار کراؤنا، چار جگ رہن نہ پائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت سب راہ تکاؤنا، پُرکھ اکال دھیان لگائیا۔ کلج ویلا آنت سہاؤنا، نرگن نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نہکک ناؤں رکھاؤنا، وشنوں بھل

کدے نہ جائیا۔ تیرا میلا میل ملاؤنا، تیری رچنا آپ دکھائیا۔ برہے پاربرہم درس کراؤنا، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ شکر تیرا بھار اٹھاؤنا، جگت جگدیش ودی
 وڈیائیا۔ تیاں وچولا آپ اکھواؤنا، اُنت کھیل کرے بے پرواہیا۔ اپنا ناؤں پھیر پرگٹاؤنا، سَت جیکارا ایکا لائیا۔ سوہنگ ڈھولا ہر جوہر ہر آپے گاؤنا، دوسر
 کوئے نہ دئے وڈیائیا۔ شکر تیرا پندھ مُکاؤنا، اُنت اُنت جوت ملائیا۔ برہے برہم لوک تجاؤنا، پاربرہم میلا سہج سُبھائیا۔ وِشنوؤں اُنگی لا لاناں پھراؤنا،
 دس کسے نہ آئیا۔ بھگوان بھگوان اپنی جوت جگاؤنا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ ایکا ڈنکا شبد وجاؤنا، برہمنڈ کھنڈ گنگن پاتال پر تھی اکاش سُنے سرب لوکائیا۔ تیاں
 اُٹھ اُٹھ راہ تکاؤنا، پر بھ ساچا جاگ گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائیا۔ اپنا ناؤں ہر سمجھائے، ویلا اتم آپ
 درساہندا۔ سوہنگ شبد ہر ساچا اُپجائے، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ سوہنگ روپ نرگن سرگن کھیل کھلائے، آد جگاد اپنی رچنا آپ رچائندا۔ مہاراج نرگن
 اپنا خطاب وڈیائے، شیر سنگھ سرگن ویس وٹائندا۔ اتم خاکی خاک سمائے، وِشنوؤں تیرا میلا میل ملائے، اپنی دھارا آپ چلائندا۔ وِشنوؤں روپ ساکار ہر
 رگھرائے، بھگوان بھگوان جوتی جوت رُشنائے، روپ رکھ نہ کوئے دکھائندا۔ تیاں لوکاں تیاں دھارا تیاں سِکدارا اک دکھائے، وِشن برہما شو سِیس ہتھ
 ۲۰

۲۰

ٹکائندا۔ اپنا نعرہ آپ سٹائے، وید کتیب بھیو نہ پائندا۔ کوٹن کوٹ اوتار در دوار بیٹھے سِیس جُھکائے، نیوں نیوں چرن دھیان سرب لگائندا۔ کوٹن
 کوٹ گروگر منگن بھچھیا جائے، پُرکھ ابناشی وڈ بھنڈاری آپ ورتائندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت رہے بللائے، نیرتیر سرب وہائندا۔ کوٹن کوٹ بھگت
 بھگونت راہ تگن جائے، ادھ وچکار سرب ڈبائندا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد خاکی خاک رمائے، خالق نظر کسے نہ آئندا۔ کوٹن کوٹ جگ میتے کال،
 کوٹن کوٹ برہما شو وِشن بنے کنگال، کوٹن کوٹ بھرم بھلائندا۔ کھجگ اتم پرگٹ آپ ہوئے دین دیال، منگن در کسے نہ جائندا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی
 جگ برہما وِشن شو اوتار گر پیر پیغمبر سادھ سنت اولیئے پیر شیخ کردا آیا پرتپال، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائندا۔ کھجگ اتم اُنت سیری بھگونت نر نرائن ساچا
 کنت بن کے آیا ایکا منگت، لکھ چراسی وچوں لہجی مٹھی سنگت، دوسر دس کسے نہ آئندا۔ وِشنوؤں تیرا بھنڈارا گرسکھ دوارا نو دوار چڑھی رنگت، ترشنا
 بھکھ نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم در، نہکنتک نرائن نر، نر نرائن اپنی کھیل کھلائندا۔ اتم کھیل

کھلاونہارا، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ وشن بھنڈارا دیونہارا، وِشورُوپ دھرائیا۔ برہمے برہم اُپجاونہارا، برہم اپنے لیکھے پائیا۔ شکر جگت سنگھارنہارا، شکر
 سنسا دئے چُکائیا۔ تِٹاں وِچولا بن نرِکارا، پچھلا لیکھا دئے مُکائیا۔ اگے کرے اپنی کارا، پر بھ پورے ہتھ وڈیائیا۔ تھر نہ رہے کوئی دربارا، جو اُتجے سو
 بنسائیا۔ کھجک میٹے دھواں دھارا، رین اندھیری رہے نہ شاہیا۔ سنجگ ورتے سچ ورتارا، سنگر پورا دئے ورتائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، گر شبد دئے گواہیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو تیرا لہنا لہنے پائیا۔ تِٹاں لہنا لہنے پینا، لہنیدار آپ ہو جائیندا۔ اپنے گھر آپے بہنا، سچھنڈ دوارا
 آپ سہائیندا۔ تِٹاں لوچن ایکا نینا، نینن نین آپ گھلائیندا۔ تِٹاں میلا ساچے سینا، ساک سجن دیا کمانیندا۔ تِٹاں مٹیا ایکا کہنا، ایکا تھم سناکیندا۔ سوہنگ شبد
 ہر کا رُوپ آد جگاد برہم برہما لوک پر لوک برہما وِشن شو کروڑ تئیس سُرپت راجا اندگن گندھرب لکھ چوراسی بھوت پریت سب نے کہنا، ہر ساچا دئے
 جنائیا۔ رائے دھرم اٹھ اٹھ رسنا کوک راہ تئے ہر ساچے سجن سینا، چار کُنٹ دھیان لگائیا۔ لاڑی مَوْت اٹھے ڈینا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہما وِشن شو تیرا پورا کرے ور، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ کیتا قول نبھاؤن آیا، آد پرکھ وڈ وڈیائیا۔ کھجک انتم ویس وٹایا، نہکھنک ساچا ماہیا۔ رُوپ
 رنگ نہ ریکھ بنایا، پنچ تت نہ کوئے دسائیا۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، پھر پھر تھکے پاندھی راہیا۔ شرع مذہب نہ کسے بند کرایا، چار ورن اٹھاراں برن ناتا
 جوڑ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی کرنی کرتا آپے کرن آیا، کھجک کال سنگ رلائییا۔ دین دیال ساچی ترنی آپے ترن آیا، گرگھ ساچے لئے ترائییا۔ آد وچھڑے
 کھجک انت وِشن برہما شو پھرن آیا، جو سیوک سیو لگائیا۔ نرگن رُوپ سرگن نال لڑن آیا، نر ویر بھو نہ رائییا۔ وِشن شو برہما تیرے مندر آپے چڑھن
 آیا، اپنا پوڑا آپے لائییا۔ گر سیکھاں دوارے کھڑھن آیا، خالق اپنا رُوپ وٹائییا۔ گر سیکھاں داناؤں آپ پڑھن آیا، اپنا ناؤں گر سیکھاں اندر آپ لگائییا۔
 گر سیکھاں مستک میخ جڑن آیا، بدھناریکھ دئے مٹائییا۔ گر سیکھاں دی ترنی آپ ترن آیا، راتیں سٹیاں سیو کمائییا۔ گر سیکھاں دی چرنی آپ پڑن آیا، اپنے
 چرن گنی وِچ جلائییا۔ کرتا پرکھ اپنی کرنی کرن آیا، کر کر کے سچی دھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، نہکھنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، آد جگاد نہ مرے نہ جائیا۔

★ بٹن داس جالندھر والے دے نوت ★

بٹن داس سنگ وشن سمایا۔ سری بھگوان سر ہتھ رکھایا۔ آون جاون گیڑ کٹایا۔ رائے دھرم نہ دئی سزایا۔ چتر گپت نہ لیکھ دکھایا۔ لاڑی موت نہ آنت پرنایا۔ امرت ویلا گر امر کرایا۔ من کا منکا پر بھ آپ پھرایا۔ رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ نر نرائن ہوئے سہائیا۔ آپ تریا کُٹمب ترایا۔ مات پت کُکھ سفل کرایا۔ جگت مٹیا ڈکھ، گھر ساچا پایا۔ لیکھے لگا اُلٹا رُکھ، مانس دیو دیو نیہکیو اپنے وچ ملایا۔ نہ سوگ نہ ہر کھ نر گن نر اکار نر ویر دتا درس کر ترس، پورب لہنا جھولی پایا۔ امرت میگھ ایکا برس مٹائی حرص، سنساروگ چکایا۔ لیکھا چکھیا عرش فرش، مکتی چرناں ہیٹھ دبا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نر گن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، جن بھگتاں کڈھ کایا کھوٹ، ہر دے ہر سوہنگ اپنا نام چپایا۔ بٹن داس سچھنڈ نواس، جوتی جوت پرکاش، پوری ہوئی آس، جگت ساس گراس، کھانا پینا آونا جانا رہنا بہنا سر بھانا سہنا، ساچا حکم منایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ترے گن پیٹا پنچ تت تانا، اپنی ہتھیں اپنا انتم کایا مائی کیتا وان پُرانا۔ ساتھیاں چھڈے ساتھ، کوئی نہ لہیا ساچا ہانا۔ پُرکھ ابناشی آپ ۲۲

سنائی اپنی گاتھ، سوہنگ شبد ساچا گانا۔ آنت مُکائی جگت واٹ، جنم جنم دا پورا کریا گھاٹ، پلنگ رنگیلا چھیل چھیللا لے کے آیا ترے لوکی ناتھ، ناتھ انا تھاں لئے چڑھایا۔ انتم کیتا اپنا حیلہ، ہر بھگت ملایا۔ گر سکھ قبیلہ، گھر مندر و بے ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت کُٹمب دیوے دان، پتر دھی بھائی بھین ساک سجن نیز نیر نہ کوئے وہایا۔

★ ۲۵ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

اک ست جائے بیت، کوٹن کوٹ کال رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال چلے اپنی ریت، اک اتیت سچا شہنشاہیا۔ شبد اگمی بول گیت، گن گوہند آپ سنایا۔ نر گن نر ویر ہوئے ٹھانڈا سیت، سیتل دھار وچ سما یا۔ آد جگادی پت پُنیت، پت پاون بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

پُرکھ اکال دینِ دِیال، اپنی کار آپ کرائیا۔ اپنی کار کراون آیا، اک ست پار کرائیندا۔ ست ستوادی بھیونہ رایا، رُوپ انُوپ نہ کوئے درسامیندا۔
 نرگن نرگن ناؤں دھرایا، نرُویر اپنا بل رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ کال اپنے وِچ سمایا، نیرنن نہ کوئے درسامیندا۔ اکھ اگوچر اگم اگمڑی کھیل کھلایا، لیکھا لیکھ
 نہ کوئے لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال ایکا ہر، ہر اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا ہر بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد
 جگادی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سری بھگوان، اگم اتھاہ کرے کھیل بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، سچ سلطانا سچا
 شہنشاہیا۔ دیونہارا دُھر فرمان، جگا جگنتر تھم چلایا۔ گر اوتار بخشے اک دھیان، در دربان اک دسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ
 اکال ایکا ہر، اپنی دھار آپ بندھایا۔ ساچی دھار بندھائیندا، آد جگادی کار۔ نو نو چار گیڑا آپ دوائیندا، چار نو اترے پار۔ رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا،
 ست سرُوپ پروردگار۔ چارے کوٹ ویکھ وکھائیندا، دہ دشا کھول کواڑ۔ ایکا چوٹ نگارے لائیندا، اُچی کوک کر پُکار۔ نرگن جوت آپ جگائیندا، تتوت
 نہ کوئے پیار۔ اپنا گھاڑن آپے ویکھ وکھائیندا، آپے ہوئے بھننہار۔ اپنے رنگ آپ سائیندا، رنگ رنگیلا اینکار۔ ایکا ست آپ اپائیندا، آپے رکھے دُھر
 دربار۔ اپنا تھم آپ جنائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار۔ کھجگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہار وِچ سنسار۔ لہنا دینا جھولی پائیندا، سنجگ تریتا دواپر گئے ہار۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ اکال ناؤں کرتارا، نرگن اپنی دھار چلایا۔
 کرے کھیل اپر اپارا، اپر میر بے پرواہیا۔ جیو جنت نہ پاوے سارا، سادھ سنت بھیونہ رانیا۔ گر اوتار بے انت بے انت کہہ گئے وِچ سنسارا، لیکھا
 لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ آپے جانے اپنی کارا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کھجگ انتم لے اوتارا، نہنکنکا ناؤں رکھایا۔ جوتی نور نور اُجیارا، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔
 سٹ رلایا شبد دُلا، گو بند اپنے انگ سمایا۔ امرت پیایا ٹھنڈا ٹھارا، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال ایکا ہر، دُوسر
 اور نہ کوئے جنایا۔ اک اکل پُرکھ اکالا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ کھجگ انتم کھیل نرالا، وید کتیب بھیونہ آئیندا۔ پھل لگائے اپنا ڈالا، پھل بھلو اڑی ویکھ
 وکھائیندا۔ سچھنڈ بیٹھ سچّی دھر مسالہ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ در دُرکائے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال ایکا نر، نر

نرائن اپنا ناؤں دھرائیںدا۔ نر نرائن ہر کرتارا، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ نورو نور نور کر اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پڑھ آپ
 کمائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے وچ سنسارا، دس کسے نہ آئیا۔ اک ست اترے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئے دکھائیا۔ سمت سمتی پاوے سارا، بھیو بھیو بھیو
 کھلایا۔ لیکھا جانے تھت وارا، برس ماس اپنے وچ کٹایا۔ ودی سدی نہ کوئے دھارا، سورج چن نین شرمایا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، پڑھ اکال آپ
 کرائیا۔ گوہند میلاست ڈلارا، جگت وچھوڑانہ کوئے دکھائیا۔ اک ست کرے پیارا، سمت ستاراں دئے گواہیا۔ سال ستاراں پار کنارہ، ست ستوادی آپ
 دکھائیا۔ چھٹی پوہ دوس دہاڑا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ اینکارا آوے ساچا لاڑا، چھیل چھیل ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو
 آپ جنایا۔ ہر ہر بھیو جنائیدا، شبد نش اکھ بول۔ چار جگ چار ورن چار وید چار بانی چار کھانی اپنے وچ چھپائیدا، دوسر تولے نہ کوئے تول۔ اگم اگم
 شبد نگارہ ایک ڈھول وجائیدا، آد جگادی رکھے اپنے کول۔ چار یاری چار کہار چار چار مول مکائیدا، لکھ چوراسی جنت وروں۔ پنچم پنچ مکھ صلاحیدا، نام
 دیوے نام انمول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑھ اکال دیوے ور اپنی جوت آپے مول۔ دیونہارا ور کرتارا، پنچ پیارے پنچ جنایا۔
 چھٹی پوہ چھکے ڈر، پورب لہنا لیکھے لایا۔ اپنی کرپا دیوے کر، گرگھ رتی رنگ رنگایا۔ اپنے سنگھاسن پڑھ ابناشن آپے چڑھ، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔
 گرسکھاں لڑے پھڑ، سرشٹ سبائی دئے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہارا اک سمجھایا۔ چھٹی پوہ وہار کراونا، بھل رہے نہ
 رایا۔ پنجاں پیاریاں حکم سناونا، پیلے بستر تن چھہایا۔ کمرکسا اک کراونا، نو کھنڈ پر تھی گنڈھ پوایا۔ گرسکھاں رت برہم مت ایکات اپنے مستک لاونا،
 سیس جگدیش وڈی وڈیایا۔ کلجگ کوڑکپت منمکھاں جھولی پاونا، چاروں کٹ کٹ ڈہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سگن آپ منایا۔
 ہر ساچے سگن مناونا، تھت وار نہ کوئے وچار۔ پنجاں پیاریاں اک اک قطرہ اپنا خون اک پیالے پاونا، دوجا در نہ کوئے سہار۔ نو دس وقت سہاونا، پڑھ
 ابناشی لئے وچار۔ ہس ہس اپنے مستک لاونا، لال گلارا رنگ چڑھے اپار۔ کلجگ جیو خاکی خاک ملاونا، آسو ہو آپ آسوار۔ گرسکھ تیری رت ایکات ساچا
 کھنڈا ہتھ چکاون، جگت جگ جھلے نہ کوئے وار۔ تیری پت اپنے سیس رکھاون، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھج تیری اتم ور، پورب لیکھا رہیا وچار۔ پورب لیکھا چکنا، پُرکھ اکال چکائے۔ گو بند سورا اٹھنا، اپنا لیکھا اپنے لیکھے لئے لگائے۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائے۔ سنگھ شیر نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا بھکھا ایکا وار بکنا، کوٹن کوٹ برہمنڈ اپنے مکھ وچ پائے۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ شاہ سلطاناں گھر راتیں ستیاں جا جا دُھکنا، گرگھ جانجی نال رلائے۔ نو سو نونوے دھرت مات اپنی گود سہائے سکھنا، سرت سوانی لئے پرنائے۔ گر سکھاں بھار آپ چکنا، گر سکھ ہوئے بھار رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا تک ایکا مستک لائے۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ پکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

آد پُرکھ اگم اتھاہ، بے انت سچا شہنشاہیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال ناؤں دھرا، اجونی رہت کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن روپ وٹایا۔ ایکنکارا ویس وٹا، آد نرنجن نور رُشانیا۔ سری بھگوان بھو نہ را، ابناشی کرتا دھار چلایا۔ پاربرہم آپ اپنا آپ پرگٹا، اکھ الکھنا کھیل کھلایا۔ اپنی اچھیا آپ پھرا، اپنی بنت آپ بنایا۔ اپنا مندر آپ اُپا، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرایا۔ اپنی جوت آپ جگا، نرگن نرکار کرے رُشانیا۔ اپنا کھیل آپ کھلا، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ اپنا تھم آپ ورتا، آپے اچی کوک سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنا ناؤں رکھایا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اک اکلآ آپ کرانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا بن بھتارا، آد نرنجن جوت پرنائیندا۔ ابناشی کرتا سچ دوارا، سری بھگوان آپ سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیارا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچ سنگھان کھیل اپارا، نرکارا آپ کرانیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کرنی کرے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کھلاییندا۔ گھاڑن گھڑے اگم اپارا، دوسر سنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ساچی دھار ہر نرنکارا، آد پُرکھ آپ بندھائیا۔ اپنی اچھیا کر

ورتار، آپے دیکھے سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ اپنے تخت بیٹھ سچی سرکار، راج راجان آپ اکھوائیا۔ اپنا حکم ورتے وڈ مہربان، اک اکلایا مارگ آپ لگائیا۔ سچ محلہ کھول کواڑ، سچھنڈ دوارے دے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آد پُرکھ ہر رچنارچ، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا رُپ دھریا سچ، دوسر رُپ نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنے مندر آپے وس، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا اپنا دیکھے آپ تماشا، دیکھنہار دس نہ آئیندا۔ آد پُرکھ ہر بے آنت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیلے کھیل ناری کنت، ہر پُرکھ زرنجن سچ سہائیا۔ اینکارا منگے منگت، آد زرنجن جھولی ڈاہیا۔ ابناشی کرتا آپ لگائے اپنے انگت، سری بھگوان میلا سچ سُبھائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپنی منت، دوسر ایشٹ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ اوتارا، کرے کھیل اگم اپارا، جوتی نور نور اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ آد پُرکھ پربھ ہو تیار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، اپنی اچھیا اچھیا وچ سمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ ہر زرنکار، زرنگن اپنا رُپ آپ دکھائیندا۔ آپے ہوئے دیکھنہار، نیتز لوچن نین نہ کوئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ درگھر سچ سُبھایا، کر کرپا گن ندھان۔ زرنگن اپنا آسن لایا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے نشان۔ جوتی جوت جوت ڈمگایا، آپے جانے اپنی جان پچھان۔ ساچے تخت آپ سُبھایا، دیونہارا دھر فرمان۔ اپنا راگ آپ لایا، آپے بول سچ دھنکان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپے رہیا سُنایا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، تخت نواسی آپ سُمائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہانا، کھیلنہارا آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس اولٹا اینکارا، اپنا آپ دھرائیا۔ اپنی بٹھے آپے دھارا، سچھنڈ وچے ودھائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ رُپ انوپ سچی سرکار، اپنا آپ آپ پرگٹائیا۔ اپنا چرن دکھائے تھر گھر دوارا، گھر گھر وچ دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اندر آپے وڑ، اپنا رُپ آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر اندر ہر ہر وڑیا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھیا، ناری کنت رُپ وٹائیندا۔ اپنا گھاٹن آپے

گھڑیا، گھاڑنہار نہ کوئے اکھوائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرنی کِرت آپ کمانیندا۔ اپنے اندر آپا دھریا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آپے وڑ، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر ہر ہر آدن آنتا، نرُگن اپنی دھار آپ چلائیندا۔ کھیلے کھیل ابناشی کرتا، ابناشی کرتا ویکھ دکھائیندا۔ اپنی کرے پوری آسا، وست امولک جھولی پائیندا۔ آپے ہوئے داسی داسا، دائی دایا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے میل ملائیندا۔ تھر گھر ساچا ہر سہایا، سہاونہار اک اکھوائیندا۔ سرُگن اندر نرُگن آپ ٹکایا، نرُگن مات پت بن جائیندا۔ نرُگن دائی دایا ناؤں دھرایا، نرُگن ویلا وقت نہ کوئے جنائیندا۔ نرُگن اندر نرُگن باہر، نرُگن گپت نرُگن ظاہر، نرُگن نرُگن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا چرن آپ ٹکائیندا۔ ساچا چرن سچکھنڈ، ہر ساچا آپ اٹھائیندا۔ تھر گھر ونڈے تیری ونڈ، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے اپنا پرمانند، اند اند اپنا منگل آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے بہہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر ساچا کھیل کھلایا، تھر گھر کھول کواڑ۔ ناری کنت آپ اکھویا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ ساچی سیج آپ سہایا، میل ملاوا اپر اپار۔ جننی جن آپ بن جایا، دائی دایا بن آپ نرُنگار۔ شبد ڈلارا ایکا جایا، ناؤں رکھایا ناؤں نرُنگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ مات پتا آپے بن، اپنی دیا کمانیندا۔ آپے ہوئے جننی جن، جن جننی ویکھ دکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے گھاڑن گھڑ، گھر نہار آپ ہو جائیندا۔ ساچا گھاڑن تھر دوارے، ہر ساچا سچ گھڑائیندا۔ ایکا جنیا سٹ ڈلارے، پوت سپوتا ناؤں رکھائیندا۔ رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وچارے، ذات پات نہ کوئے بنائیندا۔ شبد اگئی ایکا ناؤں وچارے، دوسر دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایکا ہر، سٹ ڈلارا آپے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سٹ ڈلار شبد اپار، تھر گھر دوار سہانیا۔ کرے کھیل آپ نرُنگار، نرُویر ناؤں دھرائیا۔ سو پُرکھ نرُنجن ہو اُجیار، ہر پُرکھ نرُنجن دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرُگن نرُگن دئے سمجھانیا۔ نرُگن مات پت سٹ جایا، شبد شبدی کر پیار۔ نرُگن جننی گود بہایا، نرُگن ویکھے وگسے کرے وپچار۔ نرُگن

اپنا دھیر دھرو اس دھرایا، نرگن نرگن کرے سچ وہار۔ نرگن نرگن آپ بنایا، آپ آپا اتوں وار۔ نرگن جگت جگدیش اکھوایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ سٹ دُلا ر بالک انمٹا، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیندا۔ بھاگ لگائے اپنی کُلا، کُل کُلونتا ناؤں دھرائیندا۔ ساچے تول ایک تُلّا، تولنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ کر پیار، تھر گھر ساچے دئے واڑ، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ آسن ہر نرنگار، اچرج کھیل کھلایا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑ، ہر شبد دئے وڈیایا۔ سیوالائے سٹ دُلا ر، حکمی حکم جنایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ منگے ور، دوائے جوڑ سیس جھکایا۔ شبد سٹ ہو تیار، ایک ایک لئے انکڑایا۔ مات پتا ویکھے ہر نرنگار، دوسر اور نہ کوئے دسایا۔ دوائے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں جگدیش سیس جھکایا۔ ہوں بالک سیوا سیوادار، ساچی سیوا کمایا۔ توں بخشنہارا شاہ پاتشاہ شہنشاہ سچا سکدار، راج راجان آپ اکھوایا۔ ہوں در درویش بن منگاں در دوار، بھکھک بھچھیا جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، توں مات توں پتا توں ہی سچی مایا۔ پُرکھ اکال دیا کمانیندا، سٹ دُلا ر گود بہا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا، میل ملاوا سچ سبھا۔ ایککارا انگ سمانیندا، انگیکار آپ اکھوا۔ آد نرنجن نور دھرائیندا، جوتی روپ کر رشنا۔ سری بھگوان سنگ نبھائیندا، سگلا سنگ آپ رکھا۔ ابناشی کرتا سر ہتھ لکائیندا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ پاربرہم اپنے مارگ آپے لائیندا، آپے دیوے ست صلاح۔ تیرا ناؤں اپنے وچ لکائیندا، آپ آپا وچ سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، آد جگاد ہوئے سہا۔ ساچا ور ہر کرتار، شبد سٹ دئے جنایا۔ آد جگاد تیرا ہے پیار، ٹٹ نہ جائے رایا۔ سر ہتھ رکھے سمرتھ کرتار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ میری وتھ تیری دھار، تیری دھار سرب سمایا۔ سگل وسورے جائن لتھ، پتا پوت میل ملائے سچ سبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اٹھل اٹھل کدے نہ جائیا۔ شبد سٹ اپایا، گھر گھر وچ خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچے کر رشنا، اپنا نور نور چکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا راہ تکایا، نیرتین اٹھائیندا۔ دوائے جوڑ سیس جھکایا، سچ سگھاسن ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، سیس تاج اک لکائیندا۔ پنچم پنچم گھ وکھایا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیںدا۔ آپ اپنا کھیل کھلاونہارا، سیس تاج اک درسایا۔ پنچم گھ ہو اُجیارا، نرگن نرگن نرگن روپ وٹایا۔ نرگن سٹ شد ڈلارا، نرگن پتا نرگن مایا۔ نرگن مندر گھر دربارا، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ نرگن آپے کھول کواڑا، نرگن بیٹھا گھ چھپایا۔ نرگن ساچا تاج رکھ سیس، نرکار نرور اپنی کھیل کھلایا۔ پنچم گھ دے سہار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ پہلا گھ دے سہار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہنگ روپ کر کرتار، شد سٹ لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ لیکھا ہر سمجھائیںدا، سٹ ڈلارے پکڑ اٹھا۔ پنچم گھ آپ کھلائیںدا، اگم اگمرا بے پرواہ۔ اپنا روپ آپ درسائیںدا، جوتی جوت جوت رُشنا۔ اپنا حکم آپ سنائیںدا، ناد انادی ناد وجا۔ دوجا گھ تیری گھ پائیںدا، سٹ ڈلارے سچا شہنشاہ۔ آد جگادی ویکھ وکھائیںدا، گھ اُجل آپ کر۔ لگ لگ اپنا وقت لنگھائیںدا، تیرا ناؤں کرے رُشنا۔ تیرا پلنگ رنگیلا اک وچھائیںدا، ہر تھر گھر ساچے دے ڈاہ۔ پاوا چول نہ کوئے بنائیںدا، باڈی بنیا بے پرواہ۔ سچ پریم نال اوٹائیںدا، سیوا کرے سچا شاہ۔ آد جگاد وچھڑ نہ جائیںدا، میل وچھوڑا کوئی جانے نہ۔ ایک اپنے رنگ رنگائیںدا، اپنے انگن لئے بہا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک شد دے سمجھا۔ شد سٹ ہر سمجھایا، کرپا گن نہدان۔ سٹ ڈلارے تیری ساچی سیوا لایا، پنچم گھ اک نشان۔ چوتھا تیرا گھر وسایا، بیٹھا رہے در دربان۔ تیرا مندر دے سہایا، ہر ہوئے نگاہبان۔ آپے ویکھے آپے جانے اپنا ناں، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وست دے جھولی پا۔ ساچی وست ہر جھولی پائیںدا، اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ پہلا اپنا گھ صلاحندا دوجا شد کرتار۔ تیجے اپنا رنگ رنگائیںدا، اپنی کرپا کرے کرتار۔ روپ انوپ آپ دھرائیںدا، شدی شد کر پسار، سچھنڈ دوارا اپنا آپ سہائیںدا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ تھر گھر آپے ڈگمگائیںدا، نور نورانہ ایک دھار۔ دھار دھار وچ چلائیںدا، دھرنی دھر کرے پیار۔ رکت بوند نہ کوئے وکھائیںدا، ناری کنت نہ کوئے شنگار۔ اپنی سچ آپ وچھائیںدا، پیپا پریتم میت مرار۔ اپنا آپ آپے باہر کڈھائیںدا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ نور نور وچوں پرگٹائیںدا، نور نورانہ کھیل اپار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیجا گھ آپ پرگٹایا۔ تیجا گھ کھیل کرتار، ہر ساچا آپ کرایا۔ آپے جانے اپنی کار، شدی شد سار روپ وٹایا۔ سار شد کھیل اپار، بن ہر اور نہ کوئے جنایا۔ سار شد کرے

پیار، پیار شبد وچ ٹکائیآ۔ بنے وچولا گروہ گردھار، گہر گسپھر وڈی وڈیائیآ۔ سار شبد وچوں وشنوں کڈھے باہر، دائی دایا اک اکھوائیآ۔ تیجا گھ کھول کواڑ،
 گھ گھ گھ صلاحیآ۔ اپنی کرنی کر اپر اپار، ہر ہر کرے کھیل، بھویا بھیدا بھویا چھپائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، عقل کلا
 ناؤں دھرائیآ۔ عقل کلا ہر ناؤں رکھ، اپنی دھار ہر ساچا آپ چلائیندا۔ شبد سُت کر کر وکھ، جوت شبد وچ سہائیندا۔ وشنوں سرپ آپے دس، نرگن اپنا ناؤں
 آپ پرگٹائیندا۔ وشنوں اندر آپے وس، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے دیوے اپنا رس، رس رسیا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وسے ایک گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایک گھر اک دربار، در دوار اک سہائیآ۔ ایک نور اک اجیار، نور نورانہ
 ایک ڈمگائیآ۔ شبد سُت اک ڈلار، ایک پتا ایک مائیآ۔ ایک وست اک بھنڈار، ایک رہیا ورتائیآ۔ ایک وشنوں اک آکار، نرکار آپ کرائیآ۔ ایک رس امرت دھار،
 امر امر آپ برسائیآ۔ ایک کول اک گلزار، ایک ایک رہیا مہکائیآ۔ ایک نا بھی بھرے بھنڈار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی رچنا
 آپ رچائیآ۔ ایک کول ایک بھل، ایک آپے ویکھ وکھائیندا۔ ایک کرتا ایک پائے مل، ایک قیمت ہر چکائیندا۔ ایک دھارن ایک بول، ایک بول سٹائیندا۔ ایک بیٹھا
 رہے اڈول، آد جگاد اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنا بنک آپ وڈیائیندا۔ بنک دواہری
 آپے ہر ہر، ہر بن اور نہ کوئے رہائیندا۔ آپے اپنے گھاڑن گھر گھر، گھر نہار آپ ہو جائیندا۔ آپے اپنی سیجا چڑھ چڑھ، ساچی تیج آپ سہائیندا۔ آپے
 اپنے اندر وڑ وڑ، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرپ ناؤں دھرائیندا۔ آپے وشنوں لگائے اپنے لڑ لڑ، ایک پلو ہتھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کرتار۔ ہر کا بھویا سمجھ توں نیار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیآ۔ وشن اندر برہم دھار،
 شبدی شبد ٹکائیآ۔ شبد کول شبد گلزار، شبد پھول پھول سمائیآ۔ شبد پنکھڑی آئے باہر، شبد ویکھے ساچا شہنشاہیآ۔ شبد روپ اپر اپار، ریکھ رنگ نہ کوئے
 جنائیآ۔ شبد پتا شبد ماتا شبد بنے سُت ڈلار، شبد وشنوں گھاڑت لئے گھرائیآ۔ شبد امرت شبد رس شبد اندر جائے وس، شبد شبد کرے شنوائیآ۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، تخت نواسی ایک سچا شہنشاہیآ۔ شبد کھیل ہر کرائیندا،

جننی جن نہ کوئے۔ وشن تیری گود سہائیندا، کول نا بھی بھل پروئے۔ اپنی دست وچ کائیندا، آد نرنجن کرے لوئے۔ اپنا ناؤں آپ پر گٹائیندا، پاربرہم آپے جانے اپنی سوئے۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، آپے لے کے آیا ڈھوئے۔ برہم اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے امرت مکھ مکھ چوئے۔ چوتھا مکھ آپے صلاحیندا، سیس تاج ایکا سوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچے آپے ٹوہے۔ چوتھا مکھ کھیل اول، ہر ساچے سچ کرایا۔ برہم پھڑایا اپنا پلا، پاربرہم سنگ نبھایا۔ کرپا کھیل ول چھلا، اچھل چھل دھاری ناؤں دھرایا۔ آپے وسیا نچل دھام اٹلا، محل اٹل اک وسایا۔ آد جگادی اک اکل، عقل کل اپنی لئے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ ہر ساچا بھو جنائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبدی شبد شبد سمجھائیندا، ناد انادی بول جیکار۔ وشنوں اپنا بنس سہائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ برہم ست آپ پر گٹائیندا، پاربرہم دئے آدھار۔ پہلا مکھ اپنا آپ کھلائیندا، دوجے شبد کرے پیار۔ تیجے وشنوں گود بہائیندا، چوتھے برہما کرے اجیار۔ پنجویں اپنا رنگ رنگائیندا، تھر گھر وچوں آئے باہر۔ سُن اگم سرب وکھائیندا، ایکا دسے دھواں دھار۔ سورج چند نہ کوئی چڑھائیندا، رواس نہ کوئے اجیار۔ منڈل منڈپ نہ کوئی وکھائیندا، دھرت دھول نہ کوئی سہار۔ جل بن نہ روپ پر گٹائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ ست دلارا آپ ہلائیندا، اک ہلونا دیوے مار۔ اپنا کھیل آپ کرائیندا، اپنی جوتی اپنے اندر واڑ۔ لوک مات نہ کوئی وکھائیندا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، نرگن داتا بے پرواہ۔ تھر گھر شبد انادی اپنا بولیا، آپے جانے اپنا ساچا راہ۔ وشنوں اندر وشو دھار آپے مولیا، آپے کول کولا لئے کھڑا۔ آپے برہما رکھے اڈولیا، پاربرہم سر ہتھ ٹکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنی رچنا آپے جانے، دوسر سکے نہ کوئے لکھا۔ دوسر لیکھا کوئے نہ لکھدا، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ اپنا مارگ آپے دسدا، اپنا شبد آپ اچھایا۔ وشنوں اندر آپے دسدا، اپنی کرے آپ گڑماتیا۔ برہم اگے آپے بہہ بہہ ہسدا، آپے کرے سچ پڑھایا۔ اپنا مکھ آپے کجدا، آپے پردہ رہیا وکھایا۔ آپے شبد ہو ہو گجدا، دوجا در آپ گھلایا۔ آپے وشنوں نال نال رہ رہ سجدا، گھر ساچا سچ سکھدایا۔ آپے برہم گھاڑن گھر ساچا مارگ دسدا، ساچی کرے پڑھایا۔ آپے تھر گھر وچوں باہر نسدا، سُن

اگم سماييا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، اپني اچھيا برهما دهر، برهما اچھيا اپنے اندر کر، برهما پاربرهم وکيه دکھائيا۔ برهمے اچھيا پاربرهم دھار، هر ساچا کھيل کھلائيندا۔ سُن اگم کر وچار، دھواں دھار پھول بھلائيندا۔ اپني کرني کر وچار، کرتا پُرکھ ويس وٹائيندا۔ نرگن نرؤير نرکار هو تيار، رُوپ انوپ آپ دکھائيندا۔ برهما پاوے نہ کوئي سار، کون ناري کنت پيار، کون جنني جن گود بهائيندا۔ اپني لکھوں آپے کڈھے باهر، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، دھواں دھار آپے وڑ، سُن اگم ويکھے کھر، شکر اپنا کھيل کھلائيندا۔ شکر کھيل کر کرتار، پنچم مکھ دے سُهائيا۔ نرگن نرگن کر پيار، سرگن سرگن وچ ٹکائيا۔ سرگن سرگن دے آدھار، نرگن داتا سچا شهنشاهيا۔ کرے کھيل اپر اپار، ليکھا لکھ نہ سکے کوئي راييا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ کرتار، کرے کرائے اپني کار، کرنهار آپ هو جائيا۔ شکر برهما وشن دھار، هر هر آپ چلائيندا۔ شبد اگمي کر پيار، جوتي جوت ملائيندا۔ جوتي جوت کر اجيار، نورو نور درسامئندا۔ شبدی شبد شبد جیکار، حکمي حکم الائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، کرے کھيل ايکار هر، آد پُرکھ اپنا کھيل کھلائيندا۔ آد پُرکھ کھيل کھلاونهار، ايکار رنگ سمايا۔ تھر گھر کھيلے کھيل اپارا، شبد شبدی ميل ملايا۔ سچکھنڈ دورا کھول کوڑا، سچ سنگھاسن آسن لاييا۔ پنچم مکھ سيس دستار، راج راجانا آپ سُهائيا۔ شاهو بھوپ بن سکدارا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، اپنا نشان هر مهربان، دو جهان رهيا ونڈايا۔ برهما وشن شو کر تيار، شبدی ميل ملايا۔ ايکار حکم هر نرکار، دھر فرمان جنايا۔ ميراناد سچي دھنکار، آد جگاد وچايا۔ ميري اچھيا سچ بھنڈار، ست بھنڈار دے دکھايا۔ شبد تيري سيوا پر اپار، هر نرکارا دے لگايا۔ لوآں پُرياں محل اُسار، برهمنڈ کھنڈ تيري رچن رچايا۔ وشنوں ديوے اک آدھار، گھر گھر رزق سبایا۔ برهما ليکھا لکھے اپار، بھيو بھيدا بھيو کھلايا۔ چاروں کُنٹ کر وچار، چارے مکھ مکھ صلاحيا۔ چارے ويد دے آدھار، اکھر اکھر نش اکھر دے پرگٹايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، اپنات دے سمجھايا۔ هر ساچات سمجھائيندا، نرگن نرگن دھار۔ وشنوں برهما سيوا اک دکھائيندا، آد جگاد کرنا اک پيار۔ برهما تيري ونڈ ونڈائيندا، لکھ چوراسي کر پيار۔ شکر تيرا حصہ اک رکھائيندا، تيري ترشائے نہ وچ سنسار۔ جو گھريا بھن دکھائيندا، تھر رهے نہ اتم وار۔ تئاں وچولا آپ هو جائيندا، کرے کرائے ساچي کار۔ نو نو چار ونڈ ونڈائيندا، چوکڑ جگ کھيل اپار۔ جوتي

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم کرے آپ ورتار۔ برہما وشن شوئن فرمانا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ ہوں بالک سٹ بال نادانا، توں پتا صاحب سچی مایا۔ توں بینا توں دانا، ہوں بھل توں ابھل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر ہتھ سمرتھ ٹکایا۔ وشن برہما شو منگن منگ، نیتز نین نین وگسایا۔ کون سو ویلا چاڑھیں رنگ، کون روپ ہوئے سہایا۔ کون شبد وجائے مردنگ، کون ناد سنایا۔ کون گھر سہائے پلنگ، کون سنگھاسن آسن لایا۔ کون سٹ ڈلارا اُتجے چند، کون گودی گود دئے سہایا۔ کون دھار نو سو چرانوے چوکڑی جگ مکے پندھ، جگ گیرا کون رکھایا۔ کون روپ سنائے سہاگی چھند، بٹی دند لکھ چوراسی مات سمجھایا۔ کون روپ سوئے دے کر کڈ، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ کون روپ بخشے اپنا پرمانند، اند اند وچ ٹکایا۔ کون روپ نرگن تیرے نالوں ٹٹی سرگن روپ وچ لئیں گنڈھ، تندری تند کون بندھایا۔ کون جوانی کون بڈھیا کون بال اوستھا جانے پندھ، کون جوتی لئیں بندھایا۔ کون سہاگن کون نار دے رنڈ، کون کنت انگ لگایا۔ کون روپ لیکھے لائیں بھاگن مند، نو سو چرانوے چوکڑی جگ دھکے کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرا وشن برہما شو بال نادانا منگن آیا۔ بال نادانا بالی بڈھ، چرن کول سپس جھکائیندا۔ آد جگاد نہ آوے سدھ، تیرا بھونہ کوئے پائیندا۔ کون روپ آسو چڑھیں گد، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی وست ایک منگن منگ منگائیندا۔ منگن آئے چل بھکھاری، برہما وشن شو چرن دھیان لگایا۔ نرگن روپ ساڈی جوت بن ہر ہر رہے کواری، سر ہتھ نہ کوئے ٹکایا۔ کون گھر ملے اٹاری، کون محل دینیں وسایا۔ کون روپ پُرکھ ملے ساچی ناری، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ کون روپ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اُترے پار وارو واری، اپنا گیرا آپ دوایا۔ کون روپ لوک مات نرگن لئیں اوتاری، گر اوتار آپ اکھوایا۔ کون روپ لکھ چوراسی دینیں آدھاری، آپ اپنا بھو کھلایا۔ کون روپ سنج لائیں ساچی بھلوٹھی، ہر کون روپ سنج امرت ہرا کرایا۔ کون روپ تریتا بھٹھے دھاری، ترے گن اپنا کھیل کھلایا۔ کون روپ دوپر کریں پھیری، آپ اپنی سیو کمایا۔ کون روپ کلجگ وڈھیں اپنی ہاڑی، کون کرسان ویس دھرایا۔ کون روپ لیکھا جانے بہتر ناڑی، کون روپ ہڈ ماس چولی سہایا۔ کون روپ لوآں پُریاں ماریں اڈاری، کون روپ برہمنڈ کھنڈ اپنیاں چرناں ہیٹھ رکھایا۔

کون روپ لکھ چوراسی پرکھیں زرناری، چارے کھانی پھول بھلایا۔ کون روپ بولیں سچ جیکاری، پرا پسنتی مدھم بیکھری، بانی آپے گایا۔ کون روپ
 آپے لبھیں اپنے بانی، گھر گھر پھیری پایا۔ کون روپ دیویں ٹھنڈا پانی، امرت تال اک بھرایا۔ کون روپ اپنے بھگت سنت گرگھ گرگھ بناہیں ساچی
 سوانی، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اپنی دسے سچ نشانی، تیرا نشانہ ہتھ کسے نہ آیا۔ برہما وشن شو تیرے در آئے بھلے پرانی، پرانیت توں اک رگھرایا۔ منگن آئے
 توں دسیا سچا دانی، بھکھک بھچھیا جھولی کون دے بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، برہما وشن شو ملے آیا۔ وشنوؤں نہ
 رو، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ برہمے اٹھ کھڑا دھو، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ شکر ہر چرن چھوہ، تیری دھوڑ درد مٹائیندا۔ تیرے اندر واڑے ایک زرنگن سو، سو
 پُرکھ زرنجن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرن آئے موہ، موہ وکارا سرب مٹائیندا۔ ایک امرت مکھ چو، شبد پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ آد زرنجن جوتی جوت
 کرے لو، دیا باقی نہ کوئے جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی درس دکھائے اگے ہو، اپنا روپ آپے پرگٹائیندا۔ سری بھگوان دیوے ساچا ڈھو، ڈھو آ اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ پاربرہم اپنا بیچ دیوے بو، شبد بوٹا ایک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو دیوے ور، در آیاں آس پُجائیندا۔
 آسا منسا پور کھنڈا، ہر سچا شہنشاہ۔ وشنوؤں اپنی گود بہنڈا، سر سمرتھ ہتھ رکھا۔ برہمے ایک مان وکھنڈا، چرن کول دھیان لگا۔ شکر سیوا سچ کمندڑا،
 کیسی چرن چور جھلا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی گیرا اپنے ہتھ رکھنڈا، زرنگن داتا دے سمجھا۔ چار جگ وند وڈنڈا، جگ چوکڑی گیرا دے گڑا۔ زرنگن
 سرگن ویکھ وکھنڈا، بیخ ت چولا لئے ہنڈھا۔ رجو طمو ستو سنگ ساچا سنگ وکھنڈا، آپ اپنا وچ چھپا۔ آپ اپنی دھار رکھنڈا، جوتی جوت ڈمگا۔ تھر گھر
 اپنا چرن اٹھنڈا، ایک دھکا دیوے لا۔ شبد شبدی کھیل کھنڈا، اپنی دھار سُن اگئی وچوں دے وہا۔ آپ اپنا راہ تکنڈا، لوک مات بے پرواہ۔ مائس مانکھ
 آپ اٹھنڈا، لکھ چوراسی وچوں مان دوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ہر، ایک اکھر دے سمجھا۔ نش اکھر ہر سمجھائیندا، شبدی
 روپ اگم۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، آد جگاد کرے کرائے اپنا کم۔ وشن برہما شو تیرے سنگ سمائیندا، نہ کوئی ترشاناہ کوئی تم۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا،
 آپے بیڑا دیوے بنھ۔ لکھ چوراسی گھاٹن آپ گھڑائیندا، آپے ہوئے جننی جن۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملائیندا، آپے دیوے اپنا سچا نام

دھن۔ سچ خنزینہ اک بھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ ہر لیکھا لکھیا نرگن دھار، قلم شاہی نہ کوئے رکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر آپے پڑھے آپ نرکار، دوسر پڑھن کوئے نہ جائیا۔ جگ جگ کھیل کرے اگم اپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ اوتار گر بھیجے وچ سنسار، اپنا اکھر ہتھ نہ کسے پھرائیا۔ مات گر بھوں کڈھے باہر، پھر دھن ناد وجائیا۔ سرتی کھچے شبد ستار، ستار نرکار وچ ٹکائیا۔ نرکار جانے اپنی کار، ساکار بھیو نہ رائیا۔ اپنا حکم دیوے دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ لوک مات بھگت بھگونت منگدے رہن بن بھگھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیونہار سچی سرکار، سیس اپنے پنچم مکھی تاج ٹکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بنیا رہے ورتار، توٹ کدے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ جگ مینے وارو وار، کوٹن کوٹ گر پیر اوتار مکھ مکھ گئے صلاحیا۔ کوٹن کوٹ منگدے رہے بھگھار، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ جس اُپر ہویا آپ کرپال، اپنی کرن اک اک اک حصہ لوک مات جھولی پائیا۔ جس ملیا بن سچا ڈار، تس پایا ساچا ماہیا۔ برہما وشن شو جگو جگ روون زاروزار، راہ تگن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، برہما وشن شو بٹھائے اپنے چرن دوار، چرن کول نال نہ کسے جھہائیا۔ برہما وشن شو ہر چرن چھوہ نہ سکیا، پر بھ بیٹھا مکھ چھپائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بینڈا اے نہ مکیا، بھلے پاندھی راہیا۔ کوٹن کوٹ روپ کر کر کدے نہ اکیا، امرت دیوے سچا ماہیا۔ جس سُننے اندر میرا نام رس چکھیا، سو بھگت ملے سچے شہنشاہیا۔ تیرا بھانا کسے نہ ڈکیا، دوئے جوڑ جوڑ گئے سیس جھکائیا۔ آد جگاد توں صاحب سلطان کدے نہ اکیا، آپے گھڑے آپے بھنے آپے ویکھے جگت لوکائیا۔ تیرا کھیل جگا جگنتر آپے تکیا، وشن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم وشن شو دیوے ایکا ور، اُبھل اُبھل اُبھل آپ اکھوائیا۔ بٹن برہما شو کرن فریاد، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا نام ساڈی داد، آد جگاد ایکا دست جھولی پائیا۔ جگ جگ رکھیے تیتوں یاد، بھل کدے نہ جائیا۔ کون س ویلا اپنے گیڑے وچوں لئے کاڈھ، کھیوٹ کھیٹا بن سچا ملاہیا۔ کون سنگھاسن لڈائے لاڈ، بال انجانے گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ساچا ور ہر سنایا، لیکھا لیکھ نہ کسے رکھایا۔ وشنوں اندر آپ ٹکایا، برہم جھولی آپے پایا۔ شکر سیس آپ ٹکایا، جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ بھیو کھلاونہار ہر نرنکارا، نہکرمی کرم کمانیدا۔ ساچا سنگ نبھاونا، بھگت بھگونت لئے آدھار۔ ساچے سنت میل ملاونا، ساچی دیوے اک گفتار۔ انحد ساچی دُھن سناونا، برہم برہمادی کھول کواڑ۔ گر اوتار اپنے رنگ رنگاونا، رنگ رنگائے بہتر ناڑ۔ گرگھ ساچی تیج سہاونا، ساچے پوڑے دیوے چاڑھ۔ ایکا گھر آپ وکھاونا، ناتا توڑ نو دوار۔ دسم دوا ری کُنڈا لاہونا، نرگن جوت کر اجیار۔ سرتی شبدی میل ملاونا، ناری کنت کرے پیار۔ رت بسنتی اک سہاونا، اٹھے پہر رہے گلزار۔ امرت میگھ اک برساون، برکھنہار ٹھنڈا ٹھار۔ بوند سوانتی اک پیانا، ساتک ست کرے ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرپا دھارے ہر نرنکارے، ہر ساچا سچ سلطانی۔ جگ جگ کرے کھیل اپارے سرجنہارے، لوک مات ہوئے پردھانیا۔ نرگن سرگن لے اوتارے، بولے شب دیکارے، ایک نام کرے پروانیا۔ دُشٹ سنگھارے ہوئے مارے، مایا متاموہ چکانیا۔ غریب نمانے دئے سہارے، بخشے چرن کول پیارے، دھرت دھول آپ وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، شہنشاہ سچا سلطانی۔ شہنشاہ ہر سلطانا، تخت نواسی اک اکھوانیدا۔ ست سروپی نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹانیدا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگت کرتا آپ کرائیدا۔ سنجگ ساچے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلانیدا۔ تریتا تیری دھار مہانا، ترے ترے پیتا آپ کرائیدا۔ دُشٹ ہنکاری مارے راون راما، پُرکھ ابناشی کھیل کھلانیدا۔ دو دو لہنا آپ چکانا، جگت لوچن ویکھ وکھانیدا۔ نین مدھاری کول مدھانا، کول نین آپ مٹکانیدا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگون اپنی کل ورتانیدا۔ لیکھا جانے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان آپ لگانیدا۔ اپنی کرے آپ کلیانا، ویکھنہار آپ ہو جانیدا۔ اپنا روپ آپ پرگٹانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، برہما وشن شو آپ سمجھانیدا۔ برہما وشن شو اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ سمجھانیا۔ کون کون کوٹ بیتن کال، کال گراس اک کرائیا۔ مہاکال کھیل نرال، دین دیال آپ وکھانیا۔ سنجگ تریتا دوا پر چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھانیا۔ کاہنا کرشنا بن دلال، برہما وشن شو ویکھ وکھانیا۔ پھل ویکھے لکھ چوراسی لگا ڈال، پت ڈالی پھول بھلانیا۔ نال رکھائے ایک کال، سرشٹ سبائی داڑاں ہیٹھ چبانیا۔ گرگھاں دیوے نام سچا دھن مال، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ ترے لوکی دا

بنیا رہے دلال، سچکھنڈ سچا پاتشاہ نظر نہ آیا۔ اتم ہووے حل نہ اک سوال، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے ارجن گیا سنایا۔ ترے لوکی کردا رہیا بھال، گٹواں چارے پھڑے بٹھے بن بن ماہیا۔ اتم کوک کوک دُھر درگاہی کر کر پکار، اک آواز گیا مار، پُرکھ اکال ملے سچا شہنشاہیا۔ سنجگ تریتا دواپر نو نو چار پیتے وچ جہان، کوٹن کوٹ رام کرشن گئے پھیرا پایا۔ تیرا مندر اُچ مکان سچّی دھر مسال، دُھر دربارے بیٹھا آسن لایا۔ جگت جگت جگ سخیاں پاوے راس، منڈل گیا دکھایا۔ ساچا کاہنا آد جُگاد جُگا جگنتر سے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ہر کا دُھن ناد شبد ساچی بنسری ہووے کدے نہ ناس، مٹی ونجھ نہ کوئے رچن رچایا۔ ایکا جوت پُرکھ ابناش، جگ جگ گر پیر اوتار سادھ سنت رہیا جوت لکایا۔ کردا آیا پوری آس، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ برہمنڈ کھنڈ کوٹن کوٹ ترے لوکی رہے ساز اک نہ لگے پاس، چرن دھوڑی رتی خاک کوٹن کوٹ گر پیر اوتار تریت کرایا۔ برہما وشن شو آد جُگاد دھیاونہار، ہر کا بھو کوئی نہ پایا۔ اپنی قیمت جانے آپ کرتار، دوسر قیمت نہ کوئی دکھایا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچّی سرکار، اپنی رچنا آپ رچایا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، جگ جگ گیرا آپ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں دیوے ایکا ور، ترے گن ناتا دئے سمجھایا۔ وشن برہمے شو تیرا پیار، رجو طمو ستو تیرے انگ لگائیدا۔ اپنی چرن دھوڑی پائے خاک چھار، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ جگ کھیل آپ کھائیدا۔ زرگن سرگن ہو اُجیار، کلجگ اتم ویکھ دکھائیدا۔ لوک مات پاوے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا اکھر نو سو پُرانوے چوکڑی جگ، کسے قلم نہ کوئی لکھائیدا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ قلم شاہی لیکھ نہ لکھیا، ہر کا بھو نہ دئے جنایا۔ جو آیا سو ہو یا متھیا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ بیخ تت چولا گر اوتار کسے نہ رکھیا، گھرن بھنہار اک شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنی کیتیا، کرتا کرن آپ اکھوایا۔ کلجگ اتم چوتھا جگ جائے بیتیا، کرے کھیل ہر رگھرایا۔ آد جُگاد اک اجیتیا، اوچاں نیچاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن دیوے ایکا ور، برہمے پھراؤنا اپنا لڑ، شکر بھل رہے نہ رانیا۔ کلجگ اُتجے کالی دھار، ہر ساچا سچ سنائیدا۔ منگن آئے میرے دوار، در سوالی اک دکھائیدا۔ ساچی دست دیوے جھولی ڈار، اپنا حکم پلے گنڈھ بندھائیدا۔ چوتھے وید کرے شنکار، ایڑا اکھ اک کھائیدا۔ اتھر بن اوچی کوکے کرے پکار، برہما چارے کھ کھائیدا۔ پُرکھ

ابناشی ہو تیار، سُنّ اگم پھول بھلائیندا۔ سُنّ اگم ساچی کار، کرنی کرن آپ کرائیندا۔ دھواں دھار وچوں عیسیٰ موسیٰ کڈھے باہر، لوک مات جنم دوایندا۔
کرن کرن کرن اک اک پنچ تن اٹھ اندر دیوے واڑ، ترے سو سٹھ ویکھ دکھائیا۔ آپے گیڑے اپنی لٹھ کرتار، گیڑا آپے رہیا دوایا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ تیری ساچی کار کرے کرتار، کالا رنگ رنگے سورا سربنگ، کالا سوساتن چھہایا۔ کالا سوسا کھیل
اپار، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ زرگن سرگن کرے پیار، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ قلمی کلمہ کر پیار، ایکا حکم سنائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حکم سنائیندا۔ کالا سوساتن شنگار، کالی دھار کل کاتی آپ چلائیا۔ لیکھا جانے محمد سنگ چار یار، اللہ
رانی آپ پرنائیا۔ تیس بتیسا کوک کوک کرے پکار، آیت شرائط کرے پڑھائیا۔ شرع شریعت ویکھ وچار، دھرت دھول دے کُکایا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما وشن شو میرا لیکھ لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ کلجگ انتم ویس وٹاونا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ زرگن سرگن میل
ملاونا، پنچ تت دے آدھار۔ نانک نانک ناؤں رکھونا، ویکھے کایا گڑھ بنک گھر بار۔ ایکا نام وچ کُکونا، نام ست ست جیکار۔ پُرکھ اکال ویکھ دکھونا،
نہ کوئی دوسر میت مُرار۔ چار ورنان سنگ نبھاون، اوچاں نیچاں پار کنار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو دیوے ایکا ور، کرے
کھیل وچ سنسار۔ ایکا جوتی دس دس دھار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال اپنی کرپا آپے دھار، نانک جوتی جوت جگائیندا۔ جامہ بدلے وچ
سنسار، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ کوئی کہے انگد کوئی کہے امر داس، کوئی رام داس کہہ کہہ گائیندا۔ کوئی کہے ارجن کوئی کہے ہر گوہند، کوئی ہر رائے سپس
جُھکائیندا۔ کوئی کہے ہر کشن کوئی کہے تیج بہادر، بہادر تیرا در دس کسے نہ آئیندا۔ آد سچکھنڈ تانی بیٹھا چٹی چادر، سنتاں بھگتاں اُپر پردہ آپے پائیندا۔ گر
اوتاراں دیوے آدر، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، کریم رحیم رحمت رحمان اپنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ نو گر نو دوار، پنڈھ گئے چُکائیا۔ جوتی ملے جوتی دھار، جوتی جوت وچ سمائیا۔ پُرکھ اکال بھيو نیار، چارے بانی بھيو
نہ پائیا۔ شاہ پاتشاہ ہو تیار، شہنشاہ ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ آپ زرنکار، پنچم تاج سپس کُکایا۔ تھر گھر وچوں شبد دلارا ست لیا اٹھال،

ایکا دُھر فرمانا دئے جنایا۔ گجری گھر نہ جنمے بن کے لال، پُرکھ اکال تیرا پتا مایا۔ تیری جوتی بے مثال، پایا ایک ایک سچا شہنشاہیا۔ تیرے پھل لگے ڈال، پُرکھ اکال آپ لگائیا۔ چارے جگ تیرے چرناں ہیٹھ وگائے دھار، دھرنی دھرت دھول تیرا راہ تکائیا۔ تیرا کرے سچ پیار، جگا جگنتر بھل نہ جائیا۔ سبجگ آیا رُوپ دھار، سنگھ اجیت ناؤں رکھائیا۔ تریتا آیا اپنی وار، جھجھار جھونج دھرت مات پیاس بُجھائیا۔ زوراور جائے در بلہار، دواپر تیرا کرے ہولا بچھلا بھار، کول نین گیا راہ تکائیا۔ کلجگ کوڑا کرے خوار، فتح ڈنکا وجے وچ سنسار، سنگھ فتح اک گجائیا۔ میرا نام تیری دھار، تیری دھار میرا پیار، تیرے وچ سمائیا۔ میرا رُوپ اگم اپار، سو پُرکھ زرنجن رہیا سمجھائیا۔ ہنگ رُوپ سرب سنسار، گوبند دیکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایک اور، اپنی کرنی آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو نو سو چرانوے چوکڑی تیرا پندھ مکاونا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ کلجگ انتم دیکھ وکھاونا، رُوپ انوپ آپ درسائیا۔ اپناست اک اُپجاونا، آد پُرکھ آد جو لیا اُپجائیا۔ گوبند ناؤں مات رکھاونا، دیوے وڈ وڈی وڈیائیا۔ کلغنی توڑا سپس ٹکاونا، جوتی جوڑا میل ملائیا۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھاونا، واگ پھڑے آد شکت سہائی ہووے سچا شہنشاہیا۔ اپنا کھیل آپ کراونا، چوتھے جگ دئے گواہیا۔ چار کھانی پندھ مکاونا، چاروں گنٹ دیکھ وکھائیا۔ چارے بانی بھو کھلاونا، چارے وید دین گواہیا۔ چارے ورنناں ایک رنگ رنگاونا، ایک لائے مستک ٹکا بے پرواہیا۔ پنج پیارے مان دواونا، پنچم دیکھے آپ اپنا راہیا۔ پنچم مکھ تاج سہاونا، ہر ہر جو لئے سہائیا۔ گوبند گر گر نام وڈیاونا، سنگھ سنگھ اپنا رُوپ دھرائیا۔ ساچا کھنڈا ہتھ پھڑاونا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھرائیا۔ اُچے ٹلے چڑھ کے ہون کراونا، پریم اہوتی ایک پائیا۔ ایک گڑھ کیس وکھاونا، کیس دشمنی سپس سہائیا۔ جگت جگدیش دیکھ وکھاونا، نر نریش وڈی وڈیائیا۔ اپنا رُوپ آپ دھراونا، غریب نمانے گلے لگائیا۔ پنچم انگ پنج لگاونا، پنچم دیکھے تھاؤں تھانیا۔ پنچم پردھان آپ بناونا، پنچم نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ پنچم ساچی جوت جگاونا، پنچم امرت رس آپ پیائیا۔ پنچم سپس دھڑاپنے لیکھے لاونا، رتی رت پریم نال اپنا تن رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھو بھیدا دئے جنائیا۔ پنچم پیارے آپ پرگٹا، گر چیللا رُوپ دھرائندا۔ پنچم بیٹھا سپس جھکا، پنچم راج جوگ سمجھائندا۔ پنچم مارگ رہیا وکھا، چار ورنناں میل ملائندا۔ پنچم سوگ رہیا گوا، ہرکھ سوگ نہ کوئی

رکھائیں۔ پنچم انگ رہیا لگا، مایا متا ہوئے ہنگتا روگ نیڑ کوئی نہ آئیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سندیش نر
 نریش نرور آپ سنائیں۔ گوہند ویلا انت چکاونا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ سولائ ستھر اک وچھاونا، ستھر یارڑا آپ ہنڈھایا۔ اپنا سنیہرا آپ سناونا، سنیہار
 آپ ہو جائیا۔ اپنا میلا آپ ملاونا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دوجا اشٹ نہ کوئی دکھایا۔ اتتم پتا گود بہاونا، بن پوت نہ سوہے مایا۔
 چارے کوٹاں ویکھ دکھونا، گرسکھ ساچے لئے جگایا۔ حکمی حکم اک درساونا، بھل کوئی نہ جائیا۔ کلجک ویلا اتتم آونا، واک بھوکھت اپنے وچ لکایا۔ اپنا
 لکھیا سرسا بھیٹ کر اونا، شبد شبد کرے گڑمائیا۔ نہہکنک ہر جامہ پاونا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گوہند سنگ سدا نبھاونا، شبد گڑ دے وڈیایا۔ سمبل
 نگرے دھام سہاونا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ برہے وشن شو تیرا پینڈا پھر مکاونا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ نرگن لیکھا آد آد انت لوک مات لکھونا،
 نرگن جوت کر رُشائیا۔ پنچم مکھ تاج سیس لگاونا، بن آئے سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی اپنے گل پردونا، کلی کلی نال بندھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا پندھ
 مکاونا، رویداس چمپارا دے گواہیا۔ وید ویاسا لکھیا پور کر اونا، اچے ٹلے پر بت پوت سپوتا براہمن گوڑا گھر مندر ڈیرہ لایا۔ نانک تیرا نرگن روپ سچ
 درساونا، پنچ تت نہ کوئے وڈیایا۔ ارجن گڑ گڑ شبد دھار ویکھ دکھونا، بودھ اکادھ بودھ اک جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما
 وشن شو دکھائے ایک گھر، در دروازہ اک کھلایا۔ برہما وشن شو تیرا لیکھ چکاونا، چوتھے جگ جہان۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اجونی رہت اپنا جامہ پاونا، اپنا پد
 رکھائے اک نربان۔ شبد بانا اک اڈاونا، لیکھا جانے دو جہان۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ پھیرا پاونا، کرے کھیل سری بھگوان۔ لوک مات ویکھ دکھونا،
 ویہہ سو بکرمی ہو پردھان۔ چھبھی پوہ مان دواونا، جوتی نور نور مہان۔ شبد روپ گوہند ڈلارا نال رلاونا، لکھ چوراسی کرے کلیان۔ سمبل نگرے بھاگ
 لگاونا، اپنا ویکھے سچ نشان۔ اک دو تن چار پندھ مکاونا، پنچم لیکھا جانے گن ندھان۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سیس دھراونا، ستویں ست پُرکھ نرجن
 ہو مہربان۔ اٹھاں تتاں پندھ مکاونا، سُن اگم نہ کرے کوئی پچھان۔ تھر گھر اپنا روپ درساونا، آپے ویکھے اپنا ہانی ہان۔ سچھنڈ سچے آسن لاونا، پرگٹ
 ہوئے آپ گن ندھان۔ لوک مات پھیرا پاونا، نہہکنک بن بلی بلوان۔ ماتا لکھ نہ کوئی لکاونا، بھین بھائی نہ سکے کوئی پچھان۔ کھتری براہمن شور ویش

کل نہ کوئی بناو، مندر مسجد مٹھ شو دوالا نہ کرے کوئی کلیان۔ پنڈت پاندھے دان نہ کوئی دوانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہے
 شو دیوے ور، تیری انت کرے کلیان۔ تیری انت کرن کلیان، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم ہوئے پردھان، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ زرگن سرگن
 کھیل مہان، سرگن زرگن بھیو چکایا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، زرگن سرگن لئے اٹھایا۔ دیا باقی اک مہان، کملا پاتی لئے جگایا۔ ساچی کھائی سری
 بھگوان، ابناشی کرتا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک سکھیا رہیا سمجھایا۔ کلجگ ویلا انت سہاونا، ہر ساچا کھیل
 کھلایا۔ اک دس میل ملاونا، ساڈھے تن ہتھ کر رُشنا یا۔ دو دس در وکھاون، ہر سنگت لئے جگایا۔ ترے دس تار ہلاونا، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھاں
 سنتاں دے ہلایا۔ چار دس چوڈاں لوک ویکھ وکھاون، چوڈاں طبقال پنڈھ مکاونا، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ پنڈراں اندراں رنگ رنگونا، تیرتھ تھان اپنے چرن
 بہاونا، گنگا سُرستی جمنا گوداوری اٹھسٹھ امرت سیر رہن نہ پائیا۔ دس چھ سولاں سولاں شنکار جگت مٹاونا، بھگتاں سولاں اچھیا پور کر اونا، ساچی بھچھیا
 جھولی پاونا، وشنوں تیرا مان چکاون، تیرا آپ وچ سمایا۔ دس ست ستاراں کھیل کھلاونا، اپنا بل آپ دھراونا، سیس تاج اک رکھاون، شہنشاہ بنے سچا
 شہنشاہیا۔ چھبھی پوہ دن وڈیاونا، اپنا حکم آپ درتاونا، نو کھنڈ پر تھی شبد گھوڑا اک دوڑاونا، نو دس وقت بھل نہ جایا۔ نو سو نرنوے شاہ پاتشاہ راج راجان
 پکڑ اٹھاون، راتیں ستیاں لئے دبا یا۔ کیتا قول پور نبھاون، کیتا قول بھل نہ جایا۔ پنج پیارے اپنے انگ لگاون، انگیکار آپ اکھوایا۔ پچھلا لہنا مول چکاون،
 پورب لیکھا رہے نہ رایا۔ اک ست پنج چھ ساڈھے دس اپنا کھیل کھلاونا، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ اپنا کھنڈا آر پار گرسکھ پیار آپ کر اونا، رت برہم رت
 نال رنگایا۔ کلجگ یج ساچا گیا گھت، بن کے مالی بوٹا گیا لایا۔ انت سنبھالن آیا اپنا وت، وڈ کر سانا بھل نہ جایا۔ بنیا آپ گوار جٹ، پنڈت پاندھے ملا
 شیخ مسانک پیر گرنتھی پنٹھی دے بھلایا۔ کرے نیرا حق حق، حقیقت ویکھے خلق خدایا۔ برہما وشن شو راہ رہے تک، کون ویلا ملے سچا ماہیا۔ پلنگ
 رنگیلا وچھائے سہائی کھاٹ، جو اپنی آپ وچھایا۔ ترے گن ناتا تے موہ چکے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک نہ کوئے پھرایا۔ انتم پوری کرن آیا گھاٹ، گھاٹا
 کوئے رہن نہ پائیا۔ پہلوں گرسکھ لکھ چوڑاں وچوں کڈھ جم کی پھاسی دتی کاٹ، لکھ چوڑاں گرسکھ تیری اپنی جھولی پائیا۔ گرسکھ وکے نہ کسے ہاٹ،

منگن در نہ کوئی جائیا۔ کایا چولا سب دا جائے پاٹ، شاہ پاتشاہ رہن نہ پائیا۔ گھر گھر آپ جگائے جوت للاٹ، جوتی اپنی آپ جگائیا۔ نو سو چرانوے
 چو کڑی جگ تیری مکاون آیا واٹ، گر گوہند دے صلاحیا۔ رچیا سوانگ بنیا نو آناٹ، بازی گر اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ نہ کوئی پوجا کرے کسے دا پاٹھ، نہ
 کوئی تیرتھ نہاؤن جائیا۔ نہ کوئی لیکھا جانے ذات پات، دین مذہب نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، مات پت بھین بھائی نہ کوئے اکھوائیا۔
 نہ کوئی گھوڑا نہ کوئی شاہ سوار نہ کوئی چڑھے مار پلاک، نہ کوئی واگاں ہتھ اٹھائیا۔ اپنا کرن آیا پورا بھوکھت واک، جو لیکھا گیا لکھائیا۔ بن کے آیا پاپی
 پاک، کوٹن کوٹ نبی رسول بیٹھے راہ تکائیا۔ چوتھے جگ کھولن آیا تاک، اپنی ہتھیں کُنجی لائیا۔ ہر سنگت بھاؤن آیانات، چرن کول دے وڈیائیا۔ پنج
 پیارے میٹن کلجگ تیری اندھیری رات، سنگر پورا نال سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو اپنے نال
 رلائی۔ چھبھی پوہ دوس سہایا، وشنوں در بلائیندا۔ پورب لہنا جھولی پایا، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ ساچی ڈولی آپ بہایا، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ہولی ہولی
 رہیا تریا، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ ساچا پنچن رہیا سمجھایا، پرکھ اکال سٹائیندا۔ بن گرسکھاں تیرا پندھ نہ سکے کوئے مکایا، گیرا گیرے وچ رکھائیندا۔ نو
 سو چرانوے چو کڑی جگ جو رہیا لکا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ انتم سنگھ شیر شیر روپ ہو کے بکا، اپنی بھبک سرب دکھائیندا۔ تیر نرالا پرکھ اکالا
 آپ چلائے گوہند نشانہ کدے نہ اکا، دو جہاناں آپ لگائیندا۔ کلجگ تیرا انتم ویلا ڈھکا، پاربرہم ابناشی کرتا گرکھ ساچے ساچے حاجی اپنے نال لیا ئیندا۔
 موڈھا کرے سنگ محمد چار یار حقہ، اگنی کولا اپر اک لگائیندا۔ پانی امرت دو دو آب سب دامکا، حیات آب ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وشن دیوے ایکا ور، ایکا شبد سٹائیندا۔ برہما آئے در بھکھار، ہر ساچے آپ بلایا، راہ تگے دور ڈراڈا نیوں نیوں اتر پورب پچھم دکھن
 کرے نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ چاروں کُنٹ گر سنگت لایا اکھاڑ، راہ کھہڑا نظر نہ آیا۔ پرکھ ابناشی دے ہلار، چھوٹے بال اپنی اُنگی لائے کھچے
 چرن دوار، دیوے مان پتی سرکار، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ برہے منگ منگ ہر سنگت بن جگت و نجار، وست امولک گرسکھاں کولوں تیری جھولی
 بھرائیندا۔ تیرا گیرا دے ہر آپ نوار، نو سو چرانوے چو کڑی جگ جو دیندا آیا لارا، انتم اپنی جوت ملائیندا۔ کوٹن کوٹ جنم رہیا کوارا، ہر کنت نہ کوئے

ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگادی ایکا نر، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ وشنوں اُٹھ کھیل ویکھ، ہر کرتار
آپ کرائیا۔ برہمے اُٹھ پاربرہم دھریا بھیکھ، رُپ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ شکر آیا کھلڑے کیس، تن بھوتی خاک رمائیا۔ ہتھ ترسول کرے آدیس، نو نو
جوجن نیڑ نہ آئیا۔ پاربرہم تیرا راہ نین موند میں رہیا ویکھ، راہ کھہڑا دس نہ آئیا۔ اپنا دس سچ ویس، کون دوارا بیٹھا آسن لائیا۔ پُرکھ ابناشی پنجاں
پیاریاں ہتھ گھلایا اک سندیش، شبد سُنہیہڑا اک سُنائیا۔ کریا ویس ماجھے دیس، پرگٹ ہو یا نر نریش، نہ کوئی مُچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی موڈ
مُنڈائیا۔ وشن برہمے شو تیری کوئی نہ چلے آگے پیش، حکمی حکم سرب رہیا بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد
پُرکھ آد آد اپنا آپ لے پُرگٹائیا۔ شکر سُنہیہڑا ہر سُنایا، انتر انتر دھیان۔ منتر شبد اک جنایا، نو نو ہوئے پردھان۔ نو نو پنڈھ آپ مُکایا، سوربیر بلی
بلوان۔ اپنا در آپ سہایا، چرن کول وکھائے اک دھیان۔ دھوڑی مستک رہیا لگایا، بنیا بال انجان۔ ہر سنگت تیری سیوا کرن آیا، کلجگ انتم رت
پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر بن اور نہ کوئے سہایا۔ پنچ پیارے پنچ مانا، پنچم ہر سہایا۔ پنچم شاہ پنچم سلطانا،
پنچم راج جوگ کمایا۔ پنچم دھرم پنچم دھیانا، پنچم دُھر دی دھار جنایا۔ پنچم شبد ناد دُھن پنچم رُپ برہم پچھانا، پنچم پاربرہم سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، پورب لیکھا رہیا مُکایا۔ پورب لیکھا مُکاؤن آیا، پاربرہم ہر کرتار۔ گوہند میللا میل ملاؤن آیا،
پنچم پنچم کر اُدھار۔ ساچی سکھیا اک سمجھاؤن آیا، ساکھیات رُپ کرتار۔ چارے ورنال ایکا رنگ رنگاؤن آیا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے اک پیار۔
پنچ پیاریاں پنچم موہ چکاؤن آیا، ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ گرسکھاں ساچی سچ ہنڈھاؤن آیا، ناری کنت کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر اپار۔ کھیل اپار کرانا، کلجگ تیری انتم وار۔ ویہہ صد ستاراں بکرمی چھبھی پوہ دوس مناونا، نرگن نرگن ہو اُجیار۔
گوہند لہنا لہنے پاونا، لیکھا چکے پورب اُدھار۔ پنجاں پیاریاں آپ اُٹھانا، رتی رت منگے سچ دربار۔ اک اک بوند اپنے لیکھے لاونا، لکھ چوڑا سی اترے پار۔
سکھ سکھیا وچ سماونا، ساچی سکھیا اک کرتار۔ دُھر دا لکھیا آپے پڑھ وکھانا، برہما وید نہ پاوے سار۔ گرسکھ تیری رت رتی مستک لگا لاونا، سرشٹ سبائی

ہوئے خوار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاو، راج راجاناں مارے مار۔ پہلی چیتر دوس سہاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ پنج پیارے نال رلاو، بستر پہلے تن شنگار۔
 سیس تاج آپ لکاونا، چوراسی کلیاں گل وچ ہار۔ والی ہند آپ اٹھاون، شبد ہلونا دیوے مار۔ ساچا لیکھ آپ لکھاون، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ بھلیا
 کوئے رہن نہ پاونا، پُرکھ ابناشی ایکا دتے جگت وچار۔ اتم سب نے ایکا راہ تکاونا، نہکلنک چرن دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج
 تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، برہما وشن شو تیرا پندھ دے نوار۔ مکائے پندھ، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ لیکھا مکے سورج چن، منڈل منڈپ نہ کوئے
 رُشنایا۔ دھرو پرہلا دلائے اپنے انند، انند اپنے وچ ملایا۔ آد جگاد کرے کھیل سری بھگونت، گر پیر اوتار بھگت بھگونت دیندے آئے گواہیا۔
 آپے جانے آد آپے جانے آنت، بے آنت آپ اکھوایا۔ آپے کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ساچی
 سنگت لئے ملایا۔ گرسکھ دوجے در نہ جائے منگت، سنگر پورا نو کھنڈ پر تھی گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا ڈنک آپ وجایا۔ گو بند انک سہاونا، چھٹی پوہ ہو تیار۔ گرسکھاں رت اپنا تلک لگاونا، اٹھ
 دیا سنگھ کر پیار۔ ساچا ست آپ جگاونا، آپے ہوئے پہریدار۔ رت ماس برکھ نہ کوئے دکھاون، گھڑی پل نہ کوئے وچار۔ ابناشی اچت اپنا حکم آپ جناونا،
 حکمے اندر سرب سنسار۔ بھلے بھلے آپ اٹھاون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے ہر کرتار۔
 ہر کرتار پرگٹ ہو یا، بھل رہے نہ رانیا۔ پننہ خالصہ کیوں رہیا رویا، سویاں سویاں رین وایا۔ پُرکھ ابناشی نواں نرویا، نہ مرے نہ جایا۔ گو بند سورا جس
 تیرے اندر امرت چویا، بھر پیالہ راہ تگے سچا ماہیا۔ دوجے دروں ملے نہ کدی کوئی ڈھو آ، کوٹن کوٹ سوالی بھکھک بھکھیاں ننگیاں کولوں منگدے مارن
 دھاپینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، دلی دوارے جائے بے پرواہیا۔ دلی دوارے جاونا، ہر ساچی
 کھیل کھلایا۔ پنجم تاج سیس چھاون، شاہو بھوپ وڈی وڈیا یا۔ کچ کٹار ہتھ رکھاون، نہ بھو بھے نہ کوئی رکھایا۔ شاہ پاتشاہ راج راجانا اپنا حکم سناونا، دوسر
 حکم منن کدے نہ جایا۔ کلج ورتے اپنا بھانا، میٹے جوٹھی جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتم

ور، آنت کنت بھگوئت ساچے سنت لئے ملائیا۔ ساچے سنت سنگ رلائے، آد جگادی کار۔ گرگھیاں اندر مردنگ وجائے، آپ ہلائے اپنی نام ستار۔ آپ بن ملنگ وچ نچن جائے، سرشٹ ویکھے اپر اپار۔ نہ ہندو نہ سکھ مسلمان کسے نظر نہ آئے، درشن سنگھ بنیا کالا سوسا تن شنگار۔ عیسیٰ موسیٰ ایہدے تن رکھائے، مکہ کعبہ چرناں ہیٹھ لتاڑ۔ پُرکھ ابناشی ویکھے جگت تماشا، آپے رووے آپے کرے ہاسہ، آپے بھرے خالی کاسہ، جگت بھنڈارا ویکھ وکھایا۔ آپے پنچاں بنے داسی داسا، داسن داس لئے سیو کمایا۔ ستجگ تیراست بھرواسا، سنگر پورا دئے بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنگ نرائن نر، نر ہر اپنا بل آپ دھرایا۔ ایک سوربیر بلکارا، ہر سچا شہنشاہیا۔ لوک مات دیوے شبد لکارا، نرگن آپ سنایا۔ جس اُچیا سو پاوے سارا، بھل بھل پنٹھ خالصہ کیوں گیا وقت گویا۔ انتم سب نوں آوٹا پئے چرن دوارا، ویہہ سو ویہہ بکرمی ویکھ وکھایا۔ سیاست وراست رووے زارو زارا، گھر کوکے دئے ڈھایا۔ بن کنت ڈھاگن دے نارا، کلجگ کوڑے یار رہی ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی انتم لایا اک اکھاڑا، ہر سنگت سنگ رلایا۔ میٹن آیا جھوٹھی دھاڑا، پھڑ کھنڈا شبد تیج سچا شہنشاہیا۔ چارگنٹ کرے ایک دوارا، نام نامہ چارگنٹ آپ پھرایا۔ گر سنگت ہر سنگت پہلی دوجی وار ۲۵

کیتا اک پیارا، ایک ڈھنیا وچ رکھایا۔ انتم بخشے مان وچ سنسارا، مانس جنم نہ جائے ہارا، ہر کی پوڑی دئے چڑھایا۔ ٹھانڈا وکھائے اک دربارا، در درویش بنے نرکارا، گر سکھ باہوں پھڑ پھڑ لئے لنگھایا۔ برہما وشن شو راہ تگن ادھ وچکارا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سنگ محمد چار یار کرن پکارا، اوچی کوک کوک دین ڈھایا۔ دے درس جس ملیا نہہکلنگ نرائن نر اوتارا، ساڈا پھاندی پھند دئے کٹایا۔ ساڈا واس ہو یا چو داں لوک بنیا اک اکھاڑا، چو داں لوک ہر کی سار نہ رانیا۔ گر سکھ سچن در آئے پکارا، دوئے جوڑ کرے بینتی اک اک اک اکھر رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد برہم برہما، اپنی رچنا آپ رچایا۔

☆ تارا سنگھ چمبل نوں : صاحبِ زادے دی پُچھے : سچے صاحبِ زادے دا بھيو دسنا ☆

صاحبِ زادہ ایکا سٹ، لکھ چوراسی جگت لوکائیا۔ آپ اُپائے ابناشی اچت، رکت بوند نہ میل ملایا۔ سدا سہائے اپنی رُت، خزاں بسنت نہ کوئی وڈیائیا۔ اپنی گودی رہیا چک، دوجی تیج نہ کوئی دکھایا۔ بھنڈارا دیوے اک اٹھ، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ آد جگاد نہ جائے کھٹ، اٹھ اتوٹ رکھایا۔ آپے چڑھ چڑھ دیکھے ساچی چوٹ، گھر مندر کر رُشنائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، تیج تہ نہ کوئی ہنڈھایا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، پتا پوت ویکھ دکھایا۔ آپے دھاگا آپے سوت، تانا پیٹا آپے پائیا۔ آپے کایا دیکھے قلبوت، آپے آتم برہم ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحبِ زادہ اک پرگٹایا۔ صاحبِ زادہ اک ڈلار، آد جگاد سمایا۔ نہ کوئی دوسر کرے پیار، نہ کوئی میل ملایا۔ اپنا ونج کرے ونجار، ونج ونجارا آپ ہو جایا۔ آپے مارگ دسے سنسار، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے ہوئے داتا دانی دیونہار، ست بھنڈارا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا سٹ لئے پرگٹایا۔ سٹ پرگٹائے شاہ سلطان، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جگا جگنتر ہوئے نگاہبان، بھل کدے نہ جائیا۔ چرن کول بخشے مان، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ آپے کرے اپنی کلیان، کال مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ آپ بیٹھائے اپنے سچ بان، دوسر اوٹ نہ کوئی دکھایا۔ بھل جائے نہ گن ندھان، گنوتا سچا شہنشاہیا۔ ساچے سٹ پھرائے سچ نشان، لوآں پُریاں آپ جھلایا۔ صاحبِ زادہ ہوئے پروان، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سٹ دے سمجھایا۔ صاحبِ زادہ اک سپنتر، پتر نہ کوئی پیارا۔ کرے کھیل آپ بچتر، پتر نظر نہ آوے کوئی سنسارا۔ آد جگادی بنے ہتر، کرے ہت اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دے ہلارا۔ صاحبِ زادہ آپ اٹھایا، کجگ آنت واری۔ شبدی پُت میل ملایا، ناتا توڑ سرب سنساری۔ تیج تہ بت نہ کوئی دکھایا، ترے گن بٹھے نہ کوئی دھاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے صاحبِ زادے پاوے آپے ساری۔ صاحبِ زادہ آپ اٹھایا، کر کرپا ہر کرتار۔ چوتھے جگ بھل نہ جایا، نر ہر نرائن سچی سرکار۔ شبد سوربیر نال رلایا، اپنی ہتھیں کچھ ستار۔ جگت دھار نہ کوئی رکھایا، اگم اگڑی کرے کار۔ ہڈ ماس ناڑی چڑانہ ویکھ دکھایا، من مت بڈھ نہ کوئی وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک بچے لئے اٹھال۔ ایک بچہ بالی بدھ، شبدی شبد اٹھایا۔ پُرکھ اکال کرے کارج سُدھ، کارج کرنے آپے آیا۔ آپ بنائی اپنی بدھ، وِدیا پڑھن کسے گھر نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا صاحب زادہ اپنے اندر آپ بہایا۔ صاحب زادہ بہایا اندر، ہر ساچا تخت سُہایا۔ اپنی ہتھیں لایا جندر، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ دیکھنہارا ڈوگھی کندر، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ جیو جنت نہ جانے بھاگاں مندر، کون روپ ہر کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا اپنے در، سُت ڈلارے لئے کرایا۔ سُت ڈلارے ملیا میلا، بھگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ آپے گرو آپے چیل، آپے کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئی جنائیندا۔ آپے وسے اک اکیلا، آپے سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپے سگن منائے چاڑھے تیل، آپے سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت بہائے اپنے گھر، اپنا در آپ وسائیندا۔ پتا پوت در ہونے وارث، پُرکھ اکال سمجھایا۔ بن ہر شبد نہ دے کوئی ہور خالص، متوت وکار بھری لوکایا۔ جگت مات پت بھین بھائی، ساک سجن سین سوں جان کر کے آلس، سنگر پورا و سر جائیا۔ سچا صاحب زادہ سدا چرن کول چرن بنیا رہے بالک، جوان روپ نہ کوئے وٹایا۔ دیکھنہارا خلق خالق، مخلوق لاشریک اک خدایا۔ آپے بنے اپنا ثالث، دوسر منگے نہ کسے دی صفایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا سُت اک سمجھایا۔ ایک سُت شبد دھار، گوبند ناؤں پرگٹایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ آپے لئے وچار، دوجا مت دے نہ کوئی سمجھایا۔ اپنی پاوے نہ کوئی سار، دوجے دا ور منگن بن ندھان بن کے آیا۔ اے لہنا نہیں کیا چکيا نو نو جامے، پر بھ ڈن دیندا آیا۔ پہلوں منگی اپنی رنگن، سنگر پورا دے چڑھایا۔ جو در تے منگدے سنگن، پر بھ دھکا دیوے لایا۔ آپے سُت بیٹھائے انگن، گرسکھ ساچے ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک بنائے صاحب زادہ، دیوے اپنی داد، وست امولک جھولی پائیا۔ ساچی وست ہتھ پھڑائی، لیکھا رہے نہ رانیا۔ پتا پوت وٹی ودھائی، سُنے سرب لوکایا۔ جیو جنت بھلے راہی، ساچا پندھ نہ کوئی مکایا۔ بن کے چا تر رہے سمجھائی، بھگون بھرم کھلکھے اپنے آپ گیا بھلایا۔ جنم جنم دی لتھی نہ مستک شاہی، کالکھ رُگانہ کوئی دھوایا۔ جو جن صاحب سنگر پورے دا حکم مئے ناہی، در گھر ساچے نہ ملے وڈیایا۔ پتا پوت پتا پتا کولوں منگے چائیں چائیں، دیونہار تھاؤں تھانیا، آد جگاد کرے نیائیں،

نُون سو اکھر اک پڑھائیا۔ پکڑ اٹھائے آپ لگائے گل اپنی باہیں، اپنیاں بھجاں آپ دکھائیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر سمرتھ ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ کیا کوئی سکھیا دیوے مت، مت ہن جگت سنسارا۔ جس آد جگاد اپنا کیا اُتپت، اُتپت ہوئے ویکھنہارا۔ دو جہاناں چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی کھیل نرنکارا۔ اپنی مہما جانے اکھ، برہما چار کھئی نہ پاوے سارا۔ اپنا سوت اُپجایا بن بوئد رت، نرگن ناری نرگن کنت بھتارا۔ سَنگھ تارا کیوں بیٹھا ستھر گھت، ہر کاشد نہ من وچارا۔ کیا کوئی سمجھاوے کر کر رتھ، بھگوان کدے نہ بھلنہارا۔ بن بھگوان کوئے نہ سکے پرکھ، پورب جہاں کرے نہ کوئی وچارا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، نہہکنک روپ انوپ بنیا آپ نرنکارا۔ گرسکھاں اُتے امرت میگھ دیوے برس، کایا کرے ٹھنڈی ٹھارا۔ جو جن نیتر لوچن نین کرے درس، ترے کال درسی کرے پار کنارہ۔ آون جاون پتت پاون ترے بھون دھنی میٹے حرص، ناتا توڑ سرب سنسارا۔ لیکھا جانے عرش فرش، فُرس گرہ چرن دوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا سوت دُلارا۔ سوت دُلارا سادھ سنگت، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ اٹھے پہر رہے منگت، دیونہار آپ ہو جائیا۔ در آیاں چاڑھے ساچی رنگت، رنگت اتر کدے نہ جائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، آسا ترشنادے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت دے وڈیائیا۔ ساچا سوت جیٹھاپت، گرسکھ وڈ صالحیا۔ جس اُپر صاحب جائے تھ، گرسکھ ساچا جائے، جس اتر برہم پیار۔ گرسکھ سچا جائے، جس ہردے وسے مرار۔ گرسکھ سچا جائے، ہرکھ سوگ توں وسے باہر۔ گرسکھ سچا جائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے جنائے ساچی سار۔ گرسکھ سچا جائے، جگت ناتا توڑے موہ۔ گرسکھ سچا جائے، گر چرن جائے چھوہ۔ گرسکھ سچا جائے، ڈرمت میل لیوے دھو۔ گرسکھ سچا جائے، گر گودی جائے سوں۔ گرسکھ سچا جائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاون تھان۔ گرسکھ سچا جائے، جو بھانائے کرتار۔ گرسکھ سچا جائے، جو ناتا توڑے جگت سنسار۔ گرسکھ سچا جائے، گر چرن دھوڑی کرے شنکار۔ گرسکھ سچا جائے، گر ناؤں کرے آدھار۔ گرسکھ سچا جائے، گر امرت منگے امر بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی دیونہار۔ گرسکھ سچا جائے، جس گر کے ناؤں رنگ۔ گرسکھ سچا جائے،

آتم سوئے سچ پلنگ۔ گرسکھ سچا جانئے، گھراٹھے پہر انحد شبد و بے مردنگ۔ ستگر سچا آکھیے، اپنے اندر اپنے مندر آپے جائے لنگھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ونڈ۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جو مایا رہے لپٹائے۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جو ترشنا بھکھ ودھائے۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جو جن شنگار ویسواروپ وٹائے۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، گرسنگت وچ اچا بہہ بہہ اپنا روپ پرگٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات رہیا سمجھائے۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جس آتم آتر نہ اک دھیان۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جس من بھریا مان ابھمان۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جو منگے پین کھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی آپے جانے اپنی سچ پچھان۔ گرسکھ سچا آکھیے، جو بھانا مٹے نرنکار۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، جگت ترشنا ہوئے خوار۔ گرسکھ سچا آکھیے، در منگے ٹھنڈا دربار۔ گرسکھ اوہ نہ آکھیے، تن بھریا رہے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ گرسکھ سچا آکھیے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیکھے وگسے کرے وچار۔

ہر پُرکھ نرنجن وڈیائی دھن، اپنی مہما آپ گنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈیائی دھن، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈیائی دھن، اپنی ویل آپ ودھائیندا۔ ایکنکارا وڈیائی دھن، اپنا میل آپ ملائیندا۔ آد نرنجن وڈیائی دھن، بن تیل باقی نرنجن جوت آپ جگائیندا۔ سری بھگوان وڈیائی دھن، سگلا ساتھی سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا وڈیائی دھن، اپنی گھاٹی آپے پار کرائیندا۔ پاربرہم وڈیائی دھن، اپنی باقی آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ کر کرپا گن ندھان، ستگر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں ہو پردھان، بھگت بھگونت دیکھ وکھائیندا۔ لوک مات چکائے کان، ساچے سنت کنت ہنڈھائیندا۔ آد جگادی ہو مہربان، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ دیکھنہارا بال نادان، گرسکھ ساچے رنگ رنگائیندا۔ رنگ مچھٹی اک مہان، چوہاں میلا آپ ملائیندا۔ چوٹھے جگ ہو پردھان، مانس جنم پھیر دوئیندا۔ مانس مانس کر نشان، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ میل ملائے ہر ہر آن، برہم پاربرہم دیکھ وکھائیندا۔ کایا کپڑ کرے کلیان، جھوٹھی ماٹی آپ دھوائیندا۔ دھوبی بن سری بھگوان، ساچی بھٹھی آپے تائیندا۔

اپنا لبو آپے لایا آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ چوتھے جگ ساچے سنت اُبھار، بھگونت میل ملائیا۔ گرگھ گر سکھ سوہے اک دوار، در دوارا آپ گھلائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں پھول بھلائیا۔ اٹھاں تاں کرے وچار، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ سکھمن ٹیڈھی جانے ناڑ، بنک دوار سچا شہنشاہیا۔ انحد شبد جانے دھنکار، ناد انادی آپ وجائیا۔ نخبھر جھرنا ویکھے اپر اپار۔ کول نابھ آپ جھرائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ آپے سیجا کرے پیار، دسم دواہری آپ سہائیا۔ آپے آسن لائے سچّی سرکار، زرگن بن کے ساچا ماہیا۔ آپے سرت سوانی اپنے دوار، کھچ بہائے واہو داہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جوگ ابھیاں ہٹھ تپ کردا رہیا وچار، لیکھا لیکھے وچ لگائیا۔ کلجگ انتم نہکلنک لئے اوتار، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ چار جگ دے میل وچھڑے یار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ انتم بھل نہ جائیا۔ کوئی روے رام رام کرے پکار، کوئی کرشن رہے دھیائیا۔ کوئی آد شکت کرے نمسکار، نمو نمو کوئے اکھوائیا۔ کوئی اوچی کوک کرے پکار، انا الحق صدا لگائیا۔ کوئی مقامے حق لبھے یار، حق حقیقت دئے گواہیا۔ کوئی نام نام ست رہے اچار، کوئی واکرُو فتح گجائیا۔ سب دا سانجھا اکو یار، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیا۔ کرن آیا جگت پیار، سرشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھانیاں۔ لکھ چوراسی وچوں لئے اُبھار، گرگھ ساچے لئے ملائیا۔ اپنا گندن آیا ساچا ہار، جوت اکالن بن کے مالن، تئاں لوکاں چوداں ہٹاں پندھ مکائیا۔ گر سکھاں آگے بنیا آپ سوالن، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنی دیا کمائیا۔ چار جگ دا جگت وچھوڑا، ہر ہر پندھ مکائیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچے گھوڑا، ہر کا گھوڑا دس نہ آئیندا۔ دو جہاناں پھرے دوڑا، لو آں پُریاں پندھ مکائیندا۔ ایتھے اوتھے لایا اکو پوڑا، ایکا ڈنڈا اُپر دکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مٹھا کوڑا، گھٹ گھٹ اندر پھول بھلائیندا۔ ہر سنگت ہر جو آپے بہڑا، ہر مندر اک سہائیندا۔ جنم جنم دی بُجھائے پیاس لگی اوڑا، سائتک ست ست کرائیندا۔ سسے اُپر لایا ایکا ہوڑا، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ گر سکھ تیرے راہ وچ نہ اٹکائے کوئی روڑا، کوٹن کوٹ برہمنڈ اپنے چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ ساچے سکھ گر سکھ لیکھے آپے رکھ، سنتن پاوے ساچی بھکھ، بھگتن نیز آپے پیکھ، پیکھنہار دیا کمائیا۔ بھگت سنت گرگھ گر سکھ، جگت انتم میل

ملایا۔ دُھر دا لیکھ آپے لکھ، بچھلا لیکھ چُکایا۔ ساچی سَکھیا سچ سمجھائے سک، صبر صبورِی سنگ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچاپت، پتا پوت دے وڈیایا۔ کلجگ
 انتم کرن آیا ہت، نت نوت جو کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے دہ دِش، چار گنت پھول بھلایا۔ در آئے لاہے جھوٹھی وکھ، امرت ایکا جام پیایا۔ پُتراں
 دیوے ساچی بھکھ، بچھیا ساچی جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دے وڈیایا۔ ہر سنگت ہر وڈیائیندا، آئے چرن دوار۔
 بُکھیاں بُکھ گوائیندا، دیوے نام آدھار۔ اپنے آپ منائیندا، جگ جگ وچھڑے یار۔ جھوٹھیاں سچ کرائیندا، دیوے درس دیدار۔ لٹیاں گھر وسائیندا،
 اُجڑے پھیر نہ وچ سنسار۔ ماواں پُتراں گود سہائیندا، پوت سپوتا دے آدھار۔ خالی گود نہ کوئی رکھائیندا، جو ناری منگے سٹ ڈلار۔ پُرکھ ابناشی دیا
 کمائیندا، زرگن سرگن کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن پیار رکھو آس، چرن کول چت لایا۔ کرے کھیل ہر
 شاہو شاہاس، شاستر سمتر بھیونہ رایا۔ گرسکھاں اندر کرے واس، واس نواسا آپ دھرایا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بھاس، ڈونگھی کندر ویکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دے وڈیایا۔ ہر سنگت وڈیائی وڈ، وڈ وڈا وڈ آپ وڈیائیندا۔ چھبھی پوہ لڈائے لڈ، اپنی کھیل
 آپ کرائیندا۔ ستاراں سال جو اپنا فرمانا پنے وچوں رہیا کڈھ، آپے بند کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنی
 دھار شبد گن، گونتا گن جنایا۔ سنت منی سنگھ تیری پکار لئے سُن، سُننہار اک اکھوائیا۔ تیرا لیکھا دیوے چُن چُن، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ میرا ناد
 تیری دُھن، تیری دُھن جگت شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ لئے اُٹھایا۔ اپنا پردہ ہر اُٹھاوانا، سنت منی سنگھ کیتا قول
 اقرار۔ سمت ستاراں ویس وٹاوانا، پرگٹ ہو ہر نرنکار۔ اپنا شبد اپنے نال رکھاوانا، جائے دلی دربار۔ نو نو میت اک بندھاوانا، نو نو لیکھا جانے پئی سرکار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت اگے کرے آپ پکار۔ ہر سنگت کولوں منگے دان، ہر داتا بے پرواہیا۔ لکھیا لیکھ جو لکھت مہان،
 گرسکھاں سکھ سمجھایا۔ پہلی چیتر لے کے جائے نال نشان، نشان نشانہ دے لگایا۔ اپنا دتے سچ ودھان، جگت ودھان دے مٹایا۔ پنج پیارے ہوون
 پردھان، پنج شبد دین گواہیا۔ نو در جھوٹھ مکان، نو کھنڈ جگت رہن نہ پایا۔ نو بند بند کرے نوجوان، بندی خانہ اک سہایا۔ اک اک لیکھا جگت مہان،

لکھیا لیکھ نہ کوئی سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ اک اِکلا پیلارنگ، اپنی کھیل کھلایند۔ دوچارُپ
 سورا سربنگ، ست پُرکھ نرنجن آپ اُٹھایند۔ تیجے وجائے نام مردنگ، چوتھے پد آپ سناہند۔ پنچم ہووے ساچا سنگ، سگلا سنگ سنگ نبھایند۔
 چھویں چھپر چھن نہ منگے کوئے منگ، جگت سوالی نہ سوال رکھایند۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن کسے تنگ، آسو گھوڑا آپ دوڑایند۔ اٹھویں اٹھان تان
 کرے ننگ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ مول چکھایند۔ نوویں نو در ستا رہے دے کر کنڈ، اپنا گھ نہ کوئی وکھایند۔ شاہ سلطاناں راج
 راجاناں اک سنائے سہاگی چھند، نو نو اند اند رکھایند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوت شبد شبد جوت جوت
 شبد ایک سنگ رکھایند۔ شبد جوت نہ تئے ناتا، آد جگاد رکھایند۔ ہر کاشد گُر کی گاتھا، گُر کاشد جگت کمایا۔ ہر کاشد ساچی داتا، گُر کاشد پوجا پاٹھ وکھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، ایڑا ایک رنگ سورا سربنگ، نش اکھر دئے سمجھایا۔ نش اکھر ہر ہر بولنا،
 اپنی وڈیا کر پردھان۔ چوڈاں وڈیا مات رولنا، نہ دسے کوئی نشان۔ سچ دوارا ایک کھولنا، کرے کھیل سری بھگوان۔ جیو جنت ایک کنڈے توننا، تونہارا گن
 ندھان۔ ساچا ڈھولا ایک بولنا، سوہنگ سوز میں اسمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں پاوے آن۔ دو جہاناں رکھے آن، پُریاں
 لوآں آپ سمجھایا۔ برہمے تیرا برہم مکان، پار برہم ویکھ وکھایا۔ گرسکھ ساچا سور پیر نوجوان، چھتر دھاری دئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ شکر تیرا آنت مکاونا، بُھل رہے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھانا، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ گرسکھ ساچے ساچے
 تخت بہاونا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ تیرا اتم آنت کرانا، گت مت گت اپنے ہتھ رکھایا۔ جس گھڑیا تیس بھن وکھانا، گھرن بھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اندر تیرا اند اندراسن، آنت رہن نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، کلج اتم ویس
 وٹایا۔ کرے کھیل شاہو شاباشن، شاہ سلطان وڈی وڈیا۔ گُرکھ وکھائے داسی داسن، بال نادانا سیو کمایا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشن، گگن گگنتر پھول
 بُھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اند بند نہ کوئے پرگٹایا، اند بند نہ کوئی ناتا، پُرکھ ابناشی آپ مٹایند۔ برہما شو

سنائے اپنی گاتھا، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم ایک ساتھ، سوہنگ اپنی دھار دکھائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک تیرا اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا ور، دیاندھ گھر گن ٹھا کر دیوے نام رتی رتناگر، گر سکھاں رتی رت تلک لگائیندا۔

رتی رت چڑھی بھینٹا، گر سکھ لڑن کوئی نہ جائیا۔ ہوئے سہائی جوں پتا پوت بیٹا، سر رکھے ہتھ ٹھنڈی چھائی۔ آپے شبد نام لپیٹا، سچ دوشالہ دئے دکھائی۔ کُجک جیور ہے ویکھی ویکھا، ہر کارُپ نظر نہ آئی۔ نرگن نرُور پُرکھ اکال دین دیال دھریا بھسیا، واک بھوکھت دئے گواہیا۔ میل ملاو دس دشمنی، در گھر ساچے وجے ودھائی۔ ہر سنگت برہما وشن شوتیتوں کرے آدسیا، جس ملیا ہر رُگھرائیا۔ نرگن گر سکھاں پچھے پھرے دیس پردیسا، پاندھی اپنا پندھ مکائی۔ لیکھا جانے نانک سرگن ہتھ کھونڈی موڈھے بھوری کھسیا، سیلی ٹوپی سیس گندائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دا بان آپ لگائے سری بھگوان، کُجک مٹے کوڑ نشان، کوڑی کرپا رہن نہ پائی۔ کوڑی کرپا مٹا اندھ، جگت اندھیرا ہے نہ رایا۔ کُجک گنا جھوٹا پندھ، سبجگ مارگ دئے لگایا۔ سرشٹ سبائی گاونا ایک چھند، اشٹ دیواک جنایا۔ ہر سنگت تیرا پیار تیرا تیرے کولوں منگے منگ، در تیرے منگن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ در آئے لئے تریا۔

گر سکھاں دتے راہ سکھالا، چرن کول سچی سرنائیا۔ دیوے ڈن نہ منگے ہالا، اگنی تت نہ کوئی تپائی۔ منگے دان نہ شاہ کنگالا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ ہتھ نہ پھڑائے کوئی مالا، منکا من کا دئے بھوائیا۔ تیر تھ تٹ نہ گھالے کوئی گھالا، چرن دھوڑ اشان کرائیا۔ پوجا کرے نہ ہون جوالا، گھر نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں پھندن دئے کٹائی۔ گر سکھاں مارگ دیوے دس، دیاندھ دیا کمائیا۔ ہر دے اندر

جائے وس، جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان رسنا گائیا۔ مٹے رین اندھیری مس، ودی سُدی نہ کوئی دکھائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گربھ پھند کٹائیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے نراس، جو جن اک واری درشن پائیا۔ لیکھے لگے سواس سواس، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک درسائیا۔ ساچا مارگ راہ سکھالا، نرگن آپ جنایا۔ دو جہاناں پھرے اک اکلا، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ گرسکھاں پھڑایا آپ اپنا پلا، گرسکھ لبھن کتے نہ جایا۔ گرسکھاں پچھے پھرے ہو ہو جھلا، اپنی مت نہ کوئی دکھایا۔ گرسکھ جوتی آپے رلا، اپنی جوت گیا بھجھایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، گرسکھ تیرا دھام وڈیایا۔ دُئی دوتی میٹے سلا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ سر شٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھلا، سکھ ساچے لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دئے دکھایا۔ ساچا مارگ ہر کرتا، ستجگ ساچے آپ جنایا۔ بن ستگر پورے دوجے در نہ کوئی نمسکار، بن جگدیش سیس بھیٹ نہ کسے چڑھائیا۔ راگ چھتیس گرسکھ تیری گاؤندے وار، اچی کوک کوک سنائیا۔ ستگر تیرا ہے سدا خبردار، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ دیوے سدا درس دیدار، دین دیال وڈی وڈیایا۔ کرے ترس وچ سنسار، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ لئے پرکھ پرکھنہار، جگت جوہری ویس دھرائیا۔ کنگن ٹھگ چور اتریا پار، لہنا دینا رہیا مکائیا۔ گرسکھاں کریا ہو لا بھار، سر اپنا بھار اٹھائیا۔ چھوٹے بالے کر تیار، ساچا مارگ لئے دکھائیا۔ پچھے آؤنا وارو وار، بھل کوئے نہ جائیا۔ پائے مل آپ کرتا، کرتا قیمت آپ چکائیا۔ سوہنگ گاؤنا جے جے جیکار، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ہوئے آپ سہائیا۔ ہوئے سہائی سرب سکھ داتا، دینا بندھپ دین دیالا۔ ایتھے اوتھے پچھے واتا، کرے کھیل نرالا۔ رل مل سنگت ہر جو نال کرے باتا، جس ملیا دھر دلالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے ایکا ور، پھل لگائے اپنے ڈالا۔ گرسکھ ڈالی پت پھل بھلو اڑیا، ہر ساچا سچ مہکائیا۔ بوٹا لایا پہلی ہاڑیا، ہرا سنج آپ کرائیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑیا، دو جہاناں سیو کمائیا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑیا، رائے دھرم نہ ڈن لگائیا۔ گرسکھ سرتی رہے نہ کوریا، جس جن اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا دس، درگاہ ساچی میل ملائیا۔ ساچا مارگ ستگر چرن، اور نہ کوئی سنائیا۔ لیکھا نچکے مرن ڈرن، مرن ڈرن رہن نہ پائیا۔ نیتز لوچن درشن ہرن پھرن، ہرن

پھرن آپ گھلایا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرنہار اک اکھوایا۔ جو جن دوئے جوڑ ایکا وار سرن پڑن، مات گربھ پھیر نہ آیا۔ ناتا توڑے ذات پات ورن برن، چار ورن اٹھاراں برن رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لائے اپنے لڑ، اپنے پلو آپ بندھایا۔ ساچا مارگ کرو دھیان، ہر سنگر آپ لگایا۔ نہ کوئی کرائے تن اشنان، جھوٹھی ماٹی نہ پوچ پچایا۔ اندرے اندر بخشے اک گیان، نام ندھانا جھولی پایا۔ سرتی شبد دیوے مان، ابھمانا موہ چکایا۔ امرت بخشے پین کھان، ترشنا بھکھ مٹایا۔ ناری کنت ملے ہانی ہان، گر چیلو ویکھ دکھایا۔ جگ وچھڑے آپے میلے آن، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راہ سکھالا اک رکھایا۔ راہ سکھالا سنگر دینا، دینن اُتے دیا کمایا۔ پنچ وار رسناکھ جس جن چینا، پنچ وکارا رہے نہ رایا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے بھینا، بھنڑی رین دے وڈیایا۔ گر سکھاں کرے ٹھانڈا سینہ، امرت میگھ بوند سوانتی مکھ چوایا۔ لیکھا چکائے جوں جل مینا، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے رہیا چلایا۔ اپنے مارگ آپ چلائے، کرے مہر مہربانا۔ گر سکھ سجن کدے بھل نہ جائے، جس بخشے چرن دھیانا۔ ترے گن مایا رُل نہ جائے، میل ملائے سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا دیوے جیا دانا۔ جیا دان جیون دات، جگت جگت ہر سمجھایا۔ نرگن اکھر نرگن پوجا نرگن پاٹھ، نرگن کرے پڑھایا۔ گر سکھ تیرا لیکھا لکھے نہ کوئی ہاتھ، سمرتھ ہتھ وڈیایا۔ کاغد قلم گائے تیری گاتھ، شاہی لکھ لکھ رہی شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس ساچا ہر، گر سکھ ساچے آپ جگایا۔ گر سکھ کدے نہ ڈر، کیہر روپ کھر سنگھ آپ دکھائیندا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، کر کرپا پار لنگھائیندا۔ جس پھڑایا اپنا لڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ نہ کدے ڈبائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ تریا گر سکھ اپنے نال ترائیندا۔ تارنہارا آگیا، نرگن جوت کر اجیار۔ ناؤں نرکارا اپنا ناؤں رکھا لیا، نرگن روپ اپرا پار۔ ستجگ ساچا مارگ لا لیا، چار ورنان اک ادھار۔ ہنگ برہم میل ملا لیا، پار برہم کرے پیار۔ پنچ تت کایا ناؤں نہ کوئے وڈیا لیا، نرگن ناؤں ہوئے جیکار۔ سرگن تیرا پنڈھ مکا لیا، لیکھا چکیا گر اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں دیوے ساچا ور، ترنی ترن آپ کرتار۔ ترنی ترن پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیایا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن

درشن پائیا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، ترے گن جال نہ کوئے وچھائیا۔ گرسکھ وکے سنگرہٹ، گر کاہٹ چرن سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، جیون مکت آپ کرائیا۔

ترے گن تیری ساچی رت، ہر کرتے آپ اپائیا۔ نرگن پرگٹائے پنج ت، سرگن دئے وڈیائیا۔ من مت بدھ اندر گھت، سچ شنگار دکھائیا۔ برہم روپ ہو مکلاپت، ہر مندر لئے سہائیا۔ تن بنائے جگت رتھ، ہر رتھو اہی لئے چلائیا۔ پنج وکارا پائے نتھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیا۔ آسا ترشنا دیوے رس، رسک رسک ہکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن مندر لئے بنائیا۔ تن مندر آپ اُساریا، باڈی بن آپ نرنکار۔ آپے لائے اٹاں گاریا، کرے کرائے ساچی کار۔ آپے کھولے نو دواریا، آپے کرے بند کواڑ۔ آپے پاونہارا ساریا، نرگن روپ اپر اپار۔ آپے ویکھے بنک دواریا، بنک دواری ہو اُجیار۔ آپے وسے اندھ اندھیاریا، ڈونگھی کندر نرکار۔ آپے چند سورج اُجیاریا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ پنج ت میل ملایا، تانا پیٹا آپے پائیا۔ ساچا تانا آپ تنایا، ترے گن ساچا رنگ رنگائیا۔ تننیہارا تننے آیا، لوک مات ویس وٹائیا۔ ساچا کپڑ تن دکھایا، خاکی چڑا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیا۔ کھیل کھلاونہار کرتا، بھو اُجیار جنانیندا۔ روگ سوگ دکھ آپے بھردا، ہر کھ سوگ آپ منائیندا۔ در در گھر گھر آپے ڈردا، اپنا سیس آپ بھکائیندا۔ اپنے مندر آپے وڈدا، آپے گھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیا دھارے، دین دیاں وٹی ودھائیا۔ مات گر بھ پنج سوارے، دس دس ماس ویکھ دکھائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارے، ترشنا ترپت کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنے نام دئے وڈیائیا۔ نام وڈیائی ڈونگھی کندر، ہر ہر لو لائیندا۔ لیکھا جانے اندرے اندر، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے توڑنہارا جندر، آپے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ پنج ت کایا جگت ہاٹ، ساچا ہٹ دکھایا۔ لیکھا چکیا آن ہاٹ، دھرت دھول سہایا۔ جگت وچھاونا ویکھی کھاٹ، ایکا بستر لایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھیڑا دئے سمجھایا۔ جھوٹا کھیڑا جھوٹھی دھاڑ، کوڑی کریا نال بندھائی۔ بن ہر شبد نہ کوئی آدھار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائی۔ مر مر جے سرب سنسار، مرے جے آوے وارو واریا۔ راج راجا شاہ سلطانا بن سکدار، حکمی حکم چلائی۔ در درویش بن بھگھار، در در لکھ جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے حکم آپ پھرائیا۔ حکم اندر کار کمائیدا، پنج تت کایا کر آکار۔ ماتا مے آپے پائیدا، سیر دیوے سیر خوار۔ ان جل نہ کوئی دکھائیدا، ترشنا ترپت کرے وچار۔ بال اوستھا رُپ وٹائیدا، جو بن جگت دئے ہلار۔ جگت ترشنا آپ رکھائیدا، آسا ترشنا کرے پیار۔ اپنا نام آپ بھلائییدا، ایک دھکا دیوے مار۔ جگت مایا وچ پھسائییدا، بندھن پائے اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ برہم رُپ برہم چھپایا، بھو رہے نہ رایا۔ جگت سکدار من بنایا، من منو آ شہنشاہیا۔ کھانا پینا پہننا تس سدا بھایا، منگدار ہے چائیں چائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سنگ رلایا، تھان تھنتر دئے وڈیائی۔ آسا ترشنا نار پرنا یا، بھل رہے نہ رایا۔ جگت تیج رہیا ہنڈھایا، کلجگ وکار ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جگت جیو جگت گیان، جگت جگت وچ رکھائییدا۔ جس جن رکھیا رسنارس اک دھیان، تس جگت رس گھ لگائییدا۔ گرگھ ورلے دیوے اک گیان، آپ اپنی بوجھ بھجائییدا۔ امرت رس پین کھان، ساچا سیر آپ پیمائییدا۔ مجھ گال باراں سیر کوئی نہ دیوے وقت آئے جائے نس، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے سنگ رکھائییدا۔ جس جن رکھے ہر سنگ، سگلی چنت مٹائی۔ بھگتاں چاڑھے بھگتی رنگ، بھگون اپنی دیا کمائی۔ نام امولک دست لین منگ، کایا گولک وچ رکھائی۔ لوک مات نہ ہوئے ننگ، جگت گنیز نہ کوئی دکھائی۔ جو جن منگے ماجھا دودھ مٹھا شہد ماکھیوں کھنڈ، ہر نام تل نہ رایا۔ نہ اوہ سہاگن نہ اوہ رنڈ، جو بستر جگت رہی ہنڈھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ایک ور، نو اٹھاراں سیو کمائی۔ جگت بستر منگے روٹی، دال پیالہ نال۔ اٹھے پہر واسنا رہے کھوٹی، نہ شاہ نہ کنگال۔ بن گر سکھ چڑھے نہ کوئی چوٹی، کوٹن کوٹی رہے بھال۔ در در منگدے بوٹی بوٹی، میل ملے نہ دین دیال۔ تیر بنھن جھوٹھی دھوتی، آتم اٹھائے نہ کوئی سوتی، پردہ دیوے نہ کوئی اُپر ڈال۔ جگت ترشنا جھوٹھے موتی، مایا متا سرت نہ سکے کوئی سنجال۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیلے کھیل نرال۔ پیریں منگے جیو جتی، جیون جگت نہ کوئی دکھائی۔ آسا ترشنا لڑ پھڑیا داسنا کتی، کوکر سوکر بیٹھے جون وٹائی۔ ہوئے ہنکتا وچوں نہ پٹی، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائی۔ پنج تت کایا چولی ویلے اتنم جائے لٹی، نہ سکے کوئی بچائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن شنگار ایکا جگت دے دکھائی۔ تن تاگا سوت دیوے وٹ، تانا پیٹا آپے پائیندا۔ کھیلے کھیل نوٹا، سوانگی اپنا سانگ ورتائیندا۔ منمکھ پھر دے ہٹو ہٹ، ساچی وست ہتھ نہ کوئے پھرائیندا۔ جو سوندے اُپر دوشالیاں پٹ، اتنم رائے دھرم بھٹھ تپائیندا۔ سپیس ہتھوڑے وچن سٹ، ہتھکڑی نہ کوئی تڑائیندا۔ جو جن سنگر پورے اُپر اوٹ بیٹھے رکھ، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیندا۔ جگت جنجالا دیوے کٹ، مانس جنم لیکھے لائیندا۔ پاٹے چیتھڑ ویکھے سمرتھ، رواداس چسیرا گواہ رکھائیندا۔ کنگن ویکھنہارا پھرے تیرتھ تٹ، پنڈت براہمن بھیو نہ آئیندا۔ اتنم وٹی ایکا سٹ، پچھلا کیتا بھل بخشائیندا۔ آگے لاوے نہ مول ہتھ، چنگی وست نہ آگے کوئی ٹکائیندا۔ ایکا منگے ساچا درس، دوس رین بلائیندا۔ سنگر پورا کرے ترس، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکا امرت ساچا سیر دیوے برکھ، تجھ گاں نہ کوئی دکھائیندا۔ گرسکھ گرسچرن پیار منگو بے دھڑک، سنگر پورا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد دوشالہ دو جہاناں کرے مالو مالا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔

★ ۲۷ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال راشٹریتی نوں پہلی چیت نوں ملن واسطے ★

کرے کھیل کوٹن کوٹ وار اسنکھ، اسنکھ اسنکھاں گنت نہ رانیا۔ کرے ویس کوٹن کوٹ روپ بنائے بنت، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ کوٹن کوٹ وار کرے آد آنت، آد آنت اپنی کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ وار اپنی مہا گائے بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹ وار آپ اپنی کرے منت، کوٹن کوٹ سپیس جھکایا۔ کوٹن کوٹ روپ انوپ آپ اننت، ان اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل اپنے وچ رکھایا۔ کوٹن کوٹ روپ، سو پڑکھ زرنجن آپ اپنے وچ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ بھوپ، ہر پڑکھ زرنجن اپنی گود بہائیندا۔ کوٹن کوٹ دشا کوٹ،

اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو جنانیندا۔ کوٹن کوٹ روپ ہر نرنکار، نراکار آپ دھرائیا۔ کوٹن کوٹ روپ آد نرنجن ہو اجیار، جوت نرنجن لئے جگایا۔ کوٹن کوٹ روپ کھیل کرے آپ کرتار، کوٹن کوٹ کرن کرتے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ولس رکھائیا۔ کوٹن کوٹ روپ سری بھگوان، بھگوان بھگوان سنگ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ ابناشی کرتا نہ آئے وچ دھیان، دھیان دھیان نہ کوئے رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ دکھائے اپنے ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ پاربرہم، پاربرہم آپ اُپجائیا۔ کوٹن کوٹ روپ نہ مرے نہ پئے جم، کوٹن کوٹ وچ سمائیا۔ کوٹن کوٹ روپ کھیل کرے اگم، الکھ اگوچر شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ روپ سچھنڈ، سچ ساچی دھار رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ ونڈے ونڈ، ونڈنہار دس نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ روپ آپے جانے اپنا آنت، آنت اپنے وچ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ بنے ناری کنت، کنت نار آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ تھر گھر دربار، کوٹن کوٹ گڑھ سہائیا۔ کوٹن کوٹ گھاٹ گھڑے بن سنیار، کوٹن کوٹ کٹھالی رہیا گال، کوٹن کوٹ دائی دایا بنے آپ کرتار، کوٹن کوٹ کرنی کرت رہے کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کوٹن کوٹ روپ آد، آد ولس دھرائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ ناد، اناد انادی ناد وجائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ بودھ اگادھ، اگادھ بودھ اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ مارگ لا، نرگن کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ روپ سچ دوار وسا، بنک دوار دئے سہایا۔ کوٹن کوٹ روپ تھر گھر وڈیا، تھر دوار دئے وڈیایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا میلا آپ ملا، اپنی سچ آپ سہایا۔ کوٹن کوٹ روپ جننی بنے آپ مہرباں، جن جنیندی مایا۔ کوٹن کوٹ روپ پُرکھ اکال پتا ماں پوت لئے اُپا، ست دُلارا ایکا جایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا ناؤں پرگٹا، ناؤں نرنکارا دئے وڈیایا۔ کوٹن کوٹ روپ ست دُلارا لئے جگا، شبدی نعرہ لایا۔ کوٹن کوٹ روپ حکم دئے سنا، حاکم بنے سچا شہنشاہیا۔ کوٹن کوٹ روپ سچ سگھاسن دئے وچھا، آسن سگھاسن اک درسایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا روپ آپ سہا، آپے ویکھ

دکھایا۔ کوٹن کوٹ روپ بنے شاہ پاتشاہ، شہنشاہ سچا شہنشاہیہ۔ کوٹن کوٹ روپ سیس تاج لئے ٹکا، جگت جگدیش وڈ وڈیایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنی
 حدیث آپ رکھا، آپے کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا ویس وٹایا۔ کوٹن کوٹ روپ کرتارا، کرتم بھیو نہ کوئے
 جنایا۔ کوٹن کوٹ کھیل اگم اپارا، اگم اگمرا آپ کرائیا۔ کوٹن کوٹ روپ زرگن جوت زرویر زراکارا، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ کوٹن کوٹ روپ سمرتھ
 پُرکھ کرے کھیل اپارا، مہما اکتھ کتھی نہ جانیا۔ کوٹن کوٹ روپ دیکھے وگسے کرے وچارا، دیکھنہارا آپ ہو جانیا۔ کوٹن کوٹ روپ ناری کنت بھتارا،
 بیٹھے بیج سہایا۔ کوٹن کوٹ روپ اُچی کوکن کرن پکارا، اپنا ناؤں آپ سٹانیا۔ کوٹن کوٹ روپ بنے شاہ دارا، کوٹن کوٹ بیٹھے سیس جھکایا۔ کوٹن کوٹ
 روپ بنے بھکھارا، کوٹن کوٹ بیٹھے الکھ جگایا۔ کوٹن کوٹ روپ آپے جانے اپنی سارا، دوسر بھیو نہ کوئے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد اپنا بھیو جنایا۔ کوٹن روپ اسٹھ اسٹھا، زرگن زرگن دھار پرگٹایا۔ جگ چوکڑی کال کسے نہ پرکھا، دین دیال بے پرواہیا۔ وشن برہما شو
 منگدے رہے درسا، داسی داس رہے دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ دکھایا۔ اسٹھ گن اسٹھ اجاتا، پُرکھ اکال وڈی
 وڈیایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، دائی دایا نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی بندھپ نہ کوئی ناتا، نہ کوئی ساک سین نہ بھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئے
 کرے پڑھایا۔ آپے جانے اپنی واٹا، آپے بنے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی کھیل ہر
 زرنکار، اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کرے کھیل اپرا، پاربرہم بھیو نہ آئیدا۔ جگت جگ چوکڑی وسے باہر، دس کسے نہ آئیدا۔ جگ وگت کرے وچ
 سنسار، ویس انیکا آپ وٹائیدا۔ زرگن زرگن کر اُجیار، سرگن زرگن سنگ ملائیدا۔ دیوے دست انمل اپارا، مل کوئے نہ لائیدا۔ جوتی جاتا بن کرتارا،
 اندھیری راتا میٹ مٹائیدا۔ شبد گاتھا دھر دھنکار، ناتھ اناتھاں آپ سٹائیدا۔ سر سروور امرت مارے ایکا ٹھاٹھا، بوند سوانتی مکھ چوائیدا۔ جگا جگنتر پھرے
 ناٹھا، ساچی سیوا سیو کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی دھارا آپ رکھائیدا۔ اپنی دھار کھیل کرتارا، بھیو ابھید رکھایا۔
 جگت جگ کر وچارا، جوگ جگت دے وڈیایا۔ جگا جگنتر ساچی کار، سچ ساچا آپ کرائیا۔ سنجگ تریتا کرے پار، دواپر ویس وٹایا۔ کلجگ نور ہو اُجیار، نور

نورانہ ڈمگائیا۔ اپنی قدرت کرے پیار، قادر بے پرواہیا۔ اپنا برہم لئے وچار، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ اپنا کرم کرے کرنیہار، دوسر کرم نہ کوئے وڈیائیا۔ اپنا دھرم جانے نراکار، ورن برن نہ کوئے دکھائیا۔ ساچی سرن سرجنہار، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ مرن ڈرن چکے وچ سنسار، بھئے بھو نہ کوئے دکھائیا۔ ترنی ترن ہر کرتار، تارنہارا اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ جاگرت جوت کر اُجیار، جوتی نور ڈمگائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گیت سہاگی گائیا۔ بنیا رہے کنت بھتار، لکھ چوراسی ناری آپ ہنڈھائیا۔ سنت سہیلا ساچا یار، بھگتن پیتا اک اکھوائیا۔ در وسائے ٹھانڈا دربار، در دروازہ آپ گھلایا۔ غریب نوازا غریب بنائیاں پاوے سار، نمان نمانیاں آسن لایا۔ آسو گھوڑا تازا آپے بنے شاہ آسوار، شہد اگئی آپ دوتڑایا۔ رچیا کاجا کھیل نیار، جگت جہاز آپ چلایا۔ مارے واجاں بھکھک بنے آپ نرنکار، ہوکا دیوے واہو داہیا۔ کلج رین اندھیری اندھیار، سورج چند بیٹھے مکھ شرمائیا۔ گر کاشد نہ سکے کوئے وچار، مول منتر نہ کوئے پڑھائیا۔ دُرمت میل نہ سکے کوئے اتار، اٹھسٹھ ناری پُرش ننگے تاریاں رہے لایا۔ اپنا گھر محل نہ سکے کوئے اُسار، اپنا مندر نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی ناری نہ کرے کنت پیار، نار دُہاگن سرب ہنڈھائیا۔ سنگھڑ سوانی نہ دسے وچ سنسار، امرت بھر پانی ساچا اپنے ہتھ اٹھایا۔ سنے نہ بانی ہر کرتار، ہر کرتا نظر نہ آئیا۔ چارے کھانی ہوئی گوار، گوارن پھرے واہو داہیا۔ نو کھنڈ ست دیپ بنے بھکھار، وست ہتھ کسے نہ آئیا۔ دُومنی گلکھنی لبھدی پھرے کوڑے یار، ساچا مٹر بیٹھا مکھ چھپایا۔ کلج تیری انتم وار، دس کسے نہ آئیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ آپ کمائیا۔ اپنے مندروں آپے آئے باہر، اپنا کُنڈا دئے گھلایا۔ گر سکھ ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ گھر گھر وجائے اپنا تال، تال تلوڑا آپ اٹھایا۔ گر سکھاں گھال آپے رہیا گھال، گر سکھ لبھن کوئے نہ جائیا۔ گر سکھ مستک دیپک تھال، رواس وچ لکایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ گر سکھ تیرے گیت گان، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ کلج انتم کری پچھان، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ دیون آیا اپنا مان، آپے آیاں نال ملایا۔ برہوں مارے نرالا بان، انیالا تیر اک لگایا۔ گر سکھ ہويا جگت بے حال، بھلی سرب لوکایا۔ آندھی گوانڈھی کڈھن گال، ناتا توڑن ساک سجن سین سنگ نہ کوئے رکھایا۔ سنگر پورا ہويا آپ کرپال، لکھ چوراسی وچوں ونڈ ونڈایا۔ اپنی ہتھیں ست سروپی پھڑ رومال، گر سکھاں گھڑے نیناں نیر آپ پُنجھایا۔ بنیا

وچولا مہا سنگھ دلال، لوک مات جامہ پھیر دوائیا۔ خاک رُلے لے اٹھال، گوبند گود بہائیا۔ سیوا سنگھ سنگھ بٹن لال، مستک نور نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ ساچے لے اٹھائیا۔ سنگھ اسٹھاننت گن، کتھنی کتھ نہ سکے کوئے۔ گرگھ تیری پکار آد جگاد رہیا سُن، سُننہارا آپے ہوئے۔ لکھ چوراسی وچوں لال انملڑے چُن، اپنے ہار آپ پروئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لے کے آیا ساچے ڈھوئے۔ ساچا ڈھو آ لے کے آیا، ڈھر درگا ہی داتا۔ گرگھ سویا لے جگایا، میٹے اندھیری راتا۔ اپنا درس آپ کرایا، رُپ پرگٹائے اک اکانتا۔ ترے گن مایا پردہ لاہیا، انتم بچھے باتاں۔ ایکا دوجا بھو چکایا، چرن کول بندھایا ناتا۔ تیجا لوچن آپ گھلایا، امرت بخشے بوند سوانتا۔ چوتھے پد آپ بہایا، پچھلا پورا کیا گھاٹا۔ پنجم ہتھ واگ پھڑایا، کلجک میٹے انتم واٹا۔ چھیویں چھتر سیس جھلایا، جگت جلائے اگن للاٹا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن کاج رچایا، پنچت ویکھے کایا ماٹا۔ اٹھویں اٹھان تتاں ناچ نچایا، نو دوارے پھرے ناٹھا۔ دسم دوا ری پردہ لاہیا، گرگھ گرگھ ملیا پُرکھ سمرا تھا۔ ناری کنت آپ پرنا یا، آپ چڑھائے ساچے راتھا۔ رتھ رتھوا ہی بن کے آیا، چرناں ہیٹھ رکھایا ترے لوکی نا تھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، آپ نبھائے اپنا سا تھا۔ اپنا ساتھ نبھاؤن آیا، نرگن نرور پُرکھ اکال۔ کلجک انتم کھیل کھلایا، پرگٹ ہو ہر دین دیال۔ لکھ چوراسی دے سنا یا، برہما وشن شور لائے نال۔ کروڑ تیتسیا بھل نہ جایا، سُرپت اند دے اٹھال۔ ایکا حکم دے سنا یا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ نہہکلنکا جامہ پایا، نہ کوئی سکے بھال۔ نو کھنڈ پر تھی دس نہ آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں بنے آپ رکھوال۔ نو کھنڈ پر تھی نظر نہ آئے، نرگن اپنی کل ورتائیا۔ چار ورن رہے گر لائے، گھر گھر پئی لڑائیا۔ اٹھاراں برن کرن ہائے ہائے، کلجک اگنی تت جلائی۔ کوئی گرو کوئی پیر منائے، پیر پیراں سر نظر نہ آئی۔ کوئی ہوئی کوئی ہون کرائے، نرگن جوت نہ درشن پائی۔ کوئی اٹھسٹھ تیرتھ نہائے، ہر چرن دھوڑ مستک کوئے نہ لائی۔ کوٹن کوئی بیٹھے دھونیاں تائے، اگنی تت نہ کوئے بھجائی۔ کوٹن کوٹ بیٹھے سواس چڑھائے، سواساں والا انگ نہ کوئے رکھائی۔ کوٹن کوٹ بیٹھے راس رچائے، ساچا کاہن گوپی انگ نہ کوئے لگائی۔ کوٹن کوئی جنگل جوہ پر بھاس بیٹھے تاڑی لائے، نج تاکی نہ کوئے گھلایا۔ کوٹن کوٹ ساقی بن بن رہے جام پیائے، سچ پیالہ ہتھ کسے

نہ آیا۔ کوٹن کوٹی رام رہے دھیائے، رام رمیا دس کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹی کاہنا کرشنا بنسری رہے وجائے، ناد دُھن نہ کوئے سنایا۔ کوٹن کوٹ جوگ
 ابھیاس رہے کمائے، جوگی جتی ستی کوٹن کوٹ اپنا مان رہے ودھایا۔ کلجگ اتم سب بے آس تڑپھائے، پوری آس نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرسکھ ساچے آپ ترائے، اپنے بیڑے لئے چڑھایا۔ ساچے بیڑے ہر چڑھائیندا، نرگن
 چپو ایک لا۔ دو جہاناں پار کرائیندا، سنگر سچا بن ملاح۔ سچ کنارہ اک وکھائیندا، ترے گن گنی نہ لگے بھاہ، سچ چبارا ونڈ ونڈائیندا، سچکھنڈ دوارا کُنڈا دیوے
 لاہ۔ گرسکھ ساچے آپ اٹھائیندا، سچ سرُپ سنگھاسن وچھا۔ پھڑ باہوں اُپر اٹھائیندا، جننی جن بنے پتا ماں، چرن چرنودک سپر پیاہیندا، رس ملے ایک تھان۔
 ہس ہس گلے لگائیندا، دیوے سر ٹھنڈی چھاں۔ نس نس ویکھ وکھائیندا، پاندھی اپنا پنڈھ مُکا۔ رس رس مکھ چوائیندا، سوہنگ ماما مکھ لگا۔ ہر دے وس وس
 ویکھ وکھائیندا، اپنی فُدرت آپے میل ملا۔ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں خس خس اپنے کھاتے پائیندا، اپنا کھاتا دوسر کسے نہ دے وکھا۔ گرسکھاں رت اپنے
 مستک لائیندا، رتی رت گرسکھاں چرناں تھلے دے وہا۔ گوہند ساچی کھیل کھلاہیندا، چارے بانی سمجھے نہ۔ جگت پوت آپے لیکھے لائیندا، دھار دھار نال
 سپس کٹا۔ آپے میان وچ لکھائیندا، کرے کھیل بے پرواہ۔ آپے اوٹ اکال رکھائیندا، پُرکھ اکال سنگ بنا، آپے ستھر یار ہنڈھائیندا، آپے سٹا دے
 سراہنے بانہہ۔ آپے کیتا قول نبھائیندا، روپ انوپ لئے پرگٹا۔ اپنی دھارا آپ وکھائیندا، آپے دیونہار صلاح۔ آپے سنگت سنگ نبھائیندا، جگ وچھڑے
 لئے ملا۔ آپے کلجگ جڑ اُکھڑائیندا، چھوٹا بالا نیہاں ہیٹھ دبا۔ آپے ساڈھے تن ہتھ پنڈھ مُکائیندا، جو گھڑیا سو بھن کے دے وکھا۔ آپے نو دوار پنڈھ
 مُکائیندا، نو کھنڈ ویکھے چڑھے چاء۔ آپے کھنڈ کھنڈ کرائیندا، شبد کٹارا اک چکا۔ آپے بال بالا لیکھے پائیندا، حکمی بھانا آپ ورتا۔ آپے شاہ سلطاناں خاک
 اڈائیندا، چاروں کُنٹ پھیرا پا۔ آپے جگت نشانے سارے ڈھائیندا، سچ نشانہ دے چڑھا۔ آپے کسبڑے رنگ سرب وکھائیندا، ست رنگ نشانہ لئے رنگا۔
 آپے سپس تاج لکھائیندا، آپے گوہند میلا لئے ملا۔ آپے سنگھ سنگت نال اپنا سپس جگدیش وٹائیندا، وٹاندر کرے دو جہاں۔ آپے تیز چنڈ پرچنڈ چمکائیندا،
 نام کھنڈا ہتھ اٹھا۔ آپے اپنی ونڈ ونڈائیندا، کرے کرائے سچ نیاں۔ آپے سمت سولاں کھیل کھلاہیندا، سمت ستاراں پکڑے بانہہ۔ چھبھی پوہ حکم سنائیندا،

ورتے ورتاویے اک مہرواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے سمجھا۔ ہر لیکھا سچ سمجھائیندا، نو نو ہر دھار۔ نو نو لیکھ
 لکھائیندا، نو نو ہونے پار۔ نو نو رنگ رنگائیندا، نو نو دے آدھار۔ نو نو لیکھ لکھائیندا، نو نو مارے مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، نو کھنڈ پر تھی تیرا اک بنائے ساچا دربار۔ نو کھنڈ تیرا دربار بناونا، ہر ساچے دیا کمائیا۔ دلی دوارا اک سہاونا، سنت منی سنگھ گیا نشان لگائیا۔
 پُرکھ ابناشی چرن پُھہاونا، کلجک میڈے جھوٹھی شاہیا۔ سرشت سبائی ڈور اپنے ہتھ رکھاونا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ شبد گھوڑا چار گنت پھراونا، پون
 پوناں بھو نہ رانیا۔ اپنا فرمان راج راجان آپ جناونا، حکمی حکم اک صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ پر تھی بٹھے دھار، اک
 بنائے سچ دربار، در دربارا آپ سہائیا۔ در دربار جائے، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ نو سنگ آپ رکھائے، اک اٹھ جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نوواں گنتی دے سمجھائیا۔ پہلا ہووے جوتی دھار ہر نرنکار، وشنوں بھگوان جگت وڈیائیا۔ دوجا شبد گوہند کرپیار، ایکا سمبل رتھ چلے سنسار،
 رتھ رتھوای آپ چلایا۔ نال رلائے پنچ پیار، پنچ دوست دے وڈیائیا۔ اٹھواں رکھے نال لکھار، سنگھ درشن وڈ وڈیائیا۔ نوواں حکم دھر فرمان، نو
 گرنتھاں وچ بند کرائیا۔ لے کے جائے راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ والی ہند اٹھائے اٹھ نادان، بالی بدھ دے سمجھائیا۔ گھر آیا چل بھگوان،
 بھل وچ نہ وقت گوائیا۔ جس دتا راج جوگ مان، تس آگے سیس جھکائیا۔ جس پنچ تت بنایا تیرا نشان، رکت بوہند میل ملائیا۔ اتم کرے سرب کلیان،
 کرنہار اک ہو جائیا۔ بن بھکاری منگ لے بھومی ساڈھے تن ہتھ دیوے دان، کلجک سیاں وند وندائیا۔ سب داداتا بنے آپ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، آپ اپائے دیا کمائے آپے گھر گھر رزق پچائیا۔ اگلا لیکھا نہ دے گن ندھان، اپنا لیکھا اپنے وچ چھپائیا۔

☆ پہلی ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ ہری پڑ مہنگا سنگھ دے گھر ☆

آد پڑکھ ہر نرنکارا، نرویر وڈی وڈیا نیا۔ سو پڑکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن عقل کل دھارا، اک اگلا سچا شہنشاہیا۔
 اینکارا رُوپ رنگ تے وسیا باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کوئے جنایا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی دیک ڈگگایا۔ ابناشی کرتا شاہ سیکدارا، پڑکھ اکال اک اکھوایا۔
 سری بھگوان بے عیب پروردگارا، نور ظہور اک درسایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، نرنجن اپنا آپ کرایا۔ سچکھنڈ کھول سچ دوارا، درگھر ساچا اک
 سہایا۔ سچ سنگھاسن کرتیارا، انھو اپنا رُوپ پرگٹایا۔ راج راجانا بن سیکدارا، حکمی تھم آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 جگادی ایکا ہر، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ آد جگادی کھیل اپارا، مہما کتھ کتھی نہ جانیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ سہائے اک دوارا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔
 پاربرہم اگم اپنی کرے آپے کار، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، گرہ مندر وڈ وڈیا نیا۔ ناری کنت بن بھتار، نرنجن سچ سہایا۔
 جننی جن بن اپر اپارا، پوت سپوتا ایکا جانیا۔ دائی دایا بھو نیارا، اک اگلا ہر رگھرایا۔ ابناشی اچت میت مرار، ساچا ست لئے وڈیا نیا۔ شبدی ناؤں رکھ
 دھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اک اگلا کھیل کھلایا۔ اک اگلا کھیل اول، اینکارا آپ
 کرائیندا۔ آپے سے سچ محلہ، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ تھر گھر ڈیرہ آپے ملا، دوسر سنگ نہ کوئے لائیندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، اچھل چھلدھاری آپ
 اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نرنجن نرنجن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اک اگلا ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیا نیا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاونت، ہر پڑکھ نرنجن آپ وڈیا نیا۔ اینکارا آپے بنیا ناری کنت، ساچی سچ آپ سہایا۔
 آپے چاڑھے رنگ بسنت، آد جگاد اتر نہ جانیا۔ آپے جانے مہما اگنت، اگنت لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ آپ بنائے ساچی بنت، گھٹن بھٹنہار سمرتھ
 پڑکھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آد پڑکھ اپنا آپ سہایا۔ آد پڑکھ پڑکھ ابناشا، ایکا رنگ سما۔ آد
 جگادی کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ تھر گھر ساچے پاوے راسا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ آپے پوری کرے اپنی آسا، اچھیا بھچھیا آپ

بھرایا۔ اپنے اندر کرکراساء، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے شاہو آپ شاہاشا، ست سلطانا اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر بھیو نہ رایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے ساچا تھاں، تھان کھنتر آپ سہائیندا۔ اینکارا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، نر نرکارا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اجوئی رہت ویس وٹا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ ساچا تخت آپ سہا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ حکمی حکم حکم آپ فرما، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ ساچا سٹ آپ جگا، بال نادانا سیوا لائیندا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں رچن رچا، سُن اگم ویکھ وکھائیندا۔ نرگن میلا آپ ملا، سرگن ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرگن رُپ پُرکھ اگم، شبد انادی ناد و جائیندا۔ نش اکھر بول آپے جانے اپنا کم، آد جگادی اپنی کھیل رچائیندا۔ نہ کوئی ترشنا نہ کوئی تم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا۔ اپنی اچھیا ہر کرتا، آپے پور کرایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، سٹ دلارا آپے جائیا۔ آپے وشو وشنوں کرتیا، دستک اپنی جوت دھرائیا۔ آپے کھول کواڑ بھر بھنڈار، نجھر جھرنّا آپ جھرائیا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، اپنی کل آپ ورتایا۔ آپے ونڈن ونڈے نرکارا، ساکار اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے برہم کرپسار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے برہما ویتادے آدھار، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ آپے ناد شبد دھنکار، ناد انادی آپ سٹایا۔ آپے وسے سب توں باہر، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما لے اپایا۔ وشن برہما آپ اپایا، اپنی انس سہائیندا۔ اپنی گودی آپ سہایا، دائی دایا آپ اکھوائیندا۔ نرگن حکم نرگن فرمان نرگن آپ سٹایا، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نرگن سچکھنڈ دوار آسن سنگھاسن اک وچھایا، نرگن تھر گھر سوبھاپائیندا۔ نرگن وشن برہما آپے لے اپایا، نرگن دھواں دھار اپنا رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ساچا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلا دنہارا ہر ہر، بے عیب پروردگاریا۔ اپنی کرپا آپے کر کر، ویکھے وگسے کرے وچاریا۔ اپنی جوتی آپے دھر دھر، دھواں دھار کرے اُجیاریا۔ آپے برہما وشن گھاٹن گھر گھر، آپے شکر نال رلا لیا۔ تٹاں مائی ایکا بن بن، ایکا رُپ درسا رہیا۔ آپے جننی ہوئے جن جن، جن

جنیندی ماؤں اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، اپنی رچنا آپ رچا لیا۔ وشن برہما شو ہر کر تیار، ایک
 تت سمجھایا۔ ایک اکھر دے آدھار، نش اکھر لئے پڑھایا۔ ایک چرن اک دوار، ایک کول نابھ بھرایا۔ ایک گھ اک وچار، ایک دُھن ناد اگم اپار، ایک راگ
 دے سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا رنگ آپ رنگیا۔ آد پُرکھ ہر رنگ رنگیا، ایک گن سمجھایا۔ برہما
 ویتا آپ اٹھایا، دوسر دس کسے نہ آیا۔ شکر اپنا حکم سنایا، بھل کدے نہ جایا۔ تتاں وچولا ہر رگھرایا، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھایا۔ وشن دھار ہر چلائیندا، حکمی حکم دُھر فرمان۔ برہما پاربرہم اٹھائیندا، آپے ہویا جانی جان۔ شکر ساچا راہ
 دکھائیندا، دیوے نام ندھان۔ تتاں ایک مارگ لائیندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ اپنا بھنڈارا آپ ورتائیندا، دیونہار آپ بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، تتاں وچولا ایک بن، ایک دھام سہائیندا۔ ساچا دھام سہندڑا، پاربرہم بے پرواہ۔ وشنوں نیوں نیوں سیس جھکنڈا، برہما نیتزیر رہیا وہا۔
 شکر گل وچ پلو پاندڑا، نہ دوسر دسے کوئے سہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سیس جگدیش رکھے ہتھ ٹکا۔ وشن وشن وشن دھار، وشنو
 ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی داتا بنے ورتار، دیونہارا آپ ہو جائیندا۔ برہمے تیرا برہم پیار، پاربرہم ہر سمجھائیندا۔ میری رچنا تیری دھار، تیرا
 تیرے وچ سائیندا۔ ساچی سکھیا اپر اپار، اپر پر آپ در سائیندا۔ شکر اٹھ بال نادان، گن ندھانا آپ اٹھائیندا۔ جگت مٹا انت نشان، جو گھڑیا بھن
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تتاں ایک حکم سنائیندا۔ وشن برہما شو اٹھ کر نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔
 کون روپ تیرا ہر نرنکار، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی کون بھنڈار، کون داتا بنے بے پرواہیا۔ کون تت لئے وچار، ترے ترے کون ونڈ
 ونڈایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، دُھر فرمانا اک جنایا۔ ترے گن مایا کر تیار، رجو طمو ستو ساچی جھولی دے بھرایا۔ تیج تت دے آدھار، اپ تیج وائے
 پر تھی آکاش ایک گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا،
 نرگن اندر نرگن وڑیا، سرگن نرگن ایک دھار دکھائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مندر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ دُھر فرمانا ایکا ہر، ہر جو ہر ہر آپ سنانیندا۔ وشن سرنی گیا پڑ، نیوں نیوں سیس جھکانیندا۔ برہما پھڑائے
 ایکا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیندا۔ شکر جٹا جوٹ دھار ایکا دیکھے ساچا گڑھ، دوسر در نہ کوئے سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ہر، آد جگاد اپنا کھیل آپ بوجھانیندا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ وشن برہما شو تیرا ہے ورتارا، لوک
 مات وجے ودھانیا۔ جگ چوکڑی گر اوتار لئے اوتارا، بھگت بھگونت لئے پرگٹانیا۔ سادھ سنگت دے ہلارا، آپ اپنی سیو کمانیا۔ گرگھاں دیوے چرن
 کول سہارا، سرگن سرگن ویکھ دکھانیا۔ گرگھ ساچے لائے پارا، جس جن اپنی بو جھ بوجھانیا۔ لکھ چوڑاسی کرے خوار، سچا بیٹھا مکھ چھپانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے سمجھانیا۔ چار جگ چوکڑ دھار، چار کٹ وہانیندا۔ لوآں پریاں ہو اجیار، برہمنڈ کھنڈ شبد ناد و جائیندا۔ رو
 سس کرتیار، منڈل منڈپ آپ سہانیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہار، جل پنپ آپ ٹکانیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے وچار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔
 ۶۸ نرگن دیا نرگن باقی نرگن کملاپاتی نرگن ساچا ساتی، امرت جام آپ پیانیندا۔ نرگن سرگن دیکھے ہاٹی، کھیلے کھیل بازی گر ناٹی، نوآ ناٹ اپنا ناو
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایکا ور، ایکا حکم آپ سنانیندا۔ وشن برہما شو تیری سیو لگاؤنی، ہر ساچا آپ
 سمجھانیندا۔ لوک مات لکھ چوڑاسی بنت بناؤنی، نو کھنڈ پر تھی وند وندائیندا۔ انڈج جیرج اتبج سیج ویکھ دکھاؤنی، بھل کدے نہ جائیندا۔ پرا پسنتی مدھم
 بیکھری بانی آپ جناؤنی، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ چارے ویداں ایکا دھار بندھاؤنی، بھنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنی وند وندائیندا۔ ساچی وندن ہر کرتار، اپنی آپ وندائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کرتیار، کلجگ چوتھا جگ سنگ رلائیا۔ ترے ترے لیکھا کرے پار، تھر
 کوئے رہن نہ پانیا۔ جو اچے سو پنسے وچ سنسار، گر اوتار دین گواہیا۔ ستجگ ست ستوادی پرگٹ ہو وار اٹھار، سرگن نرگن نرگن سرگن گیا جوت
 پرگٹانیا۔ تریتا تریا کر وچار، رام راما روپ درسائیا۔ دوپر کھیل کرے کرتار، کھیلنہارا دس نہ آتیا۔ کاہنا کرشنا میت مرار، نام بنسری اک و جائیا۔ ساچی
 سخیاں منگلچار، گند منوہر لکھمی نرائن اپنی راس آپ رچانیا۔ غریب نمانیاں دے آدھار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیار، عیسیٰ موسیٰ سنگ

محمد چار یار اللہ رانی اُوچی کوکے دئے ڈہانیا۔ اناالحق کرے پکار، حق حقیقت دیکھے ساچا ماہیا۔ مہبان بیدوبی خیر یا اللہ توفیق اک خدائے، رحمت رحمان اک در سائیا۔ زرگن سرگن کرتیار، پنج تت دئے آدھار، نانک جوتی جوت اُجیار، نام ست کرے پڑھانیا۔ نش اکھر جگت وکھر ہر گردھار، ورن برن چار گنت دہ دشا آپ سناپیا۔ کھتری براہمن شودر ویش کرے اک پیار، راو رنک نہ کوئے جنایا۔ انتم اُچی کوک گیا پکار، بھل نہ جائے کوئے جیو گوار، ڈھر دی بانی بان لگانیا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکار، ڈھر درگا ہی آپ سناپیا۔ نانک لیکھا اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ جگ کرتا لے لے آئے اوتار، لوک مات کرے رُشانیا۔ کھجگ انتم کھیل کرے اپار، مہابلی اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہہکنک آئے آپ اپنی وار، ماتا پتا گود نہ کوئے بہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ سچھنڈ دوار سہانیدا، زرگن داتا ہر کرتار۔ اپنا آسن آپے لائیندا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ ساچا تاج سیس ڈکائیندا، تحت نواسی بے عیب پروردگار۔ کھجگ انتم ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار ایکنکار۔ نانک زرگن جوتی ڈگمگائیندا، نور نورانہ شاہ سلطان سچّی سرکار۔ دس دس روپ آپ وٹائیندا، روپ انوپ بھیونیار۔ نام کھنڈا ہتھ چکائیندا، برہمنڈاں پاوے سار۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا، خالق خلق دئے آدھار۔ ثالث اپنا ناؤں رکھائیندا، گوہند جودھا سورپیر بلکار۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، سٹ ڈلار دئے آدھار۔ سولائ ستر سچّی آپ ہنڈھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہانیدا۔ در گھر سہنجن، ست پُرکھ زرجن آپ سہانیا۔ جوت جگائے آد زرنجن، اندھ اندھیر دئے گوانیا۔ پار برہم ابناشی کرتا درد ڈکھ بھے بھنجن، بھو ساگر لئے ترانیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مہا، اٹھسٹھ نہاؤں کوئے نہ جانیا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کجنا، سر سمرتھ ہتھ لکائیا۔ کھجگ انتم نہہکنک سورا سرنگ ایکا گجنا، سمبل نگری آسن لایا۔ جو گھڑیا سو بھجن، بھننہار آپ بھٹانیا۔ کال نگارہ سب دے سرتے وچنا، نہ سکے کوئے بچانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، ہر کرتا آپ کمائیا۔ ہر ساچی کار کمائیندا، آد جگادی وڈ مہربان۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کھجگ میٹے انت نشان۔ نو کھنڈ پر تھمی پھول بھلائی، ستاں دیپاں مار دھیان۔ چار ورن کھوج کھجائیندا، دوس رین نگاہبان۔ کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا، ناتا توڑے پنج شیطان۔ کھجگ خالی ٹھوٹھا ہتھ وکھائیندا، انتم لٹی جائے

دُکان۔ سچ دھرم ہتھ کسے نہ آئیندا، جیو جنت سرب گُراں۔ سچ نشان نہ کوئے وکھائیندا، دھواں دھار زمیں اسمان۔ راج راجان ساچا حکم نہ کوئے چلائیندا، نو کھنڈ پر تھی ہوئی بے ایمان۔ گر کا شبد نہ کوئے مکھائیندا، رسنا جہوا سرب ہلان۔ ایشٹ دیو نہ کوئے منائیندا، نیتز لوئن لوچن درس نہ کوئے پان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل سیری بھگوان۔ کلج اتم کھیل کھلاونا، ہر ساچا کار کرائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹاونا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی شبد کھنڈا اک چکاونا، سرشٹ سبائی ڈیرہ ڈھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہونا، سپس تاج نہ کوئے لکائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا دھام بہاونا، اوچ پنچ نہ کوئے بنائیندا۔ ایکا نام ایکا جاپ سرب جپاونا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ایکا نگر گرام کھیڑا سچ درساونا، سچھنڈ دوارا کُندا لائیندا۔ نرگن نر ویر پُرکھ اکال جن بھگتاں گرہ اندر مندر درس دکھاونا، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ چوڈاں طبقات مان مُکاونا، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دباؤن۔ کروڑ تیسار ہن نہ پاونا، سُرپت راجا اند وقت چکائیندا۔ شکر اتم جوتی میل ملاونا، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھائیندا۔ برہے پار برہم ساونا، چارے کھ چارے وید نہ کوئے لائیندا۔ وشنوں تیرا رزق اپنی جھولی پاونا، گھر گھر رزق نہ کوئے پچائیندا۔ ایکا ڈکانا نام وجاونا، پُرکھ اکال کھیل کھلاؤن۔ کلج کوڑا رہن نہ پاونا، جگت اندھیرا آپ گوائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ کلج بندھن پاونا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی دیکھ وکھاونا، گھٹ گھٹ دیکھے تھاوں تھان۔ نرگن سرگن سرگن اپنا روپ آپ دھراونا، روپ رنگ رکھ نہ سکے کوئے جنا۔ شبد کھنڈا ہتھ چکاونا، برہمنڈاں کھنڈاں دے درس۔ مسمکھاں کھنڈاں آپ وڈھاونا، اتم ستھر دے وچھا۔ گرکھ ورا آپ تراونا، ہر ساچے سچے شہنشاہ۔ جس جن اپنی بوجھ بُجھاونا، دُئی دویتی پردہ دے چکا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آونا، آسا ترشنا دے مٹا۔ سُرقتی شبدی میل ملاونا، سُرت شبد لئے پرنا۔ ڈونگھی بھوری پار کراونا، سکھمن ٹیڈی بنک پکڑے بانہ۔ ترینی اپنے نیئی پار کراونا، آپے ہوئے سد سہا۔ امرت جام اک پیاونا، نچھر جھرن دے جھرا۔ ہنس کاگ آپ بناونا، دُرمت میل دھوا۔ سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکاونا، آتم پر ماتم دے ملا۔ آتم سیجا اک سہاونا، دسم دوا ری سچ وچھا۔ ناری کنت اک ہنڈھاونا، پلنگ رنگیلا آپ ہنڈھا۔

مل سخیاں منگل گاونا، گیت گوہند الا۔ ست ستوادی ایکا نظری آونا، واکرؤ رام الاهی نور خُدا۔ جلوہ اپنا آپ دکھانا، آپے ہوئے قربان آپے ہوئے فدا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ملا۔ نہہکنک سری بھگوان، نرگن جوت کرے
 رُشناییا۔ ست ستوادی اک دکھائے اک نشان، دو جہاناں آپ جھلایا۔ چار ورنناں دیوے اک گیان، اٹھاراں برن رہیا سمجھایا۔ ایکا رُپ ست سرُپ
 وڈ بھوپ ہر مہربان، دوسر اور نہ کوئے وڈایا۔ چار وید شاستر سمتر گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی دیندی آئی گیان، گیان گیان وچ درڑایا۔ بن
 سنگر پورے ایٹھے اوتھے دیوے نہ کوئے مان، درگاہ ساچی نہ کوئے سہایا۔ بھرے بھلے جیو نادان، جیون جگت ہتھ کسے نہ آیا۔ پڑھ پڑھ تھکے ہوئے
 بے ایمان، ہر ہر ہر دے نہ کوئے وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر لکھ چوراسی ویکھے تھاواں
 تھانیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آپ جگانیندا۔ کلج کرے پار کنارہ، کوڑی کریا میٹ مٹانیندا۔ رین اندھیری میٹے اندھ اندھیارا، کوڑ گڑیارا ڈیرہ
 ڈھانیندا۔ سچ سچ ساچا چند کرے اجیارا، ساچی سکھیا اک سمجھانیندا۔ ورنناں برنناں وسے باہرا، دین مذہب ایمان نہ کوئے رکھانیندا۔ نرگن جوت نرکارا،
 شبد شبدی ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اشٹ اشٹ گردیو ایکا پاربرہم الکھ ابھیو، ایکا سیوا سرب کمانیندا۔ ایکا سیوک
 سیوادار، آد جگاد سیو کمانیا۔ ایکا ایکنکارا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ کلج اتم ہو تیار، نرگن جوت لوک مات کرے رُشناییا۔ بھگت بھگونت لئے
 اٹھال، پورب لہنا جھولی پانیا۔ سنت کنت میلا دو جہان، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ گرکھیاں بخشے اک گیان، آتم انتر کرے پڑھایا۔ گر سکھاں دیوے جیا
 دان، جیون کُت کرائیا۔ متمکھ جیو ہوئے نادان، ہر کارُپ دس نہ آیا۔ ناتا جڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، کوڑی کریا دے مٹایا۔ کوڑی کریا پنڈھ مُکانا، چوتھا جگ آپ چکانیندا۔ وید اتھربن رہن نہ
 پاونا، ایڑا اکھ اک گھلانیندا۔ ایکا اشٹ درشٹ سرب درساونا، ایکا بھوپ نظری آنیندا۔ چار کُنٹ دہ دشنا نام ڈنک اک وجاونا، راؤ رنک راج راجان سرب
 اٹھانیندا۔ اک نشان ست دیپ آپ جھلاونا، نو کھنڈ ایکا حکم ورتانیندا۔ ایکا تاج سیس ڈکانا، پنچم پنچم پنچم جوگ کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہر اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمان، کلجگ انتم آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں
کھنڈاں چوڈاں لوک ترے بھون اُون گوَن اپنا رُوپ دھرائیا۔ آپ دکھائے ست نشان، پُرکھ ابناشی ہو مہربان، جگدیش ساچی سیوا آپ کمائیا۔ جن
بھگتاں دیوے دھر فرمان، شبد انادی دھر دی بانی برہم برہادی آپ سنائیا۔ آد جگادی کھیل مہان، کلجگ انتم ویکھے آن، سرشٹ سبائی جگت لوکائیا۔
گُرگھ سبجن لئے پچھان، چرن کوَل دیوے سچا مان، من منکا آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، نرگن نرگن
نرگن دھار آپ چلائیا۔ نرگن دھار ہر نرنکار، نرُوپر پُرکھ چلائیندا۔ کلجگ انت کھیل اپار، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ سمبل نگری دھام نیار، گوہند سورا
آسن لائیندا۔ ایکا بول شبد جیکار، ساچا نعرہ آپ سنائیندا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سمت ستاراں رہیا وچار، دھرت دھول
سرب ہلائیندا۔ اٹھ دس کرے خوار، نو نو گِیرا آپ دوائیندا۔ بیس میسا ہوتیار، جگت جگدیشا ویس وٹائیندا۔ سوہے سیس سچی دستار، اک اکیس کل
ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی پیسن جائے پیس، کلجگ چلی آپ چلائیندا۔ لیکھا چکھے انجیل قرآن حدیث، تیس بتیس نہ کوئے سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ انجیل قرآن پندھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چارے وید گھ بھواؤنا، چوٹھے جگ دیوے پندھ مُکائیا۔
شاستر سمرت اپنے وچ ٹکاؤنا، گیتا گیان نہ کوئے وڈیائیا۔ کھانی بانی ویکھ دکھاؤنا، ایکا نام دے وڈیائیا۔ رام کرشن کرشن رام کوٹن کوٹ رُوپ آپ
درساؤنا، سیتا سرتی آپ پرنائیا۔ کلجگ راون مار مُکاؤنا، کنس ہنکاری میٹ مٹائیا۔ کالا سوساتن پُچھہاؤنا، عیسیٰ موسیٰ لئے اٹھائیا۔ سنگ محمد چار یار چوڈاں
طبقاں پھیرا پاؤنا، چاروں کُنٹ کرے رُشائیا۔ سچھنڈ نوآسی اپنا کھیل آپ کھلاؤنا، نرگن نرگن نرگن لئے میل ملائیا۔ نانک بنک اک سہاؤنا، گوہند وجے
ودھائیا۔ نو کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ ایکا نام پلے گنڈھ بندھاؤنا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مُکاؤنا، جمنائستی گنگا گوداوری نہاؤن
کوئے نہ جائیا۔ گھر گھر دیک آپ جگاؤنا، جوت نرنجن کر رُشائیا۔ انحد شبد سچی دھنکار آپ اُپجاؤنا، اٹھے پہر وجدی رہے ودھائیا۔ کایا مندر ڈونگھی کندر
آپ سہاؤنا، ہر مندر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے پھڑ، لکھ چوراسی پھول بھلائیا۔

گرگھ ساچا سٹگر پھڑیا، آد جگادی سیو کمائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، کایا بنک دے وڈیائیا۔ چوتھے گھر آپے وڈیا، تیجا لوئن دے کھلایا۔ دوئے دوئے
 لیکھا آپے کریا، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا بول جیکارا زبھو بھے چکاوے ڈریا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیا۔ گرگھ گرگھ ہر بھگت ہر سنت پُرکھ ابناشی ایکا
 وریا، کنت کنتوہل وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد نہ جے نہ کدے مریا، مات گر بھ نہ پھیرا پائیا۔
 جنم مرن وچ کدے نہ آیا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آون جاون کھیل رچایا، سٹجک تریتا دواپر کھجگ انتم لئے ہنڈھائیا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ تیرا
 پندھ دے مکایا، برہما وشن شو اپنی سرنی پائیا۔ کوئن کوٹ برہما بیٹھے در سیس جھکایا، کوئن کوٹ وشنوں بیٹھے جھولی ڈاہیا۔ کوئن کوٹ شکر گل باسک
 تشکا رہے لٹکایا، ہتھ ترسول اک اٹھایا۔ کھجگ انتم پندھ دے مکایا، آپ اپنا پندھ مکایا۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ پورب لہنا
 اک دکھایا، نیتز نیناں درس دکھایا۔ بھانا سہنا حکم جنایا، ہر بھانے وڈ وڈیائیا۔ تن بستر گہنا اک سجایا، نام بھوشن آپ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، کرے کھیل ایکا ہر، ہر مندر جوت جگایا۔ ہر مندر اندر زرگن جوت، زرگن ندھان آپ جگائیندا۔ نہ کوئی قلعے نہ کوئی
 کوٹ، چار دیوار نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کار نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھجگ تیری انتم ور، گرگھ گرگھ گرگھ گرگھ اپنے لیکھے پائیندا۔ گرگھ گرگھ گرگھ گرگھ رنگ مانیا، ملیا میل
 پیا پریتم ساچے یار۔ منتمکھ تے جیو نادانیا، کھجگ زین اندھیری اندھ اندھیار۔ دس نہ آئے سری بھگوانیا، مستک ٹکا کالی چھار۔ جس جن اُپر ہوئے آپ
 مہربانیا، درشن دیوے دین دیال۔ چرن کول کول چرن سرن بخشے سری بھگوانیا، گرگھ بنائے ساچے لال۔ درگاہ ساچی کرے پروانیا، ناتا توڑے شاہ
 کنگال۔ جس جن گایا برہم پار برہم ساچا گانیا، تس ملیا ہر جو ہر ہر آن۔ تیر زالا مارے برہوں بانیا، جو جن گھالن رہے گھال۔ ہوئے مہربان سگھڑ سیانیا،
 لیکھے لائے مورکھ مگدھ انجان۔ کھجگ جیواں ویلا آنت پچھتائیا، انتم سُنجا دے سرب جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم
 ور، نہہکنک زرائن زر، ایکا شبد ایکا دھار، ایکا رنگ رنگے سرب سنسار، دوسر اور نہ کوئے دوار۔

☆ ۲ ماہ ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ پنڈ ڈرولی ☆

ایکا اوٹ پُرکھ اکال، آد جگاد وڈی وڈیاںیا۔ جگا جگنتر دین دِیال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ وے سچّی دھر مسال، نرگن داتا بے پرواہیا۔ رُوپ انوپا شاہ کنگال، ست سرُوپ آپ سماںیا۔ اک اکلڑا چلے اولڑی چال، چال نرالی بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، انہو اپنا رُوپ دھرائیا۔ انہو رُوپ سری بھگوانا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا وے مندر مکانا، سچکھنڈ دوار سو بھاپائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہانا، درگھر ساچے دئے وڈیاںیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، حکمی تھکم اک ورتائیا۔ ایکا ناد دھر فرمانا، اگم اگمڑا آپ سنائیا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جاننہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، ایکا ایک کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھے سچّی سرکارا، دھر دربارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑا، چرن کول آپ کرائیندا۔ رُوپ رنگ تے وسیا باہر، الکھ الکھنا الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اجوئی رہت ہو تیار، نرُوپر پُرکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، بنک دوار اک وڈیاںیندا۔ بنک دوار ہر بھگونت، اپنا آپ سہائیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سچ سہائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، ست دُلارا آپے جائیا۔ اپنا لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، ہر جو ہر مندر آسن سنگھاسن اک سہائیا۔ سنگھاسن سہایا ہر بھگوان، نرگن اپنی جوت جگایا۔ پُرکھ نرنجن ہو مہربان، ایکنکارا سنگ رلایا۔ آد نرنجن دیوے دان، سری بھگوان ویکھ وکھایا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، پاربرہم اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں نرنکارا کر پچھان، ساچے تخت سو بھاپایا۔ تخت نواسی دو جہان، شبد انادی ناد سنایا۔ دھر دی بانی ساچا بان، بودھ اگادھ بودھ اپنے وچ چھپایا۔ لیکھا لکھے نہ کوئے نادان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ اُپایا۔ اپنی دھار آپے پرگٹا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے ساچے مندر ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ آپے نرگن نرُوپر پُرکھ اکال دین دِیال اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، ہر ساچی کھیل کرائیندا۔ اپنا

رُپ دھر پُرکھ سمراتھ، سمرتھ کل آپ ورتائیندا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، اپنی مہما آپ گنائیندا۔ آپے اترے اپنے گھاٹ، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا ایککارا نرکارا اپنا رُپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہیا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اپنے مندر آپے پرگٹ ہويا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ لوک مات کرے لوآ، دیا باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ آپ اپنالے کے آیا ڈھوآ، شبد داتا شبد جھولی پائیندا۔ بیٹھا آپے اک اکانتا، آپ اپنے وچ سائیندا۔ نہ کوئی ورن برن نہ دسے ذاتا، نہ کوئی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وسایا، کر کرپا گن ندھان۔ دیا باقی اک جگایا، نور نورانہ نور مہان۔ گھر گھر وچ لئے اُچایا، تھر گھر ساچا کھول مکان۔ آپ اپنا رُپ پرگٹایا، پرگٹ ہووے گن ندھان۔ اپنا مارگ آپے ویکھ وکھایا، اپنا سٹ ویکھ نشان۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا، برہما وشن شو دیوے دان۔ ساچی سکھ مت آپ سمجھایا، کرے مہر وڈ مہربان۔ اپنی گاتھا آپ سنایا، دُھر دی بانی ایکا بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنا ناؤں آپ جنائے، پار برہم وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو اکھر اک پڑھائے، نش اکھر آپ جنائیا۔ آپ اپنا ناؤں دھرائے، اپنا ناد آپ سنایا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپ کمائے، کرنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دُھر فرمانا، آپ سنائے ساچا رانا، ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، تخت نوآسی ایکا سچا شہنشاہیا۔ تخت نوآسی ہر نرکار، آد جگاد سمایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، آپ اپنا کھیل رچایا۔ برہما وشن شو دے ہلار، شبد ہلارا اک لگایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے محل اٹار، اُچ اٹل اپنا آسن لایا۔ آپے جانے اپنی دھار، دھار دھار وچوں پرگٹایا۔ سار شبد کرتیار، سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپے رہیا منایا۔ ساچا حکم دُھر درگاہ، ہر ساچا سچ جنایا۔ شبد سروپی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ ترایا۔ لیکھا جانے دو جہاں، دو جہاناں والی سچا شہنشاہیا۔ دوسر سکے نہ کوئی بھيو پا، بھيو ابھیدا بیٹھا بھيو چھپایا۔ الکھ الکھنا گم اتھا، الکھ اگوچر مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا سندیش ہر سچا نریش نر نرائن دے سنا، نر ہر اپنا حکم آپ ورتایا۔ برہما وشن شو لئے جگا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے مارگ ساچے دھندے دے لگا، اُبھل اُبھل اُبھل بے پرواہیا۔ ساچے کنڈے تولا تول لئے تلاء،

تو لہارا اک اکھوایا۔ دست انمول جھولی دے پا، نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیڑا آپے دے سمجھایا۔ ہر گیڑا سچ سمجھائیندا، وشن برہما شو اٹھال۔ ترے گن مایا جھولی پائیندا، پنج تت دیوے سچا دھن مال۔ لکھ چوڑا سی گھاڑن آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن کرے پرتپال۔ گھٹ گھٹ جوتی آپ جگائیندا، دیا باقی دین دیاں۔ ساچا جام آپ پپائیندا، آتم تاکی کھول مکان۔ ساچے راکی آپ چڑھائیندا، کرپا کر سری بھگوان۔ چوڑاں ہٹ وند وندائیندا، کایا مندر ویکھ مکان۔ بجر کپائی گنڈا لہندا، نہ کوئی جانے جیو نادان۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آتم برہم ہو پردھان۔ دھر فرمانا آپ سہائیندا، انحد شبد سچّی دھنکان۔ گرہ مندر ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا نوجوان۔ آپ اپنا لکھ چھپائیندا، وشن برہما شو کر کلیان۔ جگ جگ گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، داتا جودھا سوربیر بلی بلوان۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ ایکا حکم سہائیندا، دھر داشد نہ کوئی میٹے میٹ نشان۔ گر پیر اوتار دیوے ور، بھگت بھگونت کنت اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، نو سو چرانوے چو کڑی جگ ایکا تت درڑایا۔ جگت گیڑا اپنے ہتھ رکھایا، چار جگ چو کڑی وند وندائیا۔ چارے وید جھولی پایا، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی لئے پرگٹایا، جوتی جوت کر رُشائیا۔ چارے ورنال دے سمجھایا، کھتری براہمن شو در ویش آپ کرے جنایا۔ سنجگ تریتا دواپر دے مکایا، نو نو چار گیڑا رہن نہ پائیا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھایا۔ انند بنود بمل روپ آپ سما، پار برہم سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ترے ترے ایکا گن دکھایا۔ ترے ترے گن جنایا، گنوتا گن ندھان۔ ساچا مارگ آپے لایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ لوک مات آپے ویکھ دکھایا، آد جگادی کھیل مہان۔ سنجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھایا، اپنی کرے آپ کلیان۔ کال مہاکال اپنا روپ وٹایا، آپے ہوئے جانی جان۔ آپے شبد کھنڈا تیر چلایا، آپے مارنہارا بان۔ آپے پنج تت چولا جگت ہنڈھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا جیا دان۔ جیا داتا ہر داتار، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کر پسا، جیرج انڈج اُتھج سیتج ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے پرمانند، نجانند اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ پرگائیندا۔ آپے چاڑھے ساچا چند، زین اندھیر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایک اور، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ دُھر فرمانا شبد جنایا، بھل رہے نہ رانیا۔ نو نو چار لیکھا اک وکھایا، لوک مات وجے ودھانیا۔ کلجک ویلا اک درسایا، چاروں گنت اندھیرا چھانیا۔ کوڑ گڑیا را ڈنک وجایا، اچی کوک کوک الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ بھيو گھلایے ہر نرنکارا، آد جگاد سمايا۔ وشن برہما شو بنے ورتارا، پُرکھ ابناشی دے کرایا۔ جگ چوکڑی اترے پارا، تیرا پندھ مول دے چکایا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد ڈنکا گنت چارا، وہ دشا دے وجایا۔ راؤ رنک شاہ سلطاناں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ بھگتاں دیوے نام آدھارا، ساچے سنتاں ویکھ وکھانیا۔ گُرکھاں کھولے بند کوٹا، پنچم دھاڑا دے گویا۔ گُرکھاں کرے سچ پیارا، پیپا پریتم ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی نار دُھاگن ہوئے نار و بھچارا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوٹھ جھوٹھ دھواں دھارا، جگت اندھیرا ایک چھایا۔ گُر کاشد نہ کسے وچارا، رسنا بہہ بہہ سرب گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد انت اک بھگونت کھیلے کھیل جگا جگنت، جاگرت جوت کر رُشایا۔ جگ جگ کار کمانیندا، ہر ساچا کرنیہار۔ جگ جگ ویس وٹانیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جگ جگ ویکھ وکھانیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ جگ جگ ریکھ مٹانیندا، تھر رہے نہ کوئے وچ سنسار۔ جگ جگ بھیکھ وٹانیندا، بھیکھادھاری بھیکھ کرے اپر اپار۔ نرگن روپ ست دھار مچھ داہڑی کیس نہ کوئے رکھانیندا، مونڈ منڈائے نہ ہر نرنکارا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگانیندا، لکھ چوڑاسی کرے پیار۔ گُرگھ ورلے بوچھ بھجانیندا، جس جن دیوے نام آدھار۔ منمکھ گوڑھی نیند سوانیندا، نہ کوئے سکے سرت سنبھال۔ کلجک ویلا اتم آسیندا، کوڑ گڑیا را وجے تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلانیندا۔ کلجک اتم کھیل کھلایا، پاربرہم پر بھ گہر گسبھیر۔ جوتی جامہ ویس وٹایا، ناتاٹا پنچ تت سریر۔ ساچی چوٹی چڑھ کے آسن لایا، گھر وسایا ٹھانڈا دربارا امرت پیائے ساچا سیر۔ کوٹن کوٹی بیٹھے راہ تکایا، کسے ہتھ نہ آئے شاہ حقیر۔ پیر دستگیر رہے گُزلایا، ملا شیخ مسانک گل پائی تسبیح جگت زنجیر۔ پنڈت پاندھے دین دُھایا، مستک کھچے ترسول لکیر۔ گرنٹھی پنٹھی کسے نظر نہ آیا، شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا وڈ پیرن پیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجک تیرا انت اخیر۔ کلجک انت اخیر، سرشٹ سبائی

رہی گر لایا۔ شاہ سلطاناں لتھے چیر، بستر تن نہ کوئے دکھایا۔ امرت ہتھ نہ آوے سیر، اٹھسٹھ خالی دین دھایا۔ ویلے آنت نہ کٹے کوئے بھیر، سیس
 جگدیش نہ ہتھ لکایا۔ ہوئے ہنگتا لگی پیر، مایا ممتا ہوئی ہلکایا۔ ترے گن مایا بجا زنجیر، پنج تت نہ کوئے چھڈایا۔ ناتا تٹا ہست کیٹ، اوج نیچ رہے سٹایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، میٹے جھوٹھی شاہیا۔ کلج اتتم کوڑ پسا، چار کٹ گر لایا۔ ساچا نہ دسے کوئے دوارا، ہر
 مندر کایا بنک نہ کسے وسایا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیر نیناں نیر وہایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار لگا اک اکھاڑا، آسا ترشاناچ نچایا۔ مایا ممتا پیتا ہاڑا،
 صدق صبوری نہ کوئے دھرایا۔ لگی اگت بہتر ناڑا، بن سنگر پورے نہ کوئے بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیرا
 اگنی تت آپے ویکھ دکھایا۔ کلج تیرا ات اگت، ہر ساچا ویکھ دکھائیدا۔ سرشٹ سبائی رہی دگ، امرت سیج سانت نہ کوئے کرائیدا۔ کلج چوہوئے
 گت، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیدا۔ سنگر سرنائی نہ گئے لگت، من کا مکانہ کوئے بھوائیدا۔ درس نہ پائے کوئی اُپر شاہ رگ، نو دوار سرب گر لائیدا۔ گھر
 گبھیر ہر زرنکار سورا سربگ، جگ جگ ویس وٹائیدا۔ گرگھ گرگھ سجن لئے کڈھ، جس سر اپنا ہتھ لکائیدا۔ پنج وکارا دیوے وڈھ، نام کھنڈا اک
 چلائیدا۔ ست نشانہ کایا مندر دسم دوا ری دیوے گڈ، دوس رین آپ دکھائیدا۔ اک خمار دیوے اٹھے پہر نام مد، دوسر نیڑ نہ کوئے آئیدا۔ بھاگ
 لگائے گرگھ جد، ساچا ہنس آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، گر گر اپنا روپ وٹائیدا۔ گر گر روپ ہر کرتار،
 شبدی شبد جنایا۔ گر کا شبد سچا شاہکار، شہنشاہ دے ملایا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکار، دو جہاناں تھم چلایا۔ کلج اتتم ہو تیار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ لکھ
 چوراسی پاوے سار، نو ست پھیرا پانیا۔ چوڑاں لوک چرناں ہیٹھ دے لتاڑ، چوڑاں طبقاں کڈا لاہیا۔ وشن برہما شو لیکھا کرے پار، سُرپیت راجا اند کروڑ
 تیسار ہن نہ پانیا۔ گن گندھرب کرے خوار، کنز یچھپ اپنا راگ نہ کوئے سٹایا۔ لیکھا جانے ڈھر دربار، ڈھر داتا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیری میٹے کوڑی شاہیا۔ کوڑی شاہی وقت چکاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ایک تھم آپ ورتاؤنا، ہر ساچے شبد

جنایا۔ پُرکھ اکال اک درساؤنا، دُسر اِشٹ نہ کوئے دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا نعرہ لاؤنا، رسنا جہوا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، ہر جن ہر بھگت گرگھ گرگھ ساچے سنت لئے ملایا۔

★ ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پرگٹ سنگھ دے گرہ پنڈ للیاں کلاں ★

ہر سنگر پورا دین دیال، دیاندھ وڈی وڈیائی۔ سچھنڈ وسے سچی دھر مسال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی کھیل نرال، نرگن نرویر پُرکھ اکال آپ کرایا۔ لیکھا جانے دو جہان، روپ انوپ ست سروپ رہیا پرگٹایا۔ لوک مات ہوئے پردھان، انھو اپنا بھو کھلایا۔ گرگھ ساچے ویکھے لال، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ست دکھائے سچ مرگچال، ہر جن ساچے آپ بہایا۔ جگا جگنتر پھل لگائے ساچے پت ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک دکھایا۔ چرن پریتی نبھے نال، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ دیوے نام سچا دھن مال، دست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ آد پُرکھ ہر پُرکھ ابناشا، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھر ایندا۔ سچھنڈ واسی کھیل تماشا، تھر گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر واسا، گھٹ گھٹ دیپ جوت جگائیندا۔ دیا باقی کر پرکاشا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ بھگت بھگونت پورن کرے آسا، آس نراس نہ کوئی دکھائیندا۔ آپے ہووے داسی داسا، نت نوت سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیندا۔ آد پُرکھ ہر مہربان، اک اگلا اینکاریا۔ سچھنڈ نواسی سری بھگوان، کرے کھیل اگم اپاریا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، نرگن روپ آپ نرنکاریا۔ شبد اگئی دھر فرمان، ناد انادی بولے ست جیکاریا۔ کرے کھیل دو جہان، اپنی کھیل آپ کرارہیا۔ ترے ترے چیل کر پردھان، ساچا میل میل ملا رہیا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، ساچی وست اک ورتا رہیا۔ لوک مات کھول دکان، نو کھنڈ ونڈ ونڈا رہیا۔ کرے کھیل گن ندھان، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے ویکھ دکھالیا۔ آد پُرکھ اینکار، عقل کل

اپنی کھیل کھلائیندا۔ سبکھنڈ دوارے ہو اُجیار، جوتی نور ڈمگائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راج راجانا حکم چلائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاونہارا سار، جیرج انڈ پھول بھلائیندا۔ اُتیج سیتج دے ہلار، سچ ہلارا اک رکھائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ شبد اناد پچی ڈھکار، گرہ مندر آپ وچائیندا۔ ہر جن ساچے لئے اُہار، آپ اپنی بوُجھ بھجائیندا۔ اک دکھائے چرن دوار، سچ گھر بارا اک بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ سمجھائیندا۔ گرگھ ساچا آپ سمجھایا، اپنا پردہ دے اُٹھایا۔ اپنے مارگ آپے لایا، روپ انوپ آپ درسایا۔ ترے گن مایا بندھن توڑ تڑایا، جگت جنجالا مول چکایا۔ شبد انادی چھندن اک سنایا، گیت سہاگی آپے گایا۔ پرماندن آپ سما، نجانند وجے ودھایا۔ ساچا چندن مستک ٹکا آپ لگایا، جوت لاٹ کر رُشنائیا۔ گرگھ بخشنن ناوَن دھرایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ منمکھاں کنڈاں وڈھن لوک مات جگ پھیرا پایا، سبجک تریتا دواپر اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گرگھ ساچا سٹ ڈلارا، ہر ساچا سچ اُٹھائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیار، نرگن سرگن روپ میل ملائیندا۔ دیناں ناتھ ستن دے سہارا، درد دکھ بھجے بھجن اپنا ناوَن دھرائیندا۔ مایا ممتا موہ چکے جگت دکارا، ہوئے ہنگتا گرھ تڑائیندا۔ محل اٹل دکھائے اُچ منارا، سچ گھر بارا اک سہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ وکھ وکھائیندا۔ گرگھ گرگھ گرگھ داس، داسن داسی سیو کمایا۔ پورب جنم پوری ہوئی آس، آسا ترشنا پور نہ کوئی کرائیا۔ ایکا ور منگے ---، چرن دھیان لگایا۔ اٹھاراں بھار میری کرے نہ بند خلاص، ست سمندر لکھ لکھ تھکے شاہیا۔ بن تده ہر جو کوئی نہ بھجائے میری پیاس، تیرا درس میری تریپت پورن دے کرائیا۔ کوٹن کوٹ جنم رسنا گائے سواس، لیکھا اک نہ لگے رانیا۔ کوٹن کوٹ جگ مینتے کھائے رہیا کال گراس، جمکال وکھ وکھائیا۔ مہاکال ہوئے اُداس، آتم رو رو نیروہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، گرگھ چاترک رہیا بللایا۔ گرداس گرگھ گرگھ لیکھ جانیا، پُرکھ ابناشی ہو تیارا۔ مانس دیہی ہر رنگ مانیا، الکھ اگوچر اگم اپارا۔ ویکھنہارا بال انجانیا، دیونہارا نام سہارا۔ مورکھ موڑھ چتر سگھڑ بنائے سیانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل

ساچا ہر، آپے جانے اپنے بھانیاں۔ گرداس گر سرن سرنایا۔ گر گرکھ ہر ہر پایا، آتم اتر وجے ودھانیا۔ گرہ مندر ہوئے رُشایا، ملیا میل ساچے ماہیا۔
 وچھڑ کدے نہ جایا، دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ سیس جگدیش اک جھکایا، ہوں منگاں ٹھنڈی چھانیا۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، تیرا سنگ ویکھاں چائیں چانیا۔
 جیتن روپ آپ دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرکھ تیری چلے سچ رضایا۔ گرداس گر لیکھا اند، اند منگل ہر
 گایا۔ زرگن ست سروپ سنایا سہاگی چھند، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ تیرا روپ میرا شبد سیتل دھار گنگ، سنجگ دے وہایا۔ تیری میری ایکا گنڈھ، نہ کوئی
 کھولے کھول کھلایا۔ تیرا میرا سگلا ساتھ وچ برہمنڈ، لوآں پُریاں تیری گود بہایا۔ بن تیری قلم نو سو چرانوے چوکڑی جگ ہویا رنڈ، ہر کنت سہاگ نہ
 کوئی ملایا۔ بن تیری قلم نو کھنڈ پر تھی کوئے نہ میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا نہ دے گویا۔ بن تیری قلم کوئی نہ گائے ہر کا چھند، گیت سہاگی اک گایا۔
 بن تیری قلم لوک مات نہ کرے کھنڈ کھنڈ، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ بن تیری قلم کلج کرے نہ کوئی بند، سنجگ ساچا مات دھرایا۔ بن تیری قلم
 گرکھاں دیوے نہ پرمانند، چار وید چھ شاستر پُران اٹھاراں رہے گرلایا۔ بن تیری قلم جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نش
 اکھر گیا پڑھایا۔ نش اکھر ہر پڑھایا، لیکھا لکھن وچ نہ آئی۔ قلمی کلمہ بند کرایا، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ دھر فرمانا اک جنایا، دھر دی بانی بان لگایا۔
 گرداس آس اک لگایا، ملے میل پچے شہنشاہیا۔ دو جہاناں پنڈھ مُکایا، منڈل راس ویکھ دکھانیا۔ دوہاں وچولا میل ملایا، سنجگ کلج ویکھے تھاوں تھانیا۔
 پورب لہنا دے مُکایا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر کا درس گرو گر پیار، گر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نہجھر
 دھار آپ چلایا۔ نہجھر دھار امرت رس، سو پُرکھ زرنجن آپ پیمانیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر دے وس، ایکنکارا میل ملانیدا۔ آد زرنجن جوتی نور کرے کوٹن
 رواس، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ سری بھگوان مارگ ساچا دس، ساچا گھر اک وسائیدا۔ ابناشی کرتانس نس، جگ جگ اپنا میل ملانیدا۔ پاربرہم پرہم ہویا
 وس، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ کرے کرائے پوری آس، چرن بھرواسا اک رکھائیدا۔ لیکھا ٹھکے دس دس ماس، مات گرہم بھند کٹائیدا۔ سچھنڈ دوارے
 کر نواس، آپ اپنا میل ملانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیدا۔ ہر جن ہر ہر ویکھیا،

نرگن سرگن دھار۔ پورب دینا دیکھے لیکھیا، مانس مانس کر وچار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، کل کلکی لئے اوتار۔ اپنا لیکھ آپے دیکھیا، نہ کوئی میٹنہار۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ہر درشن نین دیدار۔ ہر درشن نین دیداریا، دوس رین پر بھات۔ گرداس گریج سواریا،
 پوری کرے آس۔ جگت بنایا سچ لکھاریا، کلجگ کرے ناس۔ گرگھ اٹھائے سچ ڈلاریا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ وچ پر بھاس۔ اپنا کھیل آپ کرا
 رہیا، کرے کھیل پڑکھ ابناش۔ روپ رنگ رکھ نہ کوئی جنا رہیا، جوتی جوت نور پرکاش۔ پر تھی آکاش ویکھ دکھا رہیا، گگن منڈل پاوے راس۔ روپ
 رنگ رکھ نہ کوئی جنا رہیا، جوتی جوت نور پرکاش۔ گوپی کاہن آپ نچا رہیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن رکھے
 سدا پاس۔ گرداس ہر بھایا، پایا گھر گمبھیر۔ پر بھہ ساتک ست ورتایا، ٹھانڈا جگت سریر۔ آتم رس چکھایا، امرت جوں انملا سیر۔ ہس ہس گود بہایا،
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ساچی دھیر۔ ساچی دھیر دھرائیندا، کرپا گن ندھان۔ گرداس تیری پوری آس کرائیندا، دو جہان
 دکھائے اک نشان۔ راتی سنتیاں برہمنڈاں وچ نال پھرائیندا، کرپا کرے جانی جان۔ برہما وشن شو تیری انگلی لائیندا، کھیلے کھیل سیری بھگوان۔ ساچے
 سبجگ سو بھاپائیندا، آد جگادی نوجوان۔ سچا سپیس تاج ٹکائیندا، پنچم کھی نگاہبان۔ جگت جگدیش سیو کمائیندا، بھگت بھگونت لئے پچھان۔ ہر ساچے سنت
 اپنے لیکھے پائیندا، دھر درگا ہی دھر دی ایکا بان۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا، شبد جنائے سچ فرمان۔ گرگھ اپنی گود ٹکائیندا، دیکھنہارا بال نادان۔ شبد
 نگارے چوٹ لگائیندا، کایا مندر چڑھ سچ مکان۔ دسم دواری ڈیرہ لائیندا، کرپا آپ مہربان۔ شبد انادی ناد و جائیندا، آپ سنائے سچی دھنکان۔ امرت
 ساچا جام پیائیندا، نچھر جھرنا جھرے مہان۔ سرتی شبدی میل ملائیندا۔ اک رکھائے ساچی آن۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 انتم ور، ہر جن ساچے دیوے مان۔ مان نمائیاں دیونہارا، ایکا اینکار۔ آد جگادی پاوے سارا، لوک مات لئے اوتار۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نہ کوئی جانے
 جیو گوار۔ پرگٹ ہو یا ہر کرتارا، روپ انوپ سچی سرکار۔ حکمی حکم کرے ورتارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

☆ ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ پنڈ بوپارائے ☆

ہر جگ جگ ویس وٹایا، آد جگادی اینکار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جگا جگتر کھیل اپار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، نرگن سرگن لے اوتار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، پنج ت کرے پیار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، کرے کھیل اگم اپار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، ناؤں دھرائے وچ سنسار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ وہار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، الکھ الکھنا سچا شہنشاہ۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، نرگن نرگن پڑکھ اکال ناؤں نرکار آپ پرگٹا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، شبد انادی ناد دو جہاناں دے وجا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جوتی نور کر رشنا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بنے سچ ملاح۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، سو پڑکھ نرنجن بھیونہ رانیا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، ہر پڑکھ نرنجن روپ انوپ آپ دھرائیا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، اینکارا انھو پرکاش اپنا آپ دھرائیا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، آد نرنجن نورو نور نور نورانہ ڈگگایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، سری بھگوان سچکھنڈ دوارا اپنا آپ سہایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، تھر گھر سچ سنگھاسن ایکا آسن لایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، پاربرہم پر بھ اپنا دیکھے کھیل تماش، حکمی محم آپ ورتایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، ساچے تخت بیٹھ شاہو شاباش، راج راجان بھوپن بھوپ اپنی دیا آپ کمایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، ہر کرتا آپ کرانیدا۔ ہر جگ جگ ہو اجیارا، شبد دھار آپ چلائیدا۔ ہر جگ جگ برہما وشن شولائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھانیدا۔ ہر جگ جگ ترے گن مایا بھرے بھنڈارا، وست امولک آپ ورتانیدا۔ ہر جگ جگ پنج ت کرے پسارا، لکھ چوراسی کنچن گڑھ وسائیدا۔ ہر جگ جگ کھیل اپارا، نرگن سرگن میلانکنت بھتارا، ساچی سیجا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکار، نر نرائن اپنا ناؤں اُپجائیدا۔ ہر جگ جگ جوت جگائیدا، جوتی جاتا ہر نرکار۔ ہر جگ جگ گھاڑن گھڑت آپ گھڑانیدا، گھڑن بھنہار سمرتھ

پُرکھ کرتار۔ ہر جُگ جُگ رتھ چلائیندا، رتھ رتھوہی بنے سچی سرکار۔ ہر جُگ جُگ مہماکھ آپ سنانیندا، آپے گائے اپنی وار۔ ہر جُگ جُگ ساچی و تھ
 لوک مات ورتائیندا، نام انملا اک بھنڈار۔ ہر جُگ جُگ اپناہٹ آپ کھلائیندا، گر پیر بن اوتار۔ ہر جُگ جُگ دھیرج ست آپ دھرائیندا، ست سنو کھ
 دئے آدھار۔ ہر جُگ جُگ برہم مت اک سمجھائیندا، آتم آتم کر وچار۔ ہر جُگ جُگ رتی رت نام رنگائیندا، رنگ رنگیلا میت مرار۔ ہر جُگ جُگ ساچا
 نیج ایکا گھت امرت پھل اک اُچھائیندا، پھل پھلوڑی ویکھے سرب سنسار۔ ہر جُگ جُگ چرن کول ناتا آپ بندھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ ہر جُگ جُگ کار کمائیا، کماونہارا اینکار۔ لکھ چوراسی کھیل رچائیا، لیکھا جانے اگم اپار۔ گھر گھر بیٹھا بیج ہنڈھائیا، لکھ
 چوراسی کنت بھتار۔ ساچا منگل ایکا گائیا، جگا جگنتر شبد اناد سچی ڈھنکار۔ ساچی سخیاں آپ سناپیا، سکھا سہیلا بن میت مرار۔ اک اکیلا ویکھے چائیں چائیا،
 جگا جگنتر ہوتیار۔ بھگت بھگونت ویکھے تھاون تھانیا، نو کھنڈ پر تھمی ایکا نین اگھاڑ۔ سنت سہیلے پکڑے بانہیا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ گرگھیاں دیوے
 ٹھنڈی چھانیا، سر ہتھ رکھ کرتار۔ گرگھ ساچے لئے سمجھائیا، جگت و دیا کرے پار کنار۔ ایکا اکھ دئے پڑھائیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جُگ جُگ اپنا
 روپ دھرائیا، سنجگ ساچا کر ورتار۔ تریتا لیکھا آپ مکائیا، ترے گن بھانڈا بھن بھنڈار۔ دواپر اپنا کھیل کھلائیا، کھیلنہارا سچا شاہکار۔ کلج کوڑ گڑیا
 ڈنک وجائیا، چاروں کنت ہاکار۔ ویلا انتم دئے ڈھائیا، نہ کوئی پاوے سار۔ ہر کرتے کھیل رچائیا، کھیلے کھیل بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے اجیار۔ ہر جُگ جُگ کھیل کھنڈا، کھیلنہار سدا بے انت۔ نرگن اپنا ویس وٹنڈا، جوتی نور سری بھگونت۔ ساچا
 مندر آپ سہنڈا، مہماگنت اگنت۔ نیز لوچن نین نہ کوئے ویکھ وکھنڈا، بھرے بھلے کلج سنت۔ گرگھ ساچے آپ اٹھنڈا، لکھ چوراسی وچوں ویکھے
 اپنا جنت۔ ایکا درس درسی سچ وکھنڈا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ ہر جُگ جُگ گیڑ
 گڑایا، سنجگ تریتا دواپر کرپا پار۔ کلج انتم ویکھن آیا، نرگن نور کر اجیار۔ جوتی جامہ ویس وٹایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ شبد کھنڈا ہتھ چکایا، دو
 جہاناں رہیا ہلار۔ لوآں پریاں دئے اٹھایا، برہنڈ کھنڈ پاوے سار۔ لکھ چوراسی پھول پھولایا، نو کھنڈ پر تھمی کرے بے حال۔ گرگھ ساچے سنگ رلایا، گئی

پریتی نبھے نال۔ گرہ مندر نام مردنگ اک وجایا، چھٹی راگ سرت نہ سکن سنجال۔ راگی نادی باہرا ایک روپ دھر کے آیا، نہ شاہ نہ دسے کنگال۔ ساچا سنگ آپ رکھایا، سہائے سچھنڈ سچی دھر مسال۔ گرسکھ گرسکھ اند منگل ایک گایا، گھر پایا پڑکھ اکال۔ آون جاون لکھ چوراسی بندھن اک تڑایا، ناتا تٹا جگت جنجال۔ پرماندن وچ سمایا، سنگر پورا دین دیال دوس رین کرے پرتپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے دین دیال۔ ہر جگ جگ کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ ست ستوادی سچ نشان اک رکھائیندا، آپ جھلائے دو جہان۔ چوواں لوک ایک اھم ورتائیندا، چوواں طبقات پائے آن۔ برہما وشن شو سس جھکائیندا، پڑکھ ابناشی دیوے دھر فرمان۔ سچ سندیشہ اک سنائیندا، کلجگ انتم پرگٹ ہووے نہہکنک بلی بلوان۔ چوتھے جگ پنڈھ مکائیندا، کوڑی کریا میٹے جگت نشان۔ گرسکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، آد جگادی نگاہبان۔ زرویر پڑکھ ویر نہ کوئے کمائیندا، کرے کھیل وڈ مہربان۔ جیو جنت کرم جھولی پائیندا، آپے بنیا رہے بے پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، اک اکلّا نوجوان۔ جگ جگ ویس مات دھر، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ ویکھ وکھائیا۔ زربھو چکائے بھے جگت ڈر، بھیانک اپنا ناؤں رکھائیا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ، سجن میلے تھاؤں تھانیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہکاری گڑھ، گرہ مندر ویکھ وکھائیا۔ شبد پھڑائے ساچا لڑ، گر شبدی وڈ وڈیائیا۔ آد انت نہ جائے مر، جگ جگ سگلا سنگ رکھائیا۔ نہ کوئی سس نہ کوئی دھر، سنگر پورا اک سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ جگ جگ ناؤں پرگٹائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ راما روپ آپ وٹائیندا، آپے لیکھا جانے کرشن مرار۔ عیسیٰ موسیٰ اپنی کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یار۔ نانک نرگن ناؤں دھرائیندا، گوبند جوتی ایک دھار۔ ست ڈلارا آپ اھوائیندا، پتا پوت کرے پیار۔ ساچا اھم آپ ورتائیندا، حکمی حکم سچی سرکار۔ اپنا بھانا اپنے وچ رکھائیندا، اپنے بھانے کرے سدا نمسکار۔ اپنا بھانا اپنا بندھن پائیندا، جگ جگ لوک مات لے اوتار۔ چوتھے جگ ویس وٹائیندا، چارے کھانی چارے بانی و سیا باہر۔ چارے وید بھیو نہ آئیندا، چارے گھ برہم نہ کرے وچار۔ پڑکھ ابناشی اپنا کھیل کھلائیندا، کل کلکی لے اوتار۔ کاغذ قلم نہ لیکھ لکھائیندا، ست سمندر مس رووے زارو زار۔ بنا سبت وند نہ کوئے وندائیندا، تول تئے نہ اٹھاراں بھار۔ امل

اُمل اُمل آپ ہو جائیندا، نرگن داتا ہر نرنکار۔ گرگھ ورلے بوُجھ بُجھائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، آد جگادی گر اوتار۔ ہر جگ جگ گر اوتاریا، رُپ انُپ اپار۔ کرے کھیل وچ سنساریا، ست سرُپ پروردگار۔ آپے رام نام آدھاریا، آپے کرشنا بول جیکار۔ آپے ہو ہو نعرہ لا لیا، آپے انا الحق رہیا وچار۔ آپے نیوں نیوں سیس جھکا لیا، آپے سجدہ کرے پروردگار۔ آپے منتر نام ست درڑا لیا، ست نام کرے پردھان۔ آپے واگرُ فُتھ گجا لیا، واہ واگرُ ملی بلوان۔ آپے اپنی اوٹ تکا لیا، آپے ویکھے سچ نشان۔ آپے اپنا رُپ دھرا لیا، نرگن نرگن ہو مہربان۔ آپے شبد ڈنکا اک وجا لیا، آپے سنے سنائے اپنے کان۔ آپے جگ جگ ویس وٹا لیا، کلجگ انتم ویکھے مار دھیان۔ آپے نہکلنک نر نرائن ناؤں دھرا لیا، مات پت نہ سکے کوئے پچھان۔ آپے گرگھ انگ لگا لیا، گرگھ ساچا چتر سُجان۔ آپے برہمنڈ کھوج کھجا لیا، جیرج انڈ کرے کلیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر جن ساچے دیوے مان۔ جگ جگ بھگت ترایا، بھگتن مِتا آپ بھگوان۔ جگ جگ سنت ملایا، سنت ستگر ست پچھان۔ جگ جگ گرگھ ویکھ دکھایا، آتم انتر دیوے برہم گیان۔ جگ جگ گرگھ سنگ نبھایا، سو پھ سرُپنی درسی درس دیوے در گھر آن۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، ویس اولٹا جیو جہان۔ خالق خلق دس نہ آیا، آپے ہویا بے پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۳ ماہ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ہیر تحصیل نکودر ضلع جالندھر ★

وڈ بھاگ گرگھ پایا، ہر ستگر سچے بھال۔ وڈ بھاگ جگ وچھوڑا پنڈھ مکایا، جس ملیا ساچا لال۔ وڈ بھاگ لوڑیندا اور پایا، پُرکھ ابناشی دین دیال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ویکھ سچ سچ دھر مسال۔ سچ دھر مسال کھی لکھ، سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائیندا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ آد جگاد جگ جگتر جن بھگتاں کردا آیا پکھ، سیوک سچ سیوک کمائیندا۔ شبد اگئی مارگ سچ، سندیش اک سنائیندا۔ ہر دے اندر ہر

جوُوس، ہر مندر سو بھاپائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن رُوَسس، سورج چن گھ شرمائیندا۔ دوس رین نس نس، دو جہاناں پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ وڈبھاگ گرسکھ جانیاء، ہر ستنگر پھیری پا۔ لیکھے لائے بال انجانیاں، سنگھڑ سیانا بے پرواہ۔ دیوے نش اکھر نام ندھانیا، چوُوداں وِدیامت گوا۔ اک دکھائے سچ نشانیا، سچکھنڈ دوارا چرن کول سرنا۔ ایکا دیوے نام بانیا، گرسکھ سجن لے چڑھا۔ ایکا بخشے امرت ٹھنڈا پانیا، انتر آتم جام پیا۔ اک سنائے انحد انادی بانیا، دُهن آتمک آپ پرگٹا۔ ایکا لیکھا چکائے چارے کھانیا، انڈج جیرج اُتبیج سیتیچ پندھ مکا۔ ایکا میل ملائے ساچے ہانیا، گرسکھ پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ کلی ککھ شاہ سلطانا، سچ سنگھاسن سو بھاپانیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، نام مردنگ آپ وجانیا۔ آپے گونی آپے کاہنا، آپے گرسکھ سخیاں منڈل راس رچانیا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگانیا۔ آپے ہویا جانی جانا، بھیدا بھیدا بھو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے بے پرواہیا۔ وڈبھاگ گرسکھ پیکھیا، ہر جو نیز نین اگھاڑ۔ آپے جانے دُھر دا لیکھیا، جگت لیکھا دیوے پاڑ۔ بھو کھلائے برہما وشن مہیش گنیشیا، کرے کھیل اپار۔ دو جہاناں کر کر ویسیا، تیاں لے اُبھار۔ آپے ہوئے دس دشمنیشیا، آپے جوتی جلوہ نُور اُجیار۔ آپے ہتھ کھوڈی موڈھے دھرے کھسیا، آپے نانک نرگن دے آدھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدجگادی ایکا ہر، کرے کھیل اگم اپار۔ کلی ککھ ہر ہر مندر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جگے جوت اندرے اندر، دیا باتی نہ کوئی دکھائیندا۔ بھاگ لگائے ڈو گھی کندر، گر در مندر کھوج کھجائیندا۔ من مندر بھوے نہ بندر، وہ دشا ویکھ دکھائیندا۔ بجر کپائی توڑے جندر، نام کٹارا اک لگائیندا۔ کجگ لیکھا چکے کھنڈر، سچ مینارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ وڈ وڈیائی گرسکھ بھاگ، ہر ستنگر سیو کمائیندا۔ دیک جگے جوت چراغ، گھر نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ ترے گن مایا بھجے آگ، پنچ تت آپ بھجائیندا۔ ہر ہر پت پُنپتا بنیا سجن ساک، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ پت پُنپت کرے پاکی پاک، ساچا ساقی جام پیاکھنڈا۔ بند کوڑا کھولے تاک، نج نیز آپ کھلائیندا۔ شبد گھوڑے چڑھائے راک، ہر شبد لوآں پُریاں آپ پھرائیندا۔ ناتا توڑے اٹھ تات، من مت بُدھ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ

دکھائیندا۔ بن رنگ روپ ہو اجیارا، زرویر پڑکھ کھیل کھلائیندا۔ اجونی رہت کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھو نہ آسیندا۔ بھگتاں ہت نت نوت لئے
 اوتارا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ گرکھ ویکھے ساچا لاڑا، ڈھر درگاہی در گھر ساچے میل ملائیندا۔ گرکھاں بخشے چرن پیارا، چرن کول دھرت دھول آپ
 وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکار، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ وڈبھاگ گرسکھ میلیا، میل ملاوا ڈھر دربار۔ ایکار
 رنگ گروگر چیلیا، دوجا رنگ نہ کوئے سنسار۔ سو پڑکھ نرنجن چاڑھے تیلیا، ہر پڑکھ نرنجن سگن منائے پہلی وار۔ آپے ایکنکارا جانے اپنا وقت ویلیا، آد
 نرنجن ہوئے میت مرار۔ ابناشی کرتا سجن سہیلیا، سری بھگوان وچھڑ کدے نہ جائے سانجھیا۔ پاربرہم اپنا کھیل آپے کھیلیا، کھیلنہار آپ کرتار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا گڑھ، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ست سروپ بھ دھار
 اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آسیندا۔ بودھ اگادھا شبد انادا آپے پڑھ، برہم برہما آپ سہائیندا۔ گرکھ سجن آپے لدھ، پتا پوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے گھر، ٹھانڈا دربار آپ سہائیندا۔ وڈ وڈیائی گرسکھ گھر، گھر وچ گھر گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ آد جگاد وسے در،
 جن بھگتاں در سہائیندا۔ جگا جگنتر دینا آیا ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ کلی
 کلھ سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ کلجگ انتم ونڈی ونڈ، ونڈنہارا آپ ہو جائیندا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی روپ دھرائیندا۔ اپنا کرے آپ
 پکھنڈ، ہر پکھنڈی دس نہ آسیندا۔ منمکھاں وڈھنہارا کنڈ، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ
 اپنا میل ملائیندا۔ وڈبھاگی شاہو شاہباشیا، ہر پایا سجن شاہ۔ ساچے منڈل ساچی راسیا، پڑکھ ابناشی ویکھے بے پرواہ۔ آد جگاد نہ کدے وناسیا، جگا جگنتر رہیا
 ویس وٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترا۔ ہر جن ساچے تاریا، کر کرپا دین دیال۔ جنم جنم داروگ نواریا، دوس
 زین کرے پرتپال۔ مانس جنم تیج سواریا، پورب جماں گھالی گھال۔ کال آئے نہ چل دواریا، مہاکال ہوئے آپ رکھوال۔ دیوے نام شبد آدھاریا، ناتا
 توڑ جگت جنجال۔ ویکھنہارا شاہ آسواریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچے لال۔ ہر جن لال انملڈا مانک موتی، گر سنگر آپ

پر گٹائیا۔ نرگن سرگن جگائے جوتی، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سُرَت سوانی اُٹھائے سوتی، گر شبد وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی لبھدے پھردے کوٹن کوٹی،
 سنگر پورا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُلی لکھ دے وڈیائیا۔ کُلی لکھ وڈ وڈ بھاگا، بھگون ہر ہر پایا۔ جنم جنم دا دھویا داغا،
 نرل نیر لکھ چوایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنایا کاگا، کاگوں ہنس اڈایا۔ سنگر پورا ایکا جاگا، گر سکھ ساچے لئے جگایا۔ چرن دھوڑ کرائے محن ماگھا، دُرمت میل رہے
 نہ رایا۔ کلجگ اتم آیا بھاجا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ شبد اگئی رکھیا تازا، سَت سنگھاسن آسن آسن لایا۔ سو پُرکھ نرنجن مارے واجاں، ہنگ برہم آپ
 اُٹھایا۔ کرے کھیل دیس ماجھا، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، سیس ساچا تاج لکایا۔ اپنا کرے آپے کاجا، دوسر سنگ نہ کوئے
 رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ کُلی لکھ گھر سُنجنجا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائندا۔ دیوے وڈیائی آد نرنجنجا،
 دوسر سنگ نہ کوئے دکھائندا۔ در گھر آیا درد دکھ بھے بھنجنجا، بھو ساگر پار کرائندا۔ دھوڑ کرائے ایکا مجا، مستک لکاکا نام لگائندا۔ آد آنت پردہ کجنا، سر
 سمرتھ ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ کُلی لکھ گھر گسہرا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ کٹنہارا جگت
 زنجیرا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ امرت بخشے ٹھانڈا سپرا، سائک سَت سَت ورتائیا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ اخیرا، جوگ ابھیاس نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر لکھ سجن لئے ترایا۔ کُلی لکھ ہیرے جڑت جڑایا، مانک موتی پنے لال۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آیا، گر سکھ سجن ساچے
 لال۔ چار جگ دے وچھڑے نال ملایا، نال لیایا رویداس کنگال۔ اپنا کنگن آپے پیکھن آیا، آپے بنیا ہر دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کھیلے کھیل ہر گوپال۔ گوپال دین دیالن، دیاندھ وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل جوت اکالن، کُلی لکھ کھ رُشنائیا۔ آپ اپنے چڑھیا بھالن، دوس رین سیو
 کمائیا۔ گر سکھاں اگے بنے سوان، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ منگے منگ میں بنیا رہاں سدا پرتپالن، گر سکھ تیری سیو کمائیا۔ تیرے اندر و جاوندرا رہواں
 تالن، انحد اپنی تار ہلایا۔ تیرے دوارے بنیا رہاں مان، تیرا پریم سیس کھاری اک اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، کُلی لکھ دے وڈیائیا۔ کُلی لکھ پوری آس، آس نراس نہ کوئے جنائندا۔ صاحب سنگر و سے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ

اُجاڑ پر بھاس، جل تھل مہیئل ویکھ وکھائیندا۔ لیکھے لائے رسن سواس، پون پوناں آپ سمانیندا۔ چرن کول دے دھرواس، دھر دا بندھن آپے پائیندا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گربھ بھند کٹائیندا۔ لیکھا چکھے دھرت آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے بخشے اک نواس، انتم جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر جن کرے پار کنارہ، سنگر پورا آپ کرائیا۔ کُلی ککھ سوہے دوارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ وشنوں آئے تک بھنڈارا، برہما اپنی جھولی رہیا ڈاہیا۔ شکر رووے زارو زارا، ہتھ ترسول سٹائیا۔ سُرپت راجا اند مارے ایکا نعرہ، اُچی کوک کوک سٹائیا۔ کروڑ تپسا بنے بھکھارا، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کلجگ انتم کرے کھیل نیارا، نرگن بھيو کوءے نہ آئیا۔ نہکناک لے اوتارا، لوک مات کرے رُشائیا۔ دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ لوآں پُریاں کرے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوءے دھرائیا۔ وڈبھاگی وڈبھاگ پایا گرگھ ڈلارا، گرگر ویکھے چائیں چائیا۔ کُلی ککھ بن ورتارا، آتم جھولی دے بھرائیا۔ ہوئے پرتکھ وچ سنسارا، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سجن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، ایکا رنگ سمانیندا۔ آد جگادی گر اوتارا، پاربرہم ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرے کم اگم اپارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر جن بھگتاں دیندا رہیا آدھارا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ چاروں کٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوءے چکائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بھچارا، ہر کنت نہ کوءے ہنڈھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ باہاکارا، ہر کاروپ دس نہ آئیندا۔ چار ورن ہوئے خوارا، چار یاری سنگ نہ کوءے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، ہر اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن نور کر اجیار، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکم حاکم آپ ہو جائیا۔ منگن نہ جائے کسے دوار، در سپس نہ کسے جھکائیا۔ لیکھا جانے راج راجان، شاہ سلطان شہنشاہ بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ نام کھنڈا تیر کمان، دو جہاناں آپ وکھائیا۔ میٹ مٹائے کوڑ نشان، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ ناتا توڑے بے ایمان، آنکال ویکھے کوڑی شاہیا۔ گرگھ ساچے لئے اٹھال، انھو اپنا درس وکھائیا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، شاہ کنگالاں ایکا رنگ

رنگنیا۔ غریب نمائیاں دیوے مان، نمائیاں اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھماں دیوے ساچا دان، ساچا دان سرب گنونت،
 وست اموک جھولی پائیندا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، سنت سنگر ویکھ وکھائیندا۔ پریا پریتم بن بن کنت، نر نرائن سچ سہائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ
 بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ شبد جنائے نیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرگھ
 رنگ چڑھائے چلؤل، ہر سنگر وڈ وڈیائیا۔ جگا جگنتر نہ جائے بھول، اُبھل آپ اکھوئیا۔ پورب جنم چکائے مول، پچھلا لیکھا رہے نہ رانیا۔ آگے برکھے
 اپنے پھول، پُرکھ ابناشی سیو کمائیا۔ سچ سنگھاسن اک وکھائے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نرگن اپنی سچ سہائیا۔ ناری ملے کنت کنتول، گرگھ آتم وجے
 ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ گرگھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر سنگر آپ جگائیندا۔ کئی ککھ لگا بھاگ، وڈ بھاگی
 درس دکھائیندا۔ ایٹھے اوٹھے پکڑے تیری واگ، سمرتھ پُرکھ سیو کمائیندا۔ چار جگ اپنے وچ رکھے تیری یاد، اپنی فریاد گرگھماں آگے آپ سٹائیندا۔
 سیوک بن بن دیوے داد، دیونہارا دس نہ آئیندا۔ گرگھ تیری مہما بودھ اگادھ، آد جگاد جگا جگنتر ہر لکھائیندا۔ گرگھ سچا سنت سادھ، گرگھ بھگت
 بھگونت روپ وٹائیندا۔ گرگھ وجائے نام ناد، گر سنگر تریا راگ آپ سٹائیندا۔ گرگھ لنگھے جگت پار حد، جگت کنارہ ڈیرہ ڈھائیندا۔ گرگھ لڈائے ساچا
 لاڈ، گر سنگر گود سہائیندا۔ گرگھ سہائے ساچی جد، بنس سر بنس ناؤں دھرائیندا۔ گرگھ اپنا بھار گر پورے اتے دیوے لد، ہوئے بھار آپ اٹھ
 دھائیندا۔ سنگر پورا ڈونگھی کوری بھوری لیوے کڈھ، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایک دھام سہائیندا۔ گرگھ
 دھام سہایا، سو بھاونت رمنیک۔ پُرکھ ابناشی چرن پُھہایا، ایک ملیا لاشریک۔ واحد اپنا روپ درسایا، جگت مٹی اندھیر تاریک۔ ایک الف روپ وٹایا، پُرکھ
 ابناشی سچ توفین۔ رحمت رحمان آپ کمایا، سد و سدا رہے نزدیک۔ کایا گرہ پھول پھولایا، لیکھا چکلیا ہست کیٹ۔ ساچی شرع اک سمجھایا، بسمل وسے
 سدا چیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ عارف اپنا تعارف دے کرایا، اک وکھائے سچ پریت۔ سچ پریتی سچ دربار، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلنہار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چو جگت جگت نہ پائے سار، بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا۔ سنت کنت راہ تنگ ساچا

نال رلائیآ۔ کول نا بھی امرت رس بھراونا، نَجھر جھرنا آپ جھرائیآ۔ گھر مندر ناد وجاونا، انحد شبد سچّی شنوائیآ۔ اپنا پردہ آپ اُٹھوانا، بجر کپائی دے تڑائیآ۔ سرتی شبد میل ملاونا، دسم دواری سو بھاپائیآ۔ آتم سیجا اک سُہاونا، شبد رنگیلا پلنگ وچھائیآ۔ ناری کنت میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیآ۔ گرسکھ اپنی گود بھاوناء، آپے بنے پتاما ئیآ۔ سنگھ لال سنگ بھاوناء، لال لال اپنے رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم سیجا آپے چڑھ، گرسکھ سرتی لئے پھڑ، نام ڈوری ایکا پائیآ۔ نام ڈوری ہتھ کرتار، گرسکھاں بندھن پائیندا۔ دسم دواری بیٹھا شاہ آسوار، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ سولائ کلیاں کر شنگار، سولائ اچھیا ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ کرے پار کنار، مہا دیپ اپنا چرن پُچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لگائے اپنے لڑ، ایکا پلو نام پھڑائیندا۔ پلو نام پھڑائے ڈور، سنگر پورے ہتھ وڈیائیآ۔ آپے پھڑ پھڑ مارے پنچے چور، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیآ۔ سیوا کرے جوں روداس چمارے ڈھوئے ڈھور، پانہاں گنڈھے ادھ وچ آسن لائیآ۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی اور، گرسکھاں دے بُجھائیآ۔ لکھ چور اسی کلج پاوے شور، جگت شہرت لٹی سرب لوکائیآ۔ گرسکھاں سنگر پورا جائے بہڑ، مخلوق خلق خدا بہڑی بہڑی کر رہی گر لائیآ۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، پُرکھ ابناشی دیا کما ئیآ۔ سنگر پورے نوں گرسکھاں دی سدا لوڑ، گرسکھاں گھر آوے واہو داہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، امرت میگھ اک برسائیآ۔ امرت میگھ برساونا، گرسکھ نَجھر دھار۔ ساتک ست ست کر اونا، اگنی تت نوار۔ رتی رت رنگ رنگاونا، رنگ رنگے آپ کرتار۔ ساچی سخی کنت مناونا، گھر ملے ہر بھتار۔ گرمتی بہہ سمجھاوناء، ہر شبد نام بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنبھال۔ جگ جگ سرت سمبھالدا، جاگرت جوت جگا۔ بال انجانے آپ اُٹھالدا، دیناں ناتھاں ہوئے سہا۔ اپنا روپ آپ وکھاندا، ذئی دویتی پردہ لاہ۔ اپنے بھگتاں آپے جاندا، ہر جو بنیا رہے ملاح۔ کھیوٹ کھیٹا دو جہان دا، سیوک سیوا رہیا کما۔ گرسکھ بیٹا سری بھگوان دا، نہ کوئی دوسر پتاماں۔ ناتا تے جگت جہان دا، ملیا ہر سچّا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُلی ککھ ساچا مندر دے روپ وٹا۔ کُلی ککھ روپ وٹاؤنا، کنچن گڑھ

سُہانیا۔ ہر مندر ہر جو چرن چُھہاؤنا، ہری ہر وڈی وڈیانیا۔ سیس جگدیش تاج سہاؤنا، تخت تاج جگت رہن نہ پانیا۔ سو پُرکھ نرنجن سدا سدا گاؤنا، ہنگ برہم وجدی رہے ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپاکر، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ساچا گھاٹن گھر، گھر نہار آپ ہو جانیا۔

★ ۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ پنڈ جھنڈیر ★

سو پُرکھ نرنجن دین دیالا، داتا دانی وڈ وڈیانیا۔ آد جگادی کھیل نرالا، جگا جگنتر آپ کرائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر ساچے سوہا پانیا۔ شبدا ناد وجائے ایکا تالا، ناد آنادی دُھن اُپجائیا۔ وشن برہما شو کرے پرتپالا، ترے ترے میتا اک شہنشاہیا۔ ترے گن دیوے دھن سچا دھن مالا، وست امولک جھولی پانیا۔ پنچ تت چلے اولڑی چالا، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلانیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھر، ہر سنگر کھیل کھلانیا۔ نرگن سرگن اندر وڈ، نرور پُرکھ اپنا روپ آپ پرگٹانیا۔ پاربرہم برہم پھڑائے لڑ، آتم سیجا آپ سُہانیا۔ نش اکھر وڈیا آپے پڑھ، ساچی سکھیا آپ سکھانیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر کھوج کھجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشا، آپے پائے اپنی منڈل راسا، جگت تماشا ویکھ وکھانیا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ایکنکارا ویکھ وکھانیا۔ آد نرنجن وسے ٹھانڈے در سچے دربارا، سری بھگوان سوہا پانیا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل عقل کل دھارا، پاربرہم اپنی دھار آپ بندھانیا۔ شبدا کر پسارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچانیا۔ نرگن جوت رواس ستارا، سورج چن منڈل منڈپ آپ کُکھانیا۔ گگن منڈل دے سہارا، آکاش پرکاش ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کھلانیا۔ وشو روپ بن ورتارا، واستک اپنی وست لکھ چوراسی آپ اُپجائیندا۔ برہما دیوے نام آدھارا، پاربرہم برہم وڈیا آپ پڑھانیا۔ چارے ویداں بن لکھارا، چارے جگاں ونڈ ونڈانیا۔ لکھ چوراسی کر اُجیارا، گھر گھر جوتی دیپ جگانیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی کھیل آپ کھلانیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا،

مہاسار تھی روپ وٹائیندا۔ شکر دیوے اک ہلارا، حکمی حکم آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، جگت محلہ آپ
 وسائیندا۔ لکھ چوراسی جگت محلہ، نو کھنڈ پر تھی آپ بنائیا۔ کرے کھیل اک اکلآ، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن سرگن بنیا رہے ملاح،
 جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ست ستوادی لائے راہ، ساچا مارگ اک جنائیا۔ لکھ چوراسی گیار اپنے ہتھ رکھا، جگ چوکڑی آپ بھوائیا۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا کھیڑا
 لئے وساء، جیرج انڈ اتبھج سٹیج کر رُشائیا۔ اپنی ونڈ لئے ونڈا، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، زر
 زرائن سٹیج سکھدائیا۔ زر زرائن ہر زرنکارا، زرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت لکھائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھنکارا، انحد ساچا تال
 وجائیندا۔ سرتی سرت کرے وچارا، اکال مورت کھیل کھلائیندا۔ اجونی رہت وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلائیندا، کرتا پُرکھ ہر کرتار۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، زرگن سرگن لے
 اوتار۔ جگ جگ مارگ لائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ جگ جگ شبد ناد وجائیندا، ڈھن ناد اپر اپار۔ جگ جگ بودھ اگادھ سٹائیندا، لیکھا جانے اپنا آپ
 دوجا سکے نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، ایک کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلایا، سٹیج تریتا دواپر
 آن۔ برہما وشن شیو سیو لگایا، ایک دیوے دھر فرمان۔ کلجگ انتم ویکھ دکھایا، چوتھے جگ ہو پردھان۔ چاروں گنٹ چیو جنت گرلایا، دہ دشا ہوئے
 خیران۔ ساتک ست نہ کوئے ورتایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سیری بھگوان۔ سیری بھگوان ساچا میتا، آد جگاد سمایا۔
 وسنہارا گھر ٹھانڈے سینتا، کچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ اک اکلآ پت پُنیتا، پت پاپی لئے تریا۔ کلجگ آپ چلائے اپنی ریتا، سٹیج ساچا مارگ لایا۔ جن
 بھگتاں دیوے نام اک انڈ بیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، ذئی دویتی میٹ مٹایا۔ ترے گن مایات نہ تپے انگیٹھا، کایا اگن نہ رہے
 رایا۔ آپے ہر جو وسے چیتا، گرہ مندر ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ جگ جگ
 ویس وٹائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ سٹیج تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ انتم بنے ملاح۔ سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیندا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پا۔ ستاں دیپاں

آپ اٹھائیندا، شبد ہلونا ایک لا۔ چار ورنان کھوج کھجائیندا، اٹھاراں برنن پکڑے بانہ۔ کھتری براہمن شودر ویش آپ سمجھائیندا، ایک برہم و دیا دے پڑھا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک گھر دکھائیندا، دوسراؤ نہ کوئے تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا ناؤں لئے پرگٹا۔ ایک ناؤں ہر زرنکارا، اپنا آپ پرگٹائیا۔ کلجگ انتم ہو اجیارا، بنک دوار سہائیا۔ ساقط بندک کرے خوارا، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ میٹ مٹائے دھواں دھارا، کلجگ رین اندھیری رہن نہ پائیا۔ ساچا چند کرے اجیارا، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ دھرت دھول دے سہارا، دھرنی دھول آپ وڈیائیا۔ چاروں کنت اک جیکارا، سرشٹ سبائی دے سمجھائیا۔ ایک گراک اوتارا، اشٹ دیواک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، دیکھنہارا کوڑی شاہیا۔ کلجگ انتم دیکھنہارا، زرنگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنکا لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد ڈنکا سچ نگارہ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ وجائیندا۔ دو جہاناں دیکھے لگا اکھاڑا، کوٹن کوٹ گونپا کاہن آپ نچائیندا۔ کرے کھیل ام اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ چار وید کرن پکارا، پُراں اٹھاراں سرب گرائیندا۔ شاستر سمرت روون زارو زارا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، نہکلنک بلی بلوان۔ زرنگن زرنگن جوت جگایا، جوتی جاتا ہر بھگوان۔ ساچے مندر ڈیرہ لایا، ساڈھے تن ہتھ اک مکان۔ اچاٹلا پربت دے سہایا، لیکھا چکے زمیں اسمان۔ چوڈاں لوکاں چرناں ہیٹھ دباہا، چوڈاں طبقات پائے آن۔ کلجگ انتم دیکھ دکھایا، شرع شریعت دیکھے دو جہان۔ سچ امام بن کے آیا، لیکھا جانے انجیل قرآن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ میٹے آنت نشان۔ کلجگ آنت نشان مٹاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چوٹھے جگ پندھ مکاؤنا، ویلا آنت دے ڈھائیا۔ ستجگ ساچا مات دھراؤنا، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ گرگھ ساچے سنگ رلاؤنا، سگلا سنگ آپ سمجھائیا۔ نام ندھانا جھولی پاؤنا، وست امولک اک دکھائیا۔ دھر دی بانی بان لگاؤنا، انیالا تیر چلائییا۔ امرت ٹھنڈا پانی جل پیلاؤنا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سرت سوانی شبد ہانی آپ ملاؤنا، میل ملاوا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ زرنگن سرگن لے اوتارا، زرنگن اپنی کار کمائیندا۔ ناتا توڑے کوڑ گڑیارا،

کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ اوچاں نیچاں کرے پار کنارہ، ایکا رنگ سرب رنگائیندا۔ ایکا مندر گرو دوارا، مسجد مٹھ شودوالا اک وکھائیندا۔ ایکا شبد ناد دھن
 جیکارا، اینکارا ایکا لائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ آپ پیماندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارہ، لکھ چوراسی رُوپ وٹائیندا۔ ایکا بھگت ایکا بھگونت ایکا گھر بارہ،
 ایکا مندر ہر وسائیندا۔ ایکا سنت سُت ڈلارا، ہر سجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکا گرگھ دے ہلارا، گر گر اپنی گود سہائیندا۔ ایکا گرگھ کرے پیارا، سچ پریتی آپ
 نبھائیندا۔ ایکا مرید ایکا مُرشد ایکا در سچا دربارہ، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ ایکا خالق خلق رُوپ ویکھے سرب سنسارا، مخلوق اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا
 مقامے حق بولے ساچا نعرہ، پروردگار آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، ہر ساچا کھیل کھائیندا۔ کھج اتم
 کھیل کھلاونا، چار کُنٹ وچار۔ نو کھنڈ پر تھی آپ ہلاونا، دہ دشا کر خوار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، مانس جنم آئے ہار۔ گرگھ ورا آپ اٹھاونہ، جس جن
 بخشے چرن پیار۔ دُئی دویتی پردہ لاهونا، بجر کپائی کھول کواڑ۔ سوچھ سروپی رُوپ دھراونا، رُوپ انوپ سچی سرکار۔ شاہو بھوپ آپ اکھواونا، ساچے تخت
 بیٹھ آپ زرنکار۔ سیس جگدیش تاج سہاونا، پنچم کھی کھ وچار۔ راج جوگ ایکا رنگ رنگاونا، غریب نمائیاں پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، تیری کریا دے نوار۔ کھج کریا پار کنارہ، اتم پنڈھ مکایا۔ سنجگ اُپجائے سُت ڈلارا، پُرکھ ابناشی لے پرگٹایا۔ ست
 ست ورتے وچ سنسارا، ست ساتک نال رلایا۔ سنجگ بنائے آپ زرنکار، زہر اپنا کھیل کھلایا۔ چارے ورن بہائے اک دوارا، کھتری براہمن شودر
 ویش وند نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک زرائن زہر، اپنا ویس وٹایا۔ کرے ویس اولڑا، کرے
 کرائے پُرکھ اتم۔ سچھنڈ دوارا ایکا ملڑا، آد جگادی جانے اپنا کم۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، اپنا بیڑا رہیا بٹھ۔ گرگھیں پھڑائے پلڑا، دیوے نام سچا مال دھن۔
 سچ سندیش ایکا گھلڑا، لکھ چوراسی دیوے ڈن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، گرگھ ساچے لے پھڑ۔ گرگھ ساچا ہر سنگر
 پھڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ ڈونگھی کوری کایا بھوری آپے وڑیا، اپنا کھ آپ چھپائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے وریا، ناری کنت رُوپ دھرائیندا۔ امرت اتم
 نہائے ساچے سریا، سر سروور اک وکھائیندا۔ چوراسی لکھ نچکے ڈریا، جم کا بھونہ کوئی جنائیندا۔ اپنی ویدا آپے پڑھیا، گرگھیں آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد نہ

جمنے نہ کدے مریا، جیون مُکت آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں کارج آپے کریا، بھگت وچھل آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
جُگادی ایکا ہر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن میلا ساچے گھر، گُرم ت گر آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے پھر، آپ اپنا بندھن پائیا۔ نہ کوئی
سیس نہ کوئی دھڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی کرنی کرتا آپے کر، کرنہار کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور،
ہر جن ساچے لئے جگایا۔ گُرمکھ سچا آپ جگایا، پورب کرم وچار۔ پورب لہنا جھولی پایا، دیوے درس اگم اپار۔ نیتزیناں حرص مٹایا، کر ترس سچّی سرکار۔
امرت میگھ برس دکھایا، کایا ہوئے ٹھنڈی ٹھار۔ عرش فرش ایکا رنگ رنگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں کرے سدا پرتپال۔
گُرمکھاں سدا پرتپالدا، پرتپالک آپ نرنکارا۔ جگ جگ کرے کھیل شاہ کنگال دا، نرگن سرگن لئے اوتارا۔ بھگت بھگونت آپے بھالدا، منگدا پھرے
بھگت دوارا۔ سنت کنت آپ سمبھالدا، نرنرائن سچّی سرکارا۔ گُرمکھ ساچے گود اٹھالدا، دیوے شبدی سچ ہلارا۔ گُرمکھاں امرت جام پیالدا، پیائے رس
نچھر دھارا۔ راہ دسے اک سکھالدا، ملے میل گر اوتارا۔ لیکھا چکے آون جان دا، ناتا تے سرب سنسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کھجک تیری اتم ور، گُرمکھ دیوے اک ادھارا۔ گُرمکھ اک ادھارین، کر کرپا ہر بھگونت۔ لوک مات پنج سوارین، لیکھا چکے جیو جنت۔ ایکا بخشے سچ
اٹارین، آد جُگادی مہما اگنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، کایا چولی چاڑھے رنگت۔ کایا چولی رنگ اپارا ، گر
سنگر آپ چڑھایا۔ گُرمکھ گُرمکھ گر بوجھے، اور کوئے بھیونہ جانے رانیا۔ ایکا دوجا بھو چوکے، تیجے نین کرے رُشانیا۔ چوتھے پد آپا سو جھے، پنچم میلا
سچ سُبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ دیکھے ٹھانڈے گھر، گھر ٹھانڈا اک سُبھایا۔ ٹھانڈا گھر گر چرن دوارا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ٹھا کر
سوامی بنے پریتم پیارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کھجک اتم پاوے سارا، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ بھو ساگر کرے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئی رُٹھایا۔ رسنا
دیوے نام ادھارا، سو پُرکھ نرنجن اک جنایا۔ ہنگ برہم کھولے بند کواڑا، پاربرہم سچّی سرنایا۔ سوہنگ شبد پنچم میٹے جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ
ہنکار رہن نہ پائیا۔ آسا ترشنا کرے خوارا، مایا ممتا موہ چُکایا۔ گرہ مندر ہوئے دیپ اُجیارا، گھٹ گھٹ جوت رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، گرگھ سبجن ایکا دے بُجھائیا۔ گرگھ سبجن ایکا بوجھیا، ہر سبجن سچا میت۔ گرگر بھو چکائے گوجھیا، درس دکھائے اک اتیت۔ گرگھ وِلا ہر چرن سرنائی جھوجیا، ہویا پتت پُنیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سنائے سہاگی گیت۔ گیت سہاگی ہر کرتار، شبدی شبد سنائیا۔ گرگھ سچے لئے اُبھار، آپ اپنی گود بہائیا۔ کلجک بیڑا کرے پار، کھیوٹ کھیٹا بے پرواہیا۔ ایٹھے اوٹھے پاوے سار، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، چاترک روپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دیونہارا جیون دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۵ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گھر پنڈ دوسانجھ خرد ضلع جالندھر ★

ہر پُرکھ اگڑی دھار، آد جگاد چلائیندا۔ گرگر روپ اگم اپار، اکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُبھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سنت ساجن ویکھے میت مُرار، لکھ چوڑاسی پھول بھلائیندا۔ گرگھ سبجن پائے سار، دئی دوتی پردہ لائیندا۔ گرگھ ساچے کرے پیار، کروٹ اپنی آپ بدلائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن پریتی سچ وکھائیندا۔ ایکا دیوے نام آدھار، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ایکا نور کرے اُجیار، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکار، دُھن آتمک راگ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر ہر پُرکھ کھیل اولٹا، آد جگاد کرائیندا۔ گرگر مارگ اک سٹھلٹا، لوک مات آپ لگائیندا۔ جن بھگت پھڑائے ایکا پلٹا، نام پلٹو ہتھ وکھائیندا۔ سنتاں ست سنگھاسن ایکا ملٹا، ست سنگھاسن ہر وڈیائیندا۔ گرگھ جوتی شبدی رٹا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ گرگھ وکھائے دھام اولٹا، نہچل دھام آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ نہچل دھام اگم اپار، سو پُرکھ زرنجن آپ اپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل نیارا، زرنجن زرنجن اپنا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیندا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، جوتی رہت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا وِسنہارا سچ دوارا، سچ سنگھاسن سو بھا

پائیندا۔ سری بھگوان ساچا میت مُرا، در گھر ساچے سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ کھول کوڑا، ساچے
 مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتار، اپنا آپ کھلایا۔ تھر گھر ساچے ہو تیار، رُوپ
 انُوپ آپ وٹایا۔ سچ سنگھاسن پروردگار، شاہ پاتشاہ آپ سہایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، ساچا حکم اک جنایا۔ شبدی سْت وڈ بکار، پاربرہم آپ اُچھایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ شبد سْت ہر دُلا، نرگن اپنا آپ اُپایا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے ساچا ہٹ کھلایا۔
 آپے وسے دھام نیارا، اُنج محل اٹل ڈیرہ لایا۔ آپے وشن برہما شو کر پسارا، ترے گن آپے ونڈ ونڈایا۔ آپے لکھ چوڑاسی دے آدھارا، گھٹ گھٹ اپنی
 جوت جگایا۔ آپے گر گر بن اوتارا، شبدی ایک اڈنک وجایا۔ آپے بھگتاں بھگتی دے ہلارا، بھگوان اپنا کھیل کھلایا۔ آپے ستن دیوے ست جیکارا، اپنا نعرہ
 آپ سنایا۔ آپے گرگھاس کھولے بند کوڑا، بجر کپائی دے تڑایا۔ آپے گرگھاس میٹے پنچم دھاڑا، پنچ پنچان نیڑ نہ آیا۔ آپے سنجگ تریتا دواپر پاوے
 سارا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے چارے ویداں بن لکھارا، اپنی دھارا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، نر
 نرائن بے پرواہیا۔ چارے ویداں شبد جنا، ایکار برہم کرے پڑھایا۔ بھو بھویا آپ کھلا، بودھ اگادھا اک سمجھایا۔ اچھل اچھل آپ کرا، ول چھلدھاری
 بھو کوئے نہ پائیا۔ جل تھل مہیئل آپ سما، آپے بیٹھا کھ چھپایا۔ رُو س سورج چن چکا، منڈل منڈپ کرے رُشٹایا۔ دھرنی دھرت دھول جل
 بن بکھا، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ منڈل منڈپ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیکھے تھاوں تھان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آپے بنے جن جنیندی ماں،
 جن جننی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، عقل کل اپنی آپ دھرائیا۔ عقل کل دھار ہر نرنگار، ایکار رنگ
 سما۔ نرگن سرگن ہو تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ لکھ چوڑاسی کھول کوڑا، گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ دیاباتی کر اُجیار، کملاپاتی سو بھاپایا۔ شبد اناد سچّی دھنکار،
 انحد اپناراگ الایا۔ بھگتن پیتا ہو تیار، ترے گن بندھن دے تڑایا۔ ٹھانڈا سینتا دھر دربار، ساچے سنتاں دیکھ وکھایا۔ گرگھاس بنائے بتا پر اپار، گھٹرن
 بھنہنار آپ ہو جائیا۔ گرگھاس اٹھائے سچ دُلا، پتا پوت میل ملایا۔ کلجگ انتم دیکھ وچار، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا بھو آپ چُکایا۔ ہر اپنا بھو چُکائیندا، شبد انادی نش اکھر بول۔ نو نو چار پنڈھ مُکائیندا، آد جُگادی اک اڈول۔ برہم برہادی کھوج کھجائیندا، تولنہارا
تولے ساچا تول۔ چار جُگ پاندھی پنڈھ مُکائیندا، آپے کرے پورا کیتا قول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساجن لئے ٹول۔ ہر سبجن
ساچا ٹولیا، لکھ چوڑاسی کر وچار۔ نرگن سرگن اندر بولیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جیواں جنتاں کر کے بیٹھا اولیا، نہ سکے کوئے وچار۔ اپنا بدلے آپے
چولیا، کوڑا کپڑ دیوے پاڑ، اپنی شکتی آپے مولیا، آپے دیکھے کھڑی سچی گلزار۔ بھاگ لگائے اُپر دھرت دھولیا، نرگن رُپ ہر نرکار۔ گرگھاں امرت
بھرے نابھ کوٹیا، جگت ترشنا روگ نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وچ سنسار۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری
انتم وار۔ ہر پُرکھ نرنجن رُپ وٹائیندا، چار وید نہ پان سار۔ ایکنکارا ناؤں دھرائیندا، ناؤں نرنکارا ہر کرتار۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، رُو سس ہوئے
شرمسار۔ ابناشی کرتا بھیکھ وٹائیندا، اک اکل پروردگار۔ سری بھگوان ڈنک و جائیندا، شبد اناد سچی دھنکار۔ پار برہم پر بھ ویکھ وکھائیندا، جوتی جامہ لے
اوتار۔ برہم برہم اپنی گود بہائیندا، آتم برہم دے آدھار۔ ایش جیو ویکھ وکھائیندا، جگت جگدیش ہو تیار۔ ساچا چھتر سس جھلائیندا، تخت نواسی
ایکنکار۔ راگ چھتیس دس نہ آئیندا، راگاں ناداں وسے باہر۔ گرگھ ورا بو جھ بھجائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ ایکا دوجا بھو چُکائیندا، تیجا کھولے نین
کواڑ۔ چوتھے پد آپ بہائیندا، پنچم میلاناری کنت بھتار۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہائیندا، ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار۔ اٹھاں تتاں مول
مکائیندا، نو دوارے کرے خوار۔ دسم دوارے گرگھ رنگ رنگائیندا، رنگ چاڑھے اپراپار۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، کرپا کرے آپ کرتار۔ سرتی شبدی
میل ملائیندا، میل ملاو میت مُرار۔ گیت سہاگی ایکا گائیندا، ہنگ برہم دے آدھار۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، خالق خلق پاونہارا سار۔ ورن برن نہ
کوئے جنائیندا، ورنناں برناں وسیا باہر۔ اوچاں نیچاں ایکا گود سہائیندا۔ راؤ رنگ راجاناں کرے سچ پیار۔ سچ سلوک اک سٹائیندا، کلجگ تیری انتم وار۔
جیون مُکت آپ کرائیندا، جس جن دیوے نام آدھار۔ بوند رکت لیکھے لائیندا، لکھ چوڑاسی دے نوار۔ جم کی پھاسی آپ کٹائیندا، رائے دھرم نہ کرے
خوار۔ پورن آسی آپ کرائیندا، گرگھ ساچے لئے اُہار۔ داسی داس سیو مکائیندا، داتا دانی سرجنہار۔ پر تھی آکاش پھول بھلائیندا، دو جہاناں کرے

وچار۔ آلس نندرا وچ نہ آئیندا، آد جگادی خبردار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھائیندا، کلجگ ڈونگھے ساگر پاوے سار۔ سنت کنت میل ملائیندا، بنائے بنت اگم
 اپار۔ گرگھ اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرے کرتار۔ گرسکھاں ساچا سنگ نبھائیندا، وچھڑ نہ جائے سانجھیا۔ گرہ مندر نام مردنگ و جائیندا، دُھر دی بانی
 کھچے سچ ستار۔ سورا سربنگ دیا کمائیندا، مردن مرد رُوپ آپ کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، آپے جانے اپنی کار۔
 ہر ساچی کار کمائیندا، اک اکلّا کرنہار۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ دھرائیندا، ہر پُرکھ نرنجن کرے ست پیار۔ ایکنکارا ویکھ دکھائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ سری
 بھگوان سنگ نبھائیندا، ابناشی کرتا ویکھے در ٹھانڈا دربار۔ پاربرہم پر بھ بھرم بھو چکائیندا، برہم برہم برہم پاونہارا سار۔ آتم آتر کھوج کھجائیندا، ڈونگھی
 بھوری ہوئے اُجیار۔ اپنا پردہ آپے لائیندا، آپے کھڑا دے وکھال۔ اپنے رنگ آپ سمائیندا، آپے شاہ آپے کنگال۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، جوت جگائے
 سچ سچ سچ دھرمسال۔ ساڈھے تن ہتھ محل آپ سہائیندا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ دیا بانی آپ لکائیندا، کملا پاتی ہو کرپال۔ دوس راتی نہ کوئے دکھائیندا،
 اٹھے پہر ایکا تال۔ اپنی گاتھی آپے گائیندا، گیت سنائے گو بند لال۔ ساچا ساتھی سنگ نبھائیندا، دُھر درگا ہی بنیا اک دلال۔ اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیندا،
 شبد اگم مار اُچھال۔ راتی رتی تھت وار آپ سہائیندا، برس ماس چلے اولڑی چال۔ کوٹن کوٹ رُوپ دھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے ہوئے جانی جان۔ ہر ہر ہر گھٹ جانہارا، گھٹ گھٹ ایکا جوت جگائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کھیل اپارا، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ نور نورانہ
 پروردگارا، ظاہر ظہور نور اک درسائیا۔ قلمی کلمہ بول نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیا۔ مقامے حق ایکا یارا، نبی رسول دین گواہیا۔ ملا شیخ مسانک پیر سجدہ
 کرن نیوں نیوں نمسکارا، سیس جگدیش اک جھکائیا۔ چوڈاں طبقات اک گھر بارا، چوڈاں لوک کھوج کھوجائیا۔ چوڈاں ہٹ جگت پسارا، پُرکھ ابناشی آپ
 دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ لیکھا ہر ہر جان دا، آد جگاد سمایا۔ جگ کرتا جگ پچھان
 دا، جگ اپنا ویس وٹایا، ستجگ تربیتا دوپر اپنا رنگ مان دا، کلجگ انتم ویکھن آیا۔ لکھ چوراسی پُن چھان دا، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پایا۔ لیکھا جانے پنچ
 شیطان دا، گھر گھر بیٹھا ڈور وواہیا۔ ناتا تے جیو جگت جہان دا، پُرکھ ابناشی اک بھلایا۔ جھوٹا رس پین کھان دا، جہوا گن نہ کوئے گایا۔ انتم ویلا آیا

ہاں دا، نہ سکے کوئے بچایا۔ گرگھ گرسکھ وِلا ہر سترگر آپ پچھان دا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کلج بھلا جیو نادان رُوپ دھرائے بال انجان دا، سُدھ بُدھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیرا آپ دواپا۔ کلج کوڑ نشانہ، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ نو نو ہوئے بے ایمانا، بے عیب نہ کوئے دسائیا۔ مایا متا ہوئے ہنگتا جوٹھا جھوٹھا بدھاتن گانا، ساچا سگن نہ کوئے منائیا۔ کایا مندر اندر سر سرور امرت آتم ملیا نہ پینا کھانا، رسنا کاگ وانگ ہلکائیا۔ دُھن آتمک انحد شبد نہ سچا گانا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ پایا پد نہ اک زربانا، محل اٹل بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ گر کاشد نہ کسے دکھانا، رُوپ انُوپ نہ درشن پائیا۔ کلج ورتے اپنا بھانا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سپس تاج نہ کوئے لکائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا دسے بیابانا، نگر کھیڑا نہ کوئے دسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ آپ جگایا، کر کرپا گن ندھان۔ امرت آتم جام پیایا، چرن دھوڑ سچا اشان۔ جنم جنم دی میل گویا، ایک دیوے برہم گیان۔ رنگ رنگیلا اک چڑھایا، اتر نہ جائے وچ جہان۔ چھیل چھیل گرسکھ آپ بنایا، سیوا کرے گن ندھان۔ جگت قبیلہ ونڈ ونڈایا، آپے ہوئے نگاہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان بنایا، مورکھ مگدھ انجان۔ اپنے مارگ آپے لایا، دیونہارا دیوے جیا دان۔ سوپھ سرُوپی درس دکھایا، آتم درسی ہو مہربان۔ جگت ترشنا حرص مٹایا، کرپا کر سری بھگوان۔ امرت میگھ برس سانت کرایا، نچھر جھرے جھرنا مہان۔ عرش قُرس ایک رنگ دکھایا، لیکھا چکے دو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے پچھان۔ گرگھ سجن میترا، گر سترگر آپ پچھانیا۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، دیوے نام ندھانیا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھرا، گنوتا گن دکھانیا۔ مٹھا کرے کایا ریٹھرا، پھل امرت آپ چکھانیا۔ ماس جنم لوک مات جگ جیترا، ناتا تاپنج تت شیطانیا۔ گرگھ اپنے جیہا آپے کیترا، جوتی دیوے نور مہانیا۔ کرے پاک پت پوت آپ پنیٹرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اٹھائے بال نادانیا۔ گرگھ بال نادانا، بالی بُدھ ہر سمجھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول سچی سرنایا۔ شبد اگمی دیوے سچ بانا، گرگھ ساچے لئے چڑھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرانا، ایکا گھر دے دکھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ سنائے اپنا گانا، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد جس پچھانا، جنم مرن وچ نہ آئی۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ایکا اکھر دے بُجھانیا۔ گر سکھ ایکا اکھر بُجھیا، چو داں وِ دیا ہوئے حیران۔ گر گر بھیو کھلئے گجھیا، آتم اتر
 اک درڑائے برہم گیان۔ بھیو چکائے ایکا دوجیا، نظری آئے اک بھگوان۔ گر گھ گر سرنائی گر چرن آد جگاد جھوجیا، گر پورا کرے پروان۔ سچ دوارا ایکا
 بو جھیا، سد جھلدا رہے نشان۔ دیوے درس جو بیٹھا لکھا، کلجگ اتم ہوئے مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ ساچے دیوے مان۔
 مان بنائیاں جیاں دان، ایکا وست امولک جھولی پانیا۔ ہوئے سہائی ایتھے اوتھے دو جہان، جگت وچولا ساچا ماہیا۔ شبد سرُپی بیٹھائے اک بان، سیوا
 کرے ہر سچا شہنشاہیا۔ تھر گھر دکھائے اک مکان، در دروازہ آپ گھلایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، سچ سنگھاسن دے سہانیا۔
 گر گھاس کرائے چرن کول دھیان، چرن چرنودک مکھ پُجھانیا۔ لیکھا نچکے آون جان، گیڑا گیڑ نہ کوئی بھوانیا۔ اتم جوتی میلا گن ندھان، شبدی شبد جائے
 سامنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گر گھ ساچے لئے اٹھانیا۔ گر گھ وِ رلا اٹھیا، جس جگائے آپ نرنکار۔ نر گن رُپ ہو
 ٹھیا، لوک مات کھیل اپار۔ جام پیائے ساچا گھٹیا، امرت آتم ٹھنڈا ٹھار۔ مال دھن دیوے نام نکھٹیا، لٹ سکے نہ کوئی چوریا۔ گر سکھ لبھے وچوں
 کوٹن کوٹیا، لکھ چوراسی جیو جنت روندے زارو زار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلیش دے نوار۔ کل کلیش
 نواریا، ہر جن پھڑیا سجن میت۔ در درویش ہر نرنکاریا، سیوا کرے بھگت انڈیٹھ۔ آوے جاوے وارو واریا، نت نوت ساچی ریت۔ جوتی جامہ آپے
 دھاریا، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ شاہ سلطاناں توڑے ہنکاریا، گر گھ کرے پت پت پت۔ چوتھا جگ آپ وچاریا، نو نو چار چوکڑی رہی بیت۔ چو داں طبقات
 ویکھے اکھاڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اک انڈیٹھ۔ انڈیٹھ کھیل کھلائیندا، نیتز لوچن نین دس نہ آیا۔ لکھ چوراسی پھول
 بھلائیندا، نوست اپنی جوت کر رُشانیا۔ وشن برہما شو اٹھائیندا، سُرپت راجا اند کروڑ تپسا سنگ رکھانیا۔ دھر سندیش شبد سنانیندا، حکمی حکم اک ورتانیا۔
 جو گھڑیا بھن وکھائیندا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ کلجگ اتم مول چکائیندا، چوتھا جگ میٹے کوڑی شاہیا۔ کوڑ گڑیا راتوہ دریائے آپ رُٹھائیندا، مایا ممتا ناں
 رلا نیا۔ ہوئے ہنگتا آپ ڈبائیندا، آسا ترشادے کھانیا۔ ممتکھ اتم رائے دھرم در بہائیندا، چتر گپت دے صلاحیا۔ گر گھ ساچے ویکھ وکھائیندا، لوک

مات چائیں چائیا۔ ترے گن مایا پردہ لاہندا، پنج تت کرے رُشائیا۔ کاغد قلم بھیو نہ پائندا، لیکھا لکھے نہ کوئی شاہیا۔ ایڑا اتھر بن وید آنت گرلائیندا، اُچی کوکے مارے دھاپینا۔ اللہ رانی کھ شرمائندا، نیتر نین نہ سکے اُٹھائیا۔ چار یار سنگ محمد راہ نکائندا، پُرکھ ابناشی بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہرکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن جن ہر دیکھے تھاؤں تھائیا۔

★ ۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گھر نواں پنڈ ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آد آنت آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو نیارا، الکھ اگوچر بھیو کوئی نہ پائیندا۔ ایکنکارا نراکارا، نرؤیر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگارا، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی دھارا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ست سروپی کھیل نیارا، تھر دربارا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا گھاڑن گھر، گھرن بھٹنہار آپ ہو جائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیار کر، نور ظہور اک درسائیندا۔ ابناشی کرتا نر بھو بھے نہ رکھے کوئے ڈر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سری بھگوان سچ دوارے آپے کھر، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ پاربرہم اپنی سرن سرنائی آپے پڑ، سپس جگدیش آپ جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، پُرکھ اکال آپ اُجائیا۔ اجونی رہت مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانت، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، اک اکل ایکنکار۔ آپے اپنا آسن لائیندا، سچ سنگھاسن کرتیار۔ جوتی جاتا ڈگمگائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ساچا تاج سپس نکائیندا، تخت نواسی سچا شاہکار۔

شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا، روپ رنگ رکھ توں وسیا باہر۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، دیوے حکم سچی سرکار۔ اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، دیونہارا سچ بھنڈار۔ تھر گھر ساچا در کھلائیندا، سچکھنڈ نواسی کھیل اپار۔ زرگن زرگن وچ سہائیندا، زرگن اندر زرگن باہر زرگن گپت زرگن ظاہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی کل، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اپنی جوتی آپے رل، جوتی جوت جوت سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہنجنا، اک اکلآ آپ سہائیندا۔ کرے کھیل آد زرنجا، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی درد دکھ بھئے بھنجنا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے بنے ساچا سچنا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ آپے گھڑے آپے بھننا، گھرن بھننہار اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ آپے چرن دھوڑ کرائے ساچا مچا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وسے ساچا ہر، ہر بن اور نہ کوئی دکھائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑا، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی چال چلائیندا۔ آپ اُپجائے سٹ دُلا، شبدی شبد پرگٹائیندا۔ دیوے حکم سچی سرکار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ در گھر سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ پُوت سپوتا ایکا جایا، شبد سٹ نوجوان۔ سر اپنا ہتھ ٹکایا، ایکنکارا ہویا مہربان۔ اپنے رنگ آپ رنگایا، رنگ رنگائے سری بھگوان۔ ساچا مردنگ اک وجایا، آپ سنائے دو جہان۔ اپنے پنگ آپ بہایا، ساچی سیجا کر پروان۔ گن ندھان ویکھ دکھایا، سچکھنڈ دوارا کھول مکان۔ اپنا مارگ آپے لایا، آپے ہوئے جانی جان۔ دست امولک آپ ورتایا، سٹ بھنڈارا اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر بیٹھ سچے مکان۔ تھر گھر ساچا وسیا، پُرکھ ابناشی آپ وسائے۔ سٹ دُلا رے ساچا مارگ ایکا دسیا، حکمی حکم آپ سنائے۔ انتر انتر آپے وسیا، وسنہارا دس نہ آئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُوسر اور نہ کوئے جنائے۔ شبد دُلا اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ایکا حکم سنایا، آد پُرکھ سری بھگوان۔ تیری مہما آپ جنایا، لیکھا جانے گن ندھان۔ تیرا روپ لئے پرگٹایا، روپ انوپا ہو مہربان۔ تیری لکھ دئے سہایا، اُجل مکھ اک مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ سُفل کُھ شبد دُلا، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ رُوپ انُوپ کر تیار، نرگن جوتی جوت جگانیندا۔ اپنے اندروں آپا کڈھ باہر، آپے وشنوؤں رُوپ دھرائیندا۔ آپے امرت کول بھرے بھنڈار، ست ورتارا آپ ورتانیندا۔ آپے پنکھڑیاں بن کھڑے گلزار، پت ڈالی آپ مہکانیندا۔ آپے برہما کرے پسار، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ آپے شکر ویکھے دھواں دھار، سُن اگم پھول پھولانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد کھیل کھلانیندا۔ ہر شبدی کھیل کھلایا، وشن برہما شو دھار۔ دُھر دی دھار اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی سکے وچار۔ حکمی حکم اک ورتایا، اد پُرکھ اینکار۔ سچ سُنہیڑا اک سُنایا، وشنوؤں وشنو لئے اٹھال۔ ست بھنڈار جھولی پایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ برہمے برہم جوت جگایا، پاربرہم پرہم دین دیال۔ شبد چوٹ اک لگایا، آپ سُنائے سچ دُھکان۔ سچ سندیشہ اک سُنایا، پُرکھ اگمراگن ندھان۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا، گھاڑت گھڑے آپ مہربان۔ شکر تیرا ویس وٹایا، بھولے ناتھ بال نادانا۔ تیری سیوا اک جنایا، انتم میٹے سرب نشان۔ تیاں وچولا اک رُگھرایا، شبد سروپی پائے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دو جہان۔ وشن برہما شو دیا کما، ایکات سمجھانیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، شبدی دُور بندھانیندا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈا، پنچت کھیل کھلانیندا۔ اپنا نور آپ دھرا، جوتی جوت جوت جگانیندا۔ کنچن کایا گڑھ سہا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھانیندا۔ نو دوارے جگت کھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک جنانیندا۔ ساچی سکھیا ترے ترے سکھ، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پرہم ابناشی پائی بھکھ، ست بھنڈار اک ورتایا۔ ساچا لیکھا دینا لکھ، کون جگ سیو کمایا۔ جو ایتجے سو دیسے متھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ تیرا نام اکھرنش، کھن پڑھن وچ نہ آیا۔ توں وسین دھام انڈٹھ، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ ہوں بالک منگن بھکھ، بھکھ بھکاری درتے آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا ناؤں بھل کدے نہ جایا۔ تیرا ناؤں کدے نہ بھلے، وشنوؤں رو رو سیس جھکایا۔ برہمے تیرے تول تُلے، پاربرہم ساچے کنڈے لینا تُلایا۔ لکھ چوراسی بھل بھلوڑی تیری مولے، دھرت دھول ملے وڈیایا۔ کون کوٹ کون گھر کون وسے پردے اوہلے، کون رُوپ انُوپ چھپایا۔ کون ناؤں دھرائے پنچت کایا چولے، لوک مات وجے ودھایا۔ کون رُوپ گان بھگت سہاگی سوہلے، انند منگل دین وڈیایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکائیآ۔ پُرکھ ابناشی شبد جنایا، تیاں آپ اٹھائیندا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ
 سیوا لایا، جگ جگ گپڑا آپ دوائیندا۔ ترے گن تت جھولی پایا، رجو طمو ستو میل ملائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش لئے اُپایا، سگلا سنگ نبھائیندا۔
 من مت بدھ ونڈ ونڈایا، کایا گڑھ سہائیندا۔ بہتر ناڑی جوڑ جڑایا، تن سو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھائیندا۔ ڈو گھی کندر پھول بھلایا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ نو
 دوارے راہ چلایا، جگت واسنا وچ لکائیندا۔ پیچ وکارا گود بہایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ویکھ وکھائیندا۔ آسا ترشاناں بندھایا، ہوئے ہنگتا جوڑ جڑائیندا۔
 سکھمن ٹیڈی بنک سہایا، ایڑا پنگل کھیل کھائیندا۔ انحد شبد وچ چھپایا، دُھن ناد نہ کوئی سنائیندا۔ امرت آتم کول دھرایا، اُلٹا کول آپ دھرائیندا۔ بجر
 کپاٹی پردہ لایا، نہ کوئی توڑ تڑائیندا۔ دسم دواوی ویس وٹایا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ اندھ اندھیر رہے نہ رایا، نور نورانہ اک درسائیندا۔ نرنجن بیٹھا آسن
 لایا، آپ اپنا تھان سہائیندا۔ ایش جیو ویکھ وکھایا، جگدیش دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، اپنا بھیو آپ
 کھائیندا۔ ہر ہر بھیو کھائیندا، شبد اگمی دھاڑ۔ نو سو پُرانوے جگ سیوا لائیندا، جگ جگ کھیل کرے اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھرائیندا، آپے کھیلے
 کھیل کھیلنہار۔ اپنا نام اپنا کام آپے مارگ لائیندا، آپے حکمی حکم ورتے وچ سنسار۔ آپے برہما برہم برہما جوت جگائیندا، آپے دیوے سرب آدھار۔
 آپے چارے گنٹ ویکھ وکھائیندا، چارے گھ لئے اگھاڑ۔ آپے چارے ویداں گائیندا، آپے ہلائے تار ستار۔ آپے چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا، انڈج جیرج
 اُتبیج سیتج کرتیار۔ آپے چارے بانی بول سنائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری دھار۔ آپے چارے جگاں ونڈ ونڈائیندا، سبجگ تریتا دوپر کھجگ کر وچار۔
 آپے اپنا بھیو کھائیندا، لوک مات لے اوتار۔ آپے گر گر ناؤں پرگٹائیندا، شبد اناد بول جیکار۔ آپے بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، دُھر درگاہی ساچی کار۔
 آپے سنت کنت ملائیندا، ناتا تے دُہاگن نار۔ آپے گر گھ گود بہائیندا، آتم آتم دے آدھار۔ آپے گر گھ سنگ نبھائیندا، جگا جگتر ساچی کار۔ آپے جگ
 جگ گپڑا جگت دوائیندا، لیکھا جانے آپ نرنکار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے کرے کرائے ساچی کار۔ ہر ساچی کار کرائیندا، کرتا پُرکھ دین دیاں۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گپڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، شبد شبدی بنیا رہے

دلال۔ لکھ چوڑاسی کوٹن کوٹ روپ آپ وٹائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگال۔ آپے جوئی جون بھوائیندا، آپے سچھنڈ وسے سچی دھر مسال۔ آپے راگی نادی اپنا ناؤں گائیندا، آپے سُن اگم کرے کھیل نرال۔ آپے سنجگ ساچا کھیل کھلائیندا، لوک مات ہو پردھان۔ ست ستوادی اپنا ناؤں دھرائیندا، ایکا دیوے سچ گیان۔ ساچے بھگتاں میل ملائیندا، وڈ داتاگن ندھان۔ گہر گمبھیر اپنا ناؤں رکھائیندا، دھرم دکھائے اک نشان۔ ساچے مارگ آپے پائیندا، ایکا ودیا کر بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، وشن برہما شو دیوے دان۔ داتا دانی ہر کرتارا، ساچی دست آپ ورتائیا۔ نام اتوٹ اتٹ بھنڈارا، جگا جگنتر ہتھ رکھائیا۔ گر گر روپ لے اوتارا، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، آپے غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ہتھ ترسول آپ اٹھائیا۔ آپے چلے تیر کمان کھچے اپنی وارا، جودھا سوربیر بلی بلوان اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے سنجگ تریتا کریا پار کنارہ، آپے دواپر پھیرا پائیا۔ آپے سخیاں منگلاچارا، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے بنسری ناد دُھن سچی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ سنائیا۔ آپے بھگت بھگونت دے سہارا، بھگون اپنی کل ورتائیا۔ کلجک دیکھے ہو اُجیارا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ آپے لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، آپے اللہ رانی پردہ دے اٹھائیا۔ آپے ہوئے بے عیب پروردگارا، جلوہ نور نورِ الہیا۔ آپے وسے مقامے حق ٹھانڈے دربارا، انا لحت اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے تیس بتیس بول جیکارا، اپنا کلمہ دے سنائیا۔ آپے نرگن نرگن کر پیارا، سرگن میلا سبج سُبھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، کلجک کل دیکھ دکھائیا۔ نانک نام کر اُجیارا، ستنام کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھر ایکا دھارا، ایکا وست دے ورتائیا۔ چار ورن کرے پیارا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، پُرکھ اکال دیکھ دکھائیا۔ ایکا شبد سُت ڈلارا، گوبند ناؤں دھرائیا۔ ایکا ناد دُھن جیکارا، پنچم شبد دے وڈیائیا۔ پنچم چکے موہ وکارا، پنچم تت رہن نہ پائیا۔ پنچم میلا وچ سنسارا، پنچ پیارے لے جگائیا۔ پنچم دیوے امرت ٹھنڈی ٹھارا، ساچا رس آپ پیائیا۔ پنچم بنے در بھگھارا، آگے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پنچم چھوڑ سرب سنسارا، سیس تاج گیا گوائیا۔ ملے میل اک نرنکارا، ستھریار اک ہنڈھائیا۔ اُچی کوکے کرے پکارا، لکھ چوڑاسی بھیو ابھیو سمجھائیا۔ وشن برہما شو تیری پائے سارا، کوٹن کوٹ جگ پیتے کال، پُرکھ ابناشی دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، دیونہارا ساچا ور، سیس جگدیش اپنا ہتھ لگایا۔ وشن برہما شو ہر جنایا، بھیو ابھید کھلائیندا۔ نو نو چار تیرا پندھ دے مکایا، چار وید ویکھ وکھائیندا۔ چار
 جگ چوکڑی اک بنایا، جگ گپڑا آپ گرائیندا۔ شاستر سمرت وچ لگایا، پُران اٹھاراں رنگ رنگائیندا۔ گیتا گیان دے سمجھایا، انجیل قرآنا آپ سنائیندا۔
 کھانی بانی بھیو کھلایا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ اتم دے مٹایا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ہر پردہ آپ اٹھوانا، کلجگ تیری اتم وار۔ وشنوں بنسی آپ جگاونا، دیوے شبد ہلار۔ برہما سویا رہن نہ پاونا، آلس نندرا
 کرے باہر۔ بھولا ناتھ آپ ہلاونا، تن بھوتی ویکھے شنکار۔ کروڑ تپسا پکڑ جگاونا، سُرپت راجا اند کرے خوار۔ گن گندھرب وقت چکاونا، کنز جھپ نہ
 دے کوئے نچار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا پندھ مکاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ کوٹن کوٹ رام کرشن اپنے در وکھوانا، جگ جگ لین مات اوتار۔
 کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ محمد ادھ وچکار رکھوانا، راہ تنگ میت مُرار۔ نیوں نیوں سجدہ سرب کراونا، نانک ملیا ہر کرتار۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاونا، کبیرا کوکے
 کرے پکار۔ سرشٹ سبائی ایکات جنوانا، پُرکھ ابناشی سانجھیا۔ آد جگاد جگا جگت ساچا کنت ہنڈھاونا، مرے نہ جمے وچ سنسار۔ آوے جاوے دھارے
 ۱۱۰ بھیکھ جوں بل باونا، آپے جانے اپنی کار۔ آپے دُشٹ سنگھارے مارے راما راونا، اپنا روپ کرے کرتار۔ کاہنا کرشنا دواپر تیری اتم وار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو تیری پائے سار۔ ہر جگ جگ سار سالدا، نرگن داتا بے پرواہ۔ سنجگ تریتا دواپر مات اٹھالدا، کلجگ
 دیوے جگت وسا۔ اتم کھیل کرے کال مہاکال دا، دین دیال بھیو نہ را۔ ناتا توڑے ترے گن مایا جگت جنجال دا، پنج ت ویکھے تھاون تھان۔ گرگھ
 گرسکھ سجن آپے بھالدا، نرگن سرگن لئے ملا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال دا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ پھل ویکھے پت ڈال دا، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پا۔ ستاں دیپاں
 ویکھ وکھان دا، لوآں پُریاں چرن لگا۔ برہمنڈ کھنڈ آپے جان دا، جیرج انڈاں رہیا سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ور،
 کلجگ اتم میلا لئے ملا۔ کلجگ اتم میل ملاونا، کوڑی کرپا دے نوار۔ چوتھے جگ کھ چھپاونا، وید اتھر بن آئے ہار۔ چار یاری رہن نہ پاونا، چاروں گنٹ
 دھواں دھار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، راج راجاناں کرے خوار۔ جیواں جنناں بھرم مٹاونا، توڑے گڑھ جگت ہنکار۔ ایک ڈنکا نام وجاونا، سرشٹ سبائی

کرے خبردار۔ راؤ رنگاں آپ سمجھانا، نرگن سرگن کر پیار۔ ساچا مارگ اک دکھانا، آتم برہم دے آدھار۔ سو پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ نظری آونا،
 ذات پات دین مذہب نہ کوئے دھار۔ وشنوں تیری ساچی سیو دکھانا، وشو رُوپ ورتے وچ سنسار۔ برہے تیرا برہم ناد وجاونا، ہنگ کرے خبردار۔
 شکر تیرا سنگ رکھانا، تیاں لوکاں کرے خبردار۔ ترے لوکی اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، چوڈاں لوکاں نیتز دے اگھاڑ۔ چوڈاں طبقال پنڈھ مکاونا، پرگٹ ہو
 آپ نرنکار۔ کلجگ انتم ویس وٹاونا، جوتی جامہ اپر اپار۔ وید ویسا لکھیا پور کر اونا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت جوتی نور کرے اجیار۔ نانک
 لیکھا اک سمجھانا، مہابلی اترے اگم اپار۔ گو بند کھیل آپ کھلاونا، کلجگ تیری انتم وار۔ نہہکنک ناؤں رکھانا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ مات پت نہ کوئے
 بناونا، بھائی بھین ساک سجن نہ وچ سنسار۔ ساچا تحم آپ سناونا، دو جہاناں دے آدھار۔ کلجگ انتم میٹ مٹاونا، کوڑی کریا دے نور۔ سنجگ ساچا
 مارگ لاونا، ست ستوادی چلے کار۔ سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگاونا، ایکا مندر ایکا گروڈوار۔ ایکا مسجد مٹھ شودوالا دکھانا، ایکا اشٹ ہوئے سنسار۔ ایکا
 بھوپ ہر اُپجوانا، راج راجانا نرنکار۔ چارے کوٹ ویکھ دکھانا، دہ دشا پائے سار۔ شکر تیرا وقت چکاونا، انتم دیوے اک ہلار۔ سُرپت راجا اند تختوں
 لاہونا، شبد اگمی مارے مار۔ برہما پاربرہم جوت ملاونا، جوت ملائے آپ کرتار۔ وشنوں وشو رنگ دکھانا، آد جگادی ساچی کار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا دھام
 سہاونا، دُھر دھام سچی سرکار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹاونا، ویس اولا کرے آپ کرتار۔ ایکنکار سنگ رکھانا، سگلا ساتھی میت مُرار۔ آد جگادی آد نرنجن
 ڈمگوانا، نورو نور ہوئے اجیار۔ ابناشی کرتا ساچا تخت سہاونا، تخت نواسی ہو تیار۔ سری بھگوان ساچا تاج سیس ٹکاونا، پنچم گھ دے آدھار۔ پاربرہم پر بھ
 اپنا گیت آپے گاونا، آپے ہوئے گاونہار۔ تھر گھر ساچا آپ سہاونا، نرگن دیا باقی کر اجیار۔ کملا پاتی سو بھاپاونا، سو بھاؤنت ایکنکار۔ کل کاتی میٹ مٹاونا،
 کھنڈا پھڑ شبد دو دھار۔ لہنا دینا باقی سرب چکاونا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ گرگھ ورا اوکھی گھائی آپ چڑھاونا، ڈونگھے ساگر وچوں کڈھے باہر۔ آتم تاکی
 آپ کھلاونا، دُئی دوتی پردہ دے اتار۔ ساچا ساتی بن بن جام پیانا، امرت آتم ٹھنڈا ٹھار۔ ساچے راکی آپ چڑھاونا، شبد اگما کرتار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جگ چوکڑی کرے خوار۔ جگ جگ پار اتاریا، سنجگ تریتا دواپر دھار۔ کلجگ انتم

ویس وٹا لیا، نہہکنک لے اوتار۔ سمبل نگری دھام سہا لیا، ساڈھے تن ہتھ بنک دوار۔ شبد سورا آسن لا رہیا، جودھا سوربیر بلکار۔ چارے کٹناں ویکھ وکھا
 رہیا، دہ دشا دے ہلار۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ راہ تکا رہیا، نیتز لوچن نین اگھاڑ۔ کون کوٹے ہر ہر ڈنگا رہیا، شبد بولے سچ جیکار۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا
 ناؤں پرگٹا لیا، ہنگ برہم کرے خبردار۔ ایک دوجا بھو چکا لیا، تیجانین دے اگھاڑ۔ چوتھے پد اپنا آسن لا لیا، پنچم میلا ساچے یار۔ چھویں چھپر چھن نہ
 کوئے چھہا لیا، ستویں ست ستوادی ساچی کار۔ اٹھویں اٹھاں تتاں پنڈھ مکا لیا، ناتا توڑے نو دوار۔ گرگھ دسم دواری میل ملا لیا، سرتی شبد کر پیار۔
 ساچی سیجا آپ سہا لیا، برہم پاربرہم پائے سار۔ گھرگیت گوبند الا لیا، انحد دھن سچی دھنکار۔ کلجک جیواں نظر کسے نہ آرہیا، گرہ بیٹھا میت مرار۔ مایا
 ممتا ہوئے ہنگتا جوٹھ جھوٹھ پردہ پالیا، کام کردھ ہنکار تن شنکار۔ گر کاشد ہردے نہ کسے دسا لیا، پڑھ پڑھ تھکے مگدھ گوار۔ کاگ ہنس نہ روپ وٹا لیا،
 انتم رلیا کاگاں ڈار۔ جنم جنم دا داغ نہ مات دھوا لیا، امرت ملیا نہ ٹھنڈا ٹھار۔ ہر کنت نہ کسے ہنڈھا لیا، لکھ چوڑاسی ڈہاگن نار۔ کلجک اپنا ویس وٹا لیا،
 کالا سوسا تن شنکار۔ گھر گھر اپنا ناچ نچا لیا، نوآنٹ کھیل کرے اپار۔ سنگر پورے گرگھ ورا آپ بچا لیا، جس سر ہتھ دھرے کرتار۔ کتھوں لکھ
 آپ بنا لیا، کرتا قیمت پائے آپ نرنکار۔ کلجک جیو کوڈی کوڈی ہٹ وکا لیا، مانس جنم جوئے گئے ہار۔ نیتز لوچن نین درس کسے نہ پالیا، کوٹن کوٹ کوٹی
 روون زاروزار۔ سرت سوانی سوتی نہ کوئی اٹھا رہیا، شبد پریتم کرے پیار۔ ورن گوتی بھرم بھلا لیا، آتم برہم نہ پاوے کوئے سار۔ داشنا کھوٹی سرب کرا
 رہیا، کلجک ہو یا پہریدار۔ گرگھ ورلے چوٹی آپ چڑھا رہیا، کرپا کر سچی سرکار۔ نرگن جوتی جوت جگا لیا، جاگرت جوت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو پھڑائے اپنا لڑ، اپنا پلو آپ دکھا رہیا۔ وشن برہما شو لڑ پھڑاونا، کلجک ویلا
 انتم آیا۔ جگ چوکڑی لیکھا آپ مکاونا، پاندھی پنڈھ مکاونا اپنا پھیرا پایا۔ گرگھ ورا سنگ ملاونا، جگ جگ وچھڑے لئے ملایا۔ سنجگ تریتا دوا پر ٹٹی
 گنڈھ انتم گنڈھ دکھاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، برہما وشن شو کرپا دیوے کر، سر اپنا ہتھ لکاونا۔
 وشن برہما شو بالا، پڑکھ ابناشی آپ اٹھایا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان شبد جنایا۔ وشنوں تیرا چکیا پینا کھانا، اپنا بھنڈارا اپنے وچ لکایا۔ برہمے

برہم لکھ چوڑاسی بنھیا گانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ شکر جو گھڑیا سو بھن وکھانا، بھل کدے نہ جایا۔ تخت بیٹھا ایک تخت نواسی رانا، دو جہاناں رعیت ویکھ وکھایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمایا۔ گرسکھاں دیوے نام ندھانا، امرت امیوں رس جام پیایا۔ آون جاون چکے کانا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹانا، مات گربھ نہ پھیرا پایا۔ اتم جوتی جوت ملانا، ملیا میل وچھڑ نہ جایا۔ گرسکھ رنگ رنگائے سری بھگوانا، رنگ میٹھی اک چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، آد جگادی ایک ہر، جگا جگنتر کھیل رہیا کر، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اتم اپنی کار آپ کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیون داتا دیوے جیا دان، جگت جگت جوگ اپنے ہتھ رکھایا۔

ہر سنگت سُننا کن لاء، ایک ایک ایک جنایا۔ گرشبدا بناؤنا جگت ملاح، دوجا در نہ منگن جایا۔ ہر کاناؤں سچ صلاح، صفت صلاحی اک اکھوایا۔ رسنا گاؤ تھاں تھاں، بھل کدے نہ جایا۔ پُرکھ اکال لینا منا، دوجا اشٹ نہ کوئی منایا۔ آد جگادی بنے پتا ماں، گرسکھ بال انجانے گود اٹھایا۔ چار ورن بنا بھین بھرا، نیتز نین نہ کوئی تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دے سمجھایا۔ ہر سنگت ست کرو دھیان، ایکاشبدا جنائندا۔ آتم آتر اک گیان، ایک ایک روپ نظری آئندا۔ ہر گھٹ و سے ہر بھگوان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں دیوے مان، جو جن رسنا گائندا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے سہائی آن، بھل کدے نہ جائندا۔ گرشبدا سدا بلوان، جگ جگ سیو کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ست وڈیائندا۔ ہر سنگت ست وچار، ست سنتوکھ دے جنایا۔ کام کرودھ ہنکار لوبھ موہ دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ ساچے شبد کرنا اک پیار، گھر وجدی رہے ودھایا۔ اٹھے پہر رہے دھنکار، آتم دھن سچی شنوایا۔ کایا مندر اندر بیٹھا میت مرار، اٹھے پہر راہ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ ساچی سکھیا گروچار، گرسکھاں بوجھ بھجھائندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے سنسار، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ ایک ملنا ایکنکار، ایک گھر ہر سہائندا۔ ناتا توڑ جگت وکار، آتم دھار اک درسائندا۔ رسنا گاؤنا وارو وار، رسنا جہوا گن اک جنائندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سنگت ساچا تہ اک دکھائیندا۔ ساچا تہ شبد گر گیان، گھر گبھیر وڈی وڈیائیا۔ مورکھ موڑ بنائے پتر سُبجان، جو جن بیٹھے دھیان لگایا۔ گھر گھر درشن دیوے آن، داسی داس سیو کمائییا۔ بھگونت بھگت لئے پچھان، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایکا گن جنایا۔ ہر سنگت تیری وڈیائی وڈ، ہر سنگت آپ کریندا۔ کوڑ کڑیارا وچوں دینا کڈھ، سچ سچ وچ سمائیندا۔ اپنا بھار آپے لینا لڈ، دوسر وڈ نہ کوئے وڈائیندا۔ آپ سہاونی اپنی جد، ساچا بنس آپ وڈیائیندا۔ امرت پینا ساچی مد، سچ نمار اک سمجھائیندا۔ دھرم نشانہ آتم آتم لینا گڈ، ست دھرم اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت ایکا رنگ رنگائیندا۔ سنگت تیرا ساچا رنگ، گر سنگت آپ رنگایا۔ تیرے اندر سچ پلنگ، ساچی سیجا آپ سہایا۔ ہر بیٹھا سورا سربنگ، دوس رین تیرا راہ تکیا۔ نو دوارے جانا لنگھ، گر شبدی شبد کمایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لکھ چوراسی وچوں مانک موتی ہتھ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دئے صلاحیا۔ ہر سنگت تیری وڈی وڈیائی، جگ جگ آپ کریندا۔ اچا تیرا در سب تھائیں، ہر جو آپ دکھائیندا۔ دیکھنہارا بھو نہ رائی، ست سنگ ایکا نام دکھائیندا۔ اک اکلا بے پرواہی، جو جن ست سنگت وچ سمائیندا۔ نون سو اکھ اپنی جھولی پائی، ہنکار وچ کدے نہ آئیندا۔ سادھ سنگت وڈی وڈیائی، نیوں نیوں سرب نمسکاردا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ اپدیش ایکا ایک دکھائیندا۔ ست اپدیش سنگت چرن دھوڑ، دھوڑی ٹکا مستک لایا۔ پتر سنگھڑ بنے موڑھ، جو گر سنگت درشن پائیا۔ گر سنگت ناتائے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا میٹے جھوٹھی شاہیا۔ اک دوجے دی آس کرن پور، مل بھٹیا بھٹیا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت ایکا گھر وسایا۔ گر سنگت گھر ایکا وسے، سچ دوار اک بنائیندا۔ ایکا امرت ایکا رسے، رس رسیا آپ چکھائیندا۔ مٹے رین اندھیری مسے، ساچا چند آپ چکھائیندا۔ گر سکھ گر گھ بہہ بہہ ہسے، گھر ساچا سگن منائیندا۔ ممتکھ گر سنگت تیرے کولوں نئے، تیرا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جس جن ہردے ہر جو وسے، سو سنگت ساچا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سد سہائیندا۔ ہر سنگت تیرا اُچ مکانا، ست پُرکھ زرنجن آپ بنایا۔ گر سکھ تیرا شبد بانا، گر سنگت لئے اٹھایا۔ بنے وچولا سری بھگوانا، لوک مات ویس وٹایا۔ دیوے نام ست نشانہ، درگاہ ساچی آپ

جھلایا۔ ہر ہر ناؤں مل مل گانا، گر گر سیو کمایا۔ ایختے اوتھے ملے تھاؤں ٹکانا، درگاہ ساچی مان دوايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت مارگ اک دکھایا۔ سوہنگ شبد گوہند دھار، پتا پوت وڈیایا۔ دسم گرنتھ کرو وچار، انتم انک لیکھا گیا لکھایا۔ چلہ تیر کمان بھٹھا ہوئے میری کٹار، سوہنگ شبد وڈی وڈیایا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، کلجگ انتم ویس دھرایا۔ ہنگ برہم پاوے سار، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ میل ملائے پُرکھ اکال، دین دیال اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ رُپ رُپ درسایا۔ سوہنگ رُپ سچ سمایا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ آد انت اپنے وچ سمایا، اپنا ویس وٹایا۔ زرگن سرگن ہو ہونانک گایا، سوہنگ شبد ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کرپسار، سوہنگ دھارا آپ چلایا۔ سوہنگ دھار کھیل سنسار، پُرکھ اکال آپ چلایا۔ آپے ہوئے ویکھنہارا، اجوئی رہت ویس وٹایا۔ وسنہارا سچ دوارا، درگھر ساچے سوہا پائیدا۔ کلجگ کرے پارکنارہ، چار جگ مول چکائیدا۔ سنجگ ساچا کرے ورتار، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیدا۔ سوہنگ شبد ورتے ورتار، لکھ چوڑاسی جھولی پائیدا۔ لکھ چوڑاسی بولے اک جیکارا، نش اکھر آپ پڑھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ لوک مات آپ پرگٹائیدا۔ سوہنگ شبد مات پرگٹایا، سنجگ ساچے دے وڈیایا۔ چارے ورنال دے سمجھایا، ایکا منتر دے وڈیایا۔ پُرکھ اکال اٹھ اک رکھایا، ہنگ رُپ سرب لوکایا۔ سرگن زرگن زرگن سرگن اک مردنگ وجایا، وجاونہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ شبد سچھنڈ ہر پائی ونڈ، سنجگ ساچے جھولی رہیا بھرایا۔

۱۱۵

۱۱۵

★ ۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سنگھ دے گھر گرایا ضلع جالندھر ★

آد پُرکھ سرب گھٹ واسا، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ سو پُرکھ زرنجن ویکھے کھیل تماشہ، اگم اگمڑا اگمڑی کار کماٹیا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکلا سرب جی داتا، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ اینکارا پتا ماتا، پوت سپوتا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سری بھگوان سرب کل سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا آپ

چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی اک اکھوائیا۔ پاربرہم آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ سرب کلا ہر سمرتھ، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد چلائے رتھ، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ اپنا ناؤں پرگٹائے اکھ، لیکھا کتھ نہ سکے کوئے رائیا۔ زرگن سرگن مارگ دس، سچ سندیش دئے سنایا۔ اک اکلایا سچ محلہ سچکھنڈ نواسی پوری کرے آس، آس نراس نہ کوئے دکھایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، دھرت دھول دئے وڈیایا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے نواس، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ روس کرے پرکاش، زرگن جوت نور رُشنایا۔ گرہ مندر پاوے راس، ویس اپنا آپ دھرایا۔ داتا دانی شاہو شاباش، شہنشاہ شاہ پاتشاہ اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا روپ آپ دھرایا۔ سو پُرکھ زرنجن روپ دھرائیندا، زرگن داتا بے پرواہ۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھا۔ اینکارا اپنی کل آپ ورتائیندا، عقل کل دھاری اپنا ناؤں دھرا۔ آد زرنجن جوتی جوت نور ڈگمگائیندا، نور نورانہ ہو رُشنا۔ ابناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلاییندا، آپے وسے ہر گھٹ تھاں۔ سری بھگوان اپنا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا ایکا شہنشاہ۔ پاربرہم اپنا بندھن پائیندا، اپنی دھارا آپ سما۔ سچکھنڈ دوارا آپ اپنائیندا، زرگن سرگن سیو کما۔ چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا، چار دیوار نہ لئے بنا۔ دیا باقی اک کائیندا، کملا پاتی سچ سُبھا۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، پاوا چول نہ لیا رکھا۔ اُپر اپنا آسن لائیندا، اینکارا ساچے تخت بیٹھ کرے سچ نیاں۔ راج راجانا اپنا ناؤں دھرائیندا، بھوپن بھوپ ایکا ایک رہیا اکھوا۔ ست سروپ سدا سہائیندا، روپ رنگ رکھ کوئے جانے نہ۔ اپنا سیس جگدیش آپے ویکھ دکھائیندا، آپے چھتر رہیا جھلا۔ آپے تاج سیس کائیندا، آپے بنے سچا پاتشاہ۔ اپنا تھم آپ سنائیندا، دُھر فرمانا آپ سنا۔ در دربانا آپ اکھوائیندا، آپے بیٹھا سیس جھکا۔ آپے گل وچ پلو پائیندا، آپے چرن کول دھیان رہیا لگا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، دوسر کوئے ویکھے نہ۔ آد پُرکھ آد زرنجن آپے ڈگمگائیندا، اپنی کل آپ دھرا۔ اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ کھیل کھلا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، آپے بھچھیا دیوے جھولی پا۔ زرگن اپنی دھار آپ دھرائیندا، سچ پرکاس آپ کرا۔ اپنا رنگ آپ چڑھائیندا، لال گلالا پُرکھ اکالا دین دیا آپ سہائے ساچا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا ناں۔ سچکھنڈ دوار سہایا، کر کرپاگن ندھان۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، تخت نواسی ہو

مہربان۔ ساچا حکم آپ فرمایا، دُھر فرمان سِری بھگوان۔ اپنا ناؤں آپ پر گٹایا، آپے ہوئے جانی جان۔ نر نرکارا آپ اکھوایا، آد جگادی نوجوان۔ بردھ
 بال نہ رُوپ وٹایا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ ساچے مندر سو بھاپایا، سچکھنڈ دوارا اک مکان۔ اپنے رنگ آپ سمایا، دوسر رنگ نہ کرے وکھان۔ اپنا کنچن
 گڑھ آپ بنایا، باڈی بن گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے اپنی کرے آپ پچھان۔ سچکھنڈ دوار
 سہایا، ہر ساچا سو بھاؤنت۔ ایکنکارا آسن لایا، آد جگادی جگا جگنت۔ اپنا رُوپ آپ دھرایا، کرے کھیل بے آنت بے آنت بے آنت۔ ناری کنت ناؤں
 رکھایا، سیج سہائے سِری بھگوانت۔ نرگن میل میل ملایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بنائے اپنی بنت۔ بنت بنائے ہر نرکارا، دوسر
 بھو نہ کوئے جنایا۔ ناری بن کنت بھتارا، گھر ساچی سیج ہنڈھایا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، رُوپ انوپ آپ چھپایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اک
 اکھوایا۔ اپنا بنے آپ ونجارا، ساچا ونج اک کرایا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ سچکھنڈ ساچے کرپسارا، اپنی کل آپ ورتایا۔ مات
 پت بن جنے سٹ دُلارا، دائی دایا آپ ہو جایا۔ اُچی کوک کوک بولے اک جیکارا، ناؤں نرکارا لئے دھرایا۔ لکھن پڑھن تے ہوئے باہرا، بھو ابھیدا
 بھو چھپایا۔ شاہو بھوپ ہر بن سکدارا، تخت تاج سیس ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، نرگن نرگن گھاڑن
 گھر، نرگن ماتا نرگن پوت نرگن پتا سٹ دُلارا اک اٹھایا۔ سٹ دُلار اٹھایا، کرپا سِری بھگوان۔ اپنی اچھیا پور کرایا، آپے دیوے دانی دان۔ اپنا در
 آپ دکھایا، آپ دکھائے سیج نشان۔ گھر گھر وچ لئے پر گٹایا، آپے ہویا مہربان۔ تھر گھر ساچا آپ دھرایا، پاربرہم بلی بلوان۔ اپنی ونڈن آپ ونڈایا،
 ونڈے ونڈگن ندھان۔ سچکھنڈ اپنا آسن لایا، تھر گھر کھیل کرے مہان۔ سٹ دُلارا اک بہایا، چرن کول بخشے سیج دھیان۔ سیس جگدیش ہتھ ٹکایا،
 دس نہ آئے والی دو جہان۔ سیس اپنا چھتر جھلایا، سیوا کر ہر بھگوان۔ اپنا بھانا آپ سمجھایا، آد جگادی کھیل مہان۔ تیرا رُوپ انوپ آپ وٹایا، رُوپ
 انوپ اک نشان۔ تیری سیوا دئے سمجھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ برہمنڈ کھنڈ تیری رچن دکھایا، وشن برہما شو تیری ستان۔ ترے گن تیری خاک
 رکھایا، پنچ تت تیرا ودھان۔ لکھ چورا سی گھاڑن لئے گھڑایا، لیکھا جانے جیو جہان۔ اپنی بھچھیا دئے ورتایا، وشنوں دیوے اک گیان۔ برہما برہم رُوپ

درسیا، پاربرہم کرے پچان۔ شکر ایک راہ دکھایا، انتم لیکھا جانے سِری بھگوان۔ تِنّاں وچولا شبد بنایا، پُوت سپوٹا نوجوان۔ چارے کوٹاں ویکھ دکھایا، دہ
 دشا ہوئے پردھان۔ ساچا رِزق آپ پُچایا، وِشنو دِیوے وِشودان۔ برہما ایک نام سمجھایا، چارے مکھ چارے ویداں کرے گیان۔ شکر اک ترسول
 پھڑایا، گھڑیا بھنے وِج جہان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، آپے ہویا نگہبان۔ آد جگادی وِیس وٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دِتا
 ور، ایک بخشے چرن دھیان۔ ساچا سُت ہر سمجھایا، وِشن برہما شو کر گُرمایا۔ اپنا حکم تیرا ناؤں دھرایا، تیرا ناؤں ورتے ورتائے سچا شہنشاہیا۔ اپنا نُور تیرے
 وِج لُکایا، تیری جوت کرے رُشانیا۔ تیری جوت رُوس لئے چکایا، منڈل منڈپ ویکھ دکھایا۔ تیرا نُور وِشن برہما شو وِج لُکایا، آٹھ پہر رہے رُشانیا۔
 تیری انس لئے پرگٹایا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ تیرا سربنس دے سہایا، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا۔ تیرا رُپ کوٹن کوٹ سہنس لئے پرگٹایا، ترے گن
 مایا جوڑ جُڑایا۔ تیرا راج جوگ پنچ تت لئے کمایا، دُھر سنجوگ لئے ملایا۔ تیرا کھیل لوک پرلوک دے دکھایا، زِمیں اسماناں ہوئے سہایا۔ تیرا ناؤں ساچا
 ڈھولا چوڑاں لوک دے سُنایا، ترے بھون دھنی سچا شہنشاہیا۔ تیرا چولا لوک مات لئے بدلایا، گر پیر اوتار ناؤں دھرایا۔ تیرا سوہلا گھر گھر در در دے
 سُنایا، گھٹ گھٹ اندر اندر شبد ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دِتا ساچا ور، ہر سُت بھل نہ جائیا۔ شبد سُت سُنیا گیان، ہر
 شبدی شبد سُنایا۔ دوئے جوڑ کرے پرنام، نیوں نیوں سِیس جُھکایا۔ ہوں بالک گدھ انجان، تُوں پتا میرا مایا۔ جُگ جُگ دینا ساچا دان، وِسر کدے نہ
 جایا۔ لوک مات کراں کھیل مہان، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ دیوا جوتی جگے مہان، گھٹ گھٹ نُور ہوئے رُشانیا۔ تیرا بھنڈارا امرت پین کھان، نا بھی کوئل
 تال بھرایا۔ تیرا رُپ برہم پچان، پاربرہم وِیس وٹایا۔ تیری بھومکا سچ استھان، چرن کوئل اک درسیا۔ تیرا ویکھے سچ نشان، دو جہاناں رہیا جُھلایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون رُپ تیرا تیرے وِج جائے سمایا۔ سُت دُلا رامنگ منگائے، پر بھ اگے سِیس جُھکایا۔
 کون رُپ تیرا میل ملے سچے شہنشاہے، جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ کون کوٹ تیرا در ویکھ دکھائے، کون گھر وجے ودھایا۔ کون کوٹ قلعے دے وسائے،
 کون بنک ہوئے رُشانیا۔ کون رُپ زرگن جوت ڈگمگائے، جوتی جاتا ناؤں دھرایا۔ کون رُپ لکھ چوراسی ورن گوت میٹ مٹائے، برہم برہم برہم رُپ

سرب جنائیا۔ کون روپ نہکرمی ہوئے کرم کمائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر رکھے ٹھنڈی چھائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمانیندا، دیوے ور وردان۔ شبد ڈلارے تیری سیو لگانیندا، تیرا روپ دو جہان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا رنگ رنگانیندا، انڈج جیرج اُتہج سیج تیرا مات نشان۔ گر اوتار تیری دھار رکھانیندا، پنچ تت ہوئے پردھان۔ بھگتن تیری گود بہانیندا، ستن دیوے تیرا مان۔ گرگھ تیرے انگ لگانیندا، گر سکھ گیت تیرے گان۔ تیرا ناؤں پرچنڈ وکھانیندا، جگ جگ کرے جگت کلیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، آپ جنائے ڈھر فرمان۔ ڈھر فرمانا سُنیا شبد سُن، ایک اتر دھیان لگائیا۔ کرے کھیل پر بھ ابناشی اچت، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ سہائے تیری رت، بھل بھلوڑی مات مہکائیا۔ آپے جانے وار تھت، دوسر بھیو کوئے نہ پائیا۔ نت نوت کرے ہت، پیا پیار اک درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، چرن کول سٹی سرنائیا۔ ساچا ور ہر جھولی پا، سُن شبد اُٹھایا۔ تیرا ناتا جُڑیا بے پرواہ، ٹٹ کدے نہ جایا۔ دو جہاناں وکھائے تیرا تھاں، تھہ بن اور نہ کوئے رہایا۔ نو نو چار گِیرا تیرا تیرے ہتھ دے پھڑا، وشن برہما شو تیری سیو کمایا۔ لوک مات کھیڑا دینا وساء، ترے گن پنچ تت میل ملایا۔ اپنا گِیرا دے گڑا، جگ جگ پنڈھ مُکایا۔ انتم اُکھیڑا دیوے لا، تیرا بلوٹا اک رکھایا۔ جو گھڑیا سو بھن دے وکھا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جگ جگ دین صلاح، بن ہر اور نہ کوئے سہایا۔ ایک شبد چپناناں، کوٹن کوٹ اپنے ناؤں لئے پرگٹایا۔ نش اکھر وسے انڈھڑے تھاں، نیتز لوچن نین ویکھے نہ کوئے جیو لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ سُنیا ڈھر فرمان، ہر شبد لئے انگڑائیا۔ توں داتا مہربان، تیری مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ توں آد جگادی شاہ سلطان، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ توں وسیں سچھنڈ سچے مکان، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ تیرا روپ رنگ رکھ نہ کوئے نشان، تیری مہما تیرے وچ سمایا۔ ہوں بال انجانا سُن نادان، ڈھیہہ پیا تیری سرنائیا۔ منگ منگے یاچک دان، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ جھلاواں تیرا اک نشان، سچ نشانہ ہتھ اُٹھایا۔ وشن برہما شو پاواں ایک آن، حکمے حکم سرب پھرائیا۔ لکھ چوراسی کھیلاں کھیل مہان، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ تیرا فرمان دیواں اک گیان، چارے وید کراں پڑھائیا۔ چارے بانی کر پردھان، پرا پسنتی مدھم

بیکھری تیری دھار دکھائیا۔ جگ جگ لوک مات کراں کلیان، گر اوتار روپ وٹائیا۔ بھگتاں کراں سچ پیار، ساچے سنتاں گود بہائیا۔ گر کھھاں دیواں اک آدھار، گر سکھ ساچے سنگ رکھائیا۔ منمکھھاں کراں خوار، تھاواں نہ کوئے پائیا۔ دُشت ہنکاری دواں نوار، ہنکاری گڑھ رہے نہ رائیا۔ مایا ممتا ماراں مار، آسا ترشنا روگ چکائیا۔ سرتی سرت کراں پیار۔ اکال مورت تیری سیو کمائیا۔ اجوئی رہت ورتاں ورتاواں وچ سنسار، انہو پرکاش کرائیا۔ نربھے ہوئے پھراں چاروں گنت بول جیکار، تیرا بھو اک منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبد ست بیٹھا سپس جھکائیا۔ سو پرکھ نرنجن ہو مہربان، ایکا دیا کمائیا۔ ہر پرکھ نرنجن دکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ ایکنکارا بخشے اک دھیان، ایکا گھر میل ملائیا۔ آد نرنجن ہو پردھان، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سری بھگوان بنیا ساچا کاہن، ابناشی کرتا کھیل کھلائیا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھان، گن اوگن نہ کوئے رکھائیا۔ ست دلارا کر پروان، ایکا حکم جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیلے کھیل دو جہان، سبج تریتا دواپر چوکڑی جگ ونڈ ونڈائیا۔ انتم کلجک ہوئے پردھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ کرے کھیل بلی بلوان، بلدھاری آپ ہو جائیا۔ آپے ویکھے اپنا ست نشان، ست ستوادی پردہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، بھو ابھیدا آپ کھلائیا۔ بھو ابھید کھلا ونہارا، ایکا رنگ سمائیا۔ آد جگادی کھیل نیارا، جگا جگنتر ویکھ دکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، چارے وید بھو نہ رائیا۔ شاستر سمرت کرے پکارا، پُران اٹھاراں دین دھائیا۔ گیتا گیان دے آدھارا، اٹھاراں دھیائے ایکا گن جنائیا۔ انجیل قرآنا رکھائے ایکا نعرہ، تیس بتیس کوک کوک سنائیا۔ بانی بان مارے نیارا، مہربان سچا شہنشاہیا۔ گر گر روپ وچ سنسار، شبدی شبد دے وڈیائیا۔ آپے سے سب توں باہرا، آپے ہر گھٹ آسن لائیا۔ آپے سرشت سبائی بنے کنت بھتارا، لکھ چوراہی نار لئے پرنائیا۔ آپے وشن دے ہلارا، آپے برہما گود بہائیا۔ آپے شکر پاوے سارا، سنساروگ دے مٹائیا۔ آپے ترے گن ویکھے اکھاڑا، آپے پنچ تت کرے لڑائیا۔ آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آپے آسا ترشنا روپ وٹائیا۔ آپے پنچم شبد ناد دھنکارا، گرہ مندر انحد تار ستار ہلایا۔ آپے سکھمن ٹیڈھی بنک ڈونگھی غارا، آپے ایڑا پنکل میل ملائیا۔ آپے جوت نرنجن ہو اُجیارا، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ آپے سے دھواں دھارا، سُن سادھ آپ سمائیا۔ آپے لائے بجر کپائی تالا، آپے

ترے ترے توڑ تڑائیا۔ آپے دسم دوار بنائے سچی دھر مسالہ، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے کرے کھیل نرالا، نرگن نرور پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آپے سبجگ تریتا دواپر چلے اولڑی چالا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ آپے لکھ چوراسی پھل دیکھے لگا ڈالا، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ آپے چرن کول رکھائے کال مہاکالا، کال گراس آپ ہو جائیا۔ آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر پھرے بے حالہ، آپے در در گھر گھر اپنی الکھ جگائیا۔ آپے شاہو بھوپ بنے کنگالا، در درویش اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے سبجگ ساچی کرے پرتپالا، بھگون اپنا روپ آپ پرگٹائیا۔ آپے تریتا پھڑے تیر کمانا، دُشت ہنکاری راون دے کھپائیا۔ آپے ہوئے کرشنا کاہنا، مکند منوہر لکھی نرائن بنسری نام آپ وجائیا۔ آپے رتھ رتھو اہی بنے گن ندھانا، آپے اٹھاراں دھیائے گیتا ارجن دے سمجھائیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کالا سوساتن کرے نشانہ، آپے الفی گل ہندھائیا۔ آپے جانے حدیث انجیل قرآنا، شرع شریعت آپ دکھائیا۔ آپے وسے مقامے حق دُھر درگاہی بے عیب پروردگار اسچ ٹکانا، ساچا دھام اک سہائیا۔ آپے جانے اپنا راگ ترانہ، تار ستار آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، شبد شبدی کھیل کھلایا۔ شبد ونجارا ساچا حاجی، حج کایا کعبہ آپ کرائیندا۔ ہر شبد حیاتِ آب دو دو آبی، اپنا آپ آپ پپائیندا۔ ہر شبد بن صوابی، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ ہر شبد شاہ سلطان بنے نوابی، رعیت اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبد سُت تیرا ویس وٹائیندا۔ ساچا ور ہر گھر پایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ نرگن نرگن ویکھ دکھایا، نرگن میللا سہج سُبھائیا۔ نرگن چیللا نرگن گر روپ وٹایا، نرگن سنگر ہوئے سہائیا۔ نرگن پنچ ت آسن لایا، لوک مات و بے ودھائیا۔ نانک نرگن ناؤں دھرایا، نام سَت سَت پڑھائیا۔ پاربرہم برہم وچ سمایا، دوئے دوئے ایکا دھار دکھائیا۔ نرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں دھرایا، بھيو کوءے نہ پائیا۔ ایکا ڈنکا شبد وجایا، چار ورنان دے سمجھائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا سنگ رکھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا مارگ رہیا دکھائیا۔ ملا شیخ مسانک پیر ایکا کلمہ حق جنایا، حق حقیقت دے گواہیا۔ لاشریک اک خُدا یا، بے عیب ناؤں وڈیائیا۔ جگت تاریک دے مٹایا، جلوہ نُور نُور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی دس دس دھار، ناتا تے نُو دوار، نُو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ شبد گر سور بکارا، پُرکھ اکال اُپایا۔ ناؤں رکھایا سُت ڈلارا، پنچ ت گوبند میل ملایا۔ نام

پھڑایا سچ کٹارا، برہمنڈ کھنڈ آپ چکایا۔ نکھی رکھے دوویں دھارا، دو جہاناں دیکھ دکھایا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام پیایا۔ ساچی ریتی وچ سنسارا، لوک مات رہیا درسایا۔ اوچاں نیچاں بہائے اک دوارا، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ پنجاں گھ کر اُجیارا، پنچم سپیس دستار ٹکایا۔ پنچم آگے کر نمسکارا، اپنا سپیس نوایا۔ پنچم راج جوگ سکدارا، پنچم شاہ پاتشاہ دے وڈیایا۔ پنچم حکم ورتے وچ سنسارا، ہر شبد دے ورتایا۔ اتم کریا پار کنارا، پنچ تت ناتا آپ تڑایا۔ اوچی کوک کرے پکارا، اک آواز لگایا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ پندھ مکایا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، جوتی جوت جوت رُشنایا۔ شبد سوت تیری پاوے سارا، گو بند میلا سہج سُبھایا۔ وشن برہما شو تیرا پار کنارا۔ ترے گن ناتا دے تڑایا۔ پنچ تت توڑے گڑھ ہنکارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنا میل ملایا۔ پرگٹ ہووے شاہ سلطان سچا سکدارا، نرگن نرگن نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دتا ساچار، اُبھل اُبھل اُبھل آپ سنایا۔ کلجگ اتم آونا، جگ چوکڑی رہن نہ پانیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاونا، نرگن جوت کر رُشنایا۔ نہکلنک ناؤں دھراونا، چار جگ دین گواہیا۔ گرگھ ساچے دیکھ دکھانا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پانیا۔ ستاں دیباں پھول بھلاونا، آپ اپنا بل دھرایا۔ شبد تیرا ڈنکا اک وجاونا، تیرا ناؤں دے وڈیایا۔ سو پُرکھ نرجن اپنا کھیل کھلاونا، ہنگ برہم لئے ملایا۔ سوہنگ روپ پتا پوت ایک تاگا ایک سوٹ ایک گنڈھ پواونا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملاونا، سپیس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ پورب لیکھا پور کر اونا، اگلا اپنے ہتھ رکھایا۔ جیو جنت بھیو کسے نہ پانا، چوداں و دیا رووے مارے دھاپیا۔ نرگن روپ نظر کسے نہ آونا، کوٹن کوٹ بیٹھن دھیان لگایا۔ کلجگ اپنا پردہ اُپر پانا، نہ سکے کوئے چُکایا۔ نار و بھچار سرشٹ سبائی کر اونا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ گرگھ ورتے شبد اپنا روپ آپ درساونا، دُھن انادی ناد وجایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر اندر بہہ بہہ گاونا، جگت شو دوالا مٹھ مندر مسجد کھوجن کوئے نہ جایا۔ کرے کھیل پر بھ سمرتھ گر سکھاں کرے پوری بھانا، بھاولی بھے نہ کوئے سر رکھایا۔ دو جہاناں بنے ضامنا، ایہتھے اوتھے ہوئے سہایا۔ شبدی شبد پھڑائے ساچا دامنا، دامنگیر آپ اکھوایا۔ کایا کھیڑا وسائے ساچا نگر گرامنا، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھانا، رو سس کھ شرمایا۔ سوہنگ شبد دیوے برہم گیاننا، برہم پار برہم سمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، آد آنت ایکا ہر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں کرے آپ کلیان، ڈور ہتھ نہ کسے پھڑایا۔

★ ۸ ماگھ ۲۰۱۷ پکرمی گرمیچ سنگھ دے گرہ پنڈ رڑکا کلاں ★

ہر سنگر وڈیائی دھن، آد آنت کھیل کھلائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ہر شبدی ناد وجامیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، بھگون راہ تکائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، ہر کنت ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، آتم آنتر کھوج کھائیندا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، ایکا ناؤں رسنا جہوا دھیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ سنگر وڈیائی دھن، آد جگاد سمایا۔ گر گر وڈیائی دھن، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ بھگت وڈیائی دھن، گھر مندر کرے رُشایا۔ سنت وڈیائی دھن، نج آتم ویکھ وکھایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، چرن کول دھیان لگایا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، نیتز نین اک اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کھلایا۔ سنگر وڈیائی دھن، ایکا رنگ سمائیندا۔ گر وڈیائی دھن، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، جیواں جنتاں آپ سہائیندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، رنگ بسنت اک رنگائیندا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ سنگر وڈیائی دھن، نرگن جوت جوت رُشایا۔ گر گر وڈیائی دھن، لکھ چوراسی ویکھے تھاول تھانیا۔ بھگت وڈیائی دھن، بھادی سپس نہ کوائے جنایا۔ سنت وڈیائی دھن، سنسار وگ رہے نہ رانیا۔ گرگھ وڈیائی دھن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گڑھ تڑانیا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، سگلی چنت گوانیا۔ پُرکھ ابناشی ایکا جنے ساچا جن، جن جنیندی ساچی مانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سلطانا، ساچا کھیل کھلائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، جگا جگتر ویس وٹائیندا۔ دیونہارا دھر فرمانا، دھر دی بانی بان الائیندا۔ ست سروپی ست نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ نر ویر پُرکھ ہو پردھانا،

لوک مات کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیانا، آتم انتر بوجھ بھجھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ناد ترانہ، دُھن آتمک آپ سٹائیندا۔ کرے کھیل دو جہاناں، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن ہر کرتا، شبدی شبد اک رکھائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ سننگر روپ سچی سرکار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گرگر ورتے اک ورتا، واستک اپنا روپ درسائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، بھگون اپنی سیوا لائیندا۔ ستن بخشے ٹھانڈا دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ گرگھاں نرگن جوت کرے اُجیار، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گرگھاں بخشے امرت ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی رہت و سیا سب توں باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ وید پُران شاستر سمتر اُچی کوکن کرن پُکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، بل باؤن روپ دھرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، حکمی حکم اک ورتائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، نوست رو رو نیتز نیناں نیر وھائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بودھ اگادھ ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، پاربرہم گر کرتا۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا، لیکھا جانے پُرکھ نار۔ دھرت دھول ڈیرہ لائیندا، سمند ساگر لئے وچار۔ برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا، جیرج انڈ دئے آدھار۔ اُتہج سیتج میل ملائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سُبھائیندا، ہر سننگر سجن میت۔ گرگر اپنی کھیل کھلائیندا، آد جگادی ریت۔ بھگتن ساچا میل ملائیندا، ستن بخشے چرن پریت۔ گرگھ ساچے گود بہائیندا، گرگھ کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ ساچی ریت اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیٹھا رہے اک اتیت۔ اک اتیت ہر نرنکارا، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ سچکھنڈ وسے سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، نراکارا روپ وٹایا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ سنجگ تریتا کریا پار کنارہ، دواپر اپنا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا دواپر اُتیا پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گرگر ہر ہر لے اوتار،

بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ سنت کنت دئے آدھار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ گرگھ گرسکھ لئے اُبھار، لکھ چوڑاسی پھول بُھلایا۔ دُبدے پتھر جائے تار، چرن کول بخشے سچ سرنایا۔ کلجگ اتم ہوئے اُجیار، نرگن نور کر رُشنائیا۔ جوتی جامہ لے اوتار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم وار۔ سچکھنڈ دوارا اپنا آپ رکھائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ شبد ڈلارا نال رلائیندا، تھر گھر واسی پاوے سار۔ سُن اگم آپ تجائیندا، کرے کرائے سچ وبار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار آپ کرتار۔ رواس جوت جگائیندا، نور نورانہ کر پیار۔ اپنا بھیو آپ رکھائیندا، نہ کوئی کھولے وچ سنسار۔ گر پیر اوتار سرب گائیندا، رسنا جہو بجے جیکار۔ چار وید جگت گر لائیندا، پُراں اٹھاراں ہاہاکار۔ گیتا گیان سرب درڑائیندا، انجیل قرآن کرن وچار۔ کھانی بانی بھیونہ آئیندا، بے آنت ہر کرتار۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سپس جھکائیندا، دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ کروڑ تیسرا دھوڑی مستک خاک رمانیندا، سُرپت راجا اند کرے پکار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، لکھ چوڑاسی ہوئے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتا کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم وار۔ سو پُرکھ نرنجن روپ دھرائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا میت مُرار۔ اینکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ سری بھگوان سنگ نبھائیندا، ابناشی کرتا وسے ٹھانڈے دربار۔ پاربرہم پر بھ اپنا پردہ لائیندا، برہم کرے خبردار۔ لوک مات جوت جگائیندا، نرگن نرگن لے اوتار۔ نہکنا ناؤں رکھائیندا، لکھ چوڑاسی سانجھیا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائیندا، جوتی جاتا پروردگار۔ خالق خلق ویکھ وکھائیندا، لیکھا جانے اندر باہر۔ سچ جیکارا ایکا نعرہ لائیندا، اُچی کوک کوک پکار۔ نو کھنڈ پر تھی آپ ہلائیندا، ستاں دیپاں دئے ہلار۔ شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا، راج راجاناں مارے مار۔ کوڑ گڑیارا پھول بُھلائیندا، جوٹھ جھوٹھ کرے وچار۔ من مت در ڈرکائیندا، گرمت پاوے سار۔ گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار۔ گرگھ آپ جگایا، کر کرپا گن ندھان۔ ایکا منتر نام درڑایا، اتم انتر برہم گیان۔ جگت ناتا آپ چھڈایا، آپے ہو یا سدا مہربان۔ ساچی گاتھا اک سنایا، سوہنگ شبد بلی بلوان۔ سرب کلا سمراتھا ویکھ وکھایا، دوس رین نگاہبان۔ پوجا پاٹھانہ کوئے کرایا،

جیوت دیوے جیا دان۔ ساچے راتھا آپ چڑھایا، رتھ رتھو ہی بنے گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کر پروان۔
 گرگھ آپ ملایا، کر کرپا گن ندھان۔ لکھ چوراسی بھرم بھلایا، مایا بھلے جیونادان۔ کوڑی کرپا وچ رُلیا، دس نہ آئے سری بھگوان۔ کایا گلے اگ لگایا،
 ناتا جڑیا پنج شیطان۔ پھلے پھلے سنمل رُکھ پھل نہ کوئے لگایا، سُنجا دسے جگت جہان۔ اتم کرتا قیمت کوئے نہ پایا، جھوٹھی وکے مات دُکان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے بال انجان۔ گرگھ انجانا بالڑا، ہر سَنگر ویکھ دکھائیندا۔ گر گر رنگے اپنے لالڑا، لال رنگیلا رنگ چڑھائیندا۔
 بھگتن بنائے سچ قبیلڑا، سنتن کھیل کھائیندا۔ گرگھیں دیوے سچ دلیرا، گرگھ اپنے انگ لگائیندا۔ آد جگادی نت نوت کر کر ہت آپے کرے اپنا ہیلڑا،
 ہر جو اپنی کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ گرگھ ورا سجن لادھا، ہر سَنگر دیا
 کمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھا، گر گر شد و بے ودھائیا۔ بھگتن کرے ساچا لاڈا، جوں بالک ماتا گود سہائیا۔ سنتن شبد جنائے بودھ اگادھا، گھر وجدی
 رہے ودھائیا۔ گرگھیں ناد دُھن سنائے انحد نادا، انحد بانی آپ الایا۔ گرگھ میلا موہن مادھو مادھا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھا، رائے
 دھرم نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا ویکھ دکھائیا۔ پورب لہنا پیکھیا، گن انتر گن ندھان۔ گرگھ لگے ساچے لیکھیا،
 بھرے بھلے جیونادان۔ میل ملاوا دس دشمنیشیا، گھر سجن ملے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پروان۔ گرگھ سدا
 صلاحیا، گرگھ دین دیا۔ گر سَنگر ویکھ دکھایا، ہر جن ایکالال۔ لکھ چوراسی مکھ بھوایا، ترے گن مایا جگت جنجال۔ زرگن روپ نظر نہ آیا، پھل دسے نہ
 کسے ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج چلی اولڑی چال۔ چال نرالی آپے رکھ، کرتا پڑکھ کھیل کھائیندا۔ گرگھ سجن لئے رکھ،
 متمکھ شوہ دریائے آپ رُٹھائیندا۔ بیس پیسا کر اکٹھ، جگت جگدیشا راہ تکائیندا۔ جگ وچھڑے میلے ہس، گھر شبدی میل ملائیندا۔ ساچا مارگ ایکادس،
 آپ اپنا بندھن پائیندا۔ تیر نرالا مارے گس، اتم انتر پار کرائیندا۔ ہر دے اندر جائے وس، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت اندھیرا جائے نس، اگیان
 اندھیر چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گرگھ آپ جگایا، کلج تیری اتم وار۔ پورب لہنا جھولی پایا، آد

جُگادی دیونہار۔ نیتز نیناں درس دکھایا، لوچن مات اگھاڑ۔ بستر گھنا تن چھبھایا، شبد اگئی کر پیار۔ ساچا شستر ہتھ پھڑایا، نام کھنڈا تیز کٹار۔ ایہتھے اوتھے ہوئے سہایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ جس رسنا جہوا گایا، ویلے انتم پاوے سار۔ کلجگ انتم دیکھن آیا، جگ جگ وچھڑے یار۔ نہکنا ناؤں دھرایا، جو دھا سور پیر بلی بکار۔ کوڑی کریا دئے مٹایا، کوڑ کڑیا کر خوار۔ ساچا چند دئے چڑھایا، نو کھنڈ ہو اُجیار۔ برہمنڈ ڈنک دئے وجایا، سوہنگ شبد بے جیکار۔ جیرج انڈ دئے سمجھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے لئے اٹھال۔ گر سیکھ ورا اٹھیا، جس ستگر آپ اٹھائے۔ گر گر رُپ ہو ہو ٹھٹھیا، گر شبدی میل ملائے۔ لوک مات نہ جائے لٹیا، جس سر اپنا ہتھ لکائے۔ پنج وکارا پھڑ پھڑ کٹیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جلائے۔ تیر نرالا ایکا چھٹیا، نہ کوئی موڑے موڑ مڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل کھلائے۔ کلجگ انتم کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ کلجگ کوڑ کڑیا پندھ مُکانا، پندھ کئے وچ سنسار۔ ستجگ ساچاست ورتاونا، ست ستوادی ہر نرنکار۔ شبد انادی ناد وجاونا، لو آں پُریاں کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ روے نرنکار۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ ستجگ پاوے ساچی سارا، جل دھارا دیکھ دکھائیندا۔ تندو اتند چار دیوارا، چاروں گنٹ ویس وٹائیندا۔ رووے گج زارو زارا، پھندن پھندن نہ کوئے کٹائیندا۔ انتم سرتے وجے کال نگارہ، کال پھاس نہ کوئے کٹائیندا۔ اُچی کوک کرے پکارا، انتر دھیان اک لگائیندا۔ توں مات پت سرب رخوارا، ہوں بال نادانا سیس جُھکائیندا۔ توں آد جُگاد بخشنہارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ رکھشش بنے وچ سنسارا، بن تڈھ اور نہ کوئے دسائیندا۔ ہوں ڈبا وچ جل دھارا، منجھدار پار نہ کوئے کرائیندا۔ تیرا رُپ اپرا پارا، ہر گھٹ آسن لائیندا۔ جل تھل مہیئل تیرا سہارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، تیری اوٹ رکھائیندا۔ تیرا نام کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تیرا چکر سُدرشن سرب گھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گج ایکا منگ منگائیندا۔ منگے منگ گج ادھین، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ بن تڈھ لیکھا چکے جوں جل مین، ساس گراس نہ کوئے دکھائیا۔ تیری اوٹ لوکاں تین، ترے گن تیرا رُپ دھرائیا۔ توں صاحب سچا پرین، پاربرہم تیری سرنائیا۔ ہوں نمکھ نمکھ رہیا چین، چت وٹ اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا پھندن دئے کٹائیا۔ پھاندکی

بھند پھانڈیا، نہ سکے کوئے تڑائے۔ ہوں گاواں بٹی دندیا، تیرا نام رگھرائے۔ توں آد جگاد سدا بخشندیا، ہوں سرن پڑاں سرنائے۔ جیون آیا اتم کنڈھیا، نہ لیکھا کوئے مکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم آنت ہو سہائے۔ اتم آنت دسے کال، نہ سکے کوئے بچائیا۔ چرن کول راہ تگے دین دیال، سیس جگدیش اک جھکائیا۔ میری کر ہر پرتپال، ہوں بالا بال نادان تیری اوٹ رکھائیا۔ چرن پریتی نبھے تیرے نال، تیرا سنگ سدا سکھائیا۔ ہوں ہو یا حال بے حال، سرت سدھ نہ کوئے دکھائیا۔ میرا توڑ تندو جال، تند تند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ گج کوک پکاریا، زردھن ہو ہو میت۔ پُرکھ ابناشی لے اوتاریا، آپ چلائے اچرج ریت۔ ہری ہر روپ آپے دھاریا، وشنوں بھگوان اک انڈیٹھ۔ ساچا کھنڈا پھڑ کٹاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چلائی ساچی ریت۔ ہری ہر روپ اولٹا، زرگن آپ دھرائیندا۔ گج دوارے آپے کھڑا، گرہ مندر ویکھ دکھائیندا۔ ایکا وار کیتا ہلڑا، ایکا حکم سنائیندا۔ اک پھڑایا پلڑا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیاندھ دیا ہر دھار، اپنا بھو کھلائیندا۔ اٹھ گج کر وچار، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ سنجگ تیرا کریا آدھار، تیری سیو کمائیندا۔ تریتا تیرا کرے پیار، تیرا سنگ رکھائیندا۔ دواپر ویکھے آپ زرنکار، تیرا روپ دھرائیندا۔ کلجگ اتم دے آدھار، بھو ابھید کھلائیندا۔ مانس روپ کرائے وچ سنسار، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، وید کتیب بھو نہ آئیندا۔ زرگن روپ زرگن گفتار، زرگن شبد ستار ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گج سنیا دھر فرمانا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ توں صاحب سنگر بنیا دانا، ہوں سیوک سیو کمایا۔ جگ جگ ہوں دکھ کینا، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھایا۔ لوک مات مرنا تیرے گھر جینا، جیون مُت سدا اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلے آنت ہوئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، اک اکلا اینکار۔ گج تیرا بیڑا آپ چلائیندا، جگ جگ پاوے سار۔ تریتا تیرا بل رکھائیندا، شاہ بھیکھن دے آدھار۔ دواپر اپنے انگ لگائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ سوت دروپد گھر اچجائیندا، دروپد لجیا رکھے آپ زرنکار۔ کلجگ اپنی جوت جگائیندا، پنچ تت دے آدھار۔ ناری پُرکھ روپ وٹائیندا، پُرکھ پُرکھو تم پاوے سار۔ ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ برہم برہمادی کھوج کھجائیندا، ویکھنہار

اگم اپار۔ الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ ادھار۔ سچ ادھار سمجھایا، کرپا ہر
 کرتار۔ گج تیرا سنگ رکھایا، سنجگ تریتا دواپر کرے وچار۔ کلجگ انتم ویکھ دکھایا، لیکھا جانے سچی سرکار۔ مانس روپ انوپ دھرایا، ترے گن مایا ت
 بھنڈار۔ پنچم چولا آپ ہنڈھایا، من مت بدھ کر اجیار۔ گھر وچ گھر کھیل کھلایا، سرتی شبد شبد پیار۔ جیو جنت بھو نہ رایا، مات پتانہ پاوے سار۔ بھین
 بھائی نہ بھو کھلایا، ساک سجن سین سکے نہ کوئے وچار۔ پُرکھ ابناشی لئے ملایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا
 جانے ڈھر دربار۔ ہری روپ نر اکار، نرگن آپ کرایا۔ بن گج نہ ویکھے کوئے وچ سنسار، دس کسے نہ آیا۔ شبدی شبد دئے ادھار، شبد سنیہہڑا اک
 سنایا۔ کلجگ آئے انتم وار، تیرا لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ کلجگ آئے اپنی دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ماتا پتر کرے پیار، بھین بھنیا راہ تکایا، پُرکھ
 ابناشی اپنا کھیل کرے اپر اپار، اپر میر بے پرواہیا۔ نرگن روپ ہوئے اجیار، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ساچا کھنڈا کھڑگ تیز کٹار، نام ندھانا لئے چکایا۔
 پرگٹ ہوئے آپ کرتار، کل کاتی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ کلجگ انتم آونا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ تیرا
 روپ مات دھراونا، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹاونا، نہکٹک اپنا ڈنک وجائیندا۔ دواں وچولا شبد رکھاونا، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ سو
 پُرکھ نرنجن روپ دھراونا، ہنگ برہم ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ لیکھا آپ مکائیندا۔ جگ جگ
 لیکھ مکاونا، لوک مات ہو اجیار۔ تیرا لہنا آپ چکاونا، کلجگ انتم پاوے سار۔ اپنا بھو آپ کھلاونا، ذئی دویتی پردہ دئے اتار۔ جگت جگت جگ آپ سکھاونا،
 جاگرت جوت کر اجیار، رکت بوند لیکھے لاونا، تتوت تن شنگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے انتم لئے سنبھال۔ کلجگ انت سنبھالنا،
 پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کیتا قول آپے پالنا، بھل نہ جائے شہنشاہ۔ نرگن سرگن کرے کھیل سری بھگوانا، پاربرہم برہم روپ وٹا۔ جوت جگائے اک
 اکالنا، پُرکھ اکال اگم اتھاہ۔ شبد بنائے جگت دلانا، سچ دلالی اک رکھا۔ پھل ویکھے لگا ڈالنا، پت ڈالی پھول بھلا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، انتم لیکھا دئے مکا۔ انتم لیکھا مکاونا پنڈھ، ہر سنگر ہتھ وڈیائیا۔ گر گر ہوئے سدا بخشند، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ بھگتن دیوے پرمانند، سنت

نجانند سماںیا۔ گرگھ گائے سہاگی چھند، گیت گو بند اک الایا۔ گرگھ گائے بتی دند، رسنا جہوا آپ ہلایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جگ جگ ٹٹی لئے
 گنڈھ، گنڈھنہار آپ ہو جائیا۔ پہلوں توڑیا تندو اتند، دُو جے شاہ سپس تاج دکھایا۔ تیجے چیر لہائے ہو یا آپ بخشند، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتم
 ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ لیکھا چکے وچ برہمنڈ، پاربرہم سچ سچ سرنایا۔ ناتا توڑے جیرج اند، مات گر بھ پھیر نہ آئی۔ لکھ چوڑاسی ٹٹے
 چھند، گیرا گیت نہ کوئے بھوایا۔ درگھر ساچے چڑھے چند، ست ست ست ہوئے رُشنا یا۔ سنگھ گر میچ گرو سدا بخشند، گرگھ بھل کدے نہ جائیا۔ جگ
 جگ دامکیا پنڈھ، پاندھی اپنا جائے پنڈھ مکایا۔ اتم گایا ایکا چھند، سوہنگ شبد وڈی وڈیا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا جھولی
 پائی۔ پورب لہنا جھولی پا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام گہنا تن سجا، گرگھ ویکھ دکھائیندا۔ چرن پریتی اک سمجھا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچی ریتی
 اک چلا، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ کھیل انڈیٹھی آپ کرا، اپنا کیتا قول نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نت نوت گرگھ ہت
 اپنا روپ دھرائیندا۔ گرگھ ہت ہر کرتار، جگ جگ کھیل کھلایا۔ دوسر کرے نہ کسے پیار، لکھ چوڑاسی رہی کر لایا۔ نظر نہ آوے وچ سنسار، کوٹن
 کوٹ بیٹھے راہ تکایا۔ کوٹن کوٹی پڑھ پڑھ کرن وچار، چوڑاں وڈیا ہوئی ہلکایا۔ کوٹن کوٹی تیر تھ تھیں ہون خوار، اٹھسٹھ بیٹھے دھونیاں تائی۔ کوٹن کوٹ
 سر پائی بیٹھے چھار، کوٹن کوٹ جل دھارا رہے وہایا۔ کوٹن کوٹ جوگ ابھیاں کرن وچ سنسار، کوٹن کوٹ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بیٹھے تاڑیاں لایا۔ بن
 سنگر پورے کوئے نہ پاوے سار، دیوے درس نہ ہر رگھرائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیار، ہر جن ساچے لئے ملا یا۔ جنم جنم دا لاہیا بھار، پورب لیکھا رہے نہ
 رایا۔ اتم شبد تند بیٹھے آپ نرنکار، تندو اتار نہ کوئے دکھایا۔ دو جہان نہ کٹے کوئے کٹار، تیر تلوار نہ کوئے انگ لگایا۔ پھر پھر باہوں جائے تار،
 تار نہارا اک اکھوایا۔ نال رلائے سرب پروار، بردھ بال جوان دئے وڈیا یا۔ مستمکھ روون زارو زار، ہر کرتا کون کھیل کھلایا۔ دوس ماس برکھ گھڑی پل
 آپے رہیا وچار، تھت وار بھیو نہ رایا۔ گرگھ اٹل رہے تیرا مینار، جگت منارا ڈھیہہ ڈھیہہ خاک ملا یا۔ گرگھ تیرا گرگھ منگے درس دیدار، گرگھ گر
 گر ایکا دھام سہا یا۔ اتم میلا اتم دھار، جوتی جوت جوت ملا یا۔ جس جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا ایکا وار، ایکنکارا لئے ملا یا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، چار جگ دا بچھلا لیکھا لکھنہار دین دیا، کرے کھیل جگت نرالا، لہنا چکے
کال مہاکالا، سچھنڈ دکھائے سچی دھر مسالہ، دُھر درگاہی ہوئے آپ سہائیا۔

★ ۹ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ چما کلاں ★

آد پُرکھ ہر جوت جگائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سچھنڈ دوارے سوبھا پائیندا، تخت نواسی کھیل اپار۔ تھر گھر ساچا آپ سہائیندا، الکھ اگوچر اگم
اپار۔ نور نورانہ ڈگمگائیندا، جوتی نور کر اجیار۔ اپنی کل آپ دھرائیندا، عقل کل کر پسار۔ رُپ انوپ آپ وٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، آد جگادی ہر نرنکار۔ آد جگادی کھیل کھلائیندا، اک اکلّا بے پرواہ۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح۔ ایکنکارا سچ دوارا
آپ سہائیندا، آد نرنجن جوتی نور کر رُشنا۔ سری بھگوان ویکھ دکھائیندا، ابناشی کرتا اپنا مندر دے آپ سہا۔ پاربرہم پر بھ رُپ دھرائیندا، ریکھ رنگ
کوئے جانے نہ۔ سچھنڈ دوارا اپنا آپ اپائیندا، اپنی سیوا آپ کما۔ سچ سنگھاسن اک سہائیندا، پاوا چول نہ کوئے رکھا۔ ہر نرنکارا نر اکارا اپنا آسن لائیندا،
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ بھوپ
آپ اکھوائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، آد جگادی دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، کرنی کرتا اپنی کرت آپ کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچھنڈ دوار دے وڈیائیا۔ سچھنڈ دوار سری بھگونت، اک اکلّا آسن لائیندا۔ آد جگادی مہما اگنت، بھيو کوئے نہ
پائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، پُرکھ اکال اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ پُرکھ اکالا کھیل نرالا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ آپے چلے
اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ آد جگاد اپنی کرے آپ پر تپالا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے

ساچے وڑ، اپنا آسن آپ سہائیندا۔ سبکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، کر کپاگن ندھان۔ نرگن نرگن آسن لائیندا، راج راجانا شاہ سلطان۔ سیس تاج اک
 ٹکائیندا، تخت نواسی ہو مہربان۔ ساچا ٹھم آپ ورتائیندا، آپے پائے اپنی آن۔ اپنا بندھن آپ رکھائیندا، آپے لیکھا جانے دو جہان۔ سگلا سنگ آپ
 نبھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ کھائیندا۔ ہر اپنا بھو کھلا ونہارا، اپنی مہما آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے
 دھر دربارا، درگاہ ساچی وٹی ودھائیا۔ اک اکلا اینکارا، پروردگارا جلوہ نور نور درسائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگمڑی کار کرائیا۔ اپنے مندر ہو اجیارا، دیا
 باقی کملاپاتی اک ٹکائیا۔ آپے پاوے اپنی سارا، پاربرہم اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس
 آپ وٹائیا۔ ویس وٹائے ہر نرنکارا، نرگن نرگن کھیل کھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، ظاہر ظہور اپنی دھار چلائیندا۔ میل ملاواناری کنت بھتارا، کنت
 کٹوہل آپ اکھوائیندا۔ شبد انادی بنائے سٹ دُلارا، شبد شبدی آپ اٹھائیندا۔ اک کرائے ونج وپارا، ایک وست ایک ہٹ وکائیندا۔ ایک چرن کول بخشے سچ
 سہارا، سچ اشان اک سمجھائیندا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، دُھن ناد ناد وکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ
 ۱۳۲ ابناشی کرتا اپنی گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سٹ دُلارا جایا، کر کپاگن ندھان۔ شبدی شبد ناؤں رکھایا، نہ کوئی دیسے تت نشان۔ دائی دایا آپ
 اکھوایا، سیوا کرے سری بھگوان۔ اپنا روپ آپ جنایا، آپے ہو یا نگاہبان۔ جوتی جاتا بھو نہ رایا، جاگرت جوت جگائے اک مہان۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دھر فرمانا آپ سنایا۔ شبد دُلاراے اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ نرگن نرگن گکھ لایا بھاگ، روگ
 سوگ دُکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ میرا روپ تیرا لکھ، تیرا لکھ میرے ونج سمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کپا کر، شبد سٹ دیوے ور، ایک راہ
 جنائیندا۔ شبد سٹ اٹھ بلکار، ہر ساچا دئے وڈیائیا۔ تیرے سر ہتھ رکھے کرتار، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ تیرے رنگ روے آپ نرنکارا، اپنا رنگ تیرے
 ونج سمائیا۔ تیرا مردنگ وجے اپرا پارا، الکھ الکھنا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ایک شبد دیوے ور، وست امولک اک ورتائیا۔
 وست امولک ہر نرنکارا، اپنی آپ ورتائیندا۔ ست سرپ بھر بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ وکھائیندا۔ تیرا کھیل کرے نیارا، نرگن نرگن پُرکھ اکال آپ

کرائیندا۔ اجوئی رہت ہوئے اُجیارا، انہو پرکاش کرائیندا۔ تیرا مندر سچ دوارا، تھر گھر اک بنائیندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے
 جُھہائیندا۔ رُو سس نہ کوئے اُجیارا، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیندا۔ ایکا نُور جوت اُجیارا، شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، اُبھل اُبھل اُبھل اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر کرتار، ایکا ایک جنائیندا۔ اپنی اچھیا تیرا ورتار، تیری اچھیا ساچی کھیل
 کھلائیندا۔ تیرا ناؤں پرگٹ کرے آپ نرکار، نرگن ناؤں نرکارا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ایکا
 رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچی دست ہر جھولی پا، ایکا گن سمجھایا۔ سُن اگم کھیل کھلا، دھواں دھار آکاش پرکاش اپنا رُوپ پرگٹایا۔ ایکا اچھیا دئے دکھا،
 نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ واستک رُوپ آپ دھرا، وشن ڈنک وجایا۔ شبدی شبد لئے پرگٹا، مات پت نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی گودی لئی سہا، شیرخور سیر نہ
 کوئے پیایا۔ اپنے اند آپ سہا، اند منگل آپے گایا۔ اپنا فرزند آپ بنا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا بندھن آپے پا، آپے ہوئے سہایا۔ اپنا چھندن آپ سنا،
 گیت سہاگی اک سنایا۔ اپنا امرت آپ وہا، بچھر دھارا آپ ٹکایا۔ اپنا کول آپ کھلا، آپے رہیا مہکایا۔ اپنا انگ آپ کٹا، پاربرہم اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔
 آپے برہم رُوپ لئے دھرا، بھو کسے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور ساچے سُت، شبد شبدی لئے اُچھایا۔ شبد اُچھایا وشن
 دھار، وشن اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشن کرے ست پیار، امرت برکھے گھر گلزار، بھل بھلوڑی ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم کر پیار، برہم اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ وسنہارا دھواں دھار، سُن اگم پھول بھلائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، کملا پاتا اپنا بھو آپ چکائیندا۔ شکر چلائے ایکا راتھا، تتوت سہائیندا۔ وشن
 برہما شو بنائے سا تھا، شبد ڈوری اپنا بندھن پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اندر باہر آپے جانے اپنا سچ تماشا، ویکھنہار آپ ہو
 آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ دوارا اک جنائیندا۔ سچ دوارا ترے گن دھار، ایکا ایک سمجھائیندا۔ ایکا جوت ہر
 نرکار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایکا ماتا کرے پیار، ساچی گود آپ سہائیندا۔ ایکا شبد ہوئے سکدار، اپنا ناؤں سرب سنائیندا۔ ایکا کرے سچ ورتار، ساچی
 سکھیا سکھ رکھائیندا۔ ایکا دست بنے ورتار، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔ ایکا تولا تولنہار، آد جگادی تول تلائیندا۔ ایکا بولا بولنہار، ہر ہر اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔

آپ اپنا پردہ آپے کھولا، وشن برہما شو درشن پائیندا۔ آپ اپنا جانے چولا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ آپے رکھے پردہ اولہا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ وشن برہما شو اُچھایا، شبدی شبد وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی حکم سنایا، بُھل کوئے نہ جائیا۔ اپنا کھیل آپے رہیا کھلایا، خالق خلق روپ وٹایا۔ آپے بنے دائی دایا، آد جگادی سیو کمایا۔ اپنا در آپ کھلایا، کرپا کر سچے شہنشاہیا۔ ساچے تخت بیٹھ حکم سنایا، سچھنڈ وٹی ودھایا۔ وشنوں اٹھ اٹھ سپس جھکایا، چرن کول دھیان لگایا۔ خالی ہتھ رہیا دکھایا، نیتزیناں نیر وہایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، دے مت رہیا سمجھایا۔ چرن کول مستک اک لگایا، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشنوں سننا کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہوں داتا دیونہارا دان، آد جگادی آپ ورتائیندا۔ سدا سدا رکھے سنگ گن ندھان، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر بھگوان، ایک ایک جنایا۔ وشنوں کرنا چرن دھیان، چرن چرنودک مستک ٹکا دئے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، گھر گھر رزق سبایا۔ ساچی وست امولک جھولی پا، ہر ساچے سچ سنایا۔ تیرا بھنڈارا اک رکھا، تیرا تیری سیو کمایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیری سیو دئے لگا، بُھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما سُت لئے پرگٹایا۔ اٹھ سُت بال نادان، برہمے ہر سمجھائیندا۔ پاربرہم ہو پردھان، اپنی دھار آپ دکھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان آپ وڈیائیندا۔ میرا روپ تیرا نشان، تیرا نشان آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، آد پُرکھ آد اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ بھو نیار، ہر ساچا سچ جنایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، تیری ونڈن آپ ونڈایا۔ سر ہتھ رکھے سمرتھ کرتار، سگلا سنگ نبھایا۔ دیوے و تھ اپرا پار، آپ اپنی گنڈھ پوایا۔ چلائے رتھ وچ سنسار، مہاسار تھی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ات رہیا سمجھایا۔ ایک ات ہر کا ناؤں، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہو، آپ اپنی کل آپ دھرایا۔ آد جگاد کرے سچ نیاؤں، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بال انجانے اپنی گود سہایا۔

سدا سہیلا رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمر تھ ہتھ وڈی وڈیاں۔ آد آنت کرے سچ نیاؤں، دوسر سنگ نہ کوئے دکھایا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ گراؤں، نگر کھیڑا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، حکمی حکم آپ سنایا۔ شکر اٹھایا بھولا ناتھ، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ تیرا دکھائے ایک گھاٹ، سچ کنارہ آپ جنائیندا۔ میری جوت تیری للاٹ، ساچے ہٹ آپ دکھائیندا۔ تیرا بستر میری کھاٹ، میری کھاٹ تیرا آسن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی بوجھ آپ بچھائیندا۔ ساچی بوجھ ہر بچھائے، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ شکر ایک حکم سنائے، حکم حاکم سچا شہنشاہیا۔ جو گھریا سو بھن دکھائے، ہتھ ترسول اک دکھایا۔ جگا جگنتر تیری سیو لگائے، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ وشن برہما شو ہر بندھن پایا، شبد ڈوری ہتھ رکھایا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال دین دیال اپنا چھندن آپ سنایا، نش اکھر کرے پڑھایا۔ اپنا چندن چرن دھوڑ مستک ککا اک لگایا، جوتی نور کرے رُشائیا۔ امرت آتم پرماندن اک دکھایا، کول کولا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں ایک راہ دکھایا۔ وشن برہما شو ایک راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بن ملاح، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ایک کارا دئے صلاح، صفتی صفت آپ وڈیائیندا۔ آد زرنجن جوت جگا، جوت اُجالا اک دکھائیندا۔ ابناشی کرتا پکڑے بانہہ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان چپائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم سر ہتھ ککا، ساچی سکھیا اک دکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑا، گھرن بھنہار ایک حکم جنائیندا۔ وشنوں بیٹھا سیس بھکا، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ برہما آگے جھولی رہیا ڈاہ، خالی ہتھ دکھائیندا۔ شکر ہوئے نمانا چرن کول رہیا راہ تکا، جگدیش کون کھیل کھلائیندا۔ کون روپ بنت لواں بنا، کون وست ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ایک اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی دیا آپے دھار، اکال پُرکھ دیا کمایا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی سنیا لئے منایا۔ ستوگن ست پیار، وشنوں جھولی پائیا۔ رجوگن ایک ہار، برہمے ونڈ ونڈائیا۔ طپو تیرا آنت سار، شکر ہتھ رکھایا۔ تیاں وچولا بن زرنکار، تیاں ایک بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی واسنا اپنے وچ کائیا۔ اپنی واسنا وشن دھر، واسنک روپ دھرایا۔

برہے اندر آپے وڑ، اپنا پردہ لایا۔ شکر آگے آپے کھڑ، سوچھ سرپوئی درس دکھایا۔ تیاں پھڑائے ایکا لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لینا گھڑ، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ پنچ تت برہم اچھیا پرہہ آگے کر، آپ اپنا بھو دے کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ترے گن ناتا پنچ تت، برہما وشن شو کرمی گڑمایا۔ اک بھجھائے نرگن نرور کملاپت، اپنا بندھن آپ پانیا۔ ایکا وست اندر گھت، اپنی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ نرگن سرگن اندر رکھ، سرگن نرگن دے جنایا۔ آپے ہڈ ماس بنے ناڑی رت، بوند رکت آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، آپے ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑیا، ترے ترے دھار چلائیندا۔ آپے جانے نو نو دریا، نو نو کھیل کھلائیندا۔ آپے گھر وچ گھر ساچا سریا، گھر گھر وچ آپ اپنایا۔ آپے نرگن سرگن اندر وڑیا، ڈونگھی کندر آپے آسن لائیندا۔ آپے جوتی نور کرے اجریا، پرکاش پرکاش آپ دکھائیندا۔ آپے امرت نہاوے ساچے سریا، سر سرور اک بھرائیندا۔ اپنا پردہ لاه کے آیا ڈریا، بھے بھیانک اپنا ناؤں دکھائیندا۔ آپے پھڑیا اپنا لڑیا، آپے ناد دھن و جائیندا۔ آپے شبد انحد کھیل ساچا کریا، آپے پنچم بہہ بہہ گائیندا۔ آپے آتم سیجا ساچی چڑھیا، آپے کنت روپ پرگٹائیندا۔ آپے سرت سوانی لائے لڑیا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ آپے پنچ تت کھیل اپنا کریا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ آپے لیکھا جانے سیس دھڑیا، گپت ظاہر اپنا ناؤں وٹائیندا۔ آد جگاد کدے نہ مریا، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ وشنوں بھنڈارا ایکا بھریا، لکھ چوراسی آپ ورتائیندا۔ برہے ناؤں ایکا پڑھیا، چارے وید گائیندا۔ شکر باسک تشکا گل وچ دھریا، کنٹھ مالا آپ سہائیندا۔ تیاں وچولا آپے بنیا، آد آد اپنی بنت بنائیندا۔ آپے ہوئے نر نرائن نریا، نرور پڑکھ اکال اپنی کھیل کھلائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، آد جگاد آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ایکا ور، ورتاتا آپ ہو جائیندا۔ وشن برہما شو سچ وست ہر درپا، اٹھ اٹھ لئے انگرایا۔ ترے ترے بیٹھے سیس جھکا، چرن کول دھیان لگایا۔ تیری اچھیا رچنا لئی رچا، لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا۔ کون دھار دھیں ککا، کون تھان دھیں سہایا۔ کون سیوا لئے کما، کون ہوئے سہایا۔ کون لیکھا کھئے تھاؤں تھاں، بھل کدے نہ جایا۔ کون چپائے تیرا ناں، ناؤں نرکارا دے سنایا۔ کون بنے پتا ماں، اپنی گود لئے

وڈیا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھا سیس جھکایا۔ وشن برہما شو منگے منگ، ہر آگے جھولی ڈاہ۔ کون کون چاڑھے ساچا رنگ، لکھ چوراسی بنے ملاح۔ کون ڈوری اڈے پتنگ، کون لیکھا جانے دو جہاں۔ کون رکھے ساچا سنگ، لوک مات بنے ملاح۔ کون کٹے بھکھ ننگ، لکھ چوراسی پردہ دیوے پا۔ کون وجائے نام مردنگ، گھر گھر ڈھول دے سنا۔ کون سہائے سچ پتنگ، آتم انتر بیٹھے آسن لا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تے ڈھیہہ پے سرنا۔ تے ڈھیہہ پے سرنائی بالک، بالی بدھ اک جنایا۔ توں صاحب سلطان سچا خالق، خلقت تیری دھار چلایا۔ بے عیب پروردگار کون روپ تیرا بنے ثالث، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ کون روپ مٹائے نندرا آلس، جاگرت جوت کر رُشنا گیا۔ کون روپ دھرائیں اپنا خالص، تتوت نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ وشن برہما شو سرن سرن، ایک اوٹ تکایا۔ ایک بخشش ہر مہرباں، در تیرے منگن آیا۔ کون ویلا کون وقت دیکیں سہا، وار تھت کون وڈیا گیا۔ کون روپ نتھاوایاں دیویں تھاں، تھان تھنتر اک سہایا۔ کون انگ پکڑے بانہہ، بال انجانے لئیں اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا اپنا ناؤں، نام نامہ جھولی پانیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، نرگن داتا ہر نرنکار۔ وشن برہما شو سہائیندا، آپ اپنا کر پیار۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ اپنا نام مردنگ وجائیندا، برہما دے ادھار۔ چارے وید آپے گائیندا، آپے ہوئے سُننہار۔ ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا، سنجگ تریتا دوا پر کلج کر وچار۔ چارے کھانی آپ بنائیندا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج لے اُہار۔ چارے بانی آپ پرگٹائیندا، پراپنتی مدھم بیکھری پائے سار۔ چارے ورن آپ بنائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش کر اُجیار۔ لکھ چوراسی گہرا آپ دوئیندا، آپے ہوئے گہرنہار۔ شکر تیرا سنگ رکھائیندا، کرپا کرے دین دیال۔ مہاکال اپنی کل ورتائیندا، وسے سچ سچ دھرمسال۔ کال اپنا روپ دھرائیندا، تیرا بنیا رہے دلال۔ رائے دھرم نال رلائیندا، مارگ دے اک سکھال۔ چتر گپت حساب لکھائیندا، ویکھنہارا پت ڈال۔ دھرم رائے گھر پتیری ایک جائیندا، کرپا کرے گن ندھان۔ لاڑی موت ناؤں دھرائیندا، جگت دے نہ کوئے نشان۔ سیس جگدیش آپ گندائیندا، آپے ہوئے نگاہبان۔ جو گھریا بھن وکھائیندا، تھر دے نہ کوئے نشان۔ اپنی کرتا قیمت آپے پائیندا، لکھ چوراسی ہو پردھان۔ اپنا نام

مردنگ وجائیندا، ست ستوادی ہتھ اٹھائے اک نشان۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچے سنتاں میل ملائیندا، دھر دی بانی مارے بان۔ گرگھ اپنی گود بہائیندا، لکھ چوراسی وچوں پچھان۔ گرگھ ساچے انگ لگائیندا، آپے ویکھے بال انجان۔ اوتار گر اپنا ناؤں پرگٹائیندا، نرگن سرگن ہو پردھان۔ جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا، جودھا سور پیر بنے بلوان۔ گرگھ ہنکاری آپ تڑائیندا، آپے میٹے پنج تت نشان۔ آپے حکمی حکم سنائیندا، آپے دیونہارا دھر فرمان۔ وشن برہے شو تیری سیوا سچ لگائیندا، بھل نہ جانا بن انجان۔ نو نو ونڈ آپ ونڈائیندا، نو نو ویکھے گن ندھان۔ چاروں گنٹ پھیرا پائیندا، دہ دشا کھیلے کھیل سیری بھگوان۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جگ حصہ آپ ونڈائیندا، دھرت دھول دیوے مان۔ زمیں اسماناں ویکھ وکھائیندا، منڈل منڈپ آپے پائے آن۔ گگن لگنتر پھول بھلائیندا، رو سس کرے پچھان۔ چوڈاں لوک اپنی جوت جگائیندا، چوڈاں ہٹ کھول دکان۔ چوڈاں طبقاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا، داتا دانی سیری بھگوان۔ اپنی ودیا آپ پڑھائیندا، چوڈاں ودیا کر پردھان۔ جگ جگ ناتا آپ جڑائیندا، شاستر سمتر وید پُران۔ جگت مہما آپ جنائیندا، آپے ہوئے گن ندھان۔ انجیل قرآنا آپے گائیندا، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا آپ وکھائے تن نشان۔ سچ حدیثا اک پڑھائیندا، تیس بتیسا آپے گائے انجیل قرآن۔ پیر فقیر آپ اکھوائیندا، ملا شیخ مسانک پیر دستگیر ہوئے حیران۔ اعظمتو کسمتو اپنے ہتھ رکھائیندا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی ہوئے نگاہبان۔ کلمہ کلمی آپ پڑھائیندا، آب حیات دو دو آب دیوے دان۔ آپے نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، آپے نانک نام جانے دو جہان۔ ست نام منتر آپ درڑائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہے شو دیوے ور، بھل نہ جانا بن نادان۔ وشن برہما شو نہ بھلنا، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ ایکا کٹے ساچے ٹلنا، پُرکھ ابناشی آپ تھائیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا ہلنا، پھل پھلواری مات لگائیندا۔ امرت آتم گھر گھر ڈھلنا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لوک مات بھنڈارا کھلنا، گر اوتار آپ ورتائیندا۔ انتم کلج کسے نہ پئے کوئی ملنا، قیمت کرتا کوئی نہ پائیندا۔ جیواں جنتاں خاکی خاک رُلنا، خاکی خاک سرب اڈائیندا۔ ہر کاناؤں ایکا بھلنا، اشٹ دیو نہ کوئی منائیندا۔ شبہ اندھیر ایکا جھلنا، لکھ چوراسی جڑ اکھڑائیندا۔ سنمل بوٹا انتم ہلنا، پت ڈالی بھل نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ور، اپنا

بھو آپ کھلائیندا۔ ساچے ہر بھو کھلایا، پُرکھ ابناشی ہر اگم۔ نو نو چار گیزا اپنے ہتھ رکھایا، نہ مرے نہ پئے جم۔ جگ چوکڑی پار کرایا، گر گر بیڑا
 بٹھ۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھایا، سنجگ ست چڑھائے چن۔ گرگھ ساچے رنگ رنگایا، دواپر جائے من۔ گرگھ ساچے راہ لگایا، کلجگ ویکھ اندھیرا اندھ۔
 سرشٹ سبائی بھرم بھلایا، نہ کوئی مکائے اپنا پنڈھ۔ ہر کاروپ نظر نہ آیا، رسنا گا گا تھکی چھند۔ نجاند کسے نہ پایا، آتم آیا نہ پرمانند۔ گھر کنت نہ کسے
 ہنڈھایا، نار ہوئی دہاگن رنڈ۔ گھر مندر نہ کوئی دکھایا، جگ جگ ٹٹی نہ دیوے گنڈھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ
 سمجھائے دیا کمائے کلجگ کھیل کرے ہر ہر گوہند۔ نو نو چار چوکڑی کلجگ اترے پار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوٹن کوٹ رام لئے اوتار، کوٹن کوٹ کرشن
 ناچ نچائیندا۔ کوٹن کوٹ سخیں منگلاچار، کوٹن کوٹ منڈل راس رچائیندا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ کرن پکار، کوٹن کوٹ محمد ادھ وچکارے راہ تکائیندا۔
 کوٹن کوٹ بھگت بھگونت سنت راہ تنگن میت مرار، کوٹن کوٹ گرگھ ایکا گیان درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو
 دیوے ایکا ور، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ نو نو چار اترے پار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل ہر اگم اپار، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار،
 نانک سرگن ناؤں دھرائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکار، ناد انادی آپ وچائیندا۔ میل ملائے سچکھنڈ سچے دربار، سچکھنڈ نواسی ویکھ دکھائیندا۔ نرگن جوت جوت
 اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے بنے ناری کنت بھتار، آپے ساچے مندر سوہا پائیندا۔ آپے داتا دانی بن ورتار، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ -----
 نانک نرگن ہر ہر وچ سمائیندا۔ آپے پیچ تت روپ دھرے بالک، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ ایکا نام آپے دیوے ثالث، ست نام منتر آپ درڑائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نانک آپے گوہند دھار، آپے ست دُلا لائے اُبھار، آپے بنے میت مرار، سگلا سنگ آپ بنائیندا۔
 آپے سگلا سنگ رکھ، اپنی دھار چلائیندا۔ آپ نرگن ہو پرتکھ، سرگن روپ پرگٹائیندا۔ آپے اپنیاں کردا آیا پکھ، جگ جگ سیو کمائیندا۔ آپے اوچاں
 نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا مارگ ساچا دس، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ آپے ہر گھٹ ہر دے اندر وس، ہر جو اپنا درس دکھائیندا۔
 آپے نو سو پُرا نوے چوکڑی جگ پنڈھ مکایا نس، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ رین اندھیری ہوئی مس، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔

ترے گن مایا ڈسنی ڈسے ڈس، ساتک ست نہ کوئی کر ایندا۔ پنچ وکارا ہویا وس، ہر کاشد نہ کوئی دھی ایندا۔ جوٹھ جھوٹھ کام کرودھ لوبھ موہ کلجک جیواں اندر رہیا وس، کوڑا بنک اک سہ ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اتم لیکھا آپ سبھ ایندا۔ لیکھا انت سمجھایا، ہر کرتار ہو مہربان۔ نو نو چار رہن نہ پایا، جگ چوکڑی مٹے نشان۔ کلجک اتم ویکھ دکھایا، پاربرہم سری بھگوان۔ گوہند سورنال رلایا، جودھا سورپیر ملی بلوان۔ شبد کھنڈا اک چکایا، رکھے وچ نہ کسے میان۔ برہمنڈاں کھوج کھجایا، لیکھا جانے دو جہان۔ لوآں پڑیاں پھول بھلایا، وشن برہما شو لے اٹھال۔ کروڑ تیتیا دے ہلایا، سُرپت اٹھائے بال نادان۔ انت لیکھا دے مکایا، گلیا رہے نہ وچ جہان۔ اپنا ناؤں لے پرگٹایا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ بھيو ابھیدا دے گھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان، اپنا بھيو گھلاونا، کلجک اتم وار۔ جوتی جامہ ویس وٹاونا، نرگن نرگن نرگن لے اوتار۔ نہہکنک ناؤں رکھاون، دس نہ آئے وچ سنسار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، راج راجاناں مارے مار۔ کوڑی کرپا میٹ مٹاونا، کلجک رہے نہ دھواں دھار۔ سبجگ ساچا چند چڑھاون، چار ورن کرپیار۔ گیت سہاگی ایکا گاون، لکھ چوڑاسی بول جیکار۔ اتم پر ماتم ایکا رنگ رنگاونا، چارے جگ دے ادھار۔ سگلا سنگ آپ رکھاون، غریب نمائیاں پاوے سار۔ سرشٹ سبائی شاہ پاتشاہ اک بناونا، دوسر اور نہ کوئے سرکار۔ دھر فرمانا حکم جناونا، دھر دی بانی اک ادھار۔ پُرکھ اکال اک مناونا، ایکا بول نام جیکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا ناؤں رسنا گاون، ایکا مندر ایکا گردوار۔ مسجد مٹھ شوڈوالا اک دکھاون، ایکا گھر سچا گھر بار۔ ناد انادی اک وجاونا، انحد دھن سچئی دھنکار۔ گرہ گرہ اپنا بھيو چکاونا، گھر گھر وچ میلا میت مرار۔ گر چیلاروپ دھراونا، سبجن سہیلا پروردگار۔ اک اکیلا کھیل کھلاونا، کلجک تیری اتم وار۔ برہما وشن شو تیرا پنڈھ مکاونا، پاونہارا ساچی سار۔ اپنا بیڑا آپ چلاونا، کھیوٹ کھیٹا بنے ہر نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے اپنی کار۔ نہہکنک اک نرنکار، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ دوجے جانے اپنی دھارا، قدرت قادر ویکھ دکھایا۔ تیجے تیاں لوکاں وسے باہرا، ترے گن مایا وچ کدے نہ آئی۔ چوتھے چوتھے گھر وسے کرتارا، چوتھے پد میل ملائی۔ پنجم ناد شبد دھنکار، پنجم گائے سبج سبھائی۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہارا، پُرکھ اکال اپنا مندر آپ سہائی۔ ستویں ست ستوادی ساچی

دھارا، ست پُرحہ اپنی آپ چلایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسے باہرا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ نہ کوئے وڈیایا۔ نو دوارے کرے پار کنارہ، جگت وائے نہ رانیا۔ دسویں دہ ویشا پاوے سارا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ دیوے درس اگم اپارا، گھر گھر وچ نرگن جوت کر رُشنائیا۔ دُھن انادی ناد وچائے سچا جیکارا، آتم سُن آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی وچوں چُن، گرگھ سبجَن لئے ملائیا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، کتھنی کتھ نہ سکے کوئے رانیا۔ سرب پکار رہیا سُن، سُننہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی پھولنہارا، گھٹ گھٹ آپ سمانیدا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، سرگن نرگن ویکھ وکھانیدا۔ شبد شبدی کر پیارا، ہر جن ساچے میل ملائیدا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑا، گرگھیں مکھ وکھانیدا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا، ترے گن تت آپ بھجانیدا۔ شبد وکھائے ساچا لاڑا، سرتی ناری کنت پرنائیدا۔ اک وکھائے سچ اکھاڑا، گھر مندر آپ سہانیدا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، جوتی نور نور ڈگمگائیدا۔ منمکھ جیو کھج تے پیر پساہ، دُئی دوتی پردہ نہ کوئے لائیدا۔ کھج لٹی جائے بنیا ٹھگ چور یارا، ٹھگ ٹھگوری ایک پائیدا۔ کوئی پچیا رہے نہ ناری نارا، گھر گھر اپنی الکھ جگائیدا۔ گرگھ ورلے سنگر ملیا ایکنارا، سر اپنا ہتھ لکھانیدا۔ ناتا توڑے سرب سنسارا، چرن کول پریت بندھانیدا۔ لکھ چوراسی کرے پار کنارہ، جونی جون نہ کوئے بھوانیدا۔ مات گر بھ نہ آئے دوجی وارا، جو جن نیز لوچن درشن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ورلے مات ترانیدا۔ گرگھ ورلا تاریا، آد جگادی کار۔ سنساروگ نواریا، ہوئے ہنگتا کر خوار۔ ایکا بخشے نام آدھاریا، اپنا نام ست ورتے ورتا۔ برہم تت آپ وچاریا، پار برہم سچی سرکار۔ چرن کول نت بندھا رہیا، نہ کوئی توڑے وچ سنسار۔ اپنی گاتھا آپ سنا رہیا، سبج ساچی کر وچا۔ سوہنگ شبد آپ پرگٹا لیا، برہم پار برہم کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نرگن زوریر آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن زوریر پُرحہ اکالا، مورت اکال وڈی وڈیایا۔ آد جگادی دین دیالا، دیاندھ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، کال دیال آپ ہو آئیا۔ کھج انتم توڑے جگت جنجالا، ترے گن پھندن دئے کٹایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لالا، لال انملڑے آپ اٹھایا۔ گل پائے ایک مالا، من کا منکا دئے بھوایا۔ دوس رین وچے ایک تالا، گھر مندر

ہوئے شنوائیا۔ ایک دسے راہ سکھلا، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن
 آپ اٹھایا، لکھ چوراسی بھانڈا پھول۔ اپنا ترس آپ کمایا، دیوے وسنت نام انمول۔ کیٹ ہست ایک رنگ رنگایا، ایک وسنہارا کول۔ ساچی ریت مات چلایا،
 امرت اتم بخشے پائل۔ گیت سہاگی ایک گایا، انحد وجے اگئی ڈھول۔ کایا مندر دے سہایا، سنگر پورا اندرے اندر بول۔ امرت کول دے بھرائیا، اٹی
 کرے نا بھی کول۔ دھرت دھول دے وڈیایا، لیکھا جانے دھرت دھول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑکھ ابناشی ایک ہر آد جگاد جگا جگنتر
 جن بھگتاں بھجھائے لگی بسنتر، اتم اتر جائے مول۔

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر چما کلاں ★

۱۲۲

گرہ مندر ہر سہنجنا، گھٹ بھیتھر کھیل کھلائیندا۔ دیپ جگائے جوت زرخنا، زرویر پڑکھ ویکھ دکھائیندا۔ آد جگادی درد دکھ بھجے بھنجنا، دیناں
 انا تھاں ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ ورلے نیر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر گوائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، دُرمت میل دھوائیندا۔ دو جہاناں بنے ساچا
 سجن، ساک سجن سین اپنا ناواں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ گرہ مندر سو بھاؤنت، ہر سنگر پڑکھ سہایا۔
 پڑکھ ابناشی مہما گنت، وید کتیب بھو نہ رایا۔ گرگھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی بو بھجھایا۔ میل ملاواناری کنت، گھر سہنجنی بیج ہنڈھایا۔ چولی
 چاڑھے رنگ بسنت، رنگ میٹھی اتر کدے نہ جایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا موہ مٹایا۔ آسا منسا پوری کرے جو جن آیا منگت، ترشنا ترکھا
 رہے نہ رایا۔ میل ملاواں ساچی سنگت، سکلا سنگ آپ ہو جایا۔ ناتا توڑے بھگھے ننگت، گرو گرنٹھ وچ گواہ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گرہ مندر ویکھ دکھایا۔ گرہ مندر ہر پرکاش، جوتی جوت نور اجیارا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی راس، نام دھن اپر اپارا۔ سدا سہیلا
 وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائے وچ سنسارا۔ پورن پوری کرے آس، پڑکھ ابناشا عقل کل دھارا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، گگن منڈل دے سہارا۔

۱۲۲

نچ گھر آتم نچ گرہ مندر کر کر واس، ناتا توڑے جگت وکارا۔ اتم آنت کرے بند خلاص، لکھ چوڑا سی اترے پارا۔ لیکھا لگے دس دس ماس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا جگت دوارا۔ جگت دوارا جگت مندر، جگ جگ ویس وٹایا۔ گر سترگر ویکھے گرگھ کایا ڈونگھی کندر، سچ منارا اک وڈیایا۔ آپے توڑے لگا جندر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر دے سہایا۔ گھر مندر اک جنایا، ہر سترگر سجن میت۔ کایا کوٹھڑی اک بنایا، گھر گھر وچ رکھے آپ اندیٹھ۔ نو دوارے آپ گھلایا، آپے ویکھے بیٹھ اتیت۔ اپنا مارگ آپ چلایا، سکھمن ٹیڈی رکھی ریت۔ ایڑا پنگل در دربان رکھایا، اٹھے پہر چیتن چیت۔ گرگھ ورا اپنے سنگ رکھایا، آپے کرے پت پنت۔ ساچی ڈوری شبد بٹھایا، آپ سنائے سہاگی گیت۔ ساچی پوڑی آپ چڑھایا، سترگر سجن بن بن میت۔ سر سرور آپ نہایا، لیکھا چکائے ہست کیت۔ انحد شبد آپ سنایا، دُھن انادی ایکا گیت۔ گھر مندر دے وڈیایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھنہارا گر در مندر دیہرا مٹھ مسیت۔ گھر مندر شبد دُھنکار، انحد وجے ودھایا۔ گھر سخیاں منگلاچار، گھر ہوئے سدا رُشانیا۔ گھر وسے بنک دوار، آتم سیجا سچ سہایا۔ گھر میلا کنت بھتار، نر زرائن وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، کایا کنجن پھول بھلایا۔ کایا کنجن ساچا گڑھ، ست پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ گرگھیں اندر ویکھے چڑھ، دوسر دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے بنایا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، شبد شبدی میل ملایا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، گرگھ ناد لئے پڑھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، گھر مندر ہوئے سہایا۔ گرگھیں آپ لگائے لوک مات جڑ، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، ایکا مندر ایکا گھر، ایکا گرہ دکھایا۔ ساچا مندر ہر چرن دوار، گر شبدی شبد جنائیدا۔ ہر بن اور نہ کوئے اترے پار، آد جگاد کھیل کھلاییدا۔ جگا جگتر پاوے سار، بھگت بھگونت میل ملاییدا۔ سنت ویکھے سٹ دُلا، پتا پوت کھیل کھلاییدا۔ گرگھ گرگر لئے ابھار، گر گیان اک درڑائیدا۔ گر سکھ بنائے ساچے لال، لال انملڑے اپنے ہٹ وکائیدا۔ لوک مات بن دلال، جگت جگت آپ وکھائیدا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا رُپ آپ درسائیدا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس سر اپنا ہتھ وکائیدا۔ آپ بہائے سکھنڈ سچی دھر مسال، دو جا گھر نہ کوئے وکھائیدا۔ سدا

سہیلا چلے نال نال، سر سمر تھ ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ گرہ مندر ہر جوُ سیا، کرپاندھ گن ندھان۔ کرے پرکاش کوٹن روُ سیا، جوتی نور نور مہان۔ گرکھاں ہر دے اندر آپے سیا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ میٹے رین اندھیری مسیا، ناتا تے پنج شیطان۔ تیر نرالا ایکا کسیا، شبد اگئی مارے بان۔ من ہنکاری انتم ڈھٹھیا، نہ کوئی دے سے ہور نشان۔ ناتا تے تیر تھ اٹھسٹھیا، جو جن گر چرن دھوڑی کرے اشان۔ بھاگ لگے کایا ٹیا، ملے میل سری بھگوان۔ سنکر پورا جنم دا پورا کرے گھاٹیا، دیونہارا جیا دان۔ گرکھ گر سکھ گر گر سووے آتم سیجا ساچی کھاٹیا، گھر وسدا رہے مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک اکیلا ہو یا رہے نگاہبان۔

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکری کیسر سنگھ دے گرہ پنڈ ڈیوال ★

سو پُرکھ زرنجن جگ جگ کھیل کھلائیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ ہر پُرکھ زرنجن جگ جگ ویس وٹائیندا، آد جگادی بے عیب پروردگار۔ اینکار جگ جگ روپ دھرائیندا، اک اگلا کرپسار۔ آد زرنجن جگ جگ ناؤں پرگٹائیندا، اکھ اکھنا بھو نیار۔ ابناشی کرتا جگ جگ کھیل کھلائیندا، کھیلنہار آپ کرتار۔ سری بھگوان جگ جگ اپنی دھار چلائیندا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے کر وچار۔ پاربرہم جگ جگ اپنا بندھن پائیندا، آپے جانے اپنی سار۔ جگ جگ سچکھنڈ دوارا ہر زرنکارا آپ سہائیندا، تھر گھر کھولے سچ کواڑ۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، محل اٹل اُچ مینار۔ شاہ سلطان آپ اکھوائیندا، راج راجا بن سکدار۔ سیس تاج اک رکھائیندا، تخت نواسی ہو تیار۔ انھو اپنا روپ پرگٹائیندا، جوئی رہت پُرکھ اکال۔ دُھر فرمانا آپ سٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل نیار۔ ---- جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ ہر کرتا بے پرواہ، اک اگلا روپ وٹائیندا۔ آپے بنے سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ زرنجن زرنجن دے صلاح، زرنجن زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ آپے اپنا نور دھرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشا، آپے جانے اپنا سچ تماشا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن آدن آنت، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن مہما آگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے

رانیا۔ ایکٹارا آپے ناری آپے کنت، کنت کنٹول اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ آد زرنجن آپے ہوئے سوبھاؤنت، نور نورانہ ایکا نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھٹنہار آپ اکھوائیا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا آد انت، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ ابناشی کرتا پاربرہم اپنے در در درویش بنے منگت، اپنی بھچھیا آپے جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ جگ جگ رُپ وٹائیندا، الکھ اکھٹنا بے پرواہ۔ اپنا ناؤں آپ رکھائیندا، ناؤں زرنکارا سچا شہنشاہ۔ اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، ست بھنڈارا دئے ورتا۔ اپنا تخت آپ سہائیندا، تخت نواسی سچا شہنشاہ۔ ڈھر فرمانا آپ جنائیندا، حکمی حکم دئے سنا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بنے پتاماں۔ ست ڈلارا آپے جائیندا، آپے گودی لئے ڈکا۔ شبدی شبد ناؤں رکھائیندا، رُپ رنگ کوئے جانے نہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس آپ دھرا۔ ویس اولاک اکلا، آد جگاد دھرائیا۔ وسنہارا سچھنڈ محلہ، تھر گھر ساچے سوبھاپانیا۔ اپنی جوت آپے رلا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ اپنا آسن آپے ملا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، کرپا کرگن ندھان۔ اپنا گھر آپ سہائیندا، آپے زرنگن ہو پردھان۔ اپنا نور آپے ڈمگائیندا، آپے ویکھے ست نشان۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا، آپے ہوئے نگاہبان۔ اپنی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، آپے دیونہارا دان۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، آپ سنائے ڈھر فرمان۔ اپنا ست آپ اٹھائیندا، شبدی شبد وڈ بلوان۔ اپنا کھیل آپ کھلاییندا، کھیلنہارا نوجوان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، وسنہارا سچھنڈ سچے مکان۔ سچھنڈ دوارا ہر سہائیندا، اک اکلا ایکٹار۔ ساچے تخت سوبھاپائیندا، تخت نواسی ہر کرتار۔ شبد ڈلارا اک اٹھائیندا، در گھر ساچے کرے پیار۔ ساچی سیوا آپ جنائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرتیار۔ وشن برہما شو تیری گود بہائیندا، تیرا رُپ اگم اپار۔ اپنا نام تیرا گھر وسائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی آپے جانے اپنی کار۔ ہر کرتا پُرکھ کار کرائیندا، آدن آنتا ہو تیار۔ زرنگن دیا باقی آپ جگائیندا، کملا پاتی میت مرار۔ ساچی تاکی آپ گھلاییندا، تھر گھر کھولے آپ کواڑ۔ شبد ڈلارا وچ وسائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ وشن برہما شو جھولی پائیندا، سر رکھ ہتھ سمرتھ دیوے اک ادھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربار سہنجنا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہایا۔ ہر پڑکھ نرنجنا دُکھ بھجے بھنجنا، اپنا درد آپ ونڈایا۔ ایکنکارا آپے بنے اپنا سبجنا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آد نرنجن آپے کرے اپنا مچنا، آپ اپنا میل ملایا۔ سری بھگوان نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھرن بھنہنا بھو نہ رایا۔ ابناشی کرتا اپنے مندر آپے بہہ بہہ سچنا، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ پاربرہم اپنا پردہ آپے کچنا، آپے ساچی سیو کمایا۔ شبد دلارا ایکا گچنا، پڑکھ اکال آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کھلایا۔ شبد دلارا اٹھیا، ہر ساچا آپ اٹھائیدا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپے تھیا، آپ اپنا بل رکھائیدا۔ ایکا جام پیائے ساچا امرت گھٹیا، آپ اپنا جل دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آد آد اپنا ناؤں پرگٹائیدا۔ آد شبد ہر ہر دھار، سار شبد دے وڈیائیا۔ سار شبد ہر کرتیار، نرگن نرگن میل ملایا۔ نرگن جوتی جاتا ایکنکار، کل کل وچ ٹکایا۔ آپے بخشے اپنا سچ پیار، چرن دیوے کول سچ سرنایا۔ آپ وکھائے اپنا کھول کوڑا، روپ انوپ اک درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبد دلارا آپ سمجھایا۔ شبد دلارا ہر سمجھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ برہمنڈ کھنڈ تیری سیوالایا، سیوا کر ہو تیار۔ وشن وشنو استک اپنا روپ دھرایا، وشنو کرے کھیل نیار۔ اپنی بوند امرت جام وچ رکھایا، جھرنا جھرے اپر اپار۔ کولا کول آپ کھلایا، آپے اندر آپے باہر۔ آپے پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈایا، آپے جانے اپنی دھار۔ آپے سُنّ اگم دھواں دھار پھول بھلایا، نور ظہور کر اُجیار۔ آپے شکر سنگ نبھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد گھاڑن رہیا گھڑ، دوسر ہو نہ کوئے جنایا۔ گھاڑت گھڑے بن تھھیار، ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو کرتیار، ایکا گن دے سمجھایا۔ ایکا وست اپر اپار، نرگن داتا جھولی پائی۔ آد جگاد دتے ساچی کار، بھل کوئے نہ جائیا۔ وشنوں بنا در ورتار، سیوک سیوا اک سمجھایا۔ برہمے تیرا برہم پسا، لکھ چوراسی دے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں اک جیکار، تیرے مندر دے وسایا۔ تیرا مندر ہوئے اُجیار، ایکا نور جوت رُشنائیا۔ دھر فرمانا دیوے اپنی وار، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ ایکا ناد اک دھنکار، ایکا راگ آپ سنایا۔ ایکا تھم ہر کرتار، اُبھل اُبھل آپ جنایا۔ چارے ویداں پاوے سار، چار چار ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ ساچی رچن رچائیدا، کر کرپا گن

ندھان۔ وشن برہما شو آپ اپائندا، آپے ہويا مہربان۔ شبدي دُھر فرمانا آپ سٹائندا، آپے جانے جانی جان۔ اپنا بھيو آپ کھلائندا، نرگن نرگن ہو
 پردھان۔ وشن برہما شو نيوں نيوں سپيس جھکائندا، پُرکھ ابناشي دينا ايکا دان۔ ساچي وست منگ منگائندا، کون رُپ دھرے تيرا اک دھيان۔ جوتي
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ايکا دينا ساچا ور، ہونا مہربان۔ سو پُرکھ نرنجن ديا کمائندا، وشن برہما شو دے جنائيا۔ اپنا رُپ آپ دھرائندا،
 نرگن سرگن کھيل کرائيا۔ ہنگ تيري ونڈ ونڈائندا، سوہنگ اپنا بندھن پائيا۔ کرتا کم آپ کرائندا، آپے چلے اپنی سچ رضائيا۔ لکھ چوراسي تيري جھولي
 پائندا، اپنی ونڈن آپ ونڈائيا۔ چارے ويداں آپ سٹائندا، مہما گنت گنی نہ جائيا۔ چارے کٹناں ويکھ دکھائندا، نرگن جوت کر رُشائيا۔ چارے جگ
 ونڈ ونڈائندا، سَتجگ تريتيا دواپر کھل کھيل کھلائيا۔ چارے بانی آپ پرگٹائندا، پراپسنتي مدھم بيکھري آپ سٹائيا۔ چارے ورن آپ اُپجائندا، کھتري
 براہمن شور ویش تيرا انگ لگائيا۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائندا، نرگن داتا بے پرواہيا۔ شبد اناد دُھن وچ سائندا، گھر گھر وچ آسن لائيا۔ راج جوگ
 آپ کمائندا، دو جہاناں ويکھے تھاؤں تھائيا۔ پُرياں لوآں بندھن پائندا، منڈل منڈپ آپے ويکھے چائیں چائيا۔ گگن گگنتر پھول پُھلائندا، رواس اپنی
 جوت دے رُشائيا۔ آد جُگادي گيڑا اپنے ہتھ رکھائندا، گيڑنہار آپ ہو جائيا۔ وشن برہما شو تيري سيواسچ دکھائندا، چوراسي لکھ رنگ رنگائيا۔ نو نو تيري
 گود بہائندا، جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ديونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ کھلائندا۔ نو نو گيڑا ہر کرتارا، آد آپ جنائندا۔ چار چار چار بھتھے
 دھارا، چار چار ويس وٹائندا۔ چار جگ دے آدھارا، ايکا رُپ وٹائندا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، نرگن سرگن کھيل کھلائندا۔ سَتجگ بولے ست
 جیکارا، ست ستوادي آپ لائندا۔ ساچے مندر ہو اُجيارا، نرگن نروير ڈمگائندا۔ ہر کا بھيو کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ليکھا لکھ نہ کوئے دکھائندا۔ آد انت
 سري بھگونت آپے وسے سب توں باہرا، ہر گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جگا جگنتر گپت ظاہرا، اپنا رُپ آپ دھرائندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ
 ہو جائندا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا آپے ويکھے جگت تماشا، ساچے منڈل پاوے راسا، برہما وشن شو آپ اُٹھائيا۔
 وشن برہما شو تيري دھارا، چار جگ وچے ودھائيا۔ نو نو چار کھيل کرے کرتارا، ليکھا جان سرشٹ سبائيا۔ دھرنی دھرت دھول دے آدھارا، جل بنب

آپ ٹکائی۔ رؤس کر پیار، ساچا مارگ اک دکھائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ اگم اپار، جگ جگ رتھ آپ چلایا۔ مہما اکھ نہ کوئی لکھے لیکھ لکھار، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا ویس آپ وٹایا۔ ہر ساچا ویس وٹائیندا، جگا جگنتر کار۔ اپنی رچنا آپے دیکھ دکھائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ سنت ساجن میل ملائیندا، بجر کپاٹی کھول کواڑ۔ گرگھ اپنی گود سہائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ گر سیکھ ساچے سنگ رکھائیندا۔ چرن کول دے آدھار۔ جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے بولے اُچی کوک کرے پکار۔ سنجگ ست ستوادی آپ ہنڈھائیندا، وار اٹھاراں ہوتیار۔ تریتا تیرے رنگ سہائیندا، ترے گن وسنہارا باہر۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، پنچ تت کرے پیار۔ جگت چولا آپ ہنڈھائیندا، سرگن رُپ اپر اپار۔ ساچا تولا اک اکھوائیندا، لکھ چوراسی تولنہار۔ اپنا بولا آپ الائیندا، رام رُپ آپ کرتار۔ جگت ہولا آپ کھلائیندا، توڑنہارا گڑھ ہنکار۔ دُشت ہنکاری آپ مٹائیندا، آپے مارنہارا بان۔ غریب نمانے گلے لگائیندا، آپے دیونہارا دان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، جگ جگ کرے مات کلیان۔ آپے اپنا رنگ رنگائیندا، دیکھنہارا نوجوان۔ آپے سخیاں منگل گائیندا، آپے لیکھا جانے گوپی کاہن۔ آپے منڈل راس رچائیندا، آپے گند منوہر کھمی نرائن گائے اپنا گان۔ آپے بھگتاں سنگ نبھائیندا، غریب نمانیاں دیوے مان۔ آپے شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، جودھا سور پیر بن بلوان۔ اپنی مہما آپ سٹائیندا، آپے دس اٹھ کرے پروان۔ آپے جگ گیرا اپنے لیکھے پائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ آپے جگ جگ مات اپائیندا، سنجگ تریتا دوپر پیتے کلجگ ہوئے مات پردھان۔ ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، گنونت گن ندھان۔ کالا سوسا تن چُھہائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ انت حدیثا اک پڑھائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ تیرے سپس تاج ٹکائیندا، اٹھ بالے ہو جوان۔ تیرا ویلا وقت سہائیندا، لوک مات کر دھیان۔ دھرت مات دی گود بہائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے کھیل مہان۔ دھرت مات دی گود بہایا، کلجگ ہر کرتار۔ ساچا حکم آپ سٹایا، سٹائی دُھر سچی گُفتار۔ تیرا نور ظہور پرگٹایا، لیکھا جانے پروردگار۔ اپنا کلمہ آپ سٹایا، کاغذ قلم نہ کرے کوئے وچار۔ تیرا رُپ سکدارا لوک مات دکھایا، چاروں گنٹ ہوئے اُجیار۔ جوٹھ جوٹھ تیری پلے گنڈھ بندھایا، تیرا بھریا رہے بھنڈار۔ آسا ترشاناں ملایا، ناتا جڑیا کام

کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ ہوئے ہنگتا نال پر نایا، مایا ممتا کر وچار۔ بھکھا ننگتا تیرا در اک وسایا، چاروں کُنٹ تیرا جیکار۔ شاہ سلطانا راج راجان تیری رعیت
 دئے دکھایا، اپنا دُھر فرمان۔ تیری نوبت دئے وجایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ کھجک جیواں تیرا رنگ رنگایا، سچ سچ نہ ملے کوئے نشان۔ تیرا مردنگ
 دئے وجایا، اٹھ جودھے سُوپر بلوان۔ کھجک نیوں نیوں سیس بھکھایا، دوئے جوڑ کرے پر نام۔ پُرکھ ابناشی تیرا بھانا موہے بھایا، سد کردا رہاں سلام۔
 پہلاں ایک منگ منگایا، میرے نال دینا میرا غلام۔ میرا تھم گھر گھر دئے سنایا، بھلا رہے نہ جیو جہان۔ پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا، کرپا کر گن ندھان۔ تیرا
 گنگ دئے دکھایا، کرپا کر سری بھگوان۔ پنج تت چولا دئے ہندھایا، کایا چولا دیکھے اک نشان۔ تیری آسا وچ دئے لکایا، عیسیٰ موسیٰ کر پردھان۔
 چاروں کُنٹ دیکھ دکھایا، اک محمد دیوے جیا دان۔ چار یاری گنڈھ پوایا، چوتھے جگ کرے کھیل مہان۔ اللہ رانی نال پر نایا، کلمی کلمہ سنائے کان۔
 مقامے حق اک خدایا، رحمت کرے آپ رحمان۔ بے ایمان تیرے سنگ رلایا، کھیلے کھیل پنج شیطان۔ اپنا قاصد آپ اڈایا، جبرائیل میکائیل عزرائیل
 اسرائیل کرے سیو مہان۔ اُچی کوک آپ سنایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ آپے ہوئے جانی جان۔ جگ جگ بھيو جنائندا، ہر
 کرتا پُرکھ اگم۔ کھجک اپنی کارے لائیندا، نرگن کرے ساچا کم۔ چار کُنٹ دیکھ دکھائیندا، نو کھنڈ پر تھمی پون سواسی دم۔ کھکی تھم آپ ورتائیندا، آپے
 بیڑا رہیا بٹھ۔ عیسیٰ موسیٰ آپ پر گٹائیندا، لیکھا جانے جننی جن۔ دُھر فرمانا آپ سنائیندا، آپ دکھائے ترشنا طم۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا، نہ خوشی نہ
 کوئے غم۔ غفلت وچ کدے نہ آئیندا، آدجگادی آپے رہیا من۔ اپنا ناد آپ سنائیندا، آپ جنائے ساچی دُھن۔ انجیل قرآنا آپے گائیندا، آپے لیکھا
 جانے چھان پُن۔ تیس بتیسا آپ بلائیندا، آپے جانے گن اوگن۔ پیر دستگیر آپے سیو لگائیندا، ملا شیخ مساک لئے چُن۔ عالم علما آپ پڑھائیندا، آپے
 پکار سب دی رہیا سُن۔ کھجک ساچا سنگ نبھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے کھیل ایک ہر، آپے بیڑا دیوے بٹھ۔ ساچا
 بیڑا آپ بٹھائیندا، چار یاری سنگ پیار۔ سنگ محمد کھیل کھلائیندا، اُلفت اپنے ہتھ رکھے کرتار۔ الف ایک اکھ گھلائیندا، خالق خلق روپ ورتے وچ سنسار۔
 مقامے حق ڈیرہ لائیندا، انا الحق اک جیکار۔ کھجک تیرا پندھ مکائیندا، ملیا میل میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا

بندھن آپے پائیندا۔ جگ جگ بندھن پائے ہر ہر، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اپنی کرپا آپے کر کر، ویس انیکا آپ وٹائیا۔ نرگن سرگن روپ دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنا بھانا آپے جر جر، سد بھانے آپ سمائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پڑھ کھیل کھلایا۔ اپنی سرنی آپے پڑ پڑ، آپے بیٹھا سیس جھکایا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ پڑھ، لوک مات کرے پڑھایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، آپے وسے سچے دھام سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، سوچھ سرور آپ پرگٹایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ گھڑ، گھڑن بھنہنہر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن سرگن اپنا روپ آپ دھرائیا۔ نرگن کھیل کرے کرتارا، سرگن ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت تت دئے آدھارا، تتوت اک وکھائیندا۔ نانک نام نام کر اُجیارا، پاربرہم پر بھ میل ملائیندا۔ ملیا میل سچکھنڈ دوارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پڑھ ابناشی بن ورتارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ستنام ست بھنڈارا، ایکا گن وکھائیندا۔ چار جگ دئے سہارا، چوتھے جگ پنڈھ مکائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں کرے اک پیارا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن نو کھنڈ پر تھی بول جیکارا، نانک نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ کلجگ رووے زارو زارا، اُچی کوک کوک نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ لٹی جائے نانک دن دہاڑا، ٹھگ چور یار دس کوئے نہ آئیندا۔ کرپا کر آپ نرنکارا، بن ٹدھ اور نہ سیس ہتھہ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اک گیان آپ سمجھائیندا۔ کلجگ دیوے ہر گیان، اپنا بھو کھلایا۔ نانک نرگن مارے بان، شبد نرالا تیر چلایا۔ سرشٹ سبائی بھلے بن انجان، سار کوئی نہ پایا۔ نظر نہ آئے سری بھگوان، مایا پردہ نہ کوئی اٹھایا۔ چارے ورن ہوئے حیران، ہر کی پوڑی نہ کوئی چڑھایا۔ چارے وید انت پچھتان، اتھر بن کوکے دئے ڈھایا۔ اللہ رانی بنے بال نادان، مکھ گھگٹ ایکا پایا۔ پڑھ ابناشی کرے کھیل مہان، ایکا جوتی دس دس روپ دھرایا۔ نانک منگے ایک دان، پڑھ ابناشی صفت صلاحیا۔ نہہکنک اترے بلی بلوان، مات پت نہ کوئی جایا۔ تیری انت کرے کلیان، دھرت دھول ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ایک جوت نور رُشایا۔ گوبند سورا نوجوان، سٹ ڈلارا پڑھ اکال آپ پرگٹایا۔ نام کھنڈا تیر کمان، چنڈ پرچنڈ ہتھہ پھڑایا۔ برہمنڈاں ویکھے مار دھیان، اُتھج سبتج جیرج انڈاں پھول پھلایا۔ کلجگ انتم آپے جانے پار کٹھھا، پار کنارہ ویکھ وکھایا۔ گرگھیاں

امرت آتم جل دیوے ٹھنڈا، امرت رس گھ چوایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈا، کوڑی کریا رہے نہ رایا۔ دو جہاناں لاؤنا ایک ڈنڈا، ہر جن ساچے لئے
 چڑھایا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا مٹے گندہ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ سنجگ چڑھائے ساچا چندا، پرکاش پرکاش وچ ٹکایا۔ جن بھگتاں دیوے پرماندا، نج آتم سنج
 سکھدایا۔ اک سنائے سہاگی چھندا، واکرؤ فتح اک گجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے ہر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ
 کھیل اولڑا، ہر ساچا سچ کرایا۔ گرؤ گوہند پھڑایا پلڑا، پُرکھ اکال وجے ودھایا۔ زرگن سرگن سچ سنگھاسن ایک ملڑا، تخت نواسی سوہا پایا۔ سچ سندیش زر
 زیش ایک گھلڑا، ستر یار دئے وڈیایا۔ کلجگ اتم آپ پھڑائے اپنا پلڑا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلڑا، سچھنڈ کرے رُشایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ جگ جگ ویس سری بھگوان، اپنا آپ وٹائیندا۔ سنجگ کھیل کرے مہان، ست
 ستوادی دھار چلائیندا۔ تریتا ہویا جانی جان، سیتا سرتی شبدی رام ملائیندا۔ دوپر بنیا ساچا کاہن، نام بنسری ہتھ اٹھائیندا۔ کلجگ ویکھے ہو پردھان، عیسیٰ
 موسیٰ کھیل کھلائیندا۔ نانک دسے ایک پد زربان، پاربرہم پر بھ سیو کمائیندا۔ گوہند مارے اک نشان، تیر نرالا اک چلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ
 کھنڈ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا پچان، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر نچے پنج شیطان، آسا ترشاناہ کوئی مٹائیندا۔ سچ سچ نہ دسے کوئی نشان،
 جوٹھ جھوٹھ سرب وڈیائیندا۔ گر کا شبد نہ کوئی گیان، رسنا جہوا سرب گرلائیندا۔ چارے ورن ہوئے نادان، اٹھاراں برن کھ شرمائیندا۔ انحد شبد نہ اُتجے
 کوئی دھکان، راگی ناد نہ کوئی الائیندا۔ امرت آتم ملے نہ پین کھان، ساہتک ست نہ کوئی ورتائیندا۔ آتم برہم نہ سکے کوئی پچھان، سچ سنگھاسن سوہا کوئی
 نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلاو نہارا، اپنا بل دھرائیا۔ آپے گوہند بن لکھارا،
 لیکھا لیکھ گیا جنایا۔ کلجگ آئے اتم وارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ مات پت کرے پیارا، بھیناں بھنیا سچ ہنڈھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے نار و بھچارا،
 ساچا کنت نظر نہ آئی۔ ترے گن بنے تت انگیارا، گھر گھر اگنی اک جلائی۔ ہر کارو پ نظر نہ آئے وچ سنسارا، ساکھیات نہ کوئی دسایا۔ پُرکھ ابناشی
 کرے وچارا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائی۔ دھرت دھول کرے پکارا، کھلڑے کیس دئے ڈھایا۔ گر سکھ آتم رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔

نہ کوئی دسے شاہ سِکدارا، ساچا تخت نہ کوئی ہنڈھائیآ۔ غریب نمانیاں نہ پاوے کوئی سارا، پلُو ہتھ نہ کوئی پھڑائیآ۔ رُو سس کرن پکارا، بیٹھے مکھ شرمائیآ۔
 وشن برہما شو منگن جائن ہر دوارا، گل گل پلُو ایکا پائیآ۔ تھدہ بن دسے نہ کوئی سہارا، کلجک اپنا بل رہیا دھرائیآ۔ پُرکھ ابناشی لئے تیری چرن سرن
 وڈی وڈیائیآ۔ تیرا نام سچّی کٹارا، کھڑگ کھنڈا اک چکائیآ۔ آد جگاد کھیاں دھارا، دو جہاناں ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک انتم چاروں گنٹ اندھیرا چھائیآ۔ سنگر پورا ہو دیال، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ آپ اٹھایا بال نادان، شبد دلال اک بنائیندا۔ جوتی دیوے جلوہ جلال،
 نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، ساچا تھم آپ سنائیندا۔ سچکھنڈ واسی وسنہارا سچّی دھر مسال، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ وشن برہما شو لئے
 اٹھال، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی توڑے ترے گن مایا جگت جنجال، کلجک انتم ویکھ دکھائیندا۔ گرکھاں کرے پوری گھال، جو جن رسنا جہوا
 گائیندا۔ گگن منڈل ویکھے اپنا دیپک تھال، رُو سس آپ چکائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، لوک مات ویس وٹائیندا۔ پرگٹ ہووے دین دیال، ساچا
 دھام آپ سہائیندا۔ سمبل نگری اک گرام، ساچی نگری بھاگ لگائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رُو سس نہ کوئی چکائیندا۔ شبد انادی گائے گان، تار
 ستار آپ ہلائییندا۔ جودھا سوریرِ بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ست اٹھائے آپ نشان، ست ستوادی اک جھلائییندا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، دو
 جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ کلجک کرے انت کلیان، شاہ سلطاناں خاک ملائییندا۔ نہ کوئی چلہ نہ تیر کمان، شستر بستر نہ کوئی سچائیندا۔ حکمی تھم پائے آن، تھم
 اندر سرب دکھائیندا۔ کلجک میٹے کوڑ نشان، ویلا انتم آئییندا۔ دس ست دیوے اک گیان، اٹھ دس آپ پڑھائییندا۔ نو دس کرے پچان، پچان وچ کسے
 نہ آئییندا۔ دس دس بیس کرے کھیل ہر جگدیش، سچ نشان آپ جھلائییندا۔ اک اکیس کلجک پیسن جائے پیس، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی لکھ چوراسی
 چکی آپ چلائییندا۔ ست ستوادی برہم برہادی آد جگادی آپے پائے آن سچ حدیث، چار ورن اک گیان درڑائییندا۔ سبجگ ست ستوادی ست ست ایکا
 چھتر جھلے سیس، دوسر اور نہ کوئی رکھائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہکٹک نرائن نر، کرے کھیل ایکا ہر،
 گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ہتھ رکھے دے کر سیس۔

☆ ۱۰ ماہ ۲۰۱۷ بکرمی مسائنگھ دے گھر پنڈ کوٹلی تھان سنگھ ضلع جالندھر ☆

کھج اتم ہر نرنکارا، نرور پڑکھ کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن ساچی دھارا، لوک مات چلائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آسیندا۔
 لکھ چوراسی پاونہارا سارا، گھٹ گھٹ اندر پھول بھلائیندا۔ گرگھ ساچے کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی
 دھنکارا، دُهن آتمک آپ سنائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ست پیالہ آپ پیائیندا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، کوڑ گڑیارا موہ چکائیندا۔ چرن کول
 کول چرن گر سنگر بخشے اک سہارا، سچ سرنائی اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ کھج اتم کھیل
 اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھو نیارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، اجونی رہت ویکھ دکھائیندا۔ آد نرنجن
 وسنہارا ٹھانڈے دربارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد جگا جگنتر آپے جانے اپنی کارا، کرتا پڑکھ کار کمائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا نام سہارا، نام
 نامہ آپ پرگٹائیندا۔ پاربرہم برہم کرے پیارا، آتم برہم میل ملائیندا۔ گرگھ ویکھے سچ دلارا، نو نوست ست آپے پھیرا پائیندا۔ پاوے سار ڈونگھی کندر
 کایا مندر سچ منارا، گھٹ گھٹ آپے پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھج
 اتم ہر نرنکارا، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ نہکنکالے اوتار، دو جہاناں نرگن جوت کرے رُشائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے اجیارا، دیپ لوء پاتال آکاش گگن گگنتر،
 اپنا نور نور رُشائیا۔ آپ جنائے اپنا ساچا منتر، شبد ناد دُهن سنائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا آپ ہو جائیا۔ آپ بھجائے ترے گن مایا لگی بسنتر، بیج
 ت جل دھار آپ وہائیا۔ آپے سرب جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاول
 تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، الکھ اگوچر پڑکھ اگم۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا، آد جگاد نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنا ناؤں آپ دھراونہارا، کرتا پڑکھ آپے
 کرے اپنا کم۔ اپنا بیڑا آپ چلاونہارا، آپے بیڑا دیوے بٹھ۔ جگ جگ گیرا آپ چلاونہارا، آپے رتھ رتھوا ہی بنے سری بھگوان۔ سنجگ تریتا دوپر پار
 کراونہارا، کھج اتم آپ چڑھائے نرگن ساچا چن۔ اندھ اندھیر میٹ مٹاونہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سنائے گرگھ

ورلے کن۔ گرگھ ورلے نام جنایا، لکھ چوراسی بھرم بھلایا۔ اپنا منتر آپ درڑایا، بودھ اگادھ وڈی وڈیایا۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کمایا، ہنگ برہم کرے
 گڑمایا۔ شبد وچولا اک رکھایا، نہ مرے نہ جانیا۔ کلج انتم ویس وٹایا، نرنجن جوتی جاتا ہر رگھرایا۔ کاغذ قلم بھیونہ رایا، لکھ چوراسی تھکی مس شاہیا۔
 نرنجن نرنجن اپنا ناؤں دھرایا، نہ ہر پٹی وڈیایا۔ ہرجن ساچے ویکھن آیا، گر سنگر اپنا روپ دھرایا۔ آپ اپنا میل ملایا، میل ملاواں سہج سبھایا۔
 سرتی شبدی بندھن پایا، شبد سرت وچ سمایا۔ اپنا گھر آپ رکھایا، کایا مندر سو بھاپایا۔ ڈونگھی بھوری پار کرایا، ساچے مارگ آپے لایا۔ شبد اناد مردنگ
 وجایا، گھر گھر وچ ہوئے شنوایا۔ اپنا روپ آپ دھرایا، پڑکھ اکال وڈی وڈیایا۔ گرگھ لال انملٹرا آپ اٹھایا، لکھ چوراسی وچوں قیمت پائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ پڑکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ مہما اکتھنا اکتھ، چار وید رہے
 جس گایا۔ لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبھج سبتج لکھ چوراسی شبد ڈوری پائے نتھ، اپنا گیرا آپ گڑایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، نام
 بھنڈارا اک ورتایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے دکھ، مارگ پنتھ اک درسایا۔ لہنا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ لیکھا چکے تیرتھ
 اٹھسٹھ، جس جن ہر ہر درس دکھایا۔ نرنجن جوت جگائے لاٹ، مستک نور نور رُشایا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، ساچی ہائی دئے کھلایا۔ چوواں لوک کھول
 تاک، گرگھ گرگھ شبد راک ساچے گھوڑے دئے چڑھایا۔ سرب کل ہوئے آپے سمرتھ، مہما اکتھ آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلج تیری انتم ور، ہرجن ساچے ویکھ رکھایا۔ ہرجن ہر ہر ویکھیا، کر کرپا گن ندھان۔ دیونہارا پورب جنم لیکھیا، لیکھا کھنہار آپ مہربان۔ تخت نواسی
 شاہو شاہاش نرنیشیا، نرنائن سری بھگوان۔ آد جگاد جگ جگتر جگ جگ اک آدسیا، ایکا دیونہارا دھر فرمان۔ کسے دس نہ آئے روپ رنگ ریکھیا،
 ریکھا جانے دو جہان۔ ہر کاروپ مچھ داہری نہ دسے کوئے کیسیا، نہ کوئی سپس موئڈ منڈان۔ نرنجن جوت جوت پریشیا، شبدی شبد ناد دھنکان۔ کوٹن
 کوٹ منگدے وشن برہما شو ہمیشیا، پڑکھ ابناشی ایکنارا ایکا دیونہارا دان۔ گرگھ ورا جگ جگ گر سنگر لائے اپنے لیکھیا، جگت ناتا توڑے مان ابھمان۔
 درس دکھائے دس دشمنیشیا، جو دھا سوربیر بلوان۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، دس نہ آئے گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ

جگ دیونہارا دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا شبد جنائی، گرگھ ورلے بوجھ بُجھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن دیکھے چائیں چائیں، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ سر رکھے سدا ٹھنڈیاں چھائیں، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ آپے پتا آپے مائی، گرگھ بال انجانے گود سہائیندا۔ کلجگ اتم دیکھنہارا تھاؤں تھائیں، سرشٹ سبائی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن رنگ رنگایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نام مچھٹھی اک دکھایا، دیکھنہار سچا شہنشاہ۔ ساچے مارگ آپے لایا، ترے گن مایا جگت جنجالا کٹ پھاہ۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹایا، رائے دھرم نہ دے سزا۔ جس سر اپنا ہتھ رکھایا، آون جاون پتت پاؤن گیارے دے مُکا۔ جس جن چرن کول دھیان رکھایا، ایٹھے اوٹھے دو جہاناں ہوئے سہا۔ گرگھ ساچے لئے ترایا، تارنہار اک ملاح۔ کھیوٹ کھیٹا بیڑا رہیا چلایا، سمرتھ پُرکھ اپنی نیا نام اٹھا۔ بھگت بھگونت لئے چڑھایا، ساچا سنا کرے سچ نیاں۔ ساچے سنتاں دیکھ دکھایا، درس دکھائے دیا کمائے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ۔ کاگوں ہنس آپ بنایا، سوہنگ ہنسا موتی چوگ دے چگا۔ وشنوں بنسا آپ سہایا، برہم پاربرہم گیت سہاگی دے گا۔ شکر نیوں نیوں سیس جھکایا، دوئے جوڑ پرے سرنا۔ گرگھ گرگھ گر سترگ پورا آد جگاد لئے ترایا، دھرنی دھرت دھول ہولا بھار کرا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، کرے کرائے سچ نیاں۔ سچ نیاؤں ہتھ کرتار، راج جوگ آپ کمائیا۔ جگ جگ مات اوتار، گرگر اپنا روپ وٹائیا۔ شبد انادی ناد جیکار، دُھر دی بانی بان الایا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ کرپال، اپنا بھو آپ گھلایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیناں انا تھاں ہوئے سہائیا۔ غریب نمائیاں سدا سدا کرے پریتال، جو ہر دے ہر رہیا وسائیا۔ گرگھ ورا لگھالن جائے گھال، لکھ چوڑاسی گوڑھی نیند نہ کوئی گھلایا۔ سب دے سر تے کوئے کال، چاروں کُنٹ کال دُہائیا۔ بن سترگ پورے دے نہ کوئی رکھوال، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرگھ میلے سہج سُبھائیا۔ گرگھ گر گر میل ملایا، گھٹ آنتر بھیترا جان۔ آپ اپنا پردہ دے اٹھایا، دھرم دکھائے اک نشان۔ ساکھیاں اپنا ناؤں جنایا، پارجات بنائے گرگھ بال انجان۔ ساچی دات آپ ورتایا، نام ندھانا گن ندھان۔ کایا تاک آپ گھلایا، دیکھنہار پنچ

شیطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل سری بھگوان۔ کلج کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ گرکھاں پھڑائے اپنا پلڑا، دوسر دس کسے نہ آسیندا۔ جوتی شبدی آپے رلڑا، پون پوناں وچ سمانیندا۔ سچ سندیش ایکا گھلڑا، سوہنگ سو اپنا رُپ وٹائیندا۔ جن بھگت دوارے آپے کھلڑا، جگ جگ الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گرگر ناؤں شبد ہر دھار، شبدی گر وڈ وڈیائیا۔ شبدی شبد سرب پسا، گر شبدی ویکھ دکھائیا۔ گر شبد داتا وڈ بھنڈار، ہر بھنڈارا آپ ورتائیا۔ کلج انتم کھیل نیار، نرگن نور کرے رُشائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پاونہارا سار، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا رنگ دکھائیا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، دیونہارا ساچا مان، اپنا ایشٹ آپ ہو جائیا۔ گرگھ ورا لاچتر سجان، جس جن اپنا بھو گھلایا۔ گھر سرت سوانی ملے ساچا کاہن، شبدی شبد اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے پھڑ، نرگن رُپ آپ دھر، سرگن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جمعہ دار بھاگ سنگھ دے گھر جالندھر شہر ٹانڈا اڈا ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آسیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا دھام نیارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا آد جگادی کھیل اپارا، اک اگلا آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا، در ٹھانڈے دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیارا، اگم اگمڑا اگمڑی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ دوارا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگارا، نور نورانہ نور اُجیائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، ساچا حکم آپ سنانیندا۔ نرگن نرگن بن سچّی سرکارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ نرگن ویکھے نرگن پیکھے نرگن ہوئے آپ دوارا، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نرگن منگے بن بھکھارا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے

جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اولّا، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، محل اٹل اُچ مینار سو بھاپائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت نُور اُچاپائیندا۔ سچ سَنگھاسن آپے ملا، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا رُپ آپے دھر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ آپے نرگن ہو نرکار، نرُور اپنا ناؤں دھرائیا۔ اجوئی رہت آپے جانے اپنی کار، دُوسر سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپے دھار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کرنی آپ وچار، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے مندر ہو اُجیار، دیا باقی کملا پاتی آپ کھائیندا۔ آپے ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، راج راجان اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ آپے وسنہارا سچکھنڈ سچ دوار، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ آپے گھر وچ گھر کرے تیار، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، تھر گھر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر وسے وسنہار آپ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نر نجن ایکا ہر، عقل کلا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نر نجن جوت دھر، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ ایکنکارا آپے ویکھے اپنا در، در دوار آپ کھلائیا۔ آد نر نجن اپنی کرپا آپے کر، آپے ہوئے سہائیا۔ ابناشی کرتا بنے نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ سری بھگوان منگے منگ در، اپنی الکھ جگائیا۔ پار برہم پر بھ پھڑائے لڑ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ہر نرکارا آپ کرائیندا۔ آپے ناری کنت بھتارا، ہر ہر آپے سچ سہائیندا۔ آپے وسے تھر گھر ٹھانڈے در دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا، کُپت ظاہرا اپنی کار کمائیندا۔ آپے جننی جن جنے سُت دُلارا، مات پت آپ ہو جائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے اندروں آپے کڈھے باہرا، سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ ناؤں رکھائے سُت دُلارا، شبدی شبد آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، سچ سَنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سَنگھاسن سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ کریا کھیل ناری کنت، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپ بنائی ساچی بنت، جن جننی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلارا اک اپائیندا۔ سُت دُلارا

آپ اٹھایا، کر کپاگن ندھان۔ دائی دایا بن بن سیو کمایا، کرے سیو سری بھگوان۔ مات پت بن بن گود اٹھایا، لیکھا جانے اپنے در دیکھنہارا آپ نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا ساچا دان۔ شبد اٹھایا بال نادانا، سو پڑکھ نرنجن دیا کمائی۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو مہربانا، ایکارو پ دے درسائی۔ اینکارا بخشنہارا ساچا دانا، دست امولک جھولی پائی۔ سری بھگوان اپنی ہتھیں بنھے گانا، ساچا سگن منائی۔ ابناشی کرتا نوجوانا، نہ مرے نہ جائی۔ پاربرہم آپ وسائے سچ مکانا، تھر گھر ساچے وڈی وڈیائی۔ ساچے سنتاں ہو مہربانا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکارو، آد اپنی کھیل آپ کھلایا۔ آپ اٹھائے ست ڈلارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کرپا کرے آپ کرتارا، اپنی دیا کمائیندا۔ ایکارو دست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اتوٹ رکھائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارو ساچا ور، شبدی شبد ناؤں دھرائیندا۔ شبد اٹھایا ہر کرتارا، اپنا روپ آپ پرگٹائی۔ دیوے ورتی سرکار، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ تھر گھر کھیل اگم پار، پاربرہم آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارو ساچا ور، آد روپ اناد اپنا آپ دھرائیا۔ اپنا روپ آپ دھرایا، جوتی جوت جوت جگایا۔ اپنی شکتی آپ اُپایا، شکت شکت وچ سمائی۔ اپنا جلوہ آپ رکھایا، دیکھنہارا آپ ہو جائی۔ اپنا مندر آپ بنایا، نہ کوئی باڈی بنت بنائی۔ اپنا دیپ آپ جگایا، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ آپے ساتی بن بن آپے جام پیایا، اپنا رس اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی تاکی کھول اپنا روپ آپ پرگٹایا، سچکھنڈ دوار وجے ودھائی۔ اپنا پردہ آپ اٹھایا، تھر گھر دیکھے بے پرواہیا۔ آد آد ہر پڑکھ اپنا ویس آپ وٹایا، نہ کوئے بنیا پتاما۔ ست ڈلارا ایکارو جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائی۔ ست ڈلارا اٹھایا، سو پڑکھ نرنجن آپ اٹھائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن آپے تھیا، اپنی کھی بھاگ لگائیندا۔ اینکارا آپ پیائے ساچا امرت گھٹیا، آد نرنجن سیو کمائیندا۔ ابناشی کرتا آد جگاد نہ جائے کدے لٹیا، سچ بھنڈار ہتھ رکھائیندا۔ سری بھگوان اُپائے ساچا کوٹیا، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر جگائے نرمل جوتیا، جوتی جاتا اپنا بھو اپنے وچ رکھائیندا۔ اپنا بھو آپ چھپا، اپنی کھیل آپ کھلاییندا۔ پڑکھ ابناشی بے پرواہ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ آپے بنے ہر ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا ناؤں

دھرائندا۔ آپے دیونہارا سچ صلاح، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سُت ڈلارا آپ اپائندا۔ سُت ڈلارا ہو تیار، پر بھ
اگے سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک ٹوں بن رکھوار، ہوں بھکھک ایکا بھچھیا منگ منگائیا۔ ٹوں سمرتھ پُرکھ نراکار، تیری مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ دے دست
پر اپار، آد جگاد توٹ نہ آئیا۔ میرا رُپ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی بھنے تیرا بنیا رہے پیار، جوتی جوت جوت رلائیا۔ تیری اچھیا میری ڈھنکار، میری ڈھن
تیرا پیار، پیار پیار وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سُت ڈلارا ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سُت ڈلارا منگے دان، پُرکھ ابناشی
اگے سیس جھکائندا۔ ہوں سیوک بال نادان، تیری اوٹ اک تکائندا۔ در دوارے دینا مان، جگ جگ تیری سیو کرائندا۔ سچھنڈ دوارے کر پروان،
تھر گھر تیرا اک سہائندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ایکا منگ منگائندا۔ منگنہارا منگے منگ،
پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ تیرا ناؤں وچے مردنگ، و جاونہار اک ہو جائیا۔ تیرا دوارا ویکھاں لنگھ، بخششی سچ سرنائیا۔ نگی ہوئے نہ میری کنڈ، سر اپنا ہتھ
رکھائیا۔ دو جہاناں رکھیں ٹھنڈ، ٹوں داتا بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد رہے تیرا اند، اند اند سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
دینا ساچا ور، شبدي شبد سنگ نبھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ سُت ڈلارا کر پروان، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ ایکا دیوے دانی دان، اپنی
اچھیا جھولی آپ بھرائندا۔ آپے بنیا ساچا کاہن، ساچے منڈل راس رچائندا۔ آد جگاد ہوئے سدا نگاہبان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
دیوے ساچا ور، و داتا سیری بھگوان۔ ہر بھنڈار ورتایا، کر کرپا سیری بھگوان۔ اپنا بھو آپ گھلایا، بھو ابھیدا بھو مہان۔ ساچے سُت تیری سیوا اک
رکھایا، سیوک سیوا دو جہان۔ اپنا رُپ تیرا ناؤں پر گٹایا، تیرا ناؤں نہ کوئے نشان۔ تیری اچھیا اک دکھایا، گن داتا گن ندھان۔ تیرے مندر ڈیرہ
لایا، تھر گھر ویکھے سچ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ پچھان۔ سچ پچھان جنائندا، ہر کرتا مہربان۔ جننی جن ویکھ
وکھائندا، ویکھنہارا دو جہان۔ اپنی گود آپ سہائندا، سُت ڈلارا دیوے دان۔ شبدي شبد آپ وڈائندا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ اپنا رُپ آپ
دھرائندا، نرگن نرگن ہو پردھان۔ وشو اپنی کار کمائندا، آپے وشنوں دیوے دان۔ آپے امرت اپنا آپ دھرائندا، آپے ویکھنہار گن ندھان۔ آپے

کولا کول کھلائیندا، آپ بنائے سچ ستان۔ آپے اپنی ونڈ ونڈائیندا، پاربرہم کرے کھیل مہان۔ پت ڈالی آپ مہکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، آپے ہویا جانی جان۔ وشنوں اُپایا وِشو دھار، داستک اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے ہوئے دیکھنہار، اپنی کل پرگٹائیا۔ سار شبد کھیل نیار، دھار دھار لئے بندھائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، نور نورانہ نور نور وِچ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ وِشن کھیل ہر کھلایا، کھیلنہار پڑکھ اگم۔ اپنا روپ آپ دھرایا، نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، آپے جانے کم۔ اپنا آسن آپ سہایا، آپے بیڑا رہیا بٹھ۔ اپنا تھم آپ سہایا، آپے رہیا من۔ اپنا بندھن آپے پایا، آپے بنے جننی جن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سری بھگوان کھیل کھلایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا مندر آپ سہایا، آپے ہوئے اُجیار۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے بھرے بھنڈار۔ اپنا رس آپ چوایا، ساچا امرت کرتیار۔ اپنے اندر آپ ٹکایا، آپے بخشے دھار۔ اپنی نابھ آپ وہایا، آپے کرے وچار۔ اپنا کول آپ اُپایا، آپے اندر آپے باہر۔ ساچی پنکھڑیاں آپ سہایا، آپے کرے اُجیار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈایا، پاربرہم برہم ہو نیار، برہم اپنا ناؤں رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ برہم آپ پرگٹا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنے اگے سیس جھکا، آپے منگ منگائیندا۔ برہم بال انجانا پکڑیں بانہہ، اک تیری اوٹ رکھائیندا۔ چرن کول دینا ساچا تھاں، ساچا گھر سمرتھ موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگ منگائیندا۔ پڑکھ اپناشی دیا کما، ایک ات سمجھائیندا۔ ایک سرن اک سرن، اک دوارا جنائیندا۔ سدا رکھاں سر ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایک روپ دیاں درسا، مہما انوپ نہ کوئی گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھم جنائیندا۔ برہما دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ توں بے عیب خدائی پروردگار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تڈھ بن اور نہ کوئی سہار، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ تیرا در سچا دربار، درگھر ساچا اک سہائیا۔ آد انت تیرا پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرے اندروں آیا باہر، تیرا پت اکھوائیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچے سرکار، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سچ سرنائی تیری زرنکار، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ تیرا تھم ست ورتار، ست ستوادی سچ چلائیا۔ آد آدی تیری کار، آد پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ تیرا ناد سچے ڈھنکار، ڈھن ڈھن وِچ اُپجائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ سر ہتھ سمرتھ رکھائیندا، کر کرپا ہر مہربان۔ اپنی گاتھا آپ لائیندا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ چارے ویداں آپ جنائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچا مارگ آپے لائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، آپے ویکھے آن۔ چارے جگ ویس وٹائیندا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ کر پردھان۔ چارے کھانی آپ اپائیندا، انڈج جیرج اُتھج سیتج دیوے دان۔ چارے بانی آپ سٹائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے گان۔ چارے کُنٹ اپنا رُپ دھرائیندا، پاربرہم برہم پچان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو اک وکھائے سچ نشان۔ ہر سچ نشان وکھائیندا، کچھنڈ دوارا ایکنکار۔ اک اِکلا آسن لائیندا، تخت نواسی سچ سرکار۔ اپنا حکم آپ اپائیندا، آپے ہوئے منہار۔ آپے شبدی رُپ وٹائیندا، آپے وشن برہما شو اپنی بٹھے دھار۔ آپے ترے گن تت پرگٹائیندا، آپ پنچم کرے پیار۔ آپے برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیندا، آپے لوآں پُریاں دے آدھار۔ آپے رُوس جوت چکائیندا، آپے منڈل منڈپ دے سہار۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، عقل کل ہو تیار۔ آپے لکھ چوڑاسی کھیل کھلائییندا، گھر گھر وچ پاوے سار۔ آپے گھاٹن سچ گھرائیندا، آپے بنیا آپ ٹھٹھیار۔ آپے رکت بوند میل ملائییندا، پنچ تت دے آدھار۔ آپے نو دوارے کھیل کھلائییندا، آپے ڈونگھی کندر پاوے سار۔ آپے آسا ترشنا اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے بنیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ آپے ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا، آپے اُچی کوک کرے پکار۔ آپے اپنی ونڈ ونڈائیندا، نرگن نرگن ہو تیار۔ آپے من مت بُدھ ناؤں دھرائیندا، جوتی انس کر آکار۔ آپے سکھن راہ وکھائیندا، آپے ٹیڈھی بنک ہو یا دھواں دھار۔ آپے ایڑا پنگل بندھن پائیندا، آپے کھڑا رہے دوار۔ آپے امرت سروور تال بھرائیندا، آپے نچھر جھرنا جھرے اپار۔ آپے دھواں دھار وکھائیندا، گھٹ بھیترا نہ کوئے وچار۔ آپے بجر کپاٹی کُنڈا لائیندا، آپے ہوئے توڑنہار۔ آپے شبدی ڈنک و جائیندا، آپے انحد دُھن سچّی دُھنکار۔ آپے شبد رُپ وٹائیندا، آپے کرے کھیل اپر اپار۔ آپے آتم سچ سہائیندا، آپے ناری کنت بھتار۔ آپے سرتی شبد ملائییندا، شبد ملاوا ایکنکار۔ آپے دسم دوا ری آسن لائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ آپے اپنا بل رکھائیندا، دسم دوا ری ہووے باہر۔ آپے دھواں دھار سہائیندا، آپے سُن اگمی کرے پار کینار۔ آپے کوٹن رُوس نور اپنی جوتی چکائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔

آپے برہما وشن شو چرناں نال رکھائیندا، آپے دیونہار آدھار۔ آپے لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجائیندا، آپے نرگن سرگن کرے پیار۔ آپے
 نرگن نور آپ دھرائیندا، شبدی کھیل اپر اپار۔ آپے تھر گھر آسن لائیندا، آپ سہائے بنک دوار۔ آپے اُچے پوڑے چڑھ اپنا پنڈھ مُکائیندا، آپے وسے
 سچھنڈ سچا نرنکار۔ آپے آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے سو پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ آپے ہر پُرکھ نرنجن اپنے گیت گائیندا، آپے ایکنکارا بولے ست
 جیکار۔ آپے آد نرنجن اپنی جوت ڈمگائیندا، آپے ابناشی کرتا بنے ساچا یار۔ آپے سری بھگوان اپنا مندر آپے ویکھ وکھائیندا، آپے پار برہم کرے ست
 شنکار۔ آپے برہم میل ملائیندا، آتم برہم دے آدھار۔ آپے وشن برہما شو سیو لگائیندا، آد جگادی دے ساچی کار۔ لکھ چوڑا سی آپے ویکھ وکھائیندا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکا اپنا ناؤں سمجھائیندا، ساچا ناؤں ہر سمجھایا، ترے ترے ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی کھیل
 رچایا، جگ جگنتر ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن لئے ملایا، سرگن داتا نرگن اکھوائیا۔ جوتی جوت لئے ملایا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ چارے کھانی چارے جگ
 چارے بانی ونڈ ونڈایا، اک اکلّا ویکھ وکھائیا۔ دو جا در آپ سہایا، گر پیر اوتار اپنا روپ وٹائیا۔ تیجانین لئے گھلایا، نج نیز کر رُشنائیا۔ چوتھا پد آپ بنایا،
 گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ پنچم میلا آپ سچ سُبھایا، پنچم سحیاں منگل گائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے چُھھایا، نرگن جوت اک رُشنائیا۔ ستویں ست ستوادی
 اپنا کھیل وکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ اٹھاں تتاں وچ کدے نہ آیا، اپ تیج دے پر تھی آکاش من مت بدھ بندھن کوئے نہ پائیا۔ نو دوار نہ ڈیرہ لایا،
 دسویں اپنی کھوج کھوجائیا۔ نرگن زرویر دیا کمایا، وشنوں تیرا سنگ رکھائیا۔ ایکا حکم ہر سُنایا، بھل کوئے نہ جائیا۔ نو سو پُرانوںے چو کڑی جگ ونڈ ونڈایا،
 چار جگ ایکا چو کڑ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا دے سمجھائیا۔ نو نو چار سیو اپار، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ وشنوں منگے در دربار، پر بھ آگے سپس جُھکائیندا۔ کون ویلا نو نو چار اترے پار، کون پنڈھ مُکائیندا۔ کون کھیل کرے وچ سنسار، لوک مات
 جوت جگائیندا۔ کون ڈنکا وجائے آگم اپار، کون اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ کون جگ جگ گیار دے نوار، گیار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کون مات لوک کھیڑا دے
 اُجاڑ، اُجڑیا کھیڑا کون وسائیندا۔ کون مار نہارا مار، کون کٹار ہتھ چکائیندا۔ کون دیونہار آدھار، کون سنگ نبھائیندا۔ کون رتی ہوئے اُجیار، رت بسنت

کون دکھائیندا۔ ابناشی اچت کون ویلے پاوے سار، کون مارگ راہ نکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالی بدھ
 منگ منگائیندا۔ برہما اٹھ اٹھ کرے دھیان، چرن کول دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تیرا حکم موہے بھایا۔ نو نو چار سیوا کراں وچ جہان، جگ
 چوکڑی پندھ مکایا۔ لوک مات ویکھ نشان، نو نو اپنا رنگ رنگایا۔ چوڈاں لوک کھول دکان، چوڈاں ہٹ دے وکایا۔ چوڈاں وڈیا کر پردھان، چوڈس
 چوڈاں بھو گھلایا۔ تیرا اک سلوک سری بھگوان، بھل کدے نہ جایا۔ سو پُرکھ زرنجن سد بنیا رہنا نگاہبان، برہما ہنگ روپ تیرا اک انس انسی جایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون وقت لئیں ملایا۔ کون میلا پاربرہم، برہم ساچی منگ منگایا۔ کون ویلا سواریں اپنا کم،
 نہکرمی کرم کمائیا۔ کون ویلا گھڑیں کون ویلا دیں بھن، تھت وار کون رکھائیا۔ کون ویلا جننی جنیں جن، کون وقت گود سہائیا۔ کون ویلا بیڑا دیویں
 بھ، لوک مات ہو سہائیا۔ کون ویلا لیکھا چکھے سورج چن، نور نور وچ لکائیا۔ کون ویلا لکھ چوڑاسی دیویں ڈن، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کون ویلا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک ایکا منگ منگایا۔ شکر اٹھ لکاریا، نیترنین اگھاڑ۔ پُرکھ ابناشی تیرا نام تیز کٹاریا، ہتھ
 ترسول رہیا دکھال۔ باسک تشکا گل شنگاریا، کنٹھ مالا اک نشان۔ جو اچے سو انت سنگھاریا، بھنہنہارا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، کون ویلا تیرے چرن انت ملے بسرام۔ کون ویلا اتم آوئا، شکر منگ منگایا۔ پُرکھ ابناشی بھو گھلاوئا، تیرا تیرے وچ سمائیا۔ جوتی جوت جوت
 رلاوئا، سرگن زرنگن وچ لکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کون روپ ہو پندھ مکاؤئا، پاندھی چل کے آئے ساچا راہیا۔ کون روپ بخشند اکھواوئا،
 بخشنہار سچا شہنشاہیا۔ کون روپ اپنی گنڈھ آپ پواوئا، دوسر کوئے کھول نہ سکے رانیا۔ کون روپ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرمانند وچ
 سماوئا، اند اند اند اک دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی سُن پکار، اک گیان درٹائیندا۔ شبدی چولا اپر اپار، اپنا بولا آپ الائیندا۔ بنیا تولا آپ کرتار، نام کنڈا ہتھ
 اٹھائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے اپار، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، گھٹ گھٹ پھول بھلائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ایکا تت
 دکھائیندا۔ ستن بخشے سچ پیار، سائک ست کرائیندا۔ گرکھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرکھ ناتا توڑ جگت سنسار، سگلا ساتھ آپ نہائیندا۔

سَتجگ کرے ساچی کار، سَت ستوادی کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، وار اٹھاراں رُوپ پرگٹائیندا۔ انتم پنندھ لئے وچار، آپ اپنا بل رکھائیندا۔
 تھر رہے نہ وچ سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ سَتجگ کرے پار کنارہ۔ ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ بھگت
 بھگونت دئے سہارا، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہنکاری دُشت دئے کھپائیا۔ اپنی گودی آپے دئے ہلارا، سَتجگ اپنی گود سہائیا۔ آپ
 اٹھائے بال انجانا، تریتا اکھ کھلائیا۔ آپے ہو یا سگھر سیانا، دے مت ہر سمجھائیا۔ دھرت مات داسنگ نبھانا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا پاؤنا پد نربانا، نر ویر
 پُرکھ اک اھوائیا۔ کرے کھیل سیری بھگوانا، اپنا کھیل آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاوے سار دو جہاناں، دوئے دوئے جوڑ
 آپ جڑائیا۔ دوئے دوئے جوڑ ہر کرتارا، بھگون اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے سرگن نرگن شبد کرائے آدھارا، شبدی سرت آپ ملائیندا۔ آپے دو دو اکھر
 کر اُجیارا، نر اکارا ساکارا رُوپ وٹائیندا۔ آپے رام رُوپ ہو اُجیارا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، وشن برہما شو اک سمجھائیندا۔ آپے تریتا تریا دھارا، جنک پُتری آپ پرنائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، آپے لکا گڑھ تڑائیا۔ آپے بھگت بھگونت
 کرے پیار، غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے تریتا اُتارے اپنی دھارا، اپنے مارگ لگائیا۔ آپے دوپر کرے سچ پیار، ساچا لیکھا آپ سمجھائیا۔ اپنی وڈیا آپے
 لئے وچار، وید ویاس کرے پڑھائیا۔ در میلا اک دوار، سچ دوارا دئے سمجھائیا۔ باراں اکھشتر کر پیار، نش اکھر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ گند منوہر لکھی نرائن ہو اُجیارا، ساول
 سندر آپے منڈل راس رچائیندا۔ آپے بنسری دیوے نام ہلارا، اپنا شبد آپ لائیندا۔ آپے لچیار کھے وچ سنسارا، آپے غریب نمانے گود بہائیندا۔ آپے
 رتھ رتھوائی بنے وچ سنسارا، آپے ارجن شبد جنائیندا۔ آپے اپنا آپ سب توں کرے نیارہ، آپے اپنا میل ملائیندا۔ آپے دتے آر پار کنارہ، دُشت
 ہنکاری آپ کھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ آد جگاد مہما اکتھنا اکھ۔ سَتجگ تریتا دوپر پار کرائیندا، کلجگ
 آپ چلائے رتھ۔ گھٹ گھٹ اپنا ویس دھرائیندا، جوت جگائے گھٹ گھٹ۔ آپے اُپر پردہ پائیندا، اندر مندر بیٹھا چھپ۔ آپ اپنا بل رکھائیندا، آپ

اُچائے جوتی ست۔ چاروں کُنٹ ایکا رُوپ دھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ابناشی اچت۔ ابناشی اچت کھیل کھلایا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ اپنا کھیل آپ کھلایا، دیکھنہار آپ ہو جائی۔ لوک مات پھیرا پایا، نو کھنڈ پر تھی وجے ودھائی۔ نورِ الہی ایکا کلمہ دے سکھایا، آپ اپنی دیا کمائی۔ کایا تاک کھول ہر مندر دے جنایا، نج آتم کر رُشنائی۔ سرشٹ سبائی گیا سمجھایا، بھل رہے نہ رائی۔ بن ہر دوسر کوئے نہ پار لنگھایا، کلجک بیڑا ڈوبے شوہ دریائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا حکم ہر سنایا، راؤ رنکاں کریا خبردار۔ ساچا سٹ آپ اٹھایا، پُرکھ اکال منایا ایشٹ سچی سرکار۔ ساچا کھیل آپ کرایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جھوٹھانا تا توڑ تڑایا، دے سُنسہرا ساچے یار۔ ساچا ستھر اک ہنڈھایا، تیرا میل دُھر دربار۔ وچھڑ کدے نہ جایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ آپ اپنا پردہ لایا، جگ چوکڑی کھیل کرے زرنکار۔ گر اوتار رُوپ وٹایا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ کرا آیا کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے اک آدھار۔ وشن برہما شو تیرا پندھ مُکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت پُران بھیو کسے نہ پاؤنا، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لکھ چوراسی ناچ نچاؤنا، نو آناٹ آپ ہو جائیندا۔ کاغذ شاہی لکھ لکھ لیکھا بھگت بھگونت سنت گرگھ گرسکھ آپ سمجھاؤنا، شبد شبدی شبد پرگٹائیندا۔ جگ جگ رام کرشن بل باون ویس وٹاؤنا، جگ جگ نانک گوبند دھار چلائیندا۔ جگ جگ وید ویاسا لیکھ لکھاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت آسن لائیندا۔ جگ جگ نانک بھوکھت واک اک جنائنا، جو دھالی اک پرگٹائیندا۔ جگ جگ گوبند سٹ اک سمجھاؤنا، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ جگ جگ پندھ ہر آپ مُکاؤنا، برہے تیرا منونتر اپنے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلا انت آپ سمجھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اترے پار، ہر ساچا سچ جنائی۔ زرن زرن لے اوتار، زرن جوت کرے رُشنائی۔ زرن سجن زرن میت مرار، زرن میلا سچ سُبھائی۔ زرن ناری زرن کنت بھتار، زرن سچ لے ہنڈھائی۔ زرن مندر زرن دوار، زرن بیٹھے آسن لائی۔ زرن حکم زرن ورتار، زرن نیوں نیوں سیس جھکائی۔ زرن شاہ بھوپ سکدار، زرن رعیت ناؤں وکھائی۔ زرن شبد ناد دھنکار، سُننہار زرن آپ ہو جائی۔ زرن راج راجان شاہ سلطان وڈ سکدار، زرن گھر گھر بھکھیا

منگن جائیا۔ زرگن در درویش بنے دو جہان، زرگن لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ زرگن برہما وشن شو دیوے دان، زرگن بھنڈارا سچ سچ ورتائیا۔ زرگن اُپجائے سرگن نشان، سرگن میٹے آنت زرگن زرگن اپنی کل ورتائیا۔ زرگن داتا دو جہان، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا بھو رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ویلا آنت دے دکھایا۔ نو نو چار پار کراؤنا، جُگ جُگ گِڑ دوائیندا۔ اتم گِڑا ویکھ دکھائونا، آپ اپنا بل جنائیندا۔ لوک مات جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ پُرکھ اکال ویس وٹاؤنا، اجوئی رہت ڈمگائیندا۔ آد شکت اپنے انگ لگاؤنا، چتر بھج روپ وٹائیندا۔ بل باؤن ویکھ دکھائونا، آپ اپنا بھو جنائیندا۔ رام رانا ناؤں رکھائونا، پیتا سرتی آپ پرنائیندا۔ کاہنا کرشنا ویکھ دکھائونا، نام بنسری ناد سناائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ ناؤں دھراؤنا، ایکا انفی گل ہنڈھائیندا۔ عالم علما آپ سمجھائونا، ایکا نقطہ میٹ مٹائیندا۔ نانک زرگن رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا اک دکھائیندا۔ گوہند ڈنکا نام وجاؤنا، چار کُٹ آپ سناائیندا۔ اتم اپنا کھیل کھلاؤنا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ نہکُنکا ناؤں رکھائونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نہکُنکا کل جامہ پا، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ وشن برہما شو ہر رہیا سمجھا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ گر پیر اوتار جو رہیا گھلا، ایکا ایکا شبد جنائیا۔ ترے لوکی ناتھ سگلا ساتھ روپ رہیا وٹا، آپ اپنا بل دکھایا۔ سچ حدیث جو رہیا پڑھا، چو داں طبقات کُنڈا لاہیا۔ سچکھنڈ مکان جو ڈیرہ رہیا لا، تھر گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ ہری ہر نر نرائن اپنا روپ آئے دھرا، بھو کوئے نہ پائیا۔ کلجک رین اندھیری دے مٹا، دھواں دھار رہے نہ رائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا دے بھنا، گھرن بھنہار آپ ہو جائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دے گوا، آسا ترشنا نال رلائییا۔ منمنگھ جیواں دے مٹا، من مت دے در دُرکائییا۔ ورن گوت کوئی رہے نہ، ذات پات نہ کوئے بنائییا۔ ایکا برہم دے سمجھا، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ جس جن دیا دے کما، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ جوگ ہٹھ ابھیاں نہ دے کوئے دکھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ اپنا چرن کول دوارا دے دکھا، گنگا جمنا سرتی گوداوری ایکا دھار وہائییا۔ ہر مندر جوت لئے جگا، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ شبد انادی ناد دے سنا، گرگھ پڑھن کتے نہ جائیا۔ اپنا میلا میلے سچ سبھا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کلجک تیرا میٹے آنت نشان، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، سپس تاج نہ کوئے کُٹائییا۔ ہندو مسلم سکھ

عیسائی کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ دے رنگا، اوچ پیچ نہ کوئے وڈیایا۔ ست ستوادی تاگا دیوے ایک پا، جت ست دھیرج آپ دکھایا۔ ساچی گاتھا دے سنا، سوہنگ شبد آپ جنایا۔ ہنگ برہم پاربرہم جائے سما، وشو دھار اک بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹایا، زرگن سرگن لے اوتار۔ قدرت قادر ویکھ دکھایا، کرنی کرتا کرے آپ زرنکار۔ دھرنی دھرت دھول ہولا بھار آپ کرائیا، آپے پاونہارا سار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھایا، لکھ چوراسی وچوں لے اُبار۔ کلجگ انتم اپنا بھو آپ کھلایا، لیکھا جانے کپت ظاہر۔ اپنی ہتھیں کُنخی لائیندا، بنے وچولا ہر زرنکار۔ ساچی پونجی گرسکھاں ہتھ پھرائیندا، نام دست بھنڈار۔ گرگھ دوجے در نہ منگن جائیندا، جس سنگر پورا ملیا آن۔ اٹھے پہر نیز لوچن نین درشن پائیندا، دوس رات نہ کوئے دکھان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم میٹے تیرا نشان۔ کلجگ نشان مٹاونا، جگت جگدیش ہتھ وڈیایا۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، ست ستوادی دھار بندھایا۔ سرشٹ سبائی ایک برہم درساونا، دوسر ہور نہ کوئے جنایا۔ بھیناں بھنیا سرب بناونا، چار ورن کر گڑمایا۔ ایک نیا آپ چلاونا، غریب نمائیاں لے بہایا۔ اپنی سیوا آپ کماونا، ساگر سندھ لے ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بل آپ رکھایا۔ کلجگ بینڈا جائے نک، سو پُرکھ زرنجن آپ مکھایا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ منمکھاں مکھ پینا ٹھک، ہر ہر ناؤں جو نہ رسنا گائیندا۔ گرگھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت ہر جو ہر مندر گودی لے چک، آپ اپنی گود سہائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، گھر گھر وچ اپنا روپ جنائیندا۔ اُجل کرے مات مکھ، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ مات گر بھ نہ ہوئے اُلٹا رُک، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ سفل کرائے مات مکھ، جس جن اپنی بو جھ بھجائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نخبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آون جاون جائے چھٹ، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ کلجگ انت سہاوی رت، بھنڑی رین میل ملائیندا۔ میل ملاواں جوں ماواں پُت، گر سنگر گرسکھ سنگ رکھائیندا۔ منمکھاں بھاگ گئے نکھٹ، ہر کاروپ دس نہ آئیندا۔ آسا ترشنا مایا ممتا جے نہ بھری پوٹ، شاہ کروڑی سرب ہلاکائیندا۔ گرگھ ورا رکھے ایک اوٹ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگا بوٹ، سچ دوارے آپ بہائیندا۔ لہجہ پھر دے

کوٹی کوٹ، نرگن روپ دس کسے نہ آئیندا۔ چاروں گنٹ پھر دے بھ لنگوٹ، اُچے ٹلے پربت کوٹن کوٹ آسن لائیندا۔ کوئے نہ کڈھے واسنا کھوٹ، نرمل نیر نہ کوئے پپائیندا۔ کسے نظر نہ آئے گھر مندر جوت، جگت دیوالی سرب دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پڑکھ بدھاتا اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاون آیا، پاربرہم ہر کرتار۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ وچھڑے میل ملاون آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ جنم جنم دا پورب لہنا جھولی پایا، لیکھارہے نہ وچ سنسار۔ پھڑ پھڑ باہوں لے ترایا، ڈبدے پاتھر جائے تار۔ سنجگ ساچا راہ چلایا، لیکھا جانے آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرگھ گرگھ اتم آنترا ایکانام دے ادھار۔ گرگھ نام جنایا، بند کوڑا کھول۔ شبد ناد وجایا، اگم اگمڑا بول۔ ایکا گھر وسایا، سدوسے ہر جو کول۔ دور ڈراڈا پندھ مکایا، آپ اپنے کنڈے تول۔ کایا قلعے کوٹ سہایا، سرتی شبدی آپے مول۔ ساچی چوٹ تن لگایا، کرے کھیل بیٹھ اڈول۔ ساچا تخت آپ سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں اُلٹا کرے نابھ کول۔ اُلٹا کول آپ اُلٹایا، نین موند مدھارا۔ امرت بوند کھ چوایا، سائک ست کرے ورتار۔ کلجگ اگنی اگت بھجایا، ترے گن مارے مارا۔ پنچ وکارا رہے نہ رایا، جس جن بخشے چرن دوارا۔ اتم جوتی جوت جگایا، نور نورانہ کر اجیارا۔ گھر وچ گھر دے سہایا، گرگھیاں کر پیارا۔ ونج ونجارا اک کرایا، دیوے وست نام ہر تھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے لے ادھارا۔ ہر جن سچ ادھارین، کر کرپا گن ندھان۔ کلجگ اتم پنچ سواریں، اک دکھائے سچ نشان۔ جھوٹھانا تا توڑ تڑائیں، سچ سچ ورتے سچ ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو تیری آنت سنے پکار۔ آنت سنے پکار ہر ہر، ہر وڈا وڈا وڈیاں۔ وشن تیرے آوے در در، آپ اپنا روپ دھرائیا۔ برہما دیکھے آپے کھڑ کھڑ، برہم میلا سچ سبھائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ پڑھ، برہم لیکھا دے دکھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، شکر ایکات سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لہنا دینا دیوے تھاؤں تھانیا۔ لہنا دینا ہر کرتارا، آد جگاد مکائیندا۔ وشنوں میلا دھر دربارا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ برہما جوتی دے ہلارا، جوتی جوت سمانیندا۔ کرپا کرے آپ نرکارا، چرن چرنو دک کھ چوائیندا۔ تیاں دکھائے اک دوارا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایکا ہر، جُگ جُگ پندھ مُکانیندا۔ جُگ جُگ پندھ مُکانیندا، ہر پاندھی بے پرواہ۔ سَتجگ تریتا دوپر اپنی دھار بندھائیندا، نرگن سرگن بن ملاح۔ کُجگ انتم کھیل کھلائیندا، اگمڑی کار آپ کر۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑانہ کوئے رکھائیندا، پونی پون نہ لئے ساہ۔ کھڑگ کھنڈانہ کوئے چکائیندا، تیر کمان نہ لیا ہتھ اٹھا۔ شستر بستر نہ کوئے سچائیندا، چرن رکاب نہ رہیا رکھا۔ شاہی فوج لشکر نہ کوئے اٹھائیندا، دوسر سنگ نہ لیا کوئے رلا۔ اک اکل جوت جگائیندا، شبدی تھم دے ورتا۔ نو کھنڈ پر تھی بھیڑ بھڑائیندا، ستاں دیپاں لئے جگا۔ اپنی جوتی اگنی لائیندا، من مت بُدھ جگت وڈیا۔ پنڈت کاشی بھیو نہ پائیندا، ملاح مسانک پیر دستگیر کوئی سکے بھیو نہ پا۔ گرنھی پنھی سرب گرائیندا، ہر ملے نہ بے پرواہ۔ گرسکھ ورلے آپ جگائیندا، آپ اپنی دیا کما۔ ذات پات نہ کوئے رکھائیندا، ورن برن نہ ونڈ ونڈا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، نہکٹک نرائن نر، ایکا چنڈ پر چنڈ دے دکھا۔ چنڈ پر چنڈ ڈرگا دھار، ا شتُبھج دے وڈیائیا۔ پتر بُج بن نرنکار، آپ اپنا رہیا چھپائیا۔ ایکا دوجا کرے پار کنار، تیجانین آپ کھلائیا۔ چوتھے گھر ہو تیار، پنچم لیکھا دے مکائیا۔ چھ شاستر کر وچار، چھیویں گھر کھوج کھوجائیا۔ ست سرُوپ سچ ستار، ہر نرنکار گھر گھر وچ دے وجائیا۔ چوڈاں ودیا نہ پائے سار، وید کتیب رہے جس گائیا۔ گرسکھاں کرے اک گفتر، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ بتی دند نہ کوئے پکار، اپنی کل آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجگ تیرا آنت کراونا وشن برہما شو ملاونا، کیتا قول پور کرائیا۔ کیتا قول کدے نہ بھلدا، ہری ہر وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ اتل دا، نہ کوئی تولے تول تھلائییا۔ ترے گن مایا وچ کدے نہ رلدا، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ جھوٹے نشان کدے نہ جھلدا، سچ نشانہ لئے اٹھائیا۔ لیکھا جانے اپنی کل دا، بھگت سنت گرسکھ اپنا بنس بنائیا۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ ہلدا، سرشٹ سبائی لکھ چوراسی پت ڈالی نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجگ تیری انتم ور، گرسکھ ورلے لئے جگائیا۔ گرسکھ ورا جاگیا، جس جگایا آپ نرنکار۔ سنگر سرنائی لاگیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ بشن داس وڈ وڈ بھاگیا، پایا پُرکھ اگم اپار۔ سنگھ بھاگ جگیا نال چراغیا، جوتی جوت ہوئی اجیار۔ دُرمت میل دھویا داغیا، کاگ رلیا ہنساں ڈار۔ آتم اُبجیا اک ویراگیا، اٹھے پہر راہ تگے میت مُرار۔ ہر میلا کنت سہاگیا، گرسکھ ہوئے سہاگن نار۔ سنگر پورے لکھ چوراسی

وچوں کا ڈھیا، جنم مرن گیز نوار۔ لیکھے لگا ماس رت ناڑی ہاڈیا، رتی رت دے ادھار۔ ہر جن ہر بھگت لڈائے لاڈیا، جوں دھرو پرہلا د پاوے سار۔ ایتھے اوتھے آپ بندھایا ساچا ناتیا، نہ کوئی توڑے توڑنہار۔ سوہنگ شبد گائی گاتھیا، اتم ملیا اوم روپ نراکار۔ لگا تلک للاٹ مستک ساچے ماتھیا، نرگن نور ہویا اجیار۔ دسدا گیا سجن ساتھیاں، بن ہر نام نہ اترے کوئی پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے لئے ور، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرپا دھارے ہر نرنکارے، عقل کلا وڈیاںیا۔ بھگت ادھارے کرے شنکارے، تن کپڑ اک دکھایا۔ جوت اجیارے شبد انحد دھکارارے، ناد انادی گیت سنایا۔ پتر دھیاں نہ کوئے پیارے، ناری کنت نہ رووے زارو زارے، جس ملیا بے پرواہیا۔ اترے پار سرب پروارے ڈبڈے پاتھر آپے تارے، چرن پاہن نال چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر آپ چلائے اپنا منتر، گرگھیاں بھجھائے لگی بسنتر، اگنی تت نہ کوئے دکھایا۔ اگنی تت دیوے کڈھ، گر سنگر ہتھ وڈیاںیا۔ نام جنائے ناد انحد، دھن آتمک آپ سنایا۔ جام پیائے ساچی مد، امرت رس اک چکھایا۔ آون جاون میٹے پنڈھ، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ جگت وکار تجائے گند، ہر کاناؤں رسنا جہوا گایا۔ نج آتم ملے پرمانند، نج مندر و بے ودھایا۔ ہر کنت سنائے سہاگی چھند، مل سخیاں منگل گایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ آپ تڑایا۔ ناتا تھاجیرج انڈ، دس دس ماس نہ اگن تپایا۔ سینتل دھارا سینتل چڑھیا چند، گھر ساچے ہوئی رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلے لئے ور، گر چیلے میل ملاںیا۔ گر چیللا میل ملائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ اک اکیلا ویکھ دکھائیندا، دو جہاناں ہو تیار۔ شبد سہیلا نال رلائیندا، دوس رین پاوے سار۔ اپنا ویلا آپ سہائیندا، تھت وار نہ سکے کوئے وچار۔ دھرم رائے دی جیلا آپ کٹائیندا، چتر گپت لیکھا دیوے پاڑ۔ لاڑی موت گر سکھ نہ کوئے پرنائیندا، جس جن سنگر پورا ملیا آن۔ وشن برہما شو راہ تکائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ بھگون اپنی گود بہائیندا، بھگتی دیوے ساچا دان۔ جیون کُت آپ کرائیندا، کُتی دسے بال انجان۔ گر سکھ کُتی کدے نہ منگ منگائیندا، ایک مگے چرن کول دھیان۔ کلج اتم ساچی جگتی آپ جنائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ شکتی بھگتی گرگھیاں سیو کمائیندا، سیوا کرے آپ پروان۔ بوند رکتی لیکھے لائیندا، ہویا ہر ہری مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ویکھے چتر سُجان۔ گرگھ چتر

سُجان، مورکھ موڑھے آپ بنائیا۔ جس جن دیوے جیا دان، چرن دھوڑ مستک ٹکا لائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، ناد انادی دُهن اُچجائیا۔ برہم پاربرہم کرے پچان، برہم وِدیَا اِک سِکھائیا۔ گھر وِچ میلا گھر وِچ گرو گھر وِچ چِلا گھر وِچ آسن گھر وِچ سِنگھاسن دے سُهائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرسِکھ وکھائے ساچا گھر، گھر گھر وِچ دے پرگٹائیا۔ گھر ناری کنت بھتار، گھر ساچی بیج سُهائیندا۔ گھر پیا پریم یار، گھر پریم پیار وکھائیندا۔ گھر شبد ناد دُھنکار، گھر سخیاں منگل گائیندا۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، گھر بھر پیالہ جام پِیائیندا۔ گھر جوت زرنجن کرے اُجیار، گھر نُور نُورانہ ڈمگائیندا۔ گھر دِیا باقی کملا پاتی کر تیار، اپنا مندر آپ سُهائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرسکھاں اندر آپے وڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ گرسکھاں اندر آپے وڑیا، آوندنا جاندا دس نہ آئیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ اپنے دوارے آپے کھڑیا، گرسکھاں راہ وکھائیا۔ اپنی وِدیَا آپے پڑھیا، ہر جن ساچے لئے پڑھائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، پنچ تت نہ کوئی وکھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ گرسکھ وِرا گرسکھ آپے وِریا، گرسکھ ہوئی گڑمائیا۔ نہ بھو چُکائے جگت ڈِریا، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ آسانسا پوری کریا، جو جن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ایکا رنگ رنگائیا۔ گرسکھ رنگے رنگے انڈیٹھڑا، گرسکھ آپ رنگایا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، پنچ تت دے وڈیایا۔ امرت رس پیائے ایکا میٹھڑا، ریٹھا کوڑا اپنا رس چکھایا۔ دھام وکھائے اِک انڈیٹھڑا، جگت نیتر دس نہ آیا۔ سرب جیاں داسانجھا میتھڑا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ برہم گائے سُهائی گیتھڑا، چھتھی راگ بھو نہ رایا۔ بیٹھا رہے اِک اتیٹھڑا، ساچے مندر سو بھاپایا، کلجگ انتم آپ چلائے اپنی ریٹھڑا، گرسکھ کایا مندر گرو دوار مندر مٹھ شو دوالا وکھائے مسیتھڑا، گھر اشٹ دیو اِک پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ وکھایا۔ نمو دیو نمسکار واستک رُپ، پاربرہم بودھ اگادھ پروانیا۔ زرویر پُرکھ اکال ٹھا کر سوامی ست سرُپ، آد جگاد جگا جگنتر سنائے دُھر فرمانیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تبھج سیتج پاوے سار دہ وِشا چار کوٹ، زرنجن زراکار اِک اِکلا سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شکت آد بھوانی سار شبد سچ نشانیا۔ پاربرہم برہم کھیل مہان، خالق خلق رُپ ویکھے دو جہان، مخلوق اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اِک اِکلا ساچا ہر، گرسکھ ساچے

آپ ملائیندا۔ گرکھ ملیا سَنگَر پايانا تا تٹا جگت، مانس جنم جوئے نہ ہاريا۔ پُرکھ ابنا شاگھٹ گھٹ داسا داسی داسا دین دِیال، کھیلے کھیل اگم اپاريا۔ کلجگ انتم اوڑی چال، چرن بھکھار رکھائے کال مہاکال، وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسال، لوک مات ہوئے اُجیاريا۔ بھگت بھگونت لئے بھال، ساچے سنت راہ دتے اک سکھال، گرکھال توڑ جگت جنجال، گر سکھال بنے آپ دلال، بیڑا کرے پار کناريا۔ جو جن آئے سرنا ایک مانگ لئے منگا، پُرکھ ابناشی دیا دئے کما، لوچن تیجا دئے گھلا، انحد شبد دئے وجا، امرت جام دئے پیا، زرگن جوت کر رُشنا، اوکھی گھاٹی دئے چڑھا، اپنا پلا آپ پھرايا۔ اپنا پلا آپ پھرايا، گر سکھ بھيو کوئے نہ پائیندا۔ زرگن سرگن دوارے منگن آيا، جگ جگ اپنا برد دھرايا، ہر جن اپنے انگن آپ اُٹھاون آيا، آپ اپنی گود سہايا۔ ہر کانوں منگن جو سنگن، درگاہ ساچی ملے نہ تھایا۔ سَنگَر پورا حاضر حضورا تن پہنائے نام ساچا کنگن، جوں کسیرا روداس چمارا گنگا آپ وٹایا۔ ہر بھگت بنے ساچا ہیرا مانک موتی، جگے جوتی سرتی اُٹھے سوتی، گر سَنگَر لئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ہلارا اک لگایا۔ شبد ہلارا آپ لگائیندا، کرپا گن نِدھان۔ گرکھ آتم آپ جگائیندا، پر ماتم ہویا نگاہبان۔ سنانن دھرم اک دکھائیندا، ساتنک رُپ سری بھگوان۔ وشنوں کھیل آپ کھائیندا، گھر گھر دیوے جیا دان۔ برہم جوت سرب جگائیندا، پار برہم ہو پردھان۔ شکر سنسا سرب مٹائیندا، جو بھلے جیو شیطان۔ گر کا شبد آنت پرنائیندا، جو دھا سوریر بلی بلوان۔ جگ جگ اپنا بل رکھائیندا، نو کھنڈ پر تھی پاوے آن۔ گر اوتار اپنی رسنا جہوا گائیندا، دیونہارا ہر فرمان۔ کلجگ ویلا انتم آئیندا، پُرکھ ابناشی ہویا مہربان۔ شبد بانا آپ اُٹھائیندا، لوک مات رکھے آن۔ زرگن زرویر نہکلنک سیو کمائیندا، گر سکھ اُٹھائے بال انجان۔ اپنی ہتھیں آپ چڑھائیندا، اپنے کندھ چکے سری بھگوان۔ جگت کہار نہ کوئے بنائیندا، نہ کوئی کاہنی کرے پچھان۔ اُلٹا گیرا آپ دوائیندا، مکھ پھرے دو جہان۔ جگت بھنڈارن آپ بھرائیندا، کرے کھیل ہو مہربان۔ گر سکھ ارتھی اپنے دھام پُچائیندا، نہ کوئی پرکھے جیو جہان۔ پنج تت کایا اگنی وچ جلائیندا، ترے گن میٹے آنت نشان۔ برہم پار برہم وچ سمائیندا، جوتی میلا جوت مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت دیوے مان۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر سَنگَر پُرکھ منایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر مندر ہر جس گایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جگت ترشنا بھکھ گویا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، سنسا

روگ رہے نہ رایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، پُرکھ ابناشی سیو کمایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، عرش فرش قُرس گُره ایکا کایا کعبہ دئے وڈیایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، دو دو آہ آب حیات دئے برس، اپنی دھار آپ وہایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آئے لیکھے لئے لگایا۔ لیکھے لگے آیا در، بُھل رہے نہ رانیا۔ درس دِکھائے گھر گھر، راتیں سُنیاں لئے جگائیا۔ وِشنوں رُپ آپے کر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیا۔ سیس تاج آپے دھر، مورمٹ سیس کُٹائیا۔ دھنکھ بان آپے پُھڑ، جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس دئے دکھائیا۔ سیلی ٹوپی سر رکھ، نام سَت کرے پڑھائیا۔ چرن رکابے آپے رکھ، گو بند رُپ دئے درسائیا۔ کرپا کرے پُرکھ سمرتھ، گرگھ شبدی بندھن پائیا۔ من منو آدہ دِشانہ جائے نس، پنچھی اڈ نہ اڈاری لائیا۔ بُدھ بیسی دئے رس، ایک ات دکھائیا۔ مت متوالی تیر مارے کس، بان نرالا اک چلائیا۔ پنچ وکارا کرے بھٹھ، پنچم شبد دُھن اُپجائیا۔ گرگھ گُرسکھ ہر جن ہر بھگت دیوے درس، لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، روداس چمار دئے گواہیا۔ سگل و سُرے جائن لٹھ، جو جن آتم انتر درشن پائیا۔ کوئی کہے جھوٹھ کوئی کہے سچ، گرگھ ورلے ہر دے اندر گیا رچ، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ ہر کا ناؤں ہر جن ورلے گیا تچ، دوسر اندر ٹکے نہ رانیا۔ کلجک جیو جگت دوارے رہے نچ، گرودوار دس کسے نہ آئیا۔ مان ابھمان پنچ تت کایا ماٹی کچ، سچ نشان نہ کوئے دکھائیا۔ گن جانیا جگت بھوگ بلاس رس، ہر گن کہن سُنن کوئے نہ جائیا۔ سُر پیر بلوان راج راجان من واسنا ہوئے وس، سُر ت شبد نہ کوئے ملائیا۔ جگت مایا ممتا رکھی آس، ہر ملن دی آس نہ کوئے رکھائیا۔ پی پی مد نہ مٹی پیاس، نام نُماری نہ کوئے چڑھائیا۔ جگت بان اڈائے آکاش، اپنا گھر ویکھن کوئے نہ جائیا۔ جیو جہانا جنتاں کھادا ماس، اپنا ماس گُر کے ہٹ نہ کوئے وکائیا۔ گھر گھر رکھے داسی داس، داسی داس بن سُنکر سیو نہ کوئی کمائیا۔ پتر دھیاں جنمے دس دس ماس، دس دس ماس چھند نہ کوئے کٹائیا۔ رسنا کھادا جگت گراس، ہر سواس سواس نہ کوئے دھبائیا۔ بن سُنکر پورے ویلے آنت نہ کرے کوئے بند خلاص، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین نہ سکے کوئے بچائیا۔ جو دیسے سو ہوئے وناس، تھر نہ رہے پر تھی آکاش، پُرکھ اکلا دین دِیالا آد جگاد ایکا ایک ایک رُگھرائیا۔ کلجک آنت سری بھگونت گُرگھاں کرے بند خلاص، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ گوپی کاہن بن بن پاوے راس، گرہ مندر اندر اپنا ناچ نچائیا۔ سیتا رام وسے پاس، رام سیتا سُر تتی

شبدی و چھڑ کدے نہ جائیا۔ نانک گوہند کرے بند خلاص، گوہند گر گر جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، نہہکٹک نرائن نر، ہری ہر اپنی کھیل کھلایا۔

★ ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جالندھر ★

اک اکلّا رکھنہارا، آد جگاد سمانیدا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیارا، سچ دوارے سوبھا پائیدا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ساچا تخت ہنڈھائیدا۔ حکمی حکم کرے ورتارا، حکمی حکم کھیل کھلاییدا۔ در درویش بن بھکھارا، اپنی منگ آپ منگائیدا۔ آپ کرائے ساچا ونج و نجارا، اپنا ونج آپے ویکھ وکھائیدا۔ نرگن رُپ اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کل آپ دھرائیدا۔ اجونی رہت آد جگاد کرے سچ نیاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلاییدا۔ اک اکلّا کھیل اپارا، آد جگاد کرانیدا۔ سچکھنڈ وسائے اک دوارا، در گھر ساچے سوبھا پائیدا۔ شبد سُت سُت دُلارا، ہر نرنگارا آپ اُٹھائیدا۔ دیوے ور ایکا ہر، دست اموک جھولی پائیدا۔ ترے ترے نور کر اُجیارا، ترے ترے میل آپ دھرائیدا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل رکھائیدا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنی دیا آپ کمائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، ترے گن بندھن ایکا پائیا۔ پنچ تت گھاڑن گھڑے اپارا، گھڑنہارا آپ ہو جائیا۔ رکت بوند اپر اپارا، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑائیا۔ کایا گڑھ کر تیار، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا اپنی کھیل آپ کھلایا۔ اک اکلّا ہر بے انت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ناری کنت، ایکا اپنی سچ ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنی بنت، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلّا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اک اکلّا کھیل اپارا، رکھنہار لکھ چوراسی کر پسار، وشن برہما شو سیوا لائیدا۔ نرگن تت تت کر پیار، برہم مت اک لکائیدا۔ وسنہارا دھام نیارا، جاگرت جوت کر اُجیارا، جوتی جاتا اپنا ناؤں رکھائیدا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ لکھ چوراسی ہر ہر دھار، زرگن سرگن آپ چلائیا۔ دیوے مھم سچی سرکار، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ گپرا اپرا، جگت وڈن وڈ وڈائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی بانی بان شبد الایا۔ شبد ناد سچی دھکار، اپنا راگ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ہر ہر ویس وٹائیندا، اک اگلا بے پرواہ۔ چارے کھانی آپ سنائیندا، اپنا آسن بیٹھالا۔ گھٹ گھٹ دیک جوت جگائیندا، اپنی دُھن آپ اُچا۔ گھر گھر شبد ناد وجائیندا، اپنی دُھن آپ جنا۔ اپنا بھو آپ گھلائیندا، آپے بنت لئے بنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکا گھر، گھر سُنہنجا آپ سہا۔ گھر گھر ہر سُنہنجا، ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ دیک جگے آد زرنجا، تیل باقی نہ کوئے پائیا۔ کرے کھیل درد دُکھ بھے بھنجا، دردی درد نہ کوئے جنائیا۔ آد جگادی ساچا سُنجا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، ایکا دھام سُنہائیا۔ ایکا دھام سُنہنڈا، ہر ساچا وڈ مہربان۔ سچھنڈ دوارے آسن لندڑا، جوتی نور جگے مہان۔ ساچے تخت سوبھا پنڈڑا، اُپر بیٹھ سری بھگوان۔ اپنا مھم آپ سُنڈڑا، اپنا بھانا دھر فرمان۔ اپنا بھانا آپ رکھنڈڑا، آپے کرے پروان۔ آپے لکھ چوراسی ویکھ وکھنڈڑا، آپے زرگن سرگن ہوئے مہربان۔ آپے شبد سندیش سُنڈڑا، لکھ چوراسی ویکھ نشان۔ آپے اپنا پردہ اُٹھنڈڑا، پنچ تت ہوئے آپ مہربان۔ آپے بھگت بھگونت ویکھ وکھنڈڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ اک اگلا اینکارا، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل اُچ مینار در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ زرگن جوتی کر اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ شبد اناد سچی دھکارا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ لوک مات کرے کھیل نیارا، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت کھولے بند کواڑا، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا کھیل کھلائیندا۔ اک اگلا بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ہر ستن دئے ملایا۔ اک جنائے اپنا ناؤں، نش اکھر آپ پڑھایا۔ سدا سہیلا بنے پتا ماؤں، سپس اپنا ہتھ لکایا۔ ویکھنہارا نگر کھیڑا گراؤں، پنچ تت کایا چولا پھول بھلایا۔ گرگھ ورلے آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اینکار کرے کھیل اگم اپرا، دوسر سنگ نہ کوئے

رلایا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اِکلا، در گھر ساچے سو بھا پانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا سچ محلہ، در دربارا اک وڈیا نیا۔ ایکنکارا آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنا سنگ
آپ نبھانیا۔ آد نرنجن اپنے دیک آپے بلا، نرنجن نرنجن کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہینل آپ سما نیا۔ سری بھگوان سچ
سندیش نرنیش ایکا گھلا، گھٹ گھٹ دُھن ناد وجانیا۔ پاربرہم برہم آپے رلا، ابھید ابھید آپ ہو جانیا۔ ہر بھگت پھڑائے آپے پلا، چھٹ کدے نہ جانیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا سرشٹ سبائی پتا مانیا۔ سرشٹ سبائی ایکا داتا، ایکا رنگ سمائندا۔ جن بھگتاں
سنائے ساچی گاتھا، جگت وڈیا نہ کوئے پڑھائندا۔ آتم آنتر وکھائے تیرتھ تاٹا، سر سروور آپ نہائندا۔ آپے پورا کرے گھاٹا، دوسر در منگن گرسکھ
کدے نہ جانندا۔ نرنجن جوت جگائے للاٹا، اندھ اندھیر مٹائندا۔ انحد شبد مارے ساٹا، تن نگارہ آپ وجائندا۔ آتم سیجا ویکھے کھاٹا، سچ سنگھاسن آسن
لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت چاڑھے تن رنگت، رنگ رنگیلا اپنا رنگ آپ رنگائندا۔ جگ جگ بھگت ترائندا، ہر ساچا
ساچی کار۔ ایکا حکم آپ سنائندا، حکمی حکم سچی سرکار۔ اپنے بھانے سد رہائندا، سر ہتھ رکھ سمرتھ کرتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
اک اِکلا کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل کھلائندا، نرنجن سرگن ہر ہر میت۔ سنت کنت بھگونت اپنے تھان بہائندا، دھام وکھائے اک انڈیٹھ۔
اٹھے پہر ویکھ وکھائندا، دوس رین وسے چیت۔ اپناراگ آپ لائندا، تریانا ناد وجائے اک انیت۔ سُنن سکھوپت کھیل کھلائندا، جاگرت ویکھے ٹھانڈا
سیت۔ ترے گن وچ کدے نہ آئندا، ہر جن کرے پت پنت۔ ہست کیٹ کھیل کھلائندا، اک اِکلا گائے سہاگی گیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، لکھ چوراسی پرکھے نیت۔ لکھ چوراسی پرکھنارا، ایکا رنگ سمائندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، بھگت بھگونت آپ
اٹھائندا۔ ستن دیوے ست سہارا، ساچی سکھیا اک وکھائندا۔ گرسکھاں آنتر کھول کوٹا، دئی دوتی پردہ لائندا۔ گرسکھاں میٹے پنچم دھاڑا، کام کرودھ
لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ جگ جگ کرے ساچی کارا، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ سنجگ تریتا دوپر پار اتارا، اپنے لیکھے پائندا۔ لیکھا جانے گراوتارا،
شبد گرسنگر آپ وڈیائندا۔ پنچ تت دے سہارا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش میل ملائندا۔ من مت بدھ پاوے سارا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اک اِکلا بندھن پائے، بندی چھوڑ آپ ہو جائیا۔ لکھ چوڑا سی گھٹ گھٹ اندر مردنگن آپ وجائے، نام مردنگا اک دکھائیا۔ جن بھگتاں کنگن تن اک پہنائے، ست سنتو کھ وڈی وڈیائیا۔ آتم انتر پرمانندن اک اُپجائے، جگت ترشنا حرص رہے نہ رانیا۔ گیت سہاگی چھندن اک سُنائے، نہ کوئی لیکھا لکھے قلم جگت شاہیا۔ مستک تلک چندن آپ لگائے، نرگن جوت نور للاٹ کر رُشنائیا۔ دُئی دویتی بھرماں کندھن آپے ڈھائے، نہ بھو بھو بھو نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا اپنی دھارا آپ چلائیا۔ اک اِکلا دھار چلائیندا، سنجگ تریتا دواپر کرپا پار۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا، لیکھا جانے دھر دربار۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ گگن پاتالاں چرناں ہیٹھ لتاڑ۔ وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا، کروڑ تیتیس دے ہلار۔ سُرپت راجا اندنال ملائیندا، نرگن کھیل اگم پار۔ دہ دشا پھیرا پائیندا، چار کُنٹ ہوئے اُجیار۔ ترے گن مایا ویکھ دکھائیندا، پنچ تت جانہارا دھار۔ نرگن نرگن سرگن میل ملائیندا، شبدی گُر گُر اوتار۔ گُر شبدی ڈنک دکھائیندا، ناد انادی ایکنکار۔ کلجگ جیو بھو کوئے نہ پائیندا، انتم سٹا پیر پسار۔ من کا منکا نہ کوئے بھوئیندا، پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار۔ گُر گُر شبد دس کسے نہ آئیندا، پنچ تت کرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا وار۔ اک اِکلا ایکا وار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ چو کڑی دے سہار، گیرا گیرے آپ بھوئیندا۔ آپ پرگٹائے گُر اوتار، حکمی حکم سرب پھرائیندا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نرگن نرؤیر پُرکھ اکال لوک مات جوت جگائیندا۔ شبد سرُپی بن دلال، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ ہر ہر بھو جنائیندا، کر کرپا دین دین۔ سنت ساجن ویکھ دکھائیندا، جو جن آتم انتر رہے چین۔ چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا، ہر جن ویکھے لائے اپنے لیکھے جگت وچھوڑا کٹے جوں جل مین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل لوک تین۔ ترے گن مایا کھیل اپارا، ہر انتم پار کرائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیار، اک اِکلا ویکھ دکھائیندا۔ سمت سمتی بھو نیارا، بیس ستاراں اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ایکا حکم ہر ورتنت، شبدی شبد وچے ودھائیا۔ گُرگھ وِرا جانے سنت، دوسر بو جھے نہ کوئے رانیا۔ اپنی مہما

جانے اگت، لیکھا لیکھ وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ زرگن سرگن کایا مندر، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ بھرم بھلکھے آیا شہر جاندھر، بھگتاں لیکھا آپ چکائیندا۔ وسنہارا ڈونگھی کندر، انبوہ پرکاش آپ کرائیندا۔ جس جن توڑے اپنا جندر، تس اپنا درس دکھائیندا۔ جیو جنت چارگنٹ دہ دشا من واسنا بھوندا بندر، بن گر شبد بندھن کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا پُرکھ اکال آد جگادی دین دیال، وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسال، جگ جگ بھگت بھگونت لوک مات کرے پرتپال، لکھ چوراسی وچوں بھال اپنا بھيو گھلائیندا۔ اک اگلا کھیل کرائیندا، کھیلنہار آپ بھگوان۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا سچ نشان۔ ڈونگھی بھوری پھول بھلائیندا، سکھمن ناڑی جانے دکان۔ ایڑا پنگل پندھ کٹائیندا، آتم انتر ہو مہربان۔ نجھر جھرنا آپ جھرائیندا، کول کولا کر پروان۔ انحد شبد ناد و جائیندا، دُھن انادی ایکا گان۔ جوت زرجن آپ جگائیندا، کرپا کر ہو مہربان۔ کاگوں ہنس آپ بنائیندا، سر سرور نہائے اک نہان۔ بجر کپائی توڑ تڑائیندا، ست سرُپی آپ وکھائے اک نشان۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آتم برہم ہو پردھان۔ ایش جیو کھیل گھلائیندا، کھیلے کھیل گن ندھان۔ آپے سرتی آپے شبد آپے اپنا بندھن پائیندا، آپے میل ملاوا ویکھے آن۔ ایکا حکم آپ ورتائیندا، گرگھ ورا جانے چتر سُبجان۔ کوٹن کوٹ چارگنٹ دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیندا، پندھ کئے نہ وچ جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا نوجوان، اک اگلا نوجوانا، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے دُھر دیبانا، دُھر فرمانا اپنی گاتھ الائیا۔ کلجگ انتم ہوئے پردھانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گرگھ ورلے دیوے اپنا دانا، جیون دات جھولی پائیا۔ گھر گھر ملے ساچا کاہنا، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن اندر جائے وڑ، آوندنا جاندا دس نہ آئی۔ ستن ویکھے جگت لباس، کایا چولی کھیل گھلائیندا۔ مندر اندر کھیل پرہاس، جنگل جوہ اُجاڑ رُپ وٹائیندا۔ تینی گھنٹے من اداس، چووی پل کھیل گھلائیندا۔ رسنا گاوے جگت سواس، پون حواس نال رلائیندا۔ نین نین پر تھمی آکاش، من چارگنٹ پھیرا پائیندا۔ سرتی سد رہے اداس، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ سچ وست نہ دسے پاس، چووداں ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ گوپی کاہن نہ پاوے راس، سرتی شبد نہ منگل گائیندا۔ لیکھا لکھے چمار رویداس، کلجگ لیکھا سرب مکائیندا۔ اندرے اندر

بیٹھے رہن نراس، ہر جو ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے جگت بستر کایا چولی آتم آتر، ترے گن مایا دیکھے بسنتر،
 اگنی اگت نہ کوئے نبھائیندا۔ آتم آتر ڈونگھا کھاتا، ہر ساچا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوڈاں ودیا جگت گاتھا، کلجک جیواں آپ پڑھائیندا۔ کوئی کہے رام نام
 ساٹھا، کوئی منگے دان ترے لوکی ناتھا، کوئی نانک نام کہائیندا۔ کوئی کہے گوبند چلائے راتھا، کوئی عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری راہ تکائیندا۔ اک اکلآ آد جگاد
 پاربرہم پڑکھ سمراتھا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبد گر بلوان، آد جگاد جھلائے اک نشان، سچ نشانہ اک
 دکھائیندا۔ کایا آتر گئی اگت، کلجک جیو بھیو نہ رانیآ۔ سیس دستار نہ سوہے پگ، جس ملیا نہ بے پرواہیا۔ درس نہ پایا اپر شاہ رگ، نو دوار جگت واسنا
 پھرے ہلکایا۔ ہنس نہ بنیا جیو گت، واسنا کاگ وانگ گرا لایا۔ جس ستگر ملیا سورا سربگ، سو سنت ساجن گھر وجدی رہے ودھایا۔ کیا کوئی طعنہ میہنا
 دیوے جگ، جس جگت ایشور اپنے انگ لگایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس بھگت بھگونت اپنی گود بہایا۔ کایا چولی چڑھے رنگ، بسنت بسنت رت
 دئے گواہیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام خزانہ اک دکھایا۔ چار ورن ہر کاروپ ساچی سنگت، ایش
 جیو جیو ایش برہم پاربرہم ایک نور نور نور لئے اُپجایا۔ نور اُپایا نور دھار، نور نور نور کھیل کھلایا۔ نور نرگن ہوئے اُجیار، نور سرگن سنگ نبھائیندا۔ نور
 کرے سرب پساہ، نور دھواں دھار ڈیرہ لائیندا۔ نور آد آنت کرے کھیل اپار، نور مدھ اپنا روپ وٹائیندا۔ نور گر نور اوتار، نور جیو جنت سہائیندا۔ نور
 بھگت نور سنت، نور گرگھ نور گر سکھ نور ناری نور کنت، نور نور سچ ہنڈھائیندا۔ نور گڑھ ہوئے ہنگت، نور کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بنت بنائیندا۔ نور
 آسا ترشنا بنے منگت، نور در درویش پھیری پائیندا۔ نور نور کرے کھنڈت، نور کھنڈا نور کٹار، نور تحم نور اوتار، نور شبد نور دیبان، آپ اپنا سنگ
 نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلآ کھیل اپار، ستن دکھائے اک دوار، دوجا در نہ کوئے دکھائیندا۔ آنتشکرن کرے جن وچار۔
 چاروں کنت سرشٹ سبائی دھواں دھار۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی میت، نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار۔ نہ کوئی گائے سہاگی گیت، در در دسے و بچار۔ بن گرگھ
 گر سکھ کوئے نہ دسے مات انیت، نو کھنڈ پر تھی ناتا جڑیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ آنتشکرن ہر ہر دھیان، آتم آتر اک لول لایا۔ جس جن دیوے اپنا

دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ چرن کول پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک دکھائے سچ دھیان، برہم گیان اک درڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ دیکھے تھاؤں تھانیا۔ انتر آتم جگت وچار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ سچ سچ نہ دسے کوئے وبار، کایا مندر ہر مندر روپ نہ کوئے بنایا۔ چاروں کُنٹ کُنٹ کرے وچار، دہ دشا نیز لوجن نین رہے اٹھایا۔ گرگھاں گرگر شبدی آپے پایا حصہ، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جو جن سکھیا ساچی سکھا، سکھی سکھیا اک دکھایا۔ آپے جانے دُھر دا لیکھا لیکھا، لکھیا لیکھ نہ کوئی میٹ مٹایا۔ سنگر روپ اک اندٹھا، جگت نیز دس کسے نہ آیا۔ آتم سجا ستا دے کر پٹھا، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتشکرن جانے ہر ہر، کایا مندر آپے وڑ وڑ، پہلے دُوجے تیجے چوتھے پوڑے چڑھ چڑھ، پنچم شبد ناد سٹائے کھڑ کھڑ، سرت سوانی شبد ہانی آپے پھڑ پھڑ، امرت آتم ٹھنڈا پانی اک دکھائے سر سر، ہر ہر نرناری کنت سنت بھگونت ایکا روپ سمایا۔

★ ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرہجن سنگھ دے گرہ پنڈ احمد پُر ★

ست پڑکھ نرنجن ساچی دھارا، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ اگم اگمٹا کرے اگمٹری کارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھیو نیارا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ اینکارا آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ اھوائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا دھام نیارا، دھام اولٹا اک سہائیندا۔ ابناشی کرتا شاہو بھوپ بن سکدارا، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ پاربرہم بن بھگھارا، اپنی منگ آپ منگائیندا۔ کرے کھیل ہر نراکارا، نرویر اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوئی رہت ہو تیارا، پڑکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا آپے بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے کھولے سچ دوارا، بنک دواری آپ اھوائیندا۔ سچھنڈ ساچا کر تیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ روپ رنگ دسے نہ کوئے آکارا، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی بنائے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کملا پاتی آپ رکھائیندا۔

گھاڑن گھڑے گھڑنہارا، گھڑن بھنہارا اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیارا، اپنا آسن اک سہائیندا۔ نہ کوئی باڈی پاوے سارا، پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن نرنکارا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ جگت جگدیش کھیل نیارا، نرادھارا آپ کرائیندا۔ سچ نشانہ کر تیارا، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ ساچا تاج سیس دستارا، نرگن اپنا آپے ویکھ وکھائیندا۔ دوسر نہ کوئی میت مرارا، سگلا سنگ نہ کوئے جنائیندا۔ حکمی محکم ورتے ورتارا، راج راجان اپنا محکم سنائیندا۔ در درویش بن بھگھارا، اپنے دوار آپے سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اجونی رہت انہو اپنا پرکاش اُجائیندا۔ آد پڑکھ کھیل اولا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ سچگھنڈ سہائے سچ محلہ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، سچ پرکاس اک وکھائیا۔ آپے وسے نچل دھام اٹلا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اکھ اگوچر گم اتھا بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ بے پرواہ ہر نرنکارا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگگائیندا۔ اپنے مندر کھیل کرے اپر اپارا، اپر میر اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے لیکھا جانے دھر دربارا، دھر دھام اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ہر ساچا مندر سہائیندا، نرگن جوت کر اُجیارا۔ نرور پڑکھ آسن لائیندا، آپ اپنی کرپا دھارا۔ اپنا انتر آپے ویکھ وکھائیندا، نہ کوئی دوسر اور وچارا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، آپے بھرے بھنڈارا۔ اپنی سکھیا ہر سمجھائیندا، آپے ہوئے سکھنہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ آد پڑکھ آد انت، اپنا بندھن آپے پائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ناری کنت، نرنجن کھیل کھلائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن آپ بنائے ساچی بنت، گھڑن بھنہارا آپ ہو جائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ آد نرنجن ساچا دھام آپ سہنت، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد پڑکھ کر پرکاش، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنے اندر پاوے راس، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اک اگلا ناؤں رکھائے پڑکھ ابناش، ابناشی اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اک محلہ آپ سہائیندا۔ سچ محلہ دھر دھام اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آپے وسے سب توں نیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ آپے بے

عیب ہوئے پروردگارا، نوری جلوہ آپے ڈمگائیندا۔ آپے سچکھنڈ کھولنہار کواڑا، سچ سَنگھاسن سو بھاپائیندا۔ آپے دُھر درگاہی بنے لاڑا، آپے ناری کنت پرنائیندا۔ آپے حکمی حکم دیوے دُھر فرمانا، آپے اپنا حکم ورتائیندا۔ آپے چلے اپنے بھانا، وڈ بھانا آپ سمجھائیندا۔ آپے ہوئے غریب نمنا، نیوں نیوں سیس جُھکائیندا۔ آپے تخت سوہے ساچارانا، تخت نواسی اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ سچکھنڈ نواسا، سچ ساچی جوت جگائیا۔ اگم اگمڑا کرے گھر گھر واسا، شاہو شاہا شا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے پاوے اپنی راسا، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے اچھیا آپے آسا، آپے پورن رہیا کرائیا۔ آپے دیوے اپنا سچ بھر واسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے حکم رضائیا۔ اپنی آسا آپ وچار، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑا پر اپار، ہر جو ہر ہر آپ ویکھ وکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا ست ورتار، ست ستوادی ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے کرے کرنی ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا اپنا ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہایا، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ اپنا کھیل لئے کھلایا، کھیلنہار بے پرواہیا۔ گھر وچ گھر لئے پرگٹایا، سچکھنڈ اندر تھر گھر دئے بنائیا۔ اپنا مندر آپ سہایا، ناری کنت وٹی ودھائیا۔ ساچی سیجا سو بھاپایا، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن مات نرگن پت نرگن دائی نرگن دایا، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ نرگن ست دُلا را جایا، سار شبد ناؤں رکھائیا۔ تھر گھر دوارے آپ بہایا، چرن کول بخشے سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ ست دُلا را جایا، کر کرپا گن ندھان۔ اپناشی اچت کھیل کھلایا، آپے ہویا مہربان۔ ساچی رت آپ سہایا، رُترئی ویکھے سری بھگوان۔ اپنے اُپر ٹٹھ اپنا آپ باہر کڈھایا، آپے ہویا نگاہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ست لئے اٹھایا۔ ست دُلا را ہر نرکار، شبدی شبد اُپائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، بنک دوارا اک وکھائیندا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ مہما اکھ گائے اپنی وار، گیت سہاگی اک سنائیندا۔ ساچا سوہلا کر تیار، ایکا ڈھولا آپ اُپائیندا۔ تولا بنیا آپ پروردگارا، ساچے کنڈے تول ٹلائییندا۔ پردہ اوہلا دئے نوار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپے چڑھ، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر رنگ رنگایا، سو پڑکھ زرنجن دیا کم۔ ہر پڑکھ زرنجن دیکھ دکھایا، روپ انوپ دھرا۔ اینکارا پردہ لایا، آپ اپنا گھ دئے دکھا۔ آد زرنجن کر زشایا، ایکا نور دئے چکا۔ سری بھگوان سیو کمایا، ابناشی کرتا بنے ملاح۔ پاربرہم پر بھ مارگ لایا، سٹ شبد دئے سمجھا۔ اپنا ناؤں تیرا روپ وٹایا، ہر زرنکارا دئے صلاح۔ اپنی اچھیا تیرے وچ رکھایا، سچ بھنڈار اک ورتا۔ اپنا لیکھا تیرے ہتھ پھرایا، دوسر دسے کوئے نہ۔ زرنجن زرنجن زرنجن ویس وٹایا، زرنجن پتا زرنجن ماں۔ زرنجن سٹ دلارا جایا، زرنجن رکھیا زرنجن ناں۔ اپنا حکم آپ سمجھایا، آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہ۔ آد پڑکھ اپنی گود اک سہایا، سفل گھ لئے کرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا مارگ دئے سمجھا۔ ہر ساچا سچ سمجھائیندا، ساچی سکھیا اینکارا۔ دھر فرمانا آپ الایندا، دھر دھام بیٹھ سچی سرکار۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، آپے ہوئے دیکھنہار۔ ایکا شبد سچ الایندا، سیوک سیوا کرے اپار۔ تیری رچنا تیرے وچوں باہر کڈھائیندا، تیرا تیرا کرے آدھار۔ تیرا ناؤں مردنگ و جائیندا، سُن اگمی کھیل نیار۔ اپنا انگ آپ لگائیندا، انگیکار کرے کرتار۔ اپنا روپ آپ ورتائیندا، آپے ہوئے دیکھنہار۔ آپے وشن ناؤں دھرائیندا، آپے کوئل کو لا پاوے سار۔ آپے پاربرہم برہم وند وندائیندا، برہما ویتا کرتار۔ آپے شکر سنگ نبھائیندا، لیکھا جانے دھواں دھار۔ ایکا ماتا گود بہائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ شبد ڈوری اک بندھائیندا، ناتا جوڑ جڑائے سرجنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، سٹ دلارا آپ اٹھائیندا۔ سٹ دلارا آپ اٹھایا، کرپا گن ندھان۔ وشن برہما شو تیری جھولی پایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ برہمنڈ کھنڈ تیری رچنا دئے رچایا، لوآں پڑیاں لیکھا جانے گن پاتال۔ رُو سس تیری جوت کرے زشایا، منڈل منڈپ کرے پردھان۔ جل بنب تیری دھار وہایا، دھرت دھول دیکھے زمیں اسمان۔ ترے گن تیری چرن دھوڑ خاک اُپایا، وشن برہما شو دیوے دان۔ ستو رجو طمو تیرا منت درڑایا، کرپا کرے آپ بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچی وست ہر امولک، شبد شبدی ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو بنائی ایکا گولک، ترے گن وستو وچ رکھائیندا۔ اپنا شبد وجائے ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دکھائے ایکا گھر،

وِشَن دِیوے ساچا ور، اپنی اچھیا بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اتٹ آپ رکھائیندا۔ برہمے دیوے برہم گیان، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد چرن کول دھیان، نرویر پُرکھ اک سرنائیا۔ ایکا بخشے ساچا مان، مان ابھمان نہ کوئے جنائیا۔ تیرا رُوپ پرگٹایا آپ سری بھگوان، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھایا۔ پنچ تت دکھائے اک نشان، اپ تیج وائے پر تھی اکاش آپے لئے پرگٹایا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، پنچ دس میل ملایا۔ پنچ پچیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ آپے دیونہارا ور، آپے پور کرایا۔ آپے وِشَن وِشَو سمایا، نرگن داتا بے پرواہ۔ آپے پاربرہم برہم جایا، آپے گودی لئے اٹھا۔ آپے شکر انگلی لایا، سکھ مت دئے سمجھا۔ جو گھڑیا بھن وکھایا، تھر رہے کوئے نہ۔ تیناں ایکا گن وکھایا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد وچولا میل ملایا۔ شبد وچولا ستگر دھار، وِشَن برہما شو سپیس جھکائیندا۔ دوئے جوڑ کرن نمسکار، خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ دیونہارا اک داتار، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ منگدے رہنا وارو وار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی سیوا کرنی وِچ سنسار، لوک مات راہ وکھائیندا۔ پنچ تت دینا اک آدھار، ترے گن مایا جوڑ جڑائیندا۔ مانس مانکھ اک وچار، آپ اپنی کل رکھائیندا۔ آسا ترشنا کر تیار، پنچ وکار آپ اُچھائیندا۔ نانا جوڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، بہتر ناڑا آپ سمجھائیندا۔ تِن سَو سٹھ ہاڈی کرے کھیل کرتار، برہم برہمادی ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے بنک دوار، گڑھ اپنا آپ سہائیندا۔ جگت دکھائے نو دوار، جگت واسنا وِچ رکھائیندا۔ اپنا کھیل کرے اپر اپار، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گھر وِچ گھر کر تیار، اپنی ہتھیں کُنڈا لائیندا۔ کوئے نہ پاوے سار وِچ سنسار، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد رہیا گھاڑن گھڑ، وِشَن برہما شو سیوا کمائیندا۔ وِشَن برہما شو ساچی سیوا کما، پنچ تت گڑھ بنایا۔ من مت بُدھ وِچ لکا، نرگن ونڈ ونڈایا۔ دوئے جوڑ پئے سرنا، تیرا رُوپ نظر نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا تت سمجھایا۔ اپنا مندر دئے سہا، اپنا راہ اپنے وِچ چھپایا۔ گرگھ ورلے دئے بُجھا، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ سنت ساجن لئے جگا، نرگن سرگن ہو رُشایا۔ بھگت بھگونت دیکھے تھاؤں تھاں، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ اپنا مارگ دئے وکھا، نو دوارے پار کرایا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک پنڈھ دئے مُکا، ایڑا پَنگل کھ شرمایا۔ دُئی دوتی پردہ لاہ، ترے گن تت نہ کوئے جنایا۔ پنچ وکارا کرے سواہ، ایکا جوتی اگنی لنبو لایا۔ امرت آتم دئے پیا، نچھر جھرنا اک

جھرایا۔ گھر ناد گھر شبد گھر دُھن دے اُچھا، دُھن آتمک کھیل کھلایا۔ گھر میلا گھر گرو گھر چیلانے سہج سُبھا، گھر سرتی بندھن پایا۔ گھر تاک دے کھلا، گھر ساقی جام اک پیایا۔ گھر راکی شبد گھوڑا ساچے گھوڑے دے چڑھا، اندرے اندر پندھ مُکایا۔ گھر سَنگھاسن رہیا وچھا، ساچی سیجا ڈمگایا۔ گھر پت پتوتنا تکه راہ، گھر کنت سہاگ اپنا ناؤں دھرایا۔ گھر میلا جانے بے پرواہ، بے پرواہ ویس وٹایا۔ آتم برہم پاربرہم کرے رُشنا، جوت نرنجن ڈمگایا۔ رُو سس رہے شرما، نیتز نین نہ کوئے اُٹھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا کھیل دے کھلا، نرنجن سرگن سرگن نرنجن اپنا رُوپ وٹایا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اک بنائے سچ ملاح، گُر سَنگُر شبد ناؤں دھرایا۔ وشن برہما شو بھلنا نہ، بن ہر شبد نہ دسے اور کوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ شبد گُر کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ آد جُگادی اک اوتارا، ایکا گُر گُر ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوڑا سی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن دیوے ست سہارا، ست ستوادی میل ملائیندا۔ سنت بنائے سچ دلارا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گُر کھیاں نیتز نین اک اگھاڑا، دوئے دوئے لوچن بند کرانیندا۔ گُر سیکھاں وکھائے سچ اکھاڑا، گھر مندر اندر اپنا تال وجائیندا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ آپے گُر آپے اوتارا، آپے بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ آپے سنت کنت رلیاں مانے اپرا پارا، کنت کنتوہل ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے گُرکھ بنائے نام ونجارا، ساچا بنک آپ وکھائیندا۔ آپے گُر سیکھاں دیوے سچ بھنڈارا، اپنی ہتھیں سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، ایکا ساچا کھول در، سچ دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست ہر نرنکار، گُر سَنگُر ہتھ رکھائیا۔ جُگا جُگنتر بن ورتارا، ہرجن ساچے جھولی رہیا بھرائیا۔ جُگ چوکڑی کرے پار، سَنگ ج تریتا دوپر لوک مات رہن نہ پائیا۔ چوڑاں لوک کرے کھیل کرتارا، چوڑاں ہٹ ویکھ وکھائیا۔ ترے بھون دھنی آپے جانے اپنی کار، ترے گن مایا وچ نہ آئیا۔ دل چھل کھیل کرے سنسار، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جُگ جُگ کھیل اوٹرا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ گُر کھیاں اندر سچ سَنگھاسن ایکا ملٹرا، سوبھاؤنت سوبھا پائیندا۔ سرتی شبدی اکال مورت آپے رٹرا، جوئی رہت دس نہ آئیندا۔ آپ پھڑائے شبد سروپی ساچا پلٹرا، چھٹ

کدے نہ جائیںدا۔ جگا جگنتر گر اوتار آپے گھلڑا، راما کرشنا باؤن کھیل کھلائیںدا۔ عیسیٰ موسیٰ جوتی آپے رلڑا، سنگ محمد چار یار، اللہ رانی کھیل کھلائیںدا۔
 نانک میل اک اکلڑا، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیںدا۔ شبد سنہیہڑا ایکا گھلڑا، نام ست سرب ورتائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد
 ایکا گر ایکا لیکھا جانے دھر، دوسر بھيو کوئے نہ پائیںدا۔ دوسر بھيو نہ جانے کویا، ہر مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ برہما چارے وید لے کے آیا ڈھویا، اکھنا اکھ
 نہ لکھیا جائیا۔ شاستر سمرت پُران اٹھاراں اُچی کوک کوک لوک مات رویا، ہر ہر لیکھا کھن کوئے نہ پائیا۔ گیتا گیان آپے جویا، ترے لوکی ناتھ تیاں
 لوکاں بھيو کھلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ایکا یج بویا، چوڑاں طبق بھل بھلو اڑی آپ مہکائیا۔ پروردگار بے عیب خدائی آپ اپنے جیہا بویا، نور نور نور
 سمائیا۔ مقامے حق آد جگاد نواں نروا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔
 شبد گر نانک دھار، نرگن کھیل کھلایا۔ سرگن ساجن دے آدھار، پنج تت ویکھ وکھایا۔ کایا کپڑ کھیل نیار، ڈونگھی کندر ویس وٹایا۔ آتم برہم پار برہم
 پسار، برہم لیکھا دے مکایا۔ ایکا ناد دھن ستار، انحد تار ستار ہلایا۔ آپے جانے اپنی گفتار، گوشے وچ نظر کسے نہ آیا۔ مدہوش گائے اک نرنکار، خاموش
 چپ رہن نہ پایا۔ سوچ سوچ توں وسیا باہر، شبد شبد وڈی وڈیایا۔ لوک پر لوک گائے ایکا وار، سچ سلوک آپ پر گٹایا۔ ہر کا مندر کسے دے نہ قلعے کوٹ،
 چار دیواری بند نہ کسے کرایا۔ جگ جگ جن بھگتاں تن نگارے لاؤندا آیا چوٹ، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد
 شبد گردیو، آد جگادی اکھ ا بھيو، نرمل روپ سدا نہکیو، نرمل دھام آسن لائیا۔ نرمل دھام ہر بھگت گھر، گھر مندر ہوئے رُشنائیا۔ گر سنگر اندر جائے
 وڑ، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ کلجگ چار گنت ویکھے کھڑ، نو کھنڈ پر تھمی پھول بھلایا۔ ستجگ تریتا دواپر کال روپ آپے دھر، کال نگارہ آپ وجائیا۔
 پُرکھ ابناشی کھیل اپر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلائیںدا، کلجگ تیری اتم وار۔ نرگن جوتی
 جوت جگائیںدا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ شبدی شبد سنگ رلائیںدا، گر شبد ہو تیار۔ کال مہاکال آپ اٹھائیںدا، ایکا بخشے چرن دھیان۔ دیال کال اپنا روپ
 دھرائیںدا، آپے ہوئے مہربان۔ دوہاں وچولا ویکھ وکھائیںدا، سدا سہائی نگاہبان۔ لوآں پُریاں پھیرا پائیںدا، برہمنڈ کھنڈ ہوئے پردھان۔ وشن برہما شو

آپ اُٹھائیندا، ایکا دیوے ست نشان۔ لکھ چوراسی ڈنک وجائیندا، سویا رہے نہ چو نادان۔ چارے ورنناں پھول بھلائیندا، کھتری براہمن شودر ویش کر پچان۔ چارے کھانی آپ بھلائیندا، انڈج جیرج اُتبیج سیتج دیونہارا دان۔ چارے وید آپ سنائیندا، چارے گھ برہم کر پردھان۔ چارے جگ ویس وٹائیندا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ راج راجانا آپ اکھوائیندا، اک اکلانو جوان۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، شاہ پاتشاہ وڈ مہربان۔ کلجگ کوڑی کریا پار کرائیندا، لکھ چوراسی مٹے نشانہ بے ایمان۔ جھوٹھی نوبت نہ کوئے وجائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا شبد گرو ہووے مہربان۔ شبد گرو سد داتارا، داتار دیا کمائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نرگن اپناروپ دھرائیا۔ گروکھاں کرے سچ پیارا، سچ سہارا اک وکھائیا۔ آپے کھولے بند کوڑا، پنچم دھاڑا دئے مٹائیا۔ نرگن نور کر اُجیارا، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیا۔ بھاگ لگائے کایا مندر منارا، گرو دوار مندر مسجد مٹھ شودوالے کھوجن کوئی نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری انتم ور، شبد گرو اک اکھوائیا۔ ایکا شبد گرو گرو داتا، گرو دیو نمونمسکار۔ آد پُرکھ ہر پُرکھ بدھاتا، اکھ اگوچر اگم اپار۔ جگ جگ ویکھے کھیل تماشہ، لوک مات لے اوتار۔ ستتن دیوے ست بھروسا، چرن کول آدھار۔ دوجے گھر پاوے راسا، تیجانیتراک اگھاڑ۔ چوتھے پد کرائے واسا، دیوے درس اپر اپار۔ پنچم شبد ناد دُھن لیکھا جانے پون سواسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ گرو سنگر پار کرائیندا، کر کریا وڈ مہربان۔ جس جن اپنی دیا کمائیندا، ناتا توڑے جگت جہان۔ آسا ترشنا میٹ مٹائیندا، مایا متانہ دے نشان۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا، جس جن دیوے جیا دان۔ اندھ اندھیر آپ گوائیندا، آتم جوتی جگے مہان۔ ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا، گروکھ ساچے آپ پچھان۔ اوچ پنچ راو رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا رنگ رنگائیندا، جو سرن سرنائی ڈگے آن۔ تن من سیتل ست کرائیندا، امرت برکھے میگھ مہان۔ منو آٹھ نہ دہ دیش دھائیندا، گرو شبد سنائے دھر فرمان۔ بدھ بیک آپ کرائیندا، آپے دیوے نام ندھان۔ مت متوالی لیکھے پائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا دیوے ست گیان۔ ست گیانا چرن کول، کول چرن سرنائیا۔ بھگت وڈیائی اُپر دھول، دھول گروکھ چرن سیس جھکائیا۔ آپ اٹائے نابھ کول، کول نابھ امرت دھار وھائیا۔ آپے

سُرتی شبدی جائے مول، مولا اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سبجن لئے پھر، ڈونگھی بھوری آپے وڑ، ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سچ سنگھاسن ہر سہائیندا، گرگھ آتم ساچی تیج۔ میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا، آپے جانے اپنا جوتی جلوہ نوری تیج۔ اپنا رُپ آپ پرگھائیندا، آپے شبد سنہیہڑا رہیا بھیج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کھنہارا لیکھ۔ جس جن لیکھا کھیا، سو پتا ہر نرنکار۔ جس جن پائی بھچھیا، سو سدا سد دیونہار۔ جو جن پوری کرے اچھیا، سو سمرتھ پُرکھ کرتار۔ جگت نیز کسے نہ دسیا، سرشٹ سبائی رووے زارو زار۔ کلجک و دیا پایا حصیا، چو داں و دیا کوک کرے نکار۔ ہر کا مندر اک اندٹھیا، بن گرگھ کوئے نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن آپ ابھارین، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ جگ جگ تیج سوارین، جگا جگنتر ساچی کار۔ کلجک انتم کھیل پارین، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ گرگھ میلا سچ دوارین، در دوارا اک اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ایکا دست وست ورتائے گرگھان اندر آپ ٹکائے، آپ اپنی کرپا دھار۔ گرگھان سنگر سیو کھائیندا، سیوک سیوا کرے اپار۔ اپنا پردہ آپے لائیندا، دُئی دویت کر خوار۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، دیا باقی کر اجیار۔ اپنا جام آپ پھائیندا، بھر پیالہ کر تیار۔ اپنا شبد ناد آپ و جائیندا، آپ سنائے سچی دھنکار۔ بودھ اگادھ آپ پڑھائیندا۔ کھن پڑھن تے و سیا باہر۔ نش اکھر آپ سہائیندا، آپ دکھائے دھام نیار۔ اپنا نام گرگھان گھر بہائیندا، گھر مندر دے سوار۔ شاستر سمرت وید پُران کھانی بانی انجیل قرآن ہر کا ناؤں سرب جس گائیندا، ہر دا ناؤں سکے نہ کوئے دکھال۔ بن سنگر پورے بھو کوئے نہ پائیندا، لکھ چوراسی بنی کنگال۔ نام انملا مانک موتی ہیرا ہتھ کسے نہ آئیندا، سادھ سنت جیو جنت جگت جگیا سورہے بھال۔ گرگھ ورا گھر مندر ڈونگھی کندر اپنا تال و جائیندا، بنک سوہے سچی دھر مسال۔ جس سر سمرتھ ہتھ ٹکائیندا، پھل لگائے ساچے ڈال۔ جوگ ابھیاں ہتھ تپ تیرتھ تٹ نہ کوئے دکھائیندا، چرن دھوڑ کرائے اک اشان۔ رتی رت اپنے رنگ رنگائیندا، برہم مت ایکا دے سکھال۔ جل دھارا سیس نہ کوئے دکھائیندا، اگنی تت کسے کٹھالی نہ دیوے ڈال۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت ڈونگھی کندر نہ کوئے دکھائیندا، کایا مندر اندر دکھائے سہاواتال۔ جگت جنجالا توڑ ٹڑائیندا، دوس رین کرے پرتپال۔

ویلا آنت کنت سمجھائیندا، گرکھ ساچے مات اٹھال۔ رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا، چتر گپت لیکھا سکے نہ کوئے دکھال۔ لاڑی موت نہ کوئے پرناہیندا، آنت نہ کھائے جم جم کال۔ جو جن سنگر سرنائی آئیندا، آنتم اپنی گود لئے اٹھال۔ لوآں پڑیاں پار کر آئیندا، آپ اپنے رکھے نال۔ سُن اگئی پندھ مکائیندا، ایکا مارے سچ اچھال۔ تھر گھر ساچے آپ وسائیندا، سچھنڈ نوآسی دکھائے سچی دھر مسال۔ الکھ اگوچر اپنا میلا آپ ملائیندا، نرگن نرگن کر پرتپال۔ آد پُرکھ ست ستوادی ساچا سنگ نبھائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری آنتم ور، گرگھاں چکائے کال ڈر، مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔

★ ۱۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرہجن سنگھ دے گرہ پنڈ احمد پُر ★

ہر سنگر کاج سوار دا، آد جگادی ساچی کار۔ دُبدے پتھر پار اُتار دا، کھیوٹ کھیٹا بن وچ سنسار۔ ناتا توڑے جگت پیار دا، چرن کول دے آدھار۔ لیکھا جانے دُھر دربار دا، دُھر درگاہی اینکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ ہر سنگر کاج سوارین، جگا جگنتر کار۔ گرکھ نام اُدھارین، دیوے وست اپار۔ مانس جنم پار اُتارین، لکھ چوڑاسی گیڑ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرے اگم اپار۔ کاج سوارے کرتا ندھ، کرتی اپنی کرت کمانیا۔ مانس مانکھ جنم کرے سدھ، سدھ آتما آتم پر ماتم آپ بنائیا۔ آپ بنائے اپنی بدھ، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے آتم نچ، نچ گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ جو جن چرن کول کول چرن پون پریتی گیا بھج، امیوں رس اندھار رس گھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کارج کرتا آپ کرائیا۔ گرگھاں تیج سوار، دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ بال جوان بردھ اوستھا بخشے شیر خوار، سپر نیر آپ بیائیا۔ آپ کدھائے دیا کمائے جگت پیر، پیر پیا پریتم ملن دی اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھندن آپے دے کٹائیا۔ ہر جن پھندن کڈا، کٹنہار گوپال۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ دا، پرم پُرکھ دین دیاں۔ جگ جگ جن جننی بھگت آپے رکھا، اگم اگم بن دلال۔ لیکھا

جانے شاہ کھد دا، راج راجانا شاہ کنگال۔ گُرکھاں اندر آپے وسدا، سدا سہیلا چلے نال۔ ساچا جام پیائے امرت رس دا، سر سرور ایکا مار اُچھال۔ گرہ مندر مارگ دس دا، نج نیز دے دکھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپال کرے سدا پرتپالک، ہر ستنگر وڈ وڈیائیا۔ ہر جن ویکھے انجانے بالک، بالی بُدھ آپ سبھائیآ۔ وسنہارا خلق خالق، مخلوق اپنی دھار چلایا۔ لوک مات بنے ثالث، شبد شبدی رُپ دھرایا۔ گُرکھ ویکھے خالص، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگنتر نندرا آلس وِچ کدے نہ آئیآ۔ گُرکھ گُرکھ گُر گُر اُٹھایا، دیندہ دین دِیال۔ جگت ترشنا بُکھ گویا، دیوے نام سچا دھن مال۔ آتم آتم ایکا سکھ وسایا، گھر گھر وِچ بنائے سچی دھرمسال۔ جو بیٹھا لگ اپنا کھ دے دکھایا، جن ہر ہر جن ساچے بھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگنتر ہر جن رہیا سرت سنبھال۔ سرت سمبھالے شبدی رنگ، رنگن رنگ چڑھائیآ۔ نام وجائے اک مردنگ، شبد مردنگا ہتھ اُٹھائیآ۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سگھاسن اک سہائیآ۔ آپ آپا کرے انگی انگ، اپنا انگن آپے ویکھ دکھائیآ۔ گُر گُر گُر سکھ وسے سدا ایکا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاوں تھائیآ۔ تھاوں تھائیں ویکھنہارا، ایکا رنگ سمانیدا۔ جُگا جگنتر کھیل اپارا، نرگن سرگن رُپ دھرائیدا۔ چار کٹ دہ دشا کھیل کرے اپر اپارا، نوست پھیرا پائیدا۔ لکھ چوراسی ویکھے بند کواڑا، دُونگھی غارا اپنی دھار چلاییدا۔ گُرکھ ویکھے ساچا لاڑا، گُر ستنگر آپ اُٹھائییدا۔ نام کھنڈا دیوے سچ کٹارا، تن گاترے اندر آپ لٹکائییدا۔ جام پیائے نبھر دھارا، نرور رُپ درسائییدا۔ دیا باقی جگائے اک اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائییدا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، سچ سہاوی آپ سہائییدا۔ گُرکھ گُر گُر کرے پیارا، آتم پر ماتم میل ملائییدا۔ سرتی شبدی لائے اک اکھاڑا، اپنا منگل آپے گائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرکھ گُر گُر ویکھ دکھائییدا۔ گُر گُر دین دِیال گھر گن ٹھاکر، سور پیر وڈی وڈیائیآ۔ ہر جن نرمل کرم کرے اُجاگر، نہکرمی کرم کمائیآ۔ سچ ونجارا ایکا وست ساچے ہٹ وکائے بنے سوداگر، وست امولک اپنی آپ دکھائیآ۔ ایکا نام رتی رتناگر، جگت تول نہ کوائے تلیائیآ۔ گُرکھ ورلے دیوے کایا گار، اپنی ہتھیں آپ ٹکائیآ، سدا سہیلا کرے آدر، گُرکھاں سیو کمائیآ۔ سیوک سیوادر کریم قادر، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

گر سیکھ گر گر میلے پھڑ پھڑ بانہیا۔ پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھال دا، نرگن سرگن کر پیار۔ کرے کھیل پُرکھ اکال دا، دیناں انا تھاں ساچا یار۔ لیکھا جانے شاہ
 کنگال دا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ روپ وٹائے جگت دلال دا، ہرجن دیکھے وچ سنسار۔ ناتا توڑ کال مہاکال دا، آپ اپنی کرپا دھار۔ راہ دتے اک سکھال
 دا، ہر چرن کول پیار۔ گر سیکھ گر گھ جگا جگنتر لوک مات آپے پالدا، امرت پیائے پیادنہار۔ دوجا در نہ کوئے دکھال دا، آپے گر آپ اوتار۔ آپے سنتاں
 سُر ت سنجال دا، دیوے شبد نام آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر، آپ بُجھائے لگی بسنتر، گر سیکھ کایا سیتل
 ساتک ست ست آپے ٹھار۔ گر سیکھ کایا سیتل دھار، ست ستوادی آپ کرایا۔ اگنی تت دے نوار، ترے گن مایا رہن نہ پانیا۔ ناتا توڑے موہ وکار،
 ہنکار شنکار نہ کوئے جنایا۔ ترشنا چکے جگت و بچار، نار ڈھاگن نہ کوئے دکھایا۔ ساچا کنت اک نر نکار، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ ساچی سخیاں مل مل
 منگاچار، پنچ دس وجے ودھائیا۔ پایا ور ہر گھر نر ایکار، ناری نرائن نر اک پر نایا۔ وسے محل اٹل اُچ مینار، سوبھاؤنتی نار سہاگن، گھر ساچے سوبھا پانیا۔
 گر چرن دھوڑی بنے نال لاگن، سوہرے پیئے سگلا سنگ نبھایا۔ پایا کنت ہوئی ویراگن، برہوں برہوں برہوں آپ جگایا۔ ناتا ٹٹا سونا جاگن، سوت
 جاگت ایکارنگ دکھایا۔ تن شنکار بستر بھوشن اپر اپار، نیتز نیناں کجلا دھار، پریم پریتم آتم رس جو بن تت اک دکھایا۔ سنگھڑ سوانی سنگر چرن دوارے
 ہوئے وس، دوسرین نہ کوئے اٹھایا۔ ہر جو ہر ہر ہر دے اندر جائے وس، ہریاول رت بسنت ایکار مہک مہک مہک مہکایا۔ دھن دھن دھن گر سیکھ
 جس سنگر پایا ساچا کنت، کئی سنن ناؤں دوجے گھر نہ جایا۔ گھر مندر گھر گرودوار، گھر ٹھاگر گھر سوامی گھر بھتار، گھر بہہ بہہ کرومنت، نون سواکھر ایکار
 گن سمجھایا۔ کلجگ اتم کوئی پانہ سکے کر کے اپنی ہمت، سنگر پورا آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم دیکھ لیکھ، میلا لئے ملائیا۔ سادھ سنت جیو جنت اتر پورب
 پچھم دکھن دیکھن چارے سمت، سمر سمر سمر رسنا جھوا ہتی دند گھسایا۔ انتر آتم گن نہ آیا اک نمرت، نمرتائی تن نہ کوئے چھھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ گر گر میلا سچ سبھایا۔ گر میلا گھر گھر گمبھیر، گنی گھند گن گایا۔ تن من ساتک ست سریر، ترے گن اگن
 بُجھایا۔ شبد نرالا انیلا وجے تیر، نکھی نکھی جگت دکھی دکھ گویا۔ بھر پیالہ بخشے امرت سیر، وڈ پیرن پیر شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ لکھ چوڑاسی کٹے زنجیر، چوٹی

چاڑھے اک اخیر، سر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ دیکھے غریب نما، سرن سرنائی چرن کول رکھائے اک دھیانا، آتم انتر اُپجائے برہم گیانا، برہم بہائے پد نربانا، نربان اپنا بان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں دیوے آپا دان، گر سکھ جیوت مُت سدا جگ جان، صاحب ستگر ہوئے مہربان، مہربان وڈی وڈیائی۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی ایکا کاہن، لکھ پوڑاسی چار کھانی جیو جنت سادہ سنت گر پیر اوتار ناری رُپ سرب پرناہیا۔

★ ۲۱ ماگھ ۲۰۱۷ کرمی جیٹھووال ★

ایکا اوٹ ہر نرنکار، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ ہر جن ہر ستگر لئے اُبھار، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ کوٹن کوٹ جنم دی میل دے اُتار، دُرمت میل آپ دھوایا۔ دیوے درس اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرم دھار، دُھر درباری ہر رگھرائیا۔ ایکا اوٹ آد جگاد، ست پُرکھ آپ رکھائیا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ شبد وجائے انادی ناد، دُھر دی بانی بان الائیندا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، انھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ میل ملاوا ستن سادھ، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ورلے ہر ہر لادھ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، مہربان مہربان سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ پُرکھ اکال، دوسر در نہ کوئی وکھائیندا۔ ایکا اوٹ پُرکھ اکالا، ہر بھگتن وڈ وڈیائی۔ پاربرہم پت پریشور جگا جگنتر دے راہ سکھالا، ہر جن ساچے مارگ پائیا۔ شبد سرُپی بن دلالا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ کایا مندر اندر آپ سہائے سچی دھر مسالہ، دُنگھی کندر پھول بھلائی۔ رسنا جھو بنائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوایا۔ انحد شبد وجائے تالا، تال تلواڑا اک وکھائیا۔ امرت آتم جام پیائے مد پیالہ، ننجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ لہنا دین چکائے کال مہاکالا، ترے کال درسی اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، گرگھ گرگھ پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایکا اوٹ درسائیا۔ ایکا

اوٹ سِری بھگوان، دُسر اور نہ کوئی جنائندا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن پریتی اک سمجھائندا۔ ایکا اکھر شبد گیان، نش اکھر آپ پڑھائندا۔ ایکا تیر نرالا بان، نام ندھانا آپ لگائندا۔ ایکا مندر سچ مکان، کایا گڑھ بنک سُبھائندا۔ ایکا امرت پین کھان، گھر گھر وچ آپ پرگٹائندا۔ ایکا شبد ناد دُھنکان، انادی دُھن آپ وجائندا۔ ایکا جوت نور مہان، جوت نرنجن ڈمگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایکا اوٹ چرن کول سمجھائندا۔ ایکا اوٹ سِری بھگونت، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ میل ملاوا ساچے کنت، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا نام نیا منت، من واسنار ہے نہ رائیا۔ گُرمکھ ساجن سو بھاؤنت، گُرمکھ جس پایا شاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اوٹ ایکا تت، ایکا دیوے برہم مت، برہم روپ سرب در سائیا۔ ایکا اوٹ آد نرنجن، آد انادی کھیل کھلائندا۔ ایکا داتا درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرائندا۔ ایکا چرن دھوڑی بخشے مجن، نیتز نین اک کھلائندا۔ ایکا دو جہاناں بنے ساچا سجن، سگلا سنگ آپ نبھائندا۔ ایکا ہوئے پردے کجن، سمر تھ سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ایکا اوٹ تھائندا۔ ایکا اوٹ لینی رکھ، گُرسنگر ست در سائیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے پرتکھ، جن بھگت درس دکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، ڈھونڈت ڈھونڈت اپنی سیو کمایا۔ جن بھگتاں سدا کردا آیا پکھ، پار برہم وڈی وڈیایا۔ گھر گمبھیر مارگ ساچا دس، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر کے پوڑے دے چڑھایا۔ گرہ مندر کرے پرکاش کوٹن روس، نورو نور سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ ایکا ہر، ہر مندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ ہر مندر ہر ہر آسن، ہر ساچی تیج سُبھائیا۔ اک اکلا پُرکھ ابناشن، نرویر سو بھاپائیا۔ جن بھگتاں بنے داسی داسن، جگت جگت سیو کمایا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاشن، گگن منڈل ویکھ دکھائیا۔ ساچے مندر پاوے راسن، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اوٹ ایکا آس، ایکا ایشٹ جنائیا۔ ایکا ایشٹ ہر گردیو، سیوک سیوا سچ جنائندا۔ پار برہم ابناشی کرتا لکھ ابھیو، لکھ اکھٹا اپنی کھیل کھلائندا۔ گُرمکھ ورا گائے رسنا جھو، جھوار سنا اپنی دھار چلائندا۔ امرت آتم بخشے ساچا میو، امیوں رس اپنا آپ چوائندا۔ سدا سدا ہر نہکیو، نہکرمی کرم کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ ایکا راہ، ایکا گُراک ملاح، ایکا بیڑا آپ

ترائیندا۔ ایک بیڑا سنگر ملاح، شہنشاہ سیو کمائی۔ جگا جگتر لوک مات تیرا دھرنی دھول دے وڈیائی۔ ناؤں نرنکارا چپو لا، چار کُنٹ چار جگ چار ورن سیو کمائی۔ ہر جن لہے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ ست دیپ برہم پاربرہم آپ کھجائی۔ کرے کرائے سچ نیاں، تخت نواسی شاہو بھوپ تخت بیٹھا بے پرواہیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، جس جن اپنی دیا کمائی۔ جن بھگتاں دیوے سدا سد ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اوٹ اک دھیان، ایک شبد اک گیان، ایک روپ سری بھگوان، ایک نور دے درسائی۔ ایک نور ہر کرتارا، کرتا پُرکھ آپ درسائیندا۔ لیکھا جانے اگم اپارا، اگم اگمڑا ویس وٹائیندا۔ دو جہانا ہو اُجیارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنت کنت کر پیارا، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ آد آنت نام ادھارا، جیو جنت اک رکھائیندا۔ ناد دُھن بول بول جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر روپ اُجیارا، جوتی جاتا جوت جگانیندا۔ گھر وچ گھر کر پسارا، اندر اندر آسن لائیندا۔ ڈونگھی بھوری ہو اُجیارا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ کرے کھیل پر اپارا، پر میر روپ نہ کوئی درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اوٹ ایک ہر، اک دوار ایک در، اک نرائن ایک نر، نر ہر آپ اکھوائیندا۔ نر ہر ہری نرائن، وڈ داتا بے پرواہ۔ آد جگاد جگا جگتر ساک سجن سین، جن بھگتاں پتا ماں۔ آپ چکائے لین دین، دیکھنہارا تھاؤں تھاں۔ لکھ چوراسی دے اپنے دہن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ایک ور، ایک اکھر ایک ناں۔ ایک اکھر ناؤں درڑایا، کر کرپا گن ندھان۔ سو پُرکھ نرنجن روپ دھرایا، ہنگ روپ سرب پچھان۔ سوہنگ اپنا ویس وٹایا، آپے دیکھے سری بھگوان۔ برہم پاربرہم ملایا، میل ملاوا دو جہان۔ پنج ت نہ تت رکھایا، تتوت نہ کوئے دھیان۔ رتی رت نہ کوئی رنگایا، کرے کھیل ہر مہربان۔ ساچا رتھ آپ چلایا، رتھ رتھو ہی نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے مان۔ ہر جن مان رکھنڈا، ہر سنگر دین دیال۔ گرگھ سجن میل ملنڈا، کلج انتم دیکھے مار دھیان۔ آپ اپنے رنگ رگنڈا، رنگ رنگائے اک مہان۔ جوتی بھٹھی آپ تپنڈا، ہر ساچا بلی بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیکھے چتر سجان۔ چتر سجان گرگھ لدھا، ہر سنگر سیو کما۔ ست سروپی تن تاگا بدھا، نہ کوئی دیوے مات تڑا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھا، ڈونگھی بھوری کلج ساگر کلج غوطہ نہ جائے کھا۔ آپ لڈائے اپنا لڈا،

اپنی گودی آپ بہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترا۔ تارن کو ہر ایک گر، گرُگر وڈی وڈیا۔ میل ملائے لکھیا دھر، دھر سنجوگی آپ ہو جائیا۔ چیلار گر چیلار ایکا در گئے جڑ، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیا۔ ناتا تٹا مور تور، تورا مور رہے نہ رائیا۔ ہوئے پرکاش اندھ گھور، اندھ اندھیر دئے چکائیا۔ پنچم پنچ نہ پائے شور، پنچم پنچ نہ کوئی وڈیا۔ پنچم بندھائے اپنی ڈور، پنچم موہ چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جنائے اپنا نور، پنچم ناد شبد شنوائیا۔ پنچم ناد شبد دھنکار، گر سکھ رنگ رنگایا۔ گر سنگر پایا ایکا وار، دُوجے در نہ منگن جایا۔ گر چرن سدا بلہار، بلہاری بلہار گر وچوں موہ چکایا۔ نیتز نین درس کر دیدار، ترے ترے دھار پھند کٹایا۔ ناتا چھٹا سرب سنسار، جس جن سنگر پورا نظری آیا۔ کاغذ قلم جگا جگنتر اُچی کوکے کرے پکار، وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن بانی کہانی دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ میلے اپنے گھر، ایکا اوٹ چرن رکھایا۔ ایکا اوٹ چرن گر ساگر، گھر گھسیر درسائیا۔ جن بھگت بھگونت دیوے نام رتی رتناگر، رتن امولک آپ بنائیا۔ کایا دھرت وکھائے سندھ ساگر، تال سہاوا آپ سہائیا۔ جس جن کرائے نام سؤداگر، ونج ونجارا ہر نرنکارا ایکا ہٹ دئے گھلایا۔ میل ملاواں کرتا قادر، قادر قدرت ویکھے بے پرواہیا۔ آد جگاد درگاہ ساچی جن بھگتاں دیوے آدر، جو جن بیٹھے اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ ہر نرنکار، دُبدے پاتھر جائے تار، جس پاہن اپنا چرن چھہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگوجگ کرتا کرتا پڑکھ آپ اکھوائیا۔

★ ۲۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال ★

سو پڑکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد وڈی وڈیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بے پرواہ، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ ایکنکارا اک اکلّا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا۔ آد نرنجن جوتی نور ڈمگ، نور نور نور رُشنائیا۔ سری بھگوان وسنہارا ساچے تھاں، سچکھنڈ دوار سوبھا پائیا۔ ابناشی کرتا آپے کر سچ نیاں، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ پاربرہم آپے بنے اپنا پتا ماں، سٹ دلار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اک اکلّا

کھیل نیارا، ہر نرنکار آپ اپنی دھار چلائیندا۔ وسنہارا دھام سچھنڈ دوارا، محل اٹل مینار آپ سہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، بیٹھا ٹھانڈے دربار،
 سوبھاؤنت ہر بھگونت آد آنت سوبھا پائیندا۔ گھاڑن گھڑے اپرا پارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی دھار آپ
 چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ اینکارا کھیل مہان، آد نرنجن روپ دھرائیندا۔ سری بھگوان وسنہار سچھنڈ مکان،
 ابناشی کرتا سوبھا پائیندا۔ پاربرہم ہر ہو پردھان، اپنا بل آپ اُچھائیندا۔ دوسر نہ اور کوئی نشان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھیلنہارا، ایکا رنگ سما۔ آد پُرکھ نرنجن اینکارا، انھو پرکاش کرایا۔ اجوئی رہت نہ بھو نرویر ابھیو ابھید الکھ اگوچر اگم اتھاہ،
 بے پرواہ اپنا آپ لئے پرگٹایا۔ آپے لئے اپنا مارگ لاء، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا ساچا دھام آپ
 سہایا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا گھر، تھر گھر آپ سہایا۔ نرگن نرویر جوت دھر، اندر وڑ آسن لائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ ساچی دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیا۔ انھو روپ کر پرکاش، پُرکھ ابناشی
 ساچے مندر آپے سوبھا پائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، اپنی راس اپنے منڈل آپ چلائیا۔ آپے وسے اپنے پاس، دوسر سنگ نہ کوئی رلا لائیا۔ آپے اپنی
 پوری کرے آس، اپنی اچھیا بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ اپنا گن آپے لئے پرگٹا، سرب کلا بھر پور آپ اکھوائیا۔ اپنا مندر اپنے اندر آپے گھاڑن رہیا گھڑا،
 آپے بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناش آپے جانے کھیل تماش، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل کھیل تماش،
 پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ آپے سیوک آپے داسی داس، اپنا حکم دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ
 اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنا تولے آپ تول، تولنہارا آپ اکھوائیندا۔ اینکارا بیٹھا رہے اڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ساچی
 وست رکھے اپنے کول، اپنے ہٹ آپ وکائیندا۔ اپنا ناؤں نرنکار آپے بول، اپنا گیت آپے گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی
 ایکا ہر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹنڈا ہر کرتار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ سٹح پرکاس ہو اُجیار، نور ظہور اک درسایا۔ بے عیب خدائی پروردگار،

آپ اپنا ایک رنگ دے چڑھائی۔ ایک بول اک جیکارا، ایک نعرہ حق لگائی۔ ایک نام ایک دھارا، ایک کرے ساچا کام ایک رام رام وڈیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، ساچے مندر بیٹھا چڑھ، تخت نواسی سچا شہنشاہیہ۔ سری بھگوان اپنا گھاٹن گھر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ آد نرنجن اپنا لڑ آپے پھر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایک نکار نہ پڑکھ نہ ناری نہ، نرنکار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن اپنے اندر اپنی جوت آپے بل، نورو نور ڈمگائیندا۔ اپناشی کرتا آپے وسے دھام اٹل، محل ساچے آسن لائیندا۔ سری بھگوان آپے ہوئے اچھل اچھل، اچھل چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سچھنڈ بیٹھا آسن مل، آپ اپنا آسن لائیندا۔ نرنزیش اپنا سندیش آپے گھل، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ اپنا دیکھ دھارے آپے بل، بل دیونہار ہر مہربان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنا برد آپے پال آپے ہوئے نوجوان، رکھ بھیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایک کھیل کھلائیا۔ اپنا نور کر اجیارا، نورو نور وچ دھرائیا۔ اپنے مندر کر پسارا، آپے دیکھ دکھائی۔ اپنی اچھیا آپے بنے ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی آس آپے لئے پرگٹائی۔ اپنی آسا آپے رکھ، سری بھگوان کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پربھ پڑکھ سمرتھ، اپنا رتھ آپ چلائیندا۔ ہر مندر بنائے اک انڈٹھ، روپ انوپ نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے آگے پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، پاربرہم اپنی دیا کمائی۔ آپے دیونہارا ور، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی کھیل آپے کر، کھیل کھلاری در ساچے سو بھاپائی۔ اپنا روپ آپے دھر، نرنرائن نور رُشائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی بنت آپے لئے پرگٹائی۔ اپنی بنت آپ بنا، اپنا آپ دھرایا۔ اپنی ناری آپ پرنا، ساچا کنت آپ ہنڈھایا۔ اپنی سچ آپ سہا، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ اپنا سٹ ڈلارا آپے جا، اپنی گود سہایا۔ دو جہانا ناؤں دھرا، پڑکھ اپناشی سیو کمایا۔ ساچے مندر آسن لا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ نرنگن دیا باقی کر رُشنا، آد نرنجن آپ جنایا۔ اپنا حکم دھر فرمانا آپ جنا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تخت نواسی سچا پاتشاہ، اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن ہر ہر پا، آپے میل ملائیندا۔ آپے ناری نر روپ دھرا، آپے سٹ ڈلارا جنائیندا۔ آپے حکمی حکم ورتا،

آپے حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دکھائیندا۔ اپنا بل وڈ بلوان، آپے آپ دھرائیا۔ آد پُرکھ نوجوان، دوسر رُپ نہ کوئی وٹائیا۔ اپنا بھیکھ کرے والی دو جہان، دو دو لیکھا آپ چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو ابھید آپے دے کھلائیآ۔ ہر بھید ابھید کھلائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سو پُرکھ زرنجن آپ اپنا ناؤں پرگنائیندا، ہر پُرکھ زرنجن کرے پیار۔ اینکارا میل ملائیندا، آد زرنجن میت مرار۔ ایناشی کرتا سنگ نبھائیندا، ہر بھگوان سانجھیا یار۔ پاربرہم ویکھ دکھائیندا، انھو رُپ کر اُجیار۔ ساچے مندر سوبھا پائیندا، سچھنڈ سچے دربار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، آپے کرے کرنی کار۔ اپنی اچھیا ویکھ دکھائیندا، آپے بھرے ست بھنڈار۔ اپنا تخت آپ سہائیندا، آپے گھاٹن گھڑے اپار۔ پاوا چول نہ کوئی بنائیندا، نہ کوئی باڈی کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ ساچی سیوا آپے کر، اپنا تخت آپ وڈیائیآ۔ سچ سَنگھاسن آپے دھر، آپے ویکھ دکھائیآ۔ سچھنڈ دوارے اُپر بیٹھا چڑھ، رُپ رکھ نہ کوئی جنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن سوبھاؤنت، اک اکلا سری بھگونت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیآ۔ سچ سَنگھاسن سچی سرکار، ہر ساچا آسن لائیآ۔ زرنجن رُپ زرنجن دھار، زرنجن آپے پرگٹ ہويا مات پت نہ کوئی بنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن سوبھاؤنت، پُرکھ ایناشن اک سہائیآ۔ ساچے تخت شاہو بھوپ، ہر ساچے سچ سہایا۔ آپے ویکھے اپنا رُپ، زرنجن زرنجن ویس وٹایا۔ لیکھا جانے اپنی کوٹ، دوجی دشانہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، کرپا گن نہان۔ اپنا حکم آپ سنائیندا، آپے دیوے دھر فرمان۔ ساچی گھاٹ گھرت آپ گھرائیندا، لیکھا جانے جانی جان۔ سو پُرکھ زرنجن سیوا کمائیندا، ہر پُرکھ زرنجن ہو مہربان۔ سری بھگوان بندھن پائیندا، پنچم رنگ اک دکھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ پنچم میلا جوڑ جڑا، ہر ساچی کھیل کھلایا۔ پنچم مکھ مکھ دھرا، پنچم دیوے مان وڈیائی۔ پنچم جوت جوت رُشا، پنچم نور نور ڈگگائیآ۔ پنچم دیوے ساچا تھاں، تھان تھنتر سوبھا پائیآ۔ پنچم دیوے درس بے پرواہ، پنچم اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ مکھ ہر تاج، اپنا مارگ آپے لائیآ۔ ساچا مارگ ہر کرتار، اپنا آپ چلائیندا۔ زرنجن زرنجن کر

پیار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، ساچی کھیل کھلائیندا۔ نرگن نور جوتی دھار، نرگن دھواں دھار سمائیندا۔
 نرگن راج راجان شاہ سکردار، نرگن اپنا حکم سنائیندا۔ نرگن شاہ پاتشاہ حکم سنائے اپنی وار، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ایکا کھیل کرے بے پرواہ، بن ملاح اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا بیڑا کرتیار، ہر اپنی دیا کمائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھے سچا
 دربار، ہر سچا شہنشاہیا۔ ایکا حکم اک ورتار، ایکا بھانے رہیا سمائیا۔ آپے ہوئے جانی جان، ہر نرکار جاننہار اک اکھوائیا۔ اپنی اچھیا آپے لئے اچار، سچکھنڈ
 ملے ودھائیا۔ گھر وچ گھر لئے ابھار، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ساچا گھر اچھیا، کرپا
 مہربان۔ مندر اندر آپ سہایا، آپے ہویا نگاہبان۔ اپنا دیپ آپ جگایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ چھپر چھن نہ کوئی چھہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔
 سورج چن نہ کوئی چڑھایا، منڈل منڈپ نہ دئے سہار۔ گگن پاتال نہ کوئی دکھایا، زمیں اسمان نہ دئے سہار۔ اک اکلا ویس وٹایا، آد پُرکھ ایکنکار۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ تھر گھر ساچا کھولیا، گھر گھر وچ کرتیار۔ کرے کھیل ہر اڈولیا، اک اکلا ایکنکار۔ اپنی دھار
 اپنے وچوں آپے بولیا، آپ اپنا کرے اچیار۔ اپنا بھنڈارا آپے کھولیا، آپے لئے پروردگار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پائے اپنی
 سار۔ سچکھنڈ تھر گھر اپارا، ہر ساچے سچ اچھیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ نرکارا، تھر گھر شبدی میل ملایا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکارا، گرہ مندر آپ سنایا۔ آپے
 ہوئے سننہارا، دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، اپنی دھارا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیایا۔ ہر
 اچھیا شبد ناؤں، نام نامہ نام وڈیایا۔ پاربرہم برہم کرے چاؤ، چاؤ گھنیرا اک دکھائیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال دین دیال پکڑے بانہو، پکڑنہارا سچ
 سکھائیا۔ ست ستوادی بنیا پتا ماؤں، اجونی رہت دس نہ آئیا۔ شبد سہیلا اک اکیلا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی شبد ست ڈلارا کرتیار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ جوت جگائے اگم اپارا، تھر گھر انادی ناد وجائیندا۔ کھے لیکھ اپر اپارا،
 اپر پیر اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا اپنا بل دھار، آپے سیو کمائیا۔ آپے پُرکھ

آپے نار، کنت کنٹوہل اپنے مندر سو بھاپائیا۔ آپے کرے سچ پیار، سچ سہنجی سچ سہائیا۔ آپے گائے اپنا منگلاچار، گیت گوہند آپ الایا۔ آپے کھیل کرے اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نراکار وڈی وڈیائیا۔ نراکار نروریر نراہار سمایا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا بھو نہ کسے جنایا، بھو ابھیدا آپ اکھوئیا۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ جنایا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ اپنی اچھیا اپنا ناد وجایا، آپے لئے سنایا۔ اپنی اچھیا ساچی وست ایکا داد جھولی پایا، اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ابناشی کرتا اک اگلا اینکارا، ساچے مندر ہو اجبارا، تھر گھر ویکھے آپ پیارا، اپنا تھم آپ ورتایا۔ ساچا تھم ڈھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ ساچے تخت بیٹھا ساچا رانا، شہنشاہ اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ اپنا دیوے آپے مانا، اپنا مان آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، آپے ہوئے جانی جانا، جانہار اپنا رنگ آپ رنگائندا۔ نرگن اندر نرگن دھر، نرگن کھیل کرایا۔ نرگن مندر نرگن وڈ، نرگن میل ملایا۔ نرگن سیجا نرگن بیٹھا چڑھ، نرگن رنگ رنگایا۔ نرگن وڈیا نرگن رہیا پڑھ، نشء کھر آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرایا۔ ہر مندر روپ دھرائندا، نرگن داتا مہربان۔ اپنی گھ آپ سہائندا، آپے دیوے دانی دان۔ اپنا گھ اجل آپ کرائندا، آپ ویکھے اپنا آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان دیا کما، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنا روپ آپ پرگٹا، وشن وشنو اپنا ناؤں دھرائیا۔ دستک کھیل آپے رہیا کھلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دست وست انمول اپنے کٹڈے دیوے تول، ساچا کٹڈا ہتھ اٹھایا۔ وشنو اندر وشنو بھنڈار، ہر ساچے سچ دھرایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنے چرناں آپے بخشے سچ پیار، آپے لیکھا دئے سمجھایا۔ اپنی دھارا ٹھنڈا ٹھار، آپے امرت میگھ برسایا۔ آپے نا بھی کول کرتیار، آپ اپنا وچ سمایا۔ آپے حکمی تھم کرائے ساچی کار، تھم حاکم آپ الایا۔ آپ کول کولا کھڑی گلزار، پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے پاربرہم اپنی ونڈ ونڈے نرنکار، ہر نرنکار بھو کسے نہ پایا۔ آپے ویکھے پنکھڑیاں کھلی گلزار، مہک مہک آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی دھار ایکا ہر ویکھ وکھایا۔ آپے بھل کول نا بھ، نا بھی کول آپ اچھایا۔ آپے وشن میلا

مادھو مادھ، آپے بھگوان ویس وٹائیا۔ آپے دیونہارا داد، آپے جھولی اگے ڈاہیا۔ آپے ہوئے رہے وساد، وسادی وساد بھیونہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچے اپنی رچنا آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے کول کول اُجیار، آپے نا بھی امرت کول کھ چوائیندا۔ آپے پاربرہم برہم بھیونہ نیار، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے برہم کرپسار، پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن آپے برہما، اپنے اندروں آپے جمّا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ اپنا جنم آپے دھار، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے وشن کرے پیار، آپے برہما سیو کمائیندا۔ آپے اپنا لیکھا جانے ہر نرنکار، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ میل ملاوا سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ آپے تھر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا پردہ لائیندا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک کھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آپے وسے دھام نیار، آپے دھواں دھار سمایا۔ آپے سُن اگمی کھیلے کھیل نیار، آپے آکاش پرکاش سمایا۔ آپے وسیا سب تو باہر، دس کسے نہ آیا۔ آپے اپنی اچھیا بن ورتار، آپے ساچی بھچھیا لئے پرگٹایا۔ آپے برہما ویتا کرے پیار، آپے شکر مول رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، انادی سُن ناؤں دھرایا۔ انادی سُن ہر نرنکار، اپنا آپ پرگٹایا۔ آپے وشن کرے پیار، آپے برہما پاربرہم ملائیا۔ آپے شکر لیکھا ایکا دھار، گنوتنا گن وڈیائیا۔ تئاں وچولا بن کرتار، کرتا پُر کھ کھیل کھلائیا۔ دیوے وسست اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شولے اٹھایا۔ وشن اٹھایا ہر کرتار، ایکا حکم سٹائیندا۔ تیرا رُپ اگم اپار، پُر کھ ابناشی آپ بنائیندا۔ ساچی وسست دیوے تھار، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ آد جگاد کرتی کار، کرتا اپنی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ وشنو اٹھ کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ میرا حکم سچا فرمان، تیری سیوا اک جنایا۔ تیرا رُپ دو جہان، دو جہاناں لئے پرگٹایا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، ہر نرنکارا لئے جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے اپنا دان۔ اپنی دیا آپ کمایا۔ وشنو سُنیا کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ اگے اٹھیا بال نادان، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ راج راجان، ہوں سیوک سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دوارا منگن تیرا آیا۔ وشنو منگے منگ

اپار، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ کر کرپا آپ نرکار، در درویش بیٹھا سیس جھکایا۔ کون دوار کراں کار، کون سیوا موہے بن آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایسا سکھیا دئے سمجھائی۔ ہر پرکھ نرنجن ست سمجھائی، نش اکھر آپ پڑھا۔ وشنوں تیرا وشو روپ دکھائی، پرکھ ابناشی بے پرواہ۔ اپنی دھارا تیرے وچ لگائی، جوتی جوت جوت سما۔ تیرا قلعے کوٹ اک وسائی، تیرے بنک ڈیرہ لا۔ اپنا رنگ آپ رنگائی، اتر کدے نہ جا۔ ایسا مردنگ سچ سنائی، نادانادی دُھن و جا۔ اپنا بندھ آپ لگائی، سوچھ سرپوپی درس دکھا۔ ساچے دھندے آپے لگائی، گھر گھر دینا رزق پچا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایسا دیوے صفت صلاح۔ ساچی منگ منگ دوار، وشنوں سیس جھکایا۔ کون گھر کون در کون ہر کراں پسار، کون ویس انیک وٹایا۔ کون بھو کون بھے کون رکھاں ڈر، کون نیر نین شرمایا۔ کون دوار سرن سرنائی جاواں پڑ، سیس جگدیش اک جھکایا۔ کون دوارا جانا وڑ، سچ سنگھاسن ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایسا دینا ساچا ور، وشنوں وشو بیٹھا آگے جھولی ڈاہیا۔ پرکھ ابناشی دیا کمائی، ہر وڈا بے پرواہ۔ وشنوں تیری سیوا سچ لگائی، ہر گھٹ اندر جانا سما۔ تیرے وست اک ہتھ رکھائی، گھر گھر دینا رزق پچا۔ نو نو تیرا بندھ آپے پائی، چار چار لیکھا دئے سمجھا۔ جگ چوکڑی تیری گود بہائی، وڈا داتا بے پرواہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایسا داتا ساچا ور، ابھل روپ آپ اکھوا۔ وشنوں ور گھر ساچا پایا، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ برہے اٹھ سیس نوایا، ہر چرن کول دھیان لگایا۔ چار کٹ دہ دشا ویکھ دکھایا، ہر ایسا ہر ہر نظری آئی۔ نورو نور ڈگمگایا، تتوت نہ کوئے بنایا۔ سچ سندیشہ رہیا سنایا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ کاغذ قلم نہ کوئے رکھایا، نہ کوئی رکھے شاہیا۔ ہر نر نریش ساچے تخت بیٹھا سو بھایا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ برہما ویتا بال انجانا آپ اٹھایا، دے مت رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایسا ہر، اپنی رچنا آپے رہیا رچائی۔ برہے اٹھ بال نادان، ہر ساچا آپ اٹھائی۔ پرکھ اکال ہو یا مہربان، دین دیال دیا کمائی۔ امرت آتم بخشے پین کھان، ترشا ترپت نہ کوئے جنائی۔ چرن کول دکھائے سچ مکان، منڈل منڈپ آپ سہائی۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک جھولی پائی۔ تیرا ناؤں ساچا بان، آتم بان اک لگائی۔ تیرا روپ اک مہان، پاربرہم برہم آپ پرگھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا سو بھا پائیندا۔ برہم دھار چلائی پار برہم، برہم وٹی ددھائیا۔ آد پُرکھ نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ کرتا پُرکھ جانے اپنا کم، کرنی کرت رہیا کمائیا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، ایک رنگ رکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، پار برہم برہم لیکھا دئے جنائیا۔ آپے جنیا بن جنیندی مائی جن، دائی دایا سیو کمائیا۔ اپنا راگ سنایا کن، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دتا ایک ور، بھل کدے نہ جائیا۔ برہے ور گھر ہر ساچا پایا، در ساچے سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناش تیری سرنا، ہوں بالک منگ منگائیا۔ کون روپ ست سرُپ تیرا درشن پایا، کون نور رُشنائیا۔ کون کوٹ ہر ڈیرہ لایا، کون رسن سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں منگن بھکھاری آئیا۔ ہر بھکھک بھکھاری یاچک دیوے دان، دینا ناتھ دیا کمائیندا۔ برہے دیوے دھر فرمان، سچ سندیش اک سنائیندا۔ تیرا میرا ایک مان، تیرا روپ اپنا روپ دھر دکھائیندا۔ میرا ناؤں سچا نشان، ناؤں زرنکار آپ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، لکھت لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ نش اکھر روپ کر پردھان، پار برہم برہم ویکھ دکھائیندا۔ سوہنگ روپ چلے مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنگن زرنگن وسے ایک گھر، گھر مندر سو بھا پائیندا۔ برہے تیری ساچی سیو، الکھ ابھیو آپ جنائیندا۔ میرا ناؤں تیری جہو، تیری جہو گیت ایک گائیندا۔ میل ملاواں ہر نہکیو، نہچل دھام سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، در گھر ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ساچا ور ہر اک جنیا، اتوٹ اتوٹ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پایا، گھر نہار اک شہنشاہیا۔ شکر تیرا میل ملایا، دھواں دھار سُن اگم پھول بھلائی۔ اپنا لیکھا ہتھ پھڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ پُرکھ ہر، نہ بھو نہ رکھے کوئے ڈر، بھے وچ کدے نہ آیا۔ شکر اٹھایا کرپا ندھ، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ آپے جانے اپنی بدھ، اپنا بھیو آپ سمجھائی۔ ایک نام ندھان دیوے امرت سچ، ہریاول ہریا آپ کرائیا۔ آپے مندر رہیا بھنج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک کھنڈا ہتھ پھڑائی۔ کرپا کر گن ندھان، ایک کھیل کھلائی۔ اک دکھائے سچ نشان، چرن دھوڑ آپ دکھائیندا۔ سچ بھوتی دیوے دان، خاکی خاک رمانیندا۔ ایک آنتر اک گیان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک ویکھے ہوئے نگاہان، ایک ساچی سیو کمائیندا۔ ایک دیوے دھر

فرمان، اپنا حکم آپ سنانیدا۔ شکر میٹنا اک نشان، جو گھڑیا بھنّ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ شو وشن برہما ہر بندھن پا، ایکا حکم سنايا۔ تّتاں بن وچولا ملاح، ساچا بیڑا آپ وکھایا۔ تّتے ڈھیہہ پے سرنا، نیتز نیناں نیر وپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی ہتھ رہے وکھایا۔ تّتاں وکھائے خالی ہتھ، وست امولک ہتھ نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم پت ساڈی رکھ، در آئے بیٹھے راہ تکایا۔ ساچی وست جھولی گھت، تیری سیو لئیے کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، اپنی درستی آپے پائیا۔ اپنی درستی ہر ہر پائے، وشن برہما شو ترپت کرایا۔ اپنی سرستی آپ رچائے، وشن برہما شو سیو لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، آپے دیا کمائیدا۔ تّتاں دیوے وست اپار، ترے گن اپنے رنگ رنگائیدا۔ ستو گن ست وچار، وشن کرے اک پیار، ایکا رنگ رنگائیدا۔ رجو رنگ جانے زرنکار، برہما لیکھا جانے اندر باہر، در دوار آپ سہائیدا۔ طمو کرے آپ وچار، شکر سنسائے نوار، ایکا رنگن ایکا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تّتاں میلا ایکا گھر، ایکا روپ در سائیدا۔ ترے گن ناتا ہر جڑایا، اپنا بندھن پائیا۔ وشنوں حکم آپ سنايا، برہما ست لئیے اٹھایا۔ بھولے ناتھ آپ جگایا، آلس نندرا دئے گوانیا۔ شکر میلا سہج سُبھایا، اپنی اچھیا نال ملایا۔ اپنی اچھیا کچھی روپ وٹایا، اپنی سیو آپ کمایا۔ اپنا لیکھا آپ جنایا، آپے چاروں گنٹ ویکھ وکھایا۔ چارے دشا آپے ونڈ ونڈایا، دہ دشا اپنا بھيو اچھیدا آپے کھلایا۔ اپنا گیان آپ درڑایا، بھيو اچھیدا آپ کھلایا۔ اپنے ویداں آپ پڑھایا، آپے کرے سچ پڑھایا۔ اپنا شستر آپ اُچھایا، آپے تّتاں میلے تھاؤں تھانیا۔ اک ترسول ہتھ اٹھایا، برہما وشن شو کھی اُپر لایا۔ جیو جنت کسے بھيو نہ پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ آپے لایا۔ وشن برہما شو ہوتیار، ساچی سیو سیو کمایا۔ ترے گن منگی وست اپار، ستو رجو طمو ہر ہر جھولی پائیا۔ ایکا وست رکھے ڈھر دربار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ برہما دیوے کر پیار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش آپے کر کر اپنا واس، شاہو شاباش اپنا میل ملایا۔ میل ملایا پنچم ناتا، ہر ہر جوڑ جڑایا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، چتر بھج بھيو نہ رایا۔ لیکھا جانے آد جگادا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا روپ انوپ

دھرے برہماد، ناد انادی ناد سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ور، ساچا گھاڑن لئے گھڑایا۔ ساچا گھاڑن ہر گھڑائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ لکھ چوراسی جوت ٹکائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ ترے گن میل میل ملائیندا، پنچ تت کرے پردھان۔ کایا بنک آپ سہائیندا، ویکھے سچ نشان۔ نو دوارے آپ گھلائیندا، آپے وسے سچ مکان۔ گھر گھر وچ سو بھاپائیندا، دیک جوت جگائے مہان۔ گھر ناد شبد سنائیندا، آپے جانے اپنا گان۔ گھر امرت تال بھرائیندا، کول نا بھی کر پروان۔ گھر سُن اگم رکھائیندا، گھر دھواں دھار مسان۔ گھر بجر کپائی کُنڈا لائیندا، گھر پنچ وکار نچائے شیطان۔ گھر آسا ترشا آپ اُچائیندا، گھر مایا ممتا کرے پردھان۔ گھر ٹیڈھی بنک اُپائیندا، سکھمن ناڑی کر پچھان۔ گھر ایڑا پنگل ویکھ دکھائیندا، گھر چو داں لوک ہٹ دُکان۔ گھر رُو س چکائیندا، گھر منڈل منڈپ ویکھے اک نشان۔ گھر پار برہم ونڈ ونڈائیندا، برہم دیوے ایک مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ایک ور، آپ بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان ترے گن میل، ہر ساچے گھر کرایا۔ گھاڑن گھڑے سبجن سہیلا، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ جوت جگائے اک اکیلا، نرگن رُوپ آپ دھرایا۔ نہ کوئی جانے وقت ویلا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ چارے کھ آپے کھولا، اپنا گیت آپ الایا۔ آپے گایا ساچا ڈھولا، سوہنگ اپنا رُوپ وٹایا۔ اپنی شکتی آپے مولا، آد شکتی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد برہما آد وشنو آد شو آپے لئے اٹھایا۔ آد وشن ہر جگائے، اپنی انس آپ پرگٹایا۔ آد برہما بھیو گھلائے، پار برہم وڈی وڈیایا۔ آد شکر انگ لگائے، انگیکار اک ہو جائیا۔ آد ناد شبد برہماد ناد وجائے، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ آد پُرکھ اپنا بھیو گھلائے، اپنی کرن ونڈ ونڈایا۔ اپنا نور اپنی جوت اپنا پرکاش آپ دھرائے، آکاش پرکاش آپ سمایا۔ اپنا سننہرہ فرمان آپے بھیج اپنی کارے آپے لائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو سیوالا، لکھ چوراسی رچن رچا، گھٹ گھٹ اندر جوت کرے رُشایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، پر بھ مایا پائی بے انت۔ نرگن رُوپ ہو اندر وڑیا، مہما ہر ہر اگت۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لیکھا جانے آد انت۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، وشن برہما شو سمجھائیندا۔ ساچا حکم اک جنایا، دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ گگن پاتالا منڈل منڈپ ڈیرہ لایا، دھرت دھول ویکھ دکھائیندا۔ جل بنب آپ سما، کول

رُوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ ہر ساچا کھیل دکھائیندا، وشن برہما شو کر وچار۔ چارے ویداں
 آپ الائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ چارے کٹناں ویکھ دکھائیندا، چارے جگ کرے وچار۔ چارے بانی آپ الائیندا، پراپسنتی مدھم بیکھری دھار۔ چار
 چار گیٹرا آپ بنائیندا، لیکھا جانے اگم اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورتے ورتاوے سچ ورتار۔ سچ ورتار ورتاونا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔
 وشن برہما شو آپ سمجھاونا، جگت واٹری راہ دکھائیا۔ منونتر اپنی ونڈ ونڈاونا، وید وداٹناں جس گائیا۔ آد پُرکھ نہ بھيو جناونا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات رہیا جنائی۔ ایکات جنایا، وڈ داتے ہر مہربان۔ آپے تیری سیو دکھایا، نو در ویکھے جگت دکان۔ شکر تیرا
 بھنڈار ورتایا، ورتاوناہار اک بھگوان۔ شکر تیری مار سرب رکھایا، مارے مار نگاہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تئاں دیوے اک گیان۔
 ہر سچ گیان درڑایا، بھل رہے نہ رانیا۔ دھرت دھول ونڈ ونڈایا، نو نو ویکھ دکھائیا۔ ست ست رنگ رنگایا، ست ستوادى سچا شہنشاہیا۔ چار جگ چار
 چوکڑی ایک گنڈھ پوایا، سرگن زرگن رُوپ لئے پرگٹایا۔ لوک مات وچے ودھائی پنچ تت چولا لئے پرگٹایا، ساچا کھیل کھلائیا۔ من مت بدھ لئے پرناپا،
 برہم پاربرہم ملائیا۔ اوتار گر اپنا ناؤں رکھایا، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کنت بھگونت لئے جگایا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ شبد کنت لئے پرناپا، نار
 سہاگی اک ملائیا۔ گرسکھ گر لئے بہایا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ گرسکھ آتم اند اک وسایا، پرمانند وچ سائیا۔ جگ جگ ست ستوادى اپنا ناؤں چند چڑھایا، میٹے
 رین اندھیری شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در رہیا درسائیا۔ نو نو چار ہر کھیل کھلاونا، وشن برہما شو دیا کمائیندا۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ اپنا بھيو رکھاونا، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ سنجگ ساچی ونڈ ونڈاونا، آپ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ وار اٹھاراں کھیل کھلاونا، برہما ست چارے مکھ چار
 چار آپ وڈیائیندا۔ آپ سہائے اپنی رُت، پُرکھ ابناشی اک اچت، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا
 پردہ آپے لائیندا۔ سنجگ ساچا سچ ورتاونا، آد پُرکھ دھار چلائیا۔ اپنا رُوپ آپ دھراونا، زرگن زرگن کھیل کھلائیا۔ دھرت دھول ڈونگھی کندر آپے ڈیرہ
 لاونا، جیو جنت جگت جہانا، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ اپنی مہما گنت آپ گناونا، اپنا لیکھا آپے لئے پرگٹایا۔ سنجگ ست ستوادى پار کراونا، اک ست

سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ سنجگ ساچا پار کر، ہر اپنی کھیل کھلائیا۔ برہما چارے وید
گا گا لوک مات دھر، ہر کا بھیو سکے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلائیا۔ تریتا تیری دھار نرالی،
ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت جگے مہانی، پنج تت چولا تن ہنڈھائیا۔ غریب نمانا بن سوالی، ساقط نندک دُشٹ ڈراچار آپ کھپائیا۔ آپے ہوئے ہنگتا
گڑھ ہنکار، آپ سینا سپتری جنک کر پیار، آپے لئے پرنائیا۔ آپے جانے اپنی دھار، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، دوئے دوئے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دوپر رنگ رنگایا، گنند منوہر ککھمی نرائن رُوپ وٹایا، کول نین رُوپ وٹائیندا۔ ساچی بنسری نام وجایا، مدھر دُھن
اک سنایا، اپنا بھیو آپ چکایا، اپنا گھ آپ چھپائیندا۔ آپے وید ویاسا ہو ہو گایا، پُران اٹھاراں آپ الایا، آپے وشن برہما ویتا سنگ نبھائیندا۔ آپے ناد
دُھن ویکھ وکھایا، آپے باراں اکھ لئے پرگٹایا، باراں راسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا دھار، جگ جگ
برہما وشن شو کرے پیار، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کلج رنگ آپ رنگایا، کالا سوسارنگے شاہیا۔ ایڑا اکھ اک کھلایا، اتھربن دیوے مان وڈیائیا۔ یجر شام
اپنی جھولی پایا، رگ لیکھا رہے نہ رانیا۔ اپنا رُوپ آپ دھرایا، اپنا جلوہ آپ وکھائیا۔ مقامے حق ڈیرہ لایا، آپے لیکھا جانے خلق خدائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، بھیو ابھیدا اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیا۔ اپنا بھیو آپ کھلائیندا، پاربرہم سچا شہنشاہ۔ عیسیٰ موسیٰ نوری جلوہ
آپ جگائیندا، آپے پردہ لئے اٹھا۔ آپے کایا کعبہ ویکھ وکھائیندا، دو دو آہ میل ملا۔ آب حیات آپ پیائیندا، سچ صراحی ہتھ اٹھا۔ سچ بھوپ ساچے تخت
نظری آئیندا، شاہاں سر سچا شاہ۔ انجیل قرآناں آپے گائیندا، آپے سنگ محمد چار یار میل لئے ملا۔ آپے انا الحق سلوک سنائیندا، آپے پرگٹ ہوئے بے
عیب پروردگار خدا۔ آپے خالق خلق رُوپ دھرائیندا، آپے مُشکّت اپنے سر لئے اٹھا۔ آپے زرگن سرگن ڈنک وجائیندا، شبد انادی ناد سنا۔ آپے پنج تت
کایا چولا ویکھ وکھائیندا، نانک ناؤں گایا اک نرنکار اچی کوک کوک الا۔ آپے گوہند گڑھ سہائیندا، سٹ دُلا رالیس وٹا۔ چار جگ اک چوکڑی آپے بندھن
پائیندا، نو سو پُرائوے چوکڑی جگ گیرا دئے بھوا۔ کوٹن کوٹ اپنا رُوپ رام کرشن اپنا کھیل کھلائیندا، جوتی جوت جوت جائے سما۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ

سنگِ محمدِ اُدھ وچکارے راہِ تکانیندا، ہیٹھ مُصلّا بیٹھے وچھا۔ کوٹن کوٹ نانک گوہند ہر ہر گائیندا، سچکھنڈ دوار راہِ تکا۔ وشن برہما شو ساچی سیو کمانیندا، لکھ
چوڑاسی ویکھے تھاؤں تھاں۔ کوئی گھڑے کوئی بھنے کوئی کھ پھپھیندا، کوئی پرگٹ ہو ہو لوک مات پھیرا پا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن
برہما شو دتا ایک ور، اپنا نام درڑا۔ ساچے ناؤں درڑایا، گنوت گہر گسپیر۔ وشن برہما شو بھل نہ جایا، پرہہ اپنا کھیل جنائے اخیر۔ نو سو چرانوے چوکڑی
جگ گپڑا رہن نہ پایا، جگ چوکڑی تھے دھیر۔ گر پیر اوتار دین صلاحیا، ملا شیخ مسانک جان گھت وہیر۔ تھر کوئے رہن نہ پایا، ناتا تھے اٹھسٹھ نیر۔
گنگا گوداوری جمنائے سستی راہ تکیا، در منگے امرت رس ٹھانڈا سیر۔ پُرکھ ابناشی دے سمجھایا، انتم ویکھے سب دے چیر۔ نرگن جوت کرے رُشایا، جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ جو دھا سورپیر۔ وشن برہما ویلا انتم آونا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہن نہ پایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا،
پار برہم وڈی وڈیا نیا۔ نرگن نور لوک مات دھراونا، جوتی جامہ بھیکھ وکھانیا۔ اپنا کھیل آپ کر اونا، خلق خالق ویکھے سچا شہنشاہیا۔ ثالث اپنا ناؤں دھراونا،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد اناد آپے رہیا سمانیا۔ آد اناد کھیل کھلایندا، برہم برہما ہر ہر دھار۔ جگ جگ بیڑا آپ
چلایندا، سیوا کرے اپر اپار۔ سبجگ تریتا دواپر پار کرانیندا، کلجگ آئے انتم وار۔ گر پیر اوتار سرب صلاحیندا، کھوں گا گائے اپنی وار۔ بن ہر بیڑا
کوئی نہ بے لائیندا، کلجگ بھوری ڈونگھی غار۔ چاروں گنٹ اندھیرا چھانیندا، نو کھنڈ پر تھمی جھوٹھی دھار۔ سچ سچ نہ کوئی جنانیندا، گھر گھر دے دھواں
دھار۔ ناری کنت نہ کوئی ہنڈھانیندا، مات پت نہ کوئی پیار۔ ساچا ہت نہ کوئی وکھانیندا، جوٹھا جھوٹھا ناتا جڑیا وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، وشن برہما شو پائے تیری سار۔ وشن برہما شو کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ توں پاتشاہ پٹی سرکار، شہنشاہ تیری
وڈیا نیا۔ دو جہانا بنیا سچا سکدار، سیس جگدیش تاج سہانیا۔ جگ چوکڑی نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پایا۔ کون روپ دھرے وچ سنسار، کون
کوٹ ڈیرہ لائیا۔ کون در کھول دربار، کون ونج دے کرائیا۔ کون نام ست جیکار، کون ناد دھن وجانیا۔ کون سخیاں منگلپار، کون گوپی کاہن نچانیا۔ کون
سیتا سرتی کرے رام پیار، کون کایا بن کھنڈ پھیرا پانیا۔ کون انا الحق کرے پکار، کون حق حقیقت ویکھ وکھانیا۔ کون لاشریک بنے سانجھیا، مخلوق بخشے

اک سرناٹیا۔ کون نام ست ست کرے درتار، تتوت نہ کوئے رکھائیا۔ کون فتح ہوئے گجار، کون ڈنکا دئے وجائیا۔ کون برہم کون پاربرہم وکھائے اک دربار، جگت وچھوڑا پندھ مکائیا۔ کون گھوڑا ہوئے آسوار، کون آسولئے دوڑائیا۔ کون ڈور رکھے ہر نرنکار، لکھ چوڑاسی بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون روپ کون شکت کون سنت کون بھگت کون بھگوان روپ دھرائیا۔ تٹاں سُن ہر ارداس، ہر ساچے سچ جنایا۔ کرپا کرے سرب گنتاس، الکھ الکھنا بھیو کھلایا۔ نو نو چار ہووے آنت ناس، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ لیکھا جانے پر تھمی اکاس، گنگن منڈل ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھنہارا واس، لکھ چوڑاسی پھول بھلایا۔ پاربرہم پر بھ شاہو شاباش، ساچے تخت آسن لایا۔ کلجگ انتم دیوے پھاس، رائے دھرم نال رلایا۔ چتر گپت کرے خلاص، لیکھا کوئے رہن نہ پایا۔ ہر جن ہر بھگت ہر جو آپے کرے داسی داس، آپ اپنا میل ملایا۔ آنت آنت کٹے جم پھاس، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ وشن برہما شو رکھنی آس، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ پنچم لیکھا ہر سمجھائیندا، گنوتا گن ندھان۔ کلجگ ویلا انتم آئیندا، سچکھنڈ ویکھے مار دھیان۔ لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ پھول بھلاییندا، انڈج جیرج اُتبیج سیتج ہویا جانی جان۔ چاروں کٹناں پھیرا پائیندا، جودھا سوریر بلی بلوان۔ اپنا ناؤں ڈنک وجائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ مٹائیندا، راؤ رنکاں دیوے اک گیان۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، پرگٹ ہو آپ بھگوان۔ وشنوں تیرا سنگ رکھائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ پنچم اپنا راہ وکھائیندا، نیز تین رہے وکھان۔ کاغذ قلم بھیو نہ آئیندا، ست سمندر مس ہوئی نادان۔ چار بھار نہ ونڈ ونڈائیندا، چوڑاں لوک نہ کوئی گیان۔ چوڑاں طبقال ایک حکم سٹائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ چوڑاں ویدیا خاک ملاییندا، دُھر درگا ہی مارے بان۔ شبد انادی اک پرگٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم میل ملاییندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے جانی جان۔ کلجگ انتم پار کرانا، برہما وشن شو وچے ودھائیا۔ تٹاں لوکاں پندھ مکاونا، ترے بھون پھیرا پائیا۔ ترے لوکی ناتھ کھیل کھلاونا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ چوٹھے پد ڈیرہ لاونا، چار ورن اک سرناٹیا۔ پنچم سنیہرا ناد سٹاونا، ناد انادی آپ وجائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی بناونا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ستویں ستوادی نام آپ ورتاونا، نہ کوئی میٹ مٹائیا۔ اٹھاں تٹاں ڈیرہ ڈھاونا، اپ

تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ پر تھی نو دوارے ویکھ دکھاونہ، جگت واسا تھاؤں تھانیا۔ جن بھگتاں دسم دوا ری پندھ مُکاونا، آپ اپنا میل ملایا۔ ہنگ برہم سوئم روپ وچ آپ سماونا، سوہنگ ہنسا روپ وٹایا۔ چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا ورن بناونا، اٹھاراں برن نہ کوئے کرائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا دھام بہاونا، ایکا بخشے سچ سچئی سرنایا۔ سرشٹ سبائی رسنا جہوا ایکا اکھر ہر ہر ناؤں گاونا، دوسرا اور نہ کوئے پڑھایا۔ سر سروور اک نہاونا، گر چرن سچئی سرنایا۔ ہر مندر کایا اندر دکھاونہ، گھر گھر وچ آپ پرگٹایا۔ ایشٹ دیوگر اک مناونا، ایکا ہون کرائیا۔ پھولن برکھا ایکا لاونا، آپ سنگندھ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد اپنا بھيو آپ جنایا۔ کلجگ انتم کر پار، اپنے گھاٹ اُتارنا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، لیکھا مکائے لکھ چار بتی ہزار، کرم گکرماں پھند کٹاونا۔ گرگھ ورلے لئے ابھار، جس جن اپنا درس دکھاونہ۔ لکھ چوراسی کرے خوار، ایکا انتم دھکا لاونا۔ نہ کوئی سہائی میت مُرار، بھین بھائی سنگ نہ جاونا۔ دوئے لوچن روون زارو زار، تیجانین نہ کسے گھلاونا۔ چاروں گنٹ ہاباکار، مایا جال نہ کسے تڑاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم پندھ مُکاونا۔ کلجگ پندھ جائے نک، ہر ساچا آپ مُکایا۔ ہریا بوٹا جائے نک، سُکا ہرانہ کوئے کرائیا۔ منمکھاں من رہے دُکھ، دُکھیاں رین نہ کوئے وہانیا۔ گر سکھاں آتم دیوے سکھ، آتم اگن بُجھایا۔ سُپھل کرے مات گُکھ، جس بخشے چرن سرن سرنایا۔ اٹا ہوئے نہ گربھ رُکھ، دس دس ماس نہ اگن تپانیا۔ اپنی گودی لئے چک، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ امرت پیائے جام گُٹ، اپنا رس آپ چوانیا۔ آون جاون جائے چُھٹ، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ جس جن رکھی ہر ہر اوٹ، ویلے آنت ہوئے سہانیا۔ لبدھے پھردے کوٹی کوٹ، چاروں گنٹ پھیریاں پانیا۔ مایا متا بھری نہ پوٹ، آسا ترشنا ہوئی ہلکانیا۔ ہوئے ہنگتا رکھیا کھوٹ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نہ بندھن کوئے تڑانیا۔ شبد نگارہ تن نہ لگی چوٹ، سُرتی رام نہ کوئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھانیا۔ ہر جن ساچا اٹھیا، آد جگادی کار۔ جس اُپر صاحب سنگر تھیا، دیوے درس اگم اپار۔ گلیا رہن نہ دیوے کوئی کسے گُٹھیا، ویکھنہار نرنکار۔ منمکھ جیواں بھاگ کُٹھیا، کلجگ انتم آئی ہار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے پٹیا، جڑ رہے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے جائے تار۔ ہر جن پار اُتار دا، ہر داتا بے پرواہ۔ جُگ جُگ تیج سوار دا، بھگت و چھل بن ملاح۔ سَتجگ تریتا دواپر و چھڑے کھجگ انتم سُر ت
 سمبھالدا، اک چپائے اپنا ناں۔ ناتا توڑے شاہ کنگال دا، نتھاویاں دیوے ساچا تھاں۔ گھٹ گھٹ اندر نرگن جوتی دپیک آپے بالدا، اگیان اندھیرا دے
 مٹا۔ امرت نام ندھان جام اک پیال دا، دوس رین نمار رکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن سر اپنا ہتھ دے ٹکا۔ جس سر ہتھ
 ٹکایا، ناتا تھنا سنسار۔ آتم انتر ایکا روپ درسا یا، گرہ مندر کھول کواڑ۔ گھٹ باقی دپیک جوتی نور کرے رُشنا یا، ڈونگھی بھوری کوری پاوے سار۔ گرگھ
 ہر جن مانک موتی آپ اٹھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، کھجگ انتم وار وار وار سرشٹ گر لائی۔ نو نو آئی ہار، ست
 ست ست ڈھائی۔ ترے ترے لیکھا آر پار، پنچ پنچ کرائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرتا قیمت کوئے نہ پائی۔ سمت سمتی کرے خوار، ساکھیاں روپ
 وٹائی۔ نرگن سرگن سرگن آپے جانے اپنی کار، کر نہار آپ اکھوایا۔ ور بھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اُتبھج سبتج دیوے دنڈ نام تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ
 چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ ہر جن ناتا جوڑیا، جگت جگت گردیو۔ پُرکھ اگتا نرگن
 روپ آپے بھڑیا، جنم جنم دی جانے سیو۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑیا، امرت آتم دیوے میو۔ گرگھ ورلے آپے بھڑیا، پُرکھ ابناشی الکھ ابھو۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے رسنا جہو۔ رسنا جہو لیکھا جان دا، بتی دندگن وچار۔ گھٹ گھٹ انتر اپنا رنگ مان دا، نرگن روپ اپر اپار۔
 مورکھ مگدھ نہ کوئے پچھان دا، ترے گن مایا جگت ناتا ہو یا سنسار۔ گرگھ ورا راہ تنگے سری بھگوان دا، نیتز لوچن نین اگھاڑ۔ پھڑ باہوں آپ اٹھال دا،
 جگا جگنتر ساچی کار۔ دوس رین رین دوس مات گر بھ اگنی کُنڈ ترے گن تت آپے پرتپال دا، پرتپالک آپ نرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، برہما وشن شو دیوے اپنا ور، آپے برد سالدا۔ ہر سنگت دیا کمائندا، دینا بندھپ دین دیاں۔ گھٹ مندر ویکھ وکھائندا، وسنہارا سچھنڈ سچھی
 دھر مسال۔ جو جن سرنائی آئندا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ گرگھ ساچی وست آپ ورتائندا، دیوے نام دھن، سچا دھن مال۔ سچ بھنڈارا آپ
 بھرائندا، ناتا تھے جگت جنجال۔ آتم رنگ آپ رنگائندا، رنگ مچھٹی اک مہان۔ ساچا سنگ آپ بھائندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر سنگت دیوے مان۔ جو جن منگے جگت منگ، ہر جھولی دئے بھرائیا۔ جو جن منگے بھکھ ننگ، بھکھ ننگ دئے کٹائیا۔ جو جن منگے ننگی ہووے نہ کئد،
 سر ہتھ دئے رکھائیا۔ جو جن منگے آتم انتر پرمانند، نجاند دئے دکھائیا۔ جو جن منگے سنائے سہاگی چھند، سوہنگ شبد ساچی دست اک دکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیاں گھٹ گھٹ دیکھے بھل کدے نہ جائیا۔ جو جن منگے اترے جگت دکھ، دلدر آپ مٹائیندا۔ جو جن منگے جگت
 سکھ، جگت جیون جگت آپ سمجھائیندا۔ جو جن منگے اجل ہوئے کھ، لوک مات وڈیائی آپ دوائیندا۔ جو جن منگے درس اندر بیٹھا لگ، سوچھ سروپی
 پرگٹ ہو اپنا درس دکھائیندا۔ جو جن منگے پنج وکارا اندروں کڈھے کٹ، نام کھنڈا اک دکھائیندا۔ جو جن منگے آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی پھند
 کٹائیندا۔ جو جن منگے امرت گھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جو جن منگے لگی پریت نہ جائے تھ، نام بندھن آپے پائیندا۔ جو جن منگے کڈھے واسنا
 کھوٹ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ جو جن منگے جگت جیو آلیوں ڈگے بوٹ، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ جو جن منگے چرن سرن سرنائی ایکا اوٹ، آنت جم
 جکال نیڑ نہ آئیندا۔ جو جن منگے کھلے سوت، دب نیز آپ گھلائیندا۔ جو جن منگے لگے بھاگ اوت پوت، پُت پوترے میل ملائیندا۔ جو جن منگے ساچا
 ناؤں رسنا جہوانہ پلے ہونٹ، اجپا چاپ آپ کرائیندا۔ جو جن منگے نیڑ نہ آئے لاڑی موت، ویلے آنت درس دکھائیندا۔ جو جن منگے سہائے کایا قلعے
 کوٹ، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیا آس پُجائیندا۔ جو جن منگے جگت سوت، رکت بوند کھیل کھلائیا۔ جو جن
 منگے سوہے بسنتی رت، بھل پھلواری آپ مہکائیا۔ جو جن منگے درس ابناشی اچت، راتیں سنتیاں درس دکھائیا۔ جو جن منگے سنگر پورا ایکا جائے تھ،
 انڈھی وست جھولی پائیا۔ جو جن منگے پاربرہم ابناشی کرتا زرویر زراکار تن نگارے لائے چوٹ، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، در آیا آس پُجائیا۔ جو جن منگے تن لتھے چیر، بہتر ناڑی دیکھ دکھائیندا۔ جو جن منگے من رکھے دھیر، من پنکھی بٹھ دکھائیندا۔ جو جن منگے امرت
 سیر، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ جو جن منگے درس وڈ پیرن پیر، پرگٹ ہو ہو زرگن سرگن درس دکھائیندا۔ جو جن منگے جگت زنجیر، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔
 جو جن منگے چوٹی چڑھے اخیر، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیکھ دکھائیندا۔ جو جن منگے چرن پیاس،

چرن کول سرن بخشنے سچ سرنایا۔ جو جن منگے کایا مندر ساچی راس، سرتی شبد گوپی کاہن آپ نچایا۔ جو جن منگے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمایا۔ جو جن منگے گھر مندر اندر دکھائے منڈل منڈپ پر تھی آکاش، کھنڈ برہمنڈاں ایکاروپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیا لیکھے لایا۔ جو جن منگے ناتاٹٹے نو دوار، نو دوار رہن نہ پایا۔ جو جن منگے سکھمن ٹیڈی بنک ہوئے پار، انتم پار کرایا۔ جو جن منگے ایڑاپنگل نہ ہوئے خوار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دئے مٹایا۔ جو جن منگے آسا ترشنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا دئے مٹایا۔ جو جن منگے نچھر دھار، امرت جھرنادئے جھرایا۔ جو جن منگے زرگن جوت نور اُجیار، نورو نور درسایا۔ جو جن منگے آتم سیجا ہر ہر کنت بھتار، ساچی سیجا ہر جو دئے دکھایا۔ جو جن منگے ساچی سخیاں مل مل منگلاچار، گیت سہاگی اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیاں لیکھا لیکھے پایا۔ جو جن منگے مٹے پھٹ، دُئی دویت رہن نہ پائے۔ جو جن منگے سنگر ہت، ساچا ہت اک دکھائے۔ جو جن منگے مکے پنڈھ تیر تھ تھ، اٹھسٹھ ایکارہ آپ درسائے۔ جو جن منگے دُرمت میل دیوے کٹ، سر سرورر اک نہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ جو جن منگے مال دھن، دھن خزینہ اک دکھایا۔ جو جن منگے اگ لگے تن، تتوت رہیا ملایا۔ جو جن منگے انتم ڈن، ساچا ڈن دئے لگایا۔ جو جن منگے جس گھریا سو دیوے بھنن، بھننہار دیر نہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سد سمایا۔ ہر سنگت سدا رنگنا، ایکارہ نام کرتار۔ کایا چولا آپے رنگنا، اٹھے پہر نام نمار۔ در آیا مول نہ سنگنا، ہر بھریا وڈ بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی دیونہار۔ ہر سنگت وڈیائی وڈ، وڈ وڈا ہر ہر پایا۔ ہوئے ہنگتا دینی وچوں کڈھ، گر شبدی شبد پرنایا۔ ڈکھ دلدر اگنی لائے نہ کوئی ہڈ، تن سو سٹھ ہاڈی ویکھ دکھایا۔ نردھن سردھن سدا لڈائے لڈ، آپ اپنی گود بہایا۔ جگت وکار جگت دوار جگت پروار پار کرے حد، اپنا مندر آپ دکھایا۔ ماں پیوپت دادا کوٹن کوٹ جیو جنت گئے لد، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان بھر پیالہ پی پی تھکے مد، ساچا رس نہ کسے دکھایا۔ بن سنگر پورے نہ کوئی پائے ساچا پد، ساچی پدوی ہر سنگت ناؤں دھرایا۔ گر چرن کول اُپر دھول دھرنی دھرت بہائے سد، شبد سندیش اک سنایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کڈھ، آپ اپنا میل ملایا۔ نار سہاگن ہر جن ہوئے نہ کدے رنڈ، ڈھاگن نار نہ روپ

وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، آسا آسا وچ سمایا۔ آسا ترشنا کرے پور، ترکھا آپ بُجھائی۔ ناتا توڑنا کوڑو کوڑ، سچ سچ سچ سمایا۔ مورکھ گلدھ چتر بنائے موڑھ، تت گیان اک سمجھائی۔ جوتی مستک لائے دھوڑ، پورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ جوتی بخشے جوتی نور، مستک لٹ کر رُشنائیا۔ دوس رین حاضر حضور، آپ اپنا درس دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائی۔ جو جن آئے من ہنکار، ہنکار نال ہنکار رلائی۔ جو جن رکھے من و بھچار، و بھچار نال کرے گڑمائی۔ جو جن آئے تن خوار، جگت خواری آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آسا نراسا نہ کوئی رکھائی۔ جیسی من رکھے آسا، ویسی وست ورتائیندا۔ گرگھ ورا گر درس پیاسا، متمگھ اپنا گھ چھپائیندا۔ دوہاں وچولا کھیل تماشا، پردہ اوہلا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت اندر ہر ہر واسا، ہر جن ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔

★ ۲۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی وشوناتھ ورا ایڈیشنل سیکٹری دے گھر راشٹریتی راجندر پرساد واسطے شبد ★

۲۱۴

پنج فروری وقت سہاونا، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ بھگت بھگونت وچولا اک رکھانا، وشو ورا ملے وڈیائی۔ راشٹریتی سندیش سناونا، پاربرہم اک رکھائی۔ کجگ انتم پہریا بانا، نرگن نرور اپنی کل دھرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں پھیرا پائی۔ لکھ چوراسی دیوے اک گیانا، سوہنگ شبد کرے پڑھائی۔ ناؤں دھرائے مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ چوڈاں مارچ دوس وکھانا، ستجگ ساچی دھار بندھائی۔ نو گرنتھ لیکھ لکھانا، کھیا لیکھ نہ کوئی مٹائی۔ شبد کھنڈا ہتھ چکانا، برہمنڈ کھنڈ وچے ودھائی۔ ایکا تھم ڈھر فرمانا، جن بھگتاں بھگونت آپ سنائی۔ ست سنتو کھی بٹھے گانا، دھیرج جت اک جنائی۔ سچ سچ ورتاوے ہو مہربانا، جوٹھ جھوٹھ کوڑی کریا دے مٹائی۔ اللہ واکرؤ رام نام رادھے کرشن ست تت اک وکھانا، برہم مت اک جنائی۔ سرب کلا سمرتھ سری بھگوانا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دلی دربار سہائے جگت مکانا، بھيو بھیدا بھيو گھلائی۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی جنائے سچ نشانہ، ست رنگ رنگ وکھ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لئے ور، راشٹریتی پت راجندر پرساد، ڈھر درگا ہی دیوے داد، شاہ بھیکھن سن فریاد، رام راما ہوئے سہائی۔

۲۱۴

☆ ۶ ماہ ۲۰۱۷ بکرمی پشکر، لال سنگھ پنڈت نال گوہند گھاٹ پشکر اجیر ☆

اک ست چھ دو گنبد دھار، گوہند اپنے وچ رکھائیا۔ پنڈت پاندھانہ کوئی کرے وچار، بیٹھے پشکر آسن لائیا۔ وشن برہما شو بیٹھے دوار، سپس جگدیش جھکائیا۔ نیز نین روون زاروزار، انتر آتم اک لولائیا۔ ہر کاروپ اگم اپار، ست سروپ دس نہ آئیا۔ جگ چوکڑی میتے وچ سنسار، لوک مات جگت ودھائیا۔ ناتا ویکھ سرب سنسار، جگت جگدیش کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اچھل اچھید گوہند گیا سمجھائیا۔ گوہند گھاٹ ہر کار گھاٹ، ہر ہر آپ جنائندا۔ وشن برہما شو تنگ واٹ، نیز لوچن نین سرب اٹھائندا۔ اک ست کھیل تماش، چھ دو گنڈھ پوانئندا۔ لیکھا جانے تت آٹھ، نو در پھول بھلائندا۔ آد جگادی ایک ہاٹ، پار برہم برہم اپنا آپ کھلائندا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گوہند ایک دھار، ایک کھیل کرے کرتار، ایک در سچا دربار، ایک بھکھک برہما وشن شو دوار، دیونہارا اک اکھوائندا۔ اک اکلا ایکنکارا، ست پرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ اک ست کریا پیارا، ایک اک سات جوڑ جڑائیا۔ چھ گھر وسیا باہرا، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ دوآں دو جہاناں کھیل کرے پسار، اکھ اگوچر بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ستاراں سو باسٹھ بکرمی لکھیا لیکھ اپر اپارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ ساچی لکھت بھوکھت دس گیا بن ونجارا، پنڈت پاندھے بیٹھے کھ چھپائیا۔ گوہند روپ نہ کسے وچارا، گوہند گھاٹ نہ کوئے نہائیا۔ دُرمت میل نہ اترے وچ سنسار، آتم انتر اشان نہ کوئے کرائیا۔ کلج کوکے اپنی وارا، چاروں گنٹ دے ڈھائیا۔ ایک ڈھنیا جگت سہارا، ساچی نیا نظر کوئے نہ آئیا۔ بھینا بھنیا کر کر پیارا، ساچا سنیارہے منائیا۔ نظر نہ آئے کسے گھننیا، روپ انوپ جگت وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند لیکھا جانے اپنے گھر، ایک ساتا چھیکا دو آ دو چھ ست اک اپنے وچ ڈکائیا۔ اک ست کر پیار، چھ دو جوڑ جڑایا۔ گوہند آیا گوہند دھار، گوہند گوہند وچ سمایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ چرن کول کچھ لیائے آپ دوار، روپ انوپ آپ دھرایا۔ کھتری براہمن شو در ویش کسے نظر نہ آئے وچ سنسار، اٹھاراں برن چار ورن رہے گر لایا۔ دو پنچ پنچ بول جیکار، دو پنچ پنچ اپنا روپ دھرایا۔ ودی سدی نہ سکے کوئے وچار، کٹنا سکلا کچھ وچ پھس کدے نہ جایا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، جوتی روپ اپر اپارا، شبد کھنڈا تیز کٹار، ساچے گھوڑے ہو

اسوار، دو جہانا پارکنار، آپ اپنا بل رکھایا۔ گوہند لیکھا گوہند لئے وچار، دوسر لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ اک ست نو اٹھ گوہند لیکھا دتا پاڑ، اپنا لیکھ وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گوہند میلا جانے ساچے گھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گوہند گر گر گوہند روپ انوپ، دس کسے نہ آیا۔ گرسکھ دو اٹھ اٹھائی جو سنگت رکھائے اک ست چھ دو امرت میگھ دتا برس، کلجگ اتم اپنے نال رلائی۔ لیکھا جانے عرش فرش، قرص گرہ کائنات برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اتبھج سیج جیو جنت ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند لیکھا جائے مک، گرگھ بوٹا جائے نہ سک، امرت سچ ہریا آپ کرائیا۔ گوہند آیا گوہند دوار، گرسکھ کایا اندر گوہند گڑھ بنایا۔ کرے کھیل اپرا، جگت ودیا نہ پاوے سار، چوڈاں ودیا پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ ایکا منتر سرب دیوا اتم برہم جوت پرکاش زرویر دھار، پاربرہم بے انت بے پرواہ آپ اپنے وچ رکھایا۔ پنڈت پاندھا گرسکھ دتے کی کوئی راہ، جس ملیا گوہند سچا شہنشاہیا۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں گیا لکھا، اپنی ہتھیں دیوے ڈھاہیا۔ ستاراں بیس بیس ستاراں بکرمی بنیا آپ ملاح، اٹھائی سکھ نال لیا۔ سچکھنڈ و سے شہنشاہ، پنڈت لکھنا اپنی قلم شاہیا۔ جگت جہان کسے دسے نہ، دو دو لوچن تے سرب لوکائی۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، سنگھ دیا نال رلائی۔ دیا کر گھر گیا آ، گھر اپنا دے سمجھایا۔ سورج چن نہ کرے کوئی رشنا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائی۔ برہما وید نہ رہیا کوئی سنا، پُران اٹھاراں نہ کوئی گائی۔ شاستر سمرت نہ رہیا کوئی جنا، گیتا گیان نہ کوئی وڈیائی۔ انجیل قرآن نہ رہیا کوئی پڑھا، کھانی بانی نہ کوئی درڑائی۔ ساچے گھر و سے آپے بے پرواہ، جس گھر و سے گوہند سچا ماہیا۔ پشکر بیٹھے تگن راہ، مندر اندر ٹل کھڑ کائی۔ گرگھ ورلے بنے آپ ملاح، جگت سروور بیڑا پار دے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپے رکھ، گوہند روپ ہو پرتکھ، جوت سروپ اکھنا لکھ، شبد انوپ ہوئے وکھ دس کسے نہ آیا۔ پہلا گھر سچکھنڈ، اپنا بنک آپ بنایا۔ دوجا ڈاک خانہ پائی ونڈ، برہمنڈ رچن رچایا۔ تیجی تحصیل چڑھیا چند، برہما وشن شو اُپجایا۔ چوتھا ضلع اک پرمانند، گھٹ گھٹ اندر اپنا آسن لایا۔ آد جگاد زرگن سرگن کسے نہ پایا بندھ، بندھن وچ کدے نہ آیا۔ پشکر آسنا یا سہاگی چھند، ہر کا گھر پنڈت بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دے سمجھایا۔ ہر کا ٹھانا اک اپرا، ہر ساچے سچ بنایا۔

رہٹ لکھے پتر گپت اپنے بیٹھ دوارا، دس کسے نہ آیا۔ دھرم رائے بنے ہلکارا، گھر گھر سندیش دے سنایا۔ جم کاروپ کھیل اپارا، پنڈت پاندھے جیو جنت
گرنتھی پنٹھی ملا شیخ مسائق پھر پھر بنھن چھٹ کوئے نہ جایا۔ آد جگاد جگاد جگنتر پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی منمکھاں دیوے دنڈن، اٹھاراں اٹھائی کُنڈ
کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ٹھانا اکو اک بنایا۔

★ ۲۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی بشن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ★

زرگن جوت پڑکھ اکال، اک اکلا بے پرواہیا۔ آد جگاد سچکھنڈوسے سچی دھرمسال، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ اگم اگمڑا آپ وجائے اگمی تال، شبہ
انادی ناد سنایا۔ انھو پرکاش اجوئی رہت کرے کھیل دین دیال شاہو بھوپ بن سکدار، تحت نواسی ساچا تحت سہانیا۔ زرویر زراکار چلے اولڑی چال، اپنی
اچھیا آپے دھار، وشن برہما شولے اُچھیا۔ آپ اپر مپر کھیل اپار، کرے کرائے کر نیہار، روپ انوپ سچی سرکار، ترے گن دھار آپ بندھانیا۔ جوتی نور
نور اُجیار، اکھ اکھنا اگم اگوچر بے پرواہ، اینکار ست ستوادی اپنی کھیل آپ کھلایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ورتے ورتا وے ہر کرتار، کرے کرائے اپنی
کار، کرتا پڑکھ وڈ وڈیایا۔ ایکات لئے وچار، پاربرہم سمرتھ مہما اکھ آپے جانے اپنی دھار، دھار دھار وچ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر اک اکلا اینکارا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپے دھار، سو پڑکھ زرنجن کھیل کھلایا۔ ہر پڑکھ زرنجن وسنہارا سچکھنڈ
دوار، سچ سنگھاسن سو بھاپانیدا۔ اینکارا ہوتیار، تھر گھر مندر آپ اپنا رنگ رنگانیدا۔ آد زرنجن نور نور نور اُجیار، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا اپنا کھیل آپ
کھلایا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دروازہ راجن راجا شاہو بھوپ آپ کھلایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر اُپکار، لیکھا جانے اندر باہر، گپت
ظاہر اپنا روپ پرگٹانیدا۔ پاربرہم پر بھ ایکا ایکا ہویا خبردار، دوسر نہ کوئے میت مرار، اپنی اچھیا آپے دھار، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا مندر سو بھاپانیدا۔ ایکا مندر سو بھاؤنت، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ آد پڑکھ پڑکھ بے آنت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔

لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن اپنے رنگ آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ایک گھر دے وڈیایا۔ گھر سہنجنا تھر
 دربار، پُرکھ اکال کھیل کھلایندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، جوتی نور ڈگمگایندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آسن لایندا۔ حکمی حکم کر ورتارا،
 دھر فرمان آپ سنایندا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، شبد اکھاڑا اک لگایندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، دست انمل آپ ورتایندا۔ لیکھا جانے دھر دربار،
 الکھ اکھنا اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنا مارگ آپ لایندا۔ وشن برہما شو بھر بھنڈارا،
 ترے ترے ہر ونڈ ونڈایندا۔ دوسر نہ کوئی پاوے سار، بھيو اچھل اچھل اپنا کھیل آپ کھلایندا۔ اپنے رنگ روے نرکار، نرکار نرادھار روپ
 انوپ اپنا آپ دھرایندا۔ آپے پائے ساچی سار، مہاسار تھی اپنا کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ایک ہر، اپنا بھيو آپ
 کھلایندا۔ ہر ساچا بھيو کھلایندا، لیکھا آد جگاد۔ ترے ترے اپنی دھار بندھایندا، شبد جنائی بودھ اگادھ۔ نش اکھر آپ پڑھایندا، آتم آتر آپ ارادھ۔
 اپنا رنگ آپ رنگایندا، آپے دیونہارا داد۔ اپنا سنگ آپ نبھایندا، آپ اپنے وچوں کاڈھ۔ اپنی گنڈھ آپ پوایندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد جگادی ایک ہر، اک وجائے ناد۔ ایک ناد اگمی تور، آد پُرکھ آپ وجایندا۔ وشن برہما شو حاضر حضور، ہر کاروپ آپ درسایندا۔ جوتی دیوے ایک
 نور، جوتی جوت ڈگمگایندا۔ داتا دانی جودھا سور، آپ اپنی دیا کمایندا۔ سرب کل آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایندا۔ نہ نیڑے نہ دسے دور،
 دور نیڑ پندھ نہ کوئے رکھایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک نر، ہر نرائن آپ اکھوایندا۔ نر نرائن ہر نرکار، نرگن اپنا
 کھیل کھلایندا۔ وشن برہما شو کر پیارا، ساچی دست جھولی پانیندا۔ پنج ت دے سہارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پانیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن
 گھڑے اپر اپارا، گھٹن بھننہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی ریتی آپ چلایندا۔ ساچی ریتی
 ہر نرائن، اپنی آپ چلایا۔ لکھ چوراسی آپے دیکھے اپنے نین، ایک نین آپ کھلایا۔ پنج ت ترے گن برہما وشن شو اک دکھائے ساک سجن سین، سگلا
 بندھن آپے پانیا۔ برہمنڈ کھنڈ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ایک منت دے سمجھایا۔ ایک منت شبد گیان، ست پُرکھ

نرنجن آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر دھیان، بال انجانے آپ اٹھائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، گھٹ
 گھٹ اندر جوت جگائیندا۔ گھر گھر ویکھے مار دھیان، آپ اپنا گھ چھپائیندا۔ وجائے نادی دُھنکان، انحد راگی راگ الائیندا۔ پون پانی کر پروان، آتم آتم
 جل بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وراتا آپ ہو جائیندا۔ دیوے ور ہر نرنکارا، پنچ تت تت وڈیائیا۔ کرے
 کھیل اپر اپارا، برہم مت اک رُشنائیا۔ ایکات وچ سنسارا، ناتا بدھاتا لئے جڑائیا۔ ایکا گاتھ ٹھانڈے دربارا، آپ اپنی لئے سنائیا۔ ایکا رتھ چلائے ہر
 گردھارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پون اپنے انگ لگائیا۔ ایکا
 پون لائی انگ، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ دیوے دان سورا سرننگ، بھيو کونے نہ پائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ جائے لنگھ، ادھ وچکار نہ کونے اٹکائیندا۔
 گھٹ گھٹ اندر چاڑھے رنگ، سواس سواساں نال رلائیندا۔ آپ جنائے اپنا اند، اند منگل آپے گائیندا۔ آپ سنائے اپنا چھند، چھند سہاگی آپ
 سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پون پون دھار، دوسر نہ سکے کونے وچار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ پون پیاری ہر نرنکاری، جوتی
 رنگ رنگیا۔ چرن کول ملی سکداری، ساچا در سہایا۔ کرپا کرے سچا شاہ سکداری، شہنشاہ سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ شاہ پاتشاہ ہر مہربانا، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ اپنے چرن کول آپے مار دھیانا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے امرت آپے سرور
 آپے بھریا پیالہ، آپے رسپارس چوائیندا۔ آپے اگنی جوت جوالا، آپے نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے خاکی خاکی سما، خاکی خاکی روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے در سو بھاپائیندا۔ ساچا امرت ہر چرن کول دوار، چرنودک ناؤں دھرائیا۔ آپے برکھے کرپا
 دھار، گھر گھبھیر وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ آپ چلائی اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ نیر ورو لے اندر باہر، نرنرائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سرب وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی جگت نیر جل، جل روپ اپائیندا۔ دھرت دھول اُپر وکھائے تھل، مہینل اپنی کھیل کھلائیندا۔
 کرے کرائے ول چھل، اچھل چھل دھاری اپنی کل آپ ورتائیندا۔ آپے سچ سنگھاسن بیٹھا مل، آپے گھٹ گھٹ روپ وٹائیندا۔ آپے جوتی شبدي رہیا

رل، آپے پون سواس چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ چرن چھوہے نیرِ جل، ترپت
 ترپت کرائیا۔ نمسکار کرے گھڑی گھڑی پل پل، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک بال انجان، در دوار آیا چل، ایکا بھکھیا منگ منگائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ چرن جھہایا ہر نرنکار، نیر نیر وڈیایا۔ لکھ چوراسی تیری دھار، ترے گن میل ملایا۔ دھرت
 دھول کرپسار، دھرنی گود سہایا۔ کرے کھیل ہر کرنیہار، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ لوک مات بنے تیرا سہار، تیرا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ایکا ور، ڈھر فرمان اک جنایا۔ ڈھر فرمان ہر سٹائیندا، نیر سپر کر پیار۔ دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا، سر ہتھ رکھ سمرتھ
 نرنکار۔ جگ چوکڑی کھیل کھلائیندا، ونڈ ونڈائے ونڈنہار۔ جیو تیری تیج رکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچا داتار۔ ساچا
 ور ہر کرتار، ایکا ایک سمجھائیا۔ جگ چوکڑی تیرا رہے ورتار، نو نو چار کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پر تھی تیرا بھنڈار، ستاں دیپاں آپ جنائیا۔ پنج تت ہوئے
 آدھار، ترے گن تیرے وچ سمائیا۔ نرگن سرگن ہو اجیار، تیری سیوادے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔
 نرگن سرگن دھار چلائیندا، ہر پڑھ اگم۔ جل نیر آپ اُپجائیندا، آپے بیڑا دیوے بٹھ۔ لوک مات مان دوئیندا، آپے جننی جنیا آپے ہر ہر جن۔ آپے
 رُپ انوپ پرگٹائیندا، اپنا بھانا آپے من۔ آپے گر اوتار اکھوائیندا، آپے بھگت بھگونت کہے دھن دھن۔ آپے سنت کنت ہنڈھائیندا، آپے نار سہانگن
 جائے من۔ آپے جیو جنت سو بھاپائیندا، آپے گھڑے آپے لئے بھن۔ آپے سر سرور ناؤں دھرائیندا، آپے مارنہارا وچ اُچھل۔ آپے اپنا کھ چھپائیندا،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ پر بل۔ وڈ پر بل ہر پرینا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ چارے کھ چار وید برہما چینا، چاروں گنٹ اٹھ
 اٹھ گائیا۔ چارے جگ رنگ بھینا، ایکا ایک ایک چڑھائیا۔ چارے کھانی لیکھا جانے گن تینا، ترے گن بھو رہے نہ رانیا۔ کرے پیار ہر نرنکار لئے اوتار
 جل جل پینا، پینا جل رُپ سمائیا۔ آپے ساتک آپے ست آپے کرے ٹھانڈا سینہ، آپے اگنی تت تپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا، پار برہم وڈی وڈیایا۔ سر سرور مان رکھائیندا، لوک مات آپ پرگٹائیا۔ چرن چرنودک وچ رکھائیندا،

چرن سرن سچی سرنائیا۔ سنجگ تریتا آپ اُپجائیندا، دوپر ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اپنی کل دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ نیر ورولیا چرن کول، امرت ساچی دھار۔ کرے کھیل پر بھ اُپر دھول، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی شبدی جانا مول، جگت جگت کرے وبار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے سب توں باہر۔ سب توں باہر وسے نرالا، نرور بھوونہ رایا۔ جگا جگنتر کھیل کرے پُرکھ اکالا، بھوونہ کوئے نہ پایا۔ سنجگ تریتا دوپر چلی اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سروور آپ سمایا۔ جگت سروور گنگا جمنائستی دھار، لیکھا لیکھے وچ لکھائیا۔ رکھ من کرن وچار، آتم انتر دھیان لگائیا۔ کون کنڈھے ٹھنڈا ٹھار، اگنی تت دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بوئد بوئد سوانت دیونہار اک اکانت، ایک وار کھ چوائیا۔ بوئد سوانتی امرت رس، ہر ہر آپ چوایا۔ من رکھ راہ تلگن نس نس، جگت پنڈھ نہ کوئے مکایا۔ کرے کھیل پر بھ ہس ہس، جگت جگت ویس وٹایا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، آپ اپنا میل ملایا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر امرت رس چکھایا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، موہ وکار نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ابگت اپنی چال چلایا۔ ابگت اگوچر الکھ نرنجن، الکھ نہ لکھیا جائیا۔ جگا جگنتر درد دکھ بھے بھنجن، بھو ساگر ویکھ دکھائیا۔ نام نرائن نرنکار ایک پائے انجن، نیر گیان اک گھلائیا۔ سدا سہیلا بنے سدا سجن، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک سروور ایک مجن، ایک دُرمت میل دئے دھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نیر آپے لئے اُپجائیا۔ نیر اُپجایا پاربرہم، اپنی کرپا دھار۔ کسے گکھ نہ پیا جم، مات پت نہ کوئے وچار۔ کرنی کرتا کرے کم، کاغذ قلم لکھنوں باہر۔ دھرت دھول آپ اٹھائے بن تھم، آکاش پرکاش ہوئے اُجیار۔ جگ جگ دیونہارا ڈن، لوک مات لئے اوتار۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے امرت جل ساچی دھار۔ امرت دھار سہائیندا، سنجگ تریتا دوپر اُتریا پار۔ کلجگ کھیل کھلائیندا، چار گنٹ ہوئے اُجیار۔ نو نو گیرا آپ مکائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ برہما وشن شو ہر اٹھائیندا، شبد دئے ہلونا مار۔ سویا کوئے رہن نہ پائیندا، آلس نندرا نہ کوئے وچار۔ رواس آپ جگائیندا، جوتی نور کر اُجیار۔ کوٹن کوٹی جیو ویکھ دکھائیندا، پھڑ سوٹی شبد کرتار۔ اُچی چوٹی چڑ آسن

لائیندا، سچھنڈ سچے دوار۔ رُوپ اَنُوپ آپ دھرائیندا، کلج تیری انتم وار۔ نرگن اپنی کھیل کھلائیندا، سرگن کرے پیار۔ سرگن بھیو کوئے نہ پائیندا، بے آنت بے آنت رسنا کہہ کہہ گئے اُچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت آپے جانے اپنی کار۔ آد پُرکھ ہر آد سما، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ انتم اپنے ہتھ رکھایا، گر اوتار دین گواہیا۔ چارے ویداں کوک سُنایا، پُران اٹھاراں اُچی کوکن ایکا راگ الائیا۔ گیتا گیان گیان درڑایا، ایکا ت سمجھائیا۔ انجیل قرآناں ہاباکار مچایا، تیس تیسآپ سُنایا۔ کھانی بانی بھیو کھلایا، آپ اپنا پردہ اٹھایا۔ ہر کا بھیو کسے نہ پایا، چار جگ چار وید چارے کھانی بھید ابھید چارے بانی اچھل اچھید چار ورن آپ رلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا رنگ رنگایا۔ آد پُرکھ ابناشیا، آنت اگئی دھار۔ جگ چوکڑی کھیل تماشا، شاستر سمرت وید نہ پائے سار۔ گر اوتار گھلے اپنے داسی داسیا، سیوا کرن وِچ سنسار۔ رُو سس پائے منڈل راسیا، جوتی نور نور اُجیار۔ لیکھا جانے پر تھی اکاشیا، گنگن منڈل وسے باہر۔ آپے کرے اپنی پوری آسیا، آس نراسا آپ نرنکار۔ ساچے تخت ہے شہنشاہ شاہو شباشیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم ہو تیار۔ کلج انتم چوتھا جگ، نو سو پُرانوںے چوکڑی گیرا آپ دوائیا۔ آپ سہائے اپنی رت، رت رتزی دیکھ دکھایا۔ پاربرہم ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری نہ کوئی پائیا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی دسے بت، پنچ تت نہ کوئی دکھایا۔ شبدی شبد اُپایا سٹ، پتا پوت ایکا بنک سہایا۔ آپ بنایا ساچا قلعہ کوٹ، چار کٹ چار دیوار چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ صاحب سنگر اپنے اُپر آپے تھ، اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کھیل کرے بے پرواہیا۔ کلج کھیل کھلائیندا، جودھا سور بہر بلکار۔ سنگر شبدی میل ملائیندا، پتا پوت کرے پیار۔ گوبند گر گر دھام سہائیندا، لیکھا جانے اک نرنکار۔ لکھ چوراسی بھیو نہ آئیندا، لکھ لکھ تھکا سرب سنسار۔ پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کوئی مکائیندا، نظر نہ آئے سچ دربار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ ہر نرنکار کھیل کھلائیندا، کلج انتم وار۔ گوبند سورا آپ اُپجائیندا، شبدی گر گر اوتار۔ حکمی حکم آپ سُنائیندا، دُھر درگا ہی دُھر دربار۔ ساچا میلا میل ملائیندا، لوک مات کر پیار۔ پنچ تت ایکا سنگ رکھائیندا، ترے گن میلا کنت بھتار۔ سرت سوانی آپ پرنائیندا، شبد ہانی اک نرنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے

ہوئے شاہ آسوار۔ شاہ آسوارا ہر نرنکارا، آسو گھوڑا اک دکھانیا۔ آپے چڑھے اپنی دارا، سچ سگھاسن آسن لائیا۔ آپے کھڑگ آپ کٹارا، آپے چند پر چند
 چکائیا۔ آپے کلنی توڑا دستارا، آپے سپس جگدیش سہانیا۔ آپے پنچم کرے پیارا، آپے پنچم موہ چکائیا۔ آپے چوتھے جگ جانے پار کنارہ، چاروں گنت
 ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت نیر دیوے دھیر، شبدی شبد ملانیا۔ جگت نیر سیر شبد ملایا گر گوہند دیا کمائیندا۔ سر سروور
 اک سہایا، سر سادھار بندھائیندا۔ اپنا بیڑا جگت دکھایا، جگت بیڑا آپ چلائیندا۔ اپنا کھیڑا آپے ڈھاپیا، گر گھاس کھیڑا آپ وسائیندا۔ اپنا نیڑا آپ کرایا،
 بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھار آپ اٹھائیندا۔ اپنا بھار چک ہر سپس، جگت جگت کھیل کھلایا۔ کرے کھیل صاحب
 جگدیش، جگت بھيو نہ رانیا۔ بھيو نہ پائن راگ چھتیس، رسنا جھوا جگت ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ کٹائیا۔ اپنا
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، دوسر ہتھ نہ کوئی ڈور۔ جگت جگت اپنا روپ دھرائیندا، جوتی جلوہ نورو نور۔ شبدی ناد آپ وجائیندا، تریا راگ ایکا تورا۔ سرب کلا
 سمرتھ آپ اکھوائیندا، سمرتھ پُرکھ سدا بھر پور۔ اپنا رتھ آپ چلائیندا، رتھ رتھوا ہی داتا جو دھاسور۔ اپنی کتھا آپ سنائیندا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے حاضر حضور۔ حاضر حضور ہر نرنکارا، ہر مندر سو بھاپائیا۔ گوہند آپے لیکھا لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیا۔ نرگن سرگن
 لئے اوتارا، سرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن ہوئے مات اجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہہکٹک کرے کھیل اپرا، پار ہر ہم سچا شہنشاہیا۔ گوہند میلست
 ڈلارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند لیکھ چکائیندا، کلجگ انتم وار۔ اپنا لیکھا آپ
 مکائیندا، کلجگ لیکھا دیوے پاڑ۔ گرگھ ساچے نال رلائیندا، دوس رین کرے پیار۔ اپنا پاندھی پندھ مکائیندا، پندھ رہے نہ دوجی وار۔ ساچی سانجھ جہان
 پائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہر جن وڈیائی گر گوہند، ایکا مان رکھایا۔ سگل مٹائی جھوٹھی چند، چنتا
 روپ نہ کوئے درسایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گہیر ناؤں دھرایا۔ گر سکھ اُججائے آپ بنائے اپنی بند، آپ اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرا روپ آپ پرگٹایا۔ گر سکھ روپ اپرا، وشن برہما شو سپس جھکائیا۔ گر سکھ اترے پار، گر پورا پار کرائیا۔ گر سکھ ترشنا تر کھادے

نوار، سنساروگ رہے نہ رانیا۔ گر سیکھ راج جوگ جگت دئے دُرکار، مایا ممتا پوہ نہ سکے رانیا۔ گر سیکھ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، کام کرودھ نیڑ نہ آئیا۔ گر سیکھ منگن پئے گر چرن دوار، دوجی دست نہ کوئے منگائیا۔ گر گوہند بندھی ساچی دھار، ڈھاب کنارہ اک سہائیا۔ سَت دُلا ر کر پیار، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ مہاں سنگھ ور منگ سنسار، ور دیونہار اک اکھوائیا۔ گر سیکھ نیتز رووے زارو زار، بن تیرے درس دوسر دست نہ کوئے بھائیا۔ تُوں سکھا سکھائی میت مُرار، ہوں سیوک سیوک کمائیا۔ میں سَتا تیری گود چرن پیار، بن تیرے اور نہ کوئے جگائیا۔ تُوں شاہ بنیا رہیں سچا آسوار، تیرے گھوڑے واگ میرے ہتھ سیو کمائیا۔ تیرا تن میرا اُدھار، میرا من تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مہا سنگھ نیتز نیر ورولیا، گر گوہند آگے ماری دھار۔ اپنا پردہ بن تیرے آگے کسے نہ پھولیا، جگت آو گئی وہا۔ اپنا جنم تیرے کڈے تولیا، تولا بن کے تولنا سچ ملاح۔ تیری کایا اندر تیرا آپے مولیا، پت ڈالی رہی مہکا۔ ہوں رہیا تیرا گولیا، تیری سیوکما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند آپ سبھا۔ گر گوہند دیا کمائندا، گر سیکھ گودی چک۔ سنگھ دیا نال رلائندا، کرے اُجل گھ۔ کھ امرت آپ چوائندا، دو جہاناں مٹی بھکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لکھ۔ اپنا لیکھ لکھایا، گر گوہند کر پیار۔ مہا سنگھ تیرا رُپ میرے وچ سمایا، میرا تن تیرا شنکار۔ جگت وچولا سنگ رلایا، پنچم میتا پنچم اُدھار۔ ساچے گھوڑے واگ اٹھایا، آپے چلے اپنی وار۔ جگت جہانا پندھ مُکایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ کھیل کرے کرتار ہر، ہر ہر سچا شہنشاہ پانتا ہیا۔ گر گھ گر سیکھ آپے ور، در گھر ساچے سچ رکھائیا۔ نہ ہو چکائے جگت ڈر، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ لیکھا جانے اپنے سر، سر سرور پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت نیر نیتز ویکھ دکھائیا۔ نیتز نیر ویکھنہارا، اپنا کھیل کھلائندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ اک ست چھ دو ہو اُجیارا۔ ودی سُدی اپنے وچ کائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے کھیل آپ کھلائندا۔ جگت نیر تیرا پندھ مُکاونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گوہند اپنا چرن چھہاونا۔ چرن کول وڈی وڈیائیا۔ دو اٹھ میل ملاونا، اٹھاراں اٹھائی رُپ وٹائیا۔ جگت مان وڈیائی جگت جیو رکھاون، گر گھ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،

دوسر اور نہ کوئے چترائیا۔ مہاں سنگھ گر گود بہایا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنا کھیل رہیا کھلایا، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ثالث اپنا ناؤں دھرایا، سچ ثالشی آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پردہ دئے اٹھائیا۔ گوبند آیا گوبند گھاٹ، گوبند نگری آپ سہائیندا۔ وشن برہما شوکتن واٹ، نیز تین سرب اٹھائیندا۔ اٹھائی سنگھ کپال پاٹ، پٹ پاتر روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ مہاں سنگھ گوبند نال لایا، اپنی گود اٹھائیا۔ دیہہ نال ناتا جگت بندھایا، تٹ کدے نہ جائیا۔ دیا سنگھ وچولا وچ بنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ ایک اور ایک ہر ایک گھر جھولی پایا، بخشتے سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ گھلایا۔ سنگھ اٹھائی مہا سنگھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ نبھے نال منگی منگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اپنی ہتھیں کسے تنگ، واگاں مہا سنگھ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔

★ ۲۸ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن مکان ۹۷۸۹ گلی نمبر ۷، ملتانى ڈھانڈا پہاڙ گنج دلی ★

سچھنڈ دوارا ساچی دھار، ست ستوادی ست ست چلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن روپ امّ اپار، مہما انوپ بھيو نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل نیار، لکھ اگوچر امّ اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا ہر زرنکارا، آپے جانے اپنا راہ، زرنکارا زرنکارا اپنی دھار اپائیندا۔ آد زرنجن نور اُجیارا ٹھانڈے دربارا، درگھر ساچے آپ اپائیندا۔ ابناشی کرتا کر پسارا، ویکھنہارا اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، زرنجن کر پیارا، زرویر پُرکھ اپنی کل دھرائیندا۔ پاربرہم پر بھ ست بھنڈارا، پُرکھ اکال بن ورتارا، انجو اپنی دست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ سچھنڈ دوارا بھيو اولّا، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آد پُرکھ وسیاک اکلا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ سو بھاؤنت سہائے محلا، ست پُرکھ زرنجن ساچی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایکنکارا اپنی کل آپ رکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا ہر زرنکارا، اپنا آپ سہائیا۔ کرے کھیل پر اپارا، پر مپر بھيو نہ رائیا۔ بنائے بنت سچی سرکارا، اپنی گھاٹت آپ گھڑائیا۔ دیوے ور ڈھر دربارا، ور داتا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی رچنا آپے لئے رچانیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہایا، مہما اگنت گنی نہ جانیا۔ چھپر چھن نہ کوئی چھہایا، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ رُوس نہ کوئی چکایا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیانیا۔ سرگن رُوپ نہ کوئی دسیا، نرگن نرکار اپنی کھیل کھلایا۔ قلعے کوٹ نہ کوئی بنایا، گھاٹ گھڑ نہ کوئی دکھایا۔ اپنی رچنا آپے ویکھ دکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سچا آپ اپانیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا، سچکھنڈ دوارا ایکنکار۔ اپنی رچنا آپ رچانیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹانیندا، آپے پاوے سار۔ اپنا حکم آپ سمجھانیندا، آپے کرنہار وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد کرے کرائے ساچی کار۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا سچ سمجھانیندا۔ کرے کھیل آد نرنجنا، آد پُرکھ اپنا پردہ لائندا۔ ساچے مندر سچ محل اٹل پینار آپے بہہ بہہ سچنا، آپ اپنا ویکھ دکھانیندا۔ نہ گھڑے نہ بھجنا، تھر اپنا رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، گھر ساچا اک سہانیندا۔ آپ اپنا ساچا گھر، دُوسر اور نہ کوئی جنانیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال بیٹھا اندر وڑ، اجونی رہت اپنا رنگ نہ کوئی جنانیا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپے کر، کرنہار آپ ہو جانیا۔ اپنی سرن سرنائی آپے پڑ، آپے دُھر فرمان سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ اگم اگمڑا کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ ساچے گھر ہو اجیارا، نرگن اپنا رُوپ دھرانیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈارا، آپے ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم اپنے ہتھ رکھانیندا۔ اپنا حکم رکھے ہتھ، ہر ساچا وڈ سلطانیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، لیکھا جانے سری بھگوانیا۔ اپنی مہما آپے گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئی دکھانیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوا ہی نوجوانیا۔ آپ اپائے اپنی وتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر مہانیا۔ کھیل مہانا ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوارے آپ کرانیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، اپنا حکم آپ اپانیندا۔ اپنے مندر آپے بن راج راجانا، شاہ سلطانا ناؤں دھرانیندا۔ آپے بنے در دربانا، در درویش الکھ الکھنا اپنی الکھ آپ جگانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسائے اک محلہ، بیٹھا رہے اک اکلا، سچ سنگھاسن سو بھاپانیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ سنگھاسن، ہر ساچی بنت بنانیا۔ آسن لائے پُرکھ انباشن، آد پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ آپے پائے اپنی راسن، اپنا منڈل آپ سہانیا۔ آپے پوری کرے آسن،

آسا آسا وچ سمايَا۔ آپے ہوئے داسی داسن، سیوک سیوا آپے دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار دے سہایا۔ سچکھنڈ دوار سہایندا، ہر سچن سچا شہنشاہ۔ ست ستوادی آسن لائندا، نرگن نرور بے پرواہ۔ دُھر فرمانا حکم سنایندا۔ آد پُرکھ بن ملاح، آپے نیوں نیوں سیس جُھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار وڈیائی وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ نرگن نرگن ایگا گھر لڈائے لڈ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد پُرکھ اپنے وچوں آپا کڈھ، رُپ انُپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایگا ہر، اک اکلایس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر کرتار، سچکھنڈ وچے ودھایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکمی حکم کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچے وچے ودھایا۔ ساچا در ہر سہایندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ سچ سگھاسن اک وچھائیندا، آد پُرکھ ابناشی کرتا ہر انمول۔ سچ سگھاسن سو بھاپائیندا، بیٹھا رہے سدا اڈول۔ ایگا وست ہتھ رکھائیندا، تولنہارا اپنا تول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے انتر آپے جائے مول۔ اپنی انتر آپے جان، ہر ہر کھیل کھلایندا۔ ساچے تخت بیٹھا سری بھگوان، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شہنشاہ اپنا بھو آپ کھلایندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیشہ آپ لائیندا۔ آپے بن در دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جُھکائیندا۔ آپے منگنہارا دان، بن بھکھاری جھولی ڈاہندا۔ آپے بخشنہارا مان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل اُپجائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، ساچا حکم اک جنایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، پاربرہم لئے اٹھایا۔ سچکھنڈ ہو یا خبردار، گھر ساچے لئے انگڑایا۔ ایگاناؤں میرا نرنکار، سچ جیکار آپ سنايَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے تخت اپنا چرن چُھایا۔ ساچا تخت سہایا، کرپا ہر مہربان۔ سچ سگھاسن آسن لایا، ست جھلایا اک نشان۔ پاربرہم اپنے در آپے منگن آیا، آپے بنیا بال نادان۔ آپے بھچھیا جھولی پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ مہان، کھیل مہان کرائیندا، سچکھنڈ سچّی سرکار۔ ساچا حکم آپ سنایندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ پاربرہم پر بھ بھل نہ جائیندا، ورتے ورتاوی سچ ورتار۔ اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیندا، آپے ہوئے گھرن بھنہار۔ اپنا

ناؤں سچ آپ دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ اپنا ناؤں آپے بولیا، ساچا ڈھولا رہے گا۔ اپنا تول آپے تولیا، تولنہارا بن ملاح۔ اپنی شکتی آپے مولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچ صلاح۔ سچ صلاحی ہر ملاح، صفتی صفت وچ نہ آئی۔ ایکا حکم رہیا منا، لیکھا کھت نہ کوئی لکھائی۔ سو پُرکھ زرنجن بن پاتشاہ، پاربرہم در دربان بنائی۔ ایکا حکم دے ورتا، دوسر اور نہ کوئی جنائی۔ تھر گھر گھاڑن لینا گھڑا، گھر گھر وچ آپ لگائی۔ میری دھار لینا اُپا، پاربرہم سیو سمجھائی۔ ناری کنت کھیل کھلا، گھر سہنجنی سچ دے وڈیائی۔ سٹ ڈلارا لینا جا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ تھر گھر ساچے دینا بہا، سر اپنا ہتھ لگائی۔ اگلا لیکھا دے جنا، بھل رہے نہ رائیا۔ وشنوں تیرا رُپ وٹا، زراکار ساکار آپ ہو جائیا۔ اپنا رس دے چکھا، امرت ناؤں پرگٹائی۔ اپنا کول دے گھلا، آپے مہک مہکائی۔ اپنی ونڈ لینی ونڈا، پاربرہم آد پُرکھ آپ سمجھائی۔ اپنا انگ لینا کٹا، انگیکار رہیا سمجھائی۔ اپنا رُپ لینا وٹا، ہر انوپ دے صلاحیا۔ اپنا برہم ناؤں لینا رکھا، برہم لیکھا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دے وڈیائی۔ سچکھنڈ دوار تخت نواسی، ہر ساچا سو بھا پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشی، بھو کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم بنیا داسن داسی، ہر ساچی سیو لگائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کرے پوری آسی، اپنی بھچھیا ونڈ ونڈائیندا۔ آپے وشن جوت کرے پرکاسی، آپے پاربرہم برہم سٹ اُپجائیندا۔ آپے جانے منڈل راسی، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے شکر سُن اگم دھواں دھار جوت پرکاسی، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم دیوے ایکا ور، ایکا حکم سنائیندا۔ پاربرہم برہم سُن کر دھیان، آد پُرکھ منایا۔ زرنجن کھیل کرے مہان، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنایا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن سو بھا پایا۔ شبد اناد دے ڈھنکان، ایکا ایک جنایا۔ برہما وشن شو کر پردھان، تیری گود سہایا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، تیرا نشان آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرایا۔ بل وکھائے ہر بلکارا، بلدھاری کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ ساچے ہو تیارا، زراکار رُپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچا حکم ورتائیندا۔ پاربرہم اپنے آگے آپے کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ وشن برہما شو کر اُجیارا، ساچا کھیل کھلائیندا۔ دیوے وسٹ نام ہر تھارا، ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا حکم سچی

سرکار، برہمنڈ کھنڈ اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ ایک جوت نور اُجیارا، کرن کرن آپ اُپائیندا۔ ایک روس ستارا منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ ایک ترے گن بن ورتارا، اپنی چرن دھوڑ آپ اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھائیندا۔ ہر ہر بھیو کھائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی تیرے رنگ رنگائیندا، پنج تت کرے کڑمائیا۔ نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپے دئے چڑھائیا۔ پاربرہم سچ سیوا لایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ شبدی دھار وشن برہما شو آپے جایا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ نرگن بنیا دائی دایا، گھر ساچے سیو کمائیندا۔ ایک مینا ناؤں رکھایا، دوسر مات نہ کوئی رکھائیندا۔ ساچا ست گود اٹھایا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ ساچی وست امولک اک ورتایا، ایک ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ایک ور، ساچا گھاڑن آپ گھرائیندا۔ پاربرہم برہم گھاڑن گھڑیا، کریا کھیل اپارا۔ وشن برہما شو تانا تیا، ترے گن کر پیارا۔ اپنا مان اپنا تان آپے بنیا، آپے دئے سہارا۔ آپے جننی جن ساچا جنیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے ساچی کارا۔ ہر ساچی کار کمائیندا، آد پُرکھ ابناش۔ لکھ چوراسی کھیل کھائیندا، کرے کھیل آپ تماش۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، آد انت نہ جائے وناس۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا، آپے ہوئے داسی داس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ آپے کرے داس۔ لکھ چوراسی کر تیار، پاربرہم اپنی کھیل کھائیا۔ سچکھنڈ ویکھے سچ دوار، سچ دوارا سو بھاپائیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا روپ اپرا، لوک مات آپ وٹائیا۔ ایک در ابناشی سرکار، ہوں یاچک منگے دان، در دوارے آئیا۔ تیرا میرا اک مکان، تیرا میرا اک نشان، تیرا میرا اک بیان، ایک نام شبد وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے راجا آپے رنگ، آپے وست امولک رہیا ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اٹھیا، آد پُرکھ ہو مہربان۔ شاہ پاتشاہ ہو ہو ٹٹھیا، دیونہارا دان۔ پاربرہم تیرا ناؤں تیرا روپ نہ جائے لٹیا، کھیلے کھیل دو جہان۔ تیرا ناد شبد نگارہ وجے چار کوٹیا، دہ دشا ہوئے فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سچ دیوے بیان۔ تیرا میرا سانجھا گھر، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ تیرا میرا روپ ناری نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ تیرا میرا ایک سر، اور سر نہ کوئی وڈیائیا۔ تیرا میرا بھے ڈر، نر بھو اپنی کھیل کھائیا۔ تیرا میرا ایک گھاڑن لیا گھر، نہ کوئے بھن وکھائیا۔ تیرا میرا ایک مندر، ایک سبھے

بیٹھے چڑھ، ایک پلنگ سہانیا۔ تیرا میرا ایک لڑ، چھٹ کدے نہ جانیا۔ پاربرہم ستا آگے کھڑ، سو پڑکھ زرنجن آپ سمجھانیا۔ لکھ چوراسی اندر جانا وڑ، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اور آپ اپنی جھولی پائی۔ پاربرہم کرے نمسکار، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ سیوا کراں اپرا پار، بھل کدے نہ جانیا۔ لکھ چوراسی کراں پیار، گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگایا۔ برہم برہم برہم دئے ادھار، برہم اپنا انگ دکھایا۔ سوہے در تیرا دربار، در درویش آس تکایا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، توں ساچا حکم سنایا۔ کون ویلا کون وقت کون وار کون تھت کراں تیری وچار، کون رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا میرا تیرا ایک در سہایا۔ سو پڑکھ زرنجن ہر سمجھانیندا، پاربرہم دیا کما۔ لوک مات تیری سیوا لگانیندا، وشن برہما شو نال رلا۔ شبدی شبد ویکھ دکھانیندا، ہر ویکھنہار سچا شہنشاہ۔ نو نو چار ونڈ ونڈانیندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا پنڈھ دئے دکھا۔ جگ جگ گیرا آپ بھوانیندا، گیرنہارا بے پرواہ۔ زرنجن سرگن ویکھ دکھانیندا، آپ اپنا روپ دھرا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھانیندا، گر اتار ناؤں دھرا۔ بھگت بھگونت میل ملانیندا، سنت ساچے سنگ رلا۔ گرگھ آتم مردنگ و جانیندا، انحد شبد ناد سنا۔ گر سکھ ساچے گود بہانیندا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ منمکھ اپنے رنگ رنگانیندا، پنج وکارا جھولی پا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر ناچ نچانیندا، آسا ترشنا نال رلا۔ من مت بدھ ویکھ دکھانیندا، ویکھنہارا دس نہ آ۔ جگ جگ اپنا روپ دھرانیندا، آوے جاوے بھیکھ وٹا۔ برہم تیری سیوا اک جانیندا، لکھ چوراسی نو نو چار ایک گود لئے بہا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ تیرا راہ تکانیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نش اکھڑ آپے لئے پڑھا۔ نش اکھڑ ہر پڑھایا، سو پڑکھ زرنجن وڈی وڈیانیا۔ پاربرہم تیری سیوا سچ جنایا، سیوک سیوا اک بن آئی۔ لکھ چوراسی تیرا روپ دھرایا، پنج تت کرے گرمانیا۔ گھرن بھننہارا ساچی کھیل کھلایا، لکھ چوراسی گیرا رہیا چلایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گن گن اپنا پنڈھ مکایا، کوئی بھو نہ پاسکے رانیا۔ جگت و دیامات دھرایا، چارے وید کرے رُشانیا۔ پُران اٹھاراں تیرا جس گایا، شاستر سمتر دین گواہیا۔ گیتا گیان میرا ناؤں وٹایا، اُچی کوک کوک الایا، انجیل قرآنا رولا پایا، تیس بتیسا دئے ملانیا۔ کھانی بانی بھو کھلایا، بودھ اگادھ کرے جنایا۔ شبد ہانی میل ملایا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ لکھ چوراسی سرت سوانی ایک کنت لئے پرنا یا، ہر کنت سچا شہنشاہیا۔ گر اتار جگ جگ اپنی

سیوا لایا، دُھر فرمانا دئے سنا یا۔ راما کرشنا رُوپ وٹایا، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا۔ نانک گوپند دھار چلایا، جوتی شبدی نور رُشنا یا۔ پاربرہم تیرا جیو پنڈ آپ
وسایا، برہم لیکھا تھاؤں تھانیا۔ ویلا آنت دئے سمجھایا، بھل رہے نہ رانیا۔ کلجک ویلا آنت رکھایا، نو سو پُرانوے چوکڑی پنڈھ مُکایا۔ نرگن نرور پُرکھ
اکال لوک مات جوتی نور کرے رُشنا یا، پنج تت نہ کوئے ہنڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپ چُکایا۔ نو نو چار
پنڈھ مُکاون، سو پُرکھ نرنجن شبد جنائندا۔ کلجک ویلا آنت آونا، بھو کوئے نہ پائندا۔ نرگن رُوپ پُرکھ ابناشی آپ وٹاونا، جوتی نور ڈمگائندا۔ نہکلنکا ناؤں
رکھاونا، ویس انیکا آپ وٹائندا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بناونا، جس دوارے جوت جگائندا۔ سچ سنگھاسن اک اُپجاونا، ساچا باڈی بنت بنائندا۔ اُپر آسن ہر
ہر لاونا، مانس رُوپ نہ کوئے جنائندا۔ دُھر فرمانا اک سناونا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائندا۔ سیس تاج اک لکاون، نو نو مول چُکائندا۔ جوتی جوت سرُوپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائندا۔ سچکھنڈ دوارا مات لوک، نرگن نرور آپ اُپجایا۔ وسنہارا بن قلعے کوٹ، چار دیوار نہ بند رکھایا۔
اپنے شبد نگارے لائے چوٹ، دو جہاناں آپ سنا یا۔ اپنی رکھے آپے اوٹ، دوسر سیس نہ کسے جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجک ویلا آنت سہاونا، ترے گن دیکھ دکھائندا۔ برہم میلا پاربرہم ملاونا، پاربرہم اپنے رنگ دکھائندا۔ جوتی جامہ ویس وٹاونا، دس
کسے نہ آئندا۔ لکھ چوراسی واسنا کھوٹی آپ کڈھاونا، گھٹ گھٹ اپنا رُوپ وٹائندا۔ اپنی چوٹی چڑھ کے آپے آسن لاونا، سچ سنگھاسن سو بھاپائندا۔ تخت
نواسی ایکا تخت سہاونا، راج راجاناں خاک ملائندا۔ کاغذ قلم کسے بھو نہ پاونا، ہر کا لیکھا لکھ پنڈھ نہ کوئے مُکائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، سچ سنگھاسن اک وڈیائندا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، لوک مات وڈیائیا۔ نو کھنڈ نو در مارے مار، نو جیٹھ دئے وڈیائیا۔ نو ست کھیل آر پار کرے
کرائے کرنہار، دو دھار آپ چلایا۔ نرگن سرگن اک پیار، سرگن نرگن اک ورتار، نرگن سرگن اک جیکار، بے جیکار آپ کرایا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سو بھاپایا۔ ساچا تخت سہاونا، کل کلکی لے اوتار۔ نو نو چار پنڈھ مُکاون، پُرکھ ابناشی کھیل پار۔ لکھ چوراسی
چرن لگاونا، ایکا حکم سچی سرکار۔ لکھیا لیکھ نہ کسے وٹاونا، نہ کوئے میٹھ میٹھنہار۔ اپنا مندر آپ اُپاونا، ساچا بنک اک نیار۔ آپے چڑھ چڑھ آسن لاونا،

آپے نرگن دیک جوت کرے اُجیار۔ آپے شبدری ناد وجاونا، آپے دُھنی دُھن سُننہیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچی سرکار ہر نرنگار، ایکا ایک اکھوائیا۔ کوٹن کوٹ جگ پیٹے وچ سنسار، کوٹن کوٹ راج جوگ لئے ہنڈھائیا۔ کوٹن کوٹ بنے سِکدار، کوٹن کوٹی کوٹ خاک مل جائیا۔ اُنت آد نہ سکے کوئے وچار، چوڈاں وِدیا بھو نہ رائیا۔ چار وید کرن پکار، کوک کوک کوک سُنائیا۔ پُرکھ ابناشی سب توں وسیا باہر، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ اتم اُنت پاربرہم تیرا قرضہ دے اُتار، مقروض کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عدل عادل اک وکھائیا۔ عدل عادل کرے انصاف، لوک مات تخت سہائیندا۔ جن بھگت سنت گرگھ گر سکھ کرے معاف، دُجا بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کوڑ گڑیارا ناتا توڑے جیو جنت سجن ساک، ساکھیاں رُپ دھرائیندا۔ دو جہاناں کھولے اپنا تاک، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا وار ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات دے جگت کھاٹ، ہر سچ سَنگھاسن ناؤں دھرائیندا۔ وشن برہما شو نو سو چرانوے چو کڑی جگ پندھ مُکا کے تھکے واٹ، ویلا اتم آئیندا۔ چوڈاں لوک کھلے ہاٹ، چوڈاں طبق سس جھکائیندا۔ ہر جو ہر مندر بہہ بہہ گائے اپنی گاتھ، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ اتم وار چھٹا ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ آد پُرکھ اپنا پورا کر نہارا آپے واک، اُبھل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم تیرا میلا آپے اپنے وچ ملائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرہم سمایا، برہم بھو نہ رائے۔ آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا، اُنت رُپ آپ ہو جائے۔ مدھ اپنی کھیل کھلایا، ہر سچا شہنشاہے۔ جگ اپنا ند اُپایا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائے۔ اپنے وچوں آپا کڈھ لکھ چو راسی گھاڑن لیا گھڑایا، اتم لئے مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن سو بھاپائے۔ سچ سَنگھاسن سہائیندا، گھاٹ اپرا پار۔ کجگ بھو نہ آئیندا، پڑھ پڑھ تھکے نہ کرے کوئے وچار۔ ساڈھے تن ہتھ وند وندائیندا، نوست مارے مار۔ جیرج انڈج پھول پھولائیندا، اُتبھج سیتج پاوے سار۔ اپنا تھکم آپ ورتائیندا، حکمی تھکم کھیل نیار۔ تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا، شاہو بھوپ سچا سِکدار۔ سس تاج جگدیش اُکائیندا، پنچم مکھ وچار۔ گرگھاں دُکھ گوائیندا، ناتا توڑ کوڑ سنسار۔ دھرت مات دی گھ سہائیندا، دیوے ور آپ نرنگار۔ اُجل مکھ مات کرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچی سرکار۔

سچ سرکار ہر نرنکار، نرویر کھیل کھلایا۔ کلج میٹے کوڑ پسار، راؤ رنک رہن نہ پایا۔ چارے ورنال لیکھا مکائے آر پار، برن اٹھاراں پندھ مکایا۔ پُرکھ اکال اک اکلّا اینکارا، ایک آپ کرایا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک نعرہ دئے سنایا۔ ایک رام کرشن اوتارا، ایک عیسیٰ موسیٰ دئے ملایا۔ ایک نور سنگ محمد چار یارا، ایک نانک گوہند روپ وٹایا۔ ایک برہم سرب پسار، ایک پاربرہم ورتارا، ایک آد پُرکھ سہارا، آد جگاد کھیل کھلایا۔ ایک میٹے کلج دھواں دھارا، ایک ست ست کرے ورتارا، ست ستوادی کھیل کھلایا۔ ایک ساچے تخت ہے ہو تیار، ایک راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے مارا، ایک گڑھ ہنکار تڑایا۔ ایک اوچاں نیچاں کرے پیارا، ایک راؤ رنکاں دئے سہارا، ایک ورنال برنال سے باہرا، ایک بولے شبدی سچا نعرہ، ایک گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ ایک سنگھاسن سوہے سچی سرکار، ایک سنجگ بٹھے ساچی دھارا، ایک ست ستوادی سچھنڈ سہائے بنک دوارا، تھر گھر ایک آسن لایا۔ ایک ناری نر دئے آدھارا، ایک بردھ بال جوان لیکھا جانے اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپے چڑھ، نام کھنڈا ایک پھر، دو جہانا ویکھ وکھایا۔ سچ سنگھاسن ہر جی چڑھیا، ساچا تخت سہایا۔ نرویر پُرکھ ایک کھنڈا پھریا، دو جہانا رہیا چکایا۔ لوہار ترکھان کسے نہ گھریا، وچ میان نہ بند کرایا۔ اگنی تت نہ کسے سڑیا، جگت دھار نہ کوئے رکھایا۔ اپنا کھیل آپے کریا، ویکھنہارا آپے آیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھریا، ہر آپے بھن وکھایا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، آپے جگت پڑھاؤن آیا۔ اپنے دوارے آپے کھریا، آپے رہیا محم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت دوارے آپے کھریا۔

★ ۳۰ ماگہ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھاؤنی ★

ہر پُرکھ اگم کھیل اولّا، نرگن آد جگاد کرائیندا۔ نرویر نرکار و سنہار سچھنڈ سچ محلہ، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ جگا جگتر ست ستوادی شبد سندیش ایک گھلا، برہنڈ کھنڈ آپ سنائیندا۔ اجونی رہت جوتی دیک آپے بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ و سنہارا نہیل دھام اٹلا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل کھلایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا آپے جانے اپنی راسا، اپنے مندر سو بھاپائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن پاربرہم بے آنت، گھر گھسیر
 وڈی وڈیائی۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ تخت نواسی شاہو شتاباشی پُرکھ اکلا دین دیا سو بھاؤنت، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ بھیکھ وٹائے
 دیا کمائے جگا جگنت، جگت جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ نام درڑائے شبد اگتا نیا منت، گھٹ گھٹ اپنا روپ در سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اگم نہ مرے نہ پئے جم، انہو اپنی دھار چلایا۔ انہو دھار پُرکھ اکلا، عقل کل دھاری آپ چلایا۔ آد جگادی کھیل نرالا،
 شاہ کنگالا روپ دھرائیندا۔ کرے کھیل تھر گھر سٹی دھر مسالہ، گرہ مندر اپنا روپ پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ
 پُرکھ اناد لیکھا جانے آد جگاد برہم برہماد، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ اینکارا کھیل اپارا، خالق خلق روپ سائیا۔ ایک ناد اک جیکارا، دھر فرمانا آپ سنا سنا۔
 ایک پُرکھ ایک نارا، ایک کنت اک بھتارا، ایک آسن سنگھاسن سو بھاپایا۔ ایک سٹ اک دلارا، ایک کرے سچ پیارا، گود سہنجی اک سہائیا۔ ایک حکم اک ورتارا،
 ایک شاہ اک سکدارا، ایک رعیت ناؤں وٹایا۔ ایک نور اک اجیارا، ایک وسے سب توں باہرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر،
 در گھر ساچے سو بھاپایا۔ ایک گھر ایک در، در دروازہ اک سہائیندا۔ ایک چکائے آد آنت ڈر، زربھو اپنی کھیل کھلایا۔ ایک گھاڑن لئے گھر، بھنہنار آپ ہو
 جائیندا۔ ایک کرتا پُرکھ کرنی رہیا کر، قادر قدرت ویکھ لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حکم
 دھر فرمانا، سو پُرکھ زرنجن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا تخت اک سہانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائی۔ ناؤں زرنکار دھر فرمانا، اپنا آپ پر گٹایا۔ آپے جانے اپنا بھانا،
 دوسر بھو نہ کسے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پر بھ اپارا، لیکھا جانے اپنی دھار، دھار دھار وچ سنا سنا۔ دھار دھار وچ
 سمانیدا، اک اکلا اینکار۔ اپنی کھیل آپ کھلایا، کھیلنہار بے عیب پروردگار۔ اپنا نور پر گٹائیندا، نوری جلوہ کر اجیارا۔ اپنی نور آپ سنا سنا، انادی ناد
 سچی دھنکار۔ اپنا شبد آپ پر گٹائیندا، بودھ اگادھ اک جیکار۔ اپنا گھر آپ وسائیندا، آپے پُرکھ آپے نار۔ آپے سٹ دلارا جائیندا، آپے ہت کرے
 پیار۔ آپے نت نوت کھیل کھلایا، کھیلنہارا کھیل کرے اپرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، دوسر اور نہ کوئے

جنائیندا۔ دوسر اور نہ کوئے جنایا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائی۔ گرہ مندر اندر اپنا آسن لایا، نرگن نرگن اپنا رُوپ پرگٹائی۔ دیا باتی اک جگایا، جوتی نور
نور رُشائی۔ کملاپاتی سوبھاپایا، کول نین وڈی وڈیائی۔ اپنی آرتی اپنا ہون آپ کرایا، آپے اپنا آپ پوج وکھائی۔ آپے نیوں نیوں مستک سیس جھکایا،
آپے منگے چرن دھوڑ مستک سچی شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایگا گھر، گرہ مندر آپ سہائی۔ گرہ مندر ہر سہنجنا،
سوبھاوت سری بھگوان۔ دیپ جگائے جوت نرنجنا، دیپاں لوآں کر پروان۔ کرے کھیل سورا سرنگنا، جودھا سورپیر وڈ بلوان۔ نام مردنگ ایکا وچنا، ہر
وجائے دو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپے منگنا، آپے راج آپ راجان۔ آپے راجا بن بھکاری، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔
آپے بنے چوبداری، آپے شاہ پاتشاہ رُوپ وٹائیندا۔ آپے دیونہارا ساچی داری، آپے آگے جھولی ڈائیندا۔ آپے ونج آپ ونجاری، آپے ساچا ونج کرائیندا۔
آپے نرگن جوت نور اجیاری، آپے دھواں دھار سائیندا۔ آپے شبد ناد دھنکاری، آپے سُن آگم اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے نرگن سرگن پیچ سواری، رُوپ
انوپ آپ دھرائیندا۔ آپے وشنو کرے سچ پیاری، وشنو اپنا انگ وکھائیندا۔ آپے امرت سچ بھنداری، آپے کول نابھ رکھائیندا۔ آپے بھل آپے
بھلواری، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے پاربرہم برہم بھید اپاری، آپ اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے شکر آپے شاہ سواری، سگلا سنگ رکھائیندا۔ آپے وشن
بن بھنداری، ست بھندارا آپ ورتائیندا۔ آپے برہم بن لکھاری، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ آپے شکر ہوئے آدھاری، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہایا، آد پُرکھ پُرکھ آگم۔ اپنے مندر اپنا آسن لایا، نہ کوئی
سورج نہ کوئی چن۔ منڈل منڈپ نہ کوئی رکھایا، نہ کوئی بیڑا رہیا بٹھ، اپنا بٹھ آپ چلایا۔ آپے جننی آپے جن، آپے ساچی گود سہایا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ناد آپے دھن، آپے سنے اپنا راگ، آپے کن سنایا۔ راگ نرالا آپ سنائیندا، آد پُرکھ بے پرواہ۔ اپنی اچھیا آپ
پرگٹائیندا، وشن برہما شو لئے اُپا۔ تیاں ایکا در وکھائیندا، پُرکھ ابناشی آپ گھلا۔ ساچے تخت سوبھا پائیندا، جوتی جاتا ڈمگا۔ سیس تاج اک ٹکائیندا، شہنشاہ
سچا پاتشاہ۔ سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا، مہما کتھ کتھی نہ جا۔ نرگن اپنا بیڑا آپ چلائیندا، آپے چپو دیوے لا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیندا۔ ہر اپنا بھیو چھپائیندا، آد جگادی کار۔ وشن برہما شو دھیان لگائیندا، دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ در بھکاری
 منگ منگائیندا، دیونہارا وڈ داتار۔ دیونہارا دس نہ آسیندا، کیا کوئی کرے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ کرے کھیل اپار۔
 ساچی وست امولک ہر کرتار، اپنی آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کرپیارا، ایکا تت سمجھائیا۔ ایکا ست اک ڈلارا، ایکا نام اک پیارا، ایکا مندر کر اجیارا، ایکا
 نور نور درسائیا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، ایکا دیوے جام نیارا، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ ایکا دست ہر تھارا، دیونہارا ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، کرنہار کرنے یوگ اپنی کرت آپ کمائیا۔ وشن برہما شو تیرا روپ اپا، اپنی دیا کمائیندا۔ نش
 اکھر دے پڑھا، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ دھر فرمانا دے سنا، بھل کوئی نہ جائیندا۔ وشن تیرا انگ لگا، انگیکار سوبھاپائیندا۔ پاربرہم برہم تیرا انگ کٹا،
 روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ شکر ہتھ ترسول پھڑا، ترے ترے دھار آپ جنائیندا۔ ترے گن مایا تت سمجھا، ستور جو طمو اپنی کھیل کھلائیندا۔ کرے
 کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا نر، نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن ہر نرنکارا، بال بردھ جوان
 نہ روپ کوئی وٹائیا۔ ایکا مندر اک گھر بارا، ایکا گرہ دے وسائیا۔ ایکا نور اک اجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 وشن برہما شو ایکا گن جنائیا۔ ہر ساچا گن جنائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ دھر فرمانا آپ سنائیندا، سناونہارا ایکنکار۔ برہمنڈ کھنڈ ساچی رچنا آپ سہائیندا،
 لوآں پُریاں دے سہار۔ تھان تھنتر ویکھ وکھائیندا، بے انت بے عیب پروردگار۔ ساچی بنت آپ بنائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ سچ ٹھٹھیارا اپنا ناؤں
 دھرائیندا، آپے جانے اپنی ساچی کار۔ ترے میلا میل ملائیندا، وشن برہما شو آدھار۔ برہم ایکا منگ منگائیندا، نیوں نیوں چرن سرن کرے نمسکار۔ پُرکھ
 ابناشی دیا کمائیندا، پنج تت بنے ورتار۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش ایکا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا موہن مادھو میت مرار۔ لکھ چوڑاسی آپے ونڈ
 ونڈائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑنا، ہر وشن برہما شو آپ سمجھایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر
 جو وڑنا، نرگن سرگن میل ملایا۔ دیک جوتی ایک دھرنا، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ آتم امرت ایکا بھرنا، نخبھر جھرنا آپ جھرایا۔ گھر وچ گھر آپے گھڑنا،

گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ برہم روپ پار برہم ورنہ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ایک اور، بھل کدے نہ جایا۔ وشن برہما شو ہر سمجھائیندا، کرپا گن ندھان۔ لکھ چوراسی بنت بنائیندا، پنچ تت کر پروان۔ ترے گن اپنا کھیل کھلائیندا، کھیلنہار سری بھگوان۔ جیرج انڈج اپنا روپ دھرائیندا، اُتبیج سیج کرے پروان۔ اپنا حکم آپ اپائیندا، چارے بانی گن ندھان۔ پراپسنتی ناؤں رکھائیندا، کھیلے کھیل سنج مسان۔ مدھم اپنے کنٹھ وکھائیندا، بیکھری ہتی دند گان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما دیوے ایک اور، آد پڑکھ سری بھگوان۔ آد پڑکھ فرمایا، ایک شبد سلوک۔ وشن برہما شو اٹھایا، لیکھ جنایا تیناں لوک۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، آتم انتر بخشی موکھ۔ گن اوگن نہ کوئے رکھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک جنائے ساچی اوٹ۔ ایک اوٹ نرائن نر، سو پڑکھ نرنجن آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، سیوک سیوا ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی دیوے ور، نر بھو بھوے ڈر اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ جنائیندا۔ نر بھو بھو جنایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جو گھڑیا بھن وکھایا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ آون جاون رچن رچایا، رچ رچ ویکھے آپ نرنکار۔ اڈول اڈل ویس وٹایا، ویس اولاکرے آپ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دے اک آدھار۔ لکھ چوراسی گیر چلاونا، ہر ساچا حکم چلائیندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈاونا، چارے جگ بندھن پائیندا۔ چارے وید رنگ رنگاونا، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ چار ورنناں بندھن پاونہ، کھتری براہمن شو در ویش ایک برہم اپجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ات گیان گن ندھان آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سُن ہر فرمان، دوئے جوڑ کرن نمسکارا۔ توں داتا دانی وڈ مہربان، ہوں سیوک در بھگھار۔ سیوک بن سیوا کرے وچ جہان، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ کون ویلا کون وقت ملیں ہر توں ہر ہر آن، بخشیں چرن پیارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے چرن دوارا۔ ڈھیہ ڈھیہ سرنائی منگی منگ، چرن کول دھیان لگایا۔ پار برہم ابناشی کرتا سور سربنگ، دیونہار اک اکھوایا۔ جگ چوکڑی کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنا روپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے سورج چن، روس آپ اپایا۔ وشن برہما شو تیرا بیڑا دیوے بھ، بٹھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے چکائیندا،

بے عیب بے پرواہ۔ نو نو چار جگ چو کڑی تیری سیوا لائیندا، وشو وشن لیا سمجھا۔ برہم تیری ونڈ ونڈائیندا، چار نو نو ایک رنگ رنگا۔ شکر تیرا پندھ
مکائیندا، ترے ترے لوکاں دیکھے تھاؤں تھاں۔ نرگن حکم نرگن فرمان، نرگن شبد نرگن پد نربان، نرگن ساچا دھام وڈیائیندا۔ نرگن آنت پرگٹ ہوئے
وچ جہان، نرگن روپ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو ہر اُچبایا، لیکھا کھت
وچ نہ آئی۔ اپنا حکم اپنے وچ لکایا، کوئی لکھے قلم نہ شاہیا۔ چارے وید بھیو نہ رایا، برہما چارے مکھ صلاحیا۔ چارے جگ مکھ شرمایا، جگ چو کڑی دین
دہائی۔ چاروں کٹ دس نہ آیا، ہر سچا اک رگھرائیا۔ کلج انتم آنت پردہ دئے اٹھایا، میٹ مٹائے جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، اپنا وقت سہیلا آپے دئے جنائیا۔ وقت سہیلا ساچا آونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ گیڑ رکھاون، لوک مات دیکھ وکھائیندا۔
اوتار گرو پیر سیوا لاونا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ اپنا آنت نہ کسے جناون، بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ ترے لوکی ناتھ روپ وٹاون، ترے ترے
ایکا گنڈھ بندھائیندا۔ جگ جگ شبد سندیش آپ سناونا، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ کلج انتم پندھ مکاونا، جگ چو کڑی رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھ
وکھاون، گگن گگنتر پھول بھلائی۔ اپنا ناد برہم برہماد آپ وجاونا، راگی راگ نہ کوئے لائیندا۔ اپنی دُھن اپنے وچوں کاڈھ آپ سناونا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ کلج آنت سہاون، ہر ساچا سچ سمجھائے۔ نرگن نرور پڑکھ اکال اپنا روپ دھراونا، لوک مات وچ
دسائے۔ وشن تیرا سنگ رکھاون، وچھڑ کدے نہ جائے۔ پار برہم روپ دھراونا، سو پڑکھ نرنجن ویس وٹائے۔ برہم روپ سرب اٹھاون، ہنگ اپنی انس
جنائے۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھاون، راج راجانا میٹ مٹائے۔ نو کھنڈ ایک حکم سناونا، دھر فرمانا آپ لائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کرے کھیل ساچا ہر، اک اکل بے پرواہے۔ بے پرواہ ہر نرنکارا، کلج انتم دیکھ وکھائی۔ نرگن روپ دھرے وچ سنسارا، جوتی نور نور رُشائیا۔ شبدی شبد
شبد ورتارا، نام بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائی۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا، راج راجاناں خاک ملائی۔ ناتا توڑے ممتا مایا موہ وکارا، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے وڈیائی۔
گرھ توڑے ہوئے ہنگتا جگت ہنکارا، ہنکاری گرھ رہن نہ پائی۔ لکھ چوراسی ہتھے ایک دھارا، ایشٹ دیواک وکھائی۔ چار ورن کرے خوارا، برن اٹھاراں

رہن نہ پائی۔ ایک تیرتھ ایک تھ اک دکھائے سچ کنارہ، ایک گھٹ آپ پر گٹائی۔ ایک چپ ایک تپ دکھائے ہر نرنکار، ایک روپ نوپ آپ در سائی۔ وشن
 برہما شو تیری پائے سارا، سارنگ دھر بھگوان میٹھلو اپنا روپ نوپ وٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے پور کرائیا۔
 آپے ور دیا کرتا، ہر آپے ویس وٹائیندا۔ آپے گھاٹن گھڑ سنسار، ہر جو آپے بھن وکھائیندا۔ آپے وشن برہما شو لائے سیوادار، ہر آپے اپنے وچ
 سمائیندا۔ ہر آپے روس سورج چن کر اُجیار، ہر آپے منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ ہر آپے سنجک تریتا دوپر لے لے اوتار، نرگن سرگن روپ
 وٹائیندا۔ آپے کلج لیکھے لکھنیہار، لکھ لکھ اپنا لیکھ وکھائیندا۔ آپے مارگ دسے گر اوتار، آپے گر روپ وٹائیندا۔ آپے گر گر بھچھیا منگے اپار، اپنی
 جھولی آپ اٹھائیندا۔ آپے دیونہار سچی سرکار، ست بھنڈار آپ ورتائیندا۔ آپے پنچ تت کرے پیار، آپے جوتی نور ڈمگائیندا۔ کلجک انتم کھیل نیار، وید
 کتیب بھیونہ آئیندا۔ نرگن جامہ ہر ہر راما، نہکا اپنی کھیل کھائیندا۔ گھٹ گھٹ ہوئے انتر جاما، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پنڈھ آپ
 مکائیندا۔ اپنا پنڈھ مکاؤن آیا، کلجک تیری انتم وار۔ سنجک تریتا دوپر ویکھ وکھاؤن آیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤن آیا، لکھ چوراسی
 کر وچار۔ سنت کنت میل ملاؤن آیا، دھن سُبھاگن ہوئے نار۔ گرگھ گود بہاؤن آیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گر سکھاں مارگ اک سمجھاؤن آیا، سچ سچ
 دھرے پیار۔ در گھر ساچا اک وکھاؤن آیا، چرن کول سچا دربار۔ در دروازہ آپ کھلاؤن آیا، کایا مندر اندر بند کواڑ۔ ہر جن تیرا پنڈھ مکاؤن آیا، لکھ
 چوراسی گیرا دئے نوار۔ گھر گھر وچ آپ وکھاؤن آیا، کر کرپا ہر نرنکار۔ ڈوگھی بھوری پار کر اون آیا، کلجک ساگر کرے پار۔ امرت آتم ست پیان
 آیا، نچھر جھرنا جھرے اپار۔ بجر کپائی توڑ تڑاؤن آیا، شبد کھنڈا دیوے مار۔ نرگن جوتی جوت جگاؤن آیا، جوتی جاتا ہو تیار۔ سرتی شبدی میل ملاؤن آیا،
 شبد وچولا وچ سنسار۔ راتی رتی آپ سہاؤن آیا، سہنجی رین ہر نرنکار۔ بھنڑی اپنے رنگ رنگاؤن آیا، سر اپنا ہتھ رکھ کرتار۔ آتم سیجا آپ سہاؤن آیا،
 گرگھ ور لے کر پیار۔ جگ جگ وچھڑی کلجک پنجاں تت آپ ملاؤن آیا، نرگن روپ اگم اپار۔ اپنی گود آپ سہاؤن آیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکارا ہر نرنکار، آد جگاد اک اکھوائیندا۔ کلجک انتم ہو اُجیار، وچ سنسارا نرگن دھار آپ چلائی۔ بھگت

بھگونت کرے پیارا، ساچے سنتاں دے ہلارا، نام ہلونا ایکا لائیندا۔ گرگھ در دوارا کھولنہارا بند کواڑا، ڈوٹکھی بھوری پھول بھلائیندا۔ گرسکھاں بخشے اک دوارا، دھرنی دھرت دھول اُپر سچ سہارا چرن کول اک درسائیندا۔ وشنوں برہما شو میل ملائے اک دربارا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ عقل کلا کل کھیل نیارا، کل کاتی بھو نہ آئیندا۔ کھن پڑھن تے وسیا باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنا بندھن آپ تڑائیندا۔ کلج بندھن توڑنا، کر کرپا گن ندھان۔ گرگھ ورا چرنی جوڑنا، جس دیوے آتم آتر اک گیان۔ مستمکھ جیو در توں ہوڑنا، اندر دھرے مان ابھمان۔ گرگھ ورلے آپے بھڑنا، انت مٹائے جم کی کان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان۔ ہر جن آپ اٹھالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ دپیک جوت آپے بالدا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ امرت سیر سچ پیالہ آپ پیالدا، ست سنتو کھی دیوے دھیر۔ گھر گھر وچ آپ وکھالدا، وڈ داتا پیرن پیر۔ آتم سیجا آپ بہالدا، آپے چوٹی چڑھے اخیر۔ گرسکھ لیکھا جانے ساچے لال دا، لال انملٹرا ایکا ہیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، لکھ چوراسی ویکھنہار تن بستر کایا کپڑ چیر۔ کایا کپڑ چیر تن، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ مایا ممتا موہ ہنکار وکار رس مانے جھوٹھا من، من منو آنہ کوئے بھرائیندا۔ چار گنٹ جگت اندھیرا گھر مندر نہ چڑھے ساچا چن، جوتی نور نہ کوئے وکھائیندا۔ گرسکھ ورا رسنا کہے دھن دھن دھن، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، پتر گپت نہ حساب کھلائیندا۔ لاڑی موت بھانڈا نہ دیوے بھن، کنجھی نرک نہ کوئے پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ورلے مات اٹھائیندا۔ ہر جن ورا اٹھیا، جس اُپر آپ کرپال۔ سنگر صاحب حاضر حضور ہر ہر ٹھیا، داتا دانی دین دیال۔ دیوے رام نام اک اٹیا، جگت پت سدا کرپال۔ لوک مات جائے نہ لٹیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بنے آپ دلال۔ جگت دلال ساچا گر، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا لکھیا جانے دھر، دھر لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشن برہما شو پر بھ درشن کو لوچن سر، کروڑ تیتیس دھیان لگایا۔ کلج انتم انت سری بھگونت گرگھ سجن جائے بھڑ، کلج جیو بھڑی بھڑی کر سرب روایا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج انت بھجائے لگی اوڑ، دے درس تر کھا گویا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ویکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، رس وکھ کھیل کھلایا۔ ایہتھے او تھے

دو جہاناں اُون گون ترے بھون لوک پر لوک کھنڈ برہمنڈ لوآں پُریاں لایا ایکا پوڑ، گگن پاتالاں جیو جہاناں ہر جو ہر ہر ویکھ دکھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑ، پوت سپوتا سمبل نگر وسے لیکھا جانے نہ کوئے لمبا چوڑھ، بھيو اہید نہ کسے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت سنت کنت ہر مندر گھٹ اندر گرہ کھوج کھوجت کھوجت گرگھ گرگھ اپنا میل ملایا۔

☆ پہلی پھگن ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

جگت مسہ جگت دھرت محلہ، ہر داتار آپ بنائیدا۔ نور نورانی نوری اللہ، اللہ ہو اپنا کھیل کھلائیدا۔ پروردگار اک اکلا، لاشریک روپ وٹائیدا۔ کرے کھیل اچھل اچھلا، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ آد انت سدا سد سہیلا، بسمل اپنی دھار چلائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مسہ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جگت مسہ خاکی خاک، خلق خالق ویکھ دکھایا۔ شاہ آسوارا چڑھیا ساچے راک، ساچی زینت زین کسائیا۔ ویکھنہارا مقامے حق اُچ محراب، آفتاب نہ کوئی رُشنائیا۔ اپنا جانے حق حقیقت پُن صواب، ثابت اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مسہ اک سمجھائیا۔ جگت مسہ پیرن پیر، پروردگار آپ بنائیدا۔ آپے جانے اپنا بستر چیر، آپ اپنا روپ دھرائیدا۔ آپے شہنشاہ شاہ ہوئے دستگیر، دست بردار بھيو نہ آئیدا۔ لیکھا جانے عاقبت عقبہ اک حقیر، رجت اپنا کھ سمجھائیدا۔ صوجت ثابت صیاد نہ بدلے کوئی تدبیر، تقدیر تقصیر اپنی کھیل کھلائیدا۔ کرے کھیل ہر بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت مسہ اک دکھائیدا۔ جگت مسہ ایکا الف، خداوند آپ اُپائیا۔ اپنالے لے آیا آپے حلف، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے اُتے کدے نہ کرے ترس، اپنا کیتا نہ کدے اُلٹائیا۔ لیکھا جانے عرش قرص، فرش چرناں ہیٹھ پھرائیا۔ دو جہانا مٹائے اپنی حرص، ہوَس ہور نہ کوئی درسائیا۔ اپنی کرن آیا آپے پرکھ، بے عیب نام خُدا ئیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا غم نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی لکھت نہ کوئی پڑھت، شبدی شبد نہ کوئی سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک مسہ دئے سمجھائیا۔

ساجا مسلہ ہر خُدا، اپنا آپ بنایا۔ اپنے نالوں ہو جُدا، اپنی کھیل کھلایا۔ اپنے اُتوں ہو فدا، ایک نام مٹایا۔ اپنا لیکھا آپ مُکا، آپے دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مسلہ ہتھ رکھایا۔ جگت مسلہ ہر مہربان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ نوجوان، نُور نُورانہ رُپ دھرائیندا۔ طالب طالبہ ویکھے دو جہان، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آد جُگاد جانہارا سچ ایمان، رحمان، اپنی دیا کمائیندا۔ آپے لیکھا جانے اپنے مکتب آپے پڑھے سچ قرآن، اپنی حدیث آپ الائیندا۔ آپ دکھائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ سہائیندا۔ آپے حق حقیقت دیوے دان، حق بحق اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجا مسلہ دو جہان، آپے ویکھ رکھائیندا۔ مسلہ ویکھن آیا، زرگن نُوری نُورِ الاہ۔ جلوہ جلوہ آپ اُچھایا، بے عیب ہو رُشنا۔ قلمی کلمہ آپ سُنایا، آپ اپنا ڈھولا گا۔ بن بن کاتب آپ لکھایا، نہ کوئی لکھے قلم شاہ۔ مقیر اپنا رُپ دھرایا، عاقبت جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مسلہ آپے لیا بنا۔ ساجا مسلہ ہر بنایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ پیر فقیر شاہ حقیر دستگیر آپ اُچھایا، آپے کھیل کھلائیندا۔ مُلا مسائق آپے لین پڑھایا، آیت شرائط آپ جنائیندا۔ سچ ایمان دُھر فرمان نگاہبان اک درسیا، رحمان اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مسلہ آپ سُنائیندا۔ مسلہ بنایا سری بھگونت، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل جُگا جگنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال اجونی رہت پاربرہم آپ بنائے اپنی بنت، انہو پرکاش کرائیا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا کرے رچھیا سرب گنونت، دُسر اور نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ بھیو کھلائے ہر زرنکارا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اپرا، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، سچھنڈ کرے رُشنائیا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر گھر گھاڑن لئے گھرائیا۔ باڈی بن آپ کرتارا، اپنی سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچ سَنگھاسن ساچی دھارا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیا۔ پاوا چول نہ کوئی سہارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنا بل آپے دھارا، اپنی شکتی شکت رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ ساجا اک سہائیا۔ سچھنڈ سچ ہر سہائیندا، آد پُرکھ سچی سرکار۔ سچ سَنگھاسن اک وچھائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ اپنا چرن آپ کھائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ اپنا تھم اپنے وچوں آپ پرگٹائیندا، آپے ہوئے سُننیہار۔ آپے سچ فرمانا اپنا راگ الائیندا، آپے کرے کرائے ساچی کار۔

آپے سچ سچ در سہائیندا، گھر ساچے بے جیکار۔ آپے سچ سچ دھار دکھائیندا، ست ستوادی اینکار۔ آپے سچکھنڈ ڈیرہ لائیندا، آپے تھر گھر کھولے چرن
 کواڑ۔ آپے ست ڈلاراشد وسائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ آپے حکمی حکم ورتائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر
 سچا شاہ کار۔ ہر ہر کھیل کھلایا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑایا، رپ رنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے مندر کر رُشایا، دیا باقی اک جگائیا۔ اپنا
 ہانی آپ منایا، آپے نار سہاگن ہو ہو خوشی منایا۔ اپنا نام بیراگن ہو ہو آپے گایا، گیت اپنا آپ سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 پُرکھ اپنا بھيو اپنے وچ چھپائیا۔ آد پُرکھ اینکارا، اکل کل اکھوائیندا۔ جوتی نور نور اُجیارا، جلوہ نور آپ دھرائیندا۔ آپے ہوئے ساچا یارا، ساچے تخت
 سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہایا، کرپا ہر مہربان۔ تھر گھر ساچا
 آپ اُپایا، شبد وسائے نوجوان۔ ایکا بندھن آپ دکھایا، آد پُرکھ سری بھگوان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بندھن پائے گن ندھان۔
 ساچا بندھن ہر کرتارا، شبدی شبد بندھائیندا۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا وار سنائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر وسائیندا۔ ایکا نور اک اُجیارا، ایکا دیپ
 ٹکائیندا۔ ایکا میت اک مُرارا، ایکا سنگ نبھائیندا۔ ایکا گیت اک جیکارا، ایکا ہر سنائیندا۔ ایکا در اک کھکھارا، ایکا دست ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ہر ساچا راہ چلایا، شبد انادی ہو مہربان۔ اپنا رپ آپ پرگٹایا، آپے دیونہارا دان۔ آپے وشنوں وشنو سہایا،
 آپے پاربرہم برہم لیکھا جانے آن۔ آپے شکر رنگ رنگایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تئاں ایکا بندھن پایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمان جنائیندا، ہر داتا پاتشاہ۔ ایکا شبد راہ دکھائیندا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ وشن برہما شو نال رلائیندا، نرگن نرور بن ملاح۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا دیوے سچ صلاح۔ آد پُرکھ آد، سچ صلاح اک جنائیندا۔ میری اچھیا ساچا ناد، شبدی ناؤں اُچچائیندا۔
 ساچی سیوا برہم برہما، گھاڑن گھڑنہار آپ گھڑائیندا۔ میری مہما بودھ اگادھ، ساچی دست اک درسائیندا۔ میرا آنت میرا مدھ میرا آد، ہر کا بھيو کوائے
 نہ پائیندا۔ وشن برہما شو رکھنا یاد، نرگن اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو گھلائی ہر بھگوان، وشن

برہما شو پڑھایا۔ بال انجانے پھڑ نادان، بالی بالا ویکھ دکھایا۔ چرن سرن چرن بخشنے اک دھیان، دینن ناتھ دیا کمایا۔ آتم انتر اک گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ ساچی سیوا دیوے دان، جگ جگ سیوا لگایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، آد پڑکھ پڑکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا روپ سمجھایا۔ ہر اپنا روپ سمجھائیندا، سو پڑکھ زرنجن ہو مہربان۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، ایکنارا دیوے دان۔ آد زرنجن جوت جگائیندا، سری بھگوان بخشنے مان۔ ابناشی کرتارنگ رنگائیندا، پاربرہم نوجوان۔ شبد ساچا سٹ اٹھائیندا، بخشنہارا چرن دھیان۔ وشن برہما شو نال رلائیندا، آد پڑکھ رکھے ایک آن۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھل نہ جانا بن نادان۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، ایک ات درڑائیندا۔ شبد وچولا نال ملایا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ اپنا روپ دے درسایا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ میرا روپ سو دھار، آد پڑکھ سمجھایا۔ ہنگ روپ شبد پیار، سٹ انادی جایا۔ شبد سو خبردار، نہ مرے نہ جایا۔ ہنگ روپ وشن برہما شو کرے پیار، پوت سپوتا اک دکھایا۔ میرا ناؤں وشن برہما شو سو رنگ رنگایا، ترے گن مایا دے آدھار، جگت روپ پرگٹایا۔ میرا ناؤں ترے گن وچار، ہنگ پنچ تت کھیل کھلایا۔ آد جگادی کراں کار، بھوکے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ سو پڑکھ زرنجن آپ سمجھائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ پاربرہم اپنا ناؤں دھرائیندا، ہنگ ونڈن ونڈے آپ کرتار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھرائیندا، زرنگن سرگن لئے اُبھار۔ سوہنگ اپنا انگ بنائیندا، آد پڑکھ ساچی کار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ور، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ لکھ چوراسی سوہنگ دھارا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پاربرہم کرے پیار، ایک گھر ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم میلاناری کنت بھتارا، ہر ساچی سچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھیل کھلایا، پڑکھ ابناشی بھو نہ رایا۔ وشن برہما شو سیوا لایا، سیوک سیوا اک سمجھایا۔ سو پڑکھ زرنجن ویکھ دکھایا، ہنگ بن بن دائی دایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ساچے ہر، سوہنگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ سوہنگ ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ پاربرہم برہم اُجیار، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ کرے کھیل سچی سرکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایک تھم اک

گفتار، اپنی آپ سمجھایا۔ جگ چوکڑی لئے وچار، جگت جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ وشن برہما شو بھل نہ جانا وچ سنسار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم جنایا۔ سُنیا حکم دُھر فرمان، وشن برہما شو سیس نو ایندا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطان، ہوں سیوک سیو کماندا۔ تیرا در سچا دربار، ہوں بال انجانا بناں دربان، در درویش سیس جھک ایندا۔ تیری سیوا کراں وچ جہان، بھل کدے نہ جائیندا۔ کرپا کر ایکا دینا ور، کون ویلا کون وقت میلا کریں آن، زرگن زرگن کھیل کھلا ایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی ونڈ آپ ونڈ ایندا۔ ساچی ونڈ ونڈے بھگوان، وشن برہما شو سمجھایا۔ جیرج انڈا تہج سیتج کھولے مات دکان، چارے کٹھاں ویس وٹایا۔ چارے جگ کرے پردھان، بھنیا بھنیا میل ملایا۔ چارے حکم دے فرمان، پراپنتی مدھم بیکھری گایا۔ چارے وید بنائے ودھان، ودت اپنے وچ لکایا۔ نو نو ویکھے جیو جہان، چار چار اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ ہر لیکھا سچ سمجھ ایندا، نو نو چار کھیل اولا۔ جگ چوکڑی روپ وٹا ایندا، سنجک تریتا دوا پر کلجک پھڑائے پلا۔ زرگن سرگن کھیل کھلا ایندا، دیک جوتی آپے بلا۔ شبد انادی ناد و جائیندا، سچ سنگھاسن بیٹھ اک اکلّا۔ بودھ اگادھی آپ سہا ایندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا بلا۔ بلدھاری وڈ بلاکار، ایکا اک اکھو ایندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ سچھنڈ کھولے آپ کواڑ، اپنی ہتھیں کُندا آپ تڑا ایندا۔ برہمنڈ پاونہارا سار، سورج چن آپ چکائیندا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، گگن پاتالاں ڈگمگائیندا۔ وشن برہما شو کرے پیار، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بیتن وچ سنسار، گر پیر اوتار سیوا آپ لگائیندا۔ زرگن سرگن روپ دھر آئے آپ زرنکار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ آپے منگے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ آپے دیونہار داتار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آپے بنے سچا سکدار، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ آپے در درویش بنے بھکھار، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ برہما وشن شو رہنا خبردار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجک آئے اتنم وار، نو نو چار رہن نہ پائیندا۔ گر پیر اوتار اچی کوکن کرن پکار، پیر دستگیر راہ تکائیندا۔ سب توں وکھرا سب دایار، ہر گھٹ میل ملائیندا۔ اُلفت وچ نہ آئے کدے سنسار، غفلت وچ نہ نیند وکھائیندا۔ ساچا مسلہ کرے تیار، دوسر سنگ نہ کوئے جنائیندا۔ عالم غلاما آپ کرے وچار،

عالم گیر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر بنائے طلبا وچ سنسار، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، مکھ اپنے پردہ پائیندا۔ کیا کوئی کرے جیو وچار، ہر کاروہ دس نہ آئیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہو کے آوے نر نرکار، سرگن لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا ہر سہائیندا، سوبھاؤنت گھر گمبھیر۔ جگ چوکڑی پنڈھ مکائیندا، چولا بستر پہرے نیل۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا، پاربرہم برہم چھیل چھیل۔ کیل وچ کسے نہ آئیندا، نہ کدی مئے کسے دی دلیل۔ جگت وکیل نہ کوئے بنائیندا، آپے چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ جگت فقیر نہ کوئے منائیندا، نہ پڑھے کسے دی کوئی تکبیر۔ گل تسبیح نہ کوئے پائیندا، شاہ پاتشاہ وڈ پیرن پیر۔ سجدہ سیس نہ کسے جھکائیندا، کرے کھیل بن حقیر۔ وضو بانگ نہ کوئے رکھائیندا، سجدہ پاوے نہ کوئے زنجیر۔ آیت شرائط پڑھن کتے نہ جائیندا، نہ کوئی کعبہ ویکھے گنی گہیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم وار، کرے کھیل آپ اخیر۔ ہر مسلہ شبد بنایا، نوری سدا بانگ آواز۔ اپنے جُھرے بہہ بہہ گایا، پُرکھ ابناشی شاہ نواب۔ تاب کوئے جھلے نہ رایا، دیونہارا سرب عذاب۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہ نواب۔ شاہ نواب شاہ سلطانا کرے مخاطب، مخلوق آپ جنائیا۔ لیکھا لکھن آیا بن کے کاتب، کلمہ عالمین اپنے ہتھ رکھائیا۔ کائنات پیر پیغمبر اولیا شیخ انت رہیا نہ کوئے ثابت، تقدیر سب دے سرتے آپ بھوائیا۔ جو آیا و جا کے گیا میرا ناؤں نوبت، اُچی کوک کوک سنائیا۔ چوواں لوک سُنڈے میری صحبت، چوواں طبق راہ تکائیا۔ کلجگ انتم آئے بیت، چاروں گنٹ گنٹ دُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دئے سنائیا۔ ہر سنایا دُھر فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ وشن برہما شو کر پروانہ، چرن کول سیس جھکایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی چولا ہوئے پُرانا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ گر اوتار جا جا گان تیرا گانا، بے انت تیرا ناؤں وڈیایا۔ تیرا بھیو کسے نہ پانا، بھیو ابھیدا آپ چھپایا۔ کلجگ انتم ہووے آپ مہربانا، پاربرہم سچ سچّی تیری سرنایا۔ لوک مات جوتی پہرے جامہ، جوتی جوت نور رُشائیا۔ شبد وجائے سچ دامہ، کائنات آپ سنایا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرائیل بن تیرے غلاما، ساچی سیوا اک جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، وشن برہما شو در منگ منگایا۔ ور دینا ہر

نرنکارا، ہوں بال سیو انجانیا۔ جگ چوکڑی درتے تیرا بھانا، گر کوئی رہے نہ سگھڑ سیانا، جگ کھیلے کھیل بے مہانیا۔ لکھ چوڑا سی تیا تانا، جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در گھر ساچے وڈا مانیا۔ دیوے وڈیائی مان، ہر ایکا شبد سنایا۔ جگ چوکڑی بیت جان، ہر کوٹن کوٹ روپ کھلایا۔
 کلجگ انتم نرگن جوت لئے دھر، پاربرہم روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر اپنا کھیل کیتا ویکھے کھڑ، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اک گیان دے درڑایا۔ ہر سچ گیان درڑائیندا، ایکا انتر دھیان۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا، چار کٹ ہو پردھان۔ کھتری براہمن شوڈر ویش وند
 وندائیندا، چار ورن کرن پروان۔ ہر کا روپ دس کسے نہ آئیندا، نو نو ہوئے اندھان۔ چار چار نہ کوئے سمانیندا، ساچا در نہ دسے کوئے مکان۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل کرے سری بھگوان۔ کلجگ ویلا انتم آونا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، نرگن
 نور نور آپ اُپجائیندا۔ شبدی سوت نال رلاؤنا، شبد شبدی ویکھ وکھائیندا۔ مانس مندر آپ ٹکاؤنا، ساڈھے تن ہتھ میل ملائیندا۔ سسا سنگر اک اکھواؤنا، شاہ
 پاتشاہ اپنا بل دھرائیندا۔ ببا بودھ اگادھی شبد سناؤنا، چار جگ بھو نہ آئیندا۔ للا لیکھا پچھلا آپ مٹاؤنا، اگلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سگا گر اک اکھواؤنا، دوسر
 دھار نہ کوئے چلائیندا۔ ببا بند اک اُپجائنا، پوت سپوتا ناؤں دھرائیندا۔ دڈا دکھ دلدر آپے لاہنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سمبل اپنا گھر بناؤنا، گوہند
 گوہند وچ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھیکھ وٹاؤنا، جوتی جلوہ آپ پرگٹائیندا۔ چار ورنناں کھیل کھلاؤنا، گھٹ گھٹ ایکا روپ دھرائیندا۔ کلجگ انتم ایڑا اتھر بن
 اپنی گود بہاؤنا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ ایڑا اکھ اک کھلاؤنا، انا الحق راہ نکائیندا۔ ایڑا آس اک پچاؤنا، پیر فقیر دھیان لگائیندا۔ ایڑا آب حیات اپنے ہتھ
 رکھاؤنا، سب دے ٹھوٹھے آپ رڑھائیندا۔ ہو پر تکھ کھیل کھلاؤنا، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنے وچوں ہوئے وکھ گوہند میل ملاؤنا، دس کسے نہ آئیندا۔
 سمبل نگری بھاگ لگاؤنا، ساڈھے تن ہتھ گڑھ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت مسلہ ہتھ کرتار، کیا کوئی کرے جیو وچار،
 جگت جگت نہ کوئے جنائیندا۔ ساچا مسلہ گھر کے آیا، پاربرہم کرتار۔ نرگن روپ دھر کے آیا، اک اکلا ایکنکار۔ شبد گھوڑے چڑھ کے آیا، شہنشاہ سچا
 آسوار۔ اپنی وڈیا پڑھ کے آیا، جگت وڈیا وسے باہر۔ اپنا کھنڈا پھر کے آیا، تکھی رکھے دوویں دھار۔ اپنی جوتی آپے سڑ کے آیا، اپنے دیپ ہوئے

اُجیار۔ اپنے اُگے آپے کھڑے آیا، آپے شاہ آپے سِکدار۔ اپنی چرنی آپے پڑ کے آیا، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ اپنے حکم برہما وشن شو چرن پھڑ
 کے لیا، کھج تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار شاہ سلطانا، ہر وڈا وڈ وڈیاں۔ کھج اتم
 پرگٹیا نہکٹک بلی بلوانا، پاربرہم رُپ وٹاں۔ کرے کھیل دو جہاناں، لوآں پُریاں ویکھ وکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی ویکھ وکھانیا۔
 لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابانا، سمنڈ ساگر پھول بھلایا۔ آد جگادی بنیا دانا، دانا پینا آپ ہو جائیا۔ لیکھا چُکائے لوک تیناں، چوواں ہٹ کھول
 گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد برہما وشن شو پر بھ دتا ور، اُنت، اپنے وچ ملایا۔ اُنت ملاوا ہر کرتارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔
 کھج اتم ہو اُجیار، پُرکھ نیارا کھیل کھلایندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، جگت و دیا بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، پچھلا لیکھا آپ چُکائیندا۔ پچھلا لیکھا ہر چُکاؤنا، بھل رہے نہ رایا۔ نرگن سرگن میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ کدے نہ جایا۔ ایک دو آ رنگ رنگاؤنا، دو دو
 اپنا سنگ رکھایا۔ دوہاں نشانہ دس نہ آؤنا، صفرا ناؤں دھرایا۔ صفرے اُگے ایک لاؤنا، اینکارا اپنا رُپ وٹایا۔ ایکے اُگے ساتا دھراؤنا، ست پُرکھ نرنجن
 کھیل کھلایا۔ ساتا اپنے رنگ رنگاؤنا، ایک اپنا بندھن پایا۔ صفرے مان ساچا دوواؤنا، دو آ دو جہاناں ویکھ وکھانیدا۔ ویہ سو ستاراں پنڈھ مُکاؤنا، دو آ صفرا ایک
 ساتا اپنا بھیو چُکایا۔ ہر دوآں بھیو کھلایندا، نرگن سرگن دھار۔ ہر دوآ بھیو چُکائیندا، نرگن نرگن پیار۔ نرگن اپنا پردہ لائندا، آپے ہوئے خبردار۔ پُرکھ
 اکال نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا، نرگن گو بند میت مُرار۔ گو بند نرنکار دس کسے نہ آئیندا، اُگے صفرا کرے وچار۔ صفر رُپ ہو سرب وچ سمانیدا، اپنا
 انک کسے نہ دتے کدے وچار۔ صفرا اپنا بل اُچائیندا، اک اک اونکار کرے آکار۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی اپنا سنگ رکھائیندا، آد جگادی ساچی
 کار۔ ویہ سو ستاراں بکرمی ہر صلاحندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھج تیری اتم وار۔ تیرا اتم ماس ویکھ وکھانیدا، پھلگن رُت کھڑی بہار۔ پُرکھ
 ابناشی اپنی جوت دھرائیندا، ساچے تخت ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ پھلگن رُت سہائیندا، پاربرہم
 نرنکار۔ کھج اُٹھ اُٹھ ویکھ وکھانیدا۔ نیتز نین ہو یا شرمسار۔ جیو جنت سرب بھلایندا، گھر وڈیا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکارا۔ ہر کا رُپ دس کسے نہ

آئیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ ویہہ سو ستاراں بکرمی آنت دھار، وشن برہما شو آپ جنایا۔ پہلی پھلگن کچھ لیا اپنی چرن دوار، پُری وچ رہن نہ پایا۔ کروڑ تینتیس بن بھگھار، سُرپت راجا اند منگن آیا۔ ملن آئے گر اوتار، لوک مات سرگن رُپ جو گئے سیو کمایا۔ بھگت آئے بن پروار، سنت ساچا منگل گایا۔ گرگھ نیوں نیوں کرن نمسکار، گرگھ بیٹھے سیس جھکایا۔ رت بسنت کھڑی گلزار، پُرکھ ابناشی آپ مہکایا۔ اک کبیرا بن ورتار، سچ سوگندھی رہیا سَنگھایا۔ اک نانک بول جیکار، ست ست دئے سبھایا۔ دوہاں وچولا بنیا اتم وار، نہہکنک اپنا ناؤں رکھایا۔ چار جگ دے گر پیر اوتار سادھ سنت کچھ لیا چرن دوار، پہلی پھلگن رت سہایا۔ اولیئے پیر شیخ مسائق نو نو جو جن کھڑے دوار، گل وچ پلُو ایکا پایا۔ اللہ رانی کرے پکار، تیرا کلمہ تیرے وچ سما۔ توں ساچا سنیا میت مُرار، کیوں صنم بیٹھا کھ چھپایا۔ ہوں پھراں دھاگن جگت نار، کنت سہاگی نظر کوئے نہ آیا۔ پھری دروہی چار یار، اُچی کوک کوک سُنایا۔ مکہ کعبہ سُنے نہ تیری کوئی آواز، اُچ مینار بیٹھے کھ شرمایا۔ سچ مزار نہ دیوے دیدار، ہزار بیٹھے تسبیاں پایا۔ بن تڈھ کوئے نہ کرے میرا شنکار، میری الفی نہ کوئی سواپا۔ تڈھ بن نہ کرے کوئے پیار، اپنے گلے لے لگایا۔ برہوں وچھوڑا مارے مارے چاروں کنت اندھیرا چھایا۔ تیرے ناؤں دی کراں پکار، مل محبوب میخانہ اک سہایا۔ تیرے بناں منظور کراں نہ کوئے قلبوت، کُفر کلمہ نہ کوئے سُنایا۔ تیرا نین درس میرا ہزارا درود، بصری اسم تیری سرنایا۔ میں ہوئی ویراگن تیری ہو، شاہ غفور نہ میل ملایا۔ بن تڈھ کوئی نہ دیوے سچا سرور، جگت پیالے پی پی اپنا وقت گویا۔ نوری بخش ساچا نور، نور تیرا موہے بھایا۔ سدا رہو حاضر حضور، حضرت تیرا ویس دوسر در دس کتے نہ آیا۔ توں میرے پچھے بن درویش، مُرشد مُرید مُرید مُرشد ایکا گھر سہایا۔ کر کر اولٹا ویس، امام امامہ سر توں سچا شہنشاہیا۔ میری مہندی ہتھیں لکھی رکھ، امام مہندی اپنے نیتز اپنا رنگ چڑھایا۔ در در پھردی کھلڑے کیس، میرا سیس نہ کوئے گندایا۔ پُرکھ ابناشی ویہہ سو ستاراں بکرمی پہلی پھلگن گھلایا سندیش، جگت سوانی لئے منایا۔ اگلے سمت آپے لئے ویکھ، ناری ور زرگن کنت رُپ پرگٹایا۔ ساچے تخت بہے سچا نریش، آپ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ سو ستاراں بکرمی اتم اپنا بھيو گھلایا۔ ہر سجن بھيو گھلایا، پاربرہم بے آنت۔ نو نو ویکھ وکھائیندا، لکھ چوڑا سی جیو جنت۔ گھٹ

گھٹ اندر پھول بھلائی، آپے ہوئے کھوج کھجنت۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائی، صبد جنائے نیا منت۔ سر اپنا ہتھ رکھائی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسرا اور نہ کوئے رکھائی۔ سمت ستاراں ویہہ سد بکرمی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائی۔ گرگھ ساچے کرے پیارا، چرن کول اک درسائی۔ گرگھیں دیوے نام ادھارا، اپنا ناؤں آپ سنائی۔ سنتاں میل ملاوا کنت بھتارا، ناری کنت رنگ رنگائی۔ بھگت بھگونت سوہن اک دوارا، در دروازہ آپ کھائی۔ پہلی پھلگن ساچی وار تھت وچارا، چار جگ پورب لیکھا ویکھ وکھائی۔ بھل نہ جائے ہر اٹھل نرنکارا، بھرم بھلیکھا سرب کڈھائی۔ گرگھ گرگھ سنت بھگت آپے کرے سچ پیارا، آتر آتم میل ملائی۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہرا، جس جن اپنے کھاتے پائی۔ سرشٹ سبائی نہ ملے کوئے دوارا، رائے دھرم ہتھ پھرائی۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی تک گیاراں لکھ دے ادھارا، باقی شتوہ دریائے آپ رڑھائی۔ ویہہ سو ستاراں بکرمی اپنی ہتھیں لائے پار کنارہ، جس جن اپنے بیڑے آپ چڑھائی۔ لوک مات نہ آئے دوجی وارا، مات گر بھ نہ پھیرا پائی۔ تیر تھ تھان مارے مارا، بھیکھ پکھنڈا سرب گوائی۔ نہکلنک نرنرائن نہ کسے وچارا، آنت جیون کمت نہ کوئے کھائی۔ سو اترے پار جس دیوے درس آپ کرتارا، جپ تپ ہتھ جوگ ابھاس کوئے رہن نہ پائی۔ جمنا سستی گوداوری گنگا نہ بھجائے کسے دی پیاس، پیاسا جیو سرب گرائی۔ بن ہر پوری کرے نہ کوئے آس، نانک گوہند ایہہ سمجھائی۔ موسا عیسا سنگ محمد کرن تراس تراس، نیرن نہ کوئے اٹھائی۔ لاڑی موت دھرم رائے سنگ ہتھ وچ پھڑ کے بیٹھی پھاس، پڑکھ ابناشی شبد پھاسی اک لٹکائی۔ بچیا رہے نہ کوئے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو چکائی۔ ویہہ سو ستاراں بکرمی اتم ماس، بھگتن ہر وڈیایا۔ ہر سنگت پوری کرے آس، سرشٹ سبائی شتوہ دریا رڑھایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگن لگنتر ویکھ وکھایا۔ جس جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا اپنے اک سواس، سواس لین مڑ کے لوک مات وچ نہ آیا۔ لیکھے لائے جگت گراس، رسنا چکھ جو رس وکھایا۔ گرگھیں بنے پہلوں آپ داس، پھر گرگھیں ساچی سیو کمایا۔ گرگھ ہوئے نہ کوئے وناس، وشن برہما شو آد جگاد رہے جس گایا۔ جس جن ملیا آپ پڑکھ ابناش، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ لبھن کیوں کسے گھر جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے

چو کڑی جگ بن گرسکھاں رہیا اُداس، گرسکھ اُچاؤن خاطر گر اوتار رہیا گھلایا۔ کھجگ انتم پر گٹائے اپنے اکھر نہ کوئی لائے لگ ماتر، سہاری بہاری کٹا اؤ کٹڑ
 ہندی پٹی نہ میل ملایا۔ ایکا اکھر دتے سدھا کھر، سدھ اشدھ ہوئے کدے نہ جایا۔ لکھ چوڑا سی نام مدھانا و رول گرسکھ کڈھے ماکن، پریم نیترا ایکا پایا۔
 گرسکھ سدا بنیا رہے چاتر، ہر جو ہر ہر مور کھ گدھ اپنا ناؤں دھرایا۔ گرسکھاں کرن آیا انتم خاطر، آپ اپنا بھسم کرایا۔ شبد سنائے ساچی گا تھڑ، پار برہم
 پر بھ آپ الایا۔ کیا کوئی بھیو جانے باطن، جمال باطن گرسکھاں وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے تریا، بیس ستاراں
 ساچی دھار، ہر سجن آپ چلائیندا۔ باؤن باؤن بھیو نیار، باؤن اپنا روپ وٹائیندا۔ باؤن اکھر کر پیار، نیش اکھر وچ ٹکائیندا۔ باؤن برس وچ سنسار، روپ
 انوپ آپ وکھائیندا۔ باؤن سب توں وسے باہر، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیئی اٹھاراں دس اک اپنا کھیل کھلائیندا۔
 اک دس کھیل کھلایا، اٹھاراں چرن وڈیائیا۔ تیئی روپ مات وٹایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اکاؤن اپنا انگ لگایا، باؤن زرگن سنگ رکھایا۔ زرگن ساچا راہ
 چلایا، مہاسار تھی بن شہنشاہیا۔ کھجگ انتم ویکھ وکھایا، ویکھنہارا روپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔
 ہر جن آپ اٹھایا، دیناں ناتھ دین دیال۔ کھجگ انتم ویکھ وکھایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ گرگھ ساچا پار کرایا، گر شبدی بن دلال۔ حال مُریداں آپ
 سنایا، ست پُرکھ پُرکھ اکال۔ دیدا دانستہ روپ وٹایا، دین ہر زرگوپال۔ آہستہ آہستہ اپنی دھار چلایا، چال اوٹڑی آپ وکھال۔ سچ فرشتہ اک اڈایا،
 شبد سروپی کال مہاکال۔ میل ملایا، پار برہم سرت سنہال۔ اگم رنگ رنگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا جانی جان۔ جانہارا
 جان دا، آد جگادی کار۔ وید کتیب نہ کوئی پچھان دا، کھانی بانی نہ کوئی وچار۔ جگا جگنتر کھیل سری بھگوان دا، جاگرت جوت کرے اُجیار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن زر، گرگھ سجن لئے اُبار۔ گرسکھ آپ اُباریا، کر کرپا کرتار۔ مانس جنم سواریا، جس
 بخشے چرن پیار۔ ناتا تے انت سنساریا، ملے ہر جو میت مُرار۔ مسلہ اپنا آپ بنا لیا، ہر سنگت نال کر پیار۔ سرشٹ سبائی دھکا لالیا، گرسکھاں دا لئے
 سہار۔ دھرت مات مان دوا لیا، ہر سنگت بخشے تیری چرن دھوڑ چھار۔ اپنا ناؤں تیری جھولی پالیا، تیرا وکارا اپنی جھولی ڈار۔ اپنا بھان تیرے اندر چکا لیا،

تیرا اندھیرا اپنی رکھے ساچی کھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرسکھاں اُپر ہو یا آپ مہربان۔ مہربان سدا جگ منگدا، منگے منگ کرتار۔ گرگھ تیرا دوارا اکو لنگھدا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ گرسکھ کول آکدے نہ سنگدا، لکھ چوراسی کولوں ستا پیر پسا۔ کلج انتم گرسکھ تیرا کایا چولا اپنی ہتھیں رنگدا، نرگن بنیا سرگن لارا۔ کرپا کھیل سورے سرنگ دا، دوجے در نہ بنے بھکھارا۔ مسمکھاں ایکا حکم دھرم رائے در ٹنگدا، شبد اگنی بن لکھارا۔ گرسکھاں ویلا آیا پرمانند دا، نج آتم دے ہلارا۔ مسمکھ کاچی ونگ بھندا، گھرن بھننہار اک ٹھھیارا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ برہمنڈ دا، برہما وشن شوکی کرے وچارا۔ جیرج اندج اتبج سیتج ترے گن مایا پنچ تت اکو دان منگدا، ہر کاناؤں اپر اپارا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جگ جگ ٹٹی اپنی ہتھیں گنڈھ دا، گنڈھ دیوے دیونہارا۔ لیکھا جانے انڈ پنڈ برہمنڈ دا، سچکھنڈ و سیا آپ نرکارا۔ سچے صاحب نوں کیا کوئی نند دا، نندیا اُستت و سیا باہرا۔ ویکھو کھیل گنی گہند دا، کلج انتم ہوئے اُجیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در بیٹھ ٹھانڈے دربارا۔ ٹھانڈے گھر ہر جو و سیا، سچکھنڈ سچا دربارا۔ آد جگاد پھرے نسیا، جن بھگتاں رہیا تیج سوارا۔ ہر دے اندر چتر بھج ہو ہو آپے و سیا، ہر کا چتر چتر نہ سکے کوئے وچ سنسار۔ مسمکھ جیواں کولوں سدا نسیا، بھھیٹا جائے داہو داہ پار کرائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ گرسکھ غریب نمائیاں آگے ہو ہو آپے ہسیا، بنیا رہے فرماں بردار۔ پھڑ پھڑ باہوں مارگ آپے دسیا، دوس رین نہ کرے کوئے وچارا۔ اپنا منتر گرسکھاں من اُتے آپ جھسیا، دُئی دویت دُرمت میل دے اُتار۔ شبد نرالا تیر ایکا کسیا، ایکا وار مارے مارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیارا۔ کرے پیارا پیارا میترا، برہوں روگ کڈھے اگ۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، درس دکھائے اُپر شاہ رگ۔ امرت جام پیائے اک انڈ بیٹھڑا، بھر پیالہ سورا سرگ۔ پنت پاپی کرے پنتیتر، جو جن سرنائی جائے لگ۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، مانس ہنس روپ وٹائے لگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے ساچے ہیرے نگ۔ ہیرا نگ جواہر مانک موتی، گرسکھ گر گر وڈیا نندا۔ نرگن نر ویر جگائے نرل جوتی، نور نورانہ ڈمگائندا۔ پھڑ بہائے ایکا چوٹی، سچ سنگھاسن سوہا پائندا۔ ایکا وار کڈھے واسنا کھوٹی، واسک اپنا روپ درسا نندا۔ لہدے پھردے کوٹن کوٹی، کایا کوٹ نہ کوئے پھولا نندا۔ منی سنگھ تیرا پورا کیتا قول

کرم سنگھ در آیا ڈیرہ لگایا مردان ہوتی، سرتی سرتی سوتی آپ جگایا۔ ویہ سو ستاراں کبری پہلی پھگن آپ منائی آتماروتی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ کرم سنگھ تیرا کرم گن، نہکرمی ویکھ دکھائیندا۔ سنت بھگونت پکار رہیا سُن، بُھل کدے نہ جائیندا۔ دُوجے جامے لیا چُن، پچھلا لیکھا لیکھے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بالی بُدھ میل ملائیندا۔ بالی بُدھ ہر میل ملایا، دیا کرے دین کا ناتھ۔ کرم گھاٹ ہر پار کرایا، لیکھا مُکایا اپنی واٹ۔ مائس روپ مائس دھرایا، مائس رکھائی ساچی ذات۔ اوت پوت پُت پوترا ایک رنگ دکھایا، مٹے اندھیری رات۔ وچلا لیکھا نہ کسے جنایا، پُرکھ ابناشی اپنے وچ سائی تیری گاتھ۔ مان سنگھ تیرا باپ بنایا، سنگھ نرین پوترا دات۔ منی سنگھ مل ہر درشن پایا، پہلی پھگن سُہاوی رات۔ بھنزی رین خوشی منایا، ہر ملیا کملاپات۔ گرگھ سخیاں منگل گایا، گھر وچیا ساچا ناد۔ ہر سنگت تیرا میل ملایا، میل ملاواں آد جگاد۔ کلجک جیواں لیکھا رہے نہ رایا، پورا کرے نہ کوئے گھاٹ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنتک نرائن نر، سمت ستارا رائے دھرم سُہائے تیری کھاٹ۔ رائے دھرم تیرا کھاٹ کھوٹا، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ اٹھ اٹھاراں اٹھائی تیرا گولا، ساچا تھکم سُٹائیندا۔ نرگن نر ویر بنیا تولا، ساچا کنڈا اک اٹھائیندا۔ گوہند گر بن وچولا، ساچا میل ملائیندا۔ انتم سب دا پردہ کھولا، جگت پردہ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلجک مٹے جھوٹھا بولا، سوہنگ ڈھولا اک سُٹائیندا۔ من مت بُدھ پائے رولا، چوڈاں چوڈاں سرب گرلائیندا۔ پندراں اندراں چکلیا ڈولا، مندراں کندراں پھول بُھلائیندا۔ سولاں سولاں سولاں کھیلے ہولا، گرگھاں رنگ رنگائیندا۔ سمت ستاراں بنیا بھالا بھولا، سرشٹ سبائی آپ رڑھائیندا۔ روپ وٹائے مولا مولا، مولا اپنی کل رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مسلہ ہر سنگت تیرا پیار، وچ سنسار آپ دھرائیندا۔ ساچا مسلہ ہر سنگت میلا، سری بھگوان بنایا۔ ایک رنگ رنگائے گر وگر چپلا، رنگنہارا اک اکھوایا۔ ایک گھر ملے سجن سُہیلا، گھر سُہنجنا اک وڈیایا۔ ایک در چڑھے تیرا، ایک ساچا سگن منایا۔ ایک وقت ایک ویلا، ایک ہر جو ہوئے سہایا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیل، ایک ایک بھیو کسے نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مسلہ اک سمجھایا۔ ساچا مسلہ سُٹنا کر دھیان، ہر سنگت ہر جنائیندا۔ ویلے آنت ہونا پروان، گر سکھ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سرشٹ سبائی کایا پنج تت ہوئے ویران، تت تتاں وچ سمائیندا۔ دھن گر سکھ

دھن گرسکھ دھن گرسکھ جس ہر جو کرے پھچان، ہر ہو نمنا گرسکھاں در در لبھن آئیندا۔ آپ منڈا رہے اپنا بھانا، گرسکھاں بھانا اپنے سر اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نور الہی اپنا دیوے اک بیانا، بیان اپنے آگے رکھائیندا۔ بھلیاں مارگ پانودا، پتا پوت آدھار۔ جگت ڈکھ بھکھ گواندا، کرپا کر آپ کرتا۔ جگت سکھ اک دکھاندا، چرن کول دے آدھار۔ سچ پریت مائس منکھ گرسکھ آپ اُپجواندا، دیوے نام شبد نمار۔ کاگ ہنس روپ وٹاوندا، مانک موتی چوگ جگے اک دوار۔ بھجی جوتی پھیر جگواندا، جوتی جاتا جگوانہار۔ مانک موتی آپ دکھاندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا ویکھ وچار۔ پورب ڈکھ نواریا، سکھ ساتک ست کرپال۔ اپنا درس آپ دکھ لیا، پت رکھے دین دیاں۔ پچھلا گھانا مول چکا لیا، آگے بھرے اک بھنڈار۔ جگت نہانی گلے لگا لیا، وڈگن ہوئے وچ سنسار۔ سر سمرتھ ہتھ لکا لیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سہائے در بنک دوار۔ بنک دوار سہوانا، گھر ہوئے سو بھاونت۔ سنگر جگت ڈکھ مٹاونا، گھر اُتے رت بسنت۔ ہنس انس اک دکھانا، پت رکھے ہر پتونت۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے بھنڈارا اٹھ اگنت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لیکھا چکائے بال نادان، آگے بنائے ساچی بنت۔

★ ۱۱ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی کا کا سرچیت سنگھ سپتر بیبی رنجیت کور دے جنم دن تیرویں سال مناؤن دے سمیں

★ جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی

گرسکھ سدا پرتپالدا، آد جگادی اینکار۔ لیکھا جانے دو جہان دا، پاربر ہم بے عیب پروردگار۔ کرے کھیل سری بھگوان دا، نرگن روپ اگم اپار۔ اپنا کھیل آپے جاندا، جانہار شہنشاہ سچی سرکار۔ قدرت قادر ویکھ دکھاندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار۔ گرسکھ رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا ہر نرنکار۔ سچ قبیلہ آپ بنائیندا، جگا جگنتر ہو اُجیار۔ چھیل چھیل میل ملائیندا، تخت نواسی شاہ سکردار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ گُریکھ رنگ اپار، سو پُریکھ نرنجن آپ چڑھائیا۔ گُریکھ میت مُرار، ہر پُریکھ نرنجن میل ملائیا۔ گُریکھ وسے ٹھانڈے درپے دربار، ایکنکارا ایکا گھر بہائیا۔ گُریکھ میلا ہر ہر ناری کنت بھتار، ناؤں نرنجن وڈ وڈیائیا۔ گُریکھ سوہے بنک دوار، سری بھگوان سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ گُریکھ منگے منگ بن بھکھار، ابناشی کرتا وست امولک جھولی پائیا۔ گُریکھ چرن کول چرن ہوئے سیوادار، پاربرہم ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُریکھ دیوے مان وڈیائیا۔ گُریکھ مان رکھائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ نرنجن سرگن روپ دھرائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ وشن برہما شو ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا سرب سنسار۔ لکھ چوراسی پھول بھلائیندا، گھٹ گھٹ انتر ہو اُجیار۔ اپنی کرنی کرتا کرت کمائیندا، کاغذ قلم نہ لکھنہار۔ بنک دوارا اک سہائیندا، گھر مندر کرتیار۔ شبد انادی گیت لائیندا، گوہند ڈھولا بول جیکار۔ ساچا امرت جام پیائیندا، بھر پیالہ نچھر ٹھنڈا ٹھار۔ دیک جوتی آپ جگائیندا، بن کملاپاتی میت مُرار۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، گُریکھ سجن لئے اُجیار۔ سپس جگدیش چھتر جھلائیندا، پون انجانمِسکار۔ تخت نواسی شاہو شباسی ساچے تخت سوہا پائیندا، راج راجانا وڈ سِکدار۔ کلج انتم ویس وٹائیندا، جوتی جاتا بھو نیار۔ روپ انوپ آپ دھرائیندا، وید کتیب نہ پاؤن سار۔ گُریکھ اوتار سرب راہ تکائیندا، راہ تکے پروردگار۔ پیر دستگیر نیرنن اٹھائیندا، منگن دھوڑی خاک سار۔ کاتب کھ لکھ لیکھ دکھائیندا، کایا گرا کر وچار۔ اپنا نام اپنے ہتھ رکھائیندا، لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی چام۔ پنچ تت کھیل کھلائیندا، کایا کھیڑا نگر گرام۔ من مت بدھ بندھن پائیندا، لیکھا جانے جیو جہان۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، چارے کھانی کر پروان۔ شبد ندھانی بانی آپ لائیندا، سُنئے سُنئے دھر فرمان۔ ساچی ہاٹی ہٹ کھلائیندا، پُریکھ ابناشی ہو مہربان۔ ونج ونجارا جگت کرائیندا، دین دُنی ہو پردھان۔ گُریکھ اپنے لیکھے لائیندا، ایکا دیوے دھر فرمان۔ شبد سنجوگی میل ملائیندا، ناتا توڑ جگت جہان۔ جنم جنم اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرے سری بھگوان۔ گرہ مندر ناد و جائیندا، گھٹ بھیترا سچ نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُریکھ گُریکھ لئے چچان۔ گُریکھ گُریکھ جان دا، گُریکھ گُریکھ گُریکھ رنگ مان دا، گُریکھ ستنگر ملے لکھ اُجیو۔ گُریکھ میلا گُریکھ ساچے ہان دا، گرہ مندر اندر کرے ساچی سیو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُریکھ میلے اپنے گھر،

جامہ وچ سنسار۔ پنج تہ نہ کوئے رکھائیدا، ترے گن روپ نہ دھرے ہر نرنکار۔ شبدی ڈنک اک وجائیدا، آد جگادی ساچی کار۔ گرسکھ گرسکھ میل
 ملائیدا، گر چیل اک دوار۔ پورب لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا، پتر گپت نہ کرے کوئے وچار۔ رائے دھرم نہ مکھ دکھائیدا، لاڑی موت نہ کرے شنکار۔ کایا
 لگری اپنے کھاتے پائیدا، آپے ہوئے گھرن بھننہار۔ آپے گودی گود سہائیدا، لیکھا جانے گوداوری دھار۔ آپے اتم موکھ دکھائیدا، پڑکھ ابناشی کھیل
 اپار۔ آپے موہن اپنے رنگ رنگائیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کماونہارا، موہن مایا موہ چکائیا۔
 ڈھر دا لیکھا ڈھر دربار، ڈھر مندر دے سمجھائیا۔ ڈھر داکتاب بن لکھارا، لکھت بھوکھت آپ جنائیا۔ اُچ محل اٹل منارا، ایکا ایک ایک سمجھائیا۔ لیکھا
 جانے اتم دھارا، بھگونت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لیکھا لیکھے لائیا۔ گرسکھ لیکھا بھگتن ناؤں، ناؤں نرنکار جنائیدا۔
 دسویں گھر گیا سوں، سویا سٹ نہ کوئے جگائیدا۔ دوجی وار آیا بھوں، اک اک نال میل ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 سنگ رکھائیدا۔ اک اک دوس سہایا، دوئے دوئے دھار چلائی۔ دوئے دوئے لوچن پیکھن نظر نہ آیا، لوئن لوئن وچ سہایا۔ پورب لیکھن لیکھے پایا، لیکھا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرگن سرگن روپ دھرایا، نرگن نرگن بنے آپ ملاہیا۔ پتا پوت پوت پتونت اپنی کل دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اک اک اک اک ایک تہ جنائیا۔ اک اکلا ایکنکار، ترے گن وچ کدے نہ آئیدا۔ ترے گن مینا کھیل اپار، اک اکلا ویکھ دکھائیدا۔ اک اکلا
 ترے گن وسیا باہر، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیدا۔ ترے گن سنگ سچا سنسار، اک اکلا کھیل کھلائیدا۔ اک اکلا نام مردنگ وجائے اپار، ترے گن دس نہ
 آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے ویکھ دکھائیدا۔ گرسکھ گرسکھ دھار، گرسکھ گرسکھ آپ اُچجائیا۔ گرسکھ گرسکھ میت مرار،
 گرسکھ گرسکھ سنگ نبھائیا۔ گرسکھ گرسکھ سوہن اک دوار، درگھر ساچے وٹی ودھائیا۔ گرسکھ گرسکھ جگت سنسار، جگت جوگ ایکا دے سمجھائیا۔ دھن
 گرسکھ گرسکھ کرے پیار، دھن دھن دھن جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر گرسکھاں بدھ جانے انتر، انتر آتم اپنا
 میل ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ گیان گیان گرسکھ، آتم پر ماتم پر م پڑکھ اپنا میل ملائی۔

☆ ۱۶ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی لکھا سنگھ، چتر سنگھ دے گرہ پنڈ اوگرا ضلع گرداس پور ☆

شاہ پاتشاہ ایک ہر، ہری ہر آد جگاد سمانیندا۔ آد پڑکھ ایک نر، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ وسے ساچے گھر، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی اُپر بیٹھا چڑھ، نرگن نر ویر پڑکھ اکال اپنی کھیل کھلائیندا۔ الکھ اگوچر اپنا گھاڑن آپے گھڑ، بے پرواہ بے انت اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا ہر نر نکارا، اپنا اکھر آپے پڑھ، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ سری بھگوانا کھیل مہانا، دو جہانا اپنا بھانا آپے جر، ساچے بھانے سد رہائیندا۔ اجوئی رہت انھو پرکاش آپے کر، کرتا پڑکھ قادر کریم نوری جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ مقامے حق کھول در، سچ تو فیت خدائے اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ دھار گم جوتی جاتا، پڑکھ پڑکھو تم آپ چلایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل وڈی وڈیایا۔ اپنا رُوپ آپ پچھاتا، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ اپنی جانے آپے گاتھا، الکھ اکھٹنا لیکھا ہتھ نہ کسے دکھایا۔ سرب کل ہر سمراتھا، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیایا۔ آد جگاد کھیلے کھیل تماشا، نرگن نر ویر اپنی راس رچایا۔ تھر گھر مندر رکھے واسا، گرہ مندر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک نر، آد پڑکھ ایک ہر، رُوپ انُوپ اک دھرائیا۔ رُوپ انُوپ سری بھگوانا، صاحب سنگر آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھانا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ست سرُوپ راج راجانا، بھوپن بھوپ ویس وٹائیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، اند بنودی آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھيو اولا ہر اکلا، اپنے ہتھ رکھایا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ست منارا اک سہایا۔ آد جگاد ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل کھلایا۔ سچ سندیش نر نریش اپنے مندر آپے گھلا، سننہار آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ آد پڑکھ ہر سلطانا، سو پڑکھ نر نجن ساچی کھیل کھلائیندا۔ ہر پڑکھ نر نجن مرد مردانہ، ایکنکارا اپنے انگ لگائیندا۔ آد نر نجن جو دھا سور پیر ملی بلوانا، ابناشی کرتا میل ملائیندا۔ سری بھگوان دیوے دانا، پار برہم جھولی ڈاہندا۔ اپنا رُوپ آپ پچھانا، دیکھنہار آپ اھوایا۔ دیونہارا دھر فرمانا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچے مندر وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ تھر گھر

کھول کواڑ گن نِدهانا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ہر ہر بھیو اگم اپار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ نرگن نور کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ حکمی محکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا اک سنائیا۔ گھر وچ گھر کر اُجیار، مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ لیکھا جانے ناری کنت بھتار، سَت دُلارا آپے جائیا۔ دائی دایا سرجنہار، دس کسے نہ آئیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا لئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، جوتی جاتا بنھے ناتا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ جوتی جاتا ہر نرنکارا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن رُپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے ٹھانڈے در دربارا، اینکارا اک اِکلا آسن لائیندا۔ آد نرنجن جوتی کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا سہائے سچ دوارا، در درویش در گھر اپنے سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان منگے منگ بن بھکھارا، اگے اپنی جھولی ڈاھندا۔ پاربرہم پر بھ نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ کرے کھیل کر نیہارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکا حکم ایکا دھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پُرکھ الکھ نرنجن، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے میت آپے سجن، ہر ہر اپنا سنگ نبھائیا۔ آپے گھر نہار آپے بھجن، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے ہوئے پردے کجن، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ کھیل کھلایا، نرگن اپنا رُپ دھرائیندا۔ اپنا جو بن آپ ہنڈھایا، ہر جو ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا ناری اک پرنا، کنت سہاگ آپ ہو جائیندا۔ اپنا سَت دُلارا آپے جایا، شبد شبدی ناؤں دھرائیندا۔ اپنی سیوا آپے لایا، ساچی سیوا اک کرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا، لوآں پُریاں بندھن پائیندا۔ نورو نور نور آپ اُچھایا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشن وشنو کل دھرایا، آپے امرت سَت بھنڈار ورتائیندا۔ آپے نا بھی مہک مہکایا، کول کولا اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے برہم برہم ویتا جایا، چارے گھ آپے صالاجندا۔ چارے کوٹاں ایکا رنگ رنگایا، ایکا رُپ ہر ہر نظری آئیندا۔ آپے شکر بندھن پایا، سُن اگم دھواں دھار ہر نرنکار اپنی کار کرائیندا۔ تتاں وچولا اک بنایا، شبد ڈھولا ساچا گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ نرگن دھار، ہر ساچا رُپ دھرائیا۔ وشن

برہما شو کر تیار، حکمی حکم اک جنایا۔ ایکا وست ست بھنڈار ست سنتو کھی آپ ورتایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہو بھوپ راج راجان کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا منت دے درڑایا۔ ہر ساچا منت جنائندا، پُرکھ اگما بے پرواہ۔ اپنا پردہ آپ اٹھائندا، نور نورانہ نوری جلوہ دے دکھا۔ ساچے تخت سو بھاپائندا، ثابت صورت اک خدا۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائندا، آپے نعرہ دے لگا۔ آپے لیکھا کھت لکھائندا، کاتب ہوئے سچا شہنشاہ۔ ایکا مکتب آپ کھلائندا، ایکا دسنہارا راہ۔ بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائندا، بسمل روپ رہیا سما۔ وشن برہما شو آپ اٹھائندا، نرگن جوتی جوت جگا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں پرگٹائندا، ہنگ روپ برہم لئے وٹا۔ سوہنگ ایکا کھیل کھلائندا، وشن برہما شو ایکا گود بہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جنائے اپنا نا۔ ہر ساچا ناؤں جنائندا، کرپا گن ندھان۔ ایکا درسی درس کرائندا، ست دکھائے ہر نشان۔ ایکا حرص ایکا وار مٹائندا، دیونہارا جیا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان دیا کمائندا، آد پُرکھ اگم۔ وشن برہما شو اچھائندا، نہ کوئی پون سواسی لئے دم۔ دھر فرمانا اک جنائندا، شبد انادی کم۔ اپنے مارگ آپے لائندا، ہر جو ہر ہر بیڑا بٹھ۔ ساچی وست اک دھرائندا، ترے گن مایا دیوے دھن۔ پنچم اپنی گنڈھ پوائندا، لیکھا جانے جننی جن۔ لکھ چوراسی ویس وٹائندا، شبدی راگ سنائے کن۔ جوتی نور سرب ٹکائندا، من مت بدھ وسائے تن۔ پون سواس آپ چلائندا، کرے وسیرا کایا چھپر چھن۔ اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ وشن برہما شو جنایا، ہر ساچا سچ درڑائے۔ ساچی سیوا اک دکھایا، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائے۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا، گھر مندر ہو زشنائے۔ پنچت ایکا میل ملایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بخشے سچ سرنائے۔ ترے ترے ساچا بندھن پایا، چھٹ کدے نہ جائے۔ وشن برہما شو حکم سنایا، ایکا دھندا دے دکھائے۔ جگ جگ گیرا آپ بندھایا، اپنی ونڈن آپ ونڈائے۔ اپنا بھيو آپ گھلایا، چارے ویداں ہر جس گائے۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سپس جھکایا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائے۔ کون ویلا کون وقت پر بھ ساچا ہوئے سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے دکھائے۔ وشن برہما شو کرپا کر، چرن کول نمسکاریا۔ توں صاحب سچا سرجنہار، بے عیب

پروردگاریا۔ ہوں بالک سیوک سیوا کرے وچ سنسار، لکھ چوڑا سی چو اُدھاریا۔ جگ چوکڑی کھیل نیار، ورتے ورتاویں سچ ورتاریا۔ تیرا رُوپ کون کوٹ ہوئے اُجیار، کون ویکھے ویکھنہاریا۔ کون ویلا جائیں تھہ، بخشیں چرن کول پیاریا۔ کون امرت بخشیں گھٹ گھٹ، سائتک ست ست بھنڈاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں آئے در دواریا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، اپنی دیا کمائیندا۔ تئاں دیوے اک صلاح، ایکا لھم جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بنا جگت ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ چلائیندا۔ گر اوتار پرگٹ ہو ہو چپائے میراناں، ناؤں نرنکارا کر پیاریا۔ بیخ تت مٹے انت نشاں، نہ کوئی دیسے محل اٹل مناریا۔ چارے وید برہما ویتا چارے کھ رہیا گا، آپے گائے گا ونہاریا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ کھیل کرے سری بھگوان، جگ جگ لئے مات اوتاریا۔ جگ چوکڑی کوئی رہے نہ، کرے کھیل ہر نرنکاریا۔ نو نو ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر اک سہا رہیا۔ چار چار نہ پکڑے کوئی بانہہ، چار گنٹ نہ کوئے سہاریا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ انتم کسے نہ ملے ساچا تھاں، سرشٹ سبائی دھواں دھاریا۔ اُچی کوک پکارے دھرت ماں، دھرنی دھول دیوے نہ کوئے سہاریا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرنہار انتم کرے سچ نیاں، ویکھ وکھائے سرب سنساریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک جنا رہیا۔ دُھر فرمانا ہر جنائیندا، نش اکھر وکھر بول۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، ہر کاشد انملا تول۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی بیٹھ کول۔ نو نو چار اپنا بھيو چھپائیندا، کرے کھیل آپ انھول۔ جگ چوکڑی پندھ مکائیندا، کوٹن کوٹ اپنا ناؤں وجائے ڈھول۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا، سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارا اپنا کھول۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست اک انمول۔ وست امولک ہر نرنکارا، ایکا اک سمجھائیندا۔ کلجگ آئے انتم وارا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ وید کتیب شاستر سمتر لیکھا جانے پُران اٹھاراں، گپت ظاہرا رُوپ دھرائیندا۔ انجیل قرآنا مارے نعرہ، گپتا گیان اک جیکارا، کھانی بانی آپ صلاحندا۔ گر اوتار کرن پکارا، سادھ سنت بنے بھگھارا، بھگت بھگونت کھیل کرے نیارا، بھگوان ایکا رُوپ دھرائیندا۔ نرگن جوت ہوئے اُجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، نیز نین نہ کوئے کھلائیندا۔ وشن برہما شو کرے ہر پیارا، تیرا انتم پندھ مکائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے میلن ہارا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جیو جنت نہ

پاوے سارا، کھجک اندھیرا چھائیندا۔ آپے وسے سب تو نیارا، گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نو نو چار پندھ مکائیا۔ برہما تیری کرے کلیان، کل اپنی کل اُپجائیا۔ شکر ہوئے آپ مہربان، مہان وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، پُریا لوآں برہمنڈاں کھنڈاں دیکھے تھاؤں تھانیا۔ انت کنت بھگونت کرے کلیان، لیکھا جانے نہ قلم شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات آپ سمجھائیا۔ ساچات ہر جنایا، بھو ابھید کھول۔ کھجک انتم لئے ملایا، آپ اپنا تولے تول۔ نہکنا ناؤں رکھایا، لکھ چوراسی گھٹ گھٹ واسی پردہ لئے پھول۔ ایکانک دئے سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پورا کرے قول۔ اپنا قول نبھاون، کرے کرائے ساچی کار۔ پون پوناں وچ سماونا، اگنی تت تت انگیار۔ جل جل دھارا روپ وٹاونا، جل تھل مہینل دئے ادھار۔ بناپت اپنی کھیل کھلاونا، لیکھا جانے اٹھاراں بھار۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج اپنے رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا ہر زرنکار۔ وشن برہما شو تیرا قبیلہ ویکھ دکھاون، ترے گن مایا پنچ تت لکھ چوراسی جیو جنت کایا اک آکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربار لیکھا لکھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیری میٹے ترکھ، ترسنا ترکھا رہن نہ پائیا۔ نو ست کسے نہ آئے وس، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ راج راجان وندائن ہس، ساچی وست ہتھ کسے نہ آئیا۔ انتم کھجک پیسن جائے پیس، پُرکھ ابناسی ایکا گیٹا رہیا دوائیا۔ وشن برہما شو پڑھن اک حدیث، سو پُرکھ زرنجن آپ پڑھائیا۔ ہنگ برہم چھتر جھلائے ہر جگدیش، سو ہنگ روپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ہنگ روپ ہنگ سنسارا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن وسے سب تو نیارا، دس کسے نہ آیا۔ وشن بھریا و شو بھنڈارا، واستک روپ آپ ورتایا۔ برہما برہم بن لکھارا، پار برہم صلاحیا۔ شکر دھوڑی منگے چرن دوارا، مستک ٹکا ایکا لایا۔ انتم لیکھا رہے نہ وچ سنسارا، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ ہر پردہ آپ اٹھاون، دینا بندھپ دین دیال۔ سرسٹ سبائی پردہ پاونا، در در گھر گھر کوکے انتم کال۔ وشن برہما شو تیرا سنگ نبھاون، ترے گن مایا توڑ جنجال۔ تیرا روپ و شو دکھاون، پُرکھ ابناسی ہو کرپال۔ برہما تیرا برہم اُپجاون، کایا مندر

اندر سچی دھر مسال۔ شکر ساکھیات رُپ وٹاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم ہوئے دِیال۔ ہوئے دِیال دین دینا، دینا ناتھ دِیا کمائیا۔ وشن برہما شو آد پُرکھ اپنے نالوں وکھ کینہ، آنت اپنے وچ لئے ملایا۔ اپنا رنگ چاڑھے بھینا، اتر کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے لوک تینا، چوڑاں ہٹاں کھول وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، وشن برہما شو ایکار رُپ درسائیا۔ کھجگ انتم رُپ دھرایا، پار برہم بے آنت۔ وشن برہما شو در بہایا، میل ملاوا ساچے کنت۔ شبد انادی گیت سنایا، وشن گایا سوہنگ چھنت۔ نیتز نیناں درشن پایا، گرُھ ٹٹے ہوئے ہنگت۔ وشن برہما شو اٹھ اٹھ نین اٹھایا، کون رُپ دھریا بھگونت۔ زرگن جوت نور نور رُشایا، کرے کھیل آد آنت۔ کھجگ انتم ویس وٹایا، لکھ چوراسی مایا پائی بے آنت۔ گرگھ ورلے انگ لگایا، آپ بنائی اپنی سنگت۔ گرگھ دوجے در نہ منگن جایا، دیونہار اک سری بھگونت۔ گر اوتار رہے راہ تکایا، لیکھا جانے جگا جگنت۔ کھجگ انتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے شبد آپے منت۔ وشن منت نمودیو، واسنک و شو رُپ جنایا۔ برہما منت سرب سیو، سیوک سیوا اک سمجھایا۔ شکر گائے لکھ ابھیو، تن بھوت خاک رمایا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنے دھام بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ دیوے وڈیائی رسنا جہو، جو جن سوہنگ رسنا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپن جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، وشن برہما شو ہر سنگت سنگ رکھایا۔ ہر سنگت وڈیائی، وڈ وڈا ہر ہر پایا۔ کھجگ انتم ایکا گھر وجے ودھائی، دو جا گھر کوئی رہن نہ پایا۔ آتم پر ماتم ہوئے کڑمائی، سرتی شبدی میل ملایا۔ سوہنگ رُپ ہر سرنائی، سرنگت اک رکھایا۔ جوتی جوت کرے رُشائی، گھر دپیک آپ ٹکایا۔ وشنوں ویکھے چائیں چائیں، ہر جن تیری سیو کمایا۔ برہما اٹھ اٹھ پکڑے بانہی، گرگھ مندر ہر سہایا۔ شکر چلے آگے بن کے راہی، ہتھ ترسول اٹھایا۔ کھجگ انتم ہر جن ورلے پایا ساچا ماہی، پُرکھ ابناشی اک منایا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہی، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ ہر ساچا ناؤں پرگٹائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ زرگن دس کسے نہ آئیندا، وسنہارا دھام نیار۔ گرگھ ورلے آپ جگائیندا، جاگرت جوت کرے اجیار۔ شبد انادی ناد سنائیندا، دُھن آتمک سچی دُھنکار۔ گن اوگن نہ کوئی وکھائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ دُبدے پتھر پار کرائیندا، بھوجل بیڑا دیوے تار۔ تار نہار اک

اکھوائیندا، آد پُرکھ ساچی کار۔ وشن برہما شو راہ تکائیندا، نیتزنین رہیا اگھاڑ۔ کون کوٹے ہر ہر اپنا ویس وٹائیندا، کون گھر ہوئے اُجیار۔ کون مندر ڈیرہ لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کرتارا، ہر اپنا آپ کرائیندا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے گپت ظاہرا، اندر باہر ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرؤیر لے اوتارا، نہہکنکا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا ڈنکا شبد سنسارا، چار گنٹ آپ و جائیندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں کرے خبردارا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ گرگھیاں کرے سچ پیارا، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ متمکھ چو ڈھاگن نارا، ہر ہر کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ چار ورن چار گنٹ ہو یا دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملاوا ہر نرنکارا، آد جگاد کرایا۔ بھگت بھگونت لے اُبھارا، سنت کنت ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچے کرے پیارا، گرگھ ویکھے تھواں تھایا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، سرگن نرگن ہوئے سہایا۔ کلج کھیل کرے نیارا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت دے ادھارا، جوت نرنجن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن میلے ساچے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، وشن برہما شو دیوے پندھ مکایا۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی منشا سنگھ دے گھر، پنڈ نوشہرا ضلع گرداس پُر ★

نو نو چار کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہوتیارا، نو نو چار ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے اینکارا، الکھ اگوچر اگم اتھارا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن کرے کھیل اپر اپارا، نو نو چار جوتی نور ڈگمگائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے سری بھگوان دھر دربارا، درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ابناشی کرتا میت مرارا، نو نو چار وسے باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ نو نو چار ہر بھنڈارا، دیونہارا اک کرتارا، پاربرہم پر بھ آپ ورتائیندا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگا جگنتر کھیل کھائیندا۔ نرگن نرؤیر پُرکھ اکال دین دیاں و سنہارا دھام نیارا، سچھنڈ نو اسی درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان بن

سکدارا، تخت نواسی ایکا تخت سہائیندا۔ اک اکلانٹھے دھارا، دوجا روپ پر اپارا۔ تیجے اپنے رنگ روعے زرنکارا، چوتھے کھولے سچ کواڑا، پنچم ایکا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار بھو کوئی نہ پائیندا۔ نو نو چار ہر کرتار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ نو نو چار الکھ اگوچر اگم اپار، الکھ الکھنا سچا شہنشاہیا۔ نو نو چار سب توں وسے باہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھائیا۔ نو نو چار حکم کھیل کھلائیا۔ نو نو چار کرے کرائے اپنی کار، کرتا پڑکھ اپنی کرنی کرت کماٹیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ایکا ہر، دوسر بھو نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پڑکھ ہو اجیارا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ آپ پرگٹائے ست ڈلارا، مات پت پتا پوت اپنی گود سہائیندا۔ آپ کرائے ونج واپارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا کھ چھپائیندا۔ آپے اپنا ناؤں رکھ زرنکارا، ساچا نعرہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ پڑکھ ابناشا، آپے جانے اپنا سچ تماشا، سچھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دوار سو بھاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیا۔ لیکھا جانے آد انت، گنونت سچ سکھائیا۔ زرنکارا روپ وٹائے ناری کنت، سچ سہنجی سچ ہنڈھائیا۔ اپنی اچھیا نیا منت، نام ندھانا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، نو نو چار لیکھا جانے تھاؤں تھائیا۔ نو نو چار کھیل اپارا، سری بھگوان آپ کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ اپنا حکم سٹائیندا۔ سچھنڈ اندر کھول کواڑا، تھر گھر اپنا بنک وڈیائیندا۔ دیونہارا دھر فرمانا، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ شبدی شبد اک ہلارا، ست ست ستوادی آد انادی آپ سٹائیندا۔ بودھ اگادھی ایکا دھارا، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، زرنائن کھیل کھلائیندا۔ زرنائن بنواری، انھو پرکاش کرائیندا۔ زرنائن جوت کر اجیاری، پڑکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ اجونی رہت سچ سکھدھاری، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر وڈیایا، وڈا آپ اکھوائیندا۔ زرنائن نور نور دھرایا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئی چھہایا، جاگرت جوت آپ اپائیندا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، کاغذ قلم بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد پڑکھ پڑکھوتم اپنا روپ دھرایا، پرم پڑکھ پرماتم، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈن آپ

ونڈائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنا حکم شبد جنا، آپے سیس جھکائیندا۔ اپنا در دربان سیوارہیا کما، سیوادار بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، آد جُگاد اپنی بنت آپ بنائیندا۔ بنت بنائے ہر نرنکارا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی رچن رچائیا۔ کرے پرکاش رُوس سورج چن ستارا، کرنی کرن ڈگمگائیا۔ ایک شبد اک ادھارا، ایک پونی پون وچ سمائیا۔ نو چار وسے سب توں باہرا، نو نو چار کرے کُٹمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نو چار رنگ کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ہو نیارا، ست ستوادی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن میل ملاوا ایکنکارا، آد نرنجن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرا، سری بھگوان رُپ ناری کنت بھتارا، پاربرہم ساچی تیج ہنڈھائیندا۔ ست ڈلارا کر پیارا، اٹھواں اپنا بندھن پائیندا۔ نوواں رنگ کرے نرگن دھارا، سرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ سرگن رُپ اپر اپارا، پُرکھ ابناشی آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار اپنا مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو چار ہر بھو کھلائے، ایک پردہ آپ اٹھائیا۔ آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائے، پہلا گھر ونڈ ونڈائیا۔ دو جا در سچکھنڈ سہائے، تیجے تھر گھر دے وڈیائیا۔ چوتھے گھر شبد اُپجائے، شبدی شبد میل ملائیا۔ نو چار نرگن اپنے رنگ رنگائے، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نو نیا آپ اٹھائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیوٹ کھیٹا بنے ساچا ماہیا۔ نو نیا کرتیا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نو نو کرے اک پیارا، چار چار بندھن پائیندا۔ ایک دست دے تھار، تھر گھر ساچے آپے رکھائیندا۔ نر ویر پُرکھ بن ورتار، اجونی رہت آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا آپے لئے ادھارا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار آپ سمجھائیندا۔ نو نو چار نرگن داتا، نر ہر نرائن اکھوائیندا۔ شبد اگئی گائے گا تھا، آد جگادی اپنی گائیندا۔ ست ستواد چلائے راتھا، رتھ رتھو ای سیوا آپ کمائیندا۔ آپ نبھائے سگلا سا تھا، ساچا ست نہ کوئی تڑائیندا۔ ایک اکھر پوجا پاٹھا، ایک منتر نام اپائیندا۔ ایک مندر ایک ہاٹا، ایک گرہ دکھائیندا۔ ایک نور ایک جوت اک لٹا، ایک گھاٹ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار اپنے وچ چھپائیندا۔ نو نو چار نرگن چھپایا، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ پُرکھ ابناشی رُپ دھرایا، سرگن کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو

اُچھایا، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ ترے گن میل میل ملایا، بیچ وچولا سچا شہنشاہیا۔ پردہ اوہلا سارا لاہیا، بھو کوئے نہ پائی۔ ساچا گھاڑن لئے گھرایا، متوت لئے ملایا۔ اتم ڈھولا آپ جنایا، انحد ناد وجایا۔ جوتی نور کر رُشایا، جوت نرنجن آپ پرگٹائی۔ ساچی سیوا سبھایا، لوک مات دیکھ دکھائی۔ چو داں لوک چرن چھہایا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ روس سبھایا، منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دباہیا۔ گھرن بھٹنہار پُرکھ سمرتھ کھیل رچایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار دئے سمجھائی۔ نو نو چار کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کر اینیدا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، لکھ چو راسی دیکھ دکھائیدا۔ نو نو کھولے جگت دوارا، جگت واسنا وچ رکھائیدا۔ نو نو کرے کھیل نیارا، نو نو اپنا روپ دھرائیدا۔ نو نو دیوے اک سہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ بندھائیدا۔ نو نو دھار ہر سنسار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیدا۔ نو نو کرے پارکنار، ہر کا بھو کوئے نہ پائیدا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، سرگن نرگن دیکھ دکھائیدا۔ دوہاں وچولا ایکنکار، عقل کل اپنا روپ دھرائیدا۔ جگ چو کڑی ونڈے ونڈ گردھار، کوٹن کوٹ کال اپنے ہتھ رکھائیدا۔ لیکھا جانے گر اوتار، بھگت بھگونت سنت ایگن رکھائیدا۔ گرگھ میلا جگت دوارا، گرگھ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا کھیل کھائیدا۔ نو نو کھیل کھلایا، خالق خلق روپ نرنکار۔ جگ جگ اپنا ویس وٹایا، لوک مات لئے اوتار۔ سبجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھایا، کلجگ پاونہارا سار۔ نو نو چار پنڈھ مکایا، جگ چو کڑی گئے ہار۔ چوتھا جگ روپ دھرایا، چار گنٹ ہو اُجیار۔ چارے وید دیکھ دکھایا، چارے بانی کرے پکار۔ چارے ورنان نین شرمایا، چارے یاری رووے زارو زار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار دئے آدھار۔ نو نو چار سرب گرلایا، لکھ چو راسی دئے ڈھائی۔ نرگن روپ نظر کسے نہ آیا، سرگن مستک لگی کوڑی شاہیا۔ چاروں گنٹ اندھیرا چھایا، دہ دشانہ کوئے رُشائی۔ برہمنڈ ور بھنڈ رہیا گرلایا، جیرج انڈ دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ وشن برہما شو نیتز نین رہیا اٹھایا، راہ تگن ساچے ماہیا۔ کروڑ تیتیس نیتز نیناں نیر وہایا، سُرپت راجا اند دئے ڈھائی۔ گر پیر اوتار بیٹھے بیچ وچھایا، گھر ملے کنت سہیلا چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نو نو چار اپنا رنگ آپے دیکھ دکھائی۔ نو نو چار رنگ اپارا، ہر ساچا دیکھ دکھائیدا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نو سو پُرانوے چو کڑی جگ پنڈھ مکائیدا۔ لیکھا جانے دھر دربارا،

آد شکت آد بھوانی ایکا حکم دھر فرمانا آپ سنانیدا۔ ایکا جلوہ نور نورانی، مبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور آپ دھرائنیدا۔ آپے جانے آد جگاد جگا جگتتر
 شبد اناد انادی بانی، لوک مات آپ سنانیدا۔ کلجگ اتم انت ہر اک دکھائے سچ نشانی، اتم برہم سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نو نو چار پندھ مکائیندا۔ نو نو چار اتم برہم، پاربرہم اُچایا۔ لیکھا جانے بھگت کرم، نہکرمی کرم کمایا۔ زرگن زرویر ایکا دھرم، ادھرمی دھرم ویکھ
 دکھایا۔ زراکار دکھائے ایکا ورن، برن کوئے رہن نہ پایا۔ ابناشی کرتا ساچی سرن، دوسراوٹ نہ کوئے تکایا۔ جن بھگتاں کھولے ہرن پھرن، نیترا اپنا
 آپ دکھایا۔ ستن چکائے مرن ڈرن، کال پھاس نیڑ نہ آیا۔ گرگھ ساچی ترنی ترن، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ گرسکھ درگھر ساچے وڑن، چترگپت نہ
 لیکھ دکھایا۔ متمکھ جیو اپنی کرنی بھرن، لکھ چوراسی گیڑ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار لئے پرناپا۔ نو
 نو چار پرناونا، ہر ساچا کنت کنتوبل۔ اپنا کیتا قول بھل نہ جاونا، کرے کھیل سدا انبھول۔ زرگن سرگن ویکھ دکھانا، تولنہارا پورا تول۔ شبد اگئی کھنڈا ہتھ
 رکھانا، آپے ویکھنہارا گھٹ اندر مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ دھول دھرم تیرا ویکھنہارا،
 دیا دھرم پوت کون اکھوایا۔ پرکھ ابناشی ہو اُجیارا، لوک مات جوت جگایا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سارا، نو در کھولے تھاول تھانیا۔ چار گنت پھرے
 ہلکارا، شبد دوت اک دوڑایا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، پاربرہم ابناشی اچت اپنی کھیل کھلایا۔ چارے وید کرن پکارا، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ وید
 ویاسا بن لکھارا، نانک گوہند آپ صلاحیا۔ کلجگ اتم پرگٹے نہکلنک نرائن اوتارا، اپنا بل اپنا روپ پرگٹایا۔ کوڑی کریا میٹے وچ سنسارا، جوٹھ جھوٹھ رہن
 نہ پایا۔ ست ست ورتائے ہر زرنکارا، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوارا، تخت تاج نہ کوئے ہنڈھانیا۔ غریب نمائیاں پاوے
 سارا، زردھن اپنا رنگ رنگایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک اتم انتر بوند سوانتی مکھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہکلنک نرائن زر، نو نو چار لیکھا دئے مکایا۔ نو نو چار لیکھا مکنا، ہر ساچا آپ مکائیندا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رکنہ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔
 شبد گر شبد روپ ہو ہو بگنا، کلجگ جھل ویکھ دکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیر تھ پانی سنکنا، امرت سیر نہ کوئے نہائیندا۔ بن ہر پُرکھ اکال دوجے در سیس نہ جھکنا،

اتم کھیڑا آپے ڈھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نو نو چار اگلا پنڈھ مُکانیندا۔ نو نو چار کئے پنڈھ، ہر ساچا آپ مُکانیا۔ نو کھنڈ پر تھی نو در چار ورن گائے ایکا چھنڈ، سوہنگ شبد وڈی وڈیا نیا۔ مانس منکھ رسنالائے نہ کوئے مدراماس گند، جس جن اتم برہم کرے جنایا۔ گھر جوت نرنجن چڑھے چند، گھر گھر وچ کرے رُشائیا۔ گھر گیت گھر گوبند گھر گائے سہاگی چھنڈ، گھر ملے سنگر سچا ماہیا۔ گھر پرمانند گھر ملے ہر بخشند، گرگھ ورا لاتی دند ایکا گن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار تیرا ڈیرہ دیوے ڈھاہیا۔ نو نو چار ڈیرہ ڈھاونا، ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ کایا کھیڑا اک وساونا، پنج شبد دُھن ناد کر جیکار۔ من مت بدھ آپ سمجھاونا، گر سنگر کر پیار۔ دُئی دویتی پردہ لاہونا، آسا ترشنا کر خوار۔ دُھن آتمک ناد و جاونا، انحد شبد سچّی دُھنکار۔ ایکا رُپ سرب درساونا، کھتری براہمن شوڈر ویش دے آدھار۔ راؤ رنکاں راج راجاناں ایکا گھر وکھاونا، ہر پُرکھ نرنجن چرن دوار۔ شاہو بھوپ ساچا تاج سیس ٹکاونا، پنچم میلا وچ سنسار۔ ایکا منتر نام درڑاونا، نو نو چار ہوئے جیکار۔ ست ستوادی ست ورتاونا، سچ سچ کرے پیار۔ کایا کچ کنچن رُپ بناونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجک تیری اتم وار۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر ضلع گرداس پُر ★

نو نو چار سورا سرنگن، سرب کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ نو نو کرے ہر کھنڈن، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ نو نو دیوے پر بھ دنڈن، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ نو نو چلائے چند پر چندن، پار برہم بھیونہ آئیندا۔ نو نو بھاگاں مندن، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ نو نو چار ویس دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نو دوار جائن ہر، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ بھے بھو رہی ڈر، بھیانک رُپ سرب درساؤن گھڑ، گھڑ نہار بھن وکھائیندا۔ نو گھر پار کر، ہر ساچا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ نو نو اترے پار، جگت نیا رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، سچکھنڈ سچ سکھدائیا۔ نرگن سرگن پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکڑی کر خوار، ویلا وقت دے چکائیا۔ گر اوتار پاوے سار، اُبھل ہر اک شہنشاہیا۔ کلج اتم ہو اُجیار، نرگن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ نو در سرگن رنگ، سارنگ دھر بھگوان میٹھلو آپ چڑھائیندا۔ نو کھنڈ وچ ورجنڈ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ چار جگ چار وید چار کھانی چار بانی چارے مکھ آپے پڑھ، بھيو اُبھید اچھل اچھید آپ گھلائیندا۔ نر نر نکار ہر کرتار محل اٹل اُچ مینار آپے کھڑ، کھنڈ برہمنڈ لوہ پاتال پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ساگر نیر سرور ویکھے سر، ٹلے پریت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول بھلائیندا۔ کوٹن کوٹ رُوپ لوک مات دھر، دھرنی دھرت دھول مان دوائیندا۔ رُوپ انوپ شاہو بھوپ پاربرہم برہم لئے ور، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نو نو کھول در، در دروازہ جگت وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا منگل آپے گائیندا۔ نو نو ہر ہر ناد، شبدی شبد آپ و جائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، فُدرت قادر اپنی کھیل کھلائیندا۔ چو جنت ہر بھگونت نام ندھانا دیوے داد، دست امولک گرہ گرہ اندر آپ رکھائیندا۔ اگم اگمرا لیکھا بودھ اگادھ، بودھ اگادھی آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو سن فریاد، نرگن نر ویر پُرکھ اکال اجونی رہت جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے بھگت بھگونت آپے لادھ، لکھ چوراسی وچوں مانک موتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلج شوہ دریائے وچوں لئے کاڈھ، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ نردھن سردھن لڈائے لاڈ، آپ اپنی گود سہائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت رُوپ بنائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سادھ، سائک ست صدق صبوری اک سمجھائیندا۔ کرے کھیل جگاد آد، جگا جگنتر جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ آپے جانے اپنا گھات، کھڑگ کھنڈا کٹار چند پرچنڈ ہتھ نہ کوئے وکھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا میت مُرارہ ہر نر نکار آپے رکھے ساچا ساتھ، گرگھاں سنگ نبھائیندا۔ شبد اگنی آد پُرکھ اپر مپر سواسی آپ چڑھائے ایکا راتھ، رتھ رتھو اہی ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ اینکارا سرب کلا سمرتھ لیکھا جانے اکتھنا اکتھ، رسنا جہوانہ کوئے لیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار کھیل سنسار، وڈ سنساری آپ کرائیندا۔ نو نیا چلائے مات، نو کھنڈ وجے ودھائیا۔ چار ورن بنائے ایکا ذات، جات اذاتی میٹ مٹائیا۔ چار جگ انت جنائے ایکا

شبد کرامات، سوہنگ شبد وڈی وڈیا۔ چار وید ایک منتر درڑائے پاٹھ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ چار کُنٹ اک سرور مارے ٹھاٹھ، ہر چرن سچی سرنائیا۔ چار یاری نیڑے کرے واٹ، کلجگ اتم پندھ مکائیا۔ لیکھا جانے اپنے کھات، دوسر اور نہ کوئے دسائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے ایک ہاٹ، نو ونجارا اک پھرائیا۔ چار جگ دیوے ساچی دات، داتا دانی سچا شہنشاہیا۔ گرگھ سجن رکھے ساتھ، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ لیکھا جانے ت آٹھ، اٹھ ت کرے کڑمائیا۔ وسے دھام ست پڑکھ زرنجن ستوادی سات، ست ست اک سمجھائیا۔ چھ گھر بیٹھ آپ رکھنا تھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ پنجم میلا کملاپات، پڑکھ ابناشی آپ ملائیا۔ چوتھا پد چوتھا گھر ایک منڈل وکھائے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ تیجے لوئن وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دوئے دوئے روپ دھرے مات، زرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ ایک اک اکلا اک اکانت، آد جگاد سمائیا۔ کلجگ اتم میٹے اندھیری رات، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائے چرن کول بندھائے ساچانات، اپنا بندھن آپے پائیا۔ انت کال کل پچھے وات، سمر تھ پڑکھ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا مکائے ذات پات، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگائیا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، دین دیا آپ کمائیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نیا وچ سنسار، نو در چلائے آپ زرنکار، چوتھے جگ چار ورن آپ چڑھائیا۔ چار ورن ایک نیا، نو کھنڈ پر تھی آپ چلائیندا۔ نو دوار ایک سنیا، پڑکھ ابناشی نظری آئیندا۔ چار ورن بھیناں بھنیا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ نو دوار اک گویا، من راگی راگ سنائیندا۔ نو گھر کرے پیار ---، آسا ترشنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار لیکھا جانے سرجنہار، وید کتیب بھو نہ پائیندا۔ چار لیکھا چار جگ، چار کُنٹ رُشنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی نو دوار اودھ گئی پگ، جوٹھا جھوٹھا موہ چکائیندا۔ نو نو چار چوگ لئی چنگ، ویلا اتم انت وکھائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے لگ لگ، بھو ابھید بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو نو چار ویلا گیا ڈھک، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ نو نو چار دھرت مات سفل کرے تیری لگھ، کلجگ اتم دکھ مٹائیندا۔ نو نو چار اجل کرے ایک لگھ، گرگھ ورلے آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ نو نو چار ہر ہر میلا، گر سنگر آپ کرائیا۔ نو نو چار پار کینار ایک گھر سہائے گرو گر چیللا، گھر مندر

وجے ودھائیا۔ نو نو چار سہنجنا ہویا ویلا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ درس دکھائے گہر گسپہر، گئی گہند اک اکیلا سچا ماہیا۔
 آد جگاد جگا جگنتر سچن سہیلا، ساکھیات پُرکھ ابناش وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، گرسکھ گوہند اپنی گود بہائیا۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی پچن سنگھ دے گرہ پنڈ کانا کاوٹنا ضلع گرداس پُر ★

دیدار تلیا ایک راہ، سنگر پورا آپ جنائندا۔ پت پریشور بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائندا۔ گرسکھ سچن ویکھے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ پر تھی
 پھول بھلائندا۔ نو سٹائے ساچا ناں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائندا۔ غریب نمائے پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان
 سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کوئے برسائندا۔ بال انجانے اپنی گود بیٹھائے لاڈ لڈائے جوں پتا ماں، مات پت ہو ہو سیو کمائندا۔
 نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارا ایک گھر دکھائندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، لکھ چوڑا سی پھول بھلائندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے سچ
 نیاں، تخت نو اسی شاہو بھوپ راج راجانا سری بھگوانا اپنا حکم آپ چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ دیدار
 درس ہر پایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ گر سنگر ہوئے سہایا، نرگن سرگن لے اوتار۔ سرگن اپنے لیکھے پایا، نرگن جوتی جوت دے آدھار۔ چوڑاں لوک ویکھ
 دکھایا، ترے بھون ہو تیار۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پایا، گنگن پاتالاں دے آدھار۔ رواس سورج چن دھرت دھول پر تھی آکاش سمند
 ساگر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبار۔ دیدار درس ہر درد دکھ بھئے بھنجنا، بھوساگر پار کرائیا۔ گرسکھ گر
 گر نیز نام ندھانا پائے انجنا، اگیان اندھیر گوائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل رہے نہ رائیا۔ دو جہاناں بنے سچنا، سنگر ساچا سنگ رکھائیا۔
 آنت کال ترے کال درسی ہر جن تیرا پردہ کچنا، نام دوشالہ اک دکھائیا۔ آد جگاد چلائے سچ جہازنا، ایک نیا اپنی آپ اُپائیا۔ جن بھگتاں سوارے ہر ہر

کاجنا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ شبد اگمی مارے واجنا، دُھن انادی ناد الایا۔ اَسورکھے ساچا تاجنا، نرگن اپنا آپ دوڑایا۔ ہوئے سہائی غریب نوازنا، غریب
 نمانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھایا۔ دیدار درس ہر پایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ نو نو گیرا آپ مُکایا، نو در
 تے ناتا جگت سنسار۔ چارے کُنٹاں ویکھ دکھایا، چوتھے جگ روپ کرتار۔ گرکھ ساچے لئے جگایا، شبد ہلونا ایک مار۔ مایا متا ہوئے ہنگتا جھوٹا بندھن
 دے تڑایا، ایکا بخشے چرن پیار۔ کایا مندر کر رُشایا، لیکھا جانے دُگھی غار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُہار۔ ہرجن
 ساچے آپ اُٹھال دا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کرے کھیل دین دیال دا، دیناں ناتھ سچا شہنشاہ۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، ویکھنہارا دو جہاں۔ لٹائے
 خزانہ سچے دھن مال دا، گرکھاں جھولی آپ بھرا۔ آد جگاد سدا پرتپال دا، بخشے چرن کول سچّی سرنا۔ حال مُریداں آپے جان دا، مُرشد بنیا بے پرواہ۔
 سچ رسیدہ اک دکھان دا، نوبت وجائے سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ملا۔ ہرجن ملایا درس دین، جگت
 جگت اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ لکھ چوراسی وچوں دکھ کین، قیمت کرتا آپے پایا۔ لیکھا جانے گر سکھ گر گر جوں ناتا جل مین، جل مین آپ اکھوایا۔
 ایک رنگ چڑھائے بھین، بھنڑی رین نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔ ویکھ دکھائے درس دیدار، نیتز
 لوچن نین آپ گھلائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑ، اپنا مندر آپ اپائیندا۔ سُن اگمی آپے کار، کرتا
 پُرکھ ہر کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ بھيو اولّا ہر نرنکارا، اپنے ہتھ رکھایا۔ آد پُرکھ روپ اپارا، ریکھ رنگ
 نہ کوئے وڈیایا۔ آد انت وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھایا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا،
 ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل تماشا، ہر پُرکھ نرنجن نال رلایا۔ ایکنکارا نرنج گھر اپنا کر کر واسا، آد نرنجن جوت جگایا۔ سری بھگوان ہوئے
 داسی داسا، ابناشی کرتا سیو کمایا۔ پاربرہم برہم روپ پرکاشا، انھو اپنی دھار چلایا۔ اپنے مندر آپے پائے راسا، سچکھنڈ وجے ودھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اُٹھایا۔ سچکھنڈ ہر وسنہارا، آد جگاد سما۔ اپنا مارگ آپے دسنہارا، اپنا روپ آپ دھرایا۔ اپنا رس آپے

رسنہارا، ناری کنت ہر بھگونت اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ناری کنت سری بھگوانا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، مردن اپنا آپ جگانیندا۔ شبد اگنی دھر فرمانا، آد جگادی آپ اپائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچ سلطانا، سپس جگدیش آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، اپنا بل دھرائیندا۔ ست ڈلارا ہر نرنکارا اک رکھائے بال نادانا، وشن برہما شو گود بہائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، پنچ تت جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹ گھڑے ساچے مندر بیٹھ گن ندھانا، اپنی سیوا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بھو اپنے وچ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، سرگن نرگن ہوئے سہائیا۔ چرن کول امرت آتم ساچا ہر، کول نا بھی ساچا سر وہائیا۔ جوت نرنجن اپنی انس آپے دھر، دیپک دیپ کرے رُشائیا۔ اپنا اکھر اپنی و دیا آپے پڑھ، گھر گھر اپنا راگ سنا ئیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ اپنا رُپ آپے دھر، پار برہم برہم اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے داتا دانی دیوے ور، آپے اپنی جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے پنچ تت کھولے نو در، پُرکھ اپناشا بھو نہ رائیا۔ آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بھٹھے لڑ، آسا ترشنا ہوئے ہنگتا مایا ممتا میل ملایا۔ آپے لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے اگنی آپے جوتی آپے تت جائے سڑ، دھواں دھار آپ سمائیا۔ آپے درس دکھائے اگے کھڑ، نرگن سرگن دے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آپے کرے اپنی پرکھ، پرکھنہار آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئی ستائیا۔ اپنے اُتے آپے کرے ترس، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی میٹے آپے حرص، دوسر ہو س نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی دے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ نرگن سرگن بن ورتارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہارا، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج ونڈے ونڈا گم اپارا، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایک اکھر بول جیکارا، چارے ویداں آپ سنا ئیندا۔ اپنی بانی بان لگائے ایک حکم اک ورتارا، ایک شبد اک جیکارا، ایک مندر اک دوارا، اک شاہ اک سکدارا، ہر ایک حکم سنا ئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، مانس مانگھ آپ دھرائیندا۔ مانس مانگھ اُتم

ذات، ہر ساچا سچ بنائیندا۔ نو نو دیوے اپنی دات، نو نو کھیل کھلائیندا۔ آپے بچھنہارا دات، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مائس اپنات سمجھائیندا۔ مائس ہر سمجھایا، کر کرپا گن ندھان۔ لکھ چوراسی وچوں دے وڈیایا، بخشے اک گیان۔ اپنا ناؤں آپ سنایا، پرکھ ابناشی ہو مہربان۔ اپنا درس آپ دکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے سچ پچھان۔ مائس دیوے وڈیائی ہر، ایک شبد جنائیندا۔ تیرا میرا رُپ ایک گھر، گرہ مندر اک دکھائیندا۔ تیرا میرا ایک سر، امرت سروور اک نہائیندا۔ تیرا میرا ایک لڑ، سچا پلڈ اک پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مائس مانگھ آپ جگائیندا۔ مائس جگایا کرپا ندھان، اپنا بھو آپ کھلایا۔ شبد دکھائے اک نشان، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ پریم مارے نرالا بان، پیا پریتم سچا شہنشاہیا۔ اک رکھائے ساچی آن، سر اپنا ہتھ لکایا۔ نام ندھانا دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ کرے پرکاش کوشن بھان، برہم آتم پاربرہم کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا دے سمجھایا۔ مائس لیکھا ہر سمجھائیندا، قدرت قادر کر وچار۔ نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا، پنچ تت کرے پیار۔ اپنی جوت وچ لکھائیندا، جوتی جاتا ہو اجیار۔ کایا قلعے کوٹ سہائیندا، محل اٹل اُچ مینار۔ ساچی چوٹ شبد لگائیندا، نام نامہ کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشے اپنا سچ دیدار۔ مائس جنم نو دھار، ہر ہر آپ جنایا۔ مائس مرے مائس جنمے مائس میلا وچ سنسار، دوجا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ مائس مات مائس پت مائس پوت جایا۔ دوجی گود نہ کوئی ہلار، مائس بوئند مائس رکت مائس سیر ایک گھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا آپ دکھایا۔ نو نو لیکھا وچ سنسار، جنم جنم بھوایا۔ مائس گھر مائس لئے اوتارا، مائس ہوئے پتاما۔ لکھ چوراسی نہ کوئی ادھارا، جونی جونی نہ کوئی بھوایا۔ کرپا کرے آپ نرکارا، جس دیوے مات وڈیایا۔ ویکھن آئے نر نرکارا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ لئے اٹھایا۔ نو نو جنم آئے وارو وار، مائس مائس رُپ وٹایا۔ بھگوان پائے ساچی ساچی سار، لوک مات لئے جگایا۔ دیوے درس آپ دیدار، نیتز لوچن آپ کھلایا۔ بھگت کرے آپ اجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ نو نو پار کنارہ، نوویں جنم میل ملائیا۔ سو بھگت سو ست دلارا، سو سنت ملے وڈیایا۔ سو گرگھ سو ہے چرن دوارا، جس جن چرن چرنودک کھ چوائیا۔ سو گرگھ

اُترے پار کنارہ، منجھدار نہ کوئی رُڑھائیآ۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر ہر جن ورلے دیوے اپنا درس دیدار، لکھ چوڑاسی بھرم بھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم کرم کرم دھرم دھرم دھرم دھرم ایک رنگ رنگائیآ۔ نو نو جنم اُترے پار، ہر سنکر درس دکھائیندا۔ نو نو چار چو کڑی جُگ میتے وچ سنسار، پُرکھ ابناشی نرگن میل ملائیندا۔ اپنا کیتا نہ کوئی جانے کرے وچار، سری بھگونت آد جُگاد ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ سجن گر سنکر کرے پیار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ گھر گھر دیوے درس دیدار، عید دید ایک گر سکھ چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے اپنا درس، جگت ترشنا میٹے حرص، تن من ہریاول اک دکھائیندا۔ تن من ہریا درس کریا، دُکھ دلدر ناٹھا۔ سنکر پورے گر سکھ تیرا لڑ پھریا، نو کھنڈ پر تھی پھرے ناٹھا۔ منمکھاں توں آپے ڈریا، اپنے ہتھ رکھائے اپنا گھاٹا۔ گر سکھ تیرے کایا مندر اندر وڑیا، نرگن جوتی نور کر للاٹا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، چوتھے پد مکائی واٹا۔ گر سکھ تیرا ناؤں شبد پڑھیا، تیری آتم سیجا ستا ساچی کھاٹا۔ آد جُگاد نہ جنم نہ کدے مریا، جن بھگتاں پچھے سدا واٹا۔ سگھ دیدار کر درس گر دوار بھو ساگر تریا، کلجک مٹے اندھیری راتا۔ سادھ سنگت سنکر ایک وریا، پُرکھ ابناشی اک بدھاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جوتی جاتا۔ جوتی جاتا ہر نرکارا، نر ویر پُرکھ اکھوایا۔ کلجک انتم لے اوتارا، نرگن نرگن روپ دھرایا۔ سنجگ تریتا دواپر لیکھا جانے اپنی وارا، جُگ چو کڑی پندھ مکایا۔ دُھر فرمان سنائے لوک مات گر اوتارا، کھانی بانی بان الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سر اپنا ہتھ رکھائیندا، پار برہم بے آنت۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا، دیوے وڈیائی جُگا جُگنت۔ نام نشانہ اک رکھائیندا، اک اگلا سری بھگونت۔ کلجک انتم ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت۔ چاروں گنت اندھیرا چھائیندا، نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوا نیا منت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہ ہکنت نرائن نر، آپ بنائے اپنی بنت۔ ہر ساچی بنت بنائیندا، جُگا جُگنتر ایک کار۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجک انتم کھیل کرے نرکار۔ ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا، سنائے شبد ناد دُھنکار۔ مندر مسجد گردوار شو دوالا مٹھ اک دکھائیندا، گھر گھر وچ کھول کواڑ۔ تیر تھ اٹھسٹھ پندھ مکائیندا، جھرنا جھرے اپر پار۔ دیک جوتی جوت جگائیندا، جوتی نور کر اجیار۔ ساچی چوٹی آپ چڑھائیندا، پھڑ پھڑ باہوں دے ہلار۔ واسنا

کھوٹی آپ کدھائیندا، سوہنگ شبد جے جیکار۔ گرسکھ مانک موتی آپ بنائیندا، آپے ہوئے پر کھنہار۔ سرتی سوتی آپ جگائیندا، شبدی شبد کر پیار۔ اکال
 مورتی درس دکھائیندا، مورت اکال پر اپار۔ ناد ثورت آپ وجائیندا، ثریا پاوے ساچی سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم
 ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن بخشے درس دیدار۔ ہرجن درس دیدار پاون، گرسنگر سجن میت۔ مایا ممتا موہ چکانا، ایک گاونا سہاگی گیت۔ کایا بنک آپ
 سہاونا، من ہوئے پت پُنیت۔ چرن کول کول چرن دھیان لگانا، تن ہوئے ٹھانڈا سیت۔ مال دھن دھن مال ایک جھولی پاون، آد جگاد جگ جگنتر پرکھ
 ابناش چلائے اپنی ریت۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ ہست کیٹ درس دوارا، شاہ
 سلطان نہ کوئے وڈ وڈیائیا۔ جو جن آئے بن بھکھارا، بھکھک جھولی آپ بھرائیا۔ کرائے ونج نام ونجارا، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ وکھائے در ٹھانڈا دربارا،
 سائتک ست دھار چلایا۔ اوچاں نیچاں کرے اک پیارا، راؤ رنگ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، گرسکھ ساچے درس دکھائیا۔ درس وکھائے گرو گریو، گو بند اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ جنم جنم دا لیکھا جانے کینی سیو، پورب لیکھا بھل
 نہ جائیا۔ آد جگاد سدا ابھیو، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ ہرجن رسنارس دیوے ایک میو، سوہنگ شبد سچی پڑھائیا۔ کوسک نیا مستک لاوے تھیو، جوت للائی
 نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے درس، دے درس ترکھا بھجائیا۔ دیوے درس درس دیدارا، دہ دشا کھیل
 کھلائیندا۔ نو نو لیکھا جانے ہر کرتارا، نو نو ویس وٹائیندا۔ چار چار اک ادھارا، چار چار میل ملائیندا۔ ایک ات پرکھ کرتارا، تتوت اک سمجھائیندا۔ سادھ
 سنگت بخشے اک دوارا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ہر سنگت میلا ہر ہر کنت بھتارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ منگے منگ گرسکھ یاچک بن بھکھارا، مہربان دان
 اٹھ آپ ورتائیندا۔ جو جن درشن پائے آئے چل دوارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوارا، چتر گپت نہ لیکھ دکھائیندا۔ لاڑی موت
 نہ کرے شنکارا، جم کا ڈنڈ نہ کوئے لگائیندا۔ اتم دیوے درس گھر گھر آئے دے سہارا، گرسکھ بن درس دیہہ نہ کوئے تچائیندا۔ سچھنڈ وکھائے اک دوارا،
 اپنی ہتھیں آپ بنائیندا۔ نہ کوئی لایا اٹاں گارا، چھپر چھن نہ کوئے چھبائیندا۔ تیل پتی نہ کرے کوئے اُجیارا، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ ہون دیپ

دھوپ نہ کوئے سہارا، جگت سنگدھی نہ کوئے پرگٹائیندا۔ اک اِکلا اِککارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جس جن دیوے درس نہ ہلکنک نرائن نر اوتارا، جنم مران وچ نہ آئیندا۔ گر سکھ تیرا بھیو کاغذ قلم نہ لکھنہارا، برہما چارے مکھ شرمائیندا۔ نو نو جنم اترے پار وچ سنسارا، انتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر سکھ گاؤ گیت ایکا وارا، گیت گو بند آپ سنائیندا۔ کریا درس در دیدارا، دیناں ناتھ دین اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ ہلکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر جن بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک مستک رکا دھوڑی آپ لگائیندا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ پنڈ کانا کاؤٹا ضلع گرداس پور ★

سنگر درس نت نوت، گرگھاں ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی کرے ہت، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، ویلا وقت نہ کوئے جنائیا۔ دوس رین وسے چت، چت و تھگوری کوئے نہ پائیا۔ دو جہاناں ساچا پت، پیت پیتبر سس سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ ساچا درس کایا مندر، مدھر نین آپ کرائیندا۔ میل ملائے اندرے اندر، برہم پار برہم سہائیندا۔ توڑنہارا اپنا جندر، ایکا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ منو آ بھنہارا بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ساچا درس کایا بنک، بنک دوا ری آپ کرائیندا۔ ہر جن لیکھا جانے آد انت، جگ جگ بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھے ساچے سنت، سنت سنگر میل ملائیندا۔ نار سہاگن ورے ایکا کنت، کنت کنتوہل سچ ہنڈھائیندا۔ ست ستواد بنائے بنت، بسن بنواری اپنی دیا کمائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، گرگھ جن جننی اپنی گود سہائیندا۔ دھن وڈیائی ہر ہر سنگت، ہر سکلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داسی داس سیو کمائیندا۔ ساچا درس کایا گڑھ، گرہ مندر آپ کرائیا۔ زرگن سرگن اندر وڑ، سچ سروپی روپ دھرائیا۔ سرتی شبدی آپے پھڑ، شبد سرتی میل ملائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، ساچی سکھیا دے سمجھائیا۔ سچ دوار پھڑائے لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ چاروں کنت ویکھے در، نیز اپنا آپ اٹھائیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر سچا اک

سُہایا۔ نرگن جوتی دیک دھر، بمل کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔ ساچا درس گھر گھر، گھر سجن میل ملائیدا۔ ہرجن چکائے جگت ڈر، بھے بھیانک ویکھ دکھائیدا۔ امرت نہائے ساچے سر، سر سرور اک دکھائیدا۔ کرتا پڑکھ اپنی کرنی کر، کر کرپا میل ملائیدا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن بھو کوئے نہ پائیدا۔ ساقت نندک دُشٹ دُراچار مائس جنم جائن ہر، ہر کا بھو کوئے نہ پائیدا۔ گرگھ گرگھ ہرجن بھگت سنت گر سرنائی جائن تر، ستگر ساچا آپ ترائیدا۔ نر بھو نر ویر نر کار اورنی ورن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ہر اپنا لیکھ لیکھائیدا۔ ساچا درس پنچ تت، ترے گن اپنا رنگ رنگایا۔ انتر آتم نیج گھت، بھل بھلوڑی آپ لگایا۔ ویکھنہارا ڈالی پت، اپنی پنکھڑی آپ کھلایا۔ بھورا بنے پڑکھ سمرتھ، گونجہنہارا اک شہنشاہیا۔ اپنی نچوڑے آپے رت، رتی رت آپ سکایا۔ گر سکھاں اندر بیٹھا ستر گھت، جگت سیج نہ کوئے وچھایا۔ بھو نہ پائے بدھ مت، منو آ رکھے نہ کوئے چترایا۔ گرگھ ورلے مارگ دیوے دس، جس جن اپنی بوجھ بھجایا۔ آتم رسیا اک دکھائے ساچا رس، رسک رسک اپنی بوند آپ وہایا۔ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند اک چڑھایا۔ جگ چو کڑی پینڈا مکائے نس نس، گرگھ تیرا راہ تکایا۔ تیری کرپا ہو یا وس، اپنی کرپا نہ کوئے جنایا۔ اپنا مندر ویکھے جگت رہیا ڈھٹھ، گرگھ تیرا مندر آپ سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ ساچا درس بہتر ناڑ، ست پڑکھ نرجن آپ کرائیدا۔ مایا ممتا گنی نہ سکے ساڑ، امرت میگھ آپ برسائیدا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑ، لکھ چوڑا سی پھول بھلاییدا۔ نرگن سرگن گھریا گھاڑن گھاڑ، گھرن بھنہنہار ویکھ دکھائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی چبائے اپنی داڑھ، داڑھاں ہیٹھ سرب رکھائیدا۔ گرگھ میل ملایا ستاراں ہاڑ، ایک ساتا ایک گھر بہائیدا۔ سرشٹ سبائی وسے دُنگھی غار، جگت گندر پار نہ کوئے کرائیدا۔ شاستر سمرت وید پُران کھانی بانی کرے وچار، ہر کا بھو کوئے نہ پائیدا۔ گا گائے گر اوتار، بے انت بے انت سرب سٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنا درس اپنے وچ رکھائیدا۔ ساچا درس تن سو سٹھ، ہاڑی ہاڑی آپ سمایا۔ پاربرہم مہما اکتھنا اکھ، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رایا۔ برہمنڈ کھنڈ کینا وس ساڈھے تن اندر ہٹھ، ہٹھو ہٹھ لیکھا رہیا چکایا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت آد انت شبد ڈوری پائے نتھ، چار کٹ دہ دشا آپے رہیا بھوایا۔ نرگن

سرگن نام ندھان دیوے وتھ، دست امولک اپنے ہتھ رکھایا۔ بھانا درتے ہر سمرتھ، بھادی بھانے آگے سیس جھکایا۔ گرکھ سگل و سورے جان لٹھ، جس جن اپنا درس دکھایا۔ کوٹن کوٹ اچے ٹلے پربت پر بھ درشن کورہے ترس، نیتزن نظر کسے نہ آئی۔ کوٹن کوٹ ہوئے عرش فرش گرہ کائنات ویکھن مار جھت، جگت نجات نہ کوئے دوائیا۔ رین اندھیری دسے رات، سگلا نبھائے نہ کوئے ساتھ، سگلا سنگ بیٹھا مکھ چھپایا۔ کلجگ تیرا انتم گھاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا درس رتی رت، رکت اپنی کھیل کھلائیدا۔ کرے کھیل کملاپت، کول نین آپ مٹکائیدا۔ چرن کول کول چرن اک رکھائے ساچات، دوجا جوڑ نہ کوئے جڑائیدا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اندر ویکھ دکھائیدا۔ کرے سوانگ نو آنت، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ چو داں لوک ویکھنہارا اپنا ہٹ، ونج ونجارا پھیرا پائیدا۔ نیر ورو لے تیرتھ اٹھسٹھ، نام مدھانا اک رکھائیدا۔ جوت جوالا ویکھے لٹ لٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اپنا کھیل کھلائیدا۔ پندھ مکائے مندر مسجد گردوار مٹھ، شودوالا چرناں ہیٹھ دبانیدا۔

گر سکھاں ہر دے اندر آپے وس، ساچا مندر آپ سہائیدا۔ کرے پرکاش کوٹن کوٹ روس، نور نورانہ نور نور ڈگمگائیدا۔ جگ جگ وچھڑے انتم پوری کرے آس، جگت نراسا نہ کوئے دکھائیدا۔ جنم جنم دی بھجھے پیاس، جس جن اپنا درس دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ دھرائیدا۔ بل دھارے ہر ہر باؤن، باؤن بھيو کوئے نہ جانیا۔ لیکھا جانے ہر ہر راون، راون ہوئے بال انجانیا۔ آپے پکڑے کنس دامن، دامنگیر شاہ سلطانیا۔ ترے جگ جن بھگتاں بن دا آیا ضامن، دیندا آیامات سہاریا۔ کلجگ انتم اپنا پورا کرے کامن، چار جگ پندھ مکارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ چار جگ بھگت بھگوت پیارا، لوک مات آپ رکھائیدا۔ زرگن سرگن بن بن دیندا رہیا سہارا، چھن بھنگر روپ دھرائیدا۔ کلجگ انتم کھیل کرے نیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ اٹھے پہر دوس رین گھڑی پل گرگھاں دے سچ آدھارا، اپنی سیوا آپ کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا درس اک دیدارا، ایکا دیا باقی کر اجیارا، ایکا نیتز لوچن نین کھلائیدا۔ گر سکھ دیدار آتم آتر، جگت دیدار ہڈ ماس ناڑی چم کرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگڑی کار آپ کرائیا۔ سرگن زرگن دوویں دھار، ایکا وار کرے سچا شہنشاہیا۔ گرگھاں

اندر اک پیار، آتم درِ شئی درِ شٹ سمایا۔ کلجک جیواں کھیلے کھیل وچ سنسار، سرگن بھرم بُھلیکھا پایا۔ اپنا بھیونہ دیوے ہر نرنکار، بھرے بُھلی سرب لوکایا۔ کایا مائی بھانڈا پوچے گرور گرودھار، پنچ تت تت ہنڈھانیا۔ اندر بیٹھا سرجنہار، دس کسے نہ آیا۔ ہرجن ساچے ویکھ وچار، جگت سوئے لئے اٹھانیا۔ دُرمت دھوئی کر پیار، اپنا رنگ آپ چڑھانیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنا اک جھرانیا۔ سکل کسل کسل کرم کرت اپنی جھولی لئے ڈار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ نو نو جنم پیج دئے سوار، مائس مائس اپنے دھندے لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا درس دئے وڈیانیا۔ ایکا درس جگت ادھارا، جس جن آتم میل ملایا۔ راتیں ستیاں کرے پیارا، گھر گھر اپنا پھیرا پایا۔ سو سکھ سو ست ڈلارا، پوت سپوت سو اکھوایا۔ سو بھگت سو سنت جس ملیا ہر نرنکارا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا درس، دوجی وار لوک مات نہ پھیرا پایا۔ کلجک انتم کھیل اولڑا، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ اپنا مارگ جن بھگتاں دتے راہ سکھڑا، لیکھا لکھت نہ کوئے جنانیندا۔ جس جن پھڑایا اپنا پلڑا، دو جہان نہ کوئے چھڈانیندا۔ گر سکھاں سرانے آپے کھلڑا، راتی ستیاں پنڈھ مکانیندا۔ شبد سندیش ایکا گھلڑا، جگت ستار نہ کوئے رکھانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل ملانیندا۔ راتیں ستیاں جس جن درشن دیوے، دسم دوارا میل ملانیا۔ پنڈھ مکائے آپ الکھ ابھیوے، گر سکھ گھالن گھال نہ کوئے دکھانیا۔ جوگ ابھیاس ہٹھ تپ کرپا کرم اک دکھائے وڈ دیوی دیوے، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسنا گانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ آپ چلایا۔ ساچا مارگ آپ چلایا، سنگر اپنا ہیا دھار۔ گر سکھاں لبھن آپے آیا، لوک مات لے اوتار۔ گر سکھ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈنگھی کندر کوئے نہ پھیرا پایا، اٹھسٹھ پھرے نہ کوئے کرے وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک کرے سچ وبار۔ کلجک کرپا کھیل نرالا، سنگر پورے دیا کمانیا۔ دینا بندھپ ہو یا دین دیا، دینن ایکا رنگ رنگانیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، کول نین وڈی وڈیانیا۔ نرگن بن سچ دلالا، ہرجن مانک موتی ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، کلجک انتم وار۔ شاہ پاتشاہ بن کے غریب نمانے لبھن آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھن آیا، شبد اچھالا ایکا مار۔ اپنے

وچھڑے آپے سدن آیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا بھار آپے لدن آیا، آپے ہو یا بھار بردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ پٹی سرکار۔ شاہ پاتشاہ دین دیا، اپنی دیا کمائی۔ شاہ پاتشاہ سدا ہوئے رکھوالا، جگ جگ اپنی سیو کمائی۔ گرگھ گرگھ گرگر ہوئے کرپالا، کرپا ندھ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا درس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا روپ آپ دھرائیا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پورا ضلع گرداس پور ★

نام سکھالا سنگھ دیا، سو پڑکھ زرنجن دیا کمائی۔ ہر پڑکھ زرنجن بیجا بیا، امرت پھل آپ لگائی۔ اینکارا امرت برکھے مینہا، میگھ میگھلا دھار وہائی۔ آد زرنجن زمل کرے جیا، اگیان اندھیر گوائیا۔ ہر جن بنائے ساچی مینہا، نیہوں چرن کول جن لائی۔ سری بھگوان لہنا دین چکائے ساڈھے تن ہتھ سیاں، دھرت دھول وڈ وڈائی۔ پاربرہم پر بھ گرگھ سوانی ملیا ایکا میاں، مل بہہ بہہ منگل گائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک سمجھائی۔ ساچا ناؤں ہر زرنکار، آد جگاد سمائیدا۔ جگا جگنتر ورتے ست ورتار، آد جگادی آپ ورتائیدا۔ برہم برہمادی بول جیکار، ناد انادی آپ سنائیدا۔ آتم سادھی وچ سنسار، جیو جنت ویکھ وکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ناؤں آپ رکھائیدا۔ ایکا ناؤں پڑکھ اگم، اپنا آپ اپائی۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا پڑکھ کار کمائی۔ جن بھگتاں رسنا جہوا پون سواس چلے دما دم، اپنی دھار آپ چلائی۔ ہر جن بیڑا دیوے بنھ، بنھنہار سچا شہنشاہیا۔ اپنا ناؤں سنائے راگ کن، راگ راگنی گھ شرمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دئے وڈیائی۔ ایکا نام ہر زرنکار، ہر ہر ساچا آپ اپائیدا۔ سچھنڈ نواسی کھول کوڑا، تھر گھر ساچے آپ بہائیدا۔ زرنگن زرویر پڑکھ اکال اپنا ناؤں بنائے ساچا لاڑا، ساچا سگن آپ منائیدا۔ ویکھ وکھائے دو جہاناں لوک مات جگت اکھاڑا، نوست اپنا پھیرا پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ دھرائیدا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ہر آپے ویکھ وکھائیدا۔ ساچے مندر دئے وسا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیدا۔ ساچا روپ آپ چڑھا، انوپ سو بھا پائیدا۔ چاروں کٹ ہو رُشنا، دہ

دشا ڈگمگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ راگ الاء، لوآں پُریاں آپ سٹائیندا۔ جُگا جُگنتر ویس وٹا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ پنچ تت کایا چولا لئے ہنڈھا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنی گنڈھ اپنی کٹی لئے پوا، قُدرت قادر کھیل کھلائیندا۔ اپنی وٹی آپے لئے پرنا، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ اپنی چھہر چھن ڈیرہ لاء، ساچے مندر سو بھا پائیندا۔ دُکھ درد بھے بھنجن اپنی سیوا آپ کما، سیوک سیوا چاکر پاخاک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنے مجن ساچی دھوڑی آپ نہا، چرن چرنودک سر سروور اک سہائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، اپنا ناؤں ایک ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ اپنا چھندن آپے گا، پُرکھ اکالا دین دایلا ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ اپنا ناؤں تن ساچی مالا پا، منکا منکا نہ کوئی پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درڑائیندا۔ ساچا ناؤں اک درڑائے، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ جُگا جُگنتر آپ ورتائے، گر اوتار سیوا لایا۔ بھگت بھگونت جھولی پائے، دوسر ہتھ نہ کسے آئیا۔ ساچے سنت لئے جگائے، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرگھ ورلے بوجھ بُجھائے، انتر آتم ایک درشت کھلائیا۔ گر سکھ ساچے لئے اٹھائے، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ اپنا ناؤں اپنے ہٹ وکائے، جگت ہٹ نہ کوئی تھائیا۔ تیرتھ تھ کسے ہتھ نہ آئے، گنگا گوداوری سُرستی جمنائیر رہی وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنا ناؤں آپ رکھائے، پرگٹ تھائوں تھائیا۔ اپنا بنک آپ سہائے، تھان تھنتر سو بھا ورت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ پاربرہم پر بھ ساچا کنت، درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ہر پُرکھ بنائے اپنی بنت، بنت بنواری آپ بنائیندا۔ سری بھگوان مہما اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ایکنکار کرے کھیل وار آنت، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا میل ملائے ساچے سنت، سنت سنگر ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوت جگائے جیو جنت، لکھ چوڑا سی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں اک سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں ہر سکھالا، آد جُگاد اپایا۔ ناتا توڑے کال مہاکالا، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ دو جہاناں ہوئے دللا، پُرکھ ابناشی سیو کمایا۔ ترے گن مایا توڑے جنجالا، جیون جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھر مسالہ، جس جن اپنا نام بُجھایا۔ گرگھ اٹھائے ساچے لالا، لال انملڑے اپنی گود رکھایا۔ دیک جوتی ایک بالا، اگیان اندھیر چُکایا۔ تن پہنائے اپنی مالا، اپنا ناؤں اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام سکھالا دئے سمجھایا۔ نام سکھالا ہر چرن دوارا، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ گر گر روپ

اک نرنکارا، نرنران وڈی وڈیانیا۔ ٹھانڈا سیتا دھر دربارا، سچکھنڈ و بے ودھانیا۔ کھیل کرے کرنہارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ان داتا ہو اُجیارا، نرور
 روپ دھرايا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ لتاڑ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دو جہانا لیکھا جانے آر پار، پار آر اپنی دھار چلایا۔ لکھ چوراسی
 کنت بھتار، ایش جیو وڈی وڈیانیا۔ جگت جگدیش سانجھا یار، لوک مات کرے رُشنايا۔ راگ چھتیس کرے پکار، اُچی کوکے دے دُہانیا۔ ہر کا ناؤں اپر
 اپار، گر اوتار رہے صلاحیا۔ جس جن بخشے کر پیار، وست امولک جھولی پانیا۔ گر سکھ منگے نہ کوئی دوار، دوسر اوٹ نہ کوئی تکانیا۔ راہ سکھالا درس دیدار،
 نیز لوچن آپ کرايا۔ شاہ کنگال بہائے اک دربار، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیانیا۔ گھاڑن گھڑے سچا سنیار، جگت ٹھٹھیار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں اک وڈیانیا۔ ساچا ناؤں آتم رس، ہر سنگر ست سمجھانیدا۔ ساچا ناؤں ہر ہر دے جائے وس، ہر کی پوڑی آپ چڑھانیدا۔
 ہر کا ناؤں میٹے رین اندھیری مس، ساچا نور اک چمکانیدا۔ ہر کا ناؤں مارگ دیوے دس، لکھ چوراسی پنڈھ مکانیدا۔ ہر کا ناؤں تیر انیلا مارے کس، بجر
 کپائی پار کرائیدا۔ ہر کا ناؤں سُن جھوٹھا مندر جائے ڈھٹھ، ساچے مندر سوبھا پانیدا۔ ہر کا ناؤں پُرکھ سمرتھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیدا۔ ہر کا ناؤں جگ
 جگ چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی سیو مکانیدا۔ ہر کا ناؤں ایکا ساچی و تھ، جن بگلتاں جھولی پانیدا۔ ہر کا ناؤں کرے پرکاش جوتی لٹ لٹ، جوت جوالا
 ڈمگائیدا۔ ہر کا ناؤں ایکا گھر وکھائے چوواں ہٹ، چوواں لوک گھ بھوانیدا۔ ہر کا ناؤں تن پہنائے ساچا پٹ، ست دوشالہ اک دکھانیدا۔ ہر کا ناؤں پار
 کرائے آن باٹ، مات گربھ پھند کٹانیدا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ وسے چھری پھت، چار دیوار بند نہ کوئی کرائیدا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ اُتجے مائس رت،
 رکت بوند نہ کوئی رکھانیدا۔ ہر کا ناؤں میل ملائے کملاپت، سو پُرکھ نرنجن دیا مکانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں آپ
 دھرائیدا۔ ساچا ناؤں آپ دھرا، دھرنی دھرت دھول دے وڈیانیا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، لوک مات کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا،
 سیوک ساچی سیو مکانیا۔ ساچے سنت لئے ملا، سنت سہیلا اک ہو جائیا۔ گر گھ سجن لئے ہلا، نام ہلارا ایکا لایا۔ گر سکھ گودی لئے بہا، انگیکار آپ کرايا۔
 ساچی سوٹی ہتھ اٹھا، نام کھنڈا اک چمکانیا۔ کوٹن کوٹی جیو دے تڑپا، اپنا نام نہ کسے بُجھانیا۔ جس جن اپنی دیا دے کما، ایکا نام دے سمجھانیا۔ گر سکھ بھلے

کدے نہ راہ، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ ہر کا ناؤں بنائے ہنس کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ ہر کا ناؤں پتا ماں، سب تھائیں ہوئے سہائیا۔ ہر کا ناؤں دیوے ٹھنڈی چھاں، دوس رین سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپ رکھائیا۔ ہر کا ناؤں گہر گمبھیر، گنونت آپ اپایا۔ ہرجن کرے سانت سریر، سائک ست ست کرایا۔ من مت بدھ دیوے دھیر، ست سنتو کھ آپ سمجھایا۔ امرت آتم بخشے ساچا نیر، نرمل سیر آپ پیایا۔ جگت وکارا کٹے زنجیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ دھرایا۔ نام دھرائے ہر کرتارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ درس دکھائے در دیدارا، دیناں ناتھ دیا کمائیا۔ آپ وچولا سرجنہارا، دوجاسنگ نہ کوئے رکھائیا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگا جگنتر آپ کمائیا۔ جگت بسنتر دھواں دھارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مرارا، ساک سین نہ کوئے دسایا۔ مات پت نہ کوئے پیارا، دئے سہارا نہ بھین بھائیا۔ ہر کا ناؤں وست ہر تھارا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ ڈبدے پاتھر لائے پارا، پاہن اپنا بھار چکائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، نیتز رووے جگت شاہیا۔ ساقظ نندک دُشٹ نہ کسے وچارا، گرگھ ورلے بو جھ بھجھایا۔ سنجگ تریتا دواپر منگدے آئے بن بن بھکھارا، گر اوتار بھگت بھگونت آگے جھولی ڈاپیا۔ دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ نیتز روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پگارا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ سچھنڈ وسنہارا ایکنکارا، ایکا کرن کوٹن کوٹ برہمنڈ رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ اپائیا۔ ایکا ناؤں ہر نرنکار، ست پُرکھ نرنجن آپ اپایا۔ ایکا ناؤں شبد دھار، شبدی شبد آپ سمایا۔ ایکا ناؤں وشن برہما شو لئے اُدھار، ایکا ناؤں اپنا منتر نام درڑایا۔ ایکا ناؤں بھرے بھنڈار، وشن جھولی آپ بھرایا۔ ایکا ناؤں بول جیکار، برہما ویتا لئے سمجھایا۔ ایکا ناؤں لیکھا جانے وید چار، چارے مکھ ایکا گایا۔ ایکا ناؤں شکر دھار، دھواں دھار آپ سمایا۔ ایکا ناؤں ترے گن وچار، ترے گن مایا لئے پرگٹایا۔ ایکا ناؤں وشن برہما شو ترے گن مایا پائے سار، پنچم میل سچ سُبھایا۔ ایکا ناؤں پنچ تت کرے آکار، ایکا ناؤں پنچھی پر کرتی ونڈ ونڈایا۔ ایکا ناؤں رُو سس کرے اُجیار، ایکا جوتی جوت کرے رُشایا۔ ایکا ناؤں ناری کنت کھیلے کھیلے اپر اپار، ایکا ناؤں سچ ہنڈھایا۔ ایکا ناؤں اندر باہر گپت ظاہر، ایکا ناؤں جننی جن گود بہایا۔ ایکا ناؤں دائی دایا بنے سیوادار، سیوک

سیوادرا رُوپ پر گٹایا۔ ایک ناؤں لکھ چوڑا سی بھانڈے گھڑے بن ٹھھیار، ایک ناؤں چارے کھانی ونڈ ونڈایا۔ ایک ناؤں چارے بانی لئے اُچار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے دئے سنایا۔ ایک ناؤں چارے جگ ونڈن ونڈے سنسار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں دھرایا۔ ایک ناؤں چارے ورنناں کھیل کرے اپر اپار، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنارنگ رنگایا۔ ایک ناؤں کایا مندر اندر کر پسار، ڈوگھی کندر ناد سنایا۔ ایک ناؤں انحد شبد سچّی ڈھنکار، ایک ناؤں پنچم سخیاں منگل بہہ بہہ گایا۔ ایک ناؤں آتم برہم دئے آدھار، ایک ناؤں ایش جیو ملایا۔ ایک ناؤں وسے سچھنڈ سچّے دوار، ایک ناؤں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ سمایا۔ ایک ناؤں جگ جگ لوک مات ہوئے اُجیار، پنچ تت چولا تن ہنڈھایا۔ ایک ناؤں کھیل کرے آپ نرنکار، نرگن سرگن رُوپ دھرایا۔ ایک ناؤں پاربرہم برہم دئے آدھار، بھیو ابھیدا آپ رکھایا۔ ایک ناؤں جگا جگنتر کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کار کرایا۔ ایک ناؤں بھگت بھگونت لئے اُبھار، ایک ناؤں ساچے سنتاں راگ سنایا۔ ایک ناؤں گرگھ ساچے پائے سار، ایک ناؤں گرگھ اپنے رنگ رنگایا۔ ایک ناؤں سنجگ ساچے کرے پیار، ایک منتر نام سنایا۔ ایک ناؤں تریتا تریا کرے وچار، دوئے دوئے لیکھا جوڈ جڑایا۔ ایک ناؤں دواپر ہوئے اُجیار، ترے گن مایا مول چکایا۔ ایک ناؤں چوتھے جگ ورتے ورتار، گھر گھر اپنا ڈنک سنایا۔ ایک ناؤں کرے سرب خبردار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ ایک اکھر اُچے ٹلے چڑھ کسیرا کوکے وارو وار، کنچن گڑھ محل اٹل سو بھا پایا۔ ایک ناؤں ستنام کر ورتار، سنگر پورا ساچا مارگ دئے دکھایا۔ ایک ناؤں نانک گائے نرنکار نرنکار نرنکار، نرگن اپنا رُوپ دھرایا۔ ایک ناؤں ایک گھر پاوے سار، ایک مندر دئے سہایا۔ ایک ناؤں راہ تکی ساچے یار، جگ جگ اپنا نین اٹھایا۔ ایک ناؤں منگے منگ بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایک ناؤں ور منگے کنت بھتار، ہر ساچا لئے پرنایا۔ کلجگ انم آئی وار، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ اپنے ناؤں کرے آپ پیار، لوک مات دیکھ دکھایا۔ آپے دیوے گر سیکھاں درس دیدار، بن دیدار درس حرص مٹ کدے نہ جایا۔ آپے اپنے ناؤں کرے پیار، پریتم پیارا اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں دئے وڈیایا۔ ہر ناؤں وڈیائی چار جگ، جگ کرتا آپ دوائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی گر سیکھ سٹ، سنگر پورا آپ وڈیایا۔ ہر ناؤں وڈیائی سہائے رت، بھنڑی رین نال رلایا۔ ہر ناؤں وڈیائی ملے پاربرہم ابناشی اچت، رُوپ انوپ دھرایا۔ ہر ناؤں وڈیائی پنچ وکارا کڈھے کٹ، جوٹھ

جھوٹھ دئے مٹائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی امرت جام پیائے گھٹ، جگت ترشنا بھکھ مٹائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی آون جاون جائے چھٹ، بندھن بندھ نہ کوئے
 بھوائیا۔ ہر کا ناؤں نہ سکے کوئے لٹ، کلجک ٹھگ چور یار بیٹھے کھ بھوائیا۔ ہر کا ناؤں سدا اٹھ، کھٹ کدے نہ جائیا۔ ہر کا ناؤں گرسکھ ایکا اوٹ، سدا
 سدا ہوئے سہائیا۔ ہر کا ناؤں نرمل جوت، گھر نور ظہور رُشائیا۔ ہر کا ناؤں اوت پوت، پتا پوت بنس اک دکھائیا۔ ہر کا ناؤں ساچا قلعہ کوٹ، شستر
 استر نہ کوئے گھائیا۔ ہر کا ناؤں لگے ساچی چوٹ، گو بند نگارہ اک وجائیا۔ ہر کا ناؤں چڑھائے ساچے مندر اُچے کوٹ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ نام وست ہر سر جنہارا، ہر جن ساچے جھولی پائیندا۔ ہر جن دیوے درس دیدارا،
 درِشٹ اٹھ آپ گھلائیندا۔ ساچا نام ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ ساچا درس دُھر دربارا، دُھر درگاہی آپ کرائیندا۔ ساچا ناؤں ہر جن
 ساچا کرے پیارا، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ راہ
 سکھلا، پروردگار آپ اُپایا۔ گرگھ آسن سچ سنگھاسن آپ ملا، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ کریا کھیل اچھل اچھلا، ول چھلدھاری بھو نہ رایا۔ وسنہارا جلا تھلا،
 جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ ہر جن جوتی آپے رلا، شبدی ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ساچا مارگ ناؤں
 ہر ہر، برہم پاربرہم ملائیا۔ سوہنگ شبد اگے دھر دھر، دھرت دھول دئے سہائیا۔ سنگر کرنی اپنی کر کر، گرگھ کرت لیکھے پائیا۔ نردھن نر ویر آپے ور
 ور، اپنے انگ لگائیا۔ لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ اپنی گود بہائیا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھ پڑھ، گرگھساں رہیا سٹائیا۔ اپنی اگن آپے سڑ سڑ، گرگھساں اگت
 بھجھائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، اپنا روپ درسائیا۔ اپنی ہمت آپے ہر ہر، گرگھساں ہمت رہیا ودھائیا۔ اپنی کرپا آپے کر کر، گرگھساں ڈر بھے بھو
 چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سکھالا ایکا مارگ سنسار ساگر دئے ترائیا۔ سنسار ساگر ڈونگھی دھار، جیو جنت نہ پار کرائیندا۔ نوچار
 آئی ہار، نیا نوکا نہ کوئی دکھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا سٹا پیر پسا، نیتز نین نہ اکھ گھلائیندا۔ بھو ساگر وگے وھندی دھار، ویلے انت نہ کوئی بچائیندا۔ جھوٹھی
 گاگر جگت پیار، کایا ٹھیکر بھن دکھائیندا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ دیوے آدر مانس جنم گئے ہار، ہر کا روپ نہ کوئی درسائیندا۔ قدرت دے نہ ساچا قادر،

کریم کرم نہ کوئی کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا راہ دکھائیندا۔ ساچا راہ سرن گر سرنگت، چرن کول دھیان دکھائیا۔ آنت کنت بھگونت رکھے پت، پت پر میثور ہوئے سہائیا۔ سنت سہیلے گرگھ سجن آپ اپنے لئے رکھ، تنی واؤ نہ لگے رائیا۔ چاروں گنت ہوئے سہائی پُرکھ سمرتھ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن مارگ لئے دکھائیا۔ ہر سنگر مارگ پیکھیا، گر سکھ تیرا در دوار۔ نرگن دھر کے آیا بھسیا، جوتی جامہ لئے اوتار۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسیا، روپ رنگ رکھ نہ سرجنہار۔ در دربان ہویا درویشیا، اچی کوکے کرے پکار۔ جگ جگ در میٹے لیکھیا، جگا جگنتر چکھیا بھار۔ میل ملائے دس دشمنیشیا، در دروازہ کھول کواڑ۔ چرن بہائے برہما وشن مہیشیا، کروڑ تیتپسا کرے نمسکار۔ گر سکھ تیرے اندر بہہ بہہ پتر بھج ہو ہو آپے کھیدیا، کھیلنہار آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا منگے درس دیدار۔ سنگر دیدارا منگدا، گر سکھ تیرا نور نورانی مکھ۔ آد جگاد کدے نہ سنگدا، گھر آئے مٹاون دکھ۔ رس مانے تیری آتم تیج پلنگ دا، ڈو نگھی کندر آپے لگ۔ کرے کھیل سورے سرنگ دا، نرگن زوریر ہوئے رہیا بک۔ اپنے آسو آپے تنگ کسدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سنائے سچ سلوک۔ گر سکھ تیرے درس پیاسا، ہر سنگر سجن میت۔ جگ جگ دیکھے تیرا کایا کاسہ، نرگن بیٹھ اتیت۔ تیرے گرہ کرے واسا، تیرا روپ پت پٹیت۔ آد جگاد رہے داسی داسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ گر سکھ تیرے ملن دی سک، سنگر ساچے آپ رکھائیا۔ جگ چوکڑی نہ بنیا کسے دامت، کوٹن کوٹ ناتا رہے جڑائیا۔ رسنا جہوا گا گا ہر ہری وساؤن چت، چیتن چت وچ نہ آئیا۔ پنڈت پاندھے متودے پتر پت، سورج جل چڑھائیا۔ باراں کڈلی دیکھ وار تھت، ودی سدی حساب لگائیا۔ چھ رتڑی رہے چت، من مت بدھ دھیان لگائیا۔ نو گرہ کرن ہت، حرف حرف جگت پڑھائیا۔ ہر کاروہ نہ سکے کوئی دیکھ، دیکھنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، گرگھ تیرے ملن دی ایکا آس، سنگر پورے آپ رکھائیا۔ سنگر پورا ملن آیا، ملنی کرے جگدیش۔ ساچا سگن نال لیا، شبد اگمی پڑھے حدیث۔ نین نائی نہ کوئی دکھایا، آپے چھتر جھلائے ہر جگدیش۔ اپنا پیسن آپے پیس سیو کمایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بیس اکیس۔

گرسکھ تیرا درس دلاسا، دیرگھ روگ گوانیندا۔ گرسکھ تیرا خوشیاں ہاسا، گرگوبند میل ملائیندا۔ گرسکھ تیری منڈل راسا، گھر گونی کاہن نچائیندا۔ گرسکھ تیری رسن سواسا، اپنا نام چلائیندا۔ گرسکھ تیرا سچ بھروسا، بھرم گڑھ تڑائیندا۔ گرسکھ تیرا برہم پرکاشا، سورج چن مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا مکھڑا دیکھن آئیندا۔ ہرجن تیرا مکھڑا نور، نور نورانہ ڈمگائیا۔ نیڑے آیا جو دے دور، دور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ شبد اناد سنائے تور، تریا راگ دے الائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، پُرکھ پُرکھو تم سچا شہنشاہیا۔ داتا جودھا وڈ سورن سور، بیرن بیر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ایکا نام درڑائیا۔ ایکا ناؤں سوہنگ جاپ، سنگر پورا سچ جنائیندا۔ کوٹ جنم دا اترے پاپ، پتت پنتیت آپ کرائیندا۔ ترے گن مایا تئے تاپ، سائتک ست ورتائیندا۔ برہم جنائے پاربرہم پاٹھ، پاٹھشالہ کایا مندر اک بنائیندا۔ آپ اتارے اپنے گھاٹ، ساچا بیڑا پار کرائیندا۔ میٹے رین اندھیری رات، اندھ اندھیر گوانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درسائیندا۔ ناؤں سکھالا سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ دُرمت میل ہرجن دھو، سنگر پورا چرن سرن سرنائیا۔ ہر بن اور نہ دے کو، کون ویلے آنت لئے بچائیا۔ جگت ناتا تئے موہ، جس جن اپنا نام پڑھائیا۔ سرتی شبدی جائے چھوہ، چھہبر برکھا آپ لگائیا۔ ہرجن ویلے آنت نہ جائے رو، ہنس مکھ مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام سکھلا اک درسائیا۔ سوہنگ سو نام زرنکارا، کلجگ انتم آپ پرگٹائیندا۔ چار جگ دی ساچی دھارا، سنگر لوک مات دھرائیندا۔ آتم برہم پاربرہم کر پیارا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ایکا مندر ایکا گردوارا، ایکا بنک سہائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، ایکا کنت روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ راہ سکھالا مارگ پنٹھ، گر سنگر آپ جنایا۔ بھو نہ پائے کوئی گرنٹھ، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ ہرجن ورا جانے سنت، جس سر اپنا ہتھ لگایا۔ کلجگ مایا پائی بے آنت، ممتکھ گوڑھی نیند سواپا۔ لکھ چوراسی ہوئے ہنگت، جوٹھا جھوٹھا گڑھ بنایا۔ نہ کوئی جانے نیا منت، من کا بھرم نہ کوئے مٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل جگا جگت، کلجگ انتم دیکھن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ ہرجن ساچا اٹھیا، کلجگ اندھیری رات۔ سنگر پورا ایکا ٹھیا، شبد اگنی دیوے دات۔ چار کُنٹ رہن نہ دیوے لگیا، پورب جنماں دیکھے

مار جہات۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ سکيا، آپ اُپائے پارجات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے مستک ماتھ۔ لہنا دینا مستک ماتھ، پورب کرم جنم کرم آپ چُکائیا۔ جس جن سنائے ساچی گاتھ، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے تت آٹھ، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ست ستواد، چھ گھر بیٹھا آسن لائیا۔ پنچم مینا آد جگاد، چوتھے پد رہیا سائیا۔ تیجے نیتز دیوے دات، دوجے زرنجن سرگن روپ دھرائیا۔ اک اِکلا بیٹھ اِکانت، ویکھنہارا خلق خُدا ئیا۔ کلجگ انتم ہر سنگت بنائی اِک جماعت، دوسر کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ اٹھے پہر رہے پرہات، سندھیا اندھیرا نہ کوئے چھائیا۔ ناتا نٹا ذات پات، اوج نیچ دئے وڈیائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، جگت ادھار نہ کوئے دکھائیا۔ رکھے پت کملاپات، پت پتونتا ساچا ماہیا۔ غریب نمائیاں بچھے وات، غریب نمانا ہو ہو پھیرا پائیا۔ گرسکھ تیرے چرناں رہیا جھاک، اپنے نیتز بند دکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا پورا کرن آیا اپنا بھوکھت واک، آد پُرکھ جو آد لیا سنائیا۔ وشن برہما شو کھول بیٹھے تاک، راہ تلگن بن بن پاندھی راہیا۔ کون ویلا گرسکھ ملے ساچا سجن ساک، لکھ چورا سی ناتا کوئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں دو جہان چو داں لوک شبد اگمی آپ لے کے آئے ڈاک، دوجا ہلکارا نہ کوئے بنائیا۔ گھر گھر ونڈے اپنی شبد گاتھ، راتی ستیاں آپ اٹھائیا۔ آپے ہویا دیناں ناتھ، دین ساچی سیو کمائیا۔ پہلوں میٹی اپنی ذات، گرسکھ تیری ذات پھیر بنائیا۔ اپنا کھیل کرے بوہ بدھ بھانت، گرسکھاں ایکا روپ درسائیا۔ راہ سکھالا ملیا کملاپات، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ لبھن کوئے نہ جائیا۔ دیوے درس آپ رگھناتھ، رگھنس اِک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سگلا سنگ رکھائیا۔ سگلا سنگ رکھاؤن آیا، رکھی منی کرن پکار۔ کلجگ جیو گرسکھ گرسکھ برہوں وچھوڑے کٹھی آتم آپ ملاؤن آیا، ویس اولٹا آپے دھار۔ جنم جنم دی ستڑی سوانی آپ اٹھاؤن آیا، زرنجن زرنجن لے اوتار۔ اپنی پچھلی بیٹی گرسکھاں سناؤن آیا، اگلا کھیل کرے زرنکار۔ انڈٹھی ان رس مٹھی اپنی رس گرسکھاں مکھ چواؤن آیا، امرت پیالہ بھر بھنڈار۔ اپنی دھار تکھی آپ دکھاؤن آیا، نہ کوئی کھنڈا مارے مار۔ چار ورن دی ساچی سکھی آپ بناؤن آیا۔ گر گوبند کر پیار۔ پُرکھ اکال اپنا ست وچھڑیا آپ ملاؤن آیا، میل ملائے وچ سنسار۔ اپنی رت آپ سہاؤن آیا، بھل بھلوڑی ویکھے اِک گلزار۔ اپنا میگھ آپ برساون آیا،

آپے برکھے نَجھر دھار۔ ساچا مارگ اِک سِکھاؤن آیا، گُرسکھاں کر پیار۔ بچھلا لیکھا آپ چُکاؤن آیا، اپنی ہتھیں دیوے پاڑ۔ رس پھکا مٹھا آپ بناؤن آیا، سوہنگ شبد کرائے بے جیکار۔ گُرسکھ تیرا حصّہ آپ ونڈاؤن آیا، تولا بنیا آپ نرنکار۔ تیرا پیس پیسا جنم جنم دا آپ کھاؤن آیا، در درویش بنیا آپ بھکار۔ تیرا بھورا ڈگا اپنی ہتھیں اٹھاؤن آیا، وِشنوں تیرا بھرے بھنڈار۔ گُرسکھ تیرا جھورا آپ مٹاؤن آیا، تیرے اندر وڑ وڑ کرے پیار۔ تیرا وقت تھوڑا آپ مُکاؤن آیا، شبد گھوڑے ہو اَسوار۔ تیرا جوڑا آپ بناؤن آیا، جوڑا جڑے ناری کنت بھتار۔ گُرسکھ تیری آتم سیجا آپ ہنڈھاؤن آیا، پیا پریتم آپے ستا پیر پیار۔ گُرسکھ تیرا مکھ مکھ دکھلاؤن آیا، جگت پردہ جھوٹھا گھنڈ دے اُتار۔ ایکا سکھ مانس مانکھ آپ وکھاؤن آیا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ مات لکھ سفل کراون آیا، جس جن بخشے چرن دوار۔ اُلٹا رُکھ پنڈھ مُکاؤن آیا، مر جے نہ دوجی وار۔ اپنی گودی چک سچھنڈ بہاؤن آیا، اپنی ہتھیں کھول کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دے راہ سکھالا آپے دیوے درس دیدار، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان۔

★ ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

ساچا مارگ ساچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ بیٹھا رہے بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن وِیس وٹایا۔ ایکنکارا جانے اپنا ساچا تھاں، درگاہ ساچی بھيو نہ رایا۔ آد نرنجن انھو پرکاش بنے ملاح، ابناشی کرتا ساچا بیڑا لے چلایا۔ سری بھگوان اپنے مندر بہہ بہہ گائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرایا۔ پاربرہم آد جگاد جگاد جگنتر کرے کھیل سچا مہرواں، محبان اپنا تھم چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اِک دکھایا۔ ساچا مارگ ہر کرتارا، درگاہ ساچی آپ رکھائیندا۔ دس نہ آئے وِج سنسارا، لوک مات بھيو کوائے نہ پائیندا۔ ہر کا راہ تگے برہما وِشن شو کر وِچارا، نیتز نین نہ کوائے درسائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپر اپارا، اپر پیر اپنی دھار چلائیندا۔ دھام اولٹا ٹھانڈا دربارا، چار گنٹ نہ کوائے دوارا، در دروازہ نہ کوائے گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ بنائیندا۔ ساچا مارگ نہچل دھام، استھل دوارے آپ اُپائیا۔ آوے جاوے ایکا رام، دوسر اور

نہ کوئے چڑھائیا۔ کرے کرائے ساچا کام، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ اپنا پنتھ آپے ویکھ وکھائیا۔ ساچا مارگ سچ محلہ، ہر ساچے سچ لگایا۔ اندر باہر اک اِکلا، نرِگن نرِگن پھیرا پایا۔ تھان سہائے اُچ اٹلا، محل اٹل آپ وڈیایا۔ سچ سَنگھاسن آپے ملا، سو بھاؤنت رہیا سہایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپے ویکھ وکھایا۔ ساچا راہ سچھنڈ، ست پُرکھ نرِجن آپ بنائیا۔ آد پُرکھ ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ ہو جائیا۔ راہ تگن کوٹن برہمنڈ، دس کسے نہ آئیا۔ شبد اگئی قلعے کوٹ کندھ، نرُور پُرکھ آپ بنائیا۔ کوئی کرے نہ پرکاش سورج چند، اپنا نور ظہور رُشنائیا۔ آپے جانے اپنا پندھ، ہر پاندھی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ ساچا مارگ اُچے مندر، سو پُرکھ نرِجن آپ لگایا۔ آپ جانے اندرے اندر، اپنی کھیل آپ رچایا۔ ساچے دھام آپ سہنڈ، ست پُرکھ نرِجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے راہے آپے پایا۔ اپنا راہ ہر کرتار، ہر در ساچے آپ جنائیا۔ نہ کوئی جانے آر پار کنار، دو جہان وڈی وڈیایا۔ نہ کوئی باڈی بنائے وچ سنسار، رُپ انوپ نہ کوئے درسائیا۔ نہ کوئی لیکھا لکھے بن لکھار، کاتب بیٹھا گھ شرمائیا۔ نہ کوئی طالب طلب کرے پروردگار، طلبامات نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئی اکھر سکے وچار، پینتیس اکھر دین ڈہائیا۔ نہ کوئی گر کھول سکے کواڑ، بیٹھے تاڑیاں لائیا۔ نہ کوئی اوتار وکھائے کسے سنسار، بے انت بے انت رہے سب گائیا۔ ہر کا مندر اگم اپار، مارگ اگم اپنے وچ چھپائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا راہ سرب گنوت، در گھر ساچے آپ لگائیندا۔ آوے جاوے اک بھگوت، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ راہ تگن کوٹن کوٹ سنت، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ ویس انیکا کرے انت، انت کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا لکھت نہ کوئے لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر نرِکارا، لوک مات جنائیا۔ گر اوتار وسن تھر گھر دوارا، شبدی شبد و بے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، تھر گھر اپنا پندھ مُکائیا۔ تھر گھر ساچے ہوئے باہر، نرِگن نرِگن دھار چلائیا۔ نرِگن پوڑا نرِگن چڑھنہارا، نرِگن ڈنڈا اک وکھائیا۔ نرِگن گپت نرِگن ظاہر، نرِگن اندر باہر ویس

وٹائی۔ زرگن جانے اپنی کارا، کرے کار سچا پاتشاہیا۔ سچکھنڈ ویکھے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائی۔ اپنا راہ رکھے نیارا، زرویر بھوونہ آئی۔ سچکھنڈ ساچے ہو اُجیارا، جوتی نور نور درسائی۔ سچ سگھاسن کر تیارا، پُرکھ ابناشن آسن لائی۔ در درویش بن بھکھارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا سیس جھکائی۔ سیس جگدیش سوہے دستارا، پنچم پنچ پنچ وڈیائی۔ چھتر جھلائے اپرا، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ کرے کرائے سچ وہارا، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ سچکھنڈ توں ہوئے باہرا، اپنا مارگ آپے ویکھ وکھائی۔ روپ رنگ رکھ نہ کوئی کرے پیارا، اشٹ ایش نہ کوئے دھرائی۔ اپنے آتر آپے وسے ہر زرنکارا، قلعے کوٹ نہ کوئے سہائی۔ اپنا چرن رکھے وچ سچکھنڈ دوارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ اپنے وچ لکائی۔ اپنا مارگ اپنے وچ رکھ، آد پُرکھ دیا کمانیدا۔ سچکھنڈ دواریوں ہو وکھ، اپنا بھو اپنے وچ چھپائیدا۔ اپنے آتر آپے ہو پرتکھ، اپنی کھیل کھلائیدا۔ آپے جانے اپنا پکھ، ویلا وقت نہ کوئے وکھائیدا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیدا۔ آپے روپ ہوئے پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملائیدا۔ اپنا میل ملاونہارا، آد پُرکھ اکھوایا۔ سو پُرکھ زرنجن روپ دھر نیارا، سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرپسارا، سچ سگھاسن سو بھاپایا۔ ایکنکارا بھو نیارا، در دربانا سیس جھکایا۔ آد زرنجن کرپسارا، میٹنہارا دھواں دھارا، جوتی جوت نور رُشنایا۔ سری بھگوان ساچا لاڑا، سچکھنڈ دوارے لایا پاڑا، گھر گھر وچ لئے پرگٹایا۔ سری بھگوان میت مُرارا، سیوک سیوا کرے اپارا، تھر گھر ساچا بنک اُپایا۔ پاربرہم پر بھ کرپسارا، تھر گھر وسے ایکا دھارا، زرگن زرگن سچ وہارا، ناری کنت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دئے سمجھایا۔ تھر گھر ساچے ناری کنت، پاربرہم خوشی منائی۔ اپنی چولی آپے رنگے بسنت، روپ انوپ آپ چڑھائی۔ اپنی بنائے آپے بنت، اندر باہر کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ویکھ وکھائی۔ ناری کنت سچ پیارا، ہر ہر اپنی سچ ہنڈھائیدا۔ جننی جن بنے زرنکارا، ساچی گود آپ سہائیدا۔ سٹ بنایا شبد ڈلارا، اپنی کھوں باہر کڈھائیدا۔ دائی دایا بن اگم اپارا، اپنی کھیل کھلائیدا۔ ہر کا مارگ نہ کوئی جانے آپے ہوئے جانہارا، اپنا راہ آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آپے وڑ، پتا پوت ماتا اپنا ناؤں دھرائیدا۔ مات پت پت بالک، ہر ساچی کھیل کھلائیا۔ زرگن زرگن بن بن ثالث، ساچی

ثالثی اک دکھائیا۔ اپنا روپ دھریا خالص، دوسر اور نہ کوئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سٹ ڈلارا ہر ہر
 جایا، جننی جن سو بھاپائیندا۔ دائی دایا بن بن سیو کمایا، سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا مارگ دئے سمجھایا، پاندھی اپنا پندھ دکھائیندا۔ دھر فرمانا اک جنایا،
 حکمی حکم آپ الائیندا۔ نرگن نرویر پڑکھ اکال درس دکھایا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سمرتھ ہتھ سر آپ ٹکایا، مہما اکھ آپ پڑھائیندا۔ اپنا روپ آپ پرگٹایا،
 آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر سٹ، ہر ساچا سچ ڈرٹائیا۔ کرپا کرے
 ابناشی اچت، پاربرہم بے پرواہیا۔ آپ سہائے ساچی رت، رت رتڑی ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیا۔
 ساچا مارگ لاونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سٹ ڈلارا اک اٹھاونہ، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچاونا، سورج چن آپ
 چڑھائیندا۔ منڈل منڈپ آپ وساونا، دھرت دھول جل بنب اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔
 ساچا مارگ کر تیار، ہر ساچا سچ جنایا۔ شبد سٹ دئے آدھار، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن میلادئے ملائیا۔ پنچت کرے
 پیار، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ سنسار، لوک مات دئے دھرائیا۔ مانس منگھ کر پیار، مانو جاتی دئے وڈیائیا۔ دیوے داتی دھر دی
 دھار، دھر درباری آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ لوک مات آپ چلائیا۔ لوک مات ہر راہ چلایا، لکھ چوراسی کر
 وچار۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، آتم انتر اک آدھار۔ سنت ساجن لئے اٹھایا، دیوے امرت رس ٹھنڈا ٹھار۔ بھگت بھگونت میل ملایا، راہ دتے اک نیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ ساچا راہ وچ سنسار، سننگر پڑکھ آپ جنایا۔ گھر وچ گھر کر تیار، بنک دوارا دئے وڈیائیا۔
 گرہ مندر دپیک کر اجیارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ انحد شبد ناد سچئی دھنکارا، دوس رین وجائیا۔ گھٹ ویکھے دھواں دھارا، اندھ اندھیرا اپنے ہتھ دکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ کایا اندر کھیل اولہ، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ پنچ پھڑایا ایکا پلا، ایکا دھار
 بندھائیندا۔ ترے گن مایا آپے رلا، ترے ترے لیکھانہ کوئے جنائیندا۔ ڈئی دویتی لایا سلا، ساتک ست نہ کوئے ورتائیندا۔ پنچ وکار کرے ہلا، دوس رین

اٹھ اٹھ دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیں۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، لوک مات اپنے ہتھ رکھائیں۔ جگا جگنتر لے اوتارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیں۔ جگت جگ میٹے دھندھوکارا، دھواں دھار رہن نہ پائیں۔ ساچا ناؤں کرے سچ جیکارا، شبدی شبد آپ سنائیں۔ سنسار ساگر ویکھے ڈوگھی غارا، کوری بھوری پھول بھلائیں۔ گرگھ ورلے بنائے سچ سوداگر، دست امولک ایکا ونج کرائیں۔ لیکھا جانے کایا گاجر، کاجی ماٹی ہاٹی ساچے ہٹ وکائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک پرگٹائیں۔ ساچا مارگ لوک مات، سنگر پورا آپ جنائیں۔ شبدی شبد بندھائے ساچا نات، جگت ناتا اک رکھائیں۔ اگم اگمڑی سنائے گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیں۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیں۔ آپ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وڈیائیں۔ ساچا مارگ گرچرن کول، چار جگ وڈیائیں۔ دیوے وڈیائی اُپر دھرت دھول، جو جن مارگ ایکا پائیں۔ آتم آنتر کھلے کول، اٹا کول آپ بھوائیں۔ پون سواسی جائے مول، رت بسنتی آپ دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیں۔ ساچے مارگ آپے لا، گر گر سکھ آپ ترائیں۔ جگا جگنتر بن ملاح، ساچے بیڑے لئے چڑھائیں۔ کرپا جنائے اپنا نا، ناؤں نرنکار آپ دھرائیں۔ میل ملائے تھاؤں تھاں، سرشٹ سبائی پھول بھلائیں۔ پکڑنہارا آپے بانہہ، بازو بل نہ کوئے دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ اُپائیں۔ ساچا مارگ ساچا پنٹھ، مگ اپنا آپ جنائیں۔ لیکھا جانے آد آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ ہر جن بنائے ساچی بنت، گھرن بھننہار آپ اکھوائیں۔ رسنا جہوا ایکا منت، سو پڑکھ نرنجن کرے پڑھائیں۔ ہنگ ہوئے گڑھ ٹٹے ہنگت، ہنسا کوئے رہن نہ پائیں۔ سچکنڈ دوارا ساچی سنگت، ست پڑکھ نرنجن میل ملائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا دستے ساچی جنت، گھر ساچا اک دکھائیں۔ چرن دوارا راہ سکھلا، گر سنگر آپ لگایا۔ نیز درس سچی مالا، من کا منکا آپ بھوایا۔ اُدھرے پار شاہ کنگالا، شہنشاہ نہ کوئے وڈیایا۔ ست پڑکھ نرنجن بن دلالا، جگت دلیری آپ دکھایا۔ ناتا توڑ کال مہاکالا، گرگھ لال لئے اٹھایا۔ جگت جگ چلی اولڑی چالا، بھیو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا ویکھ دکھایا۔ راہ سکھالا سچ گنونت، گنی گن اپنا گن جنائیں۔ دھن وڈیائی گرگھ گر گر سنت،

سنکڑ ساجن کھیل کھلائیندا۔ نام و ہونا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے دکھائیندا۔ مایا ممتا دیو دنت، ترے گن بھیڑ بھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ واہ واہ مارگ سنکڑ لایا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ واہ واہ مارگ سنکڑ لایا، کھوجن بن کوئے نہ جائیا۔ واہ واہ
 مارگ سنکڑ لایا، تیرتھ تھ کنارہ اٹھسٹھ پھیری نہ کوئی پائیا۔ واہ واہ مارگ سنکڑ لایا، مندر مسجد مٹھ شودوالا ویکھن کوئے نہ جائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا،
 دُرمتم میل کٹ، ایکا امرت جام پیائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، اک دکھائے ساچا ہٹ، نام وست آپ وکائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، گرکھ ورا لاہا لائے
 کھٹ، متمکھ بیٹھا مکھ بھوائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، ہرجن امرت آتم رس لے چٹ، متمکھ تھکاں مکھ بھرائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، گڑھ ہنکاری
 جائے ڈھٹھ، ست سنتو کھی ایکا بُرج بنائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، ہرجن جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، دُئی
 دوتی میٹے پھٹ، ایکا روپ سرب درسائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، ایکا روپ دکھائے گھٹ گھٹ، دوسر دھار نہ کوئے جنائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، شبدا
 اگئی مارے سٹ، ہرجن سوئے آپ جگائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، گرکھاں تن پہنائے نام پٹ، جگت چیتھرا پندھ مکائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، اپنا راہ
 جائے دس، نہکٹنک چرن سرن سچی سرنائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، ہردے اندر جائے دس، واستک روپ اپنا آپ بُجھائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، وشن
 برہما شو چرن دوارے آئن نس، ویلا وقت آپ سمجھائیا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا گھر بنائیا۔ واہ
 واہ سنکڑ مارگ لاء، لاشریک دیا کمائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، جگت تاریک اندھیر مٹائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، جگت بھگت بھگونت روپ انوپ باریک
 دس کسے نہ آئیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، ہر سنگت دسے اک تاریخ، ایکا وقت ایکا ویلا گرکھ گر سکھ ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، آنت
 نہ دیوے پیٹھ، ستمکھ اپنا درس دکھائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، مٹھا کرے کوڑا رہٹھ، جس جن اپنا چرن چُھہائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، کایا کرے
 ٹھنڈی سیت، جس جن اپنا اشٹ دکھائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، اک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ شبد آپ گائیندا۔ واہ واہ سنکڑ مارگ لاء، گر سکھاں کرے
 آپ پریت، پریتم اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی پرکھے آپے نیت، گر سکھ جوہری مات پرگٹائیندا۔ جگت اولڑی چلائی ریت، چار جگ گراوتار راہ نہ کوئے

وکھائیندا۔ چھڈ سگھاسن بنیا میت، گر سکھ بھگت سدائے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ کلجک کال رہیا بیت، پتت پُنیت نہ کوئے کرائیندا۔ رِوداس چمار کرے پیار لیکھ لکھے اک انڈیٹھ، انڈیٹھ روپ آپ لکھائیندا۔ جگ جگ اُبھل جو کری پیریت، اپنی بُھل گر سکھاں کولوں آپ بخشائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا مارگ اپنا راہ جن بھگتاں مات دے وکھا، دوسرین نہ کوئے کھائیندا۔

★ ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی کرتار کور دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

ہر سنگر مارگ پائیندا، گر گر سکھ بال نادان۔ لکھ چوڑاسی وچوں آپ اٹھائیندا، شبد جنائے ڈھر فرمان۔ انتر آتم ویکھ وکھائیندا، وڈ داتا گن ندھان۔ جگت بسنتر آپ بُجھائیندا، امرت بر سے میگھ مہان۔ ساچا شستر ہتھ پھڑائیندا، نام کھنڈا تیز کرپان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ پھرائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ انڈج جیرج ویکھ وکھائیندا، اُتبیج سیتج ویکھے جگت مکان۔ کاغذ قلم بھیو نہ آئیندا، گنتی گنے نہ کوئے زبان۔ بے آنت بے آنت بے آنت پر بھ اپنی کھیل کھائیندا، وڈ داتا سِری بھگوان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، جودھا سورِیرِ بلی بلوان۔ ساچا مارگ آپ رکھائیندا، لکھ چوڑاسی رکھے آن۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا، جوتی جاتا نور مہان۔ اپنی وِدیا آپ پڑھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک مہربان۔ گر سکھ آپ اٹھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ جنم جنم دا لیکھ مُکائیندا، ویکھنہارا مار دھیان۔ اپنا پنڈھ اپنے ہتھ رکھائیندا، پاندھی بنے سِری بھگوان۔ گیت سہاگی چھند سناؤنیا، کلمہ قلمی اک ایمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی نگاہبان۔ نگاہبان زورِیرِ پُرکھ اکال، ہر وڈا وڈ وڈایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو دِیال، دینن اپنی دِیا کمائیا۔ تھر گھر سچّی و سے دھر مسال، در دربارے سو بھاپائیا۔ شبد اگئی اک اُچھال، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ وشن برہما شو کر دلال، ترے گن لیکھا دے سمجھائیا۔ نال رلائے کال مہاکال، پار برہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سِری بھگوانت، جگت جگ اولڑی کھیل کھلائیا۔ کھیل اولڑا ہر زرنکارا، اپنا آپ کرائیندا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن

سکدارا، دُھر فرمانا حکم سنانیندا۔ شبدي شبد سُت دُلارا، آد پُرکھ کر پيارا، ساچي سيوا آپ لگانيندا۔ وِشن برہما شو بن ونجارا، ايکا وست ديويے ہر تھارا، ساچي ونڈن ونڈ ونڈانيندا۔ لکھ چوڑاسي گھاڑن گھڑ کرے کھيل اپر اپارا، پنچ نت ميلا وِچ سنسارا، اپ تِج وائے پر تھی آکاش اپنا بندھن پانيندا۔ نرِگن ديا باقی کر اُجيارا، آتم جوتي جوت جگانيندا۔ کول نا بھی ٹھنڈي تھارا، امرت جھرنا نَجھر رس آپ بھرانيندا۔ اپنا ناد سچي دُھنکارا، دُھن آتمک آپ سنانيندا۔ انحد وِجے وارو وارا، تال تلواڑا دس کوءے نہ آيندا۔ مائس مانکھ کر پيارا، ہر جو ہر ہر اپنا بھيو کھلانيندا۔ نرِگن سرِگن پاوے سارا، سرِگن نرِگن اپنے رنگ رنگانيندا۔ آوے جاوے وارو وارا، جُگا جگنتر اپني کھيل آپ کھلانيندا۔ کرے کھيل سري بھگونت، بھگون بھيو کوءے نہ پانيندا۔ واس نواسا چيو جنت، جاگرت جوت ڈمگانيندا۔ سرب جياں ہر ايکا کنت، لکھ چوڑاسي نار پرنانيندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کرپا کر، آد پُرکھ ايکا ہر، اپني کھيل آپ کھلانيندا۔ کنت کنتوہل ہر نرِنکارا، نر نرائن وڈ وڈيانيا۔ سچکنڈ وسے دھام نيارا، تھر گھر بيٹھا سچ سہانیا۔ لکھ چوڑاسي کرپسارا، گھٹ گھٹ اپني جوت جگانيا۔ ديونہارا دُھر فرمانا، حکمي حکم آپ سنانيا۔ آپے جنائے اپني کارا، کرتا پُرکھ قادر کریم بے عيب پروردگار سچا شهنشاهيا۔ مقامے حق حق نعرہ، لاشريک آپ سنانيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، کرے کھيل بے پرواہيا۔ بے پرواہ کھيل کھلانيندا، آد جُگادي ساچي کار۔ لکھ چوڑاسي ويکھ دکھانيندا، ونڈے ونڈ اپر اپار۔ اپنا حصہ اپنے ہتھ رکھانيندا، نہ کوئي دُجا پاوے سار۔ اپنا ناد آپ لانيندا، برہما ويتا گائے گھ چار۔ چارے گھ صلاحندا، چارے ويد دے آدھار۔ چارے جگ ونڈے اپني ونڈ ونڈنہارا، ايکنکارا اپني کھيل آپ کھلانيندا، نرِگن سرِگن دے آدھار۔ سرِگن ساچا سنگ نبھانيندا، دس نہ آئے وِچ سنسار۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کرپا کر، ليکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر درباري ليکھا جان دا، آد انت بھگونت۔ کرے کھيل سري بھگوان دا، جُگا جگنت مہاگنت۔ ويس وٹائے کال مہاکال دا، ليکھ چُکائے چيو جنت۔ اپنا منتر اپنا ناؤں آپ سکھال دا، جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کرپا کر، کرے کھيل ہر بے انت۔ ناؤں نرِنکارا آپے دس، اپنے ہتھ رکھے وڈيانيا۔ پنچ نت کايا اندر جائے وس، رُوپ رنگ رکھ نہ کوءے درسانيا۔ کر پرکاش کوٹن رُو سس، نرِگن جوت کرے رُشانيا۔ اپنے اندر آپے بہ بہ رہيا ہس، چنتا غم نہ کوءے رکھانيا۔ آپ اپنے ہويا وس، پار برہم برہم اپنے انک

سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچا شہنشاہ ہر بھگوانا، آد جُگاد سمایا۔ لکھ چوڑاسی دیوے دانا، چیا دان جھولی پایا۔ ایش جیو کھیل مہانا، جگدیش آپ کھلایا۔ اپنا ناؤں دھر فرمانا، لوک مات آپ سنایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں مانس مانکھ کر پروانہ، ہر جن اپنا میل ملایا۔ آپ سنائے اپنا گانا، راگ ناد آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ہر ہر اٹھائیندا، کر کرپا سری بھگونت۔ اپنی بوجھ آپ نبھائیندا، آپ جنائے نیا منت۔ مت بُدھ آپ سمجھائیندا، سرتی شبدی میلاناری کنت۔ ساچے تخت آپ بہائیندا، وڈ داتا گہر گسپیر گنوت۔ بھکت بھگونت ویکھ دکھائیندا، کرے کھیل آد آنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ لیکھا جانے جیو جنت۔ جیو جنت ہر جانا، لکھ چوڑاسی کایا پھول۔ گرگھ وِرا آپ پچھانیا، ساچے کنڈے ہر ہر تول۔ چرن کول کول چرن دیوے ساچا مانیا، وڈیائی دیوے اُپر دھرت دھول۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آتم آتر رہیا مول۔ آتم آتر وسیا، پُرکھ بدھاتا بے پرواہ۔ آد جُگادی پھرے نسیا، جن بھگتاں بنے ملاح۔ شبد نِرا تیر ایکا کسیا، ایکا کارا ایکا وار دیوے لا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دئے سمجھا۔ ہر جن ہر سمجھائیندا، آپ اپنا پردہ کھول۔ مانس جنم مات دوائیندا، لکھ چوڑاسی وچوں انمول۔ اپنی بوجھ آپ نبھائیندا، اندر وڑ انحد وجائے ڈھول۔ بجر کپاٹی آپ کھلاییندا، سدا سہیلا وسے کول۔ امرت جام آپ پیائیندا، سچ سچ دیوے اپنی پائل۔ اپنا کیتا قول نبھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چکائے پردہ اوہل۔ پردہ اوہلا چکنا، ہر سنگر آپ چکائے۔ گر سکھ تیرا پینڈا گنا، رِوداس چمارا لیکھ لکھائے۔ اتم ویلا نیڑے ڈھلنا، جگ چوکڑی رہے وہائے۔ ست سرُپ ہو ہو سری ہر گنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہے۔ گر سکھ تیرا اُجل کرے کھنا ساچا کھٹرا آپ صلائے۔ تیری جنم جنم دی میٹے بھگھنا، آتم آتر درس دکھائے۔ تیری پوری کرے سکھنا، سکھی گھر اک وسائے۔ اٹا مات گر بھ نہ ہوئے رُکھنا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائے۔ پنج واکارا تیرے وچوں پٹنا، جڑ لگی رہے نہ رائے۔ تیرا اندروں تیرا ستارا آپے بھٹنا، سنگر پورا دئے پرگٹائے۔ تیرا جھوٹا گڑھ گر پورے آپ لُٹنا، مایا ممتا موہ مٹائے۔ تیرا واکارا اپنی ہتھیں کٹھنا، دیوے آنت سزائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا آپ گنائے۔ نو نو جنم نہ لیکھا جانا،

مَٲس مَٲس رُوٲ دھرا۔ ٲھر دا رہیا بال انجانیا، مت من بُدھ نہ چلے کوئے ٲٲرا۔ اپنا گھر نہ کسے ٲچھانیا، در در رہیا ٲھیری ٲا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، لیکھا جانے دُھر در گاہ۔ دُھر در گاہی لیکھا لکھ دا، آد آنت اینکار۔ سکھیا کسے کولوں نہ سکھ دا، سکھ سکھیا سکھا ونہار۔ ہر کا بھانا کدے نہ مٹدا، نہ کوئی ہوئے میٹنہار۔ رُو داس ٲمارا راہ دے ٲربھ ملن دی سک دا، سک ایکا میت مُرار۔ ناتاٹے اوچ نیچ دا، راؤ آئے رنک دوار۔ کرے کھیل ہر جگدیش دا، جگت جگت دے آدھار۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، لیکھا جانے لکھنہار۔ لیکھا لیکھ لکھائیندا، لکھنہار گوپالا۔ رُو داس ٲمارے دیا کمائیندا، دینا بندھٲ دین دیا لا۔ ہتھ کسیرا اک دکھائیندا، جگت جانے نہ کوئے مالا۔ گنگا رام کیوں ٲچھتائیندا، کرے کھیل ہر نرالا۔ کسیر یوں کنگن آپ وٹائیندا، کر یا کھیل بن دلالا۔ من متا آپ ودھائیندا، ترے گن مایا جگت جنجالا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، ٲھل ویکھے لگا ڈالا۔ ساٲا کنگنا ایکا کنگن، کندھی ٲار کوئے نہ جائیا۔ تن من کا یا چاڑھے رنکن، اتر کدے نہ جائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے وچ برہنڈن، کھو جے سرب لوکائیا۔ ایکا کنگن دیوے دنڈن، جنم جنم دی میل دھوائیا۔ لیکھا جانے وچ ورہنڈن، ٲار برہم بے ٲرواہیا۔ رُو داس ٲمارا گائے ایکا چھندن، انتر رام نام لو لائیا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، لکھیا لیکھا دے سمجھائیا۔ لیکھ لکھایا ہر گوہنڈ، لیکھا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ رُو داس ٲمارے نہ کوئی ہر کھ سوگ دے ٲند، ٲنتا ٲکھا نہ کوئے دکھائیندا۔ ایکا اوٹ رکھے ہر بخشند، ٲرن کول دھیان لگائیندا۔ بھگت بھگونت بنائے ہنڈ، نادی سٹ آپ اُٲجائیندا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، آپ اپنا کھیل کھائیندا۔ کنگن گیا کنگن دوار، کنگن کنگن ہتھ نہ آئیا۔ رسنا بول بول جیکار، رُو داس ٲمارا اک سٹائیا۔ توں ٹھگ میں ٹھگنہار، ٲار برہم ٹھگوری رہیا ٲائیا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، ٹھگ نال ٹھگ کرے گڑمائیا۔ رُو داس ٹھگیا گیا باہمن، اپنا بھو نہ مول جنایا۔ گنگا رام ٹھگیا رُو داس نہ بنیا ضامن، کنگن اک ٲڑایا۔ کرے کھیل ہر بھگوانن، دوہاں اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، ایکا گن دے دکھایا۔ گن دکھائے ہر بھگونت، رُو داس رنگ رنگائیا۔ رویداں ملیا ہر ہر کنت، ناری اپنی خوشی منائیا۔ ٲاٹے ٲیتھڑ ٲیتھڑا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوٲ ہر، آپ اپنی کرٲا کر، ایکا ت دے سمجھائیا۔ براہمن رووے کرے ٲکار، نیز نیر اُٲھالیا۔ کنگن ویکھ ہو یا

ہنکار، مایا ممتا موہ ودھا لیا۔ ناتائٹیا اینکار، مانس جنم ایویں گالیا۔ چرن دھوڑی ڈھیہہ ڈھیہہ منگے چرن چھار، آگے اپنی جھولی ڈاہ لیا۔ ہوں بھکھک بھکھاری آیا دوار، منگے بن سوالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ بن دلایا۔ رِوداس چھار سنایندا، انتر آتم کر دھیان۔ تیرا میرا میرا تیرا ایک کنت نظری آئیندا، ایک مندر اک مکان۔ تیری مہما پنڈت نہ کوئے گنایندا، تیرے اُپر مہر کرے بھگوان۔ گنگا ہوئے تیرے نال ہتھ ملائیندا، کنگن بخشیا اپنا دان۔ جیو جگت بھيو کوئے نہ پائیندا، بھلے بال نادان۔ تیری میری میری تیری اپنی ہتھیں گنڈھ پوائیندا، شبد جنائے ڈھر فرمان۔ کلج کنڈھے آپ بہائیندا، دوہاں دکھائے اک استھان۔ پرماند آپ سماندا، پر م پُرکھ وڈ مہربان۔ میرا میرا اپنے وچ ملائیندا، تیرا دھرے جگت نشان۔ نو نو گیرا آپ چلائیندا، چوتھے جگ کرے کلیان۔ مانس مانس روپ وٹائیندا، مانکھ ہوئے چتر سُبجان۔ مانو اپنی گود بہائیندا، ایک دیوے ساچا دان۔ اتم پنڈھ مکائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ کلج اتم ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا نوجوان۔ بال بردھ نہ روپ دھرائیندا، ایک نورو نور مہان۔ آوندا جاندا دس نہ آئیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جنایا ہر فرمان۔ کلج اتم آونا، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی پنڈھ مکاونا، گر اوتار دین گواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج اپنی گود بہاونا، بھيو ابھید اپنے وچ چھپائیا۔ نرگن روپ آپ دھراونا، جوتی جامہ جوت جگائیا۔ رو رو تیرا ساتھ نبھاونا، داس داس سیو کمائیا۔ شبدی شبد میل ملاونا، شبد وچولا اک رگھرائیا۔ ساچا ڈھولا اک سناونا، اپنا ناؤں کر رُشائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا روپ دھراونا، ہنگ میلے سنج سُبھائیا۔ سوہنگ اکھراک بناونا، ناری کنت برہم پاربرہم ایک سنج سُبھائیا۔ گنگا رام تیرا جنم پھیر دواونا، پنج ست دے وڈیائیا۔ پنجاں تتاں بھيو کھلاونا، ست ستوادی ستواں در آپ دکھائیا۔ ستونجا سال گھ چھپاونا، مانس پردہ پھیر چکائیا۔ پچھلی آيو اپنے لیکھے لاونا، آگے مارگ آپے پائیا۔ باراں ہاڑ لکھیا پور کر اونا، بھل کدے نہ جائیا۔ جو سنا سوا اپنے وچ لکاونا، آپا تیرے وچ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ پوری آس کرے کرنے یوگ، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ پہلاں پچھلے جنم دا کٹے جوگ، کوڑا روگ دے گوائیا۔ دوجے شبد سرت کرے سنجوگ، گر سنگر میل ملائیا۔ تیجے آتم سیجا بھوگے بھوگ، بھسمر مر کدے نہ جائیا۔ چوتھے گھراک دکھائے ساچا جوگ، سوہنگ شبد

آتم پر ماتم ایکا رنگ رنگا نیا۔ پنچم لیکھا جانے کا قلعے کوٹ، پنچم ناد شبد دُھن سنائے سچی شنوائیا۔ چھیویں گھر اگادھ بودھ، بودھ اگادھی ایکا اکھر دے پڑھائیا۔ ستویں ست ستوادی لیکھا جانے چوواں لوک، لوک پر لوک ہوئے سہائیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں دیوے موکھ، کمتی گر چرن گرسکھ تیرے پیراں ہیٹھ دبا نیا۔ نو دوار ہر کھ چکائے سوگ، چنتا چکھا نہ کوئے جلا نیا۔ دسویں درس دکھائے اموگھ، سوت جاگت ایکا رنگ سما نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، اپنا بھیو آپ گھلا نیا۔ ہر ہر بھیو گھلاونا، کا یا اندر بنک دوار۔ آپے برہم پار برہم میل ملاونا، ساچی سیجا کرے پیار۔ جوت نرنجن دیپ جگونا، آٹھ پہر رہے اجیار۔ انحد نادى ناد وجاونا، آپے گائے منگلاچار۔ بجر کپائی توڑ تڑاونا، ناتا توڑے دھواں دھار۔ اگنی تت آپ بوجھاونا، امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار۔ نا بھی کول آپ اٹاونا، کول کولا پاوے سار۔ ایڑا پننگل آپ سمجھاونا، دیوے مت سچی سرکار۔ ٹیڈھی بنک پار کراونا، سکھمن رکھے اپنی دھار۔ جگت واسنامیٹ مٹاونا، من منو آنہ کرے خوار۔ ساچی مت بدھ اک دساونا، ہر چرن پریتی سچ پیار۔ جگت ریتی ویکھ دکھاونا، پنت پنتی کرپا دھار۔ پہلی پنتی کی پھول پھلاونا، اُپر پردہ دیوے ڈار۔ اگے ہوئے آپ ضامنا، مارگ دتے اک سکھال۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامنا، گرسکھ ہوئے نہ تیرا زوال۔ میٹے رین اندھیری شامنا، جلوہ نور دکھائے اک جلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے لال۔ لال انملڑا میلیا، گرسکھ کر پیار۔ ایکا مندر وسے گرو گرسکھ چیلیا، سوہے بنک دوار۔ ہر پایا سجن سہیلیا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ رائے دھرم دی کٹے جیلیا، چتر گپت نہ کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایکا ساچا ور، ہر جن بنے در بھگھار۔ ہر جن بھگھاری منگدا، ایکا نام انڈٹھ۔ سنگر پورا چولی رنگدا، جگ جگ کرے ساچا ہت۔ وجائے تال نام ایکا مردنگ دا، ویس اولڑانت نوت۔ رس مانے سچ پنگ دا، آتم سیجا بہہ بہہ مت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، مانس جنم لیکھ چکائے، پورب کرماں جت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اٹھے پہر اک جمال رکھائے، سُنن سکھوپت جاگرت تریا ایکا روپ درسائے، نہ کوئی وار نہ کوئی تھت۔

☆ ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ میلا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُڑ ☆

آد پُڑھ ایکا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیا نیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر آپ اُپا نیا۔ نر بھے بھو نہ رکھے کوئے ڈر، بھے اپنا سرب جنایا۔ کرے کھیل اگم اپر، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ سو پُڑھ نرنجن روپ اول، ہر ہر ساچا آپ دھرائیندا۔ کرے کھیل اک اگلا، عقل کل دھاری اپنا بل اُپجائیندا۔ اپنے نور آپے رلا، اپنا میل آپ ملائیندا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، سچ دوارا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر پُڑھ نرنجن نر اکارا، نر ویر ناؤں دھرائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ الکھ الکھنا کھیل اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا پُڑھ اکال، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ گھر سچی دھر مسال، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ سدا سہیلا چلے نال نال، اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنی کرے آپ پر تپال، پر تپالک وڈ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، نور و نور ڈگمگائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، ہر ہر آپے دیکھ وکھائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑ ٹھٹھیارا، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ آپے وسے سچ دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا پُڑھ ابناس، ایکا رنگ سمایا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماش، ساچی منڈل راس رچایا۔ آپ اپنا ہوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمایا۔ آپے اپنے نچ مندر کر کر واس، گھٹ اپنا روپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو اپنے وچ رکھایا۔ سری بھگوان سرب گن داتا، ایکا ایک وڈی وڈیا نیا۔ آپ بنائے اپنی ذاتا، اتم اپنی ذات رکھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، گودی گود نہ کوئے بہایا۔ نہ کوئی سنائے سنے گا تھا، کرے کرائے نہ کوئے پڑھایا۔ سرب کل آپے سمر تھا، سمر تھ پُڑھ وڈی وڈیا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ وکھایا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیارا، انھو اپنی دھار چلائیندا۔ اپنے پرکاش ہو اُجیارا، نور ظہور آپ کرائیندا۔ آپ سہائے اپنا سچ دوارا، در گھر ساچا آپ بنائیندا۔ کرے کھیل ایکا وارا، دوجی دھار نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل زرگن ہر، زراکار اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر مندر ہر سہائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، آپے
 ویکھ وکھائیندا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ آپے سچ سگھاسن بیٹھا چڑھ، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا رُوپ آپ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچا آپے کھول، اپنی دیا آپ کماٹیا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، اڈول بے پرواہیا۔ آپے تولے اپنے تول، تولنہارا اک
 ہو جائیا۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، ست مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، آپے ہوئے پتا مانیا۔ پتامات ہر
 زرنکارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے جنے ست ڈلارا، شبدری ناؤں دھرائیندا۔ آپے ونج کرے ونجارا، اپنا ہٹ آپ چلائیندا۔ آپے دیوے سچ بھنڈارا، وست
 امولک آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ اپنی دھار آپے دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کرن آپا
 وچ آپے کڈھ، کرے کھیل ساچا ہر، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ رُوپ دھرائے ناری نر، ناری کنت آپ ہنڈھائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم دھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دھر فرمانا راج راجانا، ہر اپنا آپ سٹائیا۔
 ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، ساچا سیس تاج سہائیا۔ ست سرُوپی اک کمانا، وڈ بلوانا آپ اٹھائیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سماٹیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، ہر ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ اپنا رُوپ کر پر تکھ، وشو وشنوؤں ناؤں
 دھرائیندا۔ آپ اپنا کیتا وکھ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن
 آپے پائیندا۔ وشنوؤں اندر بندھن پا، اپنی دھار وہائیا۔ پرمانندن گیا سما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی چرن دھوڑی چندن مستک اک لگا، ایکا نور نور رُشناٹیا۔
 ایکا کول لئے کھلا، کول کولا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشنوؤں اندر کول دھار، ہر امرت امر
 کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، زرگن سرگن رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت ہوئے اُجیار، تتوت نہ کوئے بنائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈے اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو
 نہ آئیندا۔ آپے برہم کر پسا، اپنا ناؤں آپ اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ آپے

برہما ویتا جایا، جننی جن آپ اکھوائیندا۔ آپے وشنوں گود اٹھایا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ آپے شبد اگنی اک سنایا، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آپے دائی دایا بن بن سیو کمایا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے تھر گھر پار کرایا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آپے وشن برہما گھاٹ لئے گھرایا، گھرنہار آپ ہو جائیا۔ آپے اپنے رنگ سمایا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ آپے اپنی سُن اگم ڈیرہ لایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو نہ کسے جنایا۔ سُن اگنی ہر سما، اپنا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما در بہا، ایک حکم سنائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک شکر چرن دھوڑی لئے رما، روپ انوپ آپ وکھائیندا۔ مستک کٹکا دیوے لا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ تئاں لیکھا دئے سمجھا، ایک اگن جنائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے بالک روپ وٹائیندا۔ وشنوں پھڑے ہر ہر بانہہ، برہما شکر ہتھ ملائیندا۔ شکر رکھ چرن دھیاں، پُرکھ ابناشی اک منائیندا۔ کرے کھیل ہر وڈ مہرواں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ وشن و شو کر تیار، ہر ساچے دیا کمائیا۔ ایک بخشے چرن سہارا، ایک اوٹ رہیا سمجھائیا۔ ایک ست دئے بھنڈارا، ستو گنی نام رکھائیا۔ ایک برہما کرے بھکھارا، ایک وست رہیا درسائیا۔ ایک نام کرے اجیارا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ چارے کھ دئے سہارا، رسنا جہوا آپ ہلائی۔ آپے کھولے بند کوڑا، پار برہم برہم ایک اگن جنایا۔ آپے بنے سچ لکھارا، اپنا بھیو آپ گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر درگاہیا۔ دھر درگاہی کھیل کھلائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ بھولا ناتھ آپ جگائیندا، چرن کول لئے چھہا۔ ساچی دھوڑی خاک رمائیندا، سیس جگدیش اپنے چرناں ہیٹھ دبا۔ ایک حکمی حکم سنائیندا، ہر جو رکھے اپنی سد رضا۔ ایک شستر ہتھ وکھائیندا، تئاں مول ترسول دئے وکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست دئے پھڑا۔ ساچی وست ہر نرنکارا، ست ست آپ ورتائیا۔ وشنوں دیوے اک آدھارا، بھل کدے نہ جائیا۔ برہے دیوے چرن کول اک سہارا، ایک در وکھائیا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک کرے پڑھائیا۔ شکر بنائے اک ونجارا، ایک اگن دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راجس تامس تامس راجس سائیک سنگ آپ نبھائیا۔ ترے گن تت آپ اُپا، ہر ترے گن میل ملایا۔ کریا کھیل بے پرواہ، بھیو کسے نہ آیا۔ چارے وید رہے صلاح،

صفتی صفت ہر صلاحیا۔ وشن برہما شو ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنا، چرن کول دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ ہر پردہ آپ اٹھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ وشنوں اک نشان دکھائیندا، ست پڑکھ نرنجن ہو مہربان۔ برہما اک گیان درڑائیندا، سو پڑکھ نرنجن گن ندھان۔ شکر ایک گھر بہائیندا، ہر پڑکھ نرنجن دیوے دان۔ ایک نارا حکم سنائیندا، بھل نہ جائے بن نادان۔ آد نرنجن دیپ جگائیندا، جوتی نور ہوئے مہان۔ سری بھگوان مارگ پائیندا، دیوے دھر فرمان۔ ابناشی کرتا انگلی لائیندا، آپ دکھائے سچ مکان۔ پاربرہم اپنا درس دکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ پاربرہم ہر جان دا، جانہار کرتار۔ وشن برہما شو کی لیکھا جانے سری بھگوان دا، سری بھگوان گن ندھان۔ آد جگاد لیکھا اک مہربان دا، مہربان نوجوان۔ بال انجانے آپ اٹھال دا، در دوارے دیوے مان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک رکھائے ساچی آن۔ ہر ایک آن رکھائیندا، وشن برہما شو جگا۔ ہر ایک بندھن پائیندا، نہ سکے کوئے تڑا۔ ہر ایک اندر بہائیندا، چرن کول دئے سمجھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید دئے کھلا۔ ہر ساچا بھید کھلائییندا، ناؤں نرنکارا آپے بول۔ وشن برہما شو جگائیندا، ناد وجائے اپنا ڈھول۔ ساچی سیوا آپ دکھائیندا، ترے ترے کڈے تول۔ لکھ چوراسی جھولی پائیندا، آپ بنیا رہے انھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت آپے رہیا مول۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، سو پڑکھ نرنجن آپ سمجھائیندا۔ ترے ترے لیکھا آپے ورنا، دوسر اور نہ کوئے پرنائیندا۔ اک دوجے دا لڑ پھڑنا، بھل کوئے نہ جائیندا۔ وشنوں بھنڈارا گھر گھر دھرنا، در در رزق سبائیندا۔ برہما برہم روپ جیو جنت کرنا، تیری ونڈ ونڈائیندا۔ شکر تیرے ہتھ رکھایا مرنا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ تیاں وچولا آپے بنا، شبد سنہیہرا اک سنائیندا۔ میرا لیکھ کسے نہ پڑھنا، لوک مات ہتھ کسے نہ آئیندا۔ میرے پوڑے کسے نہ چڑھنا، اپنا پوڑا اپنے وچ چھپائیندا۔ آد جگاد وشن برہما شو اپنی بخشے ساچی سرنا، چرن کول دھیان اک دکھائیندا۔ اپنی کرے آپے کرنا، کرتا پڑکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہ جے نہ کدے مرنا، انھو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ایک لڑ ہر ہر پھڑنا، پڑکھ ابناشی آپ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ ہر سمجھایا شبد گن، ترے گن تت وچار۔ آد جگاد فریاد لئے سن، اٹھل گر کرتار۔ اپنے وچوں کڈھے چن، آپ

آپا کر پیار۔ آپ وجائے اپنی دُھن، نادانادی اک ستار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں دیوے اک آدھار۔ تیاں سُنیا ہر کا بھاؤ، بھے
 وچ بیٹھے سپس جھکائیا۔ پر بھ تیری سیوا کرن داسدا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ ساڈی دات تیرا ناؤں، وسر کدے نہ جائیا۔ ساڈی مات تُوں ساچی
 ماؤں، پتا تیری گود سہائیا۔ آد جگاد پکڑنا باہوں، ہوں بالک بال سکھائیا۔ سدا سد رکھنی ٹھنڈی چھاؤں، سمر تھ تیری وڈیائیا۔ تیرے ہتھ ساڈا نیاؤں،
 نیوں نیوں بیٹھے نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہوئے سدا سہائیا۔ سدا سہائی ہوونا، تیاں کری پکار۔ لکھ چوڑاسی تیرا ناؤں
 یج بوونا، لوک مات ہوئے اُجیار۔ تیرا رُپ تیرا رنگ تیرا سنگ کدے نہ کھوونا، بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 بخشِی سچ پیار۔ سچ پیار منگدا، وشنوں نین اٹھا۔ ہر ہر چولی رنگدا، رنگ میٹھی اک چڑھا۔ شکر دیکھے کھیل سورے سرنگ دا، چرن دھوڑی تن رما۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں دیوے اک صلاح۔ سچ صلاح دیونہارا، ایکا حکم جنائیا۔ لکھ چوڑاسی کر آکارا، زرگن سرگن رُپ دھرائیا۔
 گھر گھر اندر بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر اُجیارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ گھر گھر امرت بھر بھنڈارا، کوئی گھ سہائیا۔ گھر
 ناد پتی دھکارا، انحد آپ الائیا۔ گھر گھر مندر کر پسارا، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ گھر گھر ناری کنت بھتارا، گھر گھر سچ ہنڈھائیا۔ گھر گھر سخیاں منگلپارا،
 گھر گھر گیت گوہند الائیا۔ گھر گھر وسے دھواں دھارا، گھر گھر سُج مسان دکھائیا۔ گھر گھر وسائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، گھر گھر آسا ترشاناچ نچائیا۔
 گھر گھر جوٹھ جھوٹھ کر پسارا، گھر گھر ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیا۔ گھر گھر بھکھانگتا پھرے وارو دارا، گھر گھر کرے پتی شہنشاہیا۔ گھر گھر ہووے چوبدارا، گھر
 گھر بیٹھا لکھ جگائیا۔ گھر گھر وشنوں دئے سہارا، گھر گھر برہما برہم جوت پرگٹائیا۔ گھر گھر شکر وجائے تال نگارہ، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ گھر گھر لکھ چوڑاسی
 کرے کھیل آپ کرتارا، دس کسے نہ آئیا۔ برہما وشن شوہر دئے ہلارا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ سیوک سیوالائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، برہما وشن شو شکر منایا۔ پُرکھ ابناشی تیری دھار، تیرے اگے دئے
 ٹکایا۔ ہوں سرگن رُپ گھر نیہارا، زرگن تیری ونڈ ونڈایا۔ تُوں داتا اندر باہر، گُپت ظاہر تیرا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا

دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون وار کون تھت کون روپ کرے ہت، کون دھام کون رام کون روپ دھرے بھگوان، نرگن نرگن میلا لئے ملایا۔ نرگن ہر سمجھائیندا، نرنگار کرتار۔ لکھ چوراسی سرگن روپ دکھائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا، من مت بدھ دے ادھار۔ جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے ہوئے ونڈنہار۔ اپنا ویس آپ کرائیندا، ویس اولٹا ایکنکار۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، آپے بولے سچ جیکار۔ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا، آپے اندر آپے باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلاونا، ہر ساچا سچ سمجھائے۔ لکھ چوراسی تن ہنڈھاون، گھٹ گھٹ اندر جوت جگائے۔ نرگن سرگن میل ملاونا، سرگن نرگن ایکا رنگ رنگائے۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی انس بناونا، سٹ ڈلارے لئے اٹھائے۔ چارے ویداں آپ پڑھاون، اپنی ویدا آپ جنائے۔ چارے کھانی آپ اُپجاون، اندج جیرج اُتبج سیتج اپنے لیکھے لئے لگائے۔ نو دوارے آپ کھلاونا، جگت واسنا وچ رکھائے۔ نو کھنڈ پر تھی آپ پرگٹاون، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائے۔ چار جگ گیرا آپ دواونا، چارے کٹناں پھیرا پائے۔ چارے ورنناں آپ اُپجاون، کھتری براہمن شوڈر ویش ناؤں دھرائے۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا اپنے ہتھ رکھاون، وشن برہما شو سیو کمائے۔ گر اوتار سیوالاونا، لوک مات کرے رُشنائے۔ بھگت بھگونت بھو کھلاونا، ساچے سنتاں ایکا بوجھ بوجھائے۔ گرگھ گرگر گود بہاون، آپ اپنا درس کرائے۔ گرگھ ساچا سنسالاہونا، سنگر پورا نظری آئے۔ جگ چوکڑی اپنا بندھن پاونا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائے۔ برہما وشن شو بھل نہ جاون، پُرکھ ابناشی آپ سمجھائے۔ دوارے بہہ بہہ ایکا گاونا، سو پُرکھ نرنجن اک دھیائے۔ کلجگ ویلا اتتم آونا، ابناشی کرتا ہوئے سہائے۔ نرگن اپنا ویس وٹاونا، جوتی جامہ کر رُشنائے۔ مندر مسجد گرودوار نہ کوئے بناونا، اپنی کل آپ ورتائے۔ ساچا شبد اگنی ڈھولا ایکا گاونا، لکھن پڑھن وچ نہ آئے۔ دو جہاناں کھیل کھلاونا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا تحم سنائے۔ گرگھ ساچے مات جگاون، جگ جگ وچھڑے لئے ملائے۔ چارے ویداں پھول بھلاونا، برہما ویتانال رلائے۔ پُران اٹھاراں بھو کھلاونا، وید ویاسا آپ اٹھائے۔ گیتا گیان آپ درڑاونا، اٹھاراں دھیائے آپے گائے۔ انجیل قرآنا پردہ لاہونا، تیس تیس ایکا گرہ دے سنائے۔ کھانی بانی آپے گاونا، راگ چھتیس رہے شرمائے۔ وشنو تیرا قول نبھاون، پُرکھ ابناشی ہوئے سہائے۔ برہما تیرا

برہم رُوپ تیرے وِج ٹکاونا، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ شکر تیری پیاس بُجھاونا، لکھ چوڑا سی تیری جھولی پائے۔ پورب لیکھا پور کر اوند، پار برہم بے پروا ہے۔ نانک میل مل ملاونا، گوہند ایگا گھر دکھائے۔ سمبل نگری دھام سُہاونا، دھرت دھول نہ کوئے وڈیائے۔ باڈی کوئے نہ بنت بناونا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائے۔ تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑاونا، بہتر ناڑ میل ملائے۔ اندر وڑ وڑ آسن لاونا، اُچے ٹلے پر بت سو بھاپائے۔ گوڑ براہمن کھیل کھلاونا، پوت سپوت ایکا جائے۔ وِشنوں پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر سچا پاتشا ہے۔ برہما تیرا انک اپنے وِج سماونا، انگیکار آپ کرائے۔ شکر تیرا پندھ مُکاونا، تھر کوئے رہن نہ پائے۔ چوتھے جگ آپ مٹاونا، نہہکنک ناؤں رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وِشن برہما شو دیوے ور، ور داتا ہر رگھرائے۔ ور دیا ہر بھگوان، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائی۔ اتم مٹے کل نشان، کال مہاکال کرے صفائی۔ پرگٹ ہوئے آپ دیاں، دین ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ہرجن ساچے لئے ملائی۔ سَتجگ تریتا دوا پر جنم جنم گھال جو رہے گھال، پورب لیکھا لیکھے پائی۔ حال مُریداں سُنے آن، مُرشد بنے بے پروا ہیا۔ دید عید دو جہان، جلوہ نور آپ درسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھجو آپ سمجھائی۔ کلجگ اتم آونا، پُرکھ اگم اپار۔ نرگن رُوپ دھراونا، دس آئے نہ وِج سنسار۔ شبد کھنڈا اک چکاونا، دو جہاناں مارے مار۔ برہمنڈاں ویکھ دکھاونا، لوآں پُریاں دئے ہلار۔ وِشن برہما شو پندھ مُکاونا، کروڑ تیتیس کر خوار۔ سُرپت راجا اند رہن نہ پاونا، ویلے اتم آوے ہار۔ چوتھے جگ پندھ مُکاونا، جگ چوکڑی پار کنار۔ چارے ویداں وقت مُکاونا، پُران اٹھاراں بٹھے بھار۔ شاستر سمرت مگھ چھپاونا، اُچی کوک نہ کرے پکار۔ گیتا گیان اپنے وِج ٹکاونا، دھر رُوپ سری بھگوان۔ انجیل قرآنا کھ شرامونا، کوئے نہ گائے اپنی وار۔ بانی کھانی اک سمجھاونا، نرگن داتا پروردگار۔ لاشریک آپ ہو جاونا، کرے کھیل سانجھا یار۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا رُوپ آپ پرگٹاونا، جامہ لوک مات وِج دھار۔ مہابلی بل دکھاونا، آپے اترے اپنی وار۔ ماتا لگھ نہ کسے رکھاونا، پتا کرے نہ کوئے پیار۔ ابناشی کرتا اپنا کھیل کھلاونا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ سمبل نگری بھاگ لگاونا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا تخت آپ سُہاونا، اُپر بیٹھ سچّی سرکار۔ سیس ساچا تاج ٹکاونا، ہتھ نہ آئے وِج سنسار۔ کلجگ سَتجگ آپے کاج رچاونا، کرے کاج آپ نرنکار۔ کوڑی کریا پندھ مُکاونا، لیکھا لگھے اپار۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو رہنا خبردار۔ خبردار ہر خبر کرانیندا، کلجگ انتم جوتی جامہ پا۔ شبد اگئی ڈنک وجانیندا، نرگن نرویر رہیا سنا۔ سویا کوئے رہن نہ پانیندا، گھر گھر پھیری رہیا دکھا۔ چاروں گنت اٹھ اٹھ دکھانیندا، دہ دشا پنڈھ مُکا۔ راہ وچ نہ کوئے اٹکانیندا، سب بیٹھے سیس جھکا۔ سجدہ سب دا ویکھ دکھانیندا، پیر دستگیر ملا شیخ مسائق کرن دُعا۔ جگت کعبہ ویکھ دکھانیندا، نورو نور ہو رُشنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اک اگلا نوجواں۔ نوجواں پروردگارا، خالق خلق ویکھ دکھانیا۔ مقامے حق بولے ایکا نعرہ، سچ محرابے آسن لایا۔ چار گنت ویکھے ایکا وارا، چوڈاں طبق پھیرا پانیا۔ اللہ رانی سنے پکارا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، یاری یار نال نبھانیا۔ کرے کھیل اپرا پارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حق حقیقت ویکھنہارا، حق حق اپنی دھار رکھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو سو چرانوے چو کڑی جگ راہ رہیا تک، کلجگ ویلا انتم آیا، آنت دیوے پنڈھ مُکانیا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پرا ضلع گرداس پُر ★

ہر کھیلے کھیل تماش، کل اپنے ہتھ رکھانیندا۔ آکاش کر نرگن پرکاش، اپنی کرن جوت جگانیندا۔ جوتی نور شاہو شتاباش، جلوہ اپنا آپ دھرانیندا۔ اپنی اچھیا اندر کر کر واس، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا انگ آپ رکھانیندا۔ اپنی دھرنی آپ اپا، دھولا دھول آپ ہو جائیا۔ جل جل رُپ آپ وٹا، اپنا نیر آپ وہانیا۔ اپنی بنب آپ پرگٹا، آپے ویکھ دکھانیا۔ آپے مہینل ناؤں دھرا، مہما اپنے وچ رکھانیا۔ آپے تھل تھل ڈیرہ لا، اپنی دھوڑی آپ اڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا ویکھ دکھانیا۔ آپے سورج سوریا دیوے دات، اندٹھ آپ ورتانیندا۔ آپے اپنے پرکاش ویکھے مار جھات، اپنی کرن نین گھلانیندا۔ آپے سیوالائے بوہ بدھ بھانت، سیوک سیوا سچ جنانیندا۔ آپے لیکھا جانے آد جگاد، اپنا گیترا آپ بھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ رکھانیندا۔ آپے دھول دے سہارا، ہر جگدیش وڈی وڈیانیا۔

آپے جل کرے پیارا، نیر سیر اُپائیا۔ آپے دوہاں وچولا سرجنہارا، انتر اندر کرے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے سمجھائیا۔ اپنی کرن ہو اُجیارا، انہو دھار چلائیندا۔ اپنا نیتز کر پسارا، اک اک نال ونڈ ونڈائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، اپنا ت وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اہید آپ رکھائیندا۔ دھرتی دھول چرن خاک، ہر اپنی آپ اُپائیا۔ آپے کرے پاکی پاک، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنی کرپا آپے لئے رکھ، اپنی اچھیا اُپر اُکائیا۔ دُجا کوئے نہ سکے بھار چک، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ پر تھم پر تھمی کری وکھ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ سورج جوتی ایکا دھار، ہر داتا آپ دھرائیندا۔ اپنا نین کول اُگھاڑ، ایکا کرن پرگٹائیندا۔ ایکا پلک ہوئے اُجیارا، خالق اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکا فلک کرے پسار، اپنا نور ظہور رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ت آپ پرگٹائیندا۔ اپنے چرن مل مل دھو، ہر اپنی سیو کمائیا۔ اپنا چرن آپے چھوہ، اپنی بنت بنائیا۔ اپنی کرنی کرے آپے لو، پرکاش پرکاش آپ جنایا۔ آپے جانے اپنی سو، سو پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھوڑی خاک دے وڈیائیا۔ چرن دھوڑی جائے لتھ، ہر ساچا آپ لہائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد آد جانے اپنی گتھ، اپنی مہما آپے گائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، زرنجن سیوا سچ کمائیندا۔ چرن دھوڑی اُپر رکھ، چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ چرن دھوڑی خاک دبا، دیاوان دیا کمائیندا۔ چرن چرنودک نال رلا، سنج سنج ویکھ رکھائیندا۔ دوہاں میلا سنج سبھا، زرنجن زرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے پوت ماں، پتا ساچی گود سہائیندا۔ اک جنائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگوانا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نور نور نور مہانا، کرنی کرن کرن پرگٹائیا۔ آفتاب دیوے دانا، اُلفت اپنی آپ رکھائیا۔ مہرباں ہوئے مہربانا، مہبان سچا شہنشاہیا۔ اپنا ویکھے مار دھیانا، چرن کول دھیان لگائیا۔ دھرتی دھول دے اُکانا، سچ مکانا آپ بنائیا۔ جل جل روپ وچ سمانا، اپنا امرت آپ وہائیا۔ کرے کھیل آپ مہانا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اہید اپنا اپنے وچ چھپائیا۔ دھرتی جل جل میل ملایا، خاکی خاک سہائیندا۔ دھوڑی دھوڑ

ٹکا لایا، اتر کدے نہ جائیندا۔ چرن کول کول نیر چھپایا، ایک رس بھرائیندا۔ دوہاں وچولا بے پرواہیا، ایک گھر بھائیندا۔ اتر اندر میل ملایا، دس کسے نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرن آپ پرگٹائیندا۔ ایک کرن دین دیال، ہر ساچے سچ اپائیا۔ اپنی اچھیا پرگٹ لال، آپے
 دیونہار وڈیائیا۔ آپے دسے راہ سمکھال، ساچے مارگ آپے پائیا۔ آپے درس دکھائے نال نال، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آپے چلائے اپنی چال، چلن پھڑ
 کوئے نہ پائیا۔ حکمے اندر کھیل اکال، پُرکھ اکال آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرن اپنے نال بندھائیا۔ اپنی کرن آپے بندھ،
 ہر ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے اپنا پنڈھ، سدا سہیلا آپ مکائیندا۔ ادھ وچکار نہ کوئے کندھ، پردہ اوہلا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرن کرن وچ دھرائیندا۔ کرنی کرن کرپسار، پسر اپنا کھیل کھلائیندا۔ اتر اندر کر اُجیارا، آپے گنڈا لائیندا۔ اک اک وند کر
 نرنکارا، ایک ایک نال پرنائیندا۔ ایک ایک رکھے ادھ وچکارا، دس کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اکھنا کھیل کھلائیندا۔ اپنا مستک کر اُجیارا، اپنا
 پردہ آپ اٹھائیندا۔ آپے سوریا دئے آدھارا، سورپیر آپ ہو جائیندا۔ آپے سیتل کر چمنکارا، ٹھانڈا دربارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ آپے مستک پردہ کھولدا، کرپا گن ندھان۔ اپنے کٹڈے آپے تولدا، آپ اپنا کر پچھان۔ اپنے رُپ آپے مولدا،
 مولنہارا اک بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دیبان۔ دُھر دیبان لیکھ اولّا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کرے کرائے اک
 اکلا، عقل کل اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنے نور آپے بلا، اپنا پرکاش آپے وند وندائیندا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ اپنی کرن آپ
 پھڑایا پلا، چھٹ کدے نہ جائیندا۔ اپنے ساتک آپے رلا، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا پائے کھچھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اچھیا اچھیا وچ پرگٹائیا۔ اپنا مستک ویکھ دوارا، اپنا نور نور دھرائیا۔ اپنا نور دئے سہارا، ساتک ست
 ست کرائیا۔ اپنا پرکاش اپنے وچوں کڈھے باہرا، پت پر میثور بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے اپنی لئے انگڑائیا۔ ہر انگڑائی
 اپنی لے، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنے مندر آپے بہ، آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کرے اپنا بھانا آپے سہ، دوسر سر بھار نہ کوئے رکھائیندا۔

جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، كرن كرن كرن وچ اپنا آپ دهر ائیندا۔ كرن كرن آيا باهر، كرتم اپنى دهار وهايا۔ اپنے مستك هو اُجيار، اپنا پرده آپ اُٹھائيا۔ آپے كړے كھيل نرنكار، نرنگن داتا بھيو نه راييا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، اِك اِك اِدھ وچكار آپ سمايا۔ آد آنت كھيل مدھ، خالق آپ كھلائیندا۔ آپے جانے اپنى حد، دوسر بھيو كړے نه پائیندا۔ نور وچوں نور كڈھ، نورى نور دهر ائیندا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، پتا پُوت پُوت وكيه وكھائیندا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كھيل كړ، ساچى كھيل آپ كھلائیندا۔ كھيل كھلائے وڈ مهربان، اپنا رُپ آپ دهر ائيا۔ آپے ديونهارا دان، اپنى دست آپ ورتائيا۔ آپے رو كړ كړ بھان، پر كاش پر كاش آپ سمايا۔ آپے سوريا آپے چن آپے ديوے ست نشان، ست ستوادی سچا شهنشاهيا۔ آپے گيڑا گيڑے دو جهان، اپنى لُھ آپ بھوئيا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، كړے كھيل اِك رُگھرايا۔ ساچا كھيل كھلائیندا، هر سچا پاتشاہ۔ دھرت دھول آپ اُپائیندا، جل جل رُپ رهيا سما۔ بنب اپنى كل ورتائیندا، پار برهم بے پرواہ۔ اپنى بند آپ وكھائیندا، ست دُارا آپے جا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، اپنى جوت لے چمكا۔ اپنى جوت اُجيار كړ، اپنى كھيل كھلائیندا۔ اپنى جوت دهار دهر، دھرت دھول ميل ملائیندا۔ اپنا ولس نرنكار كړ، اپنا روم آپ پر گٹائیندا۔ كوٹن كوٹ رو سس سورج چن ستار گھاٹن گھڑ، اپنے انگ لگائیندا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، آپے اندر بيٹھا وڑ، دس كسے نه آئیندا۔ كوٹن كوٹ ستار، كرن كرن آپ پر گٹائيا۔ نور نور دے سهار، نور نور وچ وُكائيا۔ آپ پر گٹائے ايك وار، مات پت نه كړے جائيا۔ آپ وسائے اِك دوار، سچ مكان اِك سُهائيا۔ آپ لٹكائے اپنے چرن سهار، چرن بندھن ايك پائيا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، آد پُر كھ ايك هر، اپنى مہماگنت بے آنت آپے گائيا۔ رو سس كرتيارا، نين مستك انگ لگايا۔ چرن دھوڑ كھيل اپارا، دھرت دھول وُدياا۔ امرت رس كرتيارا، جل جل نير سمايا۔ پرتھمى آكاش اِك اكھاڑا، هر ساچے سچ لگايا۔ آپے هونے وكيھنهارا، سچكھنڈ بيٹھا سو بھاپايا۔ ايك تحم دے سچي سركارا، بھل كړے نه جايا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، اپنا بندھن ايك دے وكھايا۔ ايك بندھن هر هر ناؤں، اپنا آپے پائیندا۔ آد جُگاد وسنا ايك تهاؤں، سو تھان سُهواو جس تھان آپ سُهائیندا۔ آد جُگاد چينا ايك ناؤں، ناؤں نرنكارا آپ پڑھائیندا۔ آد جُگاد ايك پتا ايك ماؤں، اپنا

گھر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ایک ایک سو جنائیندا۔ بھيو جنائے ہر کرتارا، اپنی دیا کمائیا۔ سیوک سیوالائے اپرا، ساچی سیوا آپ سمجھائیا۔ کرنی کرن کرے اُجیارا، رُوس ڈمگائیا۔ دھرنی دھرت کر پیارا، چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ ایک شاہ اک سکدارا، ایک حکمی تھم پھرائیا۔ ویلا وقت نہ کوئے وچارا، تھت وار نہ کوئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھندے آپے لائیا۔ ساچا شبد ہر فرمان، رُوس سیس جھکایا۔ ہوں بالی بدھ بال انجان، تیرا بھيو کوئے نہ پایا۔ تیرا در تیرا دربان، در درویش سیو کمایا۔ تیرا نور میری کرن مہان، کرنی کرن ونڈ ونڈایا۔ تیری بھومکا تیرا استھان، دھرت دھول سیس جھکایا۔ تیرا امرت تیرا مان، تیرا نیر تیرے وچوں پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون سو ویلا لئے ملایا۔ کون ویلا ملائے میلا، جل جل نیر گر لایا۔ کون ویلا ہوئے سجن سہیلا، دھرنی کھلڑے کیس دے ڈھایا۔ کون ویلا اپنا نور چاڑھے تیل، رُوس ایک منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے جھولی ڈھپیا۔ دیونہارا اک داتارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سیوک سیوالائے ایک وارا، ایک گن سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے بن ٹھھیارا، وشن برہما شونال رلائیندا۔ جگ چوکڑی دے سہارا، شبد سندیش آپ سنائیندا۔ نو نولائے مات اکھاڑا، چار چار ناچ نچائیندا۔ مہاکال کال کر پسارا، کال دیال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ ساچی سکھیا یعنی سکھ، ہر ساچا آپ سمجھائیا۔ چاراں پائے ایک بھکھ، چارے وید آپ لائیا۔ چاروں لیکھا دیوے لکھ، چار جگ ونڈ ونڈائیا۔ چار دسائے ایک ہس، چارے کہانی کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سمجھائیندا، ہر ساچا دین دیال۔ چارے چاروں گنٹ آپ دکھائیندا، دو جہان پٹی دھر مسال۔ لوک مات آپ بنائیندا، آد آد بن دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ اکال۔ پُرکھ اکال جنائیندا، الکھ اگوچر اپنی دھار۔ نو نو گیرا آپ گرائیندا، چار چار وچ سنسار۔ اتم اپنے ہتھ رکھائیندا، رُوس کرے پیار۔ دھرنی چرناں نال ملائیندا، ہر دھول دھول ہو اُجیار۔ کول امرت رس نیر تیرا کھچ دکھائیندا، لوک مات نہ کوئے آدھار۔ اپنی دست اپنے وچ دکھائیندا، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے دیکھنہار۔ اپنا انت آپے دیکھنا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نرگن نرور دھارے بھیکھنا، جوتی جوت کر رُشنا۔ رُوپ رنگ
 نہ کوئے رکھنا، چکر چہن نہ کوئے درسا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنادے مُکا۔ ہر لہنا انت مُکاونا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ دھرنی
 تیرا بھار اُٹھونا، کرپا آپ نرکار۔ نیر وشنوں وچ لکاونا، نا بھی بھرے اک بھنڈار۔ رُو س تیری جوت کھچاونا، جوتی کھچے ایکا وار۔ اپنا کھیل آپے
 دیکھ وکھونا، نہ کوئی دُجا دیکھنہار۔ نُو نُو لیکھا آپ مُکاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شاہکار۔ شاہکار کھیل کھلائیندا،
 ہر انت بے انت بے پرواہ۔ انھو بھو کوئے نہ پائیندا، لکھ لکھنا بیٹھا کھ چھپا۔ وید کتیب کھ شرمائیندا، جگ چوکڑی ہوئے گواہ۔ گر پیر راہ تکائیندا، نیز
 نین اُٹھا۔ رُو س سیس جھکائیندا، چرن کول دھیان لگا۔ نیر چرنودک کھ لگائیندا، اک اچھال وکھا۔ دھرنی چرناں ہیٹھ دباکیندا، پُرکھ ابناشی ہو سہا۔ اپنا
 ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا، نُو سو چرانوے چوکڑی جگ کسے نہ دتا جنا۔ کلج اتم ویس وٹائیندا، نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرا۔ اپنا نور آپ
 وکھائیندا، کرن کرن کر رُشنا۔ رُو س تیرا مان گوائیندا، گر کھ ساچے لئے جگا۔ گر سکھاں ساچے دھام بہائیندا، پچھلا لیکھا دے مُکا۔ اگلا مارگ آپے
 لائیندا، جیو جنت کوئی جانے نہ۔ بے انت بے انت بے انت سرب گائیندا، اتم اپنے ہتھ رکھ شہنشاہ۔ ساچا کنت اپنی سچ ہنڈھائیندا، سچ سنگھاسن سو بھا
 پا۔ لوک پر لوک برہمنڈ کھنڈ دیکھ وکھائیندا، لوآں پُریاں ایکا نین اُٹھا۔ اپنی کیتی آپ مٹائیندا، کسے کولوں لین نہ جائے صلاح۔ آپے گھڑیا آپے بھن
 وکھائیندا، آپے ٹھوکر دیوے لا۔ اپنا مندر آپے ڈھائیندا، آپے لئے پھیر وسا۔ اپنی گھاڑت آپ گھڑائیندا، آپے دیکھنہارا تھاؤں تھاں۔ رُو س تیرا
 پندھ مُکائیندا، ناتا توڑے جگت جیو دھرتی ماں۔ نیر سیر نہ کسے پائیندا، جل تھل آپے رہیا سما۔ گر کھ ورلے اپنے وچ ملاکیندا، اگنی لگے نہ تتی بھا۔
 سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا، جتھے بیٹھا شہنشاہ۔ اگلا جگ پھیر وساکیندا، پہلاں برہما وشن شو اپنے وچ ملا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہکٹنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا آپے بیٹھا چھپا۔

☆ ۲۰ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ☆

رؤ سس دھرت دھول مٹے نشان، نشانہ کوئے رہن نہ پائیا۔ پُری لوء برہمنڈ کھنڈ سرب گرلان، نیتروون نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی بال نادان، بالی بدھ مت گوائیا۔ چاروں کُنٹ جگت شیطان، کلج ڈورؤ رہیا وائیا۔ کسے نہ دسے صدق ایمان، دھرم دھیر جت نہ کوئے رکھائیا۔ کسے نہ بخشے کوئے مان، جوٹھ جھوٹھ پریت دکھائیا۔ کسے نہ دیوے کوئے دان، سچ بھنڈارانہ کوئے ورتائیا۔ گھر گھر دسے مان ابھمان، مایا ممتا موہ ہلاکائیا۔ کسے نہ سنائے کوئے گان، آنتر آتم ناد وجائیا۔ کسے نہ کرے کوئے پچھان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ نو نو نو دسے ویران، ساچا کھیڑانہ کوئے وسائیا۔ کسے نہ دسے ست بان، شبد بان نہ کوئے چڑھائیا۔ کسے نہ نبھے ہانی ہان، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ ویلا آنت سرب پچھتان، جو آیا سو اٹھ اٹھ جائیا۔ گرگھ ساچا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ جس جن سنگر ملیا آن، جگت ترشنا بھکھ گوائیا۔ چرن کول بخشے اک مہان، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ آتم آنتراک گیان، ایکا اکھر ناؤں پڑھائیا۔ تیرتھ تٹ سرب سُنک جان، سرور کوئے نہ رہے وڈیائیا۔ پوجا پاٹھ سرب مٹ جان، ناد سنگھ نہ کوئے سنائیا۔ وید پُران سرب کھ چھپان، نیترونین نہ کوئے اٹھائیا۔ چارے ورن تجن پُران، پُرائی پُران نہ کوئے پڑھائیا۔ عالمین دسے نہ کوئے نشان، علما عالم نہ کوئے دکھائیا۔ کتب دسے نہ کوئے ایمان، مسلہ شرع نہ کوئے سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مٹے نشانہ انتم کل، کل کلوآ آپ مٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو پر بل، اپنا بل دھرائیندا۔ ویکھنہارا جل تھل، مہیئل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آکاش پرکاش بیٹھارل، نور نور وچ سمائیندا۔ اپنا نگر وسائے اپل، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ گرکھاں میٹے جگت سل، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیندا۔ امرت پیائے ساچا جل، نیر جگت نہ کوئے رکھائیندا۔ دپیک جوتی جائے بل، اگیان اندھیر مکائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیواں جتاں چھڈ ہو یا گر سیکھاں ول، اپنا فرض پورا آپ کرائیندا۔ نہکرمی کرے اچھل اچھل، دھرمی اپنا دھرم دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ نشانہ آپ پرگٹائیندا۔ گر سیکھ نشان اٹھایا، ہر سنگر دین دیاں۔ نرگن اپنی سیو کمایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ سچھنڈ نواسی چل کے آیا، آپے سنے مریداں حال۔ گوہند سورانال ملایا، جگ چلی اولڑی چال۔ آوندان جاندا دس نہ آیا،

نہ کوئی ملیا نال دلال۔ خالی ٹھوٹھے رہیا بھرایا، گرکھ دیکھے ساچے لال۔ جگ جگ وچھڑے رُٹھے لئے منایا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ اپنی سیوا آپ
 کمایا، شبد اگمی پھڑیا ہتھ رومال۔ کلج میل دئے دھوایا، امرت آتم اک اچھال۔ اپنا مارگ دئے دکھایا، ترے گن ناتا توڑ جنجال۔ اپنی گود لئے بہایا،
 گر سکھ بال انجان۔ اپنی کوٹ آپ لئے پھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے جیا دان۔ جیا دان جگت جگت، ہر ساچا آپ
 جنائیندا۔ لیکھا جانے بھگتی بھگت، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر جن ملائے ساچے سٹ، ابناشی اچت روپ دھرائیندا۔ نہ کوئی کایا دسے بت، تتوت نہ
 کوئے دکھائیندا۔ زویر سہائی اپنی رت، بھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ گر سکھاں اندر آپے سٹا آپے بہے اٹھ، اٹھت بیٹھت اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن ساچے کھول جاگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے تن لائی آگ، گر سکھاں
 اگن بھجھائیا۔ اپنی پھڑائی گر سکھاں ہتھ واگ، گر سکھ واگ اپنے سپس ٹکائیا۔ آپ اُپجایا گر سکھ تیرا ویراگ، تیرے ویراگ کٹھا پھرے سچا ماہیا۔ آپے
 دھون آیا تیرا داغ، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ کیا کوئی جانے ہر کا انراگ، اندھڑا کھیل کھلائیا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، گر سکھاں وچ ٹکائیا۔ غریب
 نمائیاں کرے لاڈ، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ گر سکھ تیرا نشانہ آد جگاد، سنگر پورا آپ جھلائیا۔ راہ تے تیرا برہما، وشن برہما شو راہ تکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اک وڈیائیا۔ ہر وڈیائی وڈی، وڈ بلوانا آپ دوئیندا۔ بیتدی جائے چودھویں صدی، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر
 نیر سرب وہائیندا۔ گر سکھاں گر سنگر نام ڈوری ایک بدھی، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ گر سکھ تیری مار ماری جائے کوئی نہ دیسے دار گدی، گدیداں خاک
 وچ رُلانیندا۔ کلج انتم وہن وہائے جھوٹھی ندی، نیا ناؤں ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔ گر سکھ ایک آتم جام پیایا مدی، مد اپنا امرت رس چوائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آپ اٹھائیندا۔ ہر جن تیرا نشانہ سچ، ہر ساچا سچ دکھائیندا۔ لوآں پُریاں رہیاں نچ، نوآناچ آپ کرائیندا۔ ہر جن
 مارگ اپنا دس، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ اگے بیٹھے پُرکھ سمرتھ، آؤنا جانا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے
 آپ جگائیندا۔ جاگنہارا جاگیا، گر سکھ لئے جگائے۔ دُور دُراڈا پھرے بھاگیا، دوس رین سیو کمائے۔ گر سکھاں سرن سرنائی آپے لاگیا، سرنگت اک

جنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے لئے اُٹھائے۔ ہر جن سچا اُٹھیا، کلجگ انتم وار۔ سنگر پورا اُٹھیا، پاربرہم کرتار۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، نہجھر برکھے دھار۔ گرسکھ کدے نہ جائے لٹیا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں آپے بھٹیا، کول کولا پاڑ۔ اُجل ہويا کھیا، پر بھ درشن پایا دھر دربار۔ جنم جنم دا سنساکیا، ناتا تھ جگت سنسار۔ درس دکھائے جو بیٹھا لکيا، جس لجدے رہے گر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سجن لئے بھال۔ بھالنہارا آگیا، بے لکھ بے پرواہ۔ اپنا رُپ آپ اُلٹا گیا، کلجگ رُپ اُلٹا۔ اپنا مانس جنم گرسکھاں لیکھے لاگیا، اپنی دھوڑی خاک اڈا۔ اپنی جوتی جوت جگا لیا، جوتی نور کر رُشنا۔ نورو نور ویس وٹا لیا، ویس اولّا اک خدا۔ خالق دس کسے نہ آ رہیا، خلقت رووے مارے دھاہ۔ گرسکھاں اک پناہ دکھا رہیا، چرن کول کول چرن منگن سچ دُعا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں اتوں ہويا آپ فدا۔ ہو فدا فطرت گوائی، اپنا فیل نہ کوئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ انتر اپنی صدا لگائی، کایا جُبرے اک بانگ سنائیا۔ سچ محرابے ڈیرہ لائی، اپنا مصلا رہیا وچھائیا۔ گرسکھ تیرا پریم وضو لئے کرا، تیرے آگے اپنا سجدہ سیس جھکائیا۔ اپنی کئی آپے ہتھ رہیا لگا، تیرا وچھوڑا پھیر کدے نہ پائیا۔ بسمل ہو ہو رہیا سما، بسمل اپنا آپ کرائیا۔ اِل لَلا اِلاہی نور آپ پرگٹا، عالمین کائنات ویکھے سچا شہنشاہیا۔ کلمہ نبی رسول آپ اکھوا، امام اماماں کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا سچ دامہ، اپنی ہتھیں آپ وچھائیا۔ سچ دامہ وچئی نوبت، نرگن آپ وچھائیا۔ گرسکھاں ملن آیا سُن کے صحبت، وشن برہما شو رہے جس گائیا۔ سُنے بول بولت انبولت، انبولیا سمجھ وچ کسے نہ آئیا۔ جگت ویدیا تھی جگت وچان ڈھولک، ڈھور چم پیار کمائیا۔ روداس چمیا گرسکھاں دتے کایا اندر گولک، ہر نام خزانہ بیٹھا دتے وچ چھپائیا۔ آئے دوار دیوے وست امولک، مل کوئے نہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگوان بھگوان بھگتیاں سیو کمائیا۔

☆ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ☆

مہاکال اپنا ناؤں جنایا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ مہاکال اپنا سھم منایا، کھمے اندر کھیل کھلائیندا۔ مہاکال اپنی تیز دھار چلایا، آر پار آپ پھرائیندا۔ مہاکال اپنا ہلار اک کرایا، دو جہاناں آپ پھرائیندا۔ مہاکال رُوپ نرنکار وٹایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ مہاکال ہر کی دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ مہاکال رہے آد جُگاد جُگ جُگ پاوے سار، اگم اگم رے دھام سہایا۔ مہاکال ہوئے سہار، دینن رچھیا آپ کرایا۔ مہاکال ونڈے بھار، دیوے ونڈ سرشٹ سبایا۔ مہاکال میت مُرار، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ مہاکال سب توں باہر، پھندن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ جنایا۔ مہاکال ہر کا بل، نہ کوئی روکے روک رکائیندا۔ مہاکال وسے دھام اٹل، اٹل پدوی اک جنائیندا۔ مہاکال اچھل اچھل، ول چھل چھلدھاری بھو نہ آئیندا۔ مہاکال ترے بھون دیوے دل، ایکا وار کھیل کھلائیندا۔ مہاکال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ مہاکال سور پیر بلوانا، صاحب سنگر آپ جنایا۔ مہاکال نوجوانا، بردھ بال نہ رُوپ وٹایا۔ مہاکال آد جُگاد منگے منگ دُھر فرمانا، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ مہاکال در درویش در دربانا، الکھ الکھنا الکھ جگائیا۔ مہاکال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ نبھایا۔ مہاکال ہر ہر کا رنگ، ہر ہر ساچا آپ بنائیندا۔ مہاکال برہمنڈ وجائے مردنگ، ڈورُو ڈکا اک دکھائیندا۔ مہاکال سورا سربنگ، بھے سیس نہ کوئی جنائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے اندھیرا اندھ، اندھ اندھیر اُپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاکال آپ پرگٹائیندا۔ مہاکال ہر پرگٹائے، ہر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنی اچھیا آپ وچ کائے، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ اپنا لیکھا لکھیا آگے دھرائے، ساچی پٹی آپ پڑھایا۔ کھکی سھم رہیا جنائے، ہر حاکم وڈا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کھیل اولاک اکل، پُرکھ پُرکھو تم آپ کرائیندا۔ جوتی دھار شبدي بھلا، مہاکال ہتھ پھرائیندا۔ نو نو پائے تر تھلا، چار چار کھ بھوائیندا۔ لیکھا جانے گھڑی گھڑی پل پلا، وار تھت نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال دین دیال آپ وسائے اپنی دھر مسال، دُھر دربارے آپ بہائیندا۔ دُھر دربار سہنجنا،

سوبھاؤنت ہر کرتار۔ کرے کھیل آد زرخنا، آد جگادی ساچی کار۔ لیکھا جانے دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھنجنا، دیو دانو اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھيو کھلائے مہاکال۔ مہاکال ہر بھيو کھلائیندا، بے آنت بے پرواہ۔ اپنا رُوپ آپ دھرائیندا، زرگن سرگن زرگن ایکا رہیا جنا۔ نو نو چار بھيو کوئی نہ پائیندا، سب بیٹھے سیس جھکا۔ گوہند مہاکال اوٹ رکھائیندا، ہوئے سہائی دو جہاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاکال اپنا ناؤں لئے پرگٹا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ورسا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

۳۲۰ مہاکال رُوپ ہر خالق، خلقت اپنی ویکھ دکھائیا۔ مہاکال آد جگاد سلامت، جس مرن وچ نہ آئیا۔ مہاکال کرے سچ عدالت، ساچے تخت سچا شہنشاہیا۔ مہاکال ضامن نہ دیوے وکالت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مہاکال آپے بنے اپنا ثالث، ساچی ثالثی آپ کرائیا۔ مہاکال زرویر زرگن ایکا رُوپ دکھائے خالص، دوسر اور نہ کوئے ملائیا۔ کلجک میٹے جھوٹھی نالش، کوڑی کریا آپ کھپائیا۔ اپنے وقت نہ کرے کدے آلس، نندرا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا ویکھ دکھائیا۔ مہاکال ساچی دھار، پاربرہم آپ دھرائیندا۔ مہاکال سچ سکدار، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ مہاکال سیس رکھ دستار، سب دے سیس کٹائیندا۔ مہاکال مارے مار، ساچا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ مہاکال اک اکھاڑ، نو نو اکھاڑا آپ لگائیندا۔ مہاکال اٹھائے اگئی دھاڑ، جگ جگ لیکھا پور کرائیندا۔ مہاکال ہوئے اجیار، جوتی جلوہ نور جگائیندا۔ مہاکال اپنا سب توں پہلا کرے وار، دوسر ہتھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ مہاکال کرے کل خوار، خلق خالق آپ رُلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ مہاکال شاہ آسوار، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ مہاکال بن ہاکارا، زرگن سرگن سیو کمائیا۔ مہاکال ویکھے سرب سنسارا، لکھ چوراسی پھول بھلائیا۔ مہاکال گرگھ پھرے دوار دوار، آنتر آتم کرے جنائیا۔ مہاکال ایکا بولے ست جیکارا، سو پُرکھ زرخن آپے گائیا۔ مہاکال ہنگ برہم کرے پسارا، اپنی انس اپنا بنس دکھائیا۔

مہاکال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ مہاکال سورا سربنگ، ہر وڈا وڈا اکھوانیندا۔ مہاکال بن ملنگ، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ مہاکال سرشٹ سبائی کرے بھنگ، جو گھڑیا بھنّ دکھائیندا۔ مہاکال مچائے اندھیر اندھ، سورج چند نور نور وچ چھپائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے جل بنب، جل جل اپنے مکھ پائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے دھرت دھول وڈ مرگند، سورپیر اپنا بل دکھائیندا۔ مہاکال گہر گسپیر گنی گہند، گوہند ایک اوت رکھائیندا۔ مہاکال آد جگاد سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، میل ملاوا اک سمجھائیندا۔ مہاکال شبد لکارا، دو جہاناں آپ لگائیا۔ ترے ترے لیکھا جانے ایک وارا، اگنی دُھن سچ سکھائیا۔ وشن برہما شو کرن پکارا، گل وچ پتو ایک پائیا۔ تیرا بھو بھے نہ جھلے کوئی وچ سنسارا، نہ بھو تیری وڈ وڈیاںیا۔ تیری مورت صورت میل نیارا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ اجوئی رہت تیرا دھام نیارا، لوک مات دس کسے نہ آئیا۔ پاربرہم تیرا رُپ اگم اپارا، شاہ آسورا آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ مہاکال ساچا گھوڑا، اک اکلا آپ دوڑائیندا۔ اٹھ اٹھ بجے وقت رہ گیا تھوڑا، اپنا پنڈھ آپ مکھائیندا۔ کلج ہارے بازی جوں سار پاش مہرا، شکست نہ کوئے دکھائیندا۔ مہاکال اپنے ہتھ اٹھائے ایک ڈورا، چوڑاں لوک ایک وار بنھ دکھائیندا۔ مہاکال کرے واس اندھ گھورا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈو نگھی کندر، ٹلے پر بت سمند ساگر پھول بھلائییندا۔ لکھ چوڑاں تیرے نال ورتے اتنم ہو کے کورا، پیار دُلا نہ کوئے دکھائیندا۔ گرکھاں گھر گھر آپے بہڑا، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ سسے اُپر لایا ہوڑا، نرگن کھنڈا اک دکھائیندا۔ ہر کارُپ گہر گورا، پٹی ہندی آپ سمجھائیندا۔ مانس جنم ہر جن ورتے سورا، جس جن سرور گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ مہاکال ہر ویس اولا، اکھر اکھر نہ کوئے پڑھائیا۔ لیکھا جانے نوری اللہ، اللہ اللہ رُپ وٹائیا۔ ہتھ رکھائے متہرا بھلا، ملنگ سورا سربنگ کھلڑے کیس پھرے واہو داہیا۔ اپنا چولا آپے رنگا، نیل بستر بن بنواری ایک الفی گل دکھائیا۔ چاروں کنت ہوکا دیوے وارو واری، اپنی صدا خُدا آپ سنائیا۔ لاشریک بے عیب پروردگاری، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپ نبھاؤن آیا اپنی لگی یاری، یاری یار نال ہنڈھائیا۔ چوڑاں صدیاں اللہ رانی رہی کواری، ساچا کھونت نہ کوئے دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل اگم

اپاری، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ مہاکال بن بکاری، اپنا کھیل کرے سچا شہنشاہیا۔ اپنا تن اپنے بستر آپے رہیا شنگاری، آپے دیکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اللہ رانی کواری کٹیا، چوڈاں طبق نین اٹھایا۔ چوڈاں لوک دیکھے چھپر چھنیا، ساچا ہانی نظر کوئی نہ آئی۔ کلجگ اتم مہاکال ایک نیا، اپنی دیا آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اللہ رانی گل پلو پا، نیتز نیناں نیر وہائندی۔ کون پت رکھے میری مہرباں، ایک سجدہ سپس جھکائندی۔ تڈھ بن کون کرے سچ نیاں، تیرا راہ سد تکائندی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لال مہندی ہتھاں نال رنگائندی۔ لال مہندی رنگ چڑھایا اک گلال، ساچا سگن منایا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، کرپا کر سچے سانیا۔ میرا جو بن نوجوان، لوک مات سکے نہ کوئی ہنڈھایا۔ چوڈاں صدیاں رہی بھال، ملیا یار نہ ساچا ماہیا۔ بے آب ہوئی بے حال، بے آب رہی کر لایا۔ نہ کوئی بھن نہ صواب، گن اوگن نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، نہ کوئی دیوے جگت صلاحیا۔ اک سُنیا وڈا تیرا پرتاپ، در آیاں بچھیا پانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ مہاکال ہر کر تیار، ساچا حکم جنائندا۔ چھیل چھیل پاوے سار، اپنا رُوپ آپ پرگٹائندا۔ اللہ رانی ورے نار ٹیار، جگت رنڈیا آپ کٹائندا۔ چار یار بنائے نال کہار، محمد پلو پلو نال پھرائندا۔ ہتھیں مہندی دیکھے آپ نرکار، لال لال پھول بھلایندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال کھیل کھلایندا۔ مہاکال نر ایک ور ناری، سگھر سوانی اک بنایا۔ آب حیات پیائے ٹھنڈا پانی، جگت ترش پیاس بھجایا۔ مکھ نقاب اٹھائے درس دکھائے ہانیاں ہانی، نیتز نین نال ملائی۔ پھر کلمہ امام سنائے دُھر دی بانی، آیت شرائط اک پڑھایا۔ ہوئے نکاہ دو جہانی، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دیوے پناہ ہر لاثانی، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ پچھلے بخشے سرب گناہ چار یاری مکھ شرمانی، چوڈھویں چن نہ کوئے وڈایا۔ چوڈاں صدیاں جس دی سُن دی آئی کہانی، تیس بتیسار رسنا جہوا گایا۔ اتم ملے شاہ سلطانی، مہاکال رُوپ وٹایا۔ اللہ بنائے اللہ ہو رانی، ہو ہو حق حق ایک نعرہ لایا۔ دلدار بنے سچا دل جانی، دلبر اپنا بھو کھلایا۔ عید بقر عید جو منگدی رہی قربانی، کربلا کربلا اپنے ہتھ

رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اماماں سرِ امام دو جہانا کرے اپنا کام، دوزخ بہشت پیر پیغمبر اِشٹ اپنا رُوپ جنائیا۔ گرسکھاں وڈیائی کل آنت وِچ سرشٹ، جس جن دیرگھ روگ مٹائے، شیکھر اپنا درس دکھائیا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

اللہ رانی راہ تکائے، کون ویلا گھر میاں آئے۔ اپنی بیوی لئے پرنائے، جگت سدیوی پنڈھ مکائے۔ نیناں کھیوی راہ تکائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپ اٹھائے۔ اللہ رانی چڑھیا چا، ہس ہس خوشی منائندی۔ راہ تکے بے پرواہ، نیز نین اٹھائندی۔ سخیاں گھر گھر رہی سنا، سچ سنہیہڑا آپ پُچائندی۔ گیت سہاگی لینا گا، اکھر اک پڑھائندی۔ میرا ہونا آنت نکاح، ثابت صورت اک دکھائندی۔ پروردگار ساہ لئے سدھاء، ہور وچولانہ کونے بنائندی۔ ساچا میلادے ملاء، ایک گھر وڈیائندی۔ اپنی ہتھیں پکڑے بانہہ، ایک سخن سنائندی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری اوٹ اک تکائندی۔ اللہ رانی کرے پکار، ساچی سخیاں آکھ سنائیا۔ آؤ سیئو گندو ہار، کلی کلی توڑ لیائیا۔ گھر آؤنا پیا پریتیم کر پیار، پریم وچھاؤنا رہی وچھائیا۔ سیوا کرے پر اپار، اپنی سیوا آپ سمجھائیا۔ ہوں گھولی ہوں گھولی چرن کول جاواں بلہار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ میاں درس دیوے دھر دربار، میں نمائی ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تیری اوٹ رکھائیا۔ آؤ سیئو دیو صلاح، رل مل منگل گایے۔ میرا میاں گھر جائے آ، کون ویس کون رُوپ کون رنگ رنگ چڑھایے۔ کون گھر سہیلا سہنجن دے سہا، کون مائی پوچ پُچایے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگاں تیری دُعا، تیرے اگے سیس جھکایے۔ اللہ رانی اٹھ اٹھ دیکھے، چاروں کُنٹ نین اٹھائیا۔ کون دیکھے میرے لیکھے، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کون رُوپ دھارے بھیسے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کون سوار آئے نر نریشے، کون آسولے دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگے سچا ور، تیرے چرن سچّی سرنائیا۔ میرا ماہی ساچا آؤنا، اٹھ اٹھ راہ تکائندی۔ سخیاں مل مل منگل گاؤنا، سوہنگ ڈھولا اک سنائندی۔ اپنی ہتھیں

نیز کجَل پاؤنا، دھار دو دھار آپ بنائیدی۔ نیویں ہو ہو آپے بہنا، چرناں ہیٹھ اپنا سیس رکھائیدی۔ ہوں سیوک مٹاں تیرا کہنا، بھل کدے نہ جائیدی۔ اوکھا ہويا وچھوڑا سہنا، چوواں لوک آپ گرائیدی۔ تیرا پریم میرا گہنا، تیرا نیم میرا انگ انگیکار اک دکھائیدی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے منائیدی۔ اللہ رانی نیز اٹھا، ساچی سخیاں نال رلائی۔ پروردگار آؤنا بے پرواہ، بے عیب نام خُدا ئیا۔ میرا پردہ دئے اٹھا، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ ساچے پیڑھے رنگے لئے بہا، باڈی آپے گھاٹ لئے گھرائیا۔ بنے ترکھان سچا شہنشاہ، بھیا بھیدا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاکال دئے صلاح، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ایکا تھانیا۔ مہاکال کرے وچار، اپنی کل آپے دھاریا۔ کون کھیل کراں وچ سنسار، چوواں لوک ہوئے اُجیاریا۔ کون رُپ وراں نار، ناری اپنا انگ بنا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا متا آپ پکا لیا۔ ساچا متا آپ پکائیدا، ہر ہر پُرکھ اکال۔ مہاکال آپ اکھوائیدا، دیناں بندھپ دین دیاں۔ کجگ انتم ویس وٹائیدا، جوتی جامہ ہو نہال۔ اپنے سیس تاج کائیدا، شاہ پاتشاہ کھیلے کھیل کنگال۔ اپنا لیکھا پہلوں آپ لکھائیدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے بے مثال۔ بے مثال پر بھ ہويا، لیکھا لکھن وچ نہ آئی۔ اپنے جیہا اور نہ ویکھے کوآ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ اپنی جانے آپے سوآ، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کجگ انتم لے کے آئے ڈھوآ، دست امولک ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش اک سٹائی۔ سچ سندیش سٹائیدا، عقل کل ہری ہر دھار۔ سمت ستاراں ویکھ دکھائیدا، بیس بیسا کر پیار۔ اللہ رانی آپ اٹھائیدا، سوئی رہے نہ وچ سنسار۔ غفلت سب دی آپ گوائیدا، اُلفت اپنی دس نرنکار۔ اپنا کھیل آپ کرائیدا، خالق خلق رُپ نراکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش دیوے ایکا وار۔ سچ سنہیڑا دیونا، کرپا ندھ گن ندھان۔ چوواں طبق ایکا ناؤں سیونا، ایکا شبد اک جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ اپرا کھیل مہاکالا، بھگون اپنا کھیل کھلایا۔ آپے ویکھنہارا اپنی دھر مسالہ، اپنے مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ اپنا رُپ آپے دھر دھر، ہر ساچا کھیل کھلاییدا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پُرکھ آپ ویکھ دکھائیدا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، اپنا بنک سٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، وار تھت تھت وار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وار تھت ستاراں ہاڑ، پروردگار آپ جنائیندا۔ ہر جو بنے ساچا لاڑ، سیس جگدیش سیہرا اک لگائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، لوک پر لوک ویکھ وکھائیندا۔ ٹپدا جائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سمند ساگر پار کرائیندا۔ اللہ رانی کرے پیار، اپنا بھو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سندیش اک سنائیندا۔ سچ سندیش ہر سنایا، شبدی شبد گفٹار۔ اپنا حکم آپ جنایا، آپے ہوئے دیونہار۔ تیرا مندر دئے سہایا، دن تھوڑے رہ گئے چار۔ در گھر آئے لئے پرنا، چھیل چھیلایکنا۔ تیری رنگی مہندی ----- ویکھے اپر اپار۔ اندر باہر کھوج کھجایا، تیرے نین ترکش ویکھے تیز کٹار۔ دو جہاناں تیر چلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن لئے منایا۔ اللہ رانی سن سندیش، پہلی چیز خوشی مناوئی۔ ساچے صاحب کریا ویس، مستک آئے دھوڑی لاوئی۔ تیرا میلارہے ہمیش، ایک منگاں تیری ضامنی۔ برہوں ویراگن کھلڑے کیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری کرنی بھاونی۔ کھلڑے کیس نیتز نیر، نیناں چھبر لائی۔ چپ کرائن چھوٹے ویر، عیسیٰ موسیٰ سنگ رلایا۔ محمد بنھے نہ کوئی دھیر، احمد ہوئے نہ کوئی سہایا۔ ناتا تھاد سنگیر، دست بردار ہو یا آپ خدایا۔ جگت وچھوڑے پاڑے چیر، لیر لیر آپ لکائی۔ ایک لے سچا پیر، بے نظیر جس دی شہنشاہیا۔ میری بدلے آن تقدیر، تدبیر اپنی لئے بنایا۔ میری اپنی ہتھیں لکھے پھیر تقصیر، اپنی تسبیح میرے گل پائی۔ اپنی چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، راہ وچ نہ کوئی اٹکائی۔ میرا تھے جگت زنجیر، توڑنہارا اک اکھوایا۔ جس نوں گاوندے مناوندے رہے پیر فقیر، سو میرا سچا ماہیا۔ کون ویلا آئے گھت وہیر، میں بیٹھی راہ تکائی۔ میری بدل نہ جائے دلیل، چھیل چھیل ایک سے سچا شہنشاہیا۔ اتم کراں تیرے آگے اپیل، میری دیوے نہ کوئی گواہیا۔ بن تیرے دے نہ کوئی وکیل، جو بری صاف دئے کرائیا۔ توں بنواری بستر پہن نیل، گو بند مت گیا سمجھائی۔ توں خالق ویکھ خلیل، خالق تیرا رنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وار آونا گھر، میں نمائی برہوں کٹھی بیٹھی راہ تکائی۔ راہ تکاں تیرا ماہیا، دوس رین پر بھات۔ گھر آ مینڈے سانیا، دے اپنا درس سوغات۔ میری چوڑاں صدیاں دی دھو شاہیا، اپنی ہتھیں پھڑ قلم دوات۔ میں تیرے مگر دیاں ڈہانیا، توں بیٹھا رہیوں اک اکانت۔ میں گلیاں ہونجھ ہونجھ صاف کرائیا، اتم دینی آجات۔ میں تیرے آگے اونسیاں پائیاں، میرا چھٹ

نہ جائے تیرا ساتھ۔ میں گل تیرے وچ بانہیاں اڑائیا، مینوں لگاؤنا اپنے گھاٹ۔ میں تیرے چرناں دیاں دھائیا، تیرا دسے ساچا ہاٹ۔ اکو دست منگن آئیا، ساچا لاہا لواں کھاٹ۔ انت تیری تیرے رنگ سمائیا، دوسر اور نہ کوئی چاٹ۔ تیرا پلنگ رنگیلا میری سچ سہائیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں نمائی نکاں تیری واٹ۔ واٹ تکینڈڑی تھکی نڈھی، بالی بدھ انجان۔ کون اوگن میں نمائی چھڈی، میرا سکیا دین امان۔ کون وچھوڑا گھروں کڈھی، برہوں ماریا نرالا بان۔ لہدی پھردی رہی چوڈاں صدی، تیرا ملیا نہ سچ نشان۔ پھردی رہی تیرے حکم بدھی، توں ہے اٹھل مہربان۔ میں کروں گزارا تیرے گھر کھا کھا ادھی، تیرا من دی رہوں فرمان۔ میں ہوئی دھاگن بڈھی، کبڈھ ڈونمنی پھراں وچ سنج مسان۔ اتم واسطہ تیرے چرناں دا اپنے گھر آپے سدیں، تیرے اتوں ہوواں قربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیویں دھر فرمان۔ دھر فرمان سنانیدا، پُرکھ اکال اگم۔ سوئی سوانی آپ اٹھانیدا، اک جنائے ساچا کم۔ چوڈاں طبقات تیری سیوا لائیندا، کسے قلبوت اندر رہن نہ دینا دم۔ پُرکھ ابناشی پھیر میل ملائیندا، تیرا بیڑا دیوے بنھ۔ اپنے گھوڑے آپ چڑھانیدا، لیکھا مکائے چوڈویں چن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک سندیش سنائے کن۔ سننا کن کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پیر فقیراں دینا اک گیان، شاہ پاتشاہ آپ سنانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن نو جوان، اپنا روپ آپ پرگٹانیدا۔ ہنگ برہم اک نشان، لوک مات ویکھ وکھانیدا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوہاں وچولا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ناری کنت سرب پرنائیندا۔

سنجیو میرا دولھا آونا، اک اکلا پروردگار۔ میں دلہن بن بن مکھ شرمائنا، نیتزنین نہ سکاں اٹھال۔ جس نے میرا پردہ لاہنا، میری ویکھے سچ نہار۔ اپنا درس آپ وکھاؤنا، نوری جلوہ نراکار۔ میں نمائی گل لگاؤنا، بخشے سچ پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا پار۔ کھیل اپارا کرنے آئے، قادر کرتا بے پرواہ۔ میرا بھو نر بھے ڈرنا لاہے، ایکا دیوے سچ صلاح۔ اپنا گھر دے وکھائے، گھر سچا ایکا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے مہرواں۔ مہربان میری سلام، علیکم، سلام کرے پرنام۔ میرا تیرا ایک دام، دامنگیر دو جہاں۔ میرا تیرا ایک کام، کامنی کامن حرص گئی مٹا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا تھاں۔ ساچا تھاں منگے مارے بولی، رُس رُس اپنی کروٹ بدلایا۔ میں انجانی بھالی بھولی، تیری سمجھ میری سمجھ وچ نہ آئی۔ تیری دیکھی رتڑی ڈولی، تیرے کہار رہے اٹھایا۔ میرا بھار رہے تولی، کندھے نال کندھا ملایا۔ میرے نال میری اچھیا بنے گولی، دوئے جوڑ واسطہ رہی پائی۔ جے بچھے رہ گئی کھے ڈوں ہولی، گھر گھر وچ کرے لڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در دینی وڈیایا۔ تیری اچھیا جاوے چھڈ، تیرے نال رہن نہ پایا۔ تیرے اندروں دیوے کڈھ، کرے آپ صفایا۔ اپنی وچوں لئے آپے رکھ، کرے کھیل آپ خدایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری نتھ سہاگ دئے گھڑایا۔ نتھ سہاگ تیری گھاڑن گھرت، ست پُرکھ زرنجن آپ گھڑایا۔ اپنے تاج جڑے جڑت، تیری اچھیا پور کرایا۔ تیرا نیتز سوہنگ اکھر ایک پڑھت، سولاں شنگار دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری نتھ دئے سمجھایا۔ تیری نتھ شد ڈور، ہر ساچا آپ گھڑائیدا۔ کلج اتم پکڑے ٹھگ چور، ایک بندھن پائیدا۔ چار یاری تیرے آگے دیوے تور، تیری ہتھیں آپ مٹائیدا۔ دیکھنہارا اندھ گھور، صورت شبلی آپ بنائیدا۔ آپے جانے اپنا زور، جوڑ زر آپ پرنائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھائیدا۔ تیری نتھ بلاک، ہر ہر آپ سمجھایا۔ تیری اڈدی دیکھے خاک، چوڈاں لوک پئے ڈہایا۔ شاہ نواب آسو گھوڑے چڑھیا راک، دستگیر سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ مارے پہلوں اک پلاک، سیس اپنے تاج ٹکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ سمجھایا۔ تیری نتھ دیکھے موتی، منک منکا دیکھ دکھائیدا۔ صدی چوڈویں کڈھے واسنا کھوٹی، واستک اپنا روپ جنائیدا۔ پیر پیسینمبر پھڑ پھڑ لاہے، جو چڑھ چڑھ بیٹھے چوٹی، اپنے چرناں ہیٹھ دبائیدا۔ سدا بھنھے حُقع لوٹی، حکم حاکم آپ سناائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ سناائیدا۔ تیرے نک نتھ پائے سہاگ، سو بھاؤنت وڈی وڈیایا۔ پہلوں دھووے تیرا داغ، اپنی ہتھیں صاف کرایا۔ پھیر اُبجائے اک ویراگ، ویراگن ہو ہو دئے ڈہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا کنت دئے سمجھایا۔ تیرا کنت اک خُداوند، خُدی خود آپ

مٹائیندا۔ تیرا رُوپ دیکھے نُور نُورانہ چند، سیتل سیتل دھار وہائیندا۔ تیرے دوار آئے مُکائے پندھ، پاندھی اپنا پندھ نہ کوئے رکھائیندا۔ تیرا خوشی کرے بند بند، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ اک جنائے ساچا پرمانند، پر م پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ نیوں نیوں سنن ساچا چھند، سوہنگ شبد آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اللہ رانی پائے واسطہ، دستک تیری اک سرنائیا۔ کیوں چلے آہستہ آہستہ، تیری رفتار دس کسے نہ آئیا۔ میں تکاں تیری آمداء، آمد وچ خوشی منائیا۔ تیری خوشی کھیل دو جہان دا، دو جہاناں تیری سچی شہنشاہیا۔ اپنا میاں اپنی بیوی آپ پچھان دا، خاوند اک وڈی وڈیائیا۔ ساچا مندر آپ سہانودا، پت پر میثور ساچا ماہیا۔ اپنی کھیل آپے جان دا، کوئی لکھے نہ قلم شاہیا۔ مہاکال کھیل سری بھگوان دا، دیال اپنا رُوپ وٹائیا۔ کلجگ انتم گرگھ گر سکھ آپے بھال دا، زرگن زرویر سیو کمائیا۔ لیکھا جانے بھگت بے حال دا، بیوہ رہن نہ دیوے سچا ماہیا۔ اپنا مارگ اک دکھال دا، مہاکال اپنا بل رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے پت ڈال دا، بھل پنکھڑیاں آپے پھول پھولائیا۔

جس گھر میرے ماہی آؤنا، سو گھر سو بھاؤنت۔ جس سخی میرا دکھ مٹاؤنا، سو صاحب سچا بھگونت۔ جس داسی بن کے سیو کماؤنا، رسنا نام نیا منت۔ جس جم کی پھاسی پھند کٹاؤنا، سو پورن بھگونت۔ جس آپ اپنا میل ملاؤنا، سو سنائے سوہنگ چھنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت بناؤنی میری بنت۔ جو میری بنت بناؤنا، میں اُس دی داسی داس۔ جو میرا سنگ نبھائیندا، میں اُس دے وساں پاس۔ جو نمائی گل لگائیندا، پوری کرے آس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہونا سہائی آنت وچ پر بھاس۔ پر بھاس سہیلا تیری اوٹ، تڈھ بن اور نہ کوئی جنائیا۔ میں وچھڑی تیرے نال تیری جوت، بن تڈھ میرا ہور نہ کوئی سہائیا۔ نہ میرا ورن نہ میری گوت، میں تیری توں میرا، میں تیرے چرن سرن رہاں سد سرنائیا۔ تیرا کلمہ تیری اوٹ، میں بیٹھی آس تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام دینا گیان، بودھ بوہتھ ہتھ کسے نہ آئیا۔ میں نمائی بھلی، اٹھل میرے سلطانا۔ تڈھ باجھوں مات رُلی، میرے سچیا صاحب کاہنا۔ تیرے چرن لگ پھلی پھلی، بن تیرے ہوئی آنت ویرانہ۔ بھاگ لگاؤنا میری کُلی،

میں تیرا راہ تکانا۔ تیری دست اک انملی، میرا بھریا رہے خزانہ۔ میں بھلی تُوں کدی نہ بھلیں، تُوں شمع میں تیرا پروانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ منگے منگ بال انجانا۔ تُوں داتا گہر گمبھیر، میں اوگن بھری نمائی۔ تُوں بخشیش ٹھنڈا سیر، میں تہائی منگاں پانی۔ تُوں کڈھ برہوں پیر، ہوں تیرے چوج وڈانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا ور، آتم انتر اپنی سچی بانی۔ ساچی بانی شبد اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائندا۔ ہرجن میلاد دھر دربارا، در دروازہ آپ سہائندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، لیکھا کھت وچ نہ آئندا۔ آپے سے سب توں باہرا، گھٹ گھٹ اپنا رُپ دھرائندا۔ زرنجن سرگن لے اوتارا، لوک مات کھیل کھلائندا۔ بھگت وچھل بن گردھارا، بھگتن بھگتی میل ملائندا۔ اچھل اچھل کر سنسارا، لکھ چوراسی چو بھلائندا۔ راتی رتی تھتی جانے اپنی وارا، دوس رات برکھ نہ ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت سری بھگونت ساچے شہنشاہ دے سہارا، سنگر اپنی کھیل کھلائندا۔ ساچے شہنشاہ ست سہارا، ہر ساچا آپ دھرائیا۔ ایک شبد اک آدھارا، ایک منتر نام درڑائیا۔ ایک ونج اک وپارا، ایک ہٹ وکھائیا۔ ایک منگ ایک منگنہارا، ایک رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگنتر گرگھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساچا لال گُلا، گر گر آپ ویکھ وکھائندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام وکھائندا۔ ہرجن ساچے ہر ہر بٹھے گانا، ساچا سگن آپ منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے دھندے لائندا۔ گرگھ دھندے جائے لگ، جس جن اپنی بو جھ بھجھائیا۔ ہنس بنائے پھر پھر گگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُگائیا۔ جگت ترشنا بھجھائے اگ، امرت میگھ آپ برسائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے اُپر شاہ رگ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، ہیرے لال مانک موتی زرنجن جوتی ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ اپنی اکھ کھلائیا۔ گرگھ کھلی اکھ، ہر نیز آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی وچوں کیتا وکھ، درسی اپنا درس کرایا۔ ایک دیوے ساچی وکھ، نام ندھانا جھولی پایا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ، بھید ابھید دے جنایا۔ کایا کھیڑا وکھائے بھٹھ، پنج تت انت رہن نہ پایا۔ نہ کوئی چترائی من بُدھ مت، مت متی نہ کوئی سمجھایا۔ اتم ناتا تھے رتی رتی، رتی رت کم کسے نہ

آیا۔ گرگھ ورلے ناتا بنھے چرن نت، آپ اپنا میل ملایا۔ ساچا مارگ آپے دس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ جپایا۔ ہر ہر اپنا نام جپائیدا، گرگھ سجن دے ادھار۔ منمکھ موڑے در ڈرکائیدا، ایکا دھکا دیوے مار۔ گرگھ اپنی گود سہائیدا، گر پورا نر اوتار۔ منمکھاں گھ بھوائیدا، مستک لکا دھوڑی چھار۔ آپ اپنا ویس وٹائیدا، نہکلنک نران نر اوتار۔ مچھ داہری نہ کوئی دکھائیدا، مونڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ نرگن جوتی جوت جگائیدا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ ساچا قلعہ کوٹ وسائیدا، کنجن گڑھ کر اپار۔ اُپر اپنا آسن لائیدا، سچ سنگھاسن کھیل اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لائے پار، ہر جن بیڑا چلایا کندھ، سنگر پورا بھار اٹھائیا۔ جنم جنم دا مٹے پندھ، پاندھی بنیا ساچا ماہیا۔ کایا کرم کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک اٹھائیا۔ ناتا توڑ دھاگن رنڈ، کنت سہاگ اک دکھائیا۔ آد انت پرماند، پرم پڑکھ بوجھ بھجائیا۔ مل سجن سخیاں گایا سہاگی چھند، سوہنگ شبد وٹی ودھائیا۔ لوک پرلوک رہے منگ، آگے اپنی جھولی ڈھاپا۔ پڑکھ اپناشی اپنے اندر نو سو چرانوے چوکڑی رکھیا بند، کلجگ اتنم باہر کڈھائیا۔ جو ستا رہیا دے کر کھنڈ، اپنا گھڑا دے دکھائیا۔ منمکھ جیو بھاگاں مند، جس رہیا در ڈرکائیا۔ گرگھ گرگھ گر گائے شبد مٹی دند، بند بند خوشی منائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سدا سدا سد بخشد بخشد بختیش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرگھ تیری کوئے نہ کرے ریس، وشن برہما شو تیرا رہے جس گائیا۔

۳۳۰

۳۳۰

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی آسا سنگھ پیارا سنگھ دے گرہ بابو پرا ★

ندھان ٹھا کرگن سوامی، بھگونت بے پرواہ بے آنت اکھوائیدا۔ نرویر پڑکھ اکال سدا نہکامی، نہکرمی کرم کرائیدا۔ آد آنت ہر گھٹ گھٹ آنترجامی، آنتر اپنا بھو کھلائییدا۔ جگا جگتتر شبد اگئی بولے بانی، راگی اپنا راگ لائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ شبد اگئی بودھ اگادھ، الکھ الکھنا آپے گائیا۔ اپنے اندروں آپے کاڈھ، اپنی دھارا آپ پرگٹائیا۔ آپ وسائے برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھن آئیا۔ جگ جگ کھیل کھلائییدا، کھیلنہارا ایکنکار۔ اپنی کل آپ دھرائیدا، نرگن سرگن لے

اوتار۔ جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ سنجگ اپنے رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا کھیل اپار۔ باون اپنا بھیکھ وٹائیندا، آپے منگے بل
 دوار۔ بھگت بھگونت آپ ترائیندا، نر سینگھ کھیل کرے کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچھنڈ سچے دربار۔ سچھنڈ دوار سہائیندا،
 مہماگنت گنی نہ جا۔ رُپ انوپ آپ وٹائیندا، نرگن سرگن ناؤں دھرا۔ سنجگ اتم پنڈھ مکائیندا، تریتا لئے رُپ وٹا۔ ترے گن اپنا کھیل کھلائیندا،
 ترے کال درسی بندھن پا۔ رُپ انوپ اپنا آپ وکھائیندا، بیخ تت کایا چولا لئے ہنڈھا۔ ایک دوآ میل ملائیندا، دوآ ایک گنڈھ پوا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ تریتا دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، سرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ ساچا مارگ
 لائے آپ اپار، بھيو کونے نہ پائیندا۔ ایک سرتی ورے ایک وار، ایک ناری کنت ہنڈھائیندا۔ جنک پستری کرپیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جنک پستری ناتا جوڑ، رگھت اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے لگی دیوے توڑ، توڑنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے جگن ناتھ چرن کولاں
 دے وچھوڑ، جگدیشتر بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے توڑے اپنا ناتا، ہر ہر آپے بندھن
 پائیندا۔ آپے ویکھے کھیل تماشا، آپے نوآ ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس کرایا ایک دوآ، دوآ ایک
 بھيو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے تریا تریا، تیاں لوکاں کھوج کھوجائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہویا، اپنا سیوک آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دسرتھ سٹ آپ اکھوائیندا۔ آپے دسرتھ سٹ جگت جگ بیٹا، آپے کھیوٹ کھیٹا ناؤں دھرائیا۔ آپے اپنا تن اپنے سر لپیٹا، اپنا پردہ آپے پائیا۔
 آپے ہوئے گھٹ گھٹ لیٹا، رُپ رنگ نہ کوئے جنائیا۔ آپے ہوئے لکھنا لیکھا، لکھ لکھ لیکھا اپنا پور کرائیا۔ آپے مستک ہوئے میخا، گن اپنے لئے
 وکھائیا۔ آپے سٹ برہما کرے بھيسا، سنت کمار کرے جنائیا۔ آپے راون دے آدیسا، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے راون و دیا داتا، اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ آپ جنائے اپنی گاتھا، اپنا بھيو کھلائیندا۔ آپے ہو رگھت رگھناتھا، جگدیش
 آپ سہائیندا۔ آپے ہو کملاپاتا، کول نین آپ مٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے راون کرتیار، اپنا

بل آپ دھرائیا۔ آپے دیونہار ہنکار، ہوئے ہنگتا نال رلائیا۔ آپے سیناپت کرے شنکار، آپے بخشے ساچی شاہیا۔ آپے رن بھومی ستا پیر پسا، چلہ تیر کمان آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے گڑھ ہنکاری توڑدا، توڑنہارا ایکا ایک۔ آپے لگی پریت اپنے نال جوڑدا، زرگن زرگن ہر ہر ویکھ۔ آپے مسمکھتا شوہ دریائے روڑھدا، کر کر اولا بھیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہرجن کھنہارا لیکھ۔ جگ جگ لیکھ لکھایا، غریب نمائیاں پاوے سار۔ تریتا روپ آپ ہنڈھایا، بھگون مات لوک سنسار۔ غریب نمائے گلے لگایا، جگت بھیلنی لئے اُدھار۔ چرن کول چرن چُھبایا، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ ستی اہلیا لیکھ چُکایا، پتھر پائے دے اُدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس کرے زرنکار، جگ جگ ویس وٹائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ سنجگ تریتا اپنی گود بہائیندا، دوپر لوک مات کرے اُجیار۔ روپ انوپ آپ وٹائیندا، مکند منوہر لکھمی زائن بال بالا ہوتیار۔ مورمٹ سیس لکائیندا، مدھر نین مدھر کرے سچی گفنتار۔ ایکا بنسری سچ و جائیندا، آپے ہوئے وجا ونہار۔ ساچے منڈل راس رچائیندا، گوپی کاہنا کرے شنکار۔ ساچی سخیاں کھیل وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن گوالا پھرے وچ سنسار۔ گوالا بنیا گوپی کاہن، گھر گھر بنسری نام و جائیا۔ آتم دیوے اک گیان، کرے سچ پڑھائیا۔ دروید سٹ لُج رکھے آن، دروید لجا آپ رکھائیا۔ غریب نمائیاں دیوے مان، بدر سُداما کول بہائیا۔ ارجن بخشے اک دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا وکھان، اک اک نال کرے پڑھائیا۔ رتھ رتھو ای بنیا وچ جہان، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ دوپر میٹ انت نشان، یادو بنس گیا کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھيو چُکائیا۔ جگ جگ بھيو جنا ونہارا، ایکا رنگ سائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، اِلاہی نور آپ پرگٹائیندا۔ ایکا الفی تن شنکارا، ہتھ مُصلّا آپ رکھائیندا۔ گل تسبیح پائے ایکا مالا، منکا منکا نال ملائیندا۔ ایکا صفرا آٹھا کر پیارا، ایکا تند بندھائیندا۔ اٹھاں تتاں تت وچارا، صفرا بل نہ کوئے رکھائیندا۔ اک اِکلا پروردگار، اپنی الف آپ پرگٹائیندا۔ ایکا الف دے سہارا، نُقطہ ہو نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھيو کھائیندا۔ کلجگ بھيو اولٹا، ہر ساچا سچ کرائے۔ کرے کھیل اگم اگمٹا، اگمٹا روپ وٹائے۔ زرگن سرگن پھڑائے پلٹا، ساچا پلٹو اک پھڑائے۔ سچ سندیش ایکا گھلٹا، ساچا

کلمہ آپ سنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہے۔ ساچا کلمہ ہر کلام، اپنی آپ جنایا۔ آپ بنائے جگت امام، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بھیجے آپ غلام، ساچی سیوا اک سمجھائی۔ اپنے ہتھ رکھے لگام، چاروں گنٹ آپ بھوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا، کرے کھیل الہی نور۔ مقامے حق نعرہ لایا، اک وجائی ساچی نور۔ ویلا وقت رہیا سمجھایا، وسنہارا نیڑے دور۔ ساچا حجرہ آپ سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے جلوہ کوہ طور۔ کوہ طور بھیونہ آئیندا، نور نورانہ نور خدا۔ موسیٰ ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکائیندا، تُوں داتا بے پرواہ۔ تیرا آنت کوئی نہ پائیندا، تُوں صفتی صفت صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دے سنا۔ ساچا حکم ہر سنایا، موسیٰ عیسیٰ آپ اٹھا۔ ہُن دا سنیا بھل نہ جایا، ابھل رہیا بتا۔ لوک مات تیری گل ودھایا، گلونت بنے خدا۔ خالق خلق رُوپ وٹایا، کرے کھیل شہنشاہ۔ اپنی عظمت تیرے انگ لگایا، تیری غفلت دے گوا۔ اپنا ناؤں کلمہ رہیا پڑھایا، سچ حدیث اک سنا۔ لاشریک اک خدایا، سد منگدارا ہاپناہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، دھر فرمانا آپ جنا۔ ایکا منگ منگنی آنت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوہ طور بنائی جس تیری بنت، مائی پاتھر ویکھ دکھائیندا۔ میرا رُوپ جیو جنت، ایش جیو بھرم چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، آنت کنت آپ سمجھائیندا۔ ویلا آنت اتم آؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائی۔ تیرا نور اپنے وچ لکاؤنا، نور نور وچ سمائی۔ تیری آسا نسا پور کراؤنا، پیچ تت چولا ویکھ دکھائی۔ بسمل ہوئے کھیل کھلاؤنا، کھیلنہارا اک خدائی۔ نیتز نین اک اٹھاؤنا، تیری میٹے جگت جدائی۔ اتم کل پندھ مکاؤنا، لوک مات نہ رہے لوکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گن آپ سمجھائی۔ سنیا ہر سچ گیانا، موسیٰ سیس جھکائیندا۔ میری رباب ستار تیرا ترانہ، تیرا ناؤں بولا گائیندا۔ اپنا آپے دیوے آپ بیانا، اپنی وست اپنے آگے آپ لکائیندا۔ کون رُوپ پہریا بانا، کون ویلا وقت سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، اپنا بھیو جنائیندا۔ امام امامہ سر شاہ سلطانا، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ مولیٰ تند بھئے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ ہتھیں مہندی اک نشانہ، لال رنگ اک چڑھائیندا۔ امام مہندی نوجوانا، اپنا رُوپ آپ دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے جگت ایمانا، اینال وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پسر پدر دس کسے نہ آئیندا۔ پسر پدر نہ دسے برادر، بے اہتم اپنی کھیل کھلایا۔ پرگٹ ہووے قدرت وچ قادر، قادر قدرت کھیل کھلایا۔ ایکا اکھر گائے اپنا قادر، ہزارا درود کرے پڑھایا۔ بصری اسم گائے ماجرہ، انجیل قرآن بھیو نہ آئیا۔ آپے ہوئے صدق صوری صادرا، ثابت اک ایمان دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شیطان دے مٹایا۔ جگت شیطانا ہوئے ابلیس، حدیث آپ پڑھائیندا۔ پڑکھ ابناشی کرے کھیل تیس بتیس، گونتا گن سمجھائیندا۔ اتم کل سب دے خالی کرے کھیس، دست ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا صفرا آٹھا جائے بیت، ایکا نایا میل ملائیندا۔ اک نو کھیل جگدیش، نو اک پنہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم سنائیندا۔ اک اگے دو آدھر، ایکا اک کھپایا۔ نائے اگے صفرا بنائے اپنا گھر، دو آ صفرا میل ملائیا۔ دو آ صفرا اک دوجے دادامن پھڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ صفرا روپ زرگن کر، دس کسے نہ آئیا۔ دو جہاناں ویکھے کھڑ، پروردگار بے پرواہیا۔ اٹھت جائن جھڑ، پھل کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بیس دے وڈیایا۔ بیس بیس کر پیارا، ہر ساچی کھیل کھلاییندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اک ست بول جیکارا، شبد سندیش آپ سنائیندا۔ اک اٹھ مارے مارا، بچیا کوئی رہن نہ پائیندا۔ ایکا نو پار کنارہ، عیسیٰ موسیٰ پنہ مٹائیندا۔ بیس بیس ہر کرتارا، جگت جگدیش روپ وٹائیندا۔ چھتر جھلایے ساچے سپسا، سپس اپنا آپ دکھائیندا۔ اک شبد اک حدیثا، ایکا راگ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لیکھا ہتھو ہتھ چکائیندا۔

★ گردھارا سنگھ دے جیودیاں ہی نواں جنم دتا ★

مورکھ موڑھ جگت سچھا، جس سنگر دے وڈیایا۔ جس بال انجانے ہر پردہ کجا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گر چرن دوارے بہہ بہہ سجا، دھن دھن مورکھ چنیدی مائیا۔ ہر مندر ناد ایکا وجا، دین دیال آپ وجایا۔ آد آنت رکھے لجا، لجاوان آپ ہو جائیا۔ پی امرت گرسکھ گرسکھ بھر پیالہ جس پیایا۔

جگت وکار جگت اوگن تجا، گن سنگر اک صلاحیا۔ گھر مکہ گھر کعبہ گھر حجا، گھر امام گھر پیرن سر پیر میل ملائیا۔ گھر کھنڈ گھر برہمنڈ گھر دکھائے نجانداء،
 نج آتم رس چوائیا۔ گھر گیت گھر گوبند گھر گائے سہاگی چھندا، ساچی کرے گھر پڑھائیا۔ جس جن بنائے اپنا بندہ، بندی خانہ نہ کوئی دکھائیا۔ ہر سنگت
 پیار سچا دھندا، اپنے دھندے وقت وہائیا۔ صاحب سلطان سدا بخشندا، بخشنہارا بخشے ایکا ماہیا۔ اپنے نال پوائی گنڈھا، سگنی گانا آپ بندھائیا۔ سدا سہانگن
 نہ ہوئے رنڈا، جگت رنڈیا آپ کٹائیا۔ جگت آئی آئی اُتے کنڈھا، باقی ست دن رہیا سمجھائیا۔ سنگت سنگ رلا تڑائے پھندا، جیون جگت پھیر بنائیا۔
 پہلوں اپنے نال ہر سنگت وچ کرے کارج انداء، مانس جنم پھیر دوائیا۔ پہلا لیکھا اپنی ہتھیں کھنڈا، لکیر لکیر اُتے پھرائیا۔ بن کے ترکان پھریا رندا،
 ساچی کرے آپ صفائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹٹی گنڈھ دکھائیا۔ ٹٹی گنڈھ گنڈھ گوپال، ست دوس رہے باقی۔ سنگت وچ پھیر
 ملائے لال، امرت جام پیائے بن ساقی۔ تن تن نہ ہوئے پھیر ونگا وال، تیتی سال ہنڈائے جسم خاکی۔ سنگر ست ہوئے کرپال، ست وست وچ ست
 وسادی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرے کھیل ساچی باڈی۔ نہ بھنیا نہ ٹھاناتا، نہ اگنی اگت جلایا۔ نہ کوئی بھین نہ کوئی بھراتا، لین دین نہ کوئی
 پایا۔ نہ کوئی ستارواں نہ کوئی ساتا، دسویں بھوگ نہ کوئی کرایا۔ نہ کوئی کاہنی بن بن چکے نہ کوئی مکائے واٹا، پاندھی اپنا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیودیاں ہی جیون دے، جنم جنم وچ بدلایا۔ جنم گیا جنم آیا، جنم لیکھا لیکھے پائیا۔ سنگر پورا دیا کمایا، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 راتی ستیاں وقت دے دکھایا، ادھر مرے ادھر جنمے ادھر ہر ہر نظری آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھائی پل سوہنگ مہماں امرت
 ساچا سپر پیائیا۔ ساچا سپر آپ پیائے، امرت جل ہتھ اٹھائیا۔ مرن توں پہلاں جنم دوائے، مرن وچ نہ گرسکھ آئیا۔ سادھ سنگت تیرے نال رلائے،
 وچھوڑا اپنی ہتھیں کٹائیا۔ دوس رین جو رہیا سیو کمائے، سیوا پھل اپنی ہتھیں جھولی پائیا۔ اکھڑیا بوٹا پھیر لگائے، اپنی ہتھیں سنج دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم کرم کرم جنم اپنے ہتھ رکھائیا۔

☆ ۲۱ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ بلاکا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُر ☆

سچ سمیرو چرن کول پدم، ست پڑکھ نرنجن آپ بنایا۔ لیکھا جانے اِنلِ عدم، آدم بھیو کوائے نہ پایا، نہ کوئی رُوپ رنگ نہ دسے بدن، تتوت نہ کوئی دکھایا۔ گویال مورتی ایکا مدن، من موہن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سمیرو دے سمجھایا۔ ست سمیرو چرن پد، ہر ساچا سچ اپانیدا۔ کوئی نہ جانے آر پار حد، رُو س سس جھکائیندا۔ دھرو پرہلاد رہیا تک، اپنا مول سمیرو بنائیندا۔ ہر کا کھیل اکتھنا اکھ، وید کتیب بھیو نہ پانیدا۔ چار جگ نہ دتا دس، چارے وید پردہ پانیدا۔ کوئی پتھر کہے کوئی پریت، کوئی جوجن گنت گنائیندا۔ کوئی جانے اچاٹلا ستھر رہیا گھت، ستھریار نہ کوئی وچھائیندا۔ کوئی کہے ست سمندر چلے رتھ، جل دھارا رُوپ سمائیندا۔ کوئی کہے وشنوں پائی بیٹھانٹھ، باسک تشکا سنگ رلائیندا۔ اپنا لیکھا جانے پڑکھ سمرتھ، دوسر بھیو کوائے نہ پانیدا۔ سچ سمیرو چرن اندر، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنی کرن، کرتا پڑکھ بھیو نہ آئیندا۔ نہ دھرے اُپر کسے دھرنی دھرن، دھرت دھول بھار نہ کوئی اٹھائیندا۔ نہ کسے دکھائے اُپر آکاش چوٹی چڑھن، پرکاش پرکاش وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ سچ سمیرو پدم پر ماتم، پد اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے ساچے آتم، آتم اپنا رنگ بنائیا۔ بھیو نہ جانے کوئی باطن، ظاہر کُپت نہ کوئی وڈیائیا۔ نہ کوئی سندھیانہ کوئی آتھن، سرگھی رُوپ نہ کوئی وٹائیا۔ کرے کھیل پڑکھ پر ماتھن، پر تھی آکاش نہ کوئی جنائیا۔ لیکھا جانے سچ سنگھاسن، شاہو شباں ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ چرن پدم سچ سمیر، شاہ پاتشاہ آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی بیٹھا گھیر، چاروں کُنٹ دھرتی آکاش میل ملائیندا۔ دہ دشارکھے اپنا گیڑ، گیڑنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے کرے اپنی مہر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سمیرو آپ جنائیندا۔ سچ سمیرو چرن کول، انتر انتر آپ جنائیا۔ راہ تگے دھرنی دھول، تھلے بیٹھی نین اٹھایا۔ برہم ویتا کھ گھلایے اپنا کول، کول کھ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سمیرو دے وڈیائیا۔ سچ سمیر بنایا، ہر ہر دین دیال۔ گرگھاں نیرن نیر دے دکھایا، کھجگ انتم توڑ جنجال۔ چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا، ویکھنہارا آپ کرپال۔ جس جن اپنے چرن چھہایا، اُپر سمیرو دے

بہال۔ شوکیلاش نہ ڈیرہ لایا، انتم آنت ہوئے بے حال۔ کر تلاش پھڑ بہایا، کریا کھیل بے مثال۔ جگ چوکڑی آس پور کرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر لیکھا، اپنا آپ جنائیندا۔ سمیرو نیتر ہر چرن کول ہر دیکھا، اور درشت نہ کوئی جنائیندا۔ شکر رکھے کھلڑے کیسا، کیلاش نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کیلاش پریت ہر چرن دھوڑ، دھوڑی دھوڑ وچ سمایا۔ بھولے ناتھ رنگ چڑھے گوڑھ، مستک ایکا لگایا۔ آنتر بخشے نورو نور، نور نور رُشناہیا۔ اپنے ٹلے اپنے پریت اپنے آسن سچ سنگھاسن آپے ہوئے آسا پور، پوری اچھیا آپ کرائیا۔ نہ نیڑے نہ دے دور، کرے کھیل حاضر حضور، حضرت اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کیلاش نراس اک سمجھائیا۔ سچ کیلاش شکر چڑھیا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی چرن ایکا پھڑیا، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ ہر نرائن کھیل اپنا کریا، نیتر لوچن درس دکھائیندا۔ درگھر ساچا ایکا دریا، سیس جگدیش اک سہائیندا۔ چرن کول اندر اکھڑ ایکا پڑھیا، پُرکھ ابناشی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیندا۔ چرن کول اندر سمیرو پد، پدم پاٹل پادن آپ بنایا۔ شکر اندر آپے سد، سچ کیلاش دے دکھائیا۔ نام وجائے ساچا ند، نچ نادى نادِ شنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا آسن دے دکھائیا۔ ایکا آسن سچ جنایا، چرن کول دھیان۔ سچ کیلاش اک بنایا، دھوڑی دھوڑ دیوے بال نادان۔ اپنے پریم نال بندھایا، چھٹ نہ جائے وچ جہان۔ ساچی سیجا آپ سواہا، دیوے دھر فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا مان۔ ساچا مان دیونہارا، ایکا شبد کرے جنایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگوچر اپنا بھیو چھپائیا۔ تیرا میرا اک کنارہ، تیرا کنارہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا پریت میرا سہارا، میرا کیلاش تیری وڈیائیا۔ میرا ناؤں تیرا نعرہ، تیرا نعرہ سرب لوکائیا۔ میرا سمیرو تیرا اجیارا، دیک دیک دیپ دیپ رُشناہیا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ نو نو چار دے سہارا، اُپر آسن آپ بیٹھائیا۔ کلج آئے انتم وارا، نرگن نرکار اجوئی رہت پُرکھ اکال، لوک مات کرے رُشناہیا۔ اپنی چلے اوٹڑی چال، چال نرالی اک دسائیا۔ تیری کرے پوری گھال، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ تیرا کیلاش آپے سرت لئے سنبھال، ہونا اداس نہ رہیا سمجھائیا۔ اپنا بالا آپے لئے اٹھال، تیری دھر مسالہ لئے سہائیا۔ تیتوں انگلی لائے رکھے نال

نال، پچھلا پنڈھ مُکائیآ۔ اپنے کھاتے آپ ڈال، اپنے اندر بند کرائیآ۔ پھیر نہ سکے کوئے تیتوں بھال، تیرا رُوپ نظر کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھائیآ۔ تیرا اتم وقت سہاونا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ تیرا کیلاش اک دکھاونا، آپ بنائے بے پرواہ۔ تیرا واس اک گھر کراونا، بخشنہارا سچ پناہ۔ گرگھ ساچا آپ اٹھاونا، کلجگ اتم کرے سچ نیاں۔ اُپر کیلاش مان دواونا، چرن چرناں نال چُھہا۔ داسی داس تھم سناونا، دُھر فرمانا آپ اُپا۔ ایکا منتر اَمتر گاونا، سو پُرکھ نرنجن لئے پڑھا۔ ہنگ شکر رُوپ دکھاونا، پُرکھ ابناشی اپنا انگ لئے کٹا۔ سوہنگ ایکا بندھن پاون، نرگن نرگن میلا سچ سُبھا۔ آد پُرکھ اپنا قول کیتا آپے پور کراونا، برہما ویتا بھو لکھ نہ سکے را۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔

★ ۲۱ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی پورو دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُر ★

گرگھ سمیرو وچ سنسار، شاستر سمرت بھو نہ آئیندا۔ جس دا لیکھا جانے آپ نرنکار، جگت ودیا بھو نہ آئیندا۔ کاغد قلم لکھن توں باہر، الیکھ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو نو چار کر کر پیار، ساچی دھار آپ بنائیندا۔ بھگت سنت کر اُجیار، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ پھل پھلو اڑی لا گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے امرت سچ ہریا کرے نرنکار، خزاں بسنت ایکا رنگ رنگائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، ساچا مالی دین دیا لا گرگھ بوٹا ویکھن آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ گرگھ پھلو اڑی پھل گیا پھل، ہر ساچا ویکھ دکھائیآ۔ بن بن مالن توڑے اڈول، دس کسے نہ آئیآ۔ کرے کھیل اُپر دھول، دھول منگے سچ سرنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاوں تھانیا۔ ہر جن ساچے کر پیار، کلی کلی آپ مہکائیآ۔ کیلاش ہو یا خبردار، شکر نین گھلایا۔ وشن بن بن سیو ادار، ساچی سیوا اک دکھائیآ۔ برہما دیوے اک آدھار، سٹ اپنا آپ پرگٹائیآ۔ کھچے تار آپ نرنکار، ساچا تاگا لئے بنایا۔ لوک مات آئے ہوئے اُجیار، نرگن اپنا رُوپ وٹائیآ۔ گر سکھ سوہنے پھڑ پھڑ گندے ہار، کلی نال کلی ملائیآ۔ امرت چھڑکے پہلی وار، سچ مہک وچ بھرائیآ۔ اپنے گل کرے شنکار، جگت شنکار نہ کوئے ہنڈھائیآ۔ اتم اپنے اندر رکھے سنجال، اپنی دست آپ اٹھائیآ۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناتا توڑ شاہ کنگال، گر سیکھ ایک رنگ رنگایا۔ ساچا ہار ہر ہر مالن، سچ پٹاری آپ رکھایا۔ بن کے آئی بھگت دالان، جوتی نار ویس وٹایا۔ گر سیکھاں آگے بنی سوالن، منگے بھچھیا ایک منگ منگایا۔ میں ویراگن ہوئی بے دامن، برہوں وچھوڑا نہ جھلیا جایا۔ سچھنڈی ڈگے اپنے آلن، گر سیکھ تیری گود ایک اوٹ رکھایا۔ توں نہ جانا کسے در بھالن، تیتوں بھالے آد شکت تیری مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ واہ واہ مالن جوت اکالن، گھر گھر سیو کمایا۔ گر سیکھاں کرے پوری گھالن، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ پہلاں توڑے جگت جنجالن، دوجی سکھیا کرے پڑھایا۔ تیجا وجائے اندر تالن، چوتھے گھر دے وڈایا۔ پنچم بنی آپ دالان، چھیویں چھپر چھن چھہایا۔ ستویں ست پڑکھ زرنجن بنھیا بانھن، ساچے بیڑے آپ چڑھایا۔ اٹھاں تتاں دیوے دانن، اپنا نام آپ ورتایا۔ نو دوار بنخشے اپنا بھانن، نو نو کرے رُشانیا۔ دسویں میلا سری بھگوانن، سری بھگوان گرگھ سنتیاں راتیں درس دکھایا۔ سیوا کرے ساچی مالن، سیس اپنے کھاری رہی اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ہار اک زرنکار، اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا ہار ہری ہر زرائن، زہر بنواری اپنے ہتھ رکھانیدا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، گن اوگن نہ کوئے جنانیدا۔ آپے جانے لہنا دین، دینا لہنا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ گر سیکھ گر گر دھام اکٹھے بہن، پلنگ رنگیلا ساچی سچ آپ وچھانیدا۔ ست ستوادی ملیا ساک سجن سین، وچھڑ کدے نہ جانیدا۔ لیکھا جانے عین عین، نقطہ روپ نہ کوئے دھرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھانیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دردی دردیاں دیوے مان، گر سیکھاں دلدر آپ ہنڈھانیدا۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ دے گرہ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

شاہ کنگال ہر رنگدا، رنگ اگئی آتر چاڑھ۔ بھگت بھکھاری ہو کدے نہ سنگدا، لیکھا جانے آتر باہر۔ سچ پریتی ایک منگ دا، دوسر اور نہ کوئے وچار۔ کئی کھٹاں آپے لنگھدا، محل اٹل نہ کوئے پیار۔ پردہ لاپے جھوٹھی کندھ دا، دُئی دوتی پردہ اتار۔ لہن چُکائے اندھیر اندھ دا، گھر چند کر اُجیار۔

لیکھا چُکائے آون جاون پندھ دا، لکھ چوڑاسی گیڑ نواری۔ ناتا توڑے پھاندکی پھند دا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ رس بھٹے مدراماس گند دا، رس برکھے امرت دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سورے سربنگ دا، ساچی بخشش بخشنہار۔ ساچی بخشش رکھ ہتھ، دینا ناتھا ہوئے سہایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار ہر ہر شبد اگئی پائے نتھ، ڈوری چوری چوری آپ کھچایا۔ گرہ مندر ڈو نگھی کندر کوری بھوری آپ گڑائے اُلٹی لٹھ، بیخ تے ترے گن ہڈ ماس ناڑی رت بھيو کوائے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، گرگھ ساچے سچ جنائندا۔ ایکا پاوے شبد آن، دوسر آن نہ کوئی دکھائندا۔ جو جن بھلے بن انجان، تِس بھلیاں مارگ پائندا۔ جو جن من کرے ابھمان، تِس خاکی خاک ملائندا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، ہر گھٹ گھٹ دیکھ دکھائندا۔ گرگھ ورلے دیوے شبد بان، لکھ چوڑاسی لاڑی موت نال پرنائندا۔ کلجگ انتم جگ وچھڑے میلے آن، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائندا۔ گرگھ سخی ملے ہر ہر ساچا کاہن، گھننیا نیا ساچا چھتر سپس آپ بھلائندا۔ جگت گویا بن رمیا دیوے دان، پھڑ پھڑ بیا پار کرائندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے وئیا انتم لیکھا کھے مہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنے چرن لگائندا۔ چرن لگ نہ جائے بھل، ہر جن ساچی سچ جنایا۔ امرت پیالے وچوں نہ جانا ڈلھ، امر پد نہ کوئی دکھایا۔ کلجگ ٹہنی نالوں ٹٹا بھل، ساچی مالن اپنے ہتھ رکھایا۔ ہتھ پایا بن انھول، کنڈا خار کوئی چُجھ نہ جایا۔ خوشی خوشی اپنے کنڈے لئے تول، وٹا سیر نہ کوئی تٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سگھاں سکھ سکھیا ایہہ سمجھایا۔ بھل ٹٹا آئے نہ کم، جس مالن ہتھ نہ لایا۔ جیو سدانہ رہن سواسا دم، دم چھپے پئے پھاہیا۔ جگت نہ ٹٹنی ترشنا طم، ترکھا سکے نہ کوائے بھجھایا۔ جس سنگر پورا بیڑا دیوے بٹھ، سو جن اپنا بیڑا پار کرایا۔ ایکا شبد سنائے کن، دوجی آواز کن نہ کوائے پائیا۔ ایکا دیوے نام دھن، دوجا دھن سنگ نہ کسے جایا۔ ہر جن تیرا تیرے گھر جائے من، مناؤن دوجے گھر نہ کوائے جایا۔ کایا کپڑ چھن چھپر ساچا مندر وسیا اندر، دوس رین رین پرہات، درس دکھائے اک اکانت، عقل کل دھار ہر نرنکار، گرگھ پیار تن شنکار، مالن پھولن گندے وارو وار، نام تاگا پریم سوئی نکا گرگھ تیری گندھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حصہ بھگت وندایا۔

☆ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ☆

نام دھن شبد گر راس، گر سکھ خزانے آپے پائیا۔ آپے وسے سدا پاس، نکٹی ہو ہو درس دکھائیا۔ سدا سد ہوئے داسی داس، داسن داسی سیو کمائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن منڈل سو بھاپائیا۔ رُوس کر کر بیٹھے آس، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا پہلاں گر سکھاں پوری کرے آس، دوجی دھار پھیر بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے جگائیا۔ ساچا نام مال دھونتا، در گھر ساچے آپ دکھائیا۔ گر گھ گر گر ہوئے منگتا، وست امولک آپ ورتائیا۔ مان رکھائے ہر جن جوں جن جنکا، ہر جن جانگی آپ پرنائیا۔ عقل کل ہر کھیل ورتتا، اند بنودی بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کھیل کھائیا۔ نام دھن شبد بھنڈارا، بھگون ہر ہر آپ ورتائیا۔ دانو دیو من جن منیشتر تیشتر منگن وارو وارا، رکھیشتر جگدیشتر سپس سرب جھکائیا۔ لیکھا جانے اپنا ایسر، ایسور اپنے وچ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وڈا وڈا صلاحندا۔ وڈا وڈا ہر جن پایا، ہر میتن میت مرار۔ گرہ مندر اک سہایا، گر پر سادی ہو اُجیار۔ بھو بھے بھو بھجن ہوئے سہایا، انھو اپنا کھول کوار۔ دئی دویت میٹ مٹایا، دویکس کوئے نہ وچ سنسار۔ کلجگ انتم ہر جن بھل بھلو اڑی ہر جو سیر کرن آیا، اپنے آسو ہو آسوار۔ سکدے بوٹے لے لہرایا، نرگن سرگن کر پیار۔ پون جھوٹے دے جھلایا، پون انجا دے ہلار۔ ساچی کوٹے ڈیرہ لایا، زمیں اسمان نہ پاوے کوئے سار۔ کلجگ جھوٹے دے کرایا، جگت و دیا کر خوار۔ گر سکھ انوٹھے لے ملایا، رس مٹھا ایکا ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ورتے نام شبد ورتار۔ نام ست رام ست، ست رام نام وڈیائیا۔ آد ست جگاد ست، برہم برہما ست دکھائیا۔ گر سکھ تیرا ناتا ست، گر سکھ تیرا پریم ست، گر سکھ ست پریم ڈوری بندھن پائیا۔ گر سکھ تیرا گھر ست گر سکھ تیری وڈیائی سمرتھ، سنت تیری مہما اکھ، بھگت تیرا ساچا رتھ، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ چوتھے جگ بھگت سنت گر سکھ اک دوارے کیتا آٹھ، ایکا پد دے سمجھائیا۔ چوتھا پد کسے نہ آئے ہتھ، گر سکھاں پہلے پوڑے آپ بہائیا۔ آگے ہو ہو راہ دیوے دس، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ جس ویلے گر سکھ آگے جا کہے بس بس، پھیر اپنا پنڈھ مکائیا۔ گر سکھ اُپر آپ رہیا وس،

گرگھ چرناں ہیٹھ رکھائیآ۔ سچکھنڈ دوار سچ سنگھاسن رہیا سچ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرگھ گرگھ ہر سنت بھگت بھگونت تھر گھر واڑ پردہ لوے کج، چرن دھوڑ اُپر اپنی پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سچ دے وڈیائیآ۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی جمعدار کیشن سنگھ دے گرہ پنڈا لھڑ پنڈی ضلع گرداس پُر ★

بھولے بھاؤ ہر جس گایا، ہر ہر لیکھے اپنے لائیندا۔ غریب نمانے میل ملایا، نام بندھن ایکا پائیندا۔ پتن پاہر بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا بھيوَنہ آئیندا۔ ساچا بیڑا جگ لیا، ساچی سیو آپ کمانیندا۔ اپنی ہتھیں چو دے لگایا، بھگت ملاجی پھیرا پائیندا۔ لگا نیہوں لے توڑ نبھایا، ادھ وچکار نہ کوئے تڑائیندا۔ الکھ ابھیو بھيوَ نرنجن درس دکھایا، نیتز نین آپ گھلائیندا۔ سیوا کرن دا ہر چاؤ رکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن آپے آپ ترائیندا۔ ہرجن بال انجانا ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنا روپ وٹائیندا۔ گرگھوں دیوے نام ندھانا، نرویر پُرکھ جھولی پائیندا۔ ست سرُپی بٹھے گانا، شبدي تند ہتھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، کلج انتم ویس وٹائیندا۔ شبد جنائے دھر فرمانا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ہرجن دیوے ساچا مانا، ایکا اوٹ پُرکھ اکال بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن پار اتارنا، کرپا گن ندھان۔ پورب جنم آپ وچارنا، لیکھا جانے آپ بھگوان۔ مائس جنم تیج سوارنا، چرن کول بخشے اک دھیان۔ ہوئے ہنگتا روگ نوارنا، مایا موہ نہ دے کوئے نشان۔ جوٹھ جھوٹھ پنڈھ مُکاونا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پائے ایکا آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے بال نادان۔ بال نادانا ویکھن آیا، کرپا ندھ ہر کرپال۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں جگت ریکھ میٹن آیا، داتا جودھا سوربیر نوجوان۔ ایکا اکھر ایکا ناؤں اک نرنکارا چیتن آیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل اولا، کلج انتم آپ کرائیا۔ سچکھنڈ

نواسی اک اگلا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ دُھر دربارا آپے ملا، چرن کول آپ اُکائیا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا،
 نرگن نرور نراکار سچا شہنشاہیا۔ شبدی اگئی ایکا پلا، پُرکھ اگمرا آپ اُٹھائیا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، لوک مات کرے کُڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی مہما آد پُرکھ نرنجن، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہوئے درد دکھ بھے بھنجن، ہرجن ساچے
 ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا پائے نام انجن، نیتزیناں آپ کھائیندا۔ اینکارا ساچا سچن، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ آد نرنجن پردے کچن، سر اپنا
 ہتھ اُکائیندا۔ سری بھگوان کرائے ساچا مجن، چرن دھوڑا اک وکھائیندا۔ ابناشی کرتا رکھے لجن، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے گھٹرن
 بھنن، سمرتھ پُرکھ بھیونہ آئیندا۔ کلجگ انتم آیا بیڑا بنھن، نرگن اپنا رُپ دھرائیندا۔ گرگھ لکھ چوراسی وچوں لبھے چنن، جگت پر بھاس پھول
 پھولائیندا۔ ایکا راگ سنائے کتن، چھٹی راگ کھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا بالی بدھ،
 پاربرہم ہر ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی کرے کارج سدھ، ساچے مارگ آپے لائیا۔ اپنے ملن دی آپ بنائے ساچی بدھ، دوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ ایکا اکھر
 کرے پرسدھ، باون اکھری وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائیا۔ ہرجن ہر اُٹھال دا، سو پُرکھ نرنجن ساچا
 میت۔ آد جگاد سدا پرتپال دا، ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیت۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، اینکارا اک اتیت۔ راہ ساچا اک وکھال دا، آد نرنجن ہست کیت۔
 پھل ویکھے پت ڈال دا، ابناشی کرتا لکھ چوراسی جیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ ساچی ریت پُرکھ بھگوان، آد
 جگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان، ایکا اکھر نام پڑھائیا۔ ایکا ناتا جوڑے گن ندھان،
 ترے ترے میل میل ملائیا۔ ایکا ت کر پردھان، پنچم اپنا بندھن پائیا۔ ایکا شبد ناد دھنکان، انحد ساچا ناد وجائیا۔ ایکا جوتی نور مہان، نرگن جوتی نور
 کرے رُشائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا شاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا آتم اک گیان، ایکا پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ایکا بھومکا اک استھان، ایکا بیٹھا سچ سہائیا۔ ایکا
 منڈل ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا بیٹھا راس رچائیا۔ ایکا لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں اپنا رُپ دھرائیا۔ ایکا میل ملائے بھگت بھگوان، بھگتن ساچا سنگ

نبھائی۔ ایک ستن دیوے ساچا دان، دست امولک جھولی پائی۔ ایک گرکھ ساچے لئے پچھان، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ایک گرسکھاں بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ ایک چارے ویداں پاوے آن، چارے مکھ برہما کرے پڑھائی۔ ایک لیکھا جانے شاستر سمرت جگت پُران، ودت وِدیا وِج رکھائی۔ ایک جانے گیتا گیان، گرہ مندر آپ سمجھائی۔ ایک جانے انجیل قرآن، تیس بتیسا اک حدیث سنائی۔ ایک مارے بانی بان، اکونجا بونجا اپنا بندھن پائی۔ ایک کھیلے کھیل مہربان، مہبان اپنا روپ دھرائیا۔ ایک پروردگار نور ظہور دکھائے مہان، لاشریک اک اکھوائیا۔ ایک رام نام کرے پرنام، ایک بیٹھا سپیس جھکائی۔ ایک لیکھا جانے گوپی کاہن، ایک بنسری مدھر آپ وجائی۔ ایک عیسیٰ موسیٰ پکڑے دام، ایک سنگ محمد چار یار سکلا سنگ رکھائی۔ ایک نانک گوہند سنائے شبد دُھنکان، پُرکھ اکال وڈی وڈیائی۔ ایک جوت پرکاش کرے کوٹن بھان، روس آپ چکائی۔ ایک لیکھا جانے زمیں اسمان، منڈل منڈپ اپنا آسن لائی۔ ایک لکھ چوراسی کرے پردھان، چارے کھانی ونڈ ونڈائی۔ ایک اُتبیج سیتج اندج جیرج دے گیان، ایک پرا پسنتی مدھم بیکھری بانی آپے گائی۔ ایک بخشے ساچا مان، گر اوتار آپ بھجائی۔ ایک ہوئے جانی جان، جانہار بھل نہ جائیا۔ ایک ونڈن ونڈے وِج جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ایک ایک ونڈ ونڈائیندا، آدجگادی ساچی کار۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، شہنشاہ سچی سرکار۔ حکمی محکم آپ چلائیندا، حاکم بنیا پروردگار۔ سچ پیغام آپ سنائیندا، انا الحق بول جیکار۔ ایک شبد نعرہ لائیندا، آپے ہوئے سننہار۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ نرگن سرگن آپ ہو جائیندا، پنج تت دے آدھار۔ ترے گن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ اپنا بندھن پائیندا، سنجگ تریتا کر وچار۔ دو اپر اپنا مردنگ و جائیندا، سچ مردنگا اک نرنکار۔ کجگ آپے ویس وٹائیندا، اپنی اچھیا آپے دھار۔ اپنا بستر اپنے تن پُچھائیندا، کالا سوسا اک شنگار۔ اپنی رباب ستار آپ و جائیندا، آپے ہوئے گاونہار۔ آپے شستر بستر تن سجا ئیندا، آپے کھرگ کھنڈا کٹار۔ آپے اپنا لکھ لکھ لیکھ اپنے آگے رکھائیندا، آپے کرنہار اُجیار۔ آپے واک بھوکھت جنائیندا، نہ کوئی سکے مات وچار۔ آپے کجگ پنڈھ مکائیندا، آپے ماری چوکڑی مار۔ آپے نرگن آپے سرگن آپے روپ انوپ پرگٹائیندا، جو دھا بیر ملی بلکار۔ آپے اپنا ناؤں رکھائیندا، ناؤں نرنکارا سرجنہار۔ آپے اپنا ڈنک و جائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے

خبردار۔ آپے نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیندا، سٹاں دیپاں دئے ہلار۔ آپے شاہ سلطاناں راج راجاناں جگت اٹھائیندا، آپے سویاں کرے خبردار۔ آپے راؤ
 رنگاں میل ملائیندا، چارے ورنناں کرے پیار۔ آپے اٹھاراں برناں پنہہ مکائیندا، اک دکھائے سچا دوار۔ آپے مسجد مٹھ شو دوالا پھیرا پائیندا، آپے وسے
 سب توں باہر۔ آپے اٹھسٹھ تیرتھ پھول بھلائیندا، شبد مدھانا ایکا ڈار۔ ست سمندر و رول ایکا کھیل کھلائیندا، ساگر بٹھے نہ کوئے دھار۔ دھرنی چرناں
 ہیٹھ دبا ئیندا، اُپر پائے اپنا بھار۔ تھلے باسک ہو گرا ئیندا، سہنسر مکھ کرے پکار۔ وشنوں اٹھ اٹھ راہ تکائیندا، اپنا نیتز نین اگھاڑ۔ ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا،
 آد جگادی ساچی کار۔ برہما چارے مکھ اٹھے نیتز چار کُنٹ ویکھ دکھائیندا، دہ دشا کرے وچار۔ برہم ویتا پار برہم ایکا سنگ رکھائیندا، دوئے جوڑ سپس کرے
 نمسکار۔ شکر باسک تشکا گلوں لاہندا، تن بھبوتی ویکھے چھار۔ جٹا جوٹ آنت گرا ئیندا، نیتز رووے زارو زار۔ سُرپت راجا اند پھڑ پھڑ خاک سپس پائیندا،
 انتم آئی ہار۔ کروڑ تیتیا سرب بللا ئیندا، کسے نہ دسے پار کنار۔ کلجگ انتم اپنا ڈور وائیندا، چاروں کُنٹ دھواں دھار۔ ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا، نو
 کھنڈ پر تھی ہوئی خوار۔ ساچا گیت نہ کوئے سنا ئیندا، گا گا تھکے جیو گوار۔ ساچا پریتم نہ کوئے ملا ئیندا، سرشٹ سبائی ہوئی دُہاگن نار۔ ساچی سچ کنت نہ
 کوئے سہائیندا، نہ کوئی پھولن برکھے نہ ملے امرت دھار۔ نہ کوئی اپنے انگ لگائیندا، نہ کوئی کرے سچ پیار۔ اولیا پیر شیخ مسائق قُطب غوث آنت مکھ
 شرمائیندا، کسے دسے نہ پروردگار۔ ساچا تلک مستک نظر کسے نہ آئیندا، پنڈت پاندھے گئے ہار۔ گوہند درس کوئے نہ پائیندا، ہر کا مندر ملے نہ کسے دربار۔
 پُرکھ ابناشی کھیل کھلا ئیندا، کلجگ تیری انتم وار۔ نہہکنکا ناؤں رکھائیندا، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ دوار بکا اک سہائیندا، گر سکھاں کر پیار۔ اپنی سیوا آپ
 کمائیندا، سیوک بن ہر زرنکار۔ پورب جنم میوہ اک کھوائیندا، آتم آنتر دئے آدھار۔ مستک تھیوا اک لگائیندا، جوت زرنجن کر اجیار۔ دیوی دیوا وڈ درس
 دکھائیندا، الکھ ابھیوا ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن بیڑا تارنا، ترے گن ناتا توڑ۔ گر ستنگر کاج
 سوارنا، جگت وکارا ہوڑ۔ ساچے مندر آپے واڑنا، لگی پریتی نبھے توڑ۔ کلجگ وسدا کھیڑا اُجاڑنا، لکھ چوڑا سی مڑھی گور۔ انتم دسے نہ کوئے سہارنا، جیواں
 جنتاں لٹی جائن پنچ چور۔ گر مکھ ورلے گر کا ناؤں رسنا اُچارنا، سوہنگ شبد بے جیکار۔ برہما وشن شو در آگے ہو ہو کرے نمسکارنا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ آدھارنا۔ سچ آدھار دیوے زرنکارا، کلجگ انتم وڈ وڈیا رہیا۔ جس جن جوڈیا ہر چرن کول دوارا، سچ دوارا اک سمجھا رہیا۔ آپے چڑھ کے آیا اپنے پوڈیا، گرسکھ ساچے پوڈے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ لوک مات آپ سمجھا رہیا۔ سچکھنڈ دا سچ نظارہ، ہر سنگر آپ جنائندا۔ آپے وسے ایکنکارا، دوسر اور نہ کوئے دکھائندا۔ اٹھے پہر خبردارا، آلس نندرا نہ کوئے جنائندا۔ در دربان نہ چوبدارا، در درویش نہ کوئے رکھائندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، آد جگاد میل ملائندا۔ سنتاں دیوے ست ہلارا، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گرگھاں کھولے آپ کواڑا، اپنی ہتھیں کڈا لاہندا۔ گرسکھ آپ بہائے چرن دوارا، چرن کول سپس لکائندا۔ سیوا کرے آپ زرنکارا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائندا۔ پنجم مکھ تاج سپس دستارا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ نہ کوئی سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ نانک بوجھے بوجھ وچارا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائندا۔ کبیر منگے خاک چھارا، نیوں نیوں سپس جھکائندا۔ چار جگ نہ دتا کسے سہارا، نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ اپنا پنڈھ آپ مکھائندا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، غریب نمانے گلے لگائندا۔ انتم دیوے اک کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیا۔ زرنگن زرویر پُرکھ اکال بیٹھا اک اکت، انک گن اپنے وچ چھپائیا۔ گرگھ سخی ملے ہر ہر کنت، ناری کنت آپ پرنائیا۔ کایا چولی لوک مات چاڑھے رنگ بسنت، آگے سنگ نہ کوئے جائیا۔ کر کرپا توڑے ہوئے سنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ پھیر ملائے اپنی سنگت، ہر کے پوڈے آپ چڑھائیا۔ لیکھا جانے جوں نانک انگد، انگیکار آپ ہو جائیا۔ کسے گھر نہ جائے منگت، سرب کل سمرتھ آپ اکھوائیا۔ ہر جن تیرا ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ تیرے دوارے وشنوں ہوئے منگت، تیری پنگت ایکا بھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک دکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کنت سہاگ، ساچی سیجا سو بھا پائندا۔ گرگھاں اُپجائے اک ویراگ، برہوں ویراگن آپ ہو جائندا۔ پہلوں بھجھائے جگت آگ، امرت میگھ پھر برسا ئندا۔ اپنی ہتھیں بھھے تاگ، گھر گھر ساچا سگن منائندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کے آیا تاک، تھر گھر بند نہ کوئے کرائندا۔ گو بند تیرا پورا کرے واک، کیتا قول بھل نہ جائندا۔ ہر سنگت ہر جو

بنیا ساک، سچن ایکا ایک اکھوائیندا۔ ساچے گھوڑے چڑھیا مار پلاک، آسو دس کسے نہ آئیندا۔ آپے ہویا پاکی پاک، خاکی خاک کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ ہر جن ساچا سچکھنڈ بہاؤنا، ہر وڈا وڈا وڈیا۔ اپنی ہتھیں سیس چور جھلاؤنا، پون ہلار نہ کوئے دکھائی۔ اپنا راگ آپ سناؤنا، تار ستار نہ کوئے وجائی۔ اپنا مندر آپ دکھاؤنا، چار دیوار نہ کوئے جنائی۔ اپنا دیک آپ جگاؤنا، تیل باقی نہ کوئے رکھائی۔ اپنا پلنگ آپ سہاؤنا، پاوا چول نہ کوئے بنائی۔ گرگھ سچن پھڑ بہاؤنا، اپنی ہتھیں اپنے انگ لگائی۔ امر اپد آپ درساؤنا، امر رُپ آپ ہو جائی۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنی جوت ملاؤنا، جوتی جاتا اک اکھوائی۔ گرگھ تیرا قلعہ کوٹ اک سہاؤنا، کوئی شتر و پہنچ نہ سکے رائی۔ چرن اوٹ اک درساؤنا، چرن کول دے وڈیائی۔ مڑ کے بھومات لوک وچ نہ آؤنا، جنم مرن گیڑ چکائی۔ سنگر گود دے بانہہ سرہانے سونا، سویا پھیر نہ کوئے اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائی۔ تارنہارا پُرکھ اکلا، آد جگاد سما۔ جگا جگنتر دیکھے ہر جن ساچا لالا، بال انجانا آپ اٹھایا۔ دوس رین رین دوس کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہ ہر اپنا رُپ دھرایا۔ نہ ہر ہری نرائن، نرگن دیا کماندا۔ ہر سگت دیکھے اپنے نین، جگت نین بند کرائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت وید پُران گر اوتار رسنا جہوا سارے کہن، بے آنت بے آنت ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلج پرگٹیا سری بھگونت، نرگن سرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ناچ نچائیندا۔ پورن جوت سری بھگونت، بھگون اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے گرگھ سنت، سنت سہاگن آپ ہو جائیندا۔ کلج جیواں مایا پائے بے آنت، لکھ چوراسی دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر اندر وڈا آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہر جن تیرے اندر وڈیا، ہر ہر ہر نرکار۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، کرے کھیل سچی سرکار۔ گھر وچ گھر آپے دھریا، گھر گھر وچ کرے پیار۔ اپنا برہم آپے وریا، پار برہم سچ پیار۔ آد جگاد کدے نہ ڈریا، نہ بھو پھرے وچ سنسار۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ پروردگار۔ کلج ویلا اپنا ہریا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن تیرا پار کنارہ، ساچا گھاٹ اک دکھائی۔ جتھے وسے اینکارا، دوسر رُپ

نہ کوئے دکھائیا۔ اک سَنگھاسن ایکا آسن ایکا پُرکھ ایکا ناراء، ایکا سَیج سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دارا دئے دکھائیا۔ سچ دارا ہر ہر
 کھول، اپنا نین اُٹھائیندا۔ اپنا اکھر آپے بول، ہرجن ساچے آپ سَنائیندا۔ اپنا تولے آپے تول، ساچا کڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ آد انت بیٹھا رہے اڈول،
 سرشٹ سبائی آپ دُلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن لنگھے پہلے پور، ہر سَنگر آپ
 لنگھائیا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ پینڈا جانے نیڑا دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے کُڑمائیا۔ چتر
 سگھر بنائے مورکھ موڑھ، جس سر اپنا ہتھ لُکائیا۔ چرن کول بخشے ساچی دھوڑ، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ آسانسا سدا سد پور، گرسکھ نراسا کوئے رہن
 نہ پائیا۔ منمکھ کلج جیو اتم رہے جھور، ہر کارُپ دس نہ آئیا۔ کوئی کھائے گائے کوئے سور، تن غرور نہ کوئے گوائیا۔ اتم پیرنا وچ ویلنے بوڑ، شب
 گیرا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار لنگھائیا۔ ہرجن لنگھنا پار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ اگے دسے اک نرنکار،
 تیرا راہ تکائیندا۔ کوٹن کوٹ راہ وچ کرن پکار، گل پلو پاپا سیس جھکائیندا۔ گرسکھ ایکا بخش دھوڑی چھار، تیری چھار میں بللائیندا۔ تیری چھار میرا بیڑا
 کر جائے پار، نہہکنک تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیرا سنگ منگے سرب سنسار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ تیرے دوار راج راجان ہون بھکھار، منگیاں بھکھ کوئے نہ
 پائیندا۔ تیرے در کلج کرے پکار، اُچی کوک کوک سَنائیندا۔ گرسکھ ایکا میرے سرتے دے پیار، تیرا پیار میرا بیڑا پار کرائیندا۔ میں جوٹھا جھوٹھا ہویا
 خوار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ ناتا ٹٹا چار یار، اللہ رانی میاں آپ پرنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی کوڑا ویس دسیا شنگار، ساچا شنگار نہ کوئی جنائیا۔
 اتم جھوٹھا ٹٹا ہار، پلے گنڈھ نہ کوئی بنھائیا۔ چاروں گنٹ میں پھر پھر آیا وارو وار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ جدھر جاواں پیندی مار، مکھ تھکاں
 مستک کالی شاہیا۔ میری اچھیا ہوئی نار و بھچار، ساچا ملے نہ کوئی ماہیا۔ میں سُن کے آیا گرگھ تیرا وڈا دربار، تیرے گھر آئے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرسکھ ساچا مان رکھائیا۔ مان نمانیا رکھدا، جگا جگتر کار۔ ساچا مارگ آپے دسدا، جگت مارگ کر
 خوار۔ ہر دے اندر آپے دسدا، کایا محل اٹل مینار۔ اندر بہہ بہہ آپے ہسدا، گرگھ ساچے کر پیار۔ امرت میگھ ہو ہو دسدا، جھرنا جھرے اپر اپار۔ تیر

نرالا آپے کسدا، شبد اگمی مارے بان۔ پنچ وکارا وچوں نٹھدا، ناتائے پنچ شیطان۔ کھیہہرا میٹے تیرتھ اٹھسٹھ دا، جس ملے آپ بھگوان۔ گرگھ جاپ نہ کوئی رٹدا، جس جن دیوے اپنا دان۔ گرگھ راہ نہ تگے کسے ہٹ دا، ونج کرائے اک مہربان۔ گرگھ ایک دام ایک وار کھٹدا، کھٹ نہ جائے وچ جہان۔ جس آسرا تکیا پڑکھ سمرتھ دا، جھلدا رہے نشان۔ شبد سنائے مہما اکھ دا، کتھنی کتھے نہ کوئی بیان۔ گرگھ تیرے دوارے تیرے پچھے نٹھدا، برہما وشن شو ہوئے حیران۔ لیکھا جانے گھٹ گھٹ دا، لکھ چوراسی جانی جان۔ کلج جڑ آپے پٹ دا، نہ کوئی دیسے بے ایمان۔ ستجگ ساچامات رکھدا، ویکھنہارا ویکھے آن۔ نو کھنڈ مل نہ دسے کسے لکھ دا، لکھ کروڑی ہون ویران۔ جگت قہر ایک دسدا، لہر چلے وچ جہان۔ شاہ سلطان تخت تاج چھڈ چھڈ نسا، راہ تگے بیابان۔ گرگھ ورا آ آہندا، جس سنیا ڈھر فرمان۔ لیکھا نچے رین اندھیرے مسدا، ساچا پرکاش کرے بھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پروان۔ کرے پروان دے پروانہ، شبد ہلکارا آپ رکھائیندا۔ کرے دھیان وڈ مہربانا، بھو ابھید آپ کھلائیندا۔ سنت کنت بھگونت دکھائے اک نشانہ، جیو جنت سرب بھلائیندا۔ آد انت وسے سچ مکانا، سچھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ گرگھ ہر جن تیرے کارن پہریا بانا، اپنا روپ وٹائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے مہانا، جگت جگ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل ساچا ہر، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سچ بھنڈارا انملڈا، نام ندھانا امرت رس۔ گرگھ سنکر دیوے اٹلڈا، جن بھگتاں ہو ہو وس۔ آد جگاد رکھے کھلڈا، کرے کھیل پڑکھ سمرتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ہتھو ہتھ۔ سچ نام ورتایا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ ہر جن جھولی دے بھرایا، جو جن سرنائی آسیندا۔ جنم جنم داروگ گویا، کرم کانڈ نہ کوئی دکھائیندا۔ ورن برن داسوگ چکایا، ایک جوت میل ملائیندا۔ کایا قلعے کوٹ سہایا، گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا۔ شبد چوٹ اک لگایا، انحد نادى ناد و جائیندا۔ آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھایا، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ ایک اوٹ دے سمجھایا، بن ہر پار نہ کوئی کرائیندا۔ کوٹن کوٹ راہ رہے تکایا، ساچے بیڑے نہ کوئی چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیڑا اک دکھائیندا۔ چاندی سونا نہ کوئی پارس، ہر بیڑی نام بنائیندا۔ جگت چپو نہ دیوے ڈھارس، چپو ملاح نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی بہائے کر سفارش، وکیل دلیل نہ کوئے درڑائیندا۔ نہ کوئی سمجھائے

بن کے عارف، علم عالم علما بھیو کوئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی چڑھائے کر کے نالیش، چترائی چتر نہ کوئے دکھائیندا۔ گرگھ ورلے آپ چڑھائے چار ورن دے وچوں خالص، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ خلق مخلوق جانے خالق، عاقبت اپنا بھیو رکھائیندا۔ سدا سہیلا اک پرتپالک، بھے بھجن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بیڑا آپ جنائیندا۔ ساچا بیڑا نیا نوکا، ہر ہر نام چلائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلج گھاٹ بھر دے ہوکا، نہ اُپر کوئے بہائیا۔ اگے دے ڈونگھا ساگر نہ جل نہ سکا، تھل پار نہ کوئے دکھائیا۔ چل چل پیڈا ابے نہ مُکا، چل چل تھکے پاندھی راہیا۔ کلج جھل وچوں سنگھ شیر ایکا بُکا، ڈر ڈر سارے بیٹھے مکھ چھپائیا۔ پیر فقیر بھجن چھڈ چھڈ حقہ، پانی وچ نہ کوئے کُکائیا۔ ٹوپی وچ نہ روڑا رکھا، اگنی کولنا نہ کوئے سُلاکائیا۔ ہتھ نہ آئے ان رُکھا، چاروں کُنٹ دے دُہائیا۔ اک اکلار بے نہ شیر سنگھ بُکھا، لکھ چوراسی اپنے پیٹے پائیا۔ اپنی بُکھ داما اپنے اندر آپے دُکھا، ترپت ترشن نہ کوئے کرائیا۔ لوآں پُریاں جائے دُکھا، گن گندھرب کنز جھپ کروڑ تیتسیا اپنی داڑاں ہیٹھ چبائیا۔ برہما شو بہہ بہہ لکا، پھڑ باہوں لئے اٹھائیا۔ رائے دھرم نہ رہے رُٹھا، سنگر پورا آپ منائیا۔ لکھ چوراسی جو اپنے اندر رکھیا کُٹھا، ایکا وار رائے دھرم گھر بہائیا۔ گر سکھ آنت نہ جائے لٹا، جس ملیا بے پرواہیا۔ بھر پیالہ جام پیایا ایکا گھٹا، چرن چرنودک مکھ چھبائیا۔ مریا جیوت آپے اٹھا، جنم مرن پھند مکائیا۔ آپ سہائی ساچی رُتا، رُت رُتری ویکھ دکھائیا۔ کرے کھیل ابناسی اپنتا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ہر سنگت اُتے آپے تٹھا، دیوے چرن کول سرنائیا۔ جگ داناتا بدھائٹھا، آنت سکے نہ کوئے تڑائیا۔ گرگھ اندر آپے بھٹا، اپنی ویل آپ ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیڑا اک چلائیا۔ ساچا بیڑا چلائے پاتن، پتن بیٹھا ایکا ماہیا۔ چوراسی رووے جگت پاپن، پلے نام نہ کوئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے سیاپن، کھلڑے کیس رہی گرلائیا۔ سوہنگ جیپا نہ ایکا جاپن، رسنا جہوا ہوئی ہلاکائیا۔ آسا ترشنا مگر لگی ہاکن ڈاکن، نہ سکے کوئے بچائیا۔ ہوئے ہنگتا کرے خاکی خاکن، خاکی خاک چھار اڈائیا۔ پروردگار نہ ملیا پاکی پاکن، پنت پوت لئے کرائیا۔ جگت ساچا نیتز نہ کھلیا تاکن، دیا باقی نہ کوئے رُشنائیا۔ کام کامنی ویکھیا ایکا ہاٹن، گر کاہٹ نہ کوئے دکھائیا۔ جھوٹھی مایا جڑیا ناتن، ناتا بدھاتا نہ کوئے بندھائیا۔ مل مل تھکی سبنی ساکن، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ رووے گرلاوے بن دُہاگن، نیتز کجلا نہ کوئے دکھائیا۔ کلج ہوئی کاگو

کاگن، مدراماس وِشاگھ رکھانیا۔ میں نمانی ہوئی نبھاگن، ہر آیا دس نہ آئیا۔ دھن گرسکھ جو سوئے جاگن، جس سنگر جاگ کھلایا۔ دوئے جوڑ وچ آگیا رہن منن آگن، نہ کوئی سکے مکھ بھوانیا۔ پُرکھ ابناشی چڑھ چڑھ دیکھے ایک راکن، ساچی راکن اک دوڑانیا۔ پہلی چیتے مارے پلاکن، سیس تاج اک کھانیا۔ آپے سوہے اپنے آسن، سولاں کلیاں آپ شنگار کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا نہ مرے نہ جائیا۔ کھجک کرے اپنا ہاسن، ہس ہس لکھ چوراسی دئے کھپانیا۔ گرسکھ تیرا پریم کرے ساچا بھوگ پلاسن، پریم پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ انتم کرے پوری آسن، مانس جنم لیکھے پانیا۔ لیکھا جانے پر تھی اکاشن، گنگن پاتالاں دیکھ وکھانیا۔ ساچا بیڑا شاہو شتاباشن، سنگر پورا اک چلایا۔ آپے لائے اپنے گھاٹن، آر پار کنارہ نہ کسے بھجھانیا۔ جو جن چرن لاگ بچھے ہاٹن، ادھ وچکار دئے اٹھانیا۔ جو جن رسنا کرے جوٹھا چاٹن، تس امیوں رس نہ مکھ چوانیا۔ انتم چولے سب دے پاٹن، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ سنگر آیا چل کے پاتن، پتن دیکھے گرسکھ راہیا۔ نہ کوئی سندھیانہ کوئی آتھن، سرگھی سویرانہ کوئے جنانیا۔ امرت ویلا ہر کا درس اٹھے پہر گرسکھ آکھن، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈانیا۔ ہر سنگت کرے بند خلاصن، بندی توڑ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہر جن ہوئے آپ سہانیا۔

جوت اکالن شکر گزار دی۔ آد جگاد بھکھی گرسکھاں پیار دی۔ سچھنڈ و ہونی لوک مات آئے ویراگن دیدار دی۔ ہوکا دیوے گلیو گلی، اچی کوک کوک و اجاں ماردی۔ میں سوانی گرسکھ تیرے در کھلی، بھکھی تیرے در دربار دی۔ توں میرے ہار دی سچ کھی، تیرے پناں نہ تن شنگار دی۔ گرسکھ توں داتا توں وڈلی، میں بھکھارن تیرے آگے نمسکار دی۔ میری پھڑیں مات کئی، در آگھر تیرے وچار دی۔ میں سنگھڑ سوانی تیری وئی، بدھی تیرے پیار دی۔ تیری چھٹ نہ جائے میتھوں کئی، چوتھے جگ واری آئی لانو چار دی۔ دیکھیں در آئی نوں مول نہ ڈنیں، تیرے اتوں آپا وار دی۔ میری عرض زردھن دی ایکائیں، تیرے آگے عرض گزار دی۔ میرے نال اٹھ کے چلیں، تیری سچ سہنجنی راہ تگے ساچے یار دی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیری سیوا رہیا کر، سیوا کرے اپنے وہا دی۔ جوت اکالن آئی نٹھ، لوک مات راہ تکا۔ گر سکھ دوارے گئی ڈھٹھ، بنا جگت ملاح۔ پہلوں دریا ایکا جٹ، پھیر سارے لئے پرنا۔ تیرا میٹ دویتی پھٹ، اپنی ہتھیں پٹی دتی بندھا۔ تیرا ناؤں رہی رٹ، حرف حرف لیکھا لکھا۔ آنت میری رکھیں پت، میری لچ تیرا حیا۔ میں چٹھ کے آئی اپنے رتھ، تیتوں لینا نال رلا۔ تیرا گھر اک سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی تھاں۔ تیرا پریم پاؤنی نٹھ، سہاگ کنت لینا ہنڈھا۔ ویکھیں چھڈ نہ جائیں نٹھ، میں تیرے اوتوں ہوئی آپ فدا۔ میں اپنا کھیڑا کیتا بھٹھ، تیرا کھیڑا دواں وسا۔ میں اپنی جوت جگائی لٹ لٹ، تیری جوت اپنے وچ لواں سماں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کرے بے پرواہ۔ جوت اکالن در دروازے، کُنڈا رہی کھڑ کائی۔ اٹھ سکھ میرے غریب نوازے، اُلٹی چال آپ چلائی۔ پہلوں گرگھ چلدے رہے بن مجور مکے کعبے، ہن کعبہ تیرا ویکھن آئی۔ میرا نہ کوئی پُن نہ صوابے، تیری گھاں اپنی جھولی پائی۔ ویکھیں ہوئے غصے نہ ماریں دابے، میں بال انجانی نڈھی بالی میری عمر نہ اچے وہائی۔ میرا گن نہ تولنا اپنے پا کے چھابے، تیرا کُنڈا ساچا بھار اک اٹھائی۔ ویکھیں تڑپھائیں نہ بن آبے، میں پیاسی جگا جگاں دی وچھڑی تیرے درس تہائی۔ دیندی رہی سُنہیہڑے اوندے جاندے، چار جگ جو گر اوتار آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے تیری سچ وڈیائی۔ جوت اکالن آئی چل، بن کے پاندھی راہیا۔ گرگھ اک وار تک میرے ول، میرے نین تیرا راہ تکائی۔ ویکھیں کلج کرنے جائیں چھل، تیرا چھل نہ موہے بھائی۔ وریا جٹ واوند اہل، مگر سوانی بھٹا لے لے اپنی ہتھیں سیو کمائی۔ بیجیا نیچ ہر سنگت لگا پھل، پت ڈالی بھل آپ مہ کائی۔ میں اپنا جو بن نہ سکی جھل، تیرا جو بن میرے من بھائی۔ ویکھیں لارا نہ دیویں اج کہ کل، گھڑی پل جھلی نہ جائے جڈائی۔ میں پھر پھر آئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھے تھل، دُور دُراڈا پندھ مکاری۔ میں تر کے آئی ست سمندر وڈی چھل، اُنتارو تیری آس رکھائی۔ بن کے پریتم میرا آسن لیں مل، دوجی سچ نہ کوئے دکھائی۔ اکو گھر ہیئے مل رل، رل مل اپنا جھٹ لنگھائی۔ ملیا گرگھ ہوئی خوشی، میں جھل نہ سکاں وڈی بھل، گرگھ بھلیائی میری وڈیائی۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ جوت اکالن کریا ویس، ڈھونڈے سجن میت۔ کلجگ انتم چل کے آئی ماجھے دیس، جگت چلائی اُلٹی ریت۔ آپ اپنے لئے ویکھ، نالے گائے سہاگی گیت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن کایا کرے ٹھنڈی سیت۔

★ ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ پنڈ اٹھڑ پنڈی ★

کر مہر در آیا منگن، دردی در دیاں درد مٹائیندا۔ کر ٹھکوری جو چکیا کنگن، اپنے انگن پھیر لگائیندا۔ دیال صاحب سدا بخشدن، دینن رچھیا آپ کرائیندا۔ پریم ڈوری پائے بندھن، سار شبد گنڈھ رکھائیندا۔ گر سکھ دھوڑی ساچا چندن، نو گرہ ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا ندھ گہر گمبھیر گن ٹھا کر مہربان اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ سیوا کرن آئی داسی، نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے پنڈت کاشی، پراگ ایدھیا رہی گرا لائیا۔ کریا کھیل گھنک پُر واسی، گھنٹیا بنسری شام نام وجائیا۔ منڈل پاوے اپنی راسی، ساچا مندر اک سہائیا۔ جوت اکالن آد جگاد نہ کدے وناسی، ناری کنت اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے ہوئے شاہو شتاباشی، آپے بردی بن بن سیس جھکائیا۔ آپے کرے اپنی پوری آسی، آپے ہوئے سوانی بھچھیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان نگاہ مہر اک اٹھائیا۔ کھیچل کرے نہ جوتی نار، گر سکھ ویکھ سہاگی کنت۔ چھڈ دوارا آئی دوار، ہویا دوارا سوبھاؤنت۔ سنگھڑ سیانی کرے پیار، پون جوت اک بھگونت۔ اپنی ہتھیں دیک کر اجیار، گرگھ لبھے ساچے سنت۔ اٹھ اٹھ واجاں رہی مار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے مہر آپ نرنکار۔ کرے مہر ہر نرنکار، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جاتا وچ سنسارا، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نکٹ ورتی بنے آپ کرتارا، نکٹی ہو ہو روپ دکھائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، چار کنت اندھیرا چھائیا۔ کلجگ ساگر ڈو گھھی غارا، پار کنارہ نہ کوئے جنائیا۔ گر اوتار دے دے گئے سہارا، پُرکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ کلجگ انتم پرگٹے نہہلنک نرائن نر اوتارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ بھگتن دیوے اک سہارا، بھگون سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہوئے سدا سہائیا۔ مہربان ہویا ٹھا کر، جگت ٹھو کر

آپ لگانیندا۔ گرکھ دوارے بنے سو داگر، ساچا ونج اک دکھانیندا۔ امرت دیکھے کایا گاگر، کول نا بھی مکھ بھوانیندا۔ در درویشا بن کے کرن آیا آدر، کریم قادر سیو کمائیندا۔ گر تیغ بہادر ہتھ پھڑی چٹی چادر، گر گو بند گرسکھاں اُپر آپ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیا کماون آئی گھر، دین دی رکھوالی جوت۔ گرسکھاں اندر گئی وڑ، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت۔ اپنا اکھر اندرے اندر رہی پڑھ، نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ۔ ساچے پوڑے بیٹھی چڑھ، ایکا رکھی گرکھ اوٹ۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان ہر جن کڈھے کایا کھوٹ۔ ہر ساچا کھیل کھلانیندا، ہری ہر اپنے نال ملا۔ پاربرہم اپنا بنک سہانیندا، برہم اپنی گود بہا۔ نرگن سرگن روپ وٹانیندا، روپ جنائے دو جہاں۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا، تخت نواسی آسن لا۔ تھر گھر ساچے چرن چھہانیندا، ساچا مندر دے وڈیا۔ اپنے رنگ آپ رنگانیندا، رنگ چاڑھے بے پرواہ۔ اپنا دیپ آپ جگانیندا، جوتی جلوہ کر رشنا۔ در دروازہ نہ کوئے رکھانیندا، آپے گھاٹت لیا گھڑا۔ پوڑا اور نہ کوئے لگانیندا، آپے جانے اپنا تھاں۔ لمان چوڑا نہ کوئے بنائیندا، نہ کوئی سنتی سکے منا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ سچ محل اُچ اٹلا، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ نرور پُرکھ وسے اک اگلا، آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اپنی دھار آپے رلا، دھار دھار وچ سمانیندا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابنا شاہو شاباشا، اک اکانتا آپ کرانیندا۔ نج گھر واسا منڈل راسا، داسا دیکھ دکھانیندا۔ اپنے نور آپ پرکاسا، دیا باقی نہ کوئے بنائیندا۔ آپے کرے اپنی پوری آسا، ترشنا اور نہ کوئے رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ دھرانیندا۔ اپنا نور آپے دھر، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ اپنے مندر گھاٹن گھر، سچکھنڈ دوارا دیکھ دکھانیا۔ اپنے تخت آپے چڑھ، راج راجان شاہ بھوپ، سیس جگدیش تاج سہانیا۔ آپے دیکھے اپنا روپ ست سروپ، رنگ رکھے نہ کوئے وڈیایا۔ آپے جانے اپنی مہمانو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ اپنا آپ اُپا، ہری ہر ساچی کھیل کھلانیندا۔ ہری اپنا روپ وٹا، دوئے دوئے جوڑ جڑانیندا۔ ہری ہری ہریا دل آپ کرا، اپنا کول آپ کھلانیندا۔ اپنا بوٹا آپے لا، پاربرہم دیکھ دکھانیندا۔ اپنا برہم آپے جا، جننی جن گود سہانیندا۔ دائی دایا سیو کما، ساچا سگن منانیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ پر گٹائیندا۔ اپنا رُپ پُرکھ سمرتھ، آپ آپا وِچ چھپائیا۔ آپے وچوں ہو یا آپے دکھ، اپنی بنت آپ بنائیا۔ اگوچر اگم الکھنا الکھ، کوئی لکھ نہ سکے رائیا۔ اپنی لکھوں آپے جم، آپے پتا آپے مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلائییا۔ آپے کہے دھن دھن، آپے جانے وڈی وڈیائییا۔ اپنا کہنا آپے من، آپے حکم سنائییا۔ آپ بنائے اپنی چھری چھن، سچھنڈ دوارا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ آد پُرکھ آدی آد، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنے وِچ ہو یا وساد، رُپ رکھ نہ کوئے بنائیندا۔ آپ اپنا آپے سادھ، ست اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنا ناؤں آپ ارادھ، ناؤں نر نکارا آپے گائیندا۔ اپنا بنیا آپے باڈی باڈھ، ساچا باڈی سیو کمائیندا۔ آپے ونڈی اپنی حاد، پار کنارہ نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے بنیا ساچا راج، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے کریا اپنا کاج، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اپنے آتر اپنی دھار، اپنے وِچ سمائییا۔ کرے کھیل اپرا، لیکھا لکھن وِچ نہ آئییا۔ اپنی اچھیا ہو اُجیار، اچھیا اپنی نہ کوئے دسائییا۔ ساچی بھچھیا پاوے پاونہار، بھچھیا وست نہ کوئے بنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھيو کھلائییا۔ آد پُرکھ آد اگم، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، ساچا کارج آپ کرائیندا۔ آپ سہائے اپنا گھر لیکھا جانے چھپر چھن، سچھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا متا آپ پکائیندا۔ اپنا متا پکا ونہارا، سچھنڈ دوار سہائیندا۔ اپنا کھیل کھلا ونہارا، اپنا پردہ لاہندا۔ اپنا مارگ آپے جاننہارا، اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سچھنڈ دوارے وسیا ایک۔ انک گن وڈیائییا۔ اپنی رکھ آپے ٹیک، اپنی اوٹ آپ تکائییا۔ اپنا رُپ آپے پیکھ، آپے پیکھ پیکھ بگسائییا۔ اپنا جانے آپے لیکھ، الکھ سچا شہنشاہیا۔ آپے وسے اپنے دیس، ساچے دیس سچا ماہیا۔ آپے کرے اپنی آدیس، آپے دیوے مان وڈیائییا۔ آپے جانے اپنا ویس، ویس اولٹرا اک رکھائییا۔ سچھنڈ دوارے نر زیش، نر گن بیٹھا آسن لائییا۔ نہ کوئی دربان دسے درویش، دوارپال نہ کوئے بنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا متا اپنے نال رلائییا۔ اپنا متا کر صلاح، آپے حکم سنائیندا۔ اپنی اچھیا بھچھیا لئے بھرا، آپے جھولی ڈاہندا۔ آپے سچھنڈ دوارا اک وساء، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ آپے اپنا ناؤں ست

کرا، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ آپے کرتا پُرکھ کرنی کرت رہیا کما، کماونہارا آپ ہو جائیندا۔ آپے نہ بھو بھو نہ کوئے رہیا جنا، بھو اپنا اپنے سر رکھائیندا۔ آپے نہویر اپنی بنت رہیا بنا، دوجا سنگ نہ کوئے جنائیندا۔ آپے مورت اپنی رہیا درسا، اکال اپنا نین کھلائیندا۔ آپے جوئی رہت بنیا بے پرواہ، جوئی جوئی نہ کوئے بنائیندا۔ مرے نہ جمے سچا شہنشاہ، سیبھنگ روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ سچکھنڈ کھیڑا رہیا وسا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرے سچ صلاح۔ سچ صلاح کر نرکارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ میرا روپ اک نرکارا، میرے اندر سو بھاپائیندا۔ بے انت کل میرا بل کوئے انت نہ پارا وارا، انت انت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک گھر اک گھر بارا، ایک سچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی صلاح آپے آپ سمجھائیندا۔ سچ صلاح دیونہارا، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ اک اکلا بیٹھا رہاں اک چبارا، ایک حصہ ونڈ ونڈائیا۔ بن کٹوں کاجوں ہو یا نکارا، کر وہار نہ کوئے درسائیا۔ کون بدھ کراں ہوواں کر نہارا، کون اپنی سیو کمائیا۔ اپنی اچھیا آپے کرے وچارا، آپ آپا لئے سمجھائیا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، اپنی بنت آپ بنائیا۔ تھر گھر کھول اک کوڑا، چرن کول وچ کٹائیا۔ اپنا نور کر پیارا، اپنی ناری لئے پرنائیا۔ سچکھنڈ دوارے بن کے لاڑا، تھر گھر ساچے جانا چائیں چائیا۔ اوتھے بنانا بھتارا، ساچی سچ اک ہنڈھائیا۔ اوتھے کرنا کم اپرا پارا، سٹ دُرا ایک جائیا۔ دائی دایا بن کے سیوا کریں آپ سچی سرکارا، تیری سیوا تو ہے بن آئیا۔ تیرا پوت سپوت ہوئے اُجیارا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دیوے آپے ور، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا ور آپے دے، آپے خوشی منائیندا۔ اپنے نال لگایا اپنا نینہ، آپے توڑ نبھائیندا۔ کوئی نہ جانے ہر کا تھاں تھیہ، سچکھنڈ نواسی تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک ٹوں ہو یا دو، شبد سٹ نال رلائیندا۔ شبد سٹ نال رلایا، تھر گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پُرکھ اپنا شی کھیل کھلایا، واہوا اپنی ویل ودھائیا۔ اپنی گودی رہیا سہایا، سد چکے چائیں چائیا۔ پال پوس جوان کرایا، ایک گن دے سمجھائیا۔ میرا روپ تیری پت مایا، ٹوں بالک بال سکھائیا۔ میرا ناؤں تیرا جس گایا، تیرا جس وڈی وڈیائیا۔ میرا ہتھ تیری چھایا، تیری چھایا ہوئے سہائیا۔ ساچی سیوا اک سمجھایا، بھل کدے نہ جائیا۔ میں اکلا بیٹھا رہیا شرمایا، اپنا بل نہ سکاں وکھائیا۔ تیرا راہ اک لگایا، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنی آسا آپے پور کرائیا۔ آسا پور کرائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا سٹ آپ جگانیندا، تھر گھر ساچے کر پیار۔ ساچا حکم اک سنائیندا، تخت نواسی سچا
سکدار۔ ایک دو آمیل ملائیندا، زرگن زرگن ہو اجیار۔ وشو اپنی کھیل کھلائیندا، وشنوں بنس کر تیار۔ برہما اپنی گود بہائیندا، شکر کرے پیار۔ ساچی ونڈن
ونڈ ونڈائیندا، لوآں پڑیاں چرن دھوڑ چھار۔ چرن کولان راہ تکائیندا، ایک پدم کرے پیار۔ ایک پدم عدم آپ رکھائیندا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ ساچا بنس بنائیندا، پوت سپوت ایک جا۔ ہر ساچی کھیل کھلائیندا، زرگن رچنا لئے رچا۔
آپے سورج چند پرگٹائیندا، کرن جوت کر رشنا۔ اک اک اک اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے رکھائے تھاؤں تھاں۔ اپنی دات آپ وکھائیندا، ترے گن میلا
سچ سبھا۔ اپنی اچھیا آپ دھرائیندا، پنچ تت لیکھا دے گنا۔ لکھ چوراسی گھاڑت آپ گھڑائیندا، دھر فرمانا دے سنا۔ زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، پیکھ
پیکھ پُرکھ ابناشی چڑھیا چا۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگانیندا، زرگن نور کر رشنا۔ گھر گھر اپنا نام سنائیندا، انحد نادى ناد وجا۔ گھر گھر اپنا دھام بنائیندا، آتم
برہم ساچی سیجا دے سوا۔ گھر گھر اپنا میل ملائیندا، روپ انوپ آپ دھرا۔ سچھنڈ نواسی اپنا کھیل کھلائیندا، واہ واہ اپنا مارگ لا۔ سٹ دلارا آپ
اٹھائیندا، ایک اکھر دے پڑھا۔ ایک اکھر اکھ کھلائیندا، نیتز نین کر رشنا۔ برہما ہر چرن کول دھیان لگائیندا، ایک پدم دے درسا۔ پدم آتر میل ملائیندا، ایک
گیان دے درڑا۔ ایک گیان آپ سمجھائیندا، چارے وید دے لکھا۔ انتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، نہ کوئی سکے بھیو کھلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ساچی رچنا لئے رچا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، ہر شبدی شبد سنائیا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈ کھنڈ تیرا تھان سہایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جیرج انڈ
تیرا میل ملایا، اُتسج سیتج کری گڑمائیا۔ دھرنی خاک تیری سچ وچھایا، جل بنب جل جل دھار وہائیا۔ ست سروور جگت میل دھوایا، کایا گاگر ساگر اک
وکھائیا۔ اُچے ٹلے پر بت تیرا راہ تکایا، کیلاش دے دھائیا۔ چرن کول سمیرو آپ بنایا، سد مسگدار ہے سرنائیا۔ جگ جگ میل لئے ملایا، زرگن سرگن
بندھن پائیا۔ گر اوتار روپ دھرایا، اپنا ناؤں دے سنائیا۔ جگ جگ گیرا دے بھوایا، اپنی لٹھ آپ گڑائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل رچایا، سچھنڈ بیٹھا سچا
شہنشاہیا۔ انتم ونڈ اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو نو پنڈھ دے چکایا، چار چار رہن نہ پائیا۔ زرگن آد پُرکھ اپنی دھار وکھایا، انتم اپنے وچ

ملائیا۔ لیکھا کھ نہ کسے سمجھایا، بے آنت بے آنت کہہ کہہ رہے جس گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سد چلے اپنی آپ رضایا۔ اپنی رضا دیکھنہارا، رازق رازق رحیم اکھوائیندا۔ اپنی دشا پیکھنہارا، چار گنت دہ دشا پھیرا پائیندا۔ اپنا حصہ ونڈنہارا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آد ویس وٹایا، نرگن پُرکھ اکال۔ ساچی رچنا آپ رچایا، ترے بھون کھیل کمال۔ اون گون وڈیایا، دینا بندھپ دین دیال۔ لوآں پُریاں سو بھاپایا، برہمنڈ کھنڈ اولڑی چال۔ روس دے رُشایا، دھرت دھول بنائے سچی دھر مسال۔ جگ جگ اپنا رُپ وٹایا، لیکھا جانے دو جہان۔ کلجگ اتم بھيو چھپایا، گنونا گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی آن۔ اتم آنت نرگن دھار، نرُور پُرکھ چلائیندا۔ کوئی نہ ویکھے ونج سنسار، دس کسے نہ آئیندا۔ مہابلی بن نرنکار، اُتر پُرب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ ول چھل سر جنہار، اچھل چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ سیس جگدیش نہ کوئے آدھار، تتوت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آنت رکھیا اپنے ہتھ، بھيو کسے نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ جانہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت دیکھے نٹھ نٹھ، ایک پاندھی پندھ مُکایا۔ پاوے سار تیرتھ تٹ، سر سرور پھول پھولایا۔ لہنا جانے چوڈاں ہٹ، دینا کوئے رہے نہ رایا۔ چوڈاں طبقات مارے سٹ، ایک کھنڈا نام چکایا۔ نرگن نرُور پُرکھ اکال اپنی دھارا وچوں آپے ہوئے پُرگٹ، مات پت نہ کوئے بنایا۔ اپنیاں اپنا مارگ جائے دس، شبد شبدی نال رلایا۔ کلجگ جیواں کولوں رہیا نس، نس نس اپنا گھ چھپایا۔ آد آنت آپ اپنے ہو یا وس، اپنا بھانا اک ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم اپنا رُپ دھرایا۔ آنت رُپ دھر نرنکار، نرگن اپنا کھیل کھلائیا۔ آد پُرکھ سد بنیا رہے کوارا، نوجوان وڈی وڈیایا۔ جگ جگ گھلدا رہیا اوتارا، گر گر اپنا حکم سنایا۔ دیندا رہیا شبد بھنڈارا، سچھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ لوک مات کردا رہیا بے جیکارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ رُپ دھراؤندا رہیا پیر دستگیر ساچے یارا، اللہ میاں اپنا کھیل کھلائیا۔ بیوی خاوند کھیل نیارا، کنت کھونت وڈی وڈیایا۔ اونت نہ جائے ہر نرنکار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنی کھیڈ کھلائیا۔ اونت نہ جائے نہ ہوئے

اوتر، پُرکھ اگم سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا کوتک، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرکار نرویر کلجگ انتم لوک مات سچھنڈ اک بنایا۔ سچھنڈ جنائے ہر کرتارا، لوک مات بنایا۔ گاوندے گئے گر اوتارا، جگ جگ ناد سنايا۔ گوہند گر بن لکھارا، ایکا گھر گیا سمجھایا۔ نانک نرگن کر پکارا، ایکا راہ تکایا۔ انتم کل اترے مہابلی اوتارا، مات پت نہ کوئے دکھایا۔ نہکلنک پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، گوہند ڈھولا ساچا گایا۔ آپ وسائے اک چبارا، سمبل نگری ناؤں رکھایا۔ اندر بڑے آپ نرکارا، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، لکھ چوراسی دئے بھلایا۔ ساچا باڈی بنے ترکھاناں، سوتر وینتر اپنے ہتھ رکھایا۔ نال رلائے گوہند سٹ سچا سردارا، جٹ پھٹ دئے مٹایا۔ انتم اپنی ہتھیں پھیرے آرا، باہو بل آپ جنایا۔ اک پاسے ترکھان دوجے پاسے جٹ کھچے آرا، دو جہاناں چیر پوایا۔ چیر چیر کرے دو پھاڑا، نہ کوئی سکے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنی سیو کمایا۔ نرگن جوت آئی در، منگے سچ پناہ۔ اندر وڑ گئی ڈر، ڈر ڈر لبھا اپنا راہ۔ گوہند سورے لئی پھڑ، پھڑی بانہہ چھڈے نہ۔ کر کے قول نہ جائیں ہر، تُوں سوانی آئی میرے دا۔ ایکا ساتا چھیکا پانچا یاد کر، کیتا قول ہن نبھا۔ آپا وار چکایا میں اپنا ڈر، تیرا ڈر ہن رکھاں نہ۔ ----

----- تیتوں لبھن نہ جاواں کسے تھاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ نیاں۔ جوت نمائی رہی پکارا، اچی کوک سنايا۔ میں تیری تُوں میرا شنگار، تیرا میرا ایکا گھر سہایا۔ تیرا حکم میں سیو ادار، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ پھڑاں جھاڑو بن جھاڑو بردار، لکھ چوراسی کوڑا دواں بھجھایا۔ تیرے سکھ لوواں ابھار، جو سر سے گیا رڑھایا۔ تیرا لیکھا نہ رہے وچ میرے دربار، میرا دربار تیرے رنگ رنگایا۔ تیرا توڑا تیری کلغی تیرے سوہے سیس دستار، تیری نار ویکھ ویکھ خوشی منایا۔ نہ کنت نہ بھتار، اکو ناری اکو شنگار، اکو ہوئے ویکھنہار، دوجا روپ دس کسے نہ آیا۔ دو پنج دو تیرا کھنڈا چکاوندی رہی کر پیار، پہلا دو آ نرگن دھار، پانچا دو آ باون اکھری پاوے سار دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ اٹھ سور پیر ہو تیار، تیرا ویلا وقت سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوت اکالن پئی جٹاں وس، براہمن نائی نظر کوئی نہ آئی۔ کسے پاسے نہ سکے نس، دو جہانا دو ستاں والا سا نگھا رہیا دکھایا۔ آئی لٹن گئی پھس، لٹایا دھن جو اپنے نال لیایا۔ پھسی پھاندی راہ رہی دس، گوہند ملیا ساچا ماہیا۔ گر سکھاں ہر دے اندر

گئی وس، وسنہاری اُجڑ کدے نہ جائیا۔ نال لیائی اپنا ماسوہنگ رس، ہتھیں ساچا جام پیایا۔ جنّاں چر گر سکھ کہے نہ بس بس، مکھ ممانہ لئے چھڈایا۔
 ترے گن مایا ڈسنی نہ ڈسے ڈس، زہر پیالہ نہ کوئی پیایا۔ کلجک وکارا اپنی جُتی تھلے جائے جھس، سٹی کلا پھیر جگایا۔ اپنے وہارا کیتا ہر سنگت اکھ، نام گٹھ
 آپ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر جن رکھے دے کر ہتھ، چرن کول بخش اک سرنایا۔ آئی گر سکھ
 گر گر دوار، گر گوہند میل ملایا۔ جلاں تھلاں کر کر پار، در ایک سچا پایا۔ کلجک تی اگ میرے پیر سڑ گئے وچ سنسار، ماچھوواڑے پئے چھالے بھل
 کدے نہ جایا۔ ہتھ لیائی امرت دھار، ایک وار دے برسایا۔ رُت دکھائے ستاراں ہاڑھ، ہر کا پوڑا اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گر مکھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت اک مکان، سچ نشان رہیا جھلایا۔ ہر سنگر پندھ مکائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ سد
 بخشدا دیا مکائیندا، بخشنہار اینکار۔ ہر جن ساچے چند چڑھائیندا، لوک مات کر اُجیار۔ بندی چھوڑ آپ اکھوائیندا، بندھن توڑے انتم وار۔ ساچے کنڈھے
 پار لگائیندا، آپ جنائے پار کنار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے کرے پیار، پیار کرے پورن بھگونت، پورے گر وڈی
 وڈیایا۔ ہر یجن میلا ہر ہر سنت، صاحب سنگر ہوئے سہایا۔ جن بنائے اپنی بنت، سد ہوئے جنیندی مایا۔ لیکھا جانے انتم آنت، آنتکال سدا سہایا۔ جس
 جنائے اپنا منت، ایک نام ست پڑھایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم رُپ درسایا۔ میل ملائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ جگت ناتا
 بھکھ ننگت، بھگت بھگونت ناتا چرن سرن سچی سرنایا۔ چرن کول درسائے ساچی جنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام رُپ بے پرواہیا۔
 رام رُپ ہر رگھناتھا، رگھپت اپنا کھیل کھلاییندا۔ ساول سندر گھننیا چلائے راتھا، کول نین سیو مکائیندا۔ نردھن سردھن دیوے سا تھا، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ مانس جنم نہ آئے گھاٹا، جس جن اپنی دیا مکائیندا۔ آنتکال کل بچھے واتا، کال گراس نہ کوئی کرائیندا۔ جس دیاں سُنڈے آئے گلاں باتاں، سو
 پُرکھ نرنجن درس دکھائیندا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھا، سو شبد ناد و جائیندا۔ جس دا نہاؤن نہاؤندے رہے تیرتھ اٹھ ساٹھا، سو چرن دھوڑ اشنان
 کرائیندا۔ جس دے ملن دی خاطر نیوں نیوں ٹیکدے رہے ماتھا، سو مستک تلک لگائیندا۔ جس داراہ کسے نہ آوے ہاتھا، سو پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ کرے

کھیل پُرکھ سمراتھا، ہرجن اپنے در بہائیندا، اک سنائے ساچی گاتھا، سوہنگ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، اٹھے پہر ایک رنگ سہائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذاتا، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی دھن دولت منگے داتا، سچ پریتا اک منگ منگائیندا۔ نہ کوئی لیف تلائے منگے کھاتا، کُلی کھٹاں آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ نہ کوئی منگے دوہر نہالی، چٹھی چادر نہ کوئے وڈیائی۔ نرگن روپ جوت اکالی، ہتھیں خالی مل مل خوشی منائی۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ گرنٹھی وچ ہو ہو گرو گھر دی منگن دلالی، حق حلال نہ کوئے دکھائی۔ انتم سکنا بوٹا ڈالی، پتھڑ دئے کرائیا۔ سنگر بنیا لوک مات داساچا مالی، گرگھاں امرت پھل دئے کھوئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ ہرجن جگایا گیا جاگ، جس اپنی دیا کمائیندا۔ جگت وکارے وچوں کاڈھ، اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی روپ جنائے سنت سادھ، اپنا بھیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ غریباں اندر غریب نواز، غریب نمانا آپ اکھوائیندا۔ پاتشاہاں گھر جائے سرتے رکھ کے تاج، سچے پاتشاہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے نردھن سردھن کاج، جگت وچولا بھیو نہ آئیندا۔ ناتا توڑے سرب سماج، سرب سمتی اپنے مارگ لائیندا۔ اک سنائے ست آواز، است کوئے رہن نہ پائیندا۔ بگیا شیر مرگاولی جائے بھاج، تیر نشان اک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک چلائے نام جہاز، اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں، جس بخشے چرن دھیانا، تس اُپر آپ چڑھائیندا۔

ہرجن آتم سکھ، ہر چرن کول دوارا۔ ہرجن آتم سکھ، ملے میل پُرکھ نرنکارا۔ ہرجن آتم سکھ، جس جن بخشے نام آدھارا۔ ہرجن آتم سکھ، جس جن کرپا، بھوجل کرے پار کنارہ۔ ہرجن آتم سکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس اگم اپارا۔ ہرجن آتم سانت، سائتک ست ست کرائیا۔ ہرجن پچھے وات، واہ واہ سنگر سیو کمائی۔ ہرجن میٹے اندھیری رات، رین اماوس رہے نہ رائی۔ ہرجن ناتا تٹے ذات پات، ساچی ذات اک سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ ہرجن

ہر ہر میل ملائیندا، دیونہارا جیا دان۔ جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا، جوتی جاتا نگاہبان۔ جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا، درگاہ ساچی دیوے مان۔ مان نمائیاں
آپ ہو جائیندا، پاربرہم سری بھگوان۔ اپنے بھانے سد رہائیندا، رہبر بن وچ جہان۔ آون جاون جاون آون اپنا کھیل کھلائیندا، کھیل کھلنتا نوجوان۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے نیتریکھے آن۔

☆ ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بی بی دیپو دے گرہ پنڈ دوست پرا ضلع گرداس پور ☆

ہر سنگر ویس وٹائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ جگا جگنتر کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، لکھ چوڑاسی پاوے سار۔
ساچے سنت کنت میل ملائیندا، آتر آتم کر پیار۔ گرگھ گرگر ویکھ وکھائیندا، ہر گوہند سورپر بلکار۔ گرسکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ایکنکار۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اگلا کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکارا ہر زرنکارا، سو پڑکھ زرنجن وڈی وڈیائیا۔ زرنجن سرگن لے
اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجگ انتم روپ دھرائیا۔ شبد انادی دھر جیکارا، اگم اگمرا آپ لگائیا۔ وشن برہما شو کرے
خبردارا، لوآں پریاں برہمنڈا کھنڈاں آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اگلا و سنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ
سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سری بھگوان، اک اگلا آسن لائیندا۔ کرے کھیل والی دو جہان، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ جوتی نور نورانہ ڈمگائیندا۔ شبد اٹھائے
ست نشان، نو کھنڈ پر تھی آپ جھلائیندا۔ ہر جن ساچے کر پچھان، پچھان وچ کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آتر آتم برہم گیان، اپنی ویدیا آپ
پڑھائیندا۔ شبد زالا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ کایا مندر اندر گردوار وکھائے اک مکان، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ہر سنتن ویکھ وکھائیندا۔ سنتن آتر ہر ہر نام، اپنا آپ درڑائیا۔ امرت پیائے ساچا جام، جگت ترشنا بھکھ مٹائیا۔ جوت زرنجن زرنجن روپ
کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ ست سروپ بخشے اک اشنان، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ سرتی شبدی میلا ساچے کاہن، گھر

گھر مندر اندر بنسری نام وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ کلجگ انتم لے اوتار، نرگن نرُویر پُرکھ اپنا رُپ دھرائیندا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، دوس رین ویکھ دکھائیندا۔ چار چار نہ پائے سار، نو نو نگھ بھوائیندا۔ بودھ اگادھاشبدا انادا اک جیکار، برہم برہمادا آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ بل رکھے ہر نرنکار، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ کلجگ انتم کرے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ آپ وہائے وہندی دھارا، پنچ تت ناتا دے تڑائیا۔ ہر جن ساچے میل ملائے، دیا کمائے درس دکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُپی رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچا پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ اینکارا دے صلاح، صفت صلاحی آپ ہو جائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، گھر گھر نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا ناد آپ سنا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا تھاؤں تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ پار برہم پر بھ بھو کھلا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہم برہم پر بھ لئے جگا، ترے گن تت مول چکائیندا۔ ایک ایشٹ اک گردیو، ایک دریشٹ دے کھلا، سرشٹ سبائی سو جھی پائیندا۔ ورن برن دے مٹا، اوچ پنچ راؤ رنک راج راجان ایک دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، نرنائن کھیل کھائیندا۔ نرنائن کھیل کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو وچ سنسارا، رُپ انوپ آپ دکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، چار وید دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ ہر جن ساچا میلیا، کرپا گن ندھان۔ لیکھا جانے گرو گرو چیلیا، گر میتا اک بھگوان۔ سدا سکھائی سجن سہیلیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیوے مان۔ ہر جن مان نمانیا، دیونہار نرنکار۔ آد جُگاد چلائے اپنے بھانیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ کلجگ انتم کھیل کرے مہانیا، نو ست پائے سار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، جگت جگدیش کر خوار۔ اک سنائے دھر فرمانیا، آپ گائے اپنی وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربارا لیکھ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ انتم میٹے رکھ، اپنی رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوت اولڑا

دھارے بھیکھ، بھیکھا دھاری دس کسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا چکائے اولیا پیر شیخ، ملا مسائق ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ورلے ایکا بخشے چرن پریتی ساچی ٹیک، سچ دوارا اک وکھائیندا۔ انتر آتم کرے بدھ بیک، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ راہ تگے برہما وشن مہیش، در درویش سیس جھکائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کلجگ اتم پرگٹ ہوئے اک نریش، نہکلنک نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی دسے کیس، مونڈ منڈایا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، سوہاؤنت ایکنکار۔ کلجگ اتم ویکھن آئیندا، ہر جن ہر ہر سجن میت مرار۔ کایا کوری بھوری پھول بھلائیندا، ویکھنہارا ڈونگھی غار۔ لکھ چوراسی دس کسے نہ آئیندا، لہ لہ تھکا سرب سنسار۔ گرگھ ورلے کایا اندر مندر دس دکھائیندا، جس جن کھولے بند کواٹ۔ آتم سیجا سوہا پائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کر پیار۔

☆ ۲۲ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ پنڈ شون ضلع گرداس پور ☆

سو پُرکھ نرنجن مہما اکھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک سمرتھ، اک اکللا سچا شہنشاہیا۔ ایکنکار چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوای بھو نہ رایا۔ آد نرنجن اپنا نور پرگٹائے ساچی وتھ، نورو نور ڈمگائیا۔ سری بھگوان اپنے مندر رہیا وس، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ ابناشی کرتا اپنا مارگ آپے دس، ساچا راہ اک چلائی۔ پاربرہم پر بھ آپے ہویا اپنے وس، سیس جگدیش آپ جھکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایکا روپ دھرائیا۔ آد جگاد ایکا روپ، نرگن زوریر آپ اپائیندا۔ وسنہارا اپنی کوٹ، سچ محلے سوہا پائیندا۔ ست ستوادی آپے توٹھ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنی نرمل جوت، رنگ ریکھ نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما آپ گنائیندا۔ ہر ہر مہما اپر اپار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن جانے جانہار، ایکنکارا صفت صلاحیا۔ آد نرنجن اپنا دیا دپیک کر اجیار، تھر گھر ساچے کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا

وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچ دوارا اک سہانیا۔ سری بھگوان کرے کرے ساچی کار، کرنہار کرتا پُرکھ اک اکھوانیا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، بھو ابھید اپنے وچ چھپانیا۔ نرگن روپ نرکار، ست سرُپ بے پرواہیا۔ تخت نواسی شاہ سِکدار، سچ سنگھاسن سو بھاپانیا، ایکا حکم اک ورتار، دُھر فرمانا اک سنانیا۔ آد جگادی ساچی کار، جگا جگتر ولس وٹانیا۔ شبد اگئی بول جیکار، ناد انادی ناد الا نیا۔ اپنا محل لئے اُسار، سیوک ساچی سیوکمانیا۔ آپے بٹھے اپنا بھار، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچانیا۔ آپے کر اپنا آکار، نرکار ویکھ دکھانیا۔ آپے ہوئے ساچا شاہکار، گھاٹ اپنی لئے گھرانیا۔ آپے ہوئے گھڑنہار، دُوسر سنگ نہ کوئے رلانیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل کرے تھر گھر بیٹھ سچے دوار، در دروازہ آپ گھلانیا۔ سُن اگئی اپنی دھار، دھار دھار وچ رکھانیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپے لئے ورتانیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھار، بے پرواہ دس کسے نہ آنیا۔ اپنا روپ انوپ آپ دھار، اپنی ونڈن آپ ونڈانیا۔ وشن برہما شو اپنی کھوں آپے جا، کول کولا اپنا روپ دھرانیا۔ اپنا امرت اپنا رس آپ چوا، اپنے آتر آپ کھانیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پروردگار سچا شہنشاہیا۔ آد پُرکھ اپنی دھار آپ چلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ وشن برہما شو اپنیا، نرگن نرور کر پیار۔ شبد ڈوری تند بندھایا، پُرکھ ابناشی ایکا وار۔ سچ سندیشہ ناؤں سنایا، ناؤں رکھ آپ نرکار۔ نر زیشا ایکا نظری آیا، راج راجانا ہر کرتار۔ سیس جگدیش اک سہایا، تخت نواسی ہو تیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکارا کھیل کھلانیندا، آد نرنجن ساچا میت۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ دکھانیندا، ابناشی کرتا اک اتیت۔ سو پُرکھ نرنجن ڈگمگانیندا، سری بھگوان ٹھانڈا سیت۔ آد پُرکھ اپنا روپ آپ پرگٹانیندا، پاربرہم چلائے اپنی ریت۔ نر ہر بھو کوئے نہ آئیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے دھام انڈیٹھ۔ دھام اولٹا اک اکلا، ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی آپ کائے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ بنائیندا۔ اپنے پرکاش آپے رلا، سورج چن نہ کوئے چڑھانیندا۔ آد جگاد جگا جگتر اچھل اچھلا، ول چھلدھاری کھیل کھلانیندا۔ وشن برہما شو پھرائے اپنا پلا، شبد شبدي آپ پرگٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھو آپ کھلانیندا۔ آد پُرکھ ہر بھو کھلاونا، اگم اگمٹرا بول جیکار۔ اپنا پردہ آپ اٹھاون، اجونی رہت پُرکھ اکال۔

اپنے مندر سو بھا پاوناء، سچکھنڈ سچی دھر مسال۔ اپنا دپیک آپ جگاونا، آپے نوری جلوہ کرے جلال۔ اپنا شبد اناد و جاونا، ناد انادی ہو مہربان۔ بودھ
 اگادھی ڈھولا گاونا، گاونہارا اینکار۔ موہن مادھو مادھی کھیل کھلاونا، آپے ہوئے کھیلنہار۔ داسی داس اپنا روپ دھراونا، بسمل کوئے نہ پاوے سار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا سچکھنڈ سچے دوار۔ سچکھنڈ دوارا سو بھا و نت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ نرنائن
 بیٹھا ایکا کنت، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، دوسر بھیو نہ کوئی پائیا۔ اپنا ناؤں پر گٹائے ساچا منت، منتر نام آپ درڑائیا۔ آپ
 بنائے ساچی بنت، ترے ترے گھاڑن آپ گھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ انادا انادی ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے سری
 بھگوان، بھید ابھید ابھید گھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ ست اٹھائے آپ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ
 راج راجان، ساچا تاج سپس ٹکائیندا۔ دیونہارا اک مکان، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ کرے پرکاش اپنے بھان، نورو نور نور آپ دھرائیندا۔ اپنی بھیٹ
 دیوے دان، اپنی اچھیا پور کرائیندا۔ لیکھا جانے گن ندھان، گن داتا آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا کر پروان، ترے ترے بندھن آپے پائیندا۔ نہ کوئی
 کرے پچھان، آد پُرکھ دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا ہر، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل
 کھلائیندا، الکھ اگوچر اک اگم۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ اینکارا کار کمائیندا، آد جگادی جانے اپنا کم۔ آد نرنجن جوتی ڈگمگائیندا، نہ
 کوئی سورج نہ کوئی چن۔ ابناشی کرتا دھام سہائیندا، سچ دوارا بیڑا بٹھ۔ سری بھگوان رنگ رنگائیندا، رنگنہارا اک بھگون۔ پاربرہم اپنی کل آپ ورتائیندا،
 عقل کل دھاری نوجوان۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، سچ سنگھاسن بیٹھا مل۔ شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 ہوئے جانی جان۔ جانی جان ہر نرنکارا، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آد آد ہر کرپسارا، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ شبدی شبد ہو اجیارا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔
 ترے ترے گھاڑن گھڑ کرے کھیل اگم اپارا، کھیلنہارا بھیو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی بن ورتارا، وست امولک ایکا جھولی پائیا۔ جگ چوکڑی دئے سہارا، گر
 اوتارا روپ دھرائیا۔ ناؤں نرنکارا بول جیکارا، جیواں جنناں کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیا۔ ہر انتم بھیو

کھلاونا، آد جگادی کار۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھ دکھاونا، شاہو بھوپ سچی سرکار۔ کلجگ انتم رُپ دھراونا، نرگن نرؤیر پُرکھ اکال۔ سیس تاج اک سہاونا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن سو بھا پاون، سو بھاؤنت ہوئے نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ وبار۔ سچ وبارا کرنے آیا، کلجگ تیری اتتم وار۔ نہکرمی نہکامی نہکٹک کل جامہ پایا، نرگن رُپ ہو اُجیار۔ دُھر فرمانا حکم سنایا، شبد انادی دھار۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ چارے لئے اُٹھایا، ایک وار کرے خبردار۔ تینی اوتار سویا کوئے رہن نہ پایا، ایک وار دئے ہلار۔ بھگت اٹھاراں میل ملایا، اٹھ دس لیکھا جانے آپ نرنکار۔ چارے وید لئے پڑھایا، برہما ویتا کرے خبردار۔ وشن بھنڈارا لئے اُٹھایا، حکم سنائے ساچا یار۔ شکر باسک تشکا گل لٹکایا، در آئے کرے نمسکار۔ وید ویاسا اپنا لیکھا دئے لکھایا، پُران اٹھاراں ایک دھار۔ ارجن تت دئے درڑایا، گیتا گیان بول اُچار۔ عیسیٰ موسیٰ مکھ نقاب آپے لایا، راہ تکے پروردگار۔ سنگ محمد نین اُٹھایا، میلا ملیا چار یار۔ اللہ رانی نین شرمایا، نیز رووے زاروزار۔ نانک دُھر فرمانا اک سنایا، گوہند فتح بول جیکار۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آد جگادی ویکھ دکھایا، نرگن سرگن پاوے سار۔ بیکنڈھ نواسی کسے دس نہ آیا، تھر گھر بیٹھا ہو اُجیار۔ کلجگ انتم کرے رُشنا، دیا باتی اک پیار۔ کاغذ قلم کوئے بھو نہ پایا، لیکھا کھئے نہ وچ سنسار۔ چارے بانی دئے دُہایا، چھٹی راگ کرن وچار۔ ہر کار رُپ کسے دس نہ آیا، صفتی صفت صلاحی ایک کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، ایک لائے سچا دربار۔ سچ دربار لگانا، کل کلکی لئے اوتار۔ سنجگ اپنے چرن بہاونا، تریتا کرے پیار۔ دواپر ویکھ دکھاونا، بن بن میت مرار۔ کلجگ رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا اک کرتار۔ چھیل چھیلایا ویس دھراونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ سچ دربار جائے لگ، سچکھنڈ نواسی آپ لگایا۔ اُپر بہے سورس رگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نوست دپیک جوتی جائے جگ، برہمنڈ کھنڈ کرے رُشنا۔ دھرت دھول آکاش پرکاش ایک لو جائے لگ، رواس مکھ شرمایا۔ دو جہان ہوئے پرگٹ، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ لیکھا ویکھے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی اندر اپنا ستھر گھت، پھول پھولائے سرب لوکائیا۔ ترے گن مایا پاوے نتھ، پنچم تت نتھ نہ جائیا۔ نام مدھانے ورو لے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرتی نیز نیناں نیر وہائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، اُچے ٹلے پر بت

پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر نرکارا، دوسر اور نہ کوئے جنایندا۔ اپنا حکم ورتے سچ ورتارا، دھر فرمانا آپ جنایندا۔ حکمے اندر رکھے برہمنڈ کھنڈ رُوس ستارا، منڈل منڈپ اپنے حکمے اندر پھرائیندا۔ ایکا ایک دیونہار ونڈ، کرے کرائے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگتر جگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلج دربارا سچ سہنجنا، ہر ساچا آپ لگایا۔ کرے کھیل پُرکھ نرنجنا، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ سنجگ تریتا دواپر آپے پردہ کجنا، کلج دیکھے تھاؤں تھانیا۔ دھرت دھول آکاش برہما وشن شو اٹھ اٹھ بھجنا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پنچ تت ترے گن جو گھڑیا سو بھجنا، بھنہنہارا پھیرا پایا۔ کسے نہ ملے ساچا مجنا، دھوڑی اشان نہ کوئی دکھایا۔ ویلے آنت پردہ کسے نہ کجنا، جوٹھی جھوٹھی لگی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، بے عیب خدائی پروردگار۔ حق حقیقت دیکھ دکھائیندا، لاشریک سانجھیا۔ اپنی توفیق آپ دھرائیندا، جودھا سوربیر بلکار۔ جگت تاریک آپ مٹائیندا، جلوہ نور کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ ہر ہر بھو کھلاونا، کلج اتم وار۔ سنجگ تریتا دواپر اپنا گواہ بناونا، کرے کھیل اگم اپار۔ چار ویداں سنگ رلاونا، وید ویاسا بنے وچولا وچ سنسار۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شاہ، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ کلج اتم بنے ملاح، دو جہاناں بیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلج رووے اٹھ اٹھ مارے دھاہ، نیتزیناں نیر وہائیندا۔ چار گنٹ کوئے سجن دسے نہ، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ چار یاری کر جائے نہ، پیر دستگیر پلو نہ کوئے پھرائیندا۔ ویلے آنت نہ دیوے کوئے پناہ، سر ہتھ نہ کوئے دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیرا بخشے نہ کوئی گناہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار آپ سہائیندا۔ سچ دربار سہاونا ہر ہر پُرکھ اکال۔ آد اپنا کیتا قول نبھاونا، آنت بھل نہ جائے والی دو جہان۔ بھگت بھگونت دیکھ دکھاونا، ساچے سنت کر پچان۔ گرگھ گرگر میل ملاونا، گرگھ دیوے جیا دان۔ آتم دیپ جوت اک جگاونا، برہم پاربرہم کرے پردھان۔ ساچا مندر اک دکھاونا، پنچ تت کا یا جگت نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، جودھا سور بلی بلوان۔

سوربیر ہر بلوانا، پرم پُرکھ وڈی وڈیا نیا۔ دھرائے رُوپ مرد مردانہ، مردن کرے سرب لوکانیا۔ شبد گائے اک ترانہ، تار ستار نہ کوئے دکھانیا۔ سچ
سنائے دُھر فرمانا، بُھل کوئے نہ جائیا۔ کھجگ انتم تختوں لاپے راجا رانا، سپس تاج نہ کوئے لکانیا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، نہ کوئے میٹے میٹ مٹانیا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا اک اکھوانیا۔ جگ کرتا ہر کرنے یوگ، اک اکلّا کھیل کھلانیندا۔ ہر جن دیوے درس اموگھ،
گرمگھ ورلے مات اٹھانیندا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، مایا ممتا موہ چکانیندا۔ ایکا دیوے ساچا جوگ، نش اکھر وکھر نام پڑھانیندا۔ نرمل جگائے ساچی جوت،
اندھ اندھیر مٹانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم کوڑ گڑیا ر پار کرانیندا، کوڑ گڑیا ر اترے پار، کھجگ انت رہن نہ پانیا۔ پُرکھ
ابناشی مارے مار، نام کھنڈا اک دکھانیا۔ چاروں گنٹ کرے خوار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پانیا۔ نہ کوئی دسے میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئے دکھانیا۔
گھر گھر رووے جیونا و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ گھر مندر نہ دسے کوئے پیار، جھوٹھی کندر رہن نہ پانیا۔ من بندر دہ دس پھرے اجاڑ، مت
متوالی دئے دُھانیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، بیڑا بنے نہ کوئے لائیا۔ راہ تگن اترے پتن چار یار، کون ویلا ملے سچا ملاہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار،
نرگن داتا آپ کرانیا۔ اک اکانتا پھرے وچ سنسار، دس کسے نہ آئیا۔ ذاتاں پاتاں وسیا باہر، ورن برن نہ کوئے وڈیا نیا۔ ساچا رتھ کرتیار، پُرکھ سمرتھ
آپ لیا نیا۔ جس جن سنائے اپنی گاتھ، تس اپنی بوجھ بُجھانیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب جہاں دیکھ دکھانیا۔ میٹنہارا اُچے ٹلے نو نو ناتھ، نو نو در
اپنے لیکھے پانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ دھرانیا۔ اپنی
کل آپے رکھ، ہر سچا کھیل کھلانیندا۔ سرگن نرگن نرگن سرگن ایکا رُوپ ہو پرتکھ، دُو جی دھار نہ کوئے جنانیندا۔ سرشٹ سبائی نالوں ہو یا دکھ، مندر
مسجد مٹھ گرو دار بند نہ کوئے کرانیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، بھگت بھگونت آپ جگانیندا۔ ہر جو ہر دے اندر وس، ہر جن ہر کے پوڑے آپ چڑھانیندا۔
گرمگھاں اندر کرے پرکاش کوٹن رو سس، اگیان اندھیر مٹانیندا۔ گرسکھاں مل آپ دکھائے اپنا رس، رسنا جہوارس نہ کوئے مہکانیندا۔ کھجگ انتم لکھ
چوڑاسی چرناں بیٹھاں دیوے جھس، جھوٹھی چلی پیسن پیس پسانیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں رہیا نس، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنی کار آپ کرائیندا۔ ہر کار کراون آیا، کلج تیری انتم وار۔ گر اوتار گئے صلاحیا، جگ جگ وارو وار۔ برہما وشن شوئین رہیا اٹھایا، راہ تگے میت مرار۔ گرکھ لوک مات گرلایا، چاروں گنت دھوآں دھار۔ ساچا چند نہ کوئے چڑھایا، گھر گھر ہویا و بچار۔ گر کاشد نہ کوئے گایا، ملیا میل نہ ہر نرنکار۔ من پنکھی کسے نہ بنھ دکھایا، کوٹن کوٹ پھر دے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ۔ اپنا بھو نہ کسے کھلایا، الکھ ابھو نہ پائی سار۔ ساچا اشٹ نہ کوئے منایا، نظر نہ آیا اینکار۔ قلم شاہی پیار رکھایا، کاغذ کوئی نہ دے آدھار۔ بن سنگر پورے ساچا راہ نہ کوئے دکھایا، کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے وید چار۔ کلج انتم کوکے دے ڈھایا، چاروں گنت آئی ہار۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر نہ کوئے سہایا، نہ کوئے ہوئے دست بردار۔ تن چیر نہ کوئے پہنایا، شاہ فقیر نہ دیوے کوئے آدھار۔ پنڈت پاندھا متھے تلک نہ کوئے لگایا، ترسول دیوے نہ کوئے مار۔ اٹھسٹھ اشان نہ کوئے کرایا، دُرمت میل نہ دیوے کوئے اتار۔ مندر مسجد پھیرا پایا، اگے دے نہ ہر نرنکار۔ کامی کرودھی بیٹھے آسن لایا، ناتا جڑیا نال سنسار۔ اُچے کوٹھے چھت پویا، اندر دے نہ سچ بھنڈار۔ دیا باقی گھر گھر رہے جگایا، نرگن جوت نہ کوئے اجیار۔ رسنا پڑھ پڑھ رہے سنایا، انحد شبد نہ کوئے دھنکار۔ کلج چاروں گنت پھر پھر آیا، سچا ملیا نہ کوئے دربار۔ پر بھ اگے بیٹھا سیس جھکایا، نیر رووے زارو زار۔ میں تیرا سٹ بال انجانا، کی جانا تیری سار۔ توں بے انت بے پرواہیا، توں شاہ پاتشاہ سچا نرنکار۔ ایک تیری اوٹ تکایا، توں جگ جگ دیندا آیا پیار۔ سنجگ تریتا دوا پر اپنی گود بہایا، میری وار کیوں لگیا وچ سنسار۔ بیٹھا کھ چھپایا، میں بھلا توں نہ بھل کرتار۔ میں بھل بخشاؤن آیا، تیرے باجھوں رُلا کر ہنکار۔ چار لکھ بتی ہزار اپنا لیکھا گیا رُٹھایا، کسے گھر میرا کوئی نہ پئے ملا کوڈی کوڈی نہ ہٹ وکایا۔ میرا امرت اٹھسٹھ تیرتھ وچوں ڈھلا، سر سرور نہ کوئے سہایا۔ میرا بوٹا سنمل ہلا، ساچا پھل نہ کوئے لگایا۔ بن تیرے کندے جھوٹے تول تلا، انت بھار نہ کوئے جنایا۔ میں پردیسی در آیا بھلا، ایک بخش سچی سرنایا۔ میں پرگٹیا تیری ساچی کلا، میری لاج لے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش اک سنایا۔ ہر سچ سندیش سنائیندا، کلج انتم کر دھیان۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیندا، آد جگاد مہربان۔ در آیاں بھل بخشائیندا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ پھڑ باہوں گلے لگائیندا، جو دیوے سچ بیان۔ سچ عدالت آپ کمائیندا، تخت نواسی راج راجان۔

لوک مات پھیرا پائیندا، ایکا سُننا دُھر فرمان۔ نہہکنک اپنا ایکا ناؤں رکھائیندا، اتم آئے وِچ میدان۔ گر اوتار کول بہائیندا، لیکھا پُچھے جانی جان۔ بھگت بھگونت چرن رکھائیندا، کرے کھیل دین دِیال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیاں دیوے مان۔ مان نمائیاں دیونا، دُھر دی ساچی کار۔ جو کرنا سو ہونا، سو ورتے وِچ سنسار۔ کلجگ تیرے سنگ رل کے لکھ چوراسی روونا، کسے نہ دسے کوئے سہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتے سچ وبار۔ ہر سچ سندیش سنائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کلجگ تیری ڈور اپنے ہتھ رکھائیندا، دیونہارا آنت پناہ۔ تیرے چور ہتھ دکھائیندا، تیرے نال کرے صلاح۔ اندھ گھور ویکھ دکھائیندا، جو بیٹھے مکھ چھپا۔ شبد گھوڑا اک دوڑائیندا، نو کھنڈ پھیرا لئے پا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در لئے بہا۔ کلجگ در سدیا، کر کرپا ہر بھگوان۔ اپنا روپ اپنے وچوں کدھیا، اپنے اُتے ہویا آپ مہربان۔ سنجگ تریتا دواپر لڈاؤندا آیا لڈیا، کلجگ دیوے اک گیان۔ اٹھ بال نادانے نڈھیا، سُن دُھر سچا فرمان۔ تیرا کرم تیرے نال بدھیا، نہہکرمی کر پچھان۔ توں بھار اپنا اپنے اُتے لڈیا، جوتی جوت سرُپ ہار، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ کلجگ کوک گرلایا، گکرمی نیچو نیچ۔ میں در تیرے شرمایا، بخشش کر ساچے میت۔ دو کتیں ہتھ رہیا لگایا، میں بھلایا ہست کیٹ۔ اپنا ڈنکا اک وجایا، جھوٹھی چلائی مات ریت۔ کلجگ جیواں آپ بھلایا، کریا ناچ مندر مسیت۔ ساچا سبق نہ کسے سکھایا، الف نظر نہ آئے اک اہیت۔ اوڑا اونکارا نہ کوئے درسایا، ترے گن ہویا نہ کوئے پنت پنت۔ کلجگ سنت سادھ وِچ پھسایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے آنت نہ دینی پیٹھ۔ ہر اپنی کروٹ بدلائیندا، مخاطب کرے کلوکل کال۔ تیرا پندھ آپ مکھائیندا، پُرکھ ابناشی دین دِیال۔ گو بند لیکھا پور کرائیندا، آنت چلے اولڑی چال۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، شبد سرُپی بنے دلال۔ تیری واٹی پندھ نمکائیندا، تیری پوری کرے گھال۔ چار یاری تیرے نال رلائیندا، چار کُنٹ وے نہ جھوٹھ تال۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا روپ دکھائیندا، آپے ہوئے ہر کرپال۔ تیرا کوڑا ہونجھ دکھائیندا، چھاپا اڑیا کوئے نہ رہ جائے نال۔ جو گھڑیا بھن دکھائیندا، تیری تیرے نبھے نال۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، وچوں گرگھ لبھے اپنے لال۔ جس جن اپنا درس دکھائیندا، تس نیڑ نہ آوے کال۔ جگت ترشنا حرص مٹائیندا، امرت آتم دے پیال۔ عرش فرش ایکا رنگ رنگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل دین دِیال۔ دین دِیالا کھیل کھلائیندا، خالق خلق ویکھ وکھا۔ نرگن اپنا روپ دھرائیندا، ہرجن ساچے لئے ملا۔ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا، سو پڑکھ نرنجن رہیا سنا۔ ہنگ برہم ویکھ وکھائیندا، آتم برہم پردہ دئے اٹھا۔ ایکادو آہو چکائیندا، تیجا نیز دئے گھلا۔ چوتھے پد آپ بہائیندا، پنچم میل لئے ملا۔ چھیویں چھپر چھن چھہائیندا، ست پڑکھ نرنجن ست ستوادی سچا شہنشاہ۔ اٹھویں اٹھاں تاں پاک کرائیندا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ دسے کوئی تھاں۔ ناویں نو دوارے ویکھ وکھائیندا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پا۔ دسویں ساچی جوت آپ جگائیندا، بجر کپائی کڈا تڑا۔ ساچی تیج آپ سہائیندا، ست ستوادی آسن لا۔ شبد انادی راگ الائیندا، انحد ڈھولا گا۔ گرگھ ساچے میل ملائیندا، مالک بنیا آپ خدا۔ کلج جیواں خاک ملائیندا، انتم خاکی خاک دئے اڈا۔ کلج تیرا کوڑ گڑیارا ویکھ وکھائیندا، اپنا نیز نین اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپے دئے جنا۔ ہر ساچا بھیو جنائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ نرگن اپنا روپ وٹائیندا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ سمت ستاراں ویکھ وکھائیندا، ویہہ سو پکرمی دئے گیان۔ سیس تاج اک ٹکائیندا، لیکھا جانے راج راجان۔ چنڈ پر چنڈ چنڈ چکائیندا، شبد نرالا مارے بان۔ نو کھنڈ کھنڈ کھنڈ کرائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ کلج تیری ونڈ ونڈائیندا، نہ کوئی دیسے جیو شیطان۔ سرشٹ سبائی دھاگن رنڈ رائے دھرم گھر بہائیندا، گھر دکھائے مندر مکان۔ جھوٹھی کلر کندھ ڈھائیندا، انت رہے نہ وچ جہان۔ گرگھیاں ساچا چھند سٹائیندا، سوہنگ شبد اک مہربان۔ پرمانند آپ سمانندا، نجانند دیوے دان۔ اپنی کڈ نہ کدے وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، کرے کھیل جگت مہان۔ کھیل مہان کرائیندا، اک اگلا اینکار۔ پہلی چیت تھت وار ویکھ وکھائیندا، گھڑی پل پاوے سار۔ جن بھگتن ہت اک جنائیندا، نت نوت ساچی کار۔ سرشٹ سبائی کھیل رن بھومی روپ وٹائیندا، پڑکھ ابناشی ہو تیار۔ سمت چو داں اپنا لکھیا لیکھا پور کرائیندا، پورا کرائے کر نیہار۔ روالسر چرن پچھہائیندا، گو بند میل اک دربار۔ بائی صد کوس ونڈ ونڈائیندا، نہ کوئی سکے ہوش سنبھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے مثال۔ بے مثال ہر کھیل کراونا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ نو سو پڑانوے چو کڑی جگ پندھ مکاونا، وشن برہما شو رہن نہ پایا۔ گرگھ ورا آپ بچاونا، جس بخشے سچ سر نایا۔ نوست ایکادونک وجاونا، سویا

کوئے رہن نہ پایا۔ ویہ صد اٹھاراں بکرمی اک اک نال میل ملاونا، اٹھاں تتاں پندھ چُکایا۔ بتی دند نو کھنڈ پر تھی سب نے گاونا، ایکا اکھر رہیا پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، کرے کھیل تھاؤں تھانیا۔ تھاؤں تھائیں کھیل کرتارا، ہر اپنا آپ کرایا۔ گرگھ وِرا کرے ونجارا، جس جن اپنی بوُجھ بُجھانیا۔ ایکا نام دئے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھانیا۔ صفتی صفت صلاحی وسے باہرا، صفت وِچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر جن ساچے آپ اٹھانیا۔ ہر جن ساچے آپ اٹھالدا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ ساچا مارگ اک وکھال دا، آتم انتر کر پیار۔ کرے کھیل گن ندھان دا، گنوتا اینکار۔ سرب جیاں گھٹ آپے جاندا، گرہ مندر پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ گرگھ ساچے لئے اُہار۔ گرگھ وڈیائی دھن، ہر سَنگر سچا پایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جس ہر ہر ناؤں دھیایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جس مایا ماما موہ چُکایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جس ہوئے ہنگتا گڑھ تڑایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جس ہر سنگت مل ہر جس گایا۔ دوہاں بیڑا دیوے بٹھ، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، جگت نیا ویکھ وکھایا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، پاربرہم بے انت کنت سنت بھگونت، گرگھ گرگھ سَجَن لئے ملایا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ شون ضلع گرداس پُر ★

سَنگر سچا ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ گرگر روپ دھرے وِچ سنسارا، نرگن سرگن ویس وٹانیا۔ شبدی شبد سچ جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹانیا۔ بھگت بھگونت دئے سہارا، آتم انتر بوُجھ بُجھانیا۔ سنت کنت بہائے اک دوارا، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ گرگھ دیوے سچ ہلارا، پون پوناں پار کرایا۔ گرگھ وکھائے اک دوارا، چرن کول سچی سرنایا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیارا، بھو اُجید آپ گھلایا۔ ساچا مارگ دھر سنسارا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اک اکھوانیا۔ سَنگر سچا سچا شہنشاہ، آد پُرکھ نرنجن کھیل کھلانیدا۔ گرگر روپ بن ملاح،

ساچا بیڑا آپ چلائیندا، شبدی شبد دے صلاح، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ ساچے سنتن لئے جگا،
 سرتی شبدی میل ملائیندا۔ گرگھ گود لئے بہا، سر ہتھ سمرتھ لکائیندا۔ گرسکھ ساچے لئے سمجھا، ایکا اکھر نام پڑھائیندا۔ ساچی سکھیا اک جنا، ساکھیا
 درس دکھائیندا۔ جگت وکارا دے مٹا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ایکا مندر دے دکھا، گھر گھر وچ آپ اپائیندا۔ دیا باقی آپ لگا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ شبد انادی
 ناد سنا، دُھن آتمک آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست پڑکھ سنگر پورا سری بھگوان، آد جگاد
 سما۔ گر گر روپ دھرے جہان، نرگن نرور پڑکھ بے پرواہیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، ایکا مارگ دے سہایا۔ سنتن راگ سناے کان، راگ انادی
 آپ الایا۔ گرگھ ساچے دیوے مان، مان نمائیاں ہوئے سہایا۔ گرسکھ ساچے دیوے دان، جیا دان جھولی پایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو پردھان، ایکا ڈنکا نام
 وجایا۔ لکھ چوراسی دیکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے شاہ سلطان، راؤ رنکاں دیکھ دکھایا۔ کھانی بانی دیوے دان، اپنی اچھیا آپ
 پرگٹایا۔ جودھا سور بیر ملی بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ہر ہر ساچا کھیل کھلایا۔ سنگر ساچا
 پڑکھ ابناش، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ گر گر دیکھے کھیل تماش، نرگن سرگن سچ سُبھائیا۔ بھگت بھگونت وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سنت کنت
 ہوئے داس، جگا جگنتر سیو کمائیا۔ گرگھیں مل مل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ گرسکھ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گربھ پھند کٹائیا۔ لیکھا
 جانے پون سواس، رسنا جہوا آپ سائیا۔ لہنا دین چکائے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے
 کھیل ایکا ہر، آد آنت نہ کسے جنائیا۔ سنگر سچا صاحب سلطانا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ گر گر روپ ہو پردھانا، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ شبد
 اگئی تیر کمانا، ساچے چلے آپ چڑھائیندا۔ بھگتاں بنھے ساچا گانا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ سنتن دیوے اک نشانہ، چرن کول سمجھائیندا۔ گرگھیں دیوے
 برہم گیانا، آتم برہم بھو مٹائیندا۔ گرسکھ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار بھل کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، دوئے دوئے اپنی دھار دکھائیندا۔ جگا
 جگنتر ویس انیک کرے بھگوانا، بھگوان اپنا کھیل کھلاییندا۔ نت نوت پہرے بانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا وڈ مہربانا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ سٹگر ساچا دین دِیالا، درد دُکھ بھے بھجنن اک اکھوائیندا۔ گر گر روپ ہو اُجالا، سرشٹ سبائی کھیل کھلائیندا۔ شبد انادی بن دلالا، سچ ونجارا ونج کرائیندا۔ بھگتن دیوے اک بھنڈارا، وست امولک نام ورتائیندا۔ ستن کھولے بند کواڑا، آتم تاکی آپ لائیندا۔ گرگھاں کرے پرکاش بہتر ناڑا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ گرگھاں پیائے امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی وسنہارا باہرا، گھٹ گھٹ اپنی جوت آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پرکھ ایک ہر، ہری ہر اپنا روپ دھرائیندا۔ سٹگر سچا نرگن جوت، نرور پرکھ وڈی وڈیائیا۔ گر گر روپ کسے نہ وسے قلعے کوٹ، چار دیوار نہ بند کرائیا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، پریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنایا۔ جن بھگتاں بخشے ایک اوٹ، سرن گت سچئی سرناپیا۔ ستن دیوے نام اتوٹ، کھٹ کدے نہ جائیا۔ گرگھ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، اپنی گودی آپ سہایا۔ گرگھاں کھولے بند سوت، پوت سپوتا شبدی میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ سٹگر سچا گھر گسبھر، بھو کسے نہ پایا۔ گر گر روپ لیکھا جانے آنت اخیر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ شبد شبدی سچ زنجیر، لکھ چوراسی بندھن پایا۔ بھگتن چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر، کسیر جلاہا دئے ڈہایا۔ ستن پیائے امرت نیر، نیر نرالا اک دکھایا۔ گرگھاں مارے اپنا تیر، بحر کپائی پار کرایا۔ گرگھاں کڈھے ہوئے پیڑ، مایا ممتا موہ چکایا۔ آد آنت کٹنہارا بھیر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ بنھنہارا بیڑ، جگت بیڑا آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ پرکھ ابناشا، لیکھا جانے جگت تماشنا، سچکھنڈ بیٹھا ویکھ دکھایا۔ سٹگر پورا وسیا سچکھنڈ، نرگن نرور پرکھ اکالیا۔ گر گر روپ دھرے وچ برہمنڈ، جوت جوت جوت اُجالیا۔ شبدی شبد پرچنڈ، نام کھنڈا اک اٹھا لیا۔ بھگتن پائی اپنی ونڈ، ایک حصہ نام رکھا لیا۔ ستن ڈھائی دئی دوتی کندھ، مایا پردہ آپ اٹھا لیا۔ گرگھاں دکھائے ساچا چند، جوت نرنجن ڈمگا لیا۔ گرگھ جنائے پرمانند، نجانند رس چکھا لیا۔ جگ جگ بولے اپنا سہاگی چھند، گیت گوہند آپے گا لیا۔ آپے جانے اپنا پنندھ، لکھیا لیکھ نہ کسے لکھا لیا۔ صاحب سٹگر سدا بخشند، دین دیناں اتھان دیا کما رہیا۔ ہنکاریاں وڈھنہارا کنڈ، گڑھ ہنکاری آپے ڈھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آد جگاد جگا جگنتر جگت بسنتر آپ بُجھا لیا۔ سنگر پورا کھیل کھلایندا، پرم پُرکھ کرتار۔ گر گر روپ آپ دھرائندا، جگ چوکڑی کر وچار۔ شبد وچولانال
 ملائندا، آد جگادی ساچی کار۔ بھگتن مارگ اک لگائندا، کلج اوٹری چلے چال۔ سنتن ساچے دھندے لائندا، ہردے رام نام اُردھار۔ گرگھ اپنے
 بندے آپ بنائندا، لکھ پوراسی وچوں باہر نکال۔ گر سیکھ سوئے آپ اُٹھائندا، بالی بدھ بال انجان۔ اپنے ڈھوئے ساچی وست جھولی پائندا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ سنگر پورا شاہ کنگالا، نیچو نیچ آپ اکھوائیا۔ گر گر روپ کرے پرتپالا، جگ جگ
 ساچی سیو کمائیا۔ ایک منتر درڑائے نام سکھالا، نمودیو واستک اپنا روپ وٹائیا۔ بھگتن توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ سنتن پہنائے اپنے نام
 مالا، من کا منکا آپ بھوائیا۔ گرگھوں دکھائے سچی دھر مسالہ، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ گر سیکھ پھل لگائے اپنے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ زرگن سرگن
 بن رکھوالا، آد جگاد ویکھے تھاوں تھانیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، کال مہاکال اپنا روپ دکھائیا۔ جگ جگ کرے کھیل نرالا، نرور سچا شہنشاہیا۔ سبج
 تریتا دوپر انتم کدھیا آپ دوالا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ سنگر سچا راج راجا،
 تخت تاج اک سہائندا۔ گر گر روپ وچ جہانا، نو نو اپنا کھیل کھلایندا۔ شبدی شبد دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ لائندا۔ بھگت بھگونت اک مکانا، ہر
 مندر آپ سہائندا۔ سنتن ست دکھائے اک نشانہ، سچ سچ درڑائندا۔ گرگھوں دکھائے اک دھیانا، ایشٹ دیو اک منائندا۔ گر سیکھ ساچے کر پروانا،
 پارجات بنائندا۔ کلج انتم ہو مہربانا، زرگن اپنا کھیل کھلایندا۔ گر اوتار لے کے آوندے رہے دھر پروانہ، سنگر پورا جھولی پائندا۔ جیو جنت اُٹھاوندے
 رہے بال انجانا، ساچی سیوا سچ کرائندا۔ ست سنتو کھی بٹھ بٹھ گانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنائندا۔ سنگر پورا
 ساکھیات، ہر سچا شاہ سلطانیا۔ گر گر روپ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ شبد اگمی ایک گاتھ، آپے جانے سری بھگوانیا۔ بھگت
 بھگونت دیوے ساتھ، سکلا ساتھ آپ رکھائیا۔ سنتن مستک لہنا دیوے ماتھ، لیکھا جانے دو جہانیا۔ گرگھ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھو ہی کھیل مہانیا۔
 گر سیکھ اک چپائے پوجا پاٹھ، ایک اکھر وکھر آپ پڑھائیا۔ آپ لگائے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ

جگ کھیل کرے سِری بھگوانیا۔ سَنگَر پُورا اِک پرتکھ، آد جُگاد سمایا۔ گُر گُر رُپ لوک مات لئے رکھ، پنچ تت چولا آپ ہنڈھایا۔ شبدی شبد مارگ ایکا دس، بھگت سنت لئے جگایا۔ گُر گُر گُر سیکھ کرے دس، ایکا اپنا بندھن پایا۔ کلجگ اتم نرگن جوت کر پرکاش، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ سمبل نگر کریا داس، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا، گُر گوہند سورا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ مات گربھ نہ آئے دس دس ماس، جوئی جوئی نہ کوئے بھوایا۔ رسنا جہوانہ پون سواس، سرتی شبد نہ کوئے ملایا۔ آد جُگاد نہ ہوئے اداس، آپ اپنے رنگ سمایا۔ لیکھا جانے کھیل تماش، دو جہاناں پھیرا پایا۔ جن بھگتاں انتر ہویا واس، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ ایکا منڈل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر پُورا اپنا ناؤں دھرایا۔ سَنگَر پُورا اِک اِکلا، عقل کلا اکھوایا۔ گُر گُر رُپ وسے جگت محلہ، جگت جگ دئے وڈیایا۔ سچ سندیش نر نریش ایکا گھلا، شبد کرے شنوایا۔ بھگت بھگونت پھڑائے پلا، چھٹ کدے نہ جایا۔ ستن انتر آپے رلا، جوتی جوت میل ملایا۔ گُر گُر پنچ وکار نہ مارے ہلا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار دئے گوانیا۔ گُر سیکھ چرن کول دکھائے نہیل دھام اٹلا، لوک مات دئے وڈیایا۔ کلجگ جیو بھلائے کر کر ول چھلا، چار کُنٹ دہ دشا دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ سَنگَر سچا ناؤں پرگٹانیدا، جُگا جگنتر ساچی کار۔ گُر گُر ہومات سنائیدا، نرگن سرگن لے اوتار۔ شبدی نام آپ جنائیدا، رسنا جہوا اِک جیکار۔ بھگت بھگونت آپ پڑھائیدا، پاٹھشالا کوئے نہ کرے وچار۔ ساچے سنت بھو کھائیدا، اندر مندر کھول کوڑا۔ گُر گھاس ایکا پیٹی آپ دکھائیدا۔ قلم شاہی نہ پاوے سار۔ گُر سیکھ رتی رت رت رنگائیدا، پریم رت کر تیار۔ کلجگ اتم ستھراک وچھائیدا، نو کھنڈ کرے خوار۔ شاہ سلطان اتھر انت وھائیدا، نیز رووے زاروزار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگنتر کرے ساچی کار۔ سَنگَر پُورا کار کرائیدا، کر نہار کرتارا۔ گُر گُر اپنا ویس وٹائیدا، شبد انادی بول جیکارا۔ بھگتن لیکھا بہہ سمجھائیدا، ستن کرے پیارا۔ گُر گھاس بھرم بھلیکھا آپ چُکائیدا، گُر سیکھاں بخشے ست بھنڈارا۔ کلجگ جیو بھو کوئے نہ پائیدا، ہر کارُپ اگم اپارا۔ وید کتیب لکھ لکھ جس گائیدا، جس گائے برہما چارے کھ کھول کوڑا۔ گُر اوتار سدا صلائییدا، بے انت ہر نرنکارا۔ بھگت بھگونت سنت کنت دھیان لگائیدا، منگن بھگت چرن دوارا۔ گُر گُر گُر سیکھ راہ تکائیدا، جُگا

جگنتر وارو وارو گوہند لیکھا اک سمجھائیندا، لیکھا لکھیا آگم اپارا۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دوجا اور نہ کوئے سہارا۔ انتم ویلا اوٹ جنائیندا، لکھ چوراسی دئے سہارا۔ جگ جگ ہر ہر اپنا کھیل کھلائیندا، کلجگ انتم کھیل کرے نیارا۔ سرگن اپنا کھ چھپائیندا، زرگن روپ ہوئے اُجیارا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، ناؤں رکھائے نہہکنک نرائن ز اوتارا۔ ساچا شبد ڈنک وجائیندا، وشن برہما شو لو آں پُریاں کرے خبردارا۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، کھنڈا پھرے ہتھ دو دھارا۔ آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا، نیلا نیلی دھاروں کرے باہرا۔ ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا، سنگر ساچا آد جگاد اک اوتارا۔ گر گر روپ سیو کمائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ ساچا سٹ اک اُچائیندا، شبدی شبد کر پیارا۔ بھگت سنت گرگھ گر سکھ ایکا دھام بہائیندا، چوتھا جگ کرے پار کنارہ۔ کالکھ ٹکا میٹ مٹائیندا، نرمل دپیک کر اُجیارا۔ پھکا بول رہن نہ پائیندا، رس مٹھا اک جنائے اینکارا۔ چارے ورنناں ایکا رنگ رنگائیندا، کھتری براہمن شو در ویش ایکا اوٹ کمائیندا، ہر چرن سرن سچا دربارا۔ اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیندا، ذات پات نہ کوئے کنارہ۔ آتم برہم سرب درڑائیندا، پار برہم بھیو نیارا۔ سو اپنا روپ رکھائیندا، ہنگ روپ سرب سنسارا۔ سوہنگ ایکا شبد سٹائیندا، زرگن زرگن کرے پیارا۔ سرگن پنچ تت چولا اُپر کپڑ پائیندا، رکت بوند ہڈ ماس ناڑی لایا گارا۔ اندر اپنا بنک سہائیندا، گھر گھر وچ کر تیارا۔ جگت نیز دس کسے نہ آئیندا، لکھ چوراسی ہوئی خوارا۔ گرگھ ورلے بوجھ بھجائیندا، جس جن کھولے بند کواڑا۔ ڈو گھسی بھور نہ کوئے رکھائیندا، سکھمن ٹیڈھی بنک نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ ایڑا پنگل کھ شرمائیندا، نیز رووے زارو زارا۔ پنچم مورچھا گت بنائیندا، شبد مار کھنڈا دو دھارا۔ امرت سوماں آپ بھٹائیندا، کول کرے موڈھ نر نکارا۔ اپنا ناد آپ وجائیندا، انحد شبد سچّی ڈھکارا۔ اپنا منگل آپے گائیندا، پنچم سخیاں نال وارو وارو۔ گر سکھ تیرا روپ آپ وٹائیندا، کاگوں ہنس بنے اڈارا، تیری سرتی اپنے لیکھے لائیندا، ساچا شبد کنت بھتارا۔ ساچی جوڑی جوڑ جڑائیندا، جوڑنہارا کھیل نیارا۔ اپنی ہتھیں اپنے آسن آپ بہائیندا، آتم سیجا کر پیارا۔ ساچی سیج سو بھا پائیندا، کنت کنتوہل میت مرارا۔ اپنی سخی اپنے انگ لگائیندا، ناتا توڑ جگت سنسارا۔ جگت مایا موہ بھرم بھلائیندا، ہر کا بھیو نہ پائے کوئے جیو گوارا۔ کلجگ جیو جنت سادھ سنت سرب گر لائیندا، اُچا دسے نہ محل منارا۔ نو دوارے پھر پھر تھکے اگلا پنڈھ نہ کوئے مکائیندا، نہ کوئی دیوے سچ سہارا۔ رسنا پڑھ پڑھ جگت گیان سٹائیندا، آتر گیان نہ ہو یا اُجیارا۔

بہ بہہ آسن چرنی سیس لوئیندے، اپنا سیس نہ جھکیا پروردگار۔ اٹھ اٹھ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیندے، تن لنگوٹ خاک پائی چھارا۔ آتر میل نہ آپ دھوائیندے، چکڑ بھری ہوئی دہانگن نار۔ گھر گھر جا جیواں جنتاں انند کارج آپ کرائیندے، اپنا کنت کسے نہ ملیا ہر نرنکارا۔ جو جھوٹھا ویاہ دکھائیندے، چوٹھی لانو پر بھ ابناشی ملیا نہ اک نرنکارا۔ نانک کیتا قول نہ پور کرائیندے، گوہند مارے اتم مارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آد پڑکھ ایکا ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیندا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سندر سنگھ دے گرہ پنڈ روسے ضلع گرداس پور ★

سو پڑکھ نرنجن کھیل مہانا، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن لیکھا جانے دو جہانا، آد جگادی ویکھ دکھائیندا۔ ایکنکارا جودھا سور پیر ملی بلوانا، مرد مردانہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا سچ مکانا، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا دھر فرمانا، سچ سندیش آپ سنائیندا۔ پاربرہم آپے بن بن گوپی کاہنا، ناری کنت سچ ہنڈھائیندا۔ نرگن زرویر پڑکھ اکال شاہو بھوپ بن راج راجانا، تخت نواسی ساچا تخت اک سہائیندا۔ در درویش نہ کوئے دربانا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، انبھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ انبھو کھیل ہر نرنکارا، اپنا آپ کرائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، اندر مندر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل اپرا پارا، اپرا اپر پیر بے پرواہیا۔ حکمی حکم ست ورتارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر ہو نیارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیندا۔ ہتھ وڈیائی پڑکھ سمرتھ، آد جگاد رکھائیندا۔ جگا جگنتر مہما اکھ، ناؤں نرنکارا نام پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے رتھ، رتھ رتھوای دس نہ آئیندا۔ بھگتن مارگ ساچا دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ ستن ہردے اندر وس، ہر کارُوپ آپ درسائیندا۔ گرگھاں دیوے امرت رس، نجھر دھارا آپ جھرائیندا۔ گرگھاں پوری کرے آس، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ گرگر رُوپ شاہو شاباش، شاہ سلطانا آپ کرائیندا۔

سیوک سیوا کرے بن بن داسی داس، داسی داس آپ اھوئیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگن منڈل پھول پھلاییندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، اجوئی رہت جوئی اجوئی نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، زرگن سرگن کھیل کر، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ زرگن داتا ہر بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ گر گر روپ وچ جہان، شبد شبدی آپ پرگٹائی۔ پنج تت کر پردھان، لوک مات دئے وڈیائی۔ اپنا اکھرنش کر پروان، سچ گیان اک درٹائی۔ لیکھا جانے کایا مندر مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لائی۔ جگ چوڑی کرے آپ کلیان، قدرت قادر ویکھ وکھائی۔ ست جھلائے اک نشان، ست ستوادی سچا شہنشاہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایکا بندھن پائی۔ جگ جگ بندھن پائے ایک، اینکارا کھیل کھلاییندا۔ وشن برہما شو بختے چرن ٹیک، چرن ٹیک اک سمجھائیندا۔ ترے گن مایا بھکھیا پائے کر کر بھیکھ، پنچم ساچا سنگ نبھائیندا۔ چارے وید گائے لکھ لیکھ، چارے کھ کھ صلاحندا۔ آپے بنیا رہے ابھید، دس کسے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دوپر زرگن سرگن ہو ہو آپے ویکھ، اپنی کرت کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایکا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوانا، ہر اپنا آپ دھرائیندا۔ ستجگ کھیلے کھیل مہانا، ایکا آٹھا آٹھا اپنی کل دھرائیندا۔ تریتا تیرا رنگ مہانا، ترے گن اتیئا آپ چڑھائیندا۔ ساچا تیرا اک نشانہ، ہو مہرانا آپ اٹھائیندا۔ توڑنہارا مان ابھمانا، مان نمائیاں میل ملائیندا۔ دوئے دوئے لیکھا دو جہانا، دوئے دوئے لوچن کھیل کھلاییندا۔ رتھ رتھوا ہی بن ندھانا مہاسار تھی رتھ چلاییندا۔ ایکا اکھراک گیانا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ زرگن روپ نوری نور اللہ، الہی نور آپ درسائی۔ وسنہارا سچ محلہ، اپنی کرن کرن وچوں لئے پرگٹائی۔ سچ سندیش ایکا گھلا، مہبان بیدو بے عیب پروردگار اک خدائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن ساچا میلا، ہر ساچا آپ کرانیندا۔ آد جگادی سچن سہیلا، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جگ جگ جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کوئے رکھائیندا۔ کھج پاربرہم اچرج کھیل آپے کھیلا، زرگن اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پرکھ ایکا ہر، اگم اگڑی کار کرانیندا۔ اگم اگڑا لکھ زرجن، لکھ

الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ آد جُگاد درد دُکھ بھے بھنجن، دین دینا انا تھاں ہوئے سہائیا۔ ایکا کرائے ساچا مچنا، چرن سرن سرن چرن بخشنے سچی سرنائیا۔ اک
 چڑھائے سچ جہازن، نام ندھانا مات دھرائیا۔ نرگن نرگن رچ رچ کاجن، سرگن کھیل کھیلے سچا ماہیا۔ نانک نرگن سرگن کھیل غریب نوازن، غریب
 نمانے گلے لگائیا۔ گوہند چڑھے ساچے تازن، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ پُرکھ اکال مارے واجن، سوت ڈلارا ساچا ماہیا۔ آد جُگاد ساچے ساچن، وشن برہما شو
 سیو لگائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کردا آیا کاجن، کلجگ انتم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پنچ وکارا کرے ناچن، چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی گھر گھر ناچ وکھائیا۔ ویکھنہار
 پُرکھ سمراتھن، سچکھنڈ بیٹھا اپنا نیتز نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، جگ کرتا جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔
 سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ کلجگ انتم ویس کرے اولہ، نرگن نرگن رُپ دھرائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہینل جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت پھول پھلانیندا۔ سچ سندیش نر نریش برہما وشن شو مہیش گنیش ایکا گھلا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبیج سیتج چارے کھانی ایکا دیپ بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آد جُگاد جُگ جگتر گر اوتاراں پھراؤندا رہیا پلا، نام پلو ہتھ رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس وٹنڈا، پُرکھ ابناشی اک اگم۔ در گھر ساچے سوہا پنڈرا، کرے
 کرائے اپنا کم۔ سمبل نگر دھام سہندرا، ساڈھے تن ہتھ بیڑا بنھ۔ اپنا حکم آپ سُنڈرا، سندیش سناے سورج چن۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھنڈرا، ستاں
 دیپاں دیوے ڈن۔ لکھ چوراسی جوٹھا جھوٹھا بھیکھ مٹنڈرا، جو گھڑیا سو دیوے بھن۔ وشن برہما شو سیس جھکندرا، ہوں سیوک بال انجانے تیرے جن۔
 توں صاحب سدا بخشنڈرا، رسنا گان دھن دھن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل سری بھگوان۔ ہر بھگوان
 رُپ دھرائیندا، نرگن نور نور اُجیار۔ جوتی جاتا ویس وٹائیندا، کل کلکی ہو اُجیار۔ رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھائیندا، پنچ تت نہ کوئے آکار۔ ترے گن
 بندھن نہ کوئے پائیندا، کسے سے نہ چار دیوار۔ چھپر چھن نہ کوئے پُچھائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔
 گوہند بنک اک سہائیندا، ناتا توڑ نو دوار۔ گھر گھر وچ آسن لائیندا، داتا جو دھا سور بیر بلکار۔ نام کھنڈا ہتھ چکائیندا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ برہمنڈاں

آپ دکھائیندا، ایکا وار مار دھیان - کلجک انتم کنڈھا ہرجن ساچے آپ جگانیندا، دیوے دھر فرمان۔ اک سنائے سہاگی چھندا، برہم پاربرہم کرے
پچان۔ گرسکھ دکھائے آتم پرماندا، نجاند میل مہان۔ مکھ شرمائے سورج چندا، ہر جوت جگے مہان۔ آتم سیجا آپ سہندا، سیج سہنجنی کر پروان۔
منمکھ نہ لیکھا جانے بھاگاں مندا، کون در وسے بھکوان۔ نیتز نین کلجک اندھا، لوچن تیجے نہ سکے پچان۔ جگت دہاگن ہویا رنڈا، کنت کنتوہل ملیا نہ ہانی
ہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، کھیلے کھیل آپ مہان۔ کھیل مہان کرانیندا، خالق خلق بے عیب پروردگار۔ نو نو
آپ اٹھائیندا، سرشٹ سبائی سانجھیا۔ چار چار پنڈھ مکائیندا، چار یاری جائے ہار۔ کوڑ گڑیارا کھنڈ کھنڈ کرانیندا، ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔
مایا متا پنڈھ مکائیندا، آسا ترشنا کرے خوار۔ گرسکھ ساچا چھند سٹائیندا، سنگر پورا کر پیار۔ خوشی بند بند کرانیندا، ناتا توڑ گڑھ ہنکار۔ کروٹ اپنی آپ
بدلائیندا، انتر آتم دے ادھار۔ ساچی سیجا سو بھاپائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اگمڑا کھیل کرانیندا، کلجک
آنت سہائے بنک۔ نرگن نرگن میل ملائیندا، سرگن بنائے ساچی بنت۔ نہہکنا ناواں رکھائیندا، ڈنکا وجائے آد آنت۔ ہرجن جنکا آپ اٹھائیندا، اک
جنائے نیا منت۔ منکا منکا آپ بھوائیندا، شبد اگمی لائے تنک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ساچے سنت۔ سنت ملاوا کنت
سہاگ، ناری نر نرائن پرنائیا۔ لیکھا جانے ویراگ انراگ، دویش دویت نہ کوئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، جس جن اپنی بو جھ بھجائیا۔ کرپا
ندھ گہر گن ساگر آپ لڈائے اپنا لاڈ، ہرجن بال انجانے گود بہائیا۔ نرگن سرگن شبد جنائے بودھ اگادھ، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ کلجک آنت آنت
بھکونت سنے فریاد، ساچا ثالث نرگن روپ خالص اپنا ناواں وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے تھاوں تھانیا۔ ہرجن ہر ہر
دیکھدا، جگا جگنتر کار۔ لیکھا جانے پورب جنم بھیکھ دا، مانس مانس لئے ادھار۔ کرے کھیل نر نریش دا، غریب نمائیاں پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، گرگھ سجن لئے ابھار۔ گرسکھ گر گر جگایا، گرشبدی کر پیار۔ ساچے مارگ آپے لایا، ناتا توڑ جگت سنسار۔
ساچا نام شبد جنایا، راگ چھتیس نہ پاون سار۔ ناد انادی آپ وجایا، دھن آتمک سچی دھنکار۔ گرسکھ گر گر میل ملایا، سنگر ایک ملاونہار۔ دیا باقی کر

رُشَنایا، کملاپاتی کرے پیار۔ بن بن ساقی جامِ پیایا، بھر پیالہ امرتِ نَجھَر دھار۔ لہنا دینا باقی دے چُکایا، لیکھا رہے نہ وِج سنسار۔ انتم جوتی جوت لئے ملایا، جس جن بخشے چرن پیار۔ نام سوئی ہتھ پھڑایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گپت نہ لیکھ دکھایا، لاڑی مَوْت نہ کرے شنگار۔ کال دوار نہ بندھن پایا، دُور دُراڈا رووے زارو زار۔ مہاکال ہوئے سہایا، سَنگَر پُورا میت مُرار۔ مائس جنم لیکھے لئے لگایا، آپے ہوئے لیکھا لکھنہار۔ سُن اگنی پار کرایا، لیکھا جانے دھواں دھار۔ تھر گھر ساچا آپ کھلایا، آپے ہوئے اندر باہر۔ اپنا پوڑا آپ دکھایا، آپے ہوئے گپت ظاہر۔ گُرگھ ساچے آپ چڑھایا، تھر گھر دوار یوں کڈھے باہر۔ سِجھنڈ آپ بہایا، جتھے وسے آپ نرنکار۔ سورج چن نہ کوئے چڑھایا، پون پوناں نہ کوئے ہلار۔ منڈل منڈپ نہ کوئے دکھایا، نہ کوئی دیسے ہور ستار۔ نرگن جوت ڈگمگایا، اک اِکلا اِینکار۔ اپنا قلعہ کوٹ سہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ سِج سَنگھاسن سوبھاپایا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ مل سخیان منگل گایا، واہ واہ ہوئے منگلاچار۔ گُر سَنگَر دھام سہایا، گُرگھ سوہے سوبھاؤنتی نار۔ جس ہر ہر کنت ہنڈھایا، ملیا پُرکھ اک بھتار۔ درگاہ ساچی مان دویا، آپ اپنا کر پیار۔ جوتی جوت وِج سمایا، رُوپ رنگ رکھے نہ کوئے وِچار۔ اکھہ اکھہ اکھہ اپنی اک سُنایا، ہو پر تکھ آپ کرتار۔ آد نرنجن اپنا آسن سَنگھاسن سِجھنڈ دوارے اُپر لایا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ سیس تاج اک کُکایا، جگت جگدیش ہو یا خبردار۔ جگ جگ بیڑا رہیا چلایا، لوک مات پاوے سار۔ کھجک انتم ویکھن آیا، دس نہ آئے میت مُرار۔ جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بھن دے دکھایا، سِج سِج کرے درتار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے مٹایا، چار گنٹ مارے مار۔ چوڈاں طبقاں ویکھ دکھایا، چوڈاں لوک کرے خوار۔ ترے بھون دھنی اون گون اپنا ویکھ دکھایا، نوست جیو جنت سنی پکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، وڈ داتا گن گنی۔ گونتا گن داتار، اوگن کوئے رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے سِج پیار، جو رسنا جھوار ہے گائیا۔ سنت ساجن لئے ابھار، جوٹھی جھوٹھی میٹے لگی چھائیا۔ گُرگھیاں دیوے اک بھنڈار، اٹٹ نام ورتائیا۔ گُر سکھ ساچے بخشے چرن کول دوار، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ کھجک انتم ساچی دھار، چار ورن سمجھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اک دکھائے بنک دوار، دوجا گھر نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا اکھر کرائے بے جیکار، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم ایکا نار،

سرشتِ سبائی رُوپ وٹائی۔ پُرکھ ابناشی کنت بھتار، ایکا کنت اکھوائیا۔ سوہنگ شبد ست درتار، سنجگ ساچا راہ دکھائی۔ بیس پیسا ہوئے اُجیار، چار کنت کرے رُشنائیا۔ نو نو گاؤں وارو وار، واہ واہ وجدی رہے ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنت نرائن نر، ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی جگ اپنا ناؤں چلایا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

اللہ رانی رووے نیتز نیر، سیس سجدہ جگدیش جھکائی۔ میری بدل تقدیر، تدبیر تیرے ہتھ پچھے ماہیا۔ میری کٹ زنجیر بخش اکسیر، در دوار دیوے ڈھائی۔ توں میاں وڈ پیرن پیر، ہوں حقیر نین شرمائی۔ گھر رہن نہ دیندے عیسیٰ موسیٰ محمد میرے چھوٹے ویر، پھڑ پھڑ باہر رہے کڈھائی۔ ایکا در درگاہ تیری ڈٹھا اخیر، دوسراوٹ نہ کوئے تکائی۔ میں ننگی پیریں آئی گھت وہیر، جوہاں جنگل اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پار کرائیا۔ تیرا نور میری تصویر، تسبیح تیرا نام پھرائیا۔ میرے لتھے کھجک چیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائی۔ آئی نمانی جگت بیگم، بے غم تیرا در وچاریا۔ میرا چند تیرا نور اکیم، اکیم چند لوک مات کسے دس نہ آرہیا۔ میری من سلام علیکم، اللہ رانی نمانی نیتز رو رو کرے گریہ زاریا۔ تیرا دھام ایکا بیٹیل، مقدس تیرا رُوپ وچاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے آنت دیویں نہ در دُرکاریا۔ آئی در بن نمانی، کھلڑے کیس رہی دکھائی۔ چوڑاں طبق کوئی نہ دیوے ٹھنڈا پانی، آب حیات نہ کوئے پیائی۔ ہوئی ویراگن تیری رانی، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکے رائی۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت در در گھر گھر پھر کے دیکھیا کوئے نہ لبھے ساچا ہانی، جھوٹھی رین مات وہائی۔ تیرے جیہا نہ کوئے لاثانی، لاشریک اک خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نور دے درسائی۔ منگے منگ ساچا نور، گل پلو ایکا پا۔ در درویش بنی چوڑاں لوکاں حور، کوئی نہ دتے تیرا راہ۔ میں لبھ لبھ تھکی نیڑے دور، ادھ وچ چھڈ کے گیا محمد ملاح۔ آنت میری آسا پور، پچھلے بخش گناہ۔ اگے رواں سدا حضور، نیوں نیوں سیس جھکا۔ میرا کعبہ تپے وانگ تندور، امرت میگھ اک

برسا۔ تیری سوئی چڑھاں بن منصور، اپنی پھاسی اپنا کلمہ میرے گل وچ پا۔ میں آکھا مٹاں تیرا ضرور، بُھل کدی نہ جاں۔ میرا اٹا انت غرور، دے کوئی نہ تھاں۔ میریاں ہڈیاں ہونیاں چور چور، میریاں دوویں بھٹیاں بانہ۔ میرا کسے نہ دے ساچا نور، سارے بیٹھے گھ پھپھا۔ اے میاں میں منگاں تیری دھوڑ، میرے اُتے رحمت کر خدا۔ میں سُنیا لوک مات آیا ضرور، عیسیٰ موسیٰ بنے گواہ۔ میرا چوڑا بھنے کوڑو کوڑ، ساچا کنت سہاگی آ۔ میری آسا نسا کرے پور، میری ہتھیں مہندی لال میٹوں چڑھیا چا۔ چڑھ کے آوے ساچے گھوڑ، میرا سچا شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ امام اماں سر میٹوں پئی لوڑ، ویلے آنت تیرے اوتوں ہوئی فدا۔ میری ٹٹی پریت پھیر جوڑ، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکاں نہ ہوواں کدے جدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں نہانی تھکی ماندی اپنی ہتھیں پھڑ کے اپنا امرت جام پیا۔ آئی در چھڈیا گھر، گھر ملے پروردگار۔ لوک مات وچ رہی ڈر، چاروں گنت آئی ہار۔ میرا ہتھ نہ آیا میٹوں ور، جگت دُہاگن پھری نار۔ چار یار پھڑ پھڑ بندھاؤندے رہے اپنا لڑ، آنت کوئی نہ نبھیا ناں۔ کلجگ انتم رہے جھڑ، کسے پت نہ دے ڈال۔ میں تیرا لڑ بیٹھی پھڑ، بنی مات کنگال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا جلوہ آپ دکھاں۔ تیرا جلوہ منگاں وصال، اور سچ نہ کوئے سہانیا۔ تیرا نور اک جلال، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ چار جگ میں تھکی بھال بھال، کلجگ چوڑاں صدیاں دیندی رہی دُہانیا۔ گھر گھر پچھدی رہی کال مہاکال، کون دھام بیٹھا میرا سچا ماہیا۔ ایکا سنی تیری کلام، مقامے حق و سیا آپ امام، امام اماں سر رکھے وڈیانیا۔ کلجگ انتم دے سندیش اک پیغام، پیر پیغمبر بیٹھے سپس بھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا تیرا چھٹے نہ لڑ، دو جہان تیری سیو کمائیا۔ تیری سیو کرن دی خاطر، اپنا گھر تجایا۔ جنان چر بن کے بیٹھی رہی چاتر، ساچا خاوند دس نہ آیا۔ میں لکھ لکھ سُنیہڑے گھلے پاتر، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل راہ وچ بیٹھے اڑ، دُھر دھام کوئی بچ نہ سکے رانیا۔ تیرا جمال میرا باطن، ایکا ایکا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دے چکایا۔ ساچا میاں حق سناے، حقیقت اک جنانیا۔ اٹھ ویکھ چار گنت تیرے ساتھی آئے، تیرا راہ تکانیا۔ کھ نقاب پردہ لاہے، دے جواب بُھلے پھر دے پاندھی راہیا۔ دے دے لارا کسے نہ جنائے، پُن صواب آب حیات نہ کوئے پیانیا۔ آنت سنے کون فریاد، فاتے مرے تیری لوکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ایک حکم رہیا سنایا۔ ایک حکم شبد جنائے، کلمی کلمہ آپ جنائندا۔ تیرا کھیڑا تیری ہتھیں ڈھاہے، تیری سیو لگائندا۔ تیرے چلھے اگ نہ کوئے رکھائے، تیری کئی تیرے ہتھ پھرائندا۔ تیرے سر چٹنی نہ کوئے لکائے، تیری چوٹی مٹی مات لوک سپس نہ کوئے گندائندا۔ پہلاں پیر فقیر چٹنی سعید ملا شیخ بچیا کوئے رہن نہ پائے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائندا۔ اٹھ جا من لا کہنا، خدا خود آپ سنائندا۔ اپنی امت ویکھ لا اپنے نیناں، ویلا آنت اک سمجھائندا۔ اپنے بستر پا لا گھنا تن شنکار اک کرائندا۔ لوک مات تھر نہیں رہنا، چوواں صدیاں پندھ مکائندا۔ کئے کعبے ڈاہ پیرھا بیٹھ نہیں رہنا، نیناں کجل نہ کوئے پوائندا۔ اتم بھانایینا سہنا، ساچا حکم آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ اٹھ ویکھ چار یاری، نیتز نین ہر جنایا۔ چار جگ کوار کئیابی رہی کواری، کوار اپن جگت وچ دکھایا۔ سرشٹ سبائی کرن خواری، کجگ اتم لوک مات پھیرا پائیا۔ جیو جنت کرے و بھاری، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار تن شنکار دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم در، ثابت صورت ہتھ نہ کسے پھرائیا۔ ثابت صورت نہ کوئے ایمان، عامل کوئے دس نہ آئندا۔ میں میاں میری صفت کرے قرآن، حدیث حدیث آپ پڑھائندا۔ توں بالی بال انجان، تیرا نین جگت شرمائندا۔ پُرکھ ابناشی آد جگاد نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حکم آپے پور کرائندا۔ اک سمجھائے دیا کمائے آد جگادی کار، جگ جگ گرا اوتار گھلائے، پیر پیغمبر کر تیار۔ رام کرشن سیوالائے کرے کھیل اگم آپر۔ عیسیٰ موسیٰ چرناں ہیٹھ رکھائے، دھرنی دبے اپنے بھار۔ جگت محمد آپ جگائے، آپ جنائے اپنی گفتار۔ عرش فرش دے وچ پھرائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ راتی ستیاں درس دکھائے، غافت وچ دے دیدار۔ ساکھیات نظر نہ آئے، کرے کھیل اپرا پار۔ کلمہ اپنا آپ پڑھائے، نبی بنے پروردگار۔ اپنی تسبیح اپنی تلوئی اپنا تقویٰ اک رکھائے، طالب طلبا کر تیار۔ کایا اندر مکتب اک گھلائے، آپے ہوئے کھنہار۔ پہلا حرف الف دکھائے، ال للا الہی نور ایکنکار۔ دوجا حرف بے بنائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ بیوہ روپ دے سمجھائے، لوک مات بھو نیار۔ اپنی اچھیا تیرے وچ لکائے، تیری اچھیا اللہ رانی بنے نار۔ پے پریم پریتم اک رکھائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ تیرا تخت تیرے وچ لکائے، پردہ رکھے سانجھیا یار۔ ٹے ٹال مٹول

تیرا وقت لنگھائے، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھے سچی سرکار۔ شے ثابت ایمان ایکا اپنا ایشٹ دکھائے دوجا ایشٹ نہ وچ سنسار۔ جیم جوت اک جگائے، چے چرن کول دسے دھام نیار۔ ہے حرکت اپنی نہ کسے جنائے، نے خاموش بیٹھا رہے دھام نیار۔ دال در اک رکھائے، ڈال ڈھولا گائے اپنی وار۔ ذال ذرہ ذرہ تیرے وچ لکائے، سُن محمد اک کر وچار۔ رے رنگ اک دکھائے، ڈاڑ مٹے وچ سنسار۔ تیری کایا زے زون اک دکھائے، ژے لیش جانے اپنا آپ سچی سرکار۔ سین سویا جاگت ایکا رنگ جنائے، شین شخص شخصیت اپنی آپے دھار۔ صواد صحبت نہ کسے سنائے، ضواد ضمانت دیوے اک اگلا پروردگار۔ طوے طرف نہ کوئے ونڈائے، چاروں کُنٹ خبردار۔ ظوئے ظلم نہ کدے کمائے، سرب جیاں داسا نچھیا۔ عین اکھ اک رکھائے، عالم علما عالمین ویکھنہار۔ غین غفلت وچ کدے نہ آئے، غافل کرے سرب سنسار۔ فے فکر نہ رکھے کوئے کرتار، فضل اپنا ناؤں رکھائیا۔ کائف کرماں کرے وچار، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ قاف قدرت قادر ویکھنہار، ابولوقت سعید السلام رہبر رحیم بے پرواہیا۔ گاف گور پاونہارا سار، کوری بھوری پھول بھلائیا۔ ہے حق نہ مارے جس بخشے چرن پیار، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ حمزہ ہوز کرے اپنی دید شنید گفنتار، تار ستار آپ ہلایا۔ یہ رکھے یاد سنے فریار دیوے داد، ایک حرف اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نوں نوں غنہ، نرگن سرگن محمد مہو میخانہ محبوب اک سمجھائیا۔

سگھڑ سنجی وڈی دانی، ہتھ ان پڑھاں دے آگئی۔ پچھلی اپنی کی سناوے کہانی، اگلی سٹون دی سر بھاپی۔ چار جگ جو بن کے بہندی رہی رانی، اج بن سوانی در سیو کما رہی۔ جو وینہدی رہی چار کہانی، اج امرت بھر پانی گرسکھاں مکھ پیار رہی۔ جیہڑی کہندی رہی میں گن ندھانی، اج بن نادان جٹاں کولوں اپنی بھل بخشا رہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ رچا رہی۔ جو چار جگ گر پیر پڑھاؤندی آئی، اپنا سنسپہڑا سچ سنا رہی۔ جو پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنی دھار گاؤندی آئی، جیواں جنٹاں ہر آپ سنا رہی۔ اج پھس کے گھر جٹاں نیتز نین نیر وہاؤندی، بہڑی بہڑی کر

گرلا رہی۔ میں واسطہ پاواں بھل کے پھیر نہ آؤندی، اک ویر چھڈ دے لڑ، میں پھڑیا لڑ چھڈا رہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلا رہی۔ ہائے ہائے کرے زرگن جوت نیترو، کلجگ اتم دئے ڈہانیا۔ چار جگ داسانجھ کے رکھیا دھن میرا جٹاں لیا کھوہ، خالی جھولی رہی دکھانیا۔ میں ماری شرم دی اپنے ہنجواں نال اپنا کھ لوواں دھو، پانی منگن دؤجے گھر کدی نہ جانیا۔ ہوئی ویراگن کھلڑے کیس جٹاں گھر کھٹاں اُتے رہی سوں، پلنگ رنگیلا نظر کوئے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھی دو جہان ویکھیا بھوں بھوں، میرا ہووے نہ کوئے سہانیا۔ میٹوں کھان نوں دیندے کنک چھولے تے جاؤں، سکی روٹی ہتھ پھڑانیا۔ نالے کراؤن کم کڈھن اپنا گٹوں، پھر چوئتریوں تھلے دین بہانیا۔ میرا نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، کس آگے جا کے روواں دیاں ڈہانیا۔ گر سکھ اٹھ پھر میری بانہو، تیرے پچھے مئے میرا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت اپنی سیوا آپ لگانیا۔ جوت اکالن وریا جٹ، ناتا توڑ سنسار۔ جیہڑا لکھ چوڑا سی اپنے اندر لئے گھت، مارے پھیر نہ ابے ڈکار۔ میں نہانی کوچھی کملی کی دیواں مت، میری مت سمجھے نہ جٹ گوار۔ جے آگول بولاں سر پرانی دیوے گھت، اٹھ نہ سکاں دوجی وار۔ جے اٹھن لگاں اوتوں مارے لت، سٹے منہ دے بھار۔ جے منہ چلکن لگاں، اُتے رکھے چرن کول سہار۔ میرا دکھ سارا لتھا، جس ویلے ملی چرن دھوڑی ایکا چھار۔ ہوئی وڈ بھاگن ملیا پُرکھ سمرتھا، اک اکلّا ایکنکار۔ مل مل میں خوشی خوشی نساں، کراں سچ پیار۔ میں نہ جانا اندر کوئی ہور لکا، پھر کھاڑا بیٹھا ترکھان۔ اُس نے گھڑیا ڈنڈا سوہنا ہتھا، مٹھی لائی اپر اپار۔ میں نین کھول کے ویکھن لگی میٹوں نظری آیا ایکا بھتھا، آگے بیٹھا گوہند سورا اک بلکار۔ نی سخیو میں کی کجھ دساں، جو کجھ ویکھیا سچ سچے دربار۔ نالے روواں نالے ہساں، نالے صاحب نال کراں پیار۔ اندر باہر میں اوہدے وساں، جس نے کریا کھیل نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت آپے کھیل کرے زرنکار۔ چھڈ جٹاں میں گئی بھل، ابھل تیرے در آئیا۔ میں تیری سداواں تیری رکھاں لاج وچ گل، کلونت تیری وڈیانیا۔ تیری کلی تیرے دوار نہ جائے رُل، مہکدی مہکدی رہی مسکانیا۔ میرا سندر سڈول سریر اُجل کھ بن تیرے پھل نہ جائے ہل، تڈھ بن اور نہ کوئے سہانیا۔ کرتا قیمت پامیرا مل، میں انمل دیندی پھراں ڈہانیا۔ بن تیرے کنڈے کوئی نہ تولے میرا تول، میرا بھار نہ کوئے اٹھانیا۔ میں ہوئی ہوئی رہی بول، میرا

گھڈ میرا پردہ اپنی ہتھیں دے چُکائیا۔ پھر سدا دوساں تیرے کول، تیری ہو ہو سیو کمائیا۔ تُوں بیٹھا رہے سد اڈول، اڈول تیری شہنشاہیا۔ میں آپ اپنا تیرے اُتوں دیواں گھول، ہوں گھولی گھول گھمائیا۔ میری برہوں اگت ایکا وار دیویں پھول، کوئی چنگ وچ رہن نہ پائیا۔ میں تیرا نام وجاؤن آئی ڈھول، سُن جٹا جانڈیا راہیا۔ اپنی گنڈھ ہُن لینی کھول، ساچا سگن لے منائیا۔ اُچی کوک سناواں بول بول، تُوں میرا میں تیری، میں تیری تُوں میرا، میں تُوں سوہنگ شبد اک سناٹیا۔ تیری الفی میرا چول، میری انگی کیوں کرے مخول، میٹوں لوکی ہسن دین طعنے، سرشٹ سبائی بول کبول سناٹیا۔ تُوں میرا شاہ پاتشاہ سری بھگوانیا، موہے تیری بھگتی ایکا بھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن زرگن جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا رنگ آپے ویکھ وکھائیا۔ آسخی اُٹھ ویکھ رنگ، ہر ساچے سچ چڑھایا۔ میں منگی ایکو منگ، اٹھے پہر تیری سرنایا۔ لہندیوں اللہ رانی آئی لنگھ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ کتھے بیٹھا میرا ملنگ، ہتھ متہرا رہیا اٹھایا۔ میں پھردی آئی وچ ورجنڈ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ جوت اکلن آگوں گائے ساچا چھند، ایکا ڈھولا رہی سناٹیا۔ اپنے آسن بیٹھا رنگیلے پلنگ، ساچی سچ سہایا۔ سچے جے دوویں لکینے انگ، بھلا من جائے ساڈا پیر جس سانوں دھکا لایا۔ اک وار جے کھ دیکھاوے ملے پرمانند، دُکھ سکھ وچ دے بدلایا۔ میری تیری جو بن جوانی نہ جائے ہنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ اُٹھ سخی چلیے گرسکھاں ہتھ بھھیئے گنڈھ، سچ سنیہہڑا اک سناٹیا۔ جس وسایا پُری انند، کی ساڈا کھیڑا دیوے ڈھاہیا۔ جس چھڈایا جگت گند، کی ساڈا مان نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت زرگن زرگن زرگن لئے پرنایا۔ زرگن جوت آئے سکھاں دوار، گل وچ پلا پلا۔ اللہ رانی کرے پکار، گرسکھ مُرید لئے اٹھا۔ ساڈا ملاؤنا وچھریا یار، دینی سچ صلاح۔ لگے بھاگ گھر میرے آئے پروردگار، میں ویکھاں چاؤ چا۔ گرسکھ تیری اوٹ تیری آس، تیرے گھر سد سے بے پرواہ۔ میں ہوواں نہ انت نراس، اگے جھولی رہی ڈاہ۔ کلجگ نالوں میری کرنی بند خلاص، لکھ چوراہی میرے گلوں لتھے پھاہ۔ میں اپنے گھر جا کے کراں واس، اپنے پریتم وچ سما۔ ہر اپر پیر اپنی جوت کرے پرکاش، اپنی بنت لئے بنا۔ جگ جگ کردار رہیا کھیل تماش، جگ چوکڑی آپ بنائے آپے لوے ڈھاہ۔ آپ کدے نہ ہووے ناس، ساچے تخت بیٹھا رہے شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ جگت وچولا بنائے ملاج۔

☆ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی مہاسنگھ دے گرہ پنڈ بل پُریا ☆

سو پُرکھ نرنجن دھام سہائیندا، سوبھاونت گن ندھان۔ ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، اک اگلا وڈ مہربان۔ ایکنکارا ناؤں پرگٹائیندا، جودھا سوربیر بلوان۔ آد نرنجن روپ دھرائیندا، جوتی نور نور مہان۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا گن ندھان۔ سری بھگوان بھویو چکائیندا، کرے کھیل بے پچان۔ پاربرہم اپنی کل آپ ورتائیندا، اپنے اُپر ہو مہربان۔ اپنا بنک آپ سہائیندا، ساچا مندر اک مکان۔ اُچ اٹل ناؤں رکھائیندا، سچھنڈ سچا استھان۔ سچ سگھاسن آپ سہائیندا، شاہو بھوپ بن سلطان۔ تخت تاج آپ ہنڈھائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ شبد انادی ناد و جائیندا، دُھر درگا ہی دُھر فرمان۔ برہم برہمادی آپ سہائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک وڈائیندا۔ مقامے حق حق جناب، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی دیونہارا آپے داد، لاشریک اک خدائیا۔ لیکھا جانے آپا آپ، دوسر اور نہ کوئے وڈائیا۔ نور اُجیارا نہ کوئے آفتاب، جلوہ ہور نہ کوئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچا پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ایکنکارا دے صلاح، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا پکڑے بانہہ، سری بھگوان ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ کرے سچ نیاں، ساچا عدل آپ کمائیندا۔ سچھنڈ سہائے ساچا تھاں، تھان تھنتر آپ بنائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ کھلا، آپ اپنا چرن کائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، شبد انادی سوت جائیندا۔ سچ سندیش دے سنا، دُھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، سورج چن آپ چکائیندا۔ وشن برہما شو دھرا، ترے ترے لیکھا جھولی پائیندا۔ پنچم میلا آپ ملا، پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیندا۔ ساچا تھم دے سنا، اٹھل اپنا بھویو آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک ولس وٹائیندا۔ ولس وٹائے نوری اللہ، اللہ ہو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، اُچ محرابے ڈیرہ لائیندا۔ بیٹھا رہے اک اگلا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، دوسر لڑ نہ کوئے نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھویو کوئے نہ پائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا رام، اک اگلا آسن لائیندا۔ آد جگاد کرے ساچا کام، کرنی کرتا پُرکھ آپ

کرائیندا۔ اپنا دیکھے آپے سچ نظام، محکم حاصل آپ چلائیندا۔ آپ جانے اپنی آن، اپنے بھانے سد سامیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیشہ آپ لائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچے مندر سچ کھننیا، سچکھنڈ نواسی آسن لائیا۔ مات پت نہ بھیناں بھنیا، دوسر
 سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ ساک سین نہ سجن سنیا، بندھن بندھ نہ کوئے بھوائیا۔ نہ کوئی نوکانہ کوئی نیا، ونجھ مہانانہ کوئے دکھائیا۔ اپنے ساگر آپ تریا،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ وسے نرنکار، نرگن رام رُپ دھرائیا۔ نورِ الہی ہو
 اجیار، ساچے دھام سوبھاپائیا۔ ساچا کاهن کھیل کرے اپار، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ تخت نواسی ہو تیار، ایکا تخت لئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ دوسر سنگ نہ کوئے رکھدا، کرتا پُرکھ ہر نرنکار۔ نرگن ہو ہو گھر رہے وچ وسدا،
 سوہے در سچا دربار۔ نرور ہو ہو اپنا مارگ آپے دسدا، پُرکھ اکالا میت مُرار۔ اجوئی رہت ہو ہو نسداء، جنم مرن توں وسیا باہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ ساچی کار کرائیندا، کرتا پُرکھ اگم اتھاہ۔ نرگن ویس انیک وٹائیندا، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ رُپ انوپ آپ
 درسامیندا، رکھے بھیکھ نہ سکے کوئے جنا۔ اپنا لیکھ آپ لکھائیندا، کوئی نہ لکھے قلم شاہ۔ کاتب کوئے نہ سنگ دکھائیندا، اک اکلّا کرے سچ نیاں۔ اپنا ناؤں
 آپ پرگٹائیندا، ناؤں نرنکار لئے دھرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے دیکھے آ۔ ہر ساچا کھیل کھلایا، خالق خلق کر تیار۔
 خلق اپنا نور دھرایا، آپے بنیا سچ ملاح۔ عرش اپنی ونڈ ونڈایا، گُرس گُره کرے بے پناہ۔ فرش اپنا چرن چھہایا، خاکی خاک رہیا سما۔ اپنا آدرش اک
 رکھایا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا مارگ راہ۔ ساچا مارگ لائیندا، آد جگاد کار۔ اپنی رچنا
 آپ رچائیندا، آپے ہوئے دیکھنہار۔ نرگن سرگن رُپ آپ وٹائیندا، وشن برہما شو دیوے تار۔ ساچی وست آپ ورتائیندا، ترے ترے ساچا بھر
 بھنڈار۔ ساچے گھر سوبھاپائیندا، برہمنڈ کھنڈ کر تیار۔ لوآں پُریاں آسن لائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنی اچھیا لکھ چوراسی گھاٹت جگت گھڑائیندا، گھاٹن
 گھڑے پر اپار۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیندا، دیپ اُجالا ہو اجیار۔ گھٹ گھٹ اپنا ناد و جائیندا، شبد اناد سچّی دھنکار۔ گھر گھر وچ اپنا منگل آپے گائیندا،

آپے ہوئے گا ونہار۔ گھٹ گھٹ اپنا محل آپ سہانیدا، گھر وچ گھر کر تیار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈانیدا، پاربرہم برہم ونڈے ایکا وار۔ ایش جیو آپ ہو جانیدا، جگدیش سچی سرکار۔ لوک مات راہ چلانیدا، نرگن سرگن کر پیار۔ سرگن اک تت درڈانیدا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھریا، وشن برہما شو سیو کما یا۔ نرگن ہو ہو اندر وڈیا، پاربرہم وڈی وڈیا یا۔ ڈونگھی بھوری ساچے پوڑے چڑھیا، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ اپنا کھیل آپے کرپا، پنچ تت دے وڈیا یا۔ نرگن سرگن روپ آپے دھریا، شبد شبدی ڈنک وجا یا۔ گر گر ناؤں آپے کرپا، کرے کھیل ویکھے آپ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ سمجھانیا۔ سرگن ہر ہر کر تیار، ساچی ونڈ ونڈانیدا۔ پہلا لیکھا کرے وچار، برہما ست سمجھانیدا۔ شبد جنائی وید چار، بھيو ابھید گھلانیدا۔ چارے بانی دے سہار، چارے کھانی آپ پرگٹانیدا۔ چارے جگ بٹھ دھار، سنجگ تریتا دوا پر کلجک ونڈ ونڈانیدا۔ جگ جگ آوے وارو وار، ایکا گن سمجھانیدا۔ شبد اگمی بول جیکار، اپنا ناؤں پرگٹانیدا۔ روپ دھرائے گر اوتار، پنچ تت ساچا میل ملانیدا۔ بھگتن دیوے بھگتی بھنڈار، بھگت بھگونت ویکھ وکھانیدا۔ سنت بنائے ست ڈلار، ست ستوادی گود بہانیدا۔ گرگھ سجن لئے ابھار، سر اپنا ہتھ لکانیدا۔ گر سکھ ساچے اک دکھائے سچ دوار، چرن کول کول چرن ایکا در دکھانیدا۔ سنجگ تریتا دوا پر کرے کھیل اپار، ہرجن ساچے ویکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر نریش جگ جگ اپنا آپ سنانیدا۔ جگت سندیش سناونہارا، شبد اگم جیکار۔ گر اوتار بھینہارا، کرے کھیل سچی سرکار۔ نام ندھان ورتا ونہارا، ورتائے سچ بھنڈار۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ کرے پسا۔ سمرتھ پُرکھ گھٹن بھنہارا، آپے جانے اپنی کار۔ سچھنڈ و سے سچ دوار، تخت نواسی ہو اجیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے جگ چار۔ جگ چار ایکا گیرا، ایکا چوکڑ ناؤں رکھانیا۔ نو دوارا ویکھے وپڑا، سرشٹ سبائی پردہ پانیا۔ نو کھنڈ وسائے کھیڑا، دھرت دھول دے وڈیا یا۔ چار جگ چلائے بیڑا، ایکا چو نام لگانیا۔ انتم کرے حق نبیڑا، بھل کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ جگ جگ گیرا آپ دوانیدا، دیونہار آپ نرنکار۔ گر اوتار آپ گھلانیدا، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی وست جھولی پانیدا، نام ندھانا دے بھنڈار۔ کوئی برہما ست

اکھوائیندا، کوئی براہ کرے وچار۔ کوئی ہیگر یو راہ تکائیندا، کوئی گیے پُرش آگے پچھے ویکھے اپنی وار۔ کوئی نرائن رُوپ وٹائیندا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ کوئی دتاترے کہائیندا، دوس رین کرے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ورتے سچ ورتار۔ کوئی کپل مَن اکھوائیندا، ماتا سَت کرے پیار۔ کوئی رکھو دیو جنائیندا، ایک راہ تگے ساچا یار۔ کوئی پرتھو سیوا لائیندا، کوئی متس دیوے سچ وبار۔ کوئی کچھپ گود بہائیندا، جل دھارا کر پیار۔ کوئی دھنتر ساچی سیوا لائیندا، منتر پُھرے اک نراکار۔ کوئی ہنارُوپ وٹائیندا، مانک موتی جگے وچ سنسار۔ سرگ پُرکھ بھوونہ آئیندا، پُرکھ ابناشی کرے کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچھنڈ سچے دربار۔ سچھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آد جگادی ایک کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، لوک مات آپ جگائیندا۔ نام جنائی نیا منت، ایک منتر آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اپنے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم چلائی۔ جگ جگ کھیل کرے کرتارا، باؤن اپنا حکم جنائی۔ نر سنگھ دھرے رُوپ نرکارا، ساچی سیوا اک دکھائی۔ ہری ہر آپن نالوں ہو نیارا، اپنا سیس آپے رہیا جھکائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے حکمے سدا رہیا بھوائیا۔ حکمے اندر پرس رام، براہمن برہم سیو جنائی۔ حکمے اندر آیا رام، راون دہ سر گیا گھائی۔ حکمے اندر کرشن کاہن، ترے لوکی ناتھ ترے لوکی نندن، سخیاں منگل راس رچائی۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ لے کے آئے پیغام، سچ سندیش اک سنائی۔ حکمے اندر محمد جنائی اک کلام، کلمہ امام آپ پڑھائی۔ حکمے اندر کرے کھیل کائنات، پروردگار سچا شہنشاہیا۔ حکمے اندر رکھے سب دی نجات، دیکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ حکمے اندر رکھے سب دی وفات، وفادار اپنے نال ملائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائی۔ حکمے اندر نرگن دھار، نانک چولامات ہنڈھائی۔ حکمے اندر نام سَت اُجیار، نام سَت کرے پڑھائی۔ حکمے اندر سَت ڈلار، پُرکھ اکال ایک گود سہائی۔ حکمے اندر چند پر چند تکھی دھار، حکمے اندر برہنڈ رہیا بھوائیا۔ حکمے اندر پُری انند لیا اُسار، حکمے اندر چھڈ کے گیا ساچا ماہیا۔ حکمے اندر منگے ساچا یار، اپنیاں بھجباں آپ اُٹھائی۔ حکمے اندر آپا وار، ایک فتح گیا سنائی۔ حکمے اندر کوکے کرے پُکار، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھائی۔ چار جگ نو سو چرانوے چوکڑی جو گھلدار ہیگر اوتار، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھو کوئے

نہ پایا۔ سبکھنڈ و سنہارا ہر نرنکار، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ جو دھا سورِ بیرِ ملی بکار، بل اپنا اپنے وِج رکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید پُران شاستر سمرت
 انجیل قرآن دین گواہیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، دین مذہب نہ کوئے دکھائیا۔ عالم علما پاوے سار، ویکھنہارا اک ہو جائیا۔ انتم پرگٹ ہووے نر
 نرنکار، نر ویر پُرکھ اجوئی رہت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہ ہکنا ناؤں رکھے وِج سنسار، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ سمبل و سہ دھام نیار، گوہند گڑھ اک بنائیا۔
 اُپر چڑھ ہبے ہر نرنکار، دس کسے نہ آئیا۔ اپنا شبد بولے آپ جیکار، پچھلی کیتی پڑھن کدے نہ جائیا۔ اپنی ریتی بدلے وِج سنسار، ریت اتیت اک
 سمجھائیا۔ ہست کیٹ ویکھنہار، اوچ نیچ بھل نہ جائیا۔ جگت باغیچی ویکھے کھڑی گلزار، لکھ چوراسی برہم بوٹا جو لیا مات لگائیا۔ وشن برہما شو در درویش
 نیوں نیوں خالی دکھاؤن اپنا ٹھوٹھا، ساچی وست نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ چوکڑی اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کھلائیندا، نرگن داتا بے پرواہ۔ کلج انتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ گر گر گوہند میل ملائیندا، پُرکھ اکال ایکا تھاں۔
 مات پتا نہ کوئے بنائیندا، اپنی گود لئے سہا۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا، اپنے آسو تنگ کسا۔ چارے راساں ہتھ پھڑائیندا، چارے کٹاں رہیا دوڑا۔
 عیسیٰ موسیٰ اٹھ اٹھ راہ نکائیندا، چاروں کُنٹ نین اٹھا۔ محمد اٹھ اٹھ ویکھ دکھائیندا، اُچے ٹلے پرہت آسن لا۔ اُچی کوک کوک سٹائیندا، کوک سٹے آپ
 خُدا۔ خالق ویکھے ویکھنہارا ویکھن آئیندا، آپ اپنا پھیرا پا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا اپنے ہتھ رکھا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھا،
 اک اکلاینکار۔ دھرے روپ آپ پرکھ دا، پرگٹ ہوئے وِج سنسار۔ لکھ چوراسی نام مدھانے متھدا، سمند ساگر کر وچار۔ لوآں پُریاں آپے نتھدا،
 شبد ڈوری ایکا ڈار۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک ہٹ دا، چوڈاں طبقاں مارے مار۔ وشن برہما شو ہر ہر ناؤں رٹدا، نیتز رووے زاروزار۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد
 چار یار اگے ہو ہو نٹھدا، پُرکھ ابناشی ہو یا خبردار۔ لگا تیر نرالا گھاؤ پھٹ دا، کرے کرائے آر پار۔ ملا شیخ قطب غوث سر پیراں تے سٹدا، انتم آئی ہار۔
 مسجد بہہ بہہ جو رہیا لٹدا، تیرا وضو بانگ اُچار۔ تیرا قرضہ دتے بن نہ چھٹدا، بھٹڈا نہ سکن چار یار۔ جس اُتے صاحب توں رُٹدا، ایکا دھکا دیویں مار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلائیندا، سورِ بیر وڈ بلوان۔ چار کُنٹ ویکھ دکھائیندا، جیو جنت بال نادان۔

گرگھ ساچے آپ جگانیندا، جس جن ہوئے آپ مہربان۔ ساچے مارگ آپے پائیندا، ایکا دیوے جیا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ تیرا لیکھا پندھ مکاونا، ناتا تے چار لکھ بتی ہزار۔ تیرا کوڑ کڑیارا تیری جھولی پادنا، چکیا نہ جائے اتم بھار۔ تیرا جوٹھا جھوٹھا ساک سجن سین تیرے نال رلاونا، نو کھنڈ پر تھی کر وچار۔ تیرا ٹھوٹھا بھن وکھانا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارے شبدی مار۔ شبد نرالا تیر لگنا، پُرکھ اکال آپ لگائے۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایکا وار ویکھے سورا سرنگنا، چھن بھنگر اپنا کھیل کھلائے۔ لیکھا جانے کل کہ اجنا، رُتڑی رُت رہی وہائے۔ پرگٹ ہوئے سچا سجننا، ساجن میت اک رگھرائے۔ گرگھ ورلے کرائے سچا مجنا، دُرمت میل دھوائے۔ لوک مات سب نے تجنا، ترور پنکھی کوئے رہن نہ پائے۔ کال گھر گھر آ آ نچنا، ایکا ڈورو ڈنک وجائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائے۔ کلجگ بھانڈا جاناٹ، ہر ساچا آپ تڑائیا۔ لکھ چوراسی ناتا جانا چھٹ، جو بیٹھا گنڈھ پوایا۔ دن دھاڑے پے لٹ، نہ سکے کوئے بچایا۔ جیو جہانا بھاگ گئے نکھٹ، سری بھگوان دے سزایا۔ کوڑ کوڑیاری جڑ دیوے پٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سوربیر صاحب سنگر ایکا گیا اٹھ، زبھو اپنا بھے جنایا۔ پنج تت نہ دے بت، ترے گن روپ نہ کوئے دھرائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چت وت ٹھکوری کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ میٹے کالی شاہیا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا گنا، کئے رین اندھیری رات۔ سنگھ شیر ایکا بکنا، ناتا توڑے ذات پات۔ کلجگ ویلا اتم ڈھلنا، نہ کوئی دیوے کسے ساتھ۔ راج راجاناں نہ ملے لگنا، چاروں گنٹ دے سے گھاٹ۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، آپ ورتائے پُرکھ سمرتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد جنائے اک اکھ۔ شبد جنائی آکتھنا اکھ، نش اکھر کرے پڑھایا۔ گرگھ ورلے دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ لیکھا جانے تت اٹھ، نو در کھوجے تھاواں تھانیا۔ اک جگائے نزل جوت، اگیان اندھیر مٹایا۔ جس جن بخشے اپنی اوٹ، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن، کرے کھیل شاہ پاتشاہیا۔ شاہ پاتشاہ شاہ شاہانہ، شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل دو جہانا، زرگن زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا،

آپ اپنا ویس دھرائیں۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطان کوئے رہن نہ پائیں۔ سیس جگدیش تاج اک سہانا، ساچا چھتر سیس جھلائیں۔ اک اٹھ میل ملانا، بیس اٹھاراں رنگ رنگائیں۔ پہلی چیتز دوس سہانا، تھت وار اپنی آپ بنائیں۔ بن کے جائے ساچا کاہنا، اپنی بنسری نام و جائیں۔ ہتھیں بنھے موئی تند گانا، لکھ چوراسی بندھن پائیں۔ چنڈ پر چنڈ اک چکانا، چنڈی چنڈ آپ دکھائیں۔ چوراسی کلیاں پہرے بانا، لکھ چوراسی مول مکھائیں۔ دے کے آئے دھر فرمانا، اپنا پردہ آپ اٹھائیں۔ لیکھا جانے ہندو مسلمانا، سکھ عیسائی بچیا کوئے رہن نہ پائیں۔ کلجک جیو اٹھ انجانا، ہر ساچا آپ جگائیں۔ سر تے ورتن والا بھانا، بھادی کوئے نہ میٹ مٹائیں۔ نہ کوئی راجا نہ کوئی رانا، رعیت رنگ نہ کوئے بنائیں۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، ترشنا بھکھ نہ کوئے مٹائیں۔ نہ کوئی ناد نہ کوئی گانا، نہ کوئی سوانگ دکھائیں۔ ایک شبد دھر فرمانا، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتھج سیج پار کرائیں۔ اپنے ہتھ رکھے آؤنا جانا، آون جاون اپنی کھیل کھلائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکک نرائن نر، نر ہر اپنا ناؤں دھرائیں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہ بھو جگت دکھائے جگ ڈر، جگت اپنے ہتھ رکھائیں۔ گرسنگر دیا مکھائیں، گرسنگھ گرسنگر کر پیار۔ اک اٹھ دیکھ دکھائیں، دو جہانا ساچا یار۔ ترے ترے لیکھا آپ مکھائیں، ترے کال درسی کل وچار۔ عرش فرش دیکھ دکھائیں، دیکھنہارا ایککار۔ ساچی برسی آپ منائیں، لیکھا جانے برس ماس۔ اپنا ترس آپ مکھائیں، گرسنگھ پوری کرے آس۔ جگت ترشنا حرص مٹائیں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم انتر کر کر واس۔ دیوے درس دین دیالا، دیاندھ وڈی وڈیائیا۔ شبدی شبد بچن سکھالا، ایک نام کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے بالی بدھ بالا، سنگھڑ سیانا ہوئے سہائیا۔ امرت پیائے نام پیالہ، امیوں رس جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسنگھ دیوے اک وڈیائیا۔ ہر سنگھڑ سہائے ساچا ویلا، ویلا وقت نہ کوئے جنائیا۔ اندر گرو باہر چیلہ، بھو کوئے نہ پائیا۔ اچرج کھیل اپنا کھیلہ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ باہروں دے سے ٹھگ چور اندر سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائیا۔ باہروں دے اک اکیلا، اندر ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ باہر دے سے پنچ تت، اندر بیٹھا مکلاپت، ساچی سیج ہنڈھائیا۔ باہر دے ہڈ ماس ناڑی رت، اندر نرگن جوت نور رشنائیا۔ باہر دے نک منہ کن ہتھ، اندر روپ رنگ رکھ نہ کوئے

وکھائیا۔ باہر دسے گوار جٹ، اندر بیٹھا شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ باہر دسے کایا مٹ، اندر سچھنڈ سو بھا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنا کھیل کھلایا۔ باہروں دسے سجن ساک، اندر پاکی پاک سمانیندا۔ باہروں دسے تن خاک، اندر آتم دھار وہانیندا۔ باہروں دسے جگت نیتز رہیا جھاک، اندر اپنا نیتز آپ کھلایندا۔ باہروں دسے کمار ملا کٹدا پھرے واٹ، اندر بیٹھا گرسکھاں پنڈھ مکائیندا۔ باہروں دسے بن کے بیٹھا سکھی ذات، اندر ذات پات نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملانیندا۔

★ ۲۴ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بو آ سنگھ دے گھر پنڈ پڑیاں ★

وشنوں بھگوان جوت نرنکارا، نرویر انھو پرکاش کرانیندا۔ اجوئی رہت لکھ اگوچر اگم اپارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ نواسی در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ اک اگلا ہو اُجیارا، تھر گھر ساچا آپ کھلایندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، لو آں پڑیاں برہمنڈ کھنڈ اپنا حکم ورتائیندا۔ وشن برہما شو دئے سہارا، چرن کول دھیان جنائیندا۔ کروڑ تیتیسانا نام جیکارا، ایکا ناؤں سچ سمجھائیندا۔ گن گندھرب کرن پکارا، کنز جھپ نال رلائیندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، نردھن سردھن ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بن ورتارا، اپنی دست آپ ورتائیندا۔ گھر گھر مندر کھول کواڑا، گرہ گرہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جاتا کھیل نیارا، جاگرت جوت ڈمگائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھکارا، گھٹ مندر ناد وجائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، رس اپنا آپ چوائیندا۔ خالق خلق کھیل نیارا، مخلوق بنت بنائیندا۔ صدق صادق ساچی دھارا، ثابت اپنا روپ درسائیندا۔ ایکا نور پروردگارا، ظہور اپنا آپ جنائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُور کرے کھیل اگم اپارا، لکھ لکھنا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جگا جگنتر کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پڑکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بھگوان میلا بھگت دوارا، اور در نہ کوئے وڈیائیندا۔ ستن در بنے بھکھارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گرگھ بنائے میت مرارا، گرسکھ اپنے انگ لگائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ دھرنی دھر گر اوتارا، دھول اپنا چرن چھہائیندا۔ پون پونی پون ہلارا، اون گون اپنا کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیکھے ساچا گھر، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ساچا گھر ساچا مندر، ست پڑکھ نرنجن دیکھ دکھائیا۔ لکھ چوراسی چڑھ چڑھ دیکھے اندر، نرگن سرگن اندر پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ پاوے سار من من بندر، دہ دشا دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ دھار چلائیندا، کرتا پڑکھ کر نیہار۔ بھگت بھگونت دیکھ دکھائیندا، ستجگ تریتا دواپر کر کر پیار۔ اپنی بھگتی اک درڑائیندا، چرن کول کول چرن اک ادھار۔ ساچی شکتی وچ رکھائیندا، ساکھیات درس دکھائے آپ نرنکار۔ کلجگ انتم کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل پروردگار۔ گھ نقاب آپ دکھائیندا، پردہ پائے سرب سنسار۔ آب حیات اپنے وچ چھپائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا کھیل کھلاؤن آیا، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ اپنا نور آپ دھرایا، جلوہ نور آپے ڈمگائیا۔ ہر کا نور کوئی تاب سہہ نہ سکے رایا، موسیٰ اُپر کوہ طور دئے دکھائیا۔ ایکا جھلک پلک خلق وچ سمایا، بے پرواہ خلق خدائیا۔ عاشق بن بن رہیا راہ تکایا، معشوق بن کے آیا سچا ماہیا۔ اپنا قفل نہ سکا گھلایا، بند تاک اک جنائیا۔ اُفت کر کر جس نوں گایا، شفقت اپنی دئے وڈیائیا۔ صفت صلاحی وچ کدے نہ آیا، پیر پیغمبر رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور ظہور اک پرگٹائیا۔ نور ظہور پرگٹائیندا، بسمل روپ خدا۔ اپنا جلوہ آپ دکھائیندا، اپنا نور کر رُشا۔ آپے کوہ طور سہائیندا، کوہ طور اپنا روپ وٹا۔ کوہ اوچو اوچ آپ ہو جائیندا، نور نادشبد وجا۔ کایا مندر اندر ساچا پریت آپ رکھائیندا، جگت نیتر دے کسے نہ۔ جس ویلے موسے اُپر دیا کمائیندا، اپنا پردہ وچوں اٹھا۔ اپنا جلوہ آپ دکھائیندا، مورچھا کیتا مورچھا گت خدا۔ موسیٰ ہوش نہ کوائے رکھائیندا، مدہوش ہو یا چرناں بیٹھاں منگے پناہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ جلوہ نور تک نہ سکیا، ہر ساچا سچ دکھائے۔ اندر بہہ بہہ پڑکھ ابناش لیکھا چکائے ہتھو ہتھیا، باقی لیکھا رہے نہ رائے۔ ایکا سبق سنائے ساچی سنتھیا، قلم کاتب آپ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائے۔ موسیٰ تک جلوہ نور، اپنا آپ بھلائی۔ توں داتا جودھا سوربیر، ہوں بال انجانا تیرا بھيو نہ پائیا۔ توں بدل میری تقدیر، تکبیر تیری وڈی وڈیائیا۔ کر کرپا بخش ساچا سیر، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ میری کایا بدلیا چیر، مہربان مہربان مہربان کر کرپا دیا کمائیا۔ میں بردا تیرا فقیر، توں شاہ

میں حقیر، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکائی۔ تیرا پریم میرا زنجیر، تیرا نیم میرا انت اخیر، سر رکھ ہتھ پتے سانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر اپنا نیم دسدا، موسیٰ ایسلام اٹھا۔ میں ہر گھٹ اندر دسدا، خالق خلق روپ دھرا۔ جس اپنا مارگ دسدا، تس اپنا میلا لواں بلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے سمجھا۔ ساچا گن سمجھائیدا، ہر ساچا بے پرواہ۔ میرا جلوہ ویکھ سدھ نہ کوئے رکھائیدا، بے سدھ ہو مگے چرن پناہ۔ اگے قدم نہ کوئے اٹھائیدا، عدم دسے نہ کوئے راہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک موسیٰ رہیا سمجھا۔ موسیٰ اٹھ کر دھیان، پُرکھ ابناشی چرن ٹھوکر ایک لایا۔ کیوں ستا وچ بیابان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت دین دہایا۔ تیرا میاں تیری کرے پچھان، تیرا نور ظہور اپنا نور پرگٹایا۔ ایک دیوے دھوڑی خاک دان، خاکی خاک دے رمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم رہیا سنایا۔ سُن حکم مٹنا کہنا، ہر ساچے سچ جنایا۔ تُوں مگیا درس اپنے نیناں، میں دکھایا درس تُوں ویکھ نہ سکیا رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے کھلایا۔ سُن موسیٰ کر وچار، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ تیرا میل کراں وچ سنسار، تیرا سنگ رکھائیدا۔ کلجک نام کراں اُجیار، کالا سوساتن سہائیدا۔ اک حدیثا بول جیکار، شرع شریعت اک دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائییدا۔ چلے راہ لوک مات، ہر ساچا سچ سمجھایا۔ اتم دیوے آپ نجات، رہبر بنے سچا شہنشاہیا۔ لوک مات بخشے اک خطاب، مخاطب ہو کے رہیا سنایا۔ لیکھا جانے حق جناب، حق بحق ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھایا۔ موسیٰ سُن ہر سندیشہ، چرن کوئل نمسکاریا۔ کون روپ دھریں ویسا، میرے میت بے عیب پروردگاریا۔ کون دھام و سیں دیسا، کون بنک سہا رہیا۔ کون کریں لوک مات پیشہ، کون گھاڑت گھڑت بنا رہیا۔ کون بل دھاریں بن نریشا، چار گنٹ ہوئے اُجیاریا۔ کون روپ کرائیں سجدہ نال آدیسا، کون بولیں اک جیکاریا۔ کون ویلا کون وقت میں درس تیرا ویکھاں، میرا آؤنا جائے سواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا سچ سہاریا۔ ہر ساچا سچ سنائیدا، خداوند کریم۔ دُجی وار اپنا جلوہ نہ پھیر دکھائیدا، اپنی دیوے اک تعظیم۔ عظیم عالیشان مکان اک بنائیدا، سیوا کر آپ پرین۔ ساچے جُبرے سو بھاپائیدا، سچ محراب اک دکھائے رکھنا سچ یقین۔ ساچا کعبہ آپ سہائیدا، اپنی

بدلے نہ کدے دلیل۔ اپنا راہ دکھرا آپ چلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل خلل خلیل، انتم کھیل کر اونا، پُرکھ ابناشی رہیا سمجھا۔ اپنا نور پھیر پرگٹاونا، اپنی دیا آپ کما۔ گر سکھاں اندر سپتل دھار ہو ہو سماونا، ہوئی ہوئی لئے اٹھا۔ موسیٰ تیرا سبق یاد کر اونا، میرا جلوہ ایکا وار کوئی تک سکے نہ۔ ہوئی ہوئی پردہ آپ اٹھاونا، ہرجن ساچے میل ملا۔ اپنی کھیل آپ کھلاونا، کھیلے کھیل بے عیب خدا۔ میرا روپ پُرکھ ابناشی گر سکھ اک اک بناونا، جس اندر جائے سما۔ توں اک اکلا تیرا سنگ نہ کسے نبھاونا، چاروں کونٹ اندھیرا جائے چھا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھاونا، پُرکھ ابناشی پکڑے بانہ۔ اپنا قلعے کوٹ بناونا، جس مندر بیٹھے آ۔ ساچا تخت آپ سہاونا، آپے ہوئے سچا شہنشاہ۔ نور نور ڈگمگاونا، نور نور انہ اک اھوا۔ گر سکھ کایا کوہ طور آپ بناونا، جس اُپر ہتھ دئے رکھا۔ اپنا چرن نال چُھہاونا، ماٹی پاتھر اپنے لیکھے لئے لا۔ اچرج کھیل آپ ورتاونا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے را۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے وڈیا۔ گرگھ وڈیا ونا انت کل، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ سچ سنگھاسن بہے مل، نیز نین نہ کوئے ویکھ دکھائیندا۔ تیری سنے پھیر گل، پہلوں گر سکھاں تیرے نال ملائیندا۔ اپنا کرے ول چھل، اچھل چھلدھاری بھیو نہ آئیندا۔ تیرا سنگھاسن جائے مل، میرا سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ سمبل نگر بیٹھاں ڈیرہ مل، دوسر اور نہ گھر دکھائیندا۔ ننگیں پیریں آونا چل، ایکا حکم جنائیندا۔ میریاں سکھاں وچ جائیں رل، پھیر پچھلی گل پچھ پچھائیندا۔ پہلوں منگیں دھرت جل، تیری گلی اگ بُجھائیندا۔ پھر کر کے منٹ لے جائیں وچ تھل، مکہ مدینہ ویکھ دکھائیندا۔ پھیر دکھائیں اپنا بوٹا ول، جومات لوک لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آئے پھل، مٹھا کوڑا رس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرے سر تے چکائے تیری کھاری چوواں لوک چوواں طبق ڈل، تیری امت وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ موسیٰ سُن ہر جنایا، پر بھ انت لئے اٹھائے۔ اپنا سنہیہرا دئے گھلایا، بھل کدے نہ جائے۔ ایکا آٹھا ویکھ دکھایا، دو آصفرا انک آپ بنائے۔ مشمول قاتل ہوئے خدایا، مدعی مدعا علیہ بھیس وٹائے۔ سکول کسے نہ پڑھن جایا، عالم علما آپ اھوائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھائے۔ انت سنہیہرا گھلنا، خالق کر پیار۔ جوتی نور نور ملنا، مل نور کر پیار۔ تیرا صاحب تیری بدلے انت دلیل نہ، دلبر بن بن کرے پیار۔ تیرے نال رکھے کوئی وکیل نہ، جیہرا

کرے گفت گفتم۔ پھیر ہونی کوئی اپیل نہ، حکم سنائے پروردگار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر نرنکار۔ اک دلیل لینی رکھ، دلدانی دل جانی آپ سمجھائی۔ میرا حکم دست سنبھال لینی رکھ، بھل کدے نہ جائی۔ نرگن ہو مارگ جائے دس، نرگن وڈی وڈیائی۔ لوک مات رکھنی آس، پیاس اک وچ لکائی۔ انت کرے بند خلاص، تیری اچھیا اپنے وچ لکائی۔ گرگھ نبھاؤن تیرا ساتھ، مل کے بہنا بھنیاں بھائی۔ کرے کھیل پرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائی۔ تسبیح منکا موت ال ملک جنائے اک سواٹھ، گیڑا ایک ایک سمجھائی۔ ایک روپ لکھنا لکھ، صفر انک نہ رہیا دس، اٹھ تت وجے ودھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انت لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائی۔ سرگن اندر بیٹھا لک، آؤندا جاندا دیر نہ لایا۔ سب دی وتھیا اپنے دھام بیٹھا رہیا بھج، واہ واہ وڈا رام وڈی وڈیائی۔ کیا کوئی رکھے بھو گجھ، گر پیر اوتار سادھ سنت منگدے رہے وارو وار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ویلے انت کسے رہن نہ دیوے اپنی سدھ، جو گھڑیا بھن وکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی بنائے ایک گھر، چرناں ہیٹھ رہیا دباہیا۔ دُور نیڑے کتھے جانا، اٹھے پہر پاندھی پندھ مکائندا۔ کسے نہ دسے آؤنا جانا، کون کوٹے ہر جی پھیرا پائندا۔ راہ وچ نہ اٹکائے کوئی راجا رانا، شاہ پاتشاہ آگے ہتھ نہ کوئی اٹھائندا۔ گر سکھاں آگے بنے نما، آپ اپنا بھیٹ چڑھائندا۔ ہوئے درویش منگے مانا، ہو نما اپنی اچھیا پرگٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں اپنا کھیل کھلائندا۔ نو نو چار اٹھ دس اٹھ دھا، نرگن وڈی وڈیائی۔ ساڈھے تن کروڑ وار لکھ چوراسی اندر اک پلک اندر پھیرا پائیا۔ جس جن کولوں اپنا لکھ لئے بھوا، مات لوک رہن نہ پائیا۔ گوڑھی نید دے سوا، سویا پھیر نہ کوئے اٹھائی۔ برہم بیٹھا اندر اٹھے پہر منگے دُعا، ایک اوٹ اکال رکھائی۔ بلد ارہے سچا شہنشاہ، بلنہارا اپنا پندھ مکائی۔ اتر پورب پچھم دکھن پیریں چل کے نہ سکے پندھ مکا، ندیاں نالے ٹلے پربت اجاڑ پہاڑ راجے رانے جھوٹا بندھن بیٹھے پائیا۔ اپنے لیکھ لکھ لکھ سب نوں جھوٹا رہیا کرا، ٹھوٹا سب دا بھن وکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وہار وچ ہو یا جگیا سو، بھگت وہار اپنے ہتھ رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا اپنے آگے دُجا کوئی رہن نہ دیوے آگے، ایک اپنا حکم چلاہیا۔ سنجگ آد کوئی رسنا کہے نہ میں بنیا سادھو، بن سنگر دُجا اور نہ کوئے

چترائیا۔ بن ہرجن کوئی رہن نہ دیوے وادھو، جو بیٹھے دھرتی اُپر بھار رکھائیا۔ کلجگ انتم چار کُنٹ جو بن بن بیٹھے ناڈھو، کلجگ نیا وچ بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔

★ ۲۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی رتن سنگھ دے گرہ کرول باغ نیں دلی ★

لکھن کر وچ پشکر دھارا، جنبو نرگن جوت رُشائیا۔ سان سملل ہوئے اُجیارا، کُشنا نور ظہور درسائیا۔ اکھ اگم اگمرا بے عیب پروردگارا، نرکار سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد کھیل کرے اپر اپارا، اند بنودی بے پرواہ نورِ الاہیا۔ وسنہارا دھام نیارا، مقامے حق ایگا گھر عالمین ناؤں خدائیا۔ آفتابا ہو اُجیارا، سچ محرابے پاوے سارا، مکھ نقاب پردہ نشیں رحمان بے پرواہیا۔ اُلفت اُرف غفلت غر باکعبہ قُدرت کلام سدا ایکا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر نر نکارا، سرب گنونت بے عیب پروردگارا، رام رحمان دین دیاں کاغذ قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب شاستر سمرت نہ پاوے سارا، گر اوتارا نیوں نیوں کرن نمسکارا، جو کرتا اک رگھرائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی ساچے دھام وسے ایکنکارا، انہو پرکاش پُرکھ ابناش سوچھ سروپی بن رنگ روپی، پر م پُرکھ پر ماتم اپنا آپ کرائیا۔ دھام نیارا کھیل اپارا، شبد اگمی اک جیکارا، ثابت ایمان ہر امام، عالم علما بھو نہ رانیا۔ جاگرت جوت کر پسارا، قلعے کوٹ وسے باہرا، ساچی چوٹ اک نگارہ، برہمنڈ کھنڈ پُریاں لو آں گگن پاتالاں زمیں اسمانا ورجھنڈی آپ سناہیا۔ حق بحق کھیل نیارا، لاشریک کرے کرائے کر نیہارا، نرگن نرویر پُرکھ اکال سری بھگوان ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، در دروازہ غریب نوازا ایکا ایک جنائیا۔ حق حقیقت ویکھے ویکھنہارا، بھگت بھگونت کر پیارا، سادھ سنت بخشے چرن پیارا، چرن کول اُپر دھول دھرتی دھرت دے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکمی حکم ورتے ورتارا، لیکھا جانے دُھر دربارا، وشن برہما شو بن بھکھارا، دوئے جوڑ جگت جگدیش بیٹھے سپس جھکائیا۔ ترے ترے رووے زاروزارا، پنچ تت ہاکارا نو نو دھواں دھارا، ست ست کوڑ پسارا، اٹھ رت رتی تت نہ کوئے جنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جگت وہارا، کام کرودھ لو بھ موہ

ہنکارا، آسا ترسنا نار و بھچارا، پیا پریتیم نہ کوئے سہارا، آتم پر ماتم ملے میل نہ اک دوارا، چار گنٹ دہ دشا مایا ممتا موہ ہلکانیا۔ راج راجان ہوئے خوارا، سچ
 ودھان نہ کوئے وچارا، نردھن روون زارو زارا، دھرت دھول نہ جھلے بھارا، سرشٹ سبائی جگت لوکائی نظر نہ آئے نورِ الہی، جلوہ جلال بے مثال رام
 نام اک نشکام، نہکیول نہچل دھام نہ کوئے وڈیا نیا۔ نگر کھیڑا نہ کوئے گرام، ساچے مندر نہ کوئے و سرام، گرو در نہ کوئے نام، جگت مسجد نہ کوئے
 کلام، تیرتھ تٹ نہ کوئے نہان، بھگت بھگونت نہ کوئے نشان، سادھ سنت نہ کوئے دان، گرگھ گرگر نہ کوئے پچھان، گرسکھ گرچرن نہ کوئے دھیان،
 کلج کوڑ ہو یا بلوان، چاروں گنٹ ویکھے مار دھیان، کھتری براہمن شودر ویش بچیا کوئے رہن نہ پانیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، جگا جگنتر کرے سری
 بھگوان، سنجگ تریتا دوا پر نرگن سرگن ہوئے پردھان، ہتھ اٹھائے چلہ تیر کمان، سیوا کرے وچ جہان، لیکھا جانے جگت کرپان، کھنڈا کھڑگ خالق
 خلق اک دکھانیا۔ کلج انتم ہو مہربان، اپنی طلب طالب جانے مبان، مبان بیدو زویر پُرکھ اک نشان، بسمل روپ ست سروپ، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا میٹنہار اندھیری راتا، جگت جوگ اپنے ہتھ رکھانیا۔ کلج انت کھیل اولاء، اک اکلآ آپ کرانیندا۔
 واستک روپ واسدیو نمو ست ست سمائے جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈو نگھی کندر اجاڑ پہاڑ اچے ٹلے پر بت پھیرا پانیندا۔ آستک ناستک واستک واستو
 سندیش ایگا گھلا، گیان بودھ جودھن جودھ اند منگل نرکارا، شبد اناد برہما، پاربرہم آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے
 کھیل ایگا ہر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرانیندا۔ ناؤں نرائن ہر نرکارا، نرکارا وڈی وڈیا نیا۔ اپنی اُلفت آپے جانے جانہارا، صفتی صفت نہ کوئے صلاحیا۔ اللہ
 میاں اللہ ہو انا ہو نور اُجیارا، نورو نور نور رُشانیا۔ صدق صادق صبر سنتو کھ ویکھ وکھائے ویکھنہارا، دین درد دکھ بھے بھجن ناتھ انا تھاں ہوئے سہائی سبئی
 تھانیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت سو بھاؤنت سری بھگونت راج راجانا شاہ سلطانا
 بن سکدارا، ساکھیاں اپنی کھیل کھلایا۔ دو جہانا کرے وچارا، چوڈاں طبقاں دے ہلارا چوڈاں لوک ویکھ وکھانیا۔ چوڈاں و دیا مارے مارا، چوڈاں ہٹاں کر
 کر پار کنہارہ، آر پار ہر نرکار اپنا پتن آپے ویکھ وکھانیا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، پنچ تت دے سہارا، نرگن شبدی نرکارا، آتم انتر و سے باہرا، اندر باہر اپنا

کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم نرگن نرویر پڑکھ اکال، سچھنڈ ہر چوویاں اوتارا، چار گنٹ دے ہلارا، دہ دشا پھیرا پایا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، کروڑ تیتسیا
 در درویش بن بھکھارا، گنپت گنیش راہ تکے میت مرارا، آد شکت ویلا وقت نہ کوئے جانے کون کوٹ سوبھاؤنت سہائے نر نرکارا، نرگن نور نور کر
 رُشانیا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا مارگ پنتھ وچارا، وید شاستر سمتر گرنٹھ نہ کوئی پاوے سارا، چار بانی چار کھانی چار گنٹ چار ویدا بھویو اچھل
 اچھل ول چھل دھاری، اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، نر ہر اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنے ہتھ وڈیائی
 رکھائیندا، جگا جگنتر کار۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ ہو اجیار۔ سچھنڈ دوارا سوبھا پائیندا، تھر گھر کھولے آپ کواڑ۔ سُن اگئی پردہ لائیندا، آپ
 اپنی کرپا دھار۔ شبد انادی ناد سٹائیندا، ڈھنی ڈھن کر پیار۔ وشن وشو آپ جگائیندا، برہما نیتز نین اگھاڑ۔ شکر ایک حکم سٹائیندا، کنٹھ مالا ویکھ شنکار۔ روپ
 انوپ آپ دھرائیندا، شاہو بھوپ بن سکدار، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائیندا، گھاٹ گھڑیا بن ٹھٹھیار۔ جگ چوڑی پندھ مکائیندا، نو نو چار اترے پار۔ نیا
 گھنٹیا ویکھ دکھائیندا، ساچا سیما میت مرار۔ اپنا لیکھا اپنی ہنیا اُپر آپ لکھائیندا، آپے ہوئے لکھنہار۔ قلم دوات نہ کوئے جنائیندا، نہ کوئی منگے اور سہار۔
 جگت ودیا نہ میل ملائیندا، کرے کھیل اونکار۔ ایککار اپنا بندھن پائیندا، ساچا بندھن نام آدھار۔ جگت جگت نہ کوئے تڑائیندا، تٹ جائے نہ وچ سنسار۔
 پرمانند اک سمجھائیندا، نجانند نج گفتر۔ دید شنید آپ کرائیندا، آپے کھولنہارا بند کواڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 کلجگ تیری انتم وار۔ کلجگ انتم کھیل کھلاییندا، وڈ داتا جو دھا سور پیر بلوان۔ نرگن اپنا روپ دھرائیندا، پنج تت نہ دے کوئے نشان۔ حکمی حکم شبد
 سٹائیندا، شبد جنائی دھر فرمان۔ شاہ سلطان آپ اٹھائیندا، بخشش کرے چرن دھیان۔ کر کرپا نیتز نین کھلاییندا، انتر بخشے برہم گیان۔ کایا کھیتز ویکھ
 دکھائیندا، کورو کشیتز نہ کوئے نشان۔ دھرم ادھرم کورو پانڈو آپ لڑائیندا، رتھ رتھوا ہی کایا بنت بن سری بھگوان۔ مہاسار تھی سیو کمائیندا، آد جگادی
 نوجوان۔ نو کھنڈ پر تھی چاروں گنٹ بھوائیندا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ ایک الف اپنا روپ درسائیندا، زیر زبر چکے کان۔ اپنا ضابطہ اپنے وچ لکھائیندا، ظالم
 ظلم ویکھے آن۔ کاتب لیکھ نہ کوئے لکھائیندا، قُطب غوث ہوئے حیران۔ اپنا حرف مُرشد مُرید ورلے آپ پڑھائیندا، جس جن اُپر ہوئے مہربان۔ اپنی

عیدِ ایکار وار منائندا، لکھ چوراسی کر قربان۔ اپنا سجدہ اپنے اگے سیس جھکائندا، آپے اپنا جانے سچ ایمان۔ شرع شریعت وچ کدے نہ آئندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور، کرے کھیل دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، اپنا کھیل کھائندا۔ لکھ چوراسی بوٹا ویکھے لگا مانی، نو نو اپنا پھیرا پائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دھن مال خزانہ دے خالی، ساچا نام بھنڈار ہتھ نہ کوئے رکھائندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا منگدے رہے دلالی، دلبر دیدار درس نیتز نین نہ کوئے وکھائندا۔ گرگھ ورا جو ہر ہر ناؤں گھال رہیا گھالی، گھالی گھال ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، نہکلنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ شہنشاہ روپ انوپ آپ دھرائندا۔ شاہ پاتشاہ ہر کرتار، شہنشاہ اک اکھوائندا۔ ست سرُپی بٹھے دھار، ساہنک ست ست ورتائندا۔ ورنناں برناں اچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکار دتے چرن دوار، ہر چرن کول ساچا مندر اک سمجھائندا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکار نام جنائے آتم آتر کرے وچار، جگت بسنتر آپ بھجھائندا۔ ایکار منتر ساچا نعرہ، ایکار رام میل ملائندا۔ ایکار گھنٹیا کھڑا دوارا، ایکار بنسری نام و جائندا۔ ایکار سخیاں منگلپارا، ایکار گوپی کاہن نچائندا۔ ایکار لکھمی نرائن گند منوہر دھرنی دھرت دھول دئے سہارا، ایکار نین گٹ سیس ٹکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، کرے کھیل ایکار ہر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔

۲۰۵

۲۰۵

★ ۳۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن دلی ★

شاہ پاتشاہ ہر ساچا راجا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ تخت نواسی شاہو بھوپ جگدیش سہائے ایکار تاجا، اگم اتھاہ بے پرواہ، پاربرہم نور الاہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں رچیا کاجا، انہو پرکاش نرگن نرؤیر دھار مورت اکال اجونی رہت آپ چلایا۔ شبد اگم دھر فرمانا انحد انادی واجا، آد جگادی جگا جگنتر ترے بھون دھنی آپ سنایا۔ وشن برہما شو نواج، لکھ چوراسی دیوے داجا، ترے گن پیتا اک اتینا پنچم روپ انوپ وٹایا۔ لوک مات رچ رچ کاجا، آوے

جاوے غریب نواز، نردھن سردھن سرگن نرگن کھیل کھلایا۔ رُوپ انوپ بھو اچھیدا، اک اگلا اچھل اچھیدا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہو بھوپ وڈی وڈیائی۔ شاہو بھوپ ہر راج راجانا، اک اگلا کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن ہو پردھانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ وشن برہما شو کر پروانہ، ساچی سیواسی جنایا۔ ست سرُوپی شبدی دانا، وست امولک اک ورتایا۔ لیکھا جانے دو جہانا، دین دنی اپنے ہتھ رکھایا۔ ست ستوادی ست ترانہ، ساچا منگل آپے گایا۔ سچھنڈ وسے اک مکانا، تھر گھر ساچا بنک سہایا۔ ایکا لحم ڈھر فرمانا، جگا جگنتر راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ اپنا ناوں دھرایا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا بھوپ، سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ ایکنارا نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُوپ، نرکارا بے پرواہیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈمگایا۔ آپے تاگا آپے سوت، آپے بنت رہیا بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ اک اکھوایا۔ شہنشاہ اک اگلا، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ سچ سگھاسن ایکا ملا، پُرکھ ابناشن سو بھاپایا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، دوسر سنگ نہ کوئے رلایا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اچاڑ پہاڑ ڈو نگھی کندر اپنا بل دھرایا۔ اپنی جوت آپے بلا، پرکاش پرکاش آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل کھلاونہارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائی۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا دھام نیارا، ساچے دھام سو بھاپایا۔ ایکنارا آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹایا۔ آد نرنجن ہو اچیارا، نورو نور ڈمگایا۔ ابناشی کرتا میت مرارا، سگلا سنگ اک وکھایا۔ سری بھگوان کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ بھو نہ رانیا۔ پار برہم ویس اولڑا اگم اگمرا کرے کرائے کرینہارا، اپنی کرت اپنے ہتھ رکھایا۔ برہم برہم برہم کر پسارا، انہو دیوے اپنی دھارا، کرن کرن کرن وچ سمایا۔ شبد اناد سچی ڈھنکارا، بودھ اگادھی اک لکارا، ایکا لحم سنانیا۔ جگا جگنتر ہو اچیارا، نرگن سرگن کرے پیارا، برہم پار برہم دے آدھارا، جوتی جوت دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطانا کھیل کھلایا، خالق خلق رُوپ بھگوان۔ جگا جگنتر ویس وٹایا، جودھا سور پیر ملی بلوان۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، گھٹ گھٹ اندر ہو پردھان۔ من مت بُدھ اپنا بندھن پانیدا، لیکھا جانے پنج شیطان۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش ایکا رنگ رنگ پانیدا، ترے گن پائے ساچی آن۔ نو دوارے کھوج

کھجائیندا، اندر باہر روپ مہان۔ سچ سندیش نر نریش اپنا آپ سٹائیندا، اک اگلا ہو مہربان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل راج راجان۔ راج راجانا ہر نر نکارا، نرگن نرؤیر آپ اکھوائیا۔ بیکنٹھ نواسی کرے کھیل اپرا، پتر بھج وڈ وڈیائیا۔ آد شکت نورو نور اُجیارا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ پت پر میثور پر م پڑکھ پاربرہم آپ سہائے اپنا بنک دوار، در دروازہ ست کھلایا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا در درویش بن بھکھارا، اپنی صدا آپ لگایا۔ آپے کوکے اُچی بول جیکارا، حقیقت نعرہ آپ سٹائیا۔ اپنا ناؤں کرے اُجیارا، پڑکھ اکال بے پرواہیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹایا۔ سرگن نرگن نرگن سرگن، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ نرگن سرگن کھیل کھلایا، جگا جگنتر کار۔ گر اوتار روپ دھرائیندا، شبد اناد سٹائے سچی دھنکار۔ جگت کریا کرت ویکھ وکھائیندا، کرم نہکرمی پاوے سار۔ دھرم ادھرمی پردہ لائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بھگت بھگونت میل ملانیندا، ساچے سنت کرے پیار۔ گرگھ اپنی گود بہانیندا، گرگھ ساچے لئے اُبھار۔ امرت آتم جام پیمانیندا، نچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ بجر کپائی کُنڈا لائیندا، دُئی دُیتی پردہ آپ اُتار۔ انحد نادى ناد سٹائیندا، شبد اگئی اک گُفتار۔ نرگن جوتی جوت جگانیندا، کایا مندر ہو اُجیار۔ گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا، آتم برہم پائے سار۔ ساچی سیجا آپ وڈیائیندا، جس سر ہتھ دھرے نر نکار۔ ایش جیو بھيو چکائیندا، ہر جگدیش سچی سرکار۔ ایکا مندر رنگ رنگائیندا، نرگن دیا باقی کر اُجیار۔ ساچا پتا نظری آئیندا، سچ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لئے اُدھار۔ سرگن اندر نرگن دھار رکھ، جگ جگ کھیل کھلایا۔ پنچ ت کایا ہو پرتکھ، شبدی شبد ناد وجایا۔ شبد گر شبد سے دکھ، دس کسے نہ آیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، مہما اکھ آپ گنایا۔ کایا چولا چلائے رتھ، وچولا انھو کھیل کھلایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، روپ انوپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دئے مات وڈیایا۔ سرگن چولا کایات، پنچ مان رکھائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی رت، آپ اپنا بھيو چکائیندا۔ اپنی دھارا اک سمرتھ، پڑکھ ابناشی آپ چلائی۔ جس جن دیوے اپنی وتھ، سوتن سو بھاپائیندا۔ میل ملاوا کملاپت، کملاپت پڑکھ ابناشی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جس تن اندر اپنی وست دیوے گھت، سوتن لوک مات وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اپنے دھندے لائیندا۔ نرگن جوتی نرگن دھار، سرت

شبد گُرمائیا۔ لیکھا جانے ہر نرنکار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ناؤں دھرائے گر اوتار، گر گر بھو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، دیکھنہار جگت لوکائیا۔
 گرگھ سجن لئے اُبھار، بھگتن دئے وڈیائیا۔ ستن میلا دُھر دربار، گھر گھر وچ لئے ملائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا لیکھا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہما ویتا نہ پائے سار، چارے ویداں چارے مکھ
 الائنیدا۔ پُران اٹھاراں کرے پکارا، ہر ہر نام دھیائیندا۔ شاستر سمرت کرے نمسکارا، نیوں نیوں سپس جگدیش جھکائیندا۔ ایک اکثر نرگن نرکارا، اپنا
 آپ اُچھائیندا۔ کھن پڑھن توں وسے باہرا، قلم شاہی نہ میل ملائیندا۔ کاغذ دیوے نہ کوئے بھارا، سرگن روپ نہ کوئے دھرائیندا۔ گر گر دیوے کر
 پیارا، گر مورت اکال آپ جنائیندا۔ کجگ کھیل اپر اپارا، توت توت رکھائیندا۔ شبدی ناد بول جیکارا، برہم برہما آپ سناائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا،
 نور نورانہ ڈگگائیندا۔ خالق خلق دیکھنہارا پروردگارا، مقامے حق سوبھاپائیندا۔ انا الحق اک جیکارا، توفیق خدائے اک سمجھائیندا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک
 آسن اک سنگھاسن سوبھاپائیندا۔ ایک گر اک اوتارا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھرا،
 شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ چلائیندا۔ جگ جگ حکم چلائیندا، سنجگ تریتا دواپر کجگ دھار۔ برہما وشن شو نیوں نیوں سپس جھکائیندا، در درویش کرن پکار۔ گر
 اوتار جھولی ڈاھندا، ایک منگن منگ بھکھار۔ بھگت بھگونت راہ نکائیندا، نیر لوچن نین درس دیدار۔ سنت سنگر چرن کول دیکھ رکھائیندا، ایک منگے چرن پیار۔
 گرگھ ایک اوٹ نکائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ گر سکھ آسا ترشنا پر بھ درس آتم اک جنائیندا، دوجا اور نہ کوئے آدھار۔ نو چار چار کھیل کھلائیندا، جگ
 چوکڑی ساچی کار۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھ رکھائیندا، چار دیوار جگت ہوئے ووبار۔ چار کٹ چار جگ چار ورن سرب شرمائیندا، ملے میل نہ پریتم یار۔ کال
 دیال اپنی کھیل کھلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھرا، جگا جگنتر کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ کھیل کھلایا، سنجگ تریتا دواپر آپ
 ہنڈھا۔ کجگ اتنم دیکھ رکھایا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکا۔ پُرکھ ابناشی نرگن اپنا ویس وٹایا، جوتی جامہ مات دھرا۔ شبد اگئی ناد سناہا، لو آں
 پُریاں ایک ترانہ رہیا گا۔ سویا کوئی رہن نہ پایا، لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لئے جگا۔ شاہ سلطانا لئے ہلایا، آپ اپنا حلف اٹھا۔ اپنا بیڑا اپنے ہتھ

چکایا، دوسرے سے نہ کوئی شہنشاہ۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملایا، خالق خلق دیونہار پناہ۔ آپ اپنا حکم سنایا، تخت نواسی ایک وار لوک مات دے ورتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، لیکھا جانے عرش فرش دھرت دھول دھرنی اپنے چرناں ہیٹھ دبا۔ کلجگ انتم کھیل کھلائیندا، ہر سورپیر بلوان۔ نرگن شبد تیر چلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ چلہ کمان نہ کوئی اٹھائیندا، کرے کھیل نوجوان۔ سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا، سنت ستوادی سری بھگوان۔ جگت نیز دس نہ آئیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے کھیل مہان۔ کلجگ انتم کھیل مہانا، نرگن نرور آپ کرائیا۔ ایک شبد دھر فرمانا، ہر کاناؤں دے سنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک گانا، ایک رعیت دے جنایا۔ ایک ہر ایک گانا، ایک کرے پڑھایا۔ ایک گر ایک پہرے بانا، ایک بھانا لے منایا۔ ایک بھگت بھگونت سہائے در دربانا، در درویش لے وڈیایا۔ ایک گھٹ گھٹ ہوئے جانی جانا، بھل رہے نہ رایا۔ ایک پُرکھ اک سلطانا، ایک سنگر سیو کمانیا۔ ایک برہم ایک برہم گیانا، ایک پار برہم ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ کلجگ انتم پردہ چکیا، نرگن نور کر اجیار۔ اک سنت جو رہیا لکیا، اک اٹھ کرے خوار۔ سنگھ شیر شیر ہو ہو بکیا، ایک بھبک مارے وچ سنسار۔ نو کھنڈ پر تھی جیو جنت جائے لٹیا، نیز رووے زارو زار۔ گرگھ ورلے اپر سنگر صاحب سچا آپے تھیا، آتم آتر کرے پیار۔ امرت جام پیائے گھٹیا، اگنی تت دے نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ رہیا اتار۔ پردہ اٹھایا جگت سنگھاسن، شہنشاہ وڈی وڈیایا۔ سرشٹ سبائی سادھاں سنتا ڈولے آسن، جو بیٹھے خاک وچھایا۔ کسے نہ سرتی پھڑے سواسن، سرتی شبد نہ کوئی ملایا۔ جو جن ہوئے داسی داسن، تس گھال تھائے پایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ کلجگ کوڑ گڑیارا کر بیٹھا رہیا آسن، آتم آس پیاس بھجھایا۔ ایک نور کرے پرکاشن، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی دلی شبد سنگھاسن پر ☆

سو پُرکھ نرنجن ہر بلوانا، آد آنت سچا شہنشاہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوانا، اک اگلا بے پرواہیا۔ ایکنکارا وسنہارا سچکھنڈ سچے مکانا، در گھر ساچے سوہا پانیا۔ آد نرنجن جوتی نور نور مہانا، نرویر نراکار اجونی رہت ڈگمگایا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے دو جہانا، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ سری بھگوان ست سروپی آد جگاد جگا جگنتر آپ جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ پاربرہم اپنے گرہ ہو پردھانا، لیکھا جانے جانی جانا، جانہار اک اکھوایا۔ اپنی اچھیا دیوے دانا، ساچی بھچھیا مرد مردانہ، بے عیب ناؤں خدایا۔ ایک ناد دھر ترانہ، شبد اگمی ہر فرمانا، ثریا تورت آپ وجایا۔ تھر گھر سہائے ہو مہربانا، تخت نواسی شاہ شاہانہ، شاہو بھوپ راج راجانا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ در درویش گن ندھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی دھارا آپ چلایا۔ آد پُرکھ ساچی دھارا، ہر ہر آپ چلایا۔ نور اجالا ہو اچارا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ساچے تخت بن سکدارا، دھر فرمانا حکم الایندا۔ ساچا ساز کر تیار، نرگن اپنی بنت بنایا۔ گھاڑن گھرت گھڑے پر اپارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ ہر کاروپ نہ کسے وچارا، بے آنت بے آنت سرب گانیدا۔

آپے وسے سب توں باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، نرنراؤں اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرنراؤں نرنراؤں نرنراؤں نرنراؤں آپے رکھ، اپنے ناؤں دے وڈیایا۔ نرگن روپ نرگن ہو پرتکھ، نرگن میلا سچ سبھایا۔ نرگن داتا پُرکھ سمرتھ، عقل کل بے پرواہیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوایا ہی دس نہ آیا۔ اپنی مہا گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، اک اگلا وڈ وڈیایا۔ اک اگلا سچ محلہ، آپ سہانیدا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبد انادی ناد سنایندا۔ آپے پھرے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نبھانیدا۔ اپنا آسن آپے ملا، سچ سنگھاسن سوہا پانیدا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، نرنریش حکم الایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنا بھنڈارا آپے بھر، آپے ویکھ وکھانیدا۔ سچکھنڈ ہر نرنکارا، نرگن اپنی وست آپ ورتایا۔ لیکھا جانے اندر باہرا گپت ظاہرا، روپ انوپ سچا شہنشاہیا۔ ساچے مندر ساچے گرہ ساچے گھر ہوئے منگلپارا، گپت گوہند آپے گانیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، سچکھنڈ وجے ودھایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، اپنی بنت آپ بنایا۔ لیکھا جانے کنت بھتارا، سچ

سہنجی آپ ہنڈھائیآ۔ اک اِکلا سٹ ڈلاراء، شبدی شبد دے وڈیائیآ۔ ایکا کرے سچ وہاراء، ست ستوادی آپ کرائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیآ۔ ساچا سٹ شبد اُٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ دُھر فرمانا اک سنایا، کر کرپا ہو مہربان۔ تیری سیوا اک لگایا، ساچی سیوا اک پچھان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیری رچن رچایا، میرا حکم تیرا فرمان۔ تیرا بندھن ایکا پایا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑان۔ وشو اپنا ناؤں رکھایا، واستک کھیل کرے بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ شبد ڈلار نمسکاریا، دوئے جوڑ جگدیش۔ ہوں بالک بال ایانیا، توں شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیرا حکم تیری حدیث۔ تیرا در موہے پروانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا اپنا ور، میں بیسن رہیا پیس۔ ہر ساچا حکم سنائیندا، پُرکھ اگمڑا اگمڑی کار۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، وشن برہما شو کر تیار۔ ترے گن تیری چرناں دھوڑ بنائیندا، پنچ تت دیکھے تیری چھار۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رُوس تیری کرن کرن پرگنائیندا، اک اک نال کر پیار۔ اپنی کھیل آپ کھلائیندا، کھیل کرے اپر اپار۔ چیلگر رُپ وٹائیندا، اک اِکلا اینکار۔ سجن سہیلا دیکھ وکھائیندا، بھل نہ جائے دوجی وار۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، گھاڑن گھڑ اپر اپار۔ جگ چوکرٹی ونڈ ونڈائیندا، نو نو رکھیا دُھر دربار۔ چار چار پنڈھ سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ گر پیر اوتار تیرا رنگ رنگائیندا، میرا ناؤں تیری ستار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سنائے اپنی سچی گفتار۔ سچ سندیش سنایا، پاربرہم کرتار۔ شبدی سٹ اُٹھایا، گھر ساچے کر پیار۔ ساچا مارگ اک جنایا، آپ وکھائے اینکار۔ کاغذ قلم نہ لیکھ لکھایا، لیکھا جانے نہ کوئے سنسار۔ نو نو ایکا بھگت درڑایا، چار چار دے آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچا سُن ہر فرمانا، شبدی سٹ سیس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، سیس جگدیش چرن کول ٹکائیندا۔ نو نو چار منایا تیرا بھانا، نیتزین نہ کوئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون وار کون تھت کون سچی ساچی رُت، لوک مات دیکھ وکھائیندا۔ ویلا وقت ہر جنا، سٹ کرے دوئے جوڑ نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی بھو کھلا، ہوں بالک بال نادانیا۔ نو سو پُرانوے چوکرٹی جگ تیری سیوا لواں کما، وشن برہما شو کر پروانیا۔ ترے گن بندھن ایکا پا، پنچ تت کھیلاں کھیل جہانیا۔ گر پیر اوتار اپنے رنگ رنگا،

تیرا دیواں دُھر فرمایا۔ سچ سندیش اک سنا، صاحب سچ سلطانیا۔ کون ویلا کون وقت اپنا میلا لئے ملاء، ناتا تھے جیو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا دانیا۔ کر کرپا ہر سمجھائیندا، گنوتا گن ندھان۔ شبد سٹ تیرا میل ملائیندا، نو نو چار کر پروان۔ کلجگ انتم کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ جگ چوکڑی میٹ مٹائیندا، لیکھا جانے آپ نگاہبان۔ گر اوتار تیرا میرا ناؤں گائیندا، میرا ناؤں سچ نشان۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، پرگٹ ہوئے آپ بھگوان۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، رُپ رنگ رکھ نہ سکے کوئے پچھان۔ تیرا ناؤں شبد ڈنک وجائیندا، آپ سنائے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم میلا کرے آن۔ انتم میل کر اونا، ہر کرتا کر نیہار۔ نو نو چار پندھ مکاونا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ سچھنڈ لوک مات سہاونا، نرگن جوت کر اُجیار۔ ساچا مندر آپ بناونا، آپے ہوئے گھر نہار۔ دپیک جوتی آپ جگونا، شبد اناد و بے ڈھنکار۔ تیرا رُپ آپ درساونا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ کوڑی کرپا میل ملاونا، چاروں گنٹ کرے اُجیار۔ وشن برہما شو اپنے وچ ملاونا، آپے جانے اپنی دھار۔ ترے گن ترے ترے لوکاں کھاتے پاونا، چو داں ہٹ ویکھے وچ وپار۔ پنج تت مول چکونا، رتی رت کرے خوار۔ پار برہم برہم اپنا ویکھ وکھاونا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ ایکا دھارا ایکا نعرہ ناؤں نرکارا آپ سمجھاونا، کرے کھیل اگم اپار۔ سو پُرکھ نرجن اپنا در وکھاونا، ہنگ برہم لئے اُبھار۔ ایکا مندر سو بھا پاونا، ایکا سوہے بنک دوار۔ ایکا قلعہ کوٹ بناونا، ایکا کھڑگ کھنڈا کٹار۔ ایکا شاہ پاتشاہ اکھواونا، ایکا تھم سچی سرکار۔ ایکا بھانا آپ ورتاونا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، کوڑی کرپا دئے نوار۔ تیرا رُپ اپنے وچ سماونا، آپ اپنا کر پیار۔ اپنا ڈنکا پھیر و جاونا، لوک مات کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی جانے ساچی کار۔ آد جگادی کھیل کھلائیندا، جگ کرتا بے پرواہ۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، ویس اوٹرا اک دھار۔ نرگن سرگن سنگ نبھائیندا، سرگن دیوے شبد صلاح۔ بودھ اگادھا آپے گائیندا، بھیو ابھیدا بھیو گھلا۔ برہما ویتا آپ اٹھائیندا، چارے ویداں لئے پڑھا۔ پُران اٹھاراں ایکا دھار جنائیندا، وید و دت مول چکا۔ شاستر سمرت اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کر نیہارا دئے پناہ۔ رُپ انوپ آپ دھرائیندا، پرگٹ ہوئے وچ جہاں۔ کھانی بانی کھیل کھلائیندا، سمل رُپ انوپ خُدا۔ اپنا ڈھولا آپ سنائیندا، اپنا کلمہ آپے لئے پڑھا۔ اپنا منتر نام درٹائیندا، سچ سندیش اک جنا۔ گر اوتار سیوا

لائیندا، جگ جگ پکڑنہارا بانہہ۔ سبجگ تریتا دواپر پار کرانیندا، کلجگ انتم دیکھے آ۔ گر گر نیوں نیوں سیس جھکانیندا، در درویش تگے راہ۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ ساچے تخت آسن لائیندا، ایکنکارا اگم اتھاہ۔ الکھ الکھنا بھيو کوءے نہ پائیندا، اگم اگمرا اپنے مارگ آپے رہیا چلا۔ زرگن زرگن جوتی جامہ ویس وٹائیندا، آپے ٹلے پر بت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ دسے کسے نہ۔ کوٹن کوٹ جیو جنت سادھ سنت راہ تکائیندا، نج گھر بیٹھے تاڑی لا۔ ست ستوادی میل نہ کوءے ملائیندا، آتم انتر میلا میل نہ لئے ملا۔ ساچی بنتر آپ بنائیندا، کلجگ انتم نہکلنکی جامہ پا۔ شبد کھنڈا اک چکانیندا، اک اٹھ کر نہار فنا۔ اٹھاں تتاں پردہ لائیندا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش من مت بدھ دے گوا۔ ساچی سدھ آپ جنائیندا، جس سر اپنا ہتھ دے ٹکا۔ آتم برہم پار برہم اپنے رنگ رنگائیندا، رنگ میٹھی اک چڑھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم پھیرا پا۔ انتم پھیرا ہر جگدیش، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ایکا تاج رکھے سیس، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ لیکھا چکھے بیس بیس، راگ چھتیس دین دہائیا۔ ناتا تے قرآن حدیث، وید پُران نیتز نیناں نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی پیس رہیا پیس، کلجگ کوڑی چکھی مات چلائی۔ راج راجاناں شاہ سلطانا کرے خالی یس، ترے گن گنی تت جلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھنڈا نام اٹھائیا۔ ساچا کھنڈا ہر کا ناؤں، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ لکھ چوراسی سرشٹ سبائی نو نو دیکھے تھائیں تھائیں، ست ست آپے پھیرا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا کرے سچ نیاؤں، لیکھا کوئی رہن نہ پائیندا۔ ہر بھکت اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، شبد سندیش اک سنائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، جس جن سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکنکارا ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا رتھ ہر رتھیا، دوئے دوئے رکھے دھار۔ نو سو پُرانوںے چو کڑی جگ جو رہیا لگیا، پرگٹ ہو یا وچ سنسار۔ شاہ سلطان سری بھگوانا ایکا ٹھیا، جگت راجاناں کرے خبردار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا پٹیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ کچھے سچ کٹار۔ سچ کٹارا چنڈی چمکے، دامنگیر آپ چکانیا۔ لکھ چوراسی جائے ڈن کے، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ اپنا بل اپنا جودھ آپے کر کے، اپنی کرے سچی شہنشاہیا۔ دو بے نال نہ بہے رل کے، زرگن اک اکلا وڈی وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ جائے چھل کے، اچھل اچھل اپنا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی رہیا بھلائی۔

سرشت سبائی رہیا بھلا، اُبھل بھل وچ کدے نہ آیا۔ گرگھ سبجن لئے ملا، میل ملاوا آپ کرایا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی پہلی چیترا دوس سہا، دین دنی اپنے ہتھ رکھایا۔ راشٹرپت دے جگا، سوہنگ اکھر اک پڑھایا۔ رسنا گاؤناٹے بے پرواہ، سوچھ سروپی روپ وٹایا۔ انت دے نہ کوئی تھاں، نہ کوئی ہوئے مات سہایا۔ چرن کول دھیان اک لگا، دوسراوٹ نہ کوئی جنایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ اپنا تخت تاج لئے سہا، شاہ پاتشاہ آسن سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ نام کھنڈا جائے ہتھ پھڑا، بھل رہے نہ رایا۔ چار جگ جس پائی ونڈا کلجگ انتم آیا بن ملاح، دو جہاناں بیڑا رہیا چلایا۔ بھارت کھنڈ پہلاں دیوے اک صلاح، سرشت سبائی پھیر ہلایا۔ راتی ستیاں شبدی جیوڑا گل وچ لئے پا، سکلا ساتھی نہ کوئی چھڈایا۔ سوہنگ گاؤنا ہر کاناں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا راہ چلایا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایک مارگ دے پا، ایشٹ دیو اک دکھایا۔ رام کرشن اپنا روپ لئے وٹا، نانک گوہند جوت جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ لئے پھڑا، سنگ محمد چار یار اپنی انگلی لایا۔ سب داسا نچا پیر دستگیر بنے آپ خدایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ زرگن نور جوتی رہیا ڈگمگا، جلوہ جلال آپ دکھایا۔ اپنے مندر آپے سوہا رہیا پا، ست ستوادی سچ سنگھاسن دے وڈیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ کرتا اپنی کار کرایا۔

۲۱۲

۲۱۲

★ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے ★

★ پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی پنجاں پیاریاں اتے لکھاری نال لے کے نگی تلوار راشٹرپتی ڈاکٹر راجندر پرشاد نوں دتی، جس اُتے شبد لکھیا ہے۔ جو سنسار وچ سبجگ دی دھار پر سیدھ کریگی۔

اتے سرب جیو آتم دی شانتی دا سچا راج جوگ کرن دی نشانی زرگن سروپ نہہکنک ولوں مات لوک وچ پرگٹ کیتی گئی ہے۔

جس دی آن سرب سنسار نوں ۲۰۲۰ بکرمی نوں مٹی پوے گی۔ پنجاں پیاریاں دے نام اس طرح ہن :-

سری بٹن سنگھ جی گڑگاؤں، سری اندر سنگھ جی نوی دلی، سری پریت سنگھ جی جیٹھوال امرتسر،
سری ڈاکٹر • پال سنگھ جی بھلائی پُر، سری گرگھ سنگھ جی بھلائی پُر،

سری درشن سنگھ جی لکھاری للیاں جالندھر، سری ناظر سنگھ جی ناٹھیوال، اتے سری ڈاکٹر • رُوپ لال بٹرا کاؤنسلر دلی جوت شبد ادھار،
پورن سنگھ، پنج مکھ تاج اتے چوراسی کلیاں والا چولا پا کے اتے تنگی تلوار ہتھ وچ لے کے گئے سن جی۔
پنجاں پیاریاں دے پہلے بستر پہنے ہوئے سن، لکھاری درشن سنگھ کالے کپڑیاں دے لباس وچ نقاب پہن کے گئے سن جی۔
ناظر سنگھ نو گرتھ جوکھے جاچکے سن اوناں نوں لے کے نال گئے سن جی۔ ڈاکٹر رُوپ لال بٹرا پریم بندھن وچ گیا سی جی۔

جو پنچن راشٹریتی نال اُس جگا راشٹریتی ہاؤس وچ ہوئے، نیچے لکھے گئے ہن جی: ★

بھگت بھگونت ایکا دھار، آد جگاد رکھائیندا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتار، ہرجن ساچے میل ملائیندا، سنجگ تریتا دوپر کریا سچ وہار، راما کرشنا
رُوپ وٹائیندا۔ غریب نمائے لائے پار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، دُشٹ ہنکاری آپ کھپائیندا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ کٹار، تیر کمانا
ہتھ اٹھائیندا۔ رتھ رتھوا ہی بنے گرور گر دھار، مہاسار تھی رتھ چلائیندا۔ ایکا رام نام گھٹ اُجیار، جیواں جنناں آپ سمجھائیندا۔ کلجگ انتم کھیل اپار،
زرگن زرویر آپ کرائیندا۔ جوتی جامہ الکھ اگم اپار، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے و بچار، نو کھنڈ پر تھی کوڑ گڑیار چار کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔
ست وپ ہاہکار، جیو جنت دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پاونہارا سار، گرہ گرہ اندر مندر ویکھ وکھائیندا۔ ایکا شبد سچ
جیکارا، ست ستوادی آپ لگائیندا۔ دو ہزار بکرمی ہو تیار، زرگن سرگن کھیل کھائیندا۔ ویہہ سو تیراں بکرمی شبد اگم اک ہلارا، راج راجاناں شاہ

سلطاناں آپ لگانیندا۔ راشٹریت راجندر پرساد بھگت بھگونت ایگا گھر سہائے بنک دوارا، پنچم بھیت کھیوٹ کھیٹا آپ چڑھانیندا۔ ست رنگ نشانہ ستاں
 دیپاں دکھائے ایگا گھر بارا، پنچم پنچ مکھ صالانیندا۔ پنچم راج جوگ تاج آد جگادی ساچی کارا، برہمنڈاں کھنڈاں کھیل کھلانیندا۔ چرن کول جوڑا جگت وہارا،
 رام راج اک دکھانیندا۔ نام کھنڈا ڈنڈا بھارا، منمکھ جیواں آپ لگانیندا۔ ایکا شبد سوہنگ لکھیا لیکھ اپرا پارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، سرب جیاں داسانجھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگانیندا۔ لکھ لکھ لیکھ بھیجے بھیجنہارا، وید کتیب بھیو
 نہ آئیندا۔ برہما وشن شوپاوے سارا، نرگن اپنا پردہ لائیندا۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی پہلی چیتر دوس وچارا، سچ کٹارا ہتھ اٹھانیندا۔ بھارت کھنڈ سچی سرکارا،
 نو کھنڈ آپ ڈیانیندا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پنڈراں کتک کرے کھیل اگم پارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ شہنشاہ شاہ پاتشاہ اپنا حکم سنانیندا۔ ذات پات
 اوچ نیچ راو رنگ راج راجان سوہن اک دوارا، ورن برن میٹ مٹانیندا۔ تخت نواسی ایکا تخت سہائے ہر نرنکارا، سپس جگدیش تاج لگانیندا۔ ایکا شبد ایکا
 نام ایکا اشٹ گردیو دکھائے سرب سنسارا، استک اپنا روپ دھرانیندا۔ کوڑ کڑیارا جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہنگتا مایا ممتا موہ تئے دس نہ آئے کسے و بچھارا، سچ
 وہارا اک کرانیندا۔ راشٹریت پت پت بھگونت سہارا، بھگت بھیکھن رام رام میل ملائیندا۔ نام کھنڈا سچ کٹارا، اپر سوہنگ لکھیا لیکھ پارا، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹانیندا۔ پنڈراں کنگ ویہ سد بس سچ دہاڑا، نر نرنکارا ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، بھگت بھگونت پلو
 پھڑ، لوک مات نہ کوئے جھڈانیندا۔ راشٹریت راجندر پرساد، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ آتم انتر ملی ساچی داد، اٹھے پہر ہر گن گائیا۔ جگت میٹنی
 اندھیری رات، سچ سچ کر رُشنائیا۔ سوہنگ شبد سناونی ساچی گاتھ، بونجا دیشاں حکم سنانیا۔ پرگٹ ہوئے کملاپات، کمل نین نین مٹکائیا۔ سرشٹ سبائی
 ویکھے مار جھت، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، ہر جن ویکھے تھاوں تھانیا۔ ویلے آنت بچھے وات، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا لیکھا دئے سمجھائیا۔ اسوتن سچ دہاڑا، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ ادھی رات وقت وچارا، روپ انوپ درس دکھانیندا۔ اکیم
 ایک آیا چل دوارا، چال نرالی آپ رکھانیندا۔ دھن وڈیائی ہر بھگت جو رسنا جھوا گائے ایکنکارا، اوم روپ ست سروپ نظری آئیندا۔ اندر لگیا ڈو نگھی

غار، دس کسے نہ آئیندا۔ زرگن زرگن ہو اُجیارا، سرگن سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویس
 دھر، ہرجن ساچے دیکھ دکھائیندا۔ کلجگ انتم ویس اولا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ دیکھے اک محلا، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ وید ویاس پھڑایا
 پلا، پُران اٹھاراں ہر جس گائیندا۔ چار وید سندیش گھلا، برہما ویتا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنی دھار چلائیندا۔
 راشٹر پت بھگت بھگوان، ایکات جنائیندا۔ ست دھرم دا سچ نشان، بھارت کھنڈ ہتھ دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی مئے آن، سری بھگوان آپ منائیندا۔
 ہتھ پھڑائے جگت کرپان، بھگت نام اُپر لیکھ دکھائیندا۔ تریتا جگ دتا دان، کلجگ انتم اپنی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل والی دو جہان، کھیلنہارا دس نہ
 آئیندا۔ پہلی چیز دوس مہان، ویہ سو اٹھاراں بکرمی نال رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا دان، کایا پنچ تت دکھائے
 جھوٹھ میان، نام کرپان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر بھگتاں دیا کمائیندا، سر ہتھ رکھ زرنکار۔ آتم انتر جوت جگائیندا، زرگن رُپ اپرا۔ کوٹن کوٹ جنم
 دے پاپ گوائیندا، جس بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام آدھار۔ ساچی اسپس ہر جگدیش، جن بھگتاں آپ
 رکھائیندا۔ لکھ چوراسی پیسن رہیا پیس، ساچا راہ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہرجن ہر بھگت ہر در گائن اک حدیث، ہر ہر نام رسنا اک سنائیندا۔ لہنا دینا چکے
 بیس بیس، بھگت بھگوانت اپنے گل لگائیندا۔ تیرے ہتھ جھلائے چھتر ساچے سپس، ساچا سپس جگدیش بھگتاں آگے آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، راشٹر پت ملے ہر، کایا مندر اندر ڈوگھی گندر میل ملائیندا۔ سچ سہارا ہر ہر نام، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ پورن بھگوانت پورن کرے
 کام، پوری اچھیا پور کرائیا۔ ساچے سنت سدا کرے پرنام، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ ستاراں سال بنیا رہیا انجان، سال اٹھارویں وجے ودھائیا۔
 راشٹر پت ملے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اسپس آتم آس آسا پور کرائیا۔

☆ پہلی چیتر ۲۰۱۸ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کرولباغ دلی ☆

آد پُرکھ سرب گنوت، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن مہما گنت، بھيو اھيد چھپائيندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ناری کنت، رُوپ انوپ آپ دھرائيندا۔ ایکنکارا ایکا دھام سوبھاؤنت، سچکھنڈ دوارے آسن لائيندا۔ آد زرنجن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرائيندا۔ سری بھگوان وڈ بلکارا، بل اپنا آپ رکھائيندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائيندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائيندا۔ کل ورتتا ہر زرنکارا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، زرنجن نور ڈگمگائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ساچے آسن سوبھا پائیا۔ حکمی حکم ڈھر فرمانا، ساچا رانا آپ جنائیا۔ در درویش بن در بانا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سیس جگدیش اپنے اگے آپ جھکائیا۔ آد آنت آپے جانے اپنا بھانا، بھانے وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، عقل کل اپنا ناؤں دھرائیا۔ عقل کل ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ رکھائيندا۔ زرنجن زرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائيندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوبھا پائيندا۔ آد جگادی ایکا کار، کرتا پُرکھ آپ کرائيندا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئے جنائيندا۔ وسنہارا دھام نیار، دھام انڈھ اپنا رُوپ پرگٹائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما آپ گنائيندا۔ ساچی مہما ہر جنائے، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیا۔ زرنجن جوتی آپ جگائے، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ مات پت نہ کوئے بنائے، بھین بھائی ساک سجن سین نہ کوئے وڈائیا۔ ساچے مندر آسن لائے، چھپر چھن نہ کوئے پُھہائیا۔ رواس سورج چن نہ کوئے چڑھائے، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشنائیا۔ وشن برہما شو نہ کوئے پرگٹائے، ترے گن مایا بندھن نہ کوئے دکھائیا۔ پنچ تت گھاڑن نہ کوئے گھڑائے، لکھ چوراسی نہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچ محلے سوبھا پائیا۔ سچ محلہ ایکنکارا، ہر ہر ساچا آپ جنائيندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائيندا۔ لیکھا جانے اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل آپ کھلائيندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ سنائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ

رکھائیندا۔ اپنا بھیو کھولنہارا، اپنی دیا آپ کمائیا۔ اپنے مندر کر پسارا، نچ گھر بیٹھا آسن لائیا۔ رُوپ رنگ تے وسے باہرا، رکھ بھیکھ نہ کوئے جنائیا۔
 تخت نواسی نرگن دھارا، سچ سنگھاسن ایکا جوت کرے رُشائیا۔ اپنی اچھیا ساچی بھچھیا بھر بھنڈارا، اپنی جھولی آگے ڈاھیا۔ آپے لیکھا دیونہارا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنی کل آپ ورتتا، گن اوگن نہ کوئے جنائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوتتا، رُوپ
 انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کرپا آپ کر،
 ہر پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن نرُویر پُرکھ اکال، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ دین دیال، بے آنت بے آنت جو اکھوائیندا۔ آپے گھالے اپنی
 گھال، اپنا آنت اپنے وچ ٹکائیندا۔ پُرکھ ابناشی شاہ سلطان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ جانہار پُرکھ سمرتھ، اک
 اکلا کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ دوارے رہیا وس، تھر گھر ساچے چرن چھہائیندا۔ تھر گھر مارگ اپنا دس، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتا آد جگادی اک نرنگار، ساچے در آپ سنائیندا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، ہر ساچا اپنا آپ سنائیندا۔ آپے ہوئے شاہ
 پاتشاہ راج راجانا، سیس جگدیش ایکا سوبھاپائیندا۔ آپے راگ آپ ترانہ، ناد انادی آپ وجائیندا۔ آپے پرم پُرکھ ہوئے مہربانا، دین اپنی دیا آپ
 کمائیندا۔ آپے ساچے مندر اُچ محل وسے اک مکانا، استھل دوارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار گھاٹن گھر، اندر وڑ
 مکھ چھپائیندا۔ سچھنڈ دوار گھاٹن گھریا، باڈی کوئے نہ بنت بنائیا۔ نرگن پُرکھ اکال نرائن نریا، نورو نور ڈمگائیا۔ اپنا کھیل آپے کریا، کھیلنہارا آپ ہو
 جائیا۔ ایکا نرگن نور اُجیار اپنے اندر دھریا، دیا باقی نہ کوئے ٹکائیا۔ اپنا ناد شبد دُھن آپ سنائے آپے سننہارا ----- ہر ہر انھو پرکاش کرائیندا، آگم
 اگٹری کار۔ گر گر رُوپ مات دھرائیندا، شبدی شبد کر اُجیار۔ بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سنت سہیلے میل ملائیندا، ناتا توڑ سرب
 سنسار۔ گرگھ اپنی گود بہائیندا، دوس زین کرے پیار۔ گر سیکھ ساچا سنگ نبھائیندا، وچھڑ نہ جائے میت مُرار۔ جو جن آسا ترشنا من رکھائیندا، منگے منگ
 چرن دھوڑ ساچی خاک چھار۔ نر نرنگارا کھیل پار رُوپ انوپ آپ دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گھٹ گھٹ کرے آپ

وچار۔ ہر سَنگَر سچا شہنشاہ، آد جگاد سماہ۔ گر گر شبدری بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا ویس وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آپ اپنی دیا کمایا۔ ستن آتر آتم دئے سمجھا، بودہ گیان اک سمجھایا۔ گر گھ کا یا گر لیکھا دیوے پا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گر سیکھاں چپائے ایکا ناں، ناؤں نر نکارا مول وکھایا۔ سدا سہیل رکھے سر ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم ویکھ وکھایا۔ پورب جنم جان دا، ہر سچا سَنگَر میت۔ کرے کھیل سری بھگوان دا، آد جگادی ساچی ریت۔ آتم آتر برہم پاربرہم ایکا رنگ مان دا، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اک اتیت۔ کھیل اتیت یُنجان یوگی، جگت اپنے ہتھ رکھائی۔ بھگتاں اندر بھگتی بھوگی، ساچا بھوگ اک وکھائی۔ جگت برہوں وچھوڑا کٹے روگ روگی، مایا ممتا موہ چکائی۔ ایکا ناتا بدھاتا بندھائے دھر سنجوگی، سچ سنجوگ اک وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا لیکھے پائی۔ پورب لیکھ مکاونا، گر گوہند کر پیار۔ کایا نگر اک بساونا، کایا دیا باقی جوتی کر اُجیار۔ پنچم تت میٹ مٹاونا، رتی رت رت نکال۔ برہم مت اک وکھاونا، لیکھا چکھے شاہ کنگال۔ سمرتھ پُرکھ درس دکھاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا جیا دان۔ جیا دان جیون جگت، جاگرت جوت کرے رُشانی۔ ہر جن اٹھائے ساچے بھگت، بھگون ہتھ وڈیائی۔ آپ سہائے اپنا وقت، وار تھت نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھ دئے پڑھائی۔ ایکا اکھ ریش اکھ رگن، گنوتا آپ جنائندا۔ چھتئی راگ نہ رہیا سُن، ناد دُھن اک وجائندا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، گر گھ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک اک ورتائندا۔ وست امولک ہر ہر تھار، تھر گھر ساچے آپ ورتائی۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ مات کرائیا۔ نت نوت ہو اُجیار، بھگتن میت ویس وٹایا۔ ابناشی اچت میت مُرار، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ آتم درس آتم درسی آتم رنگ، آتم آتر آپ چڑھائندا۔ آتم سیجا آتم پلنگ، آتم رسیا آپ ہنڈھائندا۔ آتم ناد آتم مردنگ، آتم تال تلواڑا آپ وجائندا۔ آتم آتر ایکا منگ، پر ماتم آتم ایکا میل ملائندا۔ بخشنہارا پرماند، نجاند وچ سمائندا۔ کھ شرمائے سورج چند، نرگن جوت ڈمگائندا۔ دئی دوتی مٹائے کندھ، بجر کپائی توڑ تڑائندا۔ بن رسنا جہوا آپ سنائے اپنا چھند، متی دند نہ کوئے ہلائندا۔

اٹھے پہر اک انند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست امولک جھولی پائیندا۔ دست امولک ساچی دات، گر سَنگر آپ ورتائیا۔ گر گھ کرے اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ چرن کول بندھائے ساچانات، در گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ اک سَنائے اگمی گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس ملے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے جنائیا۔ بھو کھلائے ہر نرنکار، کایا مندر اندر ویکھ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی اکاش، پنچت من مت بدھ پردہ آپ اٹھائیندا۔ نو در ویکھے وارو وار، ویکھنہارا مکھ چھپائیندا۔ سَنکھن نارئی ٹیڈھی بنک ٹیڈھی غار، ڈونگھی کندر سو بھا پائیندا۔ ایڑا پنکل دے سہار، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ امرت اتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، نخبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار۔ اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اناد سچئی دھنکار، انحد تال آپ وجائیندا۔ بجر کپائی لائے پاڑ، دئی دویتی میٹ مٹائیندا، اتم سیجا کر شنکار، سچ سَنگھاسن سو بھا پائیندا۔ سرتی شبدی اک پیار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ ناری کنت سو ہے اک دوار، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ برہم پاربرہم میل ملائے ایکا دوار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری بھو چکائیندا۔ دسم دواری پردہ کھول، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا نعرہ آپے بول، آپے دے سمجھائیا۔ اپنے کٹڈے آپے تول، اپنے لیکھے لئے لگائیا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، گر گھ اڈول اڈل آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے میلا لئے ملائیا۔ دسم دواری پردہ لاه، اپنی دیا کمائیندا۔ گر گھ سجن نال ملا، سُن اگم پھیرا پائیندا۔ سُن اگمی ڈیرہ ڈھاہ، اپنا چرن اٹھائیندا۔ تھر گھر ساچا لئے گھلا، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ تھر گھر دوار یوں آپ اپنا پردہ اٹھا، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوار ویکھے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ تخت نواسی اُپر بیٹھ، اپنا بنک دے سہا، بنک دواری بھو نہ آئیندا۔ گر گھ سجن میت مرار، سنت کنت بھگونت چرن کول لئے بہا، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنے رنگ رنگائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے ٹھا کر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لوک مات پنچت کایا چوٹی ویکھے ٹھا کر، ٹھگ ٹھگوری آپے پائیا۔ نرگن رُپ اگم اتھاہ نرور پُرکھ ہر ہر ٹھا کر، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ ترے گن بدھا مایا لدھا جیو جنت ٹھا کر،

ٹھاکر ایک راہ نکالیا۔ صاحب سچا ٹھاکر، جگ جگ ویس وٹالیا۔ گرسکھ نمانا منے بھانا جگت ٹھاکر، نیر نین اٹھالیا۔ شاہ پاتشاہ ساچا رانا ہر سوڈاگر، لوک مات مار جہات ایک اونچ کرالیا۔ بیخ ت کا یا چولا رتی رت دیکھے رتناگر، ٹھاکر اپنا پردہ لاہیا۔ جس جن کرم کرے اُجاگر، آپ اپنا میل ملا لیا۔ چرن کول کول چرن ایک دیوے آدر، جنم جنم دی ترشنا بھکھ گوالیا۔ میل ملاوا کرتا قادر، کریم رحیم سر اپنا ہتھ لکالیا۔ سو ٹھاکر ہوئے بہادر، جس ٹھاکر ملیا سچا شہنشاہیا۔ من منو آندر رہے نہ ناظر، ہنکار گڑھ آپ تڑالیا۔ صدق صبوری دیوے سچی صادر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ٹھاکر جگت رہیا ٹھکرا لیا۔ جگت ٹھاکر لگے ٹھوکر، ہر ہر ساچا آپ لگائیندا۔ بن ہر نامے دے سے چوکھر، مانس جنم مل کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وید ساچی حکمت، کایا مندر آپ سمجھائیندا۔ ساچی حکمت ایک منتر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سوہنگ نام ایک منتر، رتی رت دیکھ وکھائیندا۔ کایا چولی رنگے بستر، رنگ میٹھی آپ چڑھائیندا۔ مانس جنم بنائے بتر، کاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، پورب جہاں پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ٹھاکر ہر اکھوائیندا۔ ہر ٹھاکر ابناس، آد جگاد سمایا۔ جن ٹھاکر ہر کا داس، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکایا۔ ساچا ٹھاکر سنگر سے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جگت ٹھاکر کیوں ہوئے اداس، سنگر مایا پردہ دے چکایا۔ نج ٹھاکر نج رکھے واس، نردھن ساچا میل ملا لیا۔ جگت ٹھاکر رسنا جہوا ہلائے پون سواس، ہر ٹھاکر رسنا جہوا نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر نہارا بند خلاص، سو ٹھاکر ہر جن بھایا۔ واہ واہ ٹھاکر ٹھاکر میلا، جگت ٹھوکر نہ کوئے لگالیا۔ آپے گرو آپے گر چیل، گوہند گر گیا سمجھالیا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، گھر ساچے ملے ساچا ماہیا۔ درس دکھائے اک اکیلا، کلجگ وچھوڑا پندھ کٹالیا۔ اچرج کھیل اپنا کھیل، وید کتیب بھیونہ رالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نام دے وڈیالیا۔ نام وڈیائی ٹھاکر گنوت، گن ٹھاکر ہر جنائیندا۔ جن ٹھاکر ملے ہر بھگونت، سو ٹھاکر سو بھاپائیندا۔ جن ٹھاکر رسنا جہوا نیا منت، سو ٹھاکر ہر گن گائیندا۔ جس ٹھاکر ملیا ایک کنت، سو ٹھاکر سو بھاونت نار کہائیندا۔ جس ٹھاکر چولی چڑھیا رنگ بسنت، سو ٹھاکر مل مل منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم انتر اک گیان، ایک شبد نام درڑائیندا۔ ٹھاکر دیوے اک گیانا، گھر گمبھیر وڈی وڈیالیا۔ شبد ناد دھن ترانہ، گرہ مندر

آپ سنائیا۔ من ویراگی ہو یا نما، پنج شیطان رہن نہ پایا۔ آسا ترشنا پندھ چکانا، مایا متا موہ دئے مٹائیا۔ ایک راگ سنائے گانا، آپ اپنی کرے شنوائیا۔
 شبد سندیش دھر فرمانا، نر نریش کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بندھن دیکھ دکھائیا۔ جگت بندھن دیکھ دکھائیا، کرپا
 ندھ گن ندھان۔ ہر جن ساچے میل ملائیندا، آتم انتر کر پروان۔ پنج آب پندھ مکائیندا، پنچم میٹ جھوٹھ ڈکان۔ چوڈاں ہٹ پھول پھولائیندا، اندر
 مندر مار دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک درس دیوے دان۔ ایک جوت پرگٹے ٹھا کر گھٹ، ہر سنگر دیا مکائیندا۔ کرے پرکاش لٹ
 لٹ، روپ انوپ رنگ دکھائیندا۔ دئی دویت میٹے پھٹ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ تھ، اٹھسٹھ کایا مندر اندر دھار وھائیندا۔ رسنا
 جھوا جو رہی رٹ، بن رسنا جھوا اپنا نام جپائیندا۔ پار کرائے چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہٹ، پُرکھ سمر تھ اپنی دیا مکائیندا۔ اپنی وست گرگھ اندر
 دیوے گھت، گر سکھ خزانہ آپ بھرائیندا۔ پنجاں چوراں پائے نھ، اپنے پیراں ہیٹھ دبا ئیندا۔ سادھ سنگت ہو یا اکٹھ، شُبھ دھاڑا اک وڈیائیندا۔ پہلی چیت
 میل ملایا میں بکرمی اک اٹھ، اٹھاراں گر سکھ چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ کایا مندر اندر گئے اُلٹی لٹھ، گئے اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ،
 من کا منکا آپ بھوائیندا۔ تن پہنائے ساچا پٹ، اپنی ہتھیں سیو مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوت نال پرگٹائیندا۔ ایک
 جوت کرے اُجالا، ہر سنگر ہتھ وڈیائیا۔ کلجگ انتم کرے کھیل نرالا، نرگن نر ویر سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، شاہ کنگال ایک رنگ رنگائیا۔ گرگھ
 گرگر دیک دیا آپے بالا، تیل باقی نہ کوئے دکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ ججالا، ترے گن اتینا اپنا کھیل آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچئی دھر مسالہ،
 گرہ اندر مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوت کرے رُشائیا۔ ایک جوت نرگن دھار، نرگن نور آپ دھرائیندا۔ گر سکھاں
 دیوے کر پیار، سنگر ساچی سیو مکائیندا۔ اوکھی گھاٹی چڑھے ایک وار، ساچا پوڑا آپ لگائیندا۔ نیتز نین کھول کرے اُجیار، نج نیز آپ گھلائیندا۔ چوتھے پد
 کر پیار، گرگھ ساچے دھام سہائیندا۔ پنچم میل میت مرار، پیا پریم اپنا سنگ رکھائیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے آدھار، ہر جن در گھر ساچے سو بھا
 پائیندا۔ ستویں ست ستوادی ست پُرکھ نر نجن میت مرار، آد جگادی برہم برہادی دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت

آپ پر گٹائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اولاً، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جس جن پھڑائے اپنا پلا، پاربرہم ہوئے سہائیا۔ گھٹ گھٹ اندر و سیا اک اکلّ، ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپے جوتی نُور دھر، نُور نُورانہ ڈگگائیا۔ نُور نُورانہ ڈگگاکا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ شاہ رگ اُپر بیٹھا ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپائیندا۔ کملاپت بنے آپ ملاح، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ پہلی چیترا دیوے سچ صلاح، سوہنگ شبد اک سمجھائیندا۔ پھڑ پھڑ اپنے بیڑے لئے چڑھا، سنگر پورا سیو کمائیندا۔ جگت جھیرے دئے مُکا، جس جن اپنے جھیرے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت نُور نُور جوت جوت وچ رکھائیندا۔

جگت ترشنا بھکھ مٹے پیاس، جس جن سنگر دیا کمائیندا۔ ایک نام دیوے ساچی راس، اتوٹ اٹوٹ ورتائیندا۔ لیکھا چکے دس دس ماس، مات گر بھ پھند کٹائیندا۔ گھر مندر دکھائے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ وچ پر بھاس، نت نوت سیو کمائیندا۔ سدا سہیلا جس جن وسے پاس، سو جن آسن نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن اک سمجھائیندا۔ مٹے پیاس گر سنگر چرن، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ انتر آتم کھولے ہرن پھرن، نیترنین اک کھلائیا۔ بھے چکے مرن ڈرن، بھو سیس نہ ہور دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ہر کا نام دست امول، گر گھ وند وندائیا۔ جو جن رکھے اپنے کول، جگت ترشنا بھکھ نیڑ نہ آئیا۔ سدا سدا سہیلا رکھے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ اپنا کرے کیتا پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ ہر جن ہر دے اندر جائے مول، ست سرُپ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترشنا دئے گوائیا۔ جگت ترشنا ہوئے دُور، آسا آسا وچ سائیندا۔ درس دکھائے حاضر حضور، ہر جن ہر ہر ویکھ دکھائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دُرمت میل آپ گوائیندا۔ چتر سنگھڑ بنائے مور کھ موڑھ، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ہر جن ہر ہر آسا منسا پور، جو جن ایک اوٹ رکھائیندا۔ ایک اوٹ رکھنی آسن، ہر سنگر دئے وڈیائیا۔ ایک نام کرے ترپتاس، ترے ترے لیکھا مول چکائیا۔ نج گھر آتم کرے واس، نجائند رس چکھائیا۔ زرگن زرگن ہوئے داسی داس، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ گر سکھ ہوئے نہ کدے نراس، جس سنگر ملیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترشنا دے گوائیا۔ جگت ترشنا جائے چھٹ، سنگر پورا آپ گوائیندا۔ آسا ترشنا وچوں کڈھے کٹ، شبد کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، ساتک ست ست ورتائیندا۔ جس جن اُپر جائے ٹٹھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترشنا پنڈھ مُکائیندا۔ جگت ترشنا کئے پنڈھ، گر چرن سچی سرنائیا۔ رسنا تجاؤنا مدراماس گند، امرت آتم جام کھ لگائیا۔ دئی دوتی ڈھائے بھرماں کندھ، مایا پردہ دے چکائیا۔ شبد سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ مایا ممتا کرے کھنڈ کھنڈ، آسا ترشنا دے جلائی۔ گر سکھ سہاگن نار نہ ہوئے رنڈ، جس ملیا ایک ماہیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترشنا دے گوائیا۔ جگت ترشنا مٹے بُکھ، بُکھیاں بُکھ گوائیندا۔ اک اُپجائے ساچا سکھ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ مات گربھ نہ ہوئے اُٹا رُکھ، لکھ چورا سی پھند کٹائیندا۔ سفل کرائے مات لکھ، جو جن چرنی سپس جھکائیندا۔ اُجل ہوئے جگت لکھ، لکھ کھڑا آپ صلاحندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بُکھ آپ گوائیندا۔ سنگر چرن ہر کا دوار، ہری ہر آپ جنائیندا۔ سنگر چرن ست پیار، ست ستوادی ست سمجھائیندا۔ سنگر چرن ناتا توڑے جگت سنسار، جگت جگت اک دکھائیندا۔ سنگر چرن مانس جنم پیج دے سوار، مانس مانکھ لیکھے لائیندا۔ سنگر چرن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر دکھائیندا۔ سنگر چرن ساچا گھر، ست پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ گر سکھ چکے جھوٹا ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے دکھائیندا۔ آتم نہائے ساچے سر، نرمل نیر آپ دکھائیندا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبد شبدی میل ملائیندا۔ پوڑے پوڑے جائے چڑھ، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہر جن جس تیرا گھاٹن لیا گھڑ، سو تیری سیو کمائیندا۔ اپنی کرنی آپے رہیا کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک رکھائے چرن اوٹ، مایا ممتا کڈھے کھوٹ، ہوئے ہنگتا آپ گوائیندا۔ چرن کول ساچا ناتا، گر سنگر آپ بندھائیا۔ کلج مٹے زین اندھیری راتا، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ اک سنائے ساچی گاتھا، انتر منتر کرے پڑھائیا۔ میل ملائے کملاپاتا، کمال اپنی دیا کمائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس سر اپنا ہتھ لگائیا۔ آگے رکھے نیڑے واٹا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائیا۔ چتر گپت نہ کھولے کھاتا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ لاڑی موت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر چرن دے وڈیائیا۔ ہر جن ناتا

جوڑ، جوڑی جوڑ میل ملائیندا۔ شد چڑھائے ساچے گھوڑ، نرگن سرگن گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ مٹھارس کرے ریٹھا کوڑ، گھ امرت جام پیا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ رکھے رکھنہار، دیا کما ئیندا۔ جیو جنت نہ کرے وچار، کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ ویس انیک نرنگار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایک گراک اوتار، ایک حکمی حکم پھرائیندا۔ لکھ چوراسی پاونہارا سار، گھٹ گھٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ گرگھ ساجن کرے پیار، آپ اپنے ویکھ وکھائیندا۔ جگت بگڑی لئے سوار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ کایا لگری نرگن جوت کرے اجیار، نور ظہور آپ درسا ئیندا۔ سچ سمگری کرتار، اپنی ہتھیں ہون کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ بگڑی آپ بنا ئیندا۔ جگ بگری جگ جانیا، جانہار گوپال۔ بھو نہ پائے کوئے سکھڑ سیانیا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ جس جن بخشتے چرن دھیانیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سو جن ہوئے پروانیا، ملے میل ہر میت مرار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ گرگھ گر سکھ در آئے کرے پروانیا، جنم کرم پورب آپ وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم جگت جگ بگڑی، سنگ بھگتن لئے ادھار۔ بھگتن روپ سادھ سنگت، ہر سنگر آپ وڈیائیندا۔ اندرے اندر چڑھی رنگت، رنگنہارا ایک رنگ رنکائیندا۔ جگت ترشنا مٹی بُھکھ رنگت، بُھکھیاں ننگیاں اپنے گلے لگائیندا۔ گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت دوجے در نہ جائے منگت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ پہلاں توڑے گڑھ ہوئے سنگت، دوجا در پھیر وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت آپ وڈیائیندا۔ سادھ سنگت بھگتن روپ، بھگون اپنی دیا کما ئیا۔ کرے اجیار چار کوٹ، نو کھنڈ اک رُشائیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ دے وڈیائیا۔ آپ اُپجائے پوت سپوت، سدا سہیلا پتا مائیا۔ ہر کا ناؤں دھاگا سوٹ، ہر جن ساچے نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایک دھام بیٹھے آسن لائیا۔ بھگتن دھام بھگون داس، داسی داس سیو کما ئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا اپنا ویس وٹائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، سنجگ تریتا دواپر کلج انتم آپ ہنڈھائیندا۔ ہر جن ہردے اندر کر کر واس، ہر کا روپ آپ درسا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر ہر جن ایک گھر بہائیندا۔

★ ۲ چیترا ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شکور بستی دلی ★

اک اکلّا اینکار، عقل کل دھار چلائیندا۔ قادر قدرت کرے پیار، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ ترے ترے لوآں ہو اُجیار، ترے ترے اپنا بندھن پائیندا۔ چوتھے سہائے بنک دوار، بنک دواری سو بھاپائیندا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم پنچ رنگ رنگائیندا۔ چھویں شاستر سمرت کرے خوار، ایک اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ستویں ست ستوادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کمائیندا۔ اٹھان تان ویکھنہارا وارو وار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی جانے نو دوار، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ دہ دہ ایک نام نام کرے جیکار، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرگن نرگن میلا میت مُرار، نرگن چیل نرگن گر رُوپ دھرائیندا۔ نرگن مندر نرگن گھر بار، نرگن آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ نرگن راجا نرگن سکدار، نرگن شاہو بھوپ اکھوائیندا۔ نرگن تھم نرگن ورتار، نرگن دھر فرمانا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھارا ہر گوہند، گوہند گڑھ سہائیا۔ ہر جن جنائے بنائے اپنی بند، پتا پوت وڈی وڈیائیا۔ نام سرور دھار وہائے ساگر سندھ، گھر گجھیر سچا شہنشاہیا۔ لیکھ چکائے سُرپت اند، شکر برہما پنڈھ مُکائیا۔ دیناں ناتھ گنی گھند، گن اوگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر راہ، ہر کا پوڑا آپ بنائیندا۔ ست سرُوپی شبد ملاح، گر سنگر ناؤں دھرائیندا۔ نو نو کھیڑا دے وساء، جھوٹھا جھیرا آپ مُکائیندا۔ بٹھ بٹھ بیڑا دے چلا، ایک چپو نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں بنائے ساچا جاپ، جیو جیت جیت سکھ پائیا۔ اپنا ناؤں کرائے وڈ پرتاپ، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنے ناؤں گوائے جگت سنتاپ، سنساروگ رہے نہ رائیا۔ اپنے ناؤں مٹائے کوٹن پاپ، پت پانی لئے ترائیا۔ اپنے ناؤں مٹائے اندھیری رات، ست ستوادی چند چڑھائیا۔ اپنے ناؤں گھلائے ہاٹ، لکھ چوراسی ایک ونج وکھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے تیرتھ تاٹ، سر سرور محن اک نہائیا۔ اپنا ناؤں سٹائے اپنی گاتھ، آتر منتر اک پڑھائیا۔ اپنا ناؤں بھيو گھلائے ترے لوکی ناتھ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ اپنا ناؤں چلائے ایک راتھ، ہر جن ساچے لئے چڑھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے پوجا پاٹھ، ایک ڈھولا ساچا گائیا۔ اپنا ناؤں جنائے تیرتھ تپ جت

ست ہاٹھ، ست سنتو کھ روپ دھرائیا۔ اپنا ناؤں رکھائے اتم ذات، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیا۔ اپنا ناؤں بنائے پتامت، ہر جن ساچے گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے گردیو، ایشٹ روپ آپ اکھوائیا۔ اپنا ناؤں پرگٹائے الکھ ابھیو، الکھ الکھنا سچا شہنشاہیا۔ اپنا ناؤں لگائے سیو، سرشٹ سبائی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ اپنا ناؤں دھرائے رسنا جھو، جیو جنت ہر جس گائیا۔ اپنا ناؤں وکھائے امرت پھل ساچا میو، مٹھارس اک پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیا۔ اپنا ناؤں کرے پرتکھ، پاربرہم بھیو نہ آمیندا۔ اپنا ناؤں کرے وکھ، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں گرگھاں اندر دیوے رکھ، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ اپنا ناؤں آپے دس، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ اپنا ناؤں وکھائے امرت رس، نجھہر جھرنا آپ جھرائیندا۔ اپنا ناؤں دیوے ہس ہس، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا اک وکھائیندا۔ اپنا ناؤں کرے بلوان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ اپنا ناؤں جھلائے نشان، دو جہاناں آپ ہلائییا۔ اپنا ناؤں بنائے سچ ودھان، ساچا منڈل اک سمجھائییا۔ اپنا ناؤں جنائے اک گیان، گرہ منتری اپنا ناؤں رکھائییا۔ اپنا ناؤں آپے دیوے ہر جو آن، بن ہر اور نہ کوئے سمجھائییا۔ اپنا ناؤں رکھے آن، نو نو ڈنک و جائیا۔ اپنا ناؤں دھر فرمان، دھر دی بانی روپ وٹائییا۔ اپنا ناؤں آپ کرے پردھان، لوک مات وجے ودھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ ویکھ وکھائییا۔ اپنا ناؤں کرے پرسدھ، ابناشی کرتا ایکنکاریا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائے اپنی کر کر بدھ، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھا رہیا۔ اپنا ناؤں داسی داس کرائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ کھ شرما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ پرگٹا لیا۔ اپنا ناؤں کرے اجیارا، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ اپنے ناؤں کرے پسارا، لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ رنگائییا۔ اپنا ناؤں بولے جیکارا، بے جیکار آپ سنائییا۔ اپنا ناؤں بنائے سچا ہتھیارا، چند پرچنڈ آپ چکائییا۔ اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھائے نرنکارا، سچ کٹارا میل ملائییا۔ راج جوگ جوگ راج ایکا دھارا، چرن کولاں نال بندھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا راہ آپ پرگٹائییا۔

☆ ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر نویں دلی ☆

سو پُرکھ نرنجن ہر کرتارا، آد جگاد سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پروردگارا، نورو نور ڈمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن رام اپارا، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سانجھیا، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے دھام نیارا، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھولے بند کواڑا، تھر دوارا آپ کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ راج راجانا ایکنکارا، عقل کل اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن در درویش بن دربانا، الکھ نرنجن اپنا سیس آپ جھکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ورتھارا دھر فرمانا، حکمی تھم تھم سٹائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دوسر سنگ نہ کولے رلائیندا۔ نرنجن نرویر نراکارا، اکال مورت اجونی رہت بھيو کولے نہ پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اپنا کرے پیارا لیکھا جانے ناری کنت بھتارا، ساچی سچ آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اپائے ست دلارا، شبد شبدی ناؤں اپچائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دیونہارا وست تھارا، اپنی وست آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا روپ آپا وچوں کر نیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وشن وشنو دے آدھارا، واستک آپ دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنا امرت آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنے مندر کرے کھیل نیارا، نیرت نین دس کسے نہ آسیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی بھل بھلواری ویکھے گل گلزارا، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی پیج آپ سوارا، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرہم برہم دے آدھارا، کول کولا آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا کھیل دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، ست ستوادی آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دوارا اک اپائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا باقی دکھائے سچ سچ دھر مسال، درگاہ ساچی آپ کائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آد جگادی دین دیال، دین ناتھ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی کرے آپ پرتپال، پرتپالک سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی گھال آپے گھال، آپے ویکھے تھاوں تھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ شبد دلال، سچ ساچی سیو کمائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وشنوں بنائے اپنا لال، آپ اپنی گود سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن برہما ویتا رلائے نال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سُن اگم سرت سنجال، اپنا بھيو آپ کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن، جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شکر دے دیا گیا۔ سو پڑکھ نرنجن ترے ترے اتیتا، ترے بھون دھنی اکھوئیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ٹھانڈا سینتا، درگھر ساچے سو بھا
 پائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ایک پیتا، ایک کارا سنگ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن بیٹھا رہے آپ اتیتا، محل اٹل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہما وشن شو اپنے آگے دھر، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوئیندا۔ سو پڑکھ نرنجن بن ملاح، نرنجن اپنا
 بیڑا آپ چلائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن الکھ اگوچر آگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن آپے پتا آپے ماں، سوت ڈلارا اپنی گود سہائیندا۔ سو
 پڑکھ نرنجن اپنی رچنا آپ رچا، ہر ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا منگل آپے گا، ناد نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن آپے وسے ساچے
 تھاں، تھاں تھنتر آپ سہائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا انجن آپے پا، پرکاش پرکاش وچ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا سجن آپ اکھوا، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا بندھن آپے پا، بندی چھوڑ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی کل اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن سری بھگونت، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، آد انت اپنے وچ چھپائیندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، گھٹن
 بھننہارا پڑکھ سمرتھ بھو کوئے نہ پائیندا۔ اک جنائے شبد منت، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھو چکائے ناری کنت، کنت کنتول بیج سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم ہر سندیش، نرنیش شبد سٹائیندا۔ نرنیش ہر نرنکارا، نرنجن اپنا بل وکھائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت
 سو بھا پائیا۔ ترے ترے میلا ایک وارا، ایک گھر وے ودھائیا۔ ایک ناد ایک شبد ایک دھنکارا، ایک رہیا سٹائیا۔ ایک اشٹ ایک دیو ایک جوت نور اُجیارا، ایک سپیس
 جگدیش سو بھا پائیا۔ ایک چرن کول کرے نمسکارا، ایک مستک دھوڑا لائیا۔ ایک وسے سب توں باہرا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ ایک برہما وشن شو
 کرے پیارا، سو پڑکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیا۔ سو پڑکھ نرنجن نرنجن اپنا گن جنائیندا، لیکھا لیکھ
 نہ کوئے وکھائیا۔ وشن برہما شو آپ اپائیندا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، اتر کدے نہ جائیا۔ اپنے در آپ بہائیندا، در درویش سیو کمائیا۔
 دھر فرمانا اک جنائیندا، بھل کوئے نہ جائیا۔ پڑکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ سچھنڈ دوار سو بھا پائیندا، تھر گھر دوارا چرن کول

سُہائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل اُچ مینار نرمل دیا باقی کملا پاتی جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایک گھر دکھائیا۔ ساچا گھر ہر دکھائیدا، کر کرپا گن ندھان۔ وشنوں نیز اپنے بند کرائیدا، آتم نیز مار دھیان۔ برہما چاروں گنٹ دکھائیدا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ دہ دشا آپ بھوائیدا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائیدا، سورج چن نہ کوئے نشان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیدا، اک اِکلا بیٹھا سچ مکان۔ دیا باقی نہ کوئے دکھائیدا، جوتی جوت نور مہان۔ اپنا بل آپ رکھائیدا، داتا جودھا سور پیر بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو اُٹھائے بال نادان۔ بال نادان اُٹھایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ وشنوں اپنے انگ لگایا، انگیکار کرے پکڑے بانہ۔ برہما ایکا بھيو گھلایا، نش اکھر دے پڑھا۔ اپنا منتر نام درڑایا، ایکا متوت سمجھا۔ تار ستار آپ ہلایا، الکھ اگوچر بے پرواہ۔ ناد انادی ناد وجایا، دُھن آتمک ناد الا۔ اپنا پردہ آپ چکایا، سر اپنا ہتھ دکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچ صلاح۔ ساچی وست ہر ہر نام، ہر اپنا آپ جنائیدا۔ کرتا پُرکھ پورا کرے اپنا کام، کرنی کرت آپ کمائیدا۔ چرن کول چرنامت پیائے ساچا جام، امیوں رس ایکا کھ چوائیدا۔ نام ڈوری پائے آن، پلو کوئے نہ پھیر چھڈائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ چکائیدا۔ ہر ہر بھيو چکایا، کر کرپا ہر مہربان۔ اکھر وکھر شبد پڑھایا، شبدی شبد گیان۔ برہما ویتا سیوا لایا، سیوک سیوا کرے مہان۔ چارے ویداں چارے کھ صلاحیا، ایکا گائے گان۔ وشن نیوں نیوں سیس جھکایا، پر بھ ویکھنہارا دو جہان۔ دوہاں وچولا بھيو نہ رایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیجانین آپ اُٹھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ ہویا نگاہبان۔ نگاہبان دین دیال ہر ٹھاکر، گھر گبھیرو ڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو بنایا در سوڈاگر، وست امولک جھولی پائیا۔ نہکرمی کرم کیا اُجاگر، کرم کانڈ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنے اندر دیوے آدر، ساچے مندر سو بھاپائیا۔ ست پریتی دیوے چادر، ایکا پردہ ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، بے پرواہ نور الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ وشن برہما آپ جگا، نش اکھر آپ جنائیدا۔ بھولا ناتھ لئے اُٹھا، شکر شکر میل ملائیدا۔ آتر منتر بوجھ بُجھا، جگت جگت سنگ رکھائیدا۔ چرن دھوڑی مستک دکا لاء، ترے لوکی ترسول روپ دھرائیدا۔ ایکا خاکی

خاک رہے رہا، خلقت خاک روپ جنائندا۔ باسک تشکا گل لٹکا، کنٹھ مالا آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں میلا ایک در، آپ پھڑائے ساچا لڑ، ساچے پوڑے دیکھے چڑھ، دیکھنہارا دس نہ آئندا۔ تیاں اندر وڑیا آپ، زرگن اپنی دیا کمائیا۔ سو پُرکھ زرنجن چپائے جاپ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ اپنا دکھائے ست پرتاپ، آد جگاد نہ مرے نہ جائیا۔ جگا جگنتر پچھے وات، سر سمرتھ ہتھ لکائیا۔ چرن کول بندھائے ایک نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ آپ رکھے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک درسائیا۔ آپے دُور دُراڈا پندھ مکائے واٹ، نیرن نیر اپنا در سمجھائیا۔ آپے سچ سہنجنی سوہے کھاٹ، سچ سنگھان آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں دکھائے ایک گھر، ایک مندر دے وڈیائیا۔ ایک مندر سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، گھڑن گھاڑنہار اپنی سیو کمائندا۔ اپنی چاڑھے ایک رنگت، نام رنگیلا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ ورتائندا۔ ساچی وست ہر زرنکارا، اک اکلا اک سمجھائیا۔ تیاں وچولا سرجنہارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن زرنجن بھرے بھنڈارا، اتوٹ اتٹ دکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھجو کوئے نہ پائیا۔ وشن برہما شو در درویش بنے بھکھارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ داتا کرتا دیوے دیونہارا، دینن ناتھ اناتھاں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست وست امولک برہما وشن شو پائی ساچی گولک، روپ رنگ نہ رکھے کوئے دکھائیا۔ وست امولک ہر انمل، اپنا ناواں سمجھائیا۔ آد جگاد نہ سکے ٹل، قیمت کوئے نہ ہوو دکھائیا۔ جگا جگنتر رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیرے اندر تیرا روپ ہو ہو گیا مول، مولا اپنی کھیل کھلائیا۔ اپنی اچھیا بھریا کول، امرت اپنا رس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھائندا، پاربرہم سری بھگوان۔ روپ انوپ آپ درسائندا، جوتی جاتا ہو مہربان۔ اپنا در آپ دکھائندا، در دربارا کھول کھول سری بھگوان۔ اینکارا نظری آئندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائندا۔ ساچا حکم ہر سنائندا، ایک اکھ بول۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائندا، شبد اگئی کڈے تول۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑائندا، نام بنائے وچ وچول۔ اپنا بھنڈار وشن تیرے ہتھ رکھائندا، ساچا کرے قول۔ برہما تیری ونڈ ونڈائندا، لکھ چورا سی جانا مول۔ شکر تیرا ہتھ آپ اٹھائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل اُپر دھول۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑنا، ہر ساچے سچ جنایا۔ ترے گن ترے ترے پلا پھڑنا، رجو طمو ستوانگ لگایا۔ ساچی بھچھیا
ایکا ورنہ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سنایا۔ ساچی سیوا لکھ چوراسی گھاٹن، گھاٹن
گھڑت آپ گھڑایا۔ پُرکھ ابناشی کرے تاڑن، آلس نندرانہ کوئے دکھایا۔ آپے جانے اپنا کارن، ہر کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ایکا حکم دئے سمجھایا۔ سنیا حکم ہر فرمانا، وشن برہما شو سپس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، ہوں درویش سیوا کمائیندا۔ آد جگاد سر مئے تیرا
بھانا، تیرا بھانا موہے سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بال ایانا منگ منگائیندا۔ بال ایانا بالی بدھ، وشنوں منگ منگائیندا۔ کون
دھار کرے کارج سدھ، کون رُپ رنگ رکھ ملائیندا۔ کون ویلا بخشے اپنی سدھ، کون دھام سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
تیرا در موہے ساچا گھر اک سہائیندا۔ برہما اُٹھ اُٹھ نیتز روئے، چار کُنٹ نین اُٹھایا۔ تیرا تیری سیوا وچ کدے نہ سوئے، آلس نندرانہ کوئے دکھایا۔
کون ویلا کون وقت برہم پار برہم تیرے جیہا ہوئے، تیرا تیرے وچ سہایا۔ کون دست کون دات کون گھر دیوے ڈھوئے، کون در طے وڈیایا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست جھولی پائیا۔ شکر کرے گریازاری، کھلڑے کیس رہیا دکھایا۔ کراں کھیل اپر اپاری، لوک مات وجے
ودھایا۔ وشنوں تیرا بنیا بھنڈاری، برہما سرشٹ کرے اُجیاری، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑایا۔ انتم کراں سرب خواری، لگیا رہے نہ کوئے زرناری، ز
زرائن تیری اوٹ تکایا۔ کون ویلا کون وقت درس دکھائے اپنی واری، آس پیاس میری بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اوٹ
تیری تکایا۔ پُرکھ ابناشی ہر سمجھائیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ وشن برہما شو تیری سیوا لگائیندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہنا خبردار۔ جگ جگ گیرا آپ
دوائیندا، سنجک تریتا دواپر کلجک لئے اُدھار۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، چارے کھانی کرتیار۔ جیرج انڈج سیتج اُتہج اپنے رنگ رنگائیندا، رنگنہارا
ایکنکار۔ چارے ویداں سنگ نبھائیندا، چارے بانی لئے اُدھار۔ چار ورنان راہ دکھائیندا، چار یاری کر شنگار۔ چوکڑی جگ آپ ہنڈھائیندا، گر اوتار ہو
اُجیار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھائیندا، زرگن سرگن ویکھ وچار۔ شبدی ناد آپ وجائیندا، سنت ساجن لئے اُبھار۔ گرکھ گرگر میل ملائیندا، شبدی سرتی اک

آدھار۔ گرسکھ ساچی گود سہانیدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ مورکھ موڑھ جھوٹھے دھندے لائیدا، ناتا جوڑ کام کرودھ لوبھ مومہ ہنکار۔ مایا ممتا گڑھ بنائیدا، من منوآ کر سکدار۔ مت متوالی دہ دشا آپ پھرائیدا، بدھ بیک جائے ہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں سمجھائے ایکا وار۔ لکھ چوراسی گیڑ گڑایا، چار جگ کھیل کھلایا۔ ویس انیک آپ دھرایا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ وید شاستر سمرت پُران آپے گایا، گیتا گیان آپ سٹایا۔ انجیل قرآن دے صلاحیا، تیس بتیسا وڈ وڈیایا۔ کھانی بانی نال رلایا، شبد اگئی دھار چلایا۔ جگ چوکڑی ویکھ وکھایا، برہما وشن شو نال رلایا۔ وشنو پلا لئے پھڑایا، ہر بھگون بے پرواہیا۔ پاربرہم برہم لئے سمجھایا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھایا۔ شکر گڑھ ہنکاری دے تڑایا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ درسایا۔ وشن برہما شو دھیان لگانا، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل کھلاونا، خالق خلق میل ملانیدا۔ نرگن سرگن ہو ہو گاونا، ڈھولا سوہلا آپ جنائیدا۔ امرت کولا آپ بھراونا، نا بھی جھرنایا اک وکھانیدا۔ لکھ چوراسی بھل بھلواری مات بھل ایکا کھلاونا، رت بسنتی آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھانیدا۔ برہما وشن شو سن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ جگ چوکڑی مٹے نشان، تھر کورے رہن نہ پایا۔ گر اوتار پیر منگن ایکا دان، پُرکھ ابناشی نام وست جھولی پایا۔ آنت مٹدا جائے سب نشان، پنچ تت چولا کورے دس نہ آیا۔ ایش جیو جگدیش ----- پاربرہم کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سنجگ تریتا پنڈھ مکایا۔ دوپر انتم آئی ہان، کجک اپنا روپ وٹایا۔ چاروں گنٹ اٹھیا جو دھا سوربیر بلوان، کالا سو ساتن جھہایا۔ نال ملایا پنچ شیطان، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ثابت رہن نہ دیوے کسے ایمان، جگت و دیا رہی گر لایا۔ چوداں و دیا ہوئی خیران، چوداں طبقات پردہ آپ ہلایا۔ چوداں لوکاں جانے کھیل سری بھگون، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دھر فرمان۔ جگ چوکڑی پارکنار، نو نو آپ کرائیا۔ ست ست نہ کورے سہارا، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ بودھ اگادھی شبد جیکارا، برہم برہمادی ناد و جائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا اک خدایا۔ مقامے حق وسے سانجھیا را، پروردگار نور الاہیا۔ وشن برہما شو ہر کا کھیل اپرا، آنت بھیو نہ کورے جنایا۔ بے آنت بے آنت بے آنت گائن گر اوتارا، بھگونت بھگت سنت بیٹھے دھیان لگایا۔ وسنہارا سچھنڈ دھام محل اٹل

اُج منارا، سو پُرکھ نرنجن اک اکھوائیا۔ کجگ انتم لے اوتارا، نہکھنکا ناؤں رکھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سارا، رُو سس اپنی کرن جوت
 چکائیا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس گن گندھرب دے ہلارا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ لوک مات ویکھے ویکھنہارا، نُو نورانہ ڈگمگائیا۔ راج راجاناں شاہ
 سلطاناں کرے خوارا، سیس تاج نہ کوئے لکائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، نردھن سردھن ویکھے تھاوں تھانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک
 سہارا، درگھر ساچا اک سمجھائیا۔ پُرکھ اکال ایکا ایشٹ اینکارا، دوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیا۔
 کجگ ویلا انتم آونا، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ وشنوؤں تیرا میل ملاونا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ برہمے تیرا برہم پرگٹاونا، پاربرہم اپنا پردہ چکائیندا۔ شکر تیرا
 ترسول تیرے ہتھوں سٹاونا، انتم تیرا پندھ مکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاون، ستاں دیپاں چرناں ہیٹھ دباکھیندا۔ خالق خلق ویکھ وکھاون، جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش آپ سٹاونا۔ سچ سندیش جنایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ وشن برہما شو تیرا پندھ دے مکھایا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ
 بنے رہے ملاح۔ لیکھا لیکھے لئے لگایا، لیکھا لکھنہارا سچا شہنشاہ۔ کجگ انتم ویس وٹایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ روپ رنگ رکھ نظر کسے نہ آیا، پنچ تت
 گھاڑن نہ لیا کوئے گھڑا۔ برہم پاربرہم اپنی گود بہایا، سر اپنا ہتھ لکا۔ وشنوؤں تیرا سنگ نبھایا، کیتا قول پورا دے کرا۔ شکر تیرا پندھ مکھایا، انتم سنسا
 دے گوا۔ تیاں وچولا بن کے آیا، آد جگادی سچا شہنشاہ۔ سیس جگدیش تاج سہایا، تخت نوآسی اک اکھوا۔ کجگ کوڑ کڑیا را ڈیرہ ڈھایا، چار کنت سرشت
 سبائی رووے مارے دھاہ۔ اٹھسٹھ تیر تھ نہ کوئے سہایا، جمنا گنگا سستی گوداوری کر کر بیٹھی نہ۔ گر در مندر مسجد اگن تپایا، ساتک ست نہ سکے کوئے
 ورتا۔ سادھاں سنتاں کنت بھگونت نہ کسے ہنڈھایا، نار دُہاگن کھلے کیس رہی وکھا۔ ہر مندر اندر ڈیرہ کسے نہ لایا، سنگر بنے نہ کسے ملاح۔ مایا متا موہ
 ودھایا، آسا ترشا گھر گھر بیٹھی پیسہرا ڈاہ۔ متمکھ جیواں کایا سالو اک رنگایا، کالا رنگ چڑھایا نال ملائی سواہ۔ ساچا چند نظر نہ آیا، نو کھنڈ پر تھی اندھیرا
 گیا چھا۔ راج راجان رہے گر لایا، اچی اپنی بانہہ اٹھا۔ انجیل قرآن دے ڈھایا، پیر دستگیر پلا سکے نہ کوئے پھڑا۔ کایا نجات نہ کوئے دواہا، مکھ نقاب نہ
 سکے کوئے اٹھا۔ آب حیات بھر پیالہ نہ کسے پیایا، سنگ محمد چار یار بیٹھے نین شرما۔ اللہ رانی نیتز نین نہ کوئے اٹھایا، اچی کوک کوک ایکا تکتے تیرا راہ۔

کلجک جیواں جھوٹھی کریا موہے جلایا، صدی چوڑھویں لگی تتی بھاہ۔ وشن برہما شو تیرا لیکھا دے مکایا، جس تیری بنت لئی بنا۔ لوک مات ویکھ دکھایا،
 ویکھنہارا اک خدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگا جگنتر آپے جانے اپنا منتر، نمودیو واستک روپ بنے
 بے پرواہ۔ وشن برہما شو رکھنی آس، ہر ایک اکھر درڑایا۔ کلجک انت بُجھائے پیاس، پیا پریتم دیا کمایا۔ نرگن جوت کرے پرکاش، پر م پُرکھ وڈ وڈیایا۔
 گھٹ مندر پائے راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہارا پون سواس، اندر مندر کھوج کھجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل آپ رگھرایا۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، نرگن نرگن جامہ دھار۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی کر وچار۔ سرتی شبد میل ملائیندا، میل
 ملائے ناری کنت بھتار۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، سچ سوانی کر پیار۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، کرپا کر پہلی وار۔ اپنی اکھ کہانی آپ سنائیندا، انخ
 شبد سچّی دھنکار۔ ہر کاناؤں چھٹی راگ بھیو نہ پائیندا، اچی کوک کوک کرن پکار۔ وید پُران سرب جس گائیندا، چار جگ بے جیکار۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھے نرکار۔ اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھ، جگ جگ اپنے نام کرے وڈیایا۔ کلجک انتم رسنا جہوا پڑھ پڑھ ہر کا نام
 رہے دس، ہر نام نہ کوئے ملائیا۔ جگت مندر بہہ بہہ رہے ہس، کایا مندر سو بھا کوئے نہ پائیا۔ تیر تھ تھائیں پینڈا مکاوندے رہے نس نس، گھر امرت جام
 نہ کوئے پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جنائے اپنا جس، سو جن ملے وڈیایا۔ ہر جس بھگتاں آپ سمجھائیندا، جگا جگنتر کار۔ سر اپنا
 ہتھ رکھائیندا، پُرکھ اگتا ایکنکار۔ کوٹن کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا، پورب کرماں لئے وچار۔ مائس مائکھ اپنے لیکھے لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جس بخشے چرن پیار۔ چرن پیار مستک دھوڑ، گرگھ ورلے لکا لائیا۔ چتر سنگھٹ بنائے مورکھ موڑھ، آپ اپنی بو جھ بُجھائیا۔ ناتا توڑے کوڑو
 کوڑ، سچ سچ دے وڈیایا۔ گرگھ سجن داتا سور، سور پیر آپ اکھوائیا۔ جس جن بخشے اپنا نور، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ انتم کلجک گر سیکھاں گھر گھر دکھائے کوہ
 طور، گر سیکھ موسیٰ روپ وٹائیا۔ پرگٹ ہو یا حاضر حضور، ہر کی پوڑی دے چڑھائیا۔ اپنا لہنا دینا مکائے ضرور، زیر زبر نہ کوئے روپ مٹائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہر جن آپ اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ انتر آتم درس دکھایا، در دوار کر

پروان۔ جگت ترشنا بھکھ مٹایا، اک دکھایا سچ نشان۔ کاہنا کرشنا اپنا روپ جنایا، رام روپ سری بھگوان۔ نانک گوہند کھیل کھلایا، عیسیٰ موسیٰ چتر سُبجان۔
 سنگ محمد نور دھرایا، چار یاری ہو مہربان۔ عالمین اک خدایا، خالق کھیلے کھیل مہان۔ رام نام اک سمجھایا، آتم پر ماتم سچ گیان۔ منتر نام ست درڑایا،
 ایک منتر ویکھ دکھان۔ واہ واہ گرو فتح گجایا، گر بن کوئے نہ اترے پار وچ جہان۔ کلجک اتم پاربرہم پت پر میثور گر سکھاں پورب لہنا دئے چکایا، نرگن
 سرگن ویکھے آن۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے کرایا، ایک بخشے چرن دھیان۔ رائے دھرم نیڑ نہ آیا، چتر گیت ہوئے حیران۔ لاڑی موت نہ لئے پر نایا، جس سر
 ہتھ دھرے بھگوان۔ نہکرمی اپنا کرم کمایا، گر سکھاں دیوے جیا دان۔ اپنی سرتی اپنے شبد ملایا، سرتی شبدی ایک گھر مکان۔ ساچے مندر آپ وسایا، آتم
 سیجا مار دھیان۔ گرگھ ست سرور آپ نہایا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم کر پچھان۔ کلجک انت پچھان، جگ جگ وچھڑے
 میت۔ وشن برہما شو ہر کھیلے کھیل دو جہان، ایک گاؤن سہاگی گیت۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی ویلا آیا ہان، نہ کوئی ساک سجن سین دسے میت۔ اندھیرا
 ہو یا ساچے بھان، پرکاش دسے نہ کوئے اندھ۔ کوڑ گڑیاریے چاروں کُنٹ اپنا رنگ دکھان، جیواں جنٹاں ویکھے نیت۔ پرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اتم
 کلجک کرے کھیل مہاکال، کال کل ہوئے ادھین۔ ویلا انت جنت پچھتان، برہم تڑھے بن پاربرہم جوں جل میں۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہکرنک نرائن نر، لیکھا چکائے برہما وشن شو تینوں تین۔

بندے سارے رب دے، کوئی نہ کہے میرا۔ دو جہان کرے کم جھب دے، میٹے جگت جھیرا۔ فوجی فوجیاں نال پھدے، پرکھ ابناشی کرے
 گھلا ویہڑا۔ لیکھا جانے آر پار ہوئے حد دے، نو کھنڈ پر تھی ویکھے ایک کھیڑا۔ اک دوجے نوں پئے سد دے، ویلے انت بنھے کون بیڑا۔ اتم اپنا گھر آپے
 چھڈ دے، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ پر تھی لائے اک اُکھیڑا۔ کاگو کانگ چڑھے ہر، چار کُنٹ دہانیا۔ ویہہ سو چوداں بکرمی
 پندراں کتنک بائی سو کوس ویکھیا ایک گڑھ، روالسر لیکھ لکھانیا۔ اپنی واری آپے جان جھڑ، ایک شمع اگن جلائی۔ اک دوجے دا پھرن لڑ، پلو گنڈھ نہ کوئے

وکھائیآ۔ جس گھاٹن لیا گھڑ، سو بھانڈا بھنّ وکھائیآ۔ فوجی فوجیاں نال سدا لڑن، دوجی اور نہ کوئے سکھلائیآ۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی خاکی خاک وکھائیآ۔ اک دوجے اگے جان اڑ، میل ملاپ نہ کوئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کر، کھیا لیکھا پورا دئے کرائیآ۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی چندا سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر ★

حکے اندر کھیل نرنکار، آد جگاد کرایا۔ حکے اندر آپے آپ ہوئے سرجنہار، آپ اپنا حکم منایا۔ حکے اندر کھنڈ برہمنڈ کر تیار، لوآں پُریاں بنت بنایا۔ حکے اندر روس اُجیار، حکے اندر منڈل منڈپ دئے سہایا۔ حکے اندر جوتی شبدری دھار، حکے اندر نروریر نرکار پُرکھ اگم اپنی کھیل کھلایا۔ حکے اندر شاہ بھوپ بن سکدار، تخت نواسی سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ حکے اندر راؤ رنگ بن بھکھار، در درویش الکھ جگایا۔ حکے اندر جودھا سورپیر داتار، دو جہاناں ویس دھرایا۔ حکے اندر ست ستوادی کرے کرائے ساچی کار، کرتا پُرکھ سیو کمایا۔ حکے اندر گُپت ظاہر، اندر باہر، اپنا پردہ آپ رکھایا۔ حکے اندر وشن برہما شولے اُبھار، بنس سرنسا روپ وٹایا۔ حکے اندر اپنی اچھیا ترے گن نار، ترے گن اتینا آپ رکھایا۔ حکے اندر تتوت کر پسار، حکے اندر پار برہم برہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ حکے اندر دھرت دھول آکاش، حکے اندر پرکاش پرکاش آپ وکھایا۔ حکے اندر لکھ چوراسی دئے سہار، حکے اندر گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ حکے اندر ناد اناد سنائے ڈھر فرمان، شبد بودھ اگادھی آپ الایا۔ حکے اندر رہے وساد، وسادی اپنا روپ چھپایا۔ حکے اندر اپنا کرے لاڈ، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ حکے اندر لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنی کل ورتایا۔ حکے اندر الکھ اگوچر اگم اپار، نرگن سرگن دئے آدھار، سرگن نرگن اپنا روپ درسایا۔ حکے اندر گر اوتار، حکے اندر جگ جگ بندھن پایا۔ حکے اندر بھگت بھگونت پاوے سار، حکے اندر سنت ساجن لئے ملایا۔ حکے اندر گرگھ گر گر ایکا بخشے سچ پیار، سچ سچ ناتا جوڑ جڑایا۔ حکے اندر جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، حکے اندر اُچے ٹلے پربت رہیا سہایا۔ حکے اندر سمنند ساگر وہائے دھار، حکے اندر جل تھل مہیئل

اپنا رُوپ سمايا۔ حکمے اندر شاہ پاتشاہ بنے سکدار، حکمے اندر خاکی خاک خاک دکھایا۔ حکمے اندر شاستر سمرت وید سنائے ساچی دھار، حکمے اندر اپنا بھيو آپ جنایا۔ حکمے اندر کرے شنگار، حکمے اندر پردہ اک رکھایا۔ حکمے اندر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر تیار، حکمے اندر اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ نبھایا۔ حکمے اندر من مت بدھ دئے آدھار، حکمے اندر اپنی اپنی انس اپنا رُوپ وٹایا۔ حکمے اندر نام کھنڈا چنڈ پر چنڈ کٹار، برہمنڈ کھنڈ آپ چکایا۔ حکمے اندر تیر ترکش کمان، چلہ بھٹھا آپ رکھایا۔ حکمے اندر چار کُنٹ دہ دشا پھرے بیابان، حکمے اندر آسن سنگھاسن رہیا سہایا۔ حکمے اندر بنیا رہے بال انجان، حکمے اندر نوجوان اپنا بل رکھایا۔ حکمے اندر آپ جھلائے اپنا سچ نشان۔ ست ستوادی ہتھ رکھایا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی مندرا رہیا آن، آپ اپنا سپس جھکایا۔ حکمے اندر دیندار رہیا دان، حکمے اندر جھولی رہیا بھرایا۔ حکمے اندر ہندار رہیا قربان، حکمے اندر سپس جگدیش بھیٹ دکھایا۔ حکمے اندر تیر تھ ت جگت اشان، حکمے اندر دُرمت میل دھوایا۔ حکمے اندر چوڈاں ہٹ مکان، حکمے اندر چوڈاں لوک چوڈاں طبق بیٹھے راہ تکایا۔ حکمے اندر حکم فرمان، فرمان حکم ویکھ دکھایا۔ سب توں باہر اک بھگوان، آد آنت سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے دھارا رُوپ دھرایا۔ زرگن سرگن کھیل مہان، سرگن زرگن ایکا گھر بہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ جگا جگنتر ورتے بھانا، کلجک ویلا وقت سہائیندا۔ زرگن پھرے زرگن بانا، زرگن اپنا بل رکھائیندا۔ سرگن کرپا کر نہ بنے انجانا، جو بن جگت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ آد آنت ایکا رُوپ سمانا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، آون جاون اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ آد پُرکھ آد شبد جنایا، حکمی حکم ورتار۔ زرگن سرگن ویکھ دکھایا، جگا جگنتر کار۔ جگ چوکڑی ویس وٹایا، گر شبد رُوپ اوتار۔ کلجک انتم بھيو گھلایا، زرگن جوت کر اُجیار۔ اپنا پردہ دئے اُٹھایا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ بے آنت بے آنت چار جگ جس رہے گایا، آنت اپنا دتے آپ کرتار۔ سب نوں رکھدار رہیا ہیٹھ چھایا، سمر تھ پُرکھ سچی سرکار۔ گھلدار رہیا بن کے دائی دایا، سیوک سیوا کرے اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ورتے سچ ورتار۔ اپنا حکم جنائیندا، دُھر فرمان اگم۔ اپنی سیوا آپ لگائیندا، آپ دکھائے اپنا کم۔ لوک مات

ویس وٹائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ مات گکھ نہ ڈیرہ لائیندا، پون سواس نہ لئے دم۔ جیو جہان نہ ناؤں رکھائیندا، ہرکھ سوگ نہ خوشی غم۔ ایک اپنا ڈنک
 وجائیندا، پنج تت نگارہ ویکھے کایا جم۔ ایک اپنا نور اُچھائیندا، نانا توڑے سورج چن۔ ایک اپنا ظہور وکھائیندا، شاہ تور بیڑا بٹھ۔ شاہ غفور آپ اکھوائیندا، تنبور
 رباب وجائے تن۔ حاضر حضور ویس وٹائیندا، اپنا حکم آپے من۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ حکم مٹیا ہر
 نرنکار، ویلا وقت آپ سہائیا۔ حکمے اندر ہو تیار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ حکمے اندر سچ سنہیہڑا دیندا رہیا ساچا یار، متر پیارا بن بن ماہیا۔ گوہند کوک
 کوک گیا پکار، کلجگ اتم آوے سچا شہنشاہیا۔ نہکلنک اپنا ڈنک کرے اُجیار، میرا بنک دے سہائیا۔ میں چھوٹا بالا کرے پیار، پتا پوت اک وڈیائیا۔ اپنا
 سوہلا گائے اینکار، سو پُرکھ نرنجن آپ سٹائیا۔ ہولا کرے سرشٹ بھار، درشٹ ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا
 سچ سندیش، گرگر شبدی گیا سمجھائیا۔ اپنا بھانا ہر سمجھایا، گر گوہند کر تیار۔ حکمے اندر ویس وٹایا، کل کلکی لئے اوتار۔ وید کتیب بھیو کسے نہ آیا، پڑھ
 پڑھ تھکے جیو گوار۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، انت کنت ہر نرنکار۔ اپنا حکم آپ ورتایا، شاہ پاتشاہ بن سچی سرکار۔ اپنا تاج سیس ٹکایا، تخت نواسی
 اینکار۔ اونکار ویکھ وکھایا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ سنت سہیلے لئے ملایا، گرگکھ ساچے کر پیار۔ گر سیکھ ایک حکم درڑایا، سوہنگ شبد بھگت جیکار۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت جوت جوت جوت جوت چتکار۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہرچرن سنگھ درشن سنگھ دے گرہ دھیر پُر دلی ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ راج راجانا، اگم اگمرا اگمرا دھام سہائیندا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اجونی رہت جودھا سور پیر ملی بلوانا، تخت نواسی
 ساچے تخت سوہا پائیندا۔ آد جگاد جگاد جگنتر کھیلے کھیل دو جہاناں، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی دھار چلائیندا۔ ناؤں نرنکارا شبد ترانہ آپ اپائے سری
 بھگوانا، سچھنڈ نواسی تھر گھر دوارے اپنا منگل گائیندا۔ ست سروپی ست ستوادی اک نشانہ درگاہ ساچی آپ جھلانا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، آد جگاد سمایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل مہانا، زرنجن زرویر آپ کرایا۔ ایککارا وسنہارا سچکھنڈ مکانا، چھپر چھن نہ کوئے جُھہایا۔ آد زرنجن جوتی نور ڈمگانا، نورو نور نور سمایا۔ ابناشی کرتا شاہو بھوپ وڈ سلطانا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سری بھگوان در درویش بن دربانا، الکھ زرنجن اپنی الکھ جگایا۔ پاربرہم دیونہارا ساچا دانا، وست امولک اپنی جھولی آپ دکھایا۔ ایکا ناؤں کر پردھانا، آپ اپنالئے پرگٹایا۔ ایکا شبد ایکاناد ایکا ڈھنکارا، ایکا راگ لئے الایا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، دھر درباری آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھٹن بھٹن ہار سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، اپنی سچ آپ ہنڈھایا۔ آپے کرتا پُرکھ کر نیہار، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ آپے جانے ساچی دھار، دھار دھار وچ پرگٹایا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، شبد رُپ انُپ دکھایا۔ اپنی اچھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا اک رکھایا۔ اندر باہر گپت ظاہر، زرنجن میللا زرنجن زرنجن ویکھ دکھایا۔ زرنجن چیللا سوہے بنک دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ بے عیب خدا پروردگار، نور نورانہ ڈمگانیا۔ مقامے حق سانجھ یار، اُچ منارا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلایا۔ انہو کھیل کھلایا، اک اکلایا۔ محل اٹل اچل سو بھاپائیندا، سچکھنڈ سچے دوار۔ زرنجن اپنا رُپ آپ دھرائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ وشن برہما شو ایکا رنگ رنگائیندا، ایکا اندر مندر کر پیار۔ ایکا نام بندھن پائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل سچے دربار۔ ترے گن ترے ترے دھار، ہر ساچا آپ چلایا۔ آپے و سب توں باہر، بھو کوئے نہ پائیا۔ ایکاناد شبد ڈھنکارا، راگی راگ آپ الایا۔ ایکا جوت زراکار، زرویر ڈمگانیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھایا۔ ایکا گن شبدی بندھن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا ڈوری ایکا تندن، ایکا گنڈھ پوائیندا۔ ایکا شبد ایکا چھندن، گیت گو بند اک الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ برہما وشن شو گھاڑن گھڑ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ اندر آندر آپ وڈ، بھو ابھید چکائیندا۔ زراکار زراکار زراکار آپ

پھڑائے اپنا لڑ، در گھر ساچے میلا آپ ملائیندا۔ اپنی وِ دیا آپے پڑھ، نش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد
تت گیان، دیونہارا گن ندھان، ست پُرکھ نوجوان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ساچا منتر نموست، پاربرہم آپ جنائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی وت،
بُھل بُھلوڑی آپ مہکائیا۔ سری بھگوان سرب کلا سمرتھ، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ آد نرنجن ایک دیوے اپنی وتھ، جوت نرنجن ونڈ ونڈائیا۔ اینکار مہما
گائے آکتھنا اکھ، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا گھٹ گھٹ، اپنا نور اپنے وِچ لکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن در گھر ساچے سوہے سپس جگدیش
تاج رکھ، تخت نواسی شاہو شاباشی ابناشی کرتا بے پرواہ اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو بہائے در، سچ
سندیش اک سنائیا۔ برہما وشن شو اُپا، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ ایک حکم دے سنا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ ساچی سیوا آپ لگا، سیوک سیوا اک رکھائیندا۔ اپنا
انک آپ جنا، اپنا بنک آپ دکھائیندا۔ اپنا در آپ دکھا، وشن وشنو در بہائیندا۔ واستک اپنا بھو کھلا، برہمانا دُھن و جائیندا۔ برہما ویتا آپ الا، آپ اپنا
راگ سنائیندا۔ چارے ویداں مارگ پا، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش دیوے ہر، آد پُرکھ اپنا حکم آپ
جنائیندا۔ حکم جنائے دُھر فرمانا، برہما وشن شو بُھل نہ جائیا۔ پاربرہم پت پر میثور ایک رانا، آد جگاد ساچے تخت سو بھاپائیا۔ جگ جگ منائے بھانا، سد
بھانے وِچ رکھائیا۔ ایک دیوے وست دانا، داتا دانی جھولی پائیا۔ ترے گن مایا بٹھے گانا، وست امولک آپ رکھائیا۔ پنج تت تت نشانہ، اپ تیج وائے
پر تھی آکاش اپنا انک دکھائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، ایک راگ الا ئیا۔ وشنو ویکھے تھاوں تھانا، تھان تھنتر ویکھنہار ہو جائیا۔ برہمے برہم اک پچھانا،
پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ شکر سنیا اک فرمانا، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ تئاں وچولا ہر بھگوانا، دوسر کوئے بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سچ سندیش نرنیش اینکارا ہر کرتارا، اپنا آپ سنائیا۔ سچ سندیش سنائیندا، کرپا ندھ گن ندھان۔ ترے گن اپتا ترے ترے آپ جنائیندا، لیکھا جانے دو
جہان۔ جگ چوکڑی سیو دکھائیندا، لکھ چوراسی دیوے دان۔ نو نو اپنا روپ دکھائیندا، دہ دشا کر پردھان۔ پر تھی آکاش کھیل کھلائیندا، گگن منڈل اک
نشان۔ لو آں پُریاں ونڈ ونڈائیندا، جو دھا سور بیر ملی بلوان۔ چارے کھانی جھولی پائیندا، انڈج جیرج سیتج اُت بھج دیونہار اک بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے وڈ مہربان۔ لکھ چوڑاسی وست امولک، ہر جھولی آپ بھرائیندا۔ تیاں دکھائے ایکا گولک، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ دھام اولڑا اک اڈولت، آد جگاد نہ کوئے ڈلائیندا۔ اپنا ناؤں سنائے انبولت، بولنہارا دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک دکھائیندا۔ ساچی سیوا چاکر خاک، برہما وشن شو سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کھولیا تاک، ترے ترے اپنا مول چکایا۔ بن لکھن پڑھن اپنا سنایا بھوکھت واک، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ جگ چوکڑی بیت رہے سہنجن ساک، گیڑا اپنا آپ گڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر فرمانا اک سنایا۔ لکھ چوڑاسی کھیل کھلاؤنا، وشن برہما شو دے وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھاؤنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اندر ڈیرہ لایا۔ ایش جیو جگدیش اپنا رنگ رنگاؤنا، برہم پاربرہم اپنا روپ وٹایا۔ گھر وچ گھر آپ سہاؤنا، دپیک جوت کر رُشٹایا۔ گھر وچ نادشبد و جاؤنا، ڈھن آتمک اک شنوایا۔ گھر وچ امرت جام پیواؤنا، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ گھر وچ ٹیڈھی بنک دکھاؤنا، ڈونگھی بھوری اندھیرا چھایا۔ گھر وچ پنچم منگل گاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھایا۔ گھر وچ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار چھپاؤنا، مایا ممتا نال رلائی۔ گھر وچ ہوئے ہنگتا گڑھ بناؤنا، آسا ترشادے وڈیایا۔ جگا جگنتر ویس وٹاؤنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ دکھایا۔ شبدی گر آپ پرگٹاؤنا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھایا۔ وشن برہما شو جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ آد پُرکھ رچیا تیرا کاج، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد اگئی دتی دات، وست امولک جھولی پائیندا، نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، ایشٹ دیونہ کوئے منائیندا۔ اک اکل پُرکھ سمرتھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تھم آپ سمجھائیندا۔ ساچا تھم سننا ہر جنائے، جانہار اک اکھوایا۔ لکھ چوڑاسی جھولی پائے، ترے گن میلا سچ سُبھایا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائے، چارے کھانی نال اٹھایا۔ چارے بانی بودھ کرائے، چار ورن اک سرنایا۔ سنجک تریتا دواپر کلجک ونڈ ونڈائے، آپ اپنا بندھن پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیڑا اک رکھائے، چار گنٹ دہ دشا آپ بھوایا۔ گر اوتار بھیس وٹائے، نر ہر ہری نرائن نرگن اپنا روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت آپ پڑھائے، اپنا اکھر آپ سمجھایا۔ سنت کنت آپ ملائے، درگھر میلا سچ سُبھایا۔ گرگھ گر گر لیکھے لائے، جگا جگنتر سیو

کمائیا۔ گرسکھ ایکا در دکھائے، ہر چرن سرن سچی سرنائیا۔ نو نو چار دیکھنہارا تھاؤں تھائے، نو کھنڈ پر تھی اپنا پردہ لایا۔ نو در دیکھ دکھائے، چار گنٹ کر
 رُشنائیا۔ جگا جگنتر اپنی دھارا اپنے وچ چھپائے، دس کسے نہ آئیا۔ گر اوتار رسنا جہوار ہے سنائے، ہر ہر رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائندا۔ نو نو چار جھلنا اک نشان، لوک مات آپ جھلایندا۔ کلج
 انتم کھیل کرے مہان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ شبد کھنڈا تیز کرپان، برہمنڈاں آپ چکائندا۔ پائے ونڈاں دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 چرناں ہیٹھ دبانندا۔ سورا سربگا نوجوان، ست مردنکا ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت کنت بھگونت اپنے ہتھ رکھائندا۔
 کلج ویلا انتم آؤنا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی سرب گراؤنا، جیو جنت سادھ سنت دین ڈھائیا۔ گنی تت نہ کسے بُجھاؤنا، امرت میگھ نہ کوئے
 برسائیا۔ ورننا برناں بھیڑ بھڑاؤنا، چار اٹھاراں سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سندیش اک
 سنائیا۔ سچ سندیش ہر سنائندا، پار برہم بے انت۔ برہما وشن شو تیرا پندھ دکھائندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ چار انت۔ نرگن انتم اپنا ویس وٹائندا،
 پورن جوت دھر بھگونت۔ گر اوتار اپنے کھاتے پائندا، لیکھا جانے کلج سنت۔ اپنی گاتھا آپ سنائندا، آپ بنائے اپنا منت۔ پچھلا لیکھا لیکھ مکائندا،
 ناتائے جیو جنت۔ جاگرت جوت اک جگائندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آنت۔ آد انت کھیل کھنڈا، خالق خلق روپ
 بھگوان۔ کلج انتم ویس وٹنڈا، جودھا سور پری بلوان۔ نام کھنڈا اک چمکنڈا، لوآں پُریاں دیکھے مار دھیان۔ وشن برہما شو سیس جھکنڈا، چرن
 دھوڑی خاک مگے دان۔ کلج کوڑا نیز رو رو نیر وھنڈا، چار گنٹ ہوئے حیران۔ شاہ سلطاناں خاک ملنڈا، نہ کوئی دیسے راج راجان۔ سادھاں سنتاں
 پردہ آپ اٹھنڈا، اندر گلیا نگاہبان۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی سرب جس گونڈا، گا گاتھا جیو جہان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کرے کھیل سری بھگوان۔ کلج ویلا انتم سہاؤنا، وشن برہما شو جنایا۔ نہکلنکا جامہ پاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے
 دکھایا۔ لکھ چوراسی بھیو چکاؤنا، دئی دوتی پردہ دے اٹھایا۔ اپنا ناؤں آپ دھراؤنا، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم انگ لگاؤنا، نرگن نرگن دیکھ

و کھایا۔ چار ورن نو کھنڈ پر تھی ستاں دیباں ایکا ڈھولا ساچا گاؤنا، دوسر اور نہ ونڈ ونڈایا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ میٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن اپنا بل وکھایا۔ جگت دلدر جائے لٹھ، سنساروگ رہے نہ رانیا۔ کرپا کرے پڑکھ سمرتھ، دین دیناں انا تھاں ہوئے سہانیا۔ پچھلا پورا کرے گھاٹ، آگے دست اموک اک ورتانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سوگ دے گوانیا۔ ملے دھن جگت خزینہ، نام نامہ آپ ورتانیدا۔ ترے گن مایا ہوئے ادھینا، ترے ترے اپنا رنگ وکھانیدا۔ ایکا ہر رسنا جہوا چینا، ترشنا بھکھ سرب مٹانیدا۔ کایا چولی چڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جانیدا۔ آتم شانت کرے ٹھانڈا سپینہ، مقروض قرضہ نہ کوئے وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میل ملائے جوں جل مینا، میناں جل اپنا روپ وکھانیدا۔ دھیرج دھیر ست سنتو کھ دیوے دات، ست ستوادی آپ سمجھانیا۔ دکھ دلدر کایا اندر سگل وسورے جائن لاتھ، سنساروگ رہے نہ رانیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گاؤنا گاتھ، پنچم پنچ پڑھانیا۔ ملے نام ایکا ہاٹ، ونج ونجارا دے کرائیا۔ ساچا سکھ وکھائے ساتھ، تن من اپنے رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دھرواس اک سمجھانیا۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۸ پکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھاؤنی ★

ہر کانوں ساچا کھنڈا، سو پڑکھ نرنجن آپ اپانیدا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں پائے ونڈاں، جگا جگنتر ویس وٹانیدا۔ لیکھا جانے جیرج انڈاں، اُتھج سیتج بھيو چکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ہر پڑکھ نرنجن آپ اپانیا۔ سکھنڈ نواسی سکھنڈ بیٹھ سچے دربار، تخت نواسی اپنی دیا کمانیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راج راجان اپنا بل دھرانیا۔ کرے کراوے ساچی کار، کرتا پڑکھ نرنجن نرویر اپنی کل آپ ورتانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ نام کھنڈا تیز پرچنڈ، ہر ساچا سچ جنانیدا۔ نوست

وندنہار وند، گرہ گرہ اپنا بھو چکانیندا۔ لیکھا جانے بندی بند، بندی چھوڑ ویکھ دکھانیندا۔ لیکھ اولا سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹانیندا۔ ہنگ برہم جانے آتم انند، پرمانند کھوج کھجانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا ناؤں اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ساچا کھنڈا کر تیار، ست ستوادی دیا کمائی۔ کلج کرے کھیل اپر اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ رُپ انوپ آپ وٹائی۔ دو جہاناں بن شاہ پاتشاہ، سچ سِکدارا حکم سنائی۔ وشن برہما شو لئے جگا، سویا کوئے رہن نہ پائی۔ کروڑ تیتیساک سندیش دے سنا، سُرپت راجا اندنال رلائی۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر اپنی رچن رچائی۔ لکھ چوڑا سی گھٹ گھٹ واسی پُرکھ ابناشی ویکھنہارا ہنس کاں، کاگ ہنس کون رُپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھنڈا ہر نرنکارا، ایک ایک اپانیندا۔ آپے رکھے تھکیاں دھاراں، دو جہاناں ویکھ دکھانیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کرے کھیل اپر اپار، آپ اپر میر اپنی بنت بنانیندا۔ چتر بھج رُپ انوپ آپے ہوئے گپت ظاہرا، انھو اپنی کھیل کھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھڑگ ہتھ اٹھانیندا۔ ایک کھڑگ ساچی دھات، ترے گن اتتا آپ اٹھانیندا۔ کلج میٹے اندھیری رات، رین اندھیری آپ مٹانیندا۔ غریب بنائیاں چھے وات، شاہ سلطاناں خاک ملانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی چار ورن اٹھاراں برن اک سنائے ساچی گاتھ، انتر منتر آپ پڑھانیندا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، چوڑاں لوکاں پھول پھولانیندا۔ چوڑاں طبقات دیوے ساتھ، نورِ الہی ڈگمگانیندا۔ کلمہ امام پاکی پاک، پیر دستگیر شاہ حقیر ویکھ دکھانیندا۔ مقامے حق کھولے تاک، انا الحق اک آواز حق حقیقت آپ جنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے حجرے بہہ بہہ رہیا جھاک، سچ محرابے آسن لانیندا۔ سچ محراب ہر ہر آسن، پُرکھ ابناشن آپ لگائی۔ سچکھنڈ دوارے پائے راسن، گوپی کاہن آپ نچائی۔ آد جگاد جگا جگنتر اپنی پوری کرے آسن، آپ اپنا بل پرگٹائی۔ اپنا ناؤں رکھائے پُرکھ ابناشن، نہ مرے نہ جائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاشن، گگن گگنتر ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈیائی۔ ہر کا ناؤں تکھی دھار، ترے ترے مٹا آپ اپانیندا۔ وشنو دیوے اک ہلار، وشو واستک اپنا کھیل کھلانیندا۔ برہما ویتا پار برہم برہم کرے پکار، ہنگ برہم کھیل کھلانیندا۔ شکر نیتز نین چاروں گنٹ ویکھے وارو وار، ہتھ ترسول اک دکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے

خبردار، آلس نندرا سرب مٹائیندا۔ اک سنائے دھر فرمان، شبد سندیش سنائیندا۔ وشنوں تیرا ست بھنڈار، ست ستوادی ویکھ دکھائیندا۔ برہما تیرا لکھ
چوڑاسی برہم پسار، ایش جیو جگدیش آتم پر ماتم اپنا بھیو چکائیندا۔ شکر تیرا کر وچار، جو گھریا سو بھٹھے اپنی وار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ نناں وچولا ہر
نرکار، سچ سنگھاسن سو ہے سچا نرکار آپ منائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، برہما چار ویدکھ صلاحیندا۔ پُران شاستر سمترت وسے باہر، ہر کاروپ دس
کسے نہ آئیندا۔ آد پُرکھ اک اکلّا وسنہارا سچ مٹلا اچے ٹلے پربت پاوے سار، سمنڈ ساگر پھول پھولائیندا۔ کائنات ہوئے اُجیار، جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں ہر سمجھائیندا۔ ہر کا نام ست کٹارا، ست ستوادی آپ اپائیا۔ سبج تریتا دواپر کریا پار کنارہ، گر اوتار روپ دھرائیا۔ نو نو
چار ویکھے وارو وار، نو سو چرانوے چوکڑی جگ بھیو ا بھیو چھپائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے نیارا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے دکھائیا۔ دھرنی دھرت دھول
رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ بھگت بھگونت منگن منگ بن بھکھارا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ سنت کنت در درویش بنے دوارا، نیوں نیوں بیٹھے
سیس جھکائیا۔ گرکھ ویکھے میت مُرارا، متر پیارا کون اکھوائیا۔ گر سکھ چرن دھوڑ منگے خاک چھارا، چرن کول دھیان رکھائیا۔ منمگھ بنایا گرٹھ ہنکارا، کام
کرودھ لوبھ موہ ہنکار دوس رین کرے لڑائیا۔ آسا ترشلا لائے نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیا۔ مایا ممتا کرے خوارا، چاروں گنٹ دہ دشا رہیا بھوائیا۔ کلجگ
انتم کوکے اپنی وار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ نال رلایا محمدی یاراں، عیسیٰ موسیٰ دے گواہیا۔ اللہ رانی اک اکھاڑا، اپنا نام دے دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ
گھٹ واسی آپے ویکھے ویکھنہارا، درگاہ ساچی ساچے دھام بیٹھا آسن لائیا۔ کرے کرائے اپنی کارا، جگ جگنتر ساچی دھارا، لوک مات آپ چلائی۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں ساچات سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں ساچات، تتوت اک سمجھائیندا۔ ہر کا ناؤں ساچا رتھ، رتھ رتھو ہی آپ
چلائی۔ ہر کا ناؤں آد جگاد سدا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ پرگٹائیندا۔ ہر کا ناؤں لکھ چوڑاسی پائے نتھ، سُرتی شبدی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں راج
راجاناں شاہ سلطاناں در در گھر گھر ستھر دیوے گھت، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ ہر کا ناؤں ناتا توڑے تت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت
بڈھ بندھن کوئے نہ پائیندا۔ ہر کا ناؤں مہا جنائے اکتھنا اکتھ، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آئیندا۔ ہر کا ناؤں ایک مارگ دے دس، اوچ نیچ راؤ رنگ ایک

دھندے لائیندا۔ ہر کا ناؤں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ ساچا ناؤں تیز کرپان، کرپن اپنی آپ بنائیا۔ آد جگاد دیوے برہم گیان، پاربرہم وڈا شہنشاہیا۔ آتم انتر دکھائے سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ لیکھا جانے دو جہان، اون گون ترے بھون اپنا پردہ آپ چکایا۔ جگ جگ دیونہارا حکمی مہم مہم فرمان، سچ سندیش اک سنایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے جودھا سورپیر نوجوان، نہکناکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا رہیا اٹھایا۔ ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ دھرت دھول دے ہلا، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ نو نو پھیرا آپے پا، ست ست پنڈھ مکائیندا۔ نو نو گیرا دے دوا، چار کٹ آپ پھرائیندا۔ وہ دشا پنڈھ دے مکا، ساچا حصہ آپ ونڈائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملا، خاکی خاک آپ اڈائیندا۔ ایک نوبت دے وجا، نام مردنگ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ ساچا کھنڈا چمکے چمکے دامنگیر، دین دیال وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، ویکھنہارا پیر دستگیر بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے نظیر، عظیم نظیم نرگن اپنی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم انت دکھاؤنا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ نو نو لیکھا آپ جئاؤنا، بھو ابھید کھلائییندا۔ وشن برہما شو نال رلاؤنا، حکمی مہم آپ سنائیندا۔ وید اتھرن ایرا اکھ کھلاؤنا، دوسرین نہ کوئے جنائیندا۔ اللہ رانی کھ نقاب پردہ لاہنا، آپ اپنا ہتھ دکھائیندا۔ سنگ محمد چار یار کلمہ نبی اک درڑاؤنا، امام امامہ بھو مکائیندا۔ سچ سنہیہرا گھل در دوار آپ بہاؤنا، دھر دربارا اک سہائیندا۔ چوڑاں لوک چوڑاں طبق ایک وار کُنڈا لاہنا، زمیں اسماناں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ ایک نور ایک جلوہ آپ درساؤنا، عالمین اپنا رُپ دھرائیندا۔ ست یقین اک رکھاؤنا، یا مبین اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ہتھ کھنڈا لے ہر اٹھیا، کلجگ تیری انتم وار۔ ابناشی کرتا ایک اٹھیا، نرگن رُپ اگم اپار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہیا لگیا، انتم انت کنت ہوئے اجیار۔ لکھ چوڑاسی وچ شیر ایک بگیا، چاروں کٹ دے ہلار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رکیا، نہ کوئی ہوئے روکھار۔ کلجگ بوٹا انتم سکیا، لکھ چوڑاسی ہوئے خوار۔ وشنوں تیرا دانہ بگیا، خالی دے انت بھنڈار۔ برہم تیرا برہم تیرے نالوں رُٹھیا، پاربرہم نہ کرے پیار۔ شکر تیرا لچھٹیا، سرشٹ سبائی مارے مار۔ جگت سکدار جائے

لُٹیا، جو رُو زَر جائے ہار۔ اتم جوٹھ جھوٹھ منہ وچ پئے تھکیا، ہر کا ناؤں رسنا جہوانہ کوئے اُجیار۔ پت ڈالی نالوں ٹٹیا، اُنت کھڑے نہ پھیر گلزار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نو نو ویکھے ویکھنہار۔ نو نو کھنڈا نام چلایا، چار گنٹ جیکار۔ پُرکھ ابناشی اپنا وار آپ کرایا، آپے
 ہوئے ویکھنہار۔ شاہ سلطان بھیونہ آیا، راج راجان نہ پاوے سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، بیس اٹھ دئے ہلار۔
 بیس اک اٹھ، اک اٹھ کھیل کھلائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک میل ملائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک تیل چڑھائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک
 سجن سہیل مکھ چھپائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائیندا۔ بیس اک اٹھ، شبدی شبد شبد
 جیکار۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک رووے زارو زار۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک چار گنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، ساچا دسے نہ کوئے کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرے سچ و ہارا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی سچ و ہارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ویکھنہارا پاوے سارا، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ نو نو
 ویکھے چھہر دھارا، کروڑ چھیانوے سیو لگائیندا۔ سیوک سیوا جانے اپرا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ لکھ چوڑا سستی پیر پسارا، غفلت نیند نہ کوئے
 کھلائیندا۔ ہر کا نام نہ کرے کوئے پیارا، رسنا جہوانہ کوئے گائیندا۔ سرشٹ سبائی دُہاگن نار، کنت سہاگ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جو بن جوانی رہے دوس
 چارا، اتم سنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی بھیو جناؤنا، جن ساچے لئے
 سمجھائی۔ اتم اتر نرگن زرویر پُرکھ اکال اجونی رہت درس دکھاؤنا، دید شنید آپ کرائیا۔ شبد ناد انادی انخد دُھن اُچاؤنا، چھستی راگ مکھ شرمائی۔ امرت
 اتم ست پیالہ نَجھر جھرنا آپ جھراؤنا، امیوں رس ایکا مکھ سہائی۔ اندھ اندھیرا آپ گواؤنا، جوتی دپیک جوت جگاؤنا، نور نور کرے رُشائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اٹھ دئے سمجھائی۔ اک اِکلا اِکنکار، ایکا کھنڈا نام چکائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، تیجے لوچن ویکھ وکھائیندا۔ چوتھے پد
 بہے سچے گھر بار، پنچم میل ملائیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے آدھار، ستویں ست ستوادی اپنا بنک آپ اپائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسے باہر،
 اٹھ ت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کلجک اتم ویس وٹائیندا۔ اتم ویس وٹائے اول، دس کسے نہ

آئی۔ لیکھا جانے رانی اللہ، میاں محبوب ساچا ماہیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ اپنا روپ دکھائے اک بسملہ، بسمل کرے سرب
 خدائیا۔ اپنا نور اُچجائے اک ال لہا، الہی نور سچا شہنشاہیا۔ چوداں صدیاں کٹیا چھلا، مخلوق خلق خالق وچ سمائی۔ انت سنگھاسن سب دا ہلا، تھر کوائے
 رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کھیل کھلاؤنا، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ امام اماں روپ
 وٹاؤنا، عالمین بھین نہ آئیندا۔ محبان بیدو ناؤں دھراؤنا، بی خیر یا اللہ ایہہ سمجھائیندا۔ چوداں چوداں پنڈھ مکاؤنا، آپ اپنا مارگ آپے ویکھ دکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس اٹھاراں راہ تکائیندا۔ بیس اٹھاراں چڑھیا چا، سمت سمتی کھیل کھلایا۔ پاربرہم پت پر میشور لوک مات بنیا
 اک ملاح، نو نو بیڑا لئی چلایا۔ متمکھ جیو لکھ چوراسی دے بھلا، ساچا راہ نہ کوائے دکھایا۔ ہر بھگت بھگونت لئی اٹھا، نیتز گیان اک دکھایا۔ اپنی بوجھ
 دے بُجھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ ایکا دوجا بھو چکا، نر بھے اپنا درس کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت اٹھاراں کھیل کھلایا۔ سمت
 اٹھاراں چڑھے رنگ، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ شاہ سلطاناں کرے ننگی کنڈ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چار کنٹ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ اپنی ونڈے آپے ونڈے،
 ساچی سیمالئی بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس اٹھ اٹھاراں ویکھ دکھائیا۔ ویہہ سو اٹھاراں ونڈ ونڈا، کھرگ کھنڈا چکایا۔ دو دو میللا
 سہج سُبھا، گر چیللا بھین نہ رایا۔ اپنا کھیل آپ کھلا، خالق خلق رہیا ترسایا۔ اپنا تیر ترکش آپ اٹھا، آپے چلے رہیا چڑھایا۔ عرش فرش قرص ویکھے تھواں
 تھان، زمیں اسماناں پھیرا پایا۔ گرگھ ورلے لئی جگا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ سوچھ سروپی پرگٹ ہوائے سچا شہنشاہ، ساکھیات نظری آیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچا مارگ دے دکھایا۔ مہارج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، دھار سنسار سنسار دھار
 دھرنی دھرت دھول اپنے ہتھ رکھایا۔

☆ ۴ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُرا ضلع کرنال ☆

سو پُرکھ نرنجن سرب گنونت، اک اکلّا کھیل کھلایندا۔ آد جگاد مہما گنت، اکھ اگوچر اگم اتھاہ بھيو کوءے نہ پائندا۔ سچکھنڈ دوارا اینکارا تھر گھر ساچا رہیا سہا، نرگن نرویر پُرکھ اکال اجوئی رہت آسن لائندا۔ شبد اگئی ناد وجا، دُھر فرمانا سچا شہنشاہ، ناؤں نرنکارا آپ سنائندا۔ برہما وشن شو اُپا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، رُو سس پرکاش دھرائندا۔ ترے ترے میلا سچ سبھا، پنچم کھیل رہیا کھلا، لکھ چوراسی بندھن پائندا۔ ایش جیو جوت جگا، پاربرہم برہم ونڈ ونڈا، جوت نرنجن ڈگمگائندا۔ انحد شبد راگ الا، پنچم بہہ بہہ منگل گا، بنک دوارا آپ سہائندا۔ اپنا بھيو آپ کھلا، وشو سیوا اک جنا، برہما ویتا لے پڑھا، چارے ویداں آپ لائندا۔ نرگن نرنکارا ونڈ ونڈا، سنجگ تریتا دواپر کھجگ ناؤں رکھا، چارے کھانی لے اُچھا، انڈج جیرج اُتھج سیتج اپنے رنگ رنگائندا۔ چارے بانی بھيو کھلا، چارے ورنال دے سمجھا، چارے کوٹاں پھیرا پا، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ دو جہاناں ہو رُشنا، چوڈاں لوکاں دیپ جگا، نور نورانہ نور دھرائندا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، حکمی حکم لے ورتا، اپنے بھانے سد رہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی دھارا آپ چلائندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنونت، اک اکلّا کھیل کھلایندا۔ لیکھا جانے آد آنتا، آد آنت اپنا بندھن پائندا۔ دُھر دربارا ہر نرنکارا، لیکھا جانے پورن بھگونت، پاربرہم بے آنت اپنا کھیل کھلایندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا جیو جنت، جاگرت جوت ڈگمگائندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن جگا جگنت، ویس اولّا اک اکلّا دھرت دھول آپ دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایندا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، مہما کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ اینکارا صفت صلاح، صفت صلاحی وڈ رگھرائیا۔ آد نرنجن جوتی نور جوت رُشنا، دیا باقی نہ کوئی وکھائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ساچے تھاں، سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیا۔ سری بھگوان آپ اُٹھائے اپنا ست نشان، دو جہاناں آپ جھلائیا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے مار دھیان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اپنا کھیل کھلائیا۔ برہم برہم کر پردھان، لکھ چوراسی دیوے دان، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرائیا۔ ایکا شبد گن ندھان، متوت کر پردھان، لوک مات راہ وکھائیا۔ ناؤں نرنکارا گن ندھان،

ناد وجائے دو جہان، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اک اکلا بے پرواہیا۔ اک اکلا ایکنکارا، سچھنڈ نو اسی کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو بھر بھنڈارا، ترے گن پیتا اک تیتا ساچی سیوا لائیندا۔ لکھ چوراسی ہو اجیارا، گھٹ گھٹ اندر دیپک دیا آپ جگائیندا۔ شبد اناد انحد پتی ڈھکارا، اگم اگمرا آپ سٹائیندا۔ جگا جگتتر ساچی کارا، کرتا پڑکھ آپ کرائیندا۔ گر اوتار لے اوتارا، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ بھگتن دیوے نام بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہرا، گپت ظاہرا کھیل کھلائیندا۔ بخشنہارا چرن پیارا، چرن چرنودک مستک رکا دھوڑی دھوڑ لگائیندا۔ مایا ممتا موہ توڑ سنسارا، ہوئے ہنگتا روگ گوائیندا۔ ایک دیوے رس دیدارا، ایشٹ دیو ایک نظری آئیندا۔ ایک کھولے بند کواڑا، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ ایک میٹے اگنی تت وانہ لگے تتی ہاڑا، ساتک ست ست آپ کرائیندا۔ ایک پرکاش کرائے بہتر ناڑا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ اک وکھائے دھرم اکھاڑا، گرہ مندر اندر گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ایک ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر اچے ٹلے پر بت سمند ساگر دیکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت بنائے ہر جو ساچا لاڑا، سیس جگدیش اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگتتر پاوے سارا، نت نوت کر کر ہت، اپناروپ دھرائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا اٹھاراں بھار بنا سبت گھ شرمائیندا۔ ست سمندر مس رووے زارو زارا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ کاتب بنے نہ کوئے لکھارا، برہما وشن شوگر اوتار، جگ جگ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ہر، سچھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ ابناشی کرتا ہر بھگوان، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، ہر جن ساچے دیکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پچان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ آتم انتر دیوے برہم گیان، جگت بسنتر آپ بھجھائیندا۔ مایا ممتا موہ چکائے کان، گھر گھر وچ آپ رکھائیندا۔ گھر ٹھا کر ہو مہربان، گھر مندر سو بھا پائیندا۔ گھر بھگت بھگوت میلا ایک در کرے پروان، گھر رنگ بسنت رنگائیندا۔ بھل بھلو اڑی دیکھے آن، گھر گیت گو بند سٹائیندا۔ گا ونہار اک بھگوان، جگ جگ اپنی ریت چلائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر لیکھا جانے دو جہان، کھجگ انتم ویس وٹائیندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، باون اکھر اپنے وچ رکھائیندا۔ پینتیس اکھر جگت نشان، ایک ساتا اپنے انک لگائیندا۔ اک اکلا کھیل مہان، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیندا۔ ستاراں سال دیندا رہیا بیان، ستاراں اکھر نش اکھر روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی

انکڑا دیکھے وِج جہان، وید کتیب شاستر سمرت بھيو کوءے نہ پائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا وِیس وِٹائيندا۔ جُگ جُگ وِیس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ نرگن نرُور اک اِکلا، عقل کل اپنی آپ پرگٹائيندا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھلدھاری بھيو نہ آئيندا۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ تیرتھ جل تھلا، جل تھل مہیئل اپنی دھار وھائيندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پون پونا آپ سھائيندا۔ جُگا جُگتر سچ سندیش نر نریش شبد ترانہ ایکا گھلا، نام ستار آپ وھائيندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، دُسر اوٹ نہ کوءے وکھائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائيندا۔ ہر جن ملاوا آتم آتر، پُرکھ ابناشی آپ کرائيا۔ جس جن جنائے اپنا منتر، سو پُرکھ نرنجن ہوئے سھائيا۔ ہنگ برہم بھجھائے بسنتر، ترے گن اگن رہن نہ پائيا۔ لیکھا جانے جُگا جُگتر، جُگ کرتا سچا شھنشاھيا۔ کھجگ آنت بنائے بنتر، گھرن بھننہار پُرکھ سمرتھ اک اھوائيا۔ لہنا دینا چُکائے گگن گگنتر، گگن پاتالاں ویکھ وکھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل سچا شھنشاھيا۔ شھنشاھ سچا پاتشاھ، پاربرہم پر بھ آپ اھوائيندا۔ دو جھاناں بن ملاح، جُگ جُگ بیڑا آپ چلائيندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آلس نندرامات گوائيندا۔ ایکا اکھر آپ پڑھا، جگت و دیا پندھ مُکائيندا۔ ساچے پوڑے لئے چڑھا، چوٹھے پد آپ بھائيندا۔ تیجا لوچن دئے گھلا، نیتز نینا درس وکھائيندا۔ دُئی دوتی دئے مٹا، ایکا رنگ رنگائيندا۔ اک اِکلا ہوئے سہا، سوچھ سرُپی نظری آئيندا۔ پنچم میل لئے ملا، پنچم ناد دُھن سھائيندا۔ چھویں چھپر چھن ڈیرہ ڈھاہ، ست دوارے آپ بھائيندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں لہنا دینا دئے چُکا، لیکھا ہور نہ کوءے وکھائيندا۔ نو دوارے پندھ مُکا، جگت ترشنا بھکھ مٹائيندا۔ دسم دواری کُندا لاه، آتم برہم پاربرہم ویکھ وکھائيندا۔ دیا باقی آپ جگا، کملاپاتی سو بھائيندا۔ امرت جھرنا آپ جھرا، نچھر رس آپ وکھائيندا۔ ساچی سیجا آسن لا، سینگھاسن رُپ وٹائيندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، جگت و چھوڑا پندھ مُکائيندا۔ ساچا گھوڑا دئے وکھا، نام آسواک رکھائيندا۔ نیتز نیناں کسے دسے نہ، دوئے دوئے لوچن چيو جنت راہ تکائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن رکھے سد ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھائيندا۔ ہر جن ٹھا کر ہر ہر مینا، پاربرہم وڈی وڈیائيا۔ جُگ جُگ چلائے اپنی ریتا، جوگ جُگت اپنے ہتھ رکھائيا۔ کایا مندر وکھائے ٹھا کر دیہرا مندر مسیتا، گردوار چار کُنت ایکا نظری آئيا۔ ایکا رنگ

رنگائے ہست کیٹھا، اُوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان، شاہ پاتشاہ رکھے تھاؤں تھانیا۔ جن بھگتاں بنائے دھام انڈیٹھا، انڈیٹھ روپ وٹائیا۔ کایا چولی چاڑھے
 رنگ میٹھا، اتر کدے نہ جائیا۔ ہر جن ہر ہر میلا جوں راما سیتا، سرت سوانی شبد رنگ سمایا۔ کرے کھیل پت پت پُنیتا، پت پانی لئے ترائیا۔ مٹھا کرے
 کوڑا ریٹھا، جس جن امرت جام پیائیا۔ کلجگ آنت تپے انگیٹھا، چاروں گنت رہیا جلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر،
 جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم گنی انگیار، پنج ت رہیا جلائییا۔ نہ کوئی دیسے میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بچار، ہر
 ہر کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ نوست دھواں دھار، روس گھ شرمایا۔ تیرتھ تھ روون زارو زار، اچی کوکن دین دُہایا۔ مندر مسجد مٹھ نہ کوئی پیار، ساچا
 سنگ نہ کوئی نبھایا۔ لکھ چوراسی ناڑ بہتر ابلے رت، امرت میگھ نہ کوئی برسایا۔ رسنا جھوا پڑھ پڑھ جیو جنت گئے تھک، سنگر ست سروپ نظر کسے نہ
 آیا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا سویا ڈھک، جوٹھ جھوٹھ ڈنکا رہیا وجایا۔ سچ سچ نہ دسے کوئی بھلو اڑی پت، پت ڈالی نہ کوئی مہکایا۔ دُرمت میل نہ دیوے کوئی
 کٹ، ہوئے روگ نہ کوئی مٹایا۔ ہر بھگت ہر جن وِلا بیٹھا ستھر گھت، پُرکھ ابناشی ایکا اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ ناؤں پرگٹائے ہر نرنکارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ چوٹھے جگ کر پسارا، چار چار دے جنائیا۔ چار چار دے ہلارا، چار
 چار ویکھ وکھائیا۔ نو نو اک اکھاڑا، نو نو ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ست ست ہاباکارا، ست ست رہیا گر لائیا۔ گرگھ ور لے دیوے ہر ہر مت، گُرمت اک
 سمجھائیا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، ساچے پوڑے دے چٹھائیا۔ امرت آتم دیوے نبھر رس، نابھی کوئی آپ بھرائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاش، اندھ اندھیر
 دے گوائیا۔ آتم سیجا کرے ہاس بلاس، بھسمڑ اپنا بھوگی بھوگ وکھائیا۔ ہر بھگت نہ ہوئے کدے اداس، جس ملیا سچا ماہیا۔ دوس رین وسے پاس، سدا
 سہیلا وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جنم جنم دی بُجھائے پیاس، جس جن اپنا رس وکھائیا۔ مانس جنم ہوئے راس، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ رائے دھرم نہ پائے
 پھاس، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ جس جن گایا رسن سواس، سوہنگ ہر ہر اپنا رنگ رنگائیا۔ لیکھا چھکے پر تھی آکاش، آکاش آکاشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ ہر جن ہر جگایا، کر کرپا گن ندھان۔ ترے گن مایا پردہ لاہیا، آتم آتم

اک گیان۔ مایا ممتا موہ چُکایا، ناتا توڑ پنج شیطان۔ ساچا منتر اک درڑایا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم بھیو مٹایا، ایش چپو کر کلیان۔ جگت جگدیش درس دکھایا، گرہ مندر کر پروان۔ ساچا تاج سیس ٹکایا، لیکھا جانے دو جہان۔ بیس بیس ویکھ دکھایا، راہ تگے زمیں اسمان۔ سچ حدیث اک سنایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے جیا دان۔ جیا دان وست امول، جیون داتا اک ورتائی۔ شبد اگئی کٹڈے تول، تولنہارا اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ سرتی شبدی جائے مول، مولا اپنی کھیل کھلایا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، ہرجن ساچے آپ اٹھایا۔ اپنا کیتا پورا کرے قول، گوہند گر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت اپنا پردہ آپ چُکایا۔ پردہ چُکاون آنت کل، کل کلکی لے اوتار۔ پردہ چُکاون آنت کل، نہہکنا جامہ دھار۔ پردہ چُکاون آنت کل، لوک مات دکھائے سگھنڈ دوار۔ پردہ چُکاون آنت کل، تھر گھر جوتی جوت کرے اجیار۔ پردہ چُکاون آنت کل، سُن آگم ہوئے خبردار۔ پردہ چُکاون آنت کل، بھگت بھگونت لئے اُبھار۔ پردہ چُکاون آنت کل، دسم دواری کھیل نیار۔ پردہ چُکاون آنت کل، آتم سیجا میلا ناری کنت بھتار۔ پردہ چُکاون آنت کل، گھر گھر وچ ناد سنائے انحد سچّی دھنکار۔ پردہ چُکاون آنت کل، گھر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ پردہ چُکاون آنت کل، لیکھا جانے ایڑا پنگل سکھسن ٹیڈھی بنک کرائے پار۔ پردہ چُکاون آنت کل، نو دوارے دیکھے وارو وار۔ پردہ چُکاون آنت کل، پنج دُشت کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر خوار۔ پردہ چُکاون آنت کل، گرگھ ساچے کر پیار۔ پردہ چُکاون آنت کل، کلبج کوڑی کریا دے نوار۔ پردہ چُکاون آنت کل، جوٹھ جھوٹھ کرے پار کنار۔ پردہ چُکاون آنت کل، راج راجاناں شاہ سلطاناں در در کرے بھگھار۔ پردہ چُکاون آنت کل، سمت سمتی مارے مار۔ پردہ چُکاون آنت کل، نام کھنڈا پھڑ تیز کٹار۔ پردہ چُکاون آنت کل، چنڈ پرچنڈ وچ برہمنڈ ایکا وار دے ہلار۔ پردہ چُکاون آنت کل، نو کھنڈ سرشٹ سبائی کھنڈ کھنڈ کرے سنسار۔ پردہ چُکاون آنت کل، پاربرہم پت پر میثور ست سوامی جگت نہکامی نرگن نرویر ہو تیار۔ پردہ چُکاون آنت کل، لکھ چوراسی پورب جنم لیکھا اپنے لیکھے ڈار۔ پردہ چُکاون آنت کل، برہما وشن شو کرے آر پار۔ پردہ چُکاون آنت کل، ست ستوادی ساچی بنھے دھار۔ پردہ چُکاون آنت کل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا ہر، ہرجن میلے اک دوار۔ اک دوار سہنجنا، سوبھاؤنت سہائے۔ آد پُرکھ آد نرنجنا، آد انادی ویکھ

دکھائے۔ دینا ناتھ درد دکھ بھے بھنجنہا، دین دین ہوئے سہائے۔ جن بھگتاں نیترا پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائے۔ گھر میلا ساچے سچنا، گھر گیت
 گو بند الائے۔ لکھ چوڑا سی جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئے رہن نہ پائے۔ کلجک کال نگارہ سرتے وچنا، لکھا کوئے رہے نہ رائے۔ تخت تاج شاہ سلطاناں تنجا،
 تخت نواسی محم سناے۔ منمکھ پردہ کسے نہ کچنا، گر سنگر نہ کوئے سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائے۔ ہر جن
 ویکھ دکھان دا، اک اکلہ ہر مہربان۔ جگ جگ لیکھا جانے دو جہان دا، لوآں پڑیاں ویکھے مار دھیان۔ لکھ چوڑا سی کھیل سری بھگوان دا، گھٹ گھٹ
 وسے گن ندھان۔ کلجک کوڑ کڑیا را خاک چھان دا، پنج شیطاناں بے ایمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے بال انجان۔ ہر جن
 بال انجانا، گر سنگر ویکھ دکھائے۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، چار ورن ملے وڈیائیا۔ اک دکھائے پد زبانا، پر م پڑکھ سچا شہنشاہیا۔ ست ستوادی ساچا رانا،
 راجن راج اک کمائیا۔ کلجک ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گر گھ ورا پتر سنگھڑ سچانا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ ایکا گائے اگمی گانا، سوہنگ
 شبد ہر پڑھائیا۔ ایٹھے اوٹھے دیوے مانا، دوئے دوئے لیکھا آپ مکائیا۔ آون جاون چکے کانا، مات گربھ نہ اگن تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ تارنہارا ایکا گر، آد جگاد سمایا۔ جس مستک لیکھا لکھیا ڈھر، تس جن ہر ہر لئے ملایا۔ ست پریتی جائے جڑ، نہ کوئی سکے
 توڑ تڑایا۔ انتم انت گر سنگر جائے بھڑ، گر گھ ساچے ویکھ دکھایا۔ جنم جنم دی بھجائے اوڑ، جگت ترشنا بھکھ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہر جن جیون جیوت مکت دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر شبد اناد پرگٹائے منتر، ساچے سنت آپ سنایا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۸ پکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھٹاں ضلع کرنال ★

سرب کل ہر سمرتھ، اک اکلہ بھیو نہ آئیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر شبد اگمی چلائے رتھ، زرویر پڑکھ سیو کمائیندا۔ آپ پرگٹائے دیا کمائے اپنی وتھ،
 سچ سمگری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا سچ محلے رہیا وس، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا

کھیل آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کر پسار، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ پُرکھ اکال ہو اُجیارا، انہو اپنا پرکاش دھرائیا۔ الکھ اگوچر کھیل نیرا، جوتی نور
 ڈگمگایا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم شبد ورتارا، دُھر فرمانا آپ سناپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نرالی، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان دو جہاناں والی،
 اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ جُگا جگنتر چال نرالی، دس کسے نہ آئیندا۔ دین دُنی ایکا والی، درد دُکھ بھے بھنجن اپنی کار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، چھپر چھن نہ کوئے پُھہایا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا ایکا کنت، ہر پُرکھ
 نرنجن ناری نر نرائن رُپ وٹایا۔ ایکنکارا مہما اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رایا۔ آد نرنجن جو بن ونت، نور نورانہ بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے آد
 آنت، مدھ اپنا بندھن پائیا۔ سری بھگوان آپ پرگٹائے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ رکھایا۔ پاربرہم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا
 ساچے گھر، سچکھنڈ دے وڈیایا۔ سچکھنڈ دوار سُنہنجا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ دیک جوت پرکاش کرے آد نرنجا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نرگن نرگن بنے
 ساچا سبجنا، سگلا سنگ دکھائیندا۔ نہ گھریا نہ بھجنا، گھرن بھنہنہ اپنی کل ورتائیندا۔ تھر گھر نواسی آپے جانے اپنا ساچا مچنا، سر سرور ایکا سو بھا پائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، پُرکھ اکال آپ چلائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، رُپ
 رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ سورج چن نہ کوئے اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے سہایا۔ گگن پاتال نہ کوئے آدھار، لو آں پُریاں نہ بندھن پائیا۔ کرے
 کھیل اپر اپار، اک اِکلا سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا آپ وچار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ مات پت نہ کوئے پیار، پُت سپوت نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، آسن سنگھاسن آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑیا، نرگن رُپ پُرکھ اگم۔ گھاڑت گھرن نہ
 کسے گھریا، ماتا لکھ نہ پیا جم۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، پاربرہم پر بھ اپنا بیڑا بھ۔ اپنا اکھشر آپے پڑھیا، آپے رہیا من۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ نواسی اک بھگوان۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوار سہائیندا، سو بھاؤنت ایکنکار۔ تخت نواسی تخت اپائیندا، آپ اپنی کرپا

دھار۔ پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا، نہ کوئی باڈی کرے وچار۔ نیتز لوچن نین دس کسے نہ آئیندا، انڈھ کھیل کرے کرتار۔ کاغذ قلم بھیونہ پائیندا، لکھ لکھ کوئے نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھولے اک کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، ست پڑکھ نرنجن ست ستواد۔ آد جگاد رہے اڈولیا، نرگن روپ ہو وساد۔ اپنا ناؤں نرنکار آپے بولیا، آپ جنائے بودھ اگادھ۔ اپنے کنڈے آپے تولیا، آپ آپا وچوں کاڈھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اک وجائے ساچا ناد۔ ساچا ناد سچکھنڈ نواسی، ایکا ایک اپائیا۔ اپنے منڈل آپے پاوے راسی، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت جوت پرکاسی، انہو اپنی کھیل کھلاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش نرنزیش آپ سناییا۔ سچ سندیش ہر نرنکار، اپنا آپ اپائیندا۔ اپنا ناؤں کر اجیارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ کھنڈ سچ ایکا کارا، تھر گھر اپنا روپ دھر انیندا۔ شبد انادی ست جیکارا، ست برہادی آپ بنائیندا۔ ایکا دیوے ساچی دادی، وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارا اپنا آپ جنائیندا۔ تھر گھر دوارا کر تیار، گھر گھر وچ لئے پرگٹایا۔ سچکھنڈ سوہے ہر نرنکار، تھر گھر ساچا شبد بہایا۔ پتا پوت ایکا دھار، نرنکار آپ چلایا۔ لکھن پڑھن توں وسیا باہر، لیکھا لیکھ نہ کوئے وکھایا۔ اپنی کرنی کرے کر نہار، کرتا پڑکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی اجھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا اک درسایا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا ایکا تھانیا۔ ایکا بندھن ہر نرنکار، شبدی ڈوری تند بندھایا۔ انتر آتم اک دھنکار، شبد انادی ناد سنایا۔ دھر فرمانا بول جیکار، ساچا رانا آپ سمجھایا۔ بھل نہ جانا بن گوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو نہ بھلنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا کنڈے ملنا، ہر ہر اپنا کنڈا اک وکھائیندا۔ چرن پریتی گھول گھلنا، گھولی گھول ایہہ سمجھائیندا۔ آد آنت پائے ملنا، امل اپنی کھیل کھلاییندا۔ ترے ترے گن ترے ترے ویس لکھ چوراسی پھلنا بھلنا، بھل بھلوڑی پت ڈال آپ مہکائیندا۔ لوک مات پنچ تت نشان جھلنا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا ہر، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دھر فرمانا ہر جنایا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ وشن برہما شو اٹھایا، دے مت رہیا سمجھایا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھرایا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ پنچ تت لئے اپایا، تتوت اک رکھایا۔ اپ تیج وائے پر تھی

آکاش کھیل کھلایا، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ سرگن میلا سچ سُبھایا، آتم جوتی برہم ٹکایا۔ کایا مندر اندر ڈونگھی کندر ڈیرہ لایا، گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ شبدا
 اناد دُھن آپ وجایا، انحد ساچی سیو دکھایا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، جگت ترشنا وچ پھرایا۔ آسا منسا میل ملایا، پنچم ایکارنگ دکھایا۔ ساچا ڈھولا اپنا
 سوہلا اپنے ہتھ رکھایا، دوسر دیوے نہ کوئے وڈیایا۔ نام وچولا وچ بہایا، اُپر اپنا پردہ پائیا۔ کایا چولا ویکھ دکھایا، ہڈ ماس ناڑی رت بوند رکت دئے وڈیایا۔
 پردہ اوہلا نہ سکے کوئے چکایا، اندھ اندھیرا چھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، نرگن اندر بیٹھا وڑ، سرگن اپنے
 کارے لایا۔ نرگن سرگن بٹھے دھار، پنچت کایا کھیل کھلایا۔ اندر باہر گپت ظاہر، تار ستار آپ ہلایا۔ برہما دیوے شبدا آدھار، ایکاناد سنانیندا۔ اپنا
 اکھر وید چار، وید چار ایکاکھر گن گانیندا۔ ایکاکھر ست بھنڈار، ست بھنڈار وشنوں جھولی پانیندا۔ ایکاکھر دئے سنگھار، شکر ایکاکھر مل رکھانیندا۔
 پُرکھ ابناشی ہوتیار، ساچا مارگ آپ لگانیندا۔ لکھ چوراسی وچ سنسار، ایش جیو میل ملایا۔ برہم پار برہم نار بھتار، کنت سہاگی کھیل کھلایا۔ ونڈن ونڈ
 ونڈائے آپ کرتار، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کر وچار، جگ چوکڑی بندھن پانیندا۔ نرگن سرگن ہوئے اُجیار، گر اوتار کھیل
 کھلایا۔ شبدا نام کر پکار، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُبھار، سنت ساجن میل ملایا۔ گرگھاں کھول بند کواڑ، دئی دویتی میٹ
 مٹانیندا۔ گرگھاں بخشے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکارہر، عقل کل اپنی کھیل
 کھلایا۔ عقل کل ہر دھار، دھرنی دھرت دھول ویکھ دکھایا۔ جگا جگنتر لے اوتار، سبجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھایا۔ شاستر سمرت وید پُران گان اپنی
 وار، گپتا گیان آپ سمجھایا۔ انجیل قرآن کرن پکار، تیس بتیسا دئے ڈھایا۔ کھانی بانی اک وچار، بودھ اگادھ بھو کھلایا۔ ڈھر دی بانی بان مارے نیار،
 تیر نرالا آپ چلایا۔ گر سنگر پاوے ساچی سار، دوسر اور نہ کوئے پترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدانت سری بھگونت، جگ
 کرتا اپنا بندھن آپے پائیا۔ ساچا بندھن ہر نرکار، جگ چوکڑی آپ رکھانیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لوک مات ویکھ دکھانیندا۔ بھگت بھگونت، جائے
 تیج سوار، دُشت ہنکاری میٹ مٹانیندا۔ غریب نمانیاں لئے اُبھار، مایا ممتا موہ چکانیندا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ توڑ ہنکار، ساچی سنگتا میل ملایا۔ کلجگ انتم

کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے دھواں دھار، ستاں دیپاں چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار، گھر گھر کام کرددھ
 لوبھ موہ ہنکار ڈیرہ لائیندا۔ آتم انتر نہ کرے کوئے وچار، برہم پاربرہم نہ کوئے ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر،
 سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہاونا، ہر ساچا سچ سہائیا۔ جگ جگ اپنا ویس وٹاونا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ کلجگ انتم بھو کھلاونا، جوتی جوت
 کر رُشائیا۔ قلعے کوٹ نہ کوئے وکھاون، ساڈھے تن ہتھ ایکا مندر آپ وڈیائیا۔ کھڑگ کھنڈا ہتھ نہ کوئے چکاونا، نام کھنڈا اک رکھائیا۔ برہمنڈاں ونڈ
 ونڈاونا، جیرج انڈاں ویکھے تھواں تھائیا۔ بھیکھ پکھنڈا آپ گواونا، جگت وکارا میٹے جھوٹھی شاہیا۔ ساچا چھنڈ اک سناونا، پُرکھ اکال دین دیال بے جیکار
 کرے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ روپ انوپا شاہو بھوپا، سو پُرکھ نرنجن
 آپ دھرائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹھاں، دہ دشا پھیری پائیندا۔ جن بھگتاں اُپر آپے ٹھھا، دے درس آتم انتر ترکھا بھجائیندا۔ امرت آتم دیوے گھٹا،
 نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھن آیا، نرگن نرور
 پُرکھ اکال۔ چارے ورنان لئے اٹھایا، کھتری براہمن شور ویش کر پیار۔ نو کھنڈ پر تھی میل ملایا، ستاں دیپاں ایکا دھار۔ اوچ نیچ کوئی رہن نہ پایا، اوچ
 نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان بہائے اک دربار۔ ایکا حکم دھر فرمانا آپ سنایا، سو پُرکھ نرنجن ہویا خبردار۔ ہنگ برہم لکھ چوراسی جیو جنت سادھ
 سنت لئے اٹھایا، سویا رہے نہ کوئے وچ سنسار۔ ناد برہما آپ وجایا، شبدی شبد ایکنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کرے
 کرائے ساچی کار۔ کلجگ کار کمائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ مقامے حق ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی جیو شیطان۔ انا الحق نعرہ لائیندا، توفیق خدائے اک
 مہبان۔ لاشریک کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ رام نام آپ پرگٹائیندا، گھٹ گھٹ ہویا جانی جان۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، شاہو بھوپ وڈ
 سلطان۔ کوٹن کوئی جیو ترائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پنچم میٹے جھوٹھ دکان۔ پنچم
 ناتا توڑنا، نیچ وکارا رہن نہ پائیا۔ پنچم شبد شبدی سنگ جوڑنا، سرت شبد میل ملایا۔ کرے پرکاش اندھ گھورنا، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ کوڑی کرپا پائے

شورنا، سچ سچ آپ پر گٹائیا۔ کلجک اپنی ہتھیں لوک مات وچوں تورنا، ویلا آنت دے مُکائیا۔ سنجگ ساچا ہرجن ساچے بہڑنا، میل ملاواں سچ سُبھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل دو جہان، نرگن سرگن سرگن
 نرگن دھار نرکار وچ سنسار، جوتی شبدی جوت جوت جوت جوت رُشائیا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم ضلع کرنال ★

سچکھنڈ دوارا سوہے گھر، نرگن نرور پُرکھ اکال آپ سُبھائیا۔ تھر گھر نواسی نرکار اندر بیٹھا وڑ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد جگ
 جگنتر ویس دھر، دھرنی دھرت دھول لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنی
 جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سُبھائیا۔ در گھر سچ سُبھنجا، ہر ساچا سچ سُبھائے۔ جوت جگائے آد نرنجنا، دیا
 باقی نہ کوئے رکھائے۔ جگ جگنتر درد دکھ بھے بھنجا، بھو ساگر ویکھ وکھائے۔ ہرجن ویکھے ساچے سبجنا، نت نوت کھیل کھلائے۔ بھکت بھگونت نیت نام
 پائے کجا، اگیان اندھیر مٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھان تھنتر اک سُبھائے۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُبھائیا۔
 لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، انڈج جیرج اتبھج سبتج اپنی بنت بنائیا۔ وشن برہما شو جنائے ایکامنت، ناؤں نرکارا آپ درڑائیا۔ ترے گن اتیتا بنے
 کنت، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے جگ جگنتر، جگ کرتا بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیا۔ در گھر
 ساچا ہر وڈیائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا، نرگن نور نور اجیار۔ تھر گھر اپنا بنک سُبھائیندا، پُرکھ اکال کھول کواڑ۔ لو آں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں اپنا آسن لائیندا، گگن پاتالاں پاوے سار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، جگ جگنتر لے اوتار۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، دُھر درگاہی
 بے عیب پروردگار۔ وید کتیب شاستر سمرت اپنی کارے لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچکھنڈ دوارے شاہ

پاتشاہ، شہنشاہ آسن لایا۔ ست سروپی شاہو بھوپئی بن ملاح، جگ جگ اپنا بیڑا آپ چلایا۔ زرگن سرگن کھیل کھلا، میل ملاواں سچ سُبھا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ شبد انادی ناد وجا، دُھر دی بانی بان لگا، بودھ اگادھ کرے پڑھایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آتم آنتر بوجھ بُجھا، دُئی دویتی پردہ دئے چُکایا۔ سنت کنت لئے ملا، امرت آتم جام پیا، نَجھر جھرنا دئے جھرایا۔ گرگھ گرگر ویکھے تھاؤں تھاں، دو جہاناں پھیرا پیا، نوست پھیرا پایا۔ گرگھ گرگھ لیکھا جانے پتا ماں، ہر جن اٹھائے پکڑ بانہہ، آلس نندرا دئے مٹایا۔ اک چپائے اپنا ناں، ہوئے سہائی سبناں تھاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُنگھی کندر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، لوک مات ویس دھرایا۔ لوک مات ویس اولّا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اِکلا، آد انت مدھ اپنی کھیل کھلاییندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، نام پلو ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا ہر سہائیندا، سچکھنڈ نواسی ایکنکار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، سنت ساجن میت مُرار۔ گرگھ گرگر رنگ رنگائیندا، شبدی شبد کر پیار۔ گرگھ ایکا نام درڑائیندا، آنتر آتم کر اُجیار۔ رسنا جہوا آپ ہلاییندا، پرا پسنتی پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جگ جگ کھیل اوٹھا، کرتا پُرکھ کرے کرتار۔ وسنہارا ساچے دھام سچ محلّا، سچکھنڈ دوارا ویکھے ٹھانڈا دربار۔ جوتی شبدی نور نورانہ آپے بلڑا، آد جگادی کر اُجیار۔ سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن محل اٹل اُج مینار آپے ملّا، آپ اپنی کرپا دھار۔ لوک مات جن بھگت دوار کرپاندھ گھر گن ٹھا کرنت نوت کھڑا، سر ہتھ رکھ سمرتھ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر درباری پار برہم، پریم پُرکھ وڈیایا۔ جگ کرتا جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمایا۔ بھگت بھگونت ویکھے ساچے جن، ہر پرکاش پرکاش وچ لکایا۔ شبدی دُور بنھے من، من واشنا رہن نہ پانیا۔ ایکا راگ سنائے کن، چھتئی راگ رہے جس گانیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ لیکھا جانے کایا چھپر چھن، ساڈے تن ہتھ وند وندائیا۔ نام وست دیوے دھن، ٹھگ چور یار لٹ کونے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک وکھایا۔ در دوارا ایکنکار، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ بھگتاں اندر کھول کوٹھا، گھر گھر وچ آپ

پرگٹائیندا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، دوس رین ڈمگائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ انحد شبد سنائے پتی ڈھکارا، رسنا جھوانہ
آپ ہلائیندا۔ گھر مندر وکھائے گرو دوارا، گھر گوہند میل ملائیندا۔ گھر کملاپاتی میت مرارا، گھر ساچا ساتی دیوے نام ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک وڈیائیندا۔ ساچا گھر کایا مندر، سو پرکھ زرنجن آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے ڈوگھی کندر، اندھ اندھیر پھول بھلائیندا۔ توڑنہارا بجر
کپائی جندر، شبد کھنڈا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ جنائیندا۔ ساچا مندر گرگھ کایا بنک، بنک دواوی ویکھ
وکھائی۔ ناتا توڑے راؤ رنک، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیائی۔ نام جنائے نیامنت، من منکا آپ بھوایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، آساترنا میٹ مٹایا۔ کایا
چولی چاڑھے رنگ رنگت، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے آد انت، انت آد اپنے ہتھ رکھایا۔ دھن وڈیائی ساچے سنت، جو جن اپنا بوجھ نبھایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مندر دے سہایا۔ ساچا مندر ساڈھے تن ہتھ، گھر گھر وچ آپ اپایا۔ اندر وڈ پرکھ سمرتھ، آتم سیجا آسن
لایا۔ نام اگئی دیوے وتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ شبد انادی مارے سٹ، ناد انادی ناد وجایا۔ چوواں لوک وکھائے ہٹ، گھر ونجارا ونج کرایا۔ لیکھا
چکے تیرتھ اٹھسٹھ، امرت سرور تال دہایا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، مایا ممتا موہ چکایا۔ گھر وچ گھر کر پرگٹ، گرہ مندر دے سہایا۔ جوت جگائے لٹ
لٹ، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ لئے درڑایا۔ گھر وچ گھر گھر محلہ، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ گھر
وچ میلا اک اکلا، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ گھر وچ پھڑائے ساجن پلا، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ گھر وچ جوتی شبدی رلا، گھر گھر وچ اپنی الکھ جگائیندا۔
لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، جگا جگتتر ویس ہر، زرنجن سرگن ویس وٹائیندا۔ زرنجن سرگن ہر ہر دھار، ہر بن اور نہ کوئے جنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرپا پار، کلجگ اتم ویکھ
وکھائیندا۔ نو نو چار گیا ہار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ دھرنی دھول رووے زارو زار، لکھ چوراسی سرب گرائیندا۔ برہما وشن شو راہ تنگن پروردگار،
نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپارا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ جوت سروپی

وسنہارا سچکھنڈ دوارا، تھر گھر ساچے شبد دُھن شنوائیا۔ سُن اگئی پار کنارہ، سُن سادھ ویکھ دکھائیا۔ لوک مات ہو اُجیارا، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ ساچا مندر
 سہائے سچ دوارا، بنک دوارا بے پرواہیا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے اک منارا، اُنچ اٹلا دئے وڈیائیا۔ زرگن سرگن اندر کر پساوا، برہم پار برہم ملائیا۔ لیکھا
 جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار آپ وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر اک دکھائیا۔ ساچا گھر سچ سنگھاسن، سنگر پورا آسن
 لائیندا۔ پار برہم پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ گرہ گرہ مندر اندر پاوے راسن، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ بھگت بھگونت داسی داسن، جگ
 جگ سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشن، نو نو چار پردہ لائیندا۔ گرگھاں کرے پوری آسن، آتم انتر میل ملائیندا۔ نچ گرہ کر واسن، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک وسائیندا۔ ساچا گھر وسنڈا، سو پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ جگ جگ ہر جن ویکھ دکھنڈا، کرے کرائے ساچی
 کار۔ سپس جگدیش ہتھ رکھنڈا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ سو پُٹھ سرُپ رُپ دکھنڈا، جوتی جوت نور اُجیار۔ تھان تھنتر سوبھاؤنت آپ سہنڈا، آپ اپنی
 کرپا دھار۔ جگ جگ وچھڑے میل بلنڈا، کلجگ پاونہارا سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بنک دوار۔ بنک دوار سہایا، کر
 کرپا گن ندھان۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا، کرپا ہر مہربان۔ چرن سرن سرن چرن ایکارہ دکھایا، میل ملاواں دو جہان۔ مانس جنم لیکھے لایا،
 گرگھ ساچا کر پروان۔ لکھ چوراسی پھند کٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ پچھان۔ درگھر ساچا جانیا، ہر گوہند میت مُرار۔
 آد جگاد چلے چلائے اپنے بھانیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، غریب نمائیاں جائے تار۔ جس جن بخشے چرن دھیانیا، دیوے درس اگم
 اپار۔ نچ آتم پر ماتم دیوے برہم گیانیا، برہم پار برہم آدھار۔ ایش جیو ہوئے پروانیا، گھر میلا کنت بھتار۔ شبد اگئی گائے گانیا، اک اکل بول جیکار۔
 گرگھ گر سکھ گرہ در کرے پروانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم وار۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، زرگن زرویر آپ کرائیا۔ جگ
 جنم دے وچھڑے میلے میت مُرار، کوٹن کوٹ جنم دا لیکھا رہیا مکائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، سمند ساگر نیز نیر وہائے سار نہ پائے کوئے شاہیا۔ گرگھ
 گر سکھ تیرا ست دوارا، ست ستوادی ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں بھجھائے لگی بسنتر، نام

جنائے ایک منتر، ترے گن گنی رہے نہ رانیا۔ ترے گن ناتا دیوے توڑ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ شبد اگنی چاڑھے گھوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیندا۔ چرن پریتی لگی نبھائے توڑ، ادھ وچکار نہ کوئے تڑائیندا۔ گرگھ گر سکھ ناتا تھے مڑھی گور، خاکی خاک نہ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر سہنجنا ہر سہائیندا۔ ہر گھر پایا اینکار، گرگھ وٹی ودھائیا۔ ناتا تھ سرب سنسار، سنگر پورا نظری آئیا۔ مائس جنم نہ جائے ہار، مات گر بھ پھیر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوار، جم کی پھاسی دئے تڑائیا۔ سچھنڈ نواسی کر پیار، سچھنڈ دوارے لئے ملائیا۔ جوت پرکاسی وچ سنسار، ابناشی کرتا کر رُشائیا۔ غریب نمانے پاوے سار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ پورب جہاں رہیا وچار، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس در جس گھر چرن چھہائے دیا کمائے دین دئے سہار، دیناں ناتھ وڈیائیا۔ پاربرہم پت پر میثور بھگت بھگونت ایک دھار، سنت سنگر لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ویکھے ساچا گھر، گھر میلا سچ سبھائیا۔

☆ ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم ضلع کرنال ☆

گر سکھ روپ سچ نشان، گر گوبند آپ جھلائیندا۔ آپ پرگٹائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ دکھائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبد انادی ناد سنائیندا۔ گر سکھ گر گر میل ملائے آن، دور دراڈا پندھ مکائیندا۔ دھن گر سکھ جس آتم انتر برہم گیان، نیتز لوچن نین کھلائیندا۔ سو گر سکھ چتر سنگھ سجان، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ امرت سروور سچ نہان، سر امرت سو وڈیائیندا۔ کوٹن کوٹ گر پُرکھ ابناش راہ تکان، نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ آد جگادی اک بھگوان، جگ جگ اپنا کھیل دکھائیندا۔ لکھ چوراسی دیونہارا جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ویکھنہارا مار دھیان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی نور نور مہان، آد نرنجن وڈ مہربان، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کاهن، اینکارا وڈ بلوان، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان دیونہارا دھر فرمان، ابناشی کرتا نوجوان، پاربرہم روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ لوک مات ہوئے پردھان،

ہر جن ساچے لئے پچھان، برہم پاربرہم دیونہارا مان، ایش جیو میل ملائیندا۔ گرسکھ دکھائے سچ نشان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد
 ایکا ہر، اک اکل کھیل کھائیندا۔ گرسکھ نشانہ سچھنڈ، سو پڑکھ زرنجن آپ دکھائیندا۔ ویکھنہارا کوٹن کوٹ برہمنڈ، زرنجن اپنا کھیل کھائیندا۔ تھر گھر واسی
 پائے ونڈ، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، پاربرہم کرتار۔ ستجگ
 تریتا دواپر آپ ہنڈائیندا، پڑکھ اگتا ہو تیار۔ برہما وشن شو سیو لگائیندا، روس دے آدھار۔ منڈل منڈپ آپ اُپجائیندا، پرکاش پرکاش کر پیار۔
 دھرت دھول آپ سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سچی سرکار۔ سچی سرکار شاہ پاتشاہ، سو پڑکھ زرنجن
 آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی دیونہارا سچ صلاح، ڈھر فرمانا اک جنائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، شبدی گر روپ وٹائیندا۔ زرنجن سرگن کھیل کھلا، پنچ تت چولا
 آپ ہنڈھائیندا۔ برہم برہما ناد وجا، دُھن اگمی آپ سنائیندا۔ بودھ اگادھا بھو کھلا، اپنا پردہ لائیندا۔ برہما ویتا آپ اٹھا، چارے وید سمجھائیندا۔ چارے
 جگ جھولی پا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی دے سمجھا، چار وناں سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک
 دکھائیندا۔ سچ نشانہ ہر بھگونت، آد جگاد رکھائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھے جیو جنت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ ہر جن اٹھائے ساچا سنت، ست ستوادی
 میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ ہر بھگوانا، دو جہاناں آپ رکھائیندا۔ سچ نشان اٹھائیندا، آد جگادی کار۔ بھگت بھگونت
 دیکھ دکھائیندا، سنت ساچن لئے اُبھار۔ گرگھ اپنی گود بہائیندا، گرسکھ ساچے کر پیار۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، نش اکھر وکھر کر تیار۔ گر گر اپنا روپ
 وٹائیندا، برہم پاربرہم پاوے سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ گر اوتارا کھیل اپارا، پڑکھ اکالا آپ کرائیا۔ لیکھا
 جانے ڈھر دربارا، سچھنڈ نواسی ہو تیار، زرنجن سرگن دھار آپ چلائیا۔ جیواں جنتاں دے سہارا، ایکا نام ونج وپارا، لکھ چوراسی آپ کرائیا۔ کرے کھیل
 کرنہارا، کرتا پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے تیئی اوتارا، ترے گن میلا سبھائیا۔ اٹھ دس کھیل نیارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا بندھن ہر بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ جھلائے مات نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ لیکھا

جانے سیتا رام، کاہنا کرشنا ویکھ دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سچ پیغام، کلمہ امام آپ سنائیندا۔ مقامے حق حق پچھان، دیونہارا ایک دان، ساچی دست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے سوبھا پائیندا۔ سچ نشانہ پروردگار، بے عیب اپنے ہتھ رکھائیا۔ حق حقیقت کر وچار، خلق خالق ویکھ دکھائیا۔ ایک کلمہ کر اجیار، کائنات آپ پڑھائیا۔ مُرشد مُرید دے دیدار، جلوہ باطن بے پرواہیا۔ آد جگادی سانجھیا، نُور نُور نورِ الہیا۔ نہ کوئی کاتب لکھے لکھار، مکتب و دیا نہ کوئے پڑھائیا۔ درگاہ ساچی وسے دھام نیار، چو داں طبق بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ ایک ایک رکھائیا۔ سچ نشانہ نام ست، نرگن نانک ہتھ پھڑایا۔ پاربرہم برہم دیوے مت، آتم ت اک جنایا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، ساتک ست ست ورتایا۔ ساچا مارگ ایک دس، ورن برن میٹ مٹایا۔ اوچ نیچ ایک در رہے ہس، در دروازہ اک گھلایا۔ گرسکھاں ہر دے اندر وس، اپنا نشان آپ دکھایا۔ جوٹھ جوٹھ میٹ رین اندھیری مس، ساچا چند آپ چڑھایا۔ چارگنٹ پینڈا مکائے نس نس، دوس رین سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک درڑایا۔ سچ نشانہ ہر کاناؤں، ہر سنگر آپ سمجھائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھاوں، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ ایختے اوتھے دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جس جن سر چھتر آپ جھلائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، گرسکھ بال انجانے گود بٹھائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، ساچا ثالث اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ سمجھائیندا۔ سچ نشانہ سنگر دھار، لوک مات وجے ودھائیا۔ ست نشانہ گر چرن پیار، گر گر مینا گر گر میلا سچ سبھائیا۔ سچ نشانہ ٹھانڈے دربار، سکھنڈ نواسی آپ جھلائیا۔ سچ نشانہ ایکنکار، آپ اپنے ہتھ دکھائیا۔ اُپر لیکھ لکھیا نر اکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک پرگٹایا۔ سچ نشانہ پرگٹایا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنا منتر نام جنایا، ہر جن ساچے کر پچھان۔ لکھن پڑھن وچ نہ آیا، نہ کوئی جانے جیو جہان۔ روپ رنگ ریکھ نہ کوئے دکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلایا، آد جگادی کار۔ ایک جوتی جوت جگایا، دس دس میلا کنت بھتار۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹایا، نرگن سرگن پاوے سار۔ چیلست ناؤں دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر

کرتا کھیل کھلائیندا، آد جگادی پُرکھ اگم۔ سَت دُلا را آپ اُپائیندا، دیوے نام وڈیائی دھن۔ سچ نشانہ ہتھ پھڑائیندا، آپ پرگٹایا گجری چن۔ دو جہاناں ویکھ
 وکھائیندا، لکھ چوڑاسی بیڑا دیوے بنھ۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، ایکا راگ سنائے کن۔ فتح ڈنکا اک وجائیندا، جو گھڑیا دیوے بھن۔ سرشٹ سبائی راہ
 چلائیندا، چار ورنال دیوے مان۔ اوچال نیچال راؤ رنکاں ایکا دھام بہائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا
 جانے دو جہان۔ سچ نشانہ گوہند دھار، پُرکھ اکال آپ اُپائیا۔ جوتی نور کر اُجیار، نور نورانہ دے سمجھائیا۔ سٹح پرکاس ایکنکار، لال لال وڈ وڈیائیا۔ کنچن
 دھار سچھنڈ دوار، سوہا تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ چٹئی دھار پسر پسار، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ پیلا بستر لوک مات تن کرے شنکار، گوہند سورہا ہو اُجیار،
 کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ نیلا بستر پہنے اپنی وار، اُچی کوک کرے پکار، کھلڑے کیس سیس رہیا وکھائیا۔ کالا سوسا کلج رنگ دیوے پاڑ، چاروں کُنٹ
 اگمی دھاڑ، شبد کھنڈا اک چمکائیا۔ سَت نشانہ کرے تیار، سری بھگوان پاوے سار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ راہ تنگے میت مُرار، ستھر ستا پیر پسار، سولال
 تیج آپ ہنڈھائیا۔ سچ سنیہرا دیوے کر پیار، تیرا میرا اک آدھار، دو جہاناں بھل نہ جائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو یا خبردار، گوہند ملیا ساچا یار، پتا پوت گل
 لگائیا۔ تیرا قرضہ دے اتار، ایکا ڈھنیا چکے بھار، تیری نیا لائے پار، کھیوٹ کھیٹا بنے آپ شہنشاہیا۔ تیرا ناؤں کرے اُجیار، تیرا شبد ڈنک جیکار، چار
 ورن چار کُنٹ دے سنائیا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن ز اوتار، سمبل نگری وسے دھام نیار، چھپر چھن نہ کوئے چُھہائیا۔ سچ نشانہ ہتھ پھڑے سچی
 سرکار، راج راجاناں میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ نشان اُٹھاون، گرگھ رُپ اپار۔ ساڈے تن ہتھ
 آپ جُھلاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ برہما وشن شوہندھ مُکاونا، جگ چو کڑی کر خوار۔ کروڑ تینتیسار رہن نہ پاونا، سُرپت مارے ڈاہڈی مار۔ جوتی جامہ بھیکھ
 وٹاونا، لیکھا جانے گر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکار کھیل اپارا، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار
 لوک مات ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، آد زرنجن جوت جگائیندا۔ سری بھگوان بول جیکارا، ابناشی کرتا نعرہ لائیندا۔ پار برہم
 برہم دے ہلارا، برہم ویتا کھ شرمائیندا۔ وشنوؤں رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ شکر کھلڑے کیس تن بھوٹ ایکا منگے چرن دھوڑ خاک سارا،

ہتھ ترسول سٹائیندا۔ کلجگ انتم راہ تے نہکلنک نرائن ز اوتارا، نر نرائن اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچی کھیل کھلاونا، ہر سنگر دین دیال۔ گرگھ نشانہ اک جھلاونا، ہر جن دیکھے ساچے لال۔ مات وڈیائی اپنے ہتھ رکھاونا، شبد گر بن دلال۔ کایا مندر اندر میل ملاونا، گھر گھر وچ دکھائے سچی دھر مسال۔ انحد ڈنکا آپ وجاونا، ناتا توڑ بیج شینطان۔ پنچم سخیاں مل مل منگل گاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے سچ نشان۔ سچ نشان بنایا، نرگن اپنی کرپا دھار۔ آد جگادی اپنے ہتھ رکھایا، جگ جگنتر ساچی کار۔ گر اوتار سیوا لایا، جگ چو کڑی کھیل نیار۔ نو نو چار پنہہ مکایا، پرگٹ ہوئے آپ کرتار۔ ایکا قول لئے نبھایا، نبھل نہ جائے بھلنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سنگر پاوے سار۔ سنت انت انت، بھگونت رہے جس گائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، آد پرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگ جگنتر دیوے اپنا ناوے منت، ست منتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سچ بھومکا آپ سہائیا۔ سچ بھومکا سوہے استھان، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ جس در چرن کول دھرے بھگوان، سو در سو بھاپائیندا۔ جس جن دیوے نام ندھان، سو جن اندھ اندھ گوائیندا۔ جس جن امرت آتم دیوے پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ جس جن دیوے دھن انادی ایکا گان، آتمک سُن آپ کھلائیندا۔ جس جن اپنی کرائے آپ پچان، سو جن منگن کتے نہ جائیندا۔ جس جن اپنے در کرے پروان، سو جن دو جہاناں سو بھاپائیندا۔ جس جن دکھائے سچ نشان، سو جن اوٹ نہ کوئی نکائیندا۔ گرگھ گرگھ پتر سجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے ہر رنگیلا، رنگ رتڑا بے پرواہیا۔ پرکھ اگم ابناشی پیٹھلا، پریم بھاؤ بھگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ چلائے ریتلا، سرشٹ سبائی دیکھے تھاواں تھانیا۔ دکھائے دھام اک اند پیٹھرا، نج نیز آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھومکا دے وڈیائیا۔ ساچی بھومکا سر امرت، یوجن چار چار وڈیائیا۔ آپ سہائے اپنی دھرت، دھرنی دوئے دوئے بیٹھی سپس جھکائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، امیوں رس اپنا آپ چوائیا۔ جن بھگتاں میٹے جنم جنم دی حرص، نرگن سرگن درس دکھائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ پھول پھلایا۔ جس جن اُپر کرے ترس، اپنا نشانہ دے دکھائیا۔ سادھ سنت کل رہے تڑپ، پر بھ درشن نیز نین

اُٹھایا۔ ترے گن مایا مجھے نہ ترشنا اندرے اندر کر گئے ہڑپ، سائتک ست نہ کوئے درتایا۔ گروگر بن بن بیٹھے نہ کوئی لکھت نہ کوئی پڑھت، سچ سندیش نہ کوئے سنایا۔ جیواں جتناں کولوں لیندے رہے آڑھت، جوٹھے جھوٹھے وٹے تول ٹلایا۔ اتم دیکھے جس گھڑیا گھاٹت، گھرن بھنہار اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھرنی آپ سہایا۔ دھرنی موئی مولیا جگ، ہر سنگر چرن چھہایا۔ جگ جگ دی لگی مجھی اگ، نرگن نیز درشن پایا۔ ہوئی سچ سہنجی پر بھ دھریا پگ، گھر مندر ایکا نظری آیا۔ گرگھ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا میل ملایا۔ سچ نشانہ اپنی ہتھیں گڈ، گرگھ ساچی بھیٹ چڑھایا۔ شاہ سلطاناں اتم سٹے ڈوگھی کھڈ، نہ سکے کوئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ اپایا۔ سچ نشانہ گرگھ بھیٹ، جگت جگدیش دے وڈایا۔ ستاں دیپاں بنے کھیوٹ کھیٹ، جگت ملاجی سیو کماہیا۔ لیکھا جانے مات پت بیٹ، پتا پوت کرے رُشایا۔ گوہند سورا ساچا ہیٹ، حاضر حضورا دیکھ دکھایا۔ دیکھنہارا نیتن نیت، نت نوت اپنا روپ پرگٹایا۔ کلجگ اتم جوت پرگٹائے دیا کماے ویہہ سو اٹھاراں بکرمی پہلی چیت، چیتن چیت دے کرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے کھیت، ست ستوادی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک درسایا۔ سچ نشانہ بنایا، ست ستوادی ساچی دھار۔ سرشٹ سبائی دے دکھایا، اک اکلّا ہو اُجیار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا حکم دے سنایا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ سیس جگدیش تاج سہایا، سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار۔ ہنگ برہم لئے اٹھایا، شبد ہلونا ایکا مار۔ سویا کوئے رہن نہ پایا، سادھ سنت کرے بے دار۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر لئے جگایا، اچی کوک کرے پکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ سنبھال۔ سچ نشانہ گر گوہند رنگ، گرگھ رتی رت رنگایا۔ کرے کھیل سورا سرہنگ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نو نو وجائے مردنگ، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنایا۔ ہتھ پھڑ چنڈ پر چنڈ، نام کٹار اک چکایا۔ لکھ چوراسی کرے رنڈ، دیوے دنڈ بے پرواہیا۔ دئی دوتی جھوٹھی ڈھاہے کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھرتی کرے جوت رُشایا۔ ساچی دھرتی جھلنا نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ گرگھ تیرا کھیل مہان، بھیو کوئے نہ پائیدا۔ اپنی بھیٹائے لے بال انجان، اپنی ہتھیں سیو کماہندا۔ چووی ہتھ کر پروان، زمیں اسمان آپ ہلایا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، مہان بیدو آپ کھلایا۔

عالم علما نہ کرے کوئی پہچان، وید کتیب نہ کوئی سمجھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی کھیل کھلائیںدا۔ ست ستوادی کھیل کھلائے، اولاً، عالم گیر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، میاں اپنا رُپ وٹائیا۔ بھو کھلائے ساڈھے تن ہتھ سپاں، بسمل اپنا پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نشان دے دکھائیا۔ اک نشانہ چار ورن، پُرکھ اکال آپ جنائیںدا۔ اک نشانہ کھولے ہرن پھرن، نیتز گیان آپ کھلائیںدا۔ اک نشانہ چکائے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کٹائیںدا۔ اک نشانہ ترنی ترن، دو جہاناں پار کرائیںدا۔ اک نشانہ جرنی جرن، ساچا بھانا آپ دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم سچ نشانہ آپ بنائیںدا۔ کلج انتم مٹے نشانہ، نشان نشانہ دے مٹائیا۔ کلج انتم مٹے پنچ شیطانا، جگت شیطانا رہن نہ پائیا۔ کلج انتم ناتائے جیو جہانا، جیو جہانا پنڈھ مکائیا۔ کلج انتم جھوٹھ وکار ہوئے ویرانہ، وہندی دھار آپ وہائیا۔ کلج انتم تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطانا خاک ملایا۔ کلج انتم شبد اگئی گائے دھر فرمانا، چار ورنناں کرے پڑھائیا۔ کلج انتم پرگٹ ہوئے جودھا سوربیر بلوانا، مرد مردانہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کلج انتم نہرکنا کا پھرے بانا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ کلج انتم ایک ڈنکا وجائے سری بھگوانا، سرشٹ سبائی رہیا اٹھائیا۔ کلج انتم ایک بٹھے سچا گانا، گرگھ ورا لا سگن منایا۔ کلج انتم ہر جن دکھائے پد نربانا، نربھے اپنی دیا کمائیا۔ کلج انتم ایک تخت سہائے شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ آسن لایا۔ کلج انتم ایک دیوے دھر فرمانا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ کلج انتم لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل منڈپ اپنی کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے پیتا راما، رام پیتا سرت شبد وجے ودھائیا۔ کلج ہنکاری توڑے ابھمانا، ابھمان راون رہن نہ پائیا۔ شبد کھنڈا کھچ میانا، چند پرچنڈ آپ چکائیا۔ رسنا چلہ تیر کمانا، اک نشانہ آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک دکھائیا۔ سچ نشانہ ویکھنا، گر سترگر آپ دکھائے۔ کلج مٹدی جائے ریکھنا، آپ اپنا رُپ وٹائے۔ شبد اگئی جھلے دیس پردیسا، پُرکھ ابناشی آپ جھلائے۔ جوٹھا جھوٹھا رہنا ویس نہ، کوڑ گڑیارا دے کھپائے۔ پوجا چکے گنپت گنیشنا، برہما وشن شو نہ کوئے منائے۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار چلے کوئی پیش نہ، اللہ رانی نیتز نین نیر وہائے۔ پیر دستگیر کھڑے درویشنا، گل کالی کفنئی پائے۔ آد شکت کھلے کیسنا، آپ اپنا حال سنائے۔ پتر بھج رُپ کسے نہ ویکھنا، رُپ انویا بیٹھا کھ چھپائے۔ پرگٹ ہوئے دس دشمنیشنا، شبد شبدی ڈنکا اک وجائے۔

پُرکھ اکال گرگھ ورلے ویکھنا، جس جن اپنا پردہ لئے اٹھائے۔ ہر کاروپ مچھ داڑی نہ کیسنا، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائے۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھنا، نہ ہکنا ناؤں رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی آد جگادی اک نشانہ ہتھ اٹھائے۔ مات پت جگت ناتا، رکت بوند کھیل کھلایندا۔ سرب جیاں دا اکو داتا، لکھ چوراسی اپنی گود سہانیدا۔ ویکھنہارا اک اکانتا، نو نو اپنا بھيو چکانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی وست جھولی پانیدا۔ پتا پوت جگت پیار، دوس رین رہے دکھانیا۔ کون ویلا وقت گھر آئے دُلا، آتمک سانتک ست کرانیا۔ پنج مہینے دوس چار، جگت وچھوڑا رہیا سمجھانیا۔ انتم میلا کرے آپ کرتار، وچھڑیاں لئے ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست جگت جھولی پانیا۔

ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر سنگر درشن پایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر جن بہہ بہہ منگل گایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر آتم آتر اک دھیان لگایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جگت بچھے گئی بسنتر، اگنی تت رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ہوئے سہایا۔ ہر سنگت سنگر روپ، ست پرکھ نرنجن بنت بنانیا۔ ہر سنگت ست سرُپ، ست ستوادی وچ سماںیا۔ ہر سنگت ناتا تے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ملے وڈیائی۔ ہر سنگت اُپر جائے تھ، نام اٹھ جھولی پانیا۔ پنج وکارا کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آنیا۔ آون جاون لکھ چوراسی جائے چھٹ، جو جن آئے نیز لوچن درشن پانیا۔ نرمل ملائے جوتی جوت، آنت جوتی جوت ملانیا۔ سچکھنڈ دوارا دکھائے قلعہ کوٹ، جس دوارے ہر سنگت آسن لانیا۔ کجک اتتم آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، کر کرپا میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھے تھاوں تھانیا۔ ہر سنگت تیرا سچ منارا، پرکھ ابناشی آپ بنایا۔ گر گوبند تیرا میت مرارا، وچھر کدے نہ جایا۔ نانک نرنجن دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ پرکھ اکال بن ونجارا، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ برہم پاربرہم کرے پیارا، در گھر ساچے میلا گر گور گور چیلایا رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت در آئے لیکھے لایا۔ ہر سنگت تیرا سچ گن، گنونا ویکھ وکھانیدا۔ تیری پکار تیرا لئے سن، سننہار آپ اکھوانیدا۔ لکھ چوراسی وچوں چن، گرگھ ورلے انگ

لگانیندا۔ ہر کا بھیو جانے کون، وید کتیب سرب جس گانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ساچا مان رکھانیندا۔ ہر سنگت تیرا آنت سہاؤنا، جم دوت نیڑ نہ آئی۔ رائے دھرم مکھ شرمائونا، چترگپت نہ حساب دکھانیا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سپیس جھکاؤنا، جس مارگ گرسکھ جانیا۔ تھر گھر ساچے سو بھا پاؤنا، جس ملیا گر گو بند ساچا ماہیا۔ نانک گود آپ سواؤنا، سویا پوت نہ کوئے اٹھانیا۔ جنم جنم دا گیڑ چکاؤنا، مات گربھ دس دس ماس نہ اگن تپانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ست وڈیانیا۔ ہر سنگت دیکھے سچ نشان، گر سنگت دیا کما۔ لیکھے لائے بردھ بال جوان، جو جن سرنائی گئے آ۔ اتم دیوے شبد بان، آپ اپنی سیو کما۔ آنت کنت بھگونت سادھ سنگت ہوئے سہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھام دئے بہا۔ ساچا دھام سہایا، ہر سنگت سجن شاہ۔ ہر سنگت میل ملایا، نرگن سرگن بن ملاح۔ چیلار ایکا رنگ رنگیا، گر چیلار پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا در، نتھادیاں بخشے ساچا تھاں۔ ہنکار وکار جائے وناس، جس جن سنگت دیا کمانیا۔ نرمل جوت کرے پرکاش، اندھ اندھیر دئے مٹانیا۔ ہردے رکھ رکھ اپنا واس، آسا ترشنا دئے نبھانیا۔ رسن چپائے اپنا نام سواس، سواس سواساں وچ سامانیا۔ پوری کرے گرسکھ آس، نراسا کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ہنکار دئے مٹانیا۔ جگت ہنکار تئے گڑھ، شبد کھنڈا آپ دکھانیندا۔ اندرے اندر لئے پھر، پھر نہارا دس نہ آئیندا۔ گرسکھ تیری کایا پوڑے جائے چڑھ، آپ اپنا بل دھرانیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ وٹانیندا۔ کرے پرکاش بہتر نر، ساتک ست آپ ورتانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ہنکار آپ گوانیندا۔ جگت ہنکار جائے تٹ، مان ابھمان رہن نہ پانیا۔ گرسکھ سہائے تیری رت، بھل بھلواری آپ مہکانیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، اگنی ت دئے مٹانیا۔ کرے پیار جن ساچے ست، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وکار دئے کھانیا۔ جگت ہنکار وکار وناسے، دئی دوتی میٹ مٹانیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاسے، ڈونگھی کندر پھول بھلانیندا۔ گرسکھ مانس جنم نہ جائے وچ ہاسے، امولک ہیرا رتن پھیر ہتھ نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی گل لکے پھاسے، بن سنگت پورے نہ کوئے کٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام رکھے تیرے کایا

کاسے، تیرا ہنکار اپنی جھولی پائیندا۔ ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انڈٹھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ نت نوت دیوے درس دیدار، پردہ اوہلا آپ چُکائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہر، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ گرسکھاں کرے سد پیار، ستنگر پورا سو اکھوائیندا۔ راتیں ستیاں لئے اٹھال، آلس نندرا آپ مٹائیندا۔ در درویش بن کنگال، گرسکھ دوارے اک پریتی منگن آئیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سرت سوانی ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ تیرے نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دین دیال اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، شبد تند اک وکھائیندا۔ کایا مندر اندر بنائے سچی دھر مسال، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ گرسکھاں گرسنگر اندر وڑ وڑ بچھے حال، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کرے پرتپال، پرتپالک اپنی سیو کمائیندا۔ گرسکھاں پچھے گو بند گھالن گیا گھال، بنس سربنس سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھ درس دیدار ایکا منگدا، گرسکھ دیونہار داتار۔ گرسکھ غریب نواز غریباں گھر آوند ا کدے نہ سنگدا، شاہ سلطاناں کرے خوار۔ آپ اپنا لیکھا جانے بھکھ ننگ دا، بھکھیاں ننگیاں بیڑالائے پار۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، سو ستنگر میت مرار۔ گرسکھ تیرے نو دوار نویں آپے لنگھدا، سکھمن ٹیڈھی بنک کرے پار۔ ایڑا پنگل نہ آگے کھنگھدا، جس کرپا کرے آپ نرنکار۔ امرت میگھ برسے جھرنا جھرے آس ا منگ دا، نجھر ویکھے ٹھنڈا ٹھار۔ نادو بے انحد شبد مردنگ دا، نہ کوئی تار نہ ستار۔ آتم سیجا بہہ بہہ گرسکھ تیرا رنگ مانے تیرے پلنگ دا، تیرا تیرا کرے دیدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے پرمانند دا، نجمانند اک وہار۔ گرسکھ تیری درس اوٹ، ستنگر پورا پورا کرائیا۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹ، کایا کپٹ رہن نہ پائیا۔ کرے پرکاش نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا درس، جگت ترشنا میٹے حرص، ہوس ہور نہ کوئے وکھائیا۔

☆ ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ☆

پاربرہم اپناشی کرتا بے آنت بے پرواہ، آد آنت جگا جگنت جاگرت جوت جوت رُشناییا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ویکھنہارا دو جہاں، برہمنڈ کھنڈ لوآں
 پُریاں جیرج انڈاں ویکھ وکھائییا۔ سچھنڈ نوآسی اک جپائے اپنا ناؤں، وسنہارا سبنی تھاں، جل تھل مہینل جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ اچے ٹلے پریت ڈو گھی کندر
 آسن لائییا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، نرگن سرگن میلے سچ سبھا، آتم آنتر بوجھ بُجھا، گھر گھر وچ میل ملائییا۔ بھگت بھگونت لیکھا دے چکا، نرمل جوتی دیپ
 لکا، شبد انادی دُھن وجا، انحد ایک راگ سنائییا۔ اندھ اندھیرا دے گوا، امرت آتم جام پیا، ست سرؤپی رہیا سما، وسادی وساد اپنا کھیل کھلائییا۔ سنت
 ساجن لے اٹھا، شبد اگمی ناد وجا، برہم برہماد کھوج کھجا، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ گرگھ رنگ لے رنگا، رنگنہار اک شہنشاہ، تخت نوآسی ساچے تخت بیٹھا
 آسن لا، نرؤیر پُرکھ اکال شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرگھ ویکھے نین گھلا، آپ اپنی دیا کما، دوس رین ایک کھیل کھلا، آٹھ پہر اک رنگ رنگائییا۔ وشن برہما
 شو سیوالا، گر اوتار رُپ دھرا، بھگت بھگونت سادھ سنت لیکھا اپنے ہتھ رکھا، گرگھ گرگھ بیڑا لے بٹھا، جگ کرتا کھیوٹ کھیٹ ساچا ماہیا۔ سبجگ
 تریتا دوپر لیا ہنڈھا، وید پُران شاستر سمرت ہر جس گا، گیتا گیان اک وکھا، انخیل قرآنا پردہ لاہ، تمیں بتیسا آپ سمجھائییا۔ کھانی بانی مارگ پا، نو کھنڈ
 پر تھی ویکھے تھاؤں تھاں، ستاں دیپاں وند وند، چارگنٹ دہ دشا پھیرا پائییا۔ چوڈاں لوک رُپ دھرا، چوڈاں طبقات نور رُشنا، زمیں اسمانا ویکھنہارا آد
 جگاد کرے سچ نیاں، جگا جگنتر اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اگم اگمرا الکھ اگوچر الکھ الکھنا اپنی کھیل
 کھلائییا۔ ساچی کھیل کھلاونہارا، اک اکلا اینکارا، دو جہاناں پاوے سارا، ترے بھون وڈی وڈیائییا۔ گر اوتار ہو اُجیارا، نام شبد بول جیکارا، لکھ چوڑا سی دے
 سہارا، جیواں جتاں آپ سمجھائییا۔ نام ست ست بھنڈارا، آپ ورتائے ورتاونہارا، اوچاں نیچاں راؤ رنگاں کرے اک پیارا، شاہ حقیراں ایک رنگ
 رنگائییا۔ ایک دسے دھام نیارا، جوتی نور ہر نرنکارا، وید کتیبیاں وسے باہرا، بھيو اُجھیدا اپنا بھيو چھپائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھرا، آد
 پُرکھ ایک ہر، رُپ انوپ شاہو بھوپ، ست سرؤپ ست ستوادی اپنا آپ پرگٹائییا۔ ست سرؤپ ہر سمایا، سچھنڈ وچے ودھائییا۔ تھر گھر بیٹھا چرن لکایا،

چرن کول سچی سرنائیا۔ سچ سنگھاسن سو بھاپایا، پُرکھ ابناشی سچا شہنشاہیا۔ دُھر فرمانا حکم جنایا، حکمی حکم کھیل کھلائیا۔ شبد دربان در آپ رکھایا، پُوت سپوتا آپے جائیا۔ اپنا نور کر رُشنایا، سچ ظہور اک پرگٹایا۔ بے عیب پروردگار ناؤں خُدایا، الہی نور اک دھرائیا۔ کلجک انتم ویس اولٹا آپ کرایا، اک اکلڑا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویس دھر، نرگن سرگن کھیل کر، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیا۔ نرگن سرگن کھیل کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اپنی کل رکھائیندا۔ ایکنکارا کرپسارا، آد نرنجن جوت اُجیارا، سری بھگوان سانجھایا، ابناشی کرتا پاوے سارا، پاربرہم پر بھ اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کلجک انتم ویس وٹائیندا۔ کلجک انتم ہر بھگوان، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جامہ کھیل مہان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ برہم ویتا بال نادان، رو رو نیتز نیناں نیر وہائیا۔ وشنوں مگے ایکا دان، پُرکھ ابناشی آگے جھولی ڈاہیا۔ شکر تھے انتم مان، پُرکھ ابناشی اپنی کھیل کھلائیا۔ پرگٹ ہووے جو دھاسو رلی بلوان، نام کھنڈا تیز پرچنڈا، برہمنڈا کھنڈاں آپ چکائیا۔ ست اٹھائے اک نشان، لیکھا جانے دو جہان، دین دُنی اپنی کھیل کھلائیا۔ خالق خلق دیکھے آن، ایکا نعرہ دُھر فرمان، حق حقیقت لا شریکت ایکا کلمہ آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہرکٹک نرائن نر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اپنا بل آپے دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان لئے پھر، پچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ ہر جن جن ہر ہر آپ پھڑائے اپنا لڑ، ایکا پلو نام دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا در، در دروازہ غریب نوازا کایا مندر اندر ڈونگھی کندر محل اٹل اُچ مینار آپ دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گر گر شبد نرگن دھار نرگن پیار نرگن نرگن میل ملائیا۔

☆ ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ☆

نرگن نراکارا کھیل اپارا، نرویر پُرکھ آپ کھلائیندا۔ انہو پرکاش ہو اُجیارا، کرے کھیل اگم اپارا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی نور نور اُجیارا، شبد اناد سچّی دھنکارا، دُھر درگاہی آپ سنائیندا۔ سچھنڈ سہائے اک دوارا، تھر گھر کھولے آپ کواڑا، سچ سنکھاسن پُرکھ ابناشن آسن لائیندا۔ لیکھا جانے سُن اگئی دھوآں دھارا، وسنہارا اُچ محل اٹل منارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ شبدی شبد کر پسارا، منڈل منڈپ دے سہارا، رُو سس سورج چن کر رُشنائیا۔ دھرت دھول اک اکھاڑا، ویکھے دکھائے ویکھنہارا، رُوپ رنگ رکھے نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اگلا ویکھ دکھائیندا۔ اک اگلا سری بھگوان ویکھنہارا سچ نشان، آد جگادی دو جہان، دوئے دوئے رُوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن ہو مہربان، دیونہارا ساچا دان، وست امولک نام انمل جھولی پائیندا۔ شبد جنائے دُھر فرمان، بودھ اگادھی ایکا گان، بھیو ابھیو آپ کھلائیندا۔ ست اٹھائے اک نشان، لیکھا جانے جیو جہان، لکھ چوراسی جیو جنت گھٹ گھٹ انتر آپ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ ایکا منتر نام شبد دُھنکان، ایکا ہوئے جانی جان، جانہارا بھیو نہ آسیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، نرگن سرگن ہو پردھان، لوک مات آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آنت سری بھگونت، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آد ویس نراکارا، سٹح پرکاش کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی دھار چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نراکارا، رُوپ رنگ رکھے نہ کوئے دکھائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربار، سری بھگوان سچ سنکھاسن آسن سو بھاپائیا۔ پاربرہم ابناشی اچت سدا سد رہے خبردار، آلس نندرا وچ کدے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، وشن برہما شو دے آدھارا، ترے گن پیتا اک اتیتا، ترے ترے بندھن ایکا پائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچی دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی دھار ہر سمرتھ، آد جگاد رکھائیندا۔ جگ کرتا چلائے جگ جگ رتھ، جگت جیو سیو کمائیندا۔ شبد جنائی مہا اکھ، بودھ اگادھ آپ درڑائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر دس، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ ہر دے اندر ہری ہر

وس، آپ اپنا میل ملائیںدا۔ نرگن جوت جوت کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیںدا۔ میل ملاوا شاہو سباس، شاہ پاتشاہ اپنے رنگ رنگائیںدا۔ لیکھا چکے پر تھی
 آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیںدا۔ جگ جگ کھیل ہر نرکارا، آد جگاد کرائیںدا۔
 کلجگ اتم ہو اجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیںدا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، سویا کوئے رہن نہ پائیںدا۔ ایکا حکم نام جیکارا، شبد ڈھنکارا آپ الائیںدا۔ وسنہارا
 ڈھر دربارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا روپ وٹائیںدا۔ روپ وٹائے پاربرہم، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ کرتا پڑکھ کرے کرائے
 اپنا کم، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی بیڑا رہیا بٹھ، گھرن بھنہنہار سچا شہنشاہیا۔ گرگھ ورلے اٹھائے ساچے جن، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ ایکا
 راگ سنائے کن، انحد شبد سچی شنوائیا۔ پنچم پنچ دیوے ڈن، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم لیکھ نرکارا، اپنے ہتھ رکھائیںدا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھڑے بھنھے بھنہنہارا، گھرن بھنہنہار اپنی دھار چلائیںدا۔ نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا اپنی کھیل کھلائیںدا۔ لہنا دینا چکائے زمیں اسماناں دو جہاناں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر وچارا،
 گگن گلنتر ویکھ وکھائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بندھن آپے پائیںدا۔ اپنا بندھن ہر ہر پاپا، وشن برہما شو رہیا
 جنائیا۔ کروڑ تیتیا آپ اٹھا، ایکا حکم دے ورتائیا۔ لوک مات پھیرا پاپا، نرگن نور کرے رُشائیا۔ نام ڈنکا اک وجا، چاروں گنٹ دے ہلایا۔ راؤ رنگ
 بھونہ را، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دوار بکا دے سہا، گرگھ ورلے میل ملائیا۔ ایکا انکا ایکا اکھ دے پڑھا، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیایا۔ ہنگ برہم میل
 ملائے ساچے تھاں، کایا مندر اندر برہم پاربرہم سمائیا۔ ہرجن بنائے پھڑ پھڑ ہنس کاں، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چگائیا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاں، خالق
 خلق ویکھ وکھائیا۔ چار گنٹ رہیا گرلا، ورن برن مارے دھاہ، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ رواس مکھ رہے شرما، ساچا چند نہ سکے کوئے چڑھا، جوٹھ جھوٹھ
 جگت اندھیرا چھائیا۔ اٹھاراں پُراں نہ سکے کوئے پڑھا، چوڈاں وڈیا دسے نہ کوئے راہ، چوڈاں لوک بیٹھے مکھ چھپائیا۔ ساچا کلمہ نہ سکے کوئے پڑھا،
 عالمین نہ دسے خُدا، عالم علما ساچا راہ نہ کوئے وکھائیا۔ سچ صدا نہ سکے کوئے لگا، حق محراب نہ ویکھے کوئے تھاں، ساچے جُبرے ڈیرہ کوئے نہ لائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، رُپ انُپ شاہو بھوپ، زرُگن زراکار آپ دھرائیا۔ زرُگن رُپ ہر کرتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ سمت سمتی ہو اُجیارا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ شاہ سلطاناں دے ہلارا، راج راجاناں آپ اُٹھائیندا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چند آپ چکائیندا۔ برہمنڈاں مارے وارو وارا، جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں سد بخشنا وچ سنسارا، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی توڑے پھندا جم کا پھاس کٹنہارا، لکھ چوراسی پھندا کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ساچا ایکا ایک، ہر ایکا ایک جنائیا۔ ہر جن ساچی شبد ٹیک، ہر شبد ناد دُھن شنوائیا۔ ہر جن ساچے بڈھ بیک، مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ گوائیا۔ ہر جن ساچے دُھر مستک لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیا۔ ہر جن میلا کر کر اولٹا ویس، زر نریش پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاواں تھانیا۔ ہر جن تیرا سچ منارا، ساڈے تن ہتھ بنک سہائیندا۔ گر سنگر ساچا میت مُرارا، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ زرُگن دھارا کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اناد سچی دُھکارا، انحد تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا بھر پیالہ جام پیائیندا۔ بند تاکی کھولے کواڑا، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ناتا تے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ ساچی سخیاں دکھائے منگلپارا، گھر گیت گوہند لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ اک کھلائیندا۔ در دروازہ ہر جن کھول، سنگر پورا دیا کمائیا۔ اندرے اندر شبد اگئی آپے بول، زرُگن سرُگن دے سمجھائیا۔ اتم سیجاوسے کول، برہم پاربرہم میلا ایکا تھانیا۔ کرنہارا اٹا کول، امرت نا بھی لکھ چوائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، سر اپنا ہتھ رکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اُٹھائیا۔ ہر جن سچا بھگت ونجارا، نام بھنڈارا اک وکھائیندا۔ آد جگادی دیونہارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ دیونہارا بن ورتارا، داتا دانی اپنا ناواں دھرائیندا۔ بھگت بھگونت سہائے اک دوارا، در دوارے سوبھاپائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر جن ہر ہر بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، گرکھ گرکھ ایکا در بہائیندا۔ ساچا در دُھر دربارا، دُھر درگاہی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ کھول کواڑا، رُپ انُپ آپ

درسانیندا۔ میل ملائے ٹھانڈے دربار، اگنی تت نہ کوئی جنایندا۔ ہرجن ناتا توڑ سنسارا، پُرکھ بدھاتا اپنا میل ملائیندا۔ ایک نام اک جیکار، ایک شبد اک ڈھنکار، آتمک دُھن آپ سنائیندا۔ ایک مندر اک گھر بار، ایک سنگر ساجن میت مُرار، دُوسر اُور نہ سنگ رلائیندا۔ ایک کنت اک بھتارا، ایک سیجاستے پیر پسار، انگیکار اک اکھوائیندا۔ ایک برہم نُور اُجیارا، ایک پاربرہم پرہ پائے سارا، ایک آتم پر ماتم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک ایش جیو دے ہلارا، ایک جگت جگدیش ویکھنہارا، ایک چھتر جھلائے سیس و سنہارا دھام نیارا، سچھنڈ نو اسی درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، کرے کھیل اپر اپارا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسار، لیکھا جانے میت مُرار، چار یاراں نبی رسولاں بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ تیرا انت کنارہ، چار کُنٹ و بے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی بھيو نیارا، بھيو ابھید نہ سکے کوئی جنایا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چارا، پُران اٹھاراں وید ویسا گیا گایا۔ شاستر سمتر اُچی کوکن مارن نعرہ، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیا۔ انجیل قرآن کرن نمسکارا، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ گر اوتار آون وارو وارا، جگ جگ اپنا مارگ لائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ سد تیرا بنیا رہیا اکھاڑا، سرگن سرگن کرے لڑائیا۔ ہر کا کھنڈا نہ کسے وچارا، تیر کمان ساچا چلہ نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری انتم وار۔ نہہکنک جامہ پائیندا، جو دھا سور پیر بلی بلکار۔ گوبند میل ملائیندا، اک اکلا اینکار۔ چیل اپنے در بہائیندا، ساچے سٹ دے آدھار۔ شبدی ڈنکا اک وجائیندا، دو جہاناں اپنی وار۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، آپے بولے ست جیکار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مُکائیندا، نو نو چار جائے ہار۔ لیکھا کوئے رہن نہ پائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک کھنڈا پھر کٹار۔ ساچا کھنڈا شبد کٹارا، پُرکھ ابناشی ہتھ اٹھائیا۔ نرگن لیکھ نرگن بھیکھ نرگن لکھارا، نرگن سیوا سیوا کمائیا۔ کھیاں رکھے دوویں دھارا، نرگن سرگن سرگن نرگن رُپ ایک رنگ سمائیا۔ ایک حکمی حکم کرے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ نو نو ویکھے اک اکھاڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، چند پر چند آپ چکائیا۔ چند پر چند ساچا کھنڈا، کھنڈن نیکا آپ اپائیندا۔ لہنا دین چکائے کوٹن کوٹ برہمنڈا، برہم برہما ویکھ وکھائیندا۔ ناتا

توڑے جیرج انڈا، اُتبیج سیج مول چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھنڈا نام کٹار، سنگر پورا دیکھے دیکھنہار، جیو جنت نہ پاوے سار، بھو ابھید چُھپائیندا۔ ساچا کھنڈا نام مُٹھ، ترے بھون دھنی آپ لگایا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال اپنی ہتھیں چک، نو نو رہیا سمجھایا۔ شاہ سلطانا وڈ مہرانا سری بھگوانا گیا تھ، اپنی دیا آپ کمایا۔ کلج کوڑ گڑیا رانچ وکارا ہوئے دھاڑا کڈھے کٹ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ چارے ورنان لئے لٹ، سب دا بھاگ جائے کھٹ، اتم جڑ دیوے پٹ، سنمل رُکھ سرب دکھایا۔ گرگھ ورا رکھے اوٹ، جس جن لگائے شبد چوٹ، سوئی سرتی آپ جگایا۔ بھاگ لگائے کایا قلعے کوٹ، درس دکھائے نزل جوت، زرگن نور نور رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا پندھ دے مُکایا۔ کلج تیرا پندھ مُکاؤنا، چوتھا جگ رہن نہ پائیا۔ نام کھنڈا اک اٹھاؤنا، چاروں کُنٹ پھرے دُہایا۔ اتم پر ماتم ویکھ دکھاؤنا، سوہنگ اکھر جگت وکھر اک پڑھایا۔ پچھلا لیکھا لیکھ مُکاؤنا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر ہر بھانا آپ درتاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ شاہ سلطانا خاک ملاؤنا، سپس تاج نہ کوئے لکایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں ایک دھام بہاؤنا، کھتری براہمن شو در ویش ذات پات کوئے رہن نہ پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان سب نے گاؤنا، نو کھنڈ پر تھی ایک نعرہ لایا۔ پُرکھ اکال نوری جلوہ جلال درس دکھاؤنا، رام رام روپ وٹایا۔ ایک بنسری نام وجاؤنا، ساچے منڈل راس رچاؤنا، ایک مکٹ سپس لکایا، مکند منوہر لکھی نرائن اپنی کھیل کھلایا۔ ایک کلمہ امام پڑھاؤنا، سچ ایمان اک دکھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار ایک دھام بہاؤنا، اللہ رانی لڑ پھراؤنا، ویلے آنت لئے پرناپا۔ اپنا اسم آپ پڑھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ کھیل کھلایا، حکمی حکم ست ورتار۔ جو گھڑیا سو بھن دکھائیندا، وشن برہما شو کرن پکار۔ ویلا آنت آپ سمجھائیندا، اک اگلا ایکنکار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جھولی پائیندا، پورب لہنا دے اُتار۔ اپنا کھیل آپ کھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کرنیہار۔ کرنہار قادر کرتا، کریم کریم وڈی وڈی لایا۔ اپنا در اپنا گھر آپے وڈا، مقامے حق حق ڈیرہ لایا۔ اپنا پلو آپے پھڑدا، دامنگیر اک خدایا۔ چوواں

طبق آپے چڑھدا، حقیر فقیر شاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہنگ نرائن نر، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ جھلائے سچ نشان، نو نو بنائے اک ودھان، نام دھارا آپ چلائی۔

★ پہلی و ساکھ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہر ٹھا کر جگ ٹھکرائیندا، سمت اٹھاراں ٹھوکر لا۔ شبد اگئی کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ خدا۔ نرگن نور ڈمگائیندا، جوتی جوت کر رُشنا۔ نو نو
 ویکھ وکھائیندا، آد پُرکھ پر بھ پردہ لاہ۔ سو پُرکھ نرنجن رنگ چڑھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ۔ حکمی حکم آپ سناؤں، دو جہاناں دھر فرماں۔
 چاروں کُٹ ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا بے پرواہ۔ نرگن نر ویر پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ سچکھنڈ دوار اپنا آسن لائیندا، تھر گھر چرن
 ہیٹھ دبا۔ سُن اگئی پھیرا پائیندا، روپ انوپ آپ وٹا۔ اپنے مندر اپنا کھیل کھلائیندا، کرے کھیل اک اکل سچ محلہ آپ وسا۔ ناری کنت آپ پرنائیندا،
 کنت کنتوہل وسے ایکا تھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا راہ۔ ہر ٹھا کر کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا پُرکھ اگم۔ نو نو چار ویس
 وٹائیندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم۔ دوئے دوئے اپنا روپ دھرائیندا، اپنا بیڑا آپے بنھ۔ اپنا حکم آپ سناؤں، آپے لئے من۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا،
 لیکھا جانے سورج چن۔ برہمنڈ کھنڈ اپنے رنگ رنگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جننی آپے جن۔ ہر ٹھا کر جگت ٹھکرایا، ٹھوکر
 مارے دو جہاں۔ نرگن نر ویر اپنا روپ وٹایا، روپ انوپ دسے کسے نہ۔ اپنا لیکھا دئے سمجھایا، لیکھا جانے جیونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلائیندا، کلج تیری انتم وار۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا، نو ست تیری دھار۔ پاربرہم پر بھ روپ
 وٹائیندا، برہم لیکھا لئے اگھاڑ۔ اپنا لیکھا پور کرائیندا، لیکھا جانے ستاراں ہاڑ۔ سمت چوڈاں راہ تکائیندا، بیس بکرمی کر پیار۔ پندراں پندراں ویکھ وکھائیندا،
 کنگ کرماں لئے اُبھار۔ روال سر چرن ٹکائیندا، گوہند سورا وڈ بلکار۔ شبد شبد میل ملائیندا، شیر شیر اک نرنکار۔ اچے ٹلے پر بت نرگن جوت جوت

جگانیندا، جوتی کھچے سرب سنسار۔ اُچے کوٹ کوٹ آسن لائیندا، کوٹ ڈھاہے گڑھ ہنکار۔ نام چوٹ نگارے اک لگانیندا، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ دو دو میل میل ملائیندا، دوا دوائے نال کرے پیار۔ دئی دویتی سرب گوانیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار ٹھاکر ہر سوامی، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ آد جگاد ایکا انترجامی، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ جگا جگنتر شبد اگئی سناؤندا آیا بانی، بان نربان آپ چلائیا۔ گر اوتاراں دسدا رہیا اپنی کہانی، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آپے بنیا رہیا سچا شاہ سلطانی، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اٹھ لئے ملایا۔ اک اٹھ ہر میل ملاؤنا، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ اٹھاں تتاں رنگ رنگاؤنا، رنگ مچھی اک چڑھائیندا۔ بن لاری سیو کماؤنا، سیوک نر ہر دس نہ آئیندا۔ گو بند سورا نام دھراؤنا، چیلگر روپ دھرائیندا۔ اپنے مندر آپ سہاؤنا، پنگ رنگیلی سچ سہائیندا۔ ساچا چلہ ہتھ پھراؤنا، تیر تیراں آپ اٹھائیندا۔ اچاٹلا آپ وساؤنا، ٹلے پر بت پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر ٹھاکر سوامی گھر گمبھیر، گو بند بھو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ نیر، نیر نیراں پھول پھلائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھے بستر چیر، چیر چیراں پردہ لائیندا۔ چو داں طبقات دیکھے پیر فقیر، دستگیر کھیل کھلائیندا۔ چو داں لوک دیکھے شاہ فقیر، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ کلجگ تیری بدلے آپ تقدیر، تدبیر آپ بنائیندا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ گر اوتار مار مار گھلدا رہیا زنجیر، لوک مات بندھن پائیندا۔ آپے بنیا رہیا اُج دا پیرن پیر، پیر پیراں آپ اکھوائیندا۔ چار جگ گھتدے رہے وہیر، حکم حاکم آپ سناؤندا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھیا اخیر، آد آنت دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ٹھاکر کھیل کھلائیندا۔ ہر ٹھاکر جگ ٹھکراون آیا، پاربرہم بے آنت۔ چار جگ دے گر پیر لئے اٹھایا، نال رلائے بھگت سنت۔ سچکھنڈ دوارے وچوں باہر لئے کڈھایا، آپ جنائے اپنی بنت۔ لکھ چوراسی لڑ لئے پھرایا، لیکھا جنائے جیو جنت۔ اُچے ٹلے بہہ بہہ اپنا آسن دے دکھایا، پورن جوت سری بھگونت۔ سب دا کنت ہر ہر جو دیکھن آیا، اپنی مہما جانے اگنت۔ روال سرگر گو بند ایکا راہ دکھایا، ہر دے گایا بہہ بہہ پُرکھ ابناشی لئے ملایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آد آنت۔ ہر ٹھاکر لیکھا جان دا، آدن آنتا اینکار۔ جگ جگ لیکھا آپ پچھان دا، لیکھا جانے وید چار۔ وشن

برہما شو راہ تکتے چرن دھیان دا، نیتزن کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپار۔ پر اپارا کھیل کھلاونا، نو نو چار پندھ
مکا۔ تینی اوتار آپ اٹھاون، دس گر نال رلا۔ اٹھاراں بھگتاں ڈنک وجاونا، لکھ چوڑا سی لئے سمجھا۔ بھگت بھگونت میل ملاونا، جوتی جوت کر رُشنا۔ نو نو
قلعے کوٹ آپ بناونا، شبد اگنی پھیرا پا۔ ایک ڈنکا نام سناونا، ڈنکا پھریا بے پرواہ۔ سچ دھام چرن بچھاون، چرن کوئل اک ٹکا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لو آں پُریاں
ایک راہ دکھاون، ساچا مارگ ایک لا۔ رُو سس رُوپ وٹاونا، رُوپ انُوپ لئے دکھا، وشنوں اپنا پندھ مُکاونا، انتم منگے در پناہ۔ برہمے ویلا وقت چُکاونا، تھر
کوئے دیسے نہ۔ شکر سنسا روگ مُکاونا، پُرکھ ابناشی ہو سہا۔ سُرپت راجا اند ڈیرہ ڈھاہونا، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری دئے ملا۔ کروڑ تیتیا اپنے وچ ملاونا، مانس
جنم لئے پرگٹا۔ کنز جھپ ناچ نہ کسے نچاونا، گن گندھرب دئے نہ کوئی صلاح۔ لوک مات کھیل کھلاونا، نو کھنڈ پر تھمی جوتی جوت کر رُشنا۔ نرگن سرگن
میل ملاونا، نرگن سرگن ویکھے تھاؤں تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ نیاں۔ سچ نیاؤں کرنہارا، ایک ایک اکھوانیدا۔
کھجگ انتم ہو نیارا، پنچ تت نہ کوئے رکھانیدا۔ گرو آں پیراں دینا رہیا سہارا، حکمی حکم آپ سنانیدا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ جو گاوندے آئے
واراں، گیت گوہند آپ سنانیدا۔ آپے سب توں وسے باہرا، ہر گھٹ اپنا آسن لائیدا۔ کرے کھیل گیت ظاہرا، اندر باہر کھیل کھلائیدا۔ پُرکھ اگٹرا
ناری نارا، نر نرائن رُوپ وٹائیدا۔ کھجگ انتم پھڑ کے آیا تکھا آرا، دو جہاناں چیر پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
کھلائیدا۔ دو جہاناں پاؤنا چیر، چیر نہارا اک اکھوانیا۔ چوٹی چڑھ کے بیٹھا اخیر، اُچے ٹلے پر بت ساچا ماہیا۔ ایک وار گھت دئے وہیر، دھیرج دھیر نہ کوئی
دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا قول آپ لئے نبھائیا۔ پچھلا قول نبھاؤن آیا، سمت ویہہ سو چوڑاں نال رلا۔ اپنا لیکھا دئے
سمجھایا، لیکھا جانے بے پرواہ۔ بھرم بھلیکھا دئے کڈھایا، بھانڈا بھرم بھو بھنا۔ اپنا ویس لئے وٹایا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ سمت اٹھاراں دئے ڈھایا، اُچی کوک
کوک سنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سدا سہا۔ سمت اٹھاراں کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ روال سر جوت جگاونا،
جوتی جوت ہو اُجیار۔ ہاڑ ستاراں رنگ رنگاونا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے ہو خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت کرے

پیار۔ ہر سنگت شبد ملائیندا، شبدی سنگت دھار۔ شبد گر آپ اکھوائیندا، شبد روپ نر اوتار۔ شبد گوہند ویکھ وکھائیندا، شبد چیل سٹ کرے پیار۔ شبد پتا پوت وکھائیندا، ایک مندر اک گھر بار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نر نکار۔ ہر نر نکار کھیل کھلاونا، سمت اٹھاراں ویکھ وچار۔ ہاڑ ستاراں دوس سہاونا، سرشٹ سبائی جائے ہار۔ گرگھ اپنی گود بہاونا، راتی رتی دے آدھار۔ دوئے دو میل میل ملاونا، بانی صد کھیل اپار۔ سو سو اپنا سنگ رکھاونا، اک اک صدی جاوے ہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتار کھیل کھلاونا، دسے ساچی دھار۔ دس دس ویلا آپ سہاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ سنگت ساری سنگ رکھاونا، آتم آتم کر پیار۔ سرتی سرت شبد ملاونا، شبد سرت دے ادھار۔ اپنی گود آپ اٹھاونا، آپے کرے سچ پیار۔ گوہند اپنے انگ لگاونا، انگیکار کرے کرتار۔ روال سر سر سہاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپنی وار۔ کھیل کھلندڑا ہر نر نکار، کلجگ انتم ویس وٹائی۔ گرگھ گرگھ کرے پیار، گوہند میلا سچ سبھائی۔ تحت نواسی شاہ سکدار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائی۔ ویلا وقت سہاونا، ہاڑ ستاراں ہر کرتار۔ ہر سنگت سنگ ملاونا، جائے در سچے دربار۔ پورب لیکھا لیکھ مکاونا، لیکھا رہے نہ دوجی وار۔ شبدی شبد پرگٹاونا، جوتی جوت جوت اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ روال سر ہر شبدی دھارا، جوتی جوت کھیل کھلاونا۔ نرگن میلا نرگن چیل نرگن گھر نرگن گھر بار، نرگن ویکھ وکھاونا۔ نرگن رنگ سچی سرکار، نرگن انگ لگاونا۔

روال سر جائے شبدی روپ داتا، دات اپنی نال رکھاؤندا اے۔ جوتی جوت سنائے ساچی گاتھا، گیت گوہند آپ الاؤندا اے۔ گرگھیں نال بندھایا ایکاناتا، نہ کوئی توڑے نہ توڑ تڑاؤندا اے۔ پہلوں مٹائے اپنی ذاتا، ذات پاتا پھیر مٹاؤندا اے۔ ہاڑ ستاراں سہائے سہنجی راتا، راتی رتڑی اپنے ہتھ رکھاؤندا اے۔ ہر سنگت بنیا پتا ماتا، پتا پوت گرگھ گلے لگاؤندا اے۔ پورب جنم دا پورا کرے گھاٹا، گوہند اپنا روپ وٹاؤندا اے۔ نرگن نرور دیوے نال ساتھا، سگلا سنگ نبھاؤندا اے۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھا، اگلا لیکھا نہ کوئی وکھاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو

آپ جناؤندا اے۔ ہر اپنا بھیو جنائندا، کر کرپا گن ندھان۔ ہر سنگت ویکھ وکھائندا، ہر گھٹ ویکھے مار دھیان۔ پیریں چل پندھ نہ کوئی مُکائندا، اُچے ٹلے پر بت بیابان۔ بنس سر بنس نال نہ کوئی رکھائندا، ناتا جڑیا جیو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ مہربان ہر سنگر پورا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ اپنا بچن کرے کدے نہ کوڑا، کوڑی کرپا میٹ مٹائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑا، دھوڑی مستک ٹکا لئے لگائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ چتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شبد انادی سنائے ساچی تورا، تریا راگ آپ الائیا۔ جوتی نور بخشے ساچا نورا، اگیان اندھیر رہن نہ پائیا۔ داتا دانی سر بنگ سورا، سور پیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لئے ترائیا۔ ہر سنگت شبد ترائندا، ترے گن مایا اتیت۔ ترے ترے لیکھا آپ چکائندا، لیکھا جانے صاحب انڈیٹھ۔ گو بند اپنا روپ وٹائندا، ویکھنہارا ہست کیٹ۔ اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائندا، کرے کھیل اک اتیت۔ گرگھ ساچے نال رلائندا، سمت سمتی جائے بیت۔ کیتا قول آپ نبھائندا، آد جگادی ساچی ریت۔ دوواں نینا راہ تکائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ ساچی ریت پُرکھ اگم، اپنی آپ چلائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مرن جنم وچ کدے نہ آئیا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی خوشی غم، غفلت نیند نہ کوئی وکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، جگت بیڑا رہیا چلائیا۔ سد سے بن چھری چھن، مندر محل نہ کوئی درسائیا۔ گرگھ ساچے ویکھے جن، جن جننی بنیا مائیا۔ ایک راگ سنائے کن، ناد انادی دُھن و جائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ ہر پردہ آپ اٹھائندا، کر کرپا گن ندھان۔ سمت اٹھاراں راہ جنائندا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ ہاڑ ستاراں تھت وکھائندا، لوک مات مات مہان۔ ہر سنگت گھر گھر ستیاں اپنے رنگ رنگائندا، دیونہارا جیا دان۔ سرت شبد بندھن پائندا، بندی خانہ کایا ویکھ مکان۔ وڈیائی اپنے ہتھ رکھائندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ ایک وار انتم جوت روال سر جگائندا، شبدی لائے سچی دھنکار۔ گرگھ گرگھ نو کھنڈ پر تھی اپنے چرن بہائندا، کرپا کرے سری بھگوان۔ تن ہزار لکھیا لیکھا سمت چو داں پور کرائندا، گن گنا کر پروان۔ سہنسر مکھ شیش لیکھے لائندا، وشن برہما شو کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلائندا، بھگت

بھگونت ساچی دھار۔ ہاڑ ستاراں آپ جنائندا، ویلا وقت رہیا وچار۔ دو تن پنج میل ملائندا، نو نو ہوئے خبردار۔ زرگن سرگن میل ملائندا، وشن برہما شو
لئے اُبھار۔ پنچم ناد شبد دُھن وجائندا، نو دوارے وسے باہر۔ گوہند اپنا رنگ رنگائندا، کرے کھیل سچی سرکار۔ سُنُّ مَن آپ جنائندا، نیتز نین نین
مُ دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اک نال کرے پیار۔ اک میلا اک توڑدا، اک جگت جگ چار۔ اک ستاراں کھیل ہاڑ دا، اک
اٹھاراں پاوے سار۔ اک لیکھا پروردگار دا، اک لیکھا کرے بے عیب سانجھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو تن پنج نو دے ادھار۔ دو
تن پنج نو کرنا بند، بندی خانہ آپ سمجھایا۔ نیتز کھولے نہ گائے بٹی دند، اندر مندر نہ کوئی ملائیا۔ انتم انتم گاؤنا سہاگی سوہنگ چھند، سو پُرکھ زرنجن دے
وڈیائیا۔ پورب جنم دا مٹے پندھ، اگلا لیکھا دے چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روال سر دے وڈیائیا۔ دو تن پنج نو ہر کھیل کھلاونا، سر
سر آپ سہایا۔ نو پنج آنت ملاونا، دھرت دھول دھرنی دے وڈیایا۔ ترے ترے لیکھا پار کراونا، ترے ترے پردہ آپ چُکایا۔ دوئے دوئے ویسا آپ
وٹاونا، زرگن سرگن ناؤں دھرایا۔ زرگن سرگن روال سر ڈیرہ لاونا، سرگن سنمکھ بہہ بہہ درس دکھایا۔ سنگت سبائی چُپ کراونا، گکھ نہ کوئی ہلایا۔
مانس جنم سچھل گکھ کراونا، جگت دُکھ روگ مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس دہاڑا دے وڈیایا۔ دوس دہاڑا وڈا وڈ، ہر سنگر آپ
وڈیائیا۔ گرسکھاں اندروں اپنی سرتی آپے کڈھ، روال سر دے سہایا۔ جس جس چرن چھہایا پچھے نہ دیوے چھڈ، ہر بُھلے نہ پاندھی راہیا۔ سچھند
دوارے ہوئے بیٹھا اڈ، لکھ چوراسی اپنی ونڈن پائیا۔ ہر جن لڈائے ساچے لڈ، گوہند ساچی گود سہایا۔ ناتا تے اندھیری کھڈ، اندھ اندھیر دے مٹایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کر وچار، ہر جن آپ تراونا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ
کر وچار، کھانی بانی سرب گراونا۔ اُچی کوکے کرے پکار، گُرمکھ گُرمکھ کھ دھراونا۔ گُرم گائے اپنی وار، ناد وید بھیو نہ پاونا۔ ناداں ویداں وسیا باہر،
اچھل اچھل کھیل کھلاونا۔ کھیلے کھیل آپ کرتار، پُرکھ ابناشی ہر اپنا نام دھراونا۔ ہر کھ سوگ تے وسیا باہر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
ور دیوے سچی سرکار۔ ساچا ور ہر ہر دینا، کلجگ انتم وجے ودھایا۔ گُراوتار منڈے آئے بھانا، سمت اٹھاراں ہاڑ ستاراں لوک مات لئے پرگٹایا۔ گُرمکھاں

گر سکھاں ہر چرن دوارے بہنا، گر اوتار سیو کمائیآ۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آیا اپنے نینا، کیتا قول بھل کدے نہ جائیا۔ سیتا رام دھام اکٹھے ہو ہو بہنا، رادھا کرشن خوشی منائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھے اپنے نین نینا، اللہ رانی پردہ دے اٹھائیآ۔ نانک گوبند بھانا سہنا، سیس جگدیش رہے جھکائیآ۔ بھگت سنت پایا سچ سچ دا ایکا گہنا، تن بستر خاکی خاک رمائیآ۔ ہر سنگت تیرا بنائے بھائی بھینا، چار ورن ورن دے وڈیائیآ۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈینا، رائے دھرم نہ دے سزائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے وچھڑے لئے اٹھائیآ۔ چار جگ دے چار ورن، چار وید میل ملائیندا۔ چاروں گنٹ پانی بھرن، سچ صراحی ہتھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرنی کرن، کرتا پُرکھ کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دشا آپ وندائیندا۔ ساچی دشا وندے وند، ہر پُرکھ پُرکھ مہربانا۔ لیکھا جانے ہر برہمنڈ، برہمنڈ سچ نشانہ۔ بھيو کھلایے جیرج انڈ، انڈج جیرج ہو پردھانا۔ پنج تت سووے نہ دے کے کوئی کنڈ، مارے شبد تیر نشانہ۔ ہتھ وکھائے چند پرچنڈ، جو دھا سور پیر بلوانا۔ اپنا گھر وکھائے پوری اند، گرگھ تیری کایا سچ مکانا۔ تیرے مندر چڑھائے ساچا چند، سنگر پورا ہو مہربانا۔ تیرے مندر گائے اپنا چند، بندی بند نہ کوئی وکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوانا۔ سری بھگوان دیا کمائیندا، نو نو چار پنڈھ مُکا۔ گر گر ساچی سیوا لائیندا، سیوک سیوا اک سمجھا۔ اوتری اوتار ہر اکھوائیندا، کرے کھیل بے پرواہ۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ کھانی بانی آپ وڈیائیندا، گرگھ ساچے سچ صلاح۔ کوٹن کوٹ مائس جنم صلاحیندا، مائس مائس روپ وٹا۔ نو نو جنم اپنے تھم بھوائیندا، حکمی تھم سچ ورتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار در ساچا لیکھا، ہر ساچا سچ جنائیآ۔ جگت جگت کردا آیا آدیا، آدیس آدیس بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان وٹا وندا آیا ویسا، ویس انیک کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ ہتھ وڈیائی ہر کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کھلایا۔ چار جگ گرگھ ناؤں رکھ نہ ہو یا کوئی اجیار، بھگت سنت ناؤں دھرائیا۔ کلج تیری انتم وار، ہر ہر اپنی دیا دے کمائیآ۔ پنچم گرگھ کرے تیار، اپنا پردہ آپ اٹھائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی گائے ساچی وار، چار ورن دھیان لگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پنچم گرگھ آپ اُچاوانا، گر سکھ گر سکھ آپ سمجھا۔ دو تن پنج نو روال سر چرن کوانا، چرن کول کول چرن آپ

سُہا۔ شبدی شبد شبد ڈنک و جانا، جوتی جوت جوت رُشنا۔ سنگت سنگ سنگ رکھاونا، سگلا سنگ آپ سمجھا۔ ڈھائی سکنٹ آون جاون دو جہان پندھ رکھاونا، ڈھنیا اپنا بندھن پا۔ گوہند سورا اک مناونا، ساچا شہنشاہ اک رگھرا۔ کلجک نیا جس آپ چلاونا، ایکا چپو نام اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کرے کھیل سچا ہر، گرگھ ساچے لئے پرگٹا۔ چار جگ نہ بنے کوئی گرگھ، سنجگ تریتا دواپر رہیا جس گانیا۔ بھکت بھگونت اندر رہیا سکھاں سکھ، سکھی سکھیا اک سمجھانیا۔ سنت سا جن لیکھا دیوے لکھ، لکھنہارا ساچا ماہیا۔ بن بن بھکاری منگدے رہے بھکھ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جس جن مٹائے ترشنا ترکھ، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے دھندے آپے دے لگانیا۔ چار جگ جگ دھندے لا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر اوتار دے گھلا، حکمی حکم سنائیندا۔ اپنا پردہ اپنے اُپر پا، زرگن روپ نہ کوئی دکھائیندا۔ سرگن دیوے سرگن پناہ، سرگن ایشٹ دیو جنانیندا۔ سرگن آگے سرگن کدے نہ کرے نانہ، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ سرگن میلا سرگن چپلا سرگن گرو پھڑائے بانہ، سرگن سرگن کھیل کھائیندا۔ زرگن دو تین تیرا روپ لئے وٹا، ہیرا پھیرا آپ کرائیندا۔ گر گر بندھن رہیا پا، ایکا جوتی نور درسا ئیندا۔ سرگن نال سرگن دے پرنا، سرگن ناری سرگن کنت ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن جن جن کرپا وارا، سنجگ تریتا دواپر پار کرایا۔ کلجک کری اپنی کارا، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ کوئی پنچ تت پوجے محمد یارا، کوئی عیسیٰ موسیٰ ناؤں صلاحیا۔ کوئی نانک پنچ تت پتلا کرے وچارا، کوئی گوہند گڑھ سُہایا۔ گوہند سورا اچی کوکے کرے پکارا، ایکا گن گیا سمجھایا۔ ایکا گرو اک اوتارا، پُرکھ اکالا سچئی سرنایا۔ بن زرگن کوئی نہ کرے سچ پیارا، سرگن جھوٹا ناتا جگت دکھایا۔ چار جگ جو دیندا رہیا لارا، اپنا نام سنہیہڑا سندیش مات گھلایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا بن کوارا، ساچا سگن نہ کوئی منایا۔ کلجک ویکھے انتم وارا، زرگن دھار آپ چلایا۔ مہابلی اترے وچ سنسارا، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ناؤں رکھے نہکنتک نرائن ز اوتارا، مات پت نہ کوئی جایا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے اپنے یارا، یاری یاراں نال لئے نبھایا۔ گوہند کر سچ پیارا، ستھر ہنڈھایا ایکا وارا، دوجی وار نہ ستھر ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناشی دتا جوت سہارا، شبدی بنایا ایکا لاڑا، سیس جگدیش تاج لُکایا۔ ہر سنگت دکھائے سچ اکھاڑا، آپ لگائے ستاراں ہاڑا، گر گر دس نال رلایا۔ نانک آئے پہلی وارا، چھتر جھلے سچ دربارا، گوہند

کھولے آپ کو اڑا، ہر جو اپنی ہتھیں کُٹا لایا۔ گرسکھاں دیوے آپے پہرہ، اپنا جنم آپے ہار، ہر سنگت تیرے اُتے وار، تیرا رُوپ کیا نیارا، رُوپ انُوپ آپ درسا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا کھیل رہیا کرایا۔ چار جگ دارکھیا اوہلا، کلجگ اتم دے چُکایا۔ جس دا گاؤندے رہے ڈھولا، گراوتار کھ صلاحیا۔ جس دا سناؤندے رہے بولا، ڈھری بانی بان لگایا۔ جس دا پاؤندے رہے کایا چولا، چولی چولا جگت بدلائی۔ جس دا پاؤندے رہے رولا، اُچی کوک کوک سنائی۔ جس دا ویکھدے رہے ڈولا، اپنی سیو کمائی۔ جس دا ناؤں رکھاؤندے رہے مولا، مولا اپنا رُوپ وٹایا۔ جس دا امرت دھراوے رہے کایا کولا، کول کایا لے پٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جس دا گاؤندے رہے گیت، سو پُرکھ زرنجن کلجگ اتم آیا۔ جس بنائی مندر مسیت، گرو دوارا آپ سہایا۔ جس چلائی کھانی بانی ریت، پنت پنت ولس وٹایا۔ جیہڑا وسے ہر ہر چیت، سو چیت اپنا ٹھگن آپے آیا۔ جیہڑا کھیل کرے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں اندر بیٹھا کھ چھپایا۔ جیہڑا وسیا دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جیہڑا سپس سہائے پتیمبر پیت، سو سویمبر رہیا رچایا۔ گرسکھ تیرا ویکھے دھام اتیت، ترے گن اتیتا تیری اوٹ رکھ کے آیا۔ تیرے صدقے اپنا آپ لے جیت، بن سکھ دوسر رُوپ نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرنکھ اپنے لے پرگٹایا۔ چار جگ گرنکھ گایا، گرنکھ نظر دے نہ کوئے۔ سنت بھگت رہے صلاحیا، ایکنکارا ایکو ہوئے۔ گراوتارا رُوپ دھرایا، دھر دھر رُوپ دیوے ڈھوئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے جیہا آپے ہوئے۔ اپنے جیہا آپے ہو کے آیا، زرنجن زرویر پُرکھ اکال۔ اپنا تانا آپے تنکے آیا، شبدی شبد سچا جنجال۔ اپنے گرنکھ آپے جن کے آیا، پاربرہم پر بھ دین دیال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سر روال۔ سر روال سرب گنوت، زرنجن کھیل کھلاونا۔ گرنکھاں بنائے ساچی بنت، بنت بنواری اپنے ہتھ رکھاون۔ گرہ سخی گرہ مندر گرہ میلا ناری کنت، کنت سہاگ رُوپ وٹاونا۔ گرہ مندر گرہ منت، گرہ شبد ڈھن ناد و جاون۔ گرہ پورن جوت سری بھگنوت، گھر ساچا آپ سہاون، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرنکھ ساچے ویکھ وکھاون۔ الف آد کھیل کھلایا، یے یگت نہ کوئی جنائندا۔ ہر کا بھیکسے نہ پایا، جگ چوکڑی ولس وٹائندا۔ الف یے میل ملایا، آپ

اپنا بندھن پائیندا۔ رے رحیم رحمان رنگ دے رنگیا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیندا۔ نوں نقطہ نہ کوئی دکھایا، نرگن دس کسے نہ آئیندا۔ شاہ شہانا ویکھ دکھایا، ایران اپنا بھیو چکائیندا۔ الف آدیے آنت، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ رام رحیم سرب گنوت، رحمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نوں نیامت جگت بھسنت، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ایران آپ سمجھائیندا۔ آد آنت الف یے شاہ ایران، ہر اکھوائیندا۔ لیکھا جانے مجید قرآن، طلبا طالب آپ پڑھائیندا۔ مسجد مسیت ویکھے دو جہان، تسبیح متکرا آپ سمجھائیندا۔ محبان بیدوبی خیر یا اللہ اک محبان، مہربان ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے اپنی آن، شرع ایمان آپ بنائیندا۔ کائنات ویکھے مار دھیان، فتح فاتحہ آپ پڑھائیندا۔ ضابط ضبط کرے بے ایمان، زیر زبر کھیل کھلائیندا۔ کاتب لکھے لیکھ مہان، قطب غوث نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے شاہ آپے ایران، آپے میٹے زمیں آسمان، لیکھا جانے دو جہان، چوڑاں طبق ویکھے مار دھیان، نگاہبان محبان اپنا نین آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمت اٹھاراں کھیل نیار، عراق ایرانا پاوے سار، بیابان جگت صحرا شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔

ویہہ سو اٹھاراں بکرمی گرسکھ و ساکھی، ہر سنگر آپ منائیا۔ جس بوٹا لایا کرن آیا راکھی، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ جو لکھ چوڑاسی دیندا رہیا پھاسی، گرسکھاں پھاسی رہیا کٹائیا۔ جو جگ جگ کردا آیا ہاسی، روپ انوپ دھرائیا۔ کلجگ انتم کریا کھیل گھنک پڑ واسی، انک کل اپنی کھیل کھلائیا۔ درگھر ساچے پاوے راسی، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ کرے کرائے پوری آسی، آس نراس نہ کوئی دکھائیا۔ جس دی پوجا کردے رہے پنڈت پاندھے بہہ بہہ کاشی، سو گرسکھاں سیو رہیا کمائیا۔ نرگن جوت جوت پرکاشی، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ آد جگاد جگ جگتر نہ کدے وناسی، نہ مرے نہ جائیا۔ ہر جن کر کے جائے تیری بند خلاصی، بندی چھوڑ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن بن ساقی ساچا امرت جام پیائیا۔ گرسکھ و ساکھی چڑھیا چا، دس اٹھ میل ملایا۔ گوہند ملیا اک ملاح، جس بیڑامات چلایا۔ اپنی دیوے سچ صلاح، دوسر اکھر نہ کوئی پڑھایا۔ اک چپائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ

پر گٹایا۔ پھڑ ہنس بنائے کاں، جو جن سرنائی آیا۔ دو جہاناں پکڑے بانہہ، منجھدھار نہ کوئی رڑھایا۔ ایٹھے اوتھے پتا ماں، سیس جگدیش ہتھ رکھایا۔

گر سکھاں سیوا رہیا کما، گر گر اپنی دھار دکھایا۔ بن نمانا آگوں کرے نہ نانہہ، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گر سکھ و ساکھی لگا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ ستاراں سو چھینجا بکرمی منگی منگ، بیس اٹھاراں دے چڑھایا۔ نیلے والا ماہی کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن پایا۔ ہتھ پھڑ نام مردنگ، سچ نگارہ دے وجایا۔ لوآں پڑیاں آیا لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دہایا۔ سرشٹ سبائی ونڈے ونڈ، ونڈنہارا اک اکھوایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈ نام چکایا۔ لیکھا جانے چند پر چند، برہمنڈ آپ درسایا۔ بھیکھ پکھنڈا دیوے دنڈ، جگت رنڈیا دے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ گرگھ و ساکھی ویکھے نین، نیز لوچن آپ اٹھایا۔ کون روپ دھارے نر نرائن، لوک مات و جی ودھایا۔ گر اوتار سارے کہن، شاستر سمتر دین گواہیا۔ نہکلنک پرگٹ ہوئے سرشٹ سبائی ساک سجن سین، نو نو ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے سمجھایا۔ گرگھ و ساکھی سچ و ہارا، گر سنگر آپ جنائندا۔ دو آصفرا ایکا آٹھا گن اوگن نہ کوئی وچارا، گن ندھان دیا کمائندا۔ نرگن سرگن دے سہارا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ بھگت بھگونت ساچا سنت دکھائے اک دوارا، در مندر آپ کھائندا۔ شبد اگمی بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سنائندا۔ قادر کرم کریم کرے پیارا، کالی کفنی ویکھ دکھائندا۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا، دہ دشا اندھیرا چھائندا۔ ساقط بندک دُشت ڈراچار روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائندا۔ ورنناں برناں لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائندا۔ کرم کرم منگن واڑا، گن اوگن بھیونہ کوئے کھائندا۔ آئے رت سہنجی ستاراں ہاڑا، گرگھ ساچے آپ ترائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میل آپ ملائندا۔ گر سکھ و ساکھی ملیا ملیا، میلنہار آپ کرتار۔ لیکھا جانے گرو گر چیلہ، گر چیلہ آپ نر نکار۔ آد جگادی سجن سہیلہ، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئی وچار۔ وسنہارا سد نویلا، گرگھ ساجن کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچے دربار۔ گر سکھ و ساکھی سچ دربار، ہر سنگر سچا پایا۔ ناتا تھاسر سب سنسارا، مایا ممتا موہ چکایا۔ پورب لہنا جس وچارا، سو گوہند

میت بنایا۔ اگلا لیکھا جس نے پاڑا، لکھیا لیکھ رہے نہ رایا۔ کرے وبار ستاراں ہاڑا، برہم اپنا روپ دھرایا۔ نو کھنڈ پر تھی لگے اک اکھاڑا، سرشٹ سبائی
 ویکھے آپ خدایا۔ آپے بنے اپنا لاڑا، میاں نوری نور سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ گرسکھ اٹھ ہر سنگر لئے
 راکھ، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن سین کوئی نہ دیوے ساتھ، ویلے انت سنگ نہ کوئی جائیا۔ انتم ونڈ ونڈائے سیاں ساڈھے
 تن تن ہاتھ، شاہ پاتشاہ رہے گر لایا۔ پہلی وساکھ سنی ساچی گاتھ، سو پڑکھ زرنجن رہیا پڑھایا۔ چوڈاں لوک خالی ہونے ہاٹ، چوڈاں طبق نہ کوئی وڈیایا۔
 اٹھسٹھ تیرتھ نہ رہنا کوئی تاٹ، سر سروور نہ کوئی نہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھاونا، آپ
 اپنی کرپا دھار۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاونا، کلجگ تیری انتم وار۔ گرگھ ورلے میل ملاونا، میل ملاواں دھر دربار۔ در درویش آپ رکھاونا، دردی درد
 کرے پیار۔ اپنا فرض آپ نبھاونا، غرض رکھے نہ کوئی زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان سچی سرکار۔

☆ ۲۶ وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی انند کارج کاکا گرچرن سنگھ بی بی ہرنس کور اتے

سگن کاکا سرجیت سنگھ نال بی بی ستونت کور جیٹھووال دربار وچ ☆

سو پڑکھ زرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد کھیل کھلایندا۔ زرنجن زرویر بن ملاح، اجوئی رہت ویکھ دکھایندا۔ اگم اگمڑا دھام سہا، الکھ الکھنا آسن لایندا۔
 تخت نواسی شاہو شاباشی بھوپت بھوپ چلائے راہ، عقل کل اپنی دھار بندھایندا۔ انھو پرکاش آپ کرا، نور نورانہ ڈگمگایندا۔ ہر پڑکھ زرنجن ناؤں دھرا،
 اپنا روپ آپ پرگٹایندا۔ اینکارا ہو رُشنا، رنگ رنگ وچ سمانیدا۔ آد زرنجن ڈگمگا، اپنا کھیل آپ کھلایندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا اپنے تھاں، تھان تھنتر
 آپ بنایندا۔ سری بھگوان آپے پتا آپے ماں، آپ اپنا میل ملایندا۔ پاربرہم اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا سنگ نبھایندا۔ سٹح پرکاس آپ کرا، بھید ابھیدا

آپ کھلائیندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ سچھنڈ دوارا لئے بنا، چار دیوار نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سگھاس لئے سجا، پاوا چول نہ کوئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت ڈگگا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ دُھر فرمانا حکم سنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی بنیا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے دھر، ہر ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے آسن لائیندا۔ اپنے در درویش آپے کھڑ، آپے الکھ جگائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑن بھنہنار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن نرائن نرگن لئے ور، نرگن کنت سہاگ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم رکھے اپنی ذاتا، ذات ذات وچ سمائیندا۔ ذات اذاتی اک اکال، عقل کل ہر وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہو دیال، دین اپنی دیا کمائیا۔ سچھنڈ وسے سچّی دھر مسال، سچ دوارے سو بھا پائیا۔ تھر گھر تھر چرن کول کول چرن رکھے آپ کرے اولڑی چال، چرن چرن سرن سرن اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرائن میل ملائیا۔ نرگن میلا ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ نرگن ناری کنت بھتار، نرگن ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ نرگن روپ اگمی کر تیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبدی شبداک جنا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ دُھر فرمانا اک سنا، دُھر دی بانی بان جنائیندا۔ اپنا بنس اپنی انس آپ سہا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ ترے گن تت تت ملا، پنچم پنچم لیکھ لکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑا، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔ روس سورج چن کر رشنا، منڈل منڈپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر کر نیہارا، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ نرگن جوت نور رشنائیا۔ پنچم تت بنایا دھرم دوارا، سچ سچ کرے رشنائیا۔ اتم برہم اک ادھارا، پار برہم وجے ودھائیا۔ گھر منگل گھر گیت گھر منگلاچارا، گھر اپنا ناد سنائیا۔ گھر کنت گھر نار گھر ملے بھتارا، گھر سہنجنی سچ سہائیا۔ گھر بھوگ بلاس کرے پیارا، پیا پریتم وڈی وڈیائیا۔ گھر مندر سوہے سچ چبارا، در دروازہ نہ کوئے وکھائیا۔ غریب نوازا پروردگارا، آپے آپ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا کرتا پُرکھ کر نیہارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ناری پُرکھ کھیل کھلایا۔ جگت جگ

جوڑ جڑائی، جوڑنہارا دس نہ آیا۔ وشن برہما شو سیو کمائی، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ تیج ت کا یا وجے ودھائی، ترے ترے منگل اک سنایا۔ رواس کر
 رُشنائی، دیپک جوت نور رُشنایا۔ نادشبد دُھن شنوائی، گرہ مندر تال وجایا۔ شبد کنت اٹھے بے پرواہی، جھیل چھیلانہ مرے نہ جایا۔ سرتی ناری لئے
 پرنائی، آپ اپنا بندھن پایا۔ نار سہاگن خوشی منائی، لوڑ بندڑا ور پایا۔ ایک مندر ہوئے رُشنائی، دیا باقی نہ کوئے جگایا۔ مات پت نہ کوئی بھین بھائی، سگلا
 سنگ نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی دھی نہ کوئی جوانی، سیس جگدیش نہ کوئے گندایا۔ نہ کوئی رنگ رنگائی، نہ کوئی سگن منایا۔ گھر وچ ملیا ساچا ماہی، گھر
 گھر وچ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اپنی دھار آپ چلایا۔ آد پڑکھ دھار چلائیندا، پاربرہم ہوتیار۔ ہنگ اپنا روپ
 وٹائیندا، لکھ چوڑاسی کرپسار۔ سو پڑکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، ہر پڑکھ زرنجن بیٹھ ٹھنڈے دربار۔ ایک منگل گائیندا، آد زرنجن ہوئے اجیار۔ سری بھگوان
 سگن منائیندا، ابناشی کرتا ساچا یار۔ پاربرہم برہم روپ وٹائیندا، برہم روپ کرپسار۔ سبجگ اپنی دھار بندھائیندا، زرنجن سرگن لے اوتار۔ جگ چوکڑی
 کھیل کھلائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گر پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائیندا، جگ کرتا کرے خبردار۔ سبجگ تریتا دوپر پار کرائیندا، کلجگ جانے اپنی دھار۔
 کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ ونڈائیندا، راؤ رنگ اوچ نیچ دے آدھار۔ چارے وید منگل گائیندا، پُران اٹھاراں تیج سوار۔ شاستر سمرت سنگ رلائیندا،
 جگت ویدیا دے آدھار۔ چوڑاں کوٹ پھول بھلائیندا، ترے بھون ساچی کار۔ دو جہاناں رنگ رنگائیندا، برہمنڈاں کھنڈاں ایک پڑکھ ویکھے نار۔ کنت سہاگی
 ساچا سنگ نبھائیندا، آد جگاد ایکنکار۔ نو نو اپنا میل ملائیندا، چار نو تے وسیا باہر۔ چارے کھانی سرب جس گائیندا، چار بانی کرے پکار۔ گر اوتار دھیان
 لگائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ جگ جوڑی جوڑ جڑائیندا، زرنجن سرگن کرپیار۔ زرنجن سرگن بندھن پائیندا، ایک ناری کنت بھتار۔ دوہاں وچولا آپ
 اکھوائیندا، رام رام رام پسار۔ اپنا کاج آپ رچائیندا۔ دوسر کوئے نہ جانے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی کرے تیج وہار۔
 جگ چوکڑی وہار کردا آیا، اک اکلّا بے پرواہ۔ سرگن سرگن لڑ پھڑدا آیا، زرنجن سرگن بن ملاح۔ اکھر وکھر اپنا پڑھدا آیا، بودھ اگادھا سچا شہنشاہ۔ سچ
 رنگیلے پلنگ سچ سیجا اپنی چڑھدا آیا، بھگت بھگونت لئے منا۔ ساچے سنتاں اپنا کھیل کردا آیا، گھر گھر ویکھ ایک تھاں۔ جگت جگ باقی ہر دا آیا، حکمی حکم

آپ ورتا۔ اپنی گھاٹن گھڑا آیا، وشن برہما شو سیو لگا۔ سنجگ تریتا دوپر پار کردا آیا، بھید ابھیدا آپ چھپا۔ تینی اوتار حکمی بردا گھلدا آیا، دس گرنال رلا۔ سادھ سنت جگ ڈردا آیا، پُرکھ ابناشی پُچھے بیٹھا بے پرواہ۔ کلجگ انتم اپنے گھوڑے چڑھ کے آیا، نرگن داتا اک خُدا، اپنا بسمل رُپ وٹایا، الای نُر جلوہ دے وکھا۔ قادر قُدرت ویکھن آیا، خالق خلق ویکھے اپنے تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ ہر سچا شاہ اکھوائیندا، آد جگادی ایکنکار۔ کوٹن راج راجانا اپنے تھم پھرائیندا، لوک مات دے آدھار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، اندر باہر گپت ظاہر۔ اپنا بھو نہ کسے جنائیندا، بے انت بے انت کہن سرب سنسار۔ کلجگ انتم اپنا رُپ وٹائیندا، پورن جوت ہر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں بدلے دھار۔ دو جہاناں دھار بدلائیندا، ہر دو جہاناں والی۔ کلجگ انتم کھیل کھلائییندا، نرگن جوت جوت اکالی۔ آد شکت بندھن پائیندا، شبدی شبد دے دلالی۔ اپنا چندن اپنا ٹکا آپے لائیندا، اپنے در بنے آپ سوالی۔ اپنا بھندن آپ کٹائیندا، آپے توڑے اپنا مایا جنجالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مات نرالی۔ کھیل نرالی کرنے آیا، ہر کرتا پُرکھ اگم۔ نر بھو نر ویر اپنا ناؤں دھر کے آیا، نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنے آسو اپنے گھوڑے چڑھ کے آیا، شاہ آسوار سوربیر اپنا بیڑا بنھ۔ اپنی اچھیا اپنی آسا اپنے ہتھ پھڑ کے آیا، جگ چوکڑی دیوے آن۔ آپ اپنی ویدیا اپنا اکھر اپنے اندروں آپ پڑھ کے آیا، نہ کوئی سنے سنائے راگ کان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے انت۔ بے انت کھیل کھلائییندا، سچا شہنشاہ۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، جگ چوکڑیاں بن ملاج۔ نو نو تیرا پندھ مُکائیندا، نو نو لیکھا دے مُکا۔ چار ورن ایکا سرن لگائیندا، چار وید آپ بُجھا۔ چار بانی بان لگائیندا، تیر نرالا ہتھ رکھا۔ چارے کھانی ایکا کھان رکھائیندا، نام انملٹا جام ہتھ پلا۔ دو جہاناں شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھاں۔ کلجگ تیرا رنگ رنگائیندا، کوڑی کرپا ویکھے ویکھنہار اپنا رُپ وٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رہیا رکھا۔ اپنا لیکھا اپنے رکھ ہتھ، ہر وڈا وڈی کرے وڈیا یا۔ جگ جگ چلاؤندا آیا رتھ، رتھ رتھو ای سچا شہنشاہیا۔ گر اوتاراں پائی شبدی نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنتن مہما دسدا رہیا اکھ، سچھنڈ دوارے ویکھے سچا ماہیا۔ دوس رین جہوار ہے رٹ، رٹ رٹ چرن سرن کول دھیان لگائیا۔ شبد نگارہ ماردا

آیا سٹ، تال تلوڑا آپ وجایا۔ وسدا آیا گھٹ گھٹ، اپنا بھو نہ کسے کھلایا۔ کسے دکھایا تیر تھ تھ، کسے شودوالے بند کرایا۔ کسے دکھائے سوانگ نو آ
 نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ کسے دکھائے اُچے ٹلے پربت، کسے گیلش رہیا بھرمایا۔ کسے کوہ طور دکھائے جوت پرکاش، کسے ڈوگھی غار رہیا سمجھایا۔
 کسے جنائے چوڑاں لوک چوڑاں طبق چوڑاں ہٹ، کسے جگت دے وڈیایا۔ کسے کایا کایا کایا کرے پرگٹ، کسے گھر گھر وچ دے دکھایا۔ کسے رتی لیکھے
 لائے رت، رتی رت دے سکایا۔ کسے دیوے بدھ مت، کسے گیان دھیان وچ پھسایا۔ کسے دیوے دھیرج ست، برہم مت کسے دکھایا۔ برہمے دیوے
 اک اُتپت، اٹھے پہر نیتز رووے نیر وہایا۔ وشنوں واسطہ رہیا گھت، پاربرہم سچی تیری سرناہیا۔ شکر چھڈیا اپنا ہٹھ، کھلڑے کیس خاکی خاک رہیا رماہیا۔
 دو جہاناں سری بھگوانا تیرا کھیل ویکھیا اکھ، تیری مہما کتھی نہ جایا۔ پاربتی ویکھی تیری رت، میری رت وچ سماہیا۔ تیرا رُپ باوا آدم نہ کوئی تت،
 تیری اچھیا میری سیوا سرب لوکایا۔ توں سرب جیاں دا کملاپت، کول نین تیری وڈیایا۔ توں اپنے گھر اپنے مندر اپنے گرہ اپنا ستھر بیٹھا گھت، تیرا
 بھو کوئی نہ پانیا۔ جگ چوڑیاں بیٹھے کوٹن کوٹ توں بدلی نہ اچے کروٹ، تیری کروٹ نظر کسے نہ آہیا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 اپنا رُپ دھریا آپ پُرکھ سمر تھ، سیس تاج جگدیش ککایا۔ آد شکت لال ویکھے اپنی رکت، لال گللا بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر بچھدا آیا وات، کایا
 سنج کیاری ہری کرایا۔ کوئی کہے رام جایا دسر تھ، کوئی نند یشودھا دے وڈیایا۔ جس اُچایا اپنا تت، تس بھلی سرب لوکایا۔ ویہہ اوتار ستجگ تریتا
 چلاؤندے آئے رتھ، دواپر وید ویاس کرے لکھایا۔ کاہنا کرشنا اپنا رُپ وٹائے گھٹ گھٹ، گند منوہر لکھی نرائن بنسری نام اک جنایا۔ انتم سارے
 لوک مات اپنا ستھر گئے گھت، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ پنج تت چولا دسے نہ رت، رُپ رنگ نہ کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی سینا رکھائے جت، نہ کوئی رادھا
 دے دہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس ملیا ہر کملاپت، آد جگاد جگا جگنتر سو سہاگن گھر ساچے بیٹھی گھر اپنا کنت ہنڈھایا۔ ستجگ
 تریتا دواپر ایکا کنت ہنڈھایا، لکھ چوڑاسی کرپسار۔ وشن برہما شو نال سیوا کردا آیا، جس ملیا ہر کرتار۔ لیکھا لیکھے وچ رہیا لکھایا، لیکھا لکھن توں رکھیا باہر۔
 کاغد قلم شاہی نہ کوئے لکھایا، نہکرمی کرماں لئے وچار۔ برناں ورنال وچ نہ کدے پھسایا، کھتری براہمن شودر ویش وند وندے نہ کدے وچ سنسار۔

گھٹ گھٹ دینِ دبیلا اپنی جوت کرے رُشایا، اگم اگمرا گھر اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا دیکھے جگت وبار۔ کلجک وبارا ہر
 نرکارا، جگت جگ چلائی۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، لوک مات کھیل کھلایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید پُران شاستر سمرت دین گواہیا۔ ہر کارُپ نہ کسے
 وچارا، رنگ ریکھ نہ کوئے دکھایا۔ اپنے بھید اپنے ہتھ رکھے پروردگارا، بے عیب سچا شہنشاہیا۔ مقامے حق ہو تیارا، حق حقیقت لئے پرگٹایا۔ ایک نور ایک
 جلوہ ایک اسم کر تیارا، اعظم اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتاناؤں وڈیایا۔ مقامے حق حق خُدا، جلوہ نور نور الاہیا۔
 اپنا مندر آپ پرگٹا، اپنے مندر کرے رُشایا۔ اپنا سجدہ آپ کرا، آپے بیٹھا سپس جھکایا۔ اپنا کلمہ آپ سنا، آپے جانے کلام اپنی بنت آپ بنا، لوک
 مات دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنا جلوہ نور اُپایا، نور نورانہ بے پرواہ۔ عالم عالمین علما ویکھ دکھایا،
 حضرت حضور سچا شہنشاہ۔ سچ غفور پھیرا پایا، اپنی غفلت دے مٹا۔ اپنا اسم اپنے وچوں دے کڈھایا، ورا عظم اپناناں دھرا۔ خالق اپنا کھیل کھلایا، مخلوق
 ہو رُشنا۔ نہ کوئی پتا جگت بنایا، نور نور نال دے ملا۔ ایک کتیا کن سنا، ایک آیت دے سمجھا۔ اُلفت وچ کدے نہ آیا، عرش فرش ویکھے گرا آپ سچا
 شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نور دے درسایا۔ ایک نور اک اسلام، ایک اپنی جیو وڈیایا۔ ایک رواس ایک چن کرے مہان، ایک
 برہم اک گیان، ایک نور نور مہان، نوری جلوہ شاہ اعظمان، شاہ پاتشاہ سچی وڈیایا۔ ایک تورت تریا تورت ناد وجائے ہر طہران، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک کلمہ دے سنا۔ ایک کلمہ ہر جنایا، خُدی خُداوند آپ گوائیا۔ کلمہ کلام آپ بنایا، کائنات دے سنا۔ ایک عرف ایک عارف بیٹھا آسن لایا،
 ایک کرے سچ شنوایا۔ ایک تعارف دے کرایا، طالب طلبا کرے پڑھایا۔ سچ حقیقت دے سمجھایا، آپ اپنا پردہ لئے اٹھایا۔ عیسیٰ اپنا نور درسایا، نور نور
 وچ ملا۔ اک نو ہر بندھن پایا، اک نو دے گواہیا۔ اٹھ تت دا بندھ مکایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ دے سمجھایا۔ ست ستوادی ہو
 رُشایا، ایک حق دے وڈیایا۔ چھ گھر پھول بھلایا، پھولنہار اک اکھوایا۔ پنچم میل دے ملایا، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ چوڑاں چوڑاں ویکھ دکھایا، اک محمد
 کرے شنوایا۔ اپنا چرن ادھ وچکار رکھایا، زمین اسمان نہ کوئے وڈیایا۔ آفتاب اک چڑھایا، کایا جُبرہ مغرب اک دکھایا۔ کایا کعبہ میل ملایا، قُدرت

قادر ایک گھر وسایا۔ ایک روپ لئے وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دئے سمجھایا۔ ایک نور در سایا قدرت قادر، کریم حق دویا۔ اپنا جلوہ کرایا صادر، صدق ساچا اک نبھایا۔ ایک علم پڑھایا داور، دور دئے دکھایا۔ آپے میت پت آپے مادر، پسر پدر آپ سمجھایا۔ آپے شاہ آپے ناظر، آپے دئے سمجھایا۔ آپے حضور رہیا حاضر، حضرت اپنا روپ وٹایا۔ آپے محمد دیوے ساچا آڈر، آپے گاڈ آپ خدایا۔ آپے ہو کے بیٹھا اپنی باڈر، آگے کوئے جان نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا جلوہ دئے سمجھایا۔ ہر اپنا جلوہ آپ سمجھانیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ عیسیٰ اپنا نور در سائیندا، نورانی نور اجیار۔ محمد اپنے چرن کول بہانیندا، ٹھوکر مارے ایک وار۔ بجر کپاٹی آپ ٹڑانیندا، دیوے سچ ہلار۔ اپنے مندر آپ چڑھانیندا، ساچا حجرہ دکھائے کایا کعبہ اک دوار۔ حضرت آگے نظری آئیندا، بیٹھا پروردگار۔ اپنا چولا کرن کرن وچ سائیندا، آپے چندر آپ ستار۔ آپے ہریا رنگ بھرائیندا، افق اُلفت اکیکت اچھیت عالمین ویکھے وچ سنسار۔ مہبان بیدوبی خیر یا اللہ خدائے پروردگار۔ چوڈاں لوک کوئی نہ سکے روک، علی لائے دوجا نعرہ۔ اک خداند رکھی تیری اوٹ، تیرا روپ چڑھایا میری اچھیا تیرا ستار۔ تیرا کلمہ وسے میرے بند بند، تون نبی میت مرار۔ کون ویلا کون صفت اوچ سہانی سہاگی چھند، پرگٹ ہو سچے پروردگار۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشند، آپے بخشے چرن دھوڑی خاک چھار۔ چوڈاں صدیاں تیرا سناؤنا جگت چھند، اللہ ہو انا الحق نعرہ۔ انتم ونڈے ساچی ونڈ، ونڈنہارا اک کرتار۔ کرے کھیل وچ وربھنڈ، پرگٹ ہووے سر امام امامہ سچا شاہ سکدار۔ احمد ویکھے جگت نار دُہاگن رنڈ، تیری اُمت لال مہندی رنگ رنگے نہ کوئے اپرا۔ ملا شیخ مسائق پیر آنت دیون تیتوں کنڈ، تیرا ہے نہ کوئی سہارا۔ تیرا پیغمبر تیرا سویمبر اُچے وچ وربھنڈ، تیری خواہش اللہ رانی ساچی کھیل کرے آپ کرتار۔ آپے پائے بہشتی ونڈ، آپے حضرت جانے اپنی دھارا۔ آپے دھرتی خاک اندر اپنا دتا ونڈ، آپے پاوے ہر سارا۔ آپے جگت و ہار چلائے سورا سربنگ، سرشتی کرے کھیل نیارا۔ اک بیوی اک خاند، اک دوجے دی منگن منگ، کرے آپ آپ و ہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک خاند سچا ساچا یارا۔ چوڈاں صدیاں کھیل کھلاؤنا، محمد ہر جنایا۔ تیرا کلمہ تیرا روپ مات دھراؤنا، تیرا تیرے وچ لکایا۔ تیرا جلوہ تیرا رنگ رنگاؤنا، تیرا تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے دکھایا۔ محمد رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائندا۔ چو داں صدیاں دتی داد، دیونہارا بھل نہ جائندا۔ تیرا روپ دیکھے وچ سنسار، وسنہارا ہر برہما، برہم اپنی کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بندھن اک سمجھائندا۔ تیرا بندھن کلمہ کلام، کامل اپنا آپ جنائیا۔ تیری شریعت تیرا ایمان، تیرے رنگ رنگائیا۔ تیرا گھر تیرا مکان، تیرے در وڈیائیا۔ میرا حکم پیغام، تیرا پیغام سرب لوکائیا۔ تیری شرع دیکھے آپ جہان، جگت لگام دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار لے بدلایا۔ چار جگ دی ساچی دھار، چار جگ پرنا۔ برہم برہما بن لکھار، وید ویدانتا اک سمجھایا۔ ----- آپے وسنہارا کول، آپے بیٹھا گھ چھپایا۔ آپے چاروں کٹ رہیا پھرت آپے جانے بول، ایکا سوہلا درسایا۔ آپے وجائے سچا ڈھول، آد جگادی شبد ڈنکانا دوجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا جگت سویمبر اپنے ہتھ رکھایا۔ جگت سویمبر نانک دوار، نرگن سرگن آپ پرنا۔ جگت ناری سدھی سچ دربار، جگت پلو پھیر پھرایا۔ پہلا حکم دتا منتر ستنام ونڈایا۔ دوجی قدرت کریا پسار، قدرت میرا روپ دکھایا۔ تیجے شبد ہوئے جیکار، ورن برن چار کٹ اک الایا۔ چوتھے آتما پرما تیرا سچ وبار، جگت وچھوڑا بھند کٹایا۔ سوہنگ جینا ایکا رسن سری بھگوان، دوسر پار نہ کوئے کرایا۔ نانک دوئے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ ابناشی تیرا سچ سچا دربار، دیا باتی نہ کوئے اجیار، سورج چن نہ کوئے پسار، جنگل جوہ نہ کوئے اجاڑیا۔ نہ کوئی دسے ڈونگھی غار، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی سخیاں منگل گایا۔ آگے بیٹھا اک نرکار، چھیل چھیل پورور دگار، پنج تت نہ کوئے وبار، مچھ داہری نہ کوئے ادھار، ہتھ پیر نہ رکھے وچ سنسار، نیتز نین نہ لے اگھاڑ، جوتی جوت ڈمگایا۔ ایکا دتا دھر فرمان، نانک سنا کر دھیان، پورن دینا برہم گیان، لکھ چوراسی کر دکھان، سرب جیاں دا ایکا جانی جان، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ آتم اتم کرے کلیان، کوٹن کوٹ روس کا یا مندر دیوے جوتی بھان، گھر ناری گھر کنت گھر سجن سہیلا وواہن، گھر ساچی سچ لے سہایا۔ گھر راگ گھر دھنکان، گھر گیت گوہند الایا۔ ایکا حکم کر پروان، لکھ چوراسی دے سمجھایا۔ ناتا جڑے وچ جہان، پُرکھ ابناشی میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا لے کے آیا۔ دھر فرمانا سنے سندیش، نانک نرگن سرگن کھیل کھلائندا۔ ہر ہر جوتی ہر ہر پریش، ہر ہر ہر میل ملائندا۔ کرپاندھ ہر پستری رہیا دیکھ،

۵۰۰

۵۰۰

ہر ساچا ساہ سُدھائیندا۔ ہر ناری کرے بُدھ بیک، ساچا ڈنکا نام لگائیندا۔ ہر دولہا ہر کنت کرے ہیت سری بھگونت اپنی خوشی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرپا آپ جنائیندا۔ ساچی کرپا کرم جگ کردا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سرشٹ سبائی دیکھے ہردا، ہر گھٹ اپنا آسن لائیا۔ کلجگ اپنی ودیا آپ پڑھدا، چاروں کُنٹ جگت پڑھائیا۔ ترے گن گنی اندر جیو جنت سب سڑدا، اگنی تت نہ کوئے بُجھائیا۔ جھوٹھا لڑناری کنت کنت ناری دا پھڑدا، انت کوئے سنگ نہ جائیا۔ اک بھگت بھگونت ساچا وردا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچ وڈیائیا۔ سچ سندیشہ ہر سنا، سُنیا نانک نرگن دھار۔ لوک مات وچ لے کے آیا، سرگن ہو اجیار۔ سرشٹ سبائی دے جنایا، ورن برن نہ کوئے پیار۔ ایک پنچم پنچم دے دکھایا، آتم انتر ادھار۔ بیٹی کنت نہ کوئے ترایا، جھوٹھانا جگت سنسار۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ چاروں جگ چارے لاواں دے سمجھایا، برہم پاربرہم کردا آیا پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک سنائی سچ گفتار۔ سچ گفتار سنا، نانک سنگر میت مُرار۔ سرشٹ سبائی آپ اٹھائیندا، شبدی شبد کرے خبردار۔ چوٹھا گھر دیکھ دکھائیندا، گھر ملے میت مُرار۔ سو ناری کنت سہائیندا، کنت سہاگن دیکھے وچ سنسار۔ چوٹھی لانو آپ دوائیندا، چوٹھے جگ بیڑا کر جائے پار۔ انتم اوٹ اک دکھائیندا، اُچی کوک گیا پکار۔ نہہکنک پُرکھ اکالا دین دیا جگ جگت سچی کار کمائیندا، سچکھنڈ تخت بیٹھا سچا سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی ایک روپ ایک نور دس اوتار۔ گوہند روپ سُت ڈلار، نرگن نرگن آپ اپایا۔ پنچ تت دیوے اک ادھارا، گھٹ گھٹ وچ آپ لکایا۔ پُرکھ اکال بن بن لاڑا، ساچی لاڑی لئے پرنا۔ ملیا میل اک دوارا، دوسر وچھڑ کدے نہ جایا۔ اٹھے پہر اک اکھاڑا، واہ واہ منگل ایک گایا۔ ایک شبد اک ستارا، ایک ناد وجایا۔ ایک گاوے ایک سُننیہارا، ایک ایک سانگ رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند ریت گیا سمجھایا۔ گر گوہند ریت جگت چلائی، جیو جنت نہ کوئے جنائیندا۔ چارے سُت آپ پرنائی، لاڑی مات نہ ہو کوئے دکھائیا۔ ایک کنت انگ لگائی، انگیکار میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند نانک ریت اپنے وچ بند گیا کرائیا۔ گوہند لیکھا اچ کھلاؤنا، ویہہ سو اٹھاراں بکرمی چھبھی وسا کھ دن وچار۔ پُرکھ ابناشی اپنا پردہ لاہنا، چار جگ جو اپنے اُپر رکھیا ڈار۔ ساچا مارگ اک سمجھاؤنا، کھتری

براہمن شوڈر ویش کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کرتار۔ گوہند میتا ڈھر فرمانا، لوک مات لوک لاج نہ کوئے رکھائیا۔ اپنی ہتھیں اپنا بنس کر قربانا، اپنے گھر خوشی منائیا۔ اجیت مجھار نہ لبھیا کوئے ہانی ہانا، جگت میل نہ کوئے دکھائیا۔ فتح جوراور نہ دتا کوئے جگت نگارہ، درشت اشٹ اک سمجھائیا۔ چار جگ دا گاؤندا آئے گوہند تیرا گاؤنا، چار ورن رہے گرلائیا۔ اٹھاراں برن چولا ہویا پُرانا، آنت تن رہن نہ پائیا۔ گوہند منے اپنی آنا، سپس اپنا آگے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو دئے گھلائیا۔ گوہند کریا نہ جگت وواہ، اپناست نہ کوئے پرنايا۔ نانک لیکھا گیا لکھا، چوتھی لانو چوتھے پد پر بھ ابناشی دئے ملایا۔ گرگھ ورا منگے اپنی حد، ساچا کنت لئے ہنڈھایا۔ پیتا امرت جام مد، ایکا رنگ سمايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرن دی خاطر، گوہند بھانے وچ رکھائیا۔ کلجک جیو نہ جانے کوئے چاتر، پڑھ پڑھ بھلی سرب لوکائیا۔ لکھ لکھ تھکے چٹھیاں پاتر، جگت بندھن رہے پائیا۔ لیکھا جانے نہ کوئے جمال باطن، آنترگت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، تیرا لہنا دئے مکائیا۔ کلجک انتم لہن چکائندا، جگت جگت دی دھار۔ نرگن اپنا روپ پرگٹائندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اُجیار۔ پہلاں گرگھ اپنے میل ملائندا، چوتھا گھر دکھائے سچا دربار۔ سرت سوانی آپ پرنائندا، شبد ہانی کرتیار۔ ڈھر دی بانی پھیر سنانندا، ڈھولا گائے اپنی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت کرے سچ وبار۔ چوتھڑی لانو پورن کر، پہلوں ہر جی اپنا میل ملایا۔ کاگوں ہنس چکيا ڈر، ہنس سروور آن نہایا۔ اپنی سرن لگایا پھڑ، جگت وچھوڑا پندھ کٹایا۔ مانس جنم لیکھے لگا دھڑ، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ سنجگ تریتا دواپر ملیا ور، کلجک انتم پور دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ت دئے دکھایا۔ پہلاں اپنا میل ملایا، ملیا میل ہر کرتار۔ دُوبے ناتا پھر جڑایا، جگت جگت کر وچار۔ تیجے بندھن ایکا پایا، آتم پر ماتم دئے ادھار۔ چوتھا گھر لئے وسایا، گھر میلا میت مُرار۔ جگت بندھن اک سمجھایا، ناری کنت کنت ناری اک وچار۔ جس جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا، جنمے مرے نہ وچ سنسار۔ تیج جیکارے دئے لگایا، ساچے در ہوئے پروان۔ جگت ناتا جگت وچ رکھایا، بھگت ناتا ویکھے آپ بھگوان۔ جھوٹھا ہٹ نہ کوئے بنایا، جھوٹھی چلے نہ کوئے دکان۔ نانک نرگن کنت اک ہنڈھایا، بھرے بھلے جیو انجان۔

چو تھی لانو کہہ کہہ کاج رچایا، کسے ہتھ نہ آیا نگاہبان۔ پڑھن سنن والا کوئے نہ پار لگایا، پرے بیٹھا آپ مہربان۔ سنجگ دھارا دئے بندھایا، ساچی سکھیا وچ جہان۔ دُھر دا لکھیا پہلوں دئے مٹایا، ساچی سنگت کر پروان۔ جس داساہ آپ سدھایا، سو صاحب کرے سدا کلیان۔ کرم جنم دھرم رہن نہ پایا، دھرمی دھرم دکھائے اک نشان۔ جگت جوڑی جوڑ جڑایا، جڑیا جوڑا ایک ایک نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے دُھر فرمان۔ سنجگ فرمان سنائیدا، ساچی ریت پت پُنت۔ جو جن جگت کاج رچائیدا، کرے کھیل اولڑی ریت۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا ناتا توڑے شو دوالا مٹھ گرو دوارا مندر مسیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ اوچاں نیچاں ایک داتا، گھٹ گھٹ آتر آپ سما۔ برہم رکھی اتم داتا، پاربرہم میل ملایا۔ سوہنگ شبد ساچی گاتھا، ہندو مسلم سکھ عیسائی دئے پڑھایا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھا، چو داں طبقاں پھول پھلایا۔ سچ تخت نواسی دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ سنجگ تیری ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کٹے واٹا، جمنا سستی گنگا گوداوری کوئے نہ نہاؤن جایا۔ مکہ کعبہ کوئے نہ مارے ہاکاں، اچی کوک نہ کوئے سنایا۔ پنڈت پاندھا کوئے نہ دیوے ساتھ، جگت ٹل نہ کوئے کھڑ کایا۔ چو تھی لانو پڑھ پڑھ کوئی نہ پاوے گھاٹا، گر کا منتر نام بھلایا۔ کلجگ تیرے انتم پرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک وچھایا ستھر ساتھ، ساچے ستھر دئے سہایا۔ ایک اوٹ پرکھ اکال ہر سمرا تھا، دوسر اشٹ نہ کوئے منایا۔ گھر گھر بیٹھیاں پورا کرے گھاٹا، جس جن چرن دھیان لگایا۔ کایا امرت دیوے ساچا باٹا، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ ایک نور جوت للاٹا، گھر گھر وچ کر رُشایا۔ پورب لہنا مستک ماتھا، بُدھ بیک رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایک رنگ رنگایا۔ ہر سنگت کرنا سچ وبار، ہر سنگت ساچا آپ جنایا۔ بن سوہنگ شبد کاج رچن نہ وچ جہان، لوواں پھیرے نہ کوئے دوائیا۔ دین ایمانا جگت اسلاما مذہباں مظلوماں کرے خوار، ظالم ظلم نہ کوئے کرایا۔ سنجگ ساچی بنھے دھار، کوار کتیاں ایک کنت اپنے انگ لگایا۔ دُھاگن دسے نہ کوئے و بچار، ویسواروپ نہ کوئے دھرایا۔ چاروں کُنٹ چار ورن ایک دسے ہر نرنکار، شوڈر ویش نہ کوئے دُر کایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انند انند کارج سادھ سنگت تیری رسنا وچ کرایا۔ سادھ سنگت تیری رسنا کاج، ہر ہر نام دھیائے۔ سنگت پورا رکھے

لاج، آد جگاد نہ مرے نہ جائے۔ مُسلمین تیرا مکہ کعبہ تیرے اندر سچ محراب، ساچے جُجرے بیٹھا نعرہ رہیا لگائے۔ پنڈت پاندھے سُن آواز، اٹھے پہر
 وجے ناد، ناد انادی رہیا سُنائے۔ گر نختی پنتھی اپنے وچوں آیا کاڈھ، اپنے گوبند کر لاڈ، جگت گوبند نہ کوئے ہنڈھایا۔ سرب جیاں دا اک پر ماتما اک خُدا
 ایکا گاڈ ایکا دیو ایکا رنگ ایکا میوہ ایکا اسم ایکا اعظم ایکا عظیم ایک نشان، ایکا والی دو جہان، ایکا نام ڈھر فرمان، ایکا شبد سچا نشان، ایکا نُور نُور نُوران، ایکا
 مسجد اک مکان، ایکا مندر ایکا شمعدان، ایکا رُوپ سِری بھگوان، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ نو کھنڈ پر تھی دیوے آپ
 فرمان، مکے کعبے سرب بھل جان، مندر مسجد سرب چھڈ جان، گُرودوار نہ سکے کوئے پچھان، ہر گھٹ نظری آوے آپ بھگوان، ایشٹ وکھائے دو
 جہان، جوتی نُور نُور رُشایا۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی تیری کرن آیا کلیان، بنیا وشنوں آپے دیونہارا حکم فرمان، آپے برہما آپے شکر چرناں ہیٹھاں
 دبے آن، آپے کروڑ تیسار پیت راجا اند راج نہ دیوے آن، آپے چرناں ہیٹھاں دیوے تارا لوآں پُریاں پر تھی آکاش کھنڈاں پے مار، آپے بھگت
 بھگونت سنت کنت چو جنت ایکا رنگ رنگان، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر نریش سرشٹ سبائی دے
 سمجھایا۔ سرشٹ سبائی اٹھوانا، شبد کھنڈا پھڑ کٹار۔ راج راجانا چرن نووانا، ایکا حکم سچا سرکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سرب مُکاونا، ہندو مُسلم سکھ نہ
 کوئے وچار۔ چار کُنٹ سجدہ اک کراونا، دہ دشا اک جیکار۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ محمد اپنا رُوپ پرگٹاونا، نانک گوبند آپے ہووے ظاہر دس گر کرے سچ
 پیار۔ چار جگ دے وچھڑے بھگت اپنے گلے لگاونا، کرے کھیل سچا سرکار۔ دُبدے پاتھر آپ تراونا، جس جن بخشے چرن دھوڑی سچا چھار۔ پورب لہنا
 جھولی پاونا، پچھلا لیکھا دے آدھار۔ دسر تھ بیٹا اپنے نال ملاونا، کُشلیا تیرا رُوپ اپار۔ تیری کش کشا دشا ویکھ وکھاونا، کتھا جانے سرب سنسار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا سرکار۔ سچ کھیل کرنے آیا، کلج انتم جامہ پا۔ پچھلا لیکھا میٹن آیا، اگلا دے سمجھا۔ کھیوٹ کھیٹا
 بن کے آیا، پُرکھ ابناشی اک ملاح۔ گُر سکھ بیٹی بیٹا اپنے در لئے بہایا، ناتا بدھاتا دے جڑا۔ سادھ سنگت ساچا حکم دے سُنایا، غریب نمانے اپنے گلے لگا۔
 ایکا کاج ایکا وار دے وکھایا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا آپ وٹا۔

☆ ۲۶ ساکھ ۲۰۱۸ بکرمی حضور صاحب نوں شبد بھیجیا ☆

سجھنڈ نو اسی لوک مات آیا، نہہکنک جامہ دھار۔ گوہند سورنال ملایا، جودھا سور ملی بکار۔ ندیڈ نو اسی کسے نظر نہ آیا، کلجک سٹے پیر پسا۔ سچ سندیش رہیا سنایا، ہونا خبردار۔ اک نریش پھیرا پایا، نو کھنڈ پر تھمی مارے مار۔ پنٹھ خالصہ بھل رہے نہ رایا، کریا کھیل آپ کرتار۔ کرتا پڑکھ کرنی کرنے آیا، نہہکنکا جامہ پا۔ امرتسر سر رہیا سمجھایا، شبد ٹھوکر اک لگا۔ سب دامن دے گویا، ابھمان سکے نہ کوئے جنا۔ راج راجانا دے دکھایا، ایکا کھنڈا نام چکا۔ پہلی چیتر راشٹرپت سمجھا کے آیا، انتم تختوں دیوے لاہ۔ ویہ سو ویہ بکرمی پنڈراں کنگ اپنا چرن لئے لکایا، دلی دوارے پھیرا پا۔ نو کھنڈ پر تھمی اپنیاں چرناں بیٹھاں لئے دبا، بھرم بھلے کوئی نہ۔ ایکا وار سندیشہ رہیا سنایا، سرشٹ سبائی دیوہنا۔ گوہند سور گوہند روپ نرگن دھار ہو لوک مات آیا، سمبل نگری بیٹھا ڈیرہ لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ دے دکھا۔ سرشٹ سبائی دینا سندیشہ، نہہکنک جوت جگایا۔ مان گوائے وشن برہما شوہیشا، کروڑ تیسرا رہن نہ پائیا۔ نرگن زرویر پڑکھ اکال وٹایا ویسا، دین دیال لوک مات کرے سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ نہہکنک سورپیر بلوانا، سو پڑکھ نرنجن مات آیا۔ ہر پڑکھ نرنجن نوجوانا، آد جگاد ویس وٹایا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، جیو جنت بھیو نہ رایا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوت نور نور رشنایا۔ سری بھگوان دیوے دھر فرمانا، سجھنڈ نو اسی بھل نہ جایا۔ ابناشی کرتا ہو مہرانا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ پاربرہم برہم بٹھے گانا، آتم پر ماتم لئے پرنا یا۔ جگت گیانی بن بیٹھے نادانا، ہر کا بھیو کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا دے و جایا۔ ایکا ڈنکا نام و جایا، حضور صاحب رہنا خبردار۔ جگت شنکا دے کڈھایا، پڑکھ ابناشی ہو تیار۔ آد انت اپنے ہتھ رکھایا، مدھ کھیلے کھیل سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوجی ویر اپنا دتے سارا حال۔ دوجی ویر پچھنا حال، حال حال وچ سمجھایا۔ تریکال درسی دتے سب نوں کال، کون ویلے کال کھایا۔ جس دی گھالنا رہے گھال، سو گوہند آیا سچا ماہیا۔ جس دی دو سو پینٹھ سال کردے رہے بھال، سو بیٹھا سپس تاج لکایا۔ جگت اولڑی چلی چال، اپنا کھنڈا ہتھ چکایا۔ کسے پت نہ رہن دیوے ڈال، سنمل رکھ سرب

وکھائیا۔ جس داناں رکھیا مہاکال، سو مہاکال ہو جائیا۔ جس نوں کہندے رہے دین دیاں، دیناں اُتے رچھیا رہیا کمائیا۔ جس نوں کہندے کردا سرب پرتپال، سرشٹ سبائی ویکھے آپ لوکائیا۔ جس نوں کہندے شاہوں کرے کنگال، کنگال شاہ دے بنائیا۔ گرسکھ لکھ پوراسی وچوں لئے بھال، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنے چرن بھائے اپنے لال، لال اپنے بھیٹ کرائیا۔ سادھ سنگت ہون نہ دینا ونگا وال، سیوا کرے بن بن جگت سچا ماہیا۔ پنٹھ خالصہ ماجھا دلے تیری دال، کلج چکی آپ چلائی۔ شاہ پاتشاہ ہون بے حال، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چاروں گنت سنگھ شیر تیری ہووے بھال، کلج جھل وچ سنگھ شیر نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچھنڈ ندیڑ اپنا سندیش رہیا پچائیا۔

اندر سنگھ آسن اک لدھا، دوسراوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔ اٹھے پہر پریم دے وچ بدھا، ہر دے ہری ہر دھیائیندا۔ آپے دھر درگاہی نے دتات سدا، شبد سندیش اک پچائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار وچوں کڈھا، پریم پیار دا بندھن پائیندا۔ مات پت بھین بھائی ساک سجن سین چھڈا، اوٹ اک اکال رکھائیندا۔ بردھ جنم نوں بنایا پھیر نڈھا، جنم جنم دے وچ بدلائیندا۔ آپے وشن برہما شو لنگھ کے گئے پار حداء، سچھنڈ وچ چرن ٹکائیندا۔ دھرم نشانہ ہتھ وچ اک گڈا، پڑکھ اکال ہتھ پھرائیندا۔ اٹھے پہر لڈائے سچی گود لڈا، لاڈ لاڈا اک سمجھائیندا۔ امرت جام پیایا اک مداء، دوسر رس نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم دا بھو گھلائیندا۔ آپے پورب جنم دا لیکھ لکھاؤنا، لکھیا لیکھے وچ نہ آئی۔ اپنی اچھیا اپنے سنگ رکھاؤنا، اچھیا روپ نہ کوئے جنائیا۔ اپنی بھچھیا اپنی جھولی پاؤنا، آپے بھچھیا کرے سبائیا۔ اپنی دچھیا آپ بندھاؤنا، دوسر نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے چرناں آپ بندھاؤنا، اپنی ہتھیں بندھن پائیا۔ اپنی سیوا آپ کماؤنا، باندی بن کے آیا سچا ماہیا۔ پھڑ کے چوٹی اخیر اک چڑھاؤنا، پڑکھ ابناشی دیا کمائیا۔ حقیراں شاہ بناؤا، شہنشاہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر اندر روپ سمائیا۔ اندر سنگھ سنگھ ساچا پایا، پار برہم بے انت۔ اپنے انگ نال انگ ملایا، چڑھے رنگ بسنت۔ ساچی سیجا رہیا سہایا، مہما جانے نہ کوئی اگنت۔ ساچی ناری سیو کمایا، پڑکھ ابناشی وریا ایکا کنت۔ سری بھگوان پلو

ہتھ پھڑایا، دس نہ آئے چو جنت۔ اُچے مندر لئے بہایا، ایکا جانے انتم آنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر سَنگھ پایا اک بھگونت۔ جس ملیا بھگونت، تِس لیکھا کیا کوئی جنائندا۔ جس پایا ہر کنت، تِس سگن کون منائندا۔ کایا چولی چڑھنا رنگ بسنت، تِس للاری کون رنگائندا۔ جس نام ملیا نیا منت، تِس اٹھوتری مالا ہتھ کون پھرائندا۔ جس داناتا جڑیا آد آنت، تِس پنڈت پاندھا کون پڑھائندا۔ جس بنائی مائس جنم بنت، سو اپنے انگ لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگھ اندر میل ملائندا۔

ہر سنگت تیرا سچ اکھاڑا، لوک مات وڈیائیا۔ زرگن جوت اکالن کرے کھیل اپارا، رُپ انوپ دھرائیا۔ لبھن آئی ساچا لاڑا، نو کھنڈ پر تھمی ویس وٹائیا۔ ست دیپ پھر پھر ویکھیا گھر بارا، جون اجونی پھول بھلاییا۔ چاروں گنٹ دے دے لارا، جوٹھ جھوٹھ رہے گن گایا۔ مایا متا پیا پوڑا، ہوئے ہنگتا رہی ستائیا۔ جھگڑا لگا ناری نارا، ناری کھونت نہ کوئی رسائیا۔ گرگھ ویکھے سچ وارا، آتر آتم تاڑی لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوت اکالن بن کے داسن، لوک مات اٹھ دھایا۔ کریا کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی وڈی وڈیائیا۔ زرگن نور ہر ہر پرکاشن، پاربرہم کھیل کھلایا۔ سنگ نبھایا گھنک پُر داسن، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ میری کرنی پوری آسن، میں کٹاں سدا جدائیا۔ نہ اماوس نہ پورنماسن، ودی سدی نہ کوئی رکھایا۔ نو نو نہ کوئی اُداسن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوت اکالن پایا پھیرا، لوک مات کلج انتم ویس وٹایا۔ سَنگھ شیر ملیا اک دلیرا، دلبر اپنے نال بندھایا۔ قدرت قادر دتا گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنا ویکھے کھلا ویہڑا، چاروں گنٹ نین اٹھایا۔ بن گرسکھ میرا کوئی نہ بٹھے بیڑا، جگت ڈھاگن دے ڈھایا۔ بن گرسکھ کایا میتوں دے نہ کوئی کھیڑا، جس گھر جاواں ڈیرہ لایا۔ سَنگھ اندر ملیا ایکا ایک ویرا، جس اپنا آپ وار وکھایا۔ ناتاٹھا میرا تیرا، تیرا میرا رہیا نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ گرسکھ لبھیا کنت سہاگ، ہر سخیاں منگل گایا۔ جوت اکالن تیرا پورا ہویا ویراگ، گھر گرگھ سچا پایا۔ جنم جنم دادھویا داغ، نرمل امرت نیر وہایا۔ ہنس بنیامات کاگ، کاگوں ہنس اڈایا۔ گھر دیپک جوتی جگے چراغ، ناری کنت رہی سچ سہایا۔ پُرکھ ابناشی پکڑی واگ، ساچا گھوڑا لئے منگایا۔ اپنی جھولی ڈاہ کے منگے لاگ، در بن درویش منگن آیا۔

اِکو دُلھا لہبیا ساک، جوت اکالن کواری وئی لئے گل لایا۔ لگا ہون پاکی پاک، پروردگار میرے سر ہتھ ٹکایا۔ توں چڑھنا مار پلاک، نیلے والا تیری سیو
 کمایا۔ تیری چرن دھوڑ چو داں لوک ویکھے خاک، نیتز نین آپ اٹھایا۔ تیری دُرمت میل دتی کاٹ، آپ اپنے انگ لگایا۔ دوہاں کمی ایک گھر واٹ،
 سچھنڈ آسن اک سہایا۔ دوسر وار نہ آؤنا وچ آن باٹ، مات گربھ نہ پھیرا پایا۔ کایا چولا جانا پاٹ، اتم جوتی میل ملایا۔ گر سکھ کسے نہ وکے باٹ، جس
 اپنے گل آپ لگایا۔ ملے وڈیائی وچ مات، کبیر جلاہا دئے سمجھایا۔ میترا لہبیا کملاپات، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کلج رین اندھیری رات، گر سکھ اپنی گود
 بہایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، جوتی جاتا جگ اکھوایا۔ جس دی گاؤندے آئے گاتھ، اپنی گاتھا رہیا سنایا۔ ویکھو لہنا دینا ہتھو ہاتھ، اگوں لیکھا نہ کوئے
 رکھایا۔ گر سکھ تیرا پیار مارے ٹھاٹھ، اٹھسٹھ نیر رہی وہایا۔ تیرے اندر میری نجات، بن تیرے میرا ناؤں نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دُلھا اک سجایا۔ گرگھ دُلھا گیا سچ، ست پُرکھ زرنجن آپ سجایا۔ مانس جنم پر بھو لیا کج، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سخیاں منگل گائے
 گیت ناد انادی گیا وچ، چھتتی راگ بھیو نہ آیا۔ گرہ مندر بیٹھا رہیا گج، اچی کوک کوک سنایا۔ جگت دوارا جھوٹھا تچ، سچ دوارا ایک پایا۔ چرن چرنودک پیتا
 رنج، جگت ترشنا آپ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دُلھا لئے سجایا۔ ساچا دُلھا چڑھے کھارے، سنگر پورا آپ چڑھائیا۔ جوتی
 ورے نار ٹیارے، ساچا جو بن اک ہنڈھائیا۔ ملیا میل سچ دوارے، در دربار وٹی ودھائیا۔ جو جن جگت رہے کوارے، بھگت بھگونت لئے پرناہیا۔ ویکھو
 رچیا کاج دن دہاڑے، سنی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لاڑا لئے اٹھائیا۔ گرگھ لاڑا اٹھیا، گر سنگر آپ اٹھایا۔ مہربان
 ہو ہو ٹھٹھیا، دین دیال دیا کمایا۔ اپنی گودی آپے چلیا، لال انملڑا آپے جایا۔ پُرکھ ابناشی اٹھائے ستیا، ستامات رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا سگن آپ منایا۔ سگن منائے چاڑھے گھوڑی، ہر ساچا دیا کمائیدا۔ ہوئی ہوئی جائے توری، اپنی چال چلائیدا۔ آپے پھڑ کے واگ
 بنیا موہری، آپے کھیل کھلائیدا۔ آپے کرے جگ توں چوری، دس کسے نہ آئیدا۔ اپنی رکھی پریم لال ڈوری، ساچی موئی تند گندائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سگن منائیدا۔ آپے بن بن بھین گندے واگ، آپے رووے کرے ویراگ دئے ڈھائیا۔ آپے سخیاں مار واج، آؤ

سخی ویکھو چائیں چائیا۔ جوت اکالن پھڑدی واگ، نو کھنڈ پر تھی ده دِشا رہی پھرائیا۔ میرے دُلھے جیہا دُجا دِسه نہ کوئی وِچ جہان ساک، میری نظر کسے ول نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دُلھالئے وڈیائیا۔ واہ واہ دُلھا آپ بنایا، ویکھنہارا ہر کرتار۔ ساچا سیہرا آپ گندایا، پھولن بن کے مالن ہار۔ اپنی ہتھیں آپ پہنایا، اک دُجے نال کرن پیار۔ ساچی سیجا دئے سہایا، ملیا کنت بھتار۔ ایکا رنگ دئے چڑھایا، رنگ مِیٹھی ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ساچا دُلھا نوجوان، گرگھ وڈی وڈیائیا۔ دهن سُبھاگ میں نمانی کری پروان، چل کے دوارے آتیا۔ میرا دکھایا لوک مات نشان، اچی کوک کوک سنایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک میں بیٹھی رہی رکان، لبھن کسے گھر نہ جائیا۔ کلجک انتم نہہلک بلی بلوان، دُھر فرمانا اک سنایا۔ سنگھ اندر لبھیا ہانی ہان، بردھ بال جوان روپ نہ کوئے سمجھایا۔ لوک مات کرنی سچ پچھان، سچ نہار دئے درسایا۔ اوہدے اندر برہم گیان، باہر چڑی تن لگایا۔ اوہدے باہر جگت دکان، اندر بیٹھا بے پرواہیا۔ کوئی مندر کوئی مسجد رکھدا مان، سنگھ اندر اُپر پُرکھ اکال ایکا اوٹ تکایا۔ آنت کنت بھگونت سنت کرے پروان، گرگھ تیری خوشی اپنے وِچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، تیرا سنگ سدا نبھایا۔

۵۰۹

۵۰۹

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، ہر جوت نور اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ایکنکارا روپ دھرائیندا، اجوئی رہت بے عیب پروردگار۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نوری جلوہ سانجھیا۔ ابناشی کرتار رنگ رنگائیندا، روپ رنگ نہ رکھے کوئی کرتار۔ سری بھگوان سنگ نبھائیندا، سگلا ساتھی دُھر دربار۔ پاربرہم اپنا کرم آپ کمائیندا، نہکرمی کرم وچار۔ زرویر اپنی کل دھرائیندا، عقل کل ہو تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ اگم اتھاہ، اگم اگڑی کار کمائیا۔ دُھر فرمانا حکم جنا، سچ

سندیشہ آپ الایا۔ نر نریش بن مہرواں، مہربان دیا کمایا۔ تخت نواسی تخت دے سہا، ساچے تخت آسن لایا۔ نرگن نرگن دیکھے ساچا تھاں، در اپنا آپ سہایا۔ اپنا نور آپ پرگٹا، جوتی جوت رُشٹایا۔ اپنے مندر سوبھا پا، ساچے دھام دے وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرا، سچکھنڈ نواسی اپنا بندھن پانیا۔ چاروں کُنٹ اپنا آپ اپنے رنگ رنگا، آپے دیکھے سچا ماہیا۔ اپنی کرنی آپ کرا، کرے کھیل نور الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، اپنی اچھیا لے پرگٹایا۔ سچکھنڈ نواسی سنجگ سلطانا، گھر گمبھیر اکھوایا۔ ست سروپ نوجوانا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ آد جگاد نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹایا۔ جودھا سور مرد مردانہ، پیر پیر آپ ہو جایا۔ نام کھنڈا چنڈ پرچنڈ ست سروپ تیر کمانا، ست ستوادی آپ رکھایا۔ نرگن نرکارا نرور رکھائے اک نشانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، اپنا نشانہ دے سمجھایا۔ سچ نشانہ نرکارا، ساچے تخت آپ لگایا۔ جوتی نور ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگگٹایا۔ کرے کھیل سچا شاہکار، اپنا گھاٹ آپ گھڑایا۔ باڈی بنے نرادھار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ ایک مندر چھپر چھن لے اُسار، دہ دشا دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، گھر گھر وچ لے پرگٹایا۔ گھر وچ گھر اُجالا، سچکھنڈ آپ سہایا۔ سچکھنڈ اندر جوت سروپی دیپ مالا، نور تھر گھر آپ ٹکایا۔ نوری للاٹ کھیل نرالا، پُرکھ ابناشی آپ وکھایا۔ دوہاں وچولا بن اکالا، عقل کل اپنا بندھن پایا۔ وسنہارا اپنی دھرم سچّی دھر مسالہ، دُھر دی دھار آپ بندھایا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، آد انت بھیونہ کسے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، اپنا مندر آپ سہایا۔ ساچا مندر گھر کر تیار، گرہ اپنا رنگ رنگایا۔ اپنے تخت بیٹھ سچّی سرکار، سچکھنڈ دوارا رہیا سہایا۔ چرن کول لگائے تھر دربار، دھوڑی دھوڑ دھوڑ وکھایا۔ چرن کول اپنا دیکھے اپنی وار، نیتز نین نین گھلایا۔ نین نین دیکھنہار، نرگن نرگن اک سہایا۔ کون کون ساچی وچار، پیار پیار نال بندھایا۔ پیار کرے سچ وبار، تھر دربار دے وڈیایا۔ تھر دربار بیٹھ نرکارا، اپنی کار آپ کرایا۔ اپنی اچھیا کر شنگار، ساچا روپ آپ وٹایا۔ تخت نواسی ہو تیار، اپنا بل آپ پرگٹایا۔ اپنی بھجاں لے پساہ، مرد مردانہ سوریر وڈی وڈیایا۔ اپنا تیج لے اُبھار، نور نور نور رُشٹایا۔ اپنے سپس رکھے اپنی سچ دستار، ایک تاج نام رکھایا۔ ایک کاج رچے آپ کرتار، سچکھنڈ بنت آپ بنایا۔ آپے بنے بھرتا آپے پُرکھ سمرتھ ہوئے نرکارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے تھر گھر اپنا

نور بنائے جوت نار ٹیاری، جوبن ونت جوبن اک سمجھائی۔ ساچا میلا کرے کر نیہار، اپنا بندھن آپے پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن لئے منائی۔ ساچا سگن ہر ہر کنت، سچکھنڈ دوارے آپ منائیدا۔ تھر گھر چڑھے رُپ بسنت، پُرکھ ابناشی آپ چڑھائیدا۔ سچکھنڈ دوارے ہووے ساچی منت، سری بھگوان آپ جنائیدا۔ تھر گھر دیکھے ایکا ناری رنگے ایکا رنگت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ آپ رنگائیدا۔ ناری کنت نرائن ---، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ تھر گھر اُتجے اک ویراگ، واہ واہ پُرکھ ابناشی پایا۔ جوتی جاتا جگائے چراغ، نور ظہور آپ کرایا۔ آپے سویا آپے رہیا جاگ، دیکھنہار آپ ہو جایا۔ آپے سنے آپے گائے اپنا راگ، آپے نادی ناد وجایا۔ آپے لیکھا جانے آنت آد، آد اپنا کھیل رچایا۔ آپے دیوے اپنی داد، ساچی دست جھولی پایا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، دھار دھار وچوں لئے پرگٹایا۔ ناری کنت اُتجے اک ویراگ، ست ویراگ اک سمجھایا۔ ست دُلا را ہر نرنکارا آپ اپنا آپے لادھ، پوت سپوت لئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا گھر وسایا۔ نرگن وسایا گھر محلہ، پُرکھ ابناشی وڈی وڈیایا۔ لیکھا جانے اک اکلا، دوسر اور نہ سنگ رلائی۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، اپنی کرے سچ گڑمائی۔ اپنے در پھڑایا آپے پلا، آپے ہوئے سہایا۔ اپنے آتر آپے رلا، جوتی جوت آپ اھوئی۔ سچ سندیش ایکا گھلا، ایکا شبدی شبد اُٹھایا۔ دیک جوت ایکا بلا، نور نورانہ نور رُشائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد اپنے آنت نال ملایا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، جوتی شبدی دھار۔ بنسی وشنوں رُپ دھرایا، برہما کول دے ادھار۔ شکر سنگ آپ رکھایا، لیکھا جانے سُن اگئی دھواں دھار۔ تیاں بندھن ایکا پایا، حکمی حکم نام ورتار۔ ترے گن مایا رنگ چڑھایا، کرے کھیل سچی سرکار۔ اپنا مارگ دے دکھایا، نیتز نین کھول کواڑ۔ ساچا نیتز دے سمجھایا، پنج تت دے اُکھاڑ۔ ساچا بندھن دے پایا، ہڈ ماس ناڑی رکت بوند ناڑ۔ من مت بدھ دے کُکایا، کرے کھیل اپار۔ اپنی انس اپنا بنس آپے لئے دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ ساچی کھیل کھلاونہارا، ایکا رنگ سما۔ ترے ترے میتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچکھنڈ ساچے آسن لایا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، اپنا بنک وڈیایا۔ وشن برہما شو دے ادھارا، ایکا حکم سنایا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، ناری نارا رُپ دھرایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم جوڑ جُڑایا۔ پنچ پنچ میلا ایکا

وارا، ایکا گھر وسایا۔ گھاٹت گھڑے بن ٹھھیارا، گھاٹن گھڑنہار دس نہ آیا۔ ایکا شبد ایکا نعرہ، اک جیکارا دئے سنایا۔ ایکا تئو ایکا تت اک آدھارا، برہم
 مت اک رکھایا۔ ایکا کملاپت کرے سرب پیارا، سرشٹ سبائی ناری رُوپ وٹایا۔ جگ چوکڑی لگائے مات اکھاڑا، نوآ اپنا ناچ نچایا۔ چارے جگاں کھول
 کوڑا، چارے ویداں بول جیکارا، برہما ویتا آپ پڑھایا۔ چارے بانی دئے ہلارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھایا۔
 چار جگ دی ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلایا۔ ونڈے ونڈ ونڈنہار، ساچی ونڈن اک سمجھایا۔ ست پُرکھ لوآں پُریاں محل اُسار، جیرج انڈا تبھج
 سیج بنت بنایا۔ رُو سس کر چکار، منڈل منڈپ دئے وڈیایا۔ دھرت دھول دئے آدھار، جل بنب رُوپ سمایا۔ لکھ چوراسی کر پسا، آتم جوت نور
 رُشانیا۔ گرہ گرہ اندر ناد دھنکار، شبدی راگ الایا۔ گھر گھر امرت کر تیار، نا بھی کول آپ لُکایا۔ گھر گھر ویکھے بنک دوار، ٹیڈھی بنک سہایا۔ گھر گھر
 ویکھے اندھ اندھیار، ڈونگھی بھوری بھو کوئے نہ پانیا۔ گھر گھر اندر زرنجن جوت اُجیار، جوت زرنجن سیوا لایا۔ گھر گھر اندر کرے پسا، پار برہم پر بھ ونڈ
 ونڈایا۔ گھر گھر اندر ایش جیو کھیل نیار، جگت جگدیش رہیا کھلایا۔ گھر گھر سیجا کر تیار، ساچی سچ رہیا سہایا۔ گھر گھر ناری کنت بھتار، گھر گھر سرتی شبد
 ہنڈھایا۔ گھر گھر اکال مورتی نور ہو تیار، نورت تورت اک درسایا۔ گھر گھر مندر سوہے دربار، گھر لے ساچا ماہیا۔ گھر کرے سچا شنگار، گنت سنت
 آپ پڑھایا۔ گھر گھر لے ملنیہار، میل ملاواں سچ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھر، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا وڑ،
 اپنے پوڑے آپے چڑھ، ساچا مندر آپ سہایا۔ ساچا مندر سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنا آسن آپے لایا، ساچے تخت سری بھگوان۔ اپنا لھم آپ
 سنایا، شبد اگئی دھر فرمان۔ بودھ اگادھ آپ اکھوایا، لیکھا جانے دو جہان۔ کاغذ قلم نہ کوئے رکھایا، لیکھا جانے نہ کوئے نشان۔ رُوپ انوپ آپ
 دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آپے ہو یا مہربان۔ مہربان ہو یا ہر ٹھاکر، اپنی دیا آپ کمانیدا۔ کایا اندر وسیا
 ساچے ساگر، سندھ اپنا رُوپ دھرائیدا۔ لیکھا جانے پنچ تت گاگر، ترے گن پردہ آپ ہنڈھائیدا۔ لکھ چوراسی کرے اُجاگر، اپنے دھندے لائیدا۔
 کرے کھیل کرتا قادر، قدرت اپنی بنت بنائیدا۔ اپنا اکھر رکھے دادر، دارود نہ کسے جنائیدا۔ آتم برہم پسر مادر، آپ اپنی گود سہائیدا۔ صدق صبوری

جانے صابر، ست سنتو کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ جگ بندھن ہر پائے گنڈھ، اپنی بنت بنائیا۔ اپنا ناؤں آپے ونڈ، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ بن میرے ناؤں سرشٹ سبائی دُہاگن ہوئے رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ لکھ چوڑا سی تٹی کوئے نہ دیوے گنڈھ، جنم جنم وچ بھوائیا۔ جگ جگ دیونہارا دنڈ، اک اکل سچا شہنشاہیا۔ کدے نہ سوئے دے کر کنڈ، جو چرن دھیان لگائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتبھج سیتج بھل نہ جائیا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جگ جگ میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کرپا دے گوائیا۔ سدا جنائے اپنا پرمانند، پر م پُکھ وڈی وڈیائیا۔ لوک مات اوتار گُرا لے کے آؤن سہاگی چھند، دُھر دی پلے گنڈھ بندھائیا۔ سادھ سنت خوشی کرن بند، میرا ناؤں رسنا گائیا۔ میرا ناؤں سورج چن، کوہ کروڑی رہے دھیائیا۔ مات گر بھ جو آئے سو بھردا میرا دنڈ، پچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دے سمجھائیا۔ ہر ہر کھیل کھلایا، نرگن سرگن دھار۔ لکھ چوڑا سی رچن رچایا، کرپا کھیل اپر اپار۔ سنجگ تریتا دوپر کلجک ونڈ ونڈایا، کرے کھیل سچی سرکار۔ گُرا اوتار ویس وٹایا، شبدی شبد کر جیکار۔ بھگت بھگونت لئے منایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنت ساجن لئے ملایا، ساچی سکھیا دے وچار۔ گُرا گُرا گُرا لئے جگایا، مکھ صلاحے ایکار۔ سکھ ساجن لئے ملایا، دُبدے پاتھر لائے پار۔ ہنکاریاں گُرا تڑایا، گُرا توڑے توڑ نہار۔ غریب نمائیاں گلے لگایا، جگا جگنتر ساچی کار۔ نرگن کنت لوک مات ہنڈھایا، آپے آیا اپنی وار۔ وار دو میل ملایا، دو دو دو ہو اُجیار۔ کلجک اتتم روپ دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتارا کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ اپنا ستارا آپ چکائیندا، ناتا توڑ زمیں اسمان۔ اپنا جیکارا آپ الائیندا، جو دھا سور پیر لبی بلوان۔ اپنی دھارا آپ چلائیندا، جگ چوکڑی میٹے آپ نشان۔ گُرا اوتاراں میل ملاییندا، پیر پیغمبراں دیکھے آپے آن۔ ملا مسائق شیخ آپ جگائیندا، لیکھا جانے گُرا قرآن۔ قطب غوث آپ رکھائیندا، چاروں کُنٹ دیکھے مار دھیان۔ نو کھنڈ پر تھی بنک پھول بھلائیندا، لیکھا جانے شرع ایمان۔ چار یاری سنگ محمد ایک کلمہ آپ پڑھائیندا، ایک حکم دُھر فرمان۔ ایک تورت نام وجائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ صحبت جگت سرب مکائیندا، ناتا تھے بے ایمان۔ اُلفت وچ کدے نہ آئیندا، تیس بتیسا گائے گائے۔ غفلت سب دی آپ

مٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ بھگوان کھیل کھلایا، پُرکھ ابناشی اگم اپار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، نرگن
 نرُور ہو تیار۔ کوٹن کوٹی جگ چوکڑی اپنے چرناں ہیٹھ دبا، کرے کھیل سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 اپنا دسے آپ احوال۔ سچ حوالہ دسنا، نرگن سرگن دھار۔ سرگن اندر و سنا، نرگن نور اُجیار۔ نرگن ہو ہو ہسنا، سرگن خبردار۔ کلجگ دیکھے رین
 اندھیری مسنا، چاروں گنٹ گنٹ اندھیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ ساچی کھیل ست ست دھارا، ہر ستنگر
 آپ چلایا۔ ست ست کرے کھیل نیارا، ست ستوادی بے پرواہیا۔ ست ست وسے سب توں باہرا، ست ست پرگٹ آسن لایا۔ ست ست ہوئے
 گپت ظاہرا، ست ست اندر باہر سمایا۔ ست ست پُرکھ ست ست نار، ست ست ساچی سچ ہنڈھانیا۔ ست ست گھر ست ست دربار، ست ست کرے
 سچا شہنشاہیا۔ ست ست گھاٹ گھڑے سچا ٹھھیارا، ست ست گھڑیا بھن وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ساتا اپنے نال ملانیا۔
 کلجگ ساتا ہو یا صفرا، صفرا مول نہ کوئے چکایا۔ صفرے نال بندھایا اپنا ناتا، ناتا ساتا جوڑ جڑایا۔ دوہاں وچولا بن پُرکھ بدھاتا، اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن
 کرے سرگن پورا گھاٹا، سرگن گھاٹا نرگن کولوں منگن آیا۔ چاروں گنٹ دسے خالی باٹا، نام بھنڈارا نہ کوئے ورتایا۔ چوڈاں لوک پھولے ہاٹا، چوڈاں
 طبق رہیا گرلایا۔ نو کھنڈ پر تھی چیتھر پاتا، تن شنگار نہ کوئے کرایا۔ لکھ چوڑا سی رسنا دسے نہ ساچی گاتھا، گا گا رسنا ہر نہ کسے پایا۔ جگت دلدر کسے نہ
 لاتھا، جیو جنت رہے گرلایا۔ دھرنی رووے کھلا جھاٹا، سپس مینڈھی نہ کوئے گندایا۔ برہم رووے تیری اتم برہم کھاٹا، پاربرہم ملن کسے نہ آیا۔ چار
 جگ وینہدی رہی اٹھسٹھ تاٹا، سرت سوانی رو رو نی رہی وہایا۔ جس نوں گرو اتار کہندے گئے پتا ماتا، سو پُرکھ ہتھ کسے نہ آیا۔ جس دیاں گاؤندے
 رہے گاتھا، گا گا راگ نہ کدے سنایا۔ جس دیاں جگاؤندے رہے لاٹاں، جوتی نور نہ کوئے جنایا۔ جس دیاں تیر تھ تھیں کڈے رہے واٹاں، دُرمت
 میل نہ کوئے دھوایا۔ جس دے پچھے کٹیاں جاگ جاگ کے راتاں، راتی ستیاں گھر نہ پھیرا پایا۔ جس دے پچھے بنی رہی جگت نار کمذاتا، سو کنت نہ گود
 سہایا۔ کلجگ تیرے آنت سری بھگونت پاربرہم پت پر میثور نرگن جوت گر سکھ سنت رنگ پچھاتا، جس آگے اپنا سپس بھیٹ چڑھایا۔ سنگھ شیر ہو شیر نو

سو چرانوے چوکڑی جگ دا پورا کرن آیا گھٹا، کسے گھر نہ منگن جایا۔ اپنے ہتھ رکھایا امرت باٹا، گرکھاں دے جام پیایا۔ راتیں سوتیاں جا جائچھے واتاں، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ چار جگ لکیا رہیا وچ ذاتاں پاتاں، اتم پردہ پاڑ دکھایا۔ چار جگ وکدار رہیا وچ باٹاں، اپنا اکھر نام لکھایا۔ کلجگ اتم کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، ساچی نیا دے چلایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاتا، نہ کوئی ونجارا نہ کوئی باٹا، نہ کوئی در در منگن جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہلنک نرائن نر، ایکاناؤں دے جنایا۔ ایکاناؤں ہر چار جگ رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ کھنڈ برہمنڈ وجائے آپ مردنگ، وشن برہما شو رہے جس گایا۔ گر سکھاں اندر آپ لنگھ، اپنا نام دے لکایا۔ آپے سوئے اتم سچ پانگ، گر سکھ کھوجن بن نہ جایا۔ آپے کڈا رہے بھکھ ننگ، گرکھ ترشنا بھکھ بھجھایا۔ اپنا مانس جنم کریا بھنگ، گر سکھ مانس جنم لئے ترایا۔ آپے بن کے چھلیا جل ترنگ، گر سکھ جل کول لئے مہکایا۔ آپے بن کے بھجکا کاجی ونگ، گر سکھ کنگن اپنے ہتھ لٹکایا۔ آپے کھیل کریا وچ در بھنڈ، پار برہم پر بھ روپ وٹایا۔ گر سکھ تیری اتم رہے نہ رنڈ، جو سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گایا۔ لکھ چوراسی کٹے چھنڈ، جو اک وار نیز درشن پائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، چتر گپت نہ حساب دکھایا۔ لاڑی موت نہ منگے منگ، وٹنا بندی نہ کوئے دکھایا۔ جس جن گایا بتی دند، سنگر پورا ہوئے سہایا۔ سوہنگ شبد سہاگی چھنڈ، گر سکھ نہ مرے نہ جائیا۔ تیری پوجا کرن سورج چند، وشن برہما شو دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہلنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ اپنے رکھ وڈیائی ہتھ، ہر کرتے کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کے اڈ، اپنا میل ملایا۔ کلجگ ساتھ دینے چھڈ، بن سنگر پورے نہ کوئے سہایا۔ جگت بھوگ بلاس رس دے ہڈ، امرت رس نہ کوئے چکھایا۔ دُئی دویتی ہوئے ہنگتا وچوں دینی کڈھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ جگت ترشنا دینی بدھ، بدھک پھاندکی رہیا دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، انت اپنا گیڑا لئے دسایا۔ گھر وچ گھر آپ وساونا، گرکھ تیرا بنک دوار۔ سرگن اندر نرگن ڈیرہ لاونا، جوتی جوت نور اجیار۔ شبد اناد دُھن ساچا گاونا، اٹھے پہر سٹی دُھنکار۔ پنچم سخیاں گیت الاونا، واہ واہ منگلاچار۔ گھر گوہند میت مرارا پاونا، اندر بیٹھا سانجھ یار۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، دُئی دویتی دیوے پاڑ۔ اتم سیجا

آپ سہاؤنا، پلنگ رنگیلا گھڑے آپ سچی سرکار۔ باڈی ہو ہو سیو کماؤنا، سنگھ شیر ہو تیار۔ ایک وار پھڑ لکاؤنا، اُکھڑ جائے نہ دُوجی وار۔ لکھ چوڑاسی وچوں
 گرسکھ سکا کاٹھ پھڑ کے لاہنا، رندا مارے ایک وار۔ اپنے وچ جوڑ جڑاؤنا، چول چول نال کرے پیار۔ ساچا سوتر نام لگاؤنا، تکھی رکھی دھار۔ اپنے پریم پیار
 دے نال رلاؤنا، آپے کھچے وچوں دھار۔ اپنی آساتے وچھاؤنا پاؤنا، کرپا کرے سری بھگوان۔ ہتھ پھیر کے ٹوہ دکھاؤنا، گرسکھ انگ دکھے نہ بال
 انجان۔ آنت اپنی ہتھیں چک وچ بہاؤنا، اُتے دینا سچ رومال۔ نانک گایا پور کر اؤنا، پریم پٹولا دیوے شاہ کنگال۔ گرسکھ تیری پنج تت دمہ کٹنہار آپ
 اکھاؤنا، آد جگاد کرے سدا پرتپال۔ اپنے موڈھے کندھ آپے چکن آؤنا، اپنے در دوارے دیوے مان۔ ویلے آنت جے گرسکھ لکن لگے لکن نہ دینا، لکھ
 چوڑاسی وچوں لینا بھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے چرن بخشے تیرا مان۔ گرسکھ تیرا مان سچھنڈ، سچھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ ناتا توڑ
 بھیکھ پکھنڈ، ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا نور تیرا چند، تیرا چند لوک مات چکائیندا۔ تیری کریا کوڑ اپنی جھولی پائے گند، اپنا امرت تیرے کھ چوائیندا۔
 تیرے جنم جنم دا دکھڑا کٹے بند بند، سہاگی چند تیرے آتر آتم آپ جنائیندا۔ تیری جنم جنم دی آتما سہاگن کرے رنڈ، جگت رنڈیا پنڈھ مکائیندا۔
 چار جگ گرتا گرسکھاں دیندے رہے نام گنڈھ، سچ سنہیہڑا آپ گھلائیندا۔ کلجگ انتم اپنے نال کرے کارج انند، انند انند انند وچ سمانیندا۔ ایہتھے
 اوتھے گیا پنڈھ، جس جن ملیا صاحب گرو بخشند، پچھلا لیکھا اپنے ہتھیں آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ نشان آپ جھلائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیلہ سنگھ دے گھر جموں ★

شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا، آد جگاد ہر سمانیندا۔ اک اکلا کھیل نیارا، انھو پرکاش کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ ایک کھیل گھلائیندا۔
 حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سمانیندا۔ تخت نواسی نرگن نر ویر سب توں وسے آپ نیارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ ایک مندر ایک گرہ اک دوارا،

اک اِکلا سوبھا پائیندا۔ ایک شبد ناد دُھن جیکارا، ایک راگ اناد سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اگم اگمرا کھیل
 کھلائیندا۔ اگم اگمرا ہر سلطانا، اک اِکلا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رنگ رنگائیا۔ تخت نواسی سری بھگوانا، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔
 جگا جگنتر کھیل مہانا، کھیلنہار اک اِکھوائیا۔ جوتی نور نور نورانہ، نورو نور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، عقل کل
 اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ ہر نرنکار، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ نرگن جوت نرگن دھار، نرگن نرگن آپ پرگٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر،
 نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نور نور درسائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن گھر بار، نرگن محل اٹل اُچ منار، نرگن سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، بھیو ایکا ایک آپ گھلائیندا۔ اک اِکلا ہر نرنکارا، آد جگاد سمایا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، سوبھاؤنت آسن لایا،
 رُپ رنگ ریکھ وسے باہرا، الکھ رُپ رنگ نہ کوئے رنگایا۔ دھرت دھول نہ کوئے سہارا، کھنڈاں برہمنڈاں لوآں پُریاں پرکاش نہ کوئے جنایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اِکلا ایکا رنگ رنگایا۔ ایکا رنگ ہر کرتارا، آد پُرکھ اپنا آپ رنگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو
 اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن کرے کھیل بے پرواہیا۔ اینکارا کر پسارا، آد نرنجن نور رُشنائیا۔ سری بھگوان ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، شاہ پاتشاہ وڈی
 وڈیائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، پاربرہم پت پر میثور اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، رُپ انوپ
 مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ رُپ انوپ شاہو بھوپا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ست سرُپا، آد نرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا
 چارے کوٹا، اینکارا ہر نرنکارا دہ دشا اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ پرگٹائیندا۔ سو
 پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، آد جگاد سمایندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، نرور رُپ پرگٹائیندا۔ اجونی رہت اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ اپنا در درویش سہائے آپ دوارا، در دربان سیو کمائیندا۔ اپنا حکم کر ورتارا، شاہو بھوپ بن سکدارا، دھر فرمانا آپ سنانیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ کرتا ہر ناؤں رکھ، اپنی کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے

ہو پرتکھ، نور نور نور پرگٹائیا۔ آپے جانے اپنا پکھ، تھت وار نہ کوئے دکھائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیا۔ آپے ہوئے کملپت، نرنرائن بے پرواہیا۔ آپے نار سہاگن مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا ہر نرنکارا، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ اپنے اندر کر پیارا، نرگن سرگن اپنا میل ملائیندا۔ آپے ناری کنت بھتارا، ہر ہر آپے سچ ہنڈھائیندا۔ آپے شبد ناد ڈھنکارا، آپے نادی ناد وجائیندا۔ آپے ہوئے سُننیہارا، گات اپناگیت الائیندا۔ آپے جانے بھو نیارا، بھو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ ساچے مندر تھر دربارا، گرہ اپنی کھوج کھجائیندا۔ ابناشی اچت ہو تیارا، ساچی رت آپ سہائیندا۔ آپ اُپجائے اپناست سُت ڈلارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آپے دیوے سُت ہلارا، دیونہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُت آپ پرگٹائیندا۔ ساچا سُت شبدی دھار، ہر رُپ آپ پرگٹائیا۔ جوتی جاتا بن بن نار، نار سہاگن سو بھاپائیا۔ کنت کتھلا منگلاچار، گھر منگل وجے ودھائیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپار، خالق اپنا آپ کرائیا۔ مات پت بن سُت ڈلارا، پوت سپوتتا آپے جائیا۔ دھر فرمانا بول جیکار، حکمی حکم اک ورتائیا۔ تیرا میرا اک ادھار، تیرا رُپ میری سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سُت دئے سمجھائیا۔ سُت ڈلارا شبدی ہر ہر، اپنا آپ پرگٹائیندا۔ اپنے اندر آپے دھر دھر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنی گھاڑن آپے گھر گھر، ہر آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنا لڑ آپے پھر پھر، ایکا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ ساچا سنگ نبھاونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ ایکا حکم اک ورتارا، دھر فرمانا آپ جنایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، سچھنڈ سو بھاپایا۔ گھر وچ گھر کر پیارا، تھر گھر اپنی بنت بنایا۔ جوتی نور نور اُجبارا، نور نورانہ ڈمگایا۔ سچ سَنگھاسن کر تیارا، پُرکھ ابناشی آسن لایا۔ چرن کول دئے سہارا، تھر گھر اپنا چرن لکایا۔ شبدی شبد کر پیارا، رُپ انوپا آپ وٹایا۔ کرے کھیل کر نیہارا، آد جگاد بھو کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لگایا۔ ساچا مارگ شبدی سُت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، پاربرہم بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی رت، تھت وار نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر کا رُپ پنچ تت نہ دسے بت، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

شبدی سُت آپ اُٹھائیںدا۔ شبدی سُت ہر اُٹھایا، کر کرپاگن نِدهان۔ ایکا حکم دے جنایا، آپ اپنا سِری بھگوان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچایا، دیونہارا دیوے دان۔ کرنی کرن لئے پرگٹایا، ایکا کرن دے مہان۔ اک اک ایکا بندھن پایا، بندھن پائے ہو مہربان۔ جوتی نُور نُور درسیا، جوتی جاتا کھیل مہان۔ قلعہ کوٹ اک دکھایا، سچکھنڈ دوارا سچ مکان۔ نرگن نرمل جوت جگایا، اُچ محل اٹل کرے کھیل گن نِدهان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا دیوے ایکا دان۔ ساچا دان دیوے داتا، سو پُرکھ نرِنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرِنجن بن گیاتا، شبدی سُت آپ سمجھایا۔ اینکارا پتا ماتا، آد نرِنجن ہوئے سہایا۔ ابناشی کرتا سنائے گاتھا، سِری بھگوان کرے پڑھایا۔ پاربرہم آد جگاد سرب کل سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ شبد سُت اک پچھاتا، ایکا ت دے جنایا۔ جوتی شبدی ساچا ناتا، نرگن نرگن جوڑ جُڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملایا۔ جوتی شبدی ہر ہر میلا، سو پُرکھ نرِنجن آپ ملایا۔ ایکا گھر وسے گروگر چیل، چیلارُپ دھرایا۔ ہر پُرکھ نرِنجن سبجن سہیلا، اینکارا وچھڑنہ جایا۔ آد نرِنجن وسے سدا نُویلا، ابناشی کرتا گھٹ گھٹ اپنا رُپ دھرایا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنا وقت ویلا، پاربرہم پرہم دیکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ شبدی کھیل کھلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ حکمی حکم آپ سنائیندا، کرے کرائے سچ و ہار۔ اپنی اچھیا اپنے وچ دھرائیندا، آپ آپا کرے پیار۔ اپنا ناؤں آپ رکھائیندا، آپے وشنوں ہو آکار۔ آپے وشن رنگ رنگائیندا، واسک کھیل کرے کرتار۔ انہو اپنی دھار بندھائیندا، جوتی نُور نُور اُجیار۔ ساکار نرِاکار ایکا کل ورتائیندا، کل دیکھے دیکھنہار۔ اپنا جو بن آپ سہائیندا، کول نین نین موندھار۔ اپنے آتر اپنا بھنڈارا آپ بھرائیندا، آپے ہوئے دیکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچئی سرکار۔ سچ سرکار ہر سلطانا، ہر ہر جو کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے مرد مردانہ، مردن اپنا آپ دکھایا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹایا۔ نرگن نرگن بدھا گانا، سرگن ساچا سنگ نبھایا۔ شبدی شبدی شبد ترانہ، راگی راگ سنایا۔ مندر مندر سوہے مکانا، تھر گھر ایکا نُور جگایا۔ سو پُرکھ نرِنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ نرِنجن لئے اُٹھایا۔ اینکارا دیوے مانا، آد نرِنجن اپنا سنگ آپ نبھایا۔ سِری بھگوان جانی جانا، ابناشی کرتا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل

ساچا ہر، پاربرہم پر بھ اپنا رنگ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ رنگ نویلا، اپنا آپ پر گٹایا۔ کرے کھیل اک اکیلا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھایا۔ گھر وچ میت
 گھر وچ سجن سہیلا، گھر گھر وچ کھوج کھوجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن اپنی کل ورتائی۔ وشن روپ وشن بھگوانا، وشنوں اپنی
 کھیل کھلائیندا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار آپ اکھوائیندا۔ اپنا انتر آپے دیکھ مکانا، وست امولک آپ پر گٹائیندا۔ آپے جانے اپنا پینا کھانا، اپنا رس
 آپ دھرائیندا۔ آپے امرت کر پردھانا، نجھر جھرننا اک جھرائیندا۔ آپے کولی کول دکھانا، کول مکھ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی اچھیا وچ بھرائیندا۔ وشنوں اچھیا کول، پت ڈالی آپ مہکائی۔ اپنے اندر آپے مول، اپنی رت سہائی۔ آپے زرگن ہو یا بول، پورا بھو کوئے
 نہ پائی۔ آپے نور الہی اول، ایک نور نور دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آپے کول بھل امرت رس، رس
 رسیا کھیل کھلائیندا۔ آپے وشنوں اندر وس، اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے باہر آانس، شاہو بھوپ اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے کرے اپنا کھ، پرکاش پرکاش
 پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ آپے جانے اپنا جس، اپنی جہوا آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ وشنوں
 اندر ایک دھار، ہر ساچا سچ پر گٹائی۔ تخت نواسی ہو تیار، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ چارے دشا پاوے سار، چتر بھج روپ وٹائی۔ اپنا حصہ اینکار، ایک
 کل دکھائی۔ ایک سیس جگدیش سہائے سچی سرکار، ایک مکھ مکھ صلاحیا۔ ایک مکھ لیکھا جانے چار، چار چار نال ملائی۔ ایک وشنوں بٹھے دھار، ایک نیوں نیوں
 سیس بھکائی۔ ایک امرت دے بھہار، امیوں رس ایک رہیا برسائی۔ ایک پاربرہم اپنا کرے سچ پسا، اپنی ونڈن ونڈ ونڈائی۔ ایک کول کول کر اجیار، کول
 نین ہوئے سہائی۔ روپ انوپ شاہ ادھار، آپ اپنا لئے دھرائیا۔ آپے برہم کر پسا، آپے لیکھا رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نور نور لئے دھرائیا۔ نور رنگ وشن واستک، پاربرہم پر بھ آپ رنگایا۔ پاربرہم برہم ایک ماستک، مستک لیکھا لیکھ چکایا۔ زرگن جوت نور پرکاشک،
 پرکاش پرکاش وچ پر گٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم ویتا ناؤں دھرایا۔ برہم ویتا پاربرہم مکھ، وشنوں جننی جن جنائی۔ جوتی نور
 ساچا شکھ، شبدی رام نام پڑھائی۔ چار کٹ ایک مکھ، چار دشا ونڈ ونڈائی۔ زرگن اندر زرگن لگ، سرگن روپ لئے دھرائیا۔ مات پتا ہر بن بن پت،

پوت سپوتا گلے لگائیا۔ امرت آتم دیوے گھٹ، رسک رسک جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما لئے پرگٹائیا۔ وشن برہما ہر پرگٹا، اپنا درس دکھایا۔ نرگن بن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ساچے تخت آسن لایا۔ چرن کول دسے اک پناہ، سپس جگدیش ہتھ رکھایا۔ اپنا جنائے ایکاناں، ناؤں نرنکار آپ اکھوایا۔ آد جگاد پکڑے بانہہ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نرگن پتا نرگن ماں، دائی دایا سیو کمایا۔ نرگن سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکانگن دے سمجھایا۔ ایکانگن ہر سمجھائیندا، وشنوں کر دھیان۔ تیرا سنگ آپ نبھائیندا، سگلا سنگ سری بھگوان۔ اپنا مردنگ تیرے ہتھ پھڑائیندا، میرا مردنگ دو جہان۔ تیرا چند آپ چٹھائیندا، تیرا نور نور مہان۔ تیری گلھ آپ سہائیندا، گلھ سلکھنی ویکھے آن۔ ----- نچھر جھرنا جھرے مہان۔ پت ڈالی آپ مہکائیندا، بھل بھلواری ویکھے آن۔ تیرے اندر بوٹا لائیندا، پاربرہم پر بھ ہو پردھان۔ برہم تیرا انگ دکھائیندا، اک انگڑا چتر سجان۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، سو بہاؤنت اک مکان۔ ساچا درس آپ دکھائیندا، درسی درس دیوے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پائے ساچی آن۔ ساچی آن آد آنت، وشن ہر جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانت، بھگوان اپنی دھار چلائیا۔ میرا ناؤں تیرا نیا منت، ایکا ناؤں دے وڈیائیا۔ تیری مہما ہوئے اگنت، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دے سمجھایا۔ ایکا حکم سمجھائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ وشنوں تیرا روپ دھرائیندا، برہما ویتا آپے جا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، نش اکھر دے پڑھا۔ اپنا دھیان آپ لگائیندا، گیان گوجھ دے دکھا۔ ایکا نیتز ایکانین ایکا اکھ ہر پر تکھ آپ کھلائیندا، اپنا لیکھا دے دکھا۔ چارے گنت چارے کھ آپ صلاحندا، اپنا پردہ آپ اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ دے رنگا۔ وشنوں رنگ ہر رنگاؤنا، بھل رہے نہ رانیا۔ ست بھنڈارا تیرے اندر ڈکاؤنا، وست امولک جھولی پائیا۔ گن اوگن نہ کوئے جناؤنا، گنوتا اک اکھوایا۔ جگا جگنت سیو کماؤنا، سیوک سیوا سچ سمجھایا۔ دھر فرمانا حکم جناؤنا، بھل دے وڈیائیا۔ برہما ویتا نال رلاؤنا، نرگن سرگن کرے گڑمائیا۔ سُن اگئی کھیل کھلاؤنا، دھواں دھار اک رکھایا۔ شکر ساچا بندھن پاؤنا، بھولا ناتھ آپ جگائیا۔ تیاں ایکا رنگ رنگاؤنا، ایکا در دے وڈیائیا۔ سچ بھنڈاری اک بناؤنا، حکمی حکم سنایا۔ اک سنساری آپ

رکھاؤنا، لکھ چوراسی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ اک دی بان آپ لگاؤنا، بان نربانا آپ دکھائیا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جگ چوکڑی
 آپ سہاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ کرن وچوں کرن کڈھاؤنا، کرن کرن کرے رُشائیا۔ رُو سس آپ چکاؤنا، منڈل منڈپ سو بھا پائیا۔ اپنی بنت
 آپ درساؤنا، ترے گن اپنا رُوپ وٹائیا۔ سائک وشنوں جھولی پاؤنا، راجس برہما گود بہائیا۔ تانس شکر چرن دباؤنا، خاکی خاک اڈائیا۔ پنجاں تتاں
 رنگ دکھاؤنا، آپ اپنی کرپا کر ایکا لئے دھرائیا۔ پنج پنج ہر میل ملاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ نرگن سرگن کھیل کھلاؤنا، نرکار ساکار رُوپ ہو جائیا۔ تت
 سنگ نت رکھاؤنا، تتوت سو بھا پائیا۔ اپنا رنگ نہ کسے دکھاؤنا، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ من مت بدھ وچ لکاؤنا، ساچی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ ہڈ ماس ناڑی
 رت پُرکھ سمرتھ جوڑ جڑاؤنا، بوند رکت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کملاپت آسن لاؤنا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ نو در کھوج کھجاؤنا، نو نو اپنا کھیل کھلائی۔ گھر وچ
 گھر آپ پرگٹاؤنا، سچھنڈ تھر گھر رہیا سمجھائیا۔ اپنا مارگ آپے لاؤنا، ٹیڈھی بنک آپ اپائیا۔ سنگھمن ساگر آپ بناؤنا، ایڑاپنگلا در بہائیا۔ گھر سرودر اک
 اُچاؤنا، وشنوں امرت جل بھرائیا۔ کول نا بھی آپ لکاؤنا، برہما سیو کمائیا۔ اپنا راگ آپ الاؤنا، شبد اگئی ناد وجائیا۔ انحد تال آپ وجاؤنا، گھر گھر وچ
 کرے شنوائیا۔ اکال مورت اپنا بھيو آپ کھلاؤنا، ساچی صورت نرگن نور دے سمجھائیا۔ پنج تت وکارا کوڑو کوڑت موہ چکاؤنا، آسا ترشنا ویکھے تھاؤں
 تھانیا۔ بنک دوا ری بنک سہاؤنا، بحر کپائی توڑ تڑاؤنا، آتم سیجا دے وڈیائیا۔ سرتی برہم میل ملاؤنا، آتم برہم رنگ چڑھاؤنا، ایش جیو سنگ نبھاؤنا، جگت
 جگدیش کھیل کھلائی۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھر اپنا دیک آپ لکاؤنا، اندر وڑ کے آسن لاؤنا، نورو نور نور سمجھائیا۔ جل بنب پر بھ میل ملاؤنا، جل تھل
 مہینل اپنا رنگ دکھائیا۔ دھرت دھول آپ پرگٹاؤنا، دھرن دھول دے وڈیائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈو گھی کندر ویکھ دکھاؤنا، سمنند ساگر جل جل دھار
 آپ بہائیا۔ کایا گاگر گڑھ بناؤنا، لکھ چوراسی رچن رچاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے مکھ برہما ویتا ایکا دے سمجھائیا۔ چارے مکھ ہر
 سمجھائندا، شبد اگئی اگٹرا بول۔ چارے کھانی ونڈ ونڈائندا، انڈج جیرج اُتہج سیتج رکھے تیرے کول۔ چارے بانی پردہ لائندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری
 وجائے ڈھول۔ چارے جگ رنگ رنگائندا، سنجگ تریتا دوا پر کلجگ تیرے اندر جائے مول۔ چارے ورن آپ بہائندا، کھتری براہمن شودر ویش پورا

کرے قول۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھانیدا، نرگن سرگن پرگٹ ہووے اُپر دھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی شکتی اپنے اندر جائے
 مَول۔ اپنے اندر مَولا رُپ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو بنائے ست سرُپ، ست ستوادی ستوگن دکھایا۔ ایک تاکا ایک سوت، تانا پیٹا ایک پائیا۔
 ایک مائی ایک پوت، ایک پتا رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو لئے اٹھایا۔ وشن برہما شو اٹھ نیتز کھول، ہر ساچے سچ
 جنایا۔ شبد انادی وجیا ڈھول، پاربرہم پر بھ آپ الایا۔ سچ دست جو رکھی کول، تیاں جھولی دئے بھرایا۔ لکھ چوراسی جانا مَول، گھڑ گھڑ بھانڈا دئے دکھایا۔
 آد جگاد رہے اڈول، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نو نو چار کیتا پورا قول، نو نو چار چوکڑی جگ لیکھنا دئے سہایا۔ انت پگ جائے اودھ، تھر کورے رہن نہ
 پایا۔ ویکھنہارا لوک پر لوک، چو داں لوکاں کڈا لئے گھلایا۔ ترے لوک سناونہارا سچ سلوک، ترے بھون دھنی اپنا رُپ لئے پر گٹایا۔ وشن برہما شو رکھنی
 اوٹ، ہر ساچا رہیا سہایا۔ نو نو چار چوکڑی جگ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کورے اٹھایا۔ گر اوتار پیر پینمبر اولیئے ملا شیخ مساق آون کوٹی
 کوٹ، تت گیان دئے سمجھایا۔ آد پرکھ ابناشی کرتا اجونی رہت نرمل جوت، پرکھ اکال اک اھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے
 انت ہوئے سہایا۔ وشن برہما شو سُن پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ توں شاہ پاتشاہ اینکار، سچ تیرا دربار، ہوں درویش در بیٹھے سیس جھکایا۔ لکھ چوراسی تیرا
 ہوئے پسار، وشن برہما شو سیوادار، جگ چوکڑی سیو کمایا۔ ستجگ تریتا دوپر کلج آئے وارو وار، گر اوتار پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جگ چوکڑی بندھن
 پایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دھر فرمانا شبد جنایا۔ رَوس چوبدار، منڈل منڈپ کرن پکار، گگن گلنتر ویکھن نین اگھاڑ، چاروں کُنٹ دھیان لگایا۔ کون
 رُپ کریں پیار، پرگٹ ہوویں وچ سنسار، نرگن سرگن بنھیں دھار، سرگن نرگن لئیں ملایا۔ تیرا رُپ اگم اپار، تیرا لیکھا لکھ نہ سکے کورے وچ سنسار،
 لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ تیری مہا گان وارو وار، برہما ویتا چارے وید رہیا وچار، چار جگ بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک گن دئے سمجھایا۔ ہر ساچے سچ جنایا، ترے ترے کر پیار۔ نو نو چار چوکڑی جگ رہن نہ پایا، جگ بیتے وارو وار۔ کوٹن کوٹ گر اوتار سیو کمایا، لیکھا
 جان دھر دربار۔ کلج اتنم انت ہوئے سہایا، نرگن نرگن لے اوتار۔ نہکلنکا رُپ دھرایا، دس نہ آئے ہر کرتار۔ جوتی جوت ڈگمگایا، شبدی شبد شبد

جیکار۔ دو جہاناں ویکھ وکھایا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ شاستر سمرت وید پُران کھوج کھجایا، دس اٹھ اٹھاراں پائے سار۔ کھانی بانی بھيو چُکایا، لیکھا جانے انجیل قرآن۔ باؤن اپنا سنگ نبھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ کلجک ویلا اتتم آؤنا، نو نو چار چو کڑی جگ رہن نہ پائی۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئے بنائی۔ بھین بھائی نہ کوئے اکھواؤنا، ساک سجن سین نہ کوئے اکھوائیا۔ دس ماس مات گربھ نہ ڈیرہ لاؤنا، اگنی ت نہ کوئے جنائی۔ نرگن روپ نرگن آپ پرگٹاؤنا، نرگن نور نرگن رُشنائیا۔ نرگن ڈنکا شبد وجاؤنا، وشن برہما شو لئے اٹھائی۔ سچ سندیشہ اک گھلاؤنا، دُھر فرمانا آپ سنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا دئے چُکائی۔ پورب لیکھا چُکاون، ہر ہر کرپا کرگن ندھان۔ نو نو چار پار کراونا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ست ستوادی ساچا مارگ لاونا، نو کھنڈ پر تھمی ہو پردھان۔ ستاں دیپاں ست درڑاونا، ست ستوادی اک گیان۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھاون، چارے ویداں پاوے آن۔ چارے ورن آپ سمجھاون، ایک دیوے نام ندھان۔ چارے کھانی بانی آپے گاونا، چوتھے پد بیٹھ نوجوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو میلے آن۔ وشن برہما شو ہر میل ملاؤنا، کلجک اتتم آپ سمجھائی۔ اپنا پردہ آپ اٹھاؤنا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ تخت نو اسی ساچا تاج سیس نکاؤنا، پنچم کھ سچا پاتشاہیا۔ جگ جگ دا کرم مٹاؤنا، جنم جنم وچ بدلایا۔ سنساروگ دُکھ سب دا لاہنا، سکھ ساگر اک وکھائی۔ لوک پرلوک ایک روپ دھراؤنا، چو داں طبق دین گواہیا۔ آد پُرکھ اپنا رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ ستجگ ساچا مارگ اک دھراؤنا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائی۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام بہاؤنا، کھتری براہمن شو در ویش نہ کوئے اکھوائیا۔ ایک نام سب نے گاؤنا، ایک اکھر کرے پڑھائی۔ ایک اشٹ سرب مناؤنا، اشٹ دیو اتتم پر ماتم پار برہم پر بھ نظری آئی۔ کلجک تیرا ماتم آپ کراؤنا، چاروں کُنٹ پئے دُہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ شاہ پاتشاہ ہر نرکارا اک اکھوائیا۔ آد جگادی ایک راجا، ہر ساچا بھوپ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگنی نر بھو نر بھے چڑھیا تازہ، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ کلجک اتتم نرگن جوت دھرے دیس ماجھا، سمبل نگر رت سہائیندا۔ وید ویاس چلایا جہازا، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔

پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنی رکھے آپے لاجا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ مگند منوہر لکھمی نرائن موہن مادھو مادھا، موہن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آد جُگاد جُگا جگنتر دھرت دھول سُنے فریادا، بھگت بھگونت ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں گرگھ لادھا، ہرجن ساچا میل ملائیندا۔ ہر کا بھوونہ جانے کوئے پنڈت پاندھا، کوٹن کوٹ تلک للاٹ مستک ترسول جگت سہائیندا۔ پاربرہم اپناشی کرتا آد آنت سری بھگونت آپے جانے اپنی واٹا، جگ چوکڑی پنڈھ مکاہیندا۔ کلج اتھ کھیل کرے بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیندا۔ ہر کا ناؤں کلج وکیا ہاٹو ہاٹا، ہردے ہر نہ کوئے وسائیندا۔ جھوٹھا چیتھر اتھم پاپا، تن بستر نام نہ کوئے پہنائیندا۔ پھر پھر تھکے تیر تھ تاٹا، آتم انتر سر سرور نہ کوئے نہائیندا۔ کر کر تھکے پوجا پاٹھا، بجر کپاٹی نہ کوئے توڑ تڑائیندا۔ منا منا تھکے جوت للاٹا، آتم جوت نرنجن نہ کوئے جگائیندا۔ گر در مندر مسجد پاپا تھکے جھاتاں، آتم تاک نہ کوئے کھائیندا۔ مل مل تھکے سجن ساکاں، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ پی پی تھکے امرت باٹا، امرت جام ہتھ نہ کوئے پھڑائیندا۔ جس جن ملے پُرکھ سمراتھا، دوسر در نہ منگن آئیندا۔ گھر میلا ترے لوکی ناتھا، گھر رام رُوپ دھرائیندا۔ گھر عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دیوے ساتھا، گھر سگلا سنگ دکھائیندا۔ گھر نانک گوہند میٹے اندھیری راتا، گیان نور اک پرگٹائیندا۔ گھر شبدی ملے داتا، دوس رین شبد ناد دُھن وجائیندا۔ گھر ملے کملا پاتا، سرتی ناری آپ پرنائیندا۔ گھر سنگر بچھے داتا، دوس رین سیو کمائیندا۔ کلج کوڑ گڑیارا سویا اپنی کھاٹا، لوک مات نہ کوئے اٹھائیندا۔ ورننا برناں پیا گھاٹا، ساچا تول نہ کوئے تلائیندا۔ ایک تولا ہر رگھناتھا، آد آنت اکھوائیندا۔ جن بھگتاں بچھے سدا داتا، بُھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتھم ور، نہہکلک نرائن نر، دُھر بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دُھر بھانا ہتھ بھگوان، دوسر اور نہ کوئے چترائیا۔ لکھ چوراسی بال انجان، بھرے بُھلی سرب لوکائیا۔ مایا رُلے راج راجان، شاہ سلطان نہ کوئے وڈیائیا۔ کایا خالی دسے مکان، ہر کا ناؤں نظر نہ آئیا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، جس ملیا نہ سچا ماہیا۔ بھائی بھین سرب چھڈ جان، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ اُچی کوک کوک گرلان، رائے دھرم دے سزائیا۔ چتر گپت لیکھا منگے آن، بیٹھانین اٹھائیا۔ لاڑی موت کرے پروان، ویلے آنت لئے پرنائیا۔ جس بُھلیا ہر بھگوان، ویلے آنت نہ کوئے چھڈائیا۔ ہر جن ورا چتر سجان، رسنا جہوار ہیا گائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھان، ہنگ برہم لئے پرنائیا۔ سوہنگ شبد ایک

گان، ایک کان دئے سنایا۔ وشنو دیوے ہر ہر دان، جیادان جھولی پائی۔ لکھ چوڑاسی سخیاں ملے ایک کاہن، گوپی سرت لئے پرنائیا۔ پیا پریتم میلا سییا رام، ساڈھے تن ہتھ سپاں کرے کڑمائیا۔ گھر پیغمبر کرے کلام، عالمین دیکھے سرب لوکائیا۔ گھر سجدہ کرے سلام، نیوں نیوں سپیس جھکائیا۔ جبرائیل دئے پیغام، اسرائیل رہیا سمجھائیا۔ ہزارا درود ابولوقت ملے انعام، ایک رُوح لئے بخشائیا۔ چوداں صدیاں بن غلام، چوداں طبق دئے سمجھائیا۔ اک محمد پکڑے دام، اللہ رانی لئے پرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیکھے شام، بستر نیل تن چھہائیا۔ جگ کرتا کرے اپنا کام، بے نظیر سچا شہنشاہیا۔ جوٹھ جھوٹھ لائے الزام، تقدیر تدبیر تقصیر دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے عظیم الشان، شہنشاہ آپ اھوئیا۔ شہنشاہ شاہی نور نورانہ، نورو نور اھوئیندا۔ مقامے حق وسے سچ مکانا، حق حقیقت دیکھ دکھائیندا۔ لاشریک دیوے اک پروانہ، اُمت اُمتی آپ پھڑائیندا۔ امام اماں نبھے گانا، مولیٰ تند اک رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی سچ ترانہ، نام ست آپ پڑھائیندا۔ برہم مت کر پردھانا، آتم تت اک دکھائیندا۔ نانک گوہند اک نشانہ، ایک تیر چلائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، ایک مایا موہ مٹائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک سمبل نگر سہائیندا۔ ایک پُرکھ اکال سری بھگوانا، دوسر ایشٹ نہ کوئے جنائیندا۔ ایک جودھا سوربیر بلی بلوانا، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ ایک کلجک میٹے جھوٹھ نشانہ، ایک ستجگ ساچا مارگ لائیندا۔ ایک خاک ملائے راج راجانا، ایک شاہ سلطاناں آپ جگائیندا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ ایک نو کھنڈ پر تھی ہو پردھانا، سچ پردھاگی آپ کمائیندا۔ ایک لکھ چوڑاسی اپنے ہتھ رکھے کمانا، چاروں گنٹ آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کلجک اتم کھیل کھلاونا، چار گنٹ جیکار۔ نو نو بھیڑ بھڑاونا، چار چار مارے مار۔ شبد کھنڈا اک چکاونا، دو جہاناں لئے ہلار۔ لوہار ترکان نہ کسے گھڑاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچی سرکار سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اپایا۔ آد جگاد کر پسارا، جگ جگ دیکھ دکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کر پار کنارہ، کلجک اتم ہوئے سہایا۔ ناتا توڑے نار و بھچارا، سچ و ہارا دئے دکھایا۔ بیس بیس ہر جگدیشا ہو تیارا، ترے گن اپتا ٹھانڈا سینتا اپنی ریتا دئے بتایا۔ ہر گھٹ اندر وسے چیتا، مندر دکھائے اک انڈیٹھا، چار

دیوار نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پر تھی گھٹ گھٹ آنتر لکھ چوڑاسی ایک واسا، ایک جوت اک پرکاشا، ایک دھیر اک دھرواسا، ایک در دئے دکھایا۔

سو پُرکھ نرنجن لکھیا لیکھ، ہنگ برہم وجے ودھایا۔ سوہنگ رُپ اتم پر ماتم لینا پیکھ، آد جگاد بنت بنایا۔ مہاراج جانے نہ کوئی رُپ ریکھ، شیر سنگھ لوک مات وٹی ودھایا۔ وشنوں دینا سد آدیس، جس دا دتا پینا کھایا۔ بھگوان جوت سدا پر ویش، لکھ چوڑاسی رہیا سمایا۔ جگا جگنتر سچ نریش، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئے موئڈ مُنڈایا۔ جگت کرپان لینی بھیٹ، اتم پر ماتم بھیٹ کرایا۔ پُرکھ ابناشی بنیا کھیوٹ کھیٹ، لکھ چوڑاسی بیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی بے اُپر لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ اُپر کرپان، کرپاندھ آپ لکھایا۔ چار جگ جس دا دھردے رہے دھیان، دھیان وچ کدے نہ آیا۔ شاستر سمرت وید پُران جس دا دسدے رہے گیان، گیانی گیان نہ کوئے سمجھایا۔ گر اوتار جس دار کھدے رہے مان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن گھر بن کے آیا مہمان، آوندنا جاندا دس نہ آیا۔ راشٹر پت اٹھ نادان، پار برہم رہیا سمجھایا۔ نو کھنڈ پر تھی کوئی نہ دپسے راج راجان، شاہ پاتشاہ خاک ملایا۔ پرگٹ ہووے ایک جودھا سور پیر بلی بلوان، دو جہاناں چھتر سیس جھلایا۔ برہمنڈ کھنڈ برہما وشن شو کروڑ تتیس منن آن، لکھ چوڑاسی سیس جھکایا۔ سو پُرکھ نرنجن سچا پردھان، سچ پردھانگی لئے کمایا۔ جس دانام دُھر فرمان، سرشٹ سبائی لئے سمجھایا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ سرب مٹ جان، ایک برہم سرب جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر اُپر دھر، جگت اکھر ویکھ دکھایا۔ جگت کرپان نام کھنڈا، راشٹر پت ہتھ پھڑایا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈا، جیرج انڈاں پھول بھلایا۔ توڑنہارا وڈ گھمنڈا، مان ابھمان دئے مٹایا۔ جوٹھ جھوٹھ وڈھے کنڈاں، مایا متا موہ دئے کھپایا۔ جگت میٹے نار دُہاگن رنڈا، جگت رنڈیا دئے چکایا۔ اک کرپان سرشٹ سبائی دیوے گیان، اُپر لکھیا سوہنگ چھندا، بندی بندہ بند دئے کٹایا۔ کلج جیو نہ جانے اندھا، نیتز گیان نہ کوئے گھلایا۔ جگت وکار پھسیا جھوٹھا

دھندا، دھرم نہ کوئے دکھایا۔ گرگھ وِلا گر کا بندہ، گرگرگھ میل ملایا۔ نو نو چڑھیا چند نو چندا، چند چاندنی کھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی بیبی امر و دیوی دے گرہ جموں ★

ست پرکاش ست ستوادا، ست ستوادی ست جنایا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ رُپ انوپ برہم برہمادا، پاربرہم پرہم آپ وٹایا۔ سنگ نبھائے سنتن سادھا، بھگت بھگونت میل ملایا۔ وست امولک دیوے دادا، نام انملٹرا جھولی پانیا۔ ویس وٹائے آد جگادا، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ شبد وجائے انحد نادا، انہت اپنی تار ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ شبد اناد سچ دھنکارا، گرہ مندر ہر وجائیدا۔ بھگت وچھل میت مرارا، بھگون بھگتی ویکھ دکھائیدا۔ نردھن سردھن پاوے سارا، سارنگ دھر بھگوان میٹھلو اپنی کھیل کھلاییدا۔ اند بنودی ہو تیارا، نرگن سرگن سرگن اپنا رنگ رنگائیدا۔ سگل سمگری کرپسارا، سچ بھنڈارا ہر کرتارا، نرکارا آپ ورتائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیدا۔ سچ بھنڈارا نام امولک، پُرکھ ابناشی آپ ورتایا۔ ترے گن اتینا اک رکھائے ساچی گولک، گھر مندر آپ ٹکایا۔ شبد جنائی ان انبولت، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ آد جگاد رہے اڈولت، اڈول اڈل اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ساچا اٹھیا، ہر سنگر آپ اٹھائے۔ نرور پُرکھ ایکا ٹٹھیا، پاربرہم سچی سرنائے۔ نچھر آتم دیوے ساچا گھٹیا، امیوں رس اپنا آپ پیائے۔ ہوئے ہنگتا مایا ممتا کڈھے واسنا کھوٹیا، ڈئی دوتی رہن نہ پائے۔ پکڑ اٹھائے بہائے ساچی چوٹیا، دو جہاناں پنڈھ مکائے۔ پُرکھ اکال اک دکھائے ساچی اوٹیا، دوسر اوٹ نہ کوئے جنائے۔ سچ سہنجنا بنائے قلعے کوٹیا، کوٹن کوٹی گڑھ تڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائے۔ ہر جن ساچا جاگیا، جاگرت جوت ہر جگائے۔ جنم جنم دا دھووے داغیا، ڈرمت میل دھوائے۔ آتم جوت دیپ جگے چراغیا، بمل

رُپ در سائے۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کا گیا، سوہنگ ہنسا چوک چُگائے۔ میل ملائے مادھو مادھیا، آتم پر ماتم ایکا رنگ رنگائے۔ نام سنائے بودھ اگا دھیا، شبد انادی ناد وجائے۔ ہرجن لکھ چوراسی وچوں کا ڈھیا، بخشے چرن سرن سچّی سرنائے۔ لیکھا جانے آد جُگادیا، جُگا جُگتتر رُپ دھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملائے۔ ہرجن میل ملنیا، پُرکھ پُرکھو تم کر پیار۔ دیوے نام سچا سچ دھنیا، دھن خزینہ ایکنکار۔ لوک مات نہ جائے ڈٹیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ ست ستواد چڑھائے چٹیا، سورج چن ہوئے شرمسار۔ گرگھ بیڑا آپے بنھیا، گر سنگر چکے بھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ابھار۔ ہرجن سچ ابھارینن، کر کرپا گن ندھان۔ جُگ کرتا جُگ جُگ سوارینن، کرے کرائے سچ پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پار۔ پار کنارہ ڈونگھا ساگر، کلجگ دھار آپ دکھائیا۔ ہرجن دیکھے کایا گاگر، گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ کرے کرائے نرمل کرم اجاگر، نہکرمی کرم کمائیا۔ سنت سہیلے دیوے آدر، سیوک سیوا آپ کمائیا۔ ایکا راگ سنائے دادر، در دروازہ آپ کھلایا۔ دو جہاناں کر کر آدر، ہر بھگت دئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے صدق صبوری صادر، ست سنتو کھ اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے سچ سمائیا۔ ہرجن ہر سمایا، نرگن سرگن رُپ اگم۔ گھٹ اتر ڈیرہ لایا، نہ مرے نہ پئے جم۔ سرتی شبدی میل ملایا، آپ اپنا بیڑا بٹھ۔ ساچے مندر سو بھاپایا، نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ جوت پرکاش اک دھرایا، شبدی ناد وجائے دھن۔ راگی نادی آپ اکھوایا، آپے جانے اپنا گن۔ برہم برہادی کھوج کھجایا، لکھ چوراسی چھان پُن۔ ہرجن ساچے لئے اٹھایا، جیو جہاناں آپے چن۔ آپ اپنا میل ملایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر پکار سُن۔ سنے پکار دین ہر دینن، دینا ناتھ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن ہر ہر ہوئے ادھینن، دوس رین دھیان لگایا۔ جگت وچھوڑا جوں جل مینن، جل مینن سدا ترپتایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینن، رنگ رتڑا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا سنگ نبھایا۔ سگلا سنگ ہر رگھناتھا، ہرجن ہر ہر آپ نبھائیدا۔ لیکھا جانے مستک ماتھا، پورب لہنا دیکھ دکھائیدا۔ نام چڑھائے ساچے راتھا، رتھ رتھو ای سیو کمائیدا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس جن اپنا درس دکھائیدا۔ آون جاون چکے واٹا، دو جہاناں پنڈھ مکھائیدا۔ سکھا سکھائی بنے پتا ماتا، گر سکھ اپنی گود

سہانیندا۔ میٹے رین اندھیری راتا، اندھ اگیان گوانیندا۔ اتم کرے ہر جن ذاتا، ذات اذاتی ویکھ وکھانیندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، نرگن جوت ڈمگانیندا۔ ایک ناؤں ایک گاتھا، ایک اکھر آپ پڑھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیندا۔ ہر جن ساچے ویکھنہارا، جگت جگدیشر آپ اکھوانیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن اپناروپ وٹانیا۔ ساقظ نندک دُشت لیکھا جانے ڈراچارا، اُبھل بُھل کدے نہ جانیا۔ گرگھ گرگھ اتم انتر کرے پکارا، دوس رین سدا بلانیا۔ ہر جن ہر کا لیکھا کاغد قلم نہ لکھنہارا، بناپت دیوے سچ گواہیا۔ ست سمندر رووے زارو زارا، مس اپنا روپ وٹانیا۔ ہر جن میلا دُھر دربارا، دُھر دی بانی آپ پڑھانیا۔ اک اکلّا اینکارا، عقل کل آپ ورتانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن ویکھے تھان تھنتر، نو نو پھیرا پایا۔ ویس وٹائے گگن گگنتر گھٹ گھٹ اپنا نور دھرایا۔ شد اگنی ایک منتر، لکھ چوراسی آپ پڑھایا۔ ست ستواد بنائے بتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گرگھ بھیو کھلایا، خالق خلق روپ مہربان۔

۵۳۰

دیوی دیو آپ اکھوانیندا، اشٹ دیو سری بھگوان۔ الکھ نرنجن سیو کمانیندا۔ الکھ اگوچر ہو مہربان۔ نام انجن اپنے ہتھ رکھانیندا، دیونہارا دو جہان۔ درد دُکھ بھے بھنجن اپنا کھیل کھلانیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے سچا مان۔ بھے بھنجن بھو ساگر تریا، ہر سنگر وڈ وڈیانیا۔ گرگھ گرگھ بھے بھیانک وچ نہ ڈریا، نر بھو بھے آپ چکانیا۔ اک نہائے ساچے سریا، سر سرور اک وکھانیا۔ ہر جن ہر آپ اپنے جیہا کریا، دُرمت میل دھوانیا۔ ناری پُرکھ ایک وریا، ایک گھر وٹی ودھانیا۔ نام پلو ساچا پھریا، چھٹ کدے نہ جانیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، چوتھے درلے وڈیانیا۔ پنجم میلا ساچے گھریا، چھیویں چھپر چھن نہ کوئے چھہانیا۔ ست ستواد نرنریا، نرنران سچا شہنشاہیا۔ اٹھاں تتاں وچ نہ اڑیا، نو دوار نہ پھیرا پانیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھریا، گھڑے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، سرتی شبدی میل ملانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ وکھائے اپنا گھر، بنک دواری بنک کھلایا۔ گر سکھاں بھار چکلیا پیٹھ، گر سکھاں آپ سمجھانیا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھ، انڈیٹھری ریت چلایا۔ جس بخشے ہر دے اندر پریت، اتیت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن پیتا ٹھنڈا سیت، ست ستواد بے پرواہیا۔ گر سکھ گرگھ بدل نہ

۵۳۰

جائے تیری نیت، تیرا دکھراگر سنگر اپنی پیٹھ اٹھائیا۔ تیری کایا کرے پت پت پُنت، اپنی کایا دھار وہائیا۔ اچرج چلائی مات ریت، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ ایک رنگ سمایا ہست کیٹ، اوج نیچ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام نستراک دکھائیا۔ نام نستراگر سکھ ہتھ، گرگر آپ پھرائیندا۔ اپنے وچوں کڈھے گرگھ پیار رت، رتی رت نہ کوئے جنائیندا۔ نیچ بیجیا اپنے وت، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کلاپت، کول گھ گرگھ آپ اٹائیندا۔ گرگھ چیرے چار دھار، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہر، اندر باہر رنگ سمائیا۔ ہرجن ہر دا ہر وچار، ہر دا ہر آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پیٹھ آپے رہیا کٹائیا۔ اپنی پیٹھ دیوے کٹ، گرگھ سیو لگیا، اندر دکھایا اپنا ہٹ، ہٹ ہٹوانا بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، دردی دردیاں درد وندایا۔ اپنا آپ دیوے کٹ، گرگھ دکھرا نیڑ کدے نہ آیا۔ اپنا پریم گرگھ میٹے پھٹ، سچ جراح رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے وچ رکھایا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سرجموں ★

آد جگادی ایک ہر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھائیندا۔ سچھنڈ دوارا ایک گھر، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ایکنکارا ایک ور، اک اکلارُپ دھرائیندا۔ آد نرنجن نُر نورانہ ہر مہربانا نر بھو چکائے اپنا ڈر، بھے بھو نہ کوئے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا نرنجن نر ویر اپنا گھاٹن آپے گھر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے ناری نر، نرنائن ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پت پریشور اپنے مندر آپے وڑ، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ پرکاش اندر پرکاش کر، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ شاہو بھوپ سکدار بن، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھائیندا۔ آد جگادی ایک ہر، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنا نور آپے دھر، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ ہر ہر، ہر

ہری ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے اپنے در در، در درویش پھیرا پائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آپے چڑھ چڑھ، شاہو بھوپ راج راجان شاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ اپنا ویس آپے کر کر، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، ہر اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد جُگادی ہر رنگ راتا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائی۔ اک اِکلا پُرکھ بدھاتا، بے آنت سچا شہنشاہیہ۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائی۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذاتا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائی۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی کرے ہر پڑھائی۔ آد جُگاد کرے کھیل اک سمراتھا، سمرتھ بھیو کوئے نہ پائی۔ لیکھا جانے آد جُگادا، آد جُگاد اپنے وچ لکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن بھیو کھلاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اجوئی رہت ویس وٹاؤنا، ویس انیک آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھا پاؤنا، تھر گھر اپنا چرن لکائیندا۔ ست ستوادی ست کراؤنا، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، دُسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ دُسر اور نہ کوئے دھار، اک اِکلا ایککاریا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیار، نرنجن جوت کرے اُجیار۔ تخت نواسی بن شاہ سِکدار، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرا رہیا۔ حکمی حکم سچ ورتا، دُھر فرمانا آپ الا لیا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نرنجن اپنی کھیل کھلایا۔ آپے کنت سہاگی بن بن نار، سچ سہنجی آپ ہنڈھا لیا۔ آپے پوت سپوتتا جائے دُلا، دائی دایا رُپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچا لیا۔ سچکھنڈ دوارے گھاڑن گھر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ نرنجن اندر نرنجن وڈ، نرنجن میل ملایا۔ نرنجن پو نرنجن پھر، نرنجن سنگ رکھایا۔ نرنجن دوار نرنجن در، در درویش نرنجن سیس جھکایا۔ نرنجن شاہو بھوپ بن راج راجان، شاہ پاتشاہ سیس اپنا تاج لکایا۔ نرنجن جوت سری بھگوان، بھگون اپنی کھیل کھلایا۔ نرنجن جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ نرنجن لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنے ہتھ رکھایا۔ آد پُرکھ آد اپنے ہتھ رکھ، دُسر اور نہ کوئے جنائی۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نورو نور نور رُشائی۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ اکھنا اکھ، مہما کتھ کتھ نہ جانی۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی دس نہ آئی۔ اپنے آتر آپ پرگٹائے اپنی وٹھ، نام امولک آپ دھرائیا۔ آپے گائے اپنا جس، تھر گھر ساچے وچے ودھائی۔ نہ کوئی رونا نہ کوئی

س، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیا۔ کوہ کروڑی رہیا نہ نس، پاندھی پندھ نہ کوئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے گھر دئے وڈیائیا۔ ہر گھر سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، کنت کتھولا سو بھاپایا۔ ایکا رنگ دکھائے بسنت، رنگ رنگیلا آپ رنگیا۔ ترے گن اتینا بنائے بنت، گھاٹت گھاٹن لئے گھڑایا۔ ٹھانڈا سینا اک اکت، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ اپنا ناؤں نیا منت، نام ندھانا آپے گایا۔ آپے جانے آد انت، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل کرے بے انت، بے پرواہ ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لگایا۔ اپنا مارگ ہر ہر لا، زرنگن سرگن ویس وٹایا۔ اپنی کھڑی سو بھاپا، اپنا ڈکھ آپ مٹایا۔ اپنا کھ اُجل آپ کرا، آپے وشو دھار بندھایا۔ اپنا امرت آپ چوا، آپے کول نابھ کھلایا۔ بھل بھلوڑی آپے لا، برہم ویتا سٹ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دئے دکھایا۔ ہر گونتا گن ندھان، اپنی مہما آپ جنایا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما دیوے اک گیان، نش اکھر کرے پڑھایا۔ میرا تھم سچا فرمان، دھر فرمانا آپ الایا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، چرن سرن سچی سرنا یا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، لکھ چوراسی بندھن پانیا۔ میل ملائے روس سورج چن بھان، تیج تیج وچ چکائیا۔ ایکا ناد شبد دھنکان، ہر زرنکارا آپ سٹایا۔ کوٹن روپ کر پردھان، ترے گن میلا سچ سبھایا۔ پنچم ویکھے ہر ہر آن، پنچم وجدی رہے ودھایا۔ گھاٹت گھڑے سری بھگوان، وشن برہما سیو لگایا۔ شکر بالا ویکھے نادان، ایکا تت دئے سمجھایا۔ ایکا تھم ایکا گان، ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ ایکا پین ایکا کھان، ایکا ترشنا ترپت کرائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پکوان، بھسمر روپ نہ کوئے وٹایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دان، جیون جگت اک سمجھایا۔ وشن برہما شو تیری ڈکان، ترے ترے لوک دئے دکھایا۔ چوڈاں ہٹ کر کلیان، اپنا پردہ دئے چکائیا۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش بنائے مکان، پون پوناں وچ سما یا۔ من مت بدھ دئے گیان، تتوت اک درسایا۔ نو نو چار کھیل مہان، جگ چوکڑی بندھن پانیا۔ لیکھا جانے دھرت دھول زمیں اسمان، سمند ساگر کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گن دئے دکھایا۔ آد پُرکھ ہر شبد جنایا، دھر دی بانی بان الا۔ اپنا بھو آپ گھلایا، زرنگن زرنگن لئے سمجھا۔ نو نو چار سیو کمایا، جگ چوکڑی ویس وٹا۔ چاروں گنٹ وند وندایا، چارے

لیکھا رہیا گنا۔ چارے وید رہے جس گایا، چار ورنناں راگ الا۔ چارے بانی بھیو کھلایا، چارے جگ ایک رنگ رنگ۔ نو نو گیترا دئے دویا، نو کھنڈ چرناں ہیٹھ
 دبا۔ گر اوتار سیو کمایا، بیج ت کا یا چولا جگت ہنڈھا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھایا، نرمل جوتی جوتی جگت۔ سنت ساجن لئے ملایا، ست ستوادی درس دکھا۔
 گر گھ گر گر گود بہایا، گر گر گیان اک درڑا۔ گر سیکھ ساچا سنگ نبھایا، ساچی سکھیا اک درسا۔ لکھ چوراسی پھول بھلایا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لا۔ ستجگ
 تریتا دواپر کلجک بندھن دئے تڑایا، توڑنہارا بے پرواہ۔ کوٹن روپ روپ وٹایا، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شاہ کنگال آپ اکھویا، نردھن سردھن ویس
 وٹا۔ سرشٹ سبائی مول چکایا، لیکھا اپنی گنت گنا۔ ابناشی کرتا بھل کدے نہ جایا، ابھل اک بے پرواہ۔ نو نو اپنے کنڈے تول تلیا، نام کنڈا ہتھ اٹھا۔
 برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا، لوآں پڑیاں پھیرا پا۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھایا، اُتبیج سیتج پردہ دئے چکا۔ جگ چوکڑی پنڈھ مکایا، گیترا گیتراے وچ رکھا۔
 کلجک انتم ویس وٹایا، گر اوتار دین صلاح۔ پُرکھ ابناشی نرگن زوریر جوتی جامہ ویس وٹایا، دو جہاناں بنے ملاح۔ پورب جنماں ویکھ وکھایا، پورب لہنا ویکھے
 تھاؤں تھاں۔ تھان تھنتر اپنے رنگ رنگایا، جگت بسنتر دئے بھجا۔ ایک منتر نام درڑایا، ایک اکھر دئے پڑھا۔ سو پُرکھ نرنجن میل ملایا، ہنگ برہم میل
 ملا۔ آتم انتر لیکھ چکایا، نچ آتم کھوج کھجا۔ ساچی سیجا سو بھاپایا، جگت دوارا پنڈھ مکا۔ انحد نادى ناد و جایا، دُھن آتمک دئے سنا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دئے وکھا۔ ہر بھانا بلوان، وشنوں برہما شو ہر جنایا۔ جگ چوکڑی جھلے مات نشان، لوک پرلوک وجے ودھایا۔ کرے
 کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ پرگٹایا۔ نرگن سرگن گن ندھان، گن اوگن اپنے وچ رکھایا۔ نام جنائے دُھر فرمان، سچ سندیشہ آپ الایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس انیکا آپ دھرایا۔ ویس انیکا اک اگلا، آد جگاد دھرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، سچکھنڈ نو اسی اپنا
 رنگ رنگائیندا۔ جوتی نور نوری اللہ، الاهی نور آپ اکھوائیندا۔ اپنا نور کر بسلا، بسمل اپنی دھار چلائے اللہ، عالمین ویکھ وکھائیندا۔ ایک کلمہ ایک چلہ، اک
 امام ہتھ اٹھائیندا۔ چوڈاں لوک ویکھے ٹلا، چوڈاں طبقات پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے بستر نیلا، نیلی دھار پار جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے دوس راتا، دائی دایا سیو کمایا۔ پر م پُرکھ بن پُرکھ بدھاتا،

پُرکھ پُرکھو تم کھیل کھلایا۔ جگ چوکڑی سناؤندا آیا اپنی گاتھا، گر اوتار سیوا لایا۔ بھگتاں بنیا پتا ماتا، ساچے سنتاں گود بہایا۔ گر کھیاں دیوے نام داتا،
 گر سکھ خالی کوئے رہن نہ پایا۔ ناتا توڑے ذاتاں پاتاں، ورن گوت نہ کوئے وڈیایا۔ من مت کڈھے نار کمذاتا، کنت سہاگ دئے وکھایا۔ جنم جنم دا
 پورا کرے گھاٹا، ست پُرکھ زرنجن ہتھ وڈیایا۔ امرت آتم دیوے باٹا، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ چرن کول وکھائے ساچا باٹا، چوڈاں لوک سیس جھکایا۔
 آتم سیج سہائے ساچی کھاٹا، برہم پار برہم ملایا۔ ہر جن ہر ہر جوڑے ناتا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 آنت اپنی کھیل کھلایا۔ آد آنت ہر کھیل کھلاؤنا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ وشنوں اٹھ اٹھ راہ نکاؤنا، برہما نیتز نین اٹھائیندا۔ شکر ہتھ ترسول سٹاؤنا، باسک
 تشکا ویکھ وکھائیندا۔ کروڑ تپسا منگل گاؤنا، سُرپت راجا اند نال رلائیندا۔ پُرکھ ابناشی رپ دھراؤنا، گن گندھرب سرب جس گائیندا۔ کنر جچھپ ناچ
 نچاؤنا، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جوتی نور اک چکاؤنا، رواس سیس جھکائیندا۔ شبد انادی ایکا گاؤنا، چارے وید کھ
 صلاحندا۔ پرانی پران میل ملاؤنا، پُران اٹھاراں رنگ رنگائیندا۔ ایکا منتر گیان درڑاؤنا، اٹھاراں دھیائے گیتا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا سُرپی رام ملاؤنا، جنک
 پیتری بھيو چکائیندا۔ ایکا بنسری نام و جاؤنا، گند منوہر کھھی نرائن اپنی کھیل کھلاییندا۔ گوپی ناتھ دس نہ آؤنا، ترے لوکی نندن ترے گن اپنا ناچ نچائیندا۔
 کلمہ حق آپ پڑھاؤنا، مقامے حق کھوج کھجائیندا۔ شرع شریعت اک سمجھاؤنا، لاشریک رپ دھرائیندا۔ خلق خدائی آپ اٹھاؤنا، مخلوق شکوک اک
 جنائیندا۔ ایکا منتر ست کراؤنا، نام ست آپ وکھائیندا۔ ایکا گر گر میل ملاؤنا، واہ واہ گر گر آپ اپائیندا۔ زرگن سرگن ویس دھراؤنا، سرگن زرگن وچ
 چھپائیندا۔ زرگن سرگن پھیر پرگٹاؤنا، سرگن زرگن بندھن پائیندا۔ شبد انادی ناد و جاؤنا، نو کھنڈ پر تھی آپ سناؤنا۔ ستاں دیپاں راہ وکھاؤنا، بھيو ابھید
 آپ جنائیندا۔ زرگن زرگن گھر اندر پھیرا پاؤنا، کایا بنک پھول بھلاؤنا۔ لکھ چوراسی وچوں گرگھ ساچا آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا میل ملاؤنا۔ سچکھنڈ
 دوارے پھڑ بہاؤنا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ رائے دھرم دا لیکھ چکاؤنا، چتر گپت نہ حساب وکھائیندا۔ لاڑی موت نہ آنت پرناؤنا، جس جن اپنا درس
 دکھائیندا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ وشنوں ہنسا اک بناؤنا، سری بھگوان سیو کمائیندا۔ دو جہاناں ایکا ناؤں گاؤنا،

لکھ چوڑاسی آپ پڑھائیندا۔ سچ سندیشہ دیوے اُنجا پونا، پون سواسی ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا بھانا جانے کونا، ہر کا بھو نہ کوئے جنائیندا۔ جن بھگتاں کٹے اونا کونا، اون گون نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنا بندھن پائیندا۔ آد آنت ہر ہر بندھن، لکھ چوڑاسی بندھ بندھائیا۔ ہر جن مستک لائے نام چندن، تلک للائی ویکھ وکھائیا۔ ایک دیوے پرماندن، نجاند سچ سکھدایا۔ نام جنائے سہاگی چھندن، گیت گوبند اک الاپا۔ متمکھ جیو بھاگاں مندن، من کا بھرم نہ کوئے چکایا۔ سنگر پورا سدا بخشندن، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوڑاسی توڑے پھندن، جو جن رہے سرناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، ساچے سنت لئے ملاپا۔ ساچے سنتن ہر ہر میلا، جگ کرتا آپ کرایا۔ جگا جگنتر گرو گریچلا، گر چیلارُپ وٹاپا۔ سدا سہائی سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئے وکھایا۔ وسنہارا دھام نویلا، کلج اتتم زرگن جوت کرے رُشاپا۔ اچرج کھیل آپے کھیل، خالق ویکھے خلق خدایا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، نور ظہور سگن مناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن ہر ہر جان دا، جگا جگنتر کار۔ بھگت وچھل کھیل سری بھگوان دا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ لیکھا جانے گن ندھان دا، گن ندھان سچّی سرکار۔ گرگھ وِلا ہر رنگ مان دا، جس جن بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرا آیا، جگا جگنتر بے پرواہ۔ بھگت بھگونت وردا آیا، تھر گھر ساچے کرے صلاح۔ سنت سہیلے پھڑدا آیا، نام بندھن ایکاپا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھدا آیا، شبد سرُپ بن ملاح۔ اپنے اندر آپے دھردا آیا، اپنی ہتھیں کُندا لاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھا۔ ہر جن ہر ہر آپ اٹھاؤنا، دوس رین پر بھات۔ آتم دیا جوت جگاؤنا، درس دکھائے اک اکانت۔ ساڈھے تن ہتھ سبیا تیرا وقت چکاؤنا، پُرکھ ابناشی بنیا پت مات۔ سبجگ نہاں مات لگاؤنا، ست ستوادی دیوے دات۔ ساچا بیا نچ بجاؤنا، بھل بھلواری ویکھے ڈال پات۔ امرت پھل اک لگاؤنا، چار ورن بنائے ایک ذات۔ ایک دوجا بھو مٹاؤنا، کلج مٹے اندھیری رات۔ گھٹ گھٹ آتر ہر ہر نظری آؤنا، رسنا جہوا گائے ساچی گاتھ۔ من کا منکا آپ بھواؤنا، من من ہی اندر مارے جھات۔ جن جن کارُپ آپ وٹاؤنا، جن جننی ویکھے

کھات۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے سچ نجات۔ دیوے نجات سنگر پورا، سوتر دھاری وڈ وڈیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ جس جن چرن بخشے مستک ساچی دھوڑا، جوت للاٹ کرے رُشائیا۔ گھٹ اندر نورو نورا، اگیان اندھیر دے گوائیا۔ در میللا سورپیر سورن سورا، جودھا سورپیر آپ اکھوائیا۔ آد جگاد جگا جگتر حاضر حضورا، نہ مرے نہ جائیا۔ سمرتھ پرکھ سرب کلا بھر پورا، عقل کل ہر وڈیا۔ گرگھاں وسے نیڑن دورا، دور نیڑنہ کوئے جنائیا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ تیج بھان تیرا تیج نورا، نور نورانہ نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دو آدو آدو، ایک رنگ رنگائیا۔ دو آدو ایک رنگ، زرگن سرگن میل ملایا۔ زرگن سیجا آتم پلنگ، سرگن ساچی رہیا ہنڈھایا۔ ہر کانوں نام مردنگ، گرہ مندر آپ وجایا، جگت دوارا گیا پنڈھ، گھر گھر پر میثور پایا۔ کایا سیٹل خوشی بند بند، بندی چھوڑ دیا کمایا۔ آد آنت ننگی ہوئے نہ کنڈ، گر سنگر ہوئے سہایا۔ ناتا تٹا جیرج انڈ، اُتبھج سبتج موہ چکایا۔ چرناں ہیٹھ دبایا آپ برہمنڈ، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھایا۔ گاؤنا گیت سہاگی چھند، آتم پر ماتم لئے پرنا۔ لیکھا چھکے بتی دند، تیس بتیساکھوج کھجایا۔ جگت جگت جوگ جگا جگتر گیا ہنڈھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ گرگھ گرگھ گر سنگر ملیا سدا بخشند، بخشش اپنی دے کرایا۔ دوس رین پرمانند، چنتا سوگ روگ دکھ نیڑنہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم دیوے برہم گیان، برہم ویتا اپنے رنگ رنگایا۔

۵۳۷

۵۳۷

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ★

مانس جنم لیکھا چھکے مانو، ہرجن ہر ہر دیا کمائندا۔ ہرجن میلے روپ دھر دھر باون، بل اپنا آپ دکھائندا۔ دو جہاناں بنے ضامن، ڈھر درگا ہی سیو کمائندا۔ زرگن سرگن پھڑائے دامن، ایک پلو آپ دکھائندا۔ کلج کوڑ گڑیا را میٹے راون، رام راما کھیل کھلائندا۔ امرت میگھ بر سے ساون، نہجھر جھرنا آپ جھرائندا۔ لیکھا چھکے آون جاون، آون جاون پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم لیکھے لائندا۔ مانس جنم چھکے

لیکھا، گر سَنگَرُ آپ چُکائیآ۔ ہر جن ہر اپنے نیتر پیکھا، جگت نین نہ کوئے وڈیائیآ۔ سیوک سیوا جانے برہما وشن مہیش گنیشا، در درویشا پھیرا پائیآ۔ ویس
 انیک کریا ویسا، انک کل بے پرواہیآ۔ ہر جن ہر ہر سدا سد آدیسا، نو نو اپنا سیس جُھکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم لیکھے لائیآ۔
 مانس جنم لیکھے گیا لگ، ہر سَجَن آپ لگایآ۔ ملیا میل سورے سرگ، در گھر ساچے سو بھا پایآ۔ ترے کال درسی ترے گن میٹے اگت، اگنی تت نہ کوئے
 جلائیآ۔ ہنس سرور نہائے گگ، کبڈھ ڈومنی میٹ مٹایآ۔ جام پیائے امرت مد، نام پیالہ ہتھ اٹھایآ۔ جگت وکارا دیوے بدھ، بدھک اپنے گلے لگایآ۔ سَجَن
 سہیلے ہر ہر سد، سچ سندیشہ نام سناپیآ۔ جگت جنجال وچوں کڈھ، آپ اپنا بندھن پایآ۔ ناتا ٹا اندھیری کڈھ، ڈونگھا ساگر وہن نہ کوئے وہایآ۔ زرویر جنائی
 وشنوؤں جد، ہنس سر بنسا آپ بنایآ۔ جگت واسنا پار کنارہ حد، ہر مندر ہر جن ہر ہر میل ملایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم دے
 سمجھایآ۔ مانس جنم نو نو دھار، زرگن سرگن آپ چلائیآ۔ اک اک کھیل کرے سرکار، دوئے دوئے روپ انوپ وٹائیآ۔ تیجا لوئن کھول کواڑ، چوتھے پد
 کرے رسائیآ۔ پنچم میلا پُرکھ نار، ناری کنت آپ ہو جائیآ۔ چھیویں چھپر چھن توں ویسا باہر، محل اٹل بیٹھا آسن لائیآ۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن سانجھا
 یار، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیآ۔ اٹھال تتاں دے آدھار، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ نو در لیکھا جانے سرب سنسار، نو نو لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ دہ دشا کرے
 وچار، دہ سر راون مار ہنکار، آتم برہم دے آدھار، زرگن جوتی جوت ملایآ۔ کایا کنجن کوٹ گڑھ ویکھے ویکھنہار، ڈونگھی کندر جگت بھوری ساگر ترے
 ترینہار، آر پار اپنے ہتھ رکھائیآ۔ گرگھ سَجَن لئے اُبھار، جوتی جاتا ہر زرنکار، جیون جگت بھگت بھگت اپنے ہتھ وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، مانس لیکھا دے چُکائیآ۔ مانس لیکھا آپ چکاونا، ہر جن ساچا میل ملایآ۔ جنم مرن داروگ مٹاونا، چنتا سوگ نہ کوئے دکھایآ۔ سوہنگ ساچا جاپ
 جپاونا، پار برہم پار برہم ایکا رنگ رنگایآ۔ دُرمت میل دھو زمل آپ کراونا، امرت جل سچ ہریا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، مانس جنم ویکھ دکھایآ۔ مانس جنم لکھ چوراسی دھارا، چار کھانی ونڈ ونڈائیآ۔ نو نو جنم وچ سنسارا، اجما روپ وٹائیآ۔ گن اوگن کرے نہ کوئے وچارا،
 سنساروگ نہ کوئے مُکائیآ۔ لیکھا لکھت جانے نہ جیو گوارا، لکھنہارا دس نہ آئیآ۔ واک بھوکھت نہ کرے کوئے وچارا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیآ۔ بن

سنگر پورے کوئے نہ اترے پارا، کوڑی کریا کلجک بندھن اک دکھائیا۔ سرب جیاں دا اک داتارا، سو پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہیا۔ کلجک پرگٹے اتم وارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ دوسرے تنگے نہ کوئے سہارا، سیس جگدیش نہ کسے جھکائیا۔ کرے کھیل سب توں نیارا، زرویر روپ وٹائیا۔ ایکا حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمے اندر رکھے سرب لوکائیا۔ ایکا کھنڈا نام تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکائیا۔ ہر جن ساچے کرے پیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانس لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مانس مانگھ اتم ذات، لکھ چوراسی آپ جنائیدا۔ آد آنت بچھے وات، سنت سنگر ویکھ دکھائیدا۔ جس جن جنائے اپنی گاتھ، اپنا پردہ آپ اٹھائیدا۔ اک دوارا دکھائے ساچا ہاٹ، ونج ونجارا ایکا نظری آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانس جنم اپنے لیکھے دھر، دھرنی دھرت دھول آپ سہائیدا۔ مانس جنم دھرنی دات، دھول وڈی وڈیائیا۔ پوت سپوتا بخشے کملاپات، کول نین نین مٹکائیا۔ اتم رکھے اپنی ذات، جوتی جاتا اک شہنشاہیا۔ سنت کنت بھگونت بچھے وات، آد آنت و سر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے بے پرواہیا۔ ہر جن ویکھ مانس جنم، پورب لیکھا آپ مکائیا۔ نو نو ویکھے کریا کرم، کرم کانڈ آپ سمجھائیا۔ ست سنتو کھ ایکا دھرم، دھر دی بانی بان لگائیا۔ بن ہر اور نہ کوئے برن، جگت برن نہ کوئے لڑائیا۔ جس جن بخشے ساچی سرن، گرہ مندر اک دکھائیا۔ ناتاٹے جنم مرن، مرن جنم وچ نہ آئیا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرنی کرتا کرت کمائیا۔ گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت سچ دوارے وڑن، سچھنڈ دوارا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم پنڈھ مکائیا۔ مانس جنم کئے پنڈھ، پاندھی پنڈھ نہ کوئے دکھائیدا۔ رسنا گاونا ایکا چھند، چھند سہاگی آپ جنائیدا۔ رسن تجاونا جگت وکارا گند، مایا ممتا موہ مٹائیدا۔ اک جنائے پرمانند، نچ آتم ویکھ دکھائیدا۔ مانس جنم خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹوڑائیدا۔ گھر زرنگن نور چڑھائے چند، جوتی نور نور چکائیدا۔ ہر جن ہر ہر سدا بخشند، کر بخشش پار کرائیدا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک زرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے جیا دان، آتم پر ماتم اپنا بندھن پائیدا۔

ہیرا پھیرا چلایا وقت، ہر سنگر آپ چکایا۔ ناتا توڑے نالوں جگت، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ گر سکھ بنائے ساچے بھگت، بھگتی سیوا آپ کمایا۔
 لیکھے لائے بوند رکت، پاربرہم بے پرواہیا۔ داسی داس آد شکت، در در گھر گھر پھیری پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا دئے
 سمجھایا۔ ہیرا پھیرا چلایا، چکا ونہار کرتا۔ گرگھ ساچا ویلا ڈھکیا، ہر جن میلے اپنی وار۔ سنگھ شیر شیر ہو کے بکیا، نوکھنڈ مار بھکار۔ نو سو پڑانوے چوکڑی
 جگ جو رہیا لکھا، اتم پرگٹ ہو یا وچ سنسار۔ آون جاون ہیرا پھیرا پینڈا لکھا، ہر جو ہر ہر پاوے سار۔ مات گر بھ نہ ہوئے اٹا رکھا، جس جن دیوے
 درس دیدار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُدھار۔ ہیرا پھیرا چلایا ویلا، ویلا وقت آپ جنایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سجن
 سہیلا، ست ستوادی ساچی دیا کمایا۔ ایک رنگ رنگائے گرو گر چیل، گر چیل روپ دھرایا۔ سگھنڈ نواسی وسنہارا دھام نویلا، ہر جن ساچے دھام بہایا۔
 آون جاون دھرم رائے دی کٹے جیلا، بخشے چرن سرن سچی سرنا یا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، گرہ مندر و بے ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہیرا پھیرا جگت مکایا، ہر سجن دیا کما نندا۔ ہر جن ساچا آپ جگایا، آپ اپنا رنگ رنگا نندا۔ اتم پر ماتم جوڑ جڑایا، نج
 اتم کھوج کھجائندا۔ باطن جمال آپ در سایا، نورو نور نور در سائندا۔ شبد اگنی بندھن پایا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائندا۔ مستک ٹکا چندن نام لگایا،
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھائندا۔ ہیرا پھیرا گیا مک، سو پڑکھ زرنجن آپ مکایا۔ گرگھ گر گر اپنی گودی چک، درگاہ
 ساچی دئے بہایا۔ زرنگن زرویر رہیا تھ، اٹوٹ اٹوٹ وڈی وڈیا یا۔ ہر جن بنائے ساچے ست، ابناشی اچت سیو کمایا۔ جگت سہنجنی ہوئی رت، پت ڈالی
 پھل مہکایا۔ لیکھا جانے کایا پنچ تبت، ترے گن ویکھے تھاول تھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہیرا پھیرا لکھا
 پنڈھ، پاندھی اپنا پنڈھ مکائندا۔ ہر جن ہر ہر سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائندا۔ ایختے اوختے دو جہان ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سیس جگدیش ہتھ
 رکھائندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، برہنڈ کھوج کھجائندا۔ امرت دھارا بخشے ساگر سندھ، نچھر جھرنا آپ جھرائندا۔ گر سکھ بنائے ساچی بند، ست انادی
 ناؤں دھرائندا۔ راہ تگے کروڑ تپسا سرپت راجا اند، وشن برہما شو دھیان لگائندا۔ داتا دانی گرہ مندر گنی گھنڈ، گرگھ اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ پھندن آپ کٹائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت راہ، جاگرت جوت جوت رُشائیا۔ صاحب سَنگر سچ سلطانا بن ملاح، بھو ساگر پار کرائیا۔ شبدی شبد سوت صلاح، نش اکھر نام پڑھائیا۔ غریب نما نیاں پکڑے بانہہ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سیس جگدیش دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ اپنی دیا کمائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈائیا۔ نتھادیاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترا، جس پاہن چرن پُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیرا دے چُکائیا۔ ہیرا پھیرا کرے نہ قادر، قُدرت اپنی کھیل کھلائیا۔ آد جگادی ایکا صابر، صدق صبور سچ سمجھائیا۔ ایکنکارا پدِ مادر، روپ انوپ آپ درسائیا۔ اپنا ناؤں سنائے دادر، درود اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سمجھائیا۔ ہیرا پھیری جگت اکھاڑا، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اگنی جوت لگائے بہتر ناڑا، تتوت آپ پر گٹائیندا۔ چار کُنٹ ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ ویکھ پسار، کرے کھیل ہر کر نیہارا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کلج رووے زارو زارا، اچی کوکے کرے پکارا، چاروں کُنٹ نین اٹھائیندا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرارا، ناتا تٹا سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نین شرمائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ راہ تگے پرورد گارا، خلق خدائی سانجھے یارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نوبت وجائے اپنی وارا، صحبت ویکھے وچ سنسارا، اُلفت جگت نہ کوئے وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، سچ سچ نہ کوئے اجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر ویکھے سرب لوکائیا۔ ہیرا پھیرا جگت لوکایا، لگ لگ ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ اپنا پردہ آپ چھپایا، نیز لوچن نین، دس کسے نہ آئیندا۔ کلج کوڑ کڑیارا کوڑے دھندے لایا، سچ سچ نہ کوئے جنائیندا۔ آتم اندھے ساچا مارگ نہ کسے دکھایا، خاکی بندے خاک ملائیندا۔ چند نو چند نہ کسے چڑھایا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ سد بخشند پھیرا پایا، بھیو ابھید آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیرا جگت جنائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت جگ کار، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ ہنکاریاں دیوے گڑھ ہنکار، آشا ترشاناں ملایا۔ مایا ممتا کرے شنگار، کام کرددھ لو بھ موہ ہنکار تن بستر اک پہنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کجل دھار، لکھ چورا سی کرے وچار، نو نو اپنا رنگ رنگائیا۔ بھرے بھلے جیو گوار،

گھٹ گھٹ اندر ہوئے و بھچار، ست سرُپ نہ کوئے درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہیرا پھیرا دیکھے سرب لوکایا۔ ہیرا پھیرا جگت ناتا، ترے گن بندھن پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بیٹھا رہے اک اکاتا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ رُپ وٹائے بوہ بدھ بھانتا، رنگ رکھے نہ کوئے دکھائیندا۔ شبد اگئی گائے گاتھا، گا ونہارا دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی چلائے راتھا، رتھ رتھو ہی سیو کمائیندا۔ جیو جنت لہنا دینا جانے مستک ماتھا، پورب جنم پھول بھلائیندا۔ جس جن جنائے اپنی پوجا پاٹھا، اشٹ دیو آپ اکھوائیندا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ تاتا، سر سرور آپ نہائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماتا، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ زرگن جوت جگائے للاٹا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آتم سہائے ساچی کھاٹا، سو پُرکھ زرگن آسن لائیندا۔ جنم جنم دی چکے واتا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ ہیرا پھیرا نہ آئے گھاٹا، ساچے گھاٹ آپ چڑھائیندا۔ لہنا دینا چکائے ہاتھو ہاتھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ دکھائیندا۔ اپنا مارگ لائے سدھ، سدھ سادھک سیو لگایا۔ آپے جانے اپنی بدھ، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ چرن داسی نو نو ندھ، دس اٹھ بیٹھی سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے وڈایا۔ اٹھ دس داسی داس، سیوک سیوا سچ جنائیندا۔ نو نورکھے چرن داس، چرن چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ آتم جوت برہم پرکاش، پاربرہم سمجھائیندا۔ نج گھر آتم نج نج داس، نج نیزر دیکھ دکھائیندا۔ پردہ چکے پر تھی آکاش، گگن منڈل سو بھاپائیندا۔ رُوس رکن آس، نیزن سرب اٹھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا کھیل کھلائیندا۔ ساچا کھیل سنگر گھر، گر گر گھر آپ کرائیا۔ زبھو چکائے بھے ڈر، جگت بھیانک رُپ نہ کوئے وٹایا۔ امرت سر نہائے آتمک سر، سرور ساچا اک دکھایا۔ آد جگاد نہ ہووے بند در، در دروازہ اک کھلایا۔ کاگوں ہنس دیوے کر، ڈرمت میل دھوایا۔ سرتی ملے شبدی ور، شبد سرت ہوئے گڑماتیا۔ دوہاں وچولا آپے بن، زرگن سرگن دیکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیری دے مٹایا۔ ہیرا پھیرا مکاون خاطر، زرگن زرگن رُپ دھرایا۔ کلج جیو جو بیٹھے بن بن چاتر، مایا متا موہ بھلایا۔ گرگھاں دیوے گھر گھر آدر، راتیں ستیاں لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کمایا۔ ہیرا پھیرا کرے گوہند، اپنا بندھن آپے پائیا۔ جگت رکھائے اٹھے پہر وچ چند،

گرگھ اپنا رنگ دکھائیا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، گرگھ گاون چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیری اپنی بنت بنائیا۔ ہیرا پھیرا
 ہر کام، بن ہیرا پھیری ہر کم کسے نہ آئیندا۔ کسے دیوے پون سواس دم، کسے دیدے دم باہر کڈھائیندا۔ کرے کھیل ہڈ ماس ناڑی چم، پنج ت کا یا جوڑ
 جڑائیندا۔ لیکھا جانے خوشی غم، ہر کھ سوگ بندھن پائیندا۔ آپے گھرے آپے لئے بھن، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے دیونہارا ڈن، رائے دھرم
 سیو لگائیندا۔ آپے گرگھ اُپجائے ساچے جن، جن جننی سیو کمائیندا۔ آپے راگ سنائے کن، ناد انادی ناد وجائیندا۔ آپے من کا منکا پھیرے من، من
 منوآ آپ بندھائیندا۔ آپے جوت نرنجن چاڑھے چن، پرکاش پرکاش سمائیندا۔ آپے ہوئے آتم اٹھ، اندھ اندھیر آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت جلا یا، اگنی ت لگائیا۔ ہیرا پھیرا بھگت ترایا، لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھائیا۔ ہیرا پھیرا جگ
 اٹھایا، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ ہیرا پھیرا گرگھ اپنے رنگ رنگایا، رنگ میٹھی اک چڑھائیا۔ ہیرا پھیرا منمکھ چو لکھ چوراسی گیرا پایا، جون اجونی کھیل
 کھلائی۔ ہیرا پھیرا سنت ساجن لئے ترایا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ آد جگاد جگ جگتر دوہاں وچولا بن کے آیا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سو پرکھ نرنجن ڈھولا
 ایک گایا، ساچا بولا بول الایا۔ منمکھاں سن سن رولا پایا، گرگھ ورا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیا۔
 ہر جن ساچا اترے پار، سنگر پورا پار کرائیندا۔ مانس جنم دیوے پنج سوار، مانس اپنے لیکھے لائیندا۔ ورن برن توں کرے باہر، آتم برہم اک درڑائیندا۔
 نرگن کرم کرے وچار، نہکرمی آپ اکھوائیندا۔ ساچا دھرم وچ سنسار، گر چرن دھیان جنائیندا۔ ایک اکھرا اونکار، نرنکار آپ پڑھائیندا۔ سو پرکھ نرنجن
 چو آدھار، ہنگ چو روپ وٹائیندا۔ ایش چو کھیل نیار، جگدیش ویکھ دکھائیندا۔ سوہنگ روپ ست پیار، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیرا آپ کرائیندا۔ کر کر ہیر پھیر گرگھ جوڑ جڑایا، پرکھ ابناشی بن ملاح۔ شبد اگنی گھوڑ چڑھایا، ست ستوادی گھوڑا رہیا دوڑا۔
 نو نو اپنا پھیرا پایا، برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبا۔ ساچا مارگ اک دکھایا، دو جہاناں پردہ لاہ۔ منمکھ دس کسے نہ آیا، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تک۔ کوٹن
 کوٹ رہے جس گایا، رسنا جہوا سیو کما۔ کوٹن کوٹ بیٹھے سیس جھکایا، در درویش گل وچ پلو پا۔ کوٹن کوٹ نیتز نین رہے شرما یا، نون سو اکھرا ایک گیت

گیا سما۔ کوٹن کوٹ پتھر پونج بیٹھے تِلک لگایا۔ پر بھ ملیا نہ بے پرواہ۔ کلجگ انتم دیا کمایا، پر گٹ ہوئے سچا شہنشاہ۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، اپنا مارگ کسے نہ دے جنا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑیاں کلجگ لئے ملایا، پورب لیکھا پنڈھ مُکا۔ ورن برن نہ کوئے رکھایا، ذات پات ناتا دے تڑا۔ ہر جن ساچے لئے جگایا، جاگرت جوت اک دکھا۔ کاغذ قلم بھیو نہ رایا، چارے وید رہے جس گا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ ست سرُپ انُپ رُپ دھرا۔ ہر جن ساچا میل ملایا، پنج ت کا یا کھیڑا دے وسا۔ انتر اپنا ڈیرہ لایا، سیج سُنجنی سو بھاپا۔ امرت میگھ اک برسایا، کول نا بھی بھل کھلا۔ انحد نادى ناد وجایا، تال تلواڑا آپ اٹھا۔ بودھ اگادھی شبد سنایا، لیکھا لکھ سکے کوئے نہ۔ برہم پاربرہم ملایا، ایکا مندر دے بہا۔ سپس جگدیش ہتھ رکھایا، ہتھ چکے کدے نہ۔ نام حدیث اک پڑھایا، ناؤں نرنکارا آپ جنا۔ بیس بیسا پنڈھ مُکایا، ہیرا پھیرا دیوے ڈیرہ ڈھاہ۔ سنجھ سویرا اک کرایا، سورج چن کر رُشنا۔ چار ورنناں بیڑا دے بٹھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش بنائے بھین بھرا۔ نو کھنڈ پر تھمی کھیڑا دے وسایا، ستاں دیپاں پکڑے بانہہ۔ ایکا منتر دے سنایا، سوہنگ ڈھولا آپے گا۔ جگت وچولا ویس وٹایا، چاروں کُنٹ پھیری پا۔ پردہ اولاد دے اٹھایا، نظری آئے آپے رام خدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہیرا پھیرا جگت مُکائی۔ نو نو چار ایکا رنگ رنگاؤنا، رُپ رنگ رکھ اک بنائی۔ ساچا نام مردنگ وجاؤنا، گھٹ گھٹ سنے سرب لوکائی۔ آسو گھوڑے ننگ کساؤنا، سولاں کلیاں آسن پائی۔ برہمنڈ کھنڈ آپ دُڑاؤنا، لوآں پُریاں ویکھ دکھائی۔ جیرج انڈ آپ اٹھاؤنا، اُتبیج سیج دے ہلایا۔ بھکھ ننگ جگت مٹاؤنا، دُکھیاں دُکھ رہے نہ رانی۔ آتم سکھ اک اُپجاؤنا، گھر وجدی رہے ودھائی۔ سوہنگ شبد سب نے گاؤنا، بھل رہے نہ رانی۔ سپس جگدیش سرب جھکاؤنا، ساچا سجدہ ساچے ماہیا۔ کلمہ امام آپ پڑھاؤنا، نبی رسول دین گواہیا۔ قُطب غوث شیخ مُلا مسائق پیر سرنی لاؤنا، سرنگت اک دکھائی۔ بُرج ہنکاری سب دا ڈھاؤنا، مان اہمان دے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ہیرا پھیرا کھیلے کھیل، جگت اولڑی چال چلایا۔

☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گرہ توتال والی جموں ☆

ہر ٹھاکر سننگر دین دیاں، دین دیا آپ کمانیندا۔ لیکھا جانے جگت جنجال، ترے بھون دھنی ویکھ وکھائیندا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، دھر مسال اک سہائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر بھال، ہر جن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت اٹھائے ساچے لال، لال انمکڑا آپ اپائیندا۔ چرن پریتی ساچی نیتی دسے گھال، گھالی گھال لیکھے لائیندا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے حل سوال، پٹی اور نہ کوئے پڑھائیندا۔ دیکھ جوتی ایک بال، اگیان اندھیر چکائیندا۔ شبد سروپی دیوے ست دوشال، نام پردہ ہتھ اٹھائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ دین دیاں سرب گونتا، ہر سوامی وڈی وڈیائیا۔ ہر جن ویکھے ساجن سنتاں، سننگر صاحب سچا بے پرواہیا۔ نام جنائے نیا منتا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر مہما اکھ اگت اگتا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جس جن بنائے ساچی بنتا، جگ جگ بیڑا بنھ ترائیا۔ آتم آنتر گڑھ توڑے ہوئے ہنگتا، مایا ممتا موہ چکائیا۔ میل ملاواں ساچی سنگتا، سننگر بخشے سچ سرنائیا۔ لیکھا جانے نانک انگدا، انگیکار آپ اکھوائیا۔ گرگھ دوسر در نہ کوئے منگدا، منگن در نہ کوئے جائیا۔ ناتا تھے بھکھ ننگ دا، ترشنا ترپت آپ کرائیا۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، سورپر سچا شہنشاہیا۔ گرگھ ورلے نال مندا، لکھ چوراسی بھرے رہیا بھلائییا۔ جو گھڑیا سو بھندا، بھنہنہارا دس نہ آئیا۔ جیو جنت آپے ڈن دا، سادھ سنت لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیاں ٹھاکر سوامی ہر کرتا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دین دیاں سری بھگوانا، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ بھگت وچھل نوجوانا، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ شبد انادی ست ترانہ، دھر دی بانی آپ لائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ویس وٹائیندا، نام ندھانا ہر فرمانا ہر جن ساچے آپ سنائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک ناد دھن و جائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک بنک سہائیندا۔ گرگھاں ہوئے آپ مہربانا، مہربان دیا کمانیندا۔ آتم دیوے جیا دانا، جیون داتا آپ اکھوائیندا۔ سرتی ملے گوپی کاہنا، شبدی میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیاں ٹھاکر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دین دیاں ہر ہر ٹھاکر، جگت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ ایک نام رتی رتناگر، رتی رت ویکھ وکھائیا۔ نو نو ویکھے جگت ساگر، بھوری بھور رہیا سمائیا۔

گرگھ ورلے کرے کرم اُجاگر، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نام ونجارا کرائے ونج سچ سوڈاگر، دست امولک اک درتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین دِیال دیا کمائیا۔ دین دِیال سری بھگونت، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر جن میلا ہر ہر کنت، کنت سہاگی ویکھ وکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ دین رنگے ہر ہر رنگ، رنگ انڈھڑا آپ چڑھائیا۔ گھٹ گھٹ اُپجائے نام ترنگ، ثریا راگ ناد سنائیا۔ نچ آتم اُپجائے پرمانند، نجانند سچ سکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن الائے ایکا چھند، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ آون جاون چکے پنندھ، لکھ چوراسی گیر کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنے انگ لگائیا۔ دین دین لگائے انگ، دینا ناتھ وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سور سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نو نو وجائے مردنگ، گرہ گرہ رہیا سنائیا۔ ہر جن مندر آپے لنگھ، کھیوٹ کھیٹا کھاٹ ویکھے بے پرواہیا۔ ناتا تٹے پتی دند، رسنا جھوانہ کوائے وڈیائیا۔ نرگن نرور چڑھائے چند، نور نورانہ نور رُشائیا۔ بندی توڑ توڑے بند، بندی خانہ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دِیال دین اپنی گود بہائیا۔ دین دِیال دیا کمائیندا، ہر سجن میت مُرار۔ کلجک وچھڑے میل ملائیندا، جگ کرتا کرپیار۔ بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا، گڑھ توڑ جگت ہنکار۔ ساچا مندر اک وکھائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ قلعے کوٹ اک سہائیندا، چھپر چھن دے آدھار۔ نرگن جوت جوت جگانیندا، جوتی جاتا پروردگار۔ مانک موتی گرگھ آپ اٹھائیندا، سرتی سوئی لئے اٹھال۔ اکال مورٹ نظری آئیندا، دینا بندھپ دین دِیال۔ سچ مہورت اک سمجھائیندا، تھت وار کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے بھال۔ ہر جن ساچا بھالیا، بھرم بھلیکھا کڈھ۔ دیوے نام اک سکھالیا، جگت ترشنا دیوے وڈھ۔ ترے گن مایا توڑ جنجالیا، نام نشانہ دیوے گڈ۔ دوس رین کرے پرتالیا، ہوئے سہائی اندھیری کھڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس رین لڈائے لڈ۔ دوس رین ویکھ پر بھات، گھڑی پل کھیل کھلائیا۔ گرگھ تیری اتم ذات، جوتی جاتا آپ بنائیا۔ ساچا میلا ہر رگھناتھ، رگھنس آپ ملائیا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، ترے ترے سنسا دے مکائیا۔ ایکا مندر ایکا پوجا پاٹھ، اشٹ گر دیو اک سمجھائیا۔ ایکا تیرتھ سرور تاٹ، تٹ کنارہ اک وڈیائیا۔ ایکا آد

جُگاد چلے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، بدھنا لیکھا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھو ای سیو کمائیا۔ ایکا لیکھا جانے تت آٹھ، نو در ایکا کھوج کھوجائیا۔ ایکا مانس جنم پورا کرے گھاٹ، ساچا تولا تول ٹلائیا۔ ایکا نیڑے رکھے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ایکا بچھے انتم وات، ساک سبجن سین نہ کوئے سہائیا۔ ایکا میٹے اندھیری رات، سنجھ سویر ایکا رنگ وکھائیا۔ ایکا میلا کملاپات، ناری کنت لئے پرنائیا۔ ایکا ور ست سہاگ، سہاگی رت آپ سمجھائیا۔ ایکا ہنس بنائے کاگ، سر سرور آپ نہائیا۔ ایکا جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ اک اُپجائے ویراگ انراگ، اپنی تار ستار ہلایا۔ گرگھ تیرے وڈ وڈ بھاگ، تیری وڈیائی ہر جس گائیا۔ تیرا نام جگت چراغ، تیری جوت نور رُشنائیا۔ تیرا ناؤں آد جُگاد، وید شاستر سمرت رہے جس گائیا۔ تیرا میل موہن مادھو مادھ، گند منوہر لکھمی نرائن اپنے گلے لگائیا۔ تیرا رُپ ستن سادھ، تیرا گھر بھگت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیال سرب گنوتا، لیکھا جانے آد آنتا، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ میل ملاوا ہر ہر سبجن، دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ دو جہاناں والی آیا پردے کبجن، نرگن نرگن رُپ دھرایا۔ ایچھے اوٹھے ساچا سبجن، سگلا سنگ وکھایا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، ساچا مجن اک سمجھایا۔ کُجک چو ترے گن مایا دجھن، گنی اک اک لگایا۔ جو گھڑیا سو انتم بھججن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیال ہوئے سہایا۔ دین دیال سدا سہانک، صفتی صفت وڈی وڈیائیا۔ سرب جیاں دا ایکا نایک، نایکا ویکھے سرشٹ لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج ریت بن گرو دوار مندر مسیت مات چلائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ میہر سنگھ کرپا رام دے گرہ شیخ سرجموں ★

گرگھ تصویر ہر ہر تسبیح، منٹاسب جگت دئے مُکائیا۔ پائے نام زنجیر لیکھا چھکے فارسی عربی، ایکا اکھر نام وڈیائیا۔ امرت آتم بخشے نیر ناتا تئے گرمی سردی، سانک ست ست ورتائیا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر، سرت سوانی ہوئے بردی، ایکا بندھن گر گر پائیا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، جگت ویراگن

پھرے ڈردی، نام کھنڈا اک دکھائیا۔ ہر جن ہر ہر دیوے دھیر، بوُجھ بُجھائے اپنے گھر دی، گھر گھر وِچ میل ملائیا۔ دیوے بدل تقدیر، تدبیر کلا رکھے سدا چڑھدی، تقصیر آپ مٹائیا۔ جگت موت بن دُہاگن لکھ چوراسی نال جو رہی لڑدی، ہر جن تیرے چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ ویکھو کھیل پُرکھ اکال ایکا نر دی، سرشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مُصوّر بنے ساچا ماہیا۔ بنے مُصوّر تخت نواسی، شاہ پاتشاہ روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشی، پُرکھ پُرکھو تم ویکھ دکھائیندا۔ نور نورانہ گھنک پُر واسی، گھن اپنا روپ دھرائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بنیا رہیا بنواسی، انتم اپنا روپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماش، اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر جن ہر ہر پوری کرے آسی، آس نراس آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ آپے مُصوّر دے دھرواسا، تصویر تصویر وِچ بنا ئیا۔ کایا بنک کر پرکاشا، گڑھ مندر کھوج کھوجا ئیا۔ نج آتم نج گھر کر داسا، نج نیز دے کھلائیا۔ لیکھا چکے پون سواسا، پون پونا میل ملا ئیا۔ بھگت بھگونت بنیا رہے داسا، جن ہر تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلائیا۔ کچھے تصویر بن مُصوّر، طالب طلب آپ رکھائیندا۔ کرے کھیل گھر گن گور، گن ندھان ویکھ دکھائیندا۔ دوسر کوئے نہ جانے اور، بھو ابھید نہ کوئے کھلائیندا۔ لہنا چکے کایا کور، ڈونگھی بھوری پھول بھلا ئیندا۔ مانس جنم جائے سور، جس جن آتر میل ملا ئیندا۔ اٹھے پہر بنیا رہے بھور، گرگھ بھل آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سما ئیندا۔ گرگھ اپنے اندر واڑ، اندر باہر آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گاوندے رہے گر اوتار، رسنا جہومات ہلا ئیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت رہے پکار، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ سچکھنڈ وسے اک نرنکار، در دربارے سو بھاپائیا۔ تخت نواسی ہر سیکدار، ڈھر فرمانا حکم جنا ئیا۔ تھر گھر ویکھے آپ کواڑ، بند دوارا آپ کھلائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نرنرائن وڈی وڈیائیا۔ محل اٹل اُچ منار، شاہ پاتشاہ بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، جگدیش سیس نہ کوئے جھکائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ سرگن کرے اپنی کار، دوئے دوئے اپنا کھیل کھلائیا۔ جگ جگ اشٹ دھرے وِچ سنسار، جیو درشٹ آپ سمجھائیا۔ بنے وششٹ راما ادھار، رام رام آپ اکھوائیا۔ کرے کام ڈونگھی غار، نہہکرمی کرم وڈیائیا۔

بنے شام میت مُرار، گھنٹیا بنسری اک اٹھایا۔ نیا چلائے وچ سنسار، ساچا سنیا ساچا ماہیا۔ بہیاں پکڑے گرور گر دھار، آپ اپنے انگ لگایا۔ آد شکت
 نیا ویکھے ایکا وار، ایکا رُوپ اُوپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ زرگن سرگن اشٹ دیو، دیو آتما
 آپ اکھوائندا۔ سرب گنوتا جانے ساچی سیو، سیوک سیوانام پرگٹائندا۔ ہنگ برہم لگائے سیو، سوئم اپنی کل دھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائندا۔ رُوپ اُوپا سرگن دھار، پیج تے دے وڈیایا۔ گر گر ہر ہر لے اوتار، ہر ہر گر گر رُوپ دکھایا۔ پیر پیغمبر ہو
 اجیار، نبی رسول ویکھ دکھایا۔ کلمہ کلام کر اجیار، اُچی کوک کوک الایا۔ ساچے مندر کھول کوڑا، ایکا جُجرہ دے دکھایا۔ نوبت وجے سانجھے یار،
 ساکھیات آپ وجایا۔ صحبت جانے سرب سنسار، لیکھا لکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اشٹ گر وڈیایا۔ اشٹ گر سرب
 گن داتا، سرگن رُوپ دھرائندا۔ گر گر ویکھے ایکو ذاتا، ایکا برہم سرب دکھائندا۔ ایکا نام نرائن ناتا، بدھاتا جوڑ جڑائندا۔ ایکا گرہ ایکا کھانا، ایکا مندر
 سوہا پائندا۔ ایکا نام انادی انحد واجا، آنتر آتم آپ وجائندا۔ ایکا بودھ اک اگادھا، ایکا شبد راگ سنائندا۔ ایکا سدا سد وسمادا، بسمل اپنا رُوپ دکھائندا۔
 ایکا کھیلے کھیلے آد جگادا، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ گرگھ ورا لکھ چوراسی وچوں کاڈھا، جس جن اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر گر اپنا کھیل کھلائندا۔ گر گر کھیل جگت جگ، جاگرت جوت جوت رُشائیا۔ کلجگ اودھ رہی پگ، نو نو لیکھا رہیا مکایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی
 سوگ، چنتا دکھ نہ کوئے جنایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، پرلوک ویکھے تھاؤں تھانیا۔ وشن برہما شو سنائے اک سلوک، بھل رہے نہ رایا۔ لکھ چوراسی
 دیوے جھوک، اپنی بنت آپ بنایا۔ آنت نو کھنڈ مٹائے قلعے کوٹ، کوٹی کوٹ گڑھ تڑایا۔ تن نگارے لائے ایکا چوٹ، گرگھ ورا مات اٹھایا۔ جوتی
 شبدی پار برہم برہم اوت پوت، پوت سپوتا ایکا جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ آپ اپایا۔ اوت پوت گرگھ ناتا، گر گر
 میل ملایا، نو نو چار توڑیا جگت ناتا، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ در در گھر گھر دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ چوکڑی جگ مچھدا آیا واتا، ویس انیکا رُوپ
 وٹایا۔ چار چار جناؤندا آیا اپنی گاتھا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ انتم کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے وڈیا۔ ہرجن ساچے تیری سچ تصویر، ہر ساچے وچ سما۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، پیر پیغمبر بیٹھے راہ نکایا۔ کبیر
 گر لایا گنگا سٹیا مار زنجیر، تیرا اخیر تیرے ہتھ وڈیا۔ تیرا چرن چرنودک ساچا نیر، ہوں جل میں رہی تڑپھایا۔ میں برہوں ویرا گن مراں وچھوڑے
 تیری پیڑ، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکاں رایا۔ ایکا مار اپنی سچ زنجیر، جگت زنجیر دے تڑایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کرپا کرے وڈ پیرن پیر، دستگیر
 ہوئے سہایا۔ اپنی آپ بدلی تکبیر، تدبیر دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے گھلایا۔ سچ تصویر رویداس چہریا، ایکا
 اشٹ رکھائیندا۔ ویکھنہارا گنگا تھٹ تھٹا، ہتھ کسیرا اک جنائیندا۔ لیکھا جانے ماں پیو بیٹا، پتا پوت کھیل کھلاییندا۔ ٹھگاں چوراں دیوے نینتا، گھر آیاں
 مان رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ آیا ٹھگ تاریا براہمن، برہم اپنا روپ درسا۔ رویداس چمارا بنیا
 ضامن، ضامن اپنی اک دکھایا۔ پاربرہم پر بھ پکڑے دامن، دوہاں وچولا ایکا ماہیا۔ کلج میٹے زین اندھیری شامن، نو نو جنم لیکھے لایا۔ اپنا چرن کول
 دکھائے سچا گھر گرامن، گھر ایکا دے وڈیا۔ امرت میگھ برسے ساون، اگنی تت رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ
 مکایا۔ ٹھگ براہمن رلیا چور، چور ٹھگاں سنگ رلیا۔ رویداس تکیا اندھ گھور، جیواں جتناں بھو نہ ریا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا گھوڑ، دو جہاناں دیکھ دکھایا۔
 بھگتن لگی درشن اوڑ، دے درشن ترکھا بُجھایا۔ ٹھگاں رام نام لاگا کوڑ، جگت ترشنا موہ ودھایا۔ دوہاں وچولا بن بن ٹھگ ٹھگوری رہیا ہوڑ، چرن دھوڑی
 کوٹن کوٹ کنگن روپ وٹایا۔ کلج اتنم جائے بہڑ، ایکا حکم دے سنا۔ میرا بھو براہمن گوڑ، پوت سپوتا شبدی جایا۔ میرا ناؤں نہ جانے کوئی اور، اورا
 لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ اپنا آپ ویکھنہارا، بھگتن دیوے جگت وڈیا۔ بن موصور کھچے تصویر
 وچ سنسارا، سرشٹ اشٹ دے بدلایا۔ گرگھ گر گر ہو اجیارا، چار کنت کرے رُشنا۔ راہ تکتے پروردگارا، نیتز نین نین اٹھایا۔ کون منزل کون مقصود
 کون سوہے دوارا، کون پاندھی پندھ مکایا۔ کون گائے بسری اسم ہزارا، درود نور نور کرے رُشنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 تیری تصویر، اپنا بندھن پائے زنجیر، ڈور اپنے ہتھ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل بے نظیر، نگاہ دس کسے نہ آئی۔

☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شاہنی دے گھر شیخ سرجموں ☆

دین ہر دیال، دیندھ دیا کمانیدا۔ شاہ کنگال کرے پرتپال، پرتپالک سیو کمانیدا۔ ہرجن دیکھے ہر ہر لال، انملڑے رتن آپ اپانیدا۔ کایا کلی
 سرت سنبھال، گنوت گن وکھانیدا۔ جگت توڑ جگت جنجال، جیون جگت آپ سمجھانیدا۔ دیوے نام سچا دھن مال، ست خزینہ آپ بھرانیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در در گھر گھر کھیل کھلانیدا۔ غریب نمائیاں بن بن چاکر، سیوک سیوا سیو کمانیا۔ بھگت وچھل ہر ہر ٹھا کر، ہرجن
 ساچے آپ ٹھکرائیا۔ کرپا کرے کریم قادر، قدرت قادر دیکھ وکھانیا۔ ہرجن ہر ہر امرت سندھ بخشے ساگر، سر سروور اک نہانیا۔ بھاگ لگائے کایا
 گاگر، کنچن اپنا روپ درسایا۔ آد زرنجن پھڑ پھڑ دیوے آدر، در ساچے میل ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔
 نردھن ملیا گرو گر دھار، گرہ مندر و بے ودھانیا۔ چار کٹ بے جیکار، دھن ناد شبد شنوائیا۔ دیکھے وگسے پاوے سار، اک اکلا پھیرا پانیا۔ جگت جلندا
 لئے تار، سر اپنا ہتھ ٹکانیا۔ سد بخشدا ایکنکار، اٹھل اٹھل کدے نہ جانیا۔ لیکھا جانے نرنار، نرنرائن بے پرواہیا۔ غریب نمائے تن شنگار، مانک موتی
 آپ بنانیا۔ گھٹ جوتی نور ہوئے اجیار، بمل جوت نور رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر ہرجن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ہری ہر ہر
 نرنکار، وشنو بنسی کھیل کھلانیدا۔ ست ستوادی ہو اجیار، برہم برہمادی کھوج کھجانیدا۔ آتم برہم کھول کواڑا، پار برہم پردہ لاہندا۔ ساچا مندر اک
 دوارا، گھر مندر آپ سہانیدا۔ ایک سجن میت مرارا، ہر ہر اپنا بھو کھلانیدا۔ نردھن سردھن دے آدھارا، نمان نمائیاں مان رکھانیدا۔ ایٹھے اوٹھے بن
 سہارا، دو جہاناں پار کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر اپنا میل ملانیدا۔ ہری ہر گو بند، گو بند اپنا کھیل کھلانیا۔ جنم مرن
 دی میٹے چند، چنتا چکھا رہے نہ رانیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر دیا کمانیا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، بردھ بال دیکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک جو بن نام چڑھانیا۔ ہر جو بن ناؤں انملڑا، رنگ راتا آپ چڑھانیا۔ گرگھاں وکھائے دوارا کھلڑا، در در آپ گھلانیا۔ پار کرائے دیا کمائے
 جو جن در آئے بھلڑا، سیس جگدیش لیکھے لائیا۔ ترے گن تت نہ مایا رُڑا، اگنی ہون نہ کوئے جلائیا۔ مانس بوٹا کدے نہ ہلڑا، پت ڈالی بھل مہکانیا۔

ہر جن ہری دوارے پھلپھلڑا، امرت پھل اک لگایا۔ دیوے وڈیائی ساچی کُڑا، جس در بیٹھی ایک پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردہ بال رُپ دھرائیا۔ بردہ اوستھانا تا توڑ، بالی بُدھ رکھائیندا۔ جنم جنم وچ رکھے موڑ، جنم امولک اک سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ہوڑ، جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ اپنے آگے آپے تور، اپنا بندھن ہر ہر پائیندا۔ مائس جنم پھڑے ہتھ ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا چکے تور مور، مور تور نہ کوئے جنائیندا۔ بالی بُدھ پائے شور، نیتز نیر اک وہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ جوتی جوت جاگرت دھار، جگت جگت ناتا ٹٹے، ناتا بنھے وچ سنسار، ناتا بدھاتا ویکھ وکھائیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک رُپ درس نرنکار، ایک کوٹ دشا چار وچار، چار چار گھکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نردھن ملیا ایک در، ٹھا کر سوامی لئے پھڑ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جیو لوک لوک جیو اپنا کھیل کھلایا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گوہڑا رام دے گھر شیخ سر جموں ★

بھنی رینڑیئے تیری ٹھنڈی پون، گرکھاں رہی جگائیا۔ ہر کا رُپ جانے کون، بن گرگھ نظر کسے نہ آئی۔ منمگھ گوہڑی نیندے سون، سویاں مات نہ کوئے اٹھائیا۔ لاڑی موت بھنے دھون، دھرنی دھرت دے ٹکائیا۔ گرگھ گرگر ہر ہر رسنا جہوا گاؤن، ہر دے رام نام وسائیا۔ دُور دُراڈے چل مناؤن، نیتز لوچن درشن پائیا۔ سچکھنڈ نواسی لوک مات اکھواؤن، جس ملیا بے پرواہیا۔ کلجک میٹ مٹائے جھوٹا رُون، رام راما ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دے وڈیائیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چاء، ہر سنگت درشن پایا۔ پُرکھ ابناشی ملیا اک ملاح، لوک مات میل ملایا۔ اپنا ناؤں دیوے سچ صلاح، ساچا سوہلا آپے گایا۔ وچھوڑا کٹے دو جہاں، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ غریب بنائیاں پکڑے بانہہ، آپ اپنی سیوا لایا۔ نردھن سردھن بنے پتا ماں، ہر جن سچے گود اٹھایا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام اپایا۔ سچکھنڈ دوارے کرے سچ نیاں، سچ سنگھان آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دے وڈیائیا۔ بھنڑی رین اٹھ اٹھ جاگ، ہر سنگر آپ جگائیندا۔ کلجک انم لگا بھاگ، لوک مات

کھیل کھلائیندا۔ تیرا اندھیرا دیک جوت جگے چراغ، تیل باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ دُرمت تیرا دھوئے داغ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ تیرا میلا ہر جن کنت سہاگ، سہاگی سُنت آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے جُگاد آد، جُگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ تِن سَو سٹھ وچوں آپے کاڈھ، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ تیرے مندر وجے ناہ، تیرا راک آپ الائیندا۔ تیرا پریتم مادھو مادھ، موہن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ تیرا میلا ستن سادھ، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم سُنے تیری فریاد، تیرا رونا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین آپ وڈیائیندا۔ بھنڑی رین اٹھ اٹھ نیتز کھول، ہر ساچا سچ وِرڈائیا۔ تیرے گھر وجے ڈھول، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیا۔ تیرا تیرے مندرا رہیا بول، تیرا تیری کرے شنوائیا۔ تیرا چکے پردہ اوہل، ساچا رُوپ دے درسائیا۔ تیرے رنگ جائے مَوَل، مَوَل اپنا رُوپ وٹائیا۔ تیرا امرت بھرے کول، ساچا سر آپ سہائیا۔ تیری وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت ویکھ وکھائیا۔ تیرا بھیو نہ جانے کوئے پنڈت پاندھا رَوَل، گرہ پھڑ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری ونڈا اک رکھائیا۔ بھنڑی رین تیری ونڈے ونڈ، سو پُرکھ زرنجن ونڈن آیا۔ تیرا مان رکھے وچ برہمنڈ، برہمنڈ تیری دھار جنایا۔ تیرا ناتا چھٹا ڈھاگن رنڈ، سہاگی کنت اک منایا۔ تیرا موہ تٹا جھوٹھ پکھنڈ، مایا تن رہے نہ رایا۔ تیرا وچھوڑا چکا پنڈھ، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ تیرے گھر سہاگی چھنڈ، ہر جن ساچے بہہ بہہ گایا۔ تیرا اندھیرا گرکھاں پرمانند، سورج چن رہیا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین آپ صلاحیا۔ بھنڑی رین کرے پکار، نیتز نین نہ وہائیا۔ کھلڑے کیس رووے زاروزار، جگدیش آگے سیس جھکایا۔ تُوں صاحب سنگر سُن پکار، میں کچھی کملی کار کسے نہ آئی۔ میرا ناتا جڑیا سنگ چور یار، راتی ستیاں لٹ لٹ جھوٹھا تن بندھائیا۔ کلجگ سنت ستے پیر پساہ، کلجگ مایا بے انت پائیا۔ تُوں راکھا ہو سر جنہار، میری پت نہ کوئے رکھائیا۔ میرا وسدا گھر دتا اجاڑ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کلجگ اگنی دتا ساڑ، رتی رت رہن نہ پائیا۔ کری کرپا کیتا درس دیدار، میں پیراگن راہ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری اگنی اگت بھجھائیا۔ ہر سنگر دیا کمائیندا، شبد سندیشہ اک سنا۔ تیرا درد ڈکھ مٹائیندا، دردی درد لئے ونڈا۔ لوک مات کلجگ انتم گرکھ ساچے آپ جگائیندا، ایک نام دے پڑھا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹائیندا، مایا ممتا کرے سواہ۔ ورنناں برناں آپ کھپائیندا،

اُوچاں نیچاں بھيو چُکا۔ راو رنکاں اپنا دھام وکھائندا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ دُھر فرمانا حکم سنايندا، برہم پاربرہم ویکھے ايکا تھاں۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائندا، جوتی نور کرے رُشنا۔ ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا، ايکا پلُو نام پھڑا۔ ورنّاں برنّاں ايکا رنگ رنگائندا۔ ہر سنگت بنائے بھين بھرا۔ تيرا پھير ميل ملايندا، کلجک ناتا دئے جُڑا۔ سنگت تيرے سنگ رکھائندا، تيرا دُکھ دئے گوا۔ تيرا دُکھ ہر سنگت چرناں ہیٹھ دبايندا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ بھنڑی رين ميل ملايندا، گُر سکھاں ميلا سچ سُبھا۔ کلجک انتم کھيل کھائندا، چار جگ دے وچھڑے ميلے بھين بھرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رين دئے سمجھا۔ بھنڑی رين سُنيا بولا، نيوں نيوں سپس جُھکائيا۔ کون دوارے بيٹھا تولا، تيرے ہتھ وڈی وڈيائيا۔ ميں سُنن آئی تيرا ڈھولا، سچ سندلش سُن ساچے ماہيا۔ ميرا چکے پردہ اوہلا، دُئی دويت رہن نہ پائيا۔ کشنا شکلا پکھ آپے پھولا، اندھ اندھير ویکھ وکھائيا۔ ٹھگ چور پاؤن رولا، گُر گھکھ بيٹھے دھيان لگائيا۔ سچ وست ہر تيرے کولا، دوسر اور نظر نہ پائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رين ايکا منگ منگائيا۔ منگے منگ بھنڑی رين، دوئے جوڑ چرن نمسکار۔ پُرکھ ابناشی من ميرا کہن، تيرے چرن جاواں بلہار۔ ہر سنگت ليکھا ميرا چکے لين دين، لہنا دينا رہے نہ وچ سنسار۔ تيرے گُر گھکھ لاڑی مَوّت نہ کھائے ڈانن، لئے جنم نہ دوجی وار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دينا ور سچي سرکار۔ بھنڑی رين ہر ديوے ور، ہر سنگت مان رکھائيا۔ ہر جن چکے مَوّت ڈر، کال گراس نہ کوئے کھائيا۔ سدا سہيلا کھلا رکھے در، در دروازہ آپ کھلايا۔ ہر جن ساچے لئے پھڑ، ناری پُرش ايکا رنگ رنگائيا۔ ادھ وچکار نہ جائے کوئی رُڑھ، جو جن رسنا جہوا سوہنگ گائيا۔ سچ بھنڈارا ديوے بھر، جو جن چرن سپس جُھکائيا۔ اپنی کرنی جائے کر، نہ کوئی ميٹ ميٹ مٹائيا۔ آد جُگاد نہ جائے مر، جگ کرتا بے پرواہيا۔ درس وکھائے آگے کھڑ، گُر گھکھاں ویکھ وکھائيا۔ جس جن پھڑايا اپنا لڑ، آد آنت چُھٹ کدے نہ جائيا۔ بھنڑی رين تيرا گھاڑن گھڑ، تيرا رُوپ انُوپ وٹائيا۔ تيرے انتر اپنا منتر کرپا کر، تيري بسنتر دئے بُجھائيا۔ تيري دُرمت ميل دھووے اپنے سر، سر سرور اک نہائيا۔ تيرا وسدا رہے سدا جن گھر، گھر سجن ميل ملايا۔ اُٹھ اُدُم آہر کر، ہر سنگت آئی چائیں چائيا۔ نو نو سپس جلدلش ہر سنگت پریم کر، پریم رُتھی ايکا رنگ وکھائيا۔ نہ بھو چُکائے تيرا ڈر، بھے بھيانک ہوئے سہائيا۔ جُھکھڑ جھانجا جُھلے وچ سنسار، کلجک جھوٹے برچھ

برکھ دے اُکھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین اک منایا۔ بھنڑی رین نیا من، ہر ہر درشن پایا۔ گرکھ ویکھیا چڑھیا چن، گھر ساچے ہويا رُشایا۔ لوک پرلوک کہندی پھرے دھن دھن، دھن دھن ہر ہر شکر منایا۔ چار جگ جو دیندا آیا ڈن، انج سکھی گرکھ ساچے میل ملایا۔ چار ورن جو راگ سناؤندا آیا کن، انج سندیشہ رہیا سنايا۔ لکھ چوراسی جو گھر گھر رہیا بھن، انج بھجے ٹھیکر آپ اپنی ہتھیں جوڑ جڑایا۔ جگ جگ جو بیڑا رہیا بٹھ، انج بیڑا نام رہیا دکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ٹھگ چور راتی ستیاں میرے گھر لاؤندے رہے سنھ۔ جوٹھا جھوٹھا کھیل رچایا۔ کلجگ انتم پاربرہم ابناشی کرتا سُن بیننتی گیا من، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ گرسکھاں اندر چاڑھے ساچا چن، اندھیرا لوک مات رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین ویکھ دکھایا۔ بھنڑی رین نیتڑ پیکھ، ہر ہر خوشی منایا۔ توں صاحب سنگر لکھنہارا لیکھ، تیرے ہتھ میری وڈیایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، تیرا روپ نظر کسے نہ آیا۔ مجھ داہڑی نہ تیرے کیس، نہ کوئی موئڈ منڈایا۔ جے کوئی آکھے گرو دشمیش، بھل رہے نہ رانیا۔ جے کوئی ویکھے کریا کھیل وشن مہیش، شکر اپنا روپ وٹایا۔ جے کوئی ویکھے راما کرشنا کرے آدیس، سینا سرتی لئے پرنا یا۔ جے کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ ست سمندر نیا نریش، در درویش اپنی الکھ جگایا۔ لکھ چوراسی ستی نرگن رہیا ویکھ، اپنا نین اک اٹھایا۔ گرکھ گرکھ ہر جن سجن اپنے بستر لئے لپیٹ، سچ دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ میں بن نمانی ہتھ رکھاں گرسکھاں پیراں ہتھ، میری تقدیر دے بدلایا۔ نو کھنڈ پر تھی دھپ لگے جیٹھ، گرکھ امرت میگھ برسایا۔ کلجگ انتم کرن آیا ہیبت، روپ انوپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری رُتری دے سہایا۔ ساچی رُتری رُت بسنت، بھنڑی رین وجے ودھایا۔ ناری نر ملیا ہر ہر کنت، کنت کنتوہل خوشی منایا۔ بھیو نہ پائے جیو جنت، کھانی چار رہی گر لایا۔ لیکھا جانے آد انت، اک اکلا سچا شہنشاہیا۔ جس بنائی میری بنت، سورج چن رہیا بھوایا۔ گھڑی پل گنتی کرے اگنت، لیکھا اپنا ناں کسے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رین بھنڑی آپ دکھایا۔ بھنی رینڑیئے تیرا رنگ انوپا، ترے گن مول چکایا۔ بھنی رینڑیئے تیرا ست سروپا، ست ستوادی ویکھن آیا۔ بھنی رینڑیئے تیرا ت انکیٹھا، اگنی تے دے بھجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پون پوناں ویکھ دکھایا۔ بھنی رینڑیئے تیری پونا دھار، ان پانی

سمائیا۔ منگن منگ تیرا کھیل اپار، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی تیرا آدھار، جیو جنت رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا مول دئے دکھائیا۔ تیرا مول سدا انڈٹھ، آلس نام رکھائیا۔ نیندر اندر کرے ہت، وچھڑے لئے ملائیا۔ تیرا روپ نہ سکے کوئی دیکھ، نیتز کھولے سرب لوکائیا۔ جس جن کرپا کرے سدا ہمیش، سو جن تیرے رنگ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین اک وڈیائیا۔ بھنڑی رین آلس نندرا، جگت وہار چلایا۔ گوپی کاہن کھیلے کھیل جوں بن بندرا، روپ انوپ دھرایا۔ آسن سنگھاسن سوہے کروڑ تینتیس سُرپت راجا اندرا، اندر اندر اسن دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین تیرا رنگ، گرگھان دئے جنایا۔ کلجک آلس نندرا روپ، جیو جنت سوائیا۔ گرگھ دیکھے چارے کوٹ، کون دوارے ہر ہر پھیرا پائیا۔ اٹھے پہر منگے منگ میرا ناتائے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ہوئے گڑمائیا۔ میں صاحب سنگر دا بناں سچا پوت، کپوت آکھے نہ کوئے لوکائیا۔ میرا تانا پیٹا ایک سوت، پار برہم پر بھ میری برہم بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک آلس دئے سمجھائیا۔ ایک آلس جھوٹھی مایا، متا موہ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی پائی چھایا، نہ کوئی سکے سیس اٹھائیا۔ گرگھ ورا آپ جگایا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ٹھگ چور لئے ترایا، چوراں ٹھگاں اپنے لیکھے لائیا۔ اپنا قول دئے سمجھایا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ ایک بچن آپ سمجھایا، آلس نندرا دئے دکھائیا۔ بھنڑی رین میل ملایا، ملیا میل ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیندر تیرا روپ گرگھ ساچے دئے دکھائیا۔ نیندر ساچا روپ، گر گرگھ درشن پایا۔ سنگھ تارا ترے جنم بنیا رہیا اودھوت، خاکی خاک تن رمایا۔ ترے جنم پھر دارہیا چارے کوٹ، ہر کا مندر نظر نہ آیا۔ ستویں جامے تت بدھا اپنے سوت، ایک گنڈھی گنڈھ پوایا۔ اٹھویں جامے سنیا جو گیا روٹھ، مستک ٹکا دھوڑی لایا۔ نوویں جنم بنایا پوت سپوت، پورب لہنا آپ چکایا۔ آلس نندرا وچ دے اپنا ثبوت، راتی ستیاں لئے ملایا۔ نیندر تیرا ساچا روپ، اپنا پریم دئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین اپنے انگ لگایا۔ لگی انگ آسا پور، ہر سنگت جوڑ جڑایا۔ پرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ملیا حاضر حضور، دور نیڑا پندھ مکایا۔ جگت ہنکار نہ ٹھا غرور، مان ابھمان آپ چکایا۔ گرگھ تیرا درشن کر میری آتم چڑھیا ست سرور، بھنڑی رین شکر منایا۔ چار جگ تیرے وچھوڑے کیتا چور چور،

بلہین بل نہ کوئے دھرایا۔ میرا ناتا تھاکوڑو کوڑو، ہر سنگت تیرا درشن پایا۔ میں چتر سنگھ سوانی بن موڑھ، میرے من کا بھو مٹایا۔ میں بن سوالن منگاں دھوڑ، چرن دھوڑ دست امولک اک ورتایا۔ تیرا حیلہ میری چولی رنگن گوڑھ، ساچی کفنی دیکھ دکھایا۔ میں مل کے جانا ضرور، گھر تیرے سجن آیا۔ کلجک دُور دُراڈا رہیا گھور، نیتز نین اٹھایا۔ چوداں صدیاں بنھ کے رکھیا پاپا جوڑ، اتم سنگل دے کٹایا۔ چارگٹ تیرا جلوہ تکان نورو نور، میرا اندھیرا رہے نہ رایا۔ توں سرب کلا بھرپور، لوک مات مات لوک وچ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وساونا میرا گھر، ایک مانگ منگایا۔ منگے ور سجن میت، گرگھ میل ملائیا۔ سنجک چلاؤنی ساچی ریت، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیا۔ مل سنگت گاواں تیرے گیت، تیرا نام اک الایا۔ تیری چرن نبھے پریت، سچ پریتی اک دکھایا۔ تیرا روپ ہست کیٹ، گھٹ گھٹ توں ہی نظری آئی۔ میں جوٹھا جھوٹھا پینس لیا پیس، کلجک چکی نہ جائے چلائی۔ دینا درس صاحب انڈیٹھ، میں ندھی بیٹھی راہ تکایا۔ سدا سہیلے سناچیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائی۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیری رکھی اڈیک، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دے دکھایا۔ ساچا مارگ دینا دس، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وس، اپنا بھو گھلانیندا۔ تیرا اندھیرا میٹے رین مس، سنجک ساچا چن چڑھانیندا۔ ہر جن میلے نس نس، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ کرے پرکاش کوٹن روس، نون نون نور دھرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین کرے وس، اپنا ٹھم آپ سنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھکوان، رام راما رسپارس، رس ایک نام چکھانیندا۔

۵۵<

۵۵<

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رام چند دے گرہ پنڈ دیوا جموں ★

رام پرگٹیو رام میلا، چند چکور پریت نبھائی۔ رام گرو رام چیل، رام اشٹ دیو منائی۔ رام صاحب رام سجن سہیلا، رام رام نام پڑھائی۔ رام میلا اک اکیلا، رام راما ہوئے سہائی۔ رام وسے سرب نویلا، رام ہر گھٹ آسن لائی۔ رام جانے اپنا ویلا، رام تھت وار وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمایا۔ رام سجن رام میت، رام رام ادھاریا۔ رام گائے رام گیت، رام میلا وچ سنساریا۔ رام کرے پت پُنیت، پت پاپی
 رام ادھاریا۔ رام ہوئے ٹھنڈا سیت، رام اگت تت نواریا۔ رام وسے ہست کیٹ، رام رام رُپ اُجیاریا۔ رام کرے کھیل انڈیٹھ، رام رام ویکھ وکھا
 رہیا۔ رام سرشٹ سبائی رہیا جیت، ہرجن ساچے رام اُپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلا لیا۔ رام گوبند نام رنگ،
 رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ رام سورا رام سربنگ، رام رام نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ رام شبد رام مردنگ، رام راما رہیا وجائیا۔ رام راما دیوے پرمانند،
 آتم رام ویکھ وکھائیا۔ رام گائے سہاگی چھند، واہ واہ رام وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ رام رنگ رام
 رُپ رام رکھ، رام رام وچ سمایا۔ رام راما دھر دھر بھیکھ، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ رام لکھنہارا لیکھ، ہر راما دئے بُجھائیا۔ آد جگادی سدا
 آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ترے ترے لیکھا جانے برہما وشن مہیش، مہیشور اپنی کھیل کھلائیا۔ رسنا جہوا گائے شیش، سہنسر کھ ہلائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ وکھائیا۔ آپے رام بل بل باون، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ آپے دُشٹ ہنکاری مارے راون، لنکا گڑھ آپ
 تڑائیندا۔ آپے بھگت وچھل ہوئے ضامن، بھگون بھگت دیا کمانیندا۔ آپے میٹنہارا اندھیری شامن، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ جگا جگنتر پکڑے دامن،
 دامنگیر کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے کایا نگر گرامن، کایا کھیڑا پھول پُھلائییندا۔ لہنا چکے شور ویش کھتری براہمن، برہم اپنا رُپ درسائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ ساچا سنگ رمیا رام، رام رام رام نبھائیا۔ پورن کرے ہر ہر کام، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہرجن
 پیائے امرت جام، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جگت اندھیرا میٹے شام، ساچا نور کر رُشنائیا۔ شبد اگئی مارے بان، چلہ تیر کمان اٹھائیا۔ لیکھا جانے چتر سنگھڑ
 سجان، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ رام اُپایا رام راج، رام رام وٹی ودھائیا۔ ستجگ
 تریتا دوا پر چل آیا بن، کھجگ اتتم ویکھ وکھائیا۔ زرگن سرگن دیوے داج، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ ناتا توڑے جگت لاج، لوک لاج رہن نہ پائیا۔
 جگت لُما لہے پاج، کنچن رُپ آپ وٹائیا۔ کرپا کرے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیا۔ سچ چڑھائے اک جہاز، نام نیا رام رکھائیا۔ شبد اگئی مارے

آواز، سوئی سُرَت مات اُٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر دئے وڈیائی۔ ایک گھر و سیا رام، رام رُپ اکھوائنیدا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چام، ہڈ ماس ناڑی رت میل ملائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگتتر کسے نہ لئے آن، لکھ چوراسی حکم سنائیندا۔ شبد اناد دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان، مان نمانیاں آپ ہو آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی وچوں لئے پچھان، جس جن اپنا بندھن پائیندا۔ کوٹن کوٹ رسنا جھواگان، رام نظر کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی بیٹھی بن انجان، بدھ بیک نہ کوئے کرائیندا۔ مایا متا موہ ہوئی بلوان، در در گھر گھر ڈنک وجائیندا۔ ناتا جُڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب ہلکائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ بے ایمان، ساچا دھرم نہ کوئے دھرائیندا۔ آسا ترشنا بھری نہ کھان، مت موہ نہ کوئے جُھڈائیندا۔ پڑھ پڑھ و دیا تھکے وید پُران، آتم برہم نہ کوئے درڑائیندا۔ ہون دھوپ کرے جہان، سچ سمگری ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ رام رام کرن پرنام، رام سیس جگدیش نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام سرب سائیندا۔ ایک رام سرب سما، دسرتھ بیٹا رام اکھوائیا۔ ایک رام گھٹ گھٹ آسن لایا، ایک بیٹھا کھ چھپائی۔ ایک ہر جن لئے جگایا، جُگا جُگتتر ویکھ وکھائی۔ ایک اپنا ناؤں دئے درڑایا، ایک نام کرے پڑھائی۔ ایک مندر دئے دکھایا، اُنچ اٹل منار سہائی۔ ایک جوتی جوت دئے جگایا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ ایک قلعے کوٹ دئے بنایا، چار دیوار نہ کوئے رکھائی۔ ایک شبد نگارے چوٹ دئے لگایا، لکھ چوراسی سوئی لئے اُٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام رام سمجھائی۔ ایک رام رام جی داس، داسی داس سیو کمائیندا۔ ایک ہر جن وسے پاس، آد جُگاد وچھڑ نہ جائیندا۔ ایک دیوے پون سواس، پون پون کھیل کھلائیندا۔ ایک لیکھا جانے دس دس ماس، مات گربھ ویکھ وکھائیندا۔ ایک دیوے ساس گراس، ایک آلس نندرا موہ چُکائیندا۔ ایک کایا منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ایک نرمل جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ ایک لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر سو بھاپائیندا۔ ایک وشن برہما شو کرے داسی داس، سیوک سیوا سچ سمجھائیندا۔ ایک آد جُگاد نہ جائے وناس، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام راما ویکھ وکھائیندا۔ رام چند ویکھیا رام راما۔۔۔۔۔ کھ کھ نہ جائیا۔ ہر جن لکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھے رہیا وکھائی۔ مچھ داہری نہ دسے کیس، سو رام سرب گوسائیندا۔ تِس اگے چلے نہ کوئی کسے پیش، لکھ چوراسی گھرے بھنے

گھڑن بھنہار آپ اکھوانیا۔ جن بھگتاں دیوے سچ سندیش، ایک رام نام وڈیاںیا۔ داتا دانی وڈ مرگیشن، نر نریش سچا شہنشاہیا۔ ٹلے پر بت رہیا ویکھ، ڈو نگھی کندر پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ رام پایا رام رگھناتھ، رگھپت اپنی دیا کمائیدا۔ دیناں بندھپ دیناں ساتھ، دین اپنا سنگ نبھائیدا۔ سگل سورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس دکھائیدا۔ ایک رام ایک پوجا پاٹھ، ایشٹ دیو اک ہو جائیدا۔ ایک تیرتھ ایک تاٹ، سر سرور اک نہائیدا۔ اک دوارا ایک ہاٹ، ایک مندر سو بھاپائیدا۔ ایک بھوشن ایک کھاٹ، ایک بستر آپ سہائیدا۔ ایک پاندھی ایک واٹ، ایک پندھ آپ مکائیدا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذات، نرگن اپنا کھیل کھلائیدا۔ سرب جیاں داکملاپات، کول نین روپ دھرائیدا۔ ہر جن میلا ہر ہر مائی باپ، پتا پوت آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہائیدا۔ رام پایا رام رگھننس، بھيو کوئے نہ جانیا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ جنم سہنس، سہنسر روپ سری بھگوانیا۔ آپے جانے اپنا بنس، سربنس کر پردھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے در کرے پروانیا۔ در پروان کرے رام، رام چند وڈیاںیا۔ کول چرن چرن کول بخشے اک دھیان، بندی بند بند بندھن دئے تڑایا۔ آتم انتر اک گیان، گیت سہاگی چھند سٹایا۔ چتر سگھڑ بنائے بال انجان، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ناتا تئے جیو جہان، ہر سنگت میل ملائیا۔ امرت آتم پین کھان، رسنارس نہ کوئے دکھایا۔ ساچے مندر ہو پردھان، کایا بنک دئے وڈیاںیا۔ رام نام سٹائے ایک کان، ایک اکھر کرے پڑھایا۔ ایک وست دیوے دان، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ ایک راج راج راجان، رام راجا اک ہو جائیا۔ ایک شاہ اک سلطان، شاہ پاتشاہ اک اکھوانیا۔ ایک تخت ہے ہو مہربان، دین اپنی دیا کمائیا۔ ایک سچ جھلائے نشان، ست ستوادی دھار بندھایا۔ ایک لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹایا۔ ایک بھگت بھگونت کرے پروان، بھگتن بھگتی لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک چلہ دئے دکھایا۔ رام چلہ نام کمان، تیر تینگ اٹھائیدا۔ رام سورا نام بلوان، جو دھا اپنا مردنگ و جائیدا۔ رام بھگون نام دان، بھگتن جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیدا۔ ہر مندر ہر سہنجنا، سو بھاؤنت سہائے رام۔ آد جگادی درد دکھ بھے بھنجنا، جن بھگتاں پور کرائے کام۔ نیر نام نرائن پائے انجنا، جگت اندھیری میٹے شام۔ دیناں ناتھ درد

دُکھ بھجے بھنجنہا، ہر جن پکڑے اپنا دام۔ دو جہان رکھے لجنہا، چرن کول کول چرن دیوے مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا چند کرے پردھان۔ ساچا چند سیٹل دھار، کرن کرن ٹپکائیا۔ لوک مات دئے آدھار، نور نور وچ سمائیا۔ اٹھے پہر اک گلزار، دوس رین نہ کوئے جنائیا۔ رسنا گائے ایک رام، رام اکھر لئے پڑھائیا۔ ایک رام اک اتار، اک دربار دئے سمجھائیا۔ ایک کھیڑا کر تیار، ایک مندر دئے بہائیا۔ ایک بیڑا لائے پار، بھوساگر ہوئے سہائیا۔ ایک راہ تگے ساچے یار، نیتز نین نین اٹھائیا۔ ایک اٹھ اٹھ دیکھے وارو وار، دیکھنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام رام رہے سرنائیا۔ رام راجا رام سرناگت، رام رام نمسکاریا۔ رام رکھے ہر جن پت، رام رام لئے ادھاریا۔ رام دھیرج رام جت، رام ست سنتو کھ سنا رہیا۔ رام پوجا رام پاٹھ، رام رسنا جہوا کرے پکاریا۔ رام سرور رام ٹھاٹھ، تٹ کنارہ رام اکھوارہیا۔ رام پتا رام مات، پوت سپوتا رام جالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام رام میل ملا لیا۔ رام اندر رام وڈیا، رنگ اپنا آپ رنگائیا۔ رام پوڑھے رام چڑھیا، رام رام دیکھ دکھائیا۔ رام دوا رام تریا، رام رام کرے پڑھائیا۔ رام رُپ رام گھڑیا، دیکھنہار رام ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام دئے وڈیائیا۔ رام سیوک رام سیوادر، رام سیوارام کمائیا۔ رام رنگ سرب سنسار، رنگ رنگیلا رام اکھوائیا۔ رام ہر جن ساچے کرے پیار، ہر جن ساچا رام سمائیا۔ جگت قبیلہ پر اپار، گرگھ ہر ہر ہر جن آپ اپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا اپنے لیکھے پائیا۔ رام سیوارام کر کر، چند چکور مستانیا۔ رام دیکھے رام گھر گھر، دُور دُراڈا پندھ مُکانیا۔ رام چکائے رام ڈر ڈر، نربھو بھجے نہ کوئے دکھائیا۔ رام لیکھا چکائے رام رم، رام رام کرے پروانیا۔ رام اگنی رام سڑ سڑ، رام لیکھا جانے دو جہانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ رام سیوارام دوار، رام رام رہی جس گائیا۔ رام شاہ رام بھکھار، رام منگے دیونہار رام اکھوائیا۔ رام بھکھک رام درویش رام شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ رام اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈار اک دکھائیا۔ رام بھنڈار رام ورتارا، رام اپنی منگ منگائیا۔ رام وست ہر ایک تھارا، دوسر وست نہ کوئی رکھائیا۔ رام رام دئے کر پیارا، پیا پریتم اک جنائیا۔ رام کنت رام نار، رام رام لئے پرنائیا۔ رام سیجا رام ستا پیر پسارا، رام بھتارا خوشی منائیا۔ رام رُپ رام شنگارا، رام

نیتز نین رہیا مٹکائی۔ رام نور رام اُجیارا، رام جوت جوت رُشائی۔ رام دُلھا رام دُلھن رام وچولا بن سنسارا، رام رام کرے کڑمائی۔ رام امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، امرت دھارا رام چوائیا۔ سوہرے پیئے رام پیارا، لیکھا جانے وارو وارا، آون جاون اپنا کھیل کھلایا۔ چند چکور دئے سہارا، آلس نندرا کر خوارا، نین نین لئے ملایا۔ جس جن کھولے بند کواڑا، اٹھے پہر شبد اگمی وجے تاڑا، انحد ناد ناد وجایا۔ مندر سوہے بنک دوارا، ہوئے پرکاش ڈو نگھی غارا، ساچا چند چند چڑھایا۔ چیمتن ملے رُوپ نرنکارا، باطن سنے آپ پکارا، اَمتر مندر کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام ایک چند، اک چکور رُوپ دھرایا۔ رام چند مات چکور، نیتز نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا نیتز آپے کھول، ویکھنہارا ویکھن آیا۔ تریتا دواپر رہیا انہول، کلجگ بھیو چُکایا۔ کلجگ کنڈھی بیٹھا اڈول، اڈول لئے ملایا۔ ساچے کنڈے تولے تول، ایک وٹا نام رکھایا۔ جگت پتھراں وچوں لئے پھول، مانک موتی ہیرا لال انملٹا اپنے ہتھ رکھایا۔ سدا سہیلارکھے کول، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رام اندر رام گیا مول، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ رام وجاؤنا رام ڈھول، رام رانا گھر میں پایا۔ جس دے گاؤندے رہے بول، سو بول سناؤن اپنی سیو کمائی۔ آندھ گوانڈھ نہ رہے انہول، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ کر کرپا پردہ جائے کھول، جس جن نیتز درشن پایا۔ ہر نام وست امول، رام رام رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے اپنا دان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ملوکا رام دے گھر پنڈ دیوا جموں ☆

ایکا اوٹ راکھو ہر، ہر بن اور نہ کوئے ترانیندا۔ نر بھو چُکائے جگت ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے وکھانیندا۔ سچا وکھائے ایک گھر، در دروازہ آپ گھلانیندا۔ ہر جن بنائے ساچے سر، امرت سرور تال بھرانیندا۔ کر کرپا جن ورلے پھڑ، نام ڈوری بندھن پانیندا۔ ڈو نگھی بھوری آپے وڑ، کایا کوری پھول بھلانیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنا رنگ رنگانیندا۔ سرن سرنائی سرنگت جو جن جائے پڑ، پرم پُرکھ ویکھ وکھانیندا۔ لیکھا نچکے ناری نر، نر

نرائن لیکھ مٹائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی اوٹ اک سمجھائیندا۔ ایک اوٹ
 لکھ اپار، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ ڈبڈے پاہن لائے پار، پربت چوٹی آپ ترائیا۔ دیوے نام گن ندھان، گن آتر کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے بردھ بال
 نوجوان، ہر گھٹ اپنا کھیل کھلایا۔ ہر جن ورا پتر سجان، جس جن در گھر بوجھ بھجایا۔ آتم جوتی نور مہان، دیا دیک آپ ٹکایا۔ شبدی شبد دھر فرمان،
 سچ سندیشہ ست سنایا۔ ایک اوٹ سری بھگوان، دوسر در نہ منگن جائیا۔ قلعہ کوٹ وچ جہان، گر چرن وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایک گھر دے دکھایا۔ ایک اوٹ نام سہارا، سنسار روگ رہن نہ پائیا۔ ایک رام دے آدھارا، ایک گھر دے وسایا۔ اک دکھائے پار کنارہ، منجھدھار
 نہ کوئے رڑھایا۔ ایک کھولے بند کواڑا، دئی دوتی پردہ دے اٹھایا۔ ایک میٹے اگنی تت ہاڑا، سیتل ساتک دھار چوائیا۔ ایک جوت پرکاش کرے بہتر ناڑا،
 اگیان اندھیر مٹایا۔ ایک سخیاں گائے منگلاچارا، گیت گوہند اک الایا۔ ایک مندر سہائے سچ دوارا، سوبھاؤنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سپس جگدیش ہتھ رکھایا۔ ایک اوٹ سری بھگوان، بھگون ایک رنگ رنگائیندا۔ آد جگاد سدا مہربان، ہر جن ساچے دیکھ دکھائیندا۔ لیکھا
 جانے گوپی کاہن، کاہن آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے کھیل کھلاییندا۔ ایک اوٹ پڑکھ سمرتھ، دوسر در نہ
 منگن جائیا۔ کایا چولی چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیا۔ نام انمل دیوے ورتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ اپنی مہما سنائے اکھ، رسنا جہوا کتھ نہ سکے
 رایا۔ لیکھا جانے راما دسر تھ، دھسر راون آپے گھایا۔ ناتا توڑے تت اٹھ، نو در دیکھے تھاوں تھانیا۔ ایک روپ بنائے ست، ست ستوادی ایک روپ
 درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ہر چرن سرن، سرن چرن اک جنایا۔ ایک اوٹ پڑکھ اکال، عقل کل اپنی کھیل کھلاییندا۔
 دیناں بندھپ دین دیاں، دیناں اناتھاں دیا کمائیندا۔ کایا مندر دکھائے سچ دھر مسال، گھر ٹھاکر میل ملائیندا۔ جگت ناتا توڑ جنجال، جاگرت جوت نور
 جگائیندا۔ ہر جن دیکھے اپنے لال، پوت سپوتا گلے لگائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، مانک موتی آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ نیچ ایک رنگ
 سمائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، دلبر دلیل گرکھ آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے مریداں حال، حال مریداں آپ

سنانیندا۔ ایک اوٹ پُرکھ ابناشا، ابناشی پُرکھ کھیل کھلانیندا۔ ایک گھر منڈل راسا، ایک رُوپ انوپ دھرائیندا۔ ایک ہر اک بھروسا، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ ایک چرن کول دے دلاسا، ایک حکمی حکم سنانیندا۔ لیکھے لائے پون سواسا، پون پونی آپ سہانیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، جو جن ہر ہر اوٹ رکھانیندا۔ نانا توڑے دہ دشا ماسا، مات گربھ پھند کٹانیندا۔ نج آتم نج گھر نج گرہ کر کر واسا، تیجے نیز آپ کھلانیندا۔ بھگت وچھل پوری کرے آسا، جگت راس سرب گوانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ایک در دکھانیندا۔ ایک در اک دربار، در دروازہ اک کھلایا۔ ایک نام اک جیکارا، ایک ڈھولا رہیا سنانیا۔ ایک ونج اک وپارا، ایک ہٹ رہیا کھلایا۔ ایک وست اک بھنڈارا، ایک رام رہیا ورتانیا۔ ایک منگے منگنہارا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ دیوے وست دست ہر تھارا، ترے گن اتیتا ساچا ماہیا۔ ایک اوٹ اک سہارا، ایک ایک ہوئے سہایا۔ کلج اتم کرے پار کنارہ، نیا نام آپ چڑھایا۔ سوہنگ شبد ہر جیکارا، برہم پار برہم ملانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے سچ پڑھانیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گھر پنڈ سرداری جموں ★

پُرکھ اگم کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر رُوپ وٹاؤنا، الکھ الکھنا نام دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، سچکھنڈ نواسی سوہا پانیا۔ نرمل جوتی جوت جگاؤنا، نورو نور نور دھرائیا۔ تخت نواسی ساچا تخت سہاؤنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ راج راجان آپ اکھواؤنا، بھوپت بھوپ وڈی وڈیا۔ سیس جگدیش تاج سہاؤنا، راج جوگ سمجھایا۔ در دربان اک اکھواؤنا، شبدی شبد رُوپ دھرائیا۔ ڈھر فرمانا حکم سناؤنا، حکمی حکم آپ ورتانیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچاؤنا، گگن منڈل لئے اپانیا۔ وشن برہما شو دھراؤنا، ترے ترے ایک گن سمجھایا۔ ایک مندر آپ بہاؤنا، ایک گھر وجے ودھایا۔ ایک راگ ناد سناؤنا، ایک ڈھن کرے شنوائیا۔ ایک مارگ ہر دکھواؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو کھلاؤنا، بھیو ابھید رہن نہ پانیا۔ ایکنکارا پردہ لاہنا، آپ اپنا رُوپ وٹانیا۔ آد نرنجن ڈمگاؤنا، جلوہ نور نور الاہیا۔ سری بھگوان دھام سہاؤنا، سچکھنڈ وجے ودھایا۔ ابناشی کرتا کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔

پاربرہم پر بھ ڈنک و جاؤنا، اپنا ناؤں آپ پر گٹائی۔ اپنی دھارا آپ رکھاؤنا، وشنوں اپنی کل رکھائی۔ اپنا امرت آپ اُچھاؤنا، نا بھی کول آپ سمائی۔ اپنا برہم آپ رکھاؤنا، برہم ویتا ایک جائی۔ اپنا راگ آپ الاؤنا، چارے ویداں کرے پڑھائی۔ اپنا سنگ آپ نبھاؤنا، ترے ترے ایک بندھن پائی۔ سُن اگئی ویکھ وکھاؤنا، دھواں دھار کرے رُشنائی۔ ساچی بند آپ اُچھاؤنا، شکر میلا سہج سُبھائی۔ سو پُرکھ نرنجن ڈھولا ایک گاؤنا، ہنگ برہم کرے پڑھائی۔ نرگن نرؤیر تولا اک اکھواؤنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ دکھائی۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپ لگائیدا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے ایک بندھن پائیدا۔ ایک وست دے ہر تھارا، ترے گن اپنا رنگ رنگائیدا۔ ایک حکم سچ ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنائیدا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ اپارا، نو نو اپنا رنگ رنگائیدا۔ پنج تت میلے اپنی وارا، آپ اپنی کرپا کر کھیل کھائیدا۔ من مت بُدھ دے سہارا، گھر گھر وچ آپ اپائیدا۔ نو در کھولے آپ کواڑا، دُونگھی بھوری بھو چکائیدا۔ لیکھا جانے دُونگھی غارا، ٹیڈھی بنک کھیل کھائیدا۔ گھر مندر سہائے اک دوارا، چار دیوار نہ کوائے بنائیدا۔ ایک نام شبد دھنکارا، انحد ساچا تال و جائیدا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھارا، گھر ساچے آپ کائیدا۔ جوت نرنجن نور اُجیارا، گھر دیک آپ جگائیدا۔ آپے جانے بند کواڑا، بجر کپائی آپ کھائیدا۔ آتم برہم کر پسارا، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھائیدا۔ ایش چو بنھے دھارا، جگدیش سنگ نبھائیدا۔ دسم دوا ری ہو تیار، نرگن اپنا آسن لائیدا۔ لیکھا جانے دھواں دھارا، سُن سادھ آپ کھائیدا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیدا۔ وشن برہما شو سیوادارا، جگا جگنتر لائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ کار سمجھائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے دھندے آپے لائیدا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، ہر گھاڑن گھڑت گھڑائی۔ ترے گن مایا دے آدھارا، پنج تت کرے کُٹائی۔ چارے کھانی پاوے سارا، انڈج جیرج ونڈ وندا۔ اُتہج سیتھ ہو یا خبردار، آپ اپنا مول پر گٹائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائی۔ لکھ چوراسی بندھن پایا، دس کسے نہ آئیدا۔ جنم مرن کھیل رچایا، آون جاون ویکھ دکھائیدا۔ پاربرہم پر بھ رُپ دھرایا، رُپ رنگ رکھے نہ کوائے رکھائیدا۔ کاغد قلم بھو نہ رایا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوائے مکائیدا۔ دو جہاناں ویس وٹایا، ویس انیکا آپ کرائیدا۔ ترے لوکی نندن اک دکھایا، لوک پر لوک آپ سہائیدا۔ چو داں لوکاں ہٹ

جنایا، ترے بھون رنگ رنگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی قلعے کوٹ وسایا، ستاں دیپاں ڈیرہ لائیندا۔ زمیں اسماناں بھیو چکایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلایا، زرگن سرگن روپ دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھایا، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی ونڈ رہیا ونڈایا، ترے گن ترے ترے رہیا سمجھائیا۔ نو نو چار کھیڑا دئے وسایا۔ لوک مات وے ودھائیا۔ جگ چوکڑی ویکھ دکھایا، ویکھنہارا سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ایکا ڈور بندھایا۔ نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کھلایا، کھیلنہار کرتار۔ زرگن سرگن روپ دھرایا، جگ جگ لئے مات اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھایا، سنت ساجن لئے ابھار۔ گرگھ گر گر گود بہایا، گر سکھ ساچے لائے پار۔ ہر جن ہر ہر مندردئے دکھایا، کایا مندر کھول کواڑ۔ گھر گھر امرت دئے پیایا، ناہی کولی کر پھلہار۔ گھر گھر دیپک جوتی دئے جگایا، جوت زرنگن کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو کرے خبردار۔ وشن برہما شو ہر جنائیندا، شبد اناد اگمی بول۔ لکھ چوراسی تیرا نام رکھائیندا، جگت جگ وجائے ڈھول۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا، تولنہارا تولے ساچا تول۔ گر اوتار سیوا لائیندا، آد جگاد بھنڈارا کھول۔ ایکا نام آپ ورتائیندا، اتوٹ اتھ رکھے اتول۔ جن بھگتاں جھولی پائیندا، نج آتم اندر بول۔ جگ جگ گیرا اپنے ہتھ رکھائیندا، سچکھنڈ بیٹھا رہے اڈول۔ کوٹن کوٹی جیو اپائیندا، لکھ چوراسی آپے پھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا قول۔ اپنا قول کر کرتار، ایکا میت آپ اکھوائیا۔ نو سو پُرانوے جگ چوکڑی کر پسا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ جگ جگ لہنا دینا چکائے گر اوتار، دے تت گیان سمجھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، جو لوک مات وچ آئیا۔ اٹھے پہر منگے دان، سیس جگدیش رہیا جھکائیا۔ آپے بنیا رہے ساچا کاہن، در گھر ساچے بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ دیونہارا دیوے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ لائیا۔ جگ جگ ویکھے کایا ہٹ دکان، برہم پار برہم ملائیا۔ لیکھا جانے سپیا رام، رام روپ آپ رگھرائیا۔ روپ دھرائے گھنٹیا کاہن، کاہنا بنسری نام وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ جگ جگ گیرا ہر سمرتھ، اپنا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں گنٹ آپ بھوایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ اپنا روپ دھرایا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ رچایا۔ جگ چوکڑی میٹے

پھٹ، گر اوتار روپ دھرایا۔ آپ کھلائے نام ہٹ، سچ و نجارا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ابناشی کرتا، اپنا بھيو دے کھلایا۔ آد پرکھ ہر بھيو اول، سو پرکھ نرنجن دے سمجھایا۔ ہر پرکھ نرنجن اک اکل، اینکارا رنگ سمانیا۔ اپنے دیک آپے بلا، آد نرنجن کر رُشنائیا۔ ابناشی کرتا و سنہارا جلا تھلا، سری بھکوان ہر گھٹ رہیا سمانیا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ملا، سچکنڈ دوارے سو بھاپانیا۔ شبد سروپی پھڑیا بھلا، لو آں پریاں رہیا ڈرانیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی کردا رہیا دل چھلا، اچھل چھل اپنی کھیل کھلایا۔ گر اوتاراں پھراؤندا رہیا پلا، ایکا پلو نام وڈیایا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل سو بھاپانیا۔ سچ سندیش جگا جگنتر گھلا، جگ جگ اپنا حکم سنانیا۔ کھجگ انتم آوے اک اکل، نہکلنکا ناووں رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش رہیا سنانیا۔ سچ سندیش ہر ہر بھج، اپنا بھيو کھلانیندا۔ نہکلنکا نرنجن تیج، نرویر روپ وٹانیندا۔ آتم برہم مانے سچ، دو جا بستر نہ ویکھ وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھيو آپ چکانیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پردہ رکھ، ترے گن مایا روپ وٹانیا۔ جگ جگ پنچ تت چولا ساڈا رہیا وچ ککھ، اگنی اگ بھیت چڑھانیا۔ کدی بنے پیٹا رام دسرتھ، کدی نند جسودھا دے وڈیایا۔ کدی ترپتا رکھے پت، کدی گجری ملے ودھانیا۔ کھجگ انتم پرگٹ ہوئے آپ سمرتھ، نہ کوئی پتانہ کوئی مانی۔ اپنا مارگ دو جہاناں جائے دس، بھل رہے نہ رانیا۔ سنجگ بنائے ایکا مٹھ، ساچا مندر دے وکھانیا۔ ناتا تے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرستی گرکھ کایا وچ بہانیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، لاٹاں والی گھر منانیا۔ جس دے اگے ٹیکدے رہے متھ، سو متھا ٹیکن گرکھاں دوارے آنیا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھ، سو گرکھاں نام رہیا دھیانیا۔ جس دی بہندے رہے چھایا ہیٹھ، سو چھایا منگے سچا شہنشاہیا۔ سہائے رتڑی مہینہ جیٹھ، بھنڑی رین نال رلانیا۔ ہر سنگت ہر جی نیتز لینا پیکھ، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ شاہ پاتشاہ نرنیش، سیس جگدیش تاج سہانیا۔ در کھڑے برہما وشن مہیش، دوئے دوئے بیٹھے سیس جھکانیا۔ گرکھ تیرے در کرے آدیس، تیرے گھر ملے وڈیایا۔ تیری مہما گائے سہنسر مکھ شیش، دوئے سہنسر جہوا ہلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے کھلایا۔ بھيو کھلائے ہر نرنکارا، نرنجن روپ دھرایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چارے وید رہیا سمجھایا۔ پُران اٹھاراں کرے پکارا، اوچی کوک کوک الایا۔ گیتا گیان بول جیکارا، ایکا بھگت بھگونت

سمجھایا۔ انجیل قرآن مارن نعرہ، تیس بتیس حدیث پڑھایا۔ کھانی بانی کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ اُج اگم اتھاہ بے پرواہ پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ سچھنڈ وسے اینکارا، نرگن نور کر رُشنایا۔ جگ چوکڑی گھلدا رہیا اوتارا، دُھر فرمانا حکم سنایا۔ کلجگ انتم آئے سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ اوچاں نیچاں کرے پیارا، راؤ رنگاں گلے لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے وچ سنسارا، سچ سچ دے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک اپنا پردہ دے اٹھایا، ہر پردہ مات چکاؤنا، چکے اندھیری رات۔ سنجگ ساچا چند چڑھاؤنا، اٹھے پہر رہے پرہات، دُئی دوتی میٹ مٹاؤنا، مایا متا توڑے نات۔ شرع شریعت اک وکھاؤنا، ایک شبد دیوے دات۔ ایک رام نظری آؤنا، ایک گائے ساچی گاتھ۔ ایک منتر سچ درڑاؤنا، اک اُتارے ساچے گھاٹ۔ ایک مندر ہر سہاؤنا، نرگن جوت جگے للاٹ۔ چار ورن ایک رنگ رنگاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش ملے میل ہر کملاپات۔ ایک بستر سچ سہاؤنا، ایک اتم رکھے ذات، مات پت اک بناؤنا، ایک روپ بھین بھرات۔ ایک سکھیا سکھ سمجھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آر پار گھاٹ۔ آر پار ہر کھیل نیارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ہر جن ساچے کر پیارا، درگھر ساچے لئے ملائیا۔ راتی سوتیاں پاوے سارا، گرگھ سوئے آپ اٹھائیا۔ دُرمت میل دھوئی ہر کرتارا، امرت سچ ہرا کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہر جن تیرا لہنا چار جگ، جگ چوکڑی ہر چکائیندا۔ لکھ چوڑاسی بیٹھا لگ، دس کسے نہ آئیندا۔ گر سکھاں میٹے ترشنا بھکھ، کایا ترپت آپ کرائیندا۔ سفل کرائے مات لکھ، دس دس ماس پھند کٹائیندا۔ ناتاٹے اٹاڑکھ، لکھ چوڑاسی بندھن کوئے نہ پائیندا۔ اُجل کرے مات لکھ، جس جن اپنا نام درڑائیندا۔ ہریا بوٹا نہ جائے سک، گر سنگر مات لگائیندا۔ گرگھ سجن سہیلے اٹھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ شاہ پاتشاہ غریب نمائیاں اُتے گیاٹھ، جگت غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ آپ سہائے ساچی رت، سہنجی رت آپ وکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، پاربرہم پرہہ دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر جن رنگ چڑھیا میٹھ، گر سنگر آپ چڑھائیا۔ کایا کرے پت پُنیت، پت پاپی لئے ترائیا۔ اک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ شبد سچ پڑھائیا۔ کلجگ مٹے سنجگ چلے ساچی ریت، ست ستوادی آپ

چلایا۔ ناتا تھے دیہرا مندر گرو دوار مسیت، گھر گھر وجدی رہے ودھایا۔ امرت لے ٹھانڈا سپت، اگنی تت نہ کوئے لگایا۔ ایک روپ نظری آئے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے اکھوایا۔ ہر چرن دکھائے سچ پریت، پیا پریتم لئے ملایا۔ صدی بیسویں رہی بیت، بیس بیسا ویکھ دکھایا۔ گرگھ گرگھ کرے اتیت، ترے بھون دیا کمایا۔ مٹھا کرے کوڑا بیٹھ، وکھ امرت روپ بنایا۔ مائس جنم جن جائے جیت، ہر جن رہے سرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن اٹھ اٹھ جاگ، ہر سنگر آپ جگائیندا۔ آتم انتر اک ویراگ، برہوں نرالا تیر لگائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر تیری بھل نہ جائے یاد، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ مائس جنم سن فریاد، اجونی رہت تیری جون کٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے داد، در دوارا اک گھلائیندا۔ تیرے روپ رہے وساد، بسمل اپنا روپ رکھائیندا۔ تیرا نام وجائے ناد، تریا راگ آپ سنائیندا۔ تیرا میلا موہن مادھو مادھ، موہن اپنی کھیل کھلائیندا۔ تیرا لیکھا آد جگاد، جگ جگنتر آپ چکائیندا۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھے حساب، چتر گپت نہ ویکھ دکھائیندا۔ تیرا داتا اک نواب، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ تیری ایکاماتا ایکاباپ، آد جگاد گود بہائیندا۔ تیرا ودھدا رہے پرتاپ، انس بنس آپ سہائیندا۔ کلجگ ناتا بڈھے کات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ رلائیندا۔ ہر جن رلیا ہر ہر جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گرگھ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آتم برہم سرب درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ہر مندر لئے ملایا۔ ہر مندر دوارا سچھنڈ، ہر چرن کول درسایا۔ لیکھ چکائے وچ ورجنڈ، ورجنڈی پھول بھلایا۔ ناتا توڑ توڑ برہمنڈ، برہمنڈ مول چکایا۔ اک جنائے پرمانند، پر م پرکھ میل ملایا۔ جس جن گایا بیٹی دند تیس بتیسا دئے سہایا۔ لکھ چوراسی میٹے پنڈھ، جنم مرن دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جگ جنم جن وچھڑے، کر کرپا لئے ملایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لگیا رہیا کرتا، نرگن روپ نہ مات دھرائیا۔ کلجگ انتم کریا کھیل اپار، جن بھگتاں دئے وڈیائیا۔ تیج بھان کھینڈن گیا شکار، سنگھ شیر کلجگ جوہ وچوں لیا بھجایا۔ اگوں ملیا چیل سنگھ سردار، سرداری بیٹھا آسن لائیا۔ دوہاں گھیریا آدھ وچکار، آندھ گوانڈھناں رہیا

سنایا۔ بھج نہ جائے جو ٹھکدا رہیا سنسار، آیا گھیرے پونی پھاہیا۔ چاروں کُنٹ اٹھے سکھ بکار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اُچی کوک کوک کرن پکار، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری بے تیرا بندھن پایا۔ حوصلہ دھریا نرنار، بردھ بال جوان نال رلائیآ۔ پریم پھڑی ہتھ کٹار، تیکھا چلہ تیر نرالا ہتھ
 اٹھایا۔ مار کے آئے پہلی چھال، اُچے ٹلے پر بت ڈھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو یا بے حال، چاروں کُنٹ راہ کھیڑا نظر کتے نہ آئیآ۔ کون بنے میرا دلال،
 گرگھاں کولوں لئے جھڈایا۔ واج ماری آپ مہاکال، اٹھ تیری واری مات آئیآ۔ مہاکال نیز رووے، گھال نہ سکے تیری گھال، تیرا سنگ نہ کوئے
 رکھایا۔ جگ چوکڑی میں وینہدا رہیا تیری اولڑی چال، نرگن سرگن روپ دھر دھر، جیواں جنتاں بھرے رہیا بھلایا۔ اچ تیری نہ مائی نہ دسے کھالنا
 گنگن مستک کوٹاں دسے تھال، چوٹی جڑ نظر کوئے نہ آئیآ۔ تیرا روپ نظر آئے تیرے گر سکھ بال، تیرے دوارے بیٹھے گھیرا پایا۔ ایتھے پہنچ نہ سکے
 کال مہاکال، دو جہان پئی ڈھایا۔ ایہناں غریب نمائیاں لیا تیرا دھن مال، تیرا خزانہ ہور ہتھ کسے نہ آئیآ۔ چاروں کُنٹ وسن شاہ کنگال، نام وست ہٹ
 نہ کوئے وکائیآ۔ گرگھاں پایا تیرے چوگرد جنجال، جال ایکا رہیا وچھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شکاری دیکھے سچا ماہیا۔ جگت
 شکاری کھیڈیا شکار، من کا سنسا بھو گویا۔ وار کیتا پہلی وار، کیتا وار خالی رہے نہ رایا۔ ادھ وچکار پھڑیا نرنکار، اگا بچھا دس کسے نہ آیا۔ گر سکھ کھچن وارو
 وار، اپنا اپنا زور لگایا۔ بھج نہ سکے گرور گردھار، چاروں کُنٹ گرہ مندر بند رکھایا۔ انتم اپنی مئے ہار، گر سکھاں آگے سپس جھکایا۔ گرگھ تیرا ناؤں ہوئے
 اُجیار، جس سٹگر سچا پایا۔ کوٹن کوٹ بھانڈے گھڑدا رہیا بن گھمیا، تیرا ٹھٹھیا تیری سیو کمایا۔ توں صاحب سچا میت مرار، تیرا پروار میرا روپ وٹایا۔
 ہر سنگت تیرا لگدا رہے دربار، گر سٹگر اپنے گھیرے وچ رکھایا۔ واہ واہ شکاری کھیلیا شکار، شکرہ باز چڑیاں اپنے پنچے وچ پھسایا۔ اُلٹی کھیل کری کرتار،
 گر سکھ اپنا سپس تاج لکایا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، گر سکھ تیری وڈ وڈیایا۔ تیرا در ٹھانڈا دربار، سچھنڈ بیٹھا روپ وٹایا۔ لیکھے لگا پُرکھ نار، جو
 جن سرنائی آیا۔ من کی واسنا من وچ دیوے مار، من من ہی آپ لپٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، اپنا بندھن گرگھ تیری
 پریم ڈوری نال بندھایا۔

چرن دھوڑ گڑکھ پوت، پُنتِ دے وڈیاںیا۔ جگ جگ منگے سَنگَر کر کر ہت، لکھ چوڑا سی وچوں گڑسکھ آپ رکھائیا۔ رُوپ دھرائے نت نوت، دھرو پرہلا دے وڈیاںیا۔ تارا سنگھ ہر کھیل اندھٹھ، اندھٹھی کھیل کھلائیا۔ ہر جن چکے اُپر اپنی پٹھ، گڑسکھ تیرا بھار خوشیاں نال اُٹھائیا۔ مانس جنم لینا جت، جگ جیون داتا جگتی رہیا بتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھوڑی خاک سجن آپ برسائیا۔ دھوڑی خاک اڈے دھوڑ، دھردرگاہ آپ سہائیندا۔ گڑسکھ دھوڑ کرے اندھیرا دُور، نُوْر نُوْر چکائیندا۔ نُوْر اتر ہر حضور، ہر اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آسا منسا کر کر پور، پوری آسا اپنی آپ دکھائیندا۔ نہ نیڑے نہ سے دُور، گڑکھ تیرے اندر ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ اتم مل کے جائے ضرور، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دھوڑ نُوْر درسائیندا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریم چند دے گھر پنڈ سرداری جموں ★

مانس جنم ست پریم، پر م پڑکھ سرناںیا۔ ست پڑکھ زرنجن جانے ایکا ساچا نیم، نت نوت ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے گنٹ ہم، پر بت اپنے رنگ رنگائیا۔ سیوا جانے بانر بین، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ چکائے لین دین، لہنا دینا آپ مکایا۔ جن بھگتاں سدا سد درشن دیوے نین، نین انیالا آپ کھلائیا۔ ایکا ناؤں سنائے ساچا کہن، ساچا ناؤں صفت صلاحیا۔ ایکا میلا ہر سنگت بہن، بن ہر جن اور نہ کوائے بھائیا۔ ایکا مندر سے رہن، ہر مندر دے وڈیاںیا۔ ایکا بستر پائے گہن، بھوشن نام آپ بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ سمائیا۔ ایکا پریم ہر گردیوا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ آد چگاد جگا جگنتر الکھ اھیوا، الکھ الکھنا ویس وٹائیا۔ بھگتن بخشے بھگتی سیوا، سیوا رُوپ نظر کسے نہ آئیا۔ لیکھا جانے آتما دیوا، دیو اتما ویکھ دکھائیا۔ پھل کھوائے امرت میوہ، امیوں رس اپنا رس چوائیا۔ ٹگا لائے مستک تھیوا، کوستک نیاں مان گوائیا۔ نام جنائے رسنا جہوا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناتا اک سمجھائیا۔ ساچا ناتا پریم ہر، چرن چرن کول وڈیاںیا۔ چکے روگ مرن ڈرن، چنتا سوگ نہ

کوئے رکھائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، نچ نیتز کر رُشائیا۔ سَنگَرِ صاحبِ ترنی ترن، تارنہار اک ہو جائیا۔ کِرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ہر پریم سچ سنوگ، جُگا جگنتر آپ جنائندا۔ ہر پریم آتم رس بھوگ، بھوگی بھوگ آپ بھگائندا۔ ہر پریم مکے ویوگ، سنساروگ جگت چُکائندا۔ ہر پریم سُنے سچ سلوک، رام نامہ آپ پڑھائندا۔ ہر پریم لیکھا چکے چوڈاں لوک، لوک پرلوک پار کرائندا۔ ہر پریم ناتا تٹے جھوٹھ قلعے کوٹ، سچھنڈ دوارا سو بھاپائندا۔ ہر پریم جگے نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا در آپ سہائندا۔ ہر پریم سچ پیار، پیا پریم آپ جنائیا۔ ہر پریم بھگت بھنڈار، بھگون بھگتی جھولی پائیا۔ ہر پریم تن شنکار، سولاں اچھیا رنگ رنگائیا۔ ہر پریم ٹھانڈا دربار، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ ہر پریم منگلاچار، مل مل سخیاں منگل گائیا۔ ہر پریم ناتا تٹے سرب سنسار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ہر پریم ہر جن ہر کرے نمسکار، نون سو اکھراک سمجھائیا۔ ہر پریم لیکھا جانے آر پار کنار، منجھدھار رہن نہ پائیا۔ ہر پریم میلے ساچے یار، ستھر یارڈا اک ہنڈھائیا۔ ہر پریم لیکھا چُکائے پُرکھ نار، نر نرائن دے وڈیائیا۔ ہر پریم مانس جنم جائے تیج سوار، مانو اپنے لیکھے پائیا۔ ہر پریم کاغذ قلم نہ لکھنہار، ست سمندر مس بنا سیت رو رو دے ڈھائیا۔ ہر پریم سب توں وسے باہر، بن گرگھ نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رُپ دے درسائیا۔ ہر پریم آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائندا۔ ہر پریم سہائے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنائندا۔ ہر پریم وجائے نام مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ ہر پریم پنج وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ ہر پریم ساچے مندر پائے ونڈ، گھر گھر وچ ویکھ وکھائندا۔ ہر پریم اُپجائے پرمانند، نجانند آپ سہائندا۔ ہر پریم خوشی کرائے بند بند، ہر کھ سوگ نہ کوئے رکھائندا۔ ہر پریم ڈھائے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائندا۔ ہر پریم چڑھائے ساچا چند، اندھ اندھیرا مات گوائندا۔ ہر پریم ملے ہر بخشند، بخشنہارا ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائندا۔ ہر پریم ملے ہر نامہ، جنم جنم دی میل گوائیا۔ ہر پریم پورن ہوئے کاما، کام کامنی رہن نہ پائیا۔ ہر پریم وجے دمامہ، اندھ تال وجائیا۔ ہر پریم پرکاش ہوئے کوٹن بھانا، جوت نور نور رُشائیا۔ ہر پریم ملے ساچا کاہنا، گوپی سرتی لئے پرنائیا۔ ہر پریم گھر آئے

راما، سیتا ستونتی لئے اُٹھائیا۔ ہر پریم ہوئے آنتر جاما، آنتر پردہ دئے کھلایا۔ ہر پریم وسے نگر گراما، ساچا کھیڑا ملے وڈیایا۔ ہر پریم ہر جن ملے ساچا مانا، مان نمائیاں آپ دوائیا۔ ہر پریم مئے بھانا، سو بھانے وچ سمایا۔ ہر پریم دیوے شبد بانا، ہر جن ساچے لئے چڑھائیا۔ ہر پریم چکائے آون جانا، آون جاون رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر رہیا پڑھائیا۔ ہر کا پریم ایکا اکھر، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ ہر کا پریم دکھائے ستر، ساچا ستر اک رکھایا۔ ہر کا پریم بجر کپائی توڑے پتھر، پریم نشانہ اک لگایا۔ ہر کا پریم نیتیر ورو لے اٹھر، جوتی لنبو ایکا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریم روپ وٹایا۔ پاربرہم پریم پڑکھ پڑکھ داتا سرب گنونت، سچ سچ کرے جنایا۔ الکھ اگوچر آد جگاد بے انت، سری بھگونت وڈی وڈیایا۔ نر نرائن ساچے دھام سو بھاونت، محل اٹل اُچ منار کرے رُشنائیا۔ گرگھ سہاگن نار بھتار ملے ہر ہر کنت، کنت سہاگ اک سمجھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، آد جگاد اتر نہ جائیا۔ رسنا جہوا نیا منت، دھن جو بن نام جھولی پائیا۔ گیت گو بند سہاگی چھنت، سوہرے پیئے سدا جس گائیا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، جما غریبی اک درسائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے جیو جنت، جیو آتما میل ملائیا۔ اپنا لیکھا میٹے ترنت، دوجا لیکھا نہ کوئے دکھایا۔ گرگھ گرگھ گرگر اُپجائے ساچے سنت، جس اپنا درس دکھایا۔ لوک پر لوک بنائے بنت، ساچا گھاڑن گھرت گھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگورگر چیل چیلایا گرگورگر چیلایا ایک رنگ سمایا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی رام لال دے گھر سرداری جموں ★

ہر پریم بھنڈارا ایکا گھلا، خالق خلق آپ ورتایا۔ آد جگاد رکھے گھلا، در دربارا آپ سہایا۔ جگا جگنتر نہ لائے کوئے ملا، قیمت کرتا نہ کوئے چکایا۔ دیوے وڈیائی جو در آئے بھلا، اُبھل سچا شہنشاہیا۔ گرگھ بوٹا لوک مات پھلیا بھلا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ منمکھ جیو اتتم ہلا، سنممل رُکھ رہیا دکھایا۔ ہر جن بھاگ لگائے ساچی کلا، دھن دھن جنیندی مایا۔ منمکھ آنت کرائے نہ کوئی صلح، گر ستر نہ میل ملائیا۔ ترے گن مایا بھیترا لاء، چارے کتیاں چکڑ

رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رتن نام دکھائیا۔ ہر پریم نام رتن امولک، اٹل اٹل جنائندا۔ ہر جن رکھے کایا گولک، دوسر
 در نہ کوئے سہائندا۔ گرگھ ویکھے سدا اڈولت، اڈول اڈل دیا کمائندا۔ نام جنائے ان انبولت، انبولت کھیل کھلائندا۔ بیس یسا ایکا دتی مہلت، آگے لیکھا
 نہ کوئے ودھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ ایکا مہلت دے تارتخ، جگت تارتخ آپ جنائیا۔ پرگٹ ہوئے
 لاشریک، شریکت میٹے خلق خُدا ئیا۔ اپنی رکھے اک توفیق، خُدی خُدا ئے دے مٹائیا۔ مُرشد مرید بنے رفیق، اُلفت اپنی دے وڈیائیا۔ ناتا توڑے جھوٹھ
 فریق، فرقہ کوئے نظر نہ آئیا۔ اپنی مارے ست لیک، ستاں دیپاں لکیر دے گوائیا۔ نو نو چلائے ساچی ریت، پتت پتت بے پرواہیا۔ اپنی جنائے سچ
 پریت، پریم نیم اک سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رُپ انو پ دھرائیا۔ ہر ہر پریم سدا وڈھاگ، وڈھاگی بھاگ لگائندا۔ جنم
 جنم دا دھوے داغ، جو جن ہر ہر پریم کمائندا۔ انتر اچے اک ویراگ، ویراگی ویراگ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست
 دھرم اک سمجھائندا۔ سچ پریم ہر ہر، دھرمی دھرم رکھائندا۔ نہکرمی کرم اپنا کر کر، کگرمی کرم مٹائندا۔ رُپ جنائے ایکا نر نر، نر نرائن ویکھ
 دکھائندا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ پھڑ، اپنا بندھن پائندا۔ ڈونگھی بھوری آپے وڑ وڑ، کایا کندر پھول بھلائندا۔ ٹیڈھی بنک آپے چڑھ چڑھ، اپنا پندھ
 آپ مکائندا۔ جوتی نور ایکا دھر دھر، گرہ مندر آپ سہائندا۔ سرتی ناری آپے ور ور، شبدی کنت منائندا۔ منگلاچار آپے کر کر، اپنا راگ سٹائندا۔
 امرت سروور ٹھر ٹھر، اپنی اگنی آپ بھجھائندا۔ اپنا پریم آپے کر کر، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ
 وڈیائندا۔ پریم پُرکھ پریم ناری، پریم پُرکھ دے وڈیائیا۔ پریم میٹے جگت و بھجاری، و بھچار رہن نہ پائیا۔ پریم دیوے ست آدھاری، نام آدھار اک رکھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر دے وڈیائیا۔ ساچے گھر پریم اپنا اُتپنہا، ہر ہر آپ کرائیا۔ ہر جن جگائے جوں جٹ دھٹا، بھولے
 بھا ہر گوبند ملائیا۔ درشن دیوے وچ چھپر چھنہ، محل اٹل نہ کوئے وڈیائیا۔ سچ سنہسہڑا ایکا گھلا، سوئے جن آپ اٹھائیا۔ لہدا پھرے جنگل جوہ اجاڑ بھلا،
 آپے ٹلے پربت پھیرا پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہیا اکلّا، سچھنڈ دوارے نرگن جوت کر رُشائیا۔ کلجگ انتم کریا کھیل اولّا، اول اللہ نور ویکھ

دکھائی۔ نوری نور پھڑائے پلا، نور نور نال ملایا۔ جلوہ جلال اچھلا، سچ محلہ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر
 سو بھاپایا۔ پریم پیارا پریم ناتھ، اتاتھ اتاتھان دیا کمائیندا۔ سکھا سہیلا دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ لیکھا جانے رگھپت رگھناتھ، رگھپتی رُپ
 وٹائیندا۔ جوتی جاتا ترے لوکی ناتھ، ترے ترے اپنا ویس دھرائیندا۔ گہر گہیر آکھناتھ، کتھ کتھ اپنی کتھائیندا۔ نرگن سرگن چڑھیا راتھ، جگت
 رتھ آپ چلائیندا۔ جگ جگ لیکھا کھدارہیا ماتھ، مستک لہنا بھیو چھپائیندا۔ بندھن پاؤندارہیا ت آٹھ، اٹھ ت کھیل کھلائیندا۔ ناتا جوڑدارہیا ہڈ ماس،
 نارٹی رت رکت بوند میل ملائیندا۔ کھیل کھیلدارہیا ذات پات، ورن برن بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم ہو اکانت، نرگن اپنا رُپ ہر وٹائیندا۔ آپے بیٹھا
 رہے شانت، سرشٹ سبائی اگن جلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے دات، پریم پیار جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی کرے گھات، گھاؤ اپنا آپ لگائیندا۔ نو نو چار میٹے
 اندھیری رات، اندھ اندھیرا آپ گوائیندا۔ دھرم رائے دا پورا کرے کھات، کھاتا اتم آپ بھرائیندا۔ گرگھاں پچھے وات، سوئے لوک مات جگائیندا۔
 ناتا توڑ ذات پات، جوتی جاتا رنگ رنگائیندا۔ اک دکھائے پتامات، ایکا پوت گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل
 ملائیندا۔ ہرجن میلا پریم بندھن، بندی چھوڑ آپ لگایا۔ گرگھ مہکائے جوں بن چندن، چندن واس آپ ہو جائیا۔ گھر گھر دیوے پرماندن، پریم پُرکھ
 ملایا۔ دوئے جوڑ کرے جن بندن، ڈنڈوت اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا کرے پریم سخاوت،
 ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچی بھچھیا پریم سخاوت، سخی سرور جھولی پائیندا۔ چارگنٹ دیوے ایکا دعوت، ایکا حکمی حکم سناائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کر بغاوت،
 بغلی شاہ سلطاناں ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا چکائے نندک ساقت، ڈشٹ ڈراچار رہن نہ پائیندا۔ رہن نہ پائے کوئی ناستک آستک اپنا رُپ وٹائیندا۔ نیتز رووے
 وشنوؤں سیجا باسک، ساگو پانگ نہ سو بھاپائیندا۔ تیرا رُپ ایکا واستک، وشو تیری دھار جنائیندا۔ ایکا نور کرے پرکاشت، ایکا شبد ناد و جائیندا۔ ایکا پریم
 رکھے ثابت، دوجا نیم نہ کوئے جنائیندا۔ ایکا بنے ہر ہر کاتب، اپنا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ جامہ پایا کلجگ پلٹن بابت، بورا رُپ آپ دھرائیندا۔ دو جہاناں
 جانے عاقبت، عالم علما پردہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ کرے کھیل حق جنابت، جناب آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے وچ کتابت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی

سمجھائیںدا۔ جن بھگتاں کرے آنت سواگت، پھولنہار گل پہنائیںدا۔ اپنے گھر نہ منگے کوئی لاگت، گئی پریت توڑ نبھائیںدا۔ ہر جن تیری کرے سدا
 صداقت، صدق صبوری تیرے سنگ رکھائیںدا۔ تیرے حجرے بہہ بہہ کرے عبادت، ابولوقت اپنا کھیل کھلائیںدا۔ ایکا کرے واعظ واحد دو جہان وکالت،
 وکیل دلیل نہ کوئے جنائیا۔ ورن برن اوچ نیچ رہن نہ دیوے وچ ملاوٹ، دوسراشٹ نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا مندر کرے سجاوٹ، ہر جن تیرے بنک سو بھا
 پائیا۔ جگت باڈی نہ بنائے کوئے بناوٹ، ہر مندر ایکا ایک سہائیا۔ اٹھے پہر گائے گائے گاوت، گاونہارا آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ زرگن سرگن بنیا مہاوت،
 چیونٹی ہست ایکا رہیا چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پریم پتن دے بنائیا۔ پریم پتن گرسکھ کنارہ، گر
 گریٹا آپ چلائیا۔ آیا ویکھن اینکارا، عقل کل اپناروپ دھرائیا۔ نو نو ویکھے ویکھنہارا، سرشٹ سبائی پھول بھلائیا۔ لکھ چوراسی جوٹھ جھوٹھ بدھا بھارا،
 لوک مات رہے گرلائیا۔ کوئے نہ دسے میت مرارا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ ناتا چھٹا ناری نارا، ناری کنت دے ڈھائیا۔ چار کنت نہ دسے کوئے سہارا،
 چار یاری رہی شرمائیا۔ نیتز نین نہ کوئے اُجیارا، جگت نیتز نظر نہ آئیا۔ دھیاں پوت جھوٹھا پیارا، انتم سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ کھلڑے کیس رووے زارو
 زارا، سیس مینڈھی نہ کوئے گندائیا۔ ہائے ہائے کرن پکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چاروں کنت سمندر کھارا، کلجگ گھاٹی پار نہ کوئے دکھائیا۔
 چکڑ بھریاں کھن وچ گارا، سارنگ سار نہ کوئے جنائیا۔ مائس جنم آئی ہارا، ہار جت نہ روپ وٹائیا۔ پرکھ ابناشی لایا اک اکھاڑا، برہمنڈ کھنڈ رہیا نچائیا۔
 گرگھ ورا کیا پیارا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ میل ملایا ستاراں ہاڑا، ودی سدی نہ کوئے رکھائیا۔ اپنا خون کیا گاڑھا، گرگھیاں جڑ لگائیا۔ سیوا کرے
 کرنیہارا، باڈی اپناروپ وٹائیا۔ مکھا پھڑیا ایکا آرا، دو دھارا چیر پوائیا۔ سوتر لائے ایکا وارا، کالی تندن تند ہلائیا۔ دو جہاناں کرے خوارا، خاکی خاک خاک
 اڈائیا۔ آپے ملے اپنا پار کنارہ، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ چپو نام لائے سہارا، ونجھ مہانا رہیا دکھائیا۔ کھیوٹ کھیٹا بن سنسارا، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ بھگت
 جنان ہر ماں پیو بیٹا آد جگاد کرے وہارا، جگت ودھاری کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پتن رہیا دکھائیا۔ ایکا پتن لگا ڈیرہ،
 کندھا نظر وچ نہ آئیا۔ پرگٹ ہو یا سنگھ شیر دلیرا، دو جہان وچے ودھائیا۔ آپ وسائے اپنا کھیڑا، سچکھنڈ دوارا سو بھا پائیا۔ کلجگ دیوے لکھ چوراسی گیرا،

رائے دھرم در دکھائی۔ گرگھ ورلے چاؤ گھنیرا، جس بھروسا رہیا دکھائی۔ ناتا تھامیرا تیرا، میں توں نہ کوئے سمجھائی۔ توں ٹھاکر ہوں سیوک تیرا، چاکر چاکری اک سمجھائی۔ توں پاتن بیٹھا کرے مہرا، مہربان سچا شہنشاہیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت نیا پار لنگھائی۔ جگت نیا دیوے نوکا، گن اوگن نہ کوئے جنائندا۔ پر بھ ملن دا اتم موقع، ویلا گیا ہتھ نہ آئندا۔ چار ورن مارگ دسیا سوکھا، جوگ ابھیاں نہ کوئے کرائندا۔ نرگن نرور نہ دیوے دھوکھا، اپنا میل آپ ملائندا۔ نہ کوئی پڑھے جگت پوتھا، سندھیا دھوپ نہ کوئی دکھائندا۔ جل دھار نہ مارے کوئی غوطہ، امرت دھار آپ وہائندا۔ مل خاک نہ بنے کوئی گدھا کھوتا، چرن دھوڑی مستک لگا لائندا۔ تن کٹائے نہ کوئی پوٹا پوٹا، من کامان آپ مٹائندا۔ ستویں اٹھویں جگائے نہ کوئی جوتا، آتم جوت ڈگمگائندا۔ پیر فقیر نہ دیوے کوئی روٹا، پکوان اپنے پیٹے پائندا۔ دھن منگے نہ ہر در کوئی گہنا گوٹا، نام دھن اک دکھائندا۔ نوکھنڈ پر تھی کسے گھر نہ رہن دیوے حقہ لوٹا، اگنی کولانہ کوئے دکھائندا۔ دیرگھ روگ نہ رکھے واسنا اندر کھوٹا، سچ سچ اک سمجھائندا۔ گرگھ کوئے نہ رہے سوتا، سنگر پورا آپ جگائندا۔ شبد اگنی پھریا سوتا، لکھ چوراسی آپ سمجھائندا۔ شبدی پوت شبدی پوتا، اوت پوت آپ بنائندا۔ اپنے جیہا آپے ہوتا، دوسر اور نہ کوئے دکھائندا۔ بن ہر پریم خالی دسے لوٹھا، پنچ تت کم کسے نہ آئندا۔ بن سنگر پورے مانس جنم تھوٹھا، آئی تھڑ پور نہ کوئے کرائندا۔ پڑکھ ابناشی کسے نہ دسے مندر مسجد کوٹھا، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائندا۔ گر سکھ بن جائے نہ بٹھ لنگوٹا، اگنی دھونی نہ کوئے تپائندا۔ جاندے پتر ویکھ نہ کوئے روون روتا، روون دھوون مول چکائندا۔ پنڈت براہمن کوئے نہ دیوے نیوتا، جگت جھیرانہ کوئے مٹائندا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹا، کوٹن کوٹ اپنی کھیل کھلائندا۔ گر سکھاں دیوے نرمل جوتا، جوتی جاتا میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پریم پتن اک دکھائندا۔ پریم پتن بیٹھا ماہی، ماسیگیر کھیل کھلائندا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، دُرمت میل دھوائندا۔ لکھ چوراسی کٹ جنجالا میٹے پھاہی، پھاندی بھند نہ کوئے پوائندا۔ آوندے جاندے ویکھے راہی، کلجگ گیرا آپ گرائندا۔ گرگھاں ملے چائیں چائیں، جگ جگ ویس دھرائندا۔ غریب نماںیاں پکڑے باہیں، اپنے گلے لگائندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھائیں، درگاہ ساچی دھام بہائندا۔ سیس جگدیش رکھے ٹھنڈی چھائیں، مہینہ جیٹھ نہ اگن تپائندا۔

کرے پریم جیواں گوالا بن بن گائیں، بن بندرا ویکھ وکھائیندا۔ گو بند میلا سبج سُبھائی، گر گر سا جن میل ملائیندا۔ ہتھیں پٹیا بوٹا کاہی، جوٹھ جوٹھ جھوٹھ جڑ
 اکھرائیندا۔ میل ملایا جھیور چھیمبے نائی، کلجگ اتم پور کرائیندا۔ کرن آیا سچ نیائیں، شاہ پاتشاہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک پتن ایک گھاٹ، ایک پڑھ پڑھ سمراتھ، ایک دیونہارا دات، ایک دست رہیا ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں پت مات، آئے
 سرن اپنے کنٹھ لئے لگائیا۔

لائے گھاٹ ساچے پتن، پانی پانی پھول بھلایا۔ ترے کال درسی آیا رکھن، ترے ترے ناتا دے تڑایا۔ گرگھ ورو لے ساچا کھن، لکھ چوڑا سی
 چھاچھ رہیا وکھایا۔ لیکھا جانے اتر پورب پچھم دکھن، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی بھانڈے دے سکھن، سچ دست نہ کوئے کٹایا۔ کرے کھیل
 دیپ لکھن، گشا کروچ روپ دھرائیا۔ سلمل سان پردے ڈھکن، جنبو دیس کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گھر رہیا
 سمجھایا۔ ایک پتن ہر ہر گھاٹ، جگت گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ ہر جن رکھے اپنے ساتھ، سگلا ساتھی سنگ وکھائیندا۔ جن جننی کرے داسی داس، پتر مات
 ویکھ وکھائیندا۔ لہنا چکائے پر تھمی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر کھیل کھلاییندا۔ ہر جن کرے داسی داس، داس اک رکھائیندا۔ اپنے مندر کر پرکاش، پار
 کنارہ اک سمجھائیندا۔ بن گرگھ کرے نہ کوئے نواس، دوسر راہ نہ کوئے جنائیندا۔ کوٹن کوٹ رکھی بیٹھے آس، کون ویلا پڑھ ابناشی روپ مات
 دھرائیندا۔ کوٹن کوٹ گائے سن سواس، سواس سواساں وچ سمائیندا۔ کوٹن کوٹ مل مل دھوڑی خاک، تن خاکی خاک وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ اُچے ٹلے
 پر بت چڑھ چڑھ رہے جھاک، نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ گھر چھڈ چھڈ گئے سبجن ساک، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے اُپر
 تیر تھ تاٹ، سل پوجس وقت لنگھائیندا۔ کوٹن کوٹ کھولی بیٹھے ہاٹ، جگت ونجارا جگت ونج ویکھ وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ بستر بھوشن پاپا نئے کھاٹ، پلنگ
 رنگیلا سچ وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ بن بن بیٹھے ناتھ، کن پائے ناد و جائیندا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے گاتھ، گیتا گیان جگت درڑائیندا۔ کوٹن کوٹ مستک

لا لا بیٹھے جگت للاٹ، ترسول روپ کوٹ وٹائیندا۔ کوٹن کوٹ چندن لائن مستک ماتھ، اپنا نم روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ پھسے وچ ذات پات، ہر کا روپ نظر کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ دیندے پھرن نجات، اپنا پلو نہ کوئے چھڈائیندا۔ کوٹن کوٹ بن بن بیٹھے پت مات، ساچا پوت نہ کوئے بنائیندا۔ کوٹن کوٹ سٹے اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ کر کر تھکے واٹ، دو جہاناں پندھ نہ کوئے مٹائیندا۔ کوٹن کوٹ دیون دان ہتھو ہاتھ، آتم دان نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹن کوٹ سپس جھکاؤن ترے لوکی ناتھ، ناتھ ترے لوکی درس کوئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ سپس جھکاؤن رام رگھناتھ، رگھپت رگھنس میل نہ کوئے ملائیندا۔ کوٹن کوٹ کر کر بیٹھے اپنا گھات، سولی منصور ہتھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ چڑھ چڑھ گئے برات، ساچا لاڑا نظر کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی ساک سجن بنایا نات، ناتا پدھاتا نہ کوئے جڑائیندا۔ کوٹن کوٹی اک دوجے دی مچھن وات، اپنا ویلا ہتھ کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی راہ تنگن کملاپات، کول نین گھ نہ کسے دکھائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ دیوے درس دات، دے درس ترکھا مٹائیندا۔ اٹھے پھر کرے پر بھات، سندھیا روپ نہ کوئے سمجھائیندا۔ پار کنارہ رکھے گھاٹ، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میل اپنے در، بنک دواری بنک سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جس جن پھرائے اپنا لڑ، پھرایا پلو نہ پھر چھڈائیندا۔

پار کنارہ ہو یا جگ، ہر بھگت ملی وڈیائی۔ ملیا میل اُپر شاہ رگ، ہر سنگر دیا کمائی۔ بھر پیالہ جام پیایا نام مد، ست سرور اک دکھائی۔ ہنس بنایا بغلا بگ، جگ جھیرا رہن نہ پائی۔ شبد بندھایا ایک تگ، ساچا سگن منائی۔ بنک دوارا گھلایا ادھ وچکار بھیو چکایا۔ آگے سنائے شبد انحد، ناد اناد وجائی۔ جگت واسنا وچوں کڈھ، اپنے در بہائی۔ ناتاٹھا اندھیری کھڈ، ساچے گھر وجے ودھائی۔ پُرکھ ابناشی لیا سد، سدڑے تت پون رہیا سمجھائی۔ آپ بنانی اپنی جد، ہر جن ساچے آپ دھرائی۔ گرگھ بھار لیا لد، سپس جگدیش اٹھائی۔ لیکھا چکے ناڑی ہڈ، رکت بوند ویکھ دکھائی۔ لوک مات لکھ چوراسی وچوں کرے اڈ، اپنے سنگ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہائی۔ ہر جن سہایا ہر رنگ، رنگ رنگیلا ایک ماہیا۔ نج گھر اُپجایا

پرمانند، پریتم پریم پریم دکھائیا۔ ناتاٹھا مدراماس گند، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نام دھن پایا ایکا چھند، سُن سُن تن من ہرا کرائیا۔ خوشی ہوئے بند بند،
 بندنا دوئے جوڑ سمجھائیا۔ جگت پاندھی مکے پندھ، آون جاون رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان
 سدا بخشند، پتت پاون پتت پُنت لئے کرائیا۔

سچ دوار مٹیا ڈکھ، دردی درد آپ گوانیندا۔ جگت ترشنا چھی بھکھ، ترشنا ترپت آپ دکھائیندا۔ ہرجن لیکھے لگا ساچا سوت، سوت اپرادھ سرب
 مٹائیندا۔ کرپا کر ابناشی اچت، چیتن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ ہری ہر ہر پایا، گر
 سنگر گھر گمبھیر۔ من منکا بھو چکایا، تن من ہویا ٹھانڈا امرت ملیا ساچا سیر۔ ہوئے متی روگ گویا، دئی دوتی کٹ زنجیر۔ ہجر جگر فراق دکھایا، پُرکھ
 ابناشی بے نظیر۔ حضرت حاضر دیا کمایا، حضور پیرن پیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داتا دانی گنی گبیر۔ گنی گبیرا رام رمیا، روپ انوپ
 کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا سٹیا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ ترے بھون دھنی چلائے ایکا نیا، نیا نام آپ رکھائیندا۔ چار ورن بہائے پھڑ پھڑ بہیا، ساچا
 بیڑا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچی سیو کمائیندا۔ ساچا بیڑا سری بھگوان، بھکتن آپ چلائیا۔ زردھن زرگن کر
 پروان، مان نمائیاں ہوئے سہائیا۔ ایکا مندر دکھائے سچ مکان، بنک دوارا کھول دکھائیا۔ ایکا گھر ہوئے مہربان، مہربان بے پرواہیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان،
 دھیان چرن اک لگائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، سوہنگ سوشد پڑھائیا۔ انڈٹھ روپ سری بھگوان، انڈٹھری کار کمائیا۔ گرگھ ساچے لئے پچھان، جگت
 جلدے لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ہوئے سہائیا۔ سدا سہائی ہر ہر، گرگھ گبیرا آپ چکائیندا۔ در درویش بنے در
 در، در در اپنا ویس وٹائیندا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے پھڑ پھڑ، ایکا پھندن اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ
 دکھائیندا۔ ہرجن ویکھے اپنے نین، لوچن نین آپ گھلائیا۔ چوتھے پد اکٹھے بہن، ہر میلا سچ سبھائیا۔ چھیویں بن چھپر چھن وے سارے کہن، ست

ستوادی بیٹھا آسن لایا۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن سرگن چکائے لین دین، ہر جن لیکھا لیکھے پایا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈائن، ڈنکا کال نہ کوائے
 وجایا۔ گرسکھاں گرسنگر اتم آئے لین، آپ اپنا درس دکھایا۔ ہر جن شبد بانے اٹھ اٹھ بہن، سنگر پورا آپ اٹھایا۔ رسنا جہوا گن ایکا کہن، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا چرن سچّی سرنا یا۔

ہر سرن مٹے روگ، چنتا سوگ نہ کوائے جنایا۔ ہر چرن ملے جوگ، ساچا جوگ نام وڈیایا۔ ہر چرن میٹے لوک پر لوک، لوک پر لوک ہوائے
 سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری جن ہر جن لئے اپایا۔ ہر چرن ساچی درگاہ، درگاہ ساچی آپ جنائندا۔ ہر چرن نتھوایاں دیوے
 تھاں، تھاں تھنتر آپ سہائندا۔ ہر چرن سدا سدا رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کوائے دکھائندا۔ ہر چرن لیکھا چکائے دو جہاں، دو جہاناں والی اپنے
 رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ ہر چرن سچ بانا، جن بھگت دئے سمجھایا۔ ہر چرن بن جی نہ سکے
 کوئی راجارانا، لوک مات ملے نہ کسے وڈیایا۔ ہر چرن بن گرسکھ نہ کسے پچھانا، اپنی بو جھ نہ کسے بچھایا۔ ہر چرن پاؤنا پد نربانا، نربان پد اک دکھایا۔ ہر
 چرن ملے وشنوں بھگوانا، وشو پُران اپنا روپ دھرایا۔ ہر چرن کرے سدا کلیانا، کال گراس نہ انت کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن رکھے اپنے بھانا، لکھ پورا سی بندک بندیا لکھ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن در کرے پروانہ، رائے دھرم نہ کوائے دکھایا۔

پیرے گھر آیا پیر، جگت پیر دئے مٹایا۔ نندو تیرا کٹ زنجیر، اند دئے دکھایا۔ تیرا چھپر چھن سہائے بے نظیر، اپنی نظر آپ رکھایا۔ تیری
 بدل دیوے تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھایا۔ تیری میٹے پچھلی تقصیر، لکھیا لیکھا دئے گویا۔ تیرے گھر آیا مرشد تیری ٹٹی گنڈھے زنجیر، گنڈی گنڈی
 نال ملا یا۔ تیرے در تیرے برچھ وھاؤن نیر، رورودین ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈلاری ڈھارہیا مکایا۔ تیرے گھر گیا پیر، ملّا

رُپ وٹایا۔ نام اوہدا شمس فقیر، جس کُلا خاک رلایا۔ بیچوا بن کے پھر دارہیا اندر باہر چوٹی چڑھ دیکھے انیر، چاروں کُنٹ نین اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لیکھا دئے سمجھایا۔ پہلے سال آیا پیر، پیر پیر پیر اگے سیس نو ایندا۔ دُجی وار ہویا دِگیر، اسلاما علیکم علیکم سلام آپ سنا ایندا۔ تہی وار کٹے بھیر، بھیرا راہ نہ کوئے رکھ ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنا ایندا۔ اُٹھ ملا ہو جا دُور، ہر سنگر آپ جنا ایندا۔ غریب نمانے کیتے چُرو چُور، رنگ رنگ جگت نہ ایندا۔ اج دیون آیا اپنی چرن دھوڑ، پچھلا دُکھ سرب مٹا ایندا۔ کایا چولی چاڑھ کے جائے رنگ گوڑھ، دُجی وار اتر کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، غریب نمانے گلے لگا ایندا۔ غریب نمانیاں دیوے شکھ، دُکھ درد رہن نہ پائیا۔ منہ دے بھار ڈگے پین اُٹھ، نام سہارا اک رکھایا۔ جس دا گھر ٹھگاں چوراں لیا لٹ، اُجڑیا کھیڑا دئے وسایا۔ لگائے بھاگ پوترا پُت، پُت سپوت ہوئے سہایا۔ تیری دیکھے آن رت، ہر سنگت سنگ رکھایا۔ سیوا کرے ابناشی اچت، تیرا پرشاد گر سکھاں دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیراں دئے سمجھایا۔ پیر پیراں سمجھاؤن آیا، پیراں پیری ہوئی دُور۔ تیرا پنڈھ مُکاؤن آیا، توڑے ناتا جگت غرُور۔ تیرا پھند تڑاؤن آیا، وڈ داتا سُون سُون۔ تیری جھوٹھی کندھ ڈھاہون آیا، تیرا اپنی ہتھیں کٹے جوڑ۔ بھاگاں مندے پھر اُٹھاؤن آیا، بھاگ لکھے اپنے ہتھ حضور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھپر چھن رکھ کے جائے اپنا نور۔ چھپر چھن سوہیا بنک، بنک دوا ری آپ سہایا۔ غریب نمانا لایا کنٹھ، آپ اپنی گود بہایا۔ تیرا دوارا دھام بیکنٹھ، بے کنٹھ نو اسی دیکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سند اپنی ہتھیں دئے لکھایا۔ لکھ سند کرے تصدیق، ساچی مہر نام لگایا۔ لاثانی ملیا لاشریک، حق حقوق جنا یا۔ سداوسے تیرے نزدیک، نانا رُپ آپ پرگٹایا۔ بھل نہ جانا جگت پریت، سچ پریتی اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بردھ بال اپنے رنگ وکھایا۔

ہر سَنگَر ایکا لدھا، نو کھنڈ پر تھی پھول پُھلایا۔ تن من جس اپنے چرن بدھا، تس صاحب وڈی وڈیایا۔ پار کران جھوٹھی حداء، گھر اپنا بوجھ
 بُجھایا۔ جھوٹھی مایا وچوں کڈھا، ایکا مارگ دے دکھایا۔ لوک مات مار جھات گھر گھر دیون آیا صداء، سیوک ساچی سیو کماایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک اپنی کل دھرایا۔ ہر سَنگَر پایا سرب گنونت، زرگن داتا بے پرواہ۔ جس جن بنائی بنت، سو دیوے سچ صلاح۔ سہاگ ہنڈھاؤنا
 ایکا کنت، پُرکھ ابناشی ویکھ دکھا۔ رسنا گاؤنا ایکا چھنت، سوہنگ شبد رہیا پڑھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہوئے آپ سہا۔ سدا
 سہائی سری بھگوانا، ہر گھٹ اپنا کھیل کھلایا۔ بھگت وچھل گن ندھانا، جگا جگنتر ویس وٹانیندا۔ ہر جن ہر ہری دوار کر پروانہ، آپ اپنا میل ملائیندا۔
 آون جاون پتت پاؤن چکائے کانا، مہاراج شیر سَنگھ وشنوؤں بھگوان، اپنا بانا آپ دھرائیندا۔

سَنگَر ساچی دینی بھگھ، گرسکھ نردھن منگ منگایا۔ اپنی ہتھیں لیکھا دینا کھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ سُنیاں تاردا آؤندا گرسکھ، گرسکھاں دیویں
 مان وڈیایا۔ میں نمانی اندر بھری وس، دکھ امرت دے بنایا۔ تیرا درس پایا جس، سو کاگ ہنس روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا بخش سچی سرناایا۔ گرسکھ مانگے ایکا دست، اتوٹ اٹھ ہر ورتایا۔ دیونہار دست بدست، دستبردار کرے سرب لوکایا۔ نام نُماری دیوے مست،
 المست سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین داتا اک اکھوایا۔ دین دیوے نام سُنیہڑا، سخا سکھاں آپ ورتانیندا۔ چرن
 چرنودک اک آدھارا، سائک سیتل ست ست کرانیندا۔ ہر سنگت ملیا ایکا وارا، منگت منگ پور کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلتک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوؤں بھگوان، مان نمانیاں آپ ہو آئیندا۔

ہر بھگتن جگ جگ تاردا، تارنہارا اک بھگوان۔ پھڑ پھڑ باہوں پار اُتاردا، لیکھا جانے دو جہان۔ نرگن سرگن تیج سواردا، جگا جگنتر ہو مہربان۔
گڑھ توڑ جھوٹھ ہنکار دا، سچ سچ دیوے اک نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد جنائے دھر فرمان۔ جگ جگ بھگتن اُپایا، پر م پُرکھ
بے پرواہ۔ نرگن جوت کر رُشایا، ست سروپ دے دکھا۔ اپنا پردہ آپ اٹھایا، اپنا بھو دے چکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر جن بھگتاں پھڑاؤندا آیا پلڑا، نر ویر اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ انتم سچ
سنگھاسن پُرکھ ابناشی ایکا ملڑا، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ سچ سندیش نر نریش سو پُرکھ نر نجن ہنگ برہم ایکا گھلڑا، سو ہنگ شبد ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی
کرے اچھل اچھلڑا، ول چھلدھاری اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔
جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا پار برہم، پت پر میثور وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے لکھ اگوچر اگم، بے پرواہ بھو نہ رانیا۔ ہر جن چڑھائے ساچے جن، لوک مات کر
رُشایا۔ آدانت بیڑا دیوے بنھ، بھنہنار سچ سکھدائیا۔ جننی ویکھے ساچا جن، دائی دایا روپ دھرائیا۔ آپ بہائے ترے گن اگن، اگنی تت آپ مٹائیا۔
جوتی جوت دکھائے گھن، مو اپنے رنگ سمائیا۔ ہر سرنائی جو جن لگن، لاگت لاگت روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے
لئے سمجھائیا۔ ہر سمجھایا آتم رام، انترگت جنائیندا۔ لیکھا جانے ایکا شام، گھٹ بنسری نام وجائیندا۔ پیر پیغمبر سچ کلام، ہر امام آپ سنائیندا۔ نانک جنایا
سنتام، نام ست آپ پڑھائیندا۔ گوبند کھیڑا وسیا گرام، بنک دوارا آپ سہائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری شام، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے
ایکا جام، امرت آتم آپ پیائیندا۔ انتم پورا کر کے جائے کام، کام کامن سرب گوائیندا۔ نو نو چار ایکا کرے پین کھان، ایکا رسنارس دکھائیندا۔ مائس
مانکھ ایکا پہنن تن ہنڈان، ایکا بستر آپ سچائیندا۔ ایکا منگل مل مل سارے گان، ایکا وڈیا آپ پڑھائیندا۔ ایکا ملے ساچا کاہن، ایکا کول نین مٹکائیندا۔ ایکا
سُرت سمبھالے آن، مورت اکال کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد سری بھگوان، ہر جن ہر در دیوے مان،
ایہمان روپ نہ کوئے دھرائیندا۔

امرت بھریا نام بھنڈارا، بھر بھر پیالہ جام پیایا۔ نرگن سرگن بنیا آپ ورتارا، چار ورن رہیا ورتایا۔ ایک رنگ رنگے سرب سنسارا، کسمبڑا رنگ دے مٹایا۔ ایک در کھولے دوارا، در دربار اک دکھایا۔ ایک روپ نظری آئے ہر نرکارا، نرکار بے پرواہیا۔ ایک شبد ناد جیکارا، کلمہ نبی اک پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ دکھایا۔ سچ بھنڈار وڈ بھنڈاری، آد آنت ورتائیندا۔ جگا جگنتر بن سنساری، سنسار کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن بنیا رہیا بوہاری، اپنا وہار آپ چلائیندا۔ قدرت کرتا کرے کاری، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ خالق خلق کر پنہاری، مخلوق سیو لگائیندا۔ ہر جن ہر ہر دیوے نام سچی سکداری، ساچے تخت بہائیندا۔ میل ملائے ایک واری، اینکارا انگ لگائیندا۔ سنگر چرن جن سد بلہاری، بلہاری گر چرن درشن پائیندا۔ ہوں گھولی ہوں جاواں واری، وار اپنا آپ دکھائیندا۔ جن بھگتاں تیج رہیا سواری، جگ جگ تیج رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں اک ادھاری، بھنڈاری اپنا بھنڈارا آپ ورتائیندا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گھر پنڈ مومل جموں ☆

سو پڑکھ نرنجن سرب گنونت، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ ہر پڑکھ نرنجن مہما گنت، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ اینکارا سوبھاؤنت، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ آد نرنجن نور نورانہ ساچا کنت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ابناشی کرتا بنائے اپنی بنت، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ سری بھگوان آپے گائے اپنا منت، نش اکھر آپ پر گٹائیا۔ پاربرہم پت پر میثور لیکھا جانے آد آنت، آنت آد کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن روپ آپ پر گٹائیا۔ نرگن روپ ہر نرکارا، اجونی رہت آپ دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا پور کرائیندا۔ اپنا کھول آپ دوارا، سچھنڈ ساچا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل دیا کر اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ حکمی حکم کر ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ شبد انادی سٹ ڈلارا، پوت سپوتا ایک جائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ پر گٹائیندا۔ اپنا روپ آپے

دھر، ہر ہر آپے دیکھ دکھائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے گھر، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ آپے گھاڑن لئے گھر، گھر گھر وچ لئے پرگٹائیا۔ لیکھا جانے تھر در، در دروازہ آپ گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسا جوت پرکاشا تھر گھر دیکھے پُرکھ ابنانشا، اپنا شبد اپنا رُپ دھرائیا۔ ہر کا رُپ سدا ابنانشا، آد انت کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پرکاش، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن کر کر واس، نرگن اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سُبھائیندا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، اینکار آپ سُبھائیا۔ شبدی شبد سٹ ڈلارا، پوت سپوتا اک اُٹھائیا۔ ایک حکم دُھر فرمانا، دُھر درگاہی آپ جنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بھو کھلائے ایک وارا، رواس نور چکائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نرگن سرگن میٹے دھاڑا، وشن برہما شو کر پسارا، ترے گن میلا سچ سُبھائیا۔ ایک حکم اک ورتارا، ایک کرتا کر نیہارا، ایک قدرت دیکھے اگم اپارا، قادر اپنی کھیل کھلائیا۔ ایک وسنت نام سچ ستارا، ایک ونڈے سچ بھنڈارا، ایک دیونہار سنسارا، وڈ سنساری اک اکھوائیا۔ ایک جل تھل مہینل پاوے سارا، ایک گنگن منڈل ہوئے اُجیارا، ایک زمیں اسمان لائے اکھاڑا، نوآ اپنا سوانگ ورتائیا۔ ایک لکھ چوراسی گھاڑن گھرے بن ٹھٹھیارا، ایک پنچ تت میلا کرے ایک دوارا، ایک من مت بُدھ دے سہارا، ایک جونی جون اپائیا۔ ایک ونڈن ونڈ ونڈے گردھارا، اُتبھج سبتج جیرج اندر رُپ کرے پسارا، ایش جیو رُپ دھرائیا۔ ایک برہم ہوئے آدھارا، پار برہم کرے کھیل اپنی وارا، نور ظہور آپ دھرائیا۔ ایک شبد ناد دُھنکارا، ایک گاوے گاونہارا، سچھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ تھر گھر کھولے بند کواڑا، پون پونی دے سہارا، گھٹ گھٹ اپنا رُپ دھرائیا۔ لیکھا جانے لکھنہارا، وشن برہما شو سیوادارا، در سیوک سیوا سچ سمجھائیا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں کر پسارا، ترے بھون اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا بے پرواہ، اپنی کار آپ کمائیا۔ لکھ چوراسی دُکان کر یا، کر تم اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو آپے پھریا، حکمی حکم آپ سُبھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑیا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ناؤں رکھائے نرائن نریا، نر ہر اپنا بل جنائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر پُرکھ ابنانشا اپنا اکھر آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، سچھنڈ دوارا کھول در، دروازہ آپ سُبھائیندا۔ در

دروازہ ہر ہر کھول، لکھ چوڑاسی دئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے بول، اپنی بوجھ بچھائیا۔ ایکا کنڈا تولے تول، تولہارا سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، تھر گھر اپنا آسن لائیا۔ ایکا وست رکھے کول، جیواں جتناں آپ ورتائیا۔ بھاگ لگائے اُپر دھرنی دھرت دھول، دھولا اپنا بھار اٹھائیا۔ لکھ چوڑاسی بخشے امرت آتم کول، نا بھی کول آپ ٹکائیا۔ برہم روپ ہو ہو رہیا موئل، پاربرہم پت ڈالی اپنا آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی گھاٹن گھڑ، وشن برہما شو ایکا ت جنائیا۔ ایکا ت ہر گیان، ہر ہر اپنا آپ جنائندا۔ ایکا روپ سری بھگوان، روپ رنگ آپ دکھائندا۔ ایکا مندر سچ مکان، سچھنڈ دوارے سو بھاپائندا۔ ایکا ویکھے مار دھیان، دو جہاناں ویکھ دکھائندا۔ وشن برہما شو سُنن ساچے کان، پُرکھ ابناشی راگ الائندا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، لوک مات ناچ نچائندا۔ جگا جگتر کھیل کرے مہان، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلج دیوے دان، جیا دان جھولی پائندا۔ کرے کھیل ہر مہان، بھیو ابھیدا آپ چھپائندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دیوے دھر فرمان، گر اوتار مات پرگٹائندا۔ بھگت بھگونت ملائے آن، زرگن سرگن ویکھ دکھائندا۔ سنت ساجن لئے پچھان، دئی دوتی پردہ لائندا۔ گرکھاں بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک گھ چوائندا۔ گر سکھ نیتز لوچن درشن پیکھے آن، نج نیتز آپ کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر جگ کرتا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس وٹایا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ گر گر اپنا ناؤں دھرایا، شبدی نام بول جیکار۔ جیواں جتناں مارگ لایا، ایکا مارگ ایکنکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش آپ سمجھایا، آتم برہم کر اجیار۔ پاربرہم ہر گھٹ ویکھ دکھایا، ڈوگھی کوری پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ کھیل کھلایا، ستجگ تریتا دواپر اترے پار۔ کلج اتم ویکھ دکھایا، اک اگلا ایکنکار۔ جوتی جامہ روپ دھرایا، نہکلک سچی سرکار۔ کوٹن کوٹی جیو ویکھ دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، آلس نندرا جگت نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن پیار جگت جگ جیون، جگ داتا آپ سمجھائیا۔ گرگھ نام ندھان پیاون، امیوں رس اپنا آپ چکھائیا۔ بلہاری بلہار گر تھیون، تھان تھنتر دئے وڈیائیا۔ ساچا نچ کایا بیون، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سمجھائیا۔ ہر جن ہر ہر آپ جنایا، جاگرت جوت جگا۔ کایا مندر

وکھ وکھایا، نو در کھوج کھجا۔ مایا ممتا موہ مٹایا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑا۔ در در منگتا لیکھے پایا، ایکا دست دے ورتا۔ ساچی سنگت میل ملایا، سگلا سنگ آپ رکھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم برہم دے ڈرا۔ آتم برہم کایا مندر، ہر ساچا سچ جنایا۔ مٹے اندھیرا ڈو نگھی کندر، اگیان اندھیر گوانیا۔ بجر کپاٹی توڑے جندر، ڈئی دوتی پردہ دے اٹھایا۔ منو آسن بنھے بندر، دہ دس نہ اٹھ اٹھ دھایا۔ کرے پرکاش اندھیرے کھنڈر، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دے وڈیایا۔ ہر جن اندر جوت پرکاش، نو رو نو نور دھرائیندا۔ میل ملاو پڑکھ ابناش، پڑکھ ابناشی میل ملائیندا۔ لیکھا جانے سرب گنتاس، گونتا گن وکھائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ اون جاون کرے بند خلاص، جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ جم کی پھاسی توڑے پھند، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ نام ڈوری دیوے بنھے، بنھنہار بے پرواہیا۔ ایکا راگ سنائے کن، شبدی ناد و جائیا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کرے پرکاش کایا تن، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، ساکھیات روپ وٹایا۔ دس نہ آئے جیو اٹھ، نیز دب نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ جاگرت جوت جگائے جگدیشتر، ایش جیو اٹھایا۔ لیکھا جانے بھگت تپیشتر، تپو بن نہ کوئے تپایا۔ میل ملایا ہر رکھیشتر، رکھ لکھی دے مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر نام درڑایا۔ ساچا منتر نام جن ایک، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ آد جگاد کرے بدھ بیک، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ جوٹھ جوٹھ نہ کرے بھیکھ، سچ سچ وجے ودھایا۔ نج گھر بیٹھا رہیا ویکھ، نج آتم تاڑی لایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، سنگر پورا سو اکھوایا۔ مجھ داہری نہ رکھے کیس، سیس جگدیش نہ موئڈ منڈائیا۔ آتم برہم دے آدیس، پاربرہم سچی جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری جن ہر لئے سمجھایا۔ ہری ہر ہر ہر پیکھنا، پیکھت دین دیال۔ نج آتم اندر ویکھنا، کایا بیٹھا سچی دھرمسال۔ دیوے نام شبد سندیشنا، انحد وجائے تال۔ جوتی جوت ہو پرویشنا، جلوہ نور دے جمال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے لئے بھال۔ جگ جگ ہر جن بھالدا، نرگن سرگن ویکھ وچار۔ لیکھا جانے

شاہ کنگال دا، اُوچ نیچ دئے آدھار۔ چارے ورنال سُرَت سمبھالدا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نرگن نرگن لئے اوتار۔ نرگن گر نرگن اوتارا، شاہ پاتشاہ نرگن اکھوائیا۔ نرگن شاہ نرگن سکدارا، نرگن شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ نرگن بھگت ست بھنڈارا، نرگن سنت ساجن لئے ملائیا۔ نرگن گرگھ کرے اُجیارا، نرگن گرگھ لئے ترائیا۔ نرگن لیکھا جانے اپنی وارا، تھت وار نہ کوئے دکھائیا۔ نرگن بھیونہ پائے وید چارا، پُران اٹھاراں رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو وڈ دیوی دیو، نرگن سرگن سرگن نرگن بھگت بھگوت دئے جنائیا۔ بھگت بھگوت سدا ابھید، بھیونہ کوئے رکھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران لکھ لکھ تھکے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ پور کرائیا۔ کلج انتم نر ہر نرائن ہر جن ساچے لئے ویکھ، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ میل ملاو دس دشمنیش، درگھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلک نرائن نر ہر جن ساچا سنگ نبھائیا۔

بارش ہوئے نہ مٹے پیاس، کروڑ چھیانویں رہیا کر لائیا۔ میگھ میگھلا داسی داس، بیٹھے سپس جھکائیا۔ راہ تکی پر تھی آکاش، نیر نین اٹھائیا۔ جس جن اندر سنگر پورا کرے واس، تس ترشنا جگت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میگھ دئے سمجھائیا۔ ساچا میگھ امرت دھار، گر سنگر آپ برسائیدا۔ جس جن کرپا کرے اپار، جگت ترشنا بھکھ مٹائیدا۔ منٹ سکنت نہ کرے وچار، گھنٹے پہر نہ کوئے رکھائیدا۔ چھن بھنگر جائے تار، جس اپنا درس دکھائیدا۔ انج مینہ ور سے جے موسلا دھار، گھنٹے دو گھنٹے اندر باہر پنڈ وچوں آپ کڈھائیدا۔ نکئی دھرتی رووے پھیر زارو زار، جگت تپش نہ کوئے بھجھائیدا۔ اتے ہٹھے کوڑے گڑیار، ساچا دھرم نہ کوئے کمائیدا۔ ناری نر ہو یا و بچار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب ستائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترشنا ترشنا وچ بھرائیدا۔ گئی اگ کایا تن، میگھ مینہ نہ سکے بھجھائیا۔ سنگر پورا جس درس دیوے اُپر شاہ رگ، تس ترشنا ترپت کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میگھ میگھ آپ برسائیا۔ میگھ برسائے میگھ ناتھ، میگھن رُپ وٹایا۔ لکھ لکھ گھلے جگت

پات، اپنا لکھیا نہ کوئے دکھایا۔ کایا اندر اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ پٹی پڑھی نہ کسے جماعت، حرف الف نظر نہ آیا۔ نقطہ نوُن نہ ملی سوغات، حمزہ ہوَس نہ کوئے مٹایا۔ جو جن اندر دیکھے مار جھات، ہر مندر سنگر ایکا میگھ رہیا برسایا۔ کلجگ اگنی بُجھے آگ، دوجی تپش نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، موئل ایکا رنگ رنگیندا۔ موئل ہوئے ساتک ست، جو جن آئے سرنایا۔ جس میل ملائے کلاپت، تس انتر میگھ برسایا۔ تس ابلے بہتر ناٹ نہ رت، رتی رت نہ کوئے سُکایا۔ چاروں گُٹ دیکھے کالی گھٹ، جگت اندھیرا شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھنگھور بادل رہیا دکھایا۔ گھنگھور بادل پائے شور، انحد سیوانال کمایا۔ گرگھ آتم ناچے مور، پنکھی پنکھڑیاں آپ رکھایا۔ پون ٹھنڈی پائے زور، انجا پون آپ ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میگھ گرگھ کایا اندر آپ برسایا۔ امرت میگھ برسے ساتک ست، بوندا باندی آپ لگایا۔ جس جن دیوے دھیرج جت، سو جن ساچا بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اگنی کلجگ رہیا جلائی۔ کلجگ اپنا تپے انگیار، ترے گن تپایا۔ پنچ تت بنا بھٹھیال، جوتی لنبو ایکا لایا۔ نو نو چار ہو یا بے حال، راج راجان رہیا گر لایا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، تس جن ساچا میگھ دئے برسایا۔ جل مین کرے پروان، مین جل ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت میگھ دیوے برس، گر سکھاں ہر دے اندر وس، جگت تپش رہن نہ پایا۔

۵۹۰

۵۹۰

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوا سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی جموں ★

دس اٹھ ہر ہر دھار، لوک مات ہر چلائیندا۔ اٹھ دس کر پیار، دس اٹھ کھیل کھلائیندا۔ دس اٹھ اگم اپار، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ اٹھ دس اک جیکار، درگھر ساچے آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ اٹھ دس کھیل اوللا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ ایکنکارا اک اگلا، دوجی قدرت دیکھ دکھایا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، چوتھے پد دئے وڈیایا۔ ہر شبد سندیش ایکا گھلا، چھیویں چھ گھر پھولے پھول بُھلایا۔

ستویں جوتی شبدی آپے رلا، نُو نُو رانہ ڈمگایا۔ اٹھاں تتاں پھڑایا پلا، من مت بُدھ اپنا بندھن پائی۔ نُو دوار مچائے ہلا، نُو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائی۔ دسویں پھڑائے اپنا پلا، دسم دواری کُنڈا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس اٹھ ویکھ وکھائی۔ دسم دواری ہر نرنکارا، ایک رنگ سمانیندا۔ نُو نُو کرے خوارا، آد جُگاد ویس وٹائیندا۔ اٹھاں تتاں دے سہارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ستوادی وسنہارا سچکھنڈ سچ دربارا، چھویں چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ پنجم ناد شبد ڈھنکارا، چار گنت آپ سنانیندا۔ تتاں لوکاں ہو اُجیارا، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ اک اِکلا کر نیہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دوئے رُپ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا رنگ ویکھے آپ نرنکارا، لکھ چوراسی بھیو چکائیندا۔ چار ورنان کرے خبردارا، پنجم میلا آپ ملائیندا۔ اٹھویں شاستر سمرت وسے باہرا، ست سنتو کھ ست ستوادی اپنا گیان درڑائیندا۔ اٹھاں تتاں ویکھ کنارہ، نُو ندھ اپنا مول چکائیندا۔ دسم دواری سچ اکھاڑا، ہر نرنکارا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ دس اپنا بھیو چکائیندا۔ دس اٹھ ہر میل میلنا، میلنہار آپ اکھوائیندا۔ دس دوارے بھرے سورج چٹا، اٹھ تت نہ کوئے اپائیندا۔ آد جُگاد جُگائستہ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اینکارا ہر نرنکارا دو جہاناں پھرے نسیا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس اٹھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دسم دواری ہر ہر رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگایا۔ گرگھ میل سورا سربنگ، درساچے لئے بہایا۔ نادی ناد وجائے مردنگ، تار ستار ہلایا۔ جوتی نُو چڑھائے چند، چند چاندنی اپنے وچ چھپایا۔ گیت سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھایا۔ ہنگ برہم وکھائے پرمانند، انند انند اپنا رُپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری ویکھ وکھایا۔ دسم دواری گرگھ مندرا، ہر سنگر ویکھ وکھائی۔ اٹھ تت و سیا ڈو گھی کندر، آپ اپنا پردہ پائی۔ کوٹن کوٹ لبھدے پھردے گورکھ مچھندر، اُچے ٹلے پربت پھیرا پائی۔ اگیان اندھیر نہ توڑے کوئے جندر، بجر کپاٹ نہ کوئے تڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دسم دواری ناتا جوڑ، ہر جن ہر ہر میل ملائیندا۔ دُھر درگاہی لوک مات آیا دوڑ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں لایا ایک پوڑ، ایک ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ورلے گرگر رُپ جائے

بہڑ، رُوپ انُوپ آپ دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پردہ آپ اٹھائندا۔ آتم پردہ گرسکھ جائے اٹھ، ہر سنگر آپ اٹھایا۔ پاربرہم پت پر میثور رہیاٹھ، بھڑی رین نال ملایا۔ پنج تت لیکھے لائے کایا بت، من مت بدھ دئے سمجھایا۔ سدا بسنتی رکھے رت، چیتن چیت رُوپ جگایا۔ ہرجن بنائے ساچے ست، آپے بنے پتاما یا۔ امرت آتم رس دیوے گھٹ، بھر پیالہ جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دسم دوا ری دئے بہایا۔ ہرجن تیرا دسم دوارا، سو پڑکھ نرنجن آپ گھلائندا۔ تیرے اندر باہر آوے وارو وارا، آوند ا جاندا دس نہ آئندا۔ ہرجن رہے نہ مات کوارا، گر سنگر آپ پرنا ئندا۔ گھر وکھائے اُچ منارا، اٹل محل سہائندا۔ تخت بیٹھ ایکنکارا، ایک رنگ جنائندا۔ جگت میٹے دھواں دھارا، اگیان اندھیر چکائندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ انحد شبد سچّی دھنکارا، گھر منگل آپ سنا ئندا۔ جس جن راتیں ستیاں دیوے درس دیدارا، دسم دوارا میل ملائندا۔ ٹیڈھی بنک نہ پھسے ہر کرتارا، ایڑا پنگل ادھ وچکار نہ کوئے رکھائندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، کروڑ تیتسا سیس جھکائندا۔ گرسکھ تیرا ٹھانڈا دربارا، گر سنگر آپ بنا ئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دوا ری کھیل کھلائندا۔ دسم دوا ری ساچارُوپ، سو پڑکھ نرنجن آپ جنایا۔ ہوئے پرکاش چارے کوٹ، دہ دشا وبے ودھایا۔ ناتا تے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے گڑٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دوا ری در گھلایا۔ دسم دوا ری کھلایا در، گر سنگر سجن پایا۔ پڑکھ ابناشی ملیا ور، برہم پاربرہم لئے پرنا یا۔ ناری نرائن پھرائے لڑ، ایک پلو ہتھ رکھایا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ اپنی کرپا دیوے کر، گرگھ سجن نال ملایا۔ امرت نہائے ساچے سر، سر سروور اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت لیکھا دئے چکایا۔ جگت لیکھا اٹھسٹھ نیر، تیرتھ اٹھاٹھ ویکھ وکھایا۔ باراں پر وشٹے گھت وہیر، نو نو آیا پھیرا پایا۔ جیہڑی گنگا کڈی رہی زنجیر، اپنے چرناں نال ملایا۔ جیہڑی جمنا دیندی رہی سیر، اپنے پیٹے رہیا رکھایا۔ جیہڑی گوداوری کڈی رہی بھیر، اپنا بندھن پایا۔ جیہڑی سُرستی ترینی رہی چیر، اپنی نیئی ویکھ لئے پرنا یا۔ چاروں کُنٹ گھت وہیر، ہر ویکھے تھاوں تھانیا۔ اُچے ٹلے پر بت کھچے نیر، کیلاش پر بت دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھسٹھ لیکھا دئے مکایا۔ اٹھسٹھ لیکھا مکیا، تیرتھ تٹ نہ کوئے وڈایا۔ سنگھ شیر ایک گیا،

جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پئی ڈہانیا۔ کلجک ویلا اتم ڈھکیا، لکھ چوراسی نیر نیناں نیر وہانیا۔ سچ سچ بیٹھا لگیا، جوٹھ جھوٹھ ہوئی رُشانیا۔ مایا ممتا بھار سب نے چلکیا، سیس جگدیش نہ کوئے جھکائیا۔ ساچا امرت تھاں تھاں سکیا، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیا۔ کلجک اتم پاربرہم پر میثور ایکا اٹھیا، بلدھاری بل رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ وٹانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کرپا بند، بندی خانہ ہر جنائندا۔ جو جن رسنا سوہنگ گائے چھند، پرمانند آپ جنائندا۔ خوشی کرے بند بند، ساچا سنگ آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سرور اک رکھائندا۔ سچ سرور ساچا مان، ہر ستگر آپ دوایا۔ جس دوارے چرن لکائے آن، سو دوارا لئے پرگٹانیا۔ اٹھسٹھ سال گن نہ جنائے گن ندھان، گنوتا گن چھپانیا۔ اٹھانویں سال ہوئے پردھان، امرت سوما دئے بھٹانیا۔ چار ورن کرن اشان، چل چل آون واہو داہیا۔ جو ایکا چل کرے پان، اندھ اندھیر دئے گوانیا۔ ساکھیات رُپ نظر آئے بھگوان، ساچے تخت ساچا ماہیا۔ جو اشٹ دیو مندے رہے کرشنا کاہن، تس کرشنا رُپ رکھانیا۔ جو سیس جھکاؤندے رہے رمیا رام، تس رام رُپ درسانیا۔ جو نانک گوہند کردے رہے پرنام، تس نانک گوہند رُپ دئے رکھانیا۔ جو عیسیٰ موسیٰ سندنے رہے کلام، تس مرشد مرید اپنا رُپ جنانیا۔ جو دیندے رہے سد پیغام، پیغمبر اپنی کھیل کھلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا دئے وڈیانیا۔ سچ دوارا سوہے بھومی، ہر بھومکا آپ سہانندا۔ چل کے آون ایشیسن رومی، یورپیسن سیس جھکائندا۔ نیوں نیوں نمسکار کرے چینی، نیر نین سرب میٹانندا۔ پُرکھ ابناشی اپنی ونڈ آپے کینی، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ جو سجدہ کردے رہے مکہ مدینی، ساچا کعبہ اک جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ وڈیانندا۔ سچ دوارا سہائے تٹ، ہر گوہند گھٹ بنانیا۔ زرگن زرویر ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کھیل کھلانیا۔ امرت سرور دیوے جھٹ، سر امرت آپ بھرانیا۔ چار ورنناں میٹے دوتی پھٹ، تیجا لون دئے گھلانیا۔ اوجاں نیچاں دکھائے ایکا ہٹ، راؤرنک ونج کرانیا۔ چاروں گنٹ بہہ بہہ سوہنگ شبد رسنا لین رٹ، من کا منکا آپ بھوانیا۔ پُرکھ ابناشی رُپ دکھائے اپنا گھٹ گھٹ، گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل سدا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپ بنائے تیرتھ تٹ، رُپ انوپ آپ درسانیا۔ در دوار کسے نہ تھے دھیرج جت، ناری نرنہ کوئے تکانیا۔ ناری دیکھے ایکا کملاپت، ڈہانگن

رُوپ نہ کوئے دھرائیا۔ آتم دھیرج ساچا ست، ستوادی دئے دکھائیا۔ کام کرودھ نہ اُبلے رت، مایا ممتا نہ ہوئے ہلکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے در دئے وڈیائیا۔ ساچے در ہر ہر مندر آپ اُپا، چار گنت جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کما، اپنا رُوپ آپ دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹا، اپنی کل آپ دکھائیا۔ ایکنکارا بل رکھا، سور پیر ناؤں جنائیا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا بیج سہا، اپنا جو بن رہیا ہنڈھائیا۔ سری بھگوان اپنی پکڑے آپے بانہہ، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپناناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ اگم اگمڑا وسے ساچے تھاں، سچکھنڈ دوارا بنت بنائیا۔ تھر گھر گھاڑن لئے گھڑا، گھر گھر وچ لئے پرگٹائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، اپنی اچھیا آپ دکھائیا۔ اپنی اچھیا وشنوں جھولی دیوے پا، رُوپ انوپ آپ اکھوائیا۔ وشنوں بیٹھا سپس جھکا، دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ توں داتا بے پرواہ، ہوں درویش بھکھ بھکھاری ایکا منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ وشنوں منگے ایکا منگ، ہر اگے سپس جھکایا۔ توں صاحب سورا سربنگ، تیرا در موہے بھایا۔ ایکا بخش اپنا اند، اند اند اند وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچا شہنشاہیا۔ میرا اند ساچی دھار، چرن کول سچی دکھائیا۔ وچوں بھٹے سچ پیار، امرت رُوپ اک رکھائیا۔ تیرے اندر دھرے نرنکار، تیرا بھنڈار دئے بھرائیا۔ ساچا کول کر تیار، اپنی ہتھیں بند رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست امولک اک جنائیا۔ دست امولک امرت رس، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ وشنوں جھولی پایا ہس ہس، نیوں نیوں سپس جگدیش جھکایا۔ میری پوری ہوئی آس، ترشنا ہور نہ کوئے دکھایا۔ ہوں سیوک بنیا داس، تیری ساچی سیو کمایا۔ تیرا نور میرا پرکاش، میری جوت تیرا تیج سوا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رس دئے چکھایا۔ امرت رس ہر ہر چکھنا، وشنوں دھار ہر وہائیا۔ تیرا بھنڈار نہ ہوئے سکھنا، پاربرہم آپ رکھائیا۔ تیرے اندر ورو لے کھنا، امرت رٹ کے سچا شہنشاہیا۔ کول رُوپ ہوئے پردکھنا، پاربرہم برہم اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم ویتا لئے اُپائیا۔ برہم ویتا اُپایا، کول کولا کر اُجیار۔ وشنوں ویکھ ہر جس گایا، تیری مہما پر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ برہما اُتپت پاربرہم کر کر، سٹ سٹ ساچا ویکھ دکھائیا۔ ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا اک

اکھوایا۔ اک کھلائے ہر ہر در، دروازہ آپ جنایا۔ بنت بنائی گھاڑن گھڑ گھڑ، مات پت نہ کوئے دکھایا۔ اپنی ڈوری بدھا پھڑ پھڑ، ایک بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دئے درسائیا۔ اپنا رنگ ہر درسایا، نرگن جوت نور اجیارا۔ برہے اٹھ اٹھ درشن پایا، پایا پُرکھ اگم اپارا۔ وشنوں ویکھ ویکھ خوشی منایا، گھر ملیا میت مرارا۔ سچ بھنڈار ہر ورتایا، امرت ٹھنڈا ٹھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ڈھر دربارا۔ برہے لگی برہم پیاس، چارگنٹ ویکھ دکھایا۔ کوئی وست نہ دسے پاس، نیتزنین نظر کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ کوئے نچایا۔ اک اگلا ہو یا نراس، آسا آسا وچ پرگٹایا۔ پُرکھ ابناشی میری پوری کر آس، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ میں سیوک تیرا داس، بالی بدھ رکھایا۔ تیرا نور میرا پرکاش، میری جوت تیرے وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ایک اور، تیری پیاس دئے بُجھایا۔ تیری پیاس ہر بُجھائے، چرن چرن نال رگڑایا۔ امرت وچوں دھار وہائے، تیرے سیس کٹایا۔ تیرے سیس کھ کھلائے، کھ گھڑا دئے وڈیایا۔ بوند بوندی آپ ٹپکائے، جھرنا جھرنا آپ وہایا۔ رسک رسک تیرے اندر جائے، تیری پیاس دئے مٹایا۔ ساچی وست اک دکھائے، امرت امیوں رس آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت آپ بنایا۔ ساچا امرت چرن رگڑ، اپنے وچوں آپ پرگٹایا۔ آپے کھ لگایا گڑ، لوک مات پچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما ایک جل دکھایا۔ وشنوں برہما پی امرت رس، ہر نیوں نیوں نمسکاریا۔ داسی داس ہوئے وس، چرن کول جائن بلہاریا۔ پاربرہم ساڈی پوری کیتی آس، ترشنا روگ بُھکھ نواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون سوہے تیرا در، جس گھر امرت آپ بنا لیا۔ امرت بنایا اپنے گھر، وشن برہما تیری جھولی پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی دیوے ایک اور، لوک مات کرے گڑمایا۔ تیرتھ تھ بنائے سر، گر اوتار سیو لگایا۔ جل دھار وہائے اُپر تھل، جل تھل مہینل آپ سمایا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، ساچے سنتاں سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت اپنی ونڈ ونڈایا۔ امرت ونڈ وچ برہمنڈ، جیرج انڈ آپ دھرائیندا۔ ویکھ دکھائے نو کھنڈ، دیپ ست میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی ایک دیوے اپنی گنڈھ، لوک مات نہ کوئے کھلائیندا۔ بن ہر بھگت نہ پاوے کسے ٹھنڈ، لکھ

چوڑاسی اگن جلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر کلجگ امرت لوک مات سمانیندا۔ چار جگ امرت تیر تھ تہ، جگت کنارے آپ بھوائیا۔ کھتری براہمن وپجن ہٹ، ہٹ جیواں جنناں ٹھکوری پائیا۔ گل جنیو پا پاگٹ، کناں نال لٹکائیا۔ گر نختی پنختی پیسے لین وٹ، سرور بیٹھے آسن لائیا۔ مایا متا رہے چٹ، وکھ امرت رُپ بنائیا۔ ذئی دویتی لگا پھٹ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ دھیاں بھیناں لتھے پت، جگت سرور دئے ڈھائیا۔ نٹوں سہاگ لتھی نتھ، گنگا گوداوری رو رو نیر وہائیا۔ کلجگ جیواں لاہی میری پت، ناری پُرش ننگے رہے تاریاں لائیا۔ میرے ہتھ چوڑا دسے نہ پُرکھ سمرتھ، روداس چمارا ایکا وار گیا لٹ، دوسر وار پرت مڑ نہ آئیا۔ میں اپنا دم بیٹھی گھٹ، اچی ساہ نہ لیندی میرے نیناں شرم شرمائیا۔ کلجگ جیو میرا جو بن گئے لٹ، کھلی مینڈھی چاروں کُنٹ دیاں ڈھائیا۔ میرے کنت سہاگی پُرکھ اکال ایکا وار اٹھ، میں بیٹھی راہ تکائیا۔ میری وڈھی گئی نک گت، کالکھ ٹکا کھ گئی جھوٹھی شاہیا۔ لگے کرن اپرادھ تیرے سٹ جو بیٹھے سنت رُپ وٹائیا۔ دن دہاڑے پئی لٹ، لٹی جائے جگت لوکائیا۔ تیر تھ تہاں بھاگ گیا ٹھٹ، تیرا بھاگ نہ کوئے کڈھائیا۔ تُوں چڑھ کے بیٹھا کیہڑی چوٹ، تیری چوٹی موہے نظر نہ آئیا۔ میں واسطہ پا پا تھکی اگے شکر جو بٹھ بٹھ بیٹھا لنگوٹ، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ میں وشنو اگے دسیا اپنا اوت پوت، اپنی گنڈھ آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در در ایکا منگ منگائیا۔ ایکا منگ امرت دھار، نو نو چار جھولی ڈاہیا۔ کرپا کر اگم اپار، در دوار تیرے چل آئیا۔ میں سُنیا تُوں سُن دا سچ پکار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ تیرا بھانا ورتے وچ سنسار، بھانے وچ سرب لوکائیا۔ تُوں لیکھ لکھایا وید چار، برہما کر پڑھائیا۔ پُران اٹھاراں دتا آدھار، وید ویاسا اک سمجھائیا۔ گوبند رکھایا اک بلکار، پوت سپوتا جائیا۔ لکھیا لیکھ اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خوار، کلجگ آنت اندھیرا چھائیا۔ ماتا پتر کرے پیار، وپچار رُپ وٹائیا۔ گر سکھ گر نہ کرے پیار، بیٹھن کھ بھوائیا۔ سنت ملے نہ کنت بھتار، ساچی سچ نہ کوئے سہائیا۔ بھگت بلنا بھگونت یار، ستھ یار نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گر لکھ سوہے نہ کوئے گر دربار، گھر گھر دھونیاں رہے تائیا۔ گر سکھ گر چرن نہ منگے دھوڑ چھار، مایا متا موہ ہلکائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، آد آنت وڈی وڈیائیا۔ اپنی اچھیا اپنا بل آپے دھار، اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ مہابلی اترے اپنی وار، نانک رسنا

جہوا گیا گایا۔ نہہکٹک پرگٹ ہووے وچ سنسار، نور نور آپ دھرائیا۔ شد ڈنکا وجے کرائے خبردار، دو جہاناں آپ جگایا۔ کلج کوڑی کریا مارے مارے، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ گنگا گوداوری سُرستی جمنا وہائے ایکا وار، ہرجن ساچے نال ملائیا۔ تربینی چرن چھہائے اینکار، روداس چمارا سیو کمائیا۔ گوداوری بخشے چرن چھار، گوہند اپنا چرن ٹکائیا۔ اٹھسٹھ نیر اپنے کھچ لیاے سچ دوار، ست کوئے رہن نہ پائیا۔ امرت بھر ہر بھنڈار، چاروں گنٹ اپنا راہ دکھائیا۔ گرسکھ ویکھے وچھڑے یار، چار جگ دا پورب لہنا آپ چکائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش نہ کرے وچار، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا گھر دکھائیا۔ ساچا امرت کرتیا، اپنی ہتھیں آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو آون چل بھکھار، نیوں نیوں ہر ہر آگے سیس جھکائیا۔ ایکا بوند بخش ٹھنڈی ٹھار، چار جگ دی آگن بھجائیا۔ آگوں بولے ہر نرنکار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ پہلاں رکھیا گرسکھاں دا وار، اپنی ہتھیں دے پیا۔ پھر برہما وشن شو تیری آتم دے سہار، اپنے چرن کول سمجھائیا۔ آد پڑکھ آنت اپنا کھیل کرے کرتار، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ جس امرت رس ملیا ایکا وار، جنم مرن رہن نہ پائیا۔ ناتا تے سرب سنسار، سنگر ملیا سچا ماہیا۔ گرگھ اچی کوک کوک کرے پکار، کلج جیواں دے سمجھائیا۔ انتم آیا بخشنہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ بال انجانے جائے تار، گرسکھ اپنی گود اٹھائیا۔ راکھے پت رکھنہار، پریم پٹولا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنا امرت آپ پرگٹائیا۔ امرت آتم ہرجن دیا، دیونہار گوپال۔ ناتا تے ساڈھے تن ہتھ سپاں، جنم مرن نہ ہوئے زوال۔ نام ندھانا جس جن پیا، پڑکھ ابناشی کرے پرپتال۔ گرسکھاں پیائے کر کر اپنا ہیا، گرگھ ساچے لوک مات وچوں بھال۔ نرمل کرے جیا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ آپ اپنے جہا کیا، پورن جوت جوت جگائی بے مثال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکٹک نرائن نر، گرسکھاں بنیا مات دلال۔ بنیا دلال کریا میلا، وچھڑیاں میل ملائیا۔ ایکا رنگ رنگائے گرو گرسکھ، چیل گرسکھ وٹائیا۔ برہم پاربرہم ملیا سجن سہیلا، واہ واہ گھر وجدی رہے ودھائیا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل اپنا روپ وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن سہائے تیرا ویلا، اپنا ویلا وقت نہ کوئے رکھائیا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پھگ سنگھ دے گرہ دھنگالی جوں ☆

جیو جگت جو بن جوانی، لوک مات ہنڈھائی۔ ورن برن راؤ رنگ دے فانی، آنت کوئے رہن نہ پائی۔ تھر نہ رہے راجا رانی، رعیت رنگ نہ کوئے
 دکھائی۔ جگ جگ چلدی رہے کہانی، چار گنٹ وڈیائی۔ گرگھ ورلے ملے نام نشانی، ہر سنگر آپ دوائی۔ شبد جنائے ساچی بانی، ایکا اکھر کر پڑھائی۔ بھو
 نہ پائے کوئی ودوانی، ودیا ودت سار نہ رانی۔ بھگت وچھل گن ندھانی، گنونتے پرواہیا۔ ہر جن بخشے چرن دھیانی، کول چرن سچی سرنائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائی۔ جیو جگت جو بن رنگ، لوک مات ہنڈھائی۔ جگت سیجا ویکھ پلنگ، جھوٹے بستر آسن لائیندا۔ تنبور
 ستار وجائے مردنگ، پریت گیت گائیندا۔ بھیناں بھنیا گائے چھند، ساک سجن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 کھائیندا۔ جگت جو بن جیو جنت، لوک مات ہنڈھائی۔ ناتا جڑیا ناری کنت، کنت نار خوشی منائی۔ جگت واسنا بناؤندے رہے بنت، چھپر چھن چھہائی۔ اپنا
 ویلا نہ کوئی جنائے آنت، آنت کون ہوئے سہائی۔ مل مل سخیں گاؤندے رہے چھند، جیون ڈھولا کوئے نہ گائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھو آپ رکھائی۔ جگت جو بن مست المست، لکھ چوراسی کھیل کھائیندا۔ روپ رنگ کیٹ ہست، جوں اجونی آپ دکھائیندا۔ بھوشن تن پہنائے
 سہائے بست، جگت شنگار کرائیندا۔ کھانا پینا پہنن دیوے رست، جگت دھرواس دھرائیندا۔ ساجن میت ملائے دست، ایکا دوجا بندھن پائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیل آپ کھائیندا۔ جگت جو بن جوروزر، چار گنٹ وڈیائی۔ گھر گھر خوشیاں رہے کر، جگت واسنا سنگ ملائی۔
 ایکا بھلیا ابناشی ہر، جس جن بنت بنائی۔ زربھو چکھیا بھے ڈر، بھیانک اپنا گھ چھپائی۔ جیو جگت اپنی کرنی رہے کر، ساچی کرت نہ کوئے جنائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بندھن ایکا پائی۔ جگت بندھن جگت کٹمب، کوڑ گڑیا کھیل کھلایا۔ ناتا بدھاتا پائے بند، بندی بند نہ کوئے تڑایا۔
 ہس ہس میلا مٹی دند، نیز نیناں درشن پایا۔ کوئے نہ گائے سہاگی چھند، ہر دے ہر نہ کوئے وسایا۔ کوئی اُپجے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج کوئے دھرایا۔
 پاربرہم پر بھ ونڈی ونڈ، لکھ چوراسی کھیل کھلایا، مانس جنم ہو بخشند، اپنا بھو چکایا۔ دھر دھر نور نرگن چند، ساچا چند چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دکھایا۔ جگت جو بن چند چکور، ایک رنگ سمایا۔ جھوٹا ناتا بدھی ڈور، مایا ممتا سنگ رکھایا۔ کرے داس اندھ گھور، پرکاش نہ کوئے دھرائیا۔ اندر رکھے پنج چور، دوس رین لٹ لٹ رہے کھایا۔ کوئی نہ سکے مات ہوڑ، اپنا بل نہ کوئے دکھایا۔ جگت داسنا رکھی لوڑ، جگت جگت کرن کڑمائیا۔ بن سوانگ وجان ڈھول، چار کٹ شنوائیا۔ اپنا مندر نہ سکے کوئے پھول، پردہ سکے نہ کوئے اٹھایا۔ کون دست جن ملی آنتول، تیرے ہٹ رکھایا۔ کون کنڈے تولے تول، دھڑی سیر نہ وٹا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت دے وڈیائیا۔ جیون جگت جو بن ملاح، لوک مات بیڑا رہیا چلایا۔ روپ رنگ دے صلاح، کام کامنا کھیل کھلایا۔ مایاں خوشی خوشی رکھیا ایک ناں، ناں لے لے رہے جس گائیا۔ کوئی نرائن کوئی رام کہے ماں، کوئی کرشن آواز لگایا۔ کوئی نانک سدا دیوے تھاں تھاں، کوئی گوہنڈ رہیا سٹائیا۔ بن گوہنڈ خالی دسن سارے تھاں، جھوٹھی خاک نظری آئی۔ پنج تت دے نشاں، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت تن ویکھ دکھایا۔ جگت جیو جو بن آس، جگ جگ اک رکھائیندا۔ اپنا نور کر پرکاش، چاروں کٹ چکائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن بن غریب نمائیاں کرے داسی داس، داس روپ نہ آپ وٹائیندا۔ غریب نمنا بن بن بنیا رہے نراس، آسا پور نہ کوئے کرائیندا۔ لیکھا گن گن تھکے پون سواس، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ نیر اٹھ اٹھ تگے پر تھی آکاش، گنگن منڈل ویکھ دکھائیندا۔ سورج چن ویکھ پرکاش، اپنا جگت کاج رچائیندا۔ رین اندھیری اماوس ماس، سویا وقت گوائیندا۔ اٹھے پہر رہے پرہاس، جوہ اجاڑ جنگل پھیرا پائیندا۔ ڈوگھی کندر سوچ ہوکا بھرے ایک کاش، ہائے ہائے سرب گر لائیندا۔ ناتا جڑیا ماس ماس، ماس ماس کھیل کھلاییندا۔ پتا پت کہے شاباش، جو رو زر جو گھر لیا ئیندا۔ لٹے دھن جو ہاتھو ہاتھ، تس جگت وڈیائیندا۔ کوئی نہ جانے پیٹا گھاٹ، گھاٹا نظر کسے نہ آئیندا۔ کوئی نہ جانے وکنا انتم ہاٹ، ساچا شاہ لیکھا نہ کدے مکائیندا۔ ہوئے غافل ستا کھاٹ، جگت وچھاؤنا آپ وچھائیندا۔ مورکھ گدھ بھلا لکھ چورا سی پھرنا آن باٹ، مڑ مڑ گیڑا گر بھواس دکھائیندا۔ پھسیا رہیا ذات پات، اپنی ذات صفات نہ کوئے کرائیندا۔ وینہدا رہیا آفتاب، مشرق مغرب روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے پُن صواب، صحبت جگت سرب صلاحندا۔ ایکا ویکھے مائی باپ، جنم جنم جو مات دوائیندا۔ کوئی نہ جانے اپنا گھاٹ، پار کنارہ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جو بن جگت واس جگ جگ آپ دھرائیندا۔ جگت جو بن چڑھیا چاء، نو نو خوشی منایا۔ اپنیاں بُجھاں لئے اٹھا، اپنا بل
 آپ دکھایا۔ نظر نہ آئے بے پرواہ، جس جن بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگ گہرا آپ چلایا۔ جگت جگ گہرا گہر،
 لکھ چوراسی کولو چلی چک بھوایا۔ لیکھا جانے نگر کھیڑ، جگا جگتتر بے پرواہیا۔ آپ اپائے آپے دئے نیڑ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا وار جڑ دئے اُکھیڑ،
 بوٹا کوئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُٹا برچھ دئے سمجھایا۔ اُٹا برچھ مائس ذات، پُرکھ ابناشی آپ سمجھائیندا۔ دس دس ماس
 رکھیا واس، گربھ جونی آپ بھوائیندا۔ اٹھے پہر دیوے دھرواس، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ گھٹ اندر دکھائے پر تھی آکاش، نور نورانہ نور جنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرم آپ کمانیندا۔ اپنا کرم کماونہارا، جڑ چوٹی نہ کوئے جنائیندا۔ پھل لگائے ادھ وچکارا، مات گربھ آپ کمانیندا۔
 لیکھا جانے اندر باہرا، گپت ظاہرا ویکھ دکھائیندا۔ پنچ تت کایا کر اُجبارا، تن مائی کھیل کھلائیندا۔ جو بن جوانی وچ سنسارا، بال جوانا رُپ وٹائیندا۔ تتوت
 بھر بھنڈارا، آسا ترشنا سنگ رکھائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکارا، تن بستر آپ سچائیندا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، جگت واسنا میل ملائیندا۔ مرے مرے جے
 وارو وارا، جنم مرن ویکھ دکھائیندا۔ ایش جیو جیو ایش نہ دیوے کوئی سہارا، جگدیش کھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا
 آپ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی چلے دھار، جگ جگ گہرا آپ دوائیا۔ آپ اپائے آپے لئے سنگھار، مارنہارا دس نہ آیا۔ روگ سوگ چنتا دکھ انک پرکار
 رکھے بخار، دکھ درد پیرنال رلائی۔ تن ماس ہاڈی رت سکے وچ سنسار، اگنی تت تت جلائی۔ نیز پین کرے کھچے جوت آپ کرتار، جوتی جوت نہ کوئی
 رُشنائیا۔ شاہ سلطانا کر خوار، انتم بستر مرگ دئے دکھایا۔ چاروں گنت روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ پران پاوے نہ کوئی سار، ویکھ
 پُرانی ستا سچ ہنڈھایا۔ ویلے انتم کڈھن باہر، یار سنگ نہ کوئے نبھایا۔ ساک سجن بھین بھائی دھیاں پتر دھکا دیون مار، ادھ وچکار گھڑا دین بھوایا۔
 دوجی وار نہ آئے پھیرا مار، ----- جن بھوت پریت رہے گر لائی۔ انتم لیکھا کٹے وچ سنسار، پنچ تت کایا نظر نہ آیا۔ رُوح نہانی کرے گریازار، ویلے
 آنت نہ کوئے چھڈایا۔ اک گھر چھڈیا دو بے گھر دتا واڑ، بندھن بیٹھا ایکا پائی۔ کدے پُرکھ کدے نار، کدے ویسوار رُپ دھرائیا۔ کدے بیجڑا بنے

وچ سنسار، لعنت دو جہان دکھائیا۔ کدے پنچھی پنکھی بن بن مارے اڈار، کدے جل دھارا ڈیرہ لائیا۔ کدے دُشٹاں اندر کر پیار، اپنی جون رہیا دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیار، بھیو کوائے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچرج ریت چلائیا۔ اچرج ریت ہر نرنکار، جگ جگ آپ چلائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُبھار، ساچے سنت میل ملائیندا۔ گرکھاں کھولے بند کواڑ، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ گرکھاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک گھ چوائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر لے اوتار، آپ اپنا مارگ لائیندا۔ کریا کرم دس سنسار، رام نام اک سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھندے آپ لگائیندا۔ ساچا دھندا جگ جگ کار، جن بھگتاں آپ جنائیا۔ اٹھے پہر اک دھیان، ایک گر سمجھائیا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، شبد شبدی آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت بھگت بھگونت اپنی سیوا لائیا۔ جگ جگ اپنی سیوا لاء، اپنا نام چوائیندا۔ ویلے آنت ہوئے سہا، لوک مات آپ ترائیندا۔ ساچے بیڑے لئے چڑھا، ایک بیڑا نام رکھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ گرگھ ورلے لئے تراء جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ کلجگ انتم بنھے دھار، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ گرکھاں کرے سچ پیار، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ آپے لبھے اپنی وار، دُور دُراڈا پھیرا پائیا۔ دیوے درس در دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ ایک نام کرائے جیکار، سوہنگ شبد آپ سنائیا۔ آتم پر ماتم میلا میلے آپ کرتار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جگت جو بن کر خوار، اپنا جو بن لئے ہنڈھائیا۔ بردھ بال جوناں جائے تار، جگت بڑھیا پنڈھ مکائیا۔ انتم دیوے درس آپ نرنکار، گھر گھر ہر جن پھیرا پائیا۔ کریا ترس سر جنہار، دین دین ہوئے سہائیا۔ گرگھ ساچے لئے سنبھال، ویلے آنت گود بہائیا۔ ہون دیوے نہ ونگ وال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ اپنا پھل ویکھے اپنے ڈال، امرت پھل آپ لگائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دھر مسال اک دکھائیا۔ ساچے مندر دین دیال، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ہر جن میلے اپنے لال، لال انملڑے آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ اپنے لال آپ اٹھائے، نت نت سیو کمائیندا۔ درس دیداری درس دکھائے، درس درس آپ کرائیندا۔ سنساری حرص سرب مٹائے، عرش فرش پنڈھ مکائیندا۔ امرت میگھ برس گنی تت

بُجھائے، سائیک سَت سَت ورتائیندا۔ برہم مت اک دکھائے، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ گرسکھ گرسکھ گرگر کملاپتِ ایک رنگ سمائے، جوتی جوت جوت جوت ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دھام بہائیندا۔ ہر جن دیوے ساچا دھام، بیکنٹھ نواسی دیا کمائیندا۔ میل ملاواں جوں سینتارام، سرتی سینتارام ملائیندا۔ جوڑ جڑائے کرشنا کاہن، گھنٹیا اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک مندر اک مکان، پوجا پاٹھ اک کرائیندا۔ آون جاون میٹے جیو جہان، جیو ایش وچ سمائیندا۔ امرت بخشے پن کھان، انتر جام پیاہیندا۔ ہر جن ملے سری بھگوان، بھگوان اپنا میل ملائیندا۔ جگت کٹنب نہ رووے دیوے کوئے مکان، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کھلائیندا۔ جس اُچایا تِس کرپا پروان، پتا پوت اپنے گلے لگائیندا۔ جوٹھے جھوٹھے ساک سجن سین لوک مات رہ جان، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ بن سننگر پورے کوئے نہ چڑھائے سچ بان، دُھر دھام نہ کوئے پچائیندا۔ گرسکھ ویلے انت خوشی سرب منان، گھر کنت سہاگی آئیندا۔ ہوئے دھن بھاگ چھٹیا جہان، گھر ساچا نظری آئیندا۔ نہ کوئی سورج چند تیج کرے رو سس بھان، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ترشنا کی پن کھان، امرت پھل اک کھوائیندا۔ اٹھے پہر ایک گان، ایک ناد دُھن وجائیندا۔ چاروں کُنٹ نظر آئے سری بھگوان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گرسکھ گرسکھ گر گر ملیا آن، گرسنگر میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جیون جگت بھگت بھگت بھگوت اپنے ہتھ رکھائیندا۔

۶۰۲

۶۰۲

سننگر پورا دیا کرے، دیاوان اکھوائیا۔ دُکھ دلدر جگت ہرے، ہر چرن ملی وڈیائیا۔ خالی بھنڈارے آپ بھرے، دیندیاں توٹ نہ آئیا۔ ککھوں لکھ آپ کرے، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کھوٹے کھرے کرے اپنے درے، نام ٹکسال لئے ٹکائیا۔ جیون کُمت دیوے ورے، ور کُمتی داسی روپ دکھائیا۔ اپنی ہتھیں پلو پھڑے، دامنگیر بے پروا ہیا۔ دیون دین آیا گھرے، گھر دے کے جائے ساچا ماہیا۔ نہ بھو چکائے جگت ڈرے، ڈر بھے کوئے رہن نہ پائیا۔ سکے کاشٹ کرے ہرے، ہریاول اپنا رنگ رنگائیا۔ گرسکھ گرسکھ لاگ نہ مات پھرے، پھاند کی پھند دے تڑائیا۔ کلج بازی لائی سر دھڑے، دھڑ چاروں کُنٹ بیٹھا راہ تکائیا۔ گرسکھ ورا بل دھرے، گرسنگر اوٹ تکائیا۔ سننگر پورا کلج کوڑا آپ پھڑے، گرسکھاں چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ آد جگاد جگا

جگنتر گرسکھ رکھدا آیا اپنے دھڑے، لکھ چوڑاسی جیو جنت لڑائیا۔ آپ مسکھی وسدا رہے اپنے گھرے، گرمکھاں ساچا سکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت دلدر دئے گوائیا۔ جگت دلدر ہوئے دؤر، دکھی درد رہن نہ پائیا۔ سنگر پورا کڈھے گھور، نام ڈراوا اک رکھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ رووے کوڑ، کوڑ کڑیاردئے ڈہائیا۔ سچ سچ ملی جس مستک لائی دھوڑ، مینوں باہر دتا کڈھائیا۔ میں کردارہیا غرور، اپنا بل اپنے وچ ٹکائیا۔ گھر گھر مچاؤندا رہیا فتور، فتویٰ اپنا ایکا لائیا۔ جگت وکارا سچ سرور، جیواں جنتاں رہیا سمجھائیا۔ میں جانیا ہر بیٹھا دؤر، نیڑے نظر کسے نہ آئیا۔ کلجگ انتم گرسکھاں پھڑیا آپ حضور، حضور حاضر چھپ کدے نہ جائیا۔ جن بھگتاں گھر سیوا کرے بن مزدور، اجرت منگن پھیر کدے نہ آئیا۔ گرسکھ تیرا منگے ایکا پریم جوتی نور، تیرے نور ویکھے سرب لوکائیا۔ تیرا درس رکھے سدا سرور، اٹھے پہر ایکا رنگ رنگائیا۔ گرمکھ تیرا بھنڈارا سدا بھرپور، ہر سنگر آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، داتا دانی اک ورتائیا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اندر سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی جموں ★

ہر سہائے چھری چھن، کروڑ چھیانوے سیو لگائیا۔ کروڑ تیتیساکھے دھن دھن، واہ واہ تیری وڈیائیا۔ وشن برہما شو رہے من، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ گن گندھرب سنن راگ لا لاکن، اک دھیان لگائیا۔ پڑکھ ابناشی لوک مات پرگٹایا ایکا جن، ہر جن ساچا ناؤں دھرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر ٹھگاں چوراں دیندا آیا ڈن، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ غریب نمائیاں بیڑا بٹھ، جگ جگنتر آپ چلائیا۔ متمکھ ہر کا ناؤں سن نہ سکے کن، ہر سنگر اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا کھیل ہر زرنکارا، کوہ کروڑی ویکھ دکھائیا۔ لکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ بے عیب پروردگارا، دو جہانا ویکھ دکھائیا۔ شاہو بھوپ سلطان راج راجان سری بھگوان بن سکدارا، سچ نام نشان ہتھ رکھائیا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک ہلارا، شبد ہلونا ایکا لائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، اندر

مندر ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی غارا، پون مسانی دھواں دھارا، سُن سادھ آپ سمانیندا۔ گنگن منڈل اک اکھاڑا، ناچ نچائے روس ستارا، ساچی سیوا آپ سمجھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر وشنوں دیوے اک بھنڈارا، ہرجن بنے جگت لکھارا، شکر کرے آنت شنگھارا، ساچا تھم آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، آد آد آوے جاوے وارو وارا، ناری کنت بن بھتارا، سچ سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ پوت سپوتا کر پیارا، چارے کوٹاں پاوے سارا، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ راتی رتی جانے تھت وارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرے بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرپا کر، کروڑ چھیانویں آپ سمجھائیندا۔ اندر اندران آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ڈوری اپنے ہتھ پھڑ، آد جگاد بھوائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال سمرتھ اپنا گھاڑن گھڑ، ساچا باڈی اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ در دروازہ در درویش کھولے در، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ نر نریش بنے نرائن نر، نر ہر بنواری اپنا روپ دھرائیندا۔ جاگرت جوت جوت اُجالا ایکا کر، دین دیالا ہر گوپالا نور نور اپنا آپ پرگٹائیندا۔ اپنا انس بنس بنائے کال مہاکالا، ساچا مندر اک سہانا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ روپ انوپ سری بھگوانا، دیوے پرکاش کوٹن بھانا، آد جگادی کھیل مہانا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن گوپی کاہنا، کرے کھیل مرد مردانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، چھپر چھن آپ وڈیائیندا۔ چھپر چھن لگے بھاگ، ہر چھپر چھن نام کھان ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ جوتی جگائے اک چراغ، تیل باقی نہ کوئے نکائیا۔ اٹھے پہر دے ویراگ، آتم دھن اک وجائیا۔ کھول وکھائے سُن سادھ، سُن اگئی ڈیرہ ڈھائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کاڈھ، سچ محلے لئے بہائیا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگا جگنتر بھل نہ جائیا۔ جوتی جاتا ہو وساد، بسمل اپنا کھیل کھلائیا۔ بھگتن دیوے ایکا داد، وست امولک جھولی پائیا۔ انتم سُن سُن غریب نمائیاں ہر فریاد، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے گرو گرو گر سکھ آپے لادھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ میٹ مٹائے واد وواد، کوڑی کریرا رہے نہ رائیا۔ شبد سنائے بودھ اگادھ، اگادھ بودھ آپ اکھوائیا۔ روپ دھرائے موہن مادھو مادھ، موہنی روپ نظر نہ آئیا۔ ثریا راگ وجائے ناد، سووت جاگت کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم بے پرواہیا۔ ہرجن سنت سہیلے لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، چرن دوارے آپ بہائیا۔ بال انجانے لڈاوے لاڈ، ماتا پتاروپ دھرائیا۔ گرو گھ

ناری میلے کنت سہاگ، کنت کنتوہل سچا شہنشاہیا۔ کروڑ تیتیا کرن یاد، سُرپت راجا اند نال رلائیآ۔ وشن برہما شو منگن مانگ، دوئے جوڑ سس جھکائیآ۔ پُرکھ ابناشی رُوپ وٹایا سوانگی اپنا سوانگ، لیکھا الکھ نہ لکھیا جائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھائی اپنی کانگ، ہنگ برہم لئے رڑھائیآ۔ چار جگ سبجک تریتا دوپر گرکھاں رکھی تانگھ، کھجگ انتم پور کرائیآ۔ دھن وڈیائی وڈ وڈ بھاگ، گرکھ سویا گیا جاگ، سنگر پورا آپ جگائیآ۔ مایا ممتا ڈسے نہ ناگ، ہوئے ہنگتا نہ روگ ستائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، گرکھ ساچے لئے پھڑ، منمکھاں رہیا ڈرکائیآ۔ کروڑ چھیانویں کرپا کر، نیتز رو رو نیر وہائیندا۔ تیری چھپر ہر نرنکار، گرکھ ورا پائیندا۔ میں کنگال، تیرا منگاں درس دیدار، کوٹن کوٹ کال پیتے تیرا درس نظر نہ آئیندا۔ کر ترس دین دیال، میں ہويا انت بے حال، میرا درد نہ کوئے وڈائیندا۔ جگت اوڑی چلی چال، وسیں سچھنڈ سچھی دھر مسال، لوک مات نظر کسے نہ آئیندا۔ گرکھ ورلے لئے بھال، شبد سروپی بن دلال، جگت ونجارا ناؤں دھرائیندا۔ ہر ہر بھلواری لائے پت ڈال، امرت پھل دیکھے آن، گرکھ ساچے آپ اپائیندا۔ گرکھاں پچھے گھالن رہیا گھال، نوری جلوہ نور جلال، جاگرت جوت رُوپ وٹائیندا۔ ہرجن تیرا حل کرے سوال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹی پڑھائے ساچی دھر مسال، پاندھا نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، گرکھ میلے اپنے گھر، منمکھ کوئے رہن نہ پائیندا۔ کروڑ چھیانویں اٹھ اٹھ دیکھ، پُرکھ ابناشی دیا کمائیآ۔ رُوپ رنگ نہ دسے رکھ، لوک مات وٹی ودھائیآ۔ گرکھ سبجک رہیا پیکھ، پیکھت پیکھت اپنی ترکھا بھجائیآ۔ نال رکھائے برہما وشن مہیش، پچھے چلن واہو داہیا۔ چترگپت نیوں نیوں لکھے میٹدا جائے لیکھ، لیکھا کوئے رہن نہ پائیآ۔ منگے منگ در دشمیش، پُرکھ اکال ہو سہائیآ۔ میں اپنا آپ کیتا تیرے پیش، تیرا رُوپ سرب لوکائیآ۔ بن تیرے ناؤں چڑیاں چگیا کھیت، خالی سرشٹ رہیا دکھائیآ۔ رت بسنت نہ دسے مہینہ چیت، بھل بھلواری نہ کوئے مہکائیآ۔ کرپا کر ہر نیتن نیت، نیت نوت تیری وڈیائیآ۔ میں بیڑا چلایا توں بن کھیوٹ کھیٹ، ویلا انت دئے ڈھائیآ۔ توں پتا ہوں تیرا بیٹ، پتا پوت اک سرنائیآ۔ غریب نماں اپنی ہتھیں لکھ دے لیکھ، لیکھا لکھیا ہتھ کسے نہ آئیآ۔ پھڑ پلا لے جا اپنے دیس، تیرا دیس موہے بھائیآ۔ توں وسدا رہیں سدا ہمیش، آد جگاد تیری وڈی وڈیائیآ۔ تیری پکار کرے کیشو کیش، اچی

کوک کوکے دئے دُہایا۔ توں شاہ پاتشاہ سچ سلطانا نر نریش، آد جگاد سچی تیری پاتشاہیا۔ میں اپنیاں گرسکھاں تیرے دوارے لواں دیکھ، میری سیوا تیرے لیکھے لگے، میں لکھ لکھ شکر منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دئے منایا۔ ایکا حکم ہر منایا، گو بند میت جگ۔ تیرا دینا بُھل نہ جایا، دتا سنیہرا ستر سولاں ہیٹھ وچھا۔ اتم پورا دئے کرایا، کلجک اتم پھیرا پا۔ گرسکھ لگیا رہے نہ رایا، جو سر سے دتا رڑھا۔ اتم کنڈھے دئے لگایا، اپنے بیڑے آپ چڑھا۔ ساچے کھنڈے پائل چھکایا، امرت کھنڈا وچ پھرا۔ نام کھنڈا اک رکھایا، لوہار ترکان سکے نہ کوئے گھڑا۔ دو جہاناں نظر کسے نہ آیا، کوٹن کوٹ جیو رہے نین اٹھا۔ تیرا اتم ویلا دئے سہایا، سر تیرے ہتھ لگا۔ اپنا روپ تیرے وچ لکایا، تیرا روپ اپنا لئے وٹا۔ کلجک جیواں بھرم بُھلیکھا پایا، پنج تت چولا ہر جو د سے نہ۔ ایکا سوہلا اپنا رہیا گایا، ساچا ڈھولا رہیا جنا۔ گرسکھ ورلے اوہلا پردہ دئے چکایا، جس جن اپنا میل لئے ملا۔ ساچا تولا بن کے آیا، ساچا کنڈا ہتھ رکھا۔ گرسکھ ساچے اپنے کنڈے لئے تلیا، ایکا وٹا نام رکھا، منمکھ موڑھے دئے رڑھایا، کلجک اتم دھکا لا۔ ویلے آنت نہ سکے کوئے بچایا، رائے دھرم دئے سزا۔ کروڑ چھیانوے گرسکھ تیرے چرناں راہ تکایا۔ تیرے آنتا منگے ٹھنڈا ساہ۔ تیرے پون سواس ہر جو رہیا سما، میری بند خلاص دئے کرا۔ کلجک جیو کر کر ہاس وقت چکایا، اتم پینا ایکا پھاہ۔ ساک سجن نہ سکے کوئے بچایا، مات پت نہ ہوئے سہا۔ ناری کنت نہ سنگ رکھایا، پتر دھیاں روون مارن دھا۔ لاڑی موت لئے پرنا، لال مہندی ہتھ رنگا۔ سوہا ویس لئے کرایا، نیتز کجلا پا۔ اپنی مینڈھی لئے گندایا، تیری نار کھلڑی گت دئے رکھا۔ گھر گھر سیاپا دیوے پایا، نہ کوئی سکے دھیر دھرا۔ لکھ چوراسی جون بھوایا، جگ جگ گیرا گیر رکھا۔ جس جن ہر ہر رسنا گایا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہا۔ کلجک اتم دیا کمایا، سوہنگ منتر اک پڑھا۔ جنتر تنتر کوئی نیڑ نہ آیا، جگت بسنتر روپ دئے وٹا۔ ساچی بنتر آپ بنایا، وشن برہما شو سیو لگا۔ گگن گگننتر پار کرایا، گگن منڈل دئے ٹھکرا۔ ساچے مندر دئے بہایا، نرگن جوت کر رشنا۔ سورج چند نہ کوئے چڑھایا، کرے کھیل بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، ساچے تخت بہے سچا شہنشاہ۔ ہر جن ساچے لئے ملایا، اپنے چرن دیوے سچ پناہ۔ دامنگیر دامن لئے پھڑایا، دامن دامن نال بندھا۔ دھر دا ضامن کلجک اتم دیکھن آیا، نہہکنکا ناؤں رکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھپر چھن رہیا سہا۔ چھپر چھن

سوبھاؤنت، سوبھنیک کرائیا۔ ہر سخیاں میلا ہر جوکت، ہر منگل ایکا گائیا۔ چارکٹ رت بسنت، گرسکھ پکھڑیاں آپ مہکائیا۔ ہر سورا گونجے آد آنت، ہرجن تیری مہک ساچارس چکھ چکھ تربت کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مالی بن بن آئیا۔ جگت مالی بن بن مالن، جوت اکالن دیا کمائیا۔ سرتے کھاری چلی بھالن، جنگل جوہ اچاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ گھر گھر وجاؤندی پھرے اپنا تالن، بن گرسکھ سُنن کوئے نہ پائیا۔ ممتکھ جیو کڈھن گالن، چُغلی نندیا مکھ وکھائیا۔ دھن وڈیائی گُرمکھ جو گھال گھالن، گھال گھالی لیکھے پائیا۔ کلج اتنم بن سوانن، ایکا منگ منگن آئیا۔ میں انجانی بال انجانن، لوک مات بن گُرسکھ میری پت نہ کوئے رکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہڈیاں ہو یا بالن، میری جوتی لنبو لائیا۔ میں تیری کراں سدا پرتپالن، پرتپالک روپ وٹائیا۔ تیری سوگندھ میں بھراں کھاری بھل مالن، دُھر دربارے آپ کُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن سچے ایکا مان، محل مندر وکھائے اک مکان، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔

آؤندا جاندا جگت نہ دے، بھلی سرب لوکائیا۔ گُرمکھاں وندائے اپنے حصے، سنگر پورا وند وندائیا۔ ساچی سکھیا جو جن سکھے، سکھی سکھیا وچ رکھائیا۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں لکھے، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی بے لگائے ایہتھے اوتھے، پرگٹ ہو ہو درس وکھائیا۔ بیج ت کا یا چولی پتہ نہ لگے لکھا کیہڑی وٹھے، دن رات بن منکھ جگت وبارا گائے قہصے، اپنا بھو اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بیٹھا مکھ چھپائیا۔ جگت دے نہ ہر نرکارا، روپ رنگ نہ کوئے جنائیا۔ گُرمکھاں کرے سچ پیارا، آپا دھر اپنی خاک خاکی ملائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ رکھیا گارا، تتوت نہ کوئے وڈیائیا۔ جگت وینہدیاں سڑ گیا وچ سنسارا، اگنی بھیٹ اپنا آپ کرائیا۔ اپنا روپ دھر نرکارا، نرگن اچرج کھیل رچائیا۔ کریا قول پورا کرے آپ اپنی وارا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ گو بند کیتا اک پیارا، پیارا پیارا وچھڑ نہ جائیا۔ پھیر بولیا اپنا سچ جیکارا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ناؤں رکھائیا۔ اندر وڑ ہو یا ظاہر، آپ اپنی کل دھرائیا۔ لوک مات بنایا سچھنڈ دوارا، ساچے تخت سوبھا پائیا۔ کریا کم

جگت و ہار، بن ترکھان ساچا سو تر مات لگائی۔ گوار جٹ ہتھ پھڑایا کھاڑا، تکھی دھار آپ رکھائی۔ چیر چیر کیا دو پھاڑا، ادھ وچکارا اپنا آپ چھپائی۔ ناری اندر لگیا ساچا لاڑا، ساچی پریت اک دکھائی۔ آوے جاوے دن دہاڑا، آوند ا جاندا نظر کسے نہ آئی۔ گرسکھ اچی کوک کرے پکارا، سچ جیکارا ایکا وارا لائی۔ مہالی اترے اوتارا، سنمکھ اپنا درس دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائی۔ کریا قول کرنا پورا، اپنا تن تجایا۔ پرگٹ ہوئے حاضر حضورا، بیڑا بٹھ دکھایا۔ گرسکھ پکڑے نیڑے دورا، پورب جنم ویکھ دکھایا۔ سو سنگر صاحب سچا پورا، جو وچھڑے لئے ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرگن سرگن سرگن اپنا رنگ دکھایا۔ گرسکھ اک کرنا چرن دھیان، کرم کانڈ رہن نہ پائی۔ ناتا تئے پنج شیطان، مایا متانہ ہوئے ہلکائی۔ منگن جانا نہ کسے ڈکان، دوسرہٹ نہ کوئے دکھائی۔ پوجا کرے نہ مڑھی مسان، دیوی دیونہ کوئے رکھائی۔ برہما وشن شو نہ کرن گیان، ایکا اکھر رہیا سنائی۔ تیرے دوار سیوا کرے پون پانی بن مسان، زمین اسمان تیری دھوڑ خاک رمانی۔ تیرا سوہلا میرا گان، رسنا جہوا ایکا رس دکھائی۔ تیرا مندر میرا مکان، تیرا کوڑا ہونجھ دکھائی۔ تیرے لگرم اپنی جھولی پائے آن، ایکا وار کرے صفائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے ساچا ور، چرن دھیان اک سمجھائی۔ چرن دھیان رکھنی آس، جگت آسا سرب مٹائی۔ جنم جنم دی میٹے پیاس، امرت آتم رس چکھائی۔ گرسکھ تیرے اندر کرے واس، گرسکھ لبھن کتے نہ جائیا۔ تیری کایا جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ جو دسے پرہاس، ساچی رت دے سہائی۔ تیرا کٹے جم کا پھاس، جم کا دوت نیڑ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیا کمائی۔

من پنکھی کی مارے اڈار، دہ دس اٹھ اٹھ مول نہ دھائی۔ ڈنڈا گھڑیا بن ترکھان، پچھے جٹ ہتھ پھڑائی۔ مارن لگانہ پچھے وار، آندھ گوانڈھ رہیا ڈرائیا۔ پنج تت لگے روون زارو زار، ساڈی واری نیڑے آئی۔ پتہ نہیں کس طرح کرے خوار، نہ کسے دی منے نہ کوئی سنے، اپنا بل آپ رکھائی۔ ہائے ہائے کرے پکار، میں بھلا وچ سنسار، توں بخش بخشہار، میں تیرے گرسکھاں دی چرن دھوڑ چھار، خاکی خاک مستک ٹکا لائی۔ لکھ چوڑاسی اندر

وڑ کر دارہیا ہنکار، سادھاں سنتاں ماردا رہیا مار، اپنی واسنا وچ پھسائیا۔ میرا روپ نراکار، تیری جوت میرا شنگار، تیری انس میں اکھوایا۔ تیرا بنس گرسکھ ساچا پرور، میں اک اکلّا منّ کے بیٹھا بار، میری پیش کوئی نہ جائیا۔ توں بخش ہر بخشہار، ڈھیہہ ڈھیہہ منگے منگ بھگھار، نیوں نیوں چرن کول کرے نمسکار، من منوآ سیس جھکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن اپنے در کرے پروان، من مت بدھ رہن دیوے نہ کوئے چترائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ سنت رام دے گھر پنڈ بانیاں جموں ☆

جگ جگ راہ تگے دھرت، دھرنی اپنے نین اٹھائیا۔ کون ویلا پاربرہم پر بھ آئے پرت، میرے اُپر چرن اُٹائیا۔ میرا میٹے سوگ ہرکھ، چنتا ڈکھ دے گوائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے پرکھ، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، گنگن گنگنتر کھوج کھوجائیا۔ غریب نمائیاں اُتے کرے ترس، سر اپنا ہتھ اُٹائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، میرا اگن تت گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہوئے آن سہائیا۔ جگ جگ دھرنی تگے راہ، نیتز نین نین اٹھائیا۔ کون سو ویلا کرپا کرے بے پرواہ، لوک مات لئے انگڑائیا۔ میرا درد ڈکھ دے مٹا، ڈکھیاں جیواں ہوئے سہائیا۔ ساچا سکھ دے اُچھا، اپنا چرن کول اُٹائیا۔ اُجل کھ دے کرا، کالکھ اُٹا لہے کھ گئی شاہیا۔ سفل کھ میری لئے کرا، ہر جن ساچے لئے اُٹائیا۔ امرت جام دے پیا، میری ترشنا رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ دھرنی دھول کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، جگ جگ تیرا راہ تکایا۔ میں تکاں وارو وار، آد جگاد و سر نہ جایا۔ تیرے چرناں سچ پیار، تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھایا۔ گل پلا رہی ڈار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ کر کرپا آپ کرتار، تڈھ بن اور نہ کوئے تریا۔ میں ڈونگھی بھوری ڈبی غار، چاروں گنٹ کھجک چکڑ نظری آیا۔ کوئے نہ دردی درد ونڈے وچ سنسار، لکھ چوڑاسی جیو جنت بیٹھے کھ بھوایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، ہر جن ساچے لئے اُبھار، میرا ڈکھڑا دے مٹایا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، کرپا کری آپ نرکار، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ سنت سہیلے کرتیار، جگاں جگاں دے میلے وچھڑے یار، آپ اپنا بندھن پایا۔ ایکا دیوے نام آدھار، کایا مندر

ست جیکار، ساچا ڈھولا اک سنایا۔ آتم پر ماتم کر پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہو لا کرے دھرنی بھار، دھرت دھول تیری سُن پکار، ہر ساچا دیا کمائیا۔ زرگن زرگن لے اوتار، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سرگن مِتا ہو تیار، ٹھانڈا سیتا کھیل کھلایا۔ اک اتینا بخشنہار، بخشش بخشے ساچا ماہیا۔ لکھ چوڑاسی کر وچار، ہرجن ساچے لئے ملائی۔ لیکھا جانے دُھر دربار، لوآں پُریاں کھوج کھوجائی۔ وشن برہما شو گائُن اپنی وار، کروڑ تینتیس سُرپت راجا اند رہیا صلاحیا۔ گن گندھرب بے جیکار، کمر جچھپ ناچ نچائی۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکار، رُو سس سِیس جُھکائی۔ برکھا لائُن گر اوتار، چار جگ دا رنگ دکھائی۔ بھگتن پھڑ پھڑ پھولنہار، در در آن سِیس جُھکائی۔ ستن سنگ امرت ٹھنڈا ٹھار، اک پیالہ رہے دکھائی۔ گرگھاں ملے سانجھیا، ورن گوت نہ کوئے بنایا۔ گر سکھ ساچے لئے اُبھار، دے مت آپ سمجھائی۔ دھرنی تیرا دھول ادھار، دھول کرے گُڑمائی۔ چرن چُھہائے ایکا وار، اک اِکلا سچا ماہیا۔ چچھر چھن سوہے بنک دوار، بنک دوا ری دے وڈیائی۔ ہر بھگتاں کرے سدا پیار، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے اُبھار، مانک موتی آپ اُٹھائی۔ واسنا کھوٹی کرے خوار، کوڑی کریا دے گوائیا۔ ایکا برہم دے وچار، پار برہم سچّی سرنائیا۔ ہرجن میلا ہر ہر وچ سنسار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان مان وڈیائی۔ دھرنی تیرا ساچا مان، ہر چرن کول چُھہایا۔ آد جگاد میلا سری بھگوان، زرگن سرگن سنگ نبھایا۔ تیرے اُپر جُھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اُٹھایا۔ لکھ چوڑاسی جیو میٹے بے ایمان، ناتا شیطان دے تڑایا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ تیری بیننتی کر پروان، باؤن اپنا کھیل کھلایا۔ سچ سوگندھی ہر مہربان، گر سکھ آتما واسنا دے بھرایا۔ بندی خانہ توڑے بندی وچ جہان، بندھن کوئے رہن نہ پایا۔ ساچا چھندن گاؤنا ایکا گان، سوہنگ شبد نام دکھایا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، نانا اپنا رُوپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن چتر سُبجان، ہر پُرکھ نرنجن چتر بُجج آپ اکھوایا۔ ایکنکارا بلی بلوان، آد نرنجن جوت نور سوایا۔ سری بھگوان کھیلے کھیل مہان، ابناشی کرتا بھیو کسے نہ پایا۔ پار برہم پر بھ نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ آد شکت کر پردھان، ساچے مندر دے وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، ست ستوادی آسن لایا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، شاہ سلطان اپنا کھیل کھلایا۔ حکمی حکم دُھر فرمان، دُھر

فرمانا آپ سنایا۔ شبدی شبد کر پروان، سُت ڈلارا ایکا جایا۔ ماتا پتا بن مہربان، دائی دایا آپ ہو جایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، انس بنس سر بنس اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے دان، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا ساچی دست اموک ایکا گوک آپ بھرایا۔ شبد جنائے ہر انبولت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ ناد انادی ست بھنڈارا کھولت، سنساری اپنا کرم کمایا۔ آد جگاد رہے اڈولت، اڈول اڈل اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچایا۔ ساچی رچنا ہر ہر رچ، لکھ چوڑاسی کھیل رچایا۔ نرگن اندر وڑیا سچ، رُپ انُپ آپ دھرایا۔ کایا ماٹی بھاگ لگائے کچ، کنچن اپنا گڑھ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی کارن کر، جل جل اپنا رُپ وٹایا۔ جل بنب ہر کھیل نیارا، اپنی دیا آپ کمایا۔ آپے دھرنی کرپسار، دھول رُپ وٹایا۔ آپے دھول چکے بھارا، ترے ترے لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیرا بنائے مات گھر، لکھ چوڑاسی اُپر دھر، تیرا بنک سہایا۔ لکھ چوڑاسی تیرے اندر، ہر ہر آپ اُکائیندا۔ نو کھنڈ بنے تیرا مندر، نو دوارے ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ہر جن کندر، بھگتن بھو ابھیدا آپ چھپائیندا۔ آپے کرے اتم کھنڈر، اپنا کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، لکھ چوڑاسی اندر دھر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیوے دات، نو نو ونڈ آپ ونڈایا۔ تیرا میلا کملاپات، پاربرہم سچی سرناہیا۔ جگا جگنتر بچھے وات، بھل کدے نہ جائیا۔ تیری پٹی اک جماعت، ایکا اکھڑ دے سمجھایا۔ بن چرن کول ہور نہ مارنی کتے جھات، نیتزین کسے پاسے نہ اٹھایا۔ تیرا بنے کنت سہاگ، اپنی سچ برات بنایا۔ تیری سہنجنی ہوئے رات، بھنڑی رین میل ملایا۔ تیرا سنگن منائے اپنی گاتھ، ناؤں نر نکارا آپ جنایا۔ تیرا مستک اُکا بندی لائے ماتھ، جوت للاٹ آپ دھرائیا۔ تیرا دکھائے ایکا ساتھ، سگلا سنگ دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دیوے دھول وڈیایا۔ دھرنی دیوے اک دھرواس، ایکا تھم سنایا۔ تیرے اندر لکھ چوڑاسی کر پرکاش، اپنا کھیل کھلایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پاوے راس، سندھ ساگر ویکھ وکھایا۔ تیرے اُپر رکھے اک آکاش، اپنا پردہ آپ رکھایا۔ اُپر وسے شاہو شاباش، دس کسے نہ آیا۔ وشن برہما شو کر داس، اپنا گن دے جنایا۔ سچکھنڈ دوارا

اک پرکاش، پاربرہم پر بھ آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حکم جنایا۔ دُھر فرمانا سچ سندیش، ہر ساچا سچ سناٹیا۔ تیرے اندر اندج جیرج اُتبیج سیتیج کرے پرویش، چارے کھانی آپ اپائیا۔ تیرے اُپر دیوے سچ سندیش، پرا بسنتی مدہم بیکھری بانی آپے گائیا۔ تیرے اُپر کرے ویس، ویس انیک رُپ وٹائیا۔ تیرے اُپر تخت نواسی بن بن بہے نر زریش، تخت تاج آپ سہائیا۔ تیرے در پھرے کر کر بھیکھ، در درویشا رُپ وٹائیا۔ تیرے مندر لکھ چوراسی لُکھا ویکھ، لُک لُک اپنا کھ چھپائیا۔ تیرے مندر آپے وسے ویکھنہارا دہ دس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا گن دے جنائیا۔ سُنیا گن ہر بھگونت، دھرنی دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ تُوں صاحب سچا کنت، میں او گن بھری تیری نار۔ میری چولی چاڑھ رنگ بسنت، دُرمت میل دے اُتار۔ میری توڑ ہوئے ہنگت، نون سوا کھر کر وچار۔ میں اپنی گودی رکھاں چو جنت، چکاں سب دا بھار۔ تیری کردی رھواں منت، نیتز نین نین اُٹھال۔ کر کرپا بھیجیں اپنے سنت، میرے نال کرن پیار۔ میرا لیکھا رکھیں اپنے ہتھ آنت، دوسر ہتھ نہ دسیں وکھال۔ میں مہما گاواں تیری اگنت، تُوں داتا بے مثال۔ میٹوں سناؤنا اک چھنت، میرا توڑے سدا جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئی دین دین دیاں۔ دین دیاں کرپاندھ، کر کرپا ٹھا کر میریا۔ میرا کارج کرنا سدھ، میں وساں ٹدھ بن گھپ اندھیریا۔ اپنے ملن دی آپ بناؤنی بدھ، تیرا پینڈا میں نہ جانا دُور نیڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا کر مہریا۔ مہربان ہر دیا کما، اپنی بو جھ بھجھائیا۔ تیرے سر ہتھ دے لکا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ تیری لُجیا رکھے شرم حیا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ چو جنت بھلے مارگ دے پا، جو تیری پت رہے گوائیا۔ دُشٹ دُراچار دے کھپا، دیوے دند سچا شہنشاہیا۔ تیرا رند پیا دے کٹا، کنت سہاگی میل ملائیا۔ جگ جگ تیرا جنیپا دیوے پا، ہر جن ساچے تیری گود وکھائیا۔ تیرا سچ رُپ دے وٹا، کرے سیوا بے پرواہیا۔ تیرا پکھ کرے خدا، خالق ویکھے تھاؤں تھانیا۔ آد جگاد نہ ہوئے جدا، سکھا سہیلا سنگ نبھائیا۔ چرناں اُپر ہونا تُوں اک فدا، فطرت تیری اک وکھائیا۔ چرن کول تیرے اُپر دے لکا، تیرا جنم اجنم لئے بدلایا۔ قدم قدم ویکھے تیرا تھاں، جس گھر گھرکھ ساچے لئے پرگٹائیا۔ گھرکھاں بنے تُوں ساچی ماں، اپنی گود امرت ساچا سپر پیاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر دیوے ور، تیرا لیکھا دے مکائیا۔ جگ

جگ لیکھ لکھاؤندا آیا، نرگن سرگن جامہ دھار۔ دُشٹ ہنکاری کھپاؤندا آیا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ راون گڑھ تڑاؤندا آیا، راما رُوپ ہو اُجیار۔ کنس ہنکاری کھپاؤندا آیا، کاہنا کرشنا میت مُرار۔ دیناں درد ونداؤندا آیا، نانک گوبند کھیل سچّی سرکار۔ کلجگ اَنتم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کلجگ اَنتم کھیل کھلاؤنا، خالق خلق ہر ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی تیرا ہولا بھار کراؤنا، دھرتی دیوے مان وڈیائیا۔ دھرت اپنا چرن کُکاؤنا، پُرکھ ابناشی رُوپ وٹائیا۔ پہلاں گرسکھ مات جگاؤنا، اپنے آون دی بدھ دے سمجھائیا۔ جس دوارے گرسکھ وساؤنا، تِس دوارے پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی نظر نہ آؤنا، اچرج کھیل بناؤنا۔ ہر جن ہر ہر میل ملاؤنا، میل ملاواں سچ سُبھائیا۔ دھرتی تیرے رنگ تیرا رُوپ رنگاؤنا، تیری دُرمت دے گوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ایکا چھند سناؤنا، سوہنگ شبد ڈھولا گائیا۔ پچھلا پیڈا پندھ مُکاؤنا، اگے مارگ دیوے لائیا۔ ساچا سُکھ اک وکھاؤنا، ڈکھ درد دے گوائیا۔ سَتجگ ساچا مان رکھاؤنا، اوگن میٹے سرب لوکائیا۔ ہر جن ساچے میل ملاؤنا، بھگت بھگونت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تیری گود آپ بہاؤنا، ساچی گود دے سُبھائیا۔ سوہنگ شبد سب نے گاؤنا، پاربرہم برہم ویکھے چائیں چانیا۔ چار کُنٹ ہر ہر نظری آؤنا، دوسرا شٹ نہ کوئے دھرائیا۔ پنکھ پنکھیر و پنچھی اڈ اڈ سیس جُھکاؤنا، مچھ کچھ رہن سرنائیا۔ دہ دشا لکھ چوراسی جیو جنت راہ تکاؤنا، کون سو ویلا ملے ساچا ماہیا۔ پاربرہم پت پر میشور نہکرمی ساچا کرم کماؤنا، ایکا وار سب دا پردہ دے اُٹھائیا۔ جس پیکھے تِس نظری آؤنا، نظری نظر نہال آپ کرائیا۔ دھرتی تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، دھول تیری مان وڈیائیا۔ دھول تیرا مول چکاؤنا، عمل گن عمل ویکھے بے پرواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان سب نے گاؤنا، برہمنڈ کھنڈ پُری لوء گگن پاتال عرش فرش زمیں اسمان وے اک ودھائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انتت رام دے گھر پنڈ بانیاں جموں ☆

جس لیکھا تِس پائے سار، من فسا پور کرائیندا۔ جس سنسا تِس دے نوار، جو جن آس رکھائیندا۔ کر کرپا جن لائے پار، کرپا پندھ دیا کمائیندا۔
 آتم آنتر دے وچار، آتم برہم بُجھائیندا۔ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، جوٹھ جھوٹھ موہ چکائیندا۔ ہر جن ہر ہر اک پیار، سچ پریتی اک دکھائیندا۔ جگا جگنتر ساچی
 کار، گردیو اشٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انرنگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ انرنگ ہر پرکھ بدھاتا، بھو بھو نہ
 کوئے جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ جن بھگتاں میلے اپنا ناتا، روپ انوپ دھرائیا۔ سچ جنائے ساچی گاتھا، گھٹ مندر کرے
 پڑھائیا۔ ہوئے سہائی رگھپت رگھناتھا، رگھنس وڈی وڈیائیا۔ میل ملاواں راما پوت سپوتا دسراتھا، دھسر راون من ہنکار رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس لیکھا دے دکھائیا۔ جس لیکھا تِس میلیا، کر کرپا گن ندھان۔ ایکا در دکھائے گرو گرو چیلیا، گر چیلاروپ سری
 بھگوان۔ پار برہم ابناشی کرتا نرگن سرگن سجن سہیلیا، جیا آتم دیوے جیا دان۔ رائے دھرم دی کٹے جیلیا، چتر گپت لیکھا منگے نہ آن۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر لئے پچھان۔ جس لیکھا تِس کیا پندھ، لکھ چوراسی پندھ نہ کوئے رکھائیا۔ ہر جن تجیا مدراماس گند، مدھر نین
 درس دکھائیا۔ آتم اُچجائے پرمانند، نج آتم کرے رسائیا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ گپت سنائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھر کرے
 پڑھائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ مات لوک رہن نہ پائیا۔ کرے پرکاش اندھیرے اندھ، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ جگت وارا کرے کھنڈ کھنڈ،
 جس جن اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، لیکھا لیکھ دے مُکائیا۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشند، ہر جن ہر ہر لئے بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر گنی تت ہوئے سہائیا۔ جس لیکھا تِس پایا مان، ہر سجن میل ملایا۔ شبد اگئی سنیا فرمان، ست ست آپ سنایا۔ تیر
 انیلا وچا بان، گر شبدی بان چلایا۔ ستھ لتھے پنچ شیطان، ہنسا روپ نہ کوئے وٹایا۔ امرت سوما بھٹے وچ کایا مکان، نہجھر جھرنائے جھرایا۔ ست سنتو کھ
 دیوے پین کھان، دھیرج دھیر اک دھرایا۔ ہر کھ سوگ مٹے جہان، جس جن سنگر پورا گایا۔ اتم موکھ مُت چرن چھے آن، ہر جن تیرے در سپس

جھکایا۔ تیرا ناتا جڑیا اک بھگوان، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکایا۔ انتم ویلے میلے آن، شبد ببانے لئے چڑھایا۔ سچکھنڈ وسائے سچ مکان، تھر گھر آسن اک رکھایا۔ آون جاون چکے کان، مات گربھ دس دس ماس نہ پھیر تپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس لیکھتس آپ چکایا۔

بن مرن جنم بدلایے، گر سنگر ہتھ وڈیایا۔ بچھلا لیکھا دے مکائے، اگلا لیکھا آپ بنایا۔ اپنی ہتھتھیں قلم پھرائے نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ نہکرمی سچ کرم کمائے، کرم کانڈ دے کھپایا۔ ورن برن اک رکھائے، برہم پاربرہم سرنایا۔ ساچا جنم پھر دوائے، جس جن اپنی بوجھ نبھایا۔ سرتی شبدی لئے ملائے، شبد سرت ہوئے کڑمایا۔ اکال مورت نظری آئے، نرگن اپنا درس دکھایا۔ ناد تورت اک وجائے، راگی راگ آپ سنایا۔ پورب منسا دے چکائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ مانس جنم دے بدلا، جس جن اپنی دیا کمائیدا۔ ہر دے اندر ہر وساء جوٹھا جھوٹھا موہ چکائیدا۔ ساچے مارگ دیوے لا، ستوگن اک سمجھائیدا۔ کلجگ اگنی تت دے مٹا، ساچا ست اک رکھائیدا۔ برہم مت جھولی پا، من مت گوائیدا۔ ایکا گھر دے دکھا، تھر دربارا آپ سہائیدا۔ ہر جن ہر ہر لئے ملا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم وچ مٹائیدا۔ جنم میٹیا ڈکھ، بھانڈا بھرم بھو بھنایا۔ گھر اچے ساچا سکھ، گر سنگر سجن پایا۔ مات گربھ نہ ہووے اٹا رُکھ، آون جاون رہے نہ رایا۔ سسپھل ہوئے جننی گکھ، جس جن ہر ہر انگ لگایا۔ مانس دیہی لیکھے لائے منکھ، من منکا دے بھوایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سر سروور اک نہایا۔ آون جاون جائے چھٹ، جم کا بھو چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس مانس لئے ترایا۔ مانس پایا ہر، ہر میلا میل ملائیا۔ گھر وچ دیکھے اپنا گھر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ نہ بھو چکائے جھوٹھا ڈر، بھے اپنا اک سمجھایا۔ گرگھ جیوت جائے مر، ناتا جگت موہ تڑایا۔ ہر چرن سرنائی جائے پڑ، جنم جنم لئے بدلایا۔ ہر سنگت بہے ایکا وار رل، کاگ ہنس روپ ہو جائیا۔ سچ سنگھاسن لئے مل، آسن پُرکھ ابناشن سو بھاپایا۔ دپیک جوت جائے جل، اگیان اندھیر

مٹائیا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھل، پیچ تت وکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُئی دوی میٹے سل، ایکا رنگ رنگائیا۔ مٹے سل چکے بندھن، پایا ہر نرکارا۔ اُتجے گھر پرماندن، سوہے بنک دوارا۔ آتم مہکائے وانگ چندن، سچ سوگندھی وچ سنسارا۔ صاحب دِیال سدا بخشدن، ہر بخشش کرے بخشنہارا۔ پہلا جنم کرے کھنڈن، دُجا جنم گُرو دوارا۔ گُرمات گُرپت گُر سدا سدا توڑے پھندن، کر کرپا پار اُتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم ہر جن آپ سوارا۔ سچ سلطان سچی سرکار، ست پُرکھ نرنجن آپ بنائندا۔ ساچے تخت بیٹھ نرکار، ساچا عدل آپ کمائندا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیار، لکھ چوراسی مول چُکائندا۔ کُجگ انتم کھیل اپار، نرگن اپنا آپ کرائندا۔ تخت نواسی بن سِکدار، لوک مات پھیرا پائندا۔ چار جگ دی ویکھے کار، گُر اوتار جومات گھلائندا۔ بھل نہ جائے اُبھل سرجنہار، اپنا لیکھا آپ گھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائندا۔ ساچا بھیو جنایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ سچکھنڈ نواسی حکم سنایا، دُھر فرمانا آپ اُپا۔ اپنا مارگ آپے لایا، آپے دئے صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل کھلا۔ نرگن چلایا اپنا مشن، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ حکم نال بنائے راما کرشن، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے برہما مہیش وشن، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لاک جنائیا۔ ساچا لاک سِری بھگوان، ایکا ایک بنایا۔ لکھ چوراسی میرا ناں، ناؤں نرکارا آپ سنایا۔ پُریاں لوآں ہوئے سہا، جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے تھال تھال، گگن گگننتر پھول بھلایا۔ آد جُگاد کرے سچ نیاں، ساچے تخت آپ سہایا۔ ٹھگ چور کوئی چھڈے نہ، جو بیٹھے مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لگایا۔ ساچا مارگ ہر عدالت، ہر وڈا آپ کرائیا۔ جُگ جُگ کرے سچ وکالت، بھگوان بھگتی رُپ تراپا۔ ایکا نام دئے ضمانت، ضمینی ہو نہ کوئے لکھائیا۔ نرگن سرگن کرے سفارش، دُوسر منگے نہ کوئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ وکھائے دھرم راج، لوک مات وجے ودھائیا۔ نرگن رنج رنج اپنا کاج، لکھ چوراسی کھیل کھلائیا۔ بن ہاکارا گُر اوتارا ماردا رہیا واج، ہر جن سچے لئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا حکم چلائے حکمران، حاکم اپنا ناؤں دھرائندا۔ پھڑ پھڑ میٹے پیچ شیطان، بے ایمان کوئی رہن نہ

پائیندا۔ اک جنائے سچ نظام، امام امامہ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ساچا کھیل کھلائیندا۔ سچ ساچا سچ وہارا، شاہ پاتشاہ آپ کرائیا۔ نرگن نرُویر بن سکدارا، ساچا حکم چلائیا۔ برہما وشن شو کر پنہارا، ساچی سیو سمجھائیا۔ لوک مات کڈھے آپ وگارا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا کھیل کر نیہارا، ایکا رُپ دھرائیندا۔ رام رمیا ہو تیارا، راون گڑھ تڑائیندا۔ جھوٹھا چھڈیا تخت سنسارا، ساچا تخت اپنے اندر آسن لائیندا۔ ایکا پریم کیا پیارا، ہنوت ناؤں دھرائیندا۔ ایکا چرن کول کیا پیارا، کچھمن اپنا مان دوائیندا۔ ایکا پیتا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ایکا بھرت بنائے ونجارا، راج جوگ آپ سمجھائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، جیو جنت رعیت اپنی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ ساچی دھار بنھنہارا ساچا کمیشن آپ بنائیا۔ آپے بنے ساچا شیشن، حج ہو نہ کوئے بنائیا۔ رُپ وکھائے کاہنا کرشن، دوئے دوئے لیکھا آپ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رُپ دھرائیا۔ جگ جگ رُپ اولٹا، ہر ساچا سچ دھرائیندا۔ کرے کھیل اک انملٹا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ شبہی جوتی پونی آپے رٹا، پانی پون آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس اپارا، سو پرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ لوک مات بنائے سچکنڈ دوارا، نرگن اپنی جوت جگائیا۔ حکمی حکم کرے درتارا، سچ سندیشہ اک سنائیا۔ وشن برہما شو لیائے چرن دوارا، در دربان لئے بہائیا۔ چترگپت اٹھائے لکھارا، لکھ چوراسی لکھیا نال لیائیا۔ رائے دھرم وکھائے اپنی دھارا، جو رکھیا لا بنائیا۔ جم جمدوت آسن وارو وارا، اپنا جنوڑا ہتھ اٹھائیا۔ پرکھ ابناشی ایکا دتے دھام نیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا شہنشاہیا۔ ساچا حکم ہر فرمان، اپنا آپ سنائیندا۔ کٹھے ہونا سچ مکان، سچ مکان اک بنائیندا۔ سمبل نگری ست نشان، پرکھ ابناشی ڈیرہ لائیندا۔ سیوا کرے گوہند جوان، گوہند اپنا بل رکھائیندا۔ راما کرشن ہوئے پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ چار جگ دا ویکھے نشان، نشانہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل ملائے گوپی کاہن، پیتا رام وچھڑ نہ جائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سچے در دربان، در درویش آپ سدائیندا۔ محمد پکڑے چار یاری کرے پروان، یار یاری سنگ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت آپ سہائیندا۔

سچ عدالت بنائے سو بھاؤنت، سچکھنڈ نو اس وٹی ودھائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، کلجگ انتم بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے جیو جنت، بھل کوئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیا۔ اپنا حکم جنائے ہر ہر، کلجگ انتم واری آئیآ۔ جگت وکاری آپے پھڑ پھڑ، ایکا بھو رکھائیا۔ جگ جگ گراوتار منمگھ مُکاؤندے رہے لڑ لڑ، تیر کمان تلوار ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ انتم شاہ پاتشاہ ساچے تخت بیٹھا چڑھ، ایکا حکم دئے سنائیا۔ حکمے آگے کوئے نہ سکے اڑ، گراوتار سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا دئے سمجھائیا۔ دھر فرمانا سنائے سچ نشان، ہر ساچا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، بھو ابھیدا آپ گھلائیا۔ دیکھ وکھائے آد شکت بھگوان، زرگن نور نور رُشنائیا۔ ا شنبھج ویکھے مار دھیان، سنگھ شیر شیر وڈی وڈیائیا۔ چار جگ جو دسدا آیا کہان، اپنا ناؤں مات پرگٹائیا۔ انتم کرے پُن چھان، لیکھا لیکھا لئے گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، پہلا مقدمہ دیوانی لئے چلائیا۔ جگت مقدمہ چلے دیوانی، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ راج راجاناں آئی ہانی، ساچا پاتشاہ نہ کوئے اکھوائیندا۔ مایادھاری پہلوں دین قُربانی، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ اچے مندر میٹے نشانی، کُلّی کھھاں آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے جوانی، جو بن مات نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ در بدھے دیوے ٹھنڈا کوئے نہ پانی، ہتھ سپر نہ کوئے پھڑائیندا۔ جو جھوٹھی رسنا پڑھدے رہے بانی، انتم بان نرالا لائیندا۔ کسے سچ نہ ملے راجے رانی، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ کوئی دلیل نہ دیوے جگت و دیوانی، جگت و دیا نہ کوئے رکھائیندا۔ بن وچولانہ مارے بھانی، دوسرا نگ نہ کوئے لگائیندا۔ لیکھا ویکھا چار کھانی، دھرم رائے نال رلائیندا۔ پتر گپت سب دا ہو یا جان جانی، اک اک لیکھا آپ سنائیندا۔ کلجگ جیواں ناتا بدھ مات پت بھین بھائی نانانی، زرگن نام نہ کوئے دھرائیندا۔ مایا رانی گھر گھر ہوئی پردھانی، مایا متا موہ ناچ نچائیندا۔ تیرا دینا نہ سکے کوئے پچھانی، مقروض قرض نہ کوئے لائیندا۔ کلجگ انتم دیکھے آپ سِری بھگوانی، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دیوانی دعویٰ ہونا دائر، ہاڑ ستاراں ہر سمجھائیا۔ بچیا رہے نہ کوئی نگر کھیڑ اپنڈ شہر، شاہ پاتشاہ دیکھے تھاؤں تھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی چلے ایکا مہر، ایکا حکم دئے سنائیا۔ گُلیا رہے نہ کوئی امیر تمیر، ٹھکران ساچا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مقدم اپنے در بلائیا۔ جگت مقدم آئن در، ہر

ساچا سچ بلائیندا۔ لکھی ڈاڑی جو گھر گھر، اپنا حساب دکھائیندا۔ اپنی کیتی لین بھر، تیرا انصاف موہ بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت آپ لگائیندا۔ سچ عدالت کرے سلطانا، مجسٹریٹ آپ اکھوائیا۔ ایک وار دیوے دھر فرمانا، اپنی ہتھیں بھرائے ہر طلبانہ، طلب سارے لئے کرائیا۔ دس بیس تیس نہ کرے کسے جُرمنا، جُرم اپنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ کوئی سفارش آئے چل مکانا، در دوارا نظر کسے نہ آئیا۔ گر اوتاراں اپنے در آپے سدے آگے کڈھ دکھائے پروانہ، ساچا ناؤں کسے کوئے نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی گاؤندی رہی گانا، جگت تال روپ وٹائیا۔ کسے ملیا نہ سری بھگوانا، جو آنت لئے بھٹھائیا۔ کھجک جیو بدھا دو جہاناں، دوئے دوئے لیکھا رہیا مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت رہیا کرائیا۔ ساچی عدالت کرے ہمیش، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھجک انتم فوجداری چلیا کیس، نو کھنڈ پر تھی پی لڑائیا۔ ثالث بنے گر دشمنیش، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ مجرم بنائے مسائق ملا شیخ، پیر دستگیر نال رلائییا۔ اللہ رانی رہے ویکھ، مسجد اندر بیٹھی کھ چھپائیا۔ چار یار بنن درویش، ایکا حکم سنائیا۔ ہاڑ ستاراں پھڑ کے کرنی پیش، پُرکھ ابناشی ایک پیش رہیا دکھائیا۔ ادھی رات ہاڑ ستارا چل کے آئے زِگن نانک موڈھے دھر کے کھونڈی کھیس، روپ انوپ وٹائیا۔ اللہ رانی تیری عدالت میں لئی ویکھ، اپنی ہتھیں چلی چلائییا۔ غریب نمائیاں ہتھاں پیراں پائے چھیک، تیریاں شیخاں دتی سزائیا۔ بال انجانے جھوبے کھیت، اپنا آپ گئے کٹائیا۔ چھوٹے بالے نیاں بیٹھاں ویکھ، تیری رتی رت ترس نہ آئیا۔ توں بن دُہاگن گرکھاں کھا کھا بھریا اپنا پیٹ، ہرجن ساچے چر خڑیاں اتے بھوائیا۔ کسے پوائی سیس تتی ریت، کسے دیگاں وچ ابلاییا۔ تیرے چار یار تیرا کھیل رہے ویکھ، نال محمد دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سچ عدالت اپنی آپ رکھائیا۔ سچ عدالت کرے نچ، ساچی ججی گرسکھ تیرے اندر بنائیا۔ تیرا مکہ کعبہ ویکھیا ہندراج، شرع شریعت پھول پھولاییا۔ تیرا پردہ سکے نہ کوئے کج، ہوئی دُہاگن دیوے مات دُہائیا۔ تیرا اُچا جُجرہ جانا بھج، تیری محراب نظر کوئے نہ آئیا۔ ہن ویلا جے کوئی سدنا تے لے سد، صدی چودھویں رہی وہائیا۔ چوداں صدیاں جو دبدی رہی دھرتی وچ ہڈ، تیریاں ہڈیاں دئے سکائیا۔ مانس گھندی رہی دُونگھی کھڈ، اپنا حکم چلائییا۔ اچ باندھی بدھی ہو جائیں اڈ، تیرا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ چار یار تیتوں جائن چھڈ، اپنی ہتھیں بندھن پائیا۔ پیر پیغمبراں

شاہ سلطاناں جو دویت پیائی مد، ایک وار باہر دئے کڈھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ سوہے تخت، تخت سہانا آپ بنایا۔ گوبند جانے ایک وقت، جس ہر ہر آپ بُجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں ہر جن کڈھے ساچے بھگت، بھارت کھنڈ وٹی ودھایا۔ نو تیرا لیکھا چکے بوند رکت، رکت نظر کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم دئے سُنایا۔ ساچا تھم سُنایا دس دشمنیش، ہر شبدی شبد الانیدا۔ کلجگ انتم لکھ چوراسی لیکھا ایک وار کرنا پیش، باقی کوئے رہن نہ پایا۔ پُرکھ ابناشی ایک نیتر لئے پسکھ، ورقہ ورقہ نہ کوئے اُٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھيو ہاڑ ستاراں دئے گھلایا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھنگالی کرتار سنگھ دے گھر جموں ★

۶۲۰

کایا گٹھری کنڈا تھوہر، نظر کسے نہ آئندا۔ رین اندھیری چُھے گھور، ویکھ کوئے نہ پائندا۔ نال رلائے پنج چور، چوری چور سد کمانیدا۔ جیو کُرا لے پائے شور، دُکھ درد نہ کوئے مٹائندا۔ بن سنگر پورے سار نہ پائے کوئی ہور، نسترنام نہ کوئے لگائندا۔ انتم چلے جگت کوہڑ، روگی روگ وچ پھسائندا۔ جس جن سنگر پورا جائے بہڑ، کایا کنڈا ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُنگھی بھوری پھول پھولائندا۔ کلجگ کنڈا تگھی دھار، جیواں جنٹاں رہیا تڑپھائی۔ کدے آر کدے پار، ادھ وچکار نظر کسے نہ آئی۔ منمکھ روون زارو زار، دوس رین چین نہ پایا۔ نہ کوئی کچھے کڈھے باہر، ہتھ کسے نہ آئی۔ چاروں کُٹ پھرن دُکھیار، اٹھسٹھ بیٹھے پھیرا پایا۔ مندر مسجد گردوار کرپکار، اپنا دُکھ رہے سُنایا۔ دُنگھی نسترنام نہ دیوے مار، ظرام دس کوئے نہ آئی۔ ہائے ہائے کرے سرب سنسار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا گٹھری ہنکاری سول اک لگایا۔ ہنکاری سول تکھا لکھ، منمکھاں رہی جلائی۔ اٹھے پہر دھواں رہیا دُکھ، دردی درد نہ کوئے مٹایا۔ چارے کُٹ ویکھن اٹھ اٹھ، کون ہوئے آن سہایا۔ کھانا پینا گیا چھٹ، چنتا سوگ وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کایا

۶۲۰

گٹھری دیکھنہارا، ایکا رنگ سمانندا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، لوک مات ویس وٹانندا۔ بھگتن میلا وچ سنسارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا پھول پھولانندا۔ نام دیوے ایکا سہارا، ساچا بستر تن چُھہانندا۔ کنڈا چُھے نہ وچ سنسارا، جگت دُکھ نہ کوئے دکھانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرانندا۔ کڈھے کنڈا دکھائے کنڈھا، کنڈھی اپنا ڈیرہ لائیا۔ ترے بھون دھنی ونڈائے ونڈا، ترے ترے دیسا ویکھ دکھانیا۔ کھوج کھوجائے برہم برہمنڈا، پاربرہم بے پرواہیا۔ بھيو چُکائے جیرج انڈا، اُتبھج سیتج روپ دھرا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کنڈھا دئے دکھانیا۔ ساچا کنڈھا ہر کنارہ، کنڈھی پتن اپنا لائندا۔ پُرکھ اگمڑا ہو اُجیارا، اگمڑی دھار چلائندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، جیواں جنناں ویکھ دکھانندا۔ ہر جن ورا کر پیارا، آپ اپنا میل ملائندا۔ دیناں انا تھاں دئے سہارا، دینن اپنی دیا کمانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ کنارہ آپ سہانندا۔ سچ کنارہ انتم گھاٹ، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیا۔ کنڈھی بیٹھا کٹے واٹ، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائیا۔ کایا گٹھری ویکھے آن باٹ، دُونگھی بھوری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھانیا۔ کایا گٹھری گنڈھ کھول، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ سولا ستھر دکھائے کول، یارڑا سچا ماہیا۔ اُپر ستارہ اڈول، کنڈا کوئے چُھن نہ پائیا۔ ایکا نام سنائے بول، انبولت شبد الائیا۔ کنڈے سنگ جائے مول، پت ڈالی بھل مہکائیا۔ گرگھ ساچے رکھے اڈول، سر اپنا ہتھ ڈکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کنڈا بھل ایکا گھر، ہر ہر آپ اپانندا۔ بھل توڑے مالن بن، اپنی کھاری آپ ڈکائندا۔ ہار پروئے بھل کہے دھن، ساچے ہٹ آپ وکائندا۔ چھیل چھیل ہر جن پائے گل چڑھے چن، جو بن نور نال ملائندا۔ کنڈا کسے نہ آوے کم، ہتھو ہتھ نہ کوئے تڑانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائندا۔ کنڈا بن منمکھ جیو، سنگر پورا ہتھ نہ لائیا۔ گرگھاں اُتوں رہیا تھیو، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں ویجیا میو، پھل پاکی لئے اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر مہکائیا۔ ساچا بھل ہر جن میت، گھر پنکھڑیاں آپ گھلائیا۔ ہو ہو بھورا گائے گیت، واسنا سو گندھ وچ ملائیا۔ گر سکھ بھل بیٹھا رہے انیت، گھر اپنے سو بھا پائیا۔ گر سنگر نبھاؤن آئے اپنی پریت، کلج کالا بھورا دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بھل لئے مہکائیا۔ کلج کنڈا لگا ٹاہنی،

پت ڈالی کھ چھپایا۔ کوئے نہ ملیا ساچا ہانی، ساچا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ جو بن نہ کوئے جوانی، ساچے در نہ کوئے بہایا۔ کوئی ہتھ نہ لائے راجا رانی، دُور
دُراڈا دئے دُرکایا۔ اُپر چھڑکے نہ کوئی پانی، سیتل دھار نہ کوئے وہایا۔ کلجگ اتم رووے کرے پچھوتانی، نیتز نیئاں نیر وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، منمکھاں دئے آپ سزایا۔ منمکھ کنڈا منمکھ رہیا چُجھ، کلجگ اپنی کھیل کھلانیا۔ اندرے اندر رہیا کُجھ، رو رو حال سنایا۔ میری کوئی نہ
لوے سُدھ، نہ ہوئے کوئے سہایا۔ میری ماری گئی بُدھ، ایکا بُھلیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے پانیا۔ کلجگ کنڈا
ککھی دھار، جیواں جنٹاں رہیا ستانیا۔ راہ کھیڑے جانڈیاں مارے مار، راتی سُنٹیاں دئے جگانیا۔ کوئی نہ سکے سُرَت سنجال، من مت بیٹھی پردہ پانیا۔ پھل
بُھلوڑی نہ دسے ڈال، کنڈا خار سیس اُٹھانیا۔ کایا گھڑی نہ سکے کوئے سنجال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منمکھاں دئے سزایا۔ گُرکھ
ساچا انمڈا بُھل، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھانیا۔ بن بن مالن پاوے ل، اُل وڈی وڈیانیا۔ ساچے کنڈے تولے تول، تولا بنے سچا شہنشاہیا۔ اپنے ہتھ
رکھائے اڈول، ڈول کدے نہ جانیا۔ سدا سدا سد رکھے کول، آپ اپنا رنگ چڑھانیا۔ واسنا اندر سگندھی جائے موَل، سگندھ واسنا روپ وٹانیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر دھریا ساچا کول، امرت میگھ آپ برسایا۔ امرت میگھ برسے برکھا، میگھ میگھلا کھیل کھلانیا۔ نہ کوئی سوگ
نہ کوئی ہرکھا، چنتا دُکھ نہ کوئے جنانیدا۔ ایکا دیوے درسی درسا، دے درس درد مٹانیدا۔ سنساری میٹے حِرس حِرسا، ہوس ہور نہ کوئے دکھانیدا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا بُھل مہکانیدا۔ ہر جن ساچا بُھل مانک موتی، گھر ساچے آپ لکانیا۔ جگدی رہے نرمل جوتی، جوت نور
رُشانیا۔ ملے میل اک اکلوتی، اک اکلّا ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے انگ لکانیا۔ ہر جن بُھل پھولنہار، اک
اک میل ملایا۔ ہر مندر کرے سچ شنگار، در ساچے بھیٹ چڑھایا۔ واسنا سگندھ آئے ایکا وار، واسنا واسنا وچ سمایا۔ مکے پندھ سرب سنسار، در گھر ساچے
آسن لایا۔ نہ کوئی پت نہ کوئی ڈال، نہ کوئی کنڈا ساتھ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی کھاری آپے پایا۔ سچکھنڈ دوار رکھے سنجال، کایا گھڑی پرے
سُٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لال لعلان وچ رکھایا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گھر دھنگالی جموں ☆

گرسکھ سچا شاہ آسوارا، شبد گھوڑے تنگ کسائیآ۔ چرن رکابے دیوے اپنی دارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی کھیل نیارا، خالق خلق وچ کرائیآ۔ ہرجن پھرے وچ سنسارا، چار گنت بھوئیآ۔ لوآں پریاں بول جیکارا، گھٹ گھٹ رہیا سنائیآ۔ کروڑ تیتیسا دے ہلارا، سرپت راجا اند اٹھائیآ۔ چھوٹا بالا ہو تیارا، در آیا واہو داہیا۔ پُرکھ ابناشی کر شنگارا، ساچے آسو دتا چڑھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سواری اک اکھوئیآ۔ گرسکھ آسوار ہوئے سوار، آسو اپنا آپ دوڑائیآ۔ پون انجانہ پاوے سار، کوہ کروڑی لیکھا لکھ نہ سکے رائیآ۔ صاحب سلطان دے سہار، شاہ پاتشاہ دیا کمائیآ۔ شکر چھپر چھن لئے اٹھال، سویا آنت رہن نہ پائیآ۔ گرسکھ بالا آیا بن جوان، سوربیر ناؤں دھرائیآ۔ نال لیا است رنگ نشان، ست ست پُرکھ زرنجن بنت بنائیآ۔ سرشٹ سبائی دے گیان، ایکا گن سمجھائیآ۔ پرگٹ ہو یا سری بھگوان، گرسکھاں دے وڈیائیآ۔ نو نو چار چکائے کان، اپنی کیتی آپ اٹائیآ۔ اپنا بنائے پھیر ودھان، ساچی بنت آپ بنائیآ۔ سچ سنگھاسن بہہ دیوے فرمان، دھر فرمان آپ سنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے ساچے گھوڑے لئے چڑھائیآ۔ گرسکھ گھوڑے گیا چڑھ، ست پُرکھ زرنجن آپ چڑھایا۔ پُری برہم گیا وڑ، پار برہم پر بھ میل ملایا۔ برہما ویکھے اٹھ اٹھ کھڑ، کون دوارے میرے آیا۔ میں لکھ چوڑاسی گھاٹن رہیا گھڑ، میرا گھاٹن کون بھن دکھایا۔ میں و دیا اپنی گیا پڑھ، وید شاستر روپ دھرایا۔ کون میرا کیتا دیوے ہر، ہار جت کون دے دکھایا۔ میں زربھو ہو کے چکایا وڑ، اپنے گھر آسن لایا۔ میں انبول لیا پھر، پُرکھ ابناشی تیرا بھو کسے نہ پایا۔ تیرا گرسکھ تیرا اکھر آیا پڑھ، میرا اکھر دتا مٹایا۔ میں سرن سرنائی ڈگا وڑ، واہ واہ تیرا شکر منایا۔ میری اپنے گھر لاؤنی جڑ، لکھ چوڑاسی دینی جڑ اکھڑایا۔ میرا نور اپنے اندر لینا دھر، لکھ چوڑاسی نور اگنی تت جلا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے گھوڑے آپ بہایا۔ گرسکھ چڑھ چڑھ گھوڑے چڑھیا چا، واگ اپنے ہتھ اٹھائیآ۔ پُرکھ ابناشی دے صلاح، ساچا راہ دے دکھائیآ۔ اندر شکر پھڑ پھڑ بانہہ، اپنی گود بہائیآ۔ برہے ایکا اکھر دے سنا، آنت آخر کرے پڑھائیآ۔ حکم ملیا دھر درگاہ، ویلا سب دا رہیا چکائیآ۔ سچھنڈ نوآسی لوک مات پرگٹ ہو یا سچا شہنشاہ، دو جہاناں شہنشاہی دے بدلایا۔ اپنے

تھمران اپنے تھم دئے بہا، تھمی تھم آپ سنایا۔ آد جگاد کردا آیا سچ نیاں ہر کا بھو کوئے نہ پایا۔ گرسکھ بہائے ساچے تھان، تھان تھنتر دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنے گھوڑے آپ چڑھایا۔ گرسکھ چڑھیا گھوڑ کس پلانا، شبد پلاک اک لگانیدا۔ مٹاؤندا جائے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملائیدا۔ گاؤندا جائے ایکا گانا، وشنوں بھگوان آپ پڑھائیدا۔ درگاہ ساچی ملیا سچ لکانا، راہ وچ نہ کوئے اٹکانیدا۔ ست سرؤپی سچ بنانا، ساچا گھوڑا رُپ وٹائیدا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، آپ اپنا در سہائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے آسو جس چڑھائیدا۔ آسو گھوڑا ساچا راکی، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ گرسکھاں وکھائے کھول آتم تاکی، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ کسے دس نہ آوے جیو خاکی، دوئے دوئے لوچن درس کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں ساچا راہ رہیا دکھایا۔ ساچا راکی ہر کا ناؤں، ہر جن ساچے آپ چڑھایا۔ پھر پھر ویکھے نگر کھیڑے گراؤں، ٹلے پر بت پھول پھولایا۔ گرسکھ پھڑ پھڑ چڑھائے باہوں، مٹمکھ نیڑ کوئے نہ آئیا۔ آگے پیچھے پھرے سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ کرے پیار جوں بالک ماؤں، پتا پوت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اک رکھایا۔ ساچا گھوڑا چار پوڑ، چار جگاں آپ لگانیدا۔ جگا جگنتر رہیا دوڑ، اپنا پنڈھ آپ مٹکانیدا۔ انتم بھنے ریٹھا کوڑ، کلجک جیو ویکھ دکھائیدا۔ گرسکھ گھر جائے بہر، آپ اپنا سیس جھکائیدا۔ ہر جن اٹھائے اپنی مور، اپنی پیٹھ بھار رکھائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے کر کر غور، کوئی غیر میرے سنگ رہن نہ پائیدا۔ برہمنڈاں کر کے آیا سیر، لوک مات ویکھ دکھائیدا۔ چار کنت ورتے قہر، سا تک ست نہ کوئے کرائیدا۔ کلجک پاپاں وگے ہڑ گہر، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیدا۔ پتا پتر پیویر، بھائی بھائی نہ میل ملائیدا۔ بھین بھراواں دیوے زہر، مایا مٹا کھیل کھلائیدا۔ ناری کنت بھلائے کر کر ہیر پھیر، سچ سچ نہ کوئے جنائیدا۔ کلجک انتم پرگٹ ہو یا سنگھ شیر دلیر، لکھ چورا سی ویکھ دکھائیدا۔ اپنا گھوڑا پھڑ لیا گیا گھیر، گرسکھاں ہتھ پھڑائیدا۔ چڑھنا چھیتی نہ لاؤنی دیر، ویلا گیا ہتھ نہ آئیدا۔ چاروں کنت ہونا ہنیر، راہ کھیڑا نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ آسوار آپ کرائیدا۔ گرسکھ آسوار اٹھ کر کس، کلجک ویلا انتم آئیا۔ سنگر مارگ رہیا دس، ساچا مارگ اک سمجھایا۔ کسے نہ رہنا کسے دے وس، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ گرسکھ گرسکھ گرسکھ

ہسّ ہسّ، باقی رووے سرب لوکائیا۔ ہن کہندے مورکھ مورکھاں نال گئے پھس، مورکھ بنیا بے پرواہیا۔ مورکھاں کولوں دُور دُراڈا گیا نسّ، مورکھ اپنا رُپ چھپائیا۔ جس جن ہردے اندر گیا وس، ساچی صورت دئے دکھائیا۔ اتم پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھاں دیوے آپ شاباش، جو گھوڑیاں اُپر بیٹھے آسن لائیا۔ لیکھا چکے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیا۔ جتھے رکھے اپنا واس، گرگھ رکھے چرن کول سچّی سرنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن بن داسی داس کرے بند خلاص، خلاصہ اپنا نہ کسے سمجھائیا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی میلا رام دے گھر دھنگالی جموں ★

تارا سنگھ دا گھوڑا ہنکے منگے دانہ، شور رہیا مچائیا۔ پہلوں کھاواں راجا رانا، شاہ سلطاناں دیاں کھپائیا۔ پھیر ڈھاواں اُچ مکانا، اُچاٹلا کوئے رہن نہ پائیا۔ پھر مٹاواں جھوٹا گانا، دھیاں بھیناں جو ناچ رہے کرائیا۔ پھر مٹاواں پینا کھانا، مدراماس جو جن رسن رہے لگائیا۔ پھیر ورتا اپنا بھانا، ہونی نار پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، تیرے چلاں محکم رضائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک رکھائیا۔ ساچی سیوا میری رکھ، گرسکھ آسو منگ منگائیندا۔ گرگھ اپنے لوک مات کر پرتکھ، میں گھر گھر ویکھ دکھائیندا۔ میرا آسن رہے نہ سکھ، گرسکھ ساچے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگ منگائیندا۔ ایک منگ منگے گھوڑا، ہر ہر آگے سیس جھکائیا۔ گرسکھ ملے میل میرا جوڑا، لوک مات وجے ودھائیا۔ میں چائیں چائیں آواں دوڑا، تیرا چرن راہ نکائیا۔ ویکھیں در کریں نہ سوڑا، بھل کدے نہ جائیا۔ میں اکھیں ویکھ کے چلیا تیرے سسے اُپر ہوڑا، سسا تیرا قلعہ زرگن سرگن وچ بہائیا۔ ہنگ برہم لگایا پوڑا، پہلا پوڑا دواں لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری آس پور کرائیا۔ سنگر پورا دین دیاں، دیاوان دیا کمائیندا۔ اٹھ جا ویکھ میرے گرسکھ لال، لوک مات راہ دسائیندا۔ جگ جگ بیٹھے بن کنگال، جھوٹا دھن نہ کوئے رکھائیندا۔ میں سوڈا کراں بن دلال، رسید اپنے ہتھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک در سمجھائیندا۔ آسو گھوڑا کرے

نمسکار پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ اپنے پریم مینوں شنکار، دے سچا ایک دان۔ میں جاواں وچ سنسار، گرگھ ویکھاں نوجوان۔ سنگھ تارا رہیا پکار، اٹھے پہر ویکھے مار دھیان۔ میں پھڑکراں آسوار، اپنے اُپر چکا بھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ بخشنا شاہ آسوار۔ ہر گھوڑا نوجوان آگے آئے کھڑ، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ سنگھ تارا بردہ اوستھا ویکھ نہ جائے ڈر، اپنا گھ لئے بھوائیا۔ میں نیوں نیوں نیوں آگے کراں اپنا دھڑ، چرن دھوڑ مستک اُکا لائیا۔ میرا کوئی نہ پھر کے پھر، سیل سنتو کھ اک جنائیا۔ توں کرپا دتا دھر، میں آواں واہو داہیا۔ تیرا پچاواں تیرے گھر، تیرا تیری سیو کمائیا۔ ہوئے سُبھاگ ملے ہر در، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھوڑے اُپر آپ چڑھائیا۔ مارے پوڑ کھوپری لتھے، دُئی دوتی دئے مٹائیا۔ کرے پرکاش جگت رتھے، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ میل ملائے جوں جٹ دھئے، بھولے بھاؤ ہوئے سہائیا۔ سنگر پورا ایک مئے، رُسی رہے سرب لوکائیا۔ بھاگ لگاؤے چھپر جھئے، نام چھپر چھن آپ چُھبائیا۔ بن باڈی دوسر نال کدے نہ مئے، دُوجا گھر نہ کوئے وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے دبائیا۔ پہلا پوڑ مستک اُتے دئے رکھ، اُپر اپنا بھار رکھائیا۔ گھر وچوں گھر کر پر تکھ، گھر اپنا دئے دکھائیا۔ ساچی دست پھڑائے ہتھ، نام امولک بے پرواہیا۔ مہمائنائے اکتھنا اکتھ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ اپنا مارگ جائے دس، بھرم بھلیکھا سرب کڈھائیا۔ ساچا نور کر پرکاش، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ آتم سیجا کر بھوگ بلاس، گرگھ گرگھ ناری کنت رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیا۔ ساچا پوڑ رکھے چوٹی، دیاوان دیا کمائیدا۔ جگت کڈھے واسنا کھوٹی، واہ واہ اپنا رنگ رنگائیدا۔ گرگھ نہ کھائے ماس بوٹی، مدرا پان نہ کوئے پیائیدا۔ کرپا پرگٹائے نرمل جوتی، جوت جوت جگائیدا۔ گرگھ آتم رہے نہ سوتی، سوئی سوانی آپ اُٹھائیدا۔ پھڑکے آیا ایک سوٹی، سوہنگ ڈنڈا ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگھ گھر گھر ویکھ دکھائیدا۔

بالی بُدھ برہم وچار، ہر سرن سچی سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، بال اوستھادے وڈیائیا۔ گھٹ نور ہوئے اُجیار، سوُجھ بوُجھ آپ جنائیا۔ کلجک مایا پوہ نہ سکے وِچ سنسار، جگت دھرونہ کوئے کمائیا۔ ایکا موہ بخشے سنگت پیار، مات پت وکھائے سرب بھین بھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹی بالی گود بھائیا۔ چھوٹی بالی بال انجان، تن من چاؤ گھنیرا۔ گھر لے میرا سری بھگوان، در آئے پائے پھیرا۔ میرا مائس جنم کرے پروان، چکے جم کا جھیرا۔ برہم دیوے جیا دان، پاربرہم کر کر اپنی مہرا۔ چرن دھوڑی کرائے سچا اشان، درس وکھائے نیرن نیرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن چکائے میرا تیرا۔ بال انجانی سگھڑ سچھی، تن من ویرا گیا۔ چائیں چائیں پھرے بھجی، میرا گھر ہوئے سُبھا گیا۔ میریاں پکڑے دوئے بانہی، بن مات پت رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس غریب نوازیا۔ بال انجانی اُتم ذات، ملی مان وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دے کے جائے نام دات، سوہرے پیئے سدا سنگ رکھائیا۔ آوے جاوے پُچھے وات، نت نوت پھیرا پائیا۔ بنیا رہے پتا مات، بال انجانی گود اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اکو گل گلی چنگی، جیہڑی آکھے پاتشاہ میرے گھر پھیرا پائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پچھن سنگھ دے گھر دھنگالی جموں ☆

آد انت ہر کا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر نام مردنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ وجائیندا۔ دو جہاناں سچ پانگ، ایکنکارا آپ ہنڈھائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیرا اندھ، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ سری بھگوانا کرے پرکاش بن سورج چند، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا اند، ست سروپ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سگھنڈ دوار بنائیا۔ تھر گھر اپنا کر پسا، چرن کول ٹکائیا۔ سُن اگئی کھول کواڑ، دھواں دھار وکھائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا جوت رُشنائیا۔ دیا باقی اک اُجیار، کملا پاتی لئے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیا۔ -----

-- سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنی جاتی، نرگن اپناروپ وٹائیندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتی، تھت وار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ سندھیا نہ کرے پر بھاتی، ویلا وقت نہ کوئے جنائیندا۔ نہ پتانہ کوئے ماتی، دائی دایانہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی ہائی، ونج ونجارانہ کوئے جنائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تائی، سروور سر نہ کوئے بھرائیندا۔ اک اکلّا کھیلے کھیل کملاپاتی، پُرکھ ابناشی اپنا گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ بنائیندا۔ ساچا بنک ہر دوارا، چار دیوار نہ کوئے رکھائی۔ چھپر چھن نہ کوئے سہارا، محل اٹل اُچ دے وڈیائی۔ دیا باقی نہ کوئے اُجیارا، نرگن جوت کرے رُشائی۔ سورج چن نہ کوئے ستارا، کرن کرن نہ کوئے پرگٹائی۔ وشن برہما شو نہ کوئے اکھاڑا، لکھ چوڑاسی ناچ نہ کوئے نچائی۔ سادھ سنت نہ گر اوتارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائی۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے جیکارا، ناد دُھن نہ کوئے وجائی۔ مندر مسجد نہ کوئی گردوارا، ٹھاکر شو دوالا مٹھ نہ کوئے بنائی۔ ترے گن مایا نہ کوئے پسارا، پنچ تت میلانہ کوئے ملائی۔ نہ کوئی ناری کنت بھتارا، سچ سہنجی نہ کوئے سہائی۔ پوت سپوتانہ سوت دُلارا، ماتا لکھ نہ کوئے وڈیائی۔ شاہ پاتشاہ نہ کوئے سکدارا، رعیت سپس نہ کوئے جھکائی۔ دھرت دھول نہ کوئے پسارا، جل بنب نہ کوئے وڈیائی۔ سمند ساگر نہ مٹھا کھارا، اُجاڑ پہاڑ نہ کوئے درسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائی۔ سچکھنڈ دوارا سچ بنا، ہر اپنی سیو کمائیندا۔ آپ اپنا وچ ککا، نرگن نور دھرائیندا۔ اک اکلّا کر رُشنا، درگھر ساچے سوبھا پائیندا۔ سچ محلہ لئے وساء، اپنا پرکاش آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، نرگن جوت جگا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، بے انت بے پرواہ۔ اگم اگمڑی کھیل کھلائیندا، الکھ الکھنا الکھ جگا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، سچ سنگھاسن لئے سجا۔ ساچی گھاڑت آپ گھرائیندا، باڈی بنے ہر مہرواں۔ لما چوڑا بھو کوئے نہ پائیندا، دس نہ آئے کسے نشاں۔ اپنے مندر آپے ڈاہندا، آپے آسن لئے وچھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا دے وڈیا۔ سچ سنگھاسن ہر وچھایا، اپنی سچ آپ سہائی۔ آپے ویکھ ویکھ خوشی منایا، سچکھنڈ وجے ودھائی۔ میرا ثانی دوجا کوئے نظر نہ آیا، اک اکلّا بیٹھا کھیل کھلائیا۔ اپنا متا آپ پکایا، آپے دے صلاحیا۔ اپنا وڈا ناؤں وڈیایا، وڈیائی اپنے ہتھ رکھائی۔ اپنا بل لئے دھرایا، بل دھاری بے پرواہیا۔ اپنا گھر لئے وسایا، سچکھنڈ

دوار سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا بنیا راجا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا سازن سازا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی اچھیا رچیا کاجا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی اچھیا اپنی رکھے لاجا، ہر اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا ہر بل دھار، سچھنڈ دوار سہانیا۔ شہنشاہ بن سچی سرکار، اپنی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ زرگن سیس زرگن جگدیش زرگن کر وچار، زرگن دیکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیا۔ اپنی اچھیا دتے شاہ، پاتشاہ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بن حکم نہ چلے کوئی راہ، مارگ کوئے نظر نہ آئیندا۔ بن پاتشاہ جھلے نہ کوئی دبا، سیس نہ کوئی جھکائیندا۔ بن شہنشاہ دیوے نہ کوئے سزا، حکمران نہ کوئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آپ آپ سمجھائیندا۔ بن پاتشاہ کراں میں راج، پُرکھ اکال اپنا متا پکائیا۔ اپنا گھاٹ گھڑ گھڑ سر رکھاں ساچا تاج، شہنشاہ پھیر اکھوائیا۔ پاتشاہ بن رکھاں لاج، لجا میری موہے بھائیا۔ دھر فرمانا ماراں واج، اپنا حکم سنائیا۔ سچ سنگھاسن بنے ساچو ساچ، چھیل چھبلا آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، بن تاج پاتشاہ کوئے نظر نہ آئیا۔ کون رُپ گھاٹ گھڑے زرکارا، سیس تاج بنائیا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، آپ اپنا پھول پھولائیا۔ میرا کھیل ہوئے اپرا، اپرا ہتھ وڈیائیا۔ میں سب توں اُپر وساں دھام نیارا، اُچی میری شہنشاہیا۔ تھلے رکھے سچھنڈ دوارا، جس دوارے آسن لواں لگائیا۔ دوجا کھولاں پھیر کواڑا، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیا۔ تیجے پاواں آپے سارا، سُن اگم ویکھ وکھائیا۔ چوتھے گھر ہو اُجیارا، اندھ اندھیر دواں گوائیا۔ چارے مکھ میرا سہارا، اپنا رنگ لواں بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج لئے گھڑائیا۔ ساچا تاج اُتم دھار، اُچ محل اٹل سہایا۔ چارے مکھ چار دیوار، پُرکھ ابناشی گھاٹ لئے گھڑایا۔ سیس رکھ سچی سرکار، اپنا حکم دے سنایا۔ اپنے اندروں آپے کڈھے اپنی شبدی دھار، پہلا مکھ آپ صلاحیا۔ دوجی بن مات پت لکھ کر تیار، وشنوؤں وشو آپے جایا۔ تیجے در پاوے سار، برہما ویتا پھل کھلایا۔ چوتھے گھر کھول کواڑا، بھولانا تھ آپ اٹھایا۔ چارے مکھ پاوے سار، زرگن زرگن ویس وٹایا۔ پنجم مکھ سچی سرکار، اپنا رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج لئے گھڑایا۔ ساچا تاج گھاٹن گھڑ، چار مکھ دے وڈیائیا۔ پنجم اندر بیٹھا وڑ، پُرکھ ابناشی سچ وچھائیا۔

وَشَنُوں دِیوے ایکا ور، سچ بھنڈار آپ بھرائیا۔ برہما کھولے آپے در، چارے وید کرے پڑھائیا۔ چارے کھ چاروں کُنٹ کر، ہر ہر جس رہیا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنجم تاج دے وڈیائیا۔ چار کھ چار جگ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ چارے وید کرے سدھ، چارے بانی آپ پڑھایا۔ چارے ورن بھیو کھلایے گجھ، کھتری براہمن شوڈر ویش پردہ دے اٹھایا۔ چار یاری لے لٹ، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ ایکا تاج رکھے کھ، جگ چوکڑی کھم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سو بھاپایا۔ ساچے مندر ہر جگدیش، تخت تاج آپ سہائیا۔ ایکا لحم اک حدیث، لکھ چوڑاسی کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے راگ چھتیس، تیس بتیس ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکڑی پیسن رہیا پیس، مایا ممتا چکی آپ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تاج دے وڈیائیا۔ ساچا تاج زرگن رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیدا۔ ساچے تخت بیٹھے سورا سربنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیدا۔ نام وجائے اک مردنگ، لوآں پُریاں آپ سنائیدا۔ وشن برہما شو منگن منگ، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ کون ویلا زرگن جوت لوک مات چڑھائے اپنا چند، چند چاندنی کھ شرمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیدا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا گن سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، ہر ساچا رہیا جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بیت جان، زرگن سرگن ناچ نچائیا۔ لوک مات گر اوتار کر پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھرائیا۔ بن بن آون حکمران، میرا سندیشہ دین سنائیا۔ کلجگ انتم جیو جنت سرب بھل جان، گر کاشد نہ کوئے کمائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی انتم ہوئے آپ مہربان، لوک مات دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ برہما وشن شو ہر جنائے، بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ انتم زرگن جوتی جوت جگائے، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ نہکنا جامہ پائے، گر اوتار دین گواہیا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بنائے، گھر ساچا آپ سہائیا۔ اپنا روپ دے درسائے، آد آد جو لیا بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ آد پُرکھ آد روپ دھرایا، پنجم کھ تاج سہائیدا۔ انتم زرگن بن کے آیا، لوک مات ویس وٹائیدا۔ اپنی سمگری نال لے کے آیا، سچ بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ ساچا گھاڑن گھڑ کے آیا، جگت سنیا نہ کوئے گھڑائیدا۔ پنجم کھ اپنے ہتھ پھڑ کے آیا، آپ اپنا میل ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا کھیل

کھلائیندا۔ انتم کھیل ہر کراؤنا، سیس جگدیش تاج ٹکائیا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، حکمی حکم کرے جنائیا۔ جھوٹھی رعیت بنھ دکھاؤنا، ایک بندھن پائیا۔ کلج پھاس گل لٹکاؤنا، نہ سکے کوئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ شاہ پاتشاہ بنے ہر راجا، حاکم حکم آپ سنائیندا۔ دو جہاناں رچیا کاجا، چوڑاں لوکاں ویکھ دکھائیندا۔ چوڑاں طبقات کھولے پاچا، ترے بھون پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر ہر نرنکارا، اچرج آپ بنائیا۔ آد بنایا سچھنڈ دوارا، نظر کسے نہ آئیا۔ انتم کرے پیچ ت پساہ، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ گوہند بنی مات لکھارا، لکھ چوڑاسی گیا سمجھائیا۔ نانک اچی بول جیکارا، ایک گن گیا دکھائیا۔ وید ویاسا کر پکارا، اچی اچی الایا۔ مہابلی اترے اپنی وارا، مات پت نہ کوئے جائیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، اپنا نعرہ دے سنائیا۔ پُرکھ اکال وسے دھام نیارا، سمبل اپنا آسن لایا۔ سمبل نگر گوہند میت مُرارا، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ مات پت پوت جس وارا، اپنی سیو سچ کمائیا۔ لہو مجھ بنایا اٹاں گارا، جگت محل دے دکھائیا۔ انتم تچ سرب پروارا، پُرکھ اکال اک منائیا۔ ایک فتح بول جیکارا، سرشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ کلج آوے انتم دلارا، نہہکنک کرے رُشنائیا۔ پتا پوت سوہے اک دوارا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سیس جگدیش کلغی توڑا سوہے سیس سچی سرکارا، جوتی جوڑا شبد ملائیا۔ دو جہان کرے نمسکارا، گر اوتار سیس جھکائیا۔ بھگت بھگونت در بنن بھکھارا، ستن اپنی جھولی رہے دکھائیا۔ گرگھ منگن چرن دھوڑی چھارا، مستک ٹکا اک رمائیا۔ گرگھ گرگھ منگن درس دیدارا، نیترن نین اٹھائیا۔ کلج رووے زارو زارا، اٹھ اٹھ دے ڈہائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل نیارا، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ گرگھ ویکھے بال انجانا، کون کوئے بیٹھا آسن لایا۔ جگا جگنتر جو من دا رہیا بھانا، ڈکھ سکھ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگر لئے ملائیا۔ گرگھ ملیا گر، گر گوہند کھیل کھلایا۔ لیکھا لکھ لکھ دتے دھر، دھر مستک ویکھ دکھایا۔ چرن پریتی گئی جڑ، پُرکھ ابناشی جوڑ جڑایا۔ نرگن چڑھ کے آیا اپنے گھوڑ، ساچا آسو رہیا دوڑایا۔ جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، امرت میگھ آپ برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ تارنہارا ہر گوہند، گوہند مہما کتھی نہ جائیا۔ جگا جگنتر میٹے چند، چنتا روگ نہ کوئے ستائیا۔ لیکھا جانے گنی گہند، گھر گمبھیر سچا شہنشاہیا۔ گرگھ

بنائے اپنی بند، نادی سُت ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان،
تخت نواسی شاہو سبابشی پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر جن پوری کرے آسی، آسا ترسنا جنم جنم دی پور کرانیا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیی گردئی دے گھر دھنگالی جموں ★

سچھنڈ دوارا ہر ہر خالق، گھر ساچا سچ سہانیندا۔ نوری نور بن بن پالک، پرتپالک ویکھ وکھانیندا۔ مُرشد مُرید ویکھے بالک، اپنا پردہ آپ اٹھانیندا۔
زرگن سرگن بن بن ثالث، لوک مات ست کمانیندا۔ پیر پیغمبر لائے آلس، سچ سویمبر آپ رچانیندا۔ جگت مٹائے جھوٹھی نالش، نعرہ حق اک لگانیندا۔
جیو بنائے جن خالص، ساچا منتر نام درڑانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ وکھانیندا۔ خالق خلق رُپ بھگوان، مخلوق اپنی
بنت بنانیا۔ شاہ پاتشاہ رحیم رحمان، رحمت اپنی سیو کمانیا۔ صابر صدق صبر ایمان، سوبھت ہر ہر وڈ وڈیانیا۔ قُدرت قادر کرتا ویکھ نشان، جگت نشانہ
آپ جھلانیا۔ شبد اگئی دُھر پیغام، الہی کلام آپ سنانیا۔ آب حیات مد پیالہ جام، کایا کعبہ آپ پیانیا۔ نگر کھیڑا ویکھ گرام، گرہ اپنی پھول پھولانیا۔ پنچ
تت کایا ویکھے نجام، نجمو نسک آپ بنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر توفیق، خالق اپنا بل
رکھانیندا۔ مُرشد مُرید بن رفیق، سگلا سنگ نبھانیندا۔ آد جگاد لاشریک، واہوا اپنا ناؤں دھرانیندا۔ پیر پیغمبر رکھ اڈیک، نیز نین سرب ترسانیندا۔ اپنا
اکھڑ لکھے باریک، لکھن پڑھن وچ نہ آسیندا۔ آپ چلائے اپنی ریت، گرا کایا پھول پھولانیندا۔ قادر قُدرت دس حدیث، کلمہ نبی آپ پڑھانیندا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمانیندا۔ محبان بیدو رنگ اپارا، الہی نور آپ رنگانیندا۔ بی خیر یا اللہ ایک نعرہ، نور الہی آپ
لگانیندا۔ حق مقامے ہو اُجیارا، ساچی نوبت نام وجانیندا۔ غفلت لاپے سرب سنسارا، اُلفت اپنی آپ جنانیندا۔ ساچا جُجرہ کرتیارا، ساچا سجدہ آپ
کرانیندا۔ سچ محرابے کر پسارا، سچ مصلے ہیٹھ وچھانیندا۔ نوری اللہ کھیل نیارا، زرگن دھارا آپ چلانیندا۔ بسمل رُپ کر پسارا، اسم اپنا آپ درڑانیندا۔

اعظم ہو شاہ سِکدرا، شخصیت اور نہ کوئے جنائندا۔ تعظیم عظیم کر اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چُکائندا۔ بھو چُکائے پروردگار، خاکی خاک نہ کوئے دکھائندا۔ اللہ ہو ہو بول جیکار، نعرہ حق حق لگائندا۔ شاہ نواب بن سِکدرا، رُپ انُپ کھیل کھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائندا۔ رنگ رنگیلا شاہ نواب، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ جناب، زور زبر آپ دکھائیا۔ سیس نوائن کوٹن کوٹ مہتاب، آفتاب نین نہ کوئے اٹھائیا۔ زرگن وجائے زرگن رباب، ست ستار آپ ہلایا۔ اپنا بنے آپ احباب، سنگم ساچا میل ملایا۔ آپے گائے صدائے بانگ، اُچی کوک کوک سنایا۔ آپے ورتے اپنا سوانگ، سوانگی اپنا رُپ وٹایا۔ آپے رکھے ملن دی ساچی تاگھ، جگ جگ اپنا نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، الای نُر آپ دھرائیا۔ الای نُر سَمیل دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ دھرائندا۔ ال لا رُپ سچّی سرکار، ایشٹ دیو آپ پرگٹائندا۔ انا الحق بول جیکار، حق حقیقت ویکھ دکھائندا۔ منگے درس اک دیدار، دید عید چند چڑھائندا۔ بقر عید نہ دتے کوئے وہار، چُھری ہتھ نہ کوئے پھڑائندا۔ پیر پیغمبر کر اُجیار، لوک مات حکم جنائندا۔ جیواں جنناں دے ادھار، ثابت ایمان اک دکھائندا۔ شرع شریعت حق پیار، زرگن زرگن آپ دکھائندا۔ لا حق کھیلے کھیل اگم اپار، رُپ انُپ دھرائندا۔ جگ جگ حکم دیوے حکمران، حاکم حکم آپ سنائندا۔ لوک مات کر پردھان، چوڈاں طبق ونڈ ونڈائندا۔ چوڈاں صدیاں دتے نشان، دھرت دھول آپ جُھلائیئا۔ ایکا حکم دُھر فرمان، تیس بتیس آپ سنائندا۔ کلمہ کلام حدیث قرآن، شرع شریعت آپ دکھائندا۔ اتم لیکھ منگے آن، اک محمد ہر سمجھائندا۔ چار یاری بنے نادان، جگت ندھانا ویکھ دکھائندا۔ زرگن آئے وچ جہان، سرگن سب دا پردہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، خود خُداوند آپ اکھوائندا۔ خُداوند خالق مخلوق رنگ، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ مقامے حق اک پلنگ، عالمین آپ لگایا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، ایکا الف کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نُر نُر نُر نُر الایا۔ نُر الای جلوہ جلال، جاگرت جوت آپ جگائندا۔ اپنا اُپجائے آپ خیال، اپنا متا آپ پکائندا۔ کون کھیل حق حلال، حق حقیقت ویکھ دکھائندا۔ کون پایا مایا جال، کون بندھن رُپ وٹائندا۔ کون پُٹھی لہائے کھال، شمش تبریز کون اکھوائندا۔ کون منصور سولی چڑھے ہو

بے حال، فتویٰ شریعت کون لگائیں۔ کون تکتے نوری اک جلال، بھے اور نہ کوئے رکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مُرشد مُرید میل ملائیں۔ مُرشد مُرید میلا سچ درگاہ، درگاہ ساچی آپ جنائیا۔ خالق دیوے سد پناہ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ کر کرپا بخشے سرب گناہ، جو سجدہ سیس جھکائیا۔ پنچم رنگ دے رنگا، پنچم ویلا دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بندھن آپے پائیا۔ ایک بندھن جگت نماز، نمازی اپنا کھیل کھلائیں۔ وضو کرائے سنائے بانگ، واحد اپنا راگ لائیں۔ سوانگی ورتے اپنا سوانگ، بھیو کوئے نہ پائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سنائیں۔ ساچا تھم ہر سمرتھ، دین الاهی آپ جنائیں۔ کٹاں اُپر رکھائے ہتھ، طوبی طوبی سرب سمجھائیں۔ پھر سیس جھکائے نیواں کرے متھ، جگت گناہ سرب بخشائیں۔ ڈولیاں اُپر رکھے ہتھ، مان ابھمان نہ کوئے جنائیں۔ گوڈیاں اُپر جائے ڈھٹھ، کیتی بھل بخشائیں۔ دھرتی خاک رکھے نک، لوک لاج سرب گوائیں۔ ہوں بندہ تیرا پاکی پاک، خاکی خاک ڈیرہ ڈھائیں۔ بن ساچا سجن ساک، تیرا ناتا موہے بھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ شریعت اک جنائیں۔ سچ شریعت سچ نماز، نون سواکھر آپ جنائیا۔ ملے میل غریب نواز، غریب نمائی گلے لگائیا۔ کوڑ گڑیارا دھوے داغ، مائی لوٹا دے گواہیا۔ وچ رکھایا ایک آب، جوٹھی جھوٹھی میل مٹائیا۔ نیر میٹ انتر منگے آب حیات، نابھ کول دھیان لگائیا۔ سُن سادھ سنائے بانگ، حجرے بہہ بہہ ساچا ماہیا۔ دوس رین رہے یاد، بھل کدے نہ جائیا۔ سوت جاگت سُن فریاد، آلس نندرا ہوئے سہائیا۔ ایک دیوے ساچی داد، سچ کلام بے پرواہیا۔ جگت جہانا چھٹے ساک، ساقت کوئے نظر نہ آئیا۔ مُرشد ہوئے پاکی پاک، مُرید دید عید چند رُشنائیا۔ جمال باطنی مارے جھاک، جلوہ نور نور درسائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیرن پیر آپ ہو جائیا۔ پیرن پیرا بے پرواہ، بے عیب نام خدایا۔ مُرشد ویکھے تھاون تھان، مکہ کعبہ کایا قدرت ویکھ دکھایا۔ جس جن جنائے اپناناں، گھر گھر میلانے ملایا۔ ورن برن کوئی جانے نہ، مُسلم ہندو سکھ عیسائی ایک گھر بہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آد جگاد سدا مہربان، مہان اپنا روپ دھرایا۔ درگاہ ساچی جھلائے سچ نشان لوک مات کرے آپ نیاں، جگ چوکڑی ویکھ

دکھایا۔ کوئی رہن نہ دیوے جو کھائے سوراگاں، ایکا کھنڈا نام چکایا۔ سرب جیاں دا پتا ہر ہر ماں، لکھ چوراہی جیو جنت پوت سپوت آپ اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، خالق خلق کرے صفایا۔

رام نام سچ بھلوڑی، لوک مات اپایا۔ ہرجن رکھی اک کیاری، لکھ چوراہی پتھڑ رہیا دکھایا۔ ملے میل جوت نرنکاری، جوتی جوت میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل بھل ویکھ دکھایا۔ پھل بھل لگے ڈال، پت ڈالی آپ سہانیدا۔ سچ باغیچہ سچھنڈ سچی دھر مسال، گھر ساچے آپ لگانیدا۔ امرت رس دے پیال، رس رسیا کھ چوانیدا۔ نئے مریداں آپے حال، حال مریداں آپے گانیدا۔ کرے کھیل مہاکال، ڈورو مردنگ نام وجانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھلوڑی آپ مہکانیدا۔ جن بھلوڑی رہی مہک، کلی کلی آپ مہکانیا۔ کنڈیاں اندر رہی مہک، روپ رنگ رہی دکھایا۔ لکھ چوراہی رہی سہک، سر دے نہ کوئے سہانیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا نانک، نر نرائن اپنا روپ وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنکھریاں ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پنکھریاں لائی بہار، رت رتڑی مات سہانیا۔ گرگھ وِرا وِرا دے وِچ سنسار، لکھ چوراہی جیو جنت کوٹن کوٹ روپ دھرایا۔ بن سنگر اترے نہ کوئے پار، منجھدھار بیڑا رہیا رڑھانیا۔ رسنا کھا کھا تھکی مُردار، مُردا سب نوں دے کرائیا۔ جہوا لک لک ہوئے ہلکار، حلق سب دادے سکایا۔ جوٹھ جھوٹھ اُچی کوک کوک کرے پکار، جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھن دکھایا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رہیا لکار، کامی کرودھی کُشٹی کوئے رہن نہ پانیا۔ اچرج کھیل کیا کرتار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رانیا۔ جس مستک تِس لیا بھال، بھاگ اپنی ونڈ ونڈانیا۔ جگ جیون داتا چُکائے بھے کال، بھو اور نہ کوئے دکھایا۔ ایکا نام دیوے سچا دھن مال، ساچے مندر آپ لکانیا۔ سوہنگ شبد شاہ کرے کنگال، کنگالوں شاہ آپ بنایا۔ گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت چرن پریتی نبھے نال، جو جن چرن دھیان لکانیا۔ آپ اٹھائے اپنے بال انجان، بردھ بال جوان ایکا روپ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، در آیا گھر دیوے مان، گھر گھر وِچ ہوئے سہانیا۔

☆ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ کرمی جگت سنگھ بیلا سنگھ دے گھر دھنگالی جموں ☆

اگم اتھاہ ہر اک اکیلا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئی لکھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، نہکرمی کرم کمائیندا۔ کلجگ اتم دھرت دھول ویکھے جنگل جوہ بیلا، ڈونگھی کندر پھول پھولائیندا۔ روپ وٹائے گروگر چیلا، شیر سنگھ روپ وٹائیندا۔ آپ کر کر اپنا میلا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ جھل ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ جھل مارے بھبک، سنگھ شیر روپ وٹائیا۔ چوڈاں لوک رہے تبھک، تھر تھراہٹ وچ سرب لوکائیا۔ چار ورن بھلیا سبق، سنھتا سچ نہ کوئے پڑھائیا۔ ثابت دے ورا بھگت، جس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ خالی ٹھوٹھا دے جگت، سچ سچ نہ کوئی رکھائیا۔ اگنی اگ بوند رکت، متوتت جلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل جوہ اجاڑ پھیرا پائیا۔ جنگل جوہ پھرے شیر سنگھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ شاہو بھوپ بن مرگند، پاربرہم پر بھ ڈنک وجائیا۔ چار جگ ہیری پھیری کردا آیا نارد پھڑیا بودی سنے کنگ، دہ دہ نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ لیکھا چکاؤن آیا سپت سرنگ، بے انت بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت جس دی کردائند، سونندک دے مکائیا۔ ست ساگر سروور جل کھچے سندھ، خالی بھانڈے دے کرائیا۔ تختوں لاہے سُرپت راجا اند، شکر ناؤں نہ کوئی وڈیائیا۔ میری میٹے اتم چنت، چتتمن آپ رہیا کرائیا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ گوبند، ایکا نام رہیا چکائیا۔ لکھ چوڑاسی ادھ وچکار اڑی رہن نہ دیوے کسے جند، اگے ہو نہ کوئی چھڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ جنگل ویکھ وکھائیا۔ کلجگ جنگل اچے ٹلے پر بت، چوٹی کھائی آپ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی بھری غربت، غفلت سب دے اُپر چھائیا۔ کوئی نہ جانے حال اُبرت، دین دُنی نہ کوئی جنائیا۔ اتم ویکھے سب دی فطرت، فاتحہ ایکا وار پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ جوہ پھول پھولائیا۔ کلجگ جوہ وڑیا شیر، جنب کوئے رہن نہ پائیا۔ پنکھی پنچھی لیائے گھیر، ایکا گرج نام لگائیا۔ چار پائے سنگ گھ ہوون ڈھیر، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ مانس مانگھ دیوے گیڑ، گیڑا اپنا آپ چلائییا۔ شاہ سلطاناں دیوے بھیڑ، پچھے ہوئے آپ بھجائیا۔ سب دا لیکھا دے نیڑ، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا کھاتے لکھ چوڑاسی سٹے بھیڑ، میں میں واج نہ کوئے لگائیا۔ بیچڑیاں بنائے ایکا ہیڑ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ کلجگ تانا

دئے اُدھیڑ، تندری تند آپ تڑائیا۔ زمیں اسمانا شوہ دریا ایک وار دیوے ریڑھ، آپ اپنا بل رکھائیا۔ اپنا کھیل کرے اپنی ویر، ویروا پہلے دئے جنایا۔ بھرم بھلیکھا نہ رکھے کوئے دلیر، بھے جگت نہ کوئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغبر سادھ سنت کلج جوتی کھچی ایک ویر، لے نلیر پھریا واہو داہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل بیلا آپے ڈھونڈے ڈھونڈنہارا اک اکھوائیا۔ جنگل بیلا آپے پھولے، ڈونگھی کندر پھیرا پائیا۔ اُچی کوک اپنی غرج آپے بولے، چھتی راگ طرز سمجھ نہ رائیا۔ تڑدا پھردا دسے اوہلے، نظر کسے نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ نوکھنڈ پر تھی جیو جنت پائِن رولے، کلجک ویلا نیڑے رہیا آئیا۔ پُرکھ ابناشی بھار کرے ہوئے، جوٹھا جھوٹھا بھار مٹائیا۔ کر کے گیا اپنے قولے، کیتا قول پور کرائیا۔ گر گوہند پھر کن ڈولے، اپنا بل لئے دھرائیا۔ سنگھ شیر شیر سنگھ وسے ایک چولے، چولا اپنا لئے بدلایا۔ گوہند گائے ساچے ڈھولے، ایک ڈھولا ساچا ماہیا۔ گرُو چیلَا اک دُوبے دے بن وچولے، وچولا گر آپ ہو جائیا۔ گر گر سکھ اک دُوبے دے بن تولے، ساچا کنڈا اک اٹھائیا۔ گرُو گر سکھ اک دُوبے دے سن اوہلے، کدی گرُو کدی سکھ رُپ وٹائیا۔ پنچ تت کایا ویکھ جیو جنت سب رسنا کہن پورن بولے، پورن مندر پورن لُگیا بے پرواہیا۔ اپنی دھرتی آپے مولے، ساچے مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ شیر جنگل بیلا پھرے چائیں چائیں۔ چائیں چائیں ہر ویکھے ڈھک، سنگھ شیر رُپ وٹایا۔ اُچے ٹلے مندر مسجد گرُو دوارا رہیا تک، کون دوار سوہا پایا۔ و بچار تھاں تھاں رہیا نس، ناری پُرش نہ کوئے ہنڈھایا۔ کام کرودھ رہیا ہس، مایا متاناچ نچایا۔ ساچا مارگ نہ رہیا کوئی دس، مکتب کرے نہ کوئے پڑھایا۔ پُرکھ ابناشی دُور دُراڈا آیانس، لوک مات ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل بیلا پھول پھولایا۔ آیانس پُرکھ سمرتھ، کلجک انتم کر کر دھائیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے دس سکھ، ہر کانام نظر نہ آئیا۔ نرگن نر ویر پُرکھ اکال دین دیال آپ اٹھائی اپنی اکھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ نگاہ پائی کلی کلکھ، ہر جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ جگت جہانوں ہوئے وکھ، سرشٹ سبائی تج لوکائیا۔ مایا ولوں خالی ہتھ، اندر بھنڈار نام رکھائیا۔ پر بھ ملن دار رکھیا ہٹھ، طعنے میہنے دیوے جگت لوکائیا۔ اُس نوں کی دسنا جو وسے گھٹ گھٹ، اندرے اندر دھیائیا۔ ساڈی لُج پت لئے رکھ، چوٹی مئے سرب لوکائیا۔ ساڈا آئے کملاپت، کوچھی کملی لئے گل لائیا۔ لکھ چوراسی وڈھے نک گت، در در دئے پھرائیا۔

گھر گھر کرے خالی ٹھٹھ، منگیا بھکھ کوئے نہ پائیا۔ اپرا دھی گناہگار تیرے سُت، کر کرپا لئے ترائیا۔ تیرے چرن سہنجی رُت، بسنت اک دکھائیا۔ توں صاحب سلطان ساچے ٹٹھ، تیری رحمت ساڈی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل بیلا دیکھے تھاواں تھائیا۔ جنگل بیلا دُنگھی غار، راہ کھیڑا نظر نہ آئیندا۔ چاروں گنٹ ہاباکار، ہر کا نام نہ کوئے دھیائیندا۔ رنگ رلیاں جو بن مانے سنسار، تن شنگار سرب سہائیندا۔ جوٹھا جھوٹھائیاں کجل کرے پیار، مایا متا موہ سیس گندائیندا۔ اُچے ٹلے مندر کر پیار، کام کامنی سیج ہنڈھائیندا۔ ہر کا مندر نہ پاوے کوئی سار، نیتز نین درس نہ کوئے پائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ زرنکار، دُبدھا میل آپ دھوائیندا۔ زرگن بن جگت لار، نام لاری کھیل کھلائیندا۔ ہر جن رنگے ایکا وار، رنگ چلوں آپ چڑھائیندا۔ اتر نہ جائے دوجی وار، ساچی بھٹھی آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ شیر شیر مار گرج، گگن منڈل ہلائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی دی پوری کرن آیا غرض، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ زربھو زرویر زراکار آوے جاوے کوئے نہ سکے درج، دوسر حکم نہ کوئے سٹائیا۔ اپنے گھر اپنا پورا کرے فرض، فضل بن سچا شہنشاہیا۔ کجک ویلے آنت کسے دی سنے نہ کوئی عرض، عرضی لیکھ نہ کوئے لکھائیا۔ اپنا پہلے کیتا حرج، تن ماٹی اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ کریا کھیل پھیر اسپرج، اچرج لیلہ آپ رچائیا۔ بن ہڈ ماس ناڑی رت اپنے نام گائی طرز، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان جیکار لگائیا۔ گو بند لائین آیا قرض، لہنا اپنا بھل نہ جائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں داسا کدے نہ کرے جیرج مات گربھ، دس دس ماس نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ایکا گرج رہی گونج، دو جہان آپ گونجائیا۔ اپنا آپ آپے گیا جو جھ، تن روپ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی کایا کریا کوڑا ہو نچھ، دھرتی دھول خاک اڈائیا۔ اپنا بستر صاف کریا پونجھ پونجھ، زرگن اپنی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ اپنا بستر کریا صاف، ساچا پلنگ دے سہائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے انصاف، مُنصف اپنا آپ ہو جائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے گستاخ، گستاخی سب دی دے مٹائیا۔ کریا قول جو پہلی وساکھ، ستاراں سو چھپنجا بکرمی دے سمجھائیا۔ تیری بھلو اڑی لئے راکھ، پت ڈالی مات مہکائیا۔ اپنا روپ وٹائے ساکھیاں، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ تیرا بنے پتاماں، اپنی گود لئے بہائیا۔ چار ورن توڑے ذات پات، اوچ نیچ رہن نہ

پایا۔ من مت دسے نہ نار کمذات، جگت دُهاگن دئے دُہایا۔ گوہند تیرا بستر سہائے کھٹ، تیری کایا تیج ہنڈھایا۔ اُپر چڑھے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا آسن لایا۔ اپنی مہما گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے کوئے رانیا۔ تیرا بھوپت دیوے دس، اپنا پردہ آپ چُکایا۔ جس کھیڑا کیتا بھٹھ، ستر آپ اُٹھایا۔ تس اندر وڈیا نٹھ، دس کسے نہ آئی۔ لوک پرلوک گائے جس، ہر سنگر سچا ماہیا۔ اتم پوری کرے آس، سگلا سنگ نبھایا۔ سنگھ شیر ستارہ ہے نہ وچ پر بھاس، لوک مات لئے انگڑایا۔ سنگھ بنے پُرکھ ابناش، ایکا اپنا بل دھرایا۔ لیکھا ویکھے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل جوہ گیا وڑ، اُچے ٹلے ویکھ وکھایا۔ جنگل جوہ کر کر پار، ڈونگھا ساگر ویکھ وکھایا۔ ڈونگھا ساگر جل جل دھار، سمنڈ کھائی رُپ بنایا۔ کھائی ویکھے آپ نرکار، دھرنی دھرت پھول پھولایا۔ دھرنی ہت کر پیار، نت نوت رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈونگھی بھوری ویکھ وکھایا۔ ڈونگھی بھور ساگر سندھ، سمنڈ ساگر آپ ورولیا۔ پُرکھ ابناشی گنی گہند، مجھ کچھ اندر وڑ وڑ بولیا۔ لیکھا جانے چوراسی لکھ، نہ کوئی رکھے پردہ اولیا۔ جل جیو جل کرے بھکھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سنگھ شیر ایکا بولیا۔ ایکا سنگھ مارے لکارا، لکرا اپنی آپ سٹایا۔ جل جل رووے ڈونگھی گارا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ تیرے چرن کول اک سہارا، تیرا چرن کول میری بوند ٹپکایا۔ بن تھد دسے نہ کوئے کنارہ، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ میں لگیا رہیا وچ سنسارا، میری سار کسے نہ پایا۔ کوئی تارو لگانہ پار کنارہ، اُنتارو ویکھی سرب لوکایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا اک سہارا، ہوں نیوں نیوں سیس بھکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش سچی سرنایا۔ سنگھ شیر تیری ہوگج، دوس رین رہی ڈرایا۔ میں لگ لگ ویکھی ڈونگھی کندر، ڈونگھی غار چین ذرہ نہ آئی۔ میرے اندر کوٹن کوٹ جیو پوگند، اپنا سیس رہے لکایا۔ میری چھاتی چڑھ چڑھ اپنی لاہن نیندر، ڈکھ سکھ وچ بدلایا۔ میں جانیا توں آونا شیکھر، ویکھیں لکھ چوراسی جنت اپایا۔ میتوں روگ دیرگھ، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکا رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش چرن سچی سرنایا۔ سنگھ شیر تیرا رُپ، مہما کتھ کتھ نہ جانیا۔ میرا دسیرا چارے کوٹ، تیری سیو کمایا۔ توں کرپا کر دتا امرت گھٹ، ساگر ساگراں وچ سمایا۔ تیری کرپا اُپر جاواں اُٹھ، میگھ میگھلا رُپ وٹایا۔ تیری پون میری دھار دیوے سٹ، دھرنی

دھرت دھول ٹکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے جوڑ سہیں جھکائی۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، نیتز نیر وہایا۔ میں سنیا توں ہویا ظاہرا، جس گپت بھیو رکھایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پڑیاں زمیں اسماناں ڈونگھی گارا، سندھ ساگراں کرنا پار کنارہ، بچیا کوئے رہن نہ پایا۔ سنگھ شیر ہو دلیر آیا وچ سنسارا، ساچی کارا لئے کمایا۔ گرگھ ورا بھگت کرے پیارا، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ساچیاں سخیاں باہر کڈھے چکڑ کھبیاں گارا، کلجک ڈرمت میل دھوایا۔ نر نرائن میلے کنت بھتارا، سرت سوانی لئے پرنا۔ انحد واجا وجے تال وجائے اگم اپارا، تال تلواڑا نہ کوئے رکھایا۔ ایہتھے اوتھے کرے شنکارا، روپ انوپ آپ دھرایا۔ گھاڑت گھڑے بن سنیرا، ساچا زیور نام رکھایا۔ بستر بھوشن سجائے ایکا وارا، پڑکھ ابناشی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم ہوئے سہایا۔ میں سنیا توں گھر گمبھیر، سمنڈ ساگر رہیا گر لائی۔ بن تڈھ کوئی نہ دیوے دھیر، میری سار کسے نہ آئی۔ رسنا گاؤندے رہے پیر فقیر، ملا شیخ مساق میرے مکے تسبیح رہے گل لٹکائی۔ میرے موتی مایادھاری مارن زنجیر، نہ سکے کوئے تڑائی۔ ہیرے لال پنے جواہر میرا سیر، شاہ پاتشاہ پی پی اپنا رس رسایا۔ کروڑ چھیانوے منگے میرا نیر، اٹھے پھر دھیان لگایا۔ ندی نالے دُور ڈراڈے جو پینڈا آون چیر، اپنے اندر لوواں بہائی۔ میں سب دی میٹاں پیر، میری پیر نہ کوئے مٹائی۔ میں سنیا کلجک انت آیا اخیر، پرگٹ ہویا سچا شہنشاہیا۔ گوبند چٹے اتے گھچی کالی لکیر، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائی۔ دے مستک دھوڑ بدلے میری تقصیر، پڑکھ ابناشی ہو سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا سمجھائی۔ ایکا گن ہر سمجھائے، سندھ ساگر آپ اٹھائیندا۔ میں اپنی دست گرسکھاں پائی تھائے، اپنے ہتھ نہ کچھ رکھائیندا۔ اٹھ جاگ گرسکھاں پائے، تیرا سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ سنیا حکم ڈھر فرمانا، سروور نیوں نیوں کرے نمسکاریا۔ پڑکھ ابناشی دس سچ ٹکانا، جس گھر تیرا گرگھ بیٹھا اک پیاریا۔ میں کیہڑے رستے جانا، راہ کھیڑا نہ اچے وچاریا۔ میں گھر کیہڑے مارگ آنا، راہ دس ایکنکاریا۔ راہ وچ پھڑے نہ راجا رانا، دُشت ہنکاری کر سنگھاریا۔ میں ہویا مان نہانا، تیرے چرن جاواں پنہاریا۔ سدا سد مٹاں تیرا بھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ جنا رہیا۔ ایکا گھر سچ ٹکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائی۔ اک اکلانہ ہے سری بھگوانا، ساچے تخت سو بھاپائی۔ لیکھا جانے دو

جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھوائیا۔ گر سیکھ اٹھے کرے اک مکانا، سمبل نگری ساچا کھیڑا دکھائیا۔ ہاڑ ستاراں چل کے آؤنا دتے سچ ٹکانا، بھل کدے نہ جائیا۔ سچ دربارا اک لگاؤنا، چار جگ دی دیکھے بچھلی شاہیا۔ جو گر اوتار سرب بلاؤنا، پیر پیغمبر کوئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگوانت در رکھانا، سنت ساجن ہوئے سہائیا۔ گر سیکھ دیوے چرن ٹکانا، مستک دھوڑی ٹکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ شیر شیر سنگھ روپ وٹائیا۔

جنم کرم پورب گردیو، لہنا لیکھ ویکھ دکھائیدا۔ پنکھی پنچھی جس بن بن کیتی سیو، تِس لیکھا مول چکائیدا۔ جس امرت ناؤں رسیا جہو، تِس اپنے ہتھ رکھائیدا۔ ترے ترے نو لیکھ ابھیو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب مول چکائیدا۔ ترے ترے جنم پنکھی پنکھ، پنکھیرو روپ وٹائیا۔ ترے ترے جنم پنچھی بن، نت اٹھ درشن دیکھے گر گر ساچے ماہیا۔ نو نو وار راگ سنیا کن، گر گھ گیت لائیا۔ انبولت وجائے آن من، رسنا گن کہن نہ جائیا۔ مانس جنم ملے کہاں دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ نیر نین دیکھاں ست سروپی چن، چند چاندنی سو بھاپائیا۔ صاحب سنگر جائے من، سُن پکار میری کایا دے پلٹائیا۔ رائے ہر ہر رائے ہو کر دھیان، پنکھی بھاکھیا بوجھ بھجائیا۔ پنچھی تیرا ہووے پار کنار، آتم ترسن بھجائیا۔ نو جنم ہور ملنے وچ سنسار، بن بن پھیرا پائیا۔ مانس بنی اتم وار، اک نشانی دے سمجھائیا۔ تیری رسنا تو تلی مکھ وچ پائے گھگھار، طوطا تو ہی تو ہی لائیا۔ پھیر ملے سرب جیاں دا سانجھا یار، لکھ چوراسی جو رہیا کھیل کھلایا۔ تیرا لہے انت ادھار، تیری آسا پور کرائیا۔ میری آسا کرے پیار، آسا شبدی روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم کرم کرم جنم پورب اپنا لہنا آپ چکائیا۔

تُرک پٹھانی گُر گُر وِیس، وِیس انیک کرائیندا۔ لیکھا جانے دس دشمیش، دہ دشا پھول پھولائیا۔ جس لیکھا لکھیا دُھر مستک رکھ، میل ملاوا آنت کرائیندا۔ اِنج کھلڑے کیس، رُوپ اَنُوپ دھرائیندا۔ نیتز نین کمایا ایکا وار ویکھ، دردی درد درد وندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ نیتز وگسے نیناں نیر، آتم آہ جنائیا۔ توں صاحب میرا اُچا پیر، پیر پیراں تیری وڈیائیا۔ نیتز پیکھیا شاہ بنیا فقیر، پاتشاہ جس سچی شہنشاہیا۔ دوئے جوڑ میری کٹ زنجیر، تیری زنجیر میرے تن من رہی بھائیا۔ کر کرپا دتا بچن اخیر، کلجگ انتم ملے سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی تیری کٹے پیر، اپنی پھاسی گل وچ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے رہیا پائیا۔

ہر کا ناؤں ہر کارنگ، ہر جن ہر ہر آپ چڑھائیا۔ ہر کاشد ہر مردنگ، ہر گھٹ گھٹ آپ وجائیا۔ ہر کا مندر ہر پلنگ، ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر بھکھاری ہر درویش رہیا منگ، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیا۔ ہر داتا ہر سورا سربنگ، دیونہار ہر اکھوائیا۔ سرب جیاں جگ پوری کرے منگ، جو جن دھیان لگائیا۔ دُور دُراڈا چکے پندھ، پاندھی پندھ نہ کوئے دکھائیا۔ جس جن سنائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ آپ رکھائے پرمانند، مہاراج شیر وشنوں بھگوان وڈی وڈیائیا۔

جگت کامنا پوری آس، کر کرپا پور کرائیا۔ بخشش بخشے چرن نواس، سچ دوارا اک سمجھائیا۔ جگت جنجالا کرے بند خلاص، بندھن کوئے رہن نہ پائیا۔ ہر جن رکھے اپنے داس، داسی داس آپ سمجھائیا۔ گھٹ مندر کر پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیا۔ گر سنگر سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن جیون دیوے جیا دان، وست امولک آپ ورتائیا۔

جگت رووے جگت پیار، نیناں نیرِ وہانیا۔ گرسکھ رووے بنِ گرِ دیدار، جگت وچھوڑا سہہ نہ سکے رانیا۔ جگت رووے ویکھ مُردار، جگت کُٹب روپ وٹانیا۔ گرسکھ رووے گرسکھ وچھرن یار، جن وچھوڑا مول نہ بھانیا۔ سننگر کرپا دیوے تار، دوس رین وچھڑے نہ وچ سنسار، آد آنت کرے پیار، چھپ کدے نہ جانیا۔ اندر وڑ کے بیٹھا سچ منار، سنگھاسن آسن آپ لگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایکا رونا رہیا سمجھانیا۔ جگت رون توں ڈرے جگ، ڈکھ درد سوگ رکھانیا۔ گرنکھ رووے گھر لے ہر، بنِ گر در نہ سو بھاپانیا۔ سننگر پورا کرپا دیوے کر، دوس رین وجائے ستار، داتار اپنی دیا کمانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ دیوا سفل کرے سیوا، امرت پھل کھوائے میوہ، دھام نہیل نہکیوا ایکا ایک دکھانیا۔ من ویراگ تن بھیا اند، تن کا بھاو گویا۔ گرہ چڑھیا نوری چند، چڑھیا چند چھپ نہ جایا۔ کشنا شکلا نہ کوئے ونڈ، ایکا رنگ رنگایا۔ سدا سہیلا دیوے پرمانند، پارکھو اپنی کسوٹی آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وسائے اپنے گھر، گھر میلا سچ سبھایا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گیان چند دے گرہ پنڈ کھیر ووال جموں ★

سو پڑکھ نرنجن اگم اپارا، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ نرنجن جوت نور کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچھنڈ سہائے سچ دوارا، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ سُن اگئی دھواں دھار، روپ انوپ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن بٹھے دھار، مہماگنت گنی نہ جانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، ایکنکارا روپ وٹانیا۔ جوت نرنجن کر پسا، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر پسا، انھو اپنا روپ دھرائیا۔ سری بھگوانا آپے پائے اپنی سار، پرتپالک بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ اکال کل پسا، آپ اپنا ویکھ دکھانیا۔ سچھنڈ دوارا کرتیا، اپنی گھاٹت لے گھرائیا۔ چھپر چھن نہ کوئے پسا، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ نرنجن جوتی کر اُجیارا، نور نور وچ سمانیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی دست لے پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن کرتیا، پاوا چول نہ کوئے رکھانیا۔ پڑکھ ابناشی آپ رکھائے

ٹھانڈے دربار، دُھر دربارا آپ سہانیا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھانیا۔ حکمی حکم کر ورتار، دُھر فرمانا آپ پرگٹانیا۔ نرگن نرگن بن جوت سیوادار، در درویش سیو کمایا۔ ایک مندر ایک گھر اک محل اٹل اُچ مینار، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اگمرا اگمڑی کھیل آپ کھلایا۔ کھیل اگمرا ہر نرکارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ اجونی رہت ہو اجیارا، انہو پرکاش آپ دھرائیندا۔ ساچے مندر کر پسار، سوبھاؤنت آپ سہانیندا۔ سری بھگونت کھیل نیارا، دس کسے نہ آئیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت ہے سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ اپنا روپ وٹائیندا۔ سیس جگدیش تاج اپارا، پنچم لکھ رُخ بدلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہانیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ ویس وٹائے ناری کنت، نر نرائن کھیل کھلایا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھانیا۔ آد بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کوئے دکھانیا۔ آپ جنائے اپنا منت، نش اکھر کر پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگمرا روپ دھرائیا۔ اگمرا روپ نرکارا، نرگن اپنا آپ دھرائیندا۔ نرگن ناری کنت بھتارا، نرگن ساچی بیج ہنڈھانیندا۔ نرگن اندر نرگن باہرا، نرگن گپت نرگن ظاہرا، نرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ نرگن پوت سپوتا ست دُلارا، وشن برہما شو آپ اپانیندا۔ نرگن شبد ناد دُھنکارا، ناد انادی ناد سٹانیندا۔ نرگن لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لائے بیج اکھاڑا، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ نرگن ترے ترے میلا پر اپارا، پنچم جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگمرا روپ وٹائیندا۔ روپ اگمرا کھیل سنسار، ہر ساچا بنت بنانیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ایک گن دئے سمجھانیا۔ ترے گن مایا دے بھنڈار، پنچم وست جھولی پانیا۔ اپنی کرپا کر آکار، من مت بدھ نال ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، ایک ت دئے سمجھانیا۔ ایک ت شبد گیان، وشن برہما شو ہر جنائیندا۔ ایک ہر سری بھگوان، دوسر اور نہ کوئے رکھانیندا۔ ایک مندر بیج مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ ایک حکم دُھر فرمان، بیج سندیشہ آپ لائیندا۔ ایک راجا راج راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک بیٹھے تخت تخت نواسی ہو مہربان، ساچا تاج سیس ٹکانیندا۔ ایک لکھ چوراسی بنے کاہن، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ایک روپ ہوئے رام، رام نام اپنا کھیل کھلاییندا۔ ایک امرت دیوے جام، نرنجن

جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، لکھ چوڑاسی رُپ دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھاٹن گھڑیا، وشن برہما شو سیو کمائیا۔ پُرکھ ابناشی اندر وڑیا، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ گھر وچ گھر آپے دھریا، ویکھے دسے نہ کسے لوکائیا۔ جوتی جاتا اُپر چڑھیا، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ نرور پُرکھ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی کھیل کھلائیا۔ آد آد ہر کھیل اپارا، ترے ترے میلا میل ملائیندا۔ وشنوں دیوے اک بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، لکھ چوڑاسی جیو وکھائیندا۔ شکر تیرا آنت کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ تئاں وچولا ہر نرکارا، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، حاکم اپنا حکم سنائیندا۔ راتی رتی سہنتی وارا، گھڑی پل نہ کوئے رکھائیندا۔ سورج چن نہ کوئی ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیائیندا۔ زمیں اسمان نہ کوئے پسارا، جنگل جوہ نہ کوئے سہائیندا۔ سندھ ساگر نہ کوئے کنارہ، جل بنب نہ کوئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ اک اکلایچ محلہ بیٹھ نرکارا، ایکا حکمی حکم ورتائیندا۔ جوتی نور نور اُجیارا، دوسر رُپ نہ کوئے رکھائیندا۔ وشن برہما شو آکارا، آپ سنائے ساچی دھارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر دابان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے ترے میلا ایکا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ پاربرہم سوراسرنگ، سری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ ابناشی کرتا وجائے مردنگ، ایکا ڈھولا رہیا سنائیا۔ آد نرنجن چاڑھے چند، نورو نور نور رُشنائیا۔ ایکنکارا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پوری کرے منگ، بھنڈارا اتوٹ اٹ ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا سچکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ پُریاں لوآں دیوے اک انند، انند منگل اک وکھائیا۔ اک سنائے ساچا چھنڈ، ہنگ برہم کرے گُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی کرپسارا، آپے ویکھے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، سو پُرکھ نرنجن سچ جنائیندا۔ اپنی گھاٹت گھرے اپارا، گھر نہارا دس نہ آئیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے نرکارا، انڈج جیرج اُتبھج سیتج چارے کھانی بندھن پائیندا۔ چارے کھانی بول بول جیکار، دھر دی بانی آپ سنائیندا۔ پراپسنتی ایکا دھارا، مدھم بیکھری بھيو گھلائیندا۔ راگی نادی وجائے ستار، انند اپنا تال رکھائیندا۔ بودھ اگادھی ایکا کار، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ برہما ویتانیوں نیوں کرے نمسکار، در آئے سیس جھکائیندا۔ ٹوں داتا بے عیب پروردگار، تیرا

بھو کوئے نہ پائیندا۔ بن بھکھاری مڑگاں بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، وست امولک جھولی پائیندا۔ اپنا نیتر دئے اگھاڑ، نچ
 نیتر آپ گھلائیندا۔ لیکھ جنائے وید چار، چارے ویداں ونڈ ونڈائیندا۔ لوک مات کر پیار، ساچا حکم آپ سناپیندا۔ چارے جگ ہون اجیار، سبجگ تریتا
 دوا پر کلجگ اپنا بندھن پائیندا۔ چار ورن ہوئے پردھان، کھتری براہمن شوڈر ویش تیری گود سہائیندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ زرگن سرگن کرے کھیل مہان، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ شبد انادی لے فرمان، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ نیت نوت کھیلے کھیل سری
 بھگوان، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ سنتاں دیوے نام ندھان، نام امولا جھولی پائیندا۔ گرگھاں
 دیوے برہم گیان، اپنا بھو گھلائیندا۔ گرگھاں دیوے چرن دھوڑ اشان، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ
 وکھائیندا۔ اپنا ناواں کر پردھان، لوک مات آپ اپائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی وکھائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک جھلائیندا۔ ستاں دیپاں پائے آن، ست
 ستوادی کھیل گھلائیندا۔ چھٹی راگ گائے گان، نارد سُرستی ست سیوا لائیندا۔ آپے بنیا رہے بے پچان، دس کسے نہ آسیندا۔ جس جن کرپا کرے ہو
 مہربان، تس اپنا پردہ لاہندا۔ وشن برہما شو دیوے دان، بھنڈار اتوٹ اتوٹ ورتائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جھلدا رہے نشان، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹائیندا۔ سیوا لائے گر اوتار، دھر فرمانا حکم سناپیندا۔ سبجگ بٹھے ساچی دھار، دس اٹھ ویس وٹائیندا۔ تریتا تیرا پار کنار، ترے گن اتینا آپ کرائیندا۔
 رام سینا کھیل نیار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ لکا توڑ گڑھ ہنکار، جوٹھا جھوٹھا کھیل مٹائیندا۔ راون دھسر کر سنگھار، شاہ بھیکھن آپ اٹھائیندا۔ ایکا بنخشے
 چرن دھوڑی چھار، مستک ایکا آپ لگائیندا۔ غریب نمائے لئے اُبھار، کئی کھٹاں پھیرا پائیندا۔ جگت تانے لئے تار، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ بھوگ لگائے
 سچی سرکار، جوٹھے سچے روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسار، اچھل اچھل اپنا روپ دھرائیندا۔ روپ انوپا ہر نرنکار، جگ جگ اپنا ناواں وٹائیندا۔ لیکھا
 جانے دوئے دوئے دھار، کھتری براہمن رنگ رنگائیندا۔ دوئے دوئے ویکھے ایکا کار، کرتا کرنی آپ کمائیندا۔ وید ویاسا کر اجیار، کواری کنیا بھاگ لگائیندا۔
 ایکا حکم دیوے سرکار، شاہ پاتشاہ بھو چکائیندا۔ دس اٹھ کھول کوڑا، اک دھیان لگائیندا۔ پُران اٹھاراں کر وچار، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو حکم سنانیدا۔ برہما تیرا برہم گیان، پاربرہم دے درساہیا۔ تیرا رُپ وچ جہان، لکھ چوراسی دے پرگٹائیا۔ تیرا مندر پنج مکان، ترے گن ترنگا دے جھلایا۔ ایک دیوے دھر فرمان، سچ سندیشہ آپ جنایا۔ سرب جیاں دا ایک رام، پُرکھ ابناشی اک اکھوائیا۔ ایک نگر کھیڑا گرام، ایک مندر دے وڈیایا۔ ایک رُوس بھان، ایک کرن نور رُشائیا۔ پھر ایک دیونہارا جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ ایک پرگٹ ہووے ساچا کاہن، ایک بنسری نام وجایا۔ ایک گوالا بنے گھنٹیا شام، ایک بن بن پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار رکھایا۔ جگ جگ دھار ہر نرنکارا، وشن بھو کھلایا۔ وشن رُپ سرب سنسارا، تیری گود بہانیدا۔ تیرا رزق جگت بھنڈارا، لکھ چوراسی جھولی پائیدا۔ گھر گھر ویتا کر پیارا، ساچی سیوا آپ سمجھانیدا۔ جگ جگ آوے وارو وارا، لوک مات ویس وٹانیدا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر پھول پھول پھولایا۔ لیکھا جانا پُرکھ نارا، پُرکھ پُرکھو تم اپنا ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل شکر دھار، ہر ہر آپ جنایا۔ کاہنا کرشنا ہو تیار، وشن برہما شو ویکھ رکھایا۔ تئاں سندیشہ ایک وارا، ایک گھر پُچایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار، ہر کا نام نہ کوئے دھیایا۔ گھر گھر ہو یا گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا زور ودھایا۔ شاہ سلطان غریب نمائیاں مارن مار، سر ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ پنچم روون زارو زار، مگت بین تیرے آگے سیس جھکایا۔ بدر سدا کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ دھرنی دے نہ کوئے ادھار، ہو لا بھار نہ کوئے کرایا۔ کرپا ایک وارا، تیرے ہتھ سرب وڈیایا۔ سولاں اچھیا تیری کار، سولاں کل تیری رُشایا۔ چو داں لوک تیرا ادھار، ترے بھون دھنی تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُشٹ ہنکاری دے کھپایا۔ دُشٹ ہنکاری کیا پندھ، سو پُرکھ نرنجن آپ مُکایا۔ کریا کھیل سورے سربنگ، رُپ انوپ آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگتر جگ کرتا کھیل کھلایا۔ جگ کرتا کھیل کھلایا، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ کلجگ انتم رُپ وٹانیدا، لوک مات جنم دوائیا۔ جوٹھ جھوٹھ نال لیانیدا، مایا ممتا کر گُرمایا۔ ایک منگن منگ منگائیدا، ڈھیہہ پیا ہر سرناہیا۔ میرا لیکھا وید ویاس لکھانیدا، چار لکھ بتی ہزار سال گنایا۔ میں دُکھ نہ مات اٹھانیدا، تیرا وچھوڑا جھلیانہ جانا۔ میں ایک سکھ رکھانیدا، نیتز نیناں تیرا درشن پائیا۔ میں اٹھ اٹھ راہ تکائیدا، کرپا

کرے میرا ماہیا۔ میں ڈھولا تیرا گائیندا، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا رُوپ وچولا وچ رکھائیندا، میرا پھند دے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سر میرے ہتھ رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی دے وچولا، کلجک آپ جنایا۔ تیرا سنگ نبھائے بن کے مولا، مولا رُوپ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھولا،
 دھرنی دھول دے سہایا۔ عیسیٰ موسیٰ پائے چولا، آپ اپنا رنگ رنگیا۔ تیرے اندھیرے وچوں کڈھے محمد کر کر اوہلا، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ پُرکھ اکال
 بنے تولا، ساچا کنڈا اک دکھایا۔ ایک بولے ساچا بولا، نعرہ حق آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک ساچے دے سمجھایا۔ کلجک سیج
 ہر سہایا، بھل رہے نہ رانیا۔ تیرا وچولا آپ بنایا، محمد سنگ سنگ نبھائیا۔ کلجک ڈھولا دے سہایا، اُچی کوک کوک سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تیرا بھار لے وٹائیا۔ تیرا کرے ہولا بھار، دُور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ انا الحق بول جیکار، مقامے حق دے سنایا۔ جلوہ نُور کر اُجیار، نُور الہی
 آپ اکھوائیا۔ کوہ طور سُنے پکار، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ آپے کرے سیج گُفتار، کفتم اپنا رُوپ دھرائیا۔ محمد کھولے آپ کواڑ، احمد کرے آپ رسائیا۔ ایک
 اچھیا بنائے نار، نار سہاگن کر گُرمائیا۔ اللہ رانی کر ٹیاری، سنگ محمد دے پرنائیا۔ دوہاں میلا کر وچ سنسار، اُمت اُمتی ویس وٹائیا۔ نبی رسولان کرے
 خبردار، ملا شیخ مسائق لے جگائیا۔ دیوے حکم سچی سرکار، چوڈاں چوڈاں کنڈا لاہیا۔ چوڈاں طبق کھیل نیار، چوڈاں صدیاں ونڈ وٹائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پندھ دے مکائیا۔ کلجک تیرا پندھ مُکاؤنا، لکھ چار رہن نہ پائیا۔ ورننا برناں بھیڑ بھڑاؤنا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار
 ہوئے ہلاکائیا۔ آسا ترسناچ نچاؤنا، ہوئے ہنگتا کرے خواریا۔ اوچاں نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں جھگڑا پاؤنا، سیج صلاح نہ کوئے دکھائیا۔ ہندو مُسلم پھڑ
 پھڑاؤنا، خالق خلق ویکھے بے پرواہیا۔ کلمہ امام آپ سناؤنا، کلام الہی کر رُشنایا۔ مکہ کعبہ پھیرا پاؤنا، دو دو آہ جوڑ جڑائیا۔ قُدرت قادر کھیل کھلاؤنا،
 مخلوق اپنے دھندے لائیا۔ سیج ایمان نہ کسے جناؤنا، علم عالم نہ کوئے پڑھائیا۔ طلبا طالب سرب دکھاؤنا، تعلیم تعظیم نہ کوئے جنائیا۔ دُئی دوتی گھر وساؤنا،
 ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ زرگن سرگن رُوپ وٹاؤنا، لوک مات کر رُشنایا۔ پنج تت چولا آپ ہندھاؤنا، نانک نام دھرائیا۔ ساچا منتر نام درڑاؤنا، نام
 ست کرے پڑھائیا۔ سوہنگ ڈھولا آ آ گاؤنا، ملیا بے پرواہیا۔ ہندو مُسلم ایک رنگ رنگاؤنا، ایک الف نُور درسائیا۔ گھٹ گھٹ اندر مکہ کعبہ نظری آؤنا،

ساچا حُجرہ دئے جنائیا۔ بانگ صدا اک سناؤنا، گھر مندر ناد وجائیا۔ بھرم بھلیکھا دُور کڈھاؤنا، شاہ پاتشاہ نہ چلے کوئے چترائیا۔ چارے کُنناں پھیرا پاؤنا، چارے ورن کرے جنائیا۔ پُرکھ ابناشی اک مناؤنا، سپس جگدیش جُھکائیا۔ اتم ڈھولا اک سناؤنا، سرشٹ سبائی آپے گائیا۔ کھجک ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہائیا۔ نہکنا جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئے بھین بھائیا۔ ساچے مندر چرن ٹکاؤنا، ہر کا مندر نظر کسے نہ آئیا۔ گرکھ ساچے میل ملاؤنا، ہر بھگتاں دئے وڈیائیا۔ چار ورنناں ایک رنگ رنگاؤنا، اوچ پنچ نہ کوئے رکھائیا۔ اتم برہم سرب درڑاؤنا، ایش چو میل ملائیا۔ نہکرمی اپنا کرم کماؤنا، کرم کانڈ دئے گوائیا۔ ساچا دھرم اک رکھاؤنا، نو کھنڈ پر تھمی کر رُشنائیا۔ اپنا ڈھولا آپے گاؤنا، نہ پچھلی کوئی پڑھائیا۔ سب دادا تا آپ اکھاؤنا، گھر گھر دیوے رزق سبائیا۔ وشن برہما شو اٹھاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ایک لیکھا در وکھاؤنا، لیکھا لیکھ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ہر کھیل کر، اپنی قُدرت ویکھ وکھائیا۔ قُدرت ویکھے ہر ہر قادر، کریم اپنا نام دھرائیندا۔ راگ سنائے ایک دادر، ہزارا درود پڑھائیندا۔ جنتاں جیواں ویکھے مادر، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیندا۔ آپ اٹھائے سٹ تیغ بہادر، گجری گکھ آپ سہائیندا۔ درگاہ دیوے ساچا آدر، پُرکھ اکال خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھجک کھیل ہر اولاء، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اگلا، جگ ولس وٹائیندا۔ سچ سندیش گر اوتاراں گھلا، لوک مات الائیندا۔ زرنگن سرگن پھرائے پلا، ایک بندھن نام پائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ہر، اپنا روپ دھرائیندا۔ آد جگاد ہر ہر زرائن، زرنگن اپنا کھیل کھلائیا۔ دو جہان ویکھے اپنے نین، نیتز لوچن آپ کھلائیا۔ جن بھگتاں چکائے لین دین، جگ جگنتر ولس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ جو دھا سورا اک جگایا، سور پیر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی نور ڈگمگایا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ ایک اکھر پڑھکے آیا، لکھ چوڑاسی آپ پڑھائیندا۔ ساچے پوڑے چڑھکے آیا، جیواں جنتاں آپ چڑھائیندا۔ مات پتا ایک من کے آیا، پُرکھ اکال پتا منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ آپ رنگائیندا۔ ہر رنگ گوہند پیار، گوہند نگری آپ چڑھائیا۔ گوہند میلا ایکنکار، اونکار ویکھ وکھائیا۔ سچ

سنیہڑا متر پیار، ستھر سولان رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ سندیشہ اک سنایا، گوہند اپنا راگ
 الایا۔ تیرا لیکھا رہے نہ رایا، بنس سربنسا بھیٹ چٹھائی۔ میں نیتڑپیکھ تیرا درشن پایا، تیرے در وجے ودھائی۔ چارے جگ تیری گود بہایا، چارے
 ست لئے پرگٹائی۔ تیرا نام اوڑن پردہ اک رکھایا، دو جہان اتر نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت
 کون گھر وجے ودھائی۔ ہر سندیشہ سچ جنائندا، پڑکھ اگڑا آپے بول۔ کلجک ویلا آنت وکھائندا، ایکا ڈھنیا تولے تول۔ تیرا نگر آپ سہائندا، سد سے
 تیرے کول۔ ساڈھے تن ہتھ تیری بنت بنائندا، سمبل دوارے جائے مول۔ جگت اڈمبر ویکھ وکھائندا، آنت کیتا پورا کرے قول۔ لکھ چورا سی سویمبر
 آپ رچائندا، لگے اکھاڑا اُپر دھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اک انمول۔ کھیل انمولا ہر کراؤنا، کلجک انتم دے
 سمجھایا۔ گوہند تیرا رُپ وٹاؤنا، رُپ رنگ رکھ نظر کسے نہ آیا۔ تیرا نام مردنگ و جاؤنا، سنے سرب لوکایا۔ راما کرشنا سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ
 جایا۔ عیسیٰ موسیٰ در منگاؤنا، سنگ محمد چار یار لیکھا کئے رہن نہ پایا۔ تینی اوتاراں حکم سناؤنا، حکمی حکم کرے جنایا۔ ایکا جوتی دس دس رُپ دساؤنا، پنج
 تت کایا چولا جگت ہنڈھائی۔ انتم اپنا میل ملاؤنا، لیکھا کئے رہن نہ پایا۔ سچھنڈ دوارا لوک مات پرگٹاؤنا، سمبل وجے سچ ودھائی۔ پڑکھ ابناشی آسن لاؤنا،
 سچ سگھاسن سوہا پایا۔ سیس جگدیش تاج ٹکاؤنا، پنچم کھ کر رشنا یا۔ اک حدیث جگت پڑھاؤنا، شرع شریعت اک سمجھایا۔ وید شاستر سمتر پُراں
 اٹھاراں اپنی جھولی پاؤنا، گیتا گیان دے درڑائی۔ انجیل قرآن ویکھ وکھاؤنا، بیس تیس پردہ دے اٹھائی۔ کھانی بانی بھو چکاؤنا، چار کنت پھیرا پایا۔ شاہ
 سلطاناں خاک ملاؤنا، راج راجان رہن کوئی نہ پایا۔ چار ورنال ایکا رنگ رنگاؤنا، برن اٹھاراں دے گوائیا۔ ایکا اکھر رام پڑھاؤنا، ایکا فتح واکرُ آپ گجایا۔
 ایکا منتر نام ست آپ درڑاؤنا، ایکا آد شکت جے جیکار رہیا وکھائی۔ ایکا اشنج رُپ وٹاؤنا، انوپ آپ دھرائیا۔ ایکا بسمل اپنا آپ کراؤنا، بسمل ویکھے
 سرب لوکایا۔ ایکا قلعہ کوٹ سہاؤنا، نو کھنڈ پر تھی دے وڈیایا۔ ایکا ڈنکا نام و جاؤنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے اٹھائی۔ سورج چن ایکا گاؤنا،
 اتر آتم اک لولا یا۔ وشن برہما شو پنڈھ مکاؤنا، گیرا گیرے وچ بھوایا۔ کلجک ٹھوٹھا بھن وکھاؤنا، کوڑی کریا دے مٹائی۔ گر سکھ ورا آپ جگاؤنا، جس

جن اپنی دیا کمائیا۔ زرگن سرگن درس وکھاؤنا، سرگن زرگن روپ وٹائیا۔ مایا ممتا موہ چکاؤنا، دئی دوتی دے کھائیا۔ کایا چولی رنگ چڑاؤھنا، اتر کدے نہ جائیا۔ نو دوارے پار کراؤنا، سکھمن ٹیڈھی بنک ادھ وچکار نہ کوئے رکھائیا۔ ایڑاپنگل پھڑ دباؤنا، پنچے وکار سکے نہ سر اٹھائیا۔ امرت جام اک پیاؤنا، نہجر جھرنادے جھرائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑاؤنا، دسم دوار دے کھلائیا۔ آتم سیجا بھاگ لگاؤنا، انحد راگ سناؤنا۔ سرتی شبدی میل ملاؤنا، نارکت روپ وٹائیا۔ بیج سہنجی آسن لاؤنا، ایکا رنگ وکھائیا۔ مل مل اپنا ڈکھ ونداؤنا، جگت ڈکھڑا دے گوائیا۔ اپنا سکھ آپ درساؤنا، گھر گھر وچ دیا کمائیا۔ وشن برہما شو سیس جھکاؤنا، پار برہم تیری سچی سرنائیا۔ گرکھ تیرا سنگ نبھاؤنا، ہر جن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی ڈن لگاؤنا، ڈٹی جائے سرب لوکائیا۔ چتر گپت حساب وکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا آگے دے دھرائیا۔ رائے دھرم پھڑ پھڑ بندھ بندھاؤنا، ایکا بندھن دیوے پائیا۔ لاڑی موت تھم سناؤنا، لکھ چوراسی لئے پرنائیا۔ کلج تیرا سنگ نبھاؤنا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ چوڑاں طبقات پھول پھولاؤنا، زمیں اسماناں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلج انتم آد پرکھ ابناشی کرتا اپنی کھیل کھلائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھانہ کوئے سمجھائیا۔ چار جگ نت نوت آوندے رہے گر اوتارا، سچ سندیشہ لوک مات سناؤنا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کریا کھیل اپرا، وید کتیب بھو نہ آئیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہے سرب سنسارا، بے آنت سچی شہنشاہیا۔ کلج انتم پرگٹ ہووے وچ سنسارا، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ سنت سہیلے گر گر چیلے میلے اک دوارا، در دروازہ غریب نوازا اپنا آپ کھلائیا۔ ایکا نام کرے جیکارا، چارے ورنال دے سہارا، آتم برہم سنے پکارا، ایش جیو میل ملاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد جگاد جگا جگنتر شاہ پاتشاہ بے پرواہ، آگم اتھاہ لکھ آگوچر آگم آگمٹرا آگمٹری کار کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر جن ہر ہر ہری دوار ہر بھگت دے وڈیائیا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریمو دیوی دے گھر پنڈ خیروالا جموں ☆

جنم کرم نہ کوئے بندھن، بندی خانہ نہ کوئے رکھائیندا۔ جس جن مستک لائے چندن، نم واسنا میٹ مٹائیندا۔ نام ندھان ٹکائے پرمانندن، نج گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ صاحب ٹھا کر دین دیاں بھے بھجن، بھوساگر پار کرائیندا۔ نیتز گیان دیوے انجن، اندھ اندھیر چکائیندا۔ سنگر ملے ساچا سجن، ہری ہر اپنا در سہائیندا۔ جگا جگنتر پردہ کجن، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دیناں ناتھ سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے انت، آد اپنا مول دھرائیندا۔ جس جن بنائی تیری بنت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ سنائے سہاگی چھنت، چھند سہاگی اک جنائیندا۔ گڑھ ٹٹے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم سرب درسائیندا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، سنگ سگلا اک رکھائیندا۔ لیکھا چھکے بھکھ ننگت، دھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گرچرن دوارا ساچا جت، سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ہر جن سدا رہے منگت، ایکا بھچھیا منگ منگائیندا۔ زر ہر نرائن کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مچھٹی اک رنگائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، جنم جنماں لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن میلے اپنے گھر، سو جن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔

۶۵۲

۶۵۲

کھانا پینا جس دا اوڈھن، بھوشن بستر دے وڈیایا۔ جیوگن نہ جانے مات لوکن، اوگن رہے کھیل کھلایا۔ جس جن کرپا کرے سنائے سچ سلوکن، سولائ شنگار دے دکھایا۔ لیکھا چکائے کوٹ کوٹن، جو جن دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ایکا در دکھائے کر سمبودھن، سو بھاونت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ماٹی خاکی ویکھ دکھایا۔ تن ماٹی خاکی بستر انگ، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑایا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، ترے گن میلا پنچم چیل، گرہ مندر ویکھ دکھایا۔ جوت اکالی کھیل نرالی شبد ناد دُھن وجائے سجن سہیلا، گھر گمبھیر بے پرواہیا۔ گھٹ بھیت کرائے اپنا میلا، درس دکھائے اک اکیلا، عقل کل اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن بستر ویکھ دکھایا۔ تن بستر سچا نام دوشالہ، آد انت اتر نہ جایا۔ ہر

سجّج دیوے دین دیا، کر کرپا آپ اپایا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگلا، رُوپ انوپ اک درسایا۔ نام نہکرمی کامی پائے مالا، نہکرمی کرم کمایا۔ جیون جگت توڑ جنجالا، جیون جگت آپ سمجھایا۔ سچ دوارا سچّی دھر مسالہ، گھر ہر مندر دئے دکھایا۔ دپیک پرکاش اک اُجالا، باقی تیل نہ کوائے پایا۔ اٹھے پہر کھیل نرالا، جس جن ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بستر بھوشن سار تن پہنائے آپ نرنکار، دُرمت میل نہ لگے رانیا۔ دُرمت میل نہ لگے تن، پتت پُنیت آپ کرائیندا۔ بڈھ بپیک نرمل من، من واسنا آپ کھپائیندا۔ نردھن دیوے نام دھن، سچ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ اندھ اندھیر چڑھائے چن، ست پرکاش کرائیندا۔ جو جن سنگر کہنا جائے من، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ رسنا کہے دھن دھن، دھر لیکھا مستک بھاگ ونڈ ونڈائیندا۔ ہر داتا دانی بیڑا دیوے بٹھ، ڈبدا بیڑا آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راگ سنائے کن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم پر ماتم پر ماتم آتم ایش جیو جیو ایش جگدیش ساچا میل ملائیندا۔

کوڑا کرکٹ کر صاف، گھر مندر آپ سہایا۔ ہر جن رکھے ایک آس، نیتزن اٹھایا۔ پر بھ میٹے میری لگی پیاس، امرت جام پیایا۔ اوگن میرے کرے معاف، مانس جنم امولک پایا۔ بن مانس جو رہیا گستاخ، بھل ہر کاناؤں بھلایا۔ کر کرپا کل میری راھ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ درس دکھائے رُوپ ساکھ، ساکھیاں اپنا رُوپ وٹایا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، لیکھا مستک آپ مکایا۔ رام نام چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھو ای کاہنا کرشنا رُوپ دھرایا۔ لیکھا اپنا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا لیکھا کھت آپ لکھایا۔ گرسکھ کسے نہ وکے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پایا۔ آپے پار لگائے اپنے تاٹ، ادھ وچکار نہ کوائے رُڑھایا۔ ایختے اوختے دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ ہوائے سہائی ترے لوکی ناتھ، ترے لوکی نندن رُوپ دھرایا۔ میل ملاو رام راما پوت سپوتا دسراتھ، من راون دئے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کوڑی کریا دیوے ہر، کوڑ گڑیارا رہن نہ پایا۔ کوڑی کریا جائے چھٹ، ناتا جگت موہ چکایا۔ سچ سچ سوما پئے پھٹ، گھٹ مندر نیر وہایا۔ جام پیائے ایک گھٹ، امرت سیرکھ چوایا۔ مانس بھاگ نہ

جائے نُکھٹ، امولا جنم نہ برتھا جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے ایکا اوٹ، جگت واسنا کڈھے کھوٹ، تن نگارے لگائے
چوٹ، اناد انادی شبد برہادی برہم میلا میل ملائیندا۔

پنت پُنت کرے ہر ٹھاکر، ٹھوکر نام اک لگائیندا۔ امرت سرور سندھ ساگر، سندھ اپنا ناؤں جنائیندا۔ لیکھا جانے کایا گاگر، گاگر اپنا جل
بھرائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ رتی رتاگر، رنگ انمولا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُرمت میل جس دھوائیندا۔ دُرمت
میل اتارے آپ، اپنا رنگ وکھائیا۔ جس جن بنے مائی باپ، تس ساچی گود سہائیا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، اگن تت نہ کوئے ستائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگ رنگائے ٹھاکر گودیوا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جس جن بخشے اپنی سیوا، سیوک رُپ
وکھائیا۔ امرت پھل کھوڑے میوہ، کایا جامے وچ ٹکائیا۔ لیکھا جانے الکھ ابھیوا، جیو جنت بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ ویکھے نین نند بلہاری، اند بنود کھیل کھلائیندا۔ کول نین مگٹ مُراری، مدھر بین آپ ہو جائیندا۔ ساک سین بن سنساری، سگلا سنگ
وکھائیندا۔ جس جن کرپا اپنی دھاری، دھارن مات لوک بدلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تارے وارو واری، ویلا وقت اپنے
ہتھ رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگاد جیاں جتاں کردا آیا داری، دُکھ سنگھ وچ بدلانیندا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دولت سنگھ دے گھر نواں چک جوؤں ★

آد جگاد کھیل برہمنڈ، پاربرہم پرہم رچن رچائیندا۔ رُوس نور نورانہ چند، نرگن نرور آپ اپائیندا۔ دھام اولّا سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ
سہائیندا۔ ست سرُپا اک پلنگ، پُرکھ اکالا آپ رکھائیندا۔ اُپر بیٹھ سورا سرنگ، شاہ پاتشاہ حکم سنائیندا۔ نام وجائے اک مردنگ، راگ انادی ناد

سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر
 پسارا، منڈل منڈپ لئے اُپائیا۔ ایکنکارا بنھے دھارا، سورج چنن آپ چکائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑا، سری
 بھگوان رہیا سہائیا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ سیوک سیوا جنائے وشن برہما شو سچّی سرکارا، بھو ابھیدا آپ کھلائیا۔ گھاڑن گھڑے
 اگم اپارا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ نرگن سرگن بنھے دھارا، ترے ترے میلا سچ سُبھائیا۔ ایکا حکم اک فرمانا، دُھر دی بان آپ چلائیا۔ شاہ پاتشاہ بن ساچا
 رانا، شہنشاہ کرے سچّی شہنشاہیا۔ ونڈے ونڈ دو جہاناں، لوآں پُریاں وکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا حکم
 آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ہر نرنکارا، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ ترے ترے میلا وچ سنسارا، پنچم اپنا بندھن پائیندا۔ اجوئی رہت ہو اُجیارا، انھو اپنا رُپ
 دھرائیندا۔ ایکا ثورت ناد جیکارا، تریاراگ آپ سنائیندا۔ بھگت بھگونت لیکھا جانے وچ سنسارا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بندھن آپ وکھائیندا۔ بندھن پائے ہر کرتار، ایکا ڈور نام رکھائیا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، سبجگ تریتا دواپر کھجگ رُپ وٹائیا۔ جُگا جگنتر
 ہو اُجیارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے اُبھارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک چھار دھوڑی اک رماپا۔ سبجگ
 تریتا دواپر کریا پار، لیکھا جانے گر اوتار، گرگھ ناد وید سمجھائیا۔ کھجگ انتم ہو اُجیارا، کرے کھیل سچّی سرکارا، شاہ پاتشاہ اپنا رُپ وٹائیا۔ پرگٹ ہووے
 وچ سنسارا، دس نہ آئے نراکارا، نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جُگا جگنتر، آپ بنائے
 اپنی بنتر، لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیا۔ کھجگ انتم کھیل اپارا، نرگن نرنجن آپ اُپائیا۔ ست پُرکھ نرنجن لے اوتارا، نہنکنکا
 ناؤں رکھائیا۔ ایکا ڈنکا ناد دُھنکارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ سنائیا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسارا، کھجگ گوڑھی نیند سوائیا۔ چاروں
 کُنٹ ہو یا و بھچارا، جوٹھ جھوٹھ وٹی ودھائیا۔ گر کاشد نہ کسے وچارا، من کا منکانہ کوئے بھوایا۔ نظر نہ آئے کسے سچ دربارا، جگت دوارے رہے پھیریاں
 پائیا۔ کایا میٹے نہ اندھ اندھیارا، جوت نرنجن نہ کوئے جگائیا۔ انحد شبد نہ سنے کوئے دُھنکارا، گھر سخیاں مل مل منگل کوئے نہ گائیا۔ کسے نہ ملیا میت

مُرا، در آئے نہ سچا ماہیا۔ نیتز رووے سرب سنسارا، کلجک رین اندھیری چھایا۔ چاروں کُنٹ دسے وکارا، دھواں دھار سرب لوکایا۔ گرکھ وِرا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ بحر کپائی کھول کواڑا، نرگن جوت کرے رُشایا۔ آتم سیجا کر پیارا، سُرتی شبدی لئے ملایا۔ پاربرہم برہم دیکھنہارا، ہر جن ہر ہر دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ساقط نندک دُشت دُراچارا، کلجک مایا اگن جلائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، اُچی کوک کوک دے دُہایا۔ کسے دسے نہ ہر نرکارا، ملا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے گرنتھی پننتھی دین دُہایا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، شبدی شبد دیوے سچ صلاح، ایک منتر نام پڑھایا۔ کلجک اتم پکڑے بانہہ، سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، گر سکھ ساچے گود بہائے جوں بالک ماں، اگنی تت لگن نہ پایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ نیاں مانک موتی چوگ دے چُگا، سچ سروور آپ نہایا۔ ہر دا سودھ اگادھ بودھ دے سمجھا، نرگن سرگن ہو سہا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو رنگ رنگیلا ساچا ماہی بے پرواہیا۔ گرکھ سجن لئے ملانی، جنم جنم دی دھووے شاہی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا جگ جگ ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن میلا آتم انتر، گر سنگر آپ ملانیدا۔ شبد انادی ایک منتر، بن رسنا جہوا آپ پڑھانیدا۔ سو بھاؤنت ہوئے تھان تھنتر، در ساچا آپ سہانیدا۔ کایا مندر اندر دیکھے گگن لگنتر، رواس آپ چکانیدا۔ آپ بنائے اپنی بتر، ہر جن ساچا گھاڑن آپ گھرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اندر وڑ، ساچی چوٹی بیٹھا چڑھ، شبد سنگھاسن پُرکھ ابناش آتم سیجا اپنا آسن لائیدا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، پُرکھ ابناشی آپ دکھانیدا۔ گھر وچ گھر وجائے مردنگ، انجد ناد آپ وجانیدا۔ پرگٹ ہو سورا سربنگ، نرگن اپنا کھیل کھلانیدا۔ ہر جن میلا گر گر چیل آون جاون چکے پندھ، لکھ چوراسی چھند کٹانیدا۔ جو جن گائے سوہنگ رسنا سہاگی چھند، اٹھے پیر پرمانند، مدراماس تجے گند، کوڑی کریامیٹ مٹانیدا۔ دُئی دویٹی ڈھائے کندھ، ترے گن توڑے لگا جند، نام کھنڈا اک چکانیدا۔ بیچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کرے پرکاش اندھیرا اندھ، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا میٹنہارا اندھیری راتا، نورو نور ڈمگانیدا۔ نام املا دیوے داتا، ست سروپ سنائے گاتھا، لہنا دین چُکائے ہتھو ہاتھا، جگت ادھار نہ کوئے کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب کل آپے سمراتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرانیدا۔

سگل و سورا ہر جن لاتھا، جو جن درشن پائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھٹا، گھٹا پھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ انتم پوری کرے آسا، آسا نسا وچ بدلائیندا۔
چرن کول بخشے دھر واسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، ہر جن ساچے اپنے مندر آپ بہائیندا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پورن چند شکر داس پریکی دیوی ملک کیمپ جموں ★

زرگن روپ نر اکارا، نر ویر ہر اکھوائیندا۔ زرگن جوت نور اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ زرگن وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ شاہو
بھوپ بن سیکدارا، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ زرگن کھیل کرے اگم اپارا، سرگن اپنی دھار چلائیندا۔ سرگن روپ گر اوتارا، پنچ تت چولا آپ
ہنڈھائیندا۔ دُھر دربار سچی سرکارا، دُھر دی کار آپ کمائیندا۔ سچ سندیشہ ہر نرنکارا، گر گر بان بان لگائیندا۔ ناد انادی ناد جیکارا، اگم اگمرا آپ پرگٹائیندا۔
جگا جگنتر سچ سہارا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ساچا سنت بھگت بھگونت، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ میل ملاواناری کنت، نر نرائن خوشی منائیا۔ زرگن
دوار آئے وچ جیو جنت، بھگتن دیوے مان وڈیائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہر کاروہ سرب درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ مدھ کھیل سری بھگوانا، جگا جگنتر آپ کھلائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام ندھانا، نام انمولا جھولی پائیندا۔ آتم
انتر سچ ترانہ، تار ستار آپ ہلائیندا۔ ایک راگ ایک گانا، گیت سہاگی اک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دربارے کر پروانہ، آپ
اپنا بندھن پائیندا۔ ساچا بندھن گرگھ سنگر جوڑ، دُھر سنجوگی آپ بندھایا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگاں اپنے ہتھ رکھایا۔ اگم اگمرا جائے بہڑ، دُور
دُراڈا پندھ مکایا۔ دو جہاناں لائے ایک پوڑ، ساچا ڈنڈا ہتھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت پھل کھوایا۔
امرت پھل گر سکھ چکھ، آتم ہر رنگ جانیا۔ اپنا آپ کیتا وکھ، چلے ہر سد بھانیا۔ ناتا نٹا کشنا شکلا پکھ، جوت نور جگے مہانیا۔ قیمت چچلی کروڑی لکھ، الکھنا
الکھ دیوے مانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوٹھ جوٹھ لتھا ستھر ستھ، ساچا ستھر یار ہنڈھانیاں۔ ساچا ستھر پُرکھ اکال، زرگن اپنا آپ

جنائیا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیا نِدھ گہر گن ساگر شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں بن دلال، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، ساچے مندر آپ بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ چلے اولڑی چال، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ سرگن روپ سرب اشٹ، پنج تت کایا کھیل کھلائیندا۔ گر گر روپ کھولنہارا درشت، دیرگھ روگ آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاواں جوں راما وششٹ، وشو اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا رنگ ہر بھگوان، بھگتن آپ چڑھائیا۔ دیونہارا برہم گیان، برہم وڈیا اک پڑھائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچ نشان، ساچے مندر آپ جھلائیا۔ لوآں پریاں پاوے آن، برہمنڈ کھنڈ ایکا تھم سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ہو پردھان، ہر بھگت لئے جگائیا۔ آپ جگائے نرگن داتا، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ ساچے سنتاں میٹے اندھیری راتا، اندھ اندھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ نام انعامی سٹائے ساچی گاتھا، ساچا منتر آپ پڑھائیندا۔ ایکا گھر وکھائے پوجا پاٹھا، سچ سمگری اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سرود تیرتھ تاٹا، ساچا مجن آپ کرائیندا۔ ساچا مجن گرگھ گردیو، گر گر آپ کرائیا۔ اگم اتھاہ الکھ ابھیو، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ ایکا بخشے ساچی سیو، ساچا مارگ دئے جنائیا۔ آتم برہم آتم میو، آتم پھل لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا چکائے بھيو، پردہ کوئے رہن نہ پائیا۔ پردہ گر سکھ جائے لٹھ، ہر ہر ساچا آپ چکائیا۔ اک اکلا دیوے وٹھ، دست اموک آپ ورتائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ آتر روپ درسائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نرگن نور کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم وکھائے ساچی کھاٹ، ساچی سیجا سو بھا پائیا۔ ساچی سیجا ہر نرائن، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ رسنا کوئے نہ سکے کہن، جو جن درشن پائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر بنے ساک سجن سین، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چکائے لین دین، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ پورب لیکھا گر میت، جگ جگنتر ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا ڈھر دربارے ٹھانڈے سیت، سیتل دھارا آپ رکھائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، سنگر پورا سو اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اولڑی چلائے ریت، پت پت پت آپ کرائیندا۔ پت پت پت کرے بھگت بھگونت، جنم جنم دی میل دھوائیا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، وید کتیب بھيو نہ پائیا۔ اپنا

درڑائے آپے منت، منتر رام نام درسائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنسا دئے چُکائیا۔ سنسا روگ رہے نہ آنت، ملے کنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چڑھے رنگ اک بسنت، بھُل بھُلواڑی آپ مہکائیا۔ بھُل بھُلواڑی گرکھ رنگ، ہر سَنگَر آپ رنگائیندا۔ دو جہاناں دیکھے لنگھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، برہم ویتا کھیل کھلائیندا۔ دُئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، گر سکھ دئے وڈیائیا۔ ہر جن چاڑھے ساچا چن، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جننی جنے ایک جن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ہر کاراگ سنے کن، دوسر اور نہ کوئے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رائے دھرم نہ دیوے ڈن، ویلے آنت نہ کوئے سزائیا۔ جوتی جاتا سیری بھگوان، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، گر سَنگَر رُوپ وٹائیندا۔ بھگتن دیوے اک گیان، اپنی بوجھ بھجائیندا۔ سنتن دیوے نام دان، نام نامہ آپ اکھوائیندا۔ گرکھاں دکھائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ بنائے چتر سگھڑ سجان، مورکھ موڑھے اپنے دھندے لائیندا۔ مورکھ موڑھا جنم سہاوانا، گر سکھ گر گر دئے وڈیائیا۔ گرکھ ہر ہر آپ پچھانا، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ سنتن دیوے برہم گیانا، آتم وڈیا اک پڑھائیا۔ بھگتن میل سیری بھگوانا، بھگوان ہوئے سدا سہائیا۔ گر سَنگَر وسے اک مکانا، تھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پردھانا، زرگن زراکار اپنی کھیل کھلائیا۔ گر گر دیوے مات پروانہ، جگ جگ اپنا حکم سنائیا۔ بھگتن گان ساچا گانا، رسنا جہوا ہر جس گائیا۔ سنتن کرے پرکاش کوٹن بھانا، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ گرکھاں امرت آتم دیوے پینا کھانا، تر سنا بھکھ بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں چکے آون جاون کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھند، گر سکھاں دیا کمائیندا۔ گرکھ گائے بتی دند، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ سنت سہیلے چڑھے چند، چن چاندنی آپ چکائیندا۔ بھگتن دیوے پرماند، پر م پُرکھ دیا کمائیندا۔ گر گر رُوپ سدا بخشند، سرگن زرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن رہے سدا اکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایک ہر، گر گر اپنا رُوپ وٹائیا۔ بھگت سہیلے لئے پھڑ، سوئے سنت آپ جگائیا۔ گرکھاں اندر جائے وڑ، گر سکھ لئے اٹھائیا۔ اٹھے گر سکھ جائے جاگ، جس جن نیتز نین کھلائیندا۔ گرکھاں پکڑے

آپے واگ، چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا۔ ستن دھوے دُرمت داغ، نرل رُوپ آپ وکھائیندا۔ بھگتن میلاکت سہاگ، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ گر
گر دیوے شبد ویراگ، ویراگی شبد آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشا نرِگن نُوَر پرکاشا سچھنڈ لگائے بھاگ، تھر گھر
اپنا آسن لائیندا۔ تھر گھر آسن ہر مہربان، سو پُرکھ نرِجن آپ لگائیا۔ گر سَنگر داتا نوجوان، لوک مات ویس وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں رکھائے ایکا کان،
بھگت بھگونت دے وڈیائیا۔ ستن سَت سرُوپی دان، سائتک سَت سَت ورتائیا۔ گر گھماں پائے ایکا آن، دُھر فرمانا حکم سَنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھاں بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ سچ سرنائی گر چرن، گر سیکھاں سکھ سمجھائیندا۔ گر گھ کھلے ہرن پھرن، لوچن نین
آپ گھلائییندا۔ سنت ساجن ساچی ترنی ترن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ بھگت بھگونت لڑ ایکا پھرن، چھٹ کدے نہ جائیندا۔ گر سَنگر چکائے مرن ڈرن، لکھ
چوڑاسی بھیونہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن اندر سارے ورن، نرِکار نرِکار جس جن اپنا میل ملائییندا۔ جس جن میل
کرے کرتارا، تس جن دے وڈیائیا۔ سرِگن رُوپ وچ سنسارا، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ بھگت سنت وکھائے اک دوارا، گر گھ ساچے نال رلائیا۔ گر سکھ
کھچے وارو دوارا، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ ایکا دیوے نام آدھارا، دست اموک آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نرِگن
پُرکھ اکال، آپے گر گر رُوپ دیال، آپے بھگت وچھل کرپال، آپے سنتاں رہیا سرت سنبھال، آپے گر گھ دیکھے بال انجان، آپے گر سیکھاں دیوے مان،
لوک مات دیکھ وکھائیا۔ لوک مات دیکھنہارا، نرِگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سرِگن کھیل کرے اگم اپارا، پنج ت کا یا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا
سیتا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتا، گرُو دوار نہ آسن لائیندا۔ ہر گھٹ اندر وڈیا، اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنی وڈیا آپے پڑھیا، سرشٹ سبائی آپ
پڑھائیندا۔ در در گھر گھر درشن دیوے نرِ ہریا، جس جن اُپر کرپا کرپا، کر کرپا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن داتا
نرِکار، گر گر لے مات اوتار، بھگتن پاوے ساچی سار، ستن دیوے نام ادھار، گر گھ میلے کر پیار، گر سکھ اپنی گود بہائیندا۔ گر سکھ گودی لئے چک،
گر گھ اپنے کندھ اٹھائیا۔ ہر ستن بوٹا جائے نہ سک، ساچا مالی مات لگائیا۔ بھگت نشانہ نہ جائے اک، شبد نرالا تیر چلائیا۔ گر سَنگر مات جائے تھ، بھنڈار

اتوٹ اٹھ درتا ئیا۔ نرگن رُوپ ابناشی اچت، سچھنڈ وے سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ سہائے اپنی رت، سچجگ تریتا دوا پر پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن ایک ایک اکھوائیا۔ ایک نرگن ایک سرگن، ایک سرب سمایا۔ ایک نردھن ایک سردھن، ایک نور جوت جگایا۔ ایک
 مرد ایک مردن، مرد مردانہ اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن سرگن اپنا رُوپ وٹایا۔ نرگن پیتا سرگن
 جاما، سرگن اپنا ت چلا ئیا۔ سرگن جوت ایک راما، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ نرگن کرے اپنا کاما، سرگن آپے دھندے لائیا۔ سرگن رُوپ جگت
 پچھانا، نرگن نظر کسے نہ آئیا۔ پنج تت اندر لگیا ساچا کاہنا، لکھ چوراسی گوپی کاہن نچائیا۔ چاروں گنٹ ہوئے پردھانا، دہ دشا پھیری پائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن سرگن سرگن نرگن، اپنا رنگ رنگائیا۔ سرگن تجیا اپنا رنگ، نرگن رُوپ وٹایا۔ نرگن وسیا
 سرگن آتم سچ پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سرگن اندر وجے مردنگ، نرگن زرویر رہیا وجایا۔ گیت اگمی گائے چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ الایا۔ ہنگ
 برہم جنائے پرمانند، نچ آتم آپ سنا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن سو ہنگ رُوپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن
 نرکار، ہنگ برہم جیو اکھوائیا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، چارے کھانی آپ بنائیا۔ چارے جگ کر وچار، جگ چوکڑی بندھن پائیا۔ کلجگ اتم ہوتیار، نرگن
 دیکھے تھاوں تھانیا۔ گر گر سنے آپ پکار، سچ دربارے سو بھاپائیا۔ بھگت سنت بچھے وارو وار، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ سنانن اپنا حال، نیترنیناں نیر
 وہائیا۔ گر سیکھ گھالن رہے گھال، گھالی گھال دیکھ دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی ایک دیکھے بیٹھ سچّی دھر مسال، دھر مسال اک بنائیا۔ کلجگ اتم اپنا حل کرے
 سوال، باقی کوئے رہے نہ رانیا۔ پھڑ کے لیائے کال مہاکال، چرن دوارے لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، ایک تھت دئے جنائیا۔ ایک تھت ستاراں ہاڑ، کال مہاکال تھم سنانیدا۔ لوک مات لگنا سچ اکھاڑ، پُرکھ ابناشی آپ لگانیدا۔ لکھ چوراسی
 دیکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر پھول پھولائیدا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیرا رُوپ دتا شنگار، اپنی ہتھیں بندھن پائیدا۔ لکھ چوراسی تیرا
 آہار، تیرے اندر سرب لگانیدا۔ مہاکال رُوپ کرتار، دین دیال آپ دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلآ آپ ملائیدا۔ ساچے

وار آؤنا چل، نہچل دھام دئے جنایا۔ وشن برہما شو جانا نال رل، سگلا سنگ رکھایا۔ تیمی اوتار اک دُجے دا پھڑن لڑ، آون واہو داہیا۔ گر گر دس سنیہڑا دتا گھل، سچ سندیش سنایا۔ بھگت سنت راہ تنگن اچ کہ کل، کون سہیلا ملے ساچا ماہیا۔ گرگھ وقت لنگھان کر کر ول چھل، کلجک اچھل اچھل کھیل کھلایا۔ گرگھ مسکھاں نال کرنہ سکے گل، سچ سچ کسے در نظر نہ آیا۔ پاربرہم پت پر میثور شبد کھنڈا پھریا ایکا بھل، نو نو چار رہیا ڈرایا۔ عیسیٰ موسیٰ جائے ہل، سنگ محمد چار یار دین ڈہایا۔ دروہی خدا نبی رسول جس ورتی اپنی کل، عقل کل آپ اکھوایا۔ سنگھ شیر وڈیا اپنی جھل، نو کھنڈ پر تھی دئے اٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن لیائے پھڑ، جو سرگن زرگن روپ گئے وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آپے کر، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سنگھ دے گھر ملک کیمپ جوں ★

سمرو سمرو سمرو سکھ پاوو، ہر نام وڈی وڈیایا۔ من کا بھرم سرب گواوو، من منسا رہے نہ رانیا۔ گرچرن سدا دھیوو، ملے مان وڈیایا۔ آتم انتر اپنا پردہ لاہوو، دُئی دویت رہن نہ پانیا۔ ہنس بنو جیو کاؤں، کاگ ہنس روپ وکھایا۔ ایکا ویکھو پتا ماؤں، پاربرہم بے پرواہیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ویلے انت پکڑے باہوں، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سمرن دئے سمجھایا۔ ایکا سمرن ہر کا نام، ہر نامہ رنگ رنگیندا۔ لیکھے لگے کایا ماٹی چام، پنچ تت چولا ویکھ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے نگر کھیڑا گرام، تیرے تن بندھن آپ کٹائیندا۔ دُوگھی کندر میٹے اندھیری شام، زرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ سمرت سمرت میلا رام، رام رمیا نظری آئیندا۔ آسانسا پورے کرے کام، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ اک وکھائے سچ استھان، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ پُرکھ اگتا بیٹھ سری بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن اک سمجھائیندا۔ ساچا سمرن بُدھ بیک، تن من ایکا

رنگ رنگا گیا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، ممتا موہ رہے نہ رانیا۔ سنگر چرن ایکا ٹیک، دوسرا اوٹ نہ کوئے رکھانیا۔ لیکھا جانے لکھیا لیکھ، لیکھ لیکھ دئے سمجھانیا۔ آپے میٹنہارا ریکھ، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ نج نیز نج آتم نج گھر سجن لینا ویکھ، ہر سمرن وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ت دئے سمجھانیا۔ سمر سمر مٹے کلیش، کل کاتی رہن نہ پانیا۔ لیکھا جانے آد جگاد جگا جگنتر ہمیش، بھل کدے نہ جانیا۔ سیو لگائے وشن برہما ہمیش، شکر اپنی دھار جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرت نام وڈی وڈیایا۔ سمرت نام ہر جگدیش، جگدیش جن سمجھانیدا۔ میل ملاواں جیو ایش، برہم پاربرہم وکھانیدا۔ ناتا ٹٹے راگ چھتیس، دند بتیس نہ کوئے گانیدا۔ ایکا کلمہ اک حدیث، ایکا ایک شریعت پڑھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن آپ رکھانیدا۔ ساچا سمرن جہوارس، رس رسیا آپ وکھانیدا۔ جس جن ہر دے جائے وس، روپ انوپ آپ پرگٹانیدا۔ تیر نرالا مارے کس، شبد انیالا آپ چلانیدا۔ رین اندھیری میٹے مس، نوری چند آپ چمکانیدا۔ درس وکھائے نٹھ نٹھ، جس جن اپنا سمرن بندھن پانیدا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، چار کھانی اپنی جوت جگانیدا۔ لیکھے لائے رتی رت، جو جن ہر ہر چرن دھیان رکھانیدا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم برہم آپ پڑھانیدا۔ میل ملاوا کلاپت، کول نین ساچے رنگ آپ سہانیدا۔ سمرت سمرت سمرت سگل وسورے جائن لٹھ، سنساروگ نہ کوئے رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن آپ بنانیدا۔ ساچا سمرن گر کی دھار، گر بن سمرن کرن کوئے نہ جانیا۔ ساچا سمرن گر چرن پیار، گر اشٹ دیو دئے وڈیایا۔ ساچا سمرن ہر جن ہر ہر کرے پیار، آد جگاد ملے وڈیایا۔ ساچا سمرن ناتا توڑے پنچ وکار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پانیا۔ ساچا سمرن مایا ممتا توڑے جگت جنجال، کوڑی کریا دئے مٹانیا۔ ساچا سمرن گر گھ پائے ورا لال، جس جن اپنی دیا کمانیا۔ لکھ چورا سی ہوئی بے حال، ہر کا سمرن ہتھ کسے نہ آتیا۔ نیز روون شاہ کنگال، راج راجان دین دھانیا۔ پھل نہ دے کسے ڈال، پت ڈالی نہ کوئے مہکانیا۔ جوٹھی جھوٹھی گھالن رہے گھال، ساچی گھال نہ کوئے وکھانیا۔ سب دے سرتے کوکے کال، ویلے آنت نہ کوئے سہانیا۔ ناتا جڑیا جھوٹھا دھن مال، مایا ممتا موہ رکھانیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کرے پرتپال، ساچا سمرن نہ دئے بنانیا۔ سمرت سمرت سمرت ہوئے نہال، جس جن اپنا درس وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دئے سمجھائیا۔ سمر و سمر سمر سکھ پاؤ۔ تن کلش من ماہے مٹاؤ، ہوئے سنساروگ چکاؤ۔ گھر پریتیم ایک پاؤ۔ دُوبے در نہ منگن جاؤ۔ زویر پُرکھ نراکار آد جگاد اجونی رہت درد دُکھ بھجنن سیس جگدیش اک جھکاؤ۔ رام نام جہوار سنارس پُرکھ ابناشی دیوے ہس ہس، ہر کا مندر اک دھیائو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا در، در گھر ساچا اک جناؤ۔ ساچا امرت ہر ہر بان، سمرت نام دھیالیا۔ ایہتھے اوتھے چکے کان، دو جہان ہوئے سہائیا۔ ایک دیوے ست بان، ہر جن ساچے لئے چڑھائیا۔ وشن برہما شو ویکھے مار دھیان، نیتز لوجن نین اٹھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گنوتا دیوے گن ندھان، ایک نام وست امولک آپ ورتائیا۔ جگا جگتر سنت سہیلے لئے پچھان، بھگتن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ گرگھ میلا پتر سُبجان، چاترک ترکھا دئے بُجھائیا۔ گر سکھاں چکائے جم کی کان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ایک سرن ہر بھگوان، دوسر اور نہ کوئے چترائیا۔ لکھ چوراسی رسنا جہوا سارے گان، گا گا تھکی سرب لوکائیا۔ بن سنگر پورے نہ دیوے کوئے برہم گیان، آتم تاک نہ کوئے کھلائیا۔ نرمل جوت نہ جگے مہان، جوتی نور نہ کوئے رُشنائیا۔ سُن سُن راگ تھکے کان، انحد ناد نہ کوئے وجائیا۔ ہر کا سمرن نہ سکے کوئے پچھان، جگت نیتز نظر نہ آئیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن جھولی پائیا۔ ساچا سمرن جھولی رکھ، ہر جن جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ آپے نرگن ہو پرتکھ، سرگن میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، جس جن اپنا نام جپائیندا۔ آد انت لئے رکھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں کردا آیا پکھ، ایک نام ونڈ ونڈائیندا۔ اتم لہنا دینا چکائے سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، آون جاون پھند کٹائیندا۔ شبد جنائے مہا اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے وکھائیندا۔ جس جن چڑھائے نام رتھ، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر آپ درڑائیندا۔ ساچا منتر نمو گر دیوست، وست رُپ نہ کوئے وٹائیا۔ ایک مندر ایک اندر ایک وار دیوے گھت، اتوٹ اٹٹ آپ رکھائیا۔ ناڈ بہتر نہ اُبلے رت، ساتک ست آپ کرائیا۔ ست سنتو کھ دیوے دھیرج جت، کام کرودھ نہ ہوئے ہلاکائیا۔ چرن کول بندھائے اپنے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ یج یجے ساچے وت، امرت پھل آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام رہیا سمجھائیا۔ ایک نام ڈونگھا ساگر، جیو جنت بھیو کوئے نہ

پائیندا۔ پنج تت رکھیا کایا گاگر، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ گرکھ وِلا بنے سو داگر، جس جن اپنا ونج کرائیندا۔ کرے کھیل کرتا کریم قادر، قدرت اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن اک رکھائیندا۔ ساچا سمرن آد جگاد، ہر سنگر ونڈ ونڈائیا۔ بھگتن دیوے ساچی داد، دھرو پرہلا رہے جس گائیا۔ شبد اگئی وجے ناد، ثریا ناد آپ سنائیا۔ اپنی دُھن اپنے وچوں کاڈھ، برہما دے سنائیا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، چار وید بھیونہ آئیا۔ پُران اٹھاراں رہے وساد، ہر کا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ شاستر سمرت کرن فریاد، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گیتا گیان اٹھاراں دھیائے کرے یاد، ایکا ارجن ہری ہر آپ سمجھائیا۔ سمرت ویکھے واد وواد، سمرن ایکا تت جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لاہے نقاب، پردہ کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل حق جناب، مقامے حق روپ دھرائیا۔ پروردگار دیوے داد، نور الاهی نور چکائیا۔ سنگ محمد کرے لاڈ، چار یاری میل ملائیا۔ ایکا نام خدائی وکھائے واحد، ساچا سمرن دے جنائیا۔ کلمہ کلام سچ امام سنائے یاد، یاد سمر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سمرن اپنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا سمرن ست نام، نانک نرگن پایا۔ اک پیالہ پیتا جام، مدھر رس آپ وکھایا۔ اک سنیا سچ پیغام، لکھ چوراسی آپ سنایا۔ ایکا ویکھیا ہر گرام، سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ لوک مات ہو پردھان، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھایا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، کھتری براہمن شور ویش آپ سمجھایا۔ آتم برہم اک گیان، دوجی وِدیا نہ کوئے پڑھایا۔ ایکا جوتی نور مہان، گوبند میلا سچ سبھایا۔ پنجم مینا سچ نشان، سچ نشانہ ہتھ اٹھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں ویکھے مار دھیان، امرت آتم جام پیایا۔ ایکا سمرن پُرکھ اکال، آپ بنائے دین دیاں، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن اپنے ہتھ رکھایا۔ سمرن سمرن سمر سمر سکھ پائے، ایکا نام انمول۔ بن رسنا جہوا گائے، نش اکھر اندر بول۔ جیو جگت نہ کدے سنائے، ہر کا نام سدا اڈول۔ گر در گر گھر سدا سد مل مل گائے، کایا اندر جائے مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اُپر دھول۔ سمر سمر سکھ پاونا، سچ سکھ گر میت۔ ہر جن ساچا ویکھ وکھاون، ہر ہر بیٹھا اک اتیت۔ کایا مندر بنک سہاون، ہوئے پتت پُنیت۔ نر ہر نرائن ایکا گاونا، سد سے دھام انڈیٹھ۔ بن گر نیتز دس کسے نہ آونا، آد جگادی چلی ریت۔ سنگر پورے پردہ لاہونا، گھر مندر وکھائے سچ مسیت۔ شبد انادی ناد

وجاونا، انحد گائے اپنا گیت۔ سرتی شبدی میل ملاونا، اک جنائے سچ پریت۔ کایا بنک آپ سہاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرت دیوے نام انڈیٹھ۔ سمر سمر نکھ پاوو جن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ہر کا سمرن بیڑا دیوے بنھ، شتوہ دریائے نہ کوئے رڑھائیا۔ ہر سمرن رائے دھرم نہ دیوے ڈن، چتر گپت نہ حساب دکھائیا۔ ہر سمرن اگنی تت نہ جلے تن، ترے گن لیکھا رہے نہ رائیا۔ ہر سمرن بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ ہر سمرن کرے پرکاش اندھیرے اندھ، جوتی نور رُشنائیا۔ ہر سمرن ڈھائے ڈئی دوتی جھوٹھی کندھ، سرشٹ سبائی ایکا روپ دکھائیا۔ ہر سمرن اُپجائے پرمانند، نجاند وجے ودھائیا۔ ہر سمرن رسنا تے جھوٹھا گند، بن ہر نامے پھل نہ کوئے کھائیا۔ ہر سمرن سدا پُنیت جن، پتت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرت ایکا کوٹ دکھائیا۔ ایکا کوٹ ایکا دشا، ایکا گھر سہائیندا۔ ایکا ہر پائے حصہ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھا، آسا منسا پور کرائیندا۔ جس جن سمرن پائے لیکھا، دوسر در نہ منگن جائیندا۔ گرگھ وِرا لکھے ساچی سکھا، لکھ چوراسی چو سرب گرا ئیندا۔ ہر کا سمرن ڈاڈا تکھا، تکھی دھار بنا ئیندا۔ نہ کوئی ویکھے وڈا نکا، بردھ بال نہ کوئے جانا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ اُٹھائیندا۔ گرگھ اُٹھ سمر و نام، سمرن ویلا آئیا۔ کایا مائی کسے نہ کام، جھوٹھی کایا پوج پُجائیا۔ مدر اپی پی تھکا جام، امرت رس نہ کوئے چکھائیا۔ بھوگی بھوگ بھو گیا کام، کامن ترسن نہ کوئے گوائیا۔ گھر ملیا نہ گھننیا شام، بنسری نام نہ کسے وجائیا۔ سرتی سیتا نہ پایا رام، بن بن بیٹھی دئے ڈہائیا۔ من ہنکاری راون بنیا وِچ جوان، اپنا بل رہیا دکھائیا۔ بن ہر کے سمرن دوسر اور نہ کوئے بان، جو لکا گڑھ دئے تڑائیا۔ اپنی سوانی آپے لئے پچھان، سمند ساگر کھائی پار کرائیا۔ جس جن دیوے اپنا نام، سمرن ساچا دئے سمجھائیا۔ بن سنگر پورے جیون کسے نہ کام، لکھ چوراسی گیڑے وِچ رکھائیا۔ کلگ بھلے جیو نادان، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہونا انت وِیران، جو دیسے دس نہ آئیا۔ اُچ محلے بیٹھے چڑھ مکان، ایکا بھلیا رام ساچا ماہیا۔ ویسوارو پ پین کھان، جگت وِ بچار رہے ہنڈھائیا۔ مات پتر کرے دھیان، بھین بھنیا رہی تکائیا۔ ایکا بھلیا سری بھگوان، ساچا مارگ نظر نہ آئیا۔ جس جن سمرن دیوے دان، سمرت اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ سمجھائیا۔ سمر و نام سگل کلیش

جائے تھ، ہر سنگر آپ مٹائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک منتر دے درڑائیا۔ اک کنارہ تیر تھ تاٹ، ایک گھاٹ دے دکھائیا۔ اک سنائے ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیا۔ ہنگ برہم چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، چوڈاں لوک کھوج کھوجائیا۔ مات دھرائے ت آٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ میل ملائیا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، جو جن رسنا رام وسائیا۔ ساچا رام غریب نمائیاں دیوے ساتھ، بیر بھیلنی اپنے مکھ پائیا۔ کند منوہر لکھی نرائن نائیاں دیوے ساتھ، بدر سدا مالے لگائیا۔ پنچم لہنا چکھیا ماتھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سمیریا تیس اپنا میل ملائیا۔ سمرو رام ہری ہر نرائن، ہر جن ہر ہر آپ جنائندا۔ درشن پیکھو اپنے نین، لوچن تیجا آپ گھلائندا۔ چوتھے گھر مل مل بہن، چوتھا پد آپ سمجھائندا۔ پنچم چکے لین دین، حساب کتاب نہ کوئے رکھائندا۔ چھیویں ملے ساک سجن سین، ہر سگلا سنگ رکھائندا۔ ستویں ست ستوادی آئے لین، جو جن ہر ہر نام دھائندا۔ سنت سنگر دھام اکٹھے بہن، سچکھنڈ دوارا آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپ چڑھائندا۔ ساچا مندر اُچ اٹلا، رام راما ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی بیٹھا اک اکلا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ شبد سندیش جن بھگتاں آپے گھلا، اپنا ناؤں دے پرگٹائیا۔ پنچ تت کایا چولے رلا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کرول چھلا، بھو ابھید نہ کوئے گھلائیا۔ گرکھاں سچ سنگھاسن ملا، آتم سیجا سو بھا پائیا۔ دیک جوتی ایک بلا، جوت نرنجن کرے رشنائیا۔ در درویش آپے کھلا، در دربان روپ وٹائیا۔ جس جن پھڑایا اپنا نام پلا، دو جہان وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کلجک جیو اتم ہو یا جھلا، وسریا ایک ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، ایک ور نام رکھائیا۔ رام نام پایا ور گھر، گھر گھر وچ وٹی ودھائیا۔ سمتر سمتر چکھیا ڈر، ڈر بھے نہ کوئے رکھائیا۔ میل ملایا پُرکھ نر، نر نرائن دیا کمائیا۔ بند کوڑا کھولیا در، گھر مندر بوجھ بُجھائیا۔ اپنے پوڑے جانا چڑھ، ساچا ڈنڈا ہتھ پھڑائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے اٹ، جو ہر ہر نام دھائیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا کایا بنک ڈونگھی بھوری لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ ناتا توڑے سیس دھڑ، جگدیش دیا کمائیا۔ برہم پار برہم جائے رل، جوتی جاتا ایک رنگ سمائیا۔ ایک سمرن آئے کم، دوسر وست سنگ کوئے نہ جائیا۔ کلجک جیو ویلا اتم من، سویاں زین رہی وہائیا۔ ناتا تے اتم چھیری چھن، جگت مندر نہ کوئے

سہایا۔ جوٹھا جھوٹھا دسے دھن دھن، نار سہاگن کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ گر کا شبد سُن لے کن، ایک راگ رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بیڑا آپ چلایا۔ جگ جگ بیڑا آپ چلایا، سَتجگ تریتا دواپر دھار۔ کلجگ انتم رُپ وٹائیندا، نہہکنکا نور اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ راؤ رنکاں آپ جگائیندا، شاہ سلطانا دے ہلار۔ سویا کوئے رہن نہ پائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کال مہاکال اپنے نال رکھائیندا، حکمی حکم کرے ورتار۔ وشن برہما شو آپ جگائیندا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند دے آدھار۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، ڈونگھا ساگر بھوری خار۔ لکھ چوراسی کھیل کھائیندا، اندج جیرج اُتج سیتج کرمی کرم لئے وچار۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، سمندر مس بناپت کرے نہ کوئے کار۔ چوڈاں بھار نہ ونڈ ونڈائیندا، چوڈاں طبقات مارے مار۔ ایک کھنڈا نام ہتھ اٹھائیندا، تکھی رکھے دھار۔ برہمنڈاں آپ چکائیندا، دو جہاناں ہو اُجیار۔ گنگن پاتالاں ویکھ وکھائیندا، پر تھی آکاش ویکھے اکھاڑ۔ گرگھ ورلے آپ ترائیندا، جس جن دیوے نام آدھار۔ سمر سمر سمر ورا سکھ پائیندا، جس ہر دے وسے آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدجگادی ویس ہر، ہر جن ساچے لئے پھر، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، اپنا اکھر آپے پڑھ، اپنی و دیا آپ جنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کرنی آپے کر، نرگن سرگن سرگن نرگن سچکھنڈ نواسی سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، پُرکھ ابناشی اپنا رُپ دھرائیندا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی صاحب سنگھ رسال سنگھ دے گرہ مناؤر جموں ★

سَتجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ جگا جگتتر کھیل اپار، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ گر گر لے مات اوتار، لکھ چوراسی جیواں جنتاں ایک منتر نام ورتایا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ پنچ تت کایا چولا کر پپار، سنگھ شیر ناؤں رکھایا۔ انتم ناتا توڑ سرب سنسار، جوتی جوت جوت ملایا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تحت بیٹھ سچ سرکار، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپایا۔ اک اکلا اگم اپار، لکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بے انت

ٹھاکر سوامی نہکرمی اپنا کرم کمایا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا اینکارا ہر نرنکارا، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، رپ انوپ وٹائیندا۔ سنگھ شیر پنچ تت مکانا، کلجگ اتم میٹ مٹائیندا۔ نرگن گھر نرگن ہو پردھانا، نرگن اپنے رنگ سمانندا۔ پاربرہم پڑکھ سلطانا، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلاییندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں گنگن پاتالاں زمیں اسماناں اُتبیج سیتیج ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر کرتارا، رپ انوپ وٹایا۔ شیر سنگھ ہر کاناؤں وڈ بلکارا، سنگھ شیر ہر آپ اکھوایا۔ رپ رنگ ریکھ نہ دسے وچ سنسارا، تتوت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرایا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا شیر، سنگھ اپنا رپ دھرائیندا۔ آدجگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی رہیا گھیر، ساچا گھیرا ایک پائیندا۔ گر گوہند رپ ہر شبد دلیر، شبد گوہند رپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ چکائیندا۔ ہر کا شبد گوہند دھار، گوہند شبد آپ بنایا۔ نانک نرگن پائے سار، نرور پڑکھ اک صلاحیا۔ اجونی رہت کر پیار، انھو پرکاش دھرایا۔ ایک جوتی نو نو دوار، نو نو لیکھا دے چکایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو اُجیار، ایک ڈنکا شبد وجایا۔ ایک سٹ کرے وچار، نام ست ویکھ وکھایا۔ دس دس رپ آپ کرتارا، اپنا بھو دے کھلایا۔ پڑکھ اکالا دین دیا لا بھگت بھگونت پائے سار، دُشٹ دمن دے وڈیایا۔ ہم گنٹ نرکار ساکار لے اٹھال، بال انجانا آپ سمجھایا۔ پوت سپوتا بن دلال، گجری وکھائے ایک لال، تیج بہادر دے وڈیایا۔ آتم انتر جوت مثال، بے مثال آپ جگایا۔ پتا بنیا آپ کرپال، تتوگن رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کایا اندر وڑ، اپنا رپ آپ پرگٹایا۔ پنچ تت کایا چولا گر گوہند، سو پڑکھ نرنجن آپ ہنڈھائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن میٹے سگلی چند، اینکارا کھیل کھلاییندا۔ آد نرنجن جوت جگائے ساچا چند، گجری چند آپ وڈیائیندا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے اپنی بند، سری بھگوان گود اٹھائیندا۔ پاربرہم سدا بخشند، اپنی بخشش آپ کرائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر پنچ تت کایا ویکھ سریر، اندر مندر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند میلا میل لائیندا۔ گوہند میلا ہر نرنکارا، ایک دوجا بھو چکایا۔ پتا پوت اک آدھارا، پوت سپوتا گود اٹھایا۔ ایک جام ایک نام ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ

آپ پیائی۔ ایک در ایک دربار، ایک گھر بارا رہیا دکھایا۔ ساچے تخت ہے سچی سرکار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوئی۔ شہد اگئی بول جیکارا، ایک وار دے سنایا۔ تیرا میرا سنگ نیارا، لکھ چوراسی دیکھ نہ سکے کوئے رانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر چیلاروپ دھرائیا۔ چیلار گر کھیل اول، سو پرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ گوبند میلا ایک اکلا، دس کسے نہ آئیندا۔ سرگن اندر زرنجن پھڑپلا، زرنجن سرگن اپنے رنگ سہائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، گوبند کھیڑا آپ سہائیندا۔ سچ سندیش ایک گھلا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے ہر کرتارا، ایک رنگ میٹھ چڑھائی۔ اتر نہ جائے وچ سنسارا، انڈیٹھ ریت چلایا۔ ٹھانڈا سپت ست دربار، کچھنڈ دے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند گر کھیڑا ڈھر، ڈھر لیکھا آپ جنایا۔ ڈھر ڈھر لیکھ سری بھگوانا، گر گوبند آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل وچ جہانا، دو جہانی کھیل کھلائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان، شاہ سلطان کر پروانہ، ایک ایک در دکھائیندا۔ امرت آتم پینا کھانا، سچا کھنڈا نام پھرانا، ایک رسیارس دکھائیندا۔ اندر مندر انحد گانا، ڈھر دانادی ناد وجانا، برہم ناد آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند ایک گن سمجھائیندا۔ ایک گن گر گوبند، سو پرکھ زرنجن آپ جنایا۔ لیکھا جانے سرشٹ ہند، ہند سرشٹ روپ دھرائیا۔ گرکھ بنائے اپنی ہند، پنچم میلا سچ سبھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کھلایا، گوبند ڈنکا ایک وجائیندا۔ فتح جیکارا ایک لگایا، واہ واہ گرو آپ سنائیندا۔ پرکھ اکال ایک سمجھایا، سرشٹ سبائی بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر کھیل آپ کھلائیندا۔ گر گر کھیل کھلایا، پری انند وٹی ودھائی۔ انتم لیکھا دے چکایا، سرسا پار کرائیا۔ گڑھی چمکوڑ ڈیرہ لایا، ڈھر فرمانا آپ جنایا۔ سولاس ستر دے سویا، سچ سندیشہ ایک جنایا۔ یارڈا ستر مات ہنڈھایا، تیرے در وجے ودھائی۔ پرکھ ابناشی دیا کمایا، آد جگاد ہوئے سہایا۔ پوت سپوت گود بہایا، ایک رنگ رہیا رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر دے پڑھائی۔ ایک اکھر سری بھگونت، گر گوبند آپ جنائیندا۔ تیرا ناؤں ساچا منت، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ تیرا روپ تیرا کنت، تیری سچ ہنڈھائیندا۔ تیرا چولا ایک بسنت، پاربرہم آپ رکھائیندا۔ کلجک تیرا دیکھے آنت، روپ انوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، سچ سندیش اک سنانیدا۔ سچ سندیشہ ہر سناہ، گر گوہند دے وڈیاہیا۔ تیری سولاس ستھر اپنے لیکھے لایا، لکھیا لیکھا بھل کدے نہ جائیا۔ کلجگ انتم ویکھ
 دکھایا، تیرا ناؤں کرے رُشائیا۔ تیرے نگر ڈیرہ لایا، سمبل وجے ودھائیا۔ تیرا رُوپ شبدی لئے بنایا، دوجی وار جتے نہ کوئے مائیا۔ پُرکھ اکال تیرے سر
 ہتھ ٹکایا، سمرتھ دے گواہیا۔ سنگر پورامات گر بھ وچ کدے نہ آیا، جنم مرن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے
 جنایا۔ گر گوہند سُن سندیش، ہر ہر سِیس جُھکایا۔ توں داتا دانی نر نریش، آد آنت تیری وڈیاہیا۔ کوٹن کوٹ تیرے در کھڑے وشن برہما مہیش، بیٹھے
 سِیس جُھکایا۔ تیری مہا گائے سہنسر مکھ شیش، دو سہنسر جہوا ہلایا۔ ست پُرکھ نرنجن تیرے در سدا آدیس، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ کون تیرا ویلا کون
 رنگ میں لوں ویکھ، کون تھان دے سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میل لئے ملایا۔ پُرکھ ابناش سنانیدا، گر گوہند کر دھیان۔
 ساڈھے تن ہتھ مندر اک بنائیدا، تیرا نام جھلائے سچ نشان۔ شبدی تیرا ڈنک وجائیدا، شبد رُوپ نوجوان۔ اپنا نام تیرا کھنڈامات چکائیدا، نہ کوئی
 گھڑے لوہار ترکھان۔ پُرکھ اکال تیرا سنگ نبھائیدا، سنگھ شیر بکے وچ جنگل جوہ بیابان۔ لکھ چوراسی آپ ڈرائیدا، میٹ مٹائے راج راجان۔ شاہ سلطاناں
 خاک ملائیدا، گوہند سورا بنے اک ٹھکران۔ گوہند رُوپ نظر کسے نہ آئیدا، گر گھ ورا کرے پہچان۔ رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیدا، کلجگ انتم لکھ
 چوراسی ہوئی حیران۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیدا، چارے وید پُران اٹھاراں شاستر سمرت انجیل قرآنا دسے نہ کوئے نشان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گوہند سورا ایک شبد اٹھائے بلی بلوان۔ ہر شبد سوربیر سلطانا، گوہند رُوپ وٹایا۔ گوہند مہابلی نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ ایک چلہ پھڑے تیر
 کمانا، تکھی مکھی دھار رکھائیا۔ مارے مار دو جہانا، وشن برہما شو پے ڈہایا۔ کروڑ تیتیس سرب گرلانا، سُرپت راجا اند نیتز نیناں نیر وہایا۔ کلجگ آنت کرے
 ویرانہ، نرگن جوت ہر رُشائیا۔ نہہکنک رکھے ناؤں سری بھگوانا، بھگوان اپنا بھو چکایا۔ گوہند مرد مرد مردانہ، سچ مردانگی دے دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند سورا میلا ہر، دوجا اور نہ کوئے دکھایا۔ دوجا اور نہ کوئی دوجا، اک اکلا کھیل کھلایا۔ گوہند گوہند جیہا ہویا، گوہند
 گوہند وچ سمانیدا۔ نہ جنمے نہ کدے موآ، جنم مرن وچ نہ آئیدا۔ آلس نندرا وچ کدے نہ سویا، سوگر گوہند ناؤں دھرائیدا۔ کلجگ انتم لے کے آیا

ڈھوآ، لکھ چوڑاسی آپ اٹھائیندا۔ نانک پنج ایکا بویا، چار ورنان میل ملائیندا۔ دُرمت میل سب دی دھویا، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند گوہند آپ ملائیندا۔ گوہند آیا لوک مات جگ، نیز نظر کسے نہ آئی۔ پٹنے والا وسے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مُکائی۔
 اٹھے پہر جوت رہی جگ، اندھ اندھیر چُکائی۔ کلجک جیو بنے گگت، ہر کا نام آتم رس نہ کوئے کھائی۔ ترے گن گنی رہے گھ، پنچ تت کایا ہوئی ہلکائی۔ گر
 گوہند کولوں ہو کے بیٹھے اڈ، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ گر گوہند گرسکھاں سدا سدا لڈائے لاڈ، آپ اپنی گود بہائی۔ پٹنے والا جس جن رکھیا یاد، تس میلے
 سچ سُبھائی۔ آد جگاد گر شبد نئے فریاد، شبدی گر پنچ تت کایا چولا جگت مات ہنڈھائی۔ گر کا ناؤں اگئی ناد، گوہند تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ گوہند وسے سدا
 برہماد، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹنے والا دے سمجھائی۔ پٹنے والا کلنی دھر، کل کلکی اوتار اکھوائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی لیا ور، گھر ساچا میل ملائیندا۔ روپ نہ کوئے ناری نر، نر نرائن جوت دھرائیندا۔ سچ محلے بیٹھا چڑھ، تحت نواسی ساچے تحت آسن لائیندا۔ شیر
 روپ ہو نہ جائے ڈر، سنگھ اپنی بھبک دکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھائیندا۔ گر گوہند وسے گھر گھر، کایا کھیڑا آسن لائیندا۔ جو جن
 جینودیاں ہی جائے مر، تس گر اپنا بندھن پائیندا۔ بجر کپائی کھول کواڑ، اپنا مندر آپ دکھائیندا۔ راتیں سوتیاں درس دکھائے آگے کھڑ، آلس نندرا آپ
 مٹائیندا۔ کلنی توڑا سیس جگدیش ساچے دھر، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند اپنا روپ رکھائیندا۔ گوہند
 رنگ رنگ گر گوہند، گوہند گوہند میل ملائی۔ گوہند داتا گنی گہند، گوہند گہر گسبھیر سائی۔ گوہند میٹے سگلی چند، گوہند ایکا رنگ رنگائی۔ گوہند کرائے اپنی
 نند، نندک نندیا گھ صلاحیا۔ جس جن ہوئے آپ بخشند، امرت دھارا ساگر سندھ آپ چوائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ
 اٹھائی۔ پٹنے والا شاہ سلطانا، ایکا گر اکھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے مار دھیانا، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سچکھنڈ جھلائے دھرم نشانہ، ادھرم روپ نہ کوئے
 بنائیندا۔ سچ سندیشہ دھر فرمانا، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ ہر جن ساچے سنائے ساچا گانا، ناد انادی ناد و جائیندا۔ انحد شبد کھیل مہانا، انہت اپنا بھيو چُکائیندا۔
 آتم سیجا کر پروانا، ساچا بنک سُبھائیندا۔ سرگن اندر نرگن ہو پردھانا، گوہند اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹنے والا ساچا

ماہی، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا سچ وچھائی، گرگھ ورلے نظری آئی، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ نہ دیسے نہ دیکھیا، دیکھنہارا گوپال۔ گر گوہند تیری کوئی کیا کرے پرکھیا، تیرا کھیل بے مثال۔ گر سکھاں کولوں منگی بھکھیا، پنج پیارے بنائے دلال۔ ایک رنگ رنگیا ہست کیٹیا، اک دکھائی سچی دھر مسال۔ امرت جام پیائیں انڈیٹھیا، پریم پتاسا دیویں ڈال۔ ہوئے سرور ایک وار پیتیاں، آتم اندر دکھائیں ساچا لال۔ کلجگ اتم تیری اچرج ریتیا، شبدی روپ گر گوہند ملے وڈیائی گجری لال۔ در ٹھانڈے وسیں ستیا، سچھنڈ سچی دھر مسال۔ پتت پاپی کریں پُنیتیا، جس جن دیویں درس دکھال۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند وسے ایک گھر، اپنی گھالن ساچی گھال۔

خماں غریبی ٹھا کر گھر، ہر ٹھا کر سچ سمجھائیندا۔ نون سو اکھر ویس کر، ہر کنت میل ملائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، نہ بھو بھے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھ ناری ایک واری لئے ور، کنت سہاگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا چولی رنگ جائے چڑھ، شبد للاری آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، خماں غریبی اپنے روپ سمائیندا۔ خماں غریبی ہر کا بھاؤ، ہر بھگتن جھولی پائیندا۔ ایک مارگ دسے سچا راہو، ہر منتر نام درڑائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ سدا سہیلا بنے پتا ماؤں، گر سکھ بال انجانے گود بہائیندا۔ اک اکیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، گوہند سورا سیو کمائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، خماں غریبی دیکھ دکھائیندا۔ خماں غریبی ڈونگھا ساگر، ہاتھ کسے نہ آئیا۔ جس جن نرمل کرم کرے اجاگر، تس جن خماں غریبی دے سمجھائیا۔ امرت جام پیائے کایا گاگر، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کرے مہر ہر کرتا قادر، کریم رحیم سچی سرنائیا۔ خماں غریبی ہنڈائی گر تیغ بہادر، سیس جگدیش بھیٹ چڑھائیا۔ صدق صبوری رکھیا صابر، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ پاربرہم پت پر میثور دیوے آدر، جس جن خماں غریبی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، یاچک ایک دان جھولی پائیا۔ خماں غریبی گر چرن دیو، دیو اشٹ آتما میل ملائیندا۔ اکھ اگوچر ابھید ابھیو، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ امرت رس دیوے میو،

پھل امرت آپ کھوائیندا۔ گر سکھ نماں غریبی ہر سنگر سیو، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیندا۔ بن ہر نامے کسے نہ کم رسنا جہو، رسنا رس کم کسے نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے آتم ور، نماں غریبی اک سکھائیندا۔ نماں غریبی سکھیا سکھ، گر گھ لئے وڈیاںیا۔ جنم جنم دی مٹے ترکھ، ترسنا ترپت آپ کرائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے من رکھ، چپی تپی ہٹھی ستی رہے کر لایا۔ کسے نیتز جگت نہ آوے دس، چاروں کُنٹ نین اٹھایا۔ چار جگ گرگھاں وڈایا حص، ساچا حصہ اک رکھایا۔ سو صاحب سنگر دیوے تس، جس دھر مستک لیکھ لکھایا۔ اپنا نام پڑھائے اکھرش، نش اکھ کرے پڑھایا۔ ست سروپی آئے دس، سوچھ سروپی روپ دھرایا۔ ہر جن لیکھا آپے لکھ، پورب لیکھا لیکھے لایا۔ سرشٹ سبائی جانو متھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ سنگر پورا دیوے کدے نہ پٹھ، جو جن رہے سرنا یا۔ دو جہاناں بنے کھیوٹ کھیٹ، بھو ساگر لئے ترایا۔ شبد دوشالے لئے لپیٹ، پریم پٹولا اُپر پایا۔ گر سکھ تیرا چڑیاں چگن نہ کایا کھیت، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ گر سنگر پورا گوہند گر سکھاں سنگ کرے ہیبت، نت نوت بھل نہ جانیا۔ گر سکھ ہوئے چیتن چیت، چیتن چت نماں غریبی دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ دئے رنگایا۔ نماں غریبی گر گر چرن، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، دھر دا لیکھا دئے چکایا۔ ناتا تے جنم مرن، لکھ چوراسی بھند کٹایا۔ کرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ نماں غریبی گر گر میلا، گر سنگر دئے وڈیاںیا۔ چاکر چاکری چاکر لیکھے لائے گر گر چیل، چیل گر روپ وٹایا۔ سنگر ساجن سجن سہیلا، میت مرارا اک اکھوایا۔ سدا سدا سد سے نویدا، اند ٹھڑا دھام آپ سہایا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئی دکھایا۔ کلجگ انم پاربرہم پر بھ آپے کھیلا، گوہند شبد روپ وٹایا۔ جن بھگتاں لکھ چوراسی کٹے دھرم رائے دی جیلا، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے دئے بہایا۔ نون سو اکھر نماں غریبی سکھن ایک ویلا، دو جی سطر پڑھن کتے نہ جانیا۔ پُرکھ نرنجن شیر سنگھ ہو ہو بکے وچ کلجگ جنگل جوہ اُجاڑ بیلا، گوہند کھنڈا تیر کمان ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ آپے رہیا دکھایا۔ دھن کمائی بھگت جن، جن ہر ہر سجن پایا۔ دھن کمائی سنت جن، جس سنگر میل ملایا۔ دھن کمائی بھگت جن، جن من کا بھو چکایا۔ دھن

کمانی بھگت جن، جن سنساروگ مٹایا۔ دو جہاناں وچولا آپے بن، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ گوہند بیڑا دیوے بنھ، منجھدار پار کرایا۔ ساچے گھر بہائے نہ کوئی چھپر چھن، سورج چند نہ کوئی چڑھایا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا آپ اپنے گرکھ ساچے لڑ لئے بنھ، پلو ایکا نام پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں کہے دھن وڈیائی، جس ملیا ہر رگھرائی، جگت و سری دات پرائی، پُرکھ پُرکھوتم ایکا پایا۔ واک بھوکھت سچ سندیشہ، لہنا دینا دئے چکائی۔ لہنا دینا چکائے برہما وشن مہیشا، سُرپت راجا اند رہن نہ پائی۔ نو کھنڈ پر تھمی چکے لیکھا، ست دیپ دین ڈھائی۔ لکھ چوراسی چلے نہ کوئی پیشا، شاہ سلطان خاک ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی فرنگی رام دے گھر پنڈ جھنڈے جموں ★

نرگن جگ جگ روپ وٹائیندا، سرگن اپنا ویس کرا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، جیو جنت ہر گھٹ تھان۔ ایکا دو جا اکھر پڑھائیندا، رام نام درڑا۔ پنج تت کایا چولا بھاگ لگائیندا، جوت نرنجن ڈمگلا۔ انحد شبد ناد و جائیندا، ڈونگھی بھوری کھیل کھلا۔ ساچا ساگر آپ بھرائیندا، امرت کول بھل دھرا۔ گرکھ ورلے مات جگائیندا، بھگتن اپنی بوجھ بھجا۔ نر ہر نرائن میل ملائیندا، میل ملاوا ایکا تھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ جگ جگ ویس اولڑا، ہر ساچا آپ وٹائی۔ جن بھگتاں پھڑائے پلڑا، رام نام پلے گنڈ بندھائی۔ سچ سندیش ایکا گھلڑا، جگا جگنتر ناد سنائی۔ برہم پاربرہم آپے رڑا، ایش جیو روپ وٹائی۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، آتم سیجا آپ سہائی۔ پنج تت وسائے کایا محلڑا، گھر گھر وچ بنت بنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس کرائیا۔ جگ جگ کھیل ہر بھگتن پیتا، ایکا بھگتی بھگت درڑائیندا۔ ہر کا نام وکھائے ٹھنڈا پیتا، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ پتت پاپی کرے پنیٹا، رسنا جہوا جو جن گائیندا۔ ایکا رنگ وکھائے ہست کیٹا، اونچ پنچ نہ کوئی وکھائیندا۔ امرت رس دیوے پیٹھا، امیوں رس پیالہ آپ پئیائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیتا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایکا اکھر مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، ایکا بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ جگا جگنتر

آپ چلائے اپنی ریتا، ویس انیک آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، الکھ اگم اپنی کھیل کھلائیندا۔ الکھ اگم ہر ہر دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو اُجیار، زراکار اپنا کھیل کھلائیا۔ اینکارا وسے دھام نیار، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایک نور کرے رُشانیا۔ سری بھگوان کھول کواڑ، ساچے مندر بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، آد جگاد جگا جگنتر نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، برہم ویتا کرے تیار، لکھ چوراسی لیکھا آپ لکھائیا۔ وشنو کھیوٹ کھیٹا ہو اُجیار، شکر آتم بٹھے دھار، سب دا بیڑا آپ اٹھائیا۔ ستجگ تریتا ہو اُجیار، دواپر جانے اپنی کار، قدرت کرتا ویکھ وکھائیا۔ رام نام کر پسا، جیواں جنناں دے آدھار، ساچے بھگتاں میل ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ توڑ ہنکار، دُشت ہنکاری دیوے مار، نون سو اکھراک سمجھائیا۔ مایا ممتا موہ نچکے سنسار، دُکھ دلدر دے نوار، ہرکھ سوگ چنتا کوئی رہن نہ پائیا۔ کاگ رلے ہنسا ڈار، جس جن رام نام کیا پیار، گھر سوہے بنک دوار، پیتا سرتی رام لئے بندھائیا۔ ایک میلا ایک وار، ناری کنت کنت بھتار، ساچی سیجا سٹتا پیر پسا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ دُکھڑا دے رووے زاروزار، گھڑا ہسے کر درس زرنکار، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش جیو جگت جگدیشر اپنا بندھن پائیا۔ جگ جگ کھیل ہر زرنکار، لوک مات آپ کرائیندا۔ ایک نام نام جیکارا، ترے بھون دھنی آپ لگائیندا۔ چوداں لوکاں دے سہارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ زرنگن وسے سب توں باہرا، زراکار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سجن سہیلا وچ سنسارا، ساکھیات جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنا ناؤں دھر گر اوتارا، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ پاوے سار دُگھی غارا، سکھمن ٹیڈھی بنک ویکھ وکھائیندا۔ امرت سروور ٹھانڈا ٹھارا، نچ گھر رکھے وست ہر زرنکار، ہر جن ورلے مات پیائیندا۔ آتم برہم برہم وچارا، پاربرہم پر بھ دے سہارا، ایک میلا ایک رنگ، ایک سیجا اک پلنگ، ایک مندر آپ سہائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، آپے ویکھے ویکھنہارا، نیز لوچن نین نہ کوئی کھلائیندا۔ بھگتن وکھائے اک دوارا، محل اٹل اُچ منارا، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ سچھنڈ نواسی وسے سچھنڈ دوارا، روپ رنگ ریکھ توں وسے باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اینکار، آد جگادی کر پسا، لکھ چوراسی ویکھنہارا، وشن برہما شو پاوے سار،

ترے گن اتینا ٹھنڈا سینتا پنچم ناتا پڑکھ بدھاتا لوک مات جوڑ جڑائیندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوان، لوک مات دھرائیندا۔ سنجگ ساچا کر پروان، وار اٹھاراں روپ وٹائیندا۔ تریتا روپ بلی بلوان، دوئے دوئے رنگ آپ رنگائیندا۔ دواپر لیکھا وچ جہان، پڑکھ ابناشی آپ لکھائیندا۔ دو آ ایک دھر دھیان، وید ویاسا دئے گیان، کرشنا کاہنا رتھ چلائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، بال انجانے دیکھے بال، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ انتم سب نوں کھائے کال، مہاکال اپنا کھیل کھلائیندا۔ رتھ رتھواہی بنے وچ بیابان، مہاسار تھی ایک رتھ چلائیندا۔ جگ جگ کھیل سری بھگوان، چوڈاں ہٹاں دیکھے آپ مکان، گھر گھر مندر پھول پھولائیندا۔ کلجگ انتم ہو مہربان، اپنا کھیل کھلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، کالا سوسا تن پہنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منتر رام نام درڑائیندا۔ ایک منتر مقامے حق، ہر ساچا آپ جنائیا۔ لاشریک پروردگار اُچ محلے بیٹھا رہیا تک، اپنا مارگ آپ لگائیا۔ سرب کلا ہر جو سمرتھ، مہماکتھنا اکھ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام مات دھرائیا۔ ایک نام حق جیکارا، جنت اپنی دیکھ وکھائیندا۔ لاشریک پروردگار، نور الہی جلوہ نور آپ رکھائیندا۔ خالق خلق پاوے سارا، مخلوق ایک رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھ مات دھرائیندا۔ ایک اکھ عالمین، اُفت اپنی آپ جنائیا۔ ایک دئے تعلیم تعظیم، طالب طالبا آپ پڑھائیا۔ اپنی شان رکھے عظیم، اعظم اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ کلجگ رانی اللہ، بسمل اپنا روپ دھرائیندا۔ وسنہارا اک اکلا، ویس انیک آپ وٹائیندا۔ نور الہی سچ سندیش ایک گھلا، کلمہ امام آپ پڑھائیندا۔ سنگ محمد چار یار پھڑائے پلا، ایک ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام ایک نام ایک دیوے سچ پیغام سچ سندیشہ آپ سنائیندا۔ اک پیغام اک حدیث، ایک ہر پڑھائیا۔ ایک راگ تیس بتیس، رسنا جہوا اک سنائیا۔ ایک لیکھا جانے بیس اکیس، بھیمو ابھید آپ گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ایک نام ہر کاست، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ ایک دیوے برہم مت، ساچی مت آپ جنائیندا۔ ایک نیچ نیچے ساچے وت، کایا کیاری سنج ہری کرائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ زرگن زرگن زرگن زرگن آد جگاد جگاد جگنتراک دو بے کول رہے وس، ایک بندھن اپنا پائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر نام درڑا، اپنا پردہ دے اٹھا، سچ سمگری جھولی پا، ساچا ہون اک دکھائیندا۔ ساچا ہون آتم جوت، جوتی جوت
 لٹ لٹ جگائیا۔ دئی دوتی کڈھے کھوٹ، سچ سنگدھی دے پائیا۔ رام نام پائے اتوٹ، توٹ رہے نہ رائیا۔ آپے دیکھے چٹھکے چوٹ، اچی چوٹی بیٹھا
 آسن لائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیا۔ اک نگارہ وجائے چوٹ، شبد
 اگئی ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام بُجھائیا۔ ایک نام سچا سدھا کھر، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ ناتا توڑے کایا پاتھر،
 جھوٹھی ہائی دیکھ دکھائیندا۔ نیتز نیر ورو لے آتھر، نیناں نیر آپ درسائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھا ساگر، کایا گاگر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ ایک ناؤں نانک دھار، نرگن مات چلائیا۔ چار ورنناں کرے اک پیار، اوچ نیچ نہ کوئی دکھائیا۔ ایک گھر سے راما
 کرشنا ہو اجیار، دوسر در نہ کوئی وڈیائیا۔ ایک موسیٰ عیسیٰ بٹھے بیڑا وچ سنسار، ایک محمد رہیا اٹھائیا۔ ساقط نندک دُشٹ دُراچار کرے خوار، ہر جن ساچے لئے
 ترائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گوہند ایک ڈھولا گائیا۔ پُرکھ اکال سد کرے پرپتال، آد جگاد جگ جگتتر رُپ انوپا شاہو بھوپا ست سرُوپا آپ وٹائیا۔ سچج تریتا
 دواپر کریا کھیل امّ اپار، بودھ گیان اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، ساچے ناؤں دے وڈیائیا۔ ساچا ناؤں ہر
 نرکارا، ایک ایک رکھائیندا۔ جگ جگ لوک مات کر پسار، ناد انادی ناد وجائیندا۔ کھج دیکھے کھیل نیارا، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ چار ورن اٹھاراں برن
 ذات پات سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں پر گٹھائیندا۔ کھج اتم کالی دھار، چار گنٹ اندھیری چھائیا۔ کوئی
 کہے رام اوتار، کوئی کرشنا رہے منائیا۔ کوئی اشنکھ کرے نمسکار، کوئی وشنو سس جھکائیا۔ کوئی برہما رہیا پکار، کوئی شکر بھیٹ چڑھائیا۔ کوئی چتر بُج
 بول جیکار، کوئی آد شکت منائیا۔ کوئی بھیرو کرے پیار، کوئی گورجاں راہ تکائیا۔ کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ پیغمبر خدائی یار، خالق خلق وچ سمائیا۔ کوئی کہے
 سنگ محمد چار یار، سب دا بیڑا پار کرائیا۔ کوئی کہے نانک اوتار، ستنام منتر رہیا درڑائیا۔ کوئی کہے گوہند سوربیر بلکار، جو دھابلی مات اکھوائیا۔ گر کا شبد نہ
 سکے کوئی وچار، بُھلی سرب لوکائیا۔ کایا گڑھ ہوئے روگ نہ سکے نوار، مایا ممتا نہ موہ چکائیا۔ من راون نہ سکے مار، ملے رام نہ بے پرواہیا۔ رادھا سرتی

کرے نہ سچ پیار، سوامی کرشن نظر نہ آیا۔ آد شکت نہ جوت اُجیار، ا شنبھج بھوانی بیٹھی مکھ بھوانیا۔ وشنوں دیوے نہ کوئی بھنڈار، شکر رہیا ترسول سُٹایا
 - برہما برہم نہ لئے ادھار، چارے وید گئے بھلایا۔ باؤن منگے نہ بل دوار، بل روپ نہ کوئی وٹایا۔ دھرو پرہلا دسے نہ کوئی وچ سنسار، نر سنگھ آوے
 واہو داہیا۔ کلمہ کلام نہ کرے کوئی وچار، چار گنت اندھیرا چھایا۔ ناتا تھامہ یار، احمد میل نہ کوئی دکھایا۔ نانک کرے نہ کوئی پیار، چار ورن ایک نظر
 کسے نہ آیا۔ دُئی دوتی تن وکار، ساچا روپ نہ کوئی درسایا۔ گو بند کرے نہ کوئی ادھار، متمکھ بیٹھے مکھ بھوانیا۔ کھتری برہمن شودر ویش ایک رنگ دسے
 نہ کسے وچ سنسار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ سرب جیاں دا اک داتار، آد پُرکھ اکھوانیا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ پرگٹ ہو وچ
 سنسار، نہکرمی کرم کمایا۔ نرگن جوت کرے اُجیار، جوتی جامہ بھیس وٹایا۔ چار ورن دے ادھار، ایک اکھر کر پڑھایا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، آتم
 پر ماتم دے ملایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی وچار، ایک رنگ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈایا۔ ایک نام ہر
 پسار، رام رام جنائندا۔ ایک کرشن روپ اوتار، سولاں کل دھرائندا۔ ایک انا الحق نعرہ، مقالے حق سنائندا۔ ایک نام ست اکھاڑا، لوک مات جنائندا۔ ایک
 فتح ڈنک جیکار، جو جن کایا تن پنج شیطان مٹائندا۔ ایک پُرکھ اگم اپارا، ہری ہر نرائن اپنا ناؤں دھرائندا۔ ایک وشنوں دے بھنڈارا، سرشٹ سبائی رزق
 پُچائندا۔ ایک برہم برہم پسار، برہم لیکھا آپ رکھائندا۔ ایک شکر کرے شنگھارا، جو گھڑیا بھن دکھائندا۔ ایک نام رام سہارا، ویلے انتم سنگ رکھائندا۔ بن
 ہر نامے کوئے نہ اترے پارا، کلجگ دھارا سرب رڑھائندا۔ سرب جیاں دا اک دربارا، سچکھنڈ دوارا آپ دکھائندا۔ سوہنگ شبد ست ستوادی نعرہ، ستجگ
 دھار آپ چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، جگ جگ اپنا روپ وٹائندا۔ کلجگ انتم روپ دھر، نہہکلنک ناؤں
 رکھایا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، ہر بھگت دے وڈایا۔ گرگھاں اندر آپے وڑ، آپ اپنا پردہ دے چکایا۔ گرگھ نہائے ساچے سر، سر امرت سرور آپ
 نہایا۔ دُئی دوتی چکے ڈر، شرع شریعت اک جنایا۔ پُرکھ ابناشی سرن سرنائی جانا پڑ، سرنگت اک پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جیو جنت سادھ سنت، بھگت بھگونت آد انت ایک رنگ رکھایا۔ ایک رنگ ہر چلوں، چار ورن چڑھائندا۔ ہر جن ہر ہر نہ جائے بھول، ابھل آپ

سمجھائیندا۔ مانس جنم لکھ چوڑاسی مول، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ ہر جن وِرا ہر نام پنگھوڑا لئے جھول، پُرکھ ابناشی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت میل ملتا، ملے میل گرور گر دھاریا۔ دُکھ درد دا ڈیرہ بھٹا، جس ملیا رام اوتاریا۔ سُنیا راگ سندیشہ کناں، گیتا گیان گوجھ وچاریا۔ ہر جن وِرا مات مٹاں، لکھ چوڑاسی تپے وانگ انگیاریا۔ رائے دھرم آنت دیوے ڈٹا، جیو جنت جو پھرے مات ہنکاریا۔ ہر بن بیڑا کسے نہ بھٹا، ہر بھگت کوک کوک پکاریا۔ بھولے بھاؤ ملے جوں جٹ دھٹا، سل پوجس پرگٹ ہوئے ہر نر نکاریا۔ کلجک جیو نہ جانے اٹھا، نیتز نین نہ کسے گھلا لیا۔ کامی کرو دھی پھرے بھٹا، مایا متا موہ وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، چار ورنناں دیوے اک سہاریا۔ چار ورنناں اک گیان، ایک مت سمجھائیا۔ چار ورنناں اک دھیان، ایک در دکھائیا۔ چار ورنناں اک بھگوان، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ چار ورنناں دیوے برہم پچھان، آتم برہم آپ دکھائیا۔ چار ورنناں کرے پروان، جو جن رہے سرنائیا۔ چار ورنناں اک دان، رام نام اک ورتائیا۔ چار ورن ایک اکاہن، لکھ چوڑاسی گونی آپ نچائیا۔ چار ورن اک مکان، ہر مندر دے دکھائیا۔ ہر مندر گرگھ وِرا لاسکے پچھان، جس جن آتم بوجھ بُجھائیا۔ اٹاں گارانہ بنائے کوئی دکان، گرگھ تیرے اندر ڈیرہ لائیا۔ تیرا میل ہوئے مہربان، میل ملاواں سچ سُبھائیا۔ آون جاون چکے کان، جم کا بھے نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، چار ورن دیوے ایک سرن نیتز لوچن نین کھولے ہرن پھرن، آتم درسی اپنا درس دکھائیا۔ آتم درسی دیوے درس، ہر جن ہوئے روگ نوار، کھوٹے کھرے لئے پرکھ، لوک مات ویکھ وچ سنسار، ہر بھگتاں اُپر کرے ترس، منتمکھ دیوے اگن ساڑ۔ نہ سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ توں وسیا باہر۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ کرے وچار۔ جس جن بنائی تیری گھڑت، گھڑے بھنے ہر بھٹنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن ہر اُبھاردا، چار ورن جگ میت۔ ایک در دکھائے سچی سرکار دا، شاہ پاتشاہ بیٹھا پت پُنت۔ گن اوگن نہ کوئی وچاردا، جس جن دیوے نام انڈیٹھ۔ کوجھے کملے پار اُتاردا، آد جگادی ساچی ریت۔

لیکھا جانے دو جہان دا، وِشنوُن بھگوان بیٹھا اتیت۔ سوہنگ شبد اک دکھان دا، لکھ چوڑا سی پرکھے نیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وسے تیرے گھر، سچ محلے بیٹھا چڑھ، کسے ہتھ نہ آئے گر در مندر مسیت۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی سائیں داس دے گھر پنڈ جھنڈے تحصیل اکھنور ضلع جموں ★

چرن دھوڑ گر سنگر مجن، جنم جنم میل گوانیا۔ اگنی اک پُھڈائے ساچا سجن، سیئل ست سانت کرائیا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھنجن، بھوساگر آپ ترائیا۔ نیت نام زان پائے انجن، جگت اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشش کرے سچی سرنائیا۔ سرن سرنائی ہر سرناگت، سرن چرن آپ بہائیندا۔ لیکھا چکائے جگت من مت، گرمت ایکا راہ دکھائیندا۔ ست سنو کھ دھیرج جت، ہٹھ تپ آپ کرائیندا۔ چرن کول بندھائے نت، جگ وچھڑے جوڑ جڑائیندا۔ مارگ پرمارتھ ایکا دس، سوہنگ منتر سچ سمجھائیندا۔ لوک مات چلایا رتھ، رتھ رتھو اہی سیو کمائیندا۔ ہرجن ساجن کر اکھ، بیڑا اپنا آپ بنائیندا۔ ایکا چو ایکا وار دیوے گھت، ڈوگھے ساگر آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول اک درسائیندا۔ چرن کول گر ٹھانڈا دربارا، امرت میگھ دھار برسائیا۔ جگت وکار نہ تپے انگیارا، کوڑی کریا نہ کوئی دکھائیا۔ ممتا موہ نہ کوئی وکارا، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے وڈیائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا ٹھا کر نظری آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر چرن دے سمجھائیا۔ ہر ٹھا کر برہم براہمن، برہم وڈیا اک پڑھائیندا۔ ست سروپی بن بن ضامن، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ نام ندھان پھڑائے دامن، دامنگیر کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے لیکھا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول آپ ملائیندا۔ چرن کول گر ساچی دھوڑ، دھر مستک ملے وڈیائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، بدھ بیک آپ کرائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک دکھائیا۔ جوتی جاتا بخشے نور، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ ہوئے پرکاش جوں کوہ طور، جلوہ اپنا آپ دکھائیا۔ ہرجن ہر ہر سدا حضور، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جنم جنم آسا منسا پور، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ وسنہارا نیڑے دور، نج

گھر بیٹھا سب سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر چرن ہر جن میل ملائیا۔ ہر چرن میلا گر گر رنگ، گرمی گر ملائیندا۔ آتم سبج رنگیلا پلنگ، شبد سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ انحد ناد اگئی مردنگ، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، جوت اُجالا آپ رکھائیندا۔ جگت سنائے سہاگی چھند، بن رسنا جہوا گائیندا۔ ہر جن آپ اُچجائے پرمانند، انند اپنا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر چرن کول ہر جن دیوے بٹھ، ایک اپنا بندھن پائیندا۔ بندھن بندھ پائے نام ڈور، ساچا وٹ آپ چڑھائیا۔ اندر وڑ وڑ دیکھے پنج چور، چوری چور کھیل کھلائیا۔ ویکھ دکھائے اندھ گھور، گھپ اندھیرا پھیرا پائیا۔ شبد رکھائے ساچا گھوڑ، گھر گھر آپے رہیا دوڑائیا۔ من مت نہ پائے شور، ہنسا حصہ نہ کوئی ونڈائیا۔ جس جن اپنے سنگ لئے تور، تِس اپنے رنگ رنگائیا۔ چرن کول پریتی ساچی جوڑ، جیون جگت دے جنائیا۔ سوہنگ شبد چکائے تور مور، سوہنگ روپ سرب سرشٹ لوکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ جیکارا ایک بول، گرگھ گر سکھ ہر بھگت ہر جن تیرا ہوئے انت سہائیا۔

گرگھ گر سدا ادھین، نردھن روپ رکھائیندا۔ گرگھ گر میل جوں جل مین، مین اپنی گت بنائیندا۔ گرگھ گر سدا وسن لوک پار تین، ترے ترے لیکھا آپ چکائیندا۔ گرگھ گر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگائے ایک دکھائے ساچا دین، دین دنی دیکھ دکھائیندا۔ گرگھ گر ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ پڑھائیا۔ جگت جگت جگ کر وچار، ساچا جوڑا جوڑ جڑائیا۔ گرہ مندر کر پسا، گھٹ آسن دے سہائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی دیکھ دکھائیا۔ ساچا ساقی بھر پیال، نام پیالہ دے پلائیا۔ کھولے تاک بند کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ درس دکھائے ایک وار، ایک درشٹ دے کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گر روپ سما، گرگھ گر روپ سما، گرگھ گر روپ آپ وٹائیا۔ گرگھ گر ساچا پایا، گر ساچا سکھ اُچجائیا۔ گرگھ مستک لیکھ لیکھایا، گرگھ لیکھا رہیا مکائیا۔ گرگھ درشن نیتربیکھ درشن پایا، گرگھ درس رہیا دکھائیا۔ گرگھ وچولا اک بنایا، گرگھ سنگر نہ مرے نہ جائیا۔ جس نے ڈھولا ساچا گایا، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ پار برہم برہم ہوئے سہایا، سگلی چنت مٹائیا۔ کرے کھیل بن بن دائی دایا، نظر کسے

نہ آئی۔ ہر جن ساچے لئے ملایا، گر سیکھ گر گر اپنی جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ایک گھر، گھر مندر اک وڈیائی۔ گھر مندر گر چرن دوارا، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ بن گر اترے نہ کوئی پارا، گر سگلا سنگ نبھائیندا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ کلج اتتم کرے پار کنارہ، اپنا گھاٹ اپنا پتن آپ بنائیندا۔ سنت سہیلے پھڑ پھڑ میلے در دوارا، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا گھر بارا، چرن کول دئے سہارا، دھوڑی مستک رُکا لائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک داتارا، درد ڈھیاں آپ ونڈائیندا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ دھرم چند دے گھر پنڈ بالے وال جموں ★

سو پُرکھ زرنجن سدا مہربان، آد آنت کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن رُپ مہان، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا و سنہارا سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آد زرنجن نور نوران، جوت اُجالا آپ کرائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، ابناشی کرتا ویکھ دکھائیندا۔ پار برہم پر بھ سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو پردھان، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا ویس وٹائیندا۔ آد پُرکھ وڈ ہر دانا، اپنی دیا کمائی۔ سچکھنڈ دوارے ہو پردھانا، ساچے تخت سو بھاپائی۔ ایکا تھم دھر فرمانا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ جوت شبد ہر ہر دھار، زرنجن کھیل کھلایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اگم اگمٹرا ویس وٹایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ نار، سچ سہنجینی آپ ہنڈھایا۔ پوت سپوتا دئے ادھار، نش اکھر رُپ وٹایا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا اک ملایا۔ ترے گن دیوے وست بھنڈار، پنچ تت جھولی آپ بھرایا۔ لکھ چوراسی کر پسا، گھٹ گھٹ آسن لایا۔ گھر وچ گھر کھیل نیار، ساچا مندر آپ اپایا۔ زرنجن باقی کر اُجیار، کملا پاتی آپ لُکایا۔ سر سرور بھر بھنڈار، کول نا بھی جل رکھایا۔ دُھن اناد سچّی دُھنکار، انحد ناد الایا۔ دُو گھھی بھوری کھیل اپار، سکھمن ٹیڈھی بنک بنایا۔

ایڑا پنگل پہریدار، در دوارے آپ سہایا۔ کرے کھیل اپرا، گھر گھر میلا بھیونہ رایا۔ پنچ وکارا بھر بھنڈار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ آسا ترسنا دے ادھار، مایا ممتا موہ نال ملایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ بن ہنکار، پنچ تت کھیڑا آپ سہایا۔ زرگن سرگن کرے وچار، زرگن اپنا گھ چھپایا۔ آتم برہم ہو اُجیار، پاربرہم پرہم ویس وٹایا۔ ایش جیو کھیل نیار، جگدیش آپ کھلایا۔ اپنی اچھیا سرتی دے بھنڈار دست اموکک جھولی پایا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، زرگن سرگن آپ کھلایا۔ ایکہم پٹی سرکار، دھر فرمانا شبد سنایا۔ کھن پڑھن توں وسے باہر، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکہ ناؤں لئے پرگٹایا۔ ایکہ ناؤں ہر پرگٹا، ناؤں نرکارا آپ اکھوانیندا۔ اپنا بیڑا آپ چلا، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو جائیندا۔ اپنا مارگ آپے لا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکہ گر آپ سمجھائیندا۔ ایکہ گر ہر شبد دھار، دوسر گر نہ کوئی وڈیایا۔ آد جگاد جگ جگ لوک مات ہو اُجیار، ویس انیکا رپ وٹایا۔ پنچ تت کرے پیار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلایا۔ آتم برہم پاربرہم لیکھا ایکہ گھر بار، گر چیللا رپ دھرایا۔ ایکہ ناد شبد دھنکار، دھر فرمانا آپ سنایا۔ لکھ چوراسی جیواں جتناں کرے خبردار، سوئی سرتی سرب اٹھایا۔ بھگت بھگونت لئے ادھار، ساچے سنت میل ملایا۔ گرگھاں کھولے بند کواڑ، بحر کپائی توڑ تڑایا۔ گر سکھ امرت آتم پیائے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جگ جگ ونڈ پڑکھ سمرتھ، لوک مات آپ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے رتھ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ست سرپ پائی نتھ، چاروں کٹ آپ بھوائیندا۔ شبد اگئی ایکہ دس، ایکہ راہ وکھائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ تیر نرالامارے کس، نکھی مکھی آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکہ ہر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ ساچا ناؤں ہر نرکارا، ستجگ تریتا آپ اُجیایا۔ راما کرشنا ہو اُجیارا، دُشٹ ہنکاری دے کھپایا۔ ایکہ ایشٹ درشٹ وچ سنسارا، جیواں جتناں دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ بھیو اولاک اکلہ، سو پڑکھ نرنجن آپ کھلایا۔ کھج ویکھے جگت محلہ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھائے نوری اللہ، الاهی نور آپ ہو جائیندا۔ مقامے حق پروردگار سچ محلہ ایکہ ملا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شبد سندیش الاهی کلام سچ امام ایکہ گھلا، کائنات آپ

سنانیندا۔ پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق پیر پھڑائے پلا، واحد اپنا روپ جنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مرشد روپ وٹانیندا۔ ایکا مرشد بسمل دھار، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھانیا۔ مقامے حق بیٹھا سانجھیا، شرع شریعت اک جنانیا۔ سچ توفیق پروردگار، محبان بیدوبی خیر یا اللہ وڈیانیا۔ چوڑاں طبقات ہو اُجیار، اک سندیش نر نریش در محمد دے پُچانیا۔ جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل بن ہنکار، سچ سندیشہ اک سنانیا۔ ایکا نادشبد دُھنکار، ایکا مرشد وچ سنسار، مرید ایکا روپ درسایا۔ ایکا جوتی جوت اُجیار، ورن گوت تے وسے باہر، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ نانک پنچ تت آکار، شبد جنائے سچی دُھنکار، نام ست کرے پڑھانیا۔ برہم مت سرب سنسار، ہر گھٹ دے اونکار، اینکارا اپنا روپ درسایا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا بھیو ابھیدا اک اکانتا، ایکا مندر سوبھاپانیا۔ چار ورنناں ایکا ناتا، کھتری براہمن شوڈر ویش راو رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا گھر دکھانیا۔ من مت جگت نار دُھاگن کمذاتا، چاروں گنٹ کوکے دے دُہانیا۔ ایکا نام ایکا گاتھا، ایکا شبد دے سمجھانیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا اشٹ دے دکھانیا۔ ایکا رام نبھائے سگلا ساتھ، وچھڑکدے نہ جانیا۔ ایکا کرشنا چلائے راتھا، رتھ رتھواہی سیو کمانیا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ سجدہ نیوں نیوں کرے ماتھا، سیس جگدیش اک جُھکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا گر دے وڈیانیا۔ ایکا گر ہر سمجھانیندا، نرگن نانک میل ملا۔ شبدی ڈنک مات و جانیندا، جیواں جنناں دیوے سچ صلاح۔ ہر کا نام جو جن دھیانیندا، پُرکھ ابناشی ویلے انت ہوئے سہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوت دس دس جامے روپ لئے وٹا۔ ایکا جوت جوت جگا، جوتی جاتا کھیل کھلایا۔ گوہند پوت سپوتا آپ اٹھا، پُرکھ اکال دیا کمانیندا۔ دُھر فرمانا حکم جنا، ساچی سیوا سچ لگانیندا۔ ایکا امرت دے پیا، سچ پیالہ ہتھ رکھانیندا۔ دین دیا لیر ہتھ لگا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ سٹ دُلا را گوہند جابا، پُرکھ اکال دیا کمانیا۔ ایکا حکم دُھر سناہا، جیواں جنناں سیو کمانیا۔ جیواں جنناں ایکا انک ملایا، دُئی دوتی نہ کوئی رکھانیا۔ جھپور چھیمے پھڑکے ایکا دھام بہایا، ذات پات نہ کوئی رکھانیا۔ ایکا امرت دے پیایا، امیوں رس امرت آتم آپ چوانیا۔ ایکا گر دے سمجھایا، پُرکھ اکال سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند سیوامات لگانیا۔ گوہند سیوا ہر نرنکارا، لوک مات لگانیندا۔ ساچا پنٹھ کر تیارا، چار ورنناں ایکا گھر بہانیندا۔ دوت

دُشٹ کر سنگھارا، غریب نمانے گلے لگانیندا۔ مُسلم ہندو نہ کوئے وچارا، آپ اپنا سنگ نبھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ساچا پنٹھ آپ بنانیندا۔ ساچا پنٹھ اُتم ذات، چار ورن بنایا۔ پُرکھ اکال نبھائے ساتھ، گوبند میلا سبج سُبھایا۔ ایکا اکھر ایکا گاتھ، ایکا ودیا لئے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند دکھایا ایکا گھر، ساچا مندر آپ کھلایا۔ ساچا مندر ہر ہر کھول، ایکا گُرُ دئے وڈیائی۔ ایکا گُر سدا اتول، کسے تول نہ تولیا جائی۔ ایکا گُر آد جُگاد رہیا بول، جُگا جُگنتر اپنا سحتم سنائی۔ ایکا گُر آد جُگاد رہے اڈول، نہ مرے نہ جائی۔ ایکا گُرُ وسے سب دے کول، وچھڑ کدے نہ جائی۔ ایکا گُرُ ہر گھٹ رہیا مَول، رُپ رکھ نہ کوئی دکھائی۔ ایکا گُرُ پورا کرے اپنا کیتا قول، جن بھگتاں ہوئے سہائی۔ ایکا گُرُ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول، زمیں اسماناں ویکھ دکھائی۔ ایکا گُرُ دیوے ساچی پاہل، پُرکھ اکال اپنا رنگ رنگیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گُرُ دئے سمجھائی۔ ساچا گُرُ شبُد گُر دیو، دُوسر اور نہ کوئی وڈیائی۔ ہر جن ساچا رسنا رس کھائے ساچا میو، امرت رس آپ چکھائی۔ پنت پوت ہوئے جہو، گن اوگن نہ کوئی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دِیالا ایکا پنٹھ آپ پرگٹائی۔ ساچا پنٹھ ہویا پرکاش، چارے ورن میل ملایا۔ گوبند بنیا داسی داس، پنچاں آگے سیس جُھکایا۔ پُرکھ اکال مائی باپ، سدا سہیلا سیس ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرنٹھ دئے سمجھایا۔ ساچا گرنٹھ گُرُ پُرکھ اکالا، نش اکھر اپنا ناؤں جنائی۔ چھتی راگ گل وچ پائے بیٹھے ہر ہر مالا، دوس رین رہے جس گائی۔ چوڈاں سوتیہ انک گائے گن ہر گوپالا، نانک انگد امر داس رام داس گیا جس گائی۔ ار جن دسیا راہ سٹھالا، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ ایکا گُرُ وسے سچی دھر مسالہ، کایا مندر ڈیرہ لائی۔ پڑھ پڑھ توڑنا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا گُرُ اکھوائی۔ ساچا گُرُ کسے در نہ ہوئے بند، دُوسر اوٹ نہ کوئی رکھائی۔ گُرُ گرنٹھ پار برہم ابناشی کرتے دے گائے چھند، گُر گُر سیوا آپ کمائی۔ نانک گایا پتی دند، تیغ بہادر آنت مٹی سرنائی۔ گوبند پُرکھ اکال دا چڑھیا چند، ماتا گجری ملے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تت شبُد گیان، گُرُ گرنٹھ جگت گُر مہان، جو پڑھ پڑھ وچارے تس مارگ دیوے لائی۔ گوبند لیکھا کتے نہ لکھیا، دوہرا کلجک جیو بنائی۔ سٹگر پورا کسے دوارے لین

نہ جائے سکھیا، لکھیا لیکھ نہ پڑھے وچ لوکائیا۔ گو بند گرو گراں ایکا دیکھیا، نہ مرے نہ جائیا۔ مچھ داہری نہ کوئی کیسیا، نہ کوئی مونڈ منڈائیا۔ آد جگاد رہے ہمیشیا، جس دا گر اوتار گئے جس گائیا۔ سیس جھکائے برہا وشن ہمیشیا، در در بیٹھے الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گردے وڈیائیا۔ "سب سکھن کو تھم ہے، گرو مانو گرنتھ۔"

گر سکھ سچا جائیے، جس آتم جوت اُجیار۔ گر سکھ سچا جائیے، جس آتم برہم وچار۔ گر سکھ سچا جائیے، جس گھر اندر اندر اشد و بے ڈھنکار۔ گر سکھ سچا جائیے، جس امرت ملے بھنڈار۔ گر سکھ سچا جائیے، جس ناتا تے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ گر سکھ سچا جائیے، ناتا توڑے سرب سنسار۔ سنگر سچا سو دکھائیے، گر سکھاں کرے پیار۔ گر سکھ سچا جائیے، جس ملیا ہر بھگوان۔ گر سکھ ساچا جائیے، جس مٹے مان ابھمان۔ گر سکھ سچا جائیے، ایکا راگ سنے انادی کان۔ سنگر سچا جائیے، لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نوجوان۔ گر سکھ سچا جائیے، گر گو بند چاڑھے رنگ۔ گر سکھ سچا جائیے، آتم سیجا وچھائے پلنگ۔ گر سکھ سچا جائیے، گھر سنے ناد مردنگ۔ گر سکھ سچا جائیے، اپنے مندر آپے جائے لنگھ۔ گر سکھ سچا جائیے، دئی دوتی ڈھاوے کندھ۔ گر سکھ سچا جائیے، ایکا گائے سہاگی چھند۔ گر سکھ سچا جائیے، سدا گائے پرمانند۔ سنگر پورا جائیے، آد جگاد ہوئے بخشند۔ پڑکھ اکال اک دکھائیے، ہر جن میٹے تیری چند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گئی گہند۔

★ "گرو گرنتھ جی مانیوں، پرگٹ گراں دی دیہہ" : ★

دیہہ اُپجے پنچ تت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملایا۔ دیہہ اندر رکھے بُدھ من مت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلایا۔ گرو گرنتھ اندر ایکا دھیرج سنو کھ جت ست، جوٹھ جھوٹھ نظر نہ آیا۔ ہر کاشد مہما اکھ، لکھ لکھ لیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرو شبد

اک جنایا۔ شبد گرو گربدلے چولا، پنج تت کایا آپ ہنڈھائیآ۔ منمکھ جیواں کولوں کرے اوہلا، گرسکھاں ساکھیات نظری آئیآ۔ صاحب سنگر آد جگاد سنائے اپنا ڈھولا، ڈھولک چھیننا نہ کوئی وجائیآ۔ نرگن سرگن بن بن تولا، نام کنڈے لئے ٹلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن سکھ دے بنائیآ۔ سو سکھ جو سکھیا کرے پروان، نانک نرگن سرگن کرے پڑھائیآ۔ چار ورن ویکھے کر دھیان، اندر بیٹھا سچا ماہیا۔ اٹھے پہر رہے نگاہبان، دوس رین سیو کمائیآ۔ ناتا ٹے ہندو سکھ مسلمان، آتم برہم گھٹ گھٹ نظری آئیآ۔ تیس گوہند سوراملے آن، گرو گرنٹھ دے گواہیا۔ گرو کاشبد جس لیا پہچان، کھوجن بن کھنڈ نہ جائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈیائیآ۔

★ "جاں کا ہر دا سُدھ ہے، کھوج شبد میں لے" : ★

بن سنگر پورے ہردانہ ہوئے سُدھ، لکھ چوراسی ہوئے ہلکائیآ۔ من واسنادہ دِشارہی کد، من پنچھی پھڑکے ہتھ نہ کوئی دکھائیآ۔ مت متوالی اپنا آپ بیٹھی لٹ، کلجک ٹھگ چور یار گئے لٹائیآ۔ بُدھ نمائی نہ سکے اٹھ، کوڑی کریا رہی دبائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے آلیوں ڈگے بوٹ، ساچے گھر نہ کوئی بہائیآ۔ جو جن سنگر پورے دی رکھے ایک اوٹ، اٹھے پہر دھیان لگائیآ۔ گھر مندر وجائے شبد نگارے چوٹ، انحد نادی ناد سنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دے سمجھائیآ۔ شبدے اندر ہر ہر کھوج، گرشبدی میل ملایا۔ بن سنگر مانے نہ ساچی مَوَج، سنگر رس نہ کسے کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہردا سنتن دے سمجھایا۔ ہر سنتن ہردا اپر نو دوار، نیتز نین آپ گھلایا۔ کھوجت کھوجت پاوے سار، جس جن اپنی دیا کمائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، جگت واسنادہ کوئی مٹائیآ۔ اندر وڑ نہ درشن پایا، گھر ملیانہ میت مرار، گوہند بیٹھا مکھ چھپائیآ۔ گرو گرنٹھ گر کہے پکار، نون سو اکھر ساچی جگت چاکری اک دکھائیآ۔ ایک کنت سرب بھتار، لکھ چوراسی ناری روپ دکھائیآ۔ گرو گرنٹھ گر ٹھانڈا دربار، چار ورنناں ایک نین دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھے بھو گرو گرا ایک روپ جنائیآ۔

گر پیر سدا جگ منگدا، گر سیکھاں کولوں سچ پیار۔ آؤندا جاندا کدے نہ سنگدا، جگ جگ لئے مات اوتار۔ ہر جن کا یا مندر آپے لنگھدا، دئی
دویت پرده پاڑ، کرے کھیل سورے سرنگ دا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ بن سیکھاں گرو کسے نہ کم دا، دھرگ جیون سنسار۔ مایا ممتا کھیل بھیکھ بکھنڈ دا،
ٹھگ چور رہے پکار۔ گر سنگر شاہ رگ اپر وسدا، گر کھ میلے دسم دوار۔ ناتا توڑے بھکھ ننگ دا، ایکا بخشے نام بھنڈار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، جگا جگنت لوک مات آئے بدھا، نیت نوت گرکھاں کولوں منگے بھکھیا دھوڑی چھار۔ جگت ساگر او جڑ راہ، کنارہ کسے نظر نہ آئی۔ ایکا بھلیا
بے پرواہ، سرشٹ سبائی آپ بھلایا۔ نو نو نو دے ہلا، چار چار دے اٹھایا۔ ایکا صفر آپ اکھوا، حاصل باقی نہ کوئی بچایا۔ جگ کھیڑا جگت دیوے ڈھاہ،
ایکا ڈھاہ لگایا۔ گر سیکھاں دیوے سچ صلاح، مارگ ساچا اک جنایا۔ کلجگ انتم بنے ملاح، ساگر ڈونگھر لئے ترایا۔ چپو لائے اپنے ناں، سوہنگ ناؤں وڈی
وڈیایا۔ پاوے سار تھل اسگاہ، پار برہم بے پرواہیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کلجگ ساگر پار کرایا۔ ڈونگھاں ساگر بھور سمند، سرشٹ سبائی گھمن گھیر رکھایا۔ بچیا رہے نہ سرپت اند، شکر پلو نہ سکے چھڈایا۔ برہم میٹے اپنی چند،
چنتا جگت دے مٹایا۔ پرگٹ ہو یا گھر گمبھیر گنی گہند، روپ انوپ آپ دھرایا۔ ہر جن اُپجائے ساچی بند، جگ اپنا سنگ رکھایا۔ وشاکپٹ لگائے نند،
جون اجونی آپ بھوایا۔ ہر جن ہر سدا بخشند، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن کیتی پار لنگھایا۔ بن کیتی جن اترے پار، کرم کاند نہ کوئی دکھایا۔
پوجا پاٹھ نہ کوئی وچار، گیان دھیان نہ کوئی درڑایا۔ اٹھسٹ تیرتھ نہ کوئی اشان، سروور سر نہ کوئی رکھایا۔ کھانی بانی نہ سنائے کوئی کان، رسنا جہوانہ
کوئی پڑھایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی سرناہیا۔ آتم انتر برہم گیان، آتم برہم آپ سمجھایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے
جیکار کوٹن کوٹ کوٹ جنم دے دیوے پاپ گویا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گھر جموں ☆

بے جیکار مٹے سنتاپ، ساتک ست ست کرایا۔ جنم جنم دالتھے پاپ، دُرمت میل دھوایا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، اگنی اگت نہ کوئی
 جلائی۔ مایا ڈسنی ڈسے نہ سانپ، موہ ممتا نہ کوئی رکھایا۔ جس جن بُجھائے اپنا آپ، در گھر ساچے میل ملائی۔ نظری آئے مائی باپ، پُرکھ اکال سچا
 شہنشاہیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا اور نہ کوئی رکھایا۔ ایکا نام جنائے گاتھ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، مانس جنم لیکھے
 لایا۔ سرب کل آپے سمراتھ، کسے در نہ منگن جایا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، ناتھ انا تھاں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن چڑھائے اپنے راتھ، چڑھیار تھ پھر اتر کدے نہ جایا۔ بے جیکار بے گردیو، جی جی ونٹی سیس جھکایا۔ بے جیکار الکھ ابھید، وشن برہما شورہ
 جس گایا۔ بے جیکار سدا نہکیو، نہچل دھام بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک سمجھایا۔ بے جیکار ایکا پُرکھ،
 دُسر اور نہ کوئی جنائیدا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، سو پُرکھ نرنجن ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آئیدا۔ ہر جن ہر بھگت سدا سہیلانے پُرکھ، نام کسوٹی
 اک لگائیدا۔ مسمکھاں اُتے کدے نہ کرے ترس، جو جن ہر نام بھلائیدا۔ گرکھاں دیوے سدا درس، نت نوت پھیرا پائیدا۔ امرت دیوے برس، اگنی
 تت بُجھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر مندر گرہ غریب نوازا بند دروازہ آپ گھلائیدا۔ سنساروگ مٹے
 سنسار، سکھ ساگر اک دکھایا۔ ہر جن ہر کرے پیار، کایا گاگر بھاگ لگایا۔ دکھ دلدر جگت دے نوار، سندھ ساگر پار ترائیا۔ چھل چھدر نہ مارے مار،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمایا۔ چھل چھدر نہ کرے خواری، کرپا کرے آپ نرنکارا۔ غریب نمائیاں پاوے ساری،
 نیز ویکھے ویکھنہارا۔ جگت جنجال کٹ بیماری، ایکا بخشے چرن پیارا۔ نام چڑھائے رام جُماری، رام نام اک اُردھارا۔ مانس جنم نہ جائے ہاری، جو جن آرن
 چرن دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکیم ایکا کرے کایاداری، درد دکھ دلدر جگت آنت مٹائیدا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ چھمب جموں ☆

مَاس جنم جگت انمول، لکھ چوراسی دے کٹائیا۔ جگت جگت جگ بدلیا چولا، پنچم تت وجے ودھائیا۔ آتم برہم برہم پاربرہم وسے کر کر اوہلا، دس کسے نہ آئیا۔ شبد اگئی ناد اناد وجائے ڈھولا، گرہ مندر آپ سنائیا۔ نام ندھانا بولے بولا، سچ جیکارا اک لگائیا۔ جس جن پردہ ہر جو کھولا، تس مندر دے دکھائیا۔ نو نو جگت واسنا پیارولا، آسا ترسانہ کوئے بُجھائیا۔ زرگن سرگن اندر مولا، مولا اپنا روپ دھرائیا۔ امرت بھرے نا بھی کولا، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ نور دکھائے اول اللہ، الہی نور آپ ہو جائیا۔ کلمہ کلام پھڑائے پلا، ایکا نام دے وڈیائیا۔ ہر جن ہر دے اندر ہر ہر آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے دکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت پاوے سار اک اکل، الکھ اگوچر بے پرواہ اگم اتھاہ اپنی بنت بنائیا۔ وسنہار سچھنڈ دوار سچ محلہ، زرگن جوت جوت رُشائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سوبھاؤنت آپ سہائیا۔ دھام رکھائے اُچ اٹلا، استھل اپنی دیا کمائیا۔ سچ سندیش جگا جگتر گھلا، زرگن زوریر پُرکھ اکال دین دیا، اجوئی رہت اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ جیو جگت بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ گرگھ ورلے مٹے دئی دویتی سلا، بن ثالث ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر لئے ملائیا۔ ہر جن میلا کایا گرھ، گر سنگر آپ ملائیندا۔ ڈونگھی بھوری جائے وڑ، پنچ تت کایا ویکھ دکھائیندا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، اپنا مارگ آپ سہائیندا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبد ہانی میل ملائیندا۔ امرت نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوائیندا۔ آپ دکھائے اپنا گھر، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ زبھو چکائے بھے ڈر، پنچ وکارا نہ کوئے ڈرائیندا۔ ترے گن گئی جائے سڑ، مایا متا موہ مٹائیندا۔ میل ملائے زرائن زر، زرناری ایکا رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر ملے ہر، ہر جو ہر مندر سوبھا پائیندا۔ آتم سیجا بیٹھا کرپا کر، کرپاندھ ٹھا کر گھر گمبھیر گئی گونوت گن اوگن نہ کوئے جنائیندا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ست ستوادی آپ اکھوائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ مچھٹی آپ دکھائیندا۔ جن بنائے ساچی بنت، جن جننی لیکھے پائیندا۔ میل ملاوا اتم انت، جوتی جوت آپ سہائیندا۔ سرب جیاں دا ہر ہر کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ویکھے کھڑ، ہر جن ہر ہر بنک سہائیندا۔ کایا مندر انحد دُھن، دُھن انادی آپ رکھائیندا۔ سرب جیاں پکار

رہیائیں، سُنّ اگمّ آپ سہائندا۔ ہر جن ساچے لئے چُن، جنم کرم ویکھ وکھائندا۔ لیکھا جانے رکھ مُن، جوگی جپی تپی جتی ستی ہٹھی بھو نہ کوئے چھپائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ساچا گھر، ہر مندر آپ بنائندا۔ ہر مندر ہر سو بھاؤنت، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ پار برہم ملیا پورن
 بھکونت، پورن گر وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ناتا تھاپو جنت، جاگرت جوت اک جگائیا۔ گڑھ تھاپو ہنگت، آسا ترسانہ کوئے وکھائیا۔ صاحب سلطان
 بنائی بنت، بسن بنواری دیا کمائیا۔ بھگتن میلا سیری بھکونت، بھگون ہوئے آپ سہائیا۔ ایک ناد ایک شبد ایک منت، ایک منتر نام درڑائیا۔ کایا مندر آپ
 سنائے سہاگی چھنت، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مندر آپے وڑ، در دروازہ غریب نوازا پُرکھ اگتا آپ
 گھلائی۔ در دروازہ جائے کھل، جس جن سنگر دیا کمائندا۔ دیوے نام شبد انمل، کرتا قیمت کوئے نہ لائندا۔ چرن پریتی ہر جن جائے کھل، گھولی گھول
 ویکھ وکھائندا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، گرگھ ساچے آپ رکھائندا۔ نام کنڈے تولے تول، تولنہارا اک ہو جائندا۔ ہر جن ہر بھگت آپ بنائے ساچے
 بھل، بھل بھلواری مات مہکائندا۔ آد جگاد سدا بھل، بھلے جیو مارگ لائندا۔ ہر کا بھگت نہ جائے رُل، ہر سنگر اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ویکھے در، در مندر آپ سہائندا۔ در مندر سچ نشانہ، سو پُرکھ زرنجن آپ وکھائیا۔ گھر مندر بیٹھا سیری بھگوانا، تخت
 نواسی ساچے تخت سو بھاپائیا۔ اک جنائے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ ناد انادی سچ ترانہ، تریاراگ آپ سنائیا۔ جاگرت رُپ کھیلے کھیل مہانا،
 آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچا در، گھر مندر وجے ودھائیا۔ گھر مندر ڈھول وجے مردنگ، سنگر
 پورا آپ وجائیا۔ آتم انتر اُپجائے پرمانند، نجائندا آپ سہائیا۔ جوت زرنجن چاڑھے چند، سورج چن نہ کوئے رُشنائیا۔ ایک گائے سہاگی چھند، گیت گوہند
 آپ الائیا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی سدا بخشند، بخشنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در سہنجانا جگے
 جوت آد زرنجا، دیا باقی نہ کوئے رکھائیا۔ دیا باقی نہ کوئے تیل، چار دیوار نہ کوئے جنائندا۔ زرنگن کرے اگمڑا کھیل، اگمڑی کار کمائندا۔ شبدی سرتی

سُرتی شبدی آپے میل، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن سبجن سُہیل، سرگن نرگن سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے گروگر چیل، چیل گرا آپ ہو
آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سبجن لئے ور، اپنا بندھن ایکا پائیندا۔

★ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گروت سنگھ سنسار سنگھ دے گرہ چھب جموں ★

کھج جیو اٹھ اٹھ جاگ، چاروں کنت اندھیرا چھائیندا۔ ورننا برناں لگی آگ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ سنت سادھ بنے کاگ، ہنس
رپ نہ کوئے وٹائیندا۔ ساچے مندر دے نہ کوئے چراغ، دیا باقی تیل رکھائیندا۔ شبد ناد نہ وجے سچا ناد، ڈھولک جھینا سرب کھڑکائیندا۔ نام دیوے نہ
کوئی داد، پڑھ پڑھ سرب جیو سٹائیندا۔ آتم ویکھے نہ کوئے برہم برہما، نیتزن جگت ویکھ وکھائیندا۔ اپنا جانے نہ کوئے سواد، رسنا رس سرب چکھائیندا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج جیو آپ جگائیندا۔ کھج جیو اٹھ اٹھ ویلا، ویلا وقت گیا ہتھ نہ آئی۔ جوٹھا جھوٹھا ساک سبجن بھائی
بھین میلا، سکلا سنگ نہ کوئے نبھائی۔ پُرکھ ابناشی اک اکیلا، آد جگاد دیا کمائی۔ لکھ چوراہی دھرم رائے دی کٹے جیلا، ویلے آنت نہ دے سزائی۔ جوتی
جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھج جیو اٹھ جاگ، چاروں کنت اندھیرا چھائیندا۔ تیرے تن دُرمت میل لگا داغ، لوک
مات نہ کوئے دھوائیندا۔ تیرا ناتا چھٹا کنت سہاگ، دُہاگن رپ مات وٹائیندا۔ تیرے اندر ترے گن آگ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ مایا ڈسنی ڈسے
ناگ، ترسنا جگت نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیش اک سٹائیندا۔ کھج جیو اٹھ نیتز کھول، نیتزن اک جنائی۔ بیج
وکارا پیا گھول، ترے گن کرے لڑائی۔ جوٹھ جھوٹھ و جائے ڈھول، مایا متا موہ نال رلائی۔ سچ وست نہ کسے کول، شاہ پاتشاہ خالی ہتھ رہے وکھائی۔ انتم
لئے جان سرب انھول، اپنا بھیو نہ ہر کسے جنائی۔ کوئی دس نہ سکے پنڈت پاندھارول، ہر کا حساب نہ کوئے لگائی۔ مسمکھتا کرے جگت مخول، گرگھ ورلا
کوئے صالاحیا۔ ہولا کرے بھار دھرت دھول، دھرتی دیا آپ کمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائی۔ کھج جیو اٹھ آتم

اندھ، نیتزن نین اُجیاریا۔ چار ورن نہ گیا ابے پندھ، اٹھاراں برن ہویا ہنکاریا۔ ہوئے ہنگتا چکی پنڈ، سپس جگدیش نہ کسے نسکاریا۔ دئی دویت نہ ڈھٹھی کندھ، کنجن گڑھ نہ کسے سواریا۔ پنج وکار نہ ہویا کھنڈ، ساچا دھرم نہ کوئے جیکاریا۔ چاروں گنٹ پائن وند، ایکاروپ نظر کسے نہ آرہیا۔ آتم برہم نہ چڑھے کوئے چند، چند چاند نہ کوئے دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک جیو آپ سمجھا رہیا۔ کلجک جیو کھول نیتز، غفلت نیند دئے مٹایا۔ تیرا چلیا جانا کایا کھیتز، نہ سکے کوئے بچایا۔ راشٹریٹ اٹھایا مہینہ چیتر، دے مت آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش اک جنایا۔ سچ سندیش ہر بھگوانا، شبدی شبد سنانیدا۔ کلجک انتم کھیل مہانا، نرگن نرور آپ کرائیدا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہو پردھانا، سو پُرکھ نرنجن روپ وٹانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن مرد مردانہ، ایکنکارا اپنا بل دھرائیدا۔ آد نرنجن پاوے سار دو جہاناں، ابناشی کرتا لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھانیدا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، ست نشانہ اک جنانیدا۔ پاربرہم پرہم ہو پردھانا، سچ پردھانگی آپ کمانیدا۔ لکھ چوراسی دئے پروانہ، آتم برہم سرب جنانیدا۔ وشن برہما شو سنائے ایکا گانا، حکمی حکم آپ لائیدا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں پھیری پائیدا۔ کال مہاکال اٹھائے نوجوانا، سویا کوئے رہن نہ پائیدا۔ رائے دھرم بخشے چرن دھیانا، چرن کول اک دکھانیدا۔ چتر گپت ہوئے نما، نیوں نیوں سپس جھکائیدا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل سری بھگوانا، لوک مات ویس وٹانیدا۔ سبج تریتا دواپر جس توڑیا مانا، مان ابھمان سرب گوانیدا۔ شبد اگئی پھرے تیر کمانا، چلہ اپنے ہتھ اٹھانیدا۔ چند پر چند برہمنڈ آپ چکانا، نکھی دھار آپ بنانیدا۔ تختوں لاہے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملائیدا۔ وید کتیب شاستر سمرت آپے ویکھے مار دھیانا، بھیو ابھید اپنا پردہ آپ اٹھانیدا۔ انجیل قرآنا کھیلے کھیل مہانا، تیس بتیسا کرائے اک حدیثا، حضرت اپنا روپ وٹانیدا۔ کھانی بانی لئے بیانا، پُرکھ ابناشی شاہ سلطانا، ساچے تخت بیٹھ راج راجانا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیدا۔ کلجک انتم پر گئے جودھا سور بلی بلوانا، ایک ڈنکا نام وجانا، لوآں پُریاں آپ جگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ تخت نواسی شاہو شاباشی پُرکھ ابناشی، ساچا حکم آپ سنانیدا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، شبد اگئی آپ جنایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، کلجک انتم ویس وٹایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی

پھول پھولایا۔ چار کُٹ کرے ویرانا، اُپر اپنا ناؤں کرایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ نشانہ، سچ سچ لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ
 اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ اگم اگمڑا کھیل اول، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الہی نور آپ ہو آئیندا۔ سچ سندیش سنگ محمد چار یار ایک
 گھلا، چوڈاں طبقات تھم سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نبی رسولاں آپ اٹھائیندا۔ ہر کا نام ست وست امولک، جیو جنت جگت
 وڈیایا۔ رام نام وساونا کایا گوک، گھر مندر آپ لکایا۔ در سُننا ناد انحد ڈھولک، دوسر ساز نہ کوئے وڈیایا۔ گر شبد سٹائے انبولت، رسنا جہوانہ کوئے
 ہلایا۔ گر سکھ ورا رہے اڈولت، لکھ چوڑاسی رہیا ڈلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈیایا۔ ایک نام ہر کا رنگ، رنگ رنگیلا
 آپ جنائیندا۔ ایک رام سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایک نام دے اند، اند آتم آپ دکھائیندا۔ ایک رام کٹے پھند، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیندا۔ ایک
 نام چاڑھے چند، سورج چند نہ کوئے چمکائیندا۔ ایک رام سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک نام مٹائے جوٹھ جھوٹھ گند، امرت آتم رس چکھائیندا۔
 ایک رام جائے تھ، جنم مرن مرن جنم مرن جمن گیڑ کٹائیندا۔ کلج اتم پاربرہم ابناشی کرتے پائی نام لٹ، کلج جیو لٹن کوئے نہ آئیندا۔ جگت ترسنا مایا ممتا
 بھاگ گئے نکھٹ، پورا بھاگ نہ کوئے ونڈ ونڈائیندا۔ رام نالوں ناتا گیاٹ، پیتا سرتی رام نال نہ کوئے پرنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا گیا چھٹ، لکھ چوڑاسی گیڑا
 گیڑ دکھائیندا۔ اتم انت زرنجن سرگن کہے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنا راہ دکھائیندا۔ کریا کھیل پاربرہم ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری نہ کوئے رکھائیندا۔ آپ
 سہائے ساچی رت، بھل بھلوڑی آپ جنائیندا۔ ہر جن بنائے ساچے ست، پوت سپوتا گلے لگائیندا۔ بن ہر نامے خالی دے کایا بت، ساچا مندر نہ کوئے
 سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر نام درڑائیندا۔ رام نام ایک جن منتر، من مت بدھ دے وڈیایا۔ سرب جیاں بدھ جانے
 آتر، گھٹ گھٹ بیٹھا تیج ہنڈھایا۔ ویس وٹائے جگا جگتر، جگ جگ ویس آپ کرایا۔ ہر بھگت بنائے ساچی بنتر، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ لیکھا جانے
 گگن گگنتر، کایا گگن منڈل پھول پھولایا۔ ترے گن اتیا ٹھانڈا پیتا پر بھ ساچا آپ بھجائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ پرگٹایا۔ نام پرگٹائے راما، رام رام رُپ وٹائیندا۔ کرے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ ست دھرم دا اک

نشانی، شاہ سلطانا آپ اٹھائیں۔ کھتری براہمن شودر ویش آپ بہائے اک مکانا، اوچ پیچ نہ کوئے جنائیں۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک اشٹ دیوگر
 دکھائیں۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک دھر دیبان لگائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نہ، لکھ چوراسی جیو
 جنت سادہ سنت، سری بھگونت ایک وار اٹھائیں۔ ایک وار حکم سرکار، سنگر سچا آپ جنائیں۔ سو پڑکھ نرنجن نراکار، نرویر کھیل کھلائیں۔ اجونی رہت کر
 پیار، جون اجونی ویکھ دکھائیں۔ کلج انتم لکھ چوراسی سٹی پیر پیار، نیتزنین نہ کوئے کھلائیں۔ ہر کنت نہ کرے کوئے پیار، جگت ڈہاگن رین وہائیں۔ ساچا
 دھرم نہ سکے کوئے وچار، جگت ادھرم ونڈ ونڈائیں۔ جو جن ہر کی پائے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ دے رنگائیں۔ سنسار
 سنگھ جھٹیا سنسار، ہر سنساری سنگر پایا۔ نہکرمی کرم کرے وچار، جنم کرم اپنے لیکھے پایا۔ ایک نیتز دے اگھاڑ، جگت لوچن بند رکھایا۔ اک دکھائے مندر
 دوار، ہر مندر آپ اپایا۔ ایک جوت کرے اجیار، جوت نرنجن کرے رُشایا۔ ایک ناد شبد ڈھنکار، انحد ناد دے سنایا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھار، گھر امرت
 دے پیایا۔ ایک میلا دھر دربار، گر چیل ویکھ دکھایا۔ پایا پڑکھ اگٹھ یار، لیکھا کوئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے
 لئے تریا۔ ہر جن سنسار ساگر اُتریا پار، سنگر پورا آپ لنگھائیں۔ ساچا بیڑا کرتیار، نرگن داتالئے چڑھائیں۔ شتوہ دریائے نہ رکھے ادھ وچکار، ڈونگھی بھور نہ
 کوئے بھوایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ہر جن تیری وڈ وڈیائیں۔ ست سنندر مس رووے زارو زار، بھگت کسیرا دے گواہیا۔ بنا سبت نہ بنے لکھار، لکھ لکھ لیکھ
 نہ کوئے سمجھائیں۔ گر سکھ تیری مہما پر اپار، تیرا رنگ تیرا لیکھ تیرا لیکھ تیرا سنگر آپ وٹائیں۔ تیرا نیتز تیرا نین تیرا تیتوں لئے ویکھ، تیرے مندر آسن
 لائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دے مان وڈیائیں۔ سنسار ساگر وچ کھولے جاگ، ویراگ اک اُچایا۔ سویا جن گیا جاگ،
 گر سنگر آپ جگایا۔ چرن دھوڑ کرایا مجن ماگھ، دُرمت میل دھوایا۔ پھڑ کے ہنس بنایا کاگ، سوہنگ ہنسا مانک، موتی چوگ چُگایا۔ آد آنت رکھے لاج،
 جوں بدر سُداما ہوئے سہایا۔ ہتھ اپنے رکھے واگ، دو جہاناں لئے اٹھایا۔ میٹ مٹاوے واد وواد، من کا منکا لئے بھوایا۔ گھر گھر میلا کنت سہاگ،
 ساچے مندر آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا اپنے رنگ رنگایا۔ سنسار چڑھائے سنساری رنگ، ساگر سندھ پار کرائیا۔

آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی ٹٹا پھند، پھاندی ہور نہ کوئے دکھانیا۔ اک اُچایا اپنا انند، انند منگل آپ سنا گیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کدے نہ دیوے
 کئد، کروٹ اپنی رہیا بدلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے وچ سما گیا۔ ہر جن اندر ہر سما یا، نرگن سرگن روپ دھرا۔ ساچے
 آسن ڈیرہ لایا، سچ سنگھاسن سچ وچھا۔ برہم پاربرہم ملایا، میلا کرے سچ سبھا۔ چیلگر ایک دھام بہایا، چیلگر آپ اکھوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، اپنا بندھن ایک پا۔ بندھن پائے ہر نرکارا، لوک لاج مات تجانیا۔ آندھ گوانڈھ کہے بھلیا پھرے سنسارا،
 سنساری دیوے جگت وڈیا گیا۔ ایک بخشے نام اٹھ بھنڈارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتانیا۔ گرسکھاں گھر بنے ونجارا، در درویش پھیری پانیا۔ سچ پریتی منگے بن
 بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ درس دکھائے رام اوتارا، رام راما روپ وٹانیا۔ کند منوہر لکھمی نرائن کاہنا کرشنا ہو اُجیارا، گھر بنسری نام وجانیا۔ ایک مدھر
 دُھن سُنے سُننہارا، کول نین نین مٹکانیا۔ ساول سندر روپ اپارا، گٹ بین آپ اُکانیا۔ راتی ستیا دے دیدارا، باہوں پکڑ آپ اُٹھانیا۔ گھر ملیا ہر نرکارا،
 ملیا میل وچھڑ نہ جانیا۔ جوں بھاگ لگائے بدر سدا ماجائے دوارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھانیا۔ ہر جن ویکھن اپنی
 اکھ، گرسنگر اکھ کھانیا۔ اٹھے پہر رہے پرتکھ، نرگن سرگن روپ وٹانیا۔ جس جن اپنا مارگ دیوے دس، ناتا جگت دے تڑانیا۔ ساک سبج رہے ہس،
 ہس ہس اپنا وقت گوانیا۔ ہر جن ہر ہر اک دوجے دے ہوئے وس، ایک گھر وس دس کسے نہ آ گیا۔ کلجک جیورین اندھیری مس، ساچا چند نہ کوئے
 چکانیا۔ کایا کھیڑا ہوئے بھٹھ، ترے گن گنی تت جلا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرانیا۔ ہر جن اترے پار کنارہ، ترنی
 بے ترنی آپ ترانیا۔ رائے دھرم کرے نمسکارا، گریگھ تیرے چرناں سیس جھکانیا۔ پتر گپت نہ بنے لکھارا، دوئے جوڑ رہے شرمایا۔ کال نہ آئے چل
 دوارا، لاڑی موت نہ کرے گڑمایا۔ مہاکال ہوئے رکھوارا، سدا سہیلا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرے دھام دے
 وڈیا گیا۔ گرسکھ دھام سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا اک سمجھانیا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا اک اکلا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جس جن پھڑائے لوک مات شبدی پلا، ایک
 نام گنڈھ دوانیا۔ اتم بھائے نہچل دھام اٹلا، اُچ اگم آپ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دوارا دے چکانیا۔ ہر کا دوارا سچکھنڈ،

سجھند نو اسی کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر ونڈی اپنی ونڈ، اپنے چرن ٹکائیندا۔ چرن دوارا رکھے اُپر برہمنڈ، کوٹن کوٹ برہمنڈ چرناں ہیٹھ دباہیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے در بہائیندا۔ در ساچا ٹھانڈا دربارا، در گھر وجے ودھائیا۔ ناتا ٹٹیا جگت سنسارا، سنسار ساگر پار کرائیا۔ گھر مندر ہوئے اُجیارا، گرہ جوت نورُ زشائیا۔ ہر مندر ہر پسارا، گھٹ بھیت رہیا سماہیا۔ آتم برہم پاوے سارا، پار برہم بے پرواہیا۔ سچ سُنہنجی ستا پیر پسارا، اگم اتھاہ سچا شہنشاہیا۔ جس نے کیا آد پسارا، آنت آپے ویکھن آہیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی سنجگ تریتا دوپر کلجگ آوندے رہے وارو وارا، جگ جگ اپنا گیت چلاہیا۔ حکم اندر حکم سناون گُر پیر اوتارا، لوک مات پنچ ت کا یا چولا جگت ہنڈھائیا۔ ہر کا نام وجاؤن سچ نگارا، جیواں جنتاں آپ سناہیا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چارا، وید ویسا اٹھاراں پُران رہیا سمجھائیا۔ گیتا گیان سچ بھنڈارا، کاہنا کرشنا ایکا ارجن تت جنائیا۔ انجیل قرآنا بھیو نیارا، ایکا مسلہ آپ پڑھائیا۔ نانک نرگن بول جیکارا، پُرکھ اکال رہیا وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں ست بھنڈارا، چار ورن رہیا سمجھائیا۔ گوہند بن بن لکھارا، انتم لیکھا گیا سمجھائیا۔ پُرکھ اکال سانجھا یارا، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ کلجگ انتم نہکلنک آئے بلی بلکارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ سمبل نگر وسے دھام نیارا، کسے مندر مسجد گرو دوار نہ ڈیرہ لائیا۔ گُرکھاں کرے سچ پیارا، پُورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ دیوے درس دید دیدارا، دید عید آپ منائیا۔ قدرت قادر ویکھنہارا، مُرشد مُرید لئے اٹھائیا۔ رام بھگت ہر رام پیارا، رام راما لئے جگائیا۔ پُرکھ ابناش کھیل تماش جگ جگنتر کرے کرائے کر نیہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جس جن ناتا توڑے سرب سنسارا، تس جن اپنا میل ملاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، کا یا مندر پوڑے ایکا چڑھ، نام بندھن ساچا پائیا۔ نام بندھن پایا ہر، ہر ہر جن بندھ وکھایا۔ جگت جگت چکایا ڈر، بھگت بھگوت میل ملاہیا۔ امرت نہائے ساچے سر، کا یا گاگر تال بھرایا۔ گُرکھ آد جگاد نہ جنم نہ جائے مر، جس جن اپنا میل ملاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، جگ جگنتر ہو پردھان، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ وکھایا۔

★ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار چند دے گرہ چھب جموں ★

ہر ناؤں سچ ویراگ، تن من ہریا آپ کرائیندا۔ سوت جیو جائے جاگ، جاگرت مت اک رکھائیندا۔ ہوئے وڈیائی وڈ وڈ بھاگ، وڈ بھاگی بھیو
 چکائیندا۔ ہنس بنے کبڈھ کاگ، ڈومنی سدھ آپ کرائیندا۔ رسنا تچے جگت سواد، رام نام ساچار س اک رکھائیندا۔ ست بھنڈار دیوے دات، وست
 امولک جھولی پائیندا۔ ڈونگھی بھوری آپے کاڈھ، ساچے ساگر پار کرائیندا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، نرمل بمل سرب رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ہر گھٹ اندر ہر ہر واسا، آتم برہم جوت جگائیا۔ جس جن بخشے چرن بھرواسا، تس امرت پھل کھوائیا۔
 امرت پھل ہر کانوں شاہو شاباشا، لوک مات ہتھ کسے نہ آئیا۔ کایا خالی دے کاسہ، جل امرت نہ کوئے بھرائیا۔ ہر جن ہر بھگت نہ ہوئے کدے نراسا،
 جس جن ایک اوٹ تکائیا۔ پار برہم پت پر میثور نج آتم کرے واسا، سرت شد میل ملائیا۔ دوس رین پائے راسا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ پوری کرے
 آسا، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ تن من رنگ اولڑا، رنگنہار
 کرتار۔ ہر جن ہری ہر آپ پھڑائے ایک پلڑا، نام نامہ دے اُجیار۔ جگ جیون داتا دیوے راہ سکھلڑا، ہر چرن سرن سچا پیار۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگت دلدر دے نوار۔ جگت دلدر ڈکھ بھرم بھو ناسے، روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ جو جن چرن کول رکھے سچ دھرواسے، دھرنی
 دھول دے وڈیائیا۔ جوتی جاتا جوت کرے پرکاشے، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ جنم مرن کرے بند خلاصے، لکھ چوراسی گٹر مکائیا۔ گرسکھ جیوے گر
 بھرواسے، گر سنگر ہوئے سہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نج آتم نج گھر رکھے واسے، کایا بستر چولا تن ہنڈھائیا۔

گاؤناگن گہر گمبھیر، ساتک ست ورتائیا۔ نرمل بدھی شانت سریر، من واسنادے مٹائیا۔ امت نچھر برکھے سپر، ساچا نیر گھ چوائیا۔ جگت ڈکھرا
 مٹے پیر، آتم سکھ اک رکھائیا۔ ایک رنگ رکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ بھیو مٹائیا۔ لوک مات بنھے پیر، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ کٹے روگ دیرگھ دھیر،

دھیرج اپنی دئے بندھائیا۔ لکھ چوراسی نہ رہے زنجیر، جم پھاس دئے مٹائیا۔ پھڑ پھڑ چوٹی چاڑھے اخیر، جس جن دیوے نام وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن ویکھ دکھائیا۔ ہر کا ناؤں ہر رنگ راس، رسنا جہوا گن نہ کوئے دکھائیندا۔ جس دیوے تس بُجھے پیاس، تن من سنج ہرا کرائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ گیا وید ویاس، ویاکھیا روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ پرم پُرکھ نرگن جوت پرکاش، ابناشی کرتا اپنا کھیل کرائیندا۔ جس گھر جس گرہ مندر پاوے راس، تس منڈل آپ سہائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنا سنگ رکھائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، سمند ساگر ڈوگھی کندر ویکھ دکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاش، بندی توڑ بند کٹائیندا۔ لہنا دین چکائے دس دس ماس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ رنگ دکھائے ہر نرکارا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ ہوئے ہنگتا توڑ گڑھ ہنکارا، ہنگ برہم نظری آئیا۔ سوئم روپ سچی سرکارا، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ سوہنگ شبد آد جگاد نرگن سرگن نعرہ، وشن برہما شو رہے جس گائیا۔ چار وید کرن پکارا، آتم پر ماتم برہم پار برہم بنس سر بنس وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ادھارا، ایکا نام جھولی پائیا۔ ملے میت ہر رام پیارا، رمیا اپنا کھیل کھلائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لکھے نہ کوئے شاہیا۔ جن بھگتاں ہر کرے پیارا، جگ جگ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، قدرت قادر کرتا اپنا رنگ دکھائیا۔

ست پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سد مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوجوانا، آد نرنجن سگلا سنگ نبھائیا۔ ابناشی کرتا مرد مردانہ، سری بھگوان نرگن اپنا روپ دکھائیا۔ پار برہم پر بھ کھیل مہانا، دس کسے نہ آئیا۔ ساچا مندر اک سہانا، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ چار دیوار نہ کوئے رکھانا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ دیا باقی نہ کوئے ٹکانا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل ہوئے نگاہبانا، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر سچکھنڈ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن الکھ

اگوچر اگم اپارا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ آد زرنجن نُوُر اُجیارا، جوت اُجالا آپ کرائیندا۔ سری
 بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگھر ساچے سوہا پائیندا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی کارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ پاربرہم زرنجن زرویر
 پُرکھ اکال اجونی رہت کرے کھیل نیارا، انہو پرکاش دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کر پسارا، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ زرنجن اچھیا زرنجن بھچھیا زرنجن دیوے
 بھنڈارا، زرنجن جھولی اگے ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی اچھیا سچ بھنڈارا، سو پُرکھ زرنجن آپ
 اپائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بن ورتارا، ایکنکارا جھولی رہیا بھرائیا۔ آد زرنجن پاوے سارا، ابناشی کرتا ویکھ دکھائیا۔ سری بھگوان دے سہارا، پاربرہم پر بھ خوشی
 منائیا۔ سچ سہائے سچکھنڈ سوہاؤنت محل اٹل اُچ منارا، زرنجن اپنا رُوپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ درسائیا۔ اپنی
 اچھیا ہر زرنکار، آپ آپا وچ پرگٹائیندا۔ زرنجن زرنجن کر وچار، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ زرنجن باڈی بن ترکھان، ساچا گھاٹ آپ گھرائیندا۔ سچ سنگھاسن
 کر تیار، پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے ہوئے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن
 سوہاؤنت، آپ سہائے سری بھگوانت، سچکھنڈ دوارے آپ رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر سہنجنا، درگھر ساچے آپ سہائیا۔ کرے کھیل آد زرنجنا، آد
 پُرکھ وڈی وڈیائییا۔ زرنجے ہوئے بھے بھنجنا، بھو اور نہ کوئے جنائیا۔ آپے بنے اپنا ساچا سچنا، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سنگھاسن دے وڈیائییا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ کون رُوپ کراں اپر اپارا، رُوپ انوپ کون وٹائیندا۔ کون بھوپ بناں شاہ
 سکدار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ آپے حکم دھر فرمانا، ہر ساچا آپ جنائیا۔ آپے
 بھوپ آپے رانا، آپے کرے ساچی شاہیا۔ آپے در آپ دربانا، درویش اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا تخت آپ سہانا، تخت نواسی ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ
 مکانا، پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، تار ستار نہ کوئے ہلائییا۔ اک اگلا سری بھگوانا، سچ محلہ آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اُپر بیٹھ ہر زرنکارا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا سچ

بھنڈارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی دوسرے میت مُرا، سگلا سنگ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت ہر بھگوان، شاہ پاتشاہ آپ بنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پردھان، اپنا مکھ لئے کھلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن گائے گان، زرنکارا سُن سُن خوشی منائیا۔ آد زرنجن کرے پروان، ابناشی کرتا لیکھے پائیا۔ پنچم روپ نوجوان، پنچم دھار لئے پرگٹائیا۔ پنچم مکھ اک نشان، زرنجن اپنا آپ اپائیا۔ سپیس رکھ سری بھگوان، جگدیش خوشی منائیا۔ تخت نواسی راج راجان، اک اکلّا آپ اکھوائیا۔ پنچم مکھ کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا رچنا روپ وکھائیا۔ پنچم مکھ کر پردھانا، ہر پنچم کھیل کھلایا۔ اک اکلّا نوجوانا، زرنجن اپنا روپ دھرایا۔ ایکانا اک ترانہ، شبد انادی ایکا گایا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن سہائے سچ پلنگ، ست سہنجنی سچ ہنڈھائیندا۔ ایکنکارا وجائے مردنگ، سچ مردنگا ہتھ اٹھائیندا۔ آد زرنجن سورا سربنگ، سورپیر بھیونہ آئیندا۔ سری بھگوان سدا بخشند، اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا گئی گھند، گھر گمبھیر کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم آپ اپائے اپنی بند، ناری کنت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ اپائیندا۔ ناری کنت بن بھتار، سچکھنڈ دوار سو بھاپائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کھیل آپ کرائیندا۔ زرنجن پُرکھ زرنجن نار، زرنجن زرنجن سچ ہنڈھائیندا۔ زرنجن اچھیا بھچھیا بھر بھنڈارا، ساچی دست ہتھ رکھائیندا۔ زرنجن گھر وچ گھر کرے تیار، سچکھنڈ اندر تھر گھر دوارا آپ پرگٹائیندا۔ دائی دایا اپنا بنے آپ زرنکارا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ اپنے اندروں جوتی سُن کڈھے باہر، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پیار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنس آپ سہائیندا۔ سُن ڈلارا ہر زرنکارا، اپنا آپ اپائیا۔ تھر گھر دیوے آپ ہلارا، چار کُنٹ آپ جنائیا۔ پتا پوت کر پیارا، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ تیرا رنگ اپرا پارا، دس کسے نہ آئیا۔ تیرا مردنگ وجے نگارہ، سچکھنڈ نواسی آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ ایکا شبد شبد ہر سار، ہر ساچے آپ اپایا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ ہر نار، ایکا کنت سہاگ ہنڈھایا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا حکم اک ورتار، ایکا رہیا سپیس جھکایا۔ ایکا شاہ پاتشاہ سچّی سرکار، ایکا در

دربان سیو کمایا۔ ایک نیوں نیوں کرے سدا نمسکار، ایک دیکھے سبج سُبھایا۔ آد پُرکھ ہر ہو تیار، سبکھنڈ اپنا رُوپ دھرایا۔ سبکھنڈ نواسی کھول کوڑا، تھر گھر گھاٹ لئے گھرایا۔ تھر گھر اندر شبد ڈلارا واڑا، اپنا لحم دئے سُنایا۔ تیرا میرا اک وبار، ایک راہ جنایا۔ بُھل نہ جانا بن گوار، بالی بُدھ نہ کوئے رکھایا۔ تیرے سر ہتھ رکھے آپ نرنکار، سیس جگدیش ہوئے سہایا۔ تیرا رتھ چلے اپار، رتھ رتھو ہی آپ چلایا۔ تیری مہما اکھ گائے اگم اپار، اپنا لیکھا دئے سبھایا۔ دیوے دست اک ہر تھار، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ تیرا اتر میرا پیار، میرا منتر تیرا رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تھر گھر دیکھے ہر جو کھڑ، شبدی سْت آپ سبھایا۔ شبد سْت ہر سبھجا، اپنا بھو چُکائیندا۔ نرگن گرو نرگن چیل نرگن بنے ملاح، نرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ نرگن صفت نرگن صلاح، نرگن دیکھے ہر گھٹ تھان، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن پتا نرگن ماں، نرگن رکھائے ساچاناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، سْت ڈلارا کر کر واسا، ساچی سیوا اک دکھائیندا۔ ساچی سیوا ہر نرنکار، سْت ڈلارے آپ جنایا۔ تیرا کراں اگم پسا، اپنے ہتھ رکھاں وڈیائیا۔ تیرا رُوپ دھراں سنسار، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ اپنے اندروں کڈھاں باہر، آپے بناں پتا مائیا۔ آپے وشن ہوئے اُجیار، نرکار ساکار رُوپ اکھوائیا۔ آپے امرت چرن کول دیوے ٹھنڈی ٹھار، اپنا جھرنا آپ جھرائیا۔ آپے بُھل کھڑے گلزار، کول بُھل آپ مہکائیا۔ آپے پاربرہم اپنی ونڈ ونڈے اپنی وار، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے وشنوؤں نا بھی دیوے پاڑ، کھ اپنا باہر کڈھائیا۔ آپے پنکھڑیاں دیکھے کھڑے گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے پاربرہم برہم لئے اُبھار، برہم ویتا ناؤں دھرائیا۔ آپے کرے کھیل کھیلنہار، سُن اگم دھواں دھار آپ رکھائیا۔ آپے شکر پاوے سار، آپ اپنا لحم جنایا۔ شبد سْت تیرا اک آدھار، شاہ پاتشاہ آپ جنایا۔ تیرا لحم دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ کرے کرائے کرتا پُرکھ سُبجان، قُدرت رُوپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، بیٹھا رہے اک اکانتا، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا بندھن آپے پائیا۔ وشن برہما شو ہر اُپجا، شبدی شبد بندھن پائیندا۔ ایک رُوپ دئے درسا، رُوپ انُوپ آپ جنائیندا۔ ایک نین دئے گھلا، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ ایک مندر دئے وکھا، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ اک محلہ دئے

جنا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ اک سنگھاسن دے سہا، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ ایک سیس دے جنا، پنچم کھ تاج سہائیندا۔ ایک حکم دے ورتا، اپنا بھانا وڈ وڈیائیندا۔ تیاں وچولا بن بے پرواہ، دُھر فرمانا آپ سناہیندا۔ آپ اپنا ناواں جنا، بھيو اُبھید آپ گھلاہیندا۔ ساچی سیوا سچ رکھا، ست ستوادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دھارا آپ جناہیندا۔ وشن برہما شو ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جناہیا۔ شبد میلا اپر اپار، میل ملاواں ایک تھاں کرائیا۔ نرگن نرگن کرے پیار، سرگن سرگن بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ غریب نوازا، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا اپنا آپ گھلاہیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر کھول، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ اپنا منتر آپے بول، برہما وشن شو پڑھائیندا۔ ایک اکھر رکھے کول، نش اکھر رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر دس، وشن کرے پڑھائیا۔ برہمے برہم ہو یا وس، پار برہم سمجھائیا۔ شکر میلا ہس ہس، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ تیاں بنھے ایک ڈوری کس، شبد ڈور ہر بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ابناشی آد رچنا آپ رچائیا۔ وشنوں تیری ساچی کار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ ایک اٹھ دے بھنڈار، وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما تیرا برہم پسار، پار برہم پر بھ حکم سناہیندا۔ شکر تیرا کھیل نیار، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ تیاں وچولا سرجنہار ساچی سیو سمجھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، حکم حاکم آپ جناہیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ لائیندا۔ دُھر فرمان سری بھگونت، اپنا آپ جناہیا۔ وشن برہما شو بنائی بنت، مات پت نہ کوئے اکھوائیا۔ اپنی مہا گنائے اگنت، الکھ الکھنا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ اک سنائے ساچا منت، لکھن پڑھن وچ نہ آہیا۔ لکھ چوراسی بناوئی بنت، ترے گن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پنچ تت ملاواں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ اک دو بے دا لڑ پھڑنا، سکلا سنگ اک دکھائیندا۔ ترے گن مایا جڑت جڑنا، پنچم میلا میل ملاہیندا۔ پُرکھ ابناش اچرج کھیل آپے کرنا، نرگن سرگن سرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وٹنا، جوتی جاتا ایک جوت ڈگمگائیندا۔ شبد اناد ایک دھرنا، گھٹ گھٹ مندر تال وجائیندا۔ امرت سروور ایک ترنا، کول نابھ ڈکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا

ور، سچ سندیش آپ سنانیندا۔ سچ سندیشہ سُن کن، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ وشن برہما شو کہن دھن دھن، در بیٹھے سپس جھکایا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑنا تیرا جننی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ پاربرہم پت پر میشور ساڈا میڑا دینا بٹھ، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکایا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ توں صاحب داتا بے عیب پروردگار، تیرا روپ انوپ نظر کسے نہ آئی۔ توں وسنہارا سچھنڈ ٹھانڈے دربار، در گھر ساچے دے ودھائی۔ ہوں بھکھک منگدے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تیرا تھم ورتے وچ سنسار، لکھ چوڑاسی گھاڑت لئے گھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت لوک مات اپنی دیکھے سرب لوکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا تت جنانیندا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑا، ترے گن بندھن پانیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملا، کایا بنک سہانیندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈا، چارے بانی آپ پرگٹانیندا۔ چارے جگ کھیل کھلا، چارے ورن رنگ رنگانیندا۔ چار وید دے پڑھا، برہما ویتا آپ سمجھانیندا۔ چارے کوٹاں پھیرا پا، اپنا تھم سنانیندا۔ جگ چوکڑی ویس وٹا، زرنگن سرگن میل ملائیندا۔ ڈھر سندیشہ دے سنا، گر اوتار سیو لگانیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل کھلا، خالق اپنے رنگ رنگانیندا۔ وشن برہما شو در دھیا، ہر ساچا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ کھلانیندا۔ اپنا بھيو کھلا ونہارا، ایکا شبد کرے جنایا۔ جگ جگ آواں وارو وارا، لوک مات کراں رُشٹایا۔ نو نو دیکھاں وچ سنسارا، کوٹن کوٹ روپ دھرایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ انتم کرے پار کنارہ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ وشنوں تیری پاوے سارا، وشن اپنا کھیل کھلایا۔ برہما تیتوں دے سہارا، تیرا برہم روپ دیکھ وکھایا۔ شکر تیرا دیکھے اکھاڑا، نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈایا۔ زرنگن نور جوت کرے اجیارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ مدھ کھیل ہر کرتار، جگ چوکڑی آپ کھلانیندا۔ جگا جگنتر پاوے سار، دو جہاناں دیکھ وکھانیندا۔ چوڑاں لوک ہٹ کھول کواڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا تھم ورتانیندا۔ گگن پاتالاں دے ادھار، زمیں اسماناں پھول پھولانیندا۔ سیوالائے رو سس سورج چند ستار، کوہ کروڑی چلت آنت کوئی نہ پانیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈو نگھی کندر آسن لائیندا۔ سمنند ساگر ورو لے اپنی وار، رتن

امولک باہر کڈھائیندا۔ ساچی گوک کر تیار، دھرنی دھرت دھول آپ لگانیندا۔ نام امولک وچ سنسار، جگ جگ اپنا آپ ورتائیندا۔ آد جگاد رہے اڈولت، لکھ چوراسی آپ ڈلائیندا۔ جن بھگتاں میل ملائے ہر انولت، رسنا جہوانہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما دیوے ایکا ور، شو اپنے انگ لگانیندا۔ نو نو چار اترے پار، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو تیار، ہر پڑکھ نرنجن نال ملائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپار، آد نرنجن ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا خبردار، سری بھگوان ڈمگائیندا۔ پار برہم پر بھ ہو تیار، برہم برہم ہر گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں تیرے ویکھے بھنڈار، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ شکر تیری ویکھے نکھی دھار، ترسول ہتھ پھرائیندا۔ باسک تشکا تیرا شنکار، تیرے کنٹھ پہنائیندا۔ جٹا جوٹ تیری وچار، پڑکھ ابناشی ویس وٹائیندا۔ چاروں گنٹ پاوے سار، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ اپنا کیتا قول بھل نہ جائے ہر نرنکار، شبدی اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جاتا آپے ویکھے کھیل تماشا، پر تھمی آکاشا اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت ہر اپنے رکھیا ہتھ، وید کتیب بھیو نہ رانیا۔ جگ چوکڑی چلایا رتھ، رتھوا ہی سیو کمائیا۔ نام امولک دے دے وتھ، گر اوتار سیو کمائیا۔ مارگ لالا اٹھسٹھ، تیر تھ تے وڈیائیا۔ بنا بنا مندر مسجد گرو دوارا مٹھ، شودوالا جگت سمجھائیا۔ بھگتاں دیوے ایکا مت، برہم مت آپ سمجھائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلکائیا۔ ایکا بخشے دھیرج جت، ست سنتو کھ جھولی پائیا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ امرت وکھائے کایا مٹ، سچ پیالہ ہتھ رکھائیا۔ شدا گئی مارے سٹ، بجر کپاٹی دئے تڑائیا۔ سنائے راگ ایکا انحد، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ نام پیالہ پیائے مد، نشہ اتر کدے نہ جائیا۔ سنت سہیلے گھر وچ سد، آپ اپنا میل ملائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، ساچے مندر لئے بہائیا۔ وشن برہما شو لڈائے لڈ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپ سہائے اپنی جد، وشنوں بنسی آپ اکھوائیا۔ دو جہاناں جانے حد، آر پار کنارہ آپے رہیا بنائیا۔ آپے وسے سچھنڈ، آپے لوک مات پھیرا پائیا۔ آپے ویکھے لکھ چوراسی نار دھاگن چورنڈ، آپے گرگھ لئے ملائیا۔ آپے دیونہارا دنڈ، جگ جگ اپنا تھم سنائیا۔ آپے میٹے بھیکھ پکھنڈ، خالق خلق روپ وٹائیا۔ آپے لیکھا جانے سرب برہمنڈ، لوآں پڑیاں پھول پھولائیا۔ آپے پردہ لاہے جیرج انڈ،

اُتہج سہج اپنی رچن رچایا۔ آپے ستادے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، جو گھڑیا سو بھنّ وکھایا۔ آپے لیکھا جانے سورج
 چند، کرن کرن رُشانیا۔ آپے چوڈاں چوڈاں بیڑا بٹھ، آپے سولاں سولاں بندھن پائیا۔ آپے ہوئے کُکرن کُکرن، آپے شوہ دریائے دے رُٹھایا۔ آپ
 سنائے سہاگی چھند، وشن برہما شو کرے پڑھایا۔ انت مکائے لوک مات پندھ، جگ چوکڑی اپنے وچ کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اد پُرکھ ساچے ہر، اپنا بھو آپ جنایا۔ بھو جنایا سری بھگوان، شبد انادی بول۔ نو نو چار کھیل مہان، کرے کرائے بیٹھ اڈول۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اد جگاد جگاد جگنتر لکھ چوراسی تولے اپنے تول۔ ساچا تول تولنہارا، ایکا حکم سنائیدا۔ کلجگ انتم آئے وچ سنسارا، نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ پندھ مکائیدا۔ لیکھا کھے اپر اپارا، وید ویاسا آپ جنائیدا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل نیارا، کلجگ اپنا رنگ رنگائیدا۔ حق حقیقت بول جیکارا،
 لاشریک کھیل کھائیدا۔ نانک زرگن سرگن سرگن ایک نام بنے ورتارا، چار ورنناں آپ ورتائیدا۔ انتم بولے ایک نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیدا۔
 مہابلی ہر کرتارا، دوسر اور نہ کوئے رکھائیدا۔ آپے اترے اپنی وارا، مات پت نہ کوئے جائیدا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گر گوہند رنگ چڑھائیدا۔ پُرکھ
 اکال ست دُلارا، سنگھ روپ آپ وٹائیدا۔ چار ورنناں کرے پیارا، امرت جام پیائیدا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچند آپ چکائیدا۔ پنچم پیتا پنچم
 ادھارا، پنچم موہ مٹائیدا۔ سچ بھنڈارا امرت ٹھنڈا ٹھارا، امیوں رس اپنا کھ چوائیدا۔ انتم بول تول اڈول کہے سرب سنسارا، بھو بھو آپ مٹائیدا۔
 پُرکھ ابناشی اد جگاد جگاد جگنتر لوک مات مار جھات لکھ چوراسی پاوے سارا، بھل کدے نہ جائیدا۔ کلجگ انتم آئے کنارہ، لکھ چار بتی ہزار نہ اترے پارا،
 منجھدھار آپ رُٹھائیدا۔ جیواں جنتاں کر و بھچارا، نار کنت نہ کرے پیارا، مات پت سیو نہ کوئے مکائیدا۔ چاروں گنٹ گڑھ ہنکارا، جوٹھ جھوٹھ لگائے
 نعرہ، سچ سچ نظر کوئے نہ آئیدا۔ پار برہم پت پر میثور انتم پرگٹ ہووے مہابلی نہ ہکنک نرائن ز اوتارا، جوتی جوت جوت جگائیدا۔ سمبل نگر سے دھام
 نیارا، محل اٹل سہائے اک چبارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیدا۔ شبد اگئی بول جیکارا، لوآں پُریاں کرے خبردارا، چوڈاں طبقال دے ہلارا، زمیں اسمانا
 ویکھے پاڑا، گگن پاتالاں آپ اٹھائیدا۔ شاہ سلطاناں مارے مارا، چارے ورنناں کرے خوارا، اٹھاراں برناں ہاباکارا، ذات پات نہ کوئے رکھائیدا۔ ایک منتر

بے جیکارا، آتم پر ماتم میل ملائے وچ سنسارا، ساچا مندر کر پیارا، کایا بنک آپ سہائیندا۔ ایکا گر اک اوتارا، آدے جاوے دارو وارا، ہر جن ساچے ویکھ
 دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ابناشی کرتا آنت اپنا کھیل کھائیندا۔ کلج
 اتم کھیل کھلاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ زرویر اپنا ناؤں دھراؤنا، مورت اکال سرب دے درسائیا۔ انہو پرکاش آپ کراؤنا، انہو درشت ہر جن دے
 کھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا گھر بہاؤنا، ذات پات اؤچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر دیپ جوت جگاؤنا، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ پھڑ پھڑ
 کاگ ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چکائیا۔ ایکا جوگ سچ سمجھاؤنا، سنگم تیرتھ اک دکھائیا۔ سب داروگ ہوئے دکھ مٹاؤنا، مایا ممتا موہ دے مٹائیا۔ شبہ
 سلوک اک سناؤنا، برہم پاربرہم کرے پڑھائیا۔ چوڈاں لوک رنگ لگاؤنا، ترے بھون وے ودھائیا۔ اون گوں پھند مٹاؤنا، جم پھاس رہن نہ پائیا۔
 سرب گن طاس نظری آؤنا، گنوتا اک شہنشاہیا۔ سنجک ساچا مارگ لاؤنا، ست دھرم اک درڑائیا۔ کلج گنی اک بُجھاؤنا، تتوت آپ مٹائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت سری بھگونت اپنا بھیو دے کھائیا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھنؤ دیوی دے گرہ چھب جموں ★

گیان نیتز نام انجن، گر سنگر سجن پائیندا۔ چرن دھوڑ سروور محن، گرہ مندر آپ کرائیندا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھجن، ہو ساگر پار
 کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر پردے کجن، ہر کا ناؤں پردہ اک رکھائیندا۔ جگت وکار جو جن تجن، ترے گن اتپا میل ملائیندا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن،
 ہوئے گڑھ آپ تڑائیندا۔ جگت ترسنا گرگھ نہ دھجن، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ اک چڑھائے سچ جہازن، ایکا بیڑا ہتھ رکھائیندا۔ ہر جن میلے ہر غریب
 نوازن، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ آسو گھوڑا دیوے تازن، شبہی اپنا ناؤں دوڑائیندا۔ لوک مات جگا جگنتر رنج رنج کاجن، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔
 شاہو بھوپ بن وڈ وڈ راجن، شاہ سلطاناں آپ کھپائیندا۔ ایکا مردنگ وجائے ساچا نادن، برہمنڈ کھنڈ آپ سناائیندا۔ لیکھا جانے آنت آدن، آد آنت اپنی

کھیل کھلائیندا۔ رچنا رچ رچ برہم برہمادن، پاربرہم پرہم ویکھ وکھائیندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھن، بودھ اگادھا بھيو چکائیندا۔ تھر گھر نواسی سچھنڈ سہائے
 اک سگھاسن، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ زرگن جوت جوت پرکاشن، نورو نور ڈمگائیندا۔ حکمی حکم شاہو شتاباشن، ڈھر فرمانا حکم سٹائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی
 آکاشن، پر تھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسن، آساتر سنا میٹ مٹائیندا۔ نچ آتم کر کر واسن، واسدیو اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سہائے سو بھاؤنت، سو سہنجنا روپ وٹائیا۔ پاربرہم پرہم بے آنت، بے آنت اپنی
 کل دھرائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ ایک نام درڑائے نیا منت، من کا بھو سرب چکائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت،
 جنت جیو کر رُشائیا۔ نام واسنادے سدھنت، سنگدھ اپنی مہک وکھائیا۔ تت وچولا بنائے بنت، چولا کایا آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیا۔ کایا چولا پنچ تت، زرگن سرگن آپ اپائیندا۔ نچ پیچے ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ بھل بھلو اڑی لائے ہڈ ماس
 نارٹی رت، لال گلا رنگ چڑھائیندا۔ آپے ویکھے پُرکھ سمرتھ، نیتز نین آپ کھلائیندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا بنک آپ سہائیندا۔ آپے اندروڑے سچ،
 سچ اپنی دھار بندھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا کچ، کچن اپنا گڑھ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ کایا مندر ویس
 اول، واہوا ستگر آپ بنائیا۔ گھر وچ گھر دھام اٹلا، اُچ منارادے وڈیائیا۔ آتم سیجا آسن ملا، سچ سگھاسن سو بھاپائیا۔ جوتی نور آپے رلا، نور نورانہ
 ڈمگائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، انحد ناد ناد و جائیا۔ برہم پھڑائے آپے پلا، پاربرہم پرہم دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ
 کھلائیا۔ پاربرہم پرہم میل ملانا، برہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا کھیل کرے سری بھگوانا، بھگوان اپنا روپ دھرائیندا۔ ست رکھائے اک نشانہ، نام نشانہ
 ہتھ اٹھائیندا۔ لوک مات ہو پردھانا، ڈنکا ڈورو آپ و جائیندا۔ گرگھ ساچا ویکھے چتر سجانا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ایکا بخشے پد زربانا، زربھے اپنا میل
 ملائیندا۔ ست ستوادی بھے گانا، جگ جگ ساچا سگن منائیندا۔ ناری نر نرائن کنت کرے اک پروانہ، ڈھر فرمانا شبد سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن میلا آپے کر، واہ واہ گر گر ویکھ وکھائیندا۔ گر پیکھت گر بھے نہال، گر سیوک سیوک کمائیا۔ گر صاحب گر دین دیال، گر دیوی دیو

اکھوایا۔ گر کال گر مہاکال، گر لکھ چوراسی دے مکایا۔ گر مندر گر دھر مسال، گر پوجا پاٹھ دکھایا۔ گر شاہ گر کنگال، گر شاہ پاتشاہ روپ دھرایا۔ گر
 ٹھگ گر دلال، گر ٹھگی دلالی آپ کمایا۔ گر اگ گر دیک جوتی دیوے بال، گر اگنی تت بُجھایا۔ گر امرت گر وکھ اپنا روپ دے دکھال، گر سکھ گر
 نیوں نیوں سیس بُجھکایا۔ گر ترسنا گر بُکھ، گر در گر گھر پھیری پائیا۔ گر شبد گر لیکھا لکھ، لکھیا لیکھا دے مٹایا۔ گر لکھ ورا گر لکھ لکھ، جس
 جن اپنا نین درسایا۔ جیو جگت جن جانے بھیکھ، ہر کا بھيو کونے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گر سکھ گر مندر بیٹھے ایکا
 دھام سُہایا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی لبشر سنگھ دے گرہ پنڈ ڈ جموں ☆

شاہاں سر شاہ، سو پڑکھ زرنجن ہر اکھوایا۔ دو جہاناں بن ملاح، ہر پڑکھ زرنجن سیو کمائیندا۔ نام ندھانا آپ اُپا، ایکنکارا ناؤں زرنکارا آپ
 ڈرٹائیندا۔ آد زرنجن نور دھرا، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا نور نور پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا سچ صلاح، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ سری بھگوان
 دیکھنہارا تھوڑ تھوڑ تھوں، اُبھل بُھل کونے نہ جائیندا۔ پاربرہم پربھ بے انت بے پرواہ، اگم اتھاہ زرنجن زرویر پڑکھ اکال اجونی رہت اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا سچ محلہ اک سُہا، نہچل دھام اٹلا بیٹھا آسن لا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ تھر گھر ساچے چرن ٹکا، ہر مندر ہر ہر دے سُہا، زرنجن زرنکار
 زرویر انجو پرکاش کرائیندا۔ راج راجانا شاہ پاتشاہ، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، راج راجانا ناؤں
 دھرائیندا۔ راج راجانا ہر زرنکارا، دوسر اور نہ کونے جنایا۔ ساچے تخت ہے سچی سرکارا، دو جہاناں مارگ لایا۔ شبد اناد دھر فرمانا، بودھ اگادھ کرے
 پڑھایا۔ ایکا راگ اک ترانہ، تار ستار اک ہلایا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا بنک سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، شاہ پاتشاہ اپنے ہتھ
 رکھے وڈیایا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوان، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ست سرُپی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہان،

کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ پوت سپوتا کر پروان، ایکا حکم سنائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے گن میلا پنچم چیلہ ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلائیندا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگونت، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا قدرت قادر اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی مہما آپے جنائے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ساچا دھام اک سہنت، بچھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، زرگن سرگن رُپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، گھاٹن گھڑت آپ گھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ شاہ سلطانا، ہر جو ہر ہر مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ مرد مردانہ پُرکھ ابناش، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ساچے مندر ساچے منڈل پاوے راس، رُپ انوپ آپ وٹایا۔ آد جگاد جگا جگنت نہ جائے وناس، اپنی کل آپ دھرائیا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واس، لکھ چوراسی رہیا سمایا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل منڈپ اپنا رنگ دکھایا۔ کرے وسیرا جنگل جوہ اجاڑ پرہاس، سمند ساگر ڈونگھی کندر گہر گبھیر گونتا اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، ایکنارا اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم ڈھر فرمان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ایکا ناؤں کر پردھان، لوک مات ڈنک وجائیندا۔ وشن برہما شو دے گیان، گیان نیز آپ کھلائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ گھلے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ آتم برہم برہم نشان، پاربرہم پرہم ونڈ ونڈائیندا۔ سرب جیاں ایکا حکمران، لکھ چوراسی رعیت آپے پرگٹائیندا۔ آتم جیا دیوے دان، داتا دانی ایکا وست امولک جھولی پائیندا۔ ایکا نور جوتی جوت کرے پرکاش کوٹن بھان، کایا کنچن گڑھ سہائیندا۔ آتم رام ساچا کاہن، ساچے مندر وسے مکان، آتم سیجا زرگن پلنگ اپنا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج راجانا شاہ سلطانا آد جگادی نوجوانا، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ بردھ بال نہ ہر کا رُپ، ایکا رنگ سمایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی تانا تنیا ایکا تانا پیٹا سوٹ، ایکا پان لے چڑھایا۔ پُھل پُھلواری ایکا وقت آپ سہائے ساچی رُت، کول کولا آپ کھلایا۔ لیکھا جانے تیج تت بت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنی ونڈ ونڈایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، حکمی حکم آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، سر شاہاں شاہ آپ ہو جائیا۔ شاہ شاہانہ ہر گوہند، سوربیر کھیل کھلائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی چند،

چنتا چکھا نہ کوئے رکھائیندا۔ وشن برہما شو اُپجائے اپنی بند، لکھ چوراسی اپنا بندھن پائیندا۔ آسا ترسنا پوری کرے سُرپت راجا اند، کروڑ تیتسیا کھیل کھلائیندا۔ گہر گبھیر گنی گہیر ساگر سندھ، پُرکھ ابناشی اپنا ڈونگھر ہاتھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم سچ سندیش نر نریش رہیا گھل، جگ جگ مات آپ سنائیندا۔ جگ جگ مات ہر کا ناؤں، لوک مات وجے ودھائیا۔ دیوے سندیشہ ایک تھاؤں، تھان تھنتر اک سہائیا۔ لکھ چوراسی بنے پتا ماؤں، بال انجانے گود اٹھائیا۔ ہر جن ہر بھگت بھگون پھڑے آپے باہوں، لیکھا الیکھ ویکھ دکھائیا۔ سر رکھے سدا ٹھنڈی چھاؤں، سمر تھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ امرت جام پیائے نچھر جھرنارس ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ نتھانویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ جگ جگنتر نرگن سرگن سرگن نرگن لوک مات کرے سچ نیاؤں، گر اوتار اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ جگ جگنتر کرے کھیل درد دکھ بھے بھنجنا، دیناں انا تھاں درد دکھ آپ وندائیندا۔ سنت سہیلا ویکھے سجننا، سنگر ساجن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم ایک حاکم، ہر فرمانا اک رکھائیندا۔ اک فرمانا دھر دی دھار، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کردا آیا سچ وبار، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، کھیل اولا اک اکل کرے کرائے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ شاہانہ روپ وٹائیا۔ شاہ شاہانہ روپ دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ ناؤں رکھائے نرائن نر، نر ہر نرائن آپ ہو آئیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ حکم ورتائیندا۔ ساچے مندر رہیا چڑھ، اچاٹلا آپ سہائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے دسے چار دیوار، باڈی بنت نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس اولا، نہہنکنا ناؤں رکھائیا۔ کلجگ سنجگ پھڑائے اپنا پلا، کلجگ سنجگ روپ وٹائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، گو بند حال مُریداں رہیا سنائیا۔ سولاں ستھر جگت سنگھاسن ایک ملا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر دو جہان کرے سچی شہنشاہیا۔ کلجگ انتم سچا شاہ، شاہ سلطانا حکم جنائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ چارے ورن رہے گرلا، برن اٹھاراں دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ گر کا شبد نہ سکے کوئے کما، آتم اتر نہ کوئے وسائیندا۔

گوہند سورا کسے ملے نہ، نیتز لوچن نین نہ کوئے کھلائیندا۔ نانک پلانہ لئے پھڑا، نام ست ست گھر نہ کوئے دکھائیندا۔ کلجک ڈونگھی بھوری لکھ چوراسی غوطہ رہی لا، اشٹ دیونہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن جوت نہ سکے کوئے جگا، آتم پردہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ کایا سرور سکے نہ کوئے نہا، اٹھسٹھ نیر سرب گرلائیندا۔ کایا مندر در دروازہ نہ سکے کوئے کھلا، گردوارا نظر کسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے بھلیا بے پرواہ، پڑھاؤن والا دس کسے نہ آئیندا۔ مایا متا موہ بندھن بیٹھے پا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار گھر گھر آسن لائیندا۔ پرماندن بیٹھے گوا، جگت مد جگت وکار جگت سنگ نبھائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھنہارا تھاؤں تھاں، نو کھنڈ ست دیپ پھول پھولائیندا۔ ناتاٹھا پتر ماں، پتا پوت نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشی ایکا ہر، کلجک انتم دھر فرمانا آپ آئیندا۔ کلجک انتم اندھ اندھیارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لیکھا لکھ لکھ گیا سمجھائیا۔ نانک سنگر بول جیکارا، پُرکھ اکال ایکا راہ تکائیا۔ مہابلی اترے وچ سنسارا، نہنکنا ناؤں رکھائیا۔ گوہند کوئے کرے پکارا، پُرکھ اکال آگے سپس جھکائیا۔ پتا پوت اک پیارا، ایکا مندر بہہ بہہ کرن صلاحیا۔ کلجک دسے دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ گرگھ گرگھ ہر بھگت ہر جن ساچے سنت روون زارو زارا، اٹھے پہر دھیان لگائیا۔ مورکھ موڑھے کلجک دھندے لگے جیو گوارا، بھوگ بلاس رنگ رلیاں رہے منائیا۔ کسے نہ دسے پار کنارہ، ڈونگھے ساگر ڈبا سنسارا، شوہ دریا بیڑا رہیا چلائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، نرگن نرگن ہو اُجیارا، گوہند میتا نال پیارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جوتی جامہ شاہ سکدارا، سمبل نگر دھام نیارا، سچ سنگھاسن سوہے سوہاؤنت اک اگلا اینکارا، نظر کسے نہ آئیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چند رکھائے اپنی وارا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی مارے مارا، لکھ چوراسی کرے خوارا، راج راجاناں خاک ملایا۔ ایکا تھم ورتے ورتارا، ہر کاناؤں شاہی لشکر سب توں بھارا، نہ مرے نہ جائیا۔ کلجک انتم در دوارا، اٹھسٹھ کرے نمسکارا، سنگھ سنگھاسن آسن لائیا۔ چکر سدرشن ایکا چکر لگائے سرب سنسارا، ہر کا تیج نظر کسے نہ آئیا۔ واہ واہ گر سنگر کرے کھیل اپارا، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ گرگھ ورلے بخشے ایکا در دوارا، در دروازہ کایا بنک کھلایا۔ دوس رین رین دوس اٹھے پہر گھڑی پل نظری آئے نر نرکارا، نرگن جوت جوت جوت جوت رُشنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے گلے لگائیا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکارا، شہنشاہ

ایککارا اک اگلا جگا جگنتر راج کمائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت آنت آد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی لہو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جموں ★

ہر سنگر سدا مہربان، کرم دھرم نہ کوئے جنائندا۔ ہر سنگر سدا مہربان، جیا دان جھولی پائندا۔ ہر سنگر سدا مہربان، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر سنگر سدا مہربان، ایکا منتر نام درڑائندا۔ ہر سنگر سدا مہربان، کایا چولی رنگ بسنتی اک چڑھائندا۔ ہر سنگر سدا مہربان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ دکھائندا۔ گرسکھ سدا دین دین، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ گرسکھ سدا جوں جل میں، جل میں گرسر روپ سا رہیا۔ گرسکھ سدا گر ادھین، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ گرسکھ سدا ٹھانڈا کرے سین، نیتز لوچن درشن پارہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ ہر سنگر ساچا سرب گنوت، گنوت بے پرواہیا۔ ہر جن اٹھائے ساچا سنت، ست سمت آپ بھجائیآ۔ آپ جنائے اپنی مت گت، بھو اہید آپ کھائیآ۔ وست امولک ساچے کھاتے دیوے گھت، کایا بنک دے وڈیائیآ۔ امیوں رس نچھر آتم دے جھٹ، امرت میگھ برسائیآ۔ لیکھے لائے رتی رت، اگنی ت دے بھجائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ہوئے سہائیآ۔ گرسکھ سدا کرے ارداس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیآ۔ گرسکھ وسنا سدا پاس، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیآ۔ نرگن جوت کر پرکاش، اندھ اندھیرا دے گوائیآ۔ نج گھر آتم کر کر واس، گھر ساچے دے وڈیائیآ۔ تیرا ناؤں سرب گن طاس، میری آسانسا پور کرائیآ۔ لوک مات نہ ہوئے نراس، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیائیآ۔ سنگر پورا سیری بھگوانا، آد جگاد اکھوائندا۔ ایکا دیوے نام ندھانا، وست انملڑی جھولی پائندا۔ گان گانتری ناد ترانہ، دھن انادی منتر آپ سنائندا۔ پوجا پاٹھ سچ اشانا، اشٹ دیو آپ رکھائندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، گھٹ بھیترا آپ دکھائندا۔ جوتی نور نور مہانا، ساچے

مندر آپ جگانیندا۔ پون ہون اک کرانا، سچ سنگدھی وچ سمانیندا۔ سرب جیاں ہرینا دانا، دانا پینا آپ اکھوانیندا۔ ہر جن کرے در پروانہ، در گھر ساچے آپ ملائیندا۔ رُوپ انوپ سنیا کاہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر دیا کمائیندا۔ گر سیکھ گر گر رکھے آس، نیتز نین نین بگسائی۔ کون سو ویلا بچھے پیاس، نیتز لوچن درشن پائی۔ ہوئے سہائی وچ پرہاس، کایا کھیڑا دئے وسائی۔ پار کرائے پر تھمی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ آپ اپنا کرے داسی داس، دوسر سیو نہ کوئے جنائی۔ ایکا بخشے چرن نواس، چرن کول سچی سرنائیا۔ من واسنا نہ ہوئے اداس، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ اٹھے پہر اک سواس، گر گر منتر نام درڑائی۔ کایا مندر ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائی۔ پار برہم پت پر میثور اپنے نیتز پیکھے آپ، نج نیتز دئے گھلایا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، کایا روگ نہ کوئے جنائی۔ بھاگ لگائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا دئے سہایا۔ لہنا دین چکائے آن باٹ، مات گر بھ پھیر نہ آئی۔ گر سیکھ وکائے اپنے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائی۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ، سچ کنارہ اک وکھائی۔ سدا سہیلا سد سے پاس، دوس رین اپنا رنگ رنگائی۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، رُوپ انوپ آپ وٹائی۔ بیٹھا رہے اک اکانت، سچکھنڈ دوارے آسن لائی۔ بند کوڑا کھولے تاک، جس جن اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ گر گر میل ملائی۔ سنگر پورا شاہو شاباشا، شاہ سلطان ہر اکھوانیندا۔ جگ جگ دیکھے مات تماشا، لکھ چوراسی کھیل کھلاییندا۔ آد جگاد جگا جگنتر برہمنڈ کھنڈ اپنا نور کرے پرکاشا، نور نور وچ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بندھائے اپنے لڑ، گر سنگر ایکا بندھن نام پائیندا۔ گر سیکھ بندھن نام زنجیر، نیتز دس کسے نہ آئی۔ من پنکھی پھر پھر بٹھے چوٹی چاڑھے اخیر، پنکھی اڈ نہ دہ دشا دھائی۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ رُوپ دھرائے بے نظیر، رنگ ریکھ نہ کوئے وکھائی۔ قلم شاہی کھچے لکیر، جگت موصور اپنی تصویر دئے وکھائی۔ لکھ لکھ لیکھا گھلایا گر اوتار پیر، پیر پیغمبر آپ سنائی۔ جن بھگتاں کول آئے گھت وہیر، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، ہر سنگر دیا کمائی۔ گر سیکھ رکھی ایکا ٹیک، پر بھ ملن کا چاؤ۔ کرے کرائے بدھ بیگ، غریب نمانے پکڑے باہوں۔ جگت مایا نہ لائے سیک، دیکھے تھائیں تھائوں۔ پورب جہاں دیکھے لیکھ، کرے کرائے سچ نیاؤں۔ چار ورنناں وکھائے ایکا دیس، ساچا نگر کھیڑا کایا

گراؤں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلے اپنے گھر، گھر میلا بے پرواہو۔ ہر سٹگر دین دِیال دِیانِدھ ٹھا کر، دین اپنے انگ لگائیندا۔
 قادر کریم کرتا قادر، قُدرت اپنے سنگ رکھائیندا۔ لیکھا جانے پدِر مادر، پسر برادر اپنا رُپ وٹائیندا۔ گرسکھ وِلا جگت بہادر، جو جن لوک لاج تجائیندا۔
 ایک نام ونج کرے بن سچ سو داگر، سچ ونجارا ہٹ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ویکھ رکھائیندا۔ گرسکھ گرسکھ ایک اوٹ، ہر
 متی آپ سمجھائیندا۔ تن نگارے لگے چوٹ، انحد نادی ناد و جائیندا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، سچ سچ میل ملائیندا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، سچ
 دوارے آپ سہائیندا۔ میل ملاوا نزل جوت، نرگن سرگن کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرسکھ ایک گھر، درگھر
 ساچا آپ وڈیائیندا۔ ہر سٹگر سچا دینا ناتھ، دو جہان کھیل کھائیندا۔ بھگت بھگونت وسے ساتھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ رُپ انوپ ترے لوکی ناتھ، چو داں بھون
 رہیا جگائیا۔ آتم پر ماتم ساچی گاتھ، وشن برہما شو کرے پڑھائیندا۔ سگل و سورے جائن لاتھ، جو جن ہر ہر نیتز لوچن درشن پائیندا۔ اک چڑھائے ساچے
 راتھ، مہاسار تھی ساچی سیو کمائیندا۔ لہنا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، ہتھکڑی رائے دھرم نہ دے لگائیندا۔ چتر گپت نہ پائے نتھ، لیکھا آگے نہ کوئے کائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر ساچا اک رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آتم جیا دیوے دان، جیون
 جگت جگت بھگت بھگونت انت اپنے ہتھ رکھائیندا۔

گرسبجن گرسبت، گردیو دین دیالا۔ گرسکھ ٹھاندا گرسبت، گرسدا سدا رکھوالا۔ گرسکھ دیو وسے سدا چیت، گرسدے دھام نرالا۔ گرسبت کرے
 پُنیت، گرسن پہنائے آتم آتر سوہنگ سچی مالا۔ گرسچلائے جگ جگ ریت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دتے راہ سکھالا۔ گرسپریم گرس
 پیار، پیار پریتم گرسکھوایا۔ گرسپڑکھ گرسنار، گرسنرزن وڈی وڈیائیندا۔ گرسمندر گرسدربار، گرسدرگھر سو بھاپائیندا۔ گرسشبد تورا منگلاچار، گرسبت گو بند سناپنا۔
 گرسکھ اندر اپنی وست دیوے ڈار، نام ندھان جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، کھ گرسکھیاں رہیا صلاحیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگت رام دے گرہ جموں ☆

گر داتا گہر گمبھیر، وڈی وڈ وڈیا نیا۔ گر کایا ٹھانڈا کرے سریر، امرت جام پیا نیا۔ گر ہوئے کڈھے پیڑ، روگ سوگ چنت مٹا نیا۔ گر امرت بخشے سر، نجھر جھرنا آپ جھرا نیا۔ گر چوٹی چاڑھے پھر اخیر، سرتی شبدي میل ملا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے در، دروازہ بند گھلایا۔ گر بند کواڑا کھولے تاک، بجر کپائی توڑ تڑا نیندا۔ گر کایا مندر اندر دکھائے ساچا ہاٹ، نام خزانہ آپ بھرا نیندا۔ گر انحد شبد وجائے ناد، تال تلواڑا آپ سنا نیندا۔ گر میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت آپ بنا نیندا۔ گر لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، جس سر اپنا ہتھ لکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر برہم گر برہما دگر آدگر جگاد، گردیو نمونہ مسکار، گر گر گر گھ ایکا رنگ سمانیندا۔

۷۱۷

گر داتا گر دانی، گر دیونہار دین۔ گر پرم پڑکھ سلطانی، گر گر گھ اندر لین۔ گر ودت و دیا و دوانی، گر اکھر اکھر رہیا چین۔ گر گر گھ کھاں دکھائے اک نشانی، ناتا توڑت تین۔ گر گر سکھاں بخش چرن دھیانی، چرن کول گر سکھ لو لین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ساگر آپے جل آپے گر سکھ ہوئے مین۔

۷۱۷

گر سجن گر ساک سینا، بھین بھائی بندھپ گر اکھوانیندا۔ گر درس گر گھ پیکھے نیناں، گر گر ہی وچ سمانیندا۔ گر کاشد گر کا کہنا، گر سکھ و رلا جھولی پانیندا۔ گر چکائے لہنا دینا، گر بچھلا مول ہتھ پھرا نیندا۔ گر تن پہنائے ساچا گہنا، نام بھوشن اک دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا کنچن کوٹ آپ وڈیا نیندا۔ گر میٹے جگت اندیش، اندیسا کوئے رہے نہ رانیا۔ گر سدا سہائی رہے ہمیش، ہرجن ساچے تیج رکھایا۔ گر دیکھنہارا رہیا

دیکھ، دیکھے وگسے دئے گواہیا۔ گر میٹنہارا ریکھ، گر اگلا لیکھا دئے لکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھاٹ دکھائے، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی ہر نام سنگھ دے گرہ چڑھدا گراں جموں ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی ہر بھگوانا، انھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی نور نور مہانا، جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نام جنائے دُھر فرمانا، شبد اگئی ناد وجائیندا۔ مقامے حق اک کُنا، پروردگار ڈیرہ لائیندا۔ لاشریک سچ نشانہ، واحد اپنا ناؤں رکھائیندا۔ رام رُپ ہو پردھانا، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ اک اگلا، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ وسنہارا دھام اُچ اٹل محلہ، سچ محلہ آپ اپائیا۔ آپے جلوہ نور الایہی گھلا، عالمین آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچ محلہ دئے وساء، نور نورانہ حق خُدا ئیا۔ ایکا حکم دئے سنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اک صدا دئے لگا، صابر اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے وسے ساچا ماہیا۔ درگھر ساچا ہر سہائیندا، اک اگلا آسن لا۔ جلوہ نور اپنا آپ ڈگمگائیندا، نور الایہی اک خُدا۔ دوسر اور نہ سنگ رکھائیندا، نہ کوئی ناتا جوڑ جڑا۔ جگ اپنا ویس وٹائیندا، نرگن سرگن رُپ دھرا۔ رام رحیم رحمان آپ اکھوائیندا، اُلفت جانے دو جہاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال ایکا ہر ایکا وسے ساچے تھاں۔ ساچا دھام سچ کُنا، ہر ساچا سچ بنائیا۔ جگا جگنتر ہو مہربانا، لوک مات ویس وٹائیا۔ پنج تت دیوے اک گیانا، ایکا رام نام کرے پڑھائیا۔ ایکا برہم کرے پردھانا، آتم جوت جوت کر رُشائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد دئے وجائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر دئے دکھائیا۔ ایکا ٹھا کر ابناشی شاہ سلطانا، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ ایکا رام اک بھگوانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔

جُگ جُگ ویس ہر وٹندڑا، پاربرہم کرتار۔ جُگ چوڑی ویکھ وکھندڑا، سنجگ تریتا ہو اُجیار۔ لٹکا گڑھ آپ تڑندڑا، راون مارے دُشت ہنکار۔ غریب نمانے گل لگندڑا، سمرتھ پُرکھ کر پیار۔ کاغذ قلم بھیو لکھندڑا، لکھ لکھ تھکے وید چار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جُگ جُگ پاوے ساچی سار۔ جُگ جُگ سار سالدا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ سنجگ تریتا پار اُتاردا، دوپر کھیل کرے نرکار۔ کاہنا کرشنا کرے کھیل اگم پار دا، سولاں کل ہو اُجیار۔ سولاں شنکار پتی سرکار دا، مکٹ بین میت مرار۔ ہوئے سکھائی سدا متر غریب نمانے تاردا، بدر سدا ما دئے آدھار۔ پنجم میلا ایکا دُھر دربار دا، لیکھا جانے لکھنہار۔ بھگت بھگونت اک پچھاندا، ایکا دیوے برہم گیان۔ ایکا اکھر گن ندھان دا، اٹھاراں دھیائے گیتا گن دئے وکھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جُگ جُگ کھیلے کھیل سری بھگوان۔ سنجگ تریتا دوپر پار کرایا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ راما کرشنا رُپ دھرایا، وشن برہما شو میل ملائیا۔ نارد پیتا ایکا رنگ رنگیا، ایکا رنگن دئے چڑھائیا۔ وید ویاسا بھیو کھلایا، پُران اٹھاراں ہر جس گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کلجگ کھیل ہر اولاء، نرکار آپ کرانیدا۔ عیسیٰ موسیٰ پھڑائے پلا، ساچا دامن ہتھ رکھانیدا۔ کلمہ امام ایکا گھلا، سچ سندیش آپ سنانیدا۔ اپنا رُپ پرگٹائے نورِ الہی اللہ، بسمل اپنی کھیل کھلانیدا۔ حق حقیقت سچ مُصلّا، شرع شریعت آپ بنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر رُپ انوپ آپ دھرانیدا۔ الہی نور نور اللہ پروردگار، درگھر ساچا آپ سہانیدا۔ مقامے حق کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ اللہ ہو انا ہو بول جیکار، ہو ہو اپنا رنگ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے عیب خدائی پروردگار، وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچ دربار آپ سہانیدا۔ سچ دربارا خالق خلق، ایکا ایک وکھانیدا۔ لیکھا جانے اپنے فلک، اپنا پردہ آپ اٹھانیدا۔ زمیں اسمانا بنائے بنت، اپنا گھاڑن آپ گھرانیدا۔ آپے جانے اپنی اُمت، نبی رسول آپ اکھوانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹانیدا۔ ویس اولاء سچ محلہ، شاہ سلطان آپ کرائیا۔ محمد نور آپے رلا، نور نور ڈگگائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل سیو کمائیا۔ کلامِ الہی پھڑایا پلا، سچ حدیث اک سنائیا۔ تیس بتیس آپے رلا، شرع شریعت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر احباب اک

رباب رہیا وجایا۔ اک رباب اک ستار، نرگن تار تار ہلائیندا۔ امام اماں ہو اجیار، نور نور نور درسا ئیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر آپے کرے خبردار،
 سچ سندیشہ آپ سنا ئیندا۔ حق بحق پاوے سار، محکم اپنا آپ ورتا ئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک محمد دیوے ور، ساچا میلا آپ
 ملا ئیندا۔ سچ محمد سچ ہارا، خداوند کریم آپ کرائیا۔ چوداں طبق تیرا ہلارا، چودس چوداں چند چڑھائیا۔ چوداں صد تیرا جیکارا، لوک مات ملے وڈیائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر پیر پیغمبر سیوالائیا۔ پیر پیغمبر سیوادار، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ رحمت کرے آپ رحمان،
 رازق رحیم ناؤں دھرائیندا۔ کلمہ کلام کرتیار، کاتب اپنا لیکھ لکھائیندا۔ قدرت ویکھے اپنی وار، ویس اولا رانی اللہ روپ انوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑھ ایکار، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جگ جگ ناؤں رکھنڈا، بے عیب پروردگار۔ نانک جوتی جوت جگنڈا، ایکار
 ناد سنائے سچّی دھنکار۔ ایکار منتر نام رکھنڈا، چار گنت بے جیکار۔ ہندو مسلم ایکار رنگ رنگنڈا، اوج پنج نہ کوئے وچار۔ تہ تیرتھ ویکھ دکھنڈا، گنگا
 گوداوری جمناسرتی پاوے سار۔ مکہ مدینہ چرن چھنڈا، گل تسبیح اپرا۔ نیلا چولا آپ رنگنڈا، سیلی ٹوپی کر وچار۔ الفت خدا خود اپنی آپ رکھنڈا،
 آپے ہوئے رکھنہار۔ بندہ بندگی اک سکھنڈا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ نرنکار ہر کھیل کھلایا، نانک نرگن دیا
 کما۔ ست نام منتر اک جنایا، کھتری براہمن شودر ویش دے سنا۔ ہندو مسلم ایکار رنگ رنگایا، دئی دویت نہ کوئے جنا۔ ہر گھٹ اندر ہر جو آسن لایا،
 کوئی آکھے رام کوئی کہے خدا۔ نرگن پڑھ اکال ایکار پایا، پنج ت نانک رہیا سمجھا۔ ایکار جوت دس دس روپ دھرایا، گو بند لیکھا دے لکھا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ گو بند لیکھا اپرا، اوج پنج دے وڈیائیا۔ ویکھ دکھائے سنگ محمد چار یارا، نبی رسول نال ملائیا۔
 چوداں طبقاں کھول کوڑا، چوداں ہٹ دے جنایا۔ کلجگ انتم ہووے اندھ اندھیارا، چاروں گنت اندھیرا چھائیا۔ ناتا تھے میت مرارا، ساک سجن نہ
 کوئے اکھوائیا۔ ورن برن روون زارو زارا، اچی کوکن دین دھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ کلجگ انتم کوک پکار،
 چار گنت گرلایا۔ ہندو سکھ عیسائی مسلم روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ کسے نظر نہ آیا سانجھیا، پاکی پاک اک خدایا۔ ایکار رام کرے

پیار، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ ایکا کرشنا دے آدھار، مکند منوہر لکھمی نرائن سیس تاج جگدیش سہایا۔ ایکا نانک کرے پیار، گھٹ گھٹ منتر نام درڑایا۔
 ایکا گوہند بولے فتح جیکار، ساچا ڈنکا نام وجایا۔ پُرکھ اکال سرشٹ سبائی کرے پیار، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ دین مذہب ویکھے اسلام، نورِ الہی سچ کلام
 کلمہ اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلایا، اک اکلّا بے پرواہ۔ حق حقیقت ویکھ
 دکھائیندا، لاشریک اک خُدا۔ شرکت وچ کدے نہ آئیندا، غفلت وچ سکے نہ کوئے بھلا۔ مُرشد مُرید اپنے رنگ رنگائیندا، ایکا معرفت دے سمجھا۔
 بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، رام راما میل ملا۔ کاہنا کرشنا سنگ رکھائیندا، جگت وچھوڑا پھند کٹا۔ نانک جوتی جوت جگائیندا، جاتا اپنا رنگ وکھا۔ گوہند ڈنکا
 اک وجائیندا، مورکھ مگدھاں رہیا سمجھا۔ پُرکھ اکال پاربرہم پت پر میثور سرب جیاں دا اکو داتا، ایکا جلوہ نور ہر خُدا۔ ایکو داتا دیونہارا، گھٹ گھٹ جیاں
 رزق سبائی۔ جگا جگتتر لے اوتارا، گر پیر اوتار آپ اھوائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پارا، کلجگ انتم ویس وٹائی۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، عیسیٰ موسیٰ
 کالا سوسا گھ نقاب تن ویکھے بستر شاہیا۔ کرے کھیل ہر بے تاب پھڑ پیالہ حیاتِ آب، آب حیات اپنے ہتھ رکھائی۔ کایا ویکھے مکہ کعب، ساچا حجرہ آپ
 سہائی۔ اُچ محرابے دے آواز، ساچی بانگ آپ سنائی۔ اک سدا وجائے ناد، نیوں نیوں سجدہ آپ جھکائی۔ سچ مُصلّا میٹے واد وواد، دھرت دھول آپ
 ٹکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، چوڈاں چوڈاں پھول پھولائی۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق، چوڈس چوڈاں پھول
 پھولائیندا۔ چوڈاں سلوک چوڈاں سبق، چوڈاں ویدا آپ پڑھائیندا۔ چوڈاں موکھ چوڈاں ہرکھ چوڈاں سوگ، چوڈاں چنتا ڈکھ مٹائیندا۔ چوڈس چوڈاں
 دیوے جھوک، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ نام خُدائی قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، انتم
 اپنا ویس دھرائیندا۔ کلجگ انتم ویس اولڑا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ کرے کھیل اک اکلڑا، عقل کل وڈی وڈیائی۔ لکھ چوڑا سی سچ سندیش ایکا گھلڑا،
 بھل کوئے نہ جائیا۔ جگت اندھیر ایکا جھلڑا، راج راجان شاہ سلطان بیٹھے پت گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سندیشہ نر نریشا ایکا
 ایک جنایا۔ دُھر سندیشہ انتم کل، کل کاتی آپ جنائیندا۔ اُچے مندر خاک جائن رل، خاکی خاک سرب دکھائیندا۔ بن ہر نامے دے نہ کوئے پھل، پت

ڈالی نظر نہ کوئے دکھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا ہل، سنمئل پھل نہ کوئے لگائیندا۔ مایا متے تیرا کوئے نہ پینا مل، رائے دھرم ڈن لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپ بنائی ساچی گل، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل انتم ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، حق محمد لئے انگڑائیا۔ چار یار لئے بلایا، ایکتا پکائیا۔ الہی نور اللہ رانی زور دکھایا، جورو زر لئے پرگٹایا۔ جگت اڈمبر دئے ڈھایا، سچ پیغمبر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ سچ پیغمبر ویکھن آیا، خالق خلق مخلوقات۔ لکھ چوراسی بندھن توڑن آیا، ویلے انتم ایکتا وار کرے ملاقات۔ مستک ٹکا چندن لاون آیا، ناتا توڑ ذات پات۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکتا رنگ رنگیا، ایکتا کلمہ دیوے انت نجات۔ عُربت سب دی دئے مٹایا، ویلے انت کرے وفات۔ ساچی صحبت دئے سنا یا، سرشٹ سبائی اک جماعت۔ ایکتا رام سچ خدایا، ایکتا سچئی ذات۔ ایکتا طالب طلبا لئے پڑھایا، ایکتا قلم اک دوات۔ ایکتا کاغذ لیکھ لکھایا، ایکتا دیکھنہارا مار جھات۔ ایکتا ثابت صورت لئے پرگٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کملاپات۔ ایکتا صورت صفت صلاح، نظر کسے نہ آئی۔ بے پرواہ بنیا آپ ملاح، کلجگ بیڑا آپ چلایا۔ گڑھ ہنکاری دیوے ڈھاہ، ہوئے ہنگتا روگ مٹایا۔ ایکتا ودیا دئے پڑھا، چار ورن بھیناں بھائی۔ ساچی سنگت لئے ملا، راؤ رنگ نہ کوئے وڈیائی۔ خالق خلق ویکھے آپ خدایا، خدی تکبر میٹ مٹایا۔ مرید مُرشد نہ ہون کدے جداء، فطرت ایکتا رنگ سائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم اپنا لیکھا دئے چکائی۔ کلجگ انتم لیکھ چکاؤنا، دھرتی دھول دئے وڈیائی۔ وید ویاسا لکھیا پور کر اونا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ عیسیٰ راہ اک تکاؤنا، صدی بیسویں دئے ڈھایا۔ محمد نعرہ پور کر اونا، انا الحق حق اک جنایا۔ چوڈاں طبقات پنڈھ مکاؤنا، صدی چوڈھویں نال ملائی۔ چار کٹ ویکھ دکھاؤنا، اتر پورب پچھم دکھن اپنا پھیرا پائی۔ نو نو کھیل کھلاؤنا، چار چار دئے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ لکھیا لیکھ وید ویاس، کلجگ انتم آئیندا۔ نہہکلنک کرے جوت پرکاش، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ایکتا عیسیٰ لکھیا خطاب، مخاطب ہو نہ کوئے کرائیندا۔ ایکتا محمد بُجھائے پیاس، امام مینہدی روپ دھرائیندا۔ احمد ہوئے آپے داس، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ آپے نانک لیکھا جانے شاہو شاباش، مہابلی اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے گوہند جوت کرے پرکاش، جوتی جاتا میل

ملائیندا۔ آپے سمبل نگری رکھے واس، سچ سگھاسن آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، زرگن نور نور الہ آپے بنے جگت ملاح، انتم بیڑا آپ چلائیندا۔ کلجگ بیڑا انت چلاؤنا، چار ورن رہیا سبھائی۔ مُرشد مُرید لیکھے لاؤنا، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ ساچے سنتاں در بہاؤنا، سچکھنڈ دوارا اک بنائیا۔ گرگھ ساچے انگ لگاؤنا، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ گرگھ ساچے چرن بہاؤنا، چرن کول سچّی سرنائیا۔ ملا شیخ رنگ چڑھاؤنا، کایا تسبیح من کا منکا آپ بھوائیا۔ مسائق اپنا کھیل کھلاؤنا، ساچا چند کر رُشنائیا۔ اُمت ایکا آیت پڑھاؤنا، اک شریعت دے دکھائیا۔ سب دا پتا خدا بناؤنا، عیسیٰ موسیٰ دے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کوڑا کپڑ دیوے لاہیا۔ کوڑا کپڑ دینا پاڑ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ کلجگ اگنی تپے نہ ہاڑ، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ چاروں کُنٹ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت سمند ساگر پھول پھولایا۔ لکھّ چوڑاسی جیو جنت ٹوہے ناڑ ناڑ، ناڑ بہتر پھول پھولایا۔ کرے کھیل پروردگار، پاربرہم بے پرواہیا۔ نندک دُشٹ مارے دُراچار، ہنکاری گڑھ دے تڑایا۔ چار کُنٹ جیو جنت روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ حق نہ کریا کسے پیار، سچ پینمبر دس کسے نہ آیا۔ رام نہ ملیا رام دربار، کرشن کاہن سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا روپ لئے دھرایا۔ اپنا روپ دھرائے سورا سربنگ، رام راما آپ اکھوائیا۔ اپنا وجائے سچ مردنگ، دو جہاناں آپ اٹھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے بن ملنگ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ کون ساجن ستا اپنی آتم سچ پلنگ، کون گھر گھر دھکے رہیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، امام اماں آپ اکھوائیا۔ ہوئے امام امام مینہدی، مہماگنت گنی نہ جائیا۔ کرے کھیل دشا لہندی، اپنا حصّہ آپ وندا ئیا۔ اُمت نبی رسول رسنا کھندی، صدی چو دھویں دے ڈہائیا۔ سرشٹ سبائی اک دُوبے دے نال کھندی، نہ کوئی پلا سکے جُھڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انجیل قرآن ویکھ دکھائیا۔ انجیل قرآنا ہر مہربانا، بھيو ابھید جنائیندا۔ ایکا چوکا ویکھ ترانہ، چوکا ایکا کھ چھپائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، مہربان اک اکھوائیندا۔ ایکا تسبیح ایکا گانا، ایکا واعظ اک الائیندا۔ ایکا رام اک بھگوانا، ایکا نیوں نیوں سیس جُھکائیندا۔ ایکا نانک گوہند دے پروانہ، ایکا حکمی حکم سنائیندا۔ سب دا داتا شاہ سلطانا، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔

کھجک انتم پہریا بانا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ سوہنگ شبد ساچا گانا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ آپ لگاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ سمت سمتی پندھ مُکاؤنا، ویلا وقت رہیا جنائیا۔ شمس تبریز بیٹھانہ کسے پھیر مُکاؤنا، کھلڑی کھل نہ کوئے لہائیا۔ صدق ایمان اک جاناؤنا، جت لوک مات دے بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا جلوہ دے دکھائیا۔ ساچا جلوہ جلوہ جلال، نورو نور آپ درسائیندا۔ ترے کال درسی ترے گن مایا توڑ جنجال، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ نظری آئے دیناں ناتھ گوپال، ناتھ انا تھاں دیا کمائیندا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، لکھ چوراسی گیڑ کٹائیندا۔ ہر جن ساچے لئے بھال، پورب کرماں ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن دلال، سچ دلالی مات کمائیندا۔ ویکھنہارا حق حلال، حکمت اور نہ کوئے جنائیندا۔ لہنا چکائے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ اپنے بھانے سد رکھائیندا۔ ایک وست دیوے دھن مال، نام خزانہ آپ لٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھولے ایک در، در دروازہ غریب نوازا ایک ایک رکھائیندا۔ ایک در اک دروازہ، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک غریب اک نوازا، ایک نوازش رہیا دکھائیا۔ ایک ایک جس سازن سازا، ایک خالق اک خدائیا۔ ایک راجن ایک راجا، ایک شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایک برہم سرب پرکاشا، پاربرہم کرے رُشائیا۔ ایک چلائے سچ جہازا، جگ جگ بیڑا اپنے ہتھ لکائیا۔ کھجک انتم رچیا کاجا، نو کھنڈ پر تھی ویکھے سرب لوکائیا۔ بھاگ لگایا دیس ماجھا، مہکھائے ویکھے اپنی تھائیا۔ وشن برہما شو نوازا، بھل رہے نہ رانیا۔ کروڑ تیتیس دیوے داجا، سُرپت راجا اندنال رانیا۔ کرے کھیل شاہ نوبا، چرن گھوڑے دے رکابا، ایک دلدل رہیا دوڑائیا۔ ----- نظر نہ آئے آفتابہ، چند چاندنی رُپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک انت دیوے کر، سنجگ ساچا مارگ لائیا۔ سنجگ ساچا مارگ دھرنا، دھرنی دے وڈیائیا۔ چار ورن رنگ ایک کرنا، ایک رُپ درسائیا۔ نیتز کھولے ہرنا پھرنا، نچ نیتز دے گھلائیا۔ ایک اکھر سب نے پڑھنا، ایک کرے پڑھائیا۔ ایک مندر سب نے وڑنا، ایک مسجد دے دکھائیا۔ ایک سجدہ سب نے کرنا، ایک رام رہے منائیا۔ ایک بھو سب نے ڈرنا، دوسر بھے نہ کوئے جنائیا۔ ایک پوڑے سب نے چڑھنا، ساچا پوڑا دے دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنائیا۔ ساچا مارگ لاونا، خالق خلق رُپ کرتار۔ جوٹھا جھوٹھا پندھ مُکاؤنا، سچ

سُج کر اُجیار۔ مایا ممتا موہ چُکاونا، آتم انتر دئے ادھار۔ مُرشد مُرید آپ ملاونا، گر گر میلا سکھ وچ سنسار۔ ساچا چیلآ آپ تراونا، جس دیوے نام ادھار۔ گیا ویلا ہتھ کسے نہ آونا، راہ تکے سنگ محمد چار یار۔ اللہ رانی نین اُٹھانا، چاروں کُنٹ ویکھے سچ نہار۔ میاں اپنا روپ دھراونا، بے عیب پروردگار۔ پھر اِماماں اِمام آپ اکھواونا، جوتی نُور نُور اُجیار۔ کلمہ کلام اِک سکھانا، ایکا بولے حق جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دیوے دھر، سرشٹ سبائی کر پیار۔ سرشٹ سبائی سچ پیار، اِک اِکلا آپ کرانیدا۔ نام مردنگ وجائے ستار، کوک پکار آپ سنانیدا۔ سورج چند ستار کرے پرکاش، نُور نُورانہ ڈگمگانیدا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، کائنات ویکھ وکھانیدا۔ آپ اپنے کرے تلاش، بن کھنڈ پھیری پانیدا۔ اپنے مندر کرے واس، ساچا کعبہ آپ سہانیدا۔ آب حیات بُجھائے پیاس، امرت جام آپ اُٹھانیدا۔ سرب جیاں سدوسے پاس، وچھڑ کدے نہ جانیدا۔ جو ملن دی رکھے آس، اِشٹ دیو دیو اِشٹ آپ پرگٹانیدا۔ راما کرشنا عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کھیلے کھیل تماش، نانک گوہند روپ دھرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدج گادی ایکا ہر، ہر سچن میت اپنا ناؤں دھرانیدا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پارو دیوی دے گرہ ☆

اندر باہر گھر گرہ ہڈ ماس ناڑی کایا پنجر ہوئے پوت، پتت ادھارن دیا کمائیا۔ امرت آتم نچھر رس کرپا نندھ ٹھا کر دیوے ست، سنج ہریا بوٹا آپ کرائیا۔ رُت بسنتی بُھل بُھلو اڑی سوہے مہینہ چیت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ناتا توڑ جن بھوت پریت، شبہ ہیت اِک جنائیا۔ ڈکھ سکھ آپے ویکھ، ڈکھ سکھ وچ بدلایا۔ سدا سدا سدا رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ اِکائیا۔ اگنی اگت نہ لگے جیٹھ، ہاڑ تپش نہ کوئے تپایا۔ لیکھا چُکائے پچھلی ریکھ، اگلا لیکھ دئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھر مندر گرہ کرے نام رُشنائیا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ستھ سنگھ دے گرہ چڑھدا گرام جموں ☆

سنگر کرپا، اندھ وناسے۔ سنگر کرپا، جوت پرکاشے۔ سنگر کرپا، بھرم بھوناسے۔ سنگر کرپا، ہوئے بند خلاصے۔ سنگر کرپا، کٹے جم کی پھاسے۔ سنگر کرپا، گر سنگر چرن کول کرے نواسے۔ سنگر کرپا، دس دس ماس مات گربھ کدے نہ پھاسے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہو شاباسے۔ سنگر کرپا، بھئے انند۔ سنگر کرپا، مکھ سالاحن بٹی دند۔ سنگر کرپا، رسن تجائے مدراماس گند۔ سنگر کرپا، ہر جن گائے سہاگی چھند۔ سنگر کرپا، خوشی ہوئے بند بند۔ سنگر کرپا، لیکھا چکے جیرج انڈ۔ سنگر کرپا، مانس جیون جگت چکے پنڈھ۔ سنگر کرپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سدا سدا بخشند۔ سنگر کرپا کرپا پاندھ، ہر جن دیا کمائند۔ کرتا کارج کرے سدھ، جگت اپنے ہتھ رکھائند۔ اپنے ملن دی آپے بدھ، جگا جگتتر آپ بنائند۔ گھر اُپجائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ در پھر انند۔ داتا دانی گنی گھند، وست امولک نام انملا جھولی پائند۔ ہر جن بنائے ساچی بند، پوت سپوتا ویکھ وکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا ساچے مارگ آپے لائند۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، ایکا ایک جنائیا۔ سنگر چرن جگت سہارا، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیا۔ لکھ چوراسی ڈونگھی منجھدارا، ڈونگھی بھوری پار نہ کوئے کرائیا۔ کلجک تیرا انت کنارہ، آپے ویکھے ویکھنہارا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جس جن دے نام آدھارا، سوہنگ شبد ست جیکارا، آتم پر ماتم میل ملایا۔ اک دکھائے ہر مندر سچا گرو دوارا، کایا مندر اندر کندا لاہیا۔ ٹھا کر سوامی ہوئے اُجیارا، پیر پیغمبر بے پرواہیا۔ جس جن دیوے آپ سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک داتارا، دیونہار اک اکھوائیا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگ رام دے گرہ ☆

ڈونگھا ساگر کلجک بھور، کوڑ گڑیارا گھمن گھیر رہیا دکھائیا۔ مانس جنم نہ جائے سور، بن سنگر نہ کوئے سہائیا۔ جگت ناتا مڑھی قبر، گور گھور رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے آپ جگائیا۔ ہر جن جاگ وقت سہیلا، ہر سنگر میل ملایا۔ سمرتھ سہایا ساچا ویلا، گھر

سُہنجنا سو بھاپایا۔ کرے کھیل اک اکیلا، کل دھاری رُوپ وٹایا۔ دُکھ دلدر کٹے دھرم رائے دی جیلا، جیون مُت آپ وکھایا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوُن بھگوان، بوند رکت رکت بوند لیکھے لیکھا لوے لگایا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیواں دیوی دے گرہ ★

پلُو پھڑ پھڑائے دامن، دامنگیر ہر اکھوائیندا۔ پلُو پھڑ بنے ضامن، دو جہاناں ضامن آپ ہو جائیندا۔ پلُو پھڑ وکھائے گرامن، گھر اپنا آپ وکھائیندا۔ پلُو پھڑ مٹائے شامن، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پلُو پھڑ مارے شبد نشان، تیر نشانہ اک چلائیندا۔ پلُو پھڑ میٹے جگت شیطان، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ پلُو پھڑ ایا پھڑیا پلا، پلک اپنی آپ بدلایا۔ جوتی دیپ دیک جوت آپے بلا، گھر اپنے اپنی کر رُشنائیا۔ نام سندیش سچ سنیہڑا ایکا گھلا، ایکا ایک کرے شنوائیا۔ گرسکھاں اندر آپے رلا، رل مل اپنا جھٹ لنگھایا۔ لوک مات خوش نہ ہوئے رہ کے کلا، پلا پلے نال بندھائیا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، اٹل پدوی گرسکھاں رہیا دوایا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوُن بھگوان، پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل دُو گھر کنارہ گھاٹ سمند ساگر ویکھ وکھائیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کیسر سَنگھ دے گرہ پنڈ جھماں جموں ★

آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ تھر گھر کھول کواڑا، گگن منڈل آپ اپائیندا۔ رُو سس کر پرکاش سورج چن ستارا، نورو نور نور دھرائیندا۔ وِشن برہما شو کر پسارا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ اچھیا بھچھیا دیوے بھنڈارا، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ ترے پنج ست سہارا، ساچارنگ چڑھائیندا۔ جل جل رُوپ بنب بنب دھارا، بمل آپ وائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جل بنب جل جل

دھار، جل جل رُوپ آپ سمانیا۔ آکاش آکاش آکاش اُجیار، آکاش پرکاش آپ دھرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی چال چلائیا۔ وشن برہما شو بن بھگھار، بیٹھے سپس جھکائیا۔ وشن منگے ایک وار، جھولی اگے ڈاہیا۔ ایک دیناست ورتار، ست ستوادی دیا کمائیا۔ برہما کرے گریازار، پاربرہم تیری سچی سرنائیا۔ ایک دست دے آدھار، دست امولک ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ وشنوں منگے منگ سچ بھنڈار، ست ستوادی جھولی پائیندا۔ برہما منگے برہم پسار، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ شکر منگے اک اکھاڑا، لیکھا لیکھ سرب مکائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہویا خبردار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ اُپر جوت نور اُجیار، جل دھارا چرناں ہیٹھ وکھائیندا۔ ادھ وچکار برہمنڈ پسار، لوآں پُریاں گگن پاتال سورج چن آپ چڑھائیندا۔ وشنوں بھنڈار ملے کون دوار، کون دست رنگ رنگائیندا۔ برہما لکھ چوراسی دیوے کون سہار، کون سچ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا ہر نرنکار، آپے آپ پرگٹائیا۔ اپنی چرن دھوڑ لاپے چھار، جل اُپر آپ کائیا۔ دھول دھرت ہوئی اُجیار، اپنا رُوپ لئے پرگٹائیا۔ چاروں کُنٹ کرے پسار، بن بن تارو تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دے آپ وڈیائیا۔ دھرنی رکھی اُپر جل، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ کریا کھیل سورے پر بل، آپ اپنا رنگ رما۔ اپنا سہایا نہیل دھام اٹل، سچھنڈ نواسی سچ سُبھا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل دھرنی میلا دتا ملا۔ جل اُپر دھرنی پایا بھار، جل کوکے دے ڈہائیا۔ پاربرہم میں تیری انس توں پتا میت مُرار، میرا ہونا سدا سہائیا۔ میرا رس ٹھنڈا ٹھار، تیرا پریم میری دھار وہائیا۔ تیرے چرن کوک کران نمسکار، تیری دھوڑی اپنے وچ سمانیا۔ میرا کر ہولا بھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخش سچی سرنائیا۔ ہولا کر بھار میرا، جل جل آکھ سنایا۔ سدا سدا میرے من چاو گھنیرا، تیرے چرناں درشن پایا۔ میرا اُجڑدا جائے کھیڑا، ساچا گھر نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دوئے دوئے بیٹھا منگ منگایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایک گن سمجھائیندا۔ برہما جھولی بیٹھا ڈاہ، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ لکھ چوراسی دھراں کیہڑے تھاں، کون گھر کائیندا۔ میں کر نہارا سچ نیاں، سب دی آسا پور کرائیندا۔ تیری پھرائی ایک بانہہ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن اک جنائیندا۔ سُنیا گن سیری بھگوان،

جل جل دے ڈہایا۔ تُوں داتا وڈ مہربان، ساچے سچ تیری وڈیایا۔ میںں متاں تیری آن، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تُوں دیا میٹوں دان، میںں آگے جھولی ڈاہیا۔ لکھ چوراسی تیری ہوئے پردھان، بن میرے رہ سکے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست تیری تیرے آگے منگ منگایا۔ تیری دست منگاں نرنکار، تُوں شاہ سلطان اکھوئیندا۔ میںں سدا سدا رہیا ٹھنڈا ٹھار، میراتت نہ کوئے بدلائیندا۔ دھرنی دھرت میرے اندر نہ واڑ، میرا گھر نہ سوہا پائیندا۔ میرے ڈکھ ہو یا ناڑ ناڑ، سُکھ کوئے نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی اس دے اُتے لائے اکھاڑ، لوک مات ناچ نچائیندا۔ تیرا چلے اُپر وہار، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ جگ چو کڑی کرنی کار، ساچا بندھن اک رکھائیندا۔ چار جگ وجے تیری ستار، وشن برہما شو وجائیندا۔ چوتھا جگ چوتھی وار، چوتھا حصہ ایکا ایک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن تڈھ اور کوئے نہ پار لنگھائیندا۔ کرپا کر گن ندھان، میںں آیا چل دوار۔ میری منت کر پروان، میںں رو رو کراں پکار۔ تیرا لیکھا دو جہان، صاحب سچّی سرکار۔ چوتھا حصہ ونڈ دھرنی دے اک مکان، تن حصے دے میرا پروان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے اُتے پردہ نہ کوئے ڈار۔ دھرنی پردہ میرے اُتے نہ رکھ، میںں نت اُٹھ تیرا درشن پائیا۔ میںں اپنا آپ کراں دکھ، اپنی دکھری دھار چلائیا۔ تُوں کرنا میرا پکھ، ہونا آن سہایا۔ میرے اندر بھرنا اپنا رس، پریم رس اک سمجھایا۔ میںں اڈ اڈ تیرے دوارے آواں نس، تیری سیٹل دھار اپنے سیس پوائیا۔ تُوں ملنا آگوں ہس ہس، میری آسا پور کرائیا۔ میرا دوارا جائے نہ کھس، در دروازہ دے گھلایا۔ میںں کر کے آیا ہٹھ، خالی ہٹھ مڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست میری جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دایلا، اپنی دیا کمائیندا۔ جل جل دیوے راہ سکھالا، مارگ اک دکھائیندا۔ تیرا رُپ رکھاں نرالا، دھرتی وچ نہ کدے ملائیندا۔ تیرا توڑاں آپ جنجالا، جنجال ہور نہ کوئے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگے کرتار، ایکا گن دے سمجھایا۔ تُوں آونا چل دوار، چرن کول سچّی سرناپا۔ تُوں اٹھیں بٹھ بٹھ دھار، تیری دھار دیاں وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ور دیوے جھولی پائیا۔ ساچا ور جھولی پایا، گھر اپنے خوشی منائیندا۔ اپنا حصہ لیا ونڈایا، لُٹ کوئے نہ جائیندا۔ اپنا زور رہیا دھرایا، اپنا بل پرگٹھائیندا۔ پر بھ ملن دی آس رکھایا،

اُپر نین اُٹھائیںدا۔ چار جُگ دا گِیرا ویکھ وکھایا، جُگ جُگ بندھن لائیںدا۔ پاربرہم تیرا راہ موہے اک بھایا، دوسر مارگ نہ کوئے جنائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست اموک آپ ورتائیںدا۔ جل جل پایا ہر گھر بار، دھرنی اپنی لئے انگڑائیا۔ میں کیوں سُتی پیر پسا، خالی ہتھ دئے دُہائیا۔ نظر نہ آئے کوئی کنت بھتار، نار دُہاگن نین شرمائیا۔ جس کیتا میرا پسا، سو ماہی نظر کتے نہ آئیا۔ جس دھوڑی لاہی چھار، جل اُپر دتا ٹکائیا۔ تِس ویکھاں نین اُٹھاں، نظر آوے ساچا ماہیا۔ کر کرپا میٹوں اپنے دھام دئے بٹھاں، پھیر سکے نہ کوئے اُٹھائیا۔ میرا ونگا نہ ہوئے وال، کھلی مینڈھی نہ ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی میری گودی دئے بہاں، میں ساچی سیو کمائیا۔ میں لیکھا جاناں شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ میرے نال ملایا۔ میں تن تن پاواں اپنا جال، ترے گن اپنے سنگ نبھائیا۔ میں دھوڑی بن بن اڈاں مار اُچھاں، پون پوناں وچ سمائیا۔ کراں درس دین دیاں، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جا جا دساں اپنا حال، سچ سندیشہ آپ سنائیا۔ میری پریتی نبھ جائے میرے ماہی نال، وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ نت نت گھالاں تیری گھاں، گھالن ایکا وار دے سمجھائیا۔ جُگ جُگ ویکھاں تیری چال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھی سپس جُھکائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنایا، ایکا حکم سنائیںدا۔ تیرا حصہ تیری جھولی پایا، ایکا چوکا مول چکائیںدا۔ اپنے ملن دی بدھ وکھایا، ایکا گن رکھائیںدا۔ تیرا ات اپنے ت نال تپایا، متوت آپ جلائیںدا۔ تیری رت اپنی رت رنگ رنگایا، رنگ رتڑا آپ اکھوائیںدا۔ تیری گود چار کھانی دئے بہایا، لیکھا کھت نہ کوئے جنائیںدا۔ تیرا جیٹھ پُت ایکا لئے پُرگٹایا، پر بت اپنا رُپ ٹکائیںدا۔ تیری لکھوں باہر کڈھایا، اپنا راہ جنائیںدا۔ ودھ ودھ اگے قدم رکھایا، دو جہاناں پینڈا آپ مُکائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دتا ایکا ور، ایکا گن رکھائیںدا۔ جل سُنیا دھرتی منگی منگ، پر بھ چرن منگی سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی مانی سچ اک پلنگ، دست اموک اک ورتائیا۔ اپنا چاڑھیا ساچا رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج کھیل بنائیا۔ دھرنی خاک اندر اُتپت کرے پر بت، اُچی چوٹی آپ بنائیا۔ اپنی بدلے آپے کروٹ، دوسر بھیس نہ کسے جنائیا۔ اپنے وچوں کر کے آپا پرگٹ، اپنی گودی لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُچی چوٹی رہیا چڑھائیا۔ دھرنی سُت سُت ڈلارا، پر بھ ملن دی آس رکھائیا۔ اُچا ٹلا پر بت منارا، اُٹھ اُٹھ اپنا پندھ

مُکائیا۔ کون ویلا ملے میل ہر نرنکارا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ہر کا بھیونہ کسے وچارا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیا۔ جل جل دھرے اپنا بل اپارا، بل اپنا آپ رکھائیا۔ حصے تن ونڈ آئی میری میں تیرے نالوں وساں نیارا، تیرے وچ چھپ کدے نہ جائیا۔ میں تیرے پر بت تن آپے پاڑاں، چیر چیر اپنا چیر پوائیا۔ اُچی چوٹی چڑھ کے تیرے وچوں پکاراں، میں پہلوں ملنا ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں مارگ ایکا لائیا۔ پر بت کہے میں اُپر چڑھنا، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ جل کہے میں تیرے نالوں پہلاں وڑنا، اپنا زور لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دوہاں وچولا بن کے کھیل اپنا کرنا، اُپر دوہاں اپنا پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی اندر جل جل دھرنی وچ رکھائیندا۔ جل دھرنی لا لا زور، اپنا پنڈھ رہے مُکائیا۔ اگے دسے اندھ گھور، جگت سمیر دے دُہائیا۔ کیلاش پر بت اپنی چھڈ کے بیٹھا ڈور، گڈی ہور نہ کوئے چڑھائیا۔ جل جل پاپا بیٹھا اپنا شور، اُچے ٹلے اپنی دھار وہائیا۔ اتم ہوئے کمزور، ہر کا آنت کوئے نہ پائیا۔ دوویں نیوں نیوں منگن ناتا تٹا مور تور، بن تڈھ کوئے نہ کرے ساڈی رسائیا۔ پُرکھ ابناشی چڑھکے آیا گھوڑ، اپنا چرن دے چُھہائیا۔ جل دھارا دھرتی ول دیوے روہڑ، اُپروں نیچے آپ وہائیا۔ پاتھر پاہن نال دیوے تور، اک دُوبے دا میل ملائیا۔ اُچی پاؤندے آون شور، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیا۔ اُتے دسے اندھیرا گھور، چوٹی چڑھن کوئے نہ پائیا۔ کسے نہ چلے کوئی زور، طاقت بل نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں واگ آپ بھوائیا۔ دوہاں واگاں آپے موڑ، لوک مات راہ چلائیندا۔ اک دُوبے نال جوڑیا جوڑ، برہوں وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ اک دُوبے دی سدا لوڑ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل جل روپ آپ سمائیندا۔ جل جل روپ ندیاں نالے، نیر نیر برسایا۔ اُچے ٹلے پر بت ویکھے کالے، ایکا بندھن بندھ بندھایا۔ آپ چلائی اولڑی چالے، بھیو کسے نہ آیا۔ آد جگاد کرے پرتپالے، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں ایکا ت وکھایا۔ دوہاں ویکھیا ایکا رنگ، گھر ساچے خوشی منائیا۔ پر بت پانی منگن منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ جگ چوکڑی ساڈا بنیا رہے سنگ، مل مل تیرا رہے جس گائیا۔ کون ویلا ہوئے بخشند، پھر درشن دیویں سچے ماہیا۔ ساڈا چلدیاں چلدیاں کئے نہ پنڈھ، کوٹن کوٹ کال وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در دے سمجھائیا۔ پاہن پتھر

کرے پکار، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ تھہ بن کوئے نہ پائے میری سار، میں مور کھ کم کسے نہ آیا۔ جے کوئی میرے اُپر چلے میں ٹھوکر دیواں مار، ساچا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جے کوئی چکے میرا بھار، منہ دے بھار دیاں سُٹایا۔ جے کوئی کرے میرا پیار، خالی ہتھ دیاں دکھایا۔ نہ کچھ اندر نہ کچھ باہر، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ ایکا بخش چرن پریتی بخشنہار، تھہ بن اور نہ کوئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ساچا ور ایکا جھولی پایا۔ سُن کالے پتھر کالے رنگ، تیرا تیرے اُپر دیا کمائیا۔ تیرے تن پہنائے ایکا ونگ، نظر کسے نہ آئی۔ تیرا رُوپ اپنے لائے انگ، انگیکار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے مان وڈیائی۔ دیوے وڈیائی ساچا ہر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پتھر پاہن پوجن گھر گھر، ٹھاکر ٹھاکر رُوپ وٹائیندا۔ ہتھ منہ نک تیرا لین گھر، بھجاں لنگ نال رلائیندا۔ مانس آگے لین دھر، سل پوجس پوج پجائیندا۔ مستک ٹکا لال دین دھر، لال لالا رنگ چڑھائیندا۔ تُوں کولوں میریوں منگیا ور، تیرا مان مان رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات تیرا مان وڈیائیندا۔ پاتھر پاہن کرے پکار، نیتر رو رو نیتر وہائی۔ بن تھہ چرن نہ میٹوں کوئی ہور مان، پوجا پاٹھ نہ موہے بھائی۔ تیرا درس منگاں سری بھگوان، دے درس میں کسے تھاں نہ تریپت کرائیا۔ میرا نہ کچھ پین نہ کچھ کھان، نہ کوئی رسنا بولے زبان نہ تیرا بھو سکال جنائی۔ تُوں پردہ پایا کیوں جہان، بھرم بھلیکھا و سیا مات لوکائی۔ پتھر کدے نہ بنیا کاہن، پتھر کدے نہ بنیا بھگوان، بھگون تیرا رُوپ توہے بھائی۔ میں مور کھ مگدھ انجان، میرا نک منہ ہتھ گھرن ترکھان، ہتھ وچ تکھی تیسی اٹھائی۔ پھر چک کے چار دیواری اندر لکان، جتھے بہاؤن اوتھے بیٹھا رہاں، اٹھ اٹھ دشانہ کسے جائیا۔ نہ کوئی کھاواں پیاں پکوان، نہ کوئی نہاواں نہان، جے کوئی نہاوے اپنے اُپروں باہر باہر دھار دیاں وہائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں پتھر تھہ بن لتھا ستھر، میری سیج نہ کوئے سہائی۔ میں پاتھر گھڑیا بُت، جگ مندر آپ لکایا۔ میں راہ تکاں تیرا ابناشی اچت، دوسر سکال کی راہ دکھایا۔ میں رکھاں تیری اوٹ، میری اوٹ کوئی کیا رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ چار جگ تیرا رُوپ دھرا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ کلج انتم ویلا جائے آ، تیرا پچھلا پنڈھ مکائیندا۔ زرگن میلا زرگن لئے کرا، نظر کسے نہ آئیندا۔ جل اٹھیا پُرکھ ابناشی پاہن پتھر رہیا

سمجھا، میں بُھل بُھل وقت لنگھائیندا۔ در آ کے اُچی ماری دھاہ، نیتز نیناں نیرِ وہائیندا۔ کون سو ویلا کون وقت میری پکڑے بانہہ، چار جگ میری رفتار نہ کوئے بدلائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا دینی سچ صلاح، تیری سیتل دھار میرا چنّ نظری آئیندا۔ ٹھنڈا چنّ آب نال دینا ملا، ملیا میل وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کر کرپا میرا ناؤں دینا پرگٹا، لوک مات جیو جنت سمجھائیندا۔ میں نکاں تیرا راہ، نت اُٹھ اُٹھ دھیان لگائیندا۔ پاتھر میلا سہج سُبھا، اپنے بیٹھاں ستھر وچھائیندا۔ اُتوں نٹھا جاواں واہو داہ، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آگے تیرے واسطہ پائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، ایکا حکم سنایا۔ ٹھانڈے چنّ دیاں دان، آب رُپ وٹایا۔ لوک مات کراں پردھان، تیرا ناؤں دھرایا۔ پاتھر پاہن کر پروان، اپنے رنگ رنگیا۔ جیو جنت سارے گان، تیرا ناؤں چنّ آب رکھایا۔ تیرے کنڈھے عاشق معشوق مَوَجاں مان، رنگ اپنا جان دکھایا۔ اک دُوبے دا کرن دھیان، نیتز نین نین اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے سمجھایا۔ تیرا کنڈھا عاشق معشوق، معرفت رُپ وٹایا۔ سوہنی مارے ایکا کوک، مہیوال دے دُہایا۔ برہوں اگنی رہی پھوک، سیتل دھار نہ کوئے دکھایا۔ اک دُوبے دی کرن اڈیک، کون ویلا ملے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پردہ دے اُٹھایا۔ جگت معشوق اک دُوبے دے چاکر، ہر کا دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ منگی منگ جل پاہن پاتھر، کون بدھ ہر پور کرائیندا۔ چوٹھا جگ آئے آخر، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ تیرا مان رکھائے جوں سُدھا سر، سُدھی اپنی آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلا وقت آپ جنائیندا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، پاربرہم سمجھایا۔ پاتھر پاہن آپ تراؤنا، جل بنب دے وڈیایا۔ چار جگ دے وچھڑے ہر ہر جن ساچے میل ملاؤنا، مل کے آئے ساچا ماہیا۔ تیرے کنڈھے چرن لکاؤنا، کنڈھی دیکھے بے پرواہیا۔ گرگھ ساچے تیرے سنگ رکھاؤنا، تیری جگت پیاس بُجھایا۔ گر سکھاں دھوڑ تیرے وچ پُھہاؤنا، تیرا جگ جگ دا پندھ مکایا۔ آپ دیکھ دیکھ خوشی مناؤنا، کیتا قول پور کرایا۔ دوہاں ڈھولا ایکا گاؤنا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے جیکار کرایا۔ تیرا نیر ست سمندر وچ سماؤنا، سمندر ساگر دے وڈیایا۔ اپنا نام تیری دھار وچ لکاؤنا، گر سکھاں پیار تیرے وچ رکھایا۔ بتالی لکھ جیو جنت جوئی امرت رس مکھ چواؤنا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ گھٹ گھٹ اندر ایکا نور

نظری آؤنا، مچھ کچھ بیٹھن سیس جھکائی۔ پاتال پاتال پاتالاں سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، جل جل اندر پتھر پاہن مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان،
ایکا اوٹ تکائی۔ آد آنت سری بھگوان، اپنا لیکھ چکائے آن، لیکھا رہن نہ دیوے رانیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی بنتی دے گرہ ★

سمنڈ ساگر ویکھے سندھ، ساچی دھار چلایا۔ جیو پاپائے اپنی بند، جنت دے وڈیایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ دیال ٹھا کر سدا
بخشد، بخشہار اک اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل جل روپ آپ سمایا۔ جل جل دھار ہر نرکارا، ڈوگھے ساگر آسن لائیندا۔
کرے کرائے ساچی کارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر نام جیکارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اپرا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ کلج
انتم کرایا ساچا وچ وپارا، گرگھ دھوڑی چرن دھوائیندا۔ میل ملایا وچھڑے یارا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو جنت
سرب ترائیندا۔ ملیا میل وچھڑے میت، جگت وچھوڑا ہر کٹایا۔ مل مل گایا ایکائیت، اپر پاہن آسن لایا۔ پاربرہم چلائی اچرج ریت، پنج تت جل دھارا
روپ وکھایا۔ دھار رڑھائی ایکائیت، سیتل اپنا ویس وٹایا۔ نرگن ہو ہو و سیا چیت، چیتن روپ درسایا۔ سیس ٹکایا پتمبر پیت، جگدیش ہوئے سہایا۔
ست سمندر دینی اک حدیث، سوہنگ اجپا جاپ کرایا۔ پر بھ ویکھن آئے بیس بیس، بھل کوئے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
اچرج اپنا کھیل کھلایا۔ اچرج کھیل سرب گنوت، جل جل دھارا آپ کرایا۔ نال رلائے گرگھ ساچے سنت، درگھر ساچے میل ملائی۔ کرپا کری سری
بھگونت، ساچے گھاٹ دے وڈیایا۔ آپ جنایا اپنا منت، کروڑ تیتنیا درس رہے نین بگسائی۔ وشن برہما شوگن گائن بے آنت بے آنت، واہ واہ تیری وڈی
وڈیایا۔ جس اُدھارے بتالی لکھ جیو جنت، اجوئی اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمنڈ ساگر رہیا سمایا۔ سمنڈ ساگر ہر سمایا،
نرگن داتا بے پرواہ۔ ڈوگھے ڈوگھر آسن لایا، جانے تھل اسگاہ۔ ساچا حکم رہیا سنایا، بھلے کوئے نہ۔ ایکا اکھر نام درڑایا، سو پُرکھ نرنجن رہیا جپا۔ ہنگ

برہم سرب اُپایا، آتم چیو روپ وٹا۔ کلجگ انتم سب دی جوئی دئے پلٹایا، آپ اپنی بنت بنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ڈیرہ کنڈھے لا جھناں۔ کنڈھے ڈیرہ لگا چناب، چن آب ہوئی رُشناییا۔ جوں پُت وچھڑیا ملیا مائی باپ، گھر وٹی سچ ودھائییا۔ چار جگ دے لتھے تاپ، جو منمکھ چیو دُرمت میل وچ دھوئییا۔ ہر سنگت مل ہویا پاکی پاک، پت روپ نہ کوئے رکھائییا۔ دھن بھاگ ملیا گرسکھ سجن ساک، جس لین دین دی آس نہ کوئے رکھائییا۔ آئے چل میرے گھاٹ، چرن دھوڑی میری جھولی پائییا۔ میں ہو نمانا وکاں گرسکھ ہاٹ، میری قیمت لوک مات نہ کوئے چکائییا۔ میرا خوشی اندر جامہ گیا پاٹ، بن جامہ ہر کا درشن پائییا۔ میں تک کے ویکھیا ایکا نزل جوت جگے میرے کنڈھے گھاٹ، میری ڈوگھی بھور کرے رُشناییا۔ میں پھرن لگا کوئی نہ آئی ہاتھ، چناب رو روئیرو ہائییا۔ کون گن میرا دتا ساتھ، اوگن بھریا سدا گناہیا۔ میرے اندر سادھاں سنتاں کیتے پاپ، کوار کنیا ویسواروپ وٹائییا۔ میرے اندر وڑ وڑ جھوٹھا جییا جاپ، من مت میل نہ کوئے دھوئییا۔ میری سیجا سنجی چار جگ رہی کھاٹ، بن گرسکھ چرن نہ کوئے ٹکائییا۔ میں دُور دُراڈا مُکاؤندا آیا واٹ، تیرا پندھ میرے لیکھے وچ نہ آئییا۔ کر کرپا میرا دتا ساتھ، ناتھ انا تھاں ہویا سہائییا۔ کر درس میرے سگل وِسورے گئے لاتھ، گرسکھ ملیا جوں بھائییاں بھائییا۔ میں چڑھ کے جانا تیرے راتھ، تیرا ڈھولا گائییا۔ میں ست سمندر لے کے جاواں تیرا ناؤں ساتھ، جا کے بہواں جوں سوہریاں گھر جوئییا۔ کرپا کری آپ رگھناتھ، میری رگ رگ خوشی منائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں دئے جگت وڈیائییا۔ ست سمندر جا کے بہنا، اپنا نین اٹھائییا۔ جا کے بچھاں کی دسنا کی کہنا، سمن کہن دی گل کوئی کہی نہ جائیا۔ جس نوں آد جگاد کہندے آئے نر نرائنا، لوک مات آیا پھیری پائییا۔ سب نے بھانا اُس دا سہنا، بھل کوئے نہ جائیا۔ ساگراں اندر اُس نے رہنا، آپ اپنا آسن لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ست ساگر اٹھ کرن وچار، ایہہ کی حال سنایا۔ اسیں تے پیر پسا، کون سکے سانوں اٹھایا۔ کوٹن کوٹ ندیاں نالے اپنے وچ سمائے ساڈا بھریا نہ اچے بھنڈار، ساڈی ترسنا نہ کوئے بُجھایا۔ سچکھنڈ و سے سدا نرنکار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ چن آب کہے ہونا خبردار، میں گرسکھاں مل نیتز نین پیکھ کے آیا۔ جس نوں کہندے سانجھ یار، نرگن جوت کرے رُشناییا۔ ٹھردے

سُندر دیوے ساڑ، ایکا اپنا نین اٹھایا۔ میں سنہیہڑا دین آیا آؤنا چل سچے دربار، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ پُرکھ ابناشی دو جہاناں لاؤنا اک اکھاڑ، گُلیا کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔

اک وار جے لوئندوں چُجھی، پر بھ درِشٹ دئے کھلایا۔ لکھ چوڑاسی دِسدی کھبی، چکڑ گارے وِچ پھسایا۔ چاروں کُنٹ رووے اُچی کوک بُھبھیں، نیتز نیناں نیر وہایا۔ کسے دی سُدھ دسے نہ بُدھی، ملیچھ سرب جنایا۔ کال قلندر پاوے لڈی، اپنا ناچ نچایا۔ مایا متا چڑھی گڈی، جوٹھ جھوٹھ ڈوری ہتھ پھڑایا۔ ناتا ٹٹیا ودی سُدی، چنّ آب چنّ اپنا روپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا کر ٹھگی، تارہ سنگھ کولوں لیا بچایا۔ ایہہ ٹھگی دسی چمیار رِوداس، گنگا رکھ لاج۔ میرا کنگن تیرے پاس، نہ کوئی ٹماتے نہ کوئی پاج۔ براہمن گنگا ایکا مگے میرا پچھلا لہنا ہوئے خلاص، میری پوری کرنی آس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رِوداس کولوں دھروایا اک دھرواس۔ رِوداس کہے سُن میرے میت، دھن تیری وڈیایا۔ راج راجاناں گھر توں گایا میرا گیت، میں کنگے کون وڈیایا۔ میں کسے نہ جاواں مندر مسیت، گردوار شو دوالے مٹھ سپس نہ کسے جھکایا۔ اکو گاواں گوبند دے گیت، ہری اوم ہری اوم رہیا سنا یا۔ گنگا میری بدلی ریت، اپنا کنگن تیری جھولی پایا۔ تیری کنگن بدلی نیت، مایا موہ وِچ پھسایا۔ توں آیا بن کے کیٹ، ڈھیہہ پیا سرنا یا۔ مائس جنم لیا جیت، بھگت بھگونت دئے ملا یا۔ کلجگ انتم آؤنا لوک مات ٹھیک، کایا ٹھیکر ویکھ دکھایا۔ بکرمی سمت دتے سچ تارتخ، بیس اٹھاراں دئے گواہیا۔ رِوداس ٹھگ وسن اک دُوجے دے نزدیک، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ تیرا تن گنگا نہا ہویا پُنت، تیری مت بُدھ سُدھ رہی نہ رایا۔ انتم تیری نیت کرنی ٹھیک، جگت جل تیرے تن لگن نہ پایا۔ تیرے نال تیرا لاشریک، دُئی دویت نہ جس رکھایا۔ گُرگھ گُرگھ تیرے نال رکھن پریت، ہسّ ہسّ اپنا رنگ دکھایا۔ جل دھار کر پیار تیرے چرن امرت پیوے لا کے جھیک، رِوداس ویکھے نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا لیکھ مُکایا، اگے لیکھا رہے نہ رایا۔ نو نو جنم دا گِیر چکایا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنا نور

دئے درسائیا۔ چرن دھوڑ تیرا محبن، تیری دُرمت میل گیا دھوایا۔ تیرے نال وسے تیرا سبجن، نہاون کس دوارے جائیا۔ گروگر چیلایا دھام سبجن، اندر وڑ کے دیکھ نہ سکے کوئی، گوبند میلا رہیا ملائیایا۔ جس دا پردہ آپ آیا کبجن، تس میل نہ لاگے رانیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن دھوڑی ایکا وار دتا ساچا محبن، ساچا سروور ایکا وار نہائیایا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شورام دے گرہ امبارائے جموں ★

اچے ٹلے راہ تنگن پربت، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کر کرپا بدلے اپنی کروٹ، نرگن نرویر لئے انکڑائیایا۔ لوک مات میٹے جھوٹھی غربت، سچ صلاح دئے جنائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئے آن سہائیایا۔ راہ تنگن ٹلے پتھر، نیتز نین اٹھایا۔ نیتز نیر ورو لن اٹھر، نین نین بگسایا۔ کون ویلا ہنڈھائے ساڈا ستھر، ساڈے سپس چرن چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ راہ تنگن ٹلے ڈونگھر جگت پہاڑ، آسا آس رکھائیایا۔ کون ویلا کرے پیار، پاربرہم بے پرواہیا۔ چرن دھوڑی دیوے چھار، سپس جگدیش مستک ٹکا لائیایا۔ پورب لیکھا دئے نوار، نروگھن اپنی کھیل کھلایا۔ اگنی تت بھجھائے ہاڑ، جگا جگنتر رہی تپائیایا۔ ایکا بخشے ٹھانڈا دربار، چرن کول سرنائیا۔ اچے ہو ہو گئے ہار، ہر چرن چھوہ نہ سکے رانیایا۔ کرپا کرے آپ نرکار، در آوے پھیرا پائیایا۔ چم چم چرن ہوئے بلہار، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سل پاتھر لئے ترائیایا۔ سل پاتھر دیکھے اٹاں روڑا، کنکر کنکر چرن پھہائیایا۔ ایکا گن سمجھائے وقت رہ گیا تھوڑا، سب دا لیکھا لئے مکائیایا۔ سسے اُپر رکھیا ہوڑا، نرگن سرگن روپ وٹائیایا۔ جنگل جوہاں پھرے دوڑا، چال نرالی اک دکھائیایا۔ ویلے انتم آپے بہڑا، ہوئے سدا سہائیایا۔ جوں رام پاتھر سنگ پاتھر جوڑا، رام نام دئے وڈائیایا۔ کھج انتم آپ چکائے تورا مور، ایکا چرن دھوڑ لگائے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نئے پکار جگت پاتھر کملاپاتی اپنا پھیرا پائیایا۔ جگت پتھر بنے گواہ، جیواں جنناں مات سمجھائیںدا۔ پاربرہم پر بھ اک ملاح، بیڑا پار کرانیندا۔ مانس مانگھ لئے ترا، جو جن سرنائی آسیندا۔ گھٹ گھٹ اندر

بجر کپاٹی پتھر دتا ٹکا، بن سترگر پردہ کوئے نہ لایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پاتھر دیکھے ستر، ساچی سیج آپ ہنڈھانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا جانے کٹھن، گرکھاں لیکھا آپ مکائیندا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جموں ★

پاتھر پاہن تارنہارا، اینکارا دیا مکائیندا۔ جل تھل مہینل کھیل نیارا، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر ویکھ وکھائیندا۔ سمنڈ ساگر پاوے سارا، بھو بھو کھلاییندا۔ زمیں اسماناں دے سہارا، گنگ منڈل کھیل کھلاییندا۔ جوت پرکاش روس ستارا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہو اُجیارا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنے رنگ سمانیندا۔ تھر گھر واسی تھر گھر کھول کواڑا، چرن کول آپ کرائیندا۔ سچھنڈ سیج منارا ہر نرنکارا، اوچ محل اٹل آپ اُپائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، ساچے مندر آپ کرائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر اور نہ کوئے سنگ رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، در گھر اپنا آپ سہانیندا۔ شاہو بھوپ بن ونجارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک نام ست ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمانیندا۔ اُچے ٹلے پر بت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھے ساگر پھول پھولائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہو اُجیارا، نرگن نرور پُرکھ اکال پاربرہم پت پر میثور اپنی کل آپ دھرائیا۔ جگت جگ چلے اولڑی چال، وسنہارا سچھنڈ سچھی دھر مسال، بھو بھو اچھیدا اچھل اچھیدا اپنے وچ سمانیا۔ نرگن سرگن بن دلال، کھیلے کھیل وچ جہان، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت، پاربرہم اپنی دھار آپ چلائیا۔ ساچی دھار ہر نرنکارا، لوک مات آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ اینکارا وسنہارا ٹھانڈے دربار، آد نرنجن اجونی رہت جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اک اکلایت مرار، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان کرے کرائے اپنی کار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ پاربرہم اپنی اچھیا آپے کر وچار، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایک سٹ اک ڈلار، شبد شبدی ناؤں

اُچھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن آپ سہائیندا۔ شبدی شبد سچ وبارا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ نرُگن نرُگن کرپارا، نرُگن میل ملائیا۔ نرُگن مندر نرُگن دوارا، نرُگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرُگن جوت نرُگن آکارا، نرُگن نور نور رُشنائیا۔ نرُگن مھم نرُگن فرمانا، ساچا گانا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جگتر جُگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ دُھر فرمانا سچ سندیش، نرُویر پُرکھ آپ سنائیندا۔ مھم جنائے وشن برہم مہیش، ایکا منتر نام درُڑائیندا۔ اپنے نیتر آپے لئے ویکھ، دُوسر نین نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ترے ترے بندھن ایکا رنگ، ترے گن اتیتا آپ رکھائیا۔ صاحب سُلطان سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ اک وجائے نام مردنگ، ناؤں نرُکارا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ اپنا بھیو ہر جنائیندا، نش اکھر آخر بول۔ ساچا مارگ اک رکھائیندا، آد جُگاد اڈول۔ لوک مات ویس وٹائیندا، لکھ چوڑاسی آپے مَول۔ ہر گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا، سدا سہیلا وسے کول۔ نو نو اپنا کھیل کھائیندا، چار چار آپے بول۔ ساچا مردنگ ڈھول و جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ انمول۔ کھیل انمولا ہر کرتارا، قُدرت قادر آپ وکھائیا۔ وسنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، پتھر پاہن ویکھ وکھائیا۔ میل ملاواں جل جل دھارا، بنب رُپ انو پ وٹائیا۔ سَنجگ تریتا دواپر کریا کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ چوکرُی ویکھ وکھائیا۔ پربت پتھر روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ جل جل کرے اک پُکار، کوک کوک سنائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ سمیرو ویکھ ویکھ اپنا بل گیا ہار، بل اور نہ کوئے رکھائیا۔ کروڑ چھیانوے برکھ برکھ دھار، اپنا آپ رہے مٹائیا۔ سانسک کرے نہ کوئے سنسار، کُجگ اگنی تت تپائیا۔ ہم گنڈ کھڑ تیرا کیتا دیدار، ساچے پاتھر آسن لائیا۔ پربت تیرا سچ پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ دوہاں وچولا ہر نرُکارا، ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لہنا دینا دیوے قرض اتار، جُگ جُگ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا دئے گھلائییا۔ پتھر پاہن پربت اُچاٹلا، ہر گھاٹت گھرن گھڑائیندا۔ اک اکلّا کٹے اپنا چھلا، در ساچا آسن لائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور ایکا ملا، ست سرُپی درس دکھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا کوٹ قلعہ، ساچا گڑھ سمجھائیندا۔ آپ جنائے ساچا ویلا،

وقت اپنے ہتھ رکھائیں۔ تیرا روپ ہوئے چیلہ، گر اپنا رنگ رنگائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُپر پاتھر دیا کمانیں۔ پاتھر اُپر دُشت دمن، آسن سنگھاسن وچھائیا۔ پر بت ہریا ہویا چمن، پت ڈالی رہیا مہکائیا۔ سچ سنگدھی ملیا ہون، پون پون سمائیا۔ بھیکھا دھاری ملیا باون، روپ انوپ کرائیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، اپنی گود بہائیا۔ تیرا تیرا بنے ضامن، ساچی ضامنی اک رکھائیا۔ تیرا روپ میٹے اندھیرا شامن، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ تیرا نام میٹے کامنی کامن، کوڑی کریا دئے کھائیا۔ جس پاہن کو پوجن براہمن، سو پاہن تیرے چرن ہیٹ دہائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ تیرا جھلائے سچ نشان، دو جہان آپ اٹھائیا۔ تیرا کرے پرکاش کوٹن بھان، رو سس سیس جھکائیا۔ تیرا بیڑا بھے بانھن، ایک گنڈھ رکھائیا۔ تیرا نگر کھیڑاوسے گرامن، ساچا بنک دئے سہائیا۔ تیرا روپ وٹائے بال انجان، بال بالا آپ دکھائیا۔ تیری گجری تیرا کرے پالن، نیر سیر پیائیا۔ لوک مات جانا بن کے ساچا کاہن، چار ورن رہے سرنائیا۔ تیرا روپ نہ کوئے پچھان، جگت و دیا بھونہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ور رہیا سمجھائیا۔ ساچا ورن سندیش، نیوں نیوں نمسکاریا۔ تون صاحب میری سدا آدیس، تیرے چرن جاواں بلہاریا۔ کون روپ دھراں ویس، لوک مات ہو اُجیاریا۔ میرا اپنی ہتھیں لکھ لیکھ، تیرا لیکھانہ کوئے مٹا رہیا۔ پُرکھ ابناشی کھولیا اپنا بھیت، نرگن سرگن روپ دکھالیا۔ تیرا روپ جنائے نال رلائے مجھ داہڑی کیس، کھنڈا کھڑگ نام پہنا لیا۔ تیرا ناؤں دھرائے دس دشمنیش، دہ دشا ویکھ دکھالیا۔ تیرے سیس کلغی توڑا ٹکائے بنائے نر نریش، ساچا تاج اک دکھالیا۔ تیری تابعے کوٹن کوٹ برہما وشن مہیش، کروڑ تیتیا سیس جھکالیا۔ تیرے مندر اندر میرا نور پریش، جوتی جوت ہوئے اُجالیا۔ میں تیرا جو بن لواں ویکھ، جوں پتا پوت بال انجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا دھر فرمانیا۔ دھر فرمانا ہر جنایا، اپنی دیا کمانیں۔ پاتھر سُن سُن خوشی منایا، جس اُپر چرن ٹکائیں۔ پکڑ چرن آگے جھولی ڈھایا، ہوئے نمانا سیس جھکائیں۔ سال بہتر تیرا بھار اٹھایا، کھوں سی نہ کدے سنائیں۔ تون میرے اُتے بہہ بہہ ہر گن گایا، ہر تیرے رنگ سمائیں۔ پُرکھ ابناشی تیرے در تیرا بن کے آیا، تون کیوں میرا پلا چھڈائیں۔ میں تیرا وچھوڑا سہ نہ سکا ریا، نیز نیناں نیر ومانیں۔ ہوئے نمانا گل وچ پلا پایا، دھوڑی ٹکا مستک لائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ آپ منگائیندا۔ دیوے ور دُشٹ دمن، دامنگیر ایکا ایک بنائیا۔ میں دھر کے رُپ تیرے اُتے کراں ہون، پُرکھ
 اکال تیرے نال دیاں ملائیا۔ نیناں دیوی میرا بھیو جانے کون، کون کھیل مات دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم رہیا سنائیا۔ سُن
 حکم نہ پتھر مئے، مل وچھڑنا موہے مول نہ بھائیا۔ میری رکھنی لاج جوں جٹ دھئے، میرا میرا رُپ وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت کلجگ انتم ہون اٹھے،
 بھیو کوئے نہ پائیا۔ میرا صاحب میرے اُپر مئے، دینن اُتے دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے وڈیائیا۔ ایکا گن سمجھائیندا،
 زرگن سرگن لے اوتار۔ گوہند میلا میل ملائیندا، میلنہارا ایکنکار۔ اپنا ویلا وقت آپ سہائیندا، لکھ چوڑاسی پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دتے سچ وبار۔ سچ وبارا ہر زرنکارا، اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے گوہند سٹ سٹ دُلاوا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ اک وجائے نام نگارہ، ڈنکا فتح
 اک سنائیا۔ چار ورنال کرے پیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا دھام بہائیا۔ پنچم میتا ہو اجیارا، پنچم دیوے نام وڈیائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ
 جام پیائیا۔ کھنڈا پھیرے اپر اپارا، اجپا جاپ وچ سائیا۔ مٹھا پائے گرسکھاں دے آدھارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ پُرکھ اکال بول جیکارا، ایکا فتح دے
 سنائیا۔ شستر بستر تن شنکارا، پنچم پنچم رنگ رنگائیا۔ پنچم ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، پنچم نادشبد دُھن کرے شنوائیا۔ پنچم کھولے بند کوڑا،
 پنچم آتم جوت نور رُشنائیا۔ پنچم سنائے اک نگارہ، انحد اپناراگ الائیا۔ پنچم دکھائے اک اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ پنچم بول سچ جیکارا، ایکا رُپ
 دے درسائیا۔ پنچم آگے منگے منگ بن بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ گر چیلرا رُپ دھر سنسارا، سٹ دُلاوا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھا رہیا جنائیا۔ تیرا لیکھا ساچے پتھر میت، گر سنگر آپ چکاونا۔ تیری لگی سچ پریت، لگی پریتی توڑ نہاونا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ،
 نیز نظر کسے نہ آونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سماونا۔ اپنے رنگ ہر سمائے، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ گوہند میلا اک
 بنائے، سنگھ رُپ وٹائیا۔ سجن سہیلا سنگ نبھائے، لوک مات وجے ودھائیا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائے، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ اُچے ٹلے دیوے
 ڈھاہے، پُری اند نہ کوئے وڈیائیا۔ سرسا لیکھا آپ مکائے، گرھی چمکوڑ ویکھ دکھائیا۔ سگلا سنگ سرب تجائے، بندھن کوئے رہن نہ پائیا۔ ہیم گنٹ والا

ویلا تیرے چیتے دئے کرائے، چیتن تیرا روپ کرائیا۔ پُرکھ اکال سُت دُلا را سولّاں سترہ ہیٹھ وچھائے، پاکھر تیرا سرہانا لئیے بنائیا۔ اپنا تپ تیرے تپدے ہردے دئے ٹھرائے، اپنا خون تیریاں نیہاں وچ دبا ئیا۔ پھیر سنہیہڑا سچ سناے، سُننہیہارا ایکا ماہیا۔ سترہ تیرا رہیا ہنڈھائے، جگت تیج نہ کوئے وڈیا ئیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے سہائے، روپ انو پ آپ وٹا ئیا۔ گو بند گُر گُر گلے لگائے، آپ اپنی گود بہا ئیا۔ تیرا میلا سچ سُبھائے، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ تیرا آسن سَنگھاسن نو یلا رہیا وچھائے، ساچی بنت آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے دکھائیا۔ سنا یا حال مٹر پیارے، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ کرپا کرے آپ نر نکارے، سُن سُن اپنے رنگ دکھایا۔ تیرا نور ہوئے اُجیارے، تیری جوت کرے رُشائیا۔ تیرا خون ڈکال مارے، نو کھنڈ پر تھی دئے ہلایا۔ تیرا مندر بنے اک نو دوارے، سمبل نگری ناؤں رکھایا۔ وچ وسے وسنہارے، وسنہارا اپنا کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سنا یا۔ سچ سندیش سنا یا کرتار، ایکا شبد ناد وجا ئیا۔ گو بند سور ا ہو یا خبردار، سَنگھ اپنا بل دھرا ئیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، لیکھا کھ نہ سکے کوئے رائیا۔ تیرا کراں آنت درس دیدار، نیتز نین نین بگسائیا۔ تیرا روپ دیکھاں وچ سنسار، جوت جوت تیری رُشائیا۔ تیرا مندر دھام نیار، اٹ گارا نہ کوئے لگائیا۔ چھیر چھن نہ کوئے سہار، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ تیرا روپ نہکنتک نرائن نہ ہوئے اوتار، نہ کوئی جنم پتا مائیا۔ میں وسال تیرے سچ سدا دربار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا سندیشہ دیواں سرب سنسار، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وشن برہما شو جگائیا۔ سرب جیاں داٹوں سانجھیا ر، بے عیب ناؤں خُدا ئیا۔ خالق خلق کرے پیار، مخلوق تیری سرب رُشائیا۔ تیرا کر درس دیدار، دید عید چند ہوئے رُشائیا۔ لکھ چوراسی پاویں سار، نو نو اپنی بنت بنائیا۔ چار چار کرے وچار، چار جگ دا پندھ مُکائیا۔ چار وید چار ورن چار کھانی چار بانی ایکا کریں سچ وبار، ساچا مارگ اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی دیویں برہم وچار، آتم و دیا تیری پڑھائیا۔ تیر نشانہ ماریں ایکا وار، ساچا چلہ نام چڑھائیا۔ چند پر چند پھڑیں تیز کٹار، برہمنڈ دئے ہلایا۔ ونڈے ونڈا تم وار، لکھ چار لیکھا کئے پتی ہزار، پورا سکے نہ کوئے کرائیا۔ سمند ساگر پتھر پاہن جو روون زارو زار، دے درس آنت ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا رہیا مُکائیا۔ پورب لہنا مُکاؤن آیا، نر گن سر گن لے

اوتار۔ جوتی جوت بھیکھ وٹایا، رُوپ انُوپ اگم اپار۔ قلعے کوٹ نہ کوئے بنایا، کسے وسے مندر نہ گروودار۔ سچ سنگھاسن سوہا پایا، سچکھنڈ نواسی اک اگلا
 ایکنکار۔ تخت نواسی حکم سنایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ لوک مات ویکھ دکھایا، لکھ چوڑاسی جگت پَسار۔ بھگت بھگونت لئے اٹھایا، سنت سہیلے کر پیار۔ گرگھاس
 اپنے انگ لگایا، گرگھاس بخشے چرن پیار۔ گرگھاس اندر بجر کپاٹی پاتھر دئے تڑایا، نام کھنڈا ایکا مار۔ اُپر اپنا آسن لایا، آتم سیجا کرتیار۔ شبد انادی رہیا
 گایا، اٹھے پہر اک گفتار۔ ساچا ایشٹ رہیا منایا، جوتی نور نور اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ پاتھر توڑے مات ہنکار۔ جگت پاتھر
 ٹٹنا، گرگھ ورلے ملے وڈیانیا۔ سارے گھر گھر سکھدے سکھنا، ملے گوہند سچا ماہیا۔ اُجل ہوئے نہ کسے کھنا، آتم انتر اپنا آپ وس کسے نہ آئیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا پتھر رہیا دکھانیا۔ پاتھر لیکھا جانا ٹک، ہر سنگر آپ مُکائے۔ گرگھاس اندروں پردہ چک، جلوہ نور آپ
 درسائے۔ پرگٹ ہوئے جو بیٹھا لگ، آپ اپنی دیا کمائے۔ ہم گنٹ جو بیٹھا رہیا کر چُپ، کلج انتم اپنا ناؤں شبد ڈنک وجائے۔ نال رکھائے گوہند
 سُت، سُت ڈلارا وچھڑ کدے نہ جائے۔ کرے کھیل ابناشی اچت، پاربر ہم بے پرواہے۔ سچ سہنجنی سوہے رت، پت ڈالی آپ مہکائے۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاہن پاتھر ویکھ دکھائے۔ پاہن پاتھر چُکیا، کایا بنک گڑھ دوار۔ گوہند سورا ایکا اٹھیا، شستر بستر پہن کٹار۔ اک دکھائے
 ساچا قلعہ کوٹیا، نام سروپی چار دیوار۔ جو جن رکھے میری اوٹیا، دیواں درس کھول کواڑ۔ کلج چو آلیوں ڈگے بوٹیا، نہ سکے کوئے اٹھال۔ آسا ترسنا مایا
 متا بھری نہ کسے پوٹیا، آسن لا لا بیٹھے دھر مسال۔ گرگھ ورلے تن نگارے لگے چوٹیا، لیکھا چکے شاہ کنگال۔ جس جن اندروں کڈھے کھوٹیا، دیوے نام
 سچا دھن مال۔ نرمل نور جگائے جوتیا، جوتی جاتا پُرکھ اکال۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتیا، گھٹ گھٹ اندر رہیا سمال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل سیری بھگوان۔ سیری بھگوان کھیل اول، کلج انتم آپ کرائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن بیٹھ اگلا، دھر فرمانا شبد جنانیا۔ گر گوہند سورا
 حاضر حضورا گرگھاس پھڑے آپے پلا، اپنا پلا گرگھاس رہیا پھڑانیا۔ جوتی شبدی شبدی جوتی دھار آپے رلا، پنچ تت نہ کوئے رکھانیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے
 کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری اپنا رُوپ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نرگن زرویر پُرکھ اکال دین دیاں

دین ہوئے آپ سہائیا۔ دین دیال دیا نیدھ ٹھا کر، پاربرہم بے انتیا۔ امرت دھار وہائے ڈونگھا ساگر، گرکھ ورا پیوے ستیا۔ نرمل کرم ہوئے اُجاگر، ملے میل سری بھگونتیا۔ ساچے گھر بنے سو داگر، نام ونج اک رکھنتیا۔ لیکھا جانے کرتا قادر، جگ جگ ویس انیک وٹنتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، دیوے وڈیائی گر تیج بہادر، جس اپنا خون گرکھ چولی چاڑھیا رنگ بستیا۔ سنسار چولی چڑھیا رنگ بسنت، گر سنگر آپ چڑھائیا۔ ہوئے سہائی کلج انت، ست ڈلارائے ملائیا۔ پلا پھرائے سری بھگونت، چھٹ کدے نہ جائیا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، اجونی رہت ہوئے سہائیا۔ گر سکھ نار سہاگن ملے ہر ہر کنت، گھر وجے نام ودھائیا۔ ساچی سچ سہائے سو بھاونت، آسن سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ کلج لہنا دین چکائے انت، لیکھا کوئے رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی ایک دیوے نام نیا منت، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن توڑے گڑھ ہوئے سنگت، ہنگ برہم دئے درسائیا۔ سو ہنگ روپ ساچا رنگ جوں نانک چاڑھے انگد، رنگیا رنگ اتر نہ جائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، جو جن آتم پر ماتم وچ سائیا۔ دھن وڈیائی گرکھاں بنائی ساچی سنگت، ہر جس ہر مندر کا یا اندر بہہ بہہ رہے گائیا۔ دوسر در نہ جائے منگت، جس جن سنگر ملیا پُرکھ اکال بے پروا ہیا۔ جنم جنم دی گوائے بھکھ ننگت، کرم گکرماں میل دھوئیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، پڑھ پڑھ و دیا تھکی سرب لوکائیا۔ ہر کارو پ سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیا۔ نانک گو بند ونڈی ایک ونڈت، چار ورنناں جھولی پائیا۔ نام ست لوک مات لکھ کے دتی ساچی منت، ساچے سنتاں ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر لیکھا جانے سرب گھٹ انتر، ترے گن اتپا ٹھانڈا سپتا پت پنیتا گرکھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت بھگونت انت کنت اپنا میل ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ نویں بستی جموں ★

سچکھنڈ نواسی سری بھگوان، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر کھیل مہان، نرگن نرور پُرکھ اکال دین دیال آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، اک اگلا اینکار، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ جوتی نور کر اجیار، آپ اُپجائے ٹھانڈے دربار، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کملا پاتی

میت مُرار، آپے وسے وسنہار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرانیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، اگم اتھاہ اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن جوت نور پرکاسا، نور نورانہ ڈمگایا۔ آد جگاد اپنی پوری کرے آپے آسا، داتا دانی شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ تھر گھر ساچے کر نواسا، ہر مندر دے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل کھلایا۔ اک اگلا پُرکھ سمرتھ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جگا جگنتر مہما اکھ، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ شبد اگمی جنائے گاتھ، منتر آتر آپ پڑھائیندا۔ ترے گن میتا دیوے ساتھ، ترے ترے ایک رنگ وکھائیندا۔ ایک شبد ناد دُھن پوجا پاٹھ، ایک مندر ہر سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر نر نکارا، نرگن سرگن کرے رُشانیا۔ لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ ایک نام شبد جیکارا، چار گنٹ دے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنی قُدرت ویکھ وکھایا۔ قُدرت قادر ویکھنہارا، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو بنے پنہارا، ساچی سیوا سیوک اک جنائیندا۔ چار کھانی بن ورتارا، چارے بانی جھولی پائیندا۔ چار جگ اپنی کارا، چارے وید گھ صالاجندا۔ چاروں گنٹ اک جیکارا، چار ورنال آپ سناپیندا۔ چوتھے گھر چوتھے پد آپے وسے وسنہارا، سچ سگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر ایک ناؤں، ایک وسے ہر گھٹ تھاوں، ایشٹ دیو اک اکھواییندا۔ ایک ایشٹ دیو آتم، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی کھیل پر م پر ماتم، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت اُتم جاتم، جوتی جاتا ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، نرگن سرگن دھار۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلٹا، لوک مات ہوئے اُجیار۔ سنجگ تریتا دوپر ویکھ وکھنڈا، کرے کھیل اگم اپار۔ جن بھگتاں پھڑائے نام پلٹا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ سنتاں اندر آپے رٹا، جوتی نور کر پیار۔ گرگھال سچ سندیش ایک گھلٹا، شبد اناد سچی دُھنکار۔ گرگھال دتے راہ سکھلٹا، جگ جگ پاوے سار۔ سچ سگھاسن ایک ملٹا، سچھنڈ سچا دوار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھنڈا، ویکھنہارا ایک نکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر

اپار۔ اپر اپارا ہر ہر کھیل، انہو پرکاش کرائیندا۔ دیک جوت جگائے بن باقی تیل، ساچے مندر آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر جن ساجن لئے میل، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اچرج کرے اپنا کھیل، وید کتیب شاستر سمرت بھو کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار رسنا گائن جہو، جہوارس اک رکھائیندا۔ حکمے اندر لائے سیو، ساچا حکم دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ پاربرہم پت پریشور الکھ ابھو، اگم اتھاہ بے پرواہ دس کسے نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پڑکھ اپنی کل دھرائیندا۔ کرتا پڑکھ کل دھر، سو پڑکھ زرنجن ویکھ رکھائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن زرائن زر، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ اینکارا سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت نواسی شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ آد زرنجن اپنے مندر آپے بیٹھا وڑ، جوت اُجالا نور کرائیا۔ ابناشی کرتا اپنا گھاڑن آپے گھڑ، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ سری بھگوان ساچے مندر اپنی وڈیا آپے پڑھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ پاربرہم اپنا پھڑیا آپے لڑ، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ سچھنڈ نواسا کھیل ابناشا تھر گھر مندر اُچ اٹلا، وسنہارا اک اکلّا، بے انت اپنی کل آپ دھرائیا۔ جگا جگنتر کھیل اولّا، سنجگ تریتا دواپر پھڑائے اپنا پلا، جن بھگتاں ویکھ رکھائیا۔ رام نام سندیش ایکا گھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے چترائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھیل اپارا، زرنجن سرگن آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ چوراسی ویکھ رکھائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر سمند ساگر ویکھ رکھائیندا۔ شبد اگنی ناد جیکارا، برہما آپ سنائیندا۔ لوآں پڑیاں دئے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ آپ جگائیندا۔ وشن برہما شو دئے سہارا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا کھول بند کوڑا، ساچا در اک در سائیندا۔ ایکا میلا ایکا در آپ کرائے کرنیہارا، اپنا رنگ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ابناشی کرتا نہچل دھام اک سہائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، پاربرہم پرہم چرن کرائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان سچ سندیش ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ جگ رنگ ہر زرنکارا، زرنجن سرگن آپ رنگائیا۔ سنجگ ساچی بٹھ بٹھ دھارا، ست ستوادی ویکھ رکھائیا۔ ایکا آٹھا کر پیارا، دوہاں میلا سچ سہائیا۔ دوئے دوئے ساچی کرے کارا، تریتا تیرا روپ وٹائیا۔ آپے جانے انت کنارہ، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ زرنیش سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ سچا

شہنشاہیا۔ ایک حکم اک ورتارا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ سنجگ تریتا رہیا نہ وچ سنسارا، اتم پنڈھ مکائیا۔ دواپر دوئے دوئے کر پسارا، لوچن نین نہ کوئے
 وڈیائیا۔ لیکھلکھے اگم اپارا، پُران پُرانی ایہہ سمجھائیا۔ ایکات گیان جیکارا، برہم مت اک سمجھائیا۔ ایکا پُرکھ میت مُرارا، ایکا بھگوان ولس وٹائیا۔ ایکا رتھ
 رتھواہی بنے سنسارا، سمند ساگر پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے رنگ سہائیا۔ سنجگ تریتا دواپر رنگیا رنگ، دس کسے
 نہ آیا۔ نرگن سرگن اتم سیج مان پلنگ، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔ جن بھگتاں اندر بہہ بہہ وجائے مردنگ، ناد انادی ناد سنایا۔ میٹ مٹائے اندھیرا
 اندھ، نرگن جوت کر رُشایا۔ بھرم بھلیکھا ڈئی دوتی ڈھاہے کندھ، ساچا چند اک چکایا۔ اتم اُپجائے پرمانند، نجاند اپنارس چکھایا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ
 کھنڈ، نام شستر ہتھ پھڑایا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، ہر جو ہر ہر کنت میل ملایا۔ ناتاٹے جیرج انڈ، اُتہج سیتج بندھ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن میلا، لیکھا جانے گروگر چیلہ، چیلہ گروگر آپ اکھوایا۔ سنجگ تریتا دواپر اُتیا اپنے گھاٹ، جن بھگتاں ملے
 وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کوئے نہ نبھیا ساتھ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ کرے کھیل رام راترے لوکی ناتھ، چوڑاں لوکاں کُنڈا لاہیا۔ گُرمکھ ورلے سنائے اپنی
 ساچی گاتھ، ایکا رام نام پڑھائیا۔ ایکا جوت کرے پرکاش، جوت نرنجن کر رُشائیا۔ ایکا امرت اتم دیوے دات، نہجھر جھرنا کول مکھ بھرائیا۔ ایکا درس
 دکھائے بیٹھا رہے اکانت، آد جگاد نہ مرے نہ جائیا۔ چرن پریتی دیوے سیج سوغات، جن بھگتاں ایکا دست جھولی پائیا۔ ہر جن سگل وِسورے جان
 لاتھ، ہر ہر نیتز لوچن نین نظری آئی۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس ملیا بے پرواہیا۔ نرمل جوت جگائے للاٹ، اندھ اندھیرا دے مٹائیا۔ لیکھا جانے ت
 آٹھ، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش من مت بدھ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ رین اندھیری مٹے رات، ساچا چند کرے رُشائیا۔ ہر بھگتاں دکھائے اٹھے پہر
 پرہات، پرہاتی ویلا اپنا آپ جنایا۔ ہر جن تیری کوئی نہ دسے ذات، تیرا اتم برہم پاربرہم اپنی انس بنایا۔ ہر ٹھا کر تیرا پتاما، توں بالک روپ
 وٹائیا۔ چرن کول بندھایا تیرا نات، سنجگ تریتا دواپر پایا بندھن، ایکا ڈوری نام رکھائیا۔ مستک کُکا لایا چندن، نم واس رہن نہ پائیا۔ گھر درس دکھائے
 ترے لوکی نندن، لوچن نین آپ گھلایا۔ اک سنائے سہاگی چھندن، ہر کا ڈھولا آپے گائیا۔ ہر کا نام نہ ہوئے کھنڈن، کھنڈ کھنڈ کرے سرب لوکائیا۔

اوتارا، گوبند گیت سہاگی ایکا گانیا۔ پُرکھ اکال پتا پیارا، ہوں بالک سیو کمائیا۔ حکمی تھم ورتے درتارا، چار ورن ایکا رنگ رنگانیا۔ پنچم دیوے ساچی دھارا، امرت آتم کھ چوائیا۔ پُرکھ اکال دکھائے سچ دوارا، سچکھنڈ وچے ودھانیا۔ پتا پوت ایکا گھر وسنیہارا، کلجگ انتم کرے صلاحیا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھانیا۔ شاہ سلطان راج راجان کوئی نہ جانے دھرم دوارا، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ پاربرہم آد جگاد جگا جگنتر جیو جنت پاوے سارا، سادھ سنت پورن بھگونت بھگتن لئے ترانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی چار ورن نیز روون زارو زارا، اپی کوکن دین ڈھانیا۔ آتم برہم نہ کسے وچارا، کھتری براہمن شودر ویش پی لڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں ہوئے سہانیا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا سہائے، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن جوتی جامہ پائے، سرگن روپ نظر نہ آنیا۔ نہکنا ناؤں رکھائے، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ شبد ڈنکا اک وجائے، وشن برہما شو رہیا اٹھانیا۔ کروڑ تیتیس سس جھکائے، سُرپت راجا اند رہے شرمایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے دکھائے، سٹاں دیپاں پھیرا پانیا۔ لکھ چوڑا سی چارے کھانی پھول پھولائے، اندج جیرج اتبھج سیتج پردہ آپ چکانیا۔ ہر جن ویکھے جو جن رسنا جہوارہ دھیائے، آتم انتر اک لو لائیا۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملائے، آپ اپنی بو جھ بھجھانیا۔ اپنا رنگ دئے چڑھائے، رنگ مٹھی اتر نہ جانیا۔ ایکا شبد ناد وجائے، دُھن آتمک کرے شنوائیا۔ پنچم مل مل منگل گائے، کایا بنک ہوئے سہانیا۔ امرت سروور جام پیائے، اک پیالہ رہیا دکھانیا۔ آتم سیجا ڈیرہ لائے، بحر کپائی توڑ تڑانیا۔ سرتی شبدی میل ملائے، میل ملاوا سبھانیا۔ درگھر ساچے سو بھاپائے، دسم اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں لئے ترانیا۔ کلجگ انتم گرسکھ ترائے، دین دیال ہر ٹھاکر۔ آپ اپنی بو جھ بھجھائے، کرپا کرے گھر گسبھیر گن ساگر۔ ترے گن مایا پردہ لاہے، ایکا دیوے نام رتی رتناگر۔ درگھر ساچے ونج کرائے، گرگھ بنائے اک سو داگر۔ وست امولک جھولی پائے، آپ دکائے کایا گاگر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا آدر۔ ہر جن ساچا آپ اٹھایا، کرپا کر سری بھگوان۔ آتم انتر برہم گیان درڈایا، ناتا تٹا جگت جہان۔ ساچا منتر اک پڑھایا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم ہر گھٹ نظری آیا، سو ہنگ دھار دو جہان۔ چار ورن پُرکھ ابناشی اک سما، گھٹ

گھٹ اندر جوت مہان۔ ورن گوت نہ کوئے رکھایا، سرشٹ سبائی دا ایکا کاہن۔ لکھ چوڑاسی لئے پرناہ، جو چرن کول دھرے دھیان۔ اوچ پیچ نہ کوئے
 دکھایا، ایکا رنگ رنگائے راج راجان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے کرے پروان۔ کلجگ انتم کر پروان، اپنا بھو
 کھلایا۔ سوہنگ دیوے شبد گیان، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ ایکا دُھن ناد سنائے کان، کایا مندر اندر آپ وجائی۔ امرت بخشے پین کھان، رسنارس نہ کوئے
 چکھائی۔ بھاگ لگائے ساڈھے تن ہتھ مکان، بنک دواری سو بھاپائی۔ دھرم جھلائے اک نشان، جگت نیتز دس نہ آئی۔ گرگھ ورا لاچتر سُبان، جس جن
 اپنی بو بھ بھجائی۔ درگھر ساچے دیوے مان، ملے مان وڈیائی۔ اک دکھائے پد نربان، نربھے ہوئے سہائی۔ جن بھگتاں چکائے آون جاون کان، لکھ
 چوڑاسی پھند کٹائی۔ ایکا دیوے نام بان، ہر جن ساچے لئے چڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں پیچ رکھائی۔ جگ جگ
 رکھے پیچ، دیا کماندا۔ کلجگ ہر جن میلے سچ سچ، چوری چوری میل ملائندا۔ شبد سندیشہ پہلوں دیوے بھیج، کایا سرتی سوئی آپ اٹھائندا۔ پھیر دکھائے
 جوتی پیچ، جوت نرنجن ڈگمگائندا۔ پھیر میٹے پچھلا لیکھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ ہر جن اپنے نیتز آپے لئے پیکھ، جگت لوچن بند دکھائندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن اپنے رنگ رنگائندا۔ کلجگ انتم رنگیا رنگ، گر سکھاں کایا آپ رنگائی۔ اندر وڈ سورا سربنگ، نرگن
 سرگن لئے جگائی۔ آتم سیجا سہائے پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپائی۔ اک وجائے ناد مردنگ، انحد ساچی سیوالائی۔ آپے ڈھائے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم
 بھو بھٹائی۔ مایا متا موہ کرے کھنڈ کھنڈ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائی۔ سکھمن تیرا میٹے پنڈھ، ٹیڈھی دھار نہ کوئے اٹکائی۔ ایڑا پنگل ہس ہس سناون چھند،
 گر سکھ ملیا بھائیاں بھائی۔ پاربرہم سدا بخشند، برہم لیکھا دئے چکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر کلجگ اپنا رنگ دکھائی۔
 کلجگ رنگ بے انت، بھو کسے نہ آیا۔ بھرمے بھلے جیو جنت، دھیرج جت نہ کوئے رکھایا۔ مایا رلے سادھ سنت، ست جوگ نہ کوئے کمایا۔ گرٹھ بنیا
 ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کوئے سما۔ ساچے در نہ بنیا کوئے منگت، جوٹھی جھوٹھی جھولی بھچھیا رہے دکھایا۔ روپ نہ بنیا ساچی سنگت، ذات پات نہ
 بھیت مٹایا۔ اپنی اپنی کردے رہے منت، پاربرہم پت پر میثور سیس نہ کسے جھکایا۔ کلجگ لیکھا لئے انت، بچیا کوئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، لکھ چوراسی دے سزایا۔ لکھ چوراسی لائے ڈن، جو بیٹھے رام بھلایا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، شنکر ترسول
 رہیا دکھایا۔ ڈھا ڈھا ڈھیری کرے ہنکاری من، من واسنا دے کھپایا۔ گرگھ چڑھائے ساچے چن، نور نور کر رُشانیا۔ جو بھانا رہے من، لکھ چوراسی
 وچوں بیٹھے اپنا گھ چھپایا۔ رسنا کہن دھن دھن، واہوا تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تس سجن لئے ملایا۔ سو سجن ملنا
 گر، جس مستک لیکھ لکھایا۔ سنگر چڑھیا ساچے گھوڑ، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیری پایا۔ نرگن ہو ہو رہیا دوڑ، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ لکھ
 چوراسی ویکھے ریٹھا کوڑ، امرت پھل پھول پھولایا۔ جن بھگتاں آپے جائے بہر، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ناتا توڑے مڑھی گور، خاکی خاک نہ کوئے رمایا۔
 آپ اپنے سنگ لئے تور، ایک پلو نام پھڑایا۔ کلج اندھیرا پار کرائے گھور، پنج چور شور نہ کوئے مچایا۔ نام اگمی بدھی ڈور، دو جہان ٹٹ نہ جایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر ہر بھگت لئے ملایا۔ ہر بھگتن میلا ہر بھگونت، ہری ہر اپنا میل ملانیندا۔ جوتی جاتا بنائے بنت،
 جگت اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ہر جن میلاناری کنت، کنت سہاگ ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک
 نرائن نر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر سہنجنا آد نرنجنا نرگن سرگن ایک بنک دکھانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنتن دیوے ساچا دان، داتا دانی
 نام وست امولک کایا گولک آپ لکھانیندا۔

۷۱

۷۱

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی کیسری دے گرہ رانی باغ جموں ★

جوں جوں لیکھ تیوں مکدا، پورب کرم رہن نہ پانیا۔ جوں جوں تھم توں توں توں گرسکھ جھکدا، بن تھم نہ کوئے جھکایا۔ جوں جوں ویلا توں توں پینڈا
 مکدا، پاندھی پندھ آپ مکانیا۔ جوں جوں نشانہ توں توں تیر شبد نہ اکدا، آتم نشان رہیا بنایا۔ جس سمیں سنگر پورا اٹھدا، گرگھ ساچے نال ملایا۔
 غریب نمائیاں اُپر آپے تھدا، جہاں غریبی آپ ہنڈھانیا۔ وشن برہما شو سد سد تیاں کولوں پچھدا، گرگھ گرگھ ہر جن کون کوئے ڈیرہ لایا۔ پاوے سار

رُپ دھر مائس منگھ دا، نو نو پھول پھولائیا۔ مائس ایکا ذات بوٹا اٹا رُکھ دا، مات گربھ اٹا ویکھ دکھایا۔ دس ماس دھواں دُکھدا، اگنی اگ اگن کُنڈ تپایا۔ جس کولوں صاحب سنگر رُسا، جونی جُون دے بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ لہنا آپ مُکایا۔ جس لہنا تیس ہر جو دینا، لیکھا لیکھ رہے نہ رانیا۔ نیز درس دکھائے اپنے نیناں، آپ اپنی اکھ کھلایا۔ شبد سنائے ساچا کہنا، ایکا اکھر کرے پڑھانیا۔ نام پہنائے تن ساچا کہنا، کایا کنچن رُپ وٹانیا۔ ہر سنگت وچ مل کے بہنا، ہر جو ہر ہر ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا ایک دیون یوگ، پاربرہم ہر اکھوایا۔ ناتا توڑ جگت ویوگ، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ چرن کول کرائے دُھر سنجوگ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ درس دکھائے اک اموگھ، رُپ انوپ آپ وٹانیندا۔ سوہنگ شبد چُگائے ساچی چوگ، ہنساگ رُپ وٹانیندا۔ لیکھا کھچے تین لوک، ترے گن بندھن آپ مُکائیندا۔ اک دکھائے ساچی اوٹ، دوسر سبیس نہ کوئے جھکائیندا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ نرمل نور جگائے جوت، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ بند کواڑا کھلے سوت، دئی دوتی پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لہنا جھولی پائیندا۔ ہر جن لہنا جھولی پا، ہر ہر ساچا خوشی منایا۔ گرگھ ملیا سچا شاہ، جس دا دتا قرضہ لایا۔ نال بنائے ہر سنگت گواہ، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جگت وچھڑے میلے آ، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ آپ چپائے اپنا ناں، گر سکھاں نام آپے گایا۔ بن سہیلا پکڑے بانہہ، جوں سبجن میت گوسانیا۔ نتھادیاں دیوے چرن کول ساچا تھاں، تھان تھنتر اک سہانیا۔ گرگھ بال انجانے گود بیٹھائے جوں بالک ماں، پتا پوت آپ ہو جائیا۔ سدا سہیلا سمرتھ رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی اگ نہ کوئے تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب کرم پورب جنم لیکھا لیکھے لائیا۔ لیکھا لیکھے لائے ہر نرنکارا، ہر جن ساچا میل ملائیا۔ تٹا چھند انتم وارا، پھانسی گل نہ کوئے لٹکایا۔ لیکھا منگے نہ کوئے آئے دوارا، حساب کتاب نہ کوئے جنایا۔ گر سنگر پاوے ساچی سارا، جس کایا چولا بنت بنایا۔ دیوے درس اگم اپارا، رُپ انوپ آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ لیکھا لیکھے جائے لگ، جس جن ہر ہر آپ لگائیندا۔ درس دکھائے سورا سربگ، سُر نر من جن اپنے در بہائیندا۔ ترے گن اگنی بچھے اگ، متوت سرب مٹائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گت،

گاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ مانک موتی ہیرا بنے سچانگ، جس جن اپنے سیس ٲکائیندا۔ انت کال ادھ وچکار نہ جائے چھڈ، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی نالوں کرے اڈ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ اک سنائے ساچانا، نام ندھانا آپے گائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپ مکائیندا۔ لہنا مکے جگت جگ، جگ چار آرجا بیت بتایا۔ سنت سہیلے گرو گرو گرو گرو چگ، چن چن اپنے سنگ ملایا۔ جوں جوں اودھ رہی پگ، گھڑی پل لیکھا ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن میلا ایکا گھر، گھر سنگت روپ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی اندر بیٹھا وڈ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ اک دوجے دا پھڑائے لڑ، ساک سجن سین بھائی بھین میت مرارا گرو گرو اک وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا سنگ نبھایا۔ سادھ سنگت ساچا سنگ، گر سنگر سنگ نبھایا۔ نیتز پیکھ چڑھے رنگ، من ملنگ اٹھ نہ دہ دشا دھایا۔ سہائے سہنجنی سچ پلنگ، آتم آتر آپ وچھایا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پھڑائے ساچا لڑ، ہر سنگت سنگ رکھایا۔ ہر سنگت ہری دوار، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ امرت جل وہائے دھار، ڈونگھی دھار آپ رکھائیندا۔ شنکر ویکھ کرے پیار، واہوا ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیار، پتت پوت پتت پتت اپنا در وکھائیندا۔ جگت نمائے تار، ٹھانڈا سینا ست سنتو کھ دیا ندھ دین دیال ٹھا کر سر اپنا ہتھ ٲکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ہر سنگت میلا، آپ کرائے سجن سہیلا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھکوان، اپنا بندھن آپے پائیندا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ سیر جوں ★

سو پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، زرنگن انھو روپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تخت نواسی سو بھا پائیندا۔ تھر گھر جوت نور مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنی اچھیا نام پردھان، دھر فرمانا ناد الائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل نیارا،

رُوپ اَنُوپ آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن بھیو چُکائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا اُج اٹل منارا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن جوت نُوُر کر اُجیارا، دیا باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا کھول کواڑا، تھر گھر ساچارنگ رنگائیندا۔ سری بھگوان ناد انادی بول جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپ اپنا کر پسارا، نرنجن نراکار ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ اپنا حکم ورتائیندا۔ در درویش بن بھگھارا، الکھ اگوچر اپنی الکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں کرے آپ نمسکارا، سپس جگدیش آپ جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا حکم آپ چلائیندا۔ آد پُرکھ اکل، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھر مسال، دوسر بنک نہ کوئے سہائیا۔ اپنا دپیک آپے بال، ساچے مندر کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا کھیل کھلائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اولا، اک اکل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ محلہ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ اپنے نُوُر آپے بلا، نُوُر نُوُرانہ ڈگمگائیندا۔ سچ سندیش آپے گھلا، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن آپے چڑھ، راج راجن آپ اھوائیندا۔ شاہو بھوپ ہر راجن راجا، شاہ پاتشاہ بے پروا ہیا۔ اپنا ساجن آپے سازا، نہ کوئی پتانہ کوئی مائیا۔ آپ سنائے اپنا واجا، ناد دُھن آپ اپائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، تھر گھر ساچے دئے ودھائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آپ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ اپنا بھیو ہر چُکائیندا، نرنجن رُوپ رُوپ اگم۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، اپنی اچھیا آپے پیا جم۔ اپنا مندر آپ سہائیندا، آپے بیڑا رہیا بنھ۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، نہ کوئی جننی جنے جن۔ اپنا بل آپ دھرائیندا، پُرکھ اگما ہو پر بل۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، اپنے اندر مار اچھل۔ اپنی وست آپ ورتائیندا، سچ سندیش ایکا گھل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، سچکھنڈ بیٹھا سچ سہائیا۔ آپے ناری بن بن کنت بھتارا، اپنا سنگ نبھائیا۔ آپ اپائے سٹ دلارا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے وشن برہما شو کر اُجیارا، ترے ترے لیکھا دئے گنائیا۔ آپے ترے گن مایا بن ورتارا، آپے پنچم تت کرے گُرمائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کر پسارا، لوآں پُریاں کرے رُشائیا۔

آپے رُوَس جوتی نُور دیوے ساچی دھارا، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ آپے جل تھل مہیسل لائے اکھاڑا، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنی اچھیا جھولی بھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی گودی شبد دھر، شبد گود وشن بہائیندا۔ وشن اندر امرت دھر، کول ناہ کھلائیندا۔ کول اندر برہم وڑ، پاربرہم پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ہر ہر اپنا کھیل کھلایا، مہما اکھ اکھ رکھائیندا۔ دائی دایا بن بن سیو کمایا، دس کسے نہ آئیندا۔ وشن برہما آپے جایا، ساچی گود سہائیندا۔ ایکا اکھر دے پڑھایا، دوجا ہور نہ کولے رکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ رکھے شاہیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی رچنا دیکھ رکھائیندا۔ ایکا وشن وشن دھارا، ہر اپنا نُور دھرائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو اُجیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کملاپاتا دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ اک رکھائے ساچا ہاٹا، چرن دوار سو بھاپائیندا۔ نرگن جوت نُور للاٹا، ایکا نُور ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا پُرکھ ابناشا، نرگن اپنا نُور رکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں ٹیکے ماتھا، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ صاحب سلطان سرب کل سمراٹھا، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی رچنا ہر نرکارا، نرگن نرُویر آپ رچائیا۔ ساکار کھیل اگم اپارا، بھيو ابھید آپ چکائیا۔ ایکا مندر سچ دوارا، سچ ساچا دے رکھائیا۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا گن دے سمجھائیا۔ ایکا دست اک بھنڈارا، ایکا رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ رہیا رکھائیا۔ ساچا مارگ ہر جنائیندا، وشن برہما کرتیار۔ نُور نُور آپ دھرائیندا، نرگن اپنا کر ادھارا۔ اپنا درس آپ رکھائیندا، سوچھ سرُوپی ہو اُجیار۔ اپنا لیکھ آپ پڑھائیندا، لکھیا لیکھ اپر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے تت وچار۔ ایکا تت شبد گیانا، ناؤں نرکارا آپ درڑائیا۔ ایکا بھے ساچا گانا، پُرکھ ابناشی سگن منائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد رہیا وجائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر رہیا رکھائیا۔ ایکا صاحب اک سلطانا، شاہو بھوپ اک وڈیائیا۔ ایکا حکم اک فرمانا، ایکا ایک رہیا منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھيو چکائیا۔ آد پُرکھ چکيا بھيو، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ آد جگاد رہے سدا نہکیو، نہچل دھام آسن لائیندا۔ وشن تیری ساچی سیو، سیوک رُوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ

دکھائیں۔ وشن تیرا ساچا رنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ رنگایا۔ تیرے انتر سچ پلنگ، سچ سگھاسن سو بھاپایا۔ تیری کوئی اک ترنگ، کول بھل مہکایا۔
 تیرے باہر پرمانند، اند اند سمایا۔ تیرا رُوپ زرنجن چند، ساچا چند دئے دکھایا۔ تیرا کھ کھولے بند، بندی خانہ دئے کٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے دکھایا۔ ایک گن سری بھگوان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا رُوپ انُوپ مہان، پاربرہم آپ پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں سچ نشان،
 اک اکل آپ اٹھائیندا۔ وست امولک دیوے دان، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ برہما ویتا کر پروان، تیرا سنگ ملائیندا۔ دوہاں وچولا نوجوان، بردھ بال نہ
 رُوپ وٹائیندا۔ ایک حکم کرے فرمان، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ ویکھنہارا سُن اگئی سُن مسان، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ اپنی اچھیا پرگٹ کرے آپ
 مہربان، اپنا انگ نال ملائیندا۔ شکر لیکھا اک وکھان، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔
 ہر پردہ آپ چُکائیندا، وشن برہما شو کرتار۔ وست امولک آپ ورتائیندا، ترے گن مایا ت بھنڈار۔ لکھ چوراسی گھاٹن اک گھرائیندا، بھانڈے گھڑے
 آپ ٹھٹھیار۔ ساچی بھٹھی آپ تپائیندا، اگنی تت کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخشے ساچی کار۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، وشن
 برہما شو جنایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، لکھ چوراسی لئے پرگٹایا۔ ایک دسے اپنی پرکھ، زرنجن جوت نور رُشائیا۔ آپ بہائے چرن دھوڑی فرش، عرش
 اپنا رنگ دکھایا۔ آد جگاد نہ کرنا ترس، ترے ترے دیکھے تھاؤں تھانیا۔ آپ دکھائے اپنا درس، تیناں پوری آس کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑایا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنوں بھنڈارا ایک بھرنہ، برہما برہم رُوپ دھرائیندا۔ شکر انتم
 کھیل کرنا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ سب دے اندر ہر جو وٹنا، زرنجن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھنا، ساچا مندر اک سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھیل کھلاؤنا، پُرکھ اکال دئے وڈیایا۔ وشنوں تیرا بنس بناؤنا، بنساولی آپ ہو جایا۔
 برہم تیرا برہم دھراؤنا، پاربرہم کرے رُشائیا۔ شکر تیرا سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ساچی سیوا اک سمجھاؤنا، ساچا مارگ رہیا لگایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے دکھایا۔ ایک گن ہر کرتار، ترے ترے آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی برہم پسار، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائیندا۔

جوتی جاتا ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ نور نور ڈگمگائیندا۔ اپنا لحم سنائے سچی سرکارا، گھٹ انحد ناد وجائیندا۔ اپنا سنگھاسن لائے اپرا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ساچی سیوا لائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، وشن برہما شو سیس جھکایا۔ توں داتا دانی سری بھگوان، ہوں بھکھک بھکھاری درتے آیا۔ لکھ چوراسی دتا دان، دست امولک جھولی پایا۔ کون روپ لوک مات ہوئے پردھان، کون حصہ ونڈ ونڈایا۔ کون دکھائے سچ نشان، سچ نشانہ کون اٹھایا۔ کون سنائے ساچا گان، کون ناؤں ناؤں پرگٹایا۔ کون ایشٹ کرے دھیان، کون نگاہبان ہوئے سہایا۔ کون بخشے ساچا مان، کون گلے لئے لگایا۔ کون اتم میلے آن، وچھوڑا دئے کٹایا۔ ایکا دینا سچ فرمان، ہوں در بیٹھے منگن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سندیشہ آپ سنایا۔ سچ سندیشہ سری بھگوانا، وشن برہما شو آپ سنایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہوئے پردھانا، نور نور رُشنائیا۔ ہنگ برہم ویکھے لکھ چوراسی جیو جہانا، برہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اپنا ناؤں دکھائے سچ نشانہ، آد جگاد جھلائیا۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ ناد اناد سنائے گانا، گھٹ مندر آپ وجائیا۔ گھر گھر پرگٹ ہووے ساچا کھانا، زرنجن نور کر رُشنائیا۔ آتم برہم کرے پروانہ، اپنی گود بہائیا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا، ہر سرن سچی سرنائیا۔ چار کھانی ونڈ ونڈانا، اندج جیرج اُتبج سیج ناؤں رکھائیا۔ چارے بانی سنائے گانا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے جگ کرے پردھانا، سبجگ تریتا دوپر کلج ناؤں رکھائیا۔ چارے ورن دکھائے نشانہ، کھتری براہمن شو در ویش روپ وٹائیا۔ اٹھاراں برن دیوے مانا، ورن اورن آپے ہو جائیا۔ گر گر روپ پہنے بانا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ بھگتاں سنائے سچ ترانہ، لکھ چوراسی وچوں لئے جگائیا۔ سنتاں دیوے نام ندھانا، دست امولک جھولی پائیا۔ گرگھ ویکھے مار دھیانا، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ گر سکھاں دکھائے اک مکانا، ہر چرن سچی سرنائیا۔ جگ جگ آوے جاوے کھیلے کھیل دو جہانا، زرنجن سرگن روپ وٹائیا۔ اپنا دیوے نام پروانہ، اوتار گر سندیش سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیا۔ تئاں سنیا ہر سنایا، نیوں نیوں کرن نمسکارا۔ سبجگ تریتا دوپر کلج ونڈ ونڈایا، کون روپ آئے ہر زرنکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دسنا کھول کوٹا۔ کھول کوٹا ہر سنائیندا، دھر فرمانا بول جیکار۔ سبجگ ست ست ورتائیندا، برہم مت کر پیار۔ رتی رت رت

رنگائیندا، نام رت تن شنگار۔ ساچا رتھ آپ چلائیندا، رتھ رتھو، ہی ہوتیار۔ نرگن سرگن رُپ وٹائیندا، وار اٹھاراں لئے اوتار۔ سر باؤن تاج ٹکائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جنائے اپنی کار۔ سبجگ انتم پار کراؤنا، تریتامات لئے پرگٹائیا۔ دوئے دوئے رُپ جامہ پاؤنا، مہما انوپ اپنی آپ دکھائیا۔ گڑھ ہنکاری توڑ تڑاؤنا، آتم درسی لئے ملائیا۔ ساچا مارگ اک رکھاؤنا، چار ورن ورن سرنائیا۔ انتم آنت پندھ مُکاؤنا، تھر لیکھا دئے چکائیا۔ دوپر دوئے دوئے جوگ کماؤنا، لوک مات کر رُشنائیا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، ایک بھگت دئے سمجھائیا۔ دُشت ہنکاری میٹ مٹاؤنا، ہر بھگتن دئے وڈیائیا۔ کلجگ ستھر کوڑ وچھاؤنا، چار کُنٹ ویکھ دکھائیا۔ بودھ گیانا گھ پُچھاؤنا، اگادھ بودھ نہ کوئے دکھائیا۔ کالا سوسارنگ رنگاؤنا، عیسیٰ موسیٰ تن پہنائیا۔ اک حدیثا آپ پڑھاؤنا، سنگ محمد چار یار ایک کلمہ دئے سنائیا۔ مقامے حق ڈیرہ لاؤنا، حق حقیقت ویکھ دکھائیا۔ لاشریک کھیل کھلاؤنا، پروردگار سچّی شہنشاہیا۔ نبی رسول ملا شیخ مسائق آپ پڑھاؤنا، اک حدیث دئے جنائیا۔ چوڈاں چوڈاں کُنڈا آپے لاہنا، چوڈاں طبق کرے رسائیا۔ چوڈاں صدیاں جھولی پاؤنا، ایک ونڈ ونڈائیا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، پنج تت کایا چولا کرے رُشنائیا۔ نام ست اک درڑاؤنا، ایک گن دکھائیا۔ ایک جوتی جوت ڈگمگاؤنا، گوہند میلا ساچے ماہیا۔ کلجگ انتم پندھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو نو کھیڑا آپ وساؤنا، نو نو پھیرا پائیا۔ چار جگ دا بھیکھ مٹاؤنا، نام کھنڈا اک چکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گر اوتار جگ جگ اپنی سیوا لاؤنا، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن پرگٹاؤنا، سیس تاج ٹکائیا۔ کوٹن کوٹ راون ہنکاری مار مُکاؤنا، ایک چلہ تیر کمان اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیا، ساچے تخت بیٹھا ساچا ماہیا۔ آد جگاد جگ جگنتر کلجگ نیز نظر نہ آؤنا، دھواں دھار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایک ات سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد پُرکھ پر بھ دتا دان، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، لوک مات ناچ نچائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، ساچا عدل آپ کمائیندا۔ ہتھ پھڑائے کمان، رائے دھرم چتر گپت لیکھا سرب لکھائیندا۔ لاڑی موت کرے پروان، جیو جنت آنت پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویلا وقت سچّی سرکار، تیرا تیرے ہتھ وڈیائیا۔

ہوں منگدے بن بھکھار، در دوار در درویش سیس جھکائی۔ توں انتم کرنا سچا پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا ناتا اپر اپار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائی۔
 تیری گاتھا گائیے اینکار، تیرا ناؤں جیکار لگائی۔ وشنوں تیرا رُپ اپار، سیس جگدیش رہیا سمجھائی۔ برہما تیری میری گفتار، چار وید کرے پڑھائی۔ شکر
 تیرا میلا کنت بھتار، ناری نرگن نور آپ پرنائیا۔ انتم ویلا کرے کلیان، کل کاتی دیکھے تھاوں تھانیا۔ نو نو چکے جھوٹھ دکان، مایا متتا رہن نہ پائی۔
 ہوئے ہنگتا مٹے نشان، جوٹھ جھوٹھ ڈنک نہ کوئے وجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت رہیا درسائی۔ ویلا انتم کلجک آؤنا، نو نو چار
 پنڈھ مکائی۔ پُرکھ ابناشی رُپ دھراؤنا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پورب لیکھا پور کر آؤنا، گر اوتار گئے سمجھائی۔ نہہکلنک ہر آپ اکھواؤنا، نہ کوئی پتا نہ
 کوئی مائی۔ شبد نگارہ ڈنک وجاؤنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائی۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، راج راجان نظر کوئے نہ آئی۔ چار ورنال پنڈھ
 مکاؤنا، ایک رُپ سرب درسائی۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، سو پُرکھ نرگن کرے سچ پڑھائی۔ آتم برہم نظری آؤنا، برہم میلا سچ سمجھائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ
 پنڈھ مکاؤنا، نچھر جھرنادے جھرائیا۔ امرت تال آپ بھراؤنا، کول نابھ کھلایا۔ ساچا راگ اک سناؤنا، انحد ناد وجائی۔ چھٹی راگ کھ شرمائنا، ہر کا
 بھو کوئے نہ پائی۔ برن اٹھاراں میٹ مٹاؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھائی۔ کلمہ امام اک پڑھاؤنا، عالمین سرب لوکائی۔ رام رمیا نظری آؤنا، گھٹ گھٹ
 راما آسن لائی۔ کاہنا کرشنا دیکھ وکھاؤنا، کایا منڈل راس رچائی۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ پھراؤنا، مقامے حق کر رسائی۔ محمد پنڈھ آپ مکاؤنا، چوداں صدیاں دیکھ
 وکھائی۔ امام مینہدی رُپ دھراؤنا، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ نانک نرگن نظری آؤنا، گوہند جوت جوت رُشنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار پُرکھ اکال آپ
 اکھواؤنا، وشن برہما شو ایکا گن دے سمجھائی۔ ست ست ساتک ست ورتاؤنا، است دے مٹائی۔ ہنسا روگ نہ کسے ستاؤنا، دُئی دویت نہ کوئے رکھائی۔ لکھ
 چوراسی ایک ہر کا نام چوگ چکاؤنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی آپ رکھائی۔ کایا مندر اندر اک سہاؤنا، نرگن دیا باقی کر رُشنائیا۔ پت پر میثور نظری آؤنا، بجر
 کپائی توڑ تڑائی۔ سرت سوانی ہانی شبد ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ اک دوجے دے گل وچ پلا پائنا، گر سکھ گر گر ایک رنگ رنگائی۔ مرید مرشد بھ
 وکھاؤنا، ایک ڈوری ہتھ پھرائیا۔ چند نوچندی آپ چڑھاؤنا، چودس رین دے مٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر کلجک تیری

انتم ور، لکھ چوراسی ایک برہم گیان درڑائیا۔ لکھ چوراسی ایک برہم، ایش جیو آپ اپائیندا۔ آپے دیوے پون سواسی دم، پون انجا کھیل کھلائیندا۔ آپے روپ وٹائے پنج تت ہڈاس ناڑی چم، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جوڑ جڑائیندا۔ آپ دیونہارا نام دھن، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ آپے دیونہارا ڈن، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ آپے جو گھڑیا سو دیوے بھن، گھرن بھنہار بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھیلے خالق، خلقت اپنی ویکھ وکھائیا۔ بردھ بال نہ دسے روپ بالک، بال جو بن ویکھ کوئے نہ پائیا۔ زرگن سرگن بن کے آیا ثالث، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی جیو کرے خالص، ذات پات میٹ مٹائیا۔ گرسکھاں میٹے جھوٹھی بندرا آلس، جگت دلدر دے گوائیا۔ جنم جنم دی لاہے کالکھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ پت پر میثور بن کے آیا پارکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیا۔ لوک مات ہٹ نہ کوئی بنایا نہ کوئی دیوے آڑھت، تولا نظر کوئے نہ آئیا۔ چار دیواری اٹاں پتھر گھاڑت، اندر وسے نہ ساچا ماہیا۔ آتم آتر پوجا پاٹھ ویکھے گھرت، ساچا ہون آپ درسائیا۔ لکھ چوراسی لکھ لکھ تھکی عبارت، لکھ لکھ لیکھانہ کوئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، زرگن داتا اک اکھوائیا۔ زرگن داتا جیو جنت، جوتی جاتا ہر اکھوائیندا۔ پاربرہم پورن بھگونت، پت پر میثور کھیل کھلائیندا۔ گند منوہر لکھی نرائن آد انت، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ وکھائیندا۔ ہوئے ملاوا جوں نار کنت، ساچی سیجا سو بھاپائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، اپنی وڈیا آپ سکھائیندا۔ آپے گرو آپے اکھر آپے منت، آپے پڑھ پڑھ ناد و جائیندا۔ کلجک انتم چار ورن اک بنائے ساچی سنگت، کھتری براہمن شوڈر ویش پنڈھ مکائیندا۔ ہر جن ساچا آتم بودھ ساچا پنڈت، جس جن برہم گیان درڑائیندا۔ جھوٹھی مایا کرے کھنڈت، کھنڈا نام وچ پھرائیندا۔ مریداں وکھائے مرشد جنت، چرن دوارا اک وڈیائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر جن دوجے در نہ جائے منگت، جس جن پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، وشن برہما شو ایکا گھر وکھائیندا۔ ایکا گھر در دروازہ، پُرکھ ابناشی آپ کھلائیا۔ غریب نمانیاں پائے سار غریب نوازا، دین اپنی دیا کمائیا۔ ایکا نام چلائے سچ جہاز، چار

ورن لئے چڑھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پھرے بھاجا، سٹاں دیہیاں پھیرا پائیا۔ پھڑ پھڑ بنھے شاہ نوابا، راجن راج بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تاجا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ نال رکھایا انحد واجا، گرکھاں اندر رہیا وجائیا۔ انتم آنت رکھے لاجا، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ منمکھ جیواں کھولے پاچا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جو بیٹھے من لگائیا۔ ایکا بھلیا جس جن سازن سازا، شاہ پاتشاہ نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، پار برہم پُرکھ سلطانا، جن بھگتاں بنھے ساچا گانا، نام نشانی ہتھ اٹھائیا۔ نام نشانی بنھے تند، سنگر پورا دیا کمائیندا۔ گرگھ چڑھائے ساچے چند، لوک مات آپ چکائیندا۔ چار ورن سنایا سہاگی چھند، ساچا منگل آپے گائیندا۔ گرگھ ورا پائے پرمانند، منمکھ مدراماس مکھ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کریا ٹئے ناتا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ کلجک چھپے اندھیری راتا، چار کنٹ اندھیرا دئے مٹائیا۔ بھیو چکائے ذاتاں پاتاں، ایکا برہم دئے درسائیا۔ ایکا نام سنائے ساچی گاتھا، گھٹ گھٹ اندر کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر ایکا پوجا پاٹھا، اشٹ دیو اک درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، سنجگ ساچا مات دیوے دھر، اپنی ہتھیں بوٹا لائیا۔ کلجک پیندا مکنا، لیکھا انتم وار۔ سنجگ ساچا اٹھنا، پُرکھ ابناشی لئے اٹھال۔ دوہاں بھار آپے چکنا، کرے کھیل سچی سرکار۔ شیر ہو ہو لوک مات جھل وچ لکنا، سنگھ مارے اک للکار۔ وشنو تیرا انتم لیکھا مکنا، مکا ونہار آپ نرنکار۔ نو نو چار جو سکھی سکھنا، انتم بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ہر بھگت گرگھ گر سکھ سجن لائے پار۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی مائی کچھی دے گرہ پنڈ سیر جموں ★

سرت سوانی جگت ویرانی، پنج تت آنتر رہی گر لائیا۔ کون دیوے امرت پانی، ٹھنڈا جل پیائیا۔ کون سنائے اگنی بانی، انحد شبد ناد وجائیا۔ کون سنائے اکھ کہانی، اپنی مہما آپ گنائیا۔ کون دکھائے پد نربانی، نربھے روپ کرائیا۔ کون بنائے ساچی رانی، گھر ساچا سنگن منائیا۔ کون ملائے ساچا ہانی،

گھر شبدی بے پرواہیا۔ جگت و ہونی ہوئی نمائی، بل اپنا نظر کوئے نہ آیا۔ من مت بدھ ہوئی نادانی، نرگن روپ نہ سکے کوئے درسا یا۔ اٹھسٹھ پھر پھر
 ویکھیا پانی، دُرمت میل نہ کوئے دھوایا۔ وڑ وڑ ویکھیا چار کھانی، اپنا آسن لایا۔ کوئی نہ دسے سچ نشانی، گھر ساچا نہ کوئے دکھایا۔ میں سُنیا پاربرہم پت
 پر میثور اک سچا سلطانی، آد جگاد جگا جگتر جگت نمائی لئے ترایا۔ نو کھنڈ پر تھی آئی ہانی، میری سار کوئے نہ پایا۔ کوئے نہ ملیا سچا جانی، دلبر درد نہ کوئے
 ونڈایا۔ کر کرپا وڈ مہربانی، در تیرے سپس جھکایا۔ کوچھی کملی کر پروانی، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ تیرا ناؤں میرے تن سوہے گانی، من کا منکا دے
 بھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت و ہونی رہی گر لایا۔ سرتی رووے دھاہاں مار، اچی کوک کوک پکاریا۔ میرا واسا ڈونگھی غار، کوئی
 دے نہ پار کناریا۔ میرا ناتا جڑیا پنجم یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پھرے بلکاریا۔ آسا ترسنا ویکھیا جگت پیار، مایا ممتا موہ بندھن اک رکھالیا۔ جوٹھا
 جھوٹھا ویکھ و نجار، ساچا ہٹ نظر کوئے نہ آ رہیا۔ میں پھر پھر تھکی سرب سنسار، ساچا سنگ نہ کوئے نبھا رہیا۔ پلا جھڈایا چار یار، محمد اپنا کھ بھوارہیا۔
 احمد کرے نہ کوئے گفتار، دید شنید نہ کوئے کرارہیا۔ کر رحمت کرے نہ کوئے پیار، صحبت کوئے نہ سچ جنا رہیا۔ میں اپنا آپ گئی ہار، مان تان نہ
 کوئے رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھہ بن اور نہ کوئے ترارہیا۔ سرت سوانی نیتز نیناں، نیر نیر وہایا۔ میں مل مل تھکی ساک
 سجن بھائی بھیناں، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ میرا چکلیا لوک مات نہ لہنا دینا، ہو لا بھار نہ کوئے کرایا۔ میں مندی رہی من دا کہنا، من چاروں کُنٹ
 بھوایا۔ میں مایا ممتا پایا گہنا، کوڑی نار ویس وٹایا۔ جوٹھ جھوٹھ کجل پایا نیناں، کلجگ رہی مٹکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخش سچی
 سرنا یا۔ سرت سوانی رو رومارے کوک، کوک کوک دُہایا۔ ترے گن گنی رہی پھوک، سائتک ست نہ کوئے کرایا۔ آون جاون نہ چکے چوک، گیڑا گیڑ
 نہ کوئے کٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے جنایا۔ سرت سوانی آسا مند، چار کُنٹ ویکھ دکھایا۔ میں دُہاگن بھاگاں مند،
 میرا رنگ نہ کسے رنگایا۔ ڈونگھی کندر وڑ کے بیٹھی نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، پرکاش پرکاش نہ کوئے دھرایا۔ پنچ تت کایا کوٹھڑی کریا بند، اپنا در دروازہ
 آپے بند رکھایا۔ چاروں کُنٹ میرے کندھ، مایا ممتا پردہ پایا۔ میں نمائی ہوئی ننگ، سپس پلو نہ کوئے رکھایا۔ میرا واسا کریا وچ گند، جگت نیتز دس کسے

نہ آیا۔ میں منگاں منگ کون سنائے سہاگی چھند، میرا دکھڑا دئے مٹایا۔ میری ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال کون سنگھاسن سو بھاپایا۔ میرا آون
 جاون چکائے پندھ، ساچا مارگ دئے دکھایا۔ میرا چکے اندھیرا اندھ، ایکا نور کرے رُشایا۔ میں سُنیا سدا بخشند، سرن پڑھے دی لاج رکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ رکھایا۔ سرت سوانی کر پکار، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ میں نمانی ڈگی منہ دے بھار، کلج سکے نہ کوئے
 اٹھایا۔ اوتوں دھکا رہے مار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ میں پھر پھر تھکی چار کنت نو کھنڈ پر تھی وِج سنسار، پلا نام نہ کوئے پھڑایا۔ ملا شیخ مسائق پیر
 پیغمبر دستگیر ہوئے دست بردار، دامنگیر نہ کوئے اکھوایا۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے اٹھسٹھ تیر تھ نیر کر وچار، ساچا سپر نہ کوئے پلائی۔ گرنتھی پننتھی
 گئے ہار نظر نہ آئے ست کرتار، نانک گو بند میل نہ کوئے ملائی۔ مندر مسجد گرو دوار نار ویسوا بنیا سنسار، وِ بچار رہے کمایا۔ نظر نہ آئے کسے سچ دربار،
 جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے اگنی تت رہے تپایا۔ مکہ کعبہ دو دو آہ پھر کے آئی ملے نہ سانجھیا ر، جس آگے دکھڑا دیاں سنایا۔ وشنوں برہما شو نیتز تک تک
 ہوئی گھائل، کیتی گھال پوری نہ کوئے کرایا۔ چو داں لوک دیکھیا ہٹ کوئی نہ لہے سچ دلال، سچ دلالی نہ کوئے کرایا۔ جا جا بچھیا کال مہاکال، اپنا حال
 سنایا۔ انتم ہوئے سارے بے حال، سپس سکے نہ کوئے اٹھایا۔ رائے دھرم آگے رکھیا اک سوال، کون بھند دئے کٹایا۔ چتر گپت کولوں بچھیا حال،
 میرا لیکھا کون مکایا۔ کلج انتم سارے دس بن پاربرہم پت پر میثور کوئے نہ سکے تیری سرت سنجال، سرتی سرت نہ کوئے اٹھایا۔ اسیں خالی ہتھ
 ہوئے کنگال، ہر کا نام ہتھ نہ کوئے دکھایا۔ انتم پرگٹ ہوئے اک اکال، سب دامان دئے گویا۔ کوئی رہن نہ دیوے اٹھسٹھ تیر تھ تال، گنگا
 گوداوری جمنائے سستی اپنے چرناں وِج دباہیا۔ اچے ٹلے پر بت ڈونگھے ساگر دیکھے آپ سنجال، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائی۔ دیا کرے دین دیال، ہر
 ٹھاکر سچا شہنشاہیا۔ ہر جن دیکھے ساچے لال، لال انملڑے آپ بنایا۔ اندرے اندرے سنجال، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ گھر دیک جوت دیوے
 بال، تیرے مندر کرے رُشایا۔ حال مریداں سنے بے حال، گو بند لیکھا لیکھے پایا۔ ترے گن اتینا توڑے تیرا جنجال، ترے گن مایا بھند کٹایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرتی سرت لئے ملائی۔ گرگھ گر گر تیری سرت، ہر اپنے رنگ رنگا بندا۔ میل ملاوا اکال مورت، مورت اکال

آپ اکھوائیندا۔ گھٹ ناد وجائے ساچی تورت، تریا راگ سٹائیندا۔ نظر نہ آئے جو دسے دورت، دُور نیڑا پندھ مُکائیندا۔ آسانسا سد پورت، آس نراس نہ کوئے کرائیندا۔ حضرت سدا حاضر حضورت، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ پتھر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھت، جس جن اپنی دیا مکائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑت، سچ سچ اک دکھائیندا۔ سرت سوانی تیری پوری کرے ضرورت، زر جو بن تیرا ویکھ دکھائیندا۔ تیرا پرکاش ویکھے اپنا نورت، نور نورانہ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ سرت سوانی تیری سُن پکار، ہر سنگر دیا کمائیا۔ گرسکھ کایا اندر واڑ، تیرا دکھڑا دئے مٹائیا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، لوء دیپ پاتال منڈل تیری نظری آئیا۔ تیری اگنی تپے نہ ہاڑ، ہاڑ ستاراں تیری اگت بُجھائیا۔ تیرا ملائے سچا لاڑ، ایک دُلھا دئے وڈیائیا۔ تُوں سہاگن بننا نار، ہتھیں مہندی لال رنگائیا۔ بستر دیوے اپر اپار، ساچا بھوشن تن سہائیا۔ نیتز نین کجلا پائے نام اپار، دو جہاناں آپ مٹکائیا۔ نتھ سہاگ کرے شنگار، نام ڈوری آپ لٹکائیا۔ سیس گندے وچ سنسار، کھلی گت نہ پھیر دکھائیا۔ سخیاں سٹائے منگلا چار، گھر گیت گوہند الایا۔ ایک دوس دئے وچار، ہاڑ ستاراں ساہ سدھائیا۔ گرگھ سخیاں ورے ایک وار، پار برہم پر بھ بے پروا ہیا۔ ناتا توڑے سرب سنسار، ساچا بندھن ایک پائیا۔ گھر میلا کنت بھتار، گھر سہنجنی سچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت سوانی میلے ساچا ہانی، شبدی شبد کرے گرٹمائیا۔ شبدی سرتی ہر ہر میلا، ہر جن ہر جو ہر مندر آپ کرائیندا۔ ایک گھر وسے گرو گریچلا، گر چیلہ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگا د جگا جگنتر سجن سہیلا، سنگر ساچا سنگ نبھائیندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے رکھائیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل دھاری بھو نہ آئیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، ہر گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ کھجگ اتم جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھے بیلا، شیر سنگھ سنگھ شیر روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت سوانی آپ بچائیندا۔ سنگھ شیر مارے بھبک، کھجگ اتم ویکھ دکھائیا۔ ایک وار ہلائے چوڑاں طبق، چوڑاں لوک دئے دُہائیا۔ لکھ چوڑاں دیوے ایک سبق، ایک سٹکھیا دئے پڑھائیا۔ بچھلا لیکھا کرے ضبط، جابر اپنا زور دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سدا سہائیا۔ سرت سوانی سرت سمبھالے، چار کُنٹ اٹھ دھایا۔ آپے کٹے جگت جنجالے، جگت جنجال رہے نہ رایا۔ گرگھاں دسے راہ سکھالے، ساچا مارگ ایک لایا۔ پھڑ پھڑ شاہ بنائے

کنگالے، کنگالوں شاہ آپ کرایا۔ ہر جن وسے تیرے نالے، سدا سہیلا سنگ نبھایا۔ منمکھاں گھہ ہوئے کالے، ہر کاروپ نظر کسے نہ آیا۔ پت نہ دسے کسے ڈالے، پتھہر کلجک رہیا دکھایا۔ بن ہر نامے پنچ تت کایا بھانڈے ہوئے خالے، دست امولک وچ نہ کوئے لکایا۔ کلجک اتم چلی اولڑی چالے، چال نرالی اک رکھایا۔ وسنہارا وسے سچی دھر مسالے، دھرم دوارا اک بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ولس دکھایا۔ سرت سوانی ویکھے ولس، ہر سنگر روپ دھرایا۔ جس نوں مندے رہے برہا وشن مہیش، شکر نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جس نوں کروڑ تیتسا کرے آدیس، سرت سوانی رہیا دھیان لگایا۔ جس نوں گر اتار کھندے رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ جس دا درشن کر کر اپنا آپ رہے پیکھ، پیکھت پیکھت نظری آیا۔ جس نوں کھندے مایا میل گر دشمنیش، پُرکھ اکال وڈ وڈیایا۔ پُرکھ اکال نہ داہڑی نہ مچھ کیس، سیس جگدیش نہ کوئے منڈایا۔ گھٹ گھٹ آتر آپے جانے اپنا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سناپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرتی سرت لئے جگایا۔ سرتی سرت شبد جگا، ایکا حکم سناپا۔ جگ وچھڑے جگ لئے ملاء، جاگرت جوت کر رُشناپا۔ کاگوں ہنس لئے بنا، ہنس کاگ آپ بنایا۔ سہنسا وچوں گرگھہ ورا لئے پرگٹا، جس جن اپنی بوجھ بھجھانپا۔ مورکھ موڑھے جھوٹھے دھندے دیوے لا، نندک نندیا گھہ رکھانپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھہ سرتی لئے پرناپا۔ گرگھہ سرتی ہر سنگر پایا، مایا مان ابھمان۔ من کا بھے رہے نہ رایا، نر بھو گھر وچ کرے آپ پروان۔ پنجاں کولوں ڈر ڈر جو وقت لنگھایا، کر کرپا ناتا توڑے پنچ شیطان۔ گر در مندر مسجد وڑ وڑ جو بیٹھی رہی راہ تکایا، کون ویلا ملے بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، کرپا کری گن ندھان۔ میں کو جھی کملی جگت وھونی آپ اٹھایا، چرن دھوڑی دیوے دان۔ جنم جنم دی میل گویا، اپنے در کرے پروان۔ جگت کجھی گلے لگایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ میں آئی بھجھی ہر درشن پایا، پایا پُرکھ پُرکھ سلطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے آپے آن۔ ہر جن سرتی چکپا پنڈھ، لکھ چوڑا سی گیڑ نہ کوئے بھوانپا۔ پُرکھ اکال سناپا ایکا چھند، اتم پر ماتم لئے ملاپا۔ تیری ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، اُپر پردہ آپ رکھانپا۔ تیرا واسا کڈھے وچوں برہمنڈ، آپ اپنا میل ملاپا۔ ساچے گھر دکھائے پرمانند، پر م پُرکھ بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھہ سرتی رنگ سناپا۔ گرگھہ سرتی میل ملنا،

ملیا سِری بھگوان۔ آون جاون بیڑا بھٹنا، پیئڈا گلیا دو جہان۔ کرے وسیرا بن چھمپر چھٹنا، نہ کوئی مندر نہ مکان۔ تیج رکھائے جوں جٹ دھٹنا، پر م پُرکھ ہر سلطان۔ صاحب سَنگَر ایکا مٹاں، گرگھ سُرتی کرے پروان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر جو میلے آن۔ ہر ملیا ور پایا پاربرہم، پر م پُرکھ سلطانا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے دکھانا۔ ہڈ ماس ناڑی تن پنج تت نہ کوئے کم، جوتی جوت جوت سمانا۔ ناد انادی ایکا راگ سنے بن کن، رسنا جہوانہ کوئے رکھانا۔ دیکھے پرکاش بن سورج چن، جوتی جوت ڈمگانا۔ گر سیکھاں سَنگَر بیڑا دیوے بٹھ، سچکھنڈ بہائے دیوے شبد بانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ سُرتی دیوے دان، اکال مورتی ہو مہربان، سچکھنڈ دکھائے اک نشان، آپ اپنے وچ ملانا۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پُو رام دے گرہ چکروئی جموں ★

من اچھیا پورن آس، آس آسا وچ سمانیا۔ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواس آپ چلائیا۔ نچ گھر آتم کر کر واس، واس نواسا دھام سہانیا۔ بھاگ لگائے تن پر بھاس، پت ڈالی آپ مہکانیا۔ بندی چھوڑ کرے بند خلاص، بندھن بندھ نہ کوئے رکھانیا۔ دے درس بُجھائے پیاس، ترسنا ترکھا دے مٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا بُھل کدے نہ جانیا۔ اُبھل صاحب گر کرتار، ہری ہر نر نرائن روپ اکھوانیندا۔ جنم کرم پورب رہیا وچار، ورن برن نہ کوئے جنانیندا۔ لہنا دیوے قرض اتار، مقرُوض اپنا فرض نبھانیندا۔ جگت ترسنا دے نوار، روگ سوگ ڈکھ مٹانیندا۔ آتم سُکھ اک پیار، پریم پیالہ جام پیمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگت رکھے اپنے ہتھ، سمرتھ اپنا کھیل کھلانیندا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی مایا دیوی دے گرہ سیڑ جھوں ☆

سرتی ملے ہر گوبند، گوبند میلا آپ ملایا۔ سرب دکھڑا لتھے چند، چنتا چکھانہ کوئے تپایا۔ امرت بخشے ساگر سندھ، چرن کول سچی سرناٹیا۔ میل ملائے گنی گہند، گہر گور بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا بخشند، بخشنہار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در اپنے میل ملایا۔ ملیا میل ہر نرنکار، نرگن سرگن سرگن نرگن وچ سمایا۔ کرپا کری پڑکھ اپار، پاربرہم برہم اپنے رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، سنسار ساگر دے ترایا۔ گر سکھ سدا جگت ولوں گئے ہار، مانس جت سنگر ہتھ رکھایا۔ جھوٹھ اڈمبر موہ وہار، مایا سویمبر اک رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بہائے اپنے امبر، امرت جام اک پیایا۔ ملیا میل سیری بھگوان، گھر ساچے ملی وڈیایا۔ دھرم وکھائے اک نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ جھلدا دسے دو جہان، جس جن اپنی بوجھ بوجھایا۔ نو نو لیکھا جانے ساچا کاہن، روپ انوپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میلا آپ رکھایا۔ ملیا ہر بھگونت، ہر سچن سچا پایا۔ ہوئی سہاگن لدھا کنت، نڈھی لیکھے لئے لگایا۔ چاڑھیا رنگ اک بسنت، چولی کایا ویکھ وکھایا۔ میری پوری ہوئی منت، میرا لیکھا لیکھے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکایا۔ ملیا ہر سچا شہنشاہ، آد جگاد سچی شہنشاہیا۔ ایک اکھڑ دتا پڑھا، دوجی وڈیا نہ کوئے سکھایا۔ ایک مارگ دتا دکھا، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ ایک گھر دتا سہا، بنک دوار ملے وڈیایا۔ ایک وار جھولی دتا پا، سدا سہیلانہ مرے نہ جانیا۔ اپنی ہتھیں پکڑے میری بانہہ، نہ سکے کوئے جھڈایا۔ لے کے جائے سچکھنڈ دوارے ساچے تھاں، تھان تھنتر آپ سہایا۔ ناتا تھے پتا ماں، بھین بھائی سنگ نہ کوئے دکھایا۔ چاروں گنت نظری آئے اک مہربان، نورو نور نور رُشانیا۔ در آیا گھر دیوے مان، نمائیاں ہوئے سہایا۔ دھن وڈیائی لکھ چوراسی وچوں کر پچھان، آپ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھایا۔ ملیا ہر سچا بنواری، بن کھنڈ میری سار سماں دا۔ چار جگ میں رہی کواری، ساچا کنت کوئے نہ ملیا جو جلوہ نوری نور وکھال دا۔ اپنے در کرے پیاری، لیکھا چکائے ایک وار ساچا وصل احباب میت مرار دا۔ جنگل جوہاں رہی پکاری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پڑکھ اکال دا۔ ملیا ہر پڑکھ اکالا، کالکھ ٹکا دے دھوٹایا۔ ایک پائے

ساچی گل مالا، آپ اپنا گھاڑت لئے گھڑائیا۔ ساچا مارگ دے سکھالا، آتم پر ماتم اپنے رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا توڑیا جگت جنجالا، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ پایا ہر چھٹا جگ، لکھ لکھ خوشی منائیا۔ پاربرہم تیرے سیواں پگ، تیری سچّی سرن سرنائیا۔ لکھ چوڑاسی اندر تپی تندور اگ، ہڈیاں بالن ویکھ دکھائیا۔ میرے سجن بن بن میٹوں گئے ٹھگ، گھر وچ ٹھگوری پائیا۔ میرا دھیرج ست سنتو کھ داٹھا تگ، جت تت نہ کوئے دکھائیا۔ میں تیرے انگ گئی لگ، انگیکار کر سچّے ماہیا۔ توں صاحب سورا سربنگ، نرمل نرمل نرمل روپ رکھائیا۔ میں نمائی بھاگاں مند، منگتی در دوارے بیٹھی سیس جھکائیا۔ تیرا روپ سدا سیبھنگ، گر پرساد تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دینی تھائیا۔ ملیا ہر سچّا داتا، دینن ناتھ دیا کمائیندا۔ اک سنائی ساچی گاتھا، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ میٹی رین اندھیری راتا، پرکاش پرکاش آپ دکھائیندا۔ چرن کول بندھایا ناتا، ساچا بندھن پائیندا۔ اک گھلایا اپنا ہاٹا، دوجے ہٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ پایا پڑکھ پڑکھ سمرا تھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے وچ دکھائیندا۔ اپنے اندر آپے رکھ، اپنا بنک آپ سہائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے رہیا چلایا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر کانام کرے پڑھائیا۔ تیر نرالا ماریا کس، آر پار آپ دکھائیا۔ گرگھ پوری کرے آس، آسا منسا پور کرائیا۔ پرگٹ ہو پڑکھ ابناش، ابناشی کرتا ویکھے تھاؤں تھائیا۔ جنم جنم دی نبجھائے پیاس، ترسنا ترکھا رہے نہ رانیا۔ ساچی سخیں ساچا کاہن مل مل پائے راس، منڈل منڈپ دے وڈیائیا۔ اتم کر بند خلاص، مندر دے دکھائیا۔ گرگھ تیرا روپ برہم پرکاش، پاربرہم وچ سمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے پر تھی اکاش، آکاش آکاشاں اُپر اپنا ڈیرہ لائیا۔

۷۶۸

۷۶۸

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھووالی جموں ★

زرگن روپ سری بھگوان، سو پڑکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ سرگن روپ انوپ مہان، گر گر اپنا کھیل کھلائیندا۔ ساچا نام کر پردھان، بھگتن جھولی آپ بھرائیندا۔ سنتن دیوے برہم گیان، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ گرگھیں راگ سنائے کان، انخ نادى ناد و جائیندا۔ گر سکھ بنائے چتر سجان، جس

تماش، سرگن کا یا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ بھگتن پوری کرے آس، سوچھ سرؤپی رُپ دھرائیندا۔ ستن اندر پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ گُرکھاں دیوے جوت پرکاش، جوت نرنجن دیپ جگائیندا۔ گُرکھاں کرے بند خلاص، اپنا بندھن آپ پائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، جنم مرن نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچے تخت ہے شاہو شتاباش، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرمل جوت اک پرکاش، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ نرگن رُپ پاربرہم، نہ مرے نہ جائیا۔ گُرگُر رُپ کرے ساچاکم، سرگن تتوت سمائیا۔ بھگتن بیڑا دیوے بٹھ، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ ستن دیوے نام دھن، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ گُرکھاں راگ سنائے کن، تار ستار نہ کوئے ہلائیا۔ گُرکھ چڑھائے ساچے چن، جوت نور نور سوائیا۔ جگ جگ بیڑا رہیا بٹھ، بے انت بے پرواہیا۔ وسنہارا بن چھری چھن، سچھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا ویس وٹائیا۔ نرگن رُپ پُرکھ اکلا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ سرگن رُپ دین دیالا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ آپے جانے اپنی اولڑی چالا، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا ت ایکا ایک جنائیا۔ نرگن سرگن وشن دھار، وشو آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن برہم پسا، برہم ویتا ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن شکر اجیار، سنسا اور نہ کوئے جنائیندا۔ تیاں وچولا ایکنکار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ شبد ڈھولا اپر اپار، سچ سندیشہ آپ سنائیندا۔ بن بن تولا سچا تولے تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ وست امولک دیوے ڈار، ترے ترے ایکا رُپ درسائیندا۔ ساچا میلا وچ سنسار، میلنہارا آپ ملائیندا۔ ترے گن اتینا ترے گن وسے باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھاڈن گھرت آپ گھڑائیندا۔ جگ جگ کرے سچ وبار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ کرائیندا۔ نرگن ویس کرے کرتارا، اچرج اپنی کھیل کھلائیا۔ سرگن رُپ کرپسار، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیارا، گھڑے بھانڈے دے دھرائیا۔ نرگن سرگن سچ وبار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ جوتی جاتا جوت کر اجیار، اپنی ونڈن رہیا وکھائیا۔ گھٹ گھٹ انتر برہم پسا، ایش جیو رُپ دھرائیا۔ جگ جگ پاؤن آئے سارا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن کھیل

اپرا، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر ویکھیا دارو دارا، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کلجگ انتم ہوئے اجیارا، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد ڈنکا گم
اپارا، دو جہاناں آپ سناہیندا۔ جن بھگتاں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک ہلارا، شبد ہلونا اک لگائیندا۔ گرکھاں میٹے
پنچم دھاڑا، جھوٹا ناتا توڑ تڑائیندا۔ گرکھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ
وکھائیندا۔ کلجگ انتم زرگن دھار، پُرکھ ابناشی آپ چلائیا۔ سرگن پاوے ساچی سار، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو ساچا ماہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال،
آپ اپنے رنگ رنگایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، راو رنگ نہ کوئے وڈیایا۔ ساچے سنت دئے جمال، نورى جلوہ آپ وکھایا۔ گرکھاں سرت رہیا سنبھال،
سرتی میلا سچ سُبھایا۔ گرکھاں چلے نال نال، کلجگ کوڑا پندھ مکایا۔ شبد سروپی بن دلال، زرگن سرگن سرگن زرگن ویکھ وکھایا۔ ناتا توڑ کال مہاکال،
دین دیاں میل ملایا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، لال انملڑے آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن زرگن اپنی
کھیل کھلایا۔ زرگن داتا بے پرواہ، بے عیب نام خدایا۔ سرگن بنے جگت ملاح، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑایا۔
سنتن بیڑے لئے چڑھا، ساچا بیڑا آپ چلایا۔ گرکھ سجن لئے ملا، آپ اپنا میل کرایا۔ گرکھ سوئے لئے اٹھا، جاگت سووت ایکا رُوپ درسایا۔ کلجگ
اندھیرا دئے مٹا، ساچا نور کر رُشایا۔ گیت سہاگی دئے سنا، آتم پر ماتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن ہوئے سہایا۔
زرگن سرگن سدا سہیلا، جگ جگ سیو کمائیندا۔ سرگن زرگن ایکا میلا، ایکا در بہائیندا۔ زرگن سرگن گرگڑ گرچیل، گرچیل ویکھ وکھائیندا۔ زرگن سرگن
کٹے رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند مکائیندا۔ زرگن سرگن جانے تیرا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، دوئے دوئے دھار آپ وکھائیندا۔ دوئے دوئے دھار ہر کرتارا، جگ جگ مات چلائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب رہے جس گایا۔ شاستر
سمرت کرے پکارا، پُران اٹھاراں بھیو گھلایا۔ اٹھ دس ویکھے اک کنارہ، گیان دھیان اک جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو
آپ گھلایا۔ وید پُراناں گایا جس، ہر سچا سچّی وڈیایا۔ گر اوتار مل مل رہے ہس، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ بھگت بھگونت دوارے رہے نس، جگ جگ پندھ

مکائیا۔ سنتاں ہردے رہیا وس، جیواں جنتاں کرن سنائیا۔ گرگھھاں ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، ہنگتا گڑھ نظر نہ آئیا۔ گرگھھاں گیڑے اُلٹی لٹھ، من کا منکا آپ بھوائیا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی رہیا سہائیا۔ سرب جیاں دا کملاپت، کول نین بے پرواہیا۔ جس دی ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رت، تتو تت نہ کوئے رکھائیا۔ سرب کلا سدا سمرتھ، زرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ پاوے سار چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات بھيو گھلائیا۔ کرے کھیل بازی گرٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ زرگن سرگن ہوئے سہایا، دس کسے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرایا، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ روپ انوپا آپ دھرایا، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ وشن برہما شو سیوا لایا، ساچی سیوا اک جنائیندا۔ چار جگ دا لیکھا رہیا منگیا، ویکھنہار آپ ہو جائیندا۔ ساچا حکم اک سنایا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ دوس دہاڑا اک منایا، ہاڑ ستاراں دوس سہائیندا۔ چار وید جو وِدت گایا، اودت پردہ لاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن آپے بن، اپنی چال چلائیندا۔ زرگن سرگن ہر ہر چالی، چلنہار آپ اکھوائیا۔ آپے ہووے آد شکت بھوانی، چتر بھج اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے سنگھ کرے آسوار اک دکھائے سچ نشانی، ا ششُبھج روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن سرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ زرگن سرگن ہر ہر رنگ، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ آپ راما بنے سربنگ، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ آپے گند منوہر سٹ سدا ئے نندا نندا، اند آپ جنائیندا۔ آپے جگ جگ میٹے پندھ، گیڑا گیڑ آپ دکھائیندا۔ آپے کلمہ امام بولے چھند، نعرہ حق آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن سرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے وسے دھام سٹ، سٹ پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا۔ آپے لیکھا جانے پنج ت، نانک چولا آپ ہنڈھائیندا۔ آپے دیوے برہم مت، گرمت اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے لیکھے لائے گو بندرت، بنس سربنسا آپ سہائیندا۔ آپے سرگن زرگن بندھائے نت، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کلجگ انتم کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، پچھلا لیکھا پور کرائیندا۔ اگلی مہا جنائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے دکھائیندا۔ سنجگ چلائے ساچا رتھ، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ جھوٹھا کھیڑا کرے بھٹھ، کلجگ لوک مات رہن نہ پائیندا۔ لیکھا کئے بٹی ہزار چار لکھ، لکھ لکھ اپنا لیکھ دکھائیندا۔ کلجگ جیواں مل نہ پینا کوڈی

ککھ، ککھوں ہٹ آپ وکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرُگن سرُگن آپ ترائندا۔ زرُگن سرُگن تارنہارا، ترے گن اتینا بے پرواہیا۔
 جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، دھرو پرہلا دگلے لگائیا۔ جگت نمانی پاوے سارا، جوٹھے بیراں مکھ رکھائیا۔ بدر
 سدا ما لایا پار کنارا، منجھہار نہ کوئے رُٹھائیا۔ انا الحق بول جیکارا، مرید مرشد ملیا ساچے ماہیا۔ نانک زرُگن دے آدھارا، انگد انگیکار کرائیا۔ گوبند بنیا
 سٹ ڈلارا، پُرکھ اکال ایکا اوٹ رکھائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کردا آیا سچ وارا، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھائیا۔ گا گائے گر اوتارا، جیواں جتاں مات سمجھائیا۔
 پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن بلی بلکارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئی رکھائیا۔ چنڈ پرچنڈ نہ کوئے سہارا، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیا۔ شاہی فوج نہ لشکر بھارا، سگلا
 سنگ نہ کوئے جنائیا۔ اک اکلا ہو اُجیارا، نو کھنڈ پر تھمی لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھانیا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت سمند ساگر پھول
 پھولائیا۔ اُچی کوک بولے اک جیکارا، سو پُرکھ زرُجن اپنا ناؤں آپ دھرائیا۔ ہنگ برہم کرے پار کنارا، پتن آیا ساچا ماہیا۔ ہرجن سجن لے اُبھارا، ہر
 کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ زرُگن جوت کر اُجیارا، جوت زرُجن کرے رُشائیا۔ میٹ مٹائے دھواں
 دھارا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ کایا مندر دکھائے سچا گرو دوارا، اندر وسے سچا شہنشاہیا۔ ایکا راگ سٹائے انحد سچی دھنکارا، دُھن آتمک آپ پرگٹائیا۔
 دیوے درس اگم اپارا، سوچھ سرُپ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن زر، ہرجن میلے تھاوں
 تھانیا۔ تھان تھنتر پھولیا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ۔ گرکھ وِلا آپ ٹولیا، زمیں اسماناں مُکا پندھ۔ اندر وڑ وڑ آپے بولیا، آپ سٹایا سہاگی چھند۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے پرمانند۔ پرمانند نچ ساچی دھارا، انند انند سٹائیا۔ ہرجن وِلا پاوے سارا، جس جن اپنی بوچھ بُجھائیا۔
 لکھ چوراسی سٹی پیر پسارا، ایشٹ دیو نظر کسے نہ آئیا۔ کایا گڑھ بنیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا کوکے دے دُہائیا۔ سرت سوانی رووے زارو زارا،
 نیز نینا نیر وہائیا۔ کون ملائے میرا پریتم پیارا، میرا دُکھڑا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیش اک سٹائیا۔ پریتم پیارا پیا
 پریتم، پر م پُرکھ اکھوایا۔ تیرا روپ کرے سیتل، سیتل دھار مکھ چوایا۔ تیرا کچن روپ بنائے جھوٹھا پیتل، نام کسوٹی ایکا لایا۔ ملے بھگوان ساچا سیتھل،

بیٹھلو بھگوان نامے ہر جس گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن وِلا اٹھیا، لوک مات لئے انگڑایا۔ گر سَنگُر
 صاحب ساچا اٹھیا، رام نام کرے پڑھانیا۔ امرت جام دیوے گھٹیا، جوں ار جن کرشن ہوئے سہانیا۔ لوک مات نہ جائے لٹیا، کایا رتھ چلائے سچا
 رتھواہیا۔ کلجگ سوماں ایکا بھٹیا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ گرگھ وِر لے دیوے گھٹیا، لکھ چوڑاسی مرے تہانیا۔ آپ سہائے ساچی رتیا، رت بسنت آپ
 مہکانیا۔ ہر جن میلے جگ جگ دا رُسیا، جنم اجنم میٹ مٹانیا۔ وِشن برہما شو در آ آ پچھیا، پر بھ اگے سیس جھکانیا۔ کون کوٹے تیرا گرگھ لٹیا، جو جس رہیا
 تیرا گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دئے سمجھانیا۔ گرگھ ساچا ہر سمجھانیدا، آپ اپنی دیا کما۔ چار ورن جو تجانیدا، ذات
 پات رہیا مٹا۔ اٹھے پہر دھیان لگانیدا، مایا ممتا موہ چکا۔ ہنسا رُپ نہ کوئے جنانیدا، ہنس بن کے بیٹھا کاں۔ وِشنوں ہنس جو اکھوانیدا، پُرکھ ابناشی پتا
 ماں۔ ہر جن ساچے سو اُپجانیدا، جس دیوے برہم گیان۔ کلجگ انم اپنے دھندے لانیدا، ایکا دھندا آتم رام پچھان۔ مورکھ موڑھے پاپی گندے در
 دُرکانیدا، لکھ چوڑاسی ویکھے جگت دُکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زِرگن سرگن سرگن زِرگن کرے کھیل وڈ مہربان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان۔

۷۷۲

۷۷۲

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی دولت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ★

پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، نر ویر آپ کرائنیدا۔ لکھ چوڑاسی برہم پسارا، ایش جیو ویس وٹانیدا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر ہر سہانیدا۔ ایکا ناد شبد
 جیکارا، ایکا راگی راگ سنانیدا۔ ایکا امرت رس ٹھنڈا اٹھارا، نہجھر جھرننا آپ جھرائنیدا۔ ایکا سٹ اک اکھاڑا، ایکا اپنا کھیل کھلائنیدا۔ ایکا نور اک اُجیارا،
 جوتی جاتا اک اکھوانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہانیدا۔ ایکا مندر سری بھگوان، لکھ چوڑاسی اندر آپ بنانیا۔ مانس
 مانگھ کر پردھان، آتم رام دئے جنانیا۔ ست سرُپی ست نشان، گھٹ اندر دئے دکھانیا۔ آتم برہم ہو پردھان، ساچی سیجا سو بھا پانیا۔ ایکا گائے گوہند

گان، ایک رام نام پڑھائیا۔ ایک دیکھے کھیل مہان، دیکھنہار آپ ہو جائیا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، سچ سندیشہ آپ سناپیا۔ ایک بنے ساچا کاهن، لکھ چوراسی گونی اک ہنڈھائیا۔ ایک مارے ساچا بان، تیر نرالا اک چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اینکارا اچرج کھیل آپ کھلائیا۔ ایک داتا ایک دان، آد جگاد ہر ورتائیندا۔ ایک نور گن ندھان، رُپ انُپ اک درسائیندا۔ ایک جوت سری بھگوان، گھٹ گھٹ اندر آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ ایک ورن ایک گوت، ایک برہم کرے جنائیا۔ ایک نور نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ایک قلعہ ایک کوٹ، کایا بنک اک دکھائیا۔ اک نگارہ ایک چوٹ، ایک شبد تال وجائیا۔ ایک کڈھنہارا کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ ایک دیونہار بھنڈار اتوٹ، نام وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا سچا شہنشاہیا۔ اک اگلا سچا شہنشاہ، سچکھنڈ نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ دُھر فرمانا اک جنا، لوک مات مارگ لائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک منتر نام درڑائیندا۔ بجر کپائی دے تڑا، انھو پرکاش دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اک اگلا عقل کل دھار، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ چار ورنال کر سچ پیار، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ ذات پات وسیا باہر، سو پڑکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کملاپات میت مُرار، ہر گھٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ٹھانڈا مندر اک دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ غریب نوازا غریب نمائیاں پائے سار، جگا جگنتر میل ملائیندا۔ چرن کول دے آدھار، چرن چرنودک کھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اپنے رنگ رنگائیندا۔ اک اگلا ساچا رنگ، ہر جن ساچے آپ رنگائیا۔ آتم سیجا دیکھ پنگ، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ شبد ناد دُھن مردنگ، انحد نادی ناد وجائیا۔ بیخ وکارا کرے بھنگ، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ اک اگلا سری بھگونت، آد جگاد دیا کمائیندا۔ ہر جن میلے ناری کنت، نر نرائن دیکھ دکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ نام جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ ہنگ برہم ہر پسار، لکھ چوراسی رُپ وٹائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا،

نرگن سرگن ویس دھرائیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ سنت بنائے سچ دلارا، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ گرکھاں دیوے نام بھنڈارا، نام نامہ جھولی پائیا۔ گرکھاں بخشے چرن کول دوارا، سرن چرن سچئی سرنائیا۔ سبجک تریتا دوپر کر کر پار کنارہ، کلجگ انتم ویکھ دکھائیا۔ نوکھنڈ پر تھی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ شاہ سلطان راج راجان نیز روون زارو زارا، لکھ چوراسی دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چار ورن لگا اکھاڑا، برن اٹھاراں کرے لڑائیا۔ من مت مارے اچا نعرہ، کوک کوک رہی سنائیا۔ بدھ نمائی کڈھے ہاڑا، نیوں نیوں بیٹھی سپیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ قدرت قادر ہر محلہ، لوک مات آپ وسائیندا۔ مقامے حق بیٹھ اکلّا، چوداں لوک ویکھ دکھائیندا۔ سچ سندیش کلمہ امام آپے گھلا، نر نریش سرب پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا عقل کل آپ اھوائیندا۔ اک اکلّا عقل کل دھاری، نرگن نرور اھوائیا۔ کلجگ انتم کرے کھیل نیاری، روپ انوپ وٹائیا۔ گرکھاں کرے ساچی کاری، دبدھا میل دھوائیا۔ اک دکھائے محل اٹاری، ساچے مندر کر رُشنائیا۔ ہوئے دیوے کٹ بیماری، چنتا دکھ نہ لاگے رائیا۔ چار ورنان دکھائے اک سکداری، شاہ پاتشاہ اک بیٹھا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ ایکا بندھن ہر کرتارا، لکھ چوراسی پائیندا۔ لکھ لکھ گیرا وچ سنسارا، جون اجونی آپ بھوائیندا۔ گرگھ منمگھ آپ چلائے دوویں دھارا، مانس مانگھ کھیل کھائیندا۔ آپے ڈوبے آپے ہوئے تارنہارا، ساچا بیڑا آپ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن ساچا اٹھے میت، ہر سجن آپ اٹھائیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، گیت گوہند اک الائیا۔ کرے کرائے پت پنت، پت پانی لئے ترائیا۔ ہر درس دکھائے بن مندر گرو دوار مسیت، کایا اندر کر رُشنائیا۔ ایکا رنگ دکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیا۔ صدی چودھویں رہی بیت، بیس پیسا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ویکھ دکھائیا۔ اک اکلّا ویکھنہارا، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم پاوے سارا، پورب کرماں ویکھ دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکارا، جنم اجنم نہ کوئے جنائیندا۔ آپے میلے اپنے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلائی۔ درس دکھائے گپت ظاہرا، اندر

باہر دیکھ دکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ دکھائیں۔ ہر رنگ راتا گرگھ گرگر، لوک مات لے وڈیائیا۔ لے میل سنجوگی دُھر دُھر، دُھر میلا آپ ملائیا۔ سرتی شبدی ہے جڑ جڑ، سرت شبد ہوئے کڑمائیا۔ پینڈا مکائے نہ کوئے ترتر، گرگھ پاندھی بنے نہ کوئے راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ کرائیا۔ اپنا میلا دیوے کر، میلنہار سری بھگوان۔ چیلگر آپے بن، دکھائے دھرم نشان۔ چار ورن جائن ہر، ہر جن ورا ہوئے پروان۔ نہ بھو چکائے جھوٹھا ڈر، اک پھڑائے نام ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا وسنہارا سچ محلہ، اک اک گرگھ کرے پروان۔ اک پروانہ اک فرمانا، ایک حکمی حکم پھرائیں۔ ایک پُرکھ اک سلطانا، ایک شاہ وڈ مہربانا، ایک راج جوگ کمائیں۔ ایک بٹھے ساچا گانا، اک وجائے ناد ترانہ، ایک ساتک ست کرائیں۔ ایک دیکھے دو جہاناں، جگ جگ لوک مات ہو پردھانا، نرگن سرگن کھیل کھلائیں۔ کلج اتم جن بھگتاں دیوے اک پروانہ، اُپر اپنا لیکھ لکھائیں۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا، وشو اپنا رُپ دھرائیں۔

۷۷۷

۷۷۷

دس اٹھ اٹھاراں، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، سرشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ لکھیا لیکھا چار لکھ ہزار ستاراں، سلوک سلوک آپ اپنائیا۔ کلج آئیو لکھ چار بتی ہزارا، وید شاستر رہے فرمائیا۔ کرم کرم نہ کسے وچارا، نہ کرمی اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس اٹھ اپنا کھیل کھلائیا۔ دس اٹھ اٹھاراں شبد گیان، ارجن گیتا کرے پڑھائیا۔ کاہنا کرشنا ہو مہربان، ایک بھگت دے وڈیائیا۔ اتم انتر بخشے برہم گیان، برہم نیتا برہم ویتا اپنا بھو کھلائیا۔ چوڈاں لوک دکھائے کایا ہٹ مکان، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ کرے کرائے سری بھگوان، دوسر اور نہ کوئے چترائیا۔ دس اٹھ دیکھے میدان، اٹھاراں دوس کرے لڑائیا۔ دوپر تیرا میٹے نشان، نشانہ اپنا اک دکھائیا۔ رتھ رتھوا ہی بنے آپ بھگوان، بھگتن سیوا سچ کمائیا۔ وید ویاسا لیکھا کرے پروان، دُھر پروانہ لوک مات سنائیا۔ کلج اتم پرگٹ ہووے نہ کلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ بیس بیساگن ندھان، بیس بیس دے وڈیائیا۔ اٹھ دس ہوئے نوجوان، سال اٹھارویں خوشی منائیا۔ سمت بکرمی کر پردھان، اپنی دھار آپ دکھائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا دئے چُکائیا۔ بکرمی ویہ سو اٹھاراں، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ دئی دربار لگایا نعرہ، راشترپت آپ جگایا۔ چار کُنٹ ہوئے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ پُرکھ ابناشی ورتے اپنی کارا، حکمی حکم اک جنایا۔ شاہ سلطاناں مارے مارا، راج راجاناں دئے مٹایا۔ کلجگ توڑے گڑھ ہنکارا، ایکا کھنڈا نام چکایا۔ برہمنڈاں پاوے سارا، وشن برہما شو آپ اٹھایا۔ جیرج انڈ دئے ہلارا، اُتبیج سیتیچ پھول پھولایا۔ کروڑ چھیانوے ایکا ورتے آپ ورتارا، دُھر دی دھارا آپ جنایا۔ امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھارا، نو کھنڈ اپنارُوپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت اٹھاراں دئے ہلارا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ سمت اٹھاراں کھیل اولّا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سمت اُنی ویکھے رانی اللہ، سُتی رانی آپ جگایا۔ سنگ محمد چار یار جو پھڑیا پلا، پھڑیا پلو دئے جُھڈائیا۔ چاروں کُنٹ ایکا ہلا، ایکا نعرہ دئے لگایا۔ اُمت رسول کرے بسِملّا، بسِمل اپنی دھار وہائیا۔ لیکھا جانے بورا کاکا ہلا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائیا۔ صدی چو دھویں پورا کرے چھلا، انتم لہنا دئے چُکائیا۔ چو داں طبق ایکا وار ہلا، محمد بیٹھا سیس جُھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وچ اُنسیا، راج راجانا خالی کھسیا، مایا رانی سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ بیس بیس کھیل اپارا، ہر سَنگَر آپ کرائیندا۔ چارے کُنٹ کر خوارا، دھواں دھار سرب دکھائیندا۔ ایکا نرگن جوت کر اُجیارا، نو کھنڈ پر تھی نور کُکائیندا۔ چار ورنناں ایکا کرے سچ پیارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ کھتری براہمن شو در ویش کوئی نہ رہے وچ سنسارا، آتم برہم سرب در کُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس بیس ہر جگدیشا، شاہ پاتشاہ حکم اپنا آپ سَنائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، ہر شبدی شبد جنائیا۔ ویہ سو بیس بکرمی کوئی نہ رہے راجارانا، سر تاج نہ کوئے کُکائیا۔ سب نوں مٹاپے ہر کا بھانا، ہر بھانا میٹ نہ سکے کوئے رانیا۔ کلجگ جیو اُٹھ نادانا، ویلا انتم آئیا۔ دوس رین رین دوس سمرو سیری بھگوانا، بن بھگوان پار نہ کوئے کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا آسا تر سنا جگت مٹانا، کام کرو دھ لو بھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ کایا مندر اندر سُننا گانا، سَنگَر پورا اندرے اندر رہیا سَنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس بیس ہر جگدیشا، چار ورن ایکا سرن، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان، ایکا بخشے سچی شاہیا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پرکاش چند دے گرہ گھووالی جموں ☆

سو پڑھ نہ نجن آد آنت، نرگن اپنا رُوپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، درگھر ساچے آسن لائیندا۔ میل ملاواناری کنت، کنت سہاگ آپ ہنڈھائیندا۔ نام نڈھانا ساچا منت، نر نر نکارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی مہما جانے آگنت، اپنا لیکھا لکھ آپ گنائیندا۔ آگم آگوچر ہو بے آنت، بے پرواہ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر اکار آپ اکھوائیندا۔ نر اکار ہر بھگوانا، درگھر ساچے سوبھا پائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، شاہ پاتشاہ دیا کمائیندا۔ اپنی اچھیا کر پروانہ، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ترے ترے میلا سری بھگوانا، ایکا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ترے ترے میلا ہر بھگوانت، ساچا جوڑ جڑائیا۔ پنج تت بنائے آپے بنت، ساچا گھاٹن لئے گھڑائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی لئے اپائیا۔ لکھ چوڑاسی ہر ہر دھار، وشن برہما شو کھیل کھلائیندا۔ لوک مات کر اُجیار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کرے کھیل آگم اپار، جوتی جاتا جگمگائیندا۔ ویس اولا ایکنکار، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، ساچی ونڈن آپے پائیندا۔ چار چار چار چار ہو اُجیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ چار چار ہر ونڈے ونڈ، ونڈنہار بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمنڈ کھیل کھلائیا۔ چارے وید اک انند، انند انند وچ سمائیا۔ چارے بانی سنانے چھند، گیت گوہند آپ لائیا۔ چارے جگ کرے کھنڈ، ساچا حصہ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ چار جگ کھیل نر نکارا، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ گر گر رُوپ دھر اوتارا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکارا، دُھر نادى ناد وجائیندا۔ چاروں کُنٹ ہو اُجیار، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوانا، لوک مات دھرائیا۔ پرگٹ ہو ہو والی دو جہاناں، ترے ترے اپنا کھیل کھلائیا۔ سوبھاؤنت کرے مکانا، جس گھٹ اپنی جوت جگائیا۔ نام انملٹا دیوے دانا، کرتا قیمت کوئے نہ لائیا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، دھیرج جت آپ دھرائیا۔ راگ آگمى سنانے گانا، تار

ستار نہ کوئے ہلایا۔ حکمی حکم سنائے دھر فرمانا، گر اوتار سیو کمایا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، سیس جگدیش تاج سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ گر اوتار ہر ہر ویس، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جگا جگنتر ویکھ دکھایا۔ شبد جنائے سچ سندیش، لکھ چوراسی آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ جگ جگ بندھن ہر نرکارا، زرگن سرگن آپے پائیا۔ سرگن دیوے نام آدھارا، زرگن جوت نور رُشانیا۔ زرگن وسے دھام نیارا، سرگن ویکھے دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا سنگ رکھایا۔ گر گر سنگ پنچ تت، تتوت آپ جنائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رنگے رت، رنگ ساچا آپ چڑھایا۔ اک دکھائے برہم مت، پار برہم آپ پڑھایا۔ میل ملائے کملاپت، کول نین درس دکھایا۔ ساچے مندر وسے نہ کوئی دیوار نہ کوئی چھت، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ ساچے تخت بہے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ویکھ دکھایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، جگا جگنتر آپ سنائیا۔ سبجگ تریتا دواپر چلایا رتھ، بھگت بھگونت آپ چڑھایا۔ ساچے سنناں نبھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ گر گھاس لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب جنماں ویکھ دکھایا۔ گر سکھ اتارے ساچے گھاٹ، پار کنارہ اک رکھایا۔ جگ چوکڑی میٹدا آیا واٹ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ دکھایا۔ جگ جگ کھیل کرے اپارا، زرگن سرگن روپ دھرائیا۔ برہماست دئے آدھارا، ایکا ایکا رنگ دکھایا۔ براہ دیوے چرن پیارا، سر اپنا ہتھ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس کرایا۔ جگ جگ ویس ہر نرکار، یگے پُرکھ روپ وٹایا۔ حیکریو دئے آدھار، نر نرائن کھیل کھلایا۔ کپل من ہو اجیار، دتا ترے آپ سمجھایا۔ رکھپ دکھائے اک دوار، پرتھو ساچی سیو لگایا۔ متس روپ اگم اپار، کچھپ مندر اپٹھ اٹھایا۔ دھنتر دیوے اک آدھار، ایکا منتر نام درڑائیا۔ ہنسا روپ اپر اپار، ست برہما آپ سمجھایا۔ نر سنگھ کھیل کرے کرتار، بھگت پرہلاڈ آپ اٹھایا۔ گج ڈبدا لائے پار، جگت بندھن آپ ٹڑائیا۔ ہری ہر ہو اجیار، اپنا بھيو آپ چکائیا۔ دھرو دکھائے سچ دوار، نر ہر نرائن اپنا روپ پرگٹایا۔ کرے کھیل وارو وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بل باون اپنے رنگ

سمانیدا۔ جگ جگ کھیل ہر کرتارا، سنجگ تریتا دھار دکھانیا۔ پرس پر م کر اُجیارا، رام ر گھنسن ہوئے سہانیا۔ رگھپت ویکھے کھیل اپارا، رگھو اپنا ناؤں
 وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے دوئے چندن چند چڑھانیا۔ سنجگ تریتا اُتریا پار، دواپر اپنا کھیل کھلانیدا۔ وید ویاسا دئے آدھار،
 کواری کتیا بھاگ لگانیدا۔ ایکا اکھر لہنا دینا چکائے وچ سنسار، نش اکھر آپ پڑھانیدا۔ برہما ویتا کرے پیار، چارے وید کھ صلاحیندا۔ نارد مَن دئے سہار،
 کنگ ناد آپ وجانیدا۔ سُرسی ویکھے ویکھنہار، راگی راگ آپ لائیندا۔ مات لوک بستی کر اُجیار، نرگن سرگن آسن لائیندا۔ ایکا آٹھائیس بھار، اک اٹھ
 بھيو کھلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُران اٹھاراں آپ جنانیدا۔ اک اٹھ ہر کھیل بھگوان، سری بھگوان آپ کرائیا۔ اک اِکلا
 نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ اک اِکلا دیوے دُھر فرمان، دُھر دی بانی آپ پڑھانیا۔ اک اِکلا وسے سچ مکان، سچ محل سو بھاپانیا۔ اک اِکلا راج راجان،
 شاہ پاتشاہ اک اکھوانیا۔ اک اِکلا والی دو جہان، دو جہاناں ویکھ دکھانیا۔ اک اِکلا ساچا کاہن، سیس جگدیش تاج اِکائیا۔ اٹھان تان کرے پروان، اٹھ تت
 میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ من مت بدھ جگت پسار، وِديا
 وِدت کرے پڑھانیا۔ نرگن وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آئیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات کرے رُشانیا۔ اپنی اچھیا سولاں کرے شنکارا،
 سولاں شنکار سولاں کلا وِچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کول نین نین مٹکائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کیا پار کنارہ، دو دو میلا سچ سُبھانیا۔
 کلج ویکھے مات اکھاڑا، بودھ بودھ بودھ دئے سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگانیا۔ جگ جگ سنگ کرے ہر
 کرتا، بھيو کوئے نہ پانیدا۔ جگا جگنتر آد انت کدے نہ مردا، مرن جنم وِچ کدے نہ آئیندا۔ نر بھو بھے رکھے کدے نہ ڈردا، بھیانک اپنی کھیل کھلانیدا۔
 لکھ چوڑاسی ایکا وار وردا، بچیا کوئے رہن نہ پانیدا۔ جو گھڑیا سو آپے بھندا، گھرن بھننہار آپ اکھوانیدا۔ اپنے مندر آپے وڈدا، آوندنا جاندا دس نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھيو چکائے نہ ہر، نرائن وڈی وڈیانیا۔ سرگن اندر جوت دھر
 دھر، نرگن نور کرے رُشانیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، آپے ویکھے سرب لوکانیا۔ اپنی وِديا آپے پڑھ پڑھ، چيو جنت کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نورِ ظہور آپ درسایا۔ نورِ ظہور کرتا کریم، قدرتِ قادرِ وِج سمانیدا۔ ایکا الف کرے تقسیم، دو جہاناں ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل جوتی دھار، جُگت جُگت وڈیایا۔ گر گر رُپ وِج سنسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھایا۔ اک اِکلا ہویا خبردار، دُجی قدرت لئے جگایا۔ تچے کھول نین کواڑ، چوتھے پد کرے رسایا۔ پنچم میٹے اگنی ہاڑ، چھویں چھپر چھن نہ کوئے جنایا۔ ستویں ست ستوادی بیٹھا نرِاکار، اٹھان تتاں پنڈھ مُکایا۔ نوویں پار کرے جگت دوار، دسویں اپنی جوت جگایا۔ ایکا جوت دس اوتار، ہر مندر رُپ گئے وٹایا۔ جگت واسنا نہ کوئے پیار، آسا ترسنا نہ کوئے جنایا۔ جیواں جنتاں دے دے نام آدھار، پُرکھ اکال گئے سمجھایا۔ رسنا گاونا کر پیار، ویلے آنت ہوئے سہایا۔ جُگ چوکڑی کرے ساچی کار، جُگ جُگ گیرا آپ بھوایا۔ حکمے اندر رکھے گر پیر اوتار، سچ سنڈیشہ شبد سناپا۔ کلجک ستجگ انتم میلا کرے آپ نرِاکار، دُوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مردنگ آپ وجایا۔ کلجک انتم وجے مردنگ، گر گرُ سرب صالا جندا۔ پرگٹ ہوئے سورا سربنگ، رُپ ریکھ رنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گنگن پاتالاں آپے آئے لنگھ، دو جہاناں پار کرائیندا۔ آپ سہائے ساچی سچ اک پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ ساچے گھوڑے کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن لائیندا۔ ایکا وار دیکھے نو کھنڈ، ستاں دیپاں چرناں ہیٹھ دباپیندا۔ چوڈاں لوک سنائے ساچا چھند، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ وشن برہما شو دیوے اک انند، انند انند منگل آپ سناپیندا۔ ست پرکاش کرائے سورج چند، سورج چند سپیس جُھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ کلجک انتم رُپ اگم، سو پُرکھ نرِجنن آپ دھرائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، ہرکھ سوگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ خوشی نہ کوئے غم، چنتا رُپ نہ کوئے وٹایا۔ بُدھ مت نہ کوئے من، پنج تت نہ کوئے رکھایا۔ ہتھ مَنہ نہ نک کن، پیریں چل نہ پنڈھ مُکایا۔ مات پت نہ جننی جن، ساک سجن سین نہ کوئے بھایا۔ مال خزانہ نہ کوئے دھن، دولت ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، مندر مٹھ نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی گھرے نہ دیوے بھن، نہ کوئی سکے ڈن لگایا۔ نہ کوئی کرے کھن کھن، نہ کوئی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ پاربرہم پت پریشور کلجک انتم نرِگن چڑھے ساچا چن، جگت اندھیرا دئے مٹایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائی۔ کلجک پردہ چلنا، کل کلکی لے اوتار۔ چاروں کُنٹ سنگھ شیر ہو ہو بکنا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ شبد اگئی ہو ہو اٹھنا، نو نو کرے جیکار۔ جوٹھا جھوٹھا دھن سب دا لٹنا، رہن نہ پائے وچ سنسار۔ مایا ممتا بوٹا سُننا، جل سنج نہ کرے کوئے پیار۔ کام کرودھ پھڑ پھڑ کٹنا، شبد کھنڈا ایک مار۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھننا، دیوے درس درس دیدار۔ امرت جام پیائے گھٹنا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ لکھ پُوراسی پھڑ پھڑ کٹنا، ایک مارے مارنہارا مار۔ رائے دھرم سب نوں بچھنا، کیوں بھلیا ہر نرنکار۔ ہر کا تیر نشانہ کدے نہ اکنا، گوبند چلے رہیا چاڑھ۔ بیس اٹھاراں ایک چلنا، دو جہاناں مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنا ناؤں رکھے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ رکھیا ناؤں نہکلنک، نانک گوبند گئے جس گایا۔ وید ویاسا دیکھے آنت، پاربرہم دے دکھائی۔ عیسیٰ میلے ساچا کنت، بیٹھا اوٹ تکایا۔ محمد چوڑاں صدیاں گئے گنت، لکھ لکھ لیکھا دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں کرے رُشانیا۔ نہکلنک ناؤں سلطانا، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، باؤن اپنا رُپ دھرائیندا۔ راما رام مردانہ، راون گڑھ ہنکار تڑائیندا۔ کاہنا کرشن کرشن پردھانا، رتھ رتھوای رتھ چلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ بدھا گانا، ساچا سلگن منائیندا۔ ہتھیں پھڑے محمد غلاما، ایک بندھن ہر ہر پائیندا۔ اللہ رانی توڑے مانا، شبد نشانہ اک چلائیندا۔ چاروں کُنٹ دیکھے مار دھیانا، دہ دشا پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک پُرکھ ابناشا، ابناشی اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش رُپ دھرائیا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جگ جگ اپنی چال چلایا۔ کلجک دیکھے کھیل تماشا، لکھ پُوراسی ناچ نچایا۔ گرگھ وِلا پر بھ ملن دی رکھے آسا، نچ آتم بیٹھا دھیان لگایا۔ سنگر پورا دیوے سچ بھرواسا، بھانڈا بھرم بھو بھنایا۔ امرت بھرے کایا کاسہ، سچ پیالہ ہتھ پھڑایا۔ نچ مندر کر کر واسا، نچ گرہ دے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن لئے اٹھایا۔ جگ جگ ہر جن ملنا، ہر میلے بے پرواہ۔ شوہ دریائے بیڑا بٹھا، بیڑا بٹھے بن ملاح۔ ایک راگ سنایا کٹا، راگ انادی دھن وجا۔ ایک جوت چڑھایا چٹا، جوت نرنجن کر رُشنا۔ ایک پُرکھ ابناشی مٹاں، گرگھ سچے لئے منا۔ مٹمگھ جیو آتم اٹھا، ہر کا بھو نہ سکے پا۔ رائے دھرم دے ڈٹا، دیوے ڈن آنت سزا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کلجگ انتم دیکھ دکھائیا۔ ہر جن ہر ہر میل ملاؤنا، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ منتمگھ جیواں گوڑھی نیند سواؤنا، اُپر پلو ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ تارن کو ایکا گرو دیو، سدا سدا نمسکار۔ برتھا جائے نہ ہر جن سیو، لیکھے لائے اگم اپار۔ امرت پھل دیوے ساچا میو، رس امولا وچ سنسار۔ کرپا کرے الکھ ابھیو، نہکیو سچی سرکار۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، دیو دیوا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے جائے تار۔ تارنہارا اک گوپال، آد جگاد ترائیندا۔ ہر جن دیکھے ساچے لال، بال انجانے گود اٹھائیندا۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، چرن دوارے آپ بہائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنچم ناتا موہ مٹائیندا۔ ایکا مارگ دتے سکھال، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم تیر نرالا مارے کس، سوکھی تکھی آپ کرائیا۔ ہر دے اندر جائے وس، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ اپنا امرت چوائے رس، رس رسیا ساچا ماہیا۔ پوری کرے ہر جن آس، نر اساکوئے رہن نہ پائیا۔ جس جن چرن کول کرائے داس، راتیں سنتیا درس دکھائیا۔ آتم دیا دیپک جوت کر پرکاش، اپنا روپ دے سمجھائیا۔ اوٹھت بیٹھت سوت جاگت وسے پاس، آلس نندرانہ کوئے جنائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں بنیا رہے ثالث، سچ عدالت ہوئے سہائیا۔ چار ورن گرسکھ بنائے ساچا خالص، گوہند گر گیا لکھائیا۔ چلن نہ دیوے کسے دی نالش، شبد کھنڈا رہیا چکائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی ڈھارس، اک دوارا آپ دکھائیا۔ منتمگھ تیری دیوے نہ کوئے ضمانت، ویلے آنت نہ کوئے جھڈائیا۔ پار برہم پرکھ ابناشی لوک مات لگاؤنی اک عدالت، وشن برہما شوگر اوتار در بہائیا۔ نہ کوئی لاء نہ وکالت، نہ کوئی دلیل دے گواہیا۔ آد جگاد سدا سلامت، ساچے تخت بیٹھ کرے سچی شہنشاہیا۔ کوڑی رہن نہ دیوے کوئی علامت، آلس دیکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ سچ عدالت ہر نرنکار، تخت نواسی آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے وارو دارا، جگ جگ پنڈھ مکائیندا۔ نو نو چار اترے پارا، نو سو چرانوے چوکری جگ نیتز نیناں رو رو نیر وہائیندا۔ چار کنت نہ کوئے سہارا، سکلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ پنڈت پاندھانہ کوئی پاوے سارا، تیر تھ تھ کنارہ نہ کوئے جنائیندا۔ ملا شیخ مسائق سچ نہ سنائے کوئے

نعرہ، حق حقیقت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری انتم ور، جوتی جامہ مات دھر، لکھ چوراسی جیو جنت جل تھل
 ہیسئل ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت دئی دوتی میٹے سل، سل اپنا آپ لگائیندا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، ویلا وقت نہ کوئے
 جنائیندا۔ جس جن اندر گیا رل، رل مل اپنا جھٹ لنگھائیندا۔ لکھ چوراسی کرپا دل، دل چھل دھاری اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنے دیپک آپے بل، گرسکھ تیرا دیا دیپک آپ جگائیندا۔ گرسکھ دیپک جائے جگ، جوتی جاتا آپ جگائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ،
 شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر لکائے اپنا پگ، نو دوارے پار کرائیا۔ مار ٹھوکر وجائے تال انحد، ناد انادی آپ سنائیا۔ اپنا راگ اپنے وچوں کڈھ،
 گرسکھاں وچ لکائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، اپنا رنگ وکھائیا۔ انت کال نہ جائے چھڈ، سنت بھگونت ہوئے سہائیا۔ پار کرائے ترے بھون حد،
 ترے بھون دھنی اپنی سیو کمائیا۔ گرسکھ بنائے ساچی جد، وشو بنس اک رکھائیا۔ چرن دوارے اپنے صد، سچھنڈ دوار دے وڈیائیا۔ بالک لڈائے پتا لاڈ،
 پوت خوشی منائیا۔ ناتا تھتا برہم برہماد، ملی پار برہم سچی سرنائیا۔ گرسکھ تیری ہر گائے سدا گاتھ، گاونہارا گا گا اپنی خوشی منائیا۔ بن ہر بھگت ہر دا کوئی نہ
 دیوے ساتھ، جگ جگ اگلا بیٹھا گرسکھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر اندر چڑھ اپنا
 بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ دیوے درس دیدار، دیا کمائیندا۔ ڈوگھے ساگر
 لائے پار، بھوری بھور نہ کوئے رڑھائیندا۔ چرن کول دکھائے سچ پیار، مانس جنم جنم سمجھائیندا۔ پھڑ پھڑ دتر دیوے تار، دتر تریا آپ اکھوائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ جنائیندا۔ اپنا دیوے ہر جی درس، درسی درس آپ کرائیندا۔ گرسکھ میٹے تیری حرص، ہوس ہور نہ
 کوئے جنائیندا۔ غریب بنائیاں اُپر کرے ترس، جو جن دھیان لگائیندا۔ ستگر پورا گرسکھ تیری کدے نہ کرے پرکھ، پرکھیا وچ کوئے نہ آئیندا۔ اگے
 رہنا سدا نہ دھڑک، نہ بھے سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگت ترسنا جو رہی بھڑک، اگنی اگت آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 دیوے ساچا ور، آسا منسا منسا آسا آپے پور کرائیندا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پیارا سنگھ سیوا سنگھ دے گرہ کلوئے جموں ☆

ساجن گھر ساجن آئے، سہنجی گھڑی سہانیا۔ راجن گھر راجن آئے، راجن راج میل ملانیا۔ نوابن گھر نوابن آئے، شاہ نواب سچا شہنشاہیا۔
 غریب نوازن گھر غریب نوازا آئے، روپ انوپ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن سنگ رکھانیا۔ سجن گھر سجن پایا، گھر
 ساچی و بے ودھانیا۔ گرہ مندر بہہ بہہ منگل گایا، گیت گوبند لائیا۔ جگت سنگل کٹ وکھایا، تٹی جھوٹھی پھانیا۔ جوں تندل چھین ہر جی آیا، لیکھا لیکھے
 لیکھا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن شہنشاہیا۔ سجن گھر سجن رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھانیدا۔ سجن کولوں سجن منگے منگ،
 وست امولک اک جنانیدا۔ سجن کول سجن بہے چڑھ رنگیلے پلنگ، سچ سہنجی اک سہانیدا۔ سجن گھر وجائے سجن نام مردنگ، سچ ترانہ راگ سنانیدا۔
 سجن گائے سجن چھند، ساچا ڈھولا آپ سنانیدا۔ سجن ویکھے سجن نور چند، چند چاندنا آپ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن
 دیا کمانیدا۔ ہر سجن سچا پاتشاہ، پاربرہم کرتار۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ہر جن بیڑا لائے پار۔ شبد سروپی اک صلاح، دیوے نام آدھار۔ نیز درسی
 درس کرا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ جگت حرص دے مٹا، چرن کول بخشے اک آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن سجن کرے پیار۔
 سجن میت سجن مرارا، سجن سگلا سنگ نبھانیا۔ سجن جودھا پیر بلی بلکارا، سجن بلہین آپ ہو جانیا۔ سجن شاہو بھوپ سکدارا، سجن رعیت نام وٹانیا۔
 سجن گر پیر اوتارا، سجن گرسکھ سنگ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن ساجن لئے ملانیا۔ سجن ساجن پایا، سچیا سچ دربار۔ گھر
 راجن راج آیا، شاہ پاتشاہ پتی سرکار۔ اپنا کاجن آپ رچایا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ اپنا جہازن آپ چلایا، گرگھ ساچے لئے چاڑھ۔ چاروں گنت پھیرا پایا،
 نو نو پھرے بن بھکھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن کھیل اپار۔ سجن چور سجن ٹھگ، سجن رسنا جہوا گانیا۔ سجن وسے اُپر شاہ
 رگ، سجن بیٹھا لکھ چھپانیا۔ سجن کرے کھیل سورا سرگ، سجن اندھ اندھیر بیٹھا آسن لائیا۔ سجن ہنس بنائے گگ، ساچی نام چوگ چگانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھ وکھانیا۔ سجن راجا سجن بھوپ، راج راجن آپ اکھوانیدا۔ سجن وسے چارے کوٹ، دہ دشا آپ

سامیندا۔ ہر سجن ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ آپ درڑائندا۔ ہر سجن سجن اُپر جائے تھ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ ہر سجن سجن دیوے نام گھٹ، بھر پیالہ ہتھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن منگ منگائندا۔ سجن منگے سجن دیوے، سجن سجن جھولی آپ بھرائیا۔ سجن پُرکھ الکھ ابھوے، ساجن گرگھ روپ وٹائیا۔ ساجن گائے رسنا جھوے، سجن دیکھے تھاول تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن سجن میلا میلے چائیں چائیا۔ سجن میلا چڑھیا چا، ہر سجن خوشی منائندا۔ گھر سجن سجن گیا آ، کلج اتم پھیرا پائندا۔ ہر جن ساچے لئے اٹھا، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ ہر سنگت رکھے نال گواہ، دوجی شہادت نہ کوئے جنائندا۔ مانس جنم جنم دئے بدلا، جس جن اپنے چرن لگائندا۔ کرم کرم داروگ دئے گوا، نہکرمی کرم کمائندا۔ دھرم دھرم دا بھرم دئے مٹا، ساچا دھرم اک دکھائندا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، اوج نیچ نہ کوئے جنائندا۔ اتم برہم سرب ٹکا، لکھ چوراسی کھیل کھائندا۔ ہر گھٹ اندر آسن لا، جوتی نور ڈگمگائندا۔ ہر جن میلا سچ سبھا، گھر ساچے آپ ملائندا۔ اک اکیلا پکڑے بانہہ، جگت وچھوڑا پنڈھ کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن پار کرائندا۔ ہر سجن بیٹھا پار پتن، سجن تیرا راہ تکائیا۔ آپے آئے مارگ دسن، آپے پھڑ پھڑ راہے پائیا۔ آپے آئے ہر دے دسن، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیا۔ آپے آئے نیچ وکارا متھن، نام مدھانا نال رلائییا۔ آپے آئے گرسکھاں ناؤں کتھن، کتھ کتھ لوک مات لیکھا دئے بنائیا۔ آپے آئے ہر جن ساچے رکھن، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن میت اک گوسائیا۔ ساجن میت اک گوسائیں، گھر گبھیر سمایا۔ ہر سجن دیکھے تھاول تھائیں، تھان تھنتر پھول پھولایا۔ ایکا سکھیا رہیا سمجھائی، ساچا منتر نام درڑایا۔ کاگوں ہنس رہیا بنائی، ساچی چوگ نام چگایا۔ چل دوارے آیا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا ہر سنگت رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن ساچے کھیل کرایا۔ چاؤ گھنیرا سنگت روپ، سچ بھرواسا آپ جنائیا۔ تیرا میرا ایکا روپ، سوہنگ ساچی کرے پڑھائیا۔ سجن وسے چارے کوٹ، خالی دشا نظر کوئے نہ آئییا۔ ہر سجن تانا پیٹا ہوئے سوت، سوتردھاری بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساجن لئے ترائییا۔ ساجن تارے کرپا کر، کرپا پار کراییا۔ ساجن میلے ایکا ہر، درگھر ساچا سو بھا پائیا۔ ساجن ملے پھکے ڈر، بھے اور نہ

کوئے رکھائیا۔ ساجن آئے ایک نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ ساجن سچ پلنگے بیٹھے چڑھ، ساجن ساچی سچ وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ سجن اک بہائیا۔ گھٹ سجن ہر میت، ایککارا ناواں رکھائیا۔ ناد اناد سناے گیت، انحد راگ الائندا۔ کایا مندر دیہرا گرو دوار مسیت، ساچا بنک آپ جنائندا۔ سنجگ چلے ساچی ریت، پاربرہم پر بھ آپ چلائندا۔ سرت شد کرے پتت پنتیت، پتت پاؤن دیا کمائندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سائتک ست ست وکھائندا۔ درس دکھائے اک اتیت، تخت نواسی سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن سجن سنگ رکھائندا۔ سجن سنگ دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ سجن میلا گوپی کاہن، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ سجن میلا ویکھ وکھائے سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساجن لئے رلائییا۔ ساجن رلیا ساجن سنگ، سگلا سنگ تجایا۔ آتم اُپجیا پرمانند، ہر کھ سوگ مٹایا۔ نہاؤن نہاتا آتم گنگ، سر سروور اک سہایا۔ شد اگمی سنیا چھند، سن سن اپنا آپ بھلایا۔ نرگن جوت چڑھیا چند، سورج چند کھ شرمایا۔ خوشی ہویا بند بند، گھر سجن سچا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سجن ہوئے سہایا۔ سجن ساچا پُر کھ سمرتھ، ساول سندر روپ کرائیا۔ ہر سجن چلائے ساچا رتھ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ ہر سجن مہما سدا اکھ، کتھنی کھ نہ سکے رائیا۔ ہر سجن ساچا مارگ رہیا دس، کھجگ چیو بھل نہ جائیا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا رین مس، اندھ گھور رہیا وکھائیا۔ گرگھ ڈردے کہن بس بس، کھجگ وچ رہنا اور ہور نہ بھائیا۔ کھجگ کولوں ڈر کے آئے نس، تیرے چرن اوٹ نکائیا۔ ہر سنگر سجن اگوں ملیا ہس، پھر باہوں گلے لگائیا۔ میں پیار تہاڈے وچ گیا پھس، گر سکھ تیرا بندھن ٹٹ کدے نہ جائیا۔ میں گاؤندا رہاں سدا جس، ہر جن تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا پریم پیواں ایکار س، اپنا رس تیرے کھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساجن ہوئے سہایا۔ سجن صاحب سرب گوننت، پُر کھ ابناشی پایا۔ گرٹھ ٹٹا ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نظری آیا۔ گھر ملیا بودھ اگادھا ایک پنڈت، برہم و دیا رہیا پڑھایا۔ کھجگ وس نہ پایا کسے سنت، جو جھوٹے دھندے دے لگایا۔ دھن سبھاگ ملیا ہر کنت، ہر سجن میل ملایا۔ میری لگی پریتی نبھے انت، وچھوڑا کوئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن سجن دے صلاحیا۔ ساجن دیوے سچ صلاح، گر سکھ سجن آپ سمجھائیا۔ بیڑا لے

کے آیا دُھر ملاح، کھجک نیا وچ ٹکایا۔ ہر جن ساچے لئے چڑھا، نہ دیکھے بھیناں بھایا۔ اپنا مارگ دے لگا، ساچا مارگ اک رکھایا۔ جنم جنم جنم دے بدلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ دیوے مان وڈیایا۔ گر سکھ وڈیائی سچ جمان، تیری اُچی کُل رکھایا۔ بن نمانا پھرے بھگوان، در در بھکھیا منگ منگایا۔ پریم پریتی دینا دان، ساچی دست اک جنایا۔ اٹھے پہر گر سکھ تیرا رہے دھیان، تیرا گھڑا چھپ کدے نہ جایا۔ چاروں کُنٹ جاں ویکھاں ہو مہربان، ہر جن ساچا ایکا رُپ نظری آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سجن ساجن انت بلنا، جگت وچھوڑا رہن نہ پائی۔ نو کھنڈ پر تھی لوک مات بلنا، پُرکھ ابناشا آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ہر میت، گر کھ گر سکھ پریت آپ نبھایا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ نویں بستی جووں ☆

باسک سیجا ایکا آسن، دیوے مان وڈیایا۔ سانگو پانگ وشن سنگھاسن، ساچی رچن رچایا۔ آپ بنائے پُرکھ ابناشن، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سُنھنجی سچ وڈیایا۔ سُنھنجی سچ ہر سہائے، چرن کول ٹکایا۔ آتم پردہ دے اٹھائے، ایکا گن دکھایا۔ رسنا جہوا ہر گن گائے، سہنسر کھ صلاحیا۔ دوئے سہنسر جہوا ہلائے، آد جگاد سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھ دوئے جہوا، جہوا گن آپ جنایا۔ جہوا گن ہر زرنکارا، ایکا کھ رکھائیندا۔ ایکا کھ دو دو دھارا، دو دھاری آپ چلائیندا۔ ایکا رسنا ہر زرنکارا، دوجی رسنا وشن پکارا، واہ واہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سانگو پانگ دے ہلارا، زرن گن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چال آپ چلائیندا۔ سانگو پانگ سیجا باسک، باسک اپنا کھیل کھلایا۔ زرن گن سرگن سرگن زرن گن اُپر عاشق، عاشق معشوق آپ ہو جایا۔ نہ کوئی نندرا نہ کوئی آلس، اٹھے پہر نین تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے جہوا گن سمجھایا۔ دوئے جہوا ہر زرنکارا، باسک کھ رکھائیندا۔ پہلی جہوا کرپسارا، آپ اپنا گن دکھائیندا۔ دوجی جہوا

دے بھنڈارا، دست امولک جھولی پائیندا۔ زرگن سرگن زراکار ساکار وشو دھارا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ رسنا جہوا اینکار، اک اک کر دھیائیا۔ دوجی بولے بے جیکار، وشنوں تیری وڈ وڈیائیا۔ سہنس گن وچار، گن اوگن کہن نہ پائیا۔ بے انت بے انت بے انت تیرا کھیل کرتار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ میرے اُپر چرن کول دھر کھولیا میرا کواڑ، جاں ویکھاں تو ہی نظری آئیا۔ میرے اُپر لا آسن پایا بھار، وشنوں اپنی دیا کمائیا۔ زرگن سرگن وسے رنگ زرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ جنائیا۔ وشن گن ہر جنا، بھگون دیا کمائیندا۔ باسک رسنا آپے گا، اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ اپنا پردہ دے چکا، بھيو اہید آپ گھلائیندا۔ کوٹن کوٹ اپنے ناؤں جنا، دوس رین رسنا جہوا آپ چلائیندا۔ گا گا تھکا آنت نہ سکے پا، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ توں شہنشاہ سچا پاتشاہ، ہوں سیوک منگ منگائیندا۔ کی منگاں کچھ جاناں نہ، تیرا آنت کسے نہ آئیندا۔ میں چیدا رہاں سد تیرا ناں، ناؤں زرنکارا آپ صلاحندا۔ کون ویلا میری پکڑیں بانہہ، میں تیری اوٹ رکھائیندا۔ کون ویلا میرا دیویں پنڈھ مکا، میری گھال لیکھے لائیندا۔ کون ویلا اپنے چرناں لئے بہا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، ایکا شبد جنائیندا۔ زرگن نظر نہ آئے سری بھگوان، سرگن وشنوں ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں اُپر آسن لائے آن، ساگو پانگ بیج ہنڈھائیندا۔ سچھنڈ وسے ہر مہربان، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو گھلائیندا۔ بھيو گھلائے ہر بھگوان، باسک ایکا گن جنائیا۔ وشنوں در کر پروان، تیرا رنگ وکھائیا۔ تیری جہوا گائے گان، دو دو رنگ وکھائیا۔ پہلا ناؤں جانے بھگوان، دوجا وشنوں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھائیا۔ پہلی جہوا گائے سو، سو پُرکھ زرنجن ہر وڈیائیندا۔ اپنا بیج آپے بو، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہو، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ زرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ دوجی جہوا گائے ہنگ، ساکار دے وڈیائیا۔ وشنوں وشو پے جم، مات پت نہ کوئے جنائیا۔ اک اکلا بیڑا بٹھ، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے جہوا دے ملایا۔ دوئے جہوا ایک گھ، اک دوئے نال میل ملائیندا۔ دوہاں میلا ایکا گھ، ایکا گود

بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دوئے جہوا دُھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ اک سناواں ساچا گانا، بھل کدے نہ جائیا۔ سوہنگ رُپ وِشنوؤں بھگوانا، باسک ہر ہر آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک جھولی پائیا۔ ساچی وست لے لے دات، باسک بہہ بہہ خوشی منائیندا۔ ہر ہر ملیا کملاپات، گھر ساچے میل ملائیندا۔ آپ سنائی اپنی گاتھ، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا بن بن سجن سہیلا، میرا ساتھ نبھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایک گن جنائیا۔ لکھ چوراسی جگ چوکڑی کھیل کھلا، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ اتم انت اپنا آپ لئے پرگٹا، نرکار ساکار ایک رنگ وکھائیا۔ وِشنوؤں بھگوان ناؤں دھرا، جوتی جاتا کھیل کھلائیا۔ تیری دوئے دوئے جہوا لیکھا دئے جنا، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ تیرا میل لئے ملا، میلنہار آپ ہو جائیا۔ ایک تھت ونڈ ونڈا، ودی سدی نہ نال رلائیا۔ لیکھا لیکھ کوئی جانے نہ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دئے مان وڈیائیا۔ دوئے سہنسر جہوا لگے بھاگ، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ بن تیل باقی جگے چراغ، لوک مات ڈگمگائیندا۔ وِشنوؤں بھگوان جائے جاگ، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ تیری ویکھے سانگو پانگ، سچ سہنجی آپ اپائیندا۔ لیکھا جانے کالا ناگ، کل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آسن آپ سہائیندا۔ تیری سچ سانگو پانگ، ہر ساچا آپ سہائیا۔ اپنا کر کر آپے سوانگ، سوانگی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سچ دئے سہائیا۔ ساچی سچ آپ بنا، پیخت کا یا اندر آپ ٹکائیندا۔ وِشنوؤں رُپ آپ پرگٹا، اپنا آسن اُپر لائیندا۔ بھگوان جوتی جوت جگا، دیک دیا ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بستھے سچا شہنشاہ، تیرا آسن سنگھاسن ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ دا تیرا گایا لیکھے لئے پا، دوئے دوئے جہوا سیو کمائیندا۔ کلجگ اتم اپنا ناؤں لئے پرگٹا، تیرا لیکھا موئل چکائیندا۔ بن رسنا جہوا لئے گا، نظر کسے نہ آئیندا۔ سوہنگ نام آپ جپا، اپنا مارگ آپ وکھائیندا۔ تیرا لیکھا لیکھے پا، تیرا پندھ چکائیندا۔ ایک تھت رہیا سمجھا، بھل کوئے نہ جائیندا۔ دو آ رُپ آپ بنا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ صفر اپنا کھیل کھلا، دس کسے نہ آئیندا۔ ایک اک اگلا سچا شہنشاہ، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ آٹھا اٹھاں تیاں لیکھا دئے چکا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ بیس اٹھاراں میل ملا، اپنا کیتا ویکھ وکھائیندا۔ ایک ساتا میلے سچ سبھا، اک اگلا

ست ستوادی اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگت گنی تپت دے بُجھا، کُجک کوڑ کُڑیا سرب جلائیندا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ستاراں ہاڑ دے سمجھا، باسک تیرا لیکھا اپنے در چکائیندا۔ تیری بیج دے بدلا، سمبل نگری آسن لائیندا۔ سانگو پانگ آپ ہنڈھا، ساڈھے تن ہتھ کایا مندر اندر آپ سہائیندا۔ اپنی نویں رچنا پھیر لئے رچا، آد جگاد رچ رچ دیکھے دیکھ آپے ڈھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کرے وبار، سچ سچ گھر ساچا آپ سہائیندا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیلہ سنگھ دے گرہ جموں ★

شاہ پاتشاہ ہر سلطانا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچکھنڈ سہائے اک مکانا، در گھر ساچا سو بھا پائیندا۔ تھر گھر جوت جگائے نور مہانا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، انھو اپنی دھار چلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ زرنجن سنگ ملائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوانا، آد زرنجن کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوانا نوجوانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا بل رکھانا، بل دھاری بھو کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم الکھ اگوچر اگم اتھاہ روپ انوپ مہانا، مہما کتھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد دھر فرمانا، سچ سندیشہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اجونی رہت اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ اجونی رہت پُرکھ اکالا، اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھر مسالہ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ زرنجن جوت جوت اجالا، نورو نور ڈگمگائیا۔ کرے کھیل دین دیالا، دیاندھ بے پرواہیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، دیکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو پرکاش اپنا آپ دھرائیا۔ انھو پرکاش ہر بھگوانا، اپنا آپ دھرائیندا۔ دیا باقی اک مہانا، بن تیل باقی آپ جگائیندا۔ ساچا تخت اک سہانا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آد اپنا تخت آپے سو بھا پائیندا۔ ساچا تخت راج راجانا، شاہ پاتشاہ ہر آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سلطانا، وڈ مہربانا آسن لائیا۔ اُچ اگم اتھاہ محل اٹل اُچ مہانا، اگم اگم آپ اُپائیا۔ الکھ الکھنا اک ترانہ، آپ اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ دھرائیا۔ اپنا نور آپے رکھ، آپ اپنا

کھیل کھلائیندا۔ زرگن زرگن ہو پرتکھ، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار بنھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد پُرکھ ایکا ہر سچ سگھاسن اک سہائیندا۔ سچ سگھاسن سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ آد جگاد مہماگنت، ہر پُرکھ زرنجن کتھنی کتھ نہ سکے
 رانیا۔ اینکارا ساچا سجن، جگا جگنتر ساچا سنگ نبھائیا۔ آد زرنجن آپے ہوئے سروور مجن، امرت روپ آپ سہائیا۔ سری بھگوان پردے کجن، ایکا پلو
 ہتھ اٹھائیا۔ ابناشی کرتا رکھنہارا لجن، لاجاوت اک شہنشاہیا۔ پاربرہم اپنا کھیل کرے گھرن بھنن، گھرن بھننہار اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے تخت آسن لائیندا۔ ساچا تخت ہر سہایا، آد پُرکھ آسن لائیا۔ زرویر اپنا کھیل کھلایا، مورت اکال
 ڈگمگائیا۔ ساچی ثورت ناد وجایا، اپنی اچھیا آپ سناٹیا۔ آسا پورت آپ اکھوایا، منسا کوئے رہن نہ پائیا۔ آپے راؤ آپے رنک، راج راجانا اپنا کھیل کھلایا۔
 آپے دوار آپے بنک، آپے وجائے نام ڈنک، ساچا مردنگا ہتھ اٹھایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سیجا سوبھاؤنت، پاربرہم پت پر میثور سچھنڈ دوارا ہر
 زرنکارا آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے قلعے کوٹ اندر وڑ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولاک اکلا، آد پُرکھ آپ کرائیا۔
 وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل دئے وڈیائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا روپ آپ دھرائیا۔ بیٹھارے اک اکانتا، سرب جیاں دا
 ایکا داتا، داتا دانی آپ اکھوایا۔ روپ دھرائے بوہ بدھ بھانتا، کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اپنا بندھے ناتا، اتم رکھے اپنی ذاتا،
 ذات پات نہ کوئے وڈیائیا۔ آپ سناٹے اپنی گاتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ نش اکھر ہر کاناؤں، کھن پڑھن
 وچ نہ آتیا۔ آپ وسائے ساچا تھاؤں، تھان تھنتر دئے وڈیائیا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بالک روپ
 دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا ویس آپے رہیا وٹایا۔ آد ویس وٹایا، زرگن روپ اگم۔ انھو پرکاش کرایا، مات گر بھ نہ
 پیا جم۔ جوتی جوت نور رُشایا، کریا کھیل الکھ الکنے ایکا کم۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بیڑا آپے بٹھ۔ ہر بیڑا بٹھ چلائیندا، زرگن
 زرگن کر پیار۔ زرگن زرگن ویکھ وکھائیندا، زرگن ہوئے ویکھنہار۔ زرگن ناری کنت روپ وٹائیندا، زرگن مانے سچ بھتار۔ زرگن سچھنڈ دوارے سوبھا

پائیندا، نرگن جوت نور اُجیار۔ نرگن شبدی دھار وہائیندا، ناد انادی اک جیکار۔ نرگن وشن برہما شو اُچائیندا، سُت دُلا رے کرتیار۔ نرگن ترے گن مایا
ونڈ ونڈائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن پنچ تت گھاٹن آپ گھرائیندا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر آکار۔ نرگن سورج چند چڑھائیندا، کرن کرن کر
پسار۔ نرگن منڈل منڈپ آپ بنائیندا، لوآں پُریاں دے سہار۔ نرگن کروڑ تیتیس کھیل کھلائیندا، نرگن سرپت راجا اند کرے خبردار۔ نرگن گن
گندھرب ناچ کرائیندا، کنز جھپ لے اُٹھال۔ نرگن رائے دھرم سیو لگائیندا، نرگن چتر گپت ساچے لے بہال۔ نرگن لاڑی موت آپ اُٹھائیندا، نرگن
مارگ دے ساچے کال۔ نرگن مہاکال اپنے رنگ رنگائیندا، کرے کھیل دین دیال۔ آد اپنی رچنا آپ رچائیندا، سچھنڈ بیٹھ سچی دھر مسال۔ سچ سندیشہ
سرب سناائیندا، بھل نہ جانا بن نادان۔ لوآں پُریاں ونڈ ونڈائیندا، برہمنڈاں کھنڈاں کر دھیان۔ وشن ایک حکم سناائیندا، گھر گھر رزق پچاؤنا آن۔ برہما
برہم آپ پرگنائیندا، لکھ چوڑاسی دیوے دان۔ شکر ہتھ ترسول پھرائیندا، بنیا رہے نہ کوئے مکان۔ جو گھڑیا بھن وکھائیندا، میٹے جگت نشان۔ لکھ چوڑاسی
راہ چلائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ پنچ تت کایا جوڑ جڑائیندا، ہڈ ماس ناڑی رت بوند کر پروان۔ نو در دوارے کھول کھلائیندا، جگت واسنا دیوے دان۔

کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا، مایا ممتا دیوے مان۔ آسا ترسنا بندھن پائیندا، ہوئے ہنگتا اک نشان۔ من مت بدھ وچ ٹکائیندا، جوتی نور نور
مہان۔ گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا نوجوان۔ اپنا مندر آپ بنائیندا، پاربرہم شاہ سلطان۔ ساچا مارگ آپ رکھائیندا، ٹیڈھی بنک کھیل مہان۔
ایڈاپنگل سیو کمائیندا، اٹھے پہر ویکھے آن۔ اپنا امرت اپنے اندر آپ چھپائیندا، کول نا بھی کھیل مہان۔ ناد انادی دُھن آپ وجائیندا، انحد نادی راگ
سنائے کان۔ آتم سیجا آپ وچھائیندا، ساچی سیجا سوئے سری بھگوان۔ بجر کپائی پردہ آگے لائیندا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑان۔ آتم برہم روپ پرگنائیندا،
ایش جیو کھیل مہان۔ برہما ویتا اک پڑھائیندا، بودھ اگادھا دیوے دان۔ چارے گھ آپ کھلائیندا، چارے کوٹ وکھائے نشان۔ چارے ویداں آپ
جنائیندا، چارے بانی گائے گان۔ چارے ورنال ونڈ ونڈائیندا، چارے جگ کرے پردھان۔ چارے کوٹ ویکھ وکھائیندا، چوٹھے پد بیٹھ سری بھگوان۔
ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سری بھگوان۔ ساچی ونڈن ہر ہر ونڈا، لیکھا لکھت کوئے نہ

جانیا۔ لیکھا جانے کوٹن برہمنڈ دا، برہمنڈ نور سری بھگوان۔ رُوپ وٹائے جیرج انڈ دا، اُتبیج سیج دیوے دان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا وڈ مہربان۔ مہربان ہویا نرنکارا، اپنی دیا آپ کما گیا۔ لکھ چوراسی کرتیار، وشن برہما شو سیو لگایا۔ آتم برہم اک بھنڈارا، ایش جیو آپ ورتایا۔ کایا مندر کرتیار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ نرگن جوتی جوت اجیارا، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ انحد ناد شبد دھنکارا، دُھن انادی ناد وجایا۔ شبد سنائے دُھر فرمانا، بودھ اگادھ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ چار جگ ہر کھیل کھلاؤنا، نرگن سرگن رُوپ دھرایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھاؤنا، پاندھی اپنا پنڈھ مکایا۔ گر اوتار ناؤں دھراؤنا، جوتی جوت کر رُشانیا۔ نام ڈنکا اک وجاؤنا، چار کُنٹ شنوایا۔ ہوئے ہنگتا گرھ تڑاؤنا، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ساچے سنتاں میل ملاؤنا، ست دوارا اک وکھایا۔ دُھر فرمانا اک سناؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار سیوالا، گر اوتار سیوالا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت دے سمجھا، رام نام آپ پرگٹائیندا۔ ایکا ڈنکا دے وجا، ڈنکا ڈورُو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ راج راجاناں دے اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ راؤ رنکاں بوجھ دے بُجھا، آپ اپنا بھو کھائیندا۔ جگ جگ شنکا دے مٹا، سنساروگ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا انک دے سمجھا، اوکٹر اور نہ کوئے لگائیندا۔ نش اکھر اکھر دے پڑھا، پٹی لیکھ نہ کوئے کرائیندا۔ کاغد قلم نہ کوئی شاہ، رُوپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنی کرپا کرے بے پرواہ، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ جوتی نور ڈگمگا، جوت اجالا آپ کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہ، دُھر فرمانا حکم سناؤنا۔ جگ جگ گر اوتار بیٹھے سپس بھکا، چرن کول دھیان لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی سپس جگدیش دیوے ہتھ لکا، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پنڈھ مُکا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی گیارا رہیا دوا، نو سو چرانوے چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آسن لائیندا۔ ساچے مندر ہر جو چڑھیا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ اُچے ٹلے آپے کھڑھیا، اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، آد جگاد لوک مات کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جگ جگ اپنی دھار بٹھایا۔ نو نو چار چکے دھار، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ چار جگ دا کھیل نیار، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ مقامے حق ہو اجیارا، پروردگار نور الایا۔ حق

حقیقت بول جیکار، کلمہ امام آپ سنایا۔ کائنات کرے خبردار، کایا کعبہ پھول پھولایا۔ دو دو آہ کر پیار، آب حیات دے پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار کرتار۔ کلجگ انتم نور دھرایا، جوتی جوت جوت اجیار۔ سب دا لیکھا ویکھ وکھایا، ویکھنہارا ہو یا خبردار۔ لکھ لکھ سندیشہ رہیا سنایا، دو جہاناں کرے بے دار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی تھت وار۔ تھت وار ہر سچ وبارا، کلجگ انتم کرے جنایا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ستاراں ہاڑا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ در بہائے تئی اوتارا، بھگت اٹھاراں سنگ ملایا۔ وشن برہما شو کھچ لیائے چرن دوارا، کروڑ تینتیس سُرپت راجا اند نیوں نیوں سپس جھکایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار کرن پکارا، اللہ رانی نیتز نیناں نیر وہایا۔ نانک گو بند گُر دے ہلارا، سنگھ اپنا بل رکھایا۔ ایکا تھم دُھر فرمانا، دُھر در گاہی رہیا سنایا۔ نو کھنڈ پر تھمی بٹھے راجا رانا، بچیا کوئے رہن نہ پانیا۔ اٹھسٹھ تیر تھ ہوئے سہانا، تٹ کنارہ ویکھ وکھایا۔ گُردر مندر مسجد مٹھ مکھ کھلانا، کھلیا کوئے رہن نہ پانیا۔ پار برہم ابناشی اچت اپنا وقت آپ سہانا، اپنے ہتھ رکھ وڈیایا۔ ساچا تخت اک لگانا، تخت نو اسی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ سندیشہ ہر نرنکارا، شبدی شبد جنایا۔ سمند ساگر آئن وارو دوارا، کلجگ بینڈا آنت مکایا۔ دھرنی دھرت دھول دھول کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سپس جھکایا۔ باسک دو سہنسہر جہوالائے نعرہ، چار کُنٹ سنایا۔ بنے بھکھاری رُو س ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بودھ اگادھ سچا شہنشاہیا۔ ناد وجائے ایکا وارا، لو آں پُریاں آپ سنایا۔ برہم برہما کرے خبردار، گھٹ گھٹ اپنا تھم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا تھواں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، نرگن رُوپ سمایا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ایکنکارا بیٹھا آسن لایا۔ گو بند ملیا میت مُرارا، فتح ڈنکا اک وجایا۔ چاروں کُنٹ کرے خوارا، دہ دشا دے ہلایا۔ گُرگھ ور لے پاوے سارا، پورب لہنا آپ چکایا۔ دینا دیوے دیونہارا، کیتا قول بھل نہ جایا۔ جو رُڈھ گئے سر سے دھارا، سنسار ساگر پار کرایا۔ عرش فرش تے پار کنارہ، دے درس میل ملایا۔ کرے ترس سیر جنہارا، ترے گُن ناتا توڑ تڑایا۔ گھر ملیا پُرکھ اپارا، منگن در نہ دُوبے جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سچ عدالت اک وکھایا۔ سچ

عدالت اینکار، لوک مات لگایا۔ نہ کوئی وکالت کرے وچ سنسار، لا شریعت دے مٹایا۔ نہ کوئی ضمانت کسے دیوے گناہگار، اوگن سکے نہ کوئے بخشایا۔ پُرکھ ابناشی بٹھے ٹھگ چور یار، رائے دھرم ہتھ پھڑایا۔ راج راجاناں مارے مارے، جو بیٹھے پت گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگے نام گواہیا۔ نام گواہی منگے شہادت، ہر سچا سچ سلطان۔ لیکھے لگے اک عبادت، دوجا سنگ نہ کوئے رکھانا۔ سگلا سنگی نہ کرے کوئے رفاقت، ناتا تے وچ جہانا۔ چاروں گنٹ نظر آئن نندک دُشت ساقط، ملے میل نہ سری بھگوانا۔ من ہنکاری چاڑھے راکٹ، ایکا بھلیا رام رحیم سچا سلطانا۔ پر بھ بھنے سب دی آکڑ، کرے کھیل کھیل مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، نہہکنک بلی بلوانا۔ بلدھاری بل باون آیا، بل ویکھے سرب لوکایا۔ رگھبنس ہر راما آیا، جو راون لکا گڑھ تڑایا۔ ہر کاہنا کرشنا رُپ دھرایا، کنس کیساں پکڑ گرایا۔ ہر عیسیٰ موسیٰ ویکھ دکھایا، کالی کملی ویکھے لگی شاہیا۔ ہر نانک نرگن کھیل کھلایا، سرگن نام ست وٹی ودھایا۔ چارے ورناں گلے لگایا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ گوہند ڈنکا اک وجایا، واگرو فتح آپ گجایا۔ کجگ ویلا آنت دے سہایا، نرگن جوت نورُ رُشایا۔ نہہکنک ناؤں رکھایا، نہ مرے نہ جایا۔ گرگھ ساچے لئے ملایا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ ایکا منتر نام پڑھایا، چار ورناں تت گیان درڑایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا، ہنگ برہم سرب لوکایا۔ سوہنگ نرگن سرگن دھار چلایا، بن سوہنگ لکھ چوراسی نظر رُپ نہ آیا۔ سوہنگ وشنو بھگوان اپنا انک لگایا، چار جگ وچے ودھایا۔ گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ہر پنڈھ مکایا، لکھ چوراسی گیڑ کٹایا۔ نام رام انادی چھند سناہا، شکر برن نہ کوئے جنایا۔ انند انند منگل آپے گایا، پرمانند ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن سجن گود بہایا۔ ہر جن سجن گودی بہنا، ست پُرکھ نرنجن آپ بہائیدا۔ ایکا درس دکھائے نیناں، لوچن نیز آپ گھلائیدا۔ ہر سنگت وچ مل کے رہنا، ذات پات میٹ مٹائیدا۔ نام نرنتر پاؤنا گہنا، پُرکھ ابناشی آپ گھرائیدا۔ گر چرن دوارا چکھے لہنا دینا، پورب لیکھ نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ ترائیدا۔ گرگھ ورلا ترے سکھ، تارنہارا جس ترائیا۔ دھر مستک لیکھا دتا لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ سرشٹ سبائی دسے مٹھ، مٹھیا دسے آنت لوکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ہر سبّجَن لئے جگانیا۔ گرکھ وِرا جاگیا، جس جگائے آپ نرِ نکار۔ مانس جنم وڈ وڈ بھاگیا، گھر ملیا گوہند میت مُرار۔ ہنس روپ وٹایا کاگیا، کاگ رلیا
 ہنساں ڈار۔ دیپک جوت جگے چراغیا، بن تیل باقی ہوئے اُجیار۔ من اُتجے اِک ویراگیا، من مت جائے ہار۔ سَنگَر ملے کنت سہاگیا، گر سکھ ہوئے سَنگھنی
 نار۔ دُرمت میل دھووے داغیا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھیا، جنم مرن گیڑ نوّار۔ پار کرائے برہم برہادیا، اِک بہائے چرن دوار۔
 لکھ چوڑاسی وچوں مانک موتی گر سکھ ہیرا ایکا لادھیا، جس نوں وشن برہما شو نیوں نیوں کرن نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج
 تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گر سکھ ساچے دیوے پار اُتار۔ اُتارے پار اپنے گھاٹ، منجدھار نہ کوئے رُڑھایا۔ ناتا تے چوڑاں لوک چوڑاں ہاٹ،
 چوڑاں وِدیا پنڈھ مُکایا۔ سچ سَنگھاسن دیوے کھاٹ، پُرکھ ابناشن سچ وچھایا۔ گر سکھ تیرا ناتا توڑ آن باٹ، بخشے چرن سرن سچّی سرناٹیا۔ کلج مٹے
 اندھیری رات، گھر چند ہوئے رُشناٹیا۔ ملے اگمی ساچی دات، سوہنگ دست امولک جھولی پائیا۔ میل ملاوا کملاپات، کوئل نین ہوئے سہاٹیا۔ نہ کوئی ذات
 نہ کوئی پات، نہ کوئی ورن برن ونڈ ونڈاٹیا۔ آپے بیٹھا اپنے گھاٹ، گرکھ ساچے پار کرائیا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ ابناش، ابناشی اپنے وچ سماٹیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے نام دان، تِس جن جنم مرن
 مرن جنم گیڑ کٹایا۔ جنم مرن ہر کٹے پھند، پھاندی پھندن کوئے نہ پایا۔ جس جن گایا ہتی دند، تِس سبّجَن لئے ملایا۔ جس تجیا رسنا مدراماس گند، تِس
 گوہند ہوئے سہایا۔ جس وسایا پُری انند، گر سکھ تیرا کایا کھیڑا دے وسایا۔ جن تیرے پچھے نہیاں ہیٹے دبائے چند، تیرا چند دے چکایا۔ جس نوں کہندے
 گجری نند، ویلا گزریا اپنا وقت رہیا سہایا۔ پُرکھ اکال نال مل مل گائے اپنا چھند، پوت سپوتا خوشی منایا۔ ہتھ پھڑ چند پرچند، نام کھنڈا رہیا چکایا۔ نو کھنڈ
 پر تھی کرنی کھنڈ کھنڈ، گھر گھر اپنا پھیرا پایا، کسے کوٹے رہن نہ دینا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ تڑایا۔ میں کچے بھٹاں انڈ، جیہڑے بیٹھے پُرکھ اکال
 جھلایا۔ ماچھوواڑے پائی ونڈ، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گر سکھاں اندر جائے
 وڑ، سُرَت سوانی لئے پھڑ، اپنا پریم بندھن آپے پایا۔ کلج جیو کاچے برکھ جان جھڑ، پت ڈالی نظر کوئے نہ آیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، اپنا

کھیل دیکھے سچ سنگھاس کھڑ، ابناشی اپنے آسن آپ سہایا۔ گر سکھ نہ بھو کر چکایا ڈر، بھے اور نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے وچ ملایا۔

★ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رسیارام دے گرہ بدی پُر جموں ★

ہر جن ہر ہر آتم رس، پریم پیار اک جنائندا۔ ہر دے اندر وس وس، روپ انوپ آپ دکھائندا۔ تیر نرالا مارے کس کس، تکھی مکھی نام رکھائندا۔ مارگ اپنا دس دس، دے مت تت سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت رس اک چکھائندا۔ امرت رس سدا انڈیٹھا، دس کسے نہ آئندا۔ گر گھ ورا جانے میٹھا، جس بن رسنا جہوا چکھائندا۔ کرے کرائے ٹھانڈا سیتا، گنی تت بھجھائندا۔ گھر ملانے پر م پُر کھ مِتا، گر سترگر رنگ چڑھائندا۔ مانس مانگھ پر کھے نیتا، نت نت ویس وٹائندا۔ اکھر پڑھائے ساچی گیتا، گیان گوجھ آپ گھائندا۔ رنگ رنگائے ہست کیٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رس آتم آپ چکھائندا۔ آتم رس ہر جن چکھ، چیتن روپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی نالوں ہو ہو وکھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ راہ تنگے ہوئے پر بھو پر تکھ، پیا پریم درس دکھائیا۔ جگت لچیا لئی رکھ، من واسنادے مٹائیا۔ میری کھولے اپنی اکھ، جگت نیتر مان گوائیا۔ بھاگ لگائے کلی ککھ، ساچا بنک دے سہایا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، ترسنا ترکھا بھجھایا۔ بن کے کاہن پائے راس، ساچی گوپی نال ملایا۔ بھاگ لگائے جنگل جوہ پر بھاس، پت ڈالی آپ مہکایا۔ چوندیاں کرے بند خلاص، مریاں پھند نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت جام اک پیایا۔ امرت جام آتم مد، مدھر نین آپ پیائندا۔ ہر جن ہر ہر آپے سد، گھر گھر ویکھ دکھائندا۔ جگت کرائے پار حد، جگت جگ سمجھائندا۔ نام سنائے ایک اند، ساچا راگ الائندا۔ لیکھا چکھے برہم برہما، برہم میلا آپ کرائندا۔ ہوئے سہائی آد جگاد، جگ جگ ویس وٹائندا۔ رکھے لاج سنت سادھ، ساجن میت سیو کمائندا۔ جو جن ہر دے آتر رہے ارادھ، تس جن ایک رنگ رنگائندا۔ جگت جنجالے وچوں کاڈھ، جم کی پھاسی پھند کٹائندا۔ میٹ مٹائے واد

وواد، وکھ امرت رُوپ بنائیندا۔ دیا کرے موہن مادھو مادھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت رس اک وکھائیندا۔ امرت رس ہر
 نرکارا، ہر جن ساچے سچ جنایا۔ آد جگادی دیونہارا، جگ جگ آپ ورتایا۔ اتوٹ اٹھ رکھے بھنڈارا، دس کسے نہ آئی۔ ست سنتو کھی ٹھنڈا ٹھارا، اگنی
 ت نہ کوئے تپایا۔ ہر جن دیوے کر پیارا، پریم پیالہ جام پیایا۔ اٹھے پہر رہے نمارا، نشہ اتر کدے نہ جایا۔ راہ تگے ایکامیت مرارا، نیتز نین نین
 اٹھایا۔ مل سجن ساچھے یارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار س دئے وڈیایا۔ ایکار س وڈ وڈائیندا، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ دھرو پرہلا رہیا
 چکھائیندا، بل رسناکھ لگائی۔ امریک چرنودک مکھ لگائیندا، ملیا میل ہر گوسائیں۔ جنک پی پی خوشی منائیندا، اٹھے پہر وچے ودھائی۔ ہری چند ہر ہر ہر
 جس گائیندا، راج جوگ اک رکھائی۔ پدر گھر بھوگ لگائیندا، کرے کھیل بے پرواہی۔ سداما تندل مکھ رکھائیندا، بھگون نیوں نیوں سیس جھکائی۔ بے
 دیو ایکاکھر آپ پڑھائیندا، دے مت رہیا سمجھائی۔ ناما اپنے رنگ رنگائیندا، بھوگ لگائے بے پرواہی۔ رُوپ انوپ آپ وٹائیندا، سین تارے بن بن
 شاہی۔ کبیر اپنا کھیل کھلائیندا، بنارس تھیٹا بنے راہی۔ روداس چمارا سیو لگائیندا، پانہ گنڈھے پھڑ پھڑ پاہی۔ گنکا پوتنا کھیل کھلائیندا، اجامل لیکھا کھے ناہیں۔
 بدھک اپنے انگ لگائیندا، تیر نشانہ بھلے ناہیں۔ جگ جگ جس جن اپنا رس چکھائیندا، جگت ترسنا دئے مٹائی۔ کاگوں ہنس آپ اڈائیندا، مانک موتی چوگ
 چُگائی۔ ہوئے ہنگتا روگ گوائیندا، دُرمت میل دھوئے لگی شاہی۔ سچ سنجوگ آپ رکھائیندا، پاربرہم پر بھ بے پرواہی۔ کلجگ انتم رُوپ وٹائیندا،
 ہر جن ویکھے تھاؤں تھائیں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت ایکار رہیا وکھائی۔ امرت رس سچ پیالہ، ہر جس جن آپ پیایا۔ کر کرپا
 دیوے دین دیا، دین رچھیا آپ کماہیا۔ ورن برن جگ توڑ جنجالا، جاگرت جوت اک سمجھایا۔ ناتا توڑ شاہ کنگالا، آتم برہم دئے سمجھایا۔ سرب جیاں
 کرے پرتپالا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگتر کھیل نرالا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ انتم دتے راہ سکھالا، سکھ ساگر دئے سمجھایا۔ سوہنگ پائے جگ
 ساچی مالا، آتم پر ماتم رنگ رنگایا۔ لیکھا چکے کال مہاکالا، کال گراس نہ انتم کھایا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ امرت رس کجھر دھار
 ایکار دیوے ست پیالہ، رام نام جام پیایا۔ ہر جن لیکھے لگے گھالا، جو جن جن کی سیو کماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار س دئے

اُپائیا۔ رس اُپایا آتم دھار، ترے گن بھیو کوئے نہ پائیندا۔ انتر آتم کر پیار، ترے گن اتینا آپ پپائیندا۔ انتر اندر کرے ٹھنڈا ٹھار، ترے گن اگنی تت
 بُجھائیندا۔ اندر مندر کرے بہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رس چکھائیندا۔ پی رس ملے رام، رس رام روپ وٹائیا۔ جگت
 نہپھل دسے کام، ہر چرن دسے سچی سرنائیا۔ ست پیالہ پیتا جام، جم کا پھاس رہن نہ پائیا۔ جس جن ہر جو ہر ہر ملے آن، تس بھگت ملے وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رس رام آپ چکھائیا۔ چکھ رس ہو یا سانت، جس امرت ہر ہر پایا۔ انتر انتر رہے اکانت، گرہ
 مندر آپ سہایا۔ ایک رنگ رنگائے دوس رات، گھڑی پل نہ کوئے جنایا۔ رس رام سنائے ساچی گاتھ، اکھر اپنا آپ پڑھایا۔ لیکھا جانے مستک ماتھ،
 پورب لہنا ویکھ وکھایا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر رس آپ صلاحیا۔ ہر رس صلاح صلاحون یوگ، کروڑ تیتیساکھج رہے بللائیا۔ ---
 --- نام ندھان جس جن پیتا، وشن برہما شورہے جس گائیا۔ مل رام ہو یا ٹھنڈا سینتا، جوں سینتا رام مل مل خوشی منائیا۔ دھام دکھائے اک اندیٹھا، سچ
 سنگھاسن سو بھاپائیا۔ بیٹھا رہے اک اتینا، پاربرہم بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا سہیلا سا جن مینا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جس جن دکھائے اپنا گھر، ساچا رس گھ چوائیا۔ ساچا رس گھار بند، بوند بوند آپ پکھائیندا۔ کایا گاگر بنائے ساگر سندھ، سروور ساچا تال بھرائیندا۔
 کرپا کرے گھر گبھیر گنی گہند، گو بند اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر جن میٹے سگلی چند، چنتا چکھانہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 امرت میگھ آپ برسائیندا۔ امرت میگھ برسے گھنگھور، کرپاندھ دیا کمائیا۔ ساتک ست کرائے پنج چور، ترسنا ترپت کرائیا۔ کایا مندر اندر شبد اناد بولے
 ایکامور، مایا متا موہ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ امرت رس ساچا رنگ، ہر جن ساچے آپ چڑھائیندا۔ کرپا
 کرے سورا سربنگ، جگ جگ اپنی سیو کمائیندا۔ کایا اندر دکھائے سچ اند، اند اپنا روپ وٹائیندا۔ سچ پرکاش چڑھائے چند، جھوٹھ اندھیرا اندھ گوائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، ہر جن دیوے ایک رس، پریم دست جھولی پائیندا۔ پریم رس سرب سرتاج، تاجگیر سپس
 جھکائیا۔ بھگت بھگونت دیوے سچا راج، درگاہ ساچی دھام بہائیا۔ بن پریم نہ ہوئے کوئی پورا کاج، بھگت بھگونت دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایک اور، سپارام رام رس کایا اندر رسک رسک جھرنارہیا جھرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جس جن بخشے چرن سرن سرن چرن سچّی سرنائیا۔

☆ پہلی ہاڈ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی دھار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئے وچار۔ اینکارا ناؤں دھرائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ بے عیب پروردگار۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سری بھگوان ساچے دھام سو بھاپائیندا، اجوئی رہت پُرکھ اکال۔ پاربرہم پر بھ اپنے رنگ سائیندا، اک اکلّا ہو تیار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل نیار۔ آد جگادی کھیل نیار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، نرنجن دھارا جوت جگائیندا۔ ناؤں رکھائے اپر اپار، سچھنڈ دوار آپ وڈائیندا۔ سنگھاسن پُرکھ ابناشن لگائے آپ کرتار، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ شاہو بھوپ ہر بن سکدار، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی حکمی حکم ورتے ورتار، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ آد جگادی پُرکھ اگم، اگمڑا کھیل کرائیا۔ اپنی اچھیا آپے جم، اپنی بنت آپ بنائیا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی دیوے بھن، گھڑن بھننہار سمرتھ اک اکلّا بے پرواہیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ایک مندر دے وڈایا۔ ساچا مندر ہر نرنکار، ایک آپ سہائیندا۔ سچھنڈ ساچا کھول کوڑا، گرہ مندر ویکھ وکھائیندا۔ نرنجن جوتی نرنکار، نرویر آپ پرگٹائیندا۔ اجوئی رہت کر پسار، انھو پرکاش آپ کرائیندا۔ جو دھاسور پیر بلی بن بلکار، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا کٹار، چلہ تیر کمان نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر ورتار، ساچی

بھچھیا اپنی جھولی پائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، ترے گن اتینا ٹھاندا سپتا، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجننا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ کرے کھیل درد دکھ بھجے بھنجننا، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنے گرہ آپ نہائے اپنا مجنا، سر سرور اپنے آپ دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا بھو ابھید آپے رہیا کھلایا۔ بھو ابھید آپ کھلاییندا، اک اگلا ہو اُجیار۔ سو پڑکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، ہر پڑکھ نرنجن میت مُرار۔ ایکنکارا کھیل کھلاییندا، آد نرنجن کرپسار۔ سری بھگوان ویکھ وکھائیندا، ابناشی کرتا پاوے سار۔ پاربرہم ونڈ ونڈائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، سچکھنڈ وسے اک اگلا کرپسار۔ جوتی جوت ڈمگائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑیا، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت آپ چڑھیا، ہر پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، ایکنکار اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آد نرنجن بے پرواہیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر سری بھگوان کرے پڑھائیا۔ آپ سہائے اپنا بنک دوار ساچا گڑھیا، ابناشی کرتا سو بھاپائیا۔ پاربرہم پر بھ آپے ویکھے اپنا دریا، در دروازہ آپ کھلایا۔ نہ پڑکھ ناری نرنجن نہ ہریا، اک اگلا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اندر آپے وڑ، اپنا سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ تخت نواسی بن سکدارا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا ایک سیس بھکائیندا۔ ایکا در دربان کرے نمسکارا، ایکا نیوں نیوں سیس بھکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاونت، سو پڑکھ نرنجن دے وڈیائیا۔ اُپر بیٹھ سری بھگونت، اچرج کھیل آپ کھلایا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوہل سچ ہنڈھایا۔ آپے نیا آپے منت، آپے ناؤں نرنکارا لے پرگٹایا۔ آپے کرے کھیل بے انت، بے انت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سناٹایا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، سچکھنڈ دوارے آپ سناٹیندا۔ شاہو بھوپ بن ایکا رانا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایکا ناد اک ترانہ، ایکا راگ الائیندا۔ ایکا نور نور مہانا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل سری بھگوانا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن اُپر چڑھ، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم دُھر دربار، شاہ پاتشاہ آپ سنائیا۔ آپے در درویش بن بھگھار، جگدیش سیس آپ جھکائیا۔ آپے کرنی کرتا کرے وچار، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رہیا رچائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رچن رچائیندا، آد پُرکھ اگم اتھاہ۔ ناری کنت آپ اکھوائیندا، ساچے مندر سو بھاپا۔ ساچا مندر آپ وڈیائیندا، سچکھنڈ دوارا بنت بنا۔ دیپک جوت اک جگائیندا، جوتی نور نور رُشنا۔ ایکا ناد ناد وجائیندا، ناد انادی بے پرواہ۔ اپنی اچھیا آپ دھرائیندا، آپے بنے سچ ملاح۔ اپنا بیڑا آپ چلائیندا، کھیوٹ کھیٹا کر صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناری کنت آپ اپنا روپ رہیا ہنڈھا۔ ناری کنت ہر کرتارا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپارا، الکھ الکھنا آپ کرائیا۔ اگم اگمڑا ہو تیارا، اگمڑی دھار آپ پرگٹایا۔ بن ناڑی چڑے کر اُجیارا، جوتی جوت رُشائیا۔ مات پت نہ کوئے سہارا، رکت بوند نہ میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے گھلایا۔ ہر ساچا بھو گھلاییندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا، نرگن نور نور اُجیار۔ جوتی جاتا ڈگمگائیندا، اک اکلّا بے عیب پروردگار۔ مقامے حق صلاحیندا، شاہ سلطانا میت مُرار۔ اپنا مندر آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر کھولے بند کواڑا، اپنا چرن آپ ٹکائیا۔ ایکا دیوے دست ہر تھارا، دست امولک آپ ورتائیا۔ ناری کنت کر پسارا، سُت دُلارا ویکھ وکھائیا۔ شبدی شبد کر پسارا، جوتی مات مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد سُت اُچجائیا۔ نرگن ماتا نرگن پتا، نرگن شبد اُپایا۔ نرگن داتا آد جگادی کرے ہتا، ایکا رنگ سمایا۔ نرگن نر ویر نر اکار ونڈایا حصہ، دوسر سنگ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر سُت دُلارا اک بہایا۔ شبد دُلارا وسے تھر گھر، پُرکھ ابناشی آپ وسایا۔ ابناشی کرتا سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، دُھر فرمانا حکم سنایا۔ میرا بھانا لینا جر، تیرا تیری کرے وڈیائیا۔ چرن کول تیرے سیس دھر، جگدیش ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ شبد دُلارا اٹھیا، تھر گھر کھول کواڑ۔ پاربر ہم پت پر میثور ایکا ٹٹھیا، بخشے چرن پیار۔ چرن چرنودک دیوے گھٹیا، آد جگاد رکھے ٹھنڈا ٹھار۔ دیوے نام دھن

اٹیا، ساچا نام اک بھنڈار۔ میلا کرے ساچی جوتیا، جوت شبد اک پیار۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹیا، وساں تیرے چرن سچے دربار۔ تیرے نگارے لگے
چوٹیا، میں ہواں خبردار۔ تیرا بنس بناواں اوت پوتیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سُت ڈلارا،
بنے بھکھار۔ سُت ڈلارا بن بھکھاری، پر بھ آگے سپس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ جوت نرنکاری، نرگن داتا اک اکھوائیندا۔ میں بال نادانا آیا چل دواری،
اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ تُوں صاحب سلطان وڈ داتاری، تیرا بھنڈارا نکھٹ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بال نادانا،
تُوں سری بھگوانا، دے اپنا دانا، بھکھک بھکھیا منگ منگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، سُت شبدی دے وڈیائیا۔ میرا روپ تیرا نشان، تیرا نشان اک
اٹھایا۔ میرا بنس تیری سنتان، ساچا مارگ اک دھرائیا۔ تیرا میلا ساچے کاہن، گھر ساچے و بے ودھایا۔ آد جگاد رکھاں تیرا مان، سپس تیرے ہتھ
ٹکایا۔ ایکا دیواں سچا دان، جھولی تیری پائی۔ تیرے آنتر وڈاں آن، دس کسے نہ آئی۔ میرا روپ نہ سکے کوئے پچھان، ریکھ رنگ نہ کوئے جنایا۔ سد
وساں بن مکان، مہماگنت گنی نہ جانی۔ سُت ڈلارا ست کر پروان، ست ست وچ سمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر بیٹھا ساچا
ہر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ سُت ڈلارا ور گھر پا، پر بھ آگے سپس جھکائیندا۔ پاربرہم تیری سچ سرنا، سرنگت اک تکائیندا۔ تُوں ہی پتا تُوں ہی ماں، ہوں
بالک ناؤں رکھائیندا۔ سدا سر رکھیں ٹھنڈی چھاں، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ جگ جگ پکڑیں میری بانہہ، تھہ بن اور نہ کوئے منائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن آپ سمجھائیندا۔ ایکا گن ہر نرنکارا، شبد سُت کرے جنایا۔ شبدی شبد کراں پسارا، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میرا
کھیل اپر اپارا، بھو ابھید نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنا متا پکایا۔ تھر گھر ساچا متا پکایا، سُت ڈلارا بال اٹھال۔
تیری گودی گود سہایا، کرپا کرے آپ کرپال۔ تیری جوتی جوت ملایا، دیک دیا آپے بال۔ تیرے مندر بھاگ لگایا، ویکھ وکھائے سچی دھر مسال۔ اپنا
نور آپ ٹکایا، جلوہ رکھائے بے مثال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور ساچے لال۔ لال ڈلارے ساچے سُت، پُرکھ ابناشی آپ
جنایا۔ کرپا کرے ابناشی اچت، تیرا تیری رکھے وڈیائیا۔ تیری ویکھے سہنجنی رت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ تیرے آنتر اپنا روپ انروپ ست سروپ

جگائے نرمل جوت، جوت نور نور رُشناہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیل دے دکھائیا۔ شبد سُت تیرا کھیل کھلاؤنا، آد پُرکھ سمجھایا۔ نرکار ساکار رُپ وٹاؤنا، بھيو ابھید کھلایا۔ وشنو اپنا رنگ چٹھاؤنا، آپے پتا آپے مایا۔ امرت نا بھی آپ ٹکاؤنا، سر سرور اک دھرایا۔ نا بھی کول بھل کھلاؤنا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ وند وند اؤنا، اپنا حصہ آپ کرایا۔ برہم رُپ آپ رکھاؤنا، برہم ویتا آپے جایا۔ تھر گھر ساچا آپ سہاؤنا، جوتی نور کر رُشناہیا۔ سُن اگئی کھیل کھلاؤنا، دھواں دھار نہ کوئے رکھایا۔ شکر اپنا رنگ رنگاؤنا، انگیکار ہوئے خدایا۔ ایک درس کر کر ترس آپ درس اؤنا، نیز نین درساہیا۔ تیاں تیری جھولی پاؤنا، ساچی گود بہایا۔ اپنا تھم آپ سناؤنا، دھر فرمانا شبد گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رہیا اٹھایا۔ وشن برہما شو تیری جھولی پا، پر بھ ساچا کھیل کھلایا۔ ترے گن مایا لئے اُپا، اک اک نال جوڑ جڑایا۔ وشنو بیٹھا سیس جھکا، دوئے جوڑ مگے سرناہیا۔ برہما نیز نیناں رہیا راہ تکا، چاروں کُنٹ نین اٹھایا۔ شکر بیٹھا دھیان لگا، آتم آتر اک لولاہیا۔ تیاں وچولا بے پرواہ، دوسر بھيو نہ کوئے جناہیا۔ اپنا لیکھا دے سمجھا، سُت دُلا رے بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے وڈیاہیا۔ ایک گن نرکار، ساکار آپ جناہندا۔ وشنو دیوے و شو بھنڈار، واستک داتا آپ اکھو ایندا۔ برہما ویتا ----- شکر سنسا آپ نوار، ایک رنگ سورا سربنگ آپ جناہندا۔ ایک شبد جنائے مردنگ، تریا راگ ناد سناہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی رچنا آپ درسناہندا۔ وشن برہما شو آپے دھر، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ اپنی اچھیا آپ کر، اپنی کرن جوت وند وند اہیا۔ ایک کرن اک اک نال لڑ پھر، اک اک نال گنڈھ پواہیا۔ سورج چن رو سس پرکاش کر، منڈل منڈپ دے وڈیاہیا۔ گگن گگنتر کھیل کر، جل بنب رُپ سماہیا۔ اپنی چرن دھوڑ جل اُپر دھر، دھرنی دھرت دھول دے وڈیاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچے سُت ساچے شبد تیری رچنا آپ رچاہیا۔ اپنی رچنا رچ کرتار، اپنی کھیل کرے کرتار۔ ایک شبد اک بھنڈار، ایک ہوئے ہر ورتار۔ ایک مندر اک دوار، ایک وسے سچھنڈ سچی سرکار۔ ایک تھم اک ورتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کارا۔ وشن برہما شو دے وڈیاہیا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ترے گن وست جھولی پائی، ترے ترے میلا سچ

سُجھایا۔ ایک ت دے جنائی، توت آپ سبھایا۔ ایک شبد کرے پڑھائی، نش اکھر کرے پڑھایا۔ نہ کوئی قلم نہ کوئی شاہی، لیکھا لکھ نہ کوئے دکھایا۔ آد
 آنت پاربرہم تیری دیوے نہ کوئے گواہی، بھيو ابھیدا اپنے وچ رکھایا۔ وشن برہما شو بیٹھے سپس جھکائی، چرن دھیان لگایا۔ پاربرہم پر بھ رہیا سبھائی،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ ہر ساچا سچ جنائندا، ساچے ساچی کار۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائندا، حکمی حکم حکم
 ورتار۔ وشنوں تیری جھولی اک بھرائندا، دیوے اٹ بھنڈار۔ برہما برہم روپ تیرا سرب درسا ئندا، برہم جوتی اک آکار۔ اپنی و دیا اک دکھائندا،
 اپنے گھر کر پیار۔ اپنا روپ آپ سبھائندا، سو پڑکھ نرنجن ہو اجیار۔ ہنگ تیرا ناؤں وٹائندا، پاربرہم برہم کرے کھیل اپار۔ سوہنگ رچنا آپ رچائندا،
 گونتا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچے دربار۔ برہم جنائی پاربرہم، برہم ویتا کرے پڑھائیا۔ شبدی شبدست دُلا را
 پیاجم، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ آد جگاد کرے اپنا کم، سچ سندیش ہر سنائیا۔ نرنیش بیڑا دیوے بٹھ، سچکھنڈ بیٹھا سچا سچ صلاحیا۔ ایک راگ سننا کن، بن
 رسنا جہوا گائیا۔ سدا کہنا دھن دھن، پڑکھ اکال تیری وڈیائیا۔ تو ہی جننی تو ہی جن، تیری گود سدا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 برہم دیوے ایک ور، ایک گن رہیا دکھائیا۔ برہم تیرا برہم پسا را، پاربرہم پر بھ آپ جنائندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، لکھ لکھ لکھنہارا آپ دکھائندا۔ پنچم
 میلا ایک دھارا، پنچم پنچم جوڑ جڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن آپ دکھائندا۔ لکھ چوراسی کھیل اولا، ہر ساچا
 سچ کرائیا۔ وسنہارا دھام اُچ اٹل محلہ، نرنگن داتا بے پروا ہیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، سو بھاونت سوہے سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو پھڑایا اپنا پلا، ایک پلو نام
 پھڑایا۔ سچ سندیش دھر فرمانا ایک گھلا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما دیوے ایک ور، پاربرہم سچا پاتشاہیا۔ ساچا
 ور ہر دیونہارا، ایک رنگ رنگائندا۔ برہم دیوے نام ہلارا، نام ناما جھولی پائندا۔ آپے کھولے اپنا بند کواڑا، اپنا نور آپ درسا ئندا۔ آپے جوتی جاتا ہو
 اجیار، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ آپے شبد ناد دھنکارا، انحد نادى ناد و جائندا۔ آپے سنے سننہارا، سُن سادھ آپ سائندا۔ برہما دیکھے نین اگھاڑا، چاروں گنٹ
 نظر کوئے نہ آئندا۔ وہ دشانہ کرائے پسا را، سورج چن نہ کوئے ستارا، زمیں اسمان جنگل جوہ اُجاڑ نہ کوئے پہاڑا، سمنند ساگر روپ نہ کوئے دھرائندا۔

کون ناد وجائے میرے مندر ہری دوارا، کون راگ سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بھیو آپ گھلانیندا۔ پاربرہم
 پرہہ دیا کما، بھیو ابھید گھلایا۔ سوچھ سرُپی رُپ دھرا، اپنا نور آپ پرگٹایا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ اپنا اکھر دئے پڑھا، ساچی وِدیا
 اک جنایا۔ چارے گھماں رہیا صلاح، چارے کوٹاں ویکھ وکھایا۔ چارے ویداں رہیا گا، گا اپنی سیو کمایا۔ اتم بیٹھا سپس جھکا، پاربرہم تیری سچ سچ
 سرنایا۔ آد جگاد بننا جگت ملاح، بن تڈھ بیڑا نہ کوئے چلایا۔ جگ جگ دیندے رہنا سچ صلاح، اپنا منتر نام پڑھایا۔ میں نہانا بھل نہ جا، بالی بڈھ سُدھ
 نہ رایا۔ تیرے آگے جھولی بیٹھا ڈاہ، ایک وست دے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ایک ور، ساچا حکم سنانیا۔ برہے سُن
 کر دھیان، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت پڑھانیندا۔ چارے وید وید وکھان، ویاکھیا رُپ نہ کوئے درسانیندا۔ کرے کھیل
 سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلانیندا۔ تیری ونڈن ونڈے ونڈ وِچ جہان، ساچا حصہ آپ دھرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 دیوے ساچا ور، سُن تیرے نال ملانیندا۔ سُن تیرا ساچا سنگ، وِشن برہما شو سگلا سنگ نبھانیا۔ ایک نام و جاؤنا مردنگ، سچ مردنگا اک پھڑانیا۔ آد
 جگاد تیری پُری آواں لنگھ، پوری پورن آس کرائیا۔ چرن بھکھار بن نہ جاواں سنگ، بن ہر چرن نہ ہو کوئے سرنایا۔ سچکھنڈ دوار بیٹھا سورا سربنگ،
 چرن تھر گھر رہیا ٹکانیا۔ برہے منگی تیری پوری کرے منگ، لکھ چوراسی تیری جھولی پانیا۔ پنج تت دیوے گنڈھ، اپ تچ وائے پر تھی آکاش نال ملانیا۔
 من مت بڈھ چاڑھے رنگ، نرگن اپنا رنگ رنگانیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سور پیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ
 چوراسی گھاٹن لئے گھڑانیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑنا، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ ترے گن میلا ایک کرنا، رجو طمو ستو ایک بندھن پانیندا۔ پنج تت آپے ورنہ، ساچا
 پتو آپ بندھانیندا۔ رکت بوند میل کرنا، ناری کنت تیرا سنگ نبھانیندا۔ دھرنی اُپر آپے دھرنہ، دھرت دھول ونڈ ونڈانیندا۔ جل بنب آپے وڑنا، نظر
 کسے نہ آسیندا۔ اپنا بھانا آپے جرنہ، سد بھانے وِچ سمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وار ایک حکم سنانیندا۔ ایک حکم ہر جنایا، لکھ
 چوراسی رچن رچانیا۔ وِشن برہما شو سیو کمایا، بھل کدے نہ جانیا۔ رُوس تیرا سنگ نبھایا، منڈل منڈپ کرے چھایا، دھرنی دھول ہیٹھ وچھانیا۔ جل

جل اپنا رُوپ دکھایا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیا۔ جیرج انڈاں ونڈ ونڈایا، اُتبیج سیتیج تیری جھولی پائیا۔ چارے کھانی ناؤں دھرایا، چارے وید دین گواہیا۔ اپنا ناؤں دے سمجھایا، آد میری دھار جوت نرکار نورو نورو گوائیا۔ میرے آتر میری گفتار، میرے مندر میری ستار، میرا راگ اک الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلایا۔ میرا راگ میری ستار، دس کسے نہ آئیا۔ میرا مندر میرا دوار، باڈی بنت نہ کوئے بنایا۔ میرا گھر سچا گھر بار، سورج چند نہ کوئے رُشنائیا۔ میری کرن کرن پسا، اک اک نال ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا گن دے سمجھایا۔ ساچا گن ہر نرکارا، اپنا آپ جنائندا۔ لکھ چوراسی جگت وارا، بھگونت کھیل کھلایندا۔ اپنا نام کر اجیارا، جوتی دھارا شبد پرگٹائندا۔ شبدی دھار پراپنتی کھیل نیارا، دس کسے نہ آئندا۔ مدھم بیکھری گائے گانا، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، چارے کھانی چارے بانی ونڈ ونڈائندا۔ چارے بانی ونڈن ونڈ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ اُتبیج سیتیج جیرج انڈ، اپنی رچنا آپ دکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، کھیوٹ کھیٹا ناؤں رکھایا۔ کرے کھیل دو جہان، دو جہاناں بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حصہ دے سمجھایا۔ ساچا حصہ لوک مات، برہما وشن شو جنائندا۔ چار جگ دیوے دات، ستجگ تریتا دواپر کلجک جھولی پائندا۔ چار ورن بنھے نات، اٹھاراں برن کھیل کھلایندا۔ چاروں گنٹ ویکھے مار جھات، چار یاری رنگ رنگائندا۔ چار وید لکھے قلم دوات، جگت شاہی رُوپ وٹائندا۔ وشن برہما شو گائے گاتھ، ایکا اکھر نام پڑھائندا۔ اپنی بیج ت دیوے دات، کایا کنجن گڑھ سہائندا۔ آتم برہم اتم ذات، ایش جیو رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اندر وڑ، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن برہم اپنا کھیل کھلایندا۔ بیج ت ہر مات وڈیاؤنا، لوک مات وے ودھایا۔ لکھ چوراسی رُوپ دھراؤنا، نو دس گیاراں بیس تیس چار کرے گڑمائیا۔ مانس مانکھ آپ جناؤنا، مانو اپنا رنگ رنگائیا۔ ناد شبد دُھن وچ لکاؤنا، انحد تار ستار ہلایا۔ آتم سیجا پلنگ وچھاؤنا، آتم برہم آسن لایا۔ نور ظہور اک کراؤنا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ بن تیل باقی دیپ لکاؤنا، آد جگاد ساچی سیو کماٹیا۔ بجر کپائی پردہ لاؤنا، آپ اپنا لکھ چھپایا۔ گھر وچ گھر کھیل کھلاؤنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلاؤنا، آسا ترسنا بندھن پائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ بناؤنا، مایا ممتا جوڑ

جڑائیا۔ ایک دست اموک اپنے ہتھ رکھاؤنا، گرگھ ورلے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دی دارتا دئے سمجھائیا۔ چار جگ دا لیکھا نرگن دھار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ چارے وید کرن پکار، اچی کوک کوک سرب سنائیندا۔ برہما وشن شو کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پڑکھ ابناشی دیوے دھر فرمان، سچ سندیشہ اک جنائیندا۔ چار جگ کرے کھیل مہان، برہما ست آپ پرگٹائیندا۔ سنک سندن سنان سنت کمار دیوے مان، براہ روپ آپ دھرائیندا۔ یگے پُرش کر پروان، حیکریو دیوے نشان، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنچ تت چولا آپ وڈائیندا۔ پنچ تت چولا کایا گڑھ، بنک دوا ری آپ سہائیا۔ نرگن سرگن اندر وڈ، جوتی جوت جوت ملائیا۔ اوتار گر اپنا کھیل کر، لکھ چوڑا سی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کپل من دتا ترے رکھ دیو ایک بو جھ بُجھائیا۔ پرتھو دیوے ایک مت، متس آپ سمجھایا۔ مندرا کچھپ اُپر رکھ، ست سرور پھول پھولایا۔ موہنی روپ کرے الکھنا الکھ، چوڈاں پردہ آپ اٹھایا۔ دھنتر دھرنی وچوں کڈھے رت، رتی رت تول تلیا۔ ہنسا دیوے پریم مت، برہما ست آپ سمجھایا۔ نر سنگھ آپے ہو اُتیت، بل باؤن آپ تریا۔ نر نرائن ہو پرگٹ، دھرو پرہلا دگلے لگایا۔ ہری ہر گج لئے پت رکھ، سنجگ ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو رہیا سمجھایا۔ وشن برہما شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سنجگ ساچا پار کراؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جو گھڑھیا سو بھن دکھاؤنا، اپنی چلے مات رضائیا۔ تریتا مات دھراؤنا، ترے گن اتینا دیکھے مات شاہیا۔ براہمن کھتری سنگ نبھاؤن، شوڈر ویش کرے پڑھائیا۔ رگھپت راما رگھبنس سہاؤنا، چار گنٹ کرے رُشنائیا۔ غریب نمائیاں گلے لگاؤنا، ہنکاریاں گڑھ تڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھائیا۔ سُن شو اٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچی سیوا پر اپار، جگ کرتا آپ لگائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، پڑکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ ا شنبھج دئے سہار، سکھ چکر گدا آپ بھوائیندا۔ چتر بُجج کر پسا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کرے کرائے ساچی کار، سنجگ تریتا کھیل کرائیندا۔ دوا پر لیکھا پر اپار، دوئے دوئے اپنا مول مکائیندا۔ وید ویاسا دیکھ وچار، ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک اکھر بھر بھنڈار، باراں اکھری سنگ نبھائیندا۔ برہما نارد دئے سہار، سُرستی چھٹی راگ آپ

الائیندا۔ پُران اٹھاراں کرتیار، لکھ چار ستاراں ہزار سلوک گنائیندا۔ انتم لیکھا لکھے اپار، بھيو اہید آپ کھلائیندا۔ کاہنا کرشنا رُوپ اپار، نام بنسری نام
 وجائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، اند منگل آپے گائیندا۔ منڈل راس رچی سنسار، سوانگی سانگ نو آنت کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیو جنت
 آتم برہم پھول پھولائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُدھار، چرن چرنودک مستک ٹکا دھوڑی اک لگائیندا۔ ایکاشد دئے گیان، گیتا اٹھاراں دھیائے جنائیندا۔
 دوپر میٹے آپ نشان، کلج ساچا مات لگائیندا۔ ایک اُدھ گن ندھان، بُدھ بیکسی آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے فرمان، لوک مات آپ پرگنائیندا۔
 مقامے حق گن ندھان، حق حقیقت نعرہ اک لگائیندا۔ ----- لاشریک اپنا کھیل کھلائیندا۔ مہان بیدو سچ نشان، بی خیر یا اللہ الہی نور ڈگمگائیندا۔
 چوڑاں طبق ویکھے مار دھیان، سنگ محمد اک نشان، انا الحق نعرہ آپ سنائیندا۔ طالب طلبا پڑھائے اک ایمان، شرع شریعت اک قرآن، کایا کعبہ دو دو
 آبا ساچا مکہ اک دکھائیندا۔ ساچے جُجرے حق نوابا، اک اکلای بیٹھا وجائے ربابا، تار ستار نہ کوائے ہلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وشن برہما شو دیوے ور، جگ جگ ساچی کھیل کھلائیندا۔ کلج کھیل کھلاونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نرگن جوتی جوت جگاونا، جوتی جوت رُوپ دھرائیندا۔
 نرگن سرگن میل ملاونا، سرگن نرگن رُوپ وٹائیندا۔ ایک اکھر نام پڑھاونا، ست نام آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا ہر جنائیندا۔ دُھر فرمانا سِری بھگونت، ایک ایک جنائیا۔ ناری لے ساچا کنت، ساچا رنگ آپ رنگائیا۔ پنج تت چولی چڑھے رنگ
 بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ سوہنگ رُوپ سِری بھگونت، برہم پاربرہم دئے سمجھائیا۔ نانک سنگر گائے نیا منت، دوس رین و سر کدے نہ جائیا۔ لکھ
 چوراسی پڑھائے جیو جنت، نام ست اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ایک جوتی جوت کرے رُشنا ئیا۔ ایک جوتی
 جوت اُجالا، جوتی جاتا آپ کرائیندا۔ دیناں بندھپ دین دیا لا، دیناں انا تھاں درد و نڈائیندا۔ آد جگاد سدا پرتپالا، پرتپالک سیو کمائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ
 دھر مسالہ، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ ایک جوت نور نور نرالا، دس دس رُوپ آپ دھرائیندا۔ دسویں گھر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دسواں گھر دہ شمشیش، دہ دشا و نڈ و نڈائیا۔ پاربرہم پت پر میثور رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ برہما وشن شو سدا کرن

آدیس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ سانگو پانگ سیج سہائے شیش، دوئے سہنسر جہوا آپ ہلایا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، گووردھن دھار بھیونہ رانیا۔ آپے ستنام دئے آدیس، اجوئی رہت وڈی وڈیائیا۔ آپے جگ جگ کرے ویس، سنجگ تریتا دواپر کلجگ لوک مات رہیا ونڈایا۔ آپے مجھ داہری جانے کیس، آپے بیٹھا مونڈ منڈایا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے نریش، ساچے تخت سوہا پانیا۔ چار جگ جو دیندا رہیا سندیش، گر اوتار سیوا لایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ جگ آوندے رہے دھر دھر بھیس، کایا چولات بدلایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن سچکھنڈ دوارے بیٹھ اک اکلّا ویکھ، نیتز نین نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ایک اور، جگ چوکڑی دئے سمجھایا۔ جگ چوکڑی گر اوتار، ہر ساچی سیوا لائیندا۔ بھگتاں دیوے نام بھنڈار، ساچی بھگتی جھولی پائیندا۔ سنتاں دیوے اک ادھار، آتم برہم تہ ست سمجھائیندا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، ایک منتر نام پڑھائیندا۔ گر سکھاں بخشے چرن دھوڑی چھار، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ چلے چلائے اولڑی کار، بھیو ابھید نہ کوئے رکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، دھرو پرہلا د رنا جہوا سرب گائیندا۔ بل باون ہو تیار، دُر باشا مان گوائیندا۔ امریک لائے پار، جنک اپنے رنگ سمائیندا۔ ہری چند دیوے ٹھار، سیتل ست ست کرائیندا۔ پدر سدا ما دئے ادھار، آپ اپنی گود بہائیندا۔ دروپت لجیا رکھے وچ سنسار، بے دیو منتر نام پڑھائیندا۔ بنی سدھنا کرے پار، سین سیو آپ کمائیندا۔ اجال پاپی دیوے درس آپ نرنکار، گنکا اپنا نام پڑھائیندا۔ پاپن پوتنا کرے ادھار، بدھک اپنے گلے لگائیندا۔ کبیر جولاہا اچی کوک کوک کرے پکار، بن ہر کوئے نہ پار کرائیندا۔ سچکھنڈ وسے میرا نرنکار، جس دارنگ میرا خاکی تن رنگائیندا۔ میرے اندر کرے گفتار، ایک راگ سنائیندا۔ اٹھے پہر ملے سچا یار، صدق صوری نال ہنڈھائیندا۔ پانہا گنڈھے روداس چمار، بنارس تھیٹا اپنا کھیل کھلائیندا۔ کنگن ٹھگ چور دیوے تار، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ بھگت بھگونت میلا وچ سنسار، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، پُرکھ اکالا دین دیالا وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھر مسالہ جگ جگ جگ جگتر لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، گر گر بھیجے شبد اوتار۔ ساچا گر ہر کاشد، پنچ تہ چولے وچ رکھائیندا۔ کوئی قیمت نہ چکائے ارب کھرب، نیلم نیل نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر کا ناؤں سمائے وچ سرب، سرب ویاپی آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی زیر نہ کوئی ضرب، نہ کوئی اکھر روپ وٹائیندا۔ نہ

کوئی نقطہ نہ کوئی حرف، نہ کوئی ودیا ہر پڑھائیندا۔ نہ کوئی سمت نہ کوئی طرف، نہ کوئی کوٹ حصہ پائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں اُپر اپنا کرے ترس، اپنا درس آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش کا یا گرہ ویکھ دکھائیندا۔ کائنات میٹے حرص، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہے شو دیوے ایک ور، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو ہر ہر رنگ، نو نو چار مات چڑھائیا۔ چار وید منگی منگ، چار جگ چار ورن کرن پڑھائیا۔ چارے بانی وجائے مردنگ، چارے کھانی دئے سمجھائیا۔ چاروں گنت آپے لنگھ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ بھيو گھلائے پاربرہم، پری لوء آکاش ڈیرہ لائیا۔ گنگن گگنتر آپے لنگھ، سُن سادھ پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ وشن برہما شو تیری رچن رچا، جگ چار چوکڑی کھیل کھلاوانا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوا، گر اوتار سیو لگاوانا۔ اپنا منتر نام پڑھا، جیواں جنتاں جھولی پاون۔ کلج انتم کرے کھیل بے پرواہ، دس کسے نہ آونا۔ اپنا رُپ آپ لئے پرگٹا، اپنے بھيو آپ کھلاوانا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنا بنس لئے بنا، وید ویسا لکھیا لیکھ آپ سمجھاوانا۔ سمبل نگر ڈیرہ لئے لگا، گر گوہند میلا سبج سُبھا، ساچا کھیڑا آپ وساوانا۔ مہابلی اترے آ، نہ کوئی بھین تے نہ بھرا، مات پت نہ گود بہاوانا۔ نہ کوئی ودیا سکے پڑھا، نہ کوئی گیان سکے درڑا، من مت بدھ نہ کوئے رکھاوانا۔ آد پرکھ ابناشی کرتا اپنا کھیل کرے بے پرواہ، اشٹ ہور نہ کوئے مناوانا۔ نہہکنکا ناؤں رکھا، لوک مات جوتی جامہ ویس وٹاوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، وشن برہما شو بھل نہ جاوانا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کر نمسکار، بیٹھے دھیان لگائیا۔ کر کرپا وڈ داتار، ٹوں داتا دانی بے پرواہیا۔ ہوں مانگیں چرن دھوڑ تیری چھار، مستک ٹکا اک لگائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لکھ چوراسی ویکھ تیرا پسا، جگ چوکڑی کھیل کھلائی۔ گر پیر آون اوتار، جگت سندیش تیرا سنائی۔ بھگت بھگونت کرن بے جیکار، سنت اتر اتم اک لو لائیا۔ گر گھ امرت نجھر جھرنارس پیون ٹھنڈا ٹھار، امیوں رس ایک بوئد برسائیا۔ گر سکھ منگے درس دیدار، نیز نین نین بگسائیا۔ کون ویلا درس دیویں گھر آن، ساڈی کٹیں انت جدائیا۔ تیرا کریئے درس دیدار، تیری جوتی جوت ہوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا لیکھا لکھیا کوئے نہ جائیا۔ تیرا لیکھ کسے نہ لکھنا، چار جگ سکے نہ کوئے جتا۔ تیرا رُپ کسے نہ دسنا، ٹوں زرگن داتا بے پرواہ۔ تیرا کھیل سد رہے متھنا، کرے

کرائے آپ نیاں۔ ہوں بھکاری منگدے بھکھنا، آگے تیرے جھولی ڈاہ۔ توں دیویں ساچی سکھنا، سکھی سکھیا بھل کدے نہ جا۔ ساڈا لیکھا اپنے وچ لکھنا، لکھیا لیکھ نہ سکے کوئے مٹا۔ تیرا رُوپ کون ویلے دسنا، درشن کریئے آ۔ چار جگ لکھ چوراسی اندر بھری وسنا، کام کرودھ لوبھ ہنکار بیٹھا ڈیرہ لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا حکم سنا۔ ہر ساچا حکم سنانیندا، شبد اگئی بول۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ سیو لگانیندا، تخت نواسی بیٹھ اڈول۔ لکھ چوراسی کھیل کھلانیندا، آد جگادی تولے اپنا تول۔ کلجگ انتم ایکا کنڈا نام رکھانیندا، سنگر نانک رکھے کول۔ تیراں تیراں دھار چلانیندا، تیرا تیرے اندر جائے مول۔ دھرنی ہو لا بھار کرانیندا، اُپر بولے نام ست بول۔ ایکا اوٹ پُرکھ اکال رکھانیندا، کرے کھیل کایا چول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنانیندا۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، ہر ساچا رُوپ دھرائیا۔ نہہکنک ناؤں رکھاؤنا، شبد ڈنکا اک اٹھانیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا حکم سناؤنا، بھل کوئے نہ جانیا۔ گوہند میلا میل ملاؤنا، سنگھ اپنا بل دھرائیا۔ سمبل آسن سچ سہاؤنا، سچ سنگھاسن دئے وڈیانیا۔ لوک مات سچھنڈ بناؤنا، ایکا کرشن گیا سمجھانیا۔ اک دن اک سال رنگ رنگاؤنا، کلجگ کوڑی دھوئے شاہیا۔ اٹھاراں دوس دواپر تیل چڑھاؤنا، سال اٹھاراں کلجگ انتم وئے ودھانیا۔ پُرکھ ابناشی سچ دربار اک لگاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دئے دکھانیا۔ سچ دربار لگاؤنا لوک مات، کلجگ انتم وئے ودھانیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار جھات، نو کھنڈ پر تھی سرب لوکانیا۔ کلجگ ویکھے اندھیری رات، چاروں گنٹ اندھیرا چھانیا۔ چار ورن ویکھے ذات پات، اٹھاراں برن پردہ لاہیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے گھاٹ، جمنا گنگا سستی گوداوری پھیرا پانیا۔ چار اٹھاراں ویکھے پوجا پاٹھ، اشٹ دیوتھاؤں تھانیا۔ مستک ویکھے تک للاٹ، ترسول کون رکھانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا ہاٹ، پنج تت چولا پھول پھولانیا۔ پردہ لاہے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبقال چرن چھہانیا۔ آتم سیجا ویکھے کھاٹ، کون بیٹھا سچ سہانیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمت اٹھاراں دئے گواہیا۔ اک اگلا آپے چڑھے اپنے گھاٹ، دوسر نظر کوئے نہ آئیا۔ ست ستوادی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک ست دئے گنایا۔ اک اگلا اینکار، دوجے شبد دھار بنانیندا۔ تیجے زرگن سرگن کر آکار، چوتھے پد میل ملانیندا۔ پنچم ناد شبد دھنکار، گھر گھر وچ آپ سنانیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے پسا، ست ستوادی سپتم سچھنڈ

دوارے آسن لائیندا۔ اٹھاں تئاں کھیل نیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ میل ملائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، لکھ چوڑاسی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ دسم دواری برہم پسار، آتم برہم آپ دھرائیندا۔ دس اک گیاراں ہوتیار، اک اک نال جوڑ جڑائیندا۔ اک دو دوجی قدرت کر پیار، اک تن ترے گن مایا پھندن آپ کٹائیندا۔ اک چار چوڑاں لوکاں کرے پار، اک پنج دس پنج لیکھ مول چکائیندا۔ اک چھ سولاں کر شنگار، سولاں اچھیا بھرے بھنڈار، سولاں کلاں مات اوتار، اپنے حکمے آپ گھلائیندا۔ اک ست سب توں وسے باہر، نانک انگد امر داس رام داس رسنا جہوا گائیندا۔ ارجن لیکھا لیکھ لیکھار، شبدي شبد کر پیار، لکھ چوڑاسی ایکا رنگ رنگائیندا۔ ہر گوبند میلا اک نرنکار، نرگن سرگن کرے وچار، دوئے کھنڈے دوئے دھار، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ ہر رائے پایا ہر کا دوار، ہر کیشن بولے اک جیکار، گر تیج بہادر آپ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ نو دوار، نو کھنڈ پرتھی ہویا پار، نو اٹھاراں چرناں ہیٹھ لتاڑ، سچکھنڈ ملیا ہر نرنکار، دوسر اور نہ کوءے جنائیندا۔ دسویں گھر دس پسار، جوت جگی ہر دلار، مندر و سیا اک گھر بار، دیا بائی نہ کوءے ٹکائیندا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ اکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، تن پنج لیکھا گئے گنائیا۔ سولاں کلاں کرشنا اوتارا، کاہن اپنا روپ وٹائیا۔ سرتی کرے سچ پیار، نام بنسری اک سنائیا۔ ایکا رام اک اوتار ایکا دہ سر دے آدھارا، ایکا دسرتھ سوت دلارا، ایکا گھٹ گھٹ کرے پسار، ایکا رچنارہیا رچائیا۔ کلجگ اتم بھيو کھولے آپ نرنکار، پنینتیس اکھری دے سمجھائیا۔ مینتی اکھر گردیو، گر تن پنج جوڑ جڑایا۔ کر کر ہر ہر ہر ساچی سیو، نر ہر ساچا پایا۔ پار برہم پر بھ لکھ ابھيو، دیوا دیو آپ اکھوایا۔ سدا وسے دھام اٹل نہچل نہکیو، دھام اولا آپ اکھوایا۔ گر بانی شبد ملایا ساچا بانی، امرت پیائے ٹھنڈا پانی، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ پنینتیس اکھر بنی رانی، مہما گائے اکھ کہانی، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ اک ست کھیل مہانی، دس ست چڑھی جوانی، ایشور اکھر باون دھار کرے قربانی، باون اپنا روپ آپ چھپایا۔ باون سال کلجگ خاک چھانی، لکھ چوڑاسی ویکھیا جیو پرانی، رسنا پڑھدے ہر کی بانی، انتر آتم نہ کوءے وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک ست دے وڈیایا۔ اک ست ستاراں اکھر باون، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نے پھڑ کے ماریا راون، تس رام اپنے وچ سمائیندا۔ جس نوں گاؤندے کرشنا کاہن، سو کاہن اپنی گود بہائیندا۔ جس نوں اللہ

میاں کہہ کہہ دیندے ضامن، سو ساچی ضامنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نوں سنگر نانک گوہند کہندے میٹے اندھیری شامن، جگت اندھیرا آپ مکھائیندا۔ اک ست کرے پروانن، سچ پروانگی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ گن ندھانن، شاہ سلطان دیا مکھائیندا۔ آد جگاد جگاد جگت گرو آں پیراں سادھاں سنتاں آپے ہوئے جانن، جانہار آپ ہو جائیندا۔ کلجگ انتم کھیل مہانن، نہہکنا ناؤں رکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوانن، پرگٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ شبد مارے تیر نرالن، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ کرے کھیل جوت اکالن، اکال پڑکھ ویکھ رکھائیندا۔ لوک مات آئے بن بن مالن، لکھ چوراسی بوٹا ویکھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، وشن برہما شو دکھائے اپنا گھر، بند کواڑا آپ گھلائیندا۔ ستاراں اکھر نرگن دھار، اک ست میل ملایا۔ ویہہ سو بکرمی کر پیار، نرگن نور جوت رُشایا۔ کلجگ ویکھی گنی ہاڑ، ترے گن مایا ت جلايا۔ چاروں کُنٹ تپے جھوٹھ انگیار، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ تیر تھ تھ ہوئے خوار، ناری نرنگے رہے تاریاں لایا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہاہکار، ست سنتو کھ نہ کوئی جنایا۔ ہر کا روپ نظر نہ آئے جیو گوار، مایا ممتا موہ ودھایا۔ کایا گولک دھرے نہ کوئے نام آدھار، جھوٹھی گولک رہے بھرایا۔ لکھ چوراسی وسریا کرتار، قدرت قادر کھیل کھلایا۔ انتم پاوے آپے سار، جس جن برہما وشن شو سیوا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دئے سمجھایا۔ وشن برہما شو سمجھائے، پڑکھ ابناشی دیا مکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری سیوا لائے، جگ جگ لوک مات کھیل کھلایا۔ کلجگ ویلا انتم آئے، نرگن جوت کرے رُشایا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی تھت وار گنائے، ہاڑ ستاراں ساہ سدھائیا۔ ساچا تخت لوک مات بنائے، پڑکھ ابناشی آسن لایا۔ پنچم گھ تاج اِکائے، ست رنگ نشانہ دئے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عدالت وکالت آپے آپ کرائیا۔ کرے عدالت سچا شہنشاہ، ساچے تخت آسن لائیندا۔ تیئی اوتاراں لئے بلاء، شبد سنیہڑا اک گھلائیندا۔ جوتی جوت وچوں لئے پرگٹا، نور نورانہ ڈگمگھائیندا۔ اٹھاراں بھگت وچ بہا، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار اللہ رانی پردہ لئے چکا، گھ نقاب نہ کوئے دھرائیندا۔ نانک گوہند ایکا جوتی جوت کرے رُشنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کال مہاکال لئے اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ رائے دھرم در دروازیوں باہر لئے کھلا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ چتر گپت لکھ چوراسی لکھیا لیکھ

اپنا بھار لئے اٹھا، لکھیا لیکھ سرب دکھائیندا۔ لاڑی موت سگن منا، لال مہندی ہتھ رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، وشن برہما شو چرناں ہیٹھ
 رکھائیندا۔ اک فرمانا دئے سنا، نرگن سرگن سرگن کون دھار دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا
 بچھلا لیکھا آپ مکھائیندا۔ تینی اوتار دسن صلاح، جگ جگ جو رہے مات کرائیا۔ بھگت بھگونت بنائے گواہ، جو گئے سر اپنا بھار اٹھائیا۔ سنتاں بچھے ایکا راہ،
 کس بدھ ملے سچا ماہیا۔ اللہ رانی گل وچ پلا لئے پا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ بسمل تیرا روپ خدا، تیرے اتوں ہویا نہ کوئے فدا، فطرت کسے نظر نہ آئیا۔
 سنگ محمد چار یار نیتز نین نہ سکے کوئے اٹھا، تیس بتیس شرع حدیث عالمین کون پڑھائیا۔ نانک نرگن پکڑے نہ کسے دی بانہہ، جو چار ورن میلا گئے
 بھلائییا۔ گو بند گود نہ سکے اٹھا، جو کھتری براہمن شودر ویش ونڈ ونڈائیا۔ سرب جیاں دا داتا ایکا بے پرواہ، کرے کھیل تھواں تھانیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم گر اوتاراں کولوں لیوے جیواں جنتاں آپ صفائیا۔ سچ دربار لگاونا، کلجگ تیری انتم وار۔ نو نو چار دا پنڈھ مکاونا، پُرکھ
 ابناشی ہو تیار۔ وشن برہما شو اپنی جوت ملاونا، کر کرپا ہر کرتار۔ کروڑ تیتیسا بھیو چکاونا، سُرپت راجا اند دئے آدھار۔ گرگھ ساچے آپ اٹھاونا، ساچے
 سنتاں کرے پیار۔ آپ اپنے رنگ رنگاونا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ -----
 نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ نرگن بیٹھا اک اکانت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی رسنا گاتھ سنائییا۔
 نہ کوئی تن نک منہ دسے ہاتھ، نیتز نین نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئی ذات، نہ کوئی چنھ دئے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نرگن دن دئے سمجھائییا۔ نرگن دن آد جگاد، دوس روپ نہ کوئے وٹایا۔ کھیلے کھیل برہم برہما، پاربرہم بے پرواہیا۔ جگا جگتتر وجائے ناد، انادی
 دُھن سنایا۔ جو جن رہے جاگ، تِس جن اٹھے پہر دن دکھایا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بودھ اگادھا بھیو گھلایا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ
 بنایا۔ جس جن ملیا موہن مادھو مادھ، کوئی منگ نہ اور منگایا۔ نہ کوئی دوس رین پرہات، ویلا وقت نہ کوئے جنایا۔ ہر سنتاں سدا رکھے ساتھ، وچھڑ
 کدے نہ جایا۔ جس جن چڑھائے اپنے راتھ، بن رتھو اہی سیو کمایا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس دکھائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ساچا دن دے سمجھایا۔ ہر کا دوس نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، نہ کوئی نور کرے رُشانیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی سُنے نہ کرے شنوایا۔ نہ کوئی آوے جاوے بیڑا دیوے بٹھ، نہ بنے کوئے ملاہیا۔ جس دا بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، اٹھے پہر ایکا رنگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دوس دے سمجھایا۔ ساچا دوس ساچا چان، چند چاندنی آپ چکایا۔ جس جن آتم آترو دیوے برہم گیان، برہم وِ دیا اک پڑھایا۔ چرن کول بخشے اک دھیان، چرن کول پٹی سرنایا۔ سو جن دوس رات ایکا رنگ مان، چار دن نہ کوئے وڈیایا۔ چار دن چار جگ، چار گنٹ گرلایا۔ گرگھ اوڈھ گئی پگ، کایا گور مڑھی نہ کوئے دباہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ سچھنڈ دوار جو بیٹھا رہیا لگ، کلجگ اتم نرگن جوت پھیرا پایا۔ جس جن رکھائے اپنی اوٹ، تِس جن دوس رین نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دوس اپنے وِچ سمایا۔ ساچا دوس آتم گھر، اٹھے پہر رُشانیا۔ چار جگ دادے ور، ور داتا ایکا وار جھولی پانیا۔ جس جن چکائے بھو بھے ڈر، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن جوت جوت رُشانیا۔ کر درشن من واسنا جائے مر، من کی چندا رہے نہ رانیا۔ جدھر پیکھے نظری آوے ہری ہر، ہر بن اور نہ کوئے دسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن میلے اپنے گھر، اپنا دن دے سمجھایا۔ اپنا دوس ہر سمجھائے، گر سکھاں دیا کما۔ اپنا دیپ گر سکھ اندر جگائے، اگیان اندھیر مٹا۔ اٹھے پہر دُھن ناد وجائے، انحد تار ہلا۔ آگے ہو ہو نظری آئے، رُپ انوپ دکھا۔ من کامنکا دے پھرائے، سرتی سرت شبد ملا۔ اکال مورت اکال نظری آئے، دوس رین نہ کوئی پر بھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ونڈ نرگن رہیا سما۔ آیا اندر سنا اُتے، اندر رس رہن نہ پانیا۔ کلجگ جیو غافل ستے، سویا رین وہانیا۔ پار برہم آیا ابناشی اچتے، جس وڈی وڈ وڈیایا۔ گرگھ گر سکھ ہر بھگت ہر جن وِ رلا اٹھے، جس ستگر پورا آپ اٹھایا۔ دیال ٹھا کر سوامی جس جن اُپر ٹٹھے، کلجگ آلس ندرادے مٹانیا۔ گر گو بند سورا امرت جام پیائے گھٹے، کایا باٹے وِچ لکایا۔ آون جاون لکھ چوڑا سی چھٹے، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ گر سکھ تیرا سورج اٹھے پہر سہائے تیری رتے، دوس رین نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر اندر اندر گرگھ ہر دے وِچ سمایا۔ اندر آیا گر پایا، گھر ساچے ملیا میل۔ من سنسا بھو چکایا، دیپک جگیا بن باقی تیل۔ سنسا روگ

مٹایا، اچرج پاربرہم دا کھیل۔ جس وچھڑے آن ملایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر جن بھگتاں سجن سہیل۔ آلس نندرا لٹھا ڈکھ، سنگر پورا آپ مٹایا۔ جگت ترسنا مٹی بھکھ، گر سنگر آپ گوائیا۔ سفل ہوئے مات ککھ، دھن دھن جنیندی مائیا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، ہر گوبند سچا ماہیا۔ اپنے کولوں آپے بچھ، ویلا وقت دے سمجھایا۔ گڑھی چمکوز جو گیا رس، کلجگ انم لئے منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آلس نندرا دے گوائیا۔ نندرا آلس ہوئے دور، گر سکھ نیڑ رہن نہ پائیا۔ سنگر پورا حاضر حضور، دوس رین درس دکھایا۔ جوتی جلوہ آتم کوہ طور، پنج وکار بھسم دے کرایا۔ آسا منسا کرے پور، پورن پُرکھ وڈی وڈیایا۔ ناتا توڑے کوڑے کوڑ، کوڑی کرپا دے مٹایا۔ جس جن مستک لائے چرن دھوڑ، جنم جنم دی میل دھوایا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، گن اوگن نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ آلس نندرا جائے لٹھ، گر سنگر دیا کمائیدا۔ سدا سہیلا سر رکھے ہتھ، دوس رین سیو کمائیدا۔ شبد ڈوری پائے نتھ، واگ اپنے ہتھ اٹھائیدا۔ جگت وکارا تٹھا ہٹھ، من کا مان ابھمان مٹائیدا۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، امرت جام اک پائیدا۔ اک سمجھائی ساچی مت، چار ورن نانک گوبند گود بہائیدا۔ سرب جیاں دا کملاپت، نرائن نین نہ کوئے اٹھائیدا۔ سنگر پورا پہلوں گر سکھاں چرنی آپ جائے ڈھٹھ، پھر گر سکھاں اپنے چرن لگائیدا۔ ایکا دیوے برہم مت، من مت جگت چکائیدا۔ دھیرج سنتو کھ دیوے ساچاست، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت دلدر آپ مکائیدا۔ جگت دلدر دیوے ہوڑ، دیناں ناتھ دیا کمایا۔ گر سکھ چاڑھے اپنے گھوڑ، ساچا گھوڑا نام دکھایا۔ سچھنڈ وچوں آیا دوڑ، لوک مات ملے چائیں چائیا۔ جنم جنم دی بھجائے لگی اوڑ، دے درس ترپت کرایا۔ جگت ترسنا دیوے ہوڑ، من واسنا نہ کوئے ستایا۔ ٹٹی گنڈھے دیوے جوڑ، جڑیا جوڑ نہ کوئے جھڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آلس نندرا دے سمجھایا۔ آلس نندرا گر سکھ رنگ، سنگر پورا آپ چٹھائیدا۔ منمکھاں سدا چھڈے سنگ، کن نندیا نہ کوئے منائیدا۔ سووت جاگت پر بھ آتم سیجا مانے پنگ، گر سکھ آسن سنگھاسن سو بھاپائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سپن سکھوپت جاگرت تریا ایکا رنگ دکھائیدا۔ تریا نادو بے ہر دھن، وجا ونہارا دس نہ آیا۔ گرکھ پکار رہیا ہر سن، سننہارا کھ چھپایا۔ لکھ چورا سی وچوں ہر سجن آپے چن،

سنگر پورا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم دے وڈیائیا۔ پورب جنم جگت وچھوڑا ہر سنگر آپ کرایا۔ کلجگ انتم سسے پر لایا ہوڑا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ ایک ڈھنیا چھپیا رہیا بن کے کورا، اپنا پردہ نہ سکے اٹھایا۔ آیا وقت آیا دوڑا، آپ اپنا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیا۔ ملیا میلا سچ دربار، دھر درباری آپ ملائیا۔ کلغی توڑا وٹاندرہ ہویا دستار، دست بدستی ہتھ پھرائیا۔ اپنی کھچ نام کٹار، تن گاترے وچ لٹکائیا۔ دو ہتھوں دا دے پیار، سنگھ سنگت اک سمجھائیا۔ تیرا میرا رہیا ادھار، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، انتم اپنا میل ملائیا۔ تیرا قرضہ دے اتار، اپنا لہنا اپنی جھولی پائیا۔ تیری نیندر وچ ملے تیرا نرنکار، جس جگت نیند تیری لاہیا۔ جس کدھیا وچوں ہنکار، کرے پیار سچا شہنشاہیا۔ کالا رنگ دے اتار، کالی میٹے شاہیا۔ پہلوں بدلی اپنے نال دستار، ہن دستار جگت نال دتی بدلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیری نندرا ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ تیری نندرا آس، منگے گرچرن دھیانا۔ سنگر پورا بنے ثالث، دیوے ایک دھر فرمانا۔ کلجگ انتم چار ورن بناؤنا خالصہ خالص، اوچ نیچ راؤ رنگ سرب مٹ جانا۔ کسے دی رہن نہ دیوے کوئے نالیش، چرناں ہیٹھ دبائے راجا رانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جودھا سوریر بلی بلوانا۔

۸۲۰

۸۲۰

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

قدرت کھیل ویکھے ہر قادر، بے عیب عیب خدایا۔ فقیر حقیر شاہ بنیا گداگر، در درویش در در پھیری پایا۔ صدق صبوری رکھے صابر، صادر کریم اپنا کرم کمایا۔ کلمہ امام جانے دادر، ہزارا درود آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست بدست تیغ ویکھ وکھایا۔ دست بدست کھیل اولاء، دہ دشا آپ کرایا۔ عالمین اللہ ہو اللہ، حق مُصلا اک وچھائیا۔ نور جلال ایک جلوہ، جو بن ظہور وڈی وڈیائیا۔ قادر قدرت ویکھے بسملا، بسمل اپنا کھیل وکھایا۔ چوڈاں طبق کدھیا چلہ، چکر چہن نہ کوئے جنائیا۔ لیکھا جانے کوہ طور سیلا، سالب سلب بے پرواہیا۔ پیر پینمبر محبوب آپے ملا، محو اپنا رنگ

رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالق دیکھے خلق خُدا یا۔ خالق خلق کھیل مخلوق، مالک مولا کھیل کھلائیندا۔ نابینا نادان وسے قلبوت، کلمہ کلام گرہ قرآن آپ جنائیندا۔ در درویش پھرے اپنی کوٹ، بے ددر درد وندائیندا۔ سچ ایمان امام دکھائے ثبوت، ثابت اپنا رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نورانہ ویس وٹائیندا۔ نور نورانہ عظیم اعظم، بے عیب پروردگار یا۔ دیوے تعلیم تعظیم کائنات ایکا باطن، عالم علما کھیل کھلا رہیا۔ ویس وٹائے بن بن مشول قاتل، رُپ انوپ آپ دھرا رہیا۔ لیکھا جانے دھام مقدّس باتل، بیتل اپنا کھیل کھلا رہیا۔ ویس وٹائے آپ رساتل، تلاتل دس کسے نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در درویش ناؤں رکھا لیا۔ در درویش پروردگار، الکھ اگم وڈی وڈیائیا۔ کلمہ کلام کرتیار، قدرت قادر دے سمجھایا۔ امام امامہ دیوے پیغام، پیر پیغمبر کر پڑھایا۔ اک سندیشہ سچ سلام، علیکم اپنا حکم جنایا۔ لیکھا جانے مول بنام، حرف سطر نہ کوئے وڈیائیا۔ چوڈاں طبق دیکھ غلام، غفلت دیکھے تھاؤں تھانیا۔ کالا سوسا جگت نظام، سچ تعلیم نہ کوئے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درویش ویس وٹایا۔ در درویش پروردگار، چوڈاں ہٹ پھیرا پائیندا۔ چوڈاں طبق کوک پکارا، ہو ہو نعرہ سرب لگائیندا۔ تو ہی توں نہ دسے میت مُرا، تیرا تصوّر نہ کوئے جنائیندا۔ تیرا حق نہ دسے کوئے نعرہ، بانگ صدا نہ کوئے سنائیندا۔ مکہ کعبہ حُجرہ دسے نہ کوئے منارا، محراب رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس دھرائے حق جانب جناب، اپنا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے آبی آب، حیات اپنے رنگ سمایا۔ آپے کاتب آپے ہوئے مخاطب آپے دے جواب، لاجواب لاشریک آپ ہو جایا۔ آپے شاہ بن نواب، شاہ پاتشاہ ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کرائے کھیل الہی اللہ، انا الحق دیکھ دکھائیندا۔ مقامے حق حق اُچاٹلا، در درویش در سہائیندا۔ اپنے نور ظہور ہو یا سہلا، بسمل اپنی دھار بندھائیندا۔ اپنی ذات آپے ملا، دوسر رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ آپ سہائے اپناٹلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپ تڑائیندا۔ بندھن توڑے بندی بند، بندگی اپنی وچ سمایا۔ لیکھا جانے نوچندی چند، چوڈس اپنا حکم ورتایا۔ آد جگاد مکائے پنڈھ، جگ جگ بن بن پاندھی راہیا۔ گھر گمبھیر سنائے چھند، زرگن سرگن کر رُشنائیا۔ عاقبت

عقب جنائے پرمانند، اُلفت عارف نہ کوئے دکھائیا۔ در درویش نر زرش دیکھے سچ پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، بھو ا بھید رکھائیندا۔ جگت جگ ہو اُجیارا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ ترے ترے لیکھا پار کنارہ، پنچم پنچم موہ تڑائیندا۔ گر اوتار لے سہارا، اینکارا اوٹ نکائیندا۔ بھگت بھگونت بول جیکارا، ایک نعرہ نام سنائیندا۔ سنت کنت اک دوارا، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلج اپنا ویکھ دکھائیندا۔ سچ سندیش دھر دربارا، نر زرش آپ جنائیندا۔ کالا سو سا کر تیارا، مائی خاکی پردہ پائیندا۔ انتر جلوہ نور اُجیارا، پرکاش پرکاش وچ نکائیندا۔ ناد دُھن سچی دُھنکارا، بانگ صدا آپ سنائیندا۔ اپنا کھول بند کو اڑا، نوری جلوہ آپ درسائیندا۔ آب حیات ٹھنڈی ٹھارا، امرت میگھ برسائیندا۔ اپنا نور کر پسارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، آیت شرائط نہ کوئے رکھائیندا۔ لاشریک ہو تیارا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش آپ سنائیندا۔ سچ سندیش ہر کرتار، کرپاندھ آپ جنائیا۔ پیر پیراں بن سیکدار، شاہ پاتشاہ بنے سچا شہنشاہیا۔ گفتم کرے سچی گفتمار، ستار اور نہ کوئے ہلایا۔ احباب رباب وجائے اپنی وار، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ طالب طلبا کرے طلب گار، ۸۲۲

تعلیم تعظیم عظیم اک سنایا۔ نفر نفرت کرے سرب سنسار، نفس ہوس دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک در دئے سمجھایا۔ ایک در ہر درویش، دیباں ناتھ آپ جنائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جگا جگنتر آپ سہائیندا۔ اپنا کھیل آپے رہیا ویکھ، دوسر اور نہ سنگ رلائیندا۔ نوری نور مچھ داہری نہ کوئی کیس، مونڈ مونڈ نہ روپ وٹائیندا۔ بے عیب وسے اپنے دیس، اپنی وریس نہ کسے جنائیندا۔ پیر پیغمبر نہ کوئی جانے ملا شیخ، شخصیت بھید نہ کوئے جنائیندا۔ تسبیح تقویٰ نہ کوئی سکے ویکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر ورتارا، نرگن زرویر آپ ورتایا۔ خالق خلق دے سہارا، دید عید ونڈ ونڈائیا۔ چند بھان سورج منڈل ونڈ ستارا، نیل بستر رنگ رنگایا۔ ہرکھ سوگ وسے باہرا، چنتا دُکھ نہ کوئے رکھایا۔ لوک پر لوک اک جیکارا، نام مردنگا مردنگ وجایا۔ کلج کھیل کرے نیارا، روپ انوپ آپ وٹایا۔ جگت رسول بن ونجارا، ایک حکم کرے قبول سیس جگدیش آپ جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اسم دئے سمجھایا۔ ایک اسم ہر کرتار، اُستت نندا نہ کوئے وڈیائیا۔ کایا

جسم نہ کوئے وچار، تن مائی خاک نہ کوئے وڈیائی۔ جوت نور اگئی دھار، ظہور جلوہ ہر رُشنائیا۔ شبد ناد دُھن جیکار، ایکا حکم سچی شنوائیا۔ سچ پیغمبر کرے خبردار، سچ کلمہ اک جنائیا۔ آیت شرائط رکھائے پروردگار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کرے کرم پڑھائیا۔ سچ پڑھائی پیرن پیر، شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔ توت دئے دھیر، تیر نرالا آپ لگائیندا۔ جگت شرع پازنجیر، آپ اپنا حکم ورتائیندا۔ چوہداں لوک چوہداں طبق دکھائے چوٹی اخیر، آگے لیکھانہ کوئے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ساچا کلمہ عالمین، ایکا بسمل رُپ دکھائیا۔ میرا میری کرے توہین، کل ویکھے سرب لوکائیا۔ کلمہ آسونہ کوئی پائے زین، شاہ سوار کوئے نظر نہ آئی۔ جگت جھگڑا مذہب دین، اسلام امام نہ کوئے دکھائیا۔ شرع شریعت وس کین، وصل جمال محبوب نہ دیوے کوئے دکھائیا۔ اکھر جانے نہ کوئے سین، ترے مکھ دین صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا وپس دھرائیا۔ وپس دھرائے ہر کرتارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اک امام پیغمبر سہارا، رسول نبی آپ پڑھائیندا۔ کاتب کرتا بن لکھارا، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ سچ ایمان وچ سنسارا، حکم حاکم آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ بندھن پائے ہر کرتارا، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ کالی الفی تن شنکار، نیل بستر بن بنواری رُپ انُپ دھرائیا۔ سچ مُصلّا پروردگار، دھرنی دھرت دھول دئے ہلار، خاکی خاک آسن لائیا۔ کلمہ کلام سچ گفتار، ڈونگھی کندر کر پیار، در دروازہ بند کھلائیا۔ مکہ کعبہ کھیل نیار، دو دو آبہ میت مُرار، در درویشا نر زیشا سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناش آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، کرے کھیل بے پرواہ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ بے پرواہ الای اللہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچ سَنگھاسن آپے ملا، اُچے ٹلے سو بھاپائیندا۔ اپنے نور آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، نر زیش آپ سنائیندا۔ اپنا پھڑائے آپے پلا، پیر پیغمبر آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ کھجگ کھیل ہر کرتارا، اک اگلا آپ کرائیا۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا بنت جنائیا۔ ایکا الفی اک شنکارا، ایکا بستر تن چُھہائیا۔ ایکا کاتب بنے لکھارا، نہ کوئی لکھے قلم شاہیا۔ اُچی کوک کوک کرن پکارا، ایکا نعرہ نام لگائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، اُبھل بے پرواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرتیارا، تن شنکارا

آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک الف دے دُئیایا۔ ایک الفی ایک الف، ہر ساچا آپ جنائندا۔ پیر پیغمبر چکن حلف، سیس جگدیش آپ نوائندا۔ لیکھا جانے اپنی طرف، کوٹ دشانہ کوئے جنائندا۔ وسنہارا عرش فرش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائندا۔ عرش فرش کھیل خُداوند، دیکھے خلق بے پرواہیا۔ آفتاب دیکھے چند، کر طلوع کرے رُشائیا۔ حکمی حکم دُھر فرمانا گئی چھند، کلمہ کلام آپ پڑھائیا۔ پیر پیغمبر گانُ بٹی دند، رسنا جہوا سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیا۔ ہر ہر بھیو اولٹا، آد جگادی کار۔ اپنا آسن سچ سنگھاسن آپے ملٹا، ساچے تخت ہے سچی سرکار۔ سچ سندیش ایک گھلٹا، پیرن پیر کر خبردار۔ آپ پھڑائے اپنا پلٹا، دیا کماے سانجھا یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سنائے سچی کُفتار۔ سچ کُفتار سنائے شنید، دید عید چند چڑھائیا۔ حق پیار میری بقر عید، بعید سعید کرے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تائید، تسبیح کلمے نال رلائییا۔ شرع شریعت حق رسید، راستہ راستہ رُپ وٹائییا۔ میرا کلمہ کرے شہید، تیر تلوار نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ دُھر فرمان سچ سندیشہ، شاہ پاتشاہ آپ سنائندا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا ویسا، ویس انیک رکھائندا۔ سنگ محمد چکے لیکھا، چوڈاں طبق پھول پھولائندا۔ چوڈس چوڈاں رکھیا چھایا بیٹھاں، سیس اپنا ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائندا۔ ساچا ویلا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دُھر فرمان، پنج تت کرے جنائیا۔ اتر کڈھے پنج شیطان، پنج وقت اک ایمان، پنج وقت کرے پڑھائیا۔ ایک راگ سنائے کان، راگ دُھن اک وجائییا۔ میری صفت تیری قرآن، تیرا عشق میری وڈیائییا۔ توں معشوق بن نادان، نیز نین راہ تکائییا۔ میں دیکھاں کراں تیری چچان، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا واسا وچ جہان، چوڈاں لوک میرے چرن سیو کمائییا۔ آد جگاد جگاد جگتر گرا اوتار، پیر پیغمبر میرا ناؤں سدا سد گان، ایک الف کراں پڑھائیا۔ میرا کعبہ سچ نشان، میں وساں اک امام دُوسر اور نہ کوئے رکھائیا۔ میرا حکم تیرا پیغام، کلج گاوے سرب لوکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انجیل قرآن دے وڈیائییا۔ انجیل اعظم نور درساہ، ایک حکم جنائندا۔ مُرشد مُرید پھڑ اٹھایا، ٹھوکر کلمہ نام لگائندا۔ جلوہ جلال نور بے مثال آپ دکھایا، پردہ اپنا آپ چکائندا۔ سجدہ سیس جگدیش

جھکایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا در آپ کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کھولے بند کواڑ۔ مُرشد مُریدان اندر بولیا، کرپا کر اپر اپار۔ پنج تت کایا چولا آپے پھولیا، دُئی دوتی پردہ پاڑ۔ دُنگھی کندر گائے ڈھولیا، بے عیب پروردگار۔ میں ہر گھٹ اندر مولا رُپ میرا سنسار۔ میں اپنے کندے آپا تولیا، اک اگلا تولا بنیا تولنہار۔ لوک مات دساواں اک وچولیا، کایا چولا کرتیار۔ اپنا رکھاں پردہ اوہلیا، نیز نین نہ پاوے کوئے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جنائے اپنی کار۔ ساچی کار، عیسیٰ موسیٰ لیشر ہر جنایا۔ جگدیش کرے سچ وبار، تیشور کوئے رہن نہ پائیا۔ در درویش بنے بھگھار، دریاں درد آپ وڈائییا۔ چوڈاں لوکاں چرناں ہیٹھ لتاڑ، چوڈاں طبقات ٹھوکر دے لگائییا۔ چاروں کُنٹ ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، پربت ٹلے پھول پھولائییا۔ کون کعبے بیٹھارہاہ تگے پروردگار، نیز نین نین اُٹھائییا۔ کون دُنگھی کندر لگیا وچ اندھیار، چوڈھویں چند نہ کوئے چڑھائییا۔ کون الف کرے درکار، کون حلفیہ حلف اُٹھائییا۔ بھل نہ جانا وچ سنسار، صاحب سلطان رہیا سمجھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ رہیا لگائییا۔ سُن فرمان سپس جھکایا، نیز نین شرما۔ تُوں صاحب میرا خدایا، ہوں منگاں تیری پناہ۔ تیرا سجدہ اک رکھایا، دوئے دوئے جوڑ کراں سرنا۔ تُوں پردہ میرا اُٹھایا، جلوہ اپنا نور دھرا۔ میں اگنی سڑدا ٹھنڈا ٹھار کرایا، آب حیات پیا۔ میرا کایا مقبرہ جنت رُپ وٹایا، درس تیرا نوری ایکا پا۔ میں گل وچ پلو پایا، میرے بخشیش سرب گناہ۔ آد جگاد بخشندڑ تیرا ناؤں سنایا، تُوں سب داسا نچا پیر خدا۔ تیری خلق تیرا ناؤں وڈیایا، میں بن بن رہبر تیرا ڈھولا دیاں سنا۔ تُوں رحمت کر میرے تے سایا، تیری رحمت میری پکڑے بانہہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر دینی ٹھنڈی چھاں۔ منگے منگ بن پیغمبر، سپس سپس جھکائییا۔ پنج تت رچیا میرا سویمبر، میری آسا تیری داسی داسا بن بن سیوک سیو کمائییا۔ تیرے حکمے اندر ویکھاں تیرا ڈمبر، وڈ صاحب تیری وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا گن سمجھائییا۔ ایکا گن ہر سمجھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ منگ منگانیندا۔ کون ویلا انتم آؤنا، در درویش میل ملائیندا۔ کون کوٹے آسن لاؤنا، کون جُجرہ سوہا پائیندا۔ کون نگارہ چوٹ لگاؤنا، کون ویلا وقت دکھائیندا۔ کون کلمہ نبی رسولان گاؤنا، تیرا ناؤں سرب صلاحیندا۔ کون ویلا وچھڑیاں میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ کون ویلا گھر ماہی ساچا پاؤنا، ملیا میل

نہ کوئے تڑائیندا۔ ایکا اکھڑنش اپنا آپ سمجھاؤنا، ہوں ادھین پرین منگ منگائیندا۔ کون مکتب اپنا سبق پڑھاؤنا، کاغذ قلم نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ منگے منگ بن پاخاک، خاکی خاک مان گوائیندا۔ میری ترسنا تیرانات، تیراناتا میری ذات، دوسر رُپ نہ کوئے دکھائیندا۔ تھہ بن اور نہ دسے کوئے وچ کائنات، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیندا۔ میری اُمت تیری دات، تیری دات موہے ورتائیندا۔ کون ویلا دے نجات، جگت بندھن توڑ تڑائیندا۔ چووداں طبق رکھایا ہاٹ، بن ونجارا سیو کمائیندا۔ چووداں صدیاں کھٹی کھاٹ، نو نو پھیرا پائیندا۔ چوودھویں چند نہ دسے اندھیری رات، اندھ اندھیر نہ کوئے مٹائیندا۔ کر کرپا کرنا پاک، توں پت پت پت آپ ترائیندا۔ ہوں منگاں تیری کھاٹ، تیرا وچھوڑا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا انتم دس کسے نہ آسیندا۔ پاربرہم پر بھ دیا کما، دھیرج دھیر دے صلاحیا۔ آد جگادی بے پرواہ، جگ جگ اپنا ویس دھرایا۔ کلجگ انتم بنے ملاح، نور ظہور کر رُشائیا۔ کاغذ قلم نہ رکھے کوئی شاہ، جگت ودیا نہ کوئے پڑھائیا۔ اپنا مارگ آپے لئے چلا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتاراں سادھاں سنتاں بھگتاں دیوے اک صلاح، صلاحیر آپ ہو جائیا۔ سب دا پردہ دے اٹھا، گھ نقاب نہ کوئے رکھائیا۔ امام اماماں پرگٹ ہوئے آپ خُدا، خُدی سب دی دے گوائیا۔ ایکا تھت وار دے جنا، بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ انتم آوے ہر سچا شہنشاہ، نہ بھلکا ناؤں رکھائیا۔ بیس لیکھا دے سمجھا، اک اٹھ دے وڈیائیا۔ دو آدو جہاناں بنے گواہ، صفرا مول نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا اپنا نور دھرا، اٹھت کرے کڑمائیا۔ اک اکلّا ہر خُدا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ست طبق چرناں ہیٹھ دبا، ستاں بخشے چرن دھوڑ مستک سچی شاہیا۔ ایکا ساتا میل ملا، دس ست دے وڈیائیا۔ پنجاں ستاں مول چکا، اوڑا ایرٹا ایرٹی سسا ہا پانچم رنگ آپ رنگائیا۔ ہاہے آگے کتالا، سرگن رُپ دکھائیا۔ سب دی ڈاڑ دے مٹا، جوں پینتیس آگے ڈاڑا اپنا انک نہ کوئے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ انتم لہنا دے مُکا، قادر کریم بھل کدے نہ جائیا۔ ویلے آنت چرن دوار لئے بلا، سچ سندیش سنائیا۔ دھر فرمانا جو دتا سنا تیری سیو لگائیا۔ انتم گھر گھر ویکھے جا، کون کرے تیری پڑھائیا۔ تیری رانی تیرے نال کرے کون نکاح، کون بیٹھی گھ بھوئیا۔ پاربرہم پت پر میثور لوک مات بیس اٹھاراں ہاڑ ستاراں سچ عدالت، لئے لگا، نہ منگے کوئی گواہیا۔ اپنے گل وچ

الفی پا، سب دی الفی دے اٹھایا۔ دو حرفی گل دے مُکا، دوسر کرے نہ کوئے پڑھایا۔ فارشی عربی جو لیکھا دتا لگا، عرشی اپنی رحمت آپ کماہیا۔ اپنی بردی اپنے چرناں وچ لئے بہا، انتم میٹے جھوٹھی شاہیا۔ چار کُٹ اپنا نعرہ دے سنا، گر اوتاراں آد جگاد جو رہیا سناہیا۔ سوہنگ رُوپ بے پرواہ، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ ہنگ رُوپ مخلوق دیکھے آپے خُدا، خالق خلق ایکا رنگ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاوی بھرم دے دکھایا۔ ہر لگائے سچ عدالت، عدلی عدل کماہیا۔ ابناشی ٹھا کر کرے وکالت، وکیل دلیل نہ کوئے رکھایا۔ پاربرہم پر بھ بنے ثالث، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نہ آیا وچ آلس، سب دا لیکھا اپنی جھولی رہیا دکھایا۔ جگاں جگاں دی دیکھے نالش، اٹھل بھل کدے نہ جائیا۔ کلجگ انتم گوہند لیکھا گوہند دیکھے خالص، خالص اپنا رُوپ پر گٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوڑاسی جیو جنت دُرمت میل دیکھے کالکھ، جگت لگانہ سکے کوئے دھوایا۔ وشن برہما شو اندر اندر اسن چھڈ سنگھاسن نیتزین چھہبر کرن بارش، کروڑ چھیانویں سپس جھکایا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ چار جگ چار وید چار ورن چار کھانی چار بانی کسی دی مئے نہ کوئی سفارش، جگ جگ لیکھا سب دادے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، آد جگادی برہم برہادی شبد انادی ایکا دُھن ناد وجایا۔ چار جگ داست دربار، سو پُرکھ نرنجن آپ لگایا۔ چار جگ دا دیکھ ورتارا، ہر پُرکھ نرنجن دیا کماہیا۔ چار جگ دا کرپسار، ایکنکارا ویس وٹایا۔ چار جگ دا دیکھ اکھاڑا، آد نرنجن کرے رُشناہیا۔ چار جگ دی ہاباکارا، سری بھگوان کرے شنوایا۔ چار جگ دا میٹے و بچارا، ابناشی کرتا ہوئے سہایا۔ چار جگ دا لیکھا جانے گر اوتارا، پاربرہم بے پرواہیا۔ نرگن سرگن کرے کھیل آپ اپارا، لوک مات وٹی ودھایا۔ بیس بکرمی سن اٹھاراں ہاڑ ستاراں کرے وبارا، بوہاری اپنا ووبار دکھایا۔ سچا حکم سچا ورتارا، سچا شہنشاہ ساچی کھیل آپ کرائیا۔ چار جگ بے آنت بے آنت بے آنت جس نوں کہہ کہہ گئے پکارا، سو اپنا بھیو آپ گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ☆

سو پڑکھ نرنجن اگم اپارا، آد آد بے پرواہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ آد نرنجن جوت جوتی دھارا، نرکار آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا الکھ الکھنا بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ لگائیا۔ سری بھگوان ٹھانڈا دربارا، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پرکاش آپ پرگٹائیا۔ سچ پرکاش ہر نرنکارا، نرنجن نرکار آپ کرائیندا۔ اپنی اپائی آپے دھارا، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ اپنی اچھیا بن بھنڈارا، سچ ورتارا آپ ہو جائیندا۔ ساچی وست وست ہر تھارا، اندر شٹ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ آپے کرے اپنی کل، عقل کل بے پرواہیا۔ اپنا دھام دکھائے اٹل، اچل وڈی وڈیائیا۔ اپنا آسن آپے مل، سچ سنگھاسن دے صلاحیا۔ اپنے نور آپے رل، جوتی جوت جوت جگائیا۔ اپنے دیک آپے بل، آپے کرے سچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی کھیل کھلائیا۔ آد پڑکھ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار اک اگلا۔ رُوپ رنگ نہ کوئے جنایا، وسیا سچ محلہ۔ مات پت نہ کوئے بنایا، اپنا پھڑیا آپے پلا۔ ساچا مندر اک سہایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا اچھل اچھلا۔ اچھل اچھل کھیل نرنکارا، اچرج رچنا آپ رچائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، وست امول آپ ورتائیا۔ دیونہارا بن ورتار، دانی اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے باڈی بن کرتار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا گھاٹن لئے گھرائیا۔ آد پڑکھ ہر گھاٹن گھرت، گھرنہارا آپ گھرائیندا۔ آپے جانے اپنی جڑت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی کر آپے کرت، کرتا پڑکھ آپ ہو جائیندا۔ اپنی کروٹ آپے پرت، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا گھر سہائیندا۔ آد پڑکھ ہر ایک گھر، دھر دربارا آپ سہائیا۔ نرنجن نرُویر نرکار پڑکھ اکال اندر بیٹھا وڑ، رُوپ رنگ نہ ریکھ کوئے جنایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، سچ محلہ دے وسائیا۔ اپنے دوار آپے کھڑ، آپے لیونہار انگڑائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ اپائیا۔ ہر ہر مندر ایک کھنڈ، سچ سچ بنایا۔ اکال اکال ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوایا۔ وچ رکھایا اپنا

انند، انند روپ آپ ہو جایا۔ چاروں کُنٹ نہ کوئی کندھ، جس گھر اپنا آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ وڈیایا۔ ساچا مندر سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن اک بنایا۔ سچ دوارے بیٹھا اک اکت، عقل کل اپنی کھیل کھلایا۔ اپنی اچھیا آپے بنیا منگت، بن بھگھاری جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوار آپ سمجھایا۔ سچ دوار کرتیا، نرنجن نرنجن ویکھ دکھائیندا۔ اپنے اندر پھرے اپنی وار، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ نرنجن جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اگم اگمڑا کر پسا، الکھ الکھنا ویکھ دکھائیندا۔ نہ کوئی دوسر دے دھار، دھار دھار وچ سمائیندا۔ اپنا بل اک وچار، آپے ویکھ دکھائیندا۔ اک اگلا ہو تیار، سچ محلہ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ دکھائیندا۔ اک اگلا اچھیا رکھ، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ نرنجن ہو یا گھر پر تکھ، گھر نرنجن وچے ودھایا۔ آپے میلا آپے وکھ، وچھوڑا بندھن نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دات آپ جنایا۔ اپنی دات ہر کرتا، آپے بوجھ بھجائیندا۔ رُپ رنگ توں وساں باہر، ریکھ بھیکھ نہ کوئے وٹائیندا۔ اپنا بل آپے رکھے سنبھال، دوسر زور نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلاییندا۔ اپنا بل آپے کر، اپنی دیا کمایا۔ کون دوارا وساں گھر، کون دریلے وڈیایا۔ اک اگلا نربھو ہوئے بھے نہ رکھاں کوئی ڈر، بے پرواہ رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتایا۔ ساچا تھم ہر نرنکارا، اپنا آپ جنائیندا۔ میرا سوہے سچ دوارا، گھر ساچا آپ بنائیندا۔ اک اگلا وسنہارا سچ محلہ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اپنی چال چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگے بھگوانا، اپنی دیا آپ کمایا۔ میرا اُتجے سچ نشانہ، میں ویکھاں چائیں چائیا۔ میں دھراں رُپ مرد مردانہ، آپ اپنا بل دکھایا۔ میں وساں سچ مکانا، سچکھنڈ ہوئے رُشٹایا۔ میں ہوواں نوجوانا، جو بن اپنا آپ ہنڈھایا۔ میں بناں سچ سلطانا، شاہ سلطان ناؤں رکھایا۔ میں پہراں اپنا بانا، نربان میری وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ جنایا۔ اپنا تھم دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ شاہو بھوپ بن ہر ساچا رانا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ میں ساچا تخت سہانا، تخت نواسی آپ اکھوائیندا۔ میں چلاں اپنے بھانا، ساچا بھانا آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ

سُہانیندا۔ ساچا مندر سو بھاسوہے، سو پُرکھ نرنجن آپ سُہانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا نُور کرے لوئے، پرکاش پرکاش وچ لکائیا۔ ایکنکارا اپنے در آپے لے آئے ڈھوئے، در گھر ساچا سگن منائیا۔ آد نرنجن اپنے جیہا آپے ہوئے، آپ اپنا رُوپ دھرائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی سوئے، حکم حاکم آپ سناٹیا۔ سری بھگوان اپنی سیجا آپے سوہے، ساچے تخت آپے آسن لائیا۔ پاربرہم آپ اپنا اپنے اُتے موہے، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہانیا۔ در گھر سچ سُہایا، سو پُرکھ نرنجن مہربان۔ سچکھنڈ آسن آپ لگایا، پاربرہم پر بھ نوجوان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ اک اکلایا گھر بیٹھا ڈیرہ لایا، نرنجن رُوپ نوجوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے اُپر ہویا آپ مہربان۔ مہربان ہویا نرنکار، اپنی دیا آپ کماٹیا۔ سچ سنگھاسن کرتیا، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ شاہ پاتشاہ بن ساچا داتار، راجن راج وڈو ڈیائیا۔ حکمی

حکم ڈھر فرمانا، تخت نواسی آپ سناٹیا۔ آد جگاد ورتے بھانا، بھانا میرا میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت اک بناٹیا۔ ساچا تخت تخت نواسا، شاہ پاتشاہ اک بناٹندا۔ آپ سہائے پُرکھ ابناشا، ابناشی کرتا ڈیرہ لائندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ایکا نُور نُور ڈگمگائندا۔ اپنے انتر کر کر واسا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ اپنا دیوے سچ بھرواسا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ سچکھنڈ دوار کھیل اپارا، ڈھر دربارا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، ساچی بھچھیا پائے بن ورتارا، ایکا ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت کر پسارا، جوتی جوت دے ہلارا، نُور و نُور نُور دھرائیا۔ آپے بن کنت بھتارا، ناری جوت جوت کری پیارا، ایکا مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رنگ دکھائیا۔ آپے پُرکھ آپے ناری، جوتی جاتا کھیل کھلائندا۔ کرے کھیل سچکھنڈ دواری، کھنڈ سچ دوار آپ سُہانیندا۔ لیکھا جانے ڈھر درباری، ڈھر دا بھيو کوئے نہ پائندا۔ پرگٹ ہر جوت نرنکاری، پُرکھ اکال آپ پرنائندا۔ سوہرے پیئے آوے جاوے اپنی واری، دوسر پندھ نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رنگ رنگائندا۔ آد پُرکھ ہر رنگیا رنگ، رنگ اپنا آپ چڑھایا۔ سچکھنڈ سہائے اک پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ ناری کنت منگے منگ، منگن منگ اک دکھایا۔ میرے گرہ آپے لنگھ، تریا تریمت ویکھ دکھایا۔ تیرا میرا پردہ ایکا ننگ، ٹوں داتا سچا شہنشاہیا۔ ٹوں صاحب سورا سربنگ،

ہوں سیوک سیوکمایا۔ میں منگاں تیرا اند، اند تیرا رُپ درسایا۔ تُوں بنا سدا بخشند، بخشش تیرے ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نار جوت پرنایا۔ آپے کنت بہتار پُرکھ اکلا، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ نر نرائن دین دِیالا، دِیا ندھ رُپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوار چلے اولٹری چالا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ اک سہائے سچّی دھر مسالہ، دھرم دوار اک وڈیائیندا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وکھائیندا۔ ناری کنت رُپ وٹایا، نرگن نرکار۔ ساچی سیجا آپ ہنڈھایا، کر کر سچ پیار۔ جوتی جوت میل ملایا، ایکا مندر کھول کواڑ۔ ایکا گودی دئے سہایا، کرپا کر آپ کرتار۔ ساچی جننی بن بن سیوکمایا، دائی دایا ہو تیار۔ پُوت سپوتا ایکا جایا، شبدی شبد سُت دُلا۔ بال انجانا آپ اٹھایا، پُرکھ ابناشی سُرت سنبھال۔ مورت اکال رنگ رنگیا، جوتی جوت جوت بے مثال۔ اپنا تورت ناد وجایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے صاحب دِیال۔ سُت دُلا اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ساچے چرن آپ بہایا، پُوت سپوتا بال انجان۔ دُھر فرمانا آپ جنایا، دیونہارا دیوے دُھر فرمان۔ حکم حاکم اک رکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہویا جانی جان۔ جانی جان ہر جانی، جانہار گوپال۔ اپنا رنگ آپے مانیا، کرے کھیل آپ کرپال۔ آپے رتے اپنے بھانیا، بھانا جانے دین دِیال۔ آپ اُپائے بال انجانیا، بال بالا سُت شبدی شبد ایکا لال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے اپنی چال۔ چال نرالی رکھدا، آد پُرکھ بے پرواہ۔ سچکھنڈ دوارے آپے وسدا، ساچے تخت بیٹھ سچّا شہنشاہ۔ سیس تاج ایکا رکھدا، آپ اپنی جڑت جڑا۔ کرے کھیل الکھنا الکھ دا، لیکھا لکھ سکے کوئی نہ۔ کریا ویس پُرکھ سمرتھ دا، پُرکھ سمرتھ سچّا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سُت لئے سمجھا۔ سُت سمجھایا کرپاندھ، اپنا حکم سنایا۔ آپ جنائے اپنی بدھ، اپنا بھيو گھلایا۔ تیرا کارج کرے سدھ، سیس جگدیش ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگایا۔ سیوک سیوالائے ساجن، سُت میت پیار پیار۔ دیوے حکم بھوپ بن راجن، شاہ پاتشاہ سچّی سرکار۔ اپنی رچنا آپے کاجن، بنا در درویش ونجار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے وست ہر تھار۔ وست امولک ساچی دات، شبدی سُت ہر جھولی پائیا۔ تیری میری ایکا ذات، میرا ناؤں تیری وڈیائیا۔ میرا خزانہ تیرا کھات، تیری ونڈن

میرے انک سمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اگن دے دکھانیا۔ شبد سوت ہر گن جنایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سو پڑکھ زرنجن ہر گھٹ اپنا آسن لایا، تیرا رچیا آپ منار۔ اپنی اچھیا تیرا گن دکھایا، تیرا ات نہ کوئے آکار۔ ساچی سکھیا دے سمجھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ تیری سیوا اک لگایا، دیواں دھر فرمان۔ ساچا تخت دیاں دکھایا، جھلے سچ نشان۔ پڑکھ ابناشی ڈیرہ لایا، آد جگادی نوجوان۔ ساچا چھتر سیس جھلایا، نہ کوئی دسے در دربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے دیوے مان۔ سوت ڈلارے بخشے مان، پڑکھ ابناشی دیا کمائیا۔ ایکا بخشاں چرن دھیان، کول چرن وڈی وڈیانیا۔ سچھنڈ آسن تھر گھر چرن کول رکھاں آن، کول کول دے سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ ہر پردہ سچ چکائیندا، دیوے دھر فرمانا۔ سچھنڈ اپنا آسن لائیندا، جھلاوے سچ نشانہ۔ سیس ایکا تاج لکائیندا، شاہو بھوپ بن سلطانا۔ دھر فرمان اک رکھائیندا، شبد انادی ناد تارانہ۔ تیرا روپ اک دکھائیندا، پڑکھ اکال ہو مہربانا۔ اجوئی رہت تیری جوئے نہ کوئے بنائیندا، ایکا بخشے اپنا دانا۔ اپنا حکم تیرا ناؤں سمجھائیندا، حکمت کرے وڈ مہانا۔ تیری ساچی سیوا اک لگائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھ رکھائے اک نشانہ۔ سچ نشان دکھائے ہتھ، سو پڑکھ زرنجن دیا کمائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل سمرتھ، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیانیا۔ ایکنکارا دیوے وتھ، وست انملڑی آپ ورتانیا۔ آد زرنجن میلا ہس ہس، گھر وجدی رہے ودھانیا۔ ابناشی کرتا ملے نس نس، سوت ڈلارے تیرے سیس آپ اپنا ہتھ لکائیا۔ ابناشی کرتا تیرے ہو جائے وس، تیرے اندر اپنا ڈیرہ لائیا۔ پاربرہم تیرا نور کرے پرکاش، نور و نور نور دھرائیا۔ آد جگاد تیری کرے پوری آس، نراسا روپ نہ کوئے دکھانیا۔ میں وسال سدا تیرے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ میرا رس تیرا بھوگ بلاس، دوسر سچ نہ کوئے ہنڈھانیا۔ تیری لکھ لکھ پوری کر نہ سکے آس، تیری آس میرا درس ترپت کرائیا۔ کول چرن بخشاں اک نواس، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت شبد دے وڈیانیا۔ سوت شبد پایا ور، سو پڑکھ زرنجن آپ جنایا۔ دوئے جوڑ سرنائی گیا پڑ، ہوئے سیوک سیوا سچ کمایا۔ زربھو چکا ونا اپنا ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھایا۔ میں سد آواں جاواں تیرے گھر در، در دروازہ تیرا بند نہ کوئے رکھایا۔ توں مات پتا ہوئے بالک سوت اپرادھ بخش سرن سرنائی تیری گیا پڑ، بخشنہار تیری وڈ وڈیایا۔

توں میرا گھاڑن لیا گھڑ، ساچے باڈی تیرا بھو کوئے نہ آیا۔ توں سچکھنڈ دوار سچ سگھاسن بیٹھا چڑھ، تھر گھر اپنا چرن ٹکایا۔ میں تیرے چرناں بیٹھاں
 بیٹھاں وڑ، گھر سچا ایک پایا۔ کر کرپا پھڑایا لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ میں ایک تیرا ناؤں لواں پڑھ، ساچی و دیا دے سمجھایا۔ نہ جہاں نہ جاواں مر، تڈھ
 بن اور نہ گود سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بیٹھا سیس جھکایا۔ ہوں بال انجانا بالی بدھ، سٹ ڈلارا سیس جھکایا۔ میں آد
 جگاد تیری گودی بہواں گد، تیرا سہارا اک تکایا۔ توں مہربان ہو جائیں تھ، تیری رحمت میری وڈیایا۔ تیرا پریم پیار ملے اٹھ، سچ بھنڈارا ایک منگ
 منگایا۔ میرا ناتا نہ جائے چھٹ، دھن دھن جنیندی مانی۔ پُرکھ اکال میں بنیا تیرا پُت، میرا لیکھا سکے نہ کوئے لکھایا۔ آد جگاد تیری سہنجنی رت،
 سچکھنڈ وجدی رہے ودھایا۔ میتوں درس دکھاؤنا اپنے گھروں آپے اٹھ، اپنا پیٹھا پنڈھ مکایا۔ کر کرپا دینا ایک امرت گھٹ، اپنے چرناں دھوڑ میرے مکھ
 چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ سٹ ڈلارا گل لگا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیندا۔ سیس جگدیش ہتھ لگا، سچ حدیث
 اک پڑھائیندا۔ ناؤں زرنکارا لینا گا، سچ بلکارا تیرا روپ دکھائیندا۔ اپنی دھارا آپ پھرا، پاندھی پنڈھ نہ کوئے مکائیندا۔ سچ اکھاڑا رہیا دکھا، سچ سگھاسن
 سو بھاپائیندا۔ سٹ ڈلارا آپ سچا، ساچا رنگ آپ چڑھائیندا۔ اینکارا مردنگ آپ وجا، ساچا ناد آپ الائیندا۔ اپنا چھند آپ سنا، دوہاں پردہ آپ
 اٹھائیندا۔ سو ہنگ روپ لیا بنا، زرنگ زرنگ وند وندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دو دو اک اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پتا ہنگ پوت
 بنایا، پُرکھ اکال کھیل اپارا۔ ہر پُرکھ زرنجن ڈلارا ایک جایا، کرپا سچکھنڈ پسا۔ اینکارا سگن منایا، آد زرنجن دیکھے اپنی وارا۔ ابناشی کرتا دے سہارا، سر اپنا
 ہتھ لکایا۔ سری بھگوان بنائے ونجارا، دست امولک جھولی پایا۔ پاربرہم سنے پکارا، اُبھل بھل کدے نہ جایا۔ آپ اٹھایا سٹ ڈلارا، جن جننی لیکھ چکایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو ہنگ اپنا روپ دھرایا۔ ہنگ سو شبد دھارا، سو پُرکھ زرنجن آگے سیس جھکایا۔ آد کرپا میرا وہار، تھر گھر
 ساچا بنت بنایا۔ سچکھنڈ تیری دھار، تیرے رنگ سمانیا۔ کون کھیل کراں کرتار، ساچی سیوا دے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا خبردار، ایک گن دے
 دکھایا۔ میرا حکم میرا ورتار، سچ فرمانا اک جنایا۔ میری اچھیا تیرا ورتار، سچ بھنڈار ہتھ پھڑایا۔ تیرے اندر کراں کھیل اپارا، زرنگ زرنگ روپ

دھرائیا۔ تیرے اندروں کڈھاں آپا باہر، تیرا تیرا بھو چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم ایکا وار دئے سمجھائیا۔ ایکا وار تھم
 سناؤنا، ساچے تخت بیٹھ سلطان۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، مہربان ہو سری بھگوان۔ اپنا مارگ آپ دکھاؤنا، آپے دیوے ساچا دان۔ اپنا راگ آپے گاؤنا،
 آپے ناد وجائے سچی ڈھنکان۔ اپنا راج آپ کماؤنا، آپے دیوے ڈھر فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نگاہبان۔ نگاہبان ہر
 کھیل کھلایا، وڈ داتا گھر گمبھیر۔ سُت شبد ہر آپ سمجھایا، دیوے ساچی دھیر۔ اپنی رچنا تیرے وچ ٹکایا، تیرا رُپ بنائے بستر چیر۔ تیرے وچوں باہر
 لئے کڈھایا، امرت بخشے ساچا سیر۔ تیری گودی گود اک دکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پائے اک زنجیر۔ اک زنجیر نام ڈور،
 شبدی بندھن ہر ہر پائیندا۔ لیکھا ٹھکے تور مور، مور تور نہ کوئی رکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی تھر گھر دوارا آپے کھول، بند کواڑا پردہ لاہندا۔ شبد اگم آپے
 بول، شبدی ناد اناد سناہندا۔ اپنے کٹھے تولاے تول، تولنہارا اک ہو جائیندا۔ تیرے رنگ جائے مول، اپنا رُپ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دست تیرے وچ ٹکائیندا۔ اپنی دست وندے وند، تیرے وچ ٹکائیا۔ کرپا کرے سورا سربنگ، ست دوارے بھل نہ جائیا۔
 تیری سیجا بنائے پلنگ، آسن سنگھاسن اک وچھائیا۔ زرگن زرویر وجائے مردنگ، سارنگ سارنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اگم اگمرا گائے چھند، کھن پڑھن وچ نہ
 آئیا۔ ڈوری ڈور بندھائے تند، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنائیا۔ تیرے اندر رکھائے پرمانند، پرمانند تیری بنت بنائیا۔ صاحب دیال ہو یا بخشند، بخشش ایکا
 جھولی پائیا۔ وشنو آیا تیری وند، وشو اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دئے سمجھائیا۔ ساچے سُت کھیل دکھاؤنا،
 ہر ساچا ساچ سمجھائیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، سچھنڈ آسن لائیندا۔ تھر گھر اپنا آپ ٹکاؤنا، چرن کول آپ جنائیندا۔ وشنو اندر اپنا جل ٹکاؤنا، امرت
 جام آپ پائیندا۔ تیرا گھر تیرا نور کول کولا نام دھراؤنا، کول کولا رُپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دکھائیندا۔
 امرت جل کول نابھ، نابھی نابھ بھرایا۔ تیرا پریم تیرا آب، آب حیات رُپ وٹایا۔ میری سیوا تیرا لایا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری جھولی وشن دھار، برہم تیری وند وندائیا۔ تیرے اندر کرے گفتر، سچ ستار آپ ہلائییا۔

تیرا کھیل دیکھے دھواں دھار، سُن اگم پھول پھولائی۔ تیری بنائے شکر انس آپ کرتار، کرتا پڑکھ دے وڈیائی۔ تیاں وچولا بنا ایکا وار، تھت وار نہ کوئی رکھائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کوئی سمجھائی۔ پڑکھ ابناشی کرے خبردار، آلس نندرانہ کوئے رکھائی۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، دُھر فرمانا اک جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد سیو کمائی۔ وشن برہما شو جا، گودی گود سُہایا۔ پڑکھ ابناشی دیا کما، آپ اپنا رنگ رنگیا۔ ایکا جلوہ نور ڈمگا، جوتی جاتا بے پرواہ، اپنا محلہ دے وسایا۔ آپ اپنی رچن رچا، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارا آپ سمجھا۔ سُت ڈلارا ایکا اٹھیا، پڑکھ ابناشی دیا کما۔ صاحب سلطانا سچا تھیا، اپنا ناد دے سنائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا حکم آپ سنائے۔ ایکا حکم اک نرنکارا، ایکا وار جنائی۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا شاہ اک سکردار، شہنشاہ اک اکھوئی۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا حکمی رہیا پھرائیا۔ ایکا نام اک جیکارا، ایکا راگ رہیا لایا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا گن دے سمجھائی۔ ایکا کنت اک بھتارا، ایکا نار سیج ہنڈھائی۔ ایکا سُت اک ڈلارا، پوت سپوت اک اکھوئی۔ ایکا وشن کرے پسارا، ایکا برہما گود بہائی۔ ایکا شکر دے ہلارا، ہلارا دیونہار آپ اکھوئی۔ ایکا کرے سچ پیارا، برہمنڈ ونڈ ونڈائی۔ ایکا نیرنن اگھاڑا، کرن کرن روپ وٹائی۔ ایکا اک نال کرے پیارا، ایکا اک اک سو بھاپائی۔ ایکا روس اُجیارا، ایکا سورج چند رُشنائیا۔ ایکا منڈل منڈپ دے سہارا، ایکا گنگن لگننتر روپ دھرائیا۔ ایکا اچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا رہیا ورتائی۔ ایکا حکم سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ آپ سنائی۔ بُھل نہ جانا سُت ڈلارا، سُتیا رین نہ کوئی وپائی۔ تیری سیوالائے آپ نرنکارا، ساچی سیوادے سمجھائی۔ برہمنڈ کھنڈ تیری دھارا، تیرا حصہ اک ونڈائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا تیری بھچھیا وچ سمانیا۔ اپنی اچھیا ترے گن دھار، تیری جھولی پائیندا۔ رجو طمو ستو کر اُجیارا، ساچا بندھن آپ بٹھائیندا۔ پنچم کرنا اک پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بھيو چکائیندا۔ وشنوں کرے سچ پیارا، رازق رحیم دیا کمائیندا۔ برہما برہم کرے اُجیارا، پاربرہم ساچا حکم سنائیندا۔ شکر دیکھے اک اکھاڑا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے تیرا گھر وسائیندا۔ سُت ڈلارے تیرا وسے گھر، سو پڑکھ نرنجن آپ وسایا۔ وشن برہما شو دیوے ور، ترے گن ایکا ونڈ ونڈائی۔ پنچ تت گھاڑن دیوے گھڑ،

گھڑن بھنہنہار آپ اکھوائیا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا روپ وٹائیا۔ تیرا بھنڈار دیوے بھر، خالی در نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن میلا پنج تت چیل، وشن برہما شو سہائے ویلا، ساچا حکم آپ سٹائیا۔ وشن اُچا و شو دھار، پُرکھ ابناشی آپ اُپایا۔ برہما کرپا برہم پساہ، پاربرہم پرہم گھر وسایا۔ شکر کرے کھیل نیار، دھواں دھار و نڈ و نڈایا۔ تیاں وچولا بن نر نکار، اپنا بندھن پایا۔ شبد ڈھولا ایک وار، ساچا سوہلا آپ سٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مرار، ہنگ تیری سیو کمایا۔ سوہنگ روپ بنے سرب سنسار، برہما وشن شو بھل نہ جایا۔ پُرکھ ابناشی وجائے سچی سچ ستار، ناؤں نرنکارا آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا و نڈن دے و نڈایا۔ ساچی و نڈن و نڈنہار، شبدی سٹ جنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کرپساہ، گنگن منڈل اُپائیندا۔ لیکھا جانے روس ستار، روپ انوپ آپ دکھائیندا۔ اپنی آسا آپے دیوے ور آپے بن ورتار، آپے ہون ہونی سیو کرائیندا۔ آپے سگندھی کرے اپر اپار، واسنا گندی نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد وچولا اک رکھائیندا۔ شبد وچولا بن ملاح، ترے گن سیوا آپ کمائیا۔ پنج تت میتا دے صلاح، ثالث اپنا ناؤں دھرائیا۔ ثابت صورت لئے بنا، پاربرہم بے پرواہیا۔ گھاڑن گھڑت لئے گھڑا، گھڑنہار دس نہ آئیا۔ ساچی مورٹ لئے چتا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ نار پُرکھ روپ وٹا، ناری نر سیو کمائیا۔ اپنا درس آپ کرا، درسی حرص گوائیا۔ نر گن بندھن نر گن پھاہ، نر گن ویکھ دکھائیا۔ نر گن کٹنہارا پھاہ اپنا زور بل دے دکھا، جو بن اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سٹ دے صلاحیا۔ شبد صلاحی ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ ترے گن سیجا بنے پنگ، پنج تت گھاڑن گھڑت گھڑائیندا۔ وشن برہما شو منگن منگ، چرن دوارے سپس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دست اگم، دیونہارا دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ وشنوں کھیل ہر کرتار، برہما دھار جنائیا۔ شکر پھرے وارو وار، ترے ترے لیکھا ویکھ دکھائیا۔ ہتھ ترسول کھلڑے کیس بھسم بھبوتی خاک چھار، چرن دھوڑ مستک شاہیا۔ برہما برہم کرے وچار، پاربرہم تیرا کھیل نیار، تیرا جلوہ نور ظہور روپ رنگ رکھ نظر کوئی نہ آئیا۔ وشنوں لائے سچ دربار، دوئے جوڑ کرے نمسکار، تیرا در سچا دربار، ہوں سیوک بیٹھا سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، ایک

بخشے چرن سہار، چرن کول وڈی وڈیا۔ آد رچنا تیرا اکھاڑ، پُرکھ ابناشی بنیا ساچا لاڑ، آسو گھوڑے چڑھیا سچا شہنشاہیا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، دیونہارا
دھر فرمانا، اپنا بھانا رہیا منایا۔ سچھنڈ نو اسی ایکا تخت سہانا، سپس تاج اک ٹکانا، دوسر دے نہ کوئے شاہیا۔ پنچم گھ آپ صلاحنا، پنچ تت کرے پروانہ،
ایکا دیوے نرگن دانا، داتا دانی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے سمجھایا۔ گن سمجھائے گن ندھان، گنوتا گن کہن نہ
جایا۔ ساچے سوت تیرے ہتھ پھڑائے اک نشان، ست ستوادی آپ دکھایا۔ پُرکھ ابناشی بنیا ساچا کاہن، پاربرہم بے پرواہیا۔ برہمنڈ دکھائے تیرا مکان،
جیرج انڈ تیری ونڈ ونڈایا۔ اُتہج سیتج تیری کھان، پاربرہم ایکا ایک درسایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، میرا دھیان تیری شہنشاہیا۔ میرا حکم تیرا فرمان،
تیرا فرمان برہما ہر جس گایا۔ تیرا لیکھا لکھے آپ بھگوان، اپنا بھو آپ گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ جنایا۔ اپنا روپ
جنائے نرائن، نرگن دیا کما۔ تیرا گھلایے ایکا نین، ایکا نور دے درسا۔ توں منسا ساچا کہن، کہنا بھل کدے نہ جا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، تیرا بھنڈارا دے بھرا۔ شبد بھنڈاری تیرا بھرنا بھنڈار، ہر ساچا دیا کمایا۔ چار کھانی کرتیار، اُتہج سیتج جیرج انڈ تیرے رنگ رنگایا۔ چار بانی بول
جیکار، اپنی دھار دے سنایا۔ لکھ چوراسی کرپسار، اک اک نال دے بندھایا۔ نرگن ونڈ کرے اپار شبد دو دھار، ایکا ایک دے وڈیا۔ من مت بدھ
کرپسار، پنچ تت بندھن اپنا پاپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت تیرا بنس دے بنایا۔ بنس بنائے تیرا بنس، سو پُرکھ نرنجن دیا
کمایا۔ وشنوؤں وشنو بنائے انس، آپ اپنا ویس دھرایا۔ ترے گن تیرا سوہے سر بنس، پنچ تت ساچا میل ملایا۔ روپ دھرائے آپ سہنس، سہنس لیکھ نہ
کوئے لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ ساچا لیکھا سری بھگوانا، اپنا آپ جنایا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، تیرے
رنگ رنگایا۔ تیرا ناد وجائے ترانہ، ساچا راگ آپ سنایا۔ کایا مندر اک مکانا، ایکا گن دے سمجھایا۔ نو دوارے کھول دکانا، جگت واسنا دے بھرایا۔
سچھنڈ اندر تھر گھر کھیل مہانا، تخت نو اسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ دکھایا۔ اپنی دھار پنچ تت، تتوت
آپ بنائیدا۔ نرگن روپ برہم مت، برہم اپنا کھیل کھلائیدا۔ نام ندھانا پیچے اپنے وت، امرت میگھ آپ برسائیدا۔ اپنی دات دھیرج جت، ست

سنتو کھ آپ بھرائیندا۔ اپنا میل وکھائے ساچا ہٹھ، ساچا بندھن اک بندھائیندا۔ اپنا نور وکھائے لٹ لٹ، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ تیرا کرے پورا گھاٹ، ساچی دست جھولی پائیندا۔ تیری آپے ویکھے واٹ، تیرا اٹھ اٹھ راہ تکائیندا۔ تیرا سوانگ رچے نو آناٹ، سوانگی اپنا سوانگ وکھائیندا۔ تیری سہائے ساچی کھاٹ، آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ کھائیندا۔ شدت کھلنا بھیت، ہر ساچا آپ کھائیندا۔ تیرا ناد چار وید، برہم ویتا آپے گائیا۔ چار کھ اٹھے نیتز نرائن لئے پیکھ، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ چار چار ونڈ ونڈ نہار، ایکا رنگ سمایا۔ چار وید کر تیار، چارے کھانی جھولی پایا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپنتی مدھم بیکھری آپ سنايا۔ چارے دشا ہو اجیار، ساچی کوٹ پھول پھولایا۔ چارے ورنان دے سہار، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ اپنا کھیل کھلایا۔ چارے جگ بن ورتار، ساچا نام دے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے ساچا حکم آپ سنايا۔ حکم سنا دھر فرمانا، دھر فرمانی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی تھر گھر وکھائے تیرا اک مکانا، مہمان تیرا روپ جنائیندا۔ سچ بنائے اک میخانہ، چرن چرن آپ سہائیندا۔ وشنوں منگے منگ مہانا، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ وشنوں منگے دست اندٹھ، نظر نین کوئے نہ آئیا۔ میرے انتر تیری ترکھ، میری ترسنا کون بھجائیا۔ پا ساچی ایکا بھکھ، ہوں ایکا منگ منگائیا۔ پاربرہم پت پر میثور آپ ونڈائے اپنا ہس، ساچی دست آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نین نین پکائیا۔ نین نین ہر پکایا، ٹپکے ساچا نور۔ نور نور نظری آیا، شاہ پاتشاہ ساچا ظہور۔ ظہور ظہور آپ پرگٹایا، ناد انادی وجائے تور۔ تور تور آپ سنايا، نظری آیا جو سے دور۔ وشنوں نیوں نیوں سیس جھکایا، توں سرب کلا بھر پور۔ میری جھولی دے بھرایا، میں لینی دست ضرور۔ تیرا وچھوڑا موہے ستایا، میرا ٹھان غرور۔ میں اپنا کایا کوٹ قلعہ بنایا، اندر رکھ اپنا نور۔ تیرا نور میرا نور کرے رُشایا، میری آسانسا پور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ داتے سور سور۔ سور پیر ہر دیا کمائیندا، اپنے نیتز ایکا مار اچھال۔ پریم رس دھار پکائیندا، وشنوں دے جام پیال۔ وشنوں اندر نہ آپ ککائیندا، ہو یا حال بے حال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل بے مثال۔ وشنوں اندر

امرت رس، سو پُرکھ زرنجن آپ بھرایا۔ وشن کرے بس بس، قطرہ اندر رہن نہ پایا۔ ہر پُرکھ زرنجن اپنا چرن سیس دتا جس، اک اک حصہ آپ وندا یا۔ ایک حصہ اپنے چرناں بیٹھاں دتا دھس، جل بنب بنب روپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نیتز نیر اپنی دھار دے وہایا۔ ہر کانیر جل بنب، سندھ ساگر روپ وٹائی۔ ہر کی اچھیا سُرپت اند، اندراسن سو بھاپائی۔ ہر داتا گھر گمبھیر گنی گھند، بھيو اجد آپ کھلایا۔ دین دیال سدا بخشند، برہماست لئے اٹھایا۔ آتم پر ماتم میٹے چند، بال برہم برہم رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک روپ دے درسایا۔ برہم سروپ پاربرہم جنایا، بھيو اجد اھول۔ اپنا نور آپ پرگٹایا، آپے وسنہارا اپنے کول۔ اپنا پردہ آپ اٹھایا، اپنے مندر آپے بول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تولے ایک سچا تول۔ تولے تول بن بن تول، تولنہارا دیا کمائی۔ سچ بھنڈار ایک کھولا، پُرکھ ابناشی رہیا ورتایا۔ چرن کول کول چرن برہم ویتا برہم مولا، پاربرہم سچی سرنایا۔ تیرا امرت میرا کولا، وشنوں تیری وڈ وڈیایا۔ ہوں تھہ بن ہو یا بولا، ساتک سانت نہ کولے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اک ورتایا۔ ساچی وست وست امولک، برہم ویتا منگ منگائیندا۔ میری بھرنی ایک گولک، خالی پھیر نہ کولے کرائیندا۔ اپنا نام و جاؤنی ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کولے رکھائیندا۔ میں سنیاتوں سنائیں انولت، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ توں آد جگاد سدا اڈولت، اڈل اپنا نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگائیندا۔ دیوے ور داتار، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ اپنا رنگ رنگے کرتار، قدرت تیری کھیل کھلاییندا۔ تیری جوت کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تیرا برہم کرے پسا، پاربرہم وند وندائیندا۔ تیری جوتی ہو اُجیار، گھٹ گھٹ بھانڈے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا داتا آپ ہو جائیندا۔ داتا دیوے ساچا دان، دانی اپنی دیا کمائی۔ برہے تیرا ایک مان، نون سو اکھ رہیا سمجھائی۔ میرا ناد تیرا گان، سوہنگ اکھ کرے پڑھائی۔ میری دھوڑ تیرا اشان، تیرا اشان شکر دھار وہائی۔ شکر دھار کھیل مہان، لوک مات لئے پرگٹائی۔ ایک جل ہوئے مہان، میججانہ آپ سمجھائی۔ جل بنب کرے پروان، آپ اپنے وچ سمائی۔ وشن برہما شو گاؤنا گان، بھل کدے نہ جایا۔ میرا روپ نہ کولے نشان، سری بھگوان کہہ کہہ اپنا وقت لنگھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ایک دتا ساچا ور، ساچی دست آپ ورتائیا۔ برہے پایا ور ہر گھر، دست اموک اپنی گود رکھائیندا۔ توں بھنڈار دتا بھر، کون دھارا بن ورتائیندا۔ نہ
 پُرکھ نہ دسے ناری نر، جوڑ جوڑ نہ کوئے جڑائیندا۔ کسے بدھ اندر جاواں وڑ، اپنی بنت نہ آپ بنائیندا۔ کرپا کر میرے گر، شبد سٹ تیرا سنگ سمانیندا۔
 انند کارج میرا آپے کر، انند منگل تیرا ایک گائیندا۔ میری گودی اپنا روپ دھر، بالی بدھ بال شرمائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، ساچا حکم آپ سمانیندا۔
 ترے گن دیوے ایک دست ور، ساچی دست آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر باہر آپے کھڑ، اپنا نور آپ درسامیندا۔ نور
 نورانہ جو بن ونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن بنیا کنت، برہم سیجا آپ ہنڈھائیا۔ آپے اپنا چڑھیا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ آپ بنائی اپنی
 بنت، بھو بھید ابھید گھلایا۔ اپنا کھیل کھلایا آد آنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ برہے تیرے نام ویکھے میرا روپ جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منت دے سمجھائیا۔ ایک منت ترے گن اتپتا، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ تخت نواسی ٹھانڈا سپتا، سچکھنڈ
 دوار سو بھا پائیندا۔ آپے جانے اپنا کپتا، دوسر اور نہ کوئے سمجھائیندا۔ آپ چلائی اپنی ریتا، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ دُھر درگاہی بنیا پیتا، متر پیارا آپ
 اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ چلائی۔ ساچا مارگ چلے راہ، رہبر ہر ہر آپ چلائی۔ نر گن نر ویر بن ملاح، ساچا
 بیڑا آپ اٹھائیا۔ شبدی سٹ دے صلاح، وشن برہما شو سمجھائیا۔ ترے گن میلا میل ملا پنچ تت کرے کڑمائیا۔ من مت بدھ وچ ٹکا، نو دوارے کھول
 دکھائیا۔ گھاڑت گھرن لئے وٹا، گھر گھر وچ روپ وٹائیا۔ ڈو گھی کندر پردہ پا، اپنا گھ چھپائیا۔ اپنا مارگ آپے لا، آپے ہوئے سہائیا۔ ایڑا پنگل بہائے
 اپنے تھاں، سکھمن ایک گھ بھوائیا۔ نا بھی کول امرت آپ بھرا، وشن برہما دے وڈیائیا۔ ناد دُھن آپ سنا، شبدی سٹ آپ ملایا۔ بجر کپائی پردہ لاہ،
 ساچا گھر دکھائیا۔ آتم سیجا آپ سہا، برہم روپ وٹائیا۔ برہم میلا سچ سبھا، پاربرہم بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جاتا کرے رُشنائیا۔ واسنا
 کھوٹی دے کڈھا، پنچ تت نہ کرے لڑائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے حکا، آسا ترشانیڑ نہ آئی۔ ساچا مارگ دے دکھا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔
 سوہنگ روپ آپ دھرا، لکھ چوراسی لئے بنا، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ جوتی جوت ڈمگا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ آد نرنجن

سچا شاہ، پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ونج کرائیا۔ لکھ چوراسی ونج ونجارا، ساچا ہٹ گھلائیندا۔ برہما شو وشن دے سہارا، ساچا حکم سناکیندا۔ کرے کرائے اپنی کارا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ساچے سوت تیرا دربارا، لوک مات گھلائیندا۔ چرن دھوڑ بخشے اک سہارا، دھرنی دھول جل بنب آپ ٹکائیندا۔ دھول روپ کرے کرتارا، دس کسے نہ آکیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حصہ آپ ونڈائیندا۔ ساچا حصہ دھرنی ونڈ، دھرت دھول ونڈ ونڈائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، برہمنڈ بے پرواہیا۔ آپ اُپجائے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج اپنی چال چلائی۔ آپے دو جہاناں رکھے کندھ، آپے پردہ رہیا لگائیا۔ آپے وشن برہما شو سٹائے چھنڈ، آپے چارے ویداں ڈھولا لگائیا۔ آپے ہوئے سد بخشند، بخشنہار اک اکھوائیا۔ آپے سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈے ونڈ، حصہ حسرت دے مٹائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا ناواں اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے تھاواں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہار، سچھنڈ نواسی دیا کمانیندا۔ سنجگ بخشے اک پیار، چرن دھوڑ ٹکائیندا۔ تریتا دواپر آئے اپنی وار، دواپر تریتا روپ وٹائیندا۔ چرن کول دے سہار، چرن چرن دھیان جنائیندا۔ دوئے دوئے لیکھا وچ سنسار، دو جہاناں آپ مٹائیندا۔ کلجگ کرے کھیل اپر اپار، چار چار بندھن پائیندا۔ چار ورن کرے خوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارا آپ سمجھائیندا۔ شبد ڈلارا آپ جگایا، کر کرپا ہر مہربان۔ سنجگ ساچا تیری جھولی پایا، دیوے ایک دان۔ وشن برہما شو نال رلایا، ترے گن نال ہوئی پردھان۔ پنچ تت تیرا ہتھ وٹایا، ملیا بانی ہان۔ ساچا نام اک جپایا، سوہنگ شبد سری بھگوان۔ برہم لیکھا آپ لکھایا، آپے کھولے سچ دکان۔ ساچی دست وچ ٹکایا، آپ ورتائے دو جہان۔ لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ سنجگ ساچا راہ چلایا، مارگ ویکھے آپ نگاہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبدی دان۔ سنجگ شبد ملیا میلا، ست ست نام رکھایا۔ پُرکھ ابناشی پایا سجن سہیلا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ لڑ چھٹا اک اکیلا، دوئے دوئے منگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سوت آپ اٹھایا۔ ساچے سوت سُنیا سندیشہ، ہر ساچے آپ جنایا۔ وشن برہما شو لکھیا لکھیا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ چارے جگ کرن آئے آدیا، نیوں نیوں سپیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم شبد ہتھ

پھڑایا۔ شبد ہتھ دتی ڈور، چارے جگ بندھن پائیا۔ دو جہاناں دیکھاں تیری تور، آؤنا جانا سدا چائیں چائیا۔ تیرا چلدا دیکھاں گھوڑ، کون کوٹ رہیا
 دوڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دست تیرے ہتھ پھڑایا۔ شبد تھم ساچا پایا، ہویا وڈ بلوان۔ سنجگ اپنے در بہایا، دیوے ڈھر
 فرمان۔ جیواں جنتاں مارگ اک چلایا، ایکا چنارام بھگوان۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا، کرنا میل وچ جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بخشہار ساچا مان۔ سنجگ پلو گل وچ پا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ ایکا دینی سچ صلاح، لکھ چوراسی اکو جیہا نہ دے پیار۔ میں اک اکلّا کی سکاں سمجھا،
 پر بھ کا بھیو بے انت بے شمار۔ میں بالی بدھ بھیو نہ جانا را، میرے انتر آئے نہ کوئے ہنکار۔ توں رحمت میرے اُپر آپ کما، ہوں منگاں در بھگھار۔ اپنا
 بل میرے نال ملا، تیرے در بناں دربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ سنجگ منگے ایکا منگ، آگے اپنی جھولی
 ڈھپا۔ میں اک اکلّا کس طرح چڑھاواں رنگ، میری پیش کوئے نہ جانیا۔ لکھ چوراسی نال پر بھ کا سنگ، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا آسن لائیا۔ موہے منگی
 ایکا منگ، ترے گن دست ہر ورتائیا۔ ستو وشنوں لائی انگ، رجو برہما لئے پرنائیا۔ طمو گھر گھر وجائے مردنگ، جانڈے راہی لئے بھلائییا۔ کریا کھیل
 سورے سرنگ، آسا ترسنا نال رکھائییا۔ اندر پردہ رکھیا کندھ، بھیو ابھید چھپائییا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بنایا ملنگ، اپنا ڈورور رہے وجائییا۔ میں لکھ
 چوراسی کس بدھ سناواں تیرا چھند، تیری مہما کون گھ گائییا۔ تیرا کھیل تڈھ بن چلے نہ وچ ورجنڈ، بھنڈی کرے سرب لوکائییا۔ توں اپنا کریا کھیل اکھنڈ،
 میں دیکھاں چائیں چائیا۔ میں نار دُہاگن تڈھ بن ہوئی رنڈ، میرے کنت گھر آؤنا چائیں چائیا۔ میں ست سنتو کھ دی سچ وچھاواں پلنگ، اُپر تیرا نور
 لواں کائییا۔ پھر پا گلو کڑی لگاں انگ، اپنا ڈکھڑا دیواں سنائییا۔ تیرے نال مل کے ہوواں نہ بھنگ، سینجھنگ تیرے ہتھ وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچے شبد تیری اوٹ تکائییا۔ شبد سورابن بلکارا، ترے ترے کھیل کھلائیندا۔ اپنا کراں کھیل اپارا، اپنا میل ملائیندا۔
 لوک مات جیو جنت کراں پسارا، برہم جوت پاربرہم اپنا رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ مندر گھر اُجیارا، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ تیرے انتر لواں اوتارا، لوک
 مات پھیرا پائیندا۔ انک گن میرا ناؤں نرنکارا، اٹھاں تتاں کھیل کھلائیندا۔ اٹھ تت روپ دھراں اٹھاراں وارا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیندا۔ اپنی دھرنی کر

پسار، اپنا دھول ویکھ دکھائیندا۔ اپنے جل دے ہلارا، اپنا بنب روپ وٹائیندا۔ اپنا گڑھ بنا منارا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا سنگ نبھائیندا۔ سنجگ تیرا بنے سنگی، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ اپنا نور اپنی جوت نہ کرے سنگی، پنچ تت وچ چھپائیا۔ کرے کھیل بوہ رنگ، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دے کھائیا۔ سنجگ پچھے شبد گڑ، ایک بھو کھلاؤنا۔ کون روپ جگ آئی تر، کون ویس وٹاؤنا۔ کون چڑھیں ساچے گھڑ، کون کوٹے پھیرا پاؤنا۔ کون نبھائے لگی توڑ، کون ویلا وقت سہاؤنا، کون ٹٹی دیوے جوڑ، اپنا بندھن ایک پاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ دکھاؤنا۔ گن جنائے دیاوان، اپنی دیا کمائیا۔ وار اٹھاراں دھرے روپ سری بھگوان، تیرے ہتھ نال ہتھ ملایا۔ کھیلے کھیل سمرتھ دو جہان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ برہما سٹ کرے پروان، سنک اپنا سنگ رکھائیا۔ براہ روپ ہوئے آپ مہربان، جگے پُرش اپنی دھار چلائی۔ حیگر یو اک نشان، نر نرائن کھیل کھلائی۔ کپل مَن ہو پردھان، دتتا ترے دے وڈیایا۔ رکھو دیو کرے پروان، پرتھو اپنا کھیل کھلائی۔ مس مارے آپ دھیان، جل بنب دے وڈیایا۔ کچھپ ہوئے نگاہبان، اپنا بھار آپ اٹھایا۔ اوکھدھ ویکھے مار دھیان، دھنتر پھول پھولایا۔ موہنی روپ اک نشان، ہنسا کرے سچ پڑھایا۔ باون کھیل سری بھگوان، بلدھاری آپ کرائیا۔ نر سنگھ بنے سور بلوان، بھو ابھید آپ جنایا۔ ہری ہر ہو مہربان، گج اپنی گود بہائی۔ نر نرائن کھیل مہان، بال بالائے اُچھائی۔ تیرا سیس اپنے چرن کرے پروان، اپنا راج سچکھنڈ نو اسی اپنے ہتھ رکھایا۔ رہن نہ دیوے تیرا پھیر نشان، پاربرہم پر بھ میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، شبدی شبد نگار۔ تریتا اپنے در بہاؤنا، کرے سچ پیار۔ ساچا حکم آپ سناؤنا، نیا جائے وچ سنسار۔ لوک مات ویس وٹاؤنا، پرگٹ ہوئے گر اوتار۔ اپنا رنگ آپ جناؤنا، برہم پاربرہم پسار۔ پرس رام کھیل آپ بناؤنا، آپے پارس پر سے بن سنیار۔ سچ کٹھالی ایک تاؤنا، جوتی جوت لائے اک انگیار۔ روپ انوپ آپ دھراؤنا، آپے ہوئے رام اوتار۔ دُھر فرمانا آپ سناؤنا، چار گنٹ اک جیکار۔ دوئے دوئے کھیل آپ دکھاؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ تیرا لہنا اپنے گھر رکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ تریتا اترے اپنے گھاٹ، اپنا لیکھا آپ مُکایا۔ دوا پر آئے اپنی

واٹ، ساچے گھاٹ آپ بہانیا۔ لیکھا جانے پڑکھ سمرا تھ، شبد شبدی گن وکھانیا۔ ایک ناد ساچی گاتھ، پنچ تت کرے جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھ لکھائے وید ویاس، بیاس اپنا روپ وٹانیا۔ وید لیکھا بے آس، بے آس روپ سمایا۔ برہما کر برہم پرکاش، نادر رنگ رنگایا۔ سُرستی ہوئی داسی داس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک ناچ نچایا۔ ایک گوپی ایک کاهن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے دوئے لیکھا آپ بندھایا۔ دوئے دوئے لیکھا بندھن پا، زرگن اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کاہنا کرشنا روپ دھرا، ایک بنسری نام وجائیندا۔ مکند منوہر لکھمی زائن نام دھرا، ساچی راس رچائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار آپ کرا، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ انتم لہنا دینا مکیا وچ سنسار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ ایک شبد ایک وار، اٹھ دس اپنی دھار آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھیو آپ کھلائیندا۔ دوپر اُتریا پار، شبد اپنا کھیل کھلائیندا۔ پروردگار آگے کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ تیرا کلج آئے میرے دوار، میں نیتز نیناں درس پائیندا۔ اوہدے ہتھ تت انگیار، چاروں گنٹ خاک اڈائیندا۔ اُچی کوک کرے پکار، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ میں ہو یا خبردار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ کلج تھم سچ ورتارا، سو پڑکھ زرنجن آپ ورتانیا۔ شبدی شبد شبد ہلارا، شبدی شبد کھیل کھلائیا۔ کلج منگے منگ دوارا، ڈھیبہ ڈھیبہ پئے سرنائیا۔ میں رہنا دن تھوڑے چارا، میری آرجا کوئی نہ سکے مٹانیا۔ میں جو دھا سور بہر بلکارا، تن جگ ستا رہیا نہ لئی مات انگڑانیا۔ انتم آئی میری وارا، پڑکھ ابناشی دیا کمائیا۔ تن جگ جو بن دارہیا و بچارا، میں دیاں رنگ چڑھانیا۔ میرے اندر وڑیا آپ زرنکارا، ہنکار موہ وکار میری جھولی پائیا۔ میری اچھیا کیا شنگارا، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ میرا وجے جھوٹھ نگارہ، چاروں کٹھاں دیاں سنائیا۔ میں بن کے آیا ساچا لاڑا، لکھ چوراسی لواں پرنائیا۔ میں لٹاں دن دہاڑا، اپنا بل رکھانیا۔ تن جگ کڈھدے گئے سادھاں سنتاں آگے ہاڑا، میں سادھ سنت پھڑ پھڑ آگے لواں لگائیا۔ پنچ تت بہتر ناڑا ہوئے خبردارا، میں ایک تھم چلائیا۔ میرا پاسا آوے نہ ہارا، شاہ پاتشاہ سیس جھکائیا۔ میرے ہتھ اک نگارہ، میں دو جہاناں دیاں وجائیا۔ میں ملیا ڈھر دربارا، انتم لیکھا دینا سمجھانیا۔ میں منگیا ورن بن بھکارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ واہ واہ کلج منگی منگ، ست

ستوادی جھولی بھرائیندا۔ تیرے ہتھ میرا مردنگ، تیرا ناد نہ کوئی دکھائیندا۔ لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ پونی ونڈ، سر تیرے ہتھ لکائیندا۔ سب دی تنگی کرنی کنڈ، سیس تاج نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم ہر سنائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ سنائیندا۔ تن جگ نہ ورتیا بھانا، چوتھے جگ کھیل کھلائیندا۔ گر اوتارا دیندا رہیا دُھر فرمانا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ کلجگ اتتم رکھاں تیرا مانا، سر تیرے ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پندھ آپ مکائیندا۔ تیرا پندھ گنا چھیتی، سنگر پورا آپ مکائیندا۔ تیری ویکھے لکھ چوراسی کھیتی، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ تن جگ بن دارہیا بھیتی، اپنا رُپ رُپ وچ چھپائیا۔ سادھ سنتاں کردا رہیا ہیتی، نت نوت دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اٹھیا وڈ بلدھار، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ توں صاحب سچا داتار، ہوں بنیا در بھکھارا۔ ایکا دینا ور اپار، توں ور دیونہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بودھ گیان تیرا بھنڈارا۔ بودھ گیان پہلا گھاٹ، کلجگ چرن لگن نہ پائیا۔ میں تکدا رہیا تیری واٹ، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکاں رائیا۔ توں ونڈ ونڈ کھیل کردا رہیا چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک تیری گُڑمائیا۔ توں سوانگ رچدا رہیا بن بن نوآناٹ، اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا نور میرے نال رلائیا۔ تیرا نور میرا رنگ، اپنی دیا کما۔ پنج تت نچنا بن ملنگ، دینی سچ صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دے ورتا۔ کلجگ تیرا سنگ نبھاؤنا، شبدی کھیل کھلائیا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھاؤنا، رُپ انوپ دھرائیا۔ کالا سوسا تن چھھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ ویکھ دکھائیا۔ جگت نگارہ اک وجاؤنا، نام نہاد دے دکھائیا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، اکھر اپنا آپ دے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عیسیٰ موسیٰ تیرے نال ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ مات اُپجاؤنا، تیرا سگلا سنگ نبھائے۔ ساچا کلمہ آپ سکھاؤنا، نبی رسولاں آپ سکھائے۔ ساچے مارگ آپے پاؤنا، اپنی ونڈ آپے پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دی ونڈ آپ ونڈائے۔ دُھر دی ونڈے ونڈ کرتا، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلائیا۔ تیرا میرا نہ ہوئے ادھار، تیرا قرضہ رہے نہ رائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اک محمد دے سہار، احمد اپنا نور جنائیا۔ اک سنائے سچی گفتار، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ چار جگ دے ادھار، چار

یاری ناؤں دھرائیا۔ اُچی کوک جائے پکار، عالمین دئے سنائیا۔ مہربان محبان بیدو سانجھیا، انا الحق حق جنائیا۔ حقیقت دیکھے پروردگار، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ حق مقامے کھول کواڑ، سچ سگھاسن دئے سہائیا۔ آپے کرے اپنی کار، اچھل اچھل بے پرواہیا۔ کھلج تیرا پندھ آپ دئے نوار، بن پاندھی سچا ماہیا۔ چار لکھ بٹی ہزار، تیری عمر آرجا کرے پار، تیرا بھار نہ کوئی اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کرے اپار، نرگن نرگن لئے اوتار، نہکھنک جوت کرے رُشنائیا۔ ایک منتر سنائے اپنی وار، سچکھنڈ دوارے مارے آواز ایک وار، دوسر در نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھلج تیرا رنگ دکھائیا۔ نانک نرگن نام دھرا، پنج تت کھیل کھلاونا۔ پُرکھ اکال بے پرواہ، ساچا مردنگ نام وجاونا۔ منتر نام ست درڑا، سچکھنڈ دوارا آپ سہاونا۔ آپے بخشے چرن دھیاں، نوری جلوہ آپ دکھاون۔ نین نین درس درسا، ساچی منڈل راس رچاونا۔ گوپی کاہن بن بے پرواہ، نانک انگی کار آپ کراونا۔ اپنی گود آپ سہا، آپے خوشی مناونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ دکھاون۔ ساچا مارگ آپ لگاونا، اپنا پردہ دئے اٹھا۔ چوتھے جگ تیرا سنگ نبھاون، کرے کرپا بے پرواہ۔ اپنی کئی نال بندھاون، پلو اپنا نام پھڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ ایک کھیل سچی سرکار، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ نانک دیوے اک سہار، پر بھ سچا بے پرواہیا۔ وجدی رہے سدا ستار، تار ستار نہ کوئی ہلائی۔ اٹھے پہر اک دوار، ساچا مندر سو بھاپائیا۔ واہ واہ ملیا کنت بھتار، بن بن ناری خوشی منائیا۔ ایک تکیا نور اجیار، دوسر در نہ کوئی دسائیا۔ ایکنکار بول جیکار، نام ست کرے پڑھائیا۔ کرتا پُرکھ میت مرار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نہ بھو وسے سب توں باہر، بھے اور نہ کوئی رکھائیا۔ نرور کرے کھیل اپار، آد جگاد ویس وٹائیا۔ اجوئی رہت کر پسا، میری جوت اک رُشنائیا۔ سیبھنگ نہ ہووے اپنی وار، نت اپنا روپ درسائیا۔ اپنی کرپا بھریا میرا بھنڈار، گر پرساد ملی سچی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھلج تیرا ویس وٹائیا۔ نانک نرگن ہر اپایا، کرپا کرے آپ بھگوان۔ اپنی جوت آپ جگایا، آپ اٹھایا سچ نشان۔ ایک اکھر نام پڑھایا، چار ورنان کرے گیان۔ بھیو ابھید آپ گھلایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ایک دو جا میل ملایا، انگد امر داس کر پروان۔ چوتھے گھر چوتھا گر سد بہایا، پنجم پنجم گر کر پردھان۔ شبد انادی ناد سنایا، اگم اگم ڈھر فرمان۔ گر گر بندھن ایک اپایا، پُرکھ ابناشی دو

جہان۔ نام نام ہر چھہبر لایا، امرت برکھے نگاہبان۔ ہر ہر میل میل ملایا، ہر گوبند کرے دھیان۔ ہر رائے رنگ سمایا، جوتی جوت جوت مہربان۔ ہر کشنا
 گود سہایا، تیغ بہادر دتا دان۔ سوت دلارا ایکا جایا، گوبند آپ پچھان۔ نانک نرگن اٹھ اٹھ پڑکھ ابناشی تیرا درشن پایا، تیرے وٹوسدا قربان۔ توں میرا
 رُوپ لوک مات پرگٹایا، تیرا جھلدار ہے نشان۔ سچ نشانہ اک درسایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ مہربان۔ سچ نشان
 جھلایا، نانک گوبند دھار۔ ساچا منتر نام پڑھایا، گوبند فتح بے بے جیکار۔ کلجک جیو بھو نہ رایا، انتم بھلے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی کرے آپ وچار۔ آد اپایا آد پڑکھ، آد آد وڈی وڈیائی۔ جگاد کرے نہ کوئی ہرکھ، چنتا سوگ نہ کوئی رکھائی۔ نو سو چرانوے چوکڑی
 جگ کردا آیا پڑکھ، پاربرہم بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جگ جگ کردا رہیا ترس، رحمت اپنی آپ کمائی۔ وشن مٹی نہ تیری حرص، متر تیرا
 پھیرا پایا۔ برہما تیرا گیا اے نہ برکھ، تیری چوکڑی نہ بیت بتائی۔ شکر تیری پیاس نہ بُجھی ہوس، لکھ چوراسی مات مُکائی۔ وید پڑھ تھکے اپنی پڑھت،
 ساچا گیان نہ کوئی جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار جگ گپڑا آپ بھوائیا۔ نو نو چار گپڑ دوایا، آپ اپنا کھیل آپ کرا۔
 وشن برہما شو سیوا آپ لگایا، ساچا حکم سنا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک ونڈ ونڈایا، لوک مات ناؤں رکھا۔ چارے ورن بھیکھ کرایا، چارے بانی آپ پڑھا۔
 وار اٹھاراں سنجگ سنج ہنڈھایا، اوتار اپنا رُوپ وٹا۔ تریتا دواپر دوئے دوئے میل دکھایا، ہنکاریاں دے سزا۔ شہنشاہ کلجک انتم ویکھ دکھایا، عیسیٰ موسیٰ کر
 نکاح۔ محمد اپنا بھید چکایا، اللہ رانی پلا آپ پھرا۔ نانک ایکا ڈھولا گایا، سرشٹ سبائی دے سمجھا۔ گوبند اوچاں نیچاں بھو آپ مٹایا، کلجک جیو بھلے بھرم
 بھلیکھا سکے نہ کوئی گوا۔ پڑکھ ابناشی انتم ویس وٹایا، کریا کھیل اگم اتھاہ۔ سنجگ تیرے بھگت اپنی گود بہایا، گر پیر سوئے سنت جگا۔ ترے گن مول
 چکایا، ایکا پلو ہتھ پھرا۔ اک اٹھاراں بندھن آپ تڑایا، اٹھاراں چرناں ہیٹھ دبا۔ دھر فرمانا سرب سنا، وارو وار مات جگا۔ جس نے بھانا من دکھایا، تس
 دا ہویا آپ سہا۔ جس کھڑا نگھ بھوایا، تس دیوے آنت سزا۔ جس ڈکھڑا آپ مٹایا، تس روگ نہ سکے ستا۔ جس اپنا سکھ گوا، تس سکھ دکھائے سچا
 شہنشاہ۔ کلجک انتم پھیرا پایا، پڑکھ ابناشی بے پرواہ۔ ہر کا لکھ لکھ لیکھ نہ کسے دکھایا، بے آنت بے آنت بے آنت سرب رہے سنا۔ لوک مات جگ جگ گر

اوتار جگت عدالت رہے کمایا، دُھر فرمانا نام سنا۔ سنت وچولے نال ملایا، جگت وکالت رہے کم۔ اُچی ڈھولے رہیا گایا، رسنا جہوارو لاپا۔ مابدولت شبد نہ
 کسے دکھایا، بن لکھن پڑھن گوا۔ گرسکھاں اندر ٹکایا، آپ اپنا پردہ لاه۔ تس دا حساب نہ کسے دیکھ دکھایا، اپنا ڈورؤ ڈنک گئے وجا۔ سنک سندن سنان
 سنت کمار رُوپ وٹایا، اوہ بیٹھا بیج وچھا۔ جس براہ رُوپ وٹایا، سو دھرنی پیٹھاں سپس ٹکا۔ جس حیکریو رُوپ وٹایا، اوہ چاروں کُنٹ گھوڑا رہیا دوڑا۔
 جس یگے پُرش رُوپ دکھایا، پُرکھ ابناشی کھیل کرا۔ نر نرائن بھیونہ رایا، جوتی جوت کر رُشنا۔ کپل مَن جس سمجھایا، ماتا اپنی گیان درڑا۔ دتا ترے آپ
 اٹھایا، ایکا اکھر آپ پڑھا۔ رکھو دیو آپ سمجھایا، اپنا مارگ دے دکھا۔ پرتھو سیوالایا، پرتھی متھے ایکا حکم سنا۔ تس بل دھرایا، جوتی جوت لئے دھرا۔
 کچھپ ایکا بھار اٹھایا، مندرا پیٹھ ٹکا۔ دھنتر ایکا حکمت دے جنایا، اوکھدھ دیکھے دو جہان۔ موہنی اپنا رُوپ دھرایا، بھرم بھلیکھا سب نوں رہیا پاپا۔ ہنس
 بن بن آپے گایا، اپنی چوگ مانک موتی کھا۔ نر سنگھ ایکا بھگت پرہلا دترایا، دوجا سکینا نہ کوئی گرا۔ نر نرائن دھرو بالک آپ ترایا، لکھ چوڑاسی نظر نہ
 آئے بے پرواہ۔ اپنا گج آپ ترایا، تندوا تند کٹا۔ بل ایکا باؤن گود بہایا، پاتالاں وچ دبا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کسے نہ پایا، سارے گئے سپس جھکا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھانا رہیا ورتا۔ جگ جگ بھانا ورتائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ جوتی جوت جگائیندا، برہم برہمن لئے
 اٹھا۔ اپنی گھال آپ رکھائیندا، شبد ہلارا اک رکھا۔ کشتری اپنے رنگ رنگائیندا، پرس رام مول چکا۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، جو گھڑے اپنی ہتھیں لئے
 بھنا۔ اپنا رُوپ آپ وٹائیندا، دسرتھ اپنا پتا بنا۔ رام راما کھیل کھلائیندا، دسرتھ بیٹا جگت رکھے نہ۔ پرگٹ ہر گھٹ نظر کسے نہ آئیندا، وسے سبئی تھان۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ اک دھن ماریاں، مرے نہ موہ ہنکار۔ جس لکھ چوڑاسی بیج سواریا، سو کھیل کرے
 اپار۔ جگ جگ کھیل کرے آپ نرنکاریا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ دُھر فرمانا اک سنا رہیا، لوک مات کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے جانے اپنی دھار۔ تریتا پار اتار نہارا، دواپر رُوپ وٹایا۔ کواری کتیا کر شنگارا، اندر دھار نور دھرائیا۔ وید ویاسا سٹ ڈلارا، گودی گود وڈیایا۔ ایکا
 دیوے سچ بھنڈارا، اپنی درشت آپ جنایا۔ نارد سٹ کر پیارا، برہما میلا سچ سبھائیا۔ چارے ویداں بن لکھارا، باراں اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھیو آپ چُکائی۔ باراں اکھر بھیو نیار، ہر ہر اپنا آپ کھلائیندا۔ پُران پُرانی گائے وار، ایک شبد وار سنائیندا۔ بھیو
 چُکاوے برہما برہم وشن شو دئے سہار، بھگونت اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دُھر فرمانا ایک ہر،
 آد جگاد سنائی۔ کاہنا کرشنا رُپ دھر دھر، اپنے بل دئے وڈیائی۔ چاروں گنت اپنا آپ دیکھے کھڑ کھڑ، چوواں لوک رکھے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل اولا ہر زرنکارا، اپنا آپ کرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں سولاں کلا کر پسارا، ساچی دھار چلائیندا۔
 آپے سے سب توں باہرا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جگا جگتتر ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ جگ گھلدا رہیا اوتارا، حکمے اندر
 آپ گھلائیندا۔ ترے لوکی ناتھ ترے لوکی دئے سہارا، ستاں لوآں دیکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ساچا بھیو ابھید اولا، اپنے ہتھ رکھائی۔ کلج کھیل کرپا اک اگلا، سچ محلہ دئے وسائی۔ سچ سندیش ایک گھلا، ایک حکم نام منائی۔ سچ سنگھاسن ایک
 ملا، سچ بے غم بے پرواہیا۔ اپنے نور آپے رلا، جوتی جلوہ وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا حکم
 دُھر فرمانا، عیسیٰ موسیٰ آپ جنائیندا۔ ایک نور دو جہانا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سرب جیاں دا ایک دانا، دوسر اور نہ کوئی وکھائیندا۔ من ہنکار بسمل کرانا،
 ساچی بسمل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیش اک سنائیندا۔ سچ سندیشہ دینا دُھر فرمانا، محمد محمدی دئے
 جنایا۔ چار جگ دا ایک بانا، ایک ایک کرایا۔ ایک رحمت اک رحمانا، ایک بالم سچا خدایا۔ ایک تعظیم ایک گانا، عظیم اُشان آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنے حکم آپ چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد، انجیل قرآناں کرے پڑھائی۔ لیکھا چلیا نہ آنت کنت بھگونت، نیوں نیوں بیٹھے سپس
 جُھکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ آپ وٹائی۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد، ابھل آپ بھلایا۔ نانک زرن چاڑھی رنگت، زریور
 کھیل کھلایا۔ گوہند تیرا بنیا منگت، ساچی دست ہر ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے سمجھایا۔ ایک گن ہر کاناؤں، سو پُرکھ
 زرنجن آپ جنائی۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، جو جن رسنا جہوا گائی۔ چار ورن نانک گوہند منانا پھڑ پھڑ باہوں، سویا کوئے رہن نہ پائی۔ کرے پیار جوں

بالک ماؤں، پتا پُوت میل ملائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، چرن دوارا ساچا تھاؤں اک سمجھائیا۔ سدا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، برن ورن نہ کوئی وڈیائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایگا گن دے سمجھائیا۔ ایگا گن آپ سمجھایا، پر م پُرکھ کرتار۔ وشنوں تیرا راہ دکھایا، جگ جگ بن سیوادر۔
 برہے تیرا پار برہم رنگ رنگایا، برہم برہم کرپسار۔ شکر تیرا کھیل دکھایا، انتم دینا سرب سنگھار۔ کلجک نیوں نیوں سیس جھکایا، انتم رووے زاروزار۔
 ایکا منگ در تیرے منگ منگایا، کر بخشش بخشہار۔ میں ان پڑھ لیکھا لکھ نہ کوئی دکھایا، لکھ سکا نہ بن گوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دیوے سرب پیار۔ شکر سر ہر رکھیا ہتھ، اپنی دیا کمائیا۔ چتر گپت وچوں کیتا وکھ، جس ہتھ لیکھا دے پھرائیا۔ رائے دھرم کرے اُتپت، پت ڈالی
 آپ مہکائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ رائے دھرم ہر سرنائی گیا ڈھٹھ، پُرکھ ابناشی میرا گھر کوئی نظر نہ آئیا۔ کرپا کر ایکا ورن دے
 سمرتھ، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ پار برہم ساچی وست جھولی دیوے گھت، اٹھاراں کُنڈ پردہ رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری
 رکھے مان وڈیائیا۔ اٹھاراں کُنڈ جھولی پایا، میرے من شانت نہ آئیا۔ شکر مار مار ہویدا دھیایا، میری ترسنا کون بھجھائیا۔ کی تیرے درتے منگن آیا، میری
 بھکھ مٹ نہ جائیا۔ میں سنیاتوں بے پرواہیا، خالی ہتھ مڑ کوئے نہ جائیا۔ نیوں نیوں تیرے چرن دھر سیس جھکایا، میرے صاحب دے وڈیائیا۔ پُرکھ
 ابناشی ایکا وار سر ہتھ رکھایا، ساچا حکم دے سنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا گھاٹا نہ پور کرایا، تیری حرص حرص وچ ملائیا۔ کلجک انتم تیرا باٹا
 دے بھرایا، دس کُنڈ نال رلائیا۔ اٹھائی کُنڈاں لئے بھرایا، گر دس دین گواہیا۔ بچیا کوئی رہن نہ پایا، جس بھلیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت لئے کرائیا۔ آد سنیایا دھر فرمانا، وشن برہما شو اٹھائیا۔ ترے گن دتا اکو دان پنچ تت نشان، لکھ چوراسی کر پروان۔ چار وید
 کرن گیان، چارے کھانی ملے مان۔ چارے بانی کر پردھان، چارے جگ کر پروان۔ کرے کھیل سری بھگوان، سنجک تریتا دواپر کلجک دیندا آیا دھر
 فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا پالی ہویدا آپ بھگوان۔ چار جگ سکھیا دین دی خاطر، اوتار گرامت پرگٹائے۔ بھگت بھگونت
 بنائے چاتر، ساچا منتر نام درڈائے۔ اچھل چھل کر کر دیندا رہیا آدر، اپنا بھيو نہ کسے جنائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا کریم قادر، کوئی رام وڈیائے۔ کوئی

کہہ کہہ گیا پار کرائے سمنند ساگر، کوئی کہہ کہہ گیا بیڑا دئے رُڑھائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا گھر آیاں دیوے آدر، پھڑ اپنے گلے لگائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا لنگھن نہ دیوے اپنا باڈر، جو بیٹھے مکھ بھوائے۔ دُھر فرمانا ایک وار دتا آڈر، بُھل کوئی نہ جائے۔ اپنا حکم رکھے صادر، صلاح پھیر نہ کوئی کرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار مات گھلائے۔ گر اوتار گھلایا مات، شبد سندیشہ دے۔ اک دکھائے آپے اپنی کرامات، کوئی اڈیا بن دیہہ۔ کسے بنائی اپنی ذات، کسے اپنی اُمت نال کریا نینہ۔ کسے کریا مظلوماں گھات، کسے اڈائی ہنکاری کھیہہ۔ ہر کاروپ نہ دسایا کسے اک اکانت، جو بر سے امرت مینہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا سچ سندیہ۔ چار جگ دُھر فرمانا، دیندا رہیا ہر سندیشہ۔ تخت نواسی بہہ بہہ ساچا رانا، زرگن سرگن اُپر ویسا۔ اپنا مناؤندا رہیا آپے بھانا، پھردا رہیا دیس پردیسا۔ کریا کھیل بن مانا، لکھ چوراسی تیرا بھیکھ ویکھا۔ رسنا گاؤندے رہے ہر ہر گانا، اندروں چکائے نہ کوئی لیکھا۔ باہروں کہندے ہر جو تیرا مانا، اندر پایا بھرم بھلیکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے اپنی کھیلا۔ سنجگ کھیل کھیل بنواری، وشن برہما شو اپنی گود اُٹھایا۔ آپے بنے وڈ سنساری، اپنا رنگ دکھایا۔ آپے بنے کام کرددھ ہنکاری، آپے ویسوا سچ ہنڈھایا۔ آپے بھگت سنت جوت جگائے ہنکاری، آپے نور کرے رُشناہیا۔ آپے سرگن پاوے ساری، ساچے سوت گلے لگایا۔ آپے بنھے ساچی یاری، ستھر یارڑا آپ وچھایا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکاری، ایک کھنڈا نام چکایا۔ آپے ستیاں کرے پیاری، آپ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اک ہنکاری۔ اک ہنکار کھیل کھلایا، کرے کھیل بے پرواہ۔ گر پیر اوتار لوک مات گھلایا، اپنا بھانا آپ سمجھا۔ ساچا حکم آپ جنایا، دُھر فرمانا سندیشہ دیوے جنا۔ بھگتاں لئے سمجھایا، ایک ڈھولا گا۔ جس نے گر کا حکم بھلایا، سو پار سکے نہ بیڑا لنگھا۔ پُرکھ ابناشی دئے ڈبایا، گر پیر بنے نہ کوئی ملاح۔ جس دا بھانا رہے جنایا، سو آیا شہنشاہ۔ جس دے آگے گر اوتار بیٹھے سیس جھکایا، آد انت اپنا لیکھ لکھا۔ بھيو ا بھید اپنے ہتھ رکھایا، سو ہنگ اپنا نام دھرا۔ اتم سوہنگ بنکے آیا، نہ مرے نہ جا۔ رام رام نظر کسے نہ آیا، سب توں ہويا جدا۔ اپنے مندر ڈیرہ لایا، آپے کردا رہیا رُشنا۔ اپنا نور آپ دکھایا، آپ اپنی جوت جگا۔ اپنا لیکھا لئے کڈھایا، چار جگ جو اپنے وچ رکھے چھپا۔ رسنا جہوا جس نے سرگن گایا، سو لوک مات ہويا رُشنا۔

انجیل قرآن دئے گواہیا، پروردگار دیوے سرب پناہ۔ جس نے سجدہ سپس اک جھکایا، سچ مصلا ہیٹھ وچھا۔ سچ نماز رہیا پڑھایا، ساچے حجرے دئے بہا۔ کایا کعبہ اک گھلایا، جگ جگ لہنا دئے مُکا۔ پورب لیکھا جھولی پایا، تخت نواسی سچا شہنشاہ۔ گر اوتاراں دئے ہلایا، اپنا حکم آپ سنا۔ وشن برہما شو لئے اٹھایا، پُریاں لوآں پھیرا پا۔ کروڑ تیتیسائے ہلایا، چوداں لوک دئے جگا۔ اپنا کھیل آپ کرایا، سرگن زرگن ویس وٹا۔ جوتی جو بن آپ دکھایا، تینی اوتار رہے دھیا۔ دوئے جوڑ گل وچ پلو پایا، سچ سندیشہ شبد پچا۔ پنج تت وچولا لیا نہ کوئے بنا، آوند ا جاندا دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی کلجک وچ رہیا سنا، جس اپنا آپ پہلوں پرگٹایا۔ انتم پورا دئے کرا، لکھ چوراسی تیرا گھاٹن جس آپ گھڑایا۔ انتم ویلے سب گر اوتار تیرے گواہ لئے بنا، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ وشنوں برہما شو دئے ہلا، کروڑ تیتیسائے دہایا۔ امرت ملے کسے نہ تھاں، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ محمد چارے کُنٹ اُچی کوک مارے دھا، کوک کوک سنا۔ نانک زرگن جوت جگا، زرگن نانک ویکھ دکھایا۔ پُرکھ اکال بے پرواہ، جس گوہند سورا سٹت جایا۔ اپنے سپس تاج ٹکا، سچا مارگ مات پرگٹایا۔ نہکلنک اپنا نام دھرا، سچ عدالت لئے کرایا۔ چار جگ دے منگے پھیر گواہ، جگت صفائی نہ کوئے کرایا۔ چارے کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی لئے اٹھا، ساچا حکم سنا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق خالی ہتھ دئے کرا، سب دا لہنا اپنی جھولی پایا۔ ساچا کھیل آپ کرا، ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناشی سچا شہنشاہ، آد اپنا سوہنگ روپ بنایا۔ سٹت دلارا شبدی جا، شبد شبد گر روپ جنایا۔ گوہند میلاناں ملے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا دربار رہیا سچایا۔ سچ دربار سچیا، سچائے سری بھگوان۔ سچکھنڈ نواسی آپے گچیا، دو جہاناں بن پردھان۔ نو سوچرانوے چوکڑی جگ جس سب دا پردہ کچیا، انتم کلجک ویکھے آن۔ کسے لاؤن نہ دیوے انچ پچیا، گھر گھر ویکھے جیو شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمان سنانیدا، اک اکلا اکنکار۔ ہاڑ ستاراں دوس وڈیائندا، سمت اٹھاراں کر پیار۔ بیس بکرمی نال رلائندا، جوتی جاتا ہو اجیار۔ سچکھنڈ لوک مات بنائندا، سچ چلائے اوٹری چال۔ چار جگ لکھ لکھ نہ کوئی دکھائندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنانیدا۔ گلیا دربارا لوک مات، سو پُرکھ زرنجن آپ لگایا۔ دو جہاناں ویکھے مار جھات، نیز نین نین اٹھایا۔

بیٹھا رہیا اک اِکانت، ہر سچا شہنشاہیہ۔ جس دی نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، ورن گوت نہ کوئی رکھائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 حکم آپ پُچائیہ۔ ساچا حکم شبدی دھار، ہر ساچا سچ جنائندہ۔ سنجگ تریتا دواپر کلج آئے وارو وار، اتم کلج کھیل کھلائندہ۔ کلج منگے منگ بھگھار،
 دوئے جوڑ سیس جھکائندہ۔ میرا سب دے بچھوں آیا وار، پہلا وار آگے پھیر رکھائندہ۔ میری سُن انت پکار، در ساچے سیس جھکائندہ۔ میں درس کیتا
 گوہند یار، ماچھوواڑا اک سہائندہ۔ جس ستر وچھایا سانجھے یار، ستر یار جو ہنڈھائندہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیا آپ کمائندہ۔
 ہر ساچا دیا کمائندہ، دیوے شبدی سچ سندیش۔ گوہند تیرا پہلوں گھر سہائندہ، کلج اتم ویکھ۔ تیرا امرت دھرت پت پوت آپ کرائندہ، بچھلی میٹے لکھی
 رکھ۔ ساچا دھرنی سوہا پائندہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نر نریش۔ نر نریش کھیل کھلایا، کلج اتم وار۔ سچ دربار مات
 لگایا، نہہکنک جامہ دھار۔ ساچا کوٹ آپ بنایا، نہ کوئی قلعہ نہ دیوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اگم ہر
 نرنکار، نرور پُرکھ کرائیا۔ گوہند تیرا سچ ہلار، ست ستوادی آپ لگایا۔ چل کے آؤنا ہری دوار، ہری دوار سوہا پائیا۔ تیرا ناؤں شبد ہلکار، دہ دشا اٹھ
 اٹھ دھائیہ۔ تیرا جوتی نور چنتکار، دو جہاناں کرے رُشائیہ۔ تیرا کھنڈا کھڑگ کٹار، چنڈ پرچنڈ دئے چکائیہ۔ تیرا سمبل دھام نیارا، کلج انت بنت بنائیہ۔
 گھر ساچے تیرا سچ پسار، ملے میل سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سُنائیہ۔ گوہند سُنیا ہر سنیہہڑا، ست پُرکھ نرنجن
 آپ سُنایا۔ جو رسنا جہوا چکاوے جھیرا تیرا، لوک مات پھیرا پایا۔ جس وسایا میرا کھیرا، سو شبد سرُپ بے پرواہیا۔ ست مکاؤ جھیرا، چار کُنٹ دہ دشا
 دئے دکھایا۔ جس دینا اٹا گیرا، نوری صاحب آپ بے پرواہیا۔ جس گھلا کرنا ویہڑا، سو اپنا میل رہیا ملایا۔ جس چکایا میرا تیرا، تیرا میرا کوئی نظر نہ آیا۔
 جس دو جہان پایا کھیرا، لوک مات ہوئے سہائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند اپنے دوارے دھریا، گوہند اپنا رنگ دکھائیہ۔ گوہند آؤنا
 چل دوار، سو پُرکھ آپ سمجھائیہ۔ تیرا قرضہ دیاں اُتار، اپنی جھولی پائیہ۔ چاروں کُنٹ بھریا ہنکار، گرگھ روپ نہ کوئی دکھائیہ۔ تیرے سوہے سیس دستار،
 کامی کامنا نہ بھوگ بھگائیہ۔ تیرا گل وچ پائے سچا ہار، رسنا تیرا گن نہ کوئی جنائیہ۔ تیرا شبد دست بردار، ساچا دست کسے ہتھ نہ آئیہ۔ تیرا مت نہ دسے

وچ سنسار، تیری مہما ساڈھے تن ہتھ کتھ کتھ پندھ گئی مکائیآ۔ تیرا نام تئو کسے نہ دسے سہار، تیرا روپ نہ کوئی جنائیآ۔ تیرے امرت لگی رہے آگ، نہ سکے کوئی بھجائیآ۔ تیرا پنتھ رلیا کاگ، ہنس مانک موتی چوگ نہ کوئی چُگائیآ۔ بن تیرے کوئی نہ پکڑے داگ، سر ہتھ نہ کوئی ٹکائیآ۔ نیتز رووے ایدھیا پراگ، کاشی پنڈت دے دہائیآ۔ نظر نہ آئے کنت سہاگ، جو اپنے گلے لگائیآ۔ کلجگ اتم پرگٹیا جس اُچایا اپنا ویراگ، اپنی دیا کمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا امرت دھرت دھول سنج ہرا کرائیآ۔ گو بند اٹھیا بن بلکار، کلغی توڑا سیس لگائیآ۔ میں آوٹا وچ دربار، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیآ۔ بن شاہاں داشاہ آسوار، میری جھلے تاب نہ کوئی لوکائیآ۔ میں گجری جمیا لال، تیغ بہادر اپنی گود سہائیآ۔ پُرکھ اکال بنیا باپ، ایکا بنی مائیآ۔ میں اکو جیبا چپ، دوجی کری نہ کوئی پڑھائیآ۔ میرا بستر نہ جائے پاٹ، میں اپنی ہتھیں سیتا اپنی سیو کمائیآ۔ میں آپا رکھیا اپنے کھات، سد بھانا بھانا آپ منائیآ۔ میں گرسکھاں دی دھوڑی مستک لائی خاک، بال بالے اپنے نہاں ہیٹھ دہائیآ۔ اچ توڑ گئے میرا ساک، سجن کوئے نظر نہ آئیآ۔ اپنا آپ کرن لگے گھات، سیس بیٹھے دستار سجائیآ۔ اتم کہہ کے گیا بچھاں وات، بھل کوئے نہ جائیآ۔ کلجگ آئے اندھیری رات، پرگٹ ہووے سچا ماہیا۔ جس دی نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، برن ورن نہ کوئی رکھائیآ۔ سب دا بنے سچا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیآ۔ اپنے لگائے اپنے گھاٹ، کیتا قول بھل نہ جائیآ۔ سمت ستاراں پہلی چیتز کھلیا ہاٹ، ونج ونجارا آپ کھلایآ۔ سمت ستاراں گیا نٹھ، دیہہ سو اٹھاراں بکرمی میل ملائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند اپنا در سہائیآ۔ گو بند چڑھیا چا، جوتی شبدی لئے ہلار۔ پُرکھ ابناشی ملے بے پرواہ، جس دا آنت سہار۔ میرا ہووے جگت ملارج، کرے بیڑا پار کنار۔ دیوے سچ صلاح، سو صاحب پروردگار۔ میں مارگ بھل نہ جاں، مارگ لایا اپر اپار۔ سچا گھر لیا اُچا، سچکھنڈ سچا دربار۔ اکو پتا اکو ماں، ایکا بنیا ست ڈلار۔ کلجگ اتم دھرنی تیری اگنی دے بھجا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ کلجگ جیو گھڑا گئے بھوا، ساچا کرے نہ کوئی پیار۔ چاروں کُنٹ اندھیرا گیا چھا، دھواں دھار سرب سنسار۔ ہر مندر بہہ بہہ دھیاں بھیناں رہے ہنڈھا، جھوٹھی سچ ونج ونجار۔ دسے در نہ سچا شہنشاہ، لوک مات لیا اوتار۔ لوک مات آپے بنے گواہ، کرے کھیل آپ کرتار۔ نانک میلا سچ سبھا، سچ سگھاسن کرے پیار۔ ستنام سرب گیا سمجھا، چاروں کُنٹ کر کر پکار۔ اتم گئے بھلا،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپار۔ نانک سچھنڈ بولیا، شبد اگمی بول۔ میں مودی خانے تول تولیا، نہ ماریا کوئی رول۔ جو کردا رہیا پردہ اولیا، تس اتوں گھولی گھول۔ کلجگ اتم لاپے چولیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وجائے اپنا ڈھول۔ میں مردنگا نام وجاونا، نام ست کرتار۔ جیواں جنتاں مات سمجھونا، اُچی کوک کوک پکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش میل ملاونا، ایکا دوجا بھو نوار۔ ایکا تیرا نام پڑھونا، سچ منتر جیکار۔ ایکا مندر اک گرو دوار دکھونا، کایا بنک کھول کوڑ۔ ایکا چیللا میل ملاونا، گھر میلا میت مرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، چار کٹ کر پسا۔ میرا نام بھلیا جگ، نام ست نہ کوئے پڑھائیا۔ میرا درس اُپر شاہ رگ، کلجگ جیو کایا اندر نظر کسے نہ آئی۔ سچ پریت نہ گئی لگ، کاگ روپ رہے دکھائیا۔ اپنی ونڈ بیٹھے حد، پار ہوئے نہ کوئی کرائیا۔ میرا نام نہ پیتی مد، جگت مد رسنا لائیا۔ ہر کا نام نشانہ نہ لیا گڈ، اپنے نام کرن وڈیائیا۔ اپنا نام نہ لیا بدھ، جیواں جنتاں بدھ بدھ کھائیا۔ اپنا سجن نہ لیا سد، جگت سنہیہرے رہے گھلائیا۔ اپنا جن نہ لیا کڈھ، جیواں جنتاں کرن پڑھائیا۔ اپنا بھار نہ لیا لد، دوجیاں بھار رہے اٹھائیا۔ گر نانک کلجگ تیری مکائے حد، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ چار ورن لئے لہ، جس بھلیا بے پرواہیا۔ اپنے دواویوں دیوے کڈھ، ایکا دھکا لائیا۔ مڑ کے پھیر کوئی نہ جاوے چھڈ، لکھ چوڑا سی وچ بھوائیا۔ مات گربھ بنائی ناڑی ہڈ، رکت بوند میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی دس کسے نہ آئی۔ سچ دربار اُچی کوک کرن پکار، چار ورن گئے ہر بھلایا۔ بھلیا ہر کا نام، ستنام نہ کسے دھیایا۔ ملیا نہ ساچا رام، پر بھ ابناشی نہ کسے پایا۔ پھر پھر ویکھیا نگر گرام، شوڈوالا مٹھ نہ کوئی وسایا۔ مندر مسجد بیٹھے بن بن کاہن، گر کا روپ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چل کے آئے تیرے دوار۔ پڑکھ ابناشی بولیا، نرگن روپ اپار۔ پورا کرے کیتا تولیا، بھل نہ جائے ہر نر نکار۔ دو جہاناں پردہ پھولیا، لو آں پُریاں پاڑ۔ تیرا امرت سب نے ڈولیا، بھریا دسے نہ کوئی تال۔ تیرا جیکار کسے نہ بولیا، جھوٹے کردے جھوٹے شنکار۔ گر سکھ کدے نہ ڈولیا، جے مرے نہ وچ سنسار۔ سادھ سنت پئے ڈولیا، ڈولی چکے بن کہا۔ چار دیواری بنائی کھولیا، اندر لکن بن گوار۔ جس اندر سنگر مولیا، تس مارے نہ کھنڈا تلوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپار۔ گوہند گر دئے گواہ، اپنی گواہی

اُپر کسے نہ پائیا۔ میں پنج پیارے گیا سجا، میری کمی جگت وڈیائیا۔ میں سچھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، میرا دھام میلیا میل میرا سچّے ماہیا۔ جس پکڑی میری بانہہ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جد آوے کرن نیاں، نال اُنگی لئے پھڑائیا۔ جے کوئی پچھے میرے کولوں صلاح، میں دیواں سچ سمجھائیا۔ تُوں آد جگاد کریں سچ نیاں، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ گوہند آکھ سناہندا، چار گنٹ جیکار۔ جو ورن برن رکھائندا، سو سکھ نہ موہے درکار۔ جو میرا کیتا اٹھائندا، تِس پچھے نہ کوئی سچ دربار۔ جو میرا امرت سچ رسنا جھوٹھ لگائندا، سو کھائے جم کی مار۔ جو میرا بانا تن پہنائندا، سو تنکے نہ دوسر نار۔ جو میرا کیس سپس لگائندا، سو جگدیش کرے پیار۔ جو میرا سکھ اکھوائندا، تِس ایکا رُپ نظر آئے سنسار۔ گوہند ہر گھٹ اندر ڈیرہ لائندا، کوئی گھٹ نہ دے جس ستانہ پیر پسا۔ جو میرے کولوں گھ بھوائندا، تِس اگے مئے نہ ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کھیل کرے اپار۔ نانک سنگر سنائے ڈھولا، سوہنگ سچ جنایا۔ چار ورن دا پیار وُلا، کلج اتم ویکھ وکھایا۔ ہر کا نام کرے بھار ہوُلا، ہر کا نام نہ کسے دھیایا۔ اتم وجے جم کا پولا، جو بیٹھے گھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی دس اوتار، ایکا حکمی حکم ورتار، اک دوار دئے سمجھایا۔ نانک سنائے شبد سچ، ساچی کرے پڑھائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ من واسنار ہی نچ، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیا۔ گر کا شبد جس ہر دے لیا واچ، تِس بھلی سرب لوکائیا۔ ترے گن گنی بچھے آنچ، تتو اگ نہ کوئی لگائیا۔ ویلے انت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گر لئے ملائیا۔ گوہند اٹھے مار لکار، ایکا شبد ناؤں جنائندا۔ اتم بولیا نام جیکار، سرشٹ آپ سناہندا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتار، اپنا لیکھا آپ سمجھائندا۔ سوہے در سچّا دربار، جس در ہر جو آسن لائندا۔ ہر مندر آکرے پیار، اپنا آپ رُپ وٹائندا۔ ایکا بولے سچ جیکار، چار ورنناں آپ سناہندا۔ جوٹھ جھوٹھ کڈھے باہر، ست امام مایا متا موہ چکائندا۔ میرا کھولے سچ دوار، در دروازہ سو بھاپائندا۔ لیکھا جانے اپنی وار، پورب لہنا ویکھ وکھائندا۔ جو روڑھے سر سے دھار، سو سنگر آپ ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھائندا۔ گوہند دیوے اک صلاح، ہاڑ ستاراں جگت جنائیا۔ غریب نمائیاں بن ملاح، کلج شور مٹائیا۔ پُرکھ ابناشی پکڑے میری بانہہ، ساچا نام سناہنیا۔ میرا کوئی نہ گائے پر میثور ناں، پت

پر میثور میرا سچا ماہیا۔ کلجگ انتم آوے جاوے پھیرا پا، اپنی رچنا لئے رچائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت اک لگائیا۔ سچ عدالت سچ وکیل، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ بن گوہند دیوے نہ کوئی دلیل، دلبر نظر کوئے نہ آسیندا۔ نہ کوئی حجت نہ کوئی حیل، حاجت کنت ویکھ دکھائیندا۔ میں بستر پہریا نیل، نیل بستر اپنا تن چھہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا حکم آپ جنایندا۔ گوہند دیوے ساچا منتر، آتم انتر اک پڑھائیا۔ ترے گن گنی مجھے بسنتر، در گرو دئے بھجائیا۔ نہ کوئی ہوم نہ کوئی جنتر، نہ کوئی ہتی رہیا لگائیا۔ جس جن بنائی تیری بنتر، سو تیرا ہوئے سہائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، ہر کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، نانک گوہند سنگ نبھائیا۔ سچ دربار اُچ اگم، سو پُرکھ زرنجن آپ بنایا۔ سچ دربار سری بھگون، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوتی نور ڈگگایا۔ ایکا راگ سنائے کن، اوم اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک محمد لئے بلایا۔ آ محمد چل دوار، دھر فرمانا شبد جنائیا۔ تیری اُمت کرے وچار، اللہ رانی دئے دُہائیا۔ تیرا روپ چار یار، چار کُنٹ رہے گُرائیا۔ تیری سکھیا دسے نہ وچ سنسار، کلمہ نبی نہ کوئی جنائیا۔ سچ حدیث نہ گائے کوئی وار، قرآن کرے نہ کوئے شنوائیا۔ تیرا سجدہ نہ کوئی پیار، تیرا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ تیری شنید پائے کوئی نہ سار، دید نہ کوئی صلاحیا۔ تیرا چن نہ کوئی اُجیار، چو دھویں چن نہ کوئی چڑھائیا۔ تیرا کعبہ نہ کوئی دوار، تیرا مکہ نظر کسے نہ آئیا۔ تیرا روزہ بانگ نہ کوئی مینار، تیرا رنگ نہ کوئی دکھائیا۔ جھوٹا جوٹھا کتاں اُتے رکھ ہتھ جگت ٹھگیاں رہے مار، ملا شیخ مسائق اپنا آپ گوائیا۔ دھرتی اُپر رکھ گوڈے ہتھ رکھن اُپر موڈھے، تیجی ڈھاک نال ملایا۔ اندرے اندرے ہوئے تھوتھے، تیرا جلوہ نور جلال نہ کوئے دکھائیا۔ تیری نیا اندر مارن غوطے، بیڑا پار نہ کوئے دکھائیا۔ چار یار تیرے ناؤں لیون جھوٹے، اپنا بل نہ کوئی رکھائیا۔ کلجگ انتم ہوئے کھوٹے، درگاہ ساچی قیمت کوئے نہ پائیا۔ پئے کھلکھے در درویش تیری تیرے ملے ہوئے بہشتے، اپنی ہوئے نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کھا کھاماس ہوئے موٹے، انتم اپنا ماس دین کٹائیا۔ تیرے یار کراون تیرے ٹوٹے، انتم تیری دھوڑ اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک محمد سچے در دربار لئے بہائیا۔ نو گز رہنا دور، ہر سچا آپ جنایندا۔ جو لہجہ رہے حور،

تہناں حضورِ محکم سنانیندا۔ جلوہ ویکھ اُپر کوہِ طور، موسیٰ کوک کوک سنانیندا۔ جس نے محکم دتا ضرور، سو بیڑا بٹھ وکھانیندا۔ جس چوڈاں وِ دیا بھریا پور، سو اپنا راہ جنانیندا۔ نیڑے دسے حاضر حضور، حضرت اپنا روپ وٹانیندا۔ مرد مردانہ صاحبِ سچا ضرور، پیر اپنا ناؤں بنانیندا۔ تیرے سنگی ساتھی رہے جھور، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے آپ جنانیندا۔ اُٹھ محمد ویکھ در، در درویش دے وڈیا نیا۔ تیرے مکے کعبے آوے ڈر، چاروں گنٹ تیری اُمت رہی گر لایا۔ تیرا کعبہ کھنڈر گیا بن، اندر وسے نہ تیرا ماہیا۔ تیرا بھاگ نہ لگے چھری چھن، اُج محراب ویکھے اپنی نقاب لکھ اُٹھایا۔ تیرا چڑھیا نہ ساچا چین، ساچا نورِ نظر نہ آیا۔ تیرا بیڑا دیوے بٹھ، ہووے آنت ملاہیا۔ توں چوڈاں صدیاں گایا اپنا راگ سُن کن، سچ حدیث نہ کوئی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے آپ وکھانیا۔ آئے محمد در درویش، دُرو دُور سیس جھکانیندا۔ توں پیشوا ہوں ہو یا پیش، تیری الفی ویکھ ویکھ میں شرمائیندا۔ میں بھلیا رہیا چوڈاں دیس، چوڈاں طبق ویکھ وکھانیندا۔ توں صاحبِ وڈ نریش، مقامے حق تیرا آنت کوئی نہ آئیندا۔ تیرا کسے نہ پایا بھیت، محمد اپنی بھل بخشائیندا۔ تیری مورت مچھ داہری نہ کوئی کیس، رنگِ نظر کسے نہ آئیندا۔ پروردگار کر آدیس، نیوں نیوں سیس جھکانیندا۔ اک وار میرا نور اپنے نیرت پیکھ، نیر نیرت مے نظر نہ آئیندا۔ میرا نبی ہو یا ابھید، چاروں گنٹ نظر نہ آئیندا۔ میں لبھ نہ سکیا تیرا بھیس، تیرے وچ وڈ کے اپنا آپ چھپائیندا۔ میرا پھیر لکھ دے لیکھ، بے نظیرِ نظر کوئے نہ آئیندا۔ میں کرن آیا آدیس، نیوں نیوں سیس جھکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ملائے آپ سمجھانیندا۔ آمل سُن لے گل، پروردگار آپ سمجھانیا۔ چوڈاں صدیاں کردا رہیا ول چھل، جس تیری بنت بنایا۔ آپ بیٹھا رہیا دھام اٹل، تیتوں چوڈاں لوکاں وچ بھوایا۔ اپنا سنیہڑا رہیا گل، تیرا سنیہڑا سُنن کوئے نہ آیا۔ چوڈاں طبق رہیا ہل، دھیر سکے نہ کوئی دھرائیا۔ تیری اُمت نہ دسے پھل، بوٹا نظر کوئی نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا محکم رہیا سنانیا۔ ساچا محکم ہر فرمان، سُن محمد نیر وہایا۔ میں آیا بن انجان، دُور دُراڈا تیرا راہ تکانیا۔ تیرا محکم تیری قرآن، تیرا کعبہ توہی نظری آیا۔ تیرا صدق تیرا ایمان، توہی نظری آیا۔ تیرا نعرہ میرا گان، میرا مکتب نہ کوئی گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، در

دوارے باہر سمجھائی۔ در دواویوں ہو جا باہر، پروردگار آکھ سنائیندا۔ تیرا کلمہ بھلا تیرا یار، ساچا رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ حق حقیقت کوئی نہ کرے پیار، ساچا راہ نہ کوئی جنائیندا۔ ملا شیخ مسائق رہے پکار، سانجھا یار نظر کسے نہ آئیندا۔ نوری نور بھلیا نرنکار، ساچا پریم نہ کوئی کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر درگاہی ویکھ وکھائیندا۔ محمد کہے میرے خدا، آگے لیکھا نہ کوئی مکائیا۔ میرے میرے نالوں ہوئے جدا، میرا سنگ نہ کوئی نبھائیا۔ کلج اپنی کرنی آپ بھلا، بھلیا مارگ بے پرواہیا۔ تیرے گھروں کسے نہ آوے ازاں، سچ دست نہ جھولی پائیا۔ بے ہوئے تیرا در اے خدا، ہوئے چھوڑی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جو چاہے سولینا کر، میرا کیتا کوئے رہن نہ پائیا۔ میں کی کراں نہ کرنے جوگ، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ تیرا میلا دھر سنجوگ، تیرا در موہے بھائیا۔ تیری رکھی ایک اوٹ، ناتا تھاجگت لوکائیا۔ میں چھڈے چوڈاں لوک، اُمت دے گواہیا۔ تیرا حق تیرے گھر دے نہیہ، لیکھا کوئے نہ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار اکیم حکم سنائیا..... (تقریبین دو پنے)

تخت نواسی تخت برابے، دھر درگاہی داتا۔ آد جگادی رچیا کاجے، کھیلے کھیل غریب نوازا۔ شبد اگئی مارے واہے، آپ اپنا سازن سازا۔ کرے کھیل دیس مانجھے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے کھیل تماشے۔ کھیل تماشہ ہر ہر کھیل، اچرج بنت بنائیا۔ نرگن سرگن کر کر میل، دھام اولٹا دے وڈیائیا۔ لیکھا جانے گر گر چیل، چیلار بے پرواہیا۔ آد جگاد سجن سہیل، صاحب سلطان بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی وسیا رہیا نویل، دھام اولٹے آسن لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھام اولٹا سچھنڈ، سچھنڈ نواسی آپ سہایا۔ جگ چوکڑی کردا آیا ونڈ، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا جانے سرب برہمنڈ، کوٹن برہمنڈ روپ وٹایا۔ جگ جگ دیونہارا دنڈ، شبد سندیشہ اک سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت سچ سچایا۔ ساچا تخت غریب نوازا، لوک مات سچایا۔ دو جہان چلائے جہازا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر

پھرے بھاجا، دوس رین سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شاہو بھوپ بن نوابا، شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ اپنے سیس رکھائے تاجا، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ہر ہر کھیل کھلائیندا، آپ اپنی وار۔ لوک مات جوت جگانیندا، جوتی جاتا ہو اجیار۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا، بھوپت بھوپ بن سکدار۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، نرگن روپ نرکار۔ ساچا حکم آپ سنائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ ساچا عدل آپ کمائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پائے آپے سار۔ ہر اپنی سار سال دا، نرگن نرور پرکھ اکال۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، لکھ چوراسی کرے بھال۔ لیکھا ویکھے ترے گن مایا جگت جنجال دا، چاروں کُنٹ مار اچھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ دیوے اک سوال۔ شبد سندیشہ سچ سوال، سوالی اپنی آپ جنائیا۔ پھڑ اٹھائے ہری ہر مہاکال، حکمی حکم وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ شبدی شبد بنے دلال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ورتاؤن آیا، نرگن اپنا روپ وٹا۔ نو نو چار پنڈھ مکاؤن آیا، سوریر آپ اکھوا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، راج راجان بن پاتشاہ۔ سیس تاج اک ٹکایا، پنجم کھ کھ صلاح۔ شبدی ست آپ جگایا، اک بلوٹا آپے لا۔ ساچا مارگ دے دکھایا، ابھل کر صلاح۔ اٹل تول ٹلایا، تولابنے بے پرواہ۔ ساچا ڈھولا آپ جنایا، سوہنگ سوہلا آپے گا۔ انمول ہٹ دکھایا، قیمت سکے نہ کوئے چکا۔ اپنا چولا آپ بدلایا، چولی رنگن چڑھا۔ پردہ اوہلا آپ چکایا، جوت نور کر رشنا۔ ساچی چوٹ آپ لگایا، شبد ناد دُھن وجا۔ وشن برہما لئے اٹھایا، شکر آلس دے مٹا۔ کروڑ تیتیس دے ہلایا، سرپت راجا اند ملا۔ گن گندھرب کرے ہلکایا، کنر جھپ مارے دھاہ۔ ترے گن ایک اٹھو کر لایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے دکھا۔ ترے گن مایا ٹھو کر مارے، مارن ہار آپ اکھوائیا۔ پنچ تت ویکھے جگت نگارے، لکھ چوراسی تال وجائیا۔ بھيو چکائے گر اوتارے، گر اوتار سچا شہنشاہیا۔ بھگت وکھائے سچ ڈلارے، در دربار وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سچی سرکارے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ہلکارا اک رکھائیا۔ سچ ہلکارا شبدی دھار، دھار دھار سمائیا۔ چاروں کُنٹ پھرے وارو وار، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ سُن اگمی ویکھے وار، اپنا پردہ

آپ چُکائی۔ تھر گھر پاو نہارا سار، گر اوتار آپ جگائی۔ سچھنڈ نواسی ہوئے خبردار، سچ سنہیہڑا اک گھلایا۔ نرگن لوک مات لے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائی۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ جو وینہدار رہیا پسا، سب دا لیکھا دے مُکائی۔ حکمی حکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ ایکا تھت رہیا وچار، ودی سدی نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ رہیا پچائی۔ سچ سندیشہ ہر نرنکار، اپنا آپ جنایا۔ وشنوں آیا چل دوار، ہر ہر سپس جھکایا۔ ہوں سیوک تیرا سیوادار، تیرا بھنڈارا رہیا ورتایا۔ توں دیونہار داتار، اتول اٹھ اٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں پھڑ اپنے کول بہایا۔ وشنوں پھڑیا ہر کرتار، شبدی بندھن پائیندا۔ تیرے ہتھ دتا بھنڈار، سرشٹ سبائی جگت ورتائیندا۔ کوٹن کوٹ کھا کھا کھتے پیر پسا، کوٹن کوٹ تیرا دتا ہتھ نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ روون کرن پکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کوٹن کوٹ مارن ہنکاری ڈکار، جگت بھنڈارا مک کدے نہ جائیندا۔ ایکا بھلیا ہر کرتار، سانجھا وقت نہ کوئے سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اتم لہنا تیرا ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں رووے کرے پکار، میری بالی بڈھ نہ کوئے وڈیائی۔ توں کرم لکھے سرب سنسار، تیرا لیکھا میٹ سکے نہ کوئی رائیا۔ میں جس در دیون جاواں بھنڈار، آگے جھولی کوئے نہ ڈاپیا۔ تیرا لیکھا آگم اپار، سکے بھو نہ کوئے گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں اپنی کرنی گیا ہر، میرا لیکھا دے مُکائی۔ ہر لیکھا آپ مُکوانا، سُن وشنوں کر دھیان۔ تیرا پچھلا پنڈھ مُکوانا، آگے دیوے اک نشان۔ تیرا بھنڈارا اپنے ہتھ رکھوانا، آپے ہوئے دانی دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ وشنوں بھنڈارا لینا کھوہ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ توں میرے جیواں نال کردار رہیا دھروہ، کوئی بھکھا کوئی ننگا کوئی رو رو دیوے ڈہایا۔ کوئی میرے ویراگ اندر نہ جاوے سوں، ستیاں رین نہ کوئے وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، میں سدا سدا کران سچا موہ، لکھ چوڑا سی ایکا رنگ سمایا۔ وشنوں کہے میں گیا بھل، اُٹھل تیرا بھو نہ رایا۔ میں پہلوں تیرے کنڈے نہ گیا تُل، تیرا تولا بن کے اپنا مان ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا سپس جھکایا۔ دیوے ور ہر داتار، کرپاندھ دیا کمائیا۔ برہمے برہم کرے پیار، پاربرہم بے پرواہیا۔ آپے سدے سچ دربار، سچ سندیشہ اک سنائیا۔ تیرا نور نور

اُجیار، تیرے برہم برہم وڈیاںیا۔ تیرا ہنگ ہنگ پسا، تیرا رُپ انوُپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھے کھیل تھاؤں تھانیا۔
 تھان تھنتر کھیل اپارا، ہر ساچا دیکھ دکھائیندا۔ برہما تیرا برہم پیارا، لکھ چوراسی گھاٹت آپ گھڑائیندا۔ تیرے اندر ناد نگارہ، نام ندھانا آپ وجائیندا۔
 اُتپت کرے سرب سنسارا، کملاپاتی آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا برہم برہم بھو کوئے نہ پائیندا۔ برہم رُپ تیرا برہم
 اپارا، پاربرہم ہر جنائیندا۔ لکھ چوراسی تیری دھارا، دھار دھار وچ سمائیندا۔ ایک رنگ اپر اپارا، گھٹ گھٹ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیری رچنا دیکھ دکھائیندا۔ تیری رچنا رچیا کاج، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑایا۔ تیرا رُپ رہے وساد، وسادی دیکھ
 دکھایا۔ میرا ناؤں بودھ اگادھ، تیرا ناد شنید وڈیاںیا۔ ایک ایک رکھنا یاد، دوسر اور نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سیوا
 اک لگایا۔ تیری سیوا ہر نرنکارا، ساچا سچ لگائیندا۔ لکھ چوراسی برہم پسا، ایک رُپ بنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر رُپ اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ گھر گھر
 امرت ٹھنڈا ٹھارا، نا بھی کول آپ لگائیندا۔ گھر گھر اندر ناد جیکارا، ناد انادی ناد وجائیندا۔ بھل نہ جانا بن گوارا، پاربرہم پر بھ آپ سمجھائیندا۔ برہما
 دوئے جوڑ کرے نمسکارا، گل پلو ایک پائیندا۔ ایک منگاں منگ بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاھندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، تیرا دینا تیرا لہنا، میرا بھاگ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا بھاگ دیوے لہنا، پُرکھ ابناشی دیا کمایا۔ لکھ چوراسی تیرا گہنا، ساچی گھاٹت لئے گھڑایا۔ ایک
 نین ایک نیتز ایک مندر ساچے بہنا، ایک دھام دئے سہایا۔ ایک اکھر رسنا کہنا، سوہنگ شبد شبد پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک آگن
 دئے دکھایا۔ سوہنگ رُپ برہم دھار، پاربرہم جنائیندا۔ بھل نہ جانا وچ سنسار، اُبھل دیکھ دکھائیندا۔ جگ جگ دیکھے اپنی وار، جگ کرتا کھیل
 کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ برہما برہم رُپ اُپا، اپنا کھ چھپایا۔ ہر کا لیکھانہ سکے جنا، لکھ چوراسی نہ کرے
 پڑھایا۔ اپنا حکم نہ سکے ورتا، آپے بنیا رہے پناہیا۔ دیونہارا دے نہ سکے سچ صلاح، ساچا مارگ رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک لیکھا دئے چکایا۔ لیکھا ہر چکاونا، جگ چوکڑی کر وچار۔ شکر تیرا پندھ مُکاونا، کرے کھیل آگم اپار۔ تیری ترسول تیرے ہتھ سُٹاونا، کھڑگ کھنڈا مار

کٹار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپار۔ پر اپار کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچا سنگ۔ ایکا نام مردنگ وجائیندا، پاربرہم سوراسرنگ۔ ایکا گریشٹ دکھائیندا، ایکا سہائے سچ پلنگ۔ ایکا حکم آپ ورتائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا رنگ۔ اپنا رنگ آپ جنائیندا، کرپا گن ندھان۔ جگ چوکڑی دیکھ دکھائیندا، لکھ چوراسی کھیل مہان۔ بیچ تت چولا جگت ہنڈھائیندا، کایا مندر اک مکان۔ اندر وڑ آسن لائیندا، سچ سنگھاسن سری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا، ہر والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت اپنی کرے آپ پچھان۔ آد کھیل ہر کھلایا، آنت دیکھ دکھائیندا۔ کھج کل دے وڈیایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ثالث بن کے آپے آیا، ہر شاہ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت دے سہایا، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سب دی بند خلاصی دے کرایا، پھاسی اور نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کیتی آپ اٹھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، لکھ چوراسی کھیل کھلایا۔ وشن برہما شو پھڑایا لڑ، گر اوتار سنگ نبھایا۔ بھگتسن اندر اپنی وڈیا پڑھ، ایکا اکھرمات پرگٹایا۔ لیکھا جان چوٹی جڑ، سپس دھڑ نہ کوئے رکھایا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، آون جاون ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انتم دیکھ دکھایا۔ کھج انتم آئی وارا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکارا، نہکٹکا ناؤں دھرائیندا۔ وشنوں صدے اپنی وارا، در دوار بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم لئے ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر ورتاؤنا، برہمے برہم جنائیندا۔ چرن دوارے آپ بہاؤنا، ایکا حکم سنائیندا۔ پچھلا لیکھا مول چکاؤنا، اگے حساب نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چال آپ چلائیندا۔ چلے چال ہر نرالی، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ پرگٹ نور جوت اکالی، اکال وجے ودھائیندا۔ شبدی شبد بنے دلالی، سچ دلالی آپ کمائیندا۔ جگ چوکڑی گھال آپے گھالی، گھالی گھال لیکھے پائیندا۔ جو بن بن منگدے رہے سوالی، انتم پورا سوال دے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شنکر لئے اٹھائیندا۔ شنکر اٹھ آدوار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تیری آئی انتم وار، تیرا لہنامات مکائیندا۔ تیرے اندروں آیا چتر گپت ہوتیار، تیرے نال ملائیندا۔ تیرا سجن بنیا رائے دھرم میت مرار، تیرا پلو ہتھ پھرائیندا۔ سچ سندیشہ دیوے ایلنکار، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ سچ

تخت بیٹھ سلطانا، ست ستواد ویس وٹایا۔ اک سندیشہ دُھر فرمانا، بیس اٹھاراں دے سٹایا۔ لوک مات پرگٹ ہویا سری بھگوانا، بھگوان اپنی جوت جگایا۔
 زرگن زرویر پہریا بانا، اجونی رہت وڈی وڈیایا۔ وشن برہما شو تیرا پچھلا مٹے نشانہ، اگلا نشان اپنے ہتھ رکھایا۔ کروڑ تینتیسائے پروانہ، دست بدست
 آپ پھڑایا۔ سُرپت اند بن نادانا، بیٹھا وقت گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ویلا وقت دکھایا۔ ایکا ویلا
 وقت وچار، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نظر نہ آیا وچ سنسار، گر اوتار سیوالا نیندا۔ بھگتاں دے دے بھگتی بھنڈار، بھگوان لوک
 مات گھلایا۔ جوت نورانہ نور اجیار، آد شکت وند وند نیندا۔ پتر بھج کر پسا، اپنا بل آپ رکھایا۔ مہاکال کھیل نیار، دین دیال آپ کرانیندا۔ کال
 روپ ورتے وچ سنسار، وہ دشا پھیرا پانیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، بھو ابھید رکھایا۔ لیکھا جانے گر اوتار، ابھل بھل کدے نہ جانیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپایا آد برہم، برہم نور سرب جنانیندا۔ لکھ چوراسی اک برہم، پار برہم اک بنایا۔ وشنوں منگیا ایکا کرم، نہکرمی
 جھولی پائی۔ برہے منگیا ایکا دھرم، پار برہم دے وڈیایا۔ شکر منگیا ایکا مرن، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ تئاں وچولا ترنی ترن، تار نہار اک ہو جایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تئاں وچولا ایکا داتا، سو پڑکھ زرنجن آپ اکھوانیندا۔ جگ جگ سٹائے اپنی گاتھا، گر اوتار
 سیو کمانیندا۔ جگ جگ میٹے اندھیری راتا، ساچا نام مات پرگٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب نور اک درسائیندا۔ گر اوتار سیو لگا،
 ساچا تھم سٹایا۔ ہر گھٹ اندر رہیا سما، اک داتا سچا شہنشاہیا۔ روپ رنگ رکھ نہ سکے کوئی دکھا، جس جن ہر اپنی گت جنایا۔ سرب جیاں دا پتا ماں، لکھ
 چوراسی بال انجانے اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے دکھایا۔ گر اوتار آئے جگ، پڑکھ اکال گئے سمجھایا۔ جگت
 جیو ہوئے الگ، پڑکھ اکال نہ کوئے دھیایا۔ کوئی کہے وشنوں میرے سیس بدھی پگ، کوئی کہے میرا برہما رکھے مان وڈیایا۔ کوئی کہے شکر گرو نبھائے
 ساتھ، ملیا میل وچھڑ نہ جایا۔ کوئی کہے میرا گھناتھ، دسرتھ بیٹا ملے وڈیایا۔ کوئی کہے میرا گھننیا وسے میرے پاس، میرے انگی انگ سمایا۔ کوئی کہے
 میرا عیسیٰ موسیٰ ساچا سچ خدا اتم ذات، دوسر ذات نہ کوئے دکھایا۔ کوئی کہے میرا محمد بندھیانات، داتا بدھاتا نہ کوئے جنایا۔ نانک سٹائی ہر ہر گاتھ،

سرشتی نانک ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نانک بن غریب منانا، پڑکھ اکال منائیدا۔ سرب جیاں دا ایکا رانا، لکھ چوراسی آپ سمجھائیدا۔ سدوسے اپنے بھانا، اپنے بھانے سرب دکھائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھائیدا۔ نانک جپایا نام ست، میرے نام نہ کوئے وڈیائیا۔ میرا چولا پنچ تت، تھر رہن نہ پائیا۔ میرے اندر وسے پڑکھ سمرتھ، جو سیوے سو پھل پائیا۔ انگد لہنا گیا دس، جو چرناں بیٹھ رکھائیا۔ امر داس ہو یا وس، نتھوایں دے وڈیائیا۔ رام داس ملایا ہس ہس، داس رام ہو یا رگھرائیا۔ ارجن تیر نرالا ماریا کس، شبد بان اک لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے وڈیائیا۔ ارجن شبد جنایا گر، گر شبدی شبد سمجھائیدا۔ پڑکھ اکالا لیکھا جانے دھر، دین دیا آپ دکھائیدا۔ زرگن سرگن جوڑ جڑ، ترے گن پنچ تت میل ملائیدا۔ تینتی اکھر چاڑھے گھوڑ، لوک مات گھوڑا اک دوڑائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیدا۔ ساچا حکم شبدی دھار، گر ارجن ہر جنائیا۔ نانک لیکھا وچ سنسار، انگد دے گواہیا۔ امر داس کر پیار، کایا مندر کھوج کھوجائیا۔ رام داس پایا سچ دربار، گرہ مندر وٹی ودھائیا۔ ارجن سنیانا دھنکار، ساچا شبد شنوائیا۔ گھر ملیا میت مرار، لبھن کسے کوٹ نہ جائیا۔ درشن پاگم اپار، نیتز نین نین بگسائیا۔ ڈھولا گائے ساچی دار، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ توں سرب جیاں دا سانجھا یار، تیری ذات پات نظر کوئی نہ آئیا۔ تیرا لیکھا لکھاں وچ سنسار، تیرے بھگتاں تیری وڈیائیا۔ تینی اٹھاراں دس اجیار، اکونجا بونجا بھيو چھپائیا۔ پنچ اک خبردار، دوئی قدرت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ ساچا بھيو جنایا، کر کرپا گن ندھان۔ گر گر ارجن سیو کمایا، ہر دیوے دھر فرمان۔ سنت بھگت بھگونت ایکا گھر بہایا، ایکا ویکھے در در آن۔ لکھ چوراسی جیو جنت سمجھایا، دیوے دھر فرمان۔ جس پڑکھ اکال منایا، تس رہے نہ کوئے مان۔ گر کا شبد گر روپ وٹایا، لوک مات پردھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ نشان۔ سچ نشانہ شبدی دھار، کاغذ قلم لکھے شاہیا۔ جو جن کرے ست پیار، ورن برن نہ کوئے وڈیائیا۔ جو جن بھلے وچ سنسار، تس دیوے آپ سزائیا۔ پڑھ پڑھ جو گئے وسار، تس ملے نہ ساچا ماہیا۔ انتم انت کرے خوار، رائے دھرم دے سزائیا۔ نہ اوہ پڑکھ نہ اوہ نار، ہیچو روپ لے وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا

تھم آپ سنايا۔ ساچا تھم ہر نرنکار، شبدى شبد جنائندا۔ ليکھا جانے دس گر در سچے دربار، جوتى جاتا ڈگمگائندا۔ انتم انت اک جيكار، ساچا نعرہ آپ سنايندا۔ شبد سٺ سٺ دلار، ريت ايت آپ چلائندا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کرے کھيل ساچا ہر، اپنى کرنى اپنے ہتھ رکھائندا۔ اپنى کرنى رکھے ہتھ، جگ جگ بھيو اول۔ پاربرہم پرکھ سمرتھ، آد جگادى اک اکل۔ ساچى دست چار جگ ديوے گھت، آپ پھرائے اپنا پلا۔ ناتا بندھائے ت اٹھ، نو در ويکھے کر کر ہلا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، آپے کرے ول چھلا۔ ول چھل دھارى کھيل کھلایا، پاربرہم کرتار۔ کلج انتم ويس وٹايا، جوتى جامہ لے اوتار۔ سچ سنگھاسن اک سہايا، پرکھ ابناشن خبردار۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کھمى تھم کرے ورتار۔ تھم ورتايا ایکا وار، جگ جگ گيڑا آپ چلایا۔ جگ جگ گيڑا دے نوار، ديوے تھم سچا شہنشاہيا۔ ليکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچى وڈ وڈيائيا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچى حکمت اپنے ہتھ رکھائيا۔

سو پرکھ نرنجن سچ وبار، شاہ پاتشاہ آپ کرائيا۔ وشنو تيرى پاوے سارا، برہم تيرا پندھ مکائيا۔ شکر تيرا پار کنارہ، کروڑ تينتيسا رہے نہ اپنے تھانیا۔ لکھ چوراسى دے ہلار، نو کھنڈ کرے جدائيا۔ ديپ ست لگے اکھاڑا، پرکھ ابناشى آپ لگائيا۔ ترے گن ميٹے تيرا پسارا، پنج ت تيرا ڈيرہ ڈھاہيا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، سچ وبار لے کرائيا۔ سچ وبار آپ کراونا، کرپا بندھ گن ندھان۔ نو نو چار بيڑا پار کراونا، مٹے جگت نشان۔ گر اوتار سنگ رکھاونا، ديوے دھر فرمان۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کرے کھيل سري بھگوان۔ سري بھگوان کھيل کھلایا، کلج انتم وار۔ سچ سنديشہ اک سنايا، چار جگ دے وچھڑے يار۔ پرکھ اکال سرب بھلایا، ایکا گائے نہ کوئے وار۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کرے کھيل آپ کرتار۔ ہر کرتا کھيل کھلایا، کلج تيرا انتم اندھ۔ ورن برن لے اٹھانیا، ميٹنہارا اگلا پندھ۔ ساچا تھم اک سنايا۔ سو پرکھ نرنجن سہاگى چھند۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، آپے جانے اپنا بند۔ تخت تجيا تخت سجايا، تخت نواسى کھيل اپار۔ جوتى جوت بھيکھ وٹايا، روپ رنگ نہ

کوئے وچار۔ سچ سندیش اک سناہا، شبد ناد دھکار۔ نر نریش بن کے آیا، آد جگادی ایککار۔ برہما وشن شو لئے بلایا، ساچا حکم ورتے ورتار۔ ترے گن بندھن اک بندھایا، اٹھ تت مارے مار۔ چار جگ بھیو چکایا، چار ورن کرے خوار۔ چارے کھانی پردہ اٹھایا، چارے بانی پاوے سار۔ چاروں گنٹ پھول پھولایا، لیکھا جانے اپنی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل اپر اپار۔ تخت تجایا تخت چڑھیا بھج، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیائی۔ اپنا آپ گویا اپنے مندر بیٹھا سچ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد جو آپا اپنے پردے اندر رکھیا کج، کلجگ انتم لئے پرگٹائی۔ جو گر اوتاراں رکھدا آیا لج، آپ اپنی دیا کمائی۔ جو پیر پیغمبراں کراؤندا آیا ج، اپنا نور دھرائیا۔ جو لکھ چوراسی چلاؤندا آیا جہاز، اپنا بیڑا دے دکھائی۔ جو نرگن سرگن رچدا آیا کاج، ساچا کاج آپ رچایا۔ جو سچھنڈ دوارے بہہ بہہ ماردار ہیا واج، لوک مات کرے شنوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت اک وڈیائی۔ چھڈیا تخت ہویا نمانا، نردھن اپنا ولس وٹائندا۔ آپے وسے اپنے اندر بھانا، اپنا بھانا سرب جنائندا۔ وشنوں چکے تیرا پینا کھانا، برہما تیرا نور نور چھپائندا۔ شکر تیرا رسول کم کسے نہ آنا، ویلا آنت اپنے ہتھ رکھائندا۔ پنجم منے ساچا بھانا، لکھ چوراسی حکم سٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت آپ جنائندا۔ ساچا تخت چھڈ سگھاسن، آسن اپنا آپ سہائی۔ کرے کھیل پڑکھ ابناشن، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ آسن، لوآں پڑیاں ناچ نچائی۔ پاوے سار پر تھی آکاشن، آکاش آکاشاں کھوج کھوجائی۔ گر گر ویکھے داسی داسن، سیوک سیوا کون رکھائی۔ بھگتن پوری کرے آسن، جو بیٹھے آس تکائی۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاصن، بندی اپنی بندھن توڑ دکھائی۔ جس رسنا لایا مدراماسن، نہ سکے کوئے بچائی۔ تیئی اوتار کرن ہاسن، جو بیٹھے سیس جھکائی۔ کھیلے کھیل پڑکھ ابناشن، پاربرہم نور رشنائی۔ جو پر تریا کردے رہے بھوگ بلاسن، تنہاں دیوے آنت سزائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اک لگائی۔ سچ دربارا لگیا، لوک مات پردھان۔ کرے کھیل سورا سر بگیا، پڑکھ ابناشی نوجوان۔ سنگھ شیر ہو ہو بگیا، لگیا رہے نہ وچ جہان۔ کلجگ ویلا انتم ڈھکیا، ایک دیوے دھر فرمان۔ لکھ چوراسی برہما بوٹا سکیا، وشنوں دیوے نہ پین کھان۔ شکر تیرا دوارا جائے لٹیا، تیری کرے نہ کوئے پچھان۔ گر اوتاراں ناتا جھٹیا، لیکھا چکائے سری بھگوان۔ پڑکھ اکال ایک ٹھیا، ایک دیوے ساچا دان۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نوجوان۔ نوجوان ہر نرنکارا، بال بردہ نہ رُوپ وٹائیا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، لوک مات وجے ودھائیا۔
 لیکھا چکے چار یارا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نہ کوئے نبھائیا۔ اُمت اُمتی کرے خوارا، نہ ہوئے کوئے سہائیا۔ دامنگیر پکڑے دامن نہ وچ سنسارا، عالم گیر محکم
 سنائیا۔ ظالم ظلم کرے پار کنارہ، میٹے جگت جھوٹھی شاہیا۔ اک سنائے ساچا نعرہ، حق حقیقت آپ سمجھائیا۔ مقامے حق کھول کواڑا، سچ امام آسن لائیا۔
 رُت دکھائے ستاراں ہاڑا، سب دا لیکھا رہیا مُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا سو بھاپائیا۔ سچ دربار سہنجنا، کلجگ تیری انتم وار۔
 کرے کھیل پُرکھ نرنجنا، آد جگادی ایکنکار۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے مجنا، اٹھسٹھ مارے مار۔ بن ہر چرن کسے نہ
 سچنا، نہ کوئی مندر گُردوار۔ چار کُنٹ نہ کسے سچنا، پیر فقیر نہ کرے کوئی جیکار۔ ترے گن گنی سب نے مچنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل اپر اپار۔ اٹھ وشنوں دے بیان، ہر ساچا حکم سنائیا۔ وشنوں منگے چرن دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک تیرا بال نادان، بالی
 بدھ توں بخش بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مانگ منگائیا۔ ایک مانگ منگاں دوار، چار جگ تیری سیو کمایا۔ چار جگ اک اک
 دن کر پیار، چار دن میری جھولی پایا۔ پھر آواں تیرے دربار، اپنا لہنا دیاں مُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار دن
 میری ونڈ ونڈایا۔ اٹھ برہم کر دھیان، پار برہم سمجھائیندا۔ تیرا داتا گن ندھان، تیرا ویس ویکھ دکھائیندا۔ ایک رُوپ برہم پچھان، ہنگ نظر کسے نہ
 آئیندا۔ تیرا لوک مات ناؤں کرے پردھان، انتم لیکھا آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ برہما رووے
 کرے پکار، نیتزیناں چھبر لائیا۔ توں داتا میرا میں تیرا بھگھار، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ ایک ور دینا کلجگ انتم وار، نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری
 سیو کمائیا۔ چار وید کر میں تھکا پکار، اُچی کوک کوک سنائیا۔ جیو جنت نہ پان تیری سار، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ چار دن چوہاں جگاں دی اک اک ونڈ
 دینی وچ سنسار، میری خالی جھولی دے بھرائیا۔ پھر آواں تیرے دربار، اپنی بھل بخشائیا۔ تیرا قرضہ دیاں اتار، اپنا ہولا بھار کرائیا۔ تیری جوتی جوت
 رلاں نرنکار، اپنی جوت نہ کوئے جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار دن میری ونڈ ونڈائیا۔ اٹھ شکر پھر ترسول، کلجگ

ویلا انتم آئیندا۔ پاربرہم چکائے تیرا مول، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ تیری خاک دیکھے دھول، دھوڑ اپنے چرن چھہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پردہ آپ اٹھائیندا۔ شکر سُنیا ہر ہر نعرہ، اٹھ اٹھ لئے انگڑائیا۔ کون کُوٹے بولے جیکارا، نرگن اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ میری سُنے آنت پکارا، میری کٹے آپ جڈائیا۔ میں اٹھے پہر رہاں خبردارا، آلس نندرانہ کُوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک لگائیا۔ میری سیوالائی اپار، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ جو اُچیا سو دتا سنگھار، بچیا کُوئے رہن نہ پایا۔ کرم گُرم نہ سکاں وچار، بھيو ابھید نہ کُوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا سپس جھکایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ کردا آیا تیری کار، کرت تیری سیو کمائیا۔ اُبھل توں اک نرکارا، ہوں بھولا ناتھ بھل بھل اپنی بھل بخشائیا۔ ایکا وست میری جھولی ڈار، چار جُگ در تیرے منگ منگائیا۔ اک جُگ دا اک دن اپنے گھر وچوں نکال، تیرے گھر توٹ نہ رانیا۔ میں اپنی لواں سُرَت سنبھال، اپنا لیکھا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چار دوس میری ڈیائیا۔ ترے گن صدی دیوے سدا، ساچا حکم سنایا۔ لکھ چوڑا سی تیرے نال بدھا، نہ سکے کُوئے تڑایا۔ اپنا رُپ تیرے اندر رکھا، دس کسے نہ آیا۔ چاروں گنٹ دسے سکھا، خالی بھنڈار نہ کُوئے بھرایا۔ ساچا نور نہ دسے کسے متھا، للائی للاٹ نہ کُوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سنایا۔ ترے گن رووے مارے دھا، اُچی کوک کوک سنایا۔ اگی جیٹھ سُدھایا میرا ساہ، میری سواہ تیرے چرناں لگی شاہیا۔ کرپا کر بے پرواہ، ایکا رہی منگ منگائیا۔ در تیرے گئی آ، کھلڑے کیس دیاں ڈہائیا۔ میری پیش نہ چلے را، تیرا حکم لیکن کتے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے ایکا منگ منگائیا۔ ایکا منگاں منگ بن بھکھارن، ستو رجو طمو سپس جھکایا۔ تیرے در بنی ونجارن، ساچا ونج اک کرایا۔ میرا ٹٹا مان ہنکارن، شنکا آنت رہے نہ رایا۔ توں آیا تیج سوارن، موہے نہانی گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست جھولی پایا۔ ساچی وست دینی پا، جھولی خالی رہی دکھائیا۔ چار جُگ دے چار دن میری ونڈ لیبنی ونڈا، حصہ دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ میرا رنڈیا دینا ہنڈا، کنت سہاگ سچے شہنشاہیا۔ میں تیرے در تے آ آ، اپنا سپس دیواں جھکا، جگدیش

تیری اوٹ نکالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار دن، میری گود سہایا۔ چار دن ترے ترے دھار، ترے ترے میل ملائیا۔ تیناں وچولا آپ نرکار، دوجا حکم نہ کوئے سنایا۔ ونڈے ونڈا گم اپار، دیونہارا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل سچا شہنشاہیا۔ چارے کھانی اچی کوکے، کوک کوک سنایا۔ بن تیرے میرا تن سب پھوکے، اگنی تت جلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے دیاں دہایا۔ چارے کھانی دئے دہایا، نیتز نین نیر وہائندی۔ چار جگ تیری رچن رچایا، ہوئے نہانی سیو کمائندی۔ لکھ چوراسی بنت بنایا، تیرا گھر وسائندی۔ تیرا آسن وچ لکایا، اپنا پردہ پائندی۔ تیرا گھ اپنے اندر چھپایا، لکھ چوراسی آپے نظری آئندی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں دھاگن منگ منگائندی۔ میں دھاگن بن ویراگن، در تیرے تے آئی۔ چار جگ میں بنی رہی تیری لاگن، گھر گھر سیو کمایا۔ بن تیرے میرا نیتز کوئے نہ کھولے نہ کوئی جگائے اپنے جاگن، ستیاں میری رین وہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں آئی بن سوالن، میرا حل سوال کرایا۔ میرا کرنا حل سوال، چارے کھانی سپس جھکایا۔ میرا ہونا آنت زوال، نشان جگت رہن نہ پایا۔ تیرے دوارے میری گلی نہ دال، توں شہنشاہ بے پرواہیا۔ میں تیری سیوا کر کر اپنی گھالی گھال، توں میری قیمت کوئے نہ پایا۔ میں انجانی بالی بال، کی سکاں تینوں سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در آگے بیٹھی سپس جھکایا۔ در آگے سپس جھکائندی، نرگن ہو نہانی۔ دوئے جوڑ واسطہ پائندی، چار جگ دی ساچی رانی۔ گر اوتار آپ پرگنائندی، سیوا کرے بن بن ہانیاں ہانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا دینا ور، ہوں منگاں منگ بن سنگھڑ سیانی۔ چار جگ دا ور، گھر دینا اک اک دن ونڈ ونڈائیا۔ چار دوس بھنڈار دینا بھر، پاربرہم تیری وڈی وڈیائیا۔ میں اپنا لیکھا تیرے آگے دیواں دھر، در تیرے سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار دوس دینا ور، چار چار نال میل ملائی۔ چار چار میل ملایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائندا۔ تینی اوتار در بہایا، ایک حکم سمجھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھو نین اٹھایا، چاروں کُنٹ پردہ لائندا۔ جس نے پُرکھ اکال اک دھیایا، سو ہر جن میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائندا۔ اٹھو جاگو ویکھو نین، چار کُنٹ لوکائی۔ جس دا بنایا

ناتا ساک سجن سین، ناتا ویکھو بھیناں بھائیآ۔ پُرکھ اکال کون رسنا کہن، کون تینی اوتار رہے دھیائیآ۔ آنت چکاوے کون لین دین، ویلا آنتم آنت
 دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیآ۔ تینی اوتار آئے در، دوئے جوڑ کرن نمسکارا۔ توں بھنڈارا دتا بھر، لوک مات کر
 اجیارا۔ سچ سندیشہ دتا ور، میرے صاحب سچی سرکارا۔ اچی کوک سنایا گھر گھر، تیرا بول جیکارا۔ جگت چوگئے ہر، بھلیا ہر کرتارا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیل اپر اپارا۔ پُرکھ اکال جنائندا، آنتم کلج دھار۔ تینی اوتار سیوا لائندا، جگ چوگڑی کر پیار۔ ساچا حکم اک دکھائندا،
 دھر فرمانا دھر دی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نین کرائے درس دیدار۔ نیتز نین درس کرایا، لکھ چوڑا سی پردہ لاہ۔ پُرکھ اکال
 کس منایا، اٹھ اٹھ پکڑو آپے بانہ۔ سارے رہے سپس پھرایا، نیویں نین کر کر کرن نانہ۔ تیرا جیکارا کسے نہ لایا، پنج تت ایشٹ رہے سرب منا۔
 ہوں ایکا منگ منگایا، ساچی وست جھولی پا۔ چار جگ دالیکھا ویکھ دکھایا، اپنا پاتر پھول پھولا۔ اک اک دن ونڈ ونڈایا، اک اک جگ میل دکھا۔ تینی
 اوتار وار چلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے اک سچی صلاح۔ سچ صلاح نر نر نکار، شبدي شبد جنائیآ۔ لیکھا جانے بھگت اٹھار، در دوار
 بہائیآ۔ درس دکھایا اک اپار، تیرا میرا موہ چکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں ذات پات نہ کوئے جنائیآ۔ ذات پات تے وسیا
 باہر، ہر بھگتاں آپ سنائندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے اندر آپے باہر، آپے ساچی کھیل کھلایندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے بنے کنت بھتار، آپے
 سخیاں منگل گائندا۔ آپے شاہو بھوپ سکدار، آپے راؤ رنک ہوئے خوار، آپے در درویش در در پھیری پائندا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتار، لیکھا جانے
 دھر دربار، سچھنڈ دوارے کھیل اپار، سچھنڈ نوآسی آپ کرائندا۔ بھگت بھگونت لئے ابھار، جس جن بخشیش اپنا پیار، دیا باقی کملا پاتی جوتی جاتا ڈگر گائندا۔
 ایکا شبد ناد دھنکار، کایا مندر وجائے ستار، انحد نادى ناد وجائندا۔ آتم برہم برہم پسار، ساچی سیجا سچ بھتار، دو جاکنت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ بھگت بھگونت
 چار جگ دتا اک وچار، بھلیا پھیر کیوں سنسار، ہر بھگتی بھگت نہ کوئے کمائندا۔ ساچے بھگت روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہا کرن گریازار، نیتز نین
 سرب شرمائندا۔ اسپں آئے تیرے دوار، کلج چو خالی بھانڈے چاروں کٹ دسے و بچار، ساچا جوڑ نہ کوئے جڑائندا۔ ہوں بنے در بھکھار، وست پاؤنی

ایکا وار، سیوک سیو منگ منگانیندا۔ چار جگ دے چار دن ساڈا حصہ رکھنا وچ سنسار، جگت سانجھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنا کیتا اپنے وچوں لئے نکال، تیرا ملے راہ سکھال، ساچا مارگ اک سجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بن دلال، تیرا رُوپ نظر نہ آئے کال مہاکال، کرے حل سوال، سچ سوالی تھم سناہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگت اٹھاراں چار چار دوس ساچی ونڈ ونڈائیا۔ ساچی ونڈ ہر کرتار، اپنی آپ ونڈائیندا۔ ایک جوتی دس اوتار، ساچے تخت سہائیندا۔ ایک تھم سچی سرکار، ایک بھانا آپ منائیندا۔ ایک برہم اک پساہ، ایک پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ ایک دھام اٹل اُچ مینار، ایک دھام سو بھاپائیندا۔ ایک نئے سدا پکار، سُننہار اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر ساچے میل ملائیندا۔ دس گرؤ ایک جوت، ایک گھر بہائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا ڈکھ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی تانس نہ کوئی سوگ، نہ کوئی حر صحر جنائیا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی ناد، پُرکھ اکال ایک درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم لئے ملائیا۔ بھگت ملایا انت دوار، انتم انت کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناشی بول جیکار، نعرہ ڈھولا اک سناہیا۔ چار ورن دا ساچا پیار، زرگن سرگن نانک آپ جنایا۔ گوہند بول اک جیکار، ایک ڈنکا گیا سناہیا۔ جگت بھلے نہ جیو کوئے گوار، ایک پُرکھ اکال منایا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، آد جگاد ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا رُوپ آپ درسایا۔ رُوپ درسائے اگم اتھاہ، اک اکل کھیل کھلایا۔ گوہند سورا بن ملاح، جیواں جنتاں رہیا سجھائیا۔ کھجگ انتم دیوے سچ صلاح، ساکھیات رُوپ وٹایا۔ اگوں کرے نہ کوئی نانہہ، ہاں ہاں وچ ملائیا۔ چار ورن بنایا جس بھین بھرا، سو ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک جوت ویکھ وکھائیا۔ ایک جوت دس دس گاتھا، گرہ مندر آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنی چال چلائیندا۔ سگل و سورا ہر جن لاتھا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک ونج ایک ہاٹا، ایک وست ایک نانک نام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، سچ سنگھاسن ہے پُرکھ اکالا دین دیال ساچا مندر سو بھاپائیندا۔ دس گرؤ دین صلاح، صلاحی سچ سچ جنائیا۔ ہر کاناؤں گئے سرب بھلا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ چار جگ

کھیل رہیا کھلا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوتھے اکھر چار جوڑ جڑا، چار جگ دے وڈیاںیا۔ واہ واہ گرو منت لئے بنا، واہگرو اکھر اک پڑھائیا۔ چار جگ دا دن اک اک نال ملا، دس دس گر نال میل ملائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شہنشاہ ہتھ وڈی وڈیاںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا دینا ور، ایکا گو بند منگ منگائیا۔ چار دوس منگے منگ، دس دس کھیل کھلاونا۔ لکھ چوراسی دیکھے رنگ، کسنبھا رنگ کس چڑھاونا۔ نو نو دیکھے مردنگ، نام مردنگ کس وجاونا۔ چار چار دیکھے لنگھ، پار کنارہ آپ کراونا۔ آنت مکائے اپنا پندھ، تیرے دوارے سو بھاپاونا۔ لکھ چوراسی پائے پھند، جس تیرا نام بھلاونا۔ جس نہ گایا بٹی دند، گر گو بند ہوئے نہ کسے ضامن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار دوس اک اک جگ نال پھڑایا لڑ، ساچا لڑ آپ بندھاونا۔ ساچا لڑ دتا بٹھ، ایکا بندھن پایا۔ موسیٰ دیکھے کوہ طور چڑھیا چن، جلوہ نور ہر خدایا۔ عیسیٰ اپنی امت آپے پیا جم، پتا پوت پوت وڈیاںیا۔ محمد وسیر ابن چھپری چھن، ساچا ہر دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے در آپ بلایا۔ ساچے در صدے درویش، در دربار آپ بنائیا۔ اک سنایا ہر سندیش، سچ سندیشہ آپ سنایا۔ کلجگ انتم کریا ویس، چاروں کنت گھر گھر دھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیا۔ محمد بولے مارے نعرہ، اچی کوک کوک سنایا۔ تیرا در نہ دے سچ دربار، ادھ وچکارے بیٹھا راہ تکایا۔ چوڈاں صدیاں چوڈاں لوک میرا کنارہ، انتم بیٹھا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا جلوہ دوجی وار نظر نہ آیا۔ دوجی وار منگاں منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ چوتھے جگ بنیا ملنگ، تیری الفی گل وچ پائیا۔ چاروں کنت پھریا ننگ، اچی کوکاں دیواں دہائیا۔ میرا سنجاد سے پلنگ، میری بیج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ چار یاری ہوئی ننگ، پردہ ہتھ نہ کوئے دکھائیا۔ چار جگ دے چار دوس منگاں منگ، میری انتم جھولی پائیا۔ پھر در تیرے آواں توں بخشیش میرے صاحب بخشند، بھل ا بھل لئے بخشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کمائیا۔ سُن محمد رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چوڈاں چوڈاں سُن فریاد، چوڈاں چوڈاں دیکھ دکھائیندا۔ چار جگ دا ایکا ناد، اپنا ناؤں وجائیندا۔ تیری دیکھے ڈونگھی کھاڈ، ڈونگھی کندر پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار دوس تیرے انگ سمانیندا۔ عیسیٰ کرے پکار، عظمت اپنی نہ کوئے جنائیا۔ چاروں کنت گائے تیری وار، ساچا ڈھولا ایکا گائیا۔ فرزند بن

کرے پیار، اند اند وچ سمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دے ورتانیا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، عیسیٰ اسم اعظم آپ سنانیندا۔ ایکا
 مندر اک مکانا، ایکا حجرہ سوہا پانیندا۔ ایکا تخت ایکا رانا، بھوپت بھوپ اک وڈیانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 ویلا ویکھ وکھانیندا۔ عیسیٰ تیرا ساچا ویلا، وقت آپ جنانیا۔ نوری کیتا میلا میلا، میل ملائے ساچا ماہیا۔ اپنی کھیل آپے کھیلا، آپ چلائے حکم رضانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیری اُمت دے وڈیانیا۔ تیری اُمت تیری دھار، تیرے سنگ نبھانیندا۔ تیری عظمت کر پیار،
 تیری خدمت آپ کمانیندا۔ تیری صحبت وچ سنسار، ہر ساچا آپ اپانیندا۔ ایکا حکم کرے ورتار، حکم حاکم آپ جنانیندا۔ سرب جیاں دا پروردگار، ہر
 گھٹ اندر نور دھرانیندا۔ جلوہ نور کر اجیار، جوتی جوت ڈگمانیندا۔ ایکا کرنا سرب پیار، دوسر ونڈ نہ کوئے وکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ جگ لگا، عیسیٰ ایکا آس گیا رکھانیا۔ چار ورن ایکا رنگ سما، ایکا رنگ سمانیا۔ ایکا نور ہوئے خُدا، ایکا فُدرت
 وچ سمانیا۔ میرا میرے نالوں نہ ہوئے جُدا، گل پلور رہیا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم ورتانیا۔ ایکا حکم ورتا ونہار، ہر ساچا آپ
 جنانیندا۔ کلجگ آؤنا وچ سنسار، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیندا۔ زرگن سرگن روپ اپار، زرگن سرگن وچ چھپانیندا۔ تیرا لیکھائے وچار، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھانیندا۔ ایکا عیسیٰ کرے پکار، نیوں نیوں سپس جھکانیندا۔ چار جگ دے دوس چار، تیرے کولوں منگ منگانیندا۔ ہاڑ ستاراں نہ آئے ہار، خوشیاں نال
 خوشی وچ سمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ بنانیندا۔ ہاڑ ستاراں منگی منگ، مانگت در درویش بنایا۔ موصے چڑھیا ساچا
 رنگ، کوہ طور آپ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی سے سنگ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ اک وکھائے ہر ٹرنگ، ساچا ٹرنگ آپ دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل ہر کھلائے، کھیلنہارا دس نہ آتیا۔ موسیٰ متا موہ چکائے، ایکا اپنا بندھن پانیا۔ ایکا جلوہ نور وکھائے، نور
 الاهی سچا شہنشاہیا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھائے، کلمہ امام اک جنانیا۔ ساچی سلام اک کرائے، سلام علیکم ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایکا حکم دے سنانیا۔ سنانا حکم دھر فرمان، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، لوک مات ویکھ وکھانیندا۔ چار کُنٹ تیرا نشان، تیرے رنگ

رنگائیندا۔ انتم پیکھنمار دھیان، کون حکم در پُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ آپے موسیٰ در بہایا، تن تن پنڈا رہیا سہائیا۔ آپے گود لئے بہایا، انتم میل سہج سہجائیا۔ تیری اُمت پہلوں تیرے اگے لایا، عیسیٰ تیرا سنگ رکھائیا۔ محمد تیری بانہہ پھرایا، اللہ رانی نال پرنائیا۔ چار یار دا پندھ نکایا، چوتھے جگ وجے ودھائیا۔ پھیر اپنا درس دے کرایا، پھڑ پھڑ میلے تیریاں بانہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، سچ سندیشہ رہیا سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سُن سندیشہ، محمد نال ملایا۔ کالا سوسا کر کر ویسا، لوک مات پھیرا پایا۔ چار جگ جو بنیا رہیا زرشیا، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر بے پرواہیا۔ محمد کرے وچار، عیسیٰ اک سمجھائیا۔ موسیٰ بٹھے دھار، دیوے سچ صلاحیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، ایک ایک ایک خدائیا۔ دھام اولے وسے پروردگار، سو اللہ میاں ناؤں دھرائیا۔ ونڈ ونڈی وچ سنسار، جگت پردہ ایک پائیا۔ انتم مارن آیا مار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کر وچار، ایک میل ملایا۔ چار جگ دے دوس چار، چار چار ویکھ دکھایا۔ چار یاری دتی ہار، چار کُنٹ ڈیرہ ڈھاپیا۔ چوتھے جگ ملے سانجھ یار، چوہاں ورنال ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم رہیا سنا یا۔ ساچا حکم سنا لیندا، ساچے تخت بیٹھ سلطان۔ سچ عدالت آپ کمائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ اپنا کورٹ آپ سہائیندا، سُپریم کورٹ والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے نگاہبان۔ نگاہبان ہوئے کرتارا، ساچا حکم جنائیا۔ چار جگ دی ونڈ وچ سنسار، چار دہاڑا قیمت پائیا۔ چار دوس دیوے وارو وارا، وشن برہما شو جھولی آپ بھرائیا۔ ترے گن بنے آپ ورتارا، چارے کھانی میل ملایا۔ تینی اوتار دے سہارا، چار چار بندھن پائیا۔ اٹھاراں بھگت نہ کوئے اُدھارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ دس گر نہ کوئے ونجارا، میلا چار چار ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے نہ پاسا ہارا، سنگ محمد مگے اک صفائیا۔ قُدرت ویکھے قادر ویکھنہارا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ ستاں دیپاں دیپاں اُجیارا، ایک نُور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار جگ دا مول وکھائیا۔ چار جگ دا مول وکھاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ چار دوس دا پردہ لاہنا، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چار ورن دا بھیو مٹاؤنا، ایک سرن

رکھائیں۔ چار بانی دا گاؤن گاؤنا، ایکا ڈھولا آپ پرگنائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سٹائیں۔ تینی دس
 اٹھاراں کر اکتھے، ایکا گھر دکھائیا۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھے، جگت ادھار نہ کوئے دکھائیا۔ لیکھا لکھے الکھنا لکھے، وید پُران بھو نہ آئیا۔ سب دے
 بھانڈے کرے سکھے، اپنا بھنڈارا اپنے وچ رکھائیا۔ سب دے مان اتم لتھے، ابھمان نہ کوئے رکھائیا۔ شبد ڈوری سارے نتھے، ایکا تند کھچائیا۔ اپنی مہما
 آپے کتھے، آپے اپنا گن جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت ایکا ایک دکھائیا۔ سچ عدالت ہر نرنکارا، لوک مات کرائیں۔ بیچ
 اک بنے بھگھارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیں۔ چار ورن ہو یا ہتیارا، اپنی ہتیا سرب کرائیں۔ ملیا عام نہ کسے مختارا، خود مختیار سرب ہو جائیں۔ چاروں گنٹ
 ورنناں برناں نعرہ، پُرکھ اکال نہ کوئے گائیں۔ کوئی کاغد قلم شاہی کرے پیارا، کوئی اٹاں پتھر سیس جھکائیں۔ کوئی جل پانی کڈھے گارا، کوئی خاکی خاک
 سیس پوائیں۔ کوئی وڑ وڑ بیٹھا ڈونگھی غارا، اُچے ٹلے کوئی پھیرا پائیں۔ کوئی پڑھ پڑھ کرے وچارا، پڑھ پڑھ پُستک وقت لنگھائیں۔ کوئی کھتری
 براہمن شوڈر ویش کرے وچارا، اتم برہم نہ کوئے سمجھائیں۔ کلج بھلیا سرب سنسارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیں۔ کوئی ہندو مسلم سکھ کہے پکارا، ساچی سکھیا
 سکھ گرہن نہ کوئے دکھائیں۔ کوئی نانک گوہند کرے پیارا، نانک گوہند نظر کسے نہ آئیں۔ کوئی شوڈوالا مٹھ کرے پکارا، کوئی مورتی کرشن دھیان
 لگائیں۔ کوئی رام سیتا لائے نعرہ، سیتا رام روپ نہ کوئے وٹائیں۔ کوئی انا الحق بولے جیکارا، سولی سول نہ کوئے دکھائیں۔ کوئی محمد منگے پیارا، مُرید
 مُرشد روپ نہ کوئے وٹائیں۔ کوئی کوہ طور منگے نظارہ، اپنا اندھیرا نہ کوئے چکائیں۔ کوئی عیسیٰ لئے سہارا، ایشور نظر کسے نہ آئیں۔ کوئی چار ویداں
 کرے وچارا، کوئی پُران اٹھاراں رسنا گائیں۔ کوئی اٹھاراں دھیائے گیتا کرے وچارا، انجیل قرآن کوئے گائیں۔ کوئی بائبل کرے وچارا، ہر کا بھو نہ
 کوئے پائیں۔ کوئی کہانی بانی لئے سہارا، اپنا ایشٹ دیو بنائیں۔ گوہند اتم گیا بول جیکارا، پُرکھ اکال سرب سمجھائیں۔ کلج آئے اتم وارا، نہہکنکا روپ
 وٹائیں۔ بچھلا لیکھا سب دادے پاڑا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیں۔ چار جگ جو کڈھے آپے ہاڑا، گر اتار اپنا ناؤں دھرائیں۔ زمیں اسماناں میٹے پاڑا، اپنا
 چرن چرن نال ملائیں۔ دو جہاناں ویکھے اکھاڑا، لوآں پُریاں ناچ نچائیں۔ تخت نواسی ساچا لاڑا، لوک مات پھیرا پائیں۔ نو کھنڈ پر تھمی چبائے اپنی داڑھا،

بستر شستر نہ کوئے اٹھائیندا۔ لیکھا جانے بہتر ناڑا، تن سو سٹھ ہاڈی اپنی گنت گنائیندا۔ چار جگ چار ورن نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی جس نوں اپنی شبد کردا رہیا واڑا، گر اوتار سیوا لائیندا۔ کلجگ انتم کرے کھیل اپارا، پرگٹ ہو ہر نرنکارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اک سنائے سچ جیکارا، آد پُرکھ ہو اُجیارا، سوہنگ روپ اپر اپارا، ہنگ برہم ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دس اٹھاراں تینی کر اٹھ، ترے ترے بندھن پایا۔ پنجم میلا مکلاپت، اک اک نال جوڑ جڑایا۔ چار دوس منگی منگ، اپنی رتی رت رنگایا۔ ہاڑ ستاراں رکھنی پت، پت پر میثور تیری اوٹ تکایا۔ تیرا ستھر بیٹھے گھت، تیری سچ وچھایا۔ ساڈی کرنی پوری آس، بے آس کوئے رہن نہ پایا۔ اسیں ڈردے کریئے تراس تراس، بیٹھے سیس جھکایا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ توں سچھنڈ وچ رکھیا واس، لوک مات نہ پھیرا پایا۔ تیرا ناؤں لکھ چوڑاسی کرے ہاس بلاس، رسنا جہوا گن دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر ساڈے ہتھ ٹکایا۔ تینی دس ہو اکٹھے، اٹھاراں جوڑ جڑائیا۔ اک دوجے دے ویکھن متھے، کون لیکھ رہیا لکھائیا۔ کون وسے کایا کلی کٹھے، کون بیٹھا آسن ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دے سنائیا۔ سارے کرو اکٹھ، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ نہ کوئی مندر مسجد دے مٹھ، شودوالا کم کسے نہ آئیندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی منتر نام درڑائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی جگت اشنان کرائیندا۔ نہ کوئی ونج و نجارا وکے کسے ہاٹ، ساچا ہٹ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبناں دیوے اکو ور، ایکا رنگ رنگائیندا۔ اٹھاراں دس ہو اکٹھے، تینی متا پکائیا۔ جس نے لیکھے ڈھر ڈھر لکھے، جگ جگ حکم سنائیا۔ جس کولوں منگدے رہے بھکھے، سو صاحب سچا اکو دے، جس دی وڈی وڈیائیا۔ لوک مات پائے اسیں حصے، کوئی رام کوئی کرشن اکھوائیا۔ نرگن نور ہر گھٹ اندر ایکو دے، ایکا اپنا گن دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنچ اک دیوے ایکا ور، اپنی بنت تیرے رنگ رنگائیا۔ پنچ اک کرن وچار، در گھر ساچے آئیا۔ ویلا آنت اپنا آپ لو سوار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ اکاون وچوں چنو سردار، جس اپنی ہتھ ڈور پھڑائی پُرکھ اکال سب دا لیکھا دے مکائیا۔ اسیں پھر دے آئے وارو وار، چار جگ دی دیون مات گواہیا۔ ملی اک سچی سرکار، جس دا لیکھا سکے نہ کوئے مٹائیا۔ آد آنت نہ جائے ہار، پاسا ہار نہ

کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنی کھیل کھلائیا۔ تینی دس دیکھے مار دھیان، کون ملے سچ دوار۔ کون دیوے دُھر فرمان، بولے سچ جیکار۔ سبناں کیتا اک پروان، نانک نرگن گر ہمار۔ آوے جاوے دُھر دربار، جگا جگنتر ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے ساچی دھار۔ لکھ چوراسی گئی ہار، اتری کسے نہ پار کنارہ۔ چاروں گنٹ ہو یا بھچار، بھلیا ہر کرتارا۔ وید پُران کرن پکار، گیتا گیان نہ کوئے سہارا۔ کھانی بانی ہوئی پروان، کھجک جیو ہر کارُپ نہ کسے وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار جگ دی پاوے سارا۔ چار جگ دی سار سمالے، ست پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کھجک تیرا وقت سمبھالے، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہو یا پُرکھ اکالے، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیا۔ نانک نرگن کر پروان، تینی دس متا پکایا۔ ایکا حکم دیوے فرمان، دُھر درگا ہی لے کے آیا۔ سب نے کرنا آنت پروان، بھل کوئے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ دھرایا۔ نانک نرگن آگے لگ، اپنا راہ چلائیا۔ ملیا میل سورے سرگ، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ تیری دیکھی ساچی حد، پار کنارہ پار کرائیا۔ تینی اوتار آدھ وچکار اپنا بھار بیٹھے رکھ، راہ تگن تیرا ماہیا۔ ترے لوکی وچوں باہر کڈھ، اپنا پینڈا دے مُکائیا۔ لکھ چوراسی دے چھڈ، چھڈ چھڈ بندی بند پوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چار جگ دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چار جگ دا لیکھ اپارا، نرگن نانک آپ سمبھائیندا۔ ساچا ساچے تخت ہے سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بنیا سچ ایکنکارا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ نننی نننی دیکھے دھارا، جگ چوکڑی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ چار جگ دالماں کیس، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیا ویکھ، دلیل اور نہ کوئے درڑائیا۔ کھجک انتم منگی پیشی پیش، پیشتر ساچا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سندیش سنائیا۔ چار جگ دا دیوانی جھگڑا، کھجک انتم مگن نہ پایا۔ چار ورن نوں لگے رگڑا، نہ کوئی لئے بچائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہووے غدرا، اندھ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نرگن دے سمبھائیا۔ نانک نرگن ہر جنائے، جھوٹھا ناتا توڑ۔ تیرا کیس نہ دائر ہر کرائے، تیرا میرا جڑیا جوڑ۔ دُور دُراڈا

وقت نہ کوئے مکائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائے۔ دیوانی کیس دینا چھڈ، لوک مات پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ لئے وڈیائیا۔ چار جگ دی پار کر اون آیا حد، زور زبر آپ دھرائیا۔ اُچی کوک وجائے ند، سب نوں رہیا سنائیا۔ آپے شیشن آپے جج، آپے کورٹ رہیا لگائیا۔ آپے ملزم لئے صد، آپے مظلوم لئے بلایا۔ آپے مقتول قاتل بنے شاہ نواب، اپنا بھو آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک اپنے رنگ سمایا۔ نانک اس دا چھڈے کھیہڑا، دیوانی کیس مکن نہ آئیا۔ پُرکھ ابناشی دیون آیا گیڑا، تھت وار نہ کوئے رکھایا۔ ہتھو ہتھیں نیڑے نیڑا، پھڑ پھڑ دیوے آپ سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بدھ دئے بتایا۔ ایکا بدھ ہر جنائے، ساچا دیوے دُھر فرمانا۔ سنگر ساچا میل ملائے، تخت نواسی بیٹھے سچا رانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنا بھانا۔ ساچا بھانا منا من، من اچھیا نہ کوئے رکھایا۔ آپے جنیا جننی جن، جن جنیندی پتا مایا۔ آپے دتا ساچا دھن، نام دھن جھولی پائی۔ آپے بیڑا دتا بٹھ، بن ملاح سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیئی دس آپ سمجھایا۔ تیئی دس آپ سمجھاوندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ساچا جھگڑا آپ مُکاوند، حکم حاکم آپ ورتا۔ گوہند سورا اک اٹھاوندا، ہتھ کھنڈا دئے چکا۔ فوجداری کیس بنا دو جہان ویکھ وکھاوندا، سرشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھان۔ نیر نین سرب شراموندا، کوئی سکے نہ نین اٹھا۔ بن گوہند پُرکھ اکال نہ کوئے مناوند، انت سرب رہے پچھتا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کھنڈا ایکا ہتھ پھڑاوندا، آپے دیوے سچ پناہ۔ چاروں گنٹ آپ دوڑاوندا، دہ دشا دئے بھوا۔ نو کھنڈ پر تھی آپ ہلاوند، ستاں دیپاں ٹھوکر لا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیت بناوند، تیرا ستھر دئے وچھا۔ چڑیاں تیری چوگ چگاوند، تیرا باز نام اڈا۔ اپنا ڈنکا آپ وجاوند، تیرا ڈنکا شبد سنا۔ راؤ رنکاں آپ سمجھاوندا، ویلا انتم گیا آ۔ شاہ پاتشاہ کسے نہ کوئے بچاوند، پُرکھ ابناشی کرے سرب صفا۔ اُچے ٹلے پھڑ پھڑ ڈھاوند، چوٹی پر بت نہ سکے کوئے بچا۔ ڈونگھے سمندر پھیرا پاوند، ست ست دیوے سنا۔ دھرنی اپنا بھار ویکھ وکھاوندا، کرے کھیل بے پرواہ۔ تیئی اوتار سیس جھکاوند، دوئے جوڑ منگن اک پناہ۔ نانک سچا ایکا گن گاوند، سب نوں رہیا سنا۔ گوہند ساچا حکم جاناوند، پُرکھ اکال پتا ماں۔ جس دا دتا پینا کھونا، وشنوؤں تس لئے صلاح۔ برہما جس دا منے بھانا، شکر چرن دھوڑ رہیا رما، سو پرگٹ ہو یا والی دو جہاں۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت آپ لگائے آپ دکھائے سچ مکاں۔ سچ مکان ہو یا واسا، پُرکھ ابناشی آسن لایا۔ بھگت بھگونت دئے بھرواسا، بھگت اٹھاراں در ملایا۔ اک اٹھ دئے دلاسا، ایگن جنایا۔ کایا ویکھے تیرا کاسہ، ساچا باٹا پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن لئے جنایا۔ بھگت اٹھاراں کرو صلاح، پُرکھ ابناشی در بہایا۔ کون ویلا رہیا چلا، چپو نام لگایا۔ کون دیندا رہیا صلاح، دھرو پربلا ترا یا۔ کون بل گود سہا، کون امریک ہوئے سہایا۔ کون جنک لئے ترا، ہری چند وجے ودھایا۔ کون بدر سُداما لئے ترا، کون جید یو کرے پڑھایا۔ کون سین رہیا سیوا کما، کون رویداس چمار ڈھوئے ڈھور ویکھ دکھایا۔ کون بھگت بھگونت لئے ملا، کون بدھک ہوئے سہایا۔ کون گنکا لئے ترا، کون پوتنا دئے ترا یا۔ کون بنی لئے اٹھا، آپ اپنا آپ جنایا۔ کون دھٹا لئے منا، رُسا جٹ رہیا سیس جھکایا۔ کون موئی گاں لئے جوا، نامے چھیری کون چھہایا۔ کون کبیر جولاہا لئے اٹھا، جس اپنی کئی بھینٹ چڑھایا۔ اٹھو کرو آنت صلاح، ویلا اتم آیا۔ اپنا ناؤں اک گواہ، جو لیکھ دئے جنایا۔ لکھ چوڑا سی جیواں دیوے سمجھا، بن ہر آنت نہ کوئے سہایا۔ نو کھنڈ پر تھمی دسوراہ، ساچا مارگ اک لگایا۔ پُرکھ اکال سب نے لینا منا، دوجا اشٹ نہ کوئے منایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے فنا، ملک الموت پھیرا پایا۔ بن ہر بخشے نہ کوئے گناہ، ضمانت دین کوئے نہ پایا۔ امانت رکھی نہ کسے تھاں، ویلے آنت نہ کوئے سہایا۔ شہادت دیوے نہ بن کوئی گواہ، موئے کوئی سنبھال نہ سکے رانیا۔ سب نے جھوٹھا جانا کھ چھپا، پُرکھ ابناشی دھکا لایا۔ مایا رانی مارے دھاہ، اُچے دھولر خالی رہیا دکھایا۔ راجے رانیاں کوئے نہ بنھیا ساہ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ ناری کنت جائے ویاہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ سمجھایا۔ اٹھے بھگت در بھگوان، اپنا متا پکایا۔ بنارس تھیٹا کر پروان، اک جولاہا نال اٹھایا۔ توں بنا کھیوٹ کھیٹا جگت جہان، بیڑا مات مات چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس میلا میل ملایا۔ کبیر جولاہا تن کے تانا، تندى تند تند بندھایا۔ سرتے مندرا رہیا بھانا، جل جل اپنا روڑھ رُڑھایا۔ اندر گاؤندا رہیا گانا، اٹھے پہر وجے ودھایا۔ پُرکھ اکال تیرا مانا، تَدھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ تیرا دتا پینا کھانا، دوجی اوٹ نہ کوئے تکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچ لکانا، ساچے کھنڈ ملی وڈیایا۔ سچ مکان سچھنڈ، ہر بھگتن آپ جنایا۔ پُرکھ ابناشی ونڈی ونڈ، ساچا حصہ آپ

رکھایا۔ بھگت بھگوانت نہ کرے رنڈ، ناری کنت آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں اپنا میل ملایا۔ گوہند سورا وڈ بلوان، ایکا حکم
 جنایا۔ چار یاری بڑی شیطان، چوتھے جگ ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی بھلی بن نادان، ہر کا بھیو کوئے نہ پانیا۔ شرع شریعت نہ دے ایمان، ثابت کوئے
 نظر نہ آئی۔ لیکھا جانیا نہ سچ قرآن، کایا گرہ نہ کھوج کھوجانیا۔ برہوں ماریا نہ بان، تیر نرالانہ کوئے لگانیا۔ محمد تیری چکے آن، تیرا لیکھا دے مکانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ محمد اٹھیا اٹھ بل دھار، اپنا سیس آپ جھکانیا۔ گوہند دینا اک سہار، تیرا میلا ملیا
 ساچے ماہیا۔ میرا ناتا ٹٹا چار یار، میرا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ چوڑاں صدیاں آئی ہار، نہ دیوے کوئے گواہیا۔ چاروں گنٹ پیندی مار، میری امت رہی
 گرلانیا۔ میں مگے دوس چار، چار دھاڑے اپنا گن اوگن ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند دیوے مان
 وڈیانیا۔ محمد دیوے اک دلیل، اپنا حال آپ سنایا۔ گوہند میری کر اپیل، میرے اتے رحمت کرے میرا خدایا۔ میرا ہور نہ کوئی وکیل، وکالت کرن
 کوئے نہ آیا۔ میرا صاحب خلل خلیل، خالق دیکھے تھاؤں تھاہیا۔ میں چوڑاں صدیاں ہو یا ذلیل، میرا ظلم نہ کوئے میٹ مٹایا۔ نہ کوئی تھانا نہ کوئی
 تحصیل، نہ کوئے کورٹ نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا منگ منگایا۔ گوہند سورا مہربان، ایکا پتا آپ منانیا۔
 پُرکھ اکال دینا دان، تیری دست موہے بھانیا۔ تیرا ناؤں سچا نشان، لوک مات اک جھلانیا۔ محمد مگے تیری آن، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ توں میری
 عرض کر پروان، عرضی تیرے آگے پانیا۔ اپنی ہتھیں لکھ فرمان، تیرا فرمان لکھیا نہ کوئے مٹانیا۔ توں والی دو جہان، قدرت تیرا ویس وٹانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا دے سمجھانیا۔ پُرکھ ابناشی مٹیا کہنا، ہر گوہند آپ جنایا۔ لوک مات محمد تھر نہ رہنا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔
 چار چار بھانا سہنا، چارے چار جھولی پایا۔ چار ویکھے نیناں، چار چار ونڈ ونڈایا۔ چار چار پاوے گہنا، چار چار تن شنکار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گوہند دیوے ساچا ور، ساچا حکم آپ سنایا۔ ساچا حکم ہر نرنکار، ہر سنگر آپ جنایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، نانک گوہند دھار بندھانیا۔ کلج
 ونڈ ونڈے سنسار، ساچی ونڈ اک سمجھانیا۔ چار ورن دا سچ پیار، چار جگ وے ودھانیا۔ چار دوس کرے پیار، نانک انگد میل ملایا۔ انگد امر دے

آدھار، امر رام داس سمجھائیا۔ رام داس کرے وچار، ارجن شبد ناد سناٹیا۔ ارجن شبد ہوئے اُجیار، گر رُوپ مات پرگٹائیا۔ ناتا توڑ پنچ وکار، توتت اک رکھائیا۔ جوتی جوت کرے اُجیار، ہر گوہند جوت رُشناٹیا۔ گوہند میلا کنت بھتار، ہر رائے دیکھے چائیں چائیا۔ ملیا میل میت مُرار، کرشنا اُٹھ اُٹھ گلے لگائیا۔ بہادر رکھی تیغ دھار، تیغ دھار آپ چکائیا۔ گوہند کریا سچ پیار، سٹ ڈلارا ایکا جائیا۔ چار جگ دا اک آدھار، چار دوس اک اک ونڈ ونڈائیا۔ محمد کریا خبردار، دے مت آپ سمجھائیا۔ ہاڑ ستاراں رہنا ہوشیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیری اُمت جائے ہار، تیرا علما کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ تیرا شیخ ہوئے خوار، شیخی کوئے رہن نہ پائیا۔ گوہند بنیا میت مُرار، سچ سندیشہ دے سناٹیا۔ تیرے اکھر اپنے وچ رکھائے دوس چار، گر رُوپ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند تیری اپیل اپنے کھاتے لئے چڑھائیا۔ گوہند اپیل ہوئی منظور، ہر ساچا سچ جنائندا۔ زرگن بخشے آپ قصور، پنچ تت دیکھ دکھائندا۔ چھیویں گھر وسے ضرور، اپنا آپے آسن لائندا۔ محمد پاؤنا نہ پھیر فتور، فتویٰ تیرا اپنے ہتھ رکھائندا۔ تیرا توڑے آپ غرور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو سو چھپنجا دن تیری آنت تاریخ رکھائندا۔ دو سو چھپنجا دن کرنی گنتی، ہر ساچا آپ جنائیا۔ ہاڑ ستاراں کرے متی، من من لیکھا دے سمجھائیا۔ نہ کوئی فٹ نہ کوئی انچی، نہ کوئی گز رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند تیری اپیل، محمد تیری دلیل، زرگن بن آپ وکیل، اک تاریخ دے رکھائیا۔ اک تاریخ دیوے پا، ہر ساچا سچ سمجھائندا۔ دو سو چھپنجا دن تیری انتم ونڈ ونڈا، تیرا لیکھ مکھائندا۔ چاروں طرف وجے دھاہ، تیرا نین سرب گر لائندا۔ تیرا مکہ کعبہ دیوے ڈھاہ، اُچا حجرہ نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھائندا۔ دو پنچ چھ رہیا ویلا، وقت نال بلاٹیا۔ اچرج کھیل آپے کھیل، خالق خلق رُوپ دھرائیا۔ آپے بنیا سجن سہیلا، گر چیلار رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محمد تیری کرے پھیر صفائیا۔ محمد تیتوں آگے لاؤنا، گوہند دیکھے اپنا راہ۔ پہلوں تیری اُمت مُکاؤنا، لکھ چوراسی پائے پھیر پھاہ۔ سمت اٹھاراں دوس سہاؤنا، ہاڑ ستاراں گنت گنا۔ ایکا صفرا نایاں اپنی جھولی پاؤنا، پہلی چیت آپ درڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک محمد نوں دتی ونڈ ونڈا۔ سمت اٹھاراں اک سو نو دن، پُرکھ ابناشی کھیل بنایا۔ آپ لنگھائے

گن گن، ویلا وقت نہ کسے جنایا۔ سب دے کولوں سب دا لیکھائے چھن، چھیننہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سمت اٹھاراں دو سو چھینجا تیرا دہاڑا، محمد تیری ونڈ ونڈایا۔ دو سو چھینجا دن ونڈی ونڈ، ہاڑ ستاراں پچھلا انک جنایا۔ سمت اُنی پہلی چیز ہوئے رنڈ، نار دُہاگن کھ نہ کوئے وکھائیا۔ چاروں گنٹ کرے کھنڈ کھنڈ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو سو چھینجا دن آپ گنایا۔ وشنوں مگے دن چار، چار جگ دی دھارا۔ برہے مگے دن چار، چار جگ پسارا۔ شکر مگے چار دن، چار جگ دی دھارا۔ ترے گن مگے چار دن، تیاں چوکا کھیل اپارا۔ چارے کھانی چار دن، چار جگ دا چار چار ورتارا۔ تینی اوتار منگن چار دن، چار جگ دے چار وارو وارا۔ اٹھاراں بھگت منگن چار دن، چار ورن دا چار چار پسارا۔ دس گر منگن چار دن، چار اکھر واگرو شبد جیکارا۔ چار جگ دے چار دن، عیسیٰ مگے نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ چار جگ دے چار دن، موسیٰ مگے در درویش نیوں نیوں کرے دوئے جوڈ نمسکارا۔ چار جگ دے چار دن، محمد لنگھائے گن گن، کلج آئے اتم وارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو سو چھینجا دن گنتی گنی وچ سنسارا۔ چار دن وشنوں تیرا لیکھ مُکاؤنا، چار دن برہما تیری ونڈ رہن نہ پانیا۔ چار دن شکر تیرا پندھ مُکاؤنا، چار دن تیرا رنگ رنگایا۔ چار دن چارے کھانی تیرا پندھ مُکاؤنا، جگ چوکڑی پندھ مُکایا۔ چار دن تینی اوتاراں جھولی پاؤنا، خالی جھولی آپ بھرایا۔ چار دن اٹھاراں بھگت نبھاؤنا، ساچا سنگ آپ رکھایا۔ چار دن دس گر ایکاروپ چڑھاؤنا، واہ واہ گرو فتح گجایا۔ چار جگ چار دن عیسیٰ موسیٰ تیرا پندھ مُکاؤنا، محمد تیرا پینڈا رہے نہ رانیا۔ اُنی اُنیسا کالا سوسا پاڑ وکھاؤنا، چاروں گنٹ پھیرا پانیا۔ چہناروسا آپ اٹھاؤنا، تیرے مکے کرے صفایا۔ لیپندی دشا ویکھ وکھاؤنا، اُترپورب پچھم دکھن لئے انگڑانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ویہہ سو اُنی بکرمی پہلی چیز تیرا کیس خارج آپ کراؤنا، گوہند دفتر داخل دئے کرایا۔ مڑ کے باہر نہ کسے کڈھاؤنا، ہتھ رسپد نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، پہلی چیز ویہہ سو اُنی گر اوتار، بھگت اٹھاراں ترے گن مایا چار کھانی عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری پچھلا مول چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک جھلائے سچ نشان، اگنی دوارے دیوے دھر فرمان، اپنا حکم آپ پُچایا۔

جس دکھائی ننگی کرپان، سو لیکھا جانے دو جہان، مارے جیو پھڑ شیطان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لکھ چوڑاسی بنے کاہن، ساچی سخیاں کرے پروان، ایکا شبد دیوے دان، ست نام کرے پڑھائیا۔ گوہند وسے تیرا مکان، پُرکھ ابناشی جھلائے نشان، سمبل نگری آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وڑے جگت گھسان، آپے ویکھے جگت شمشان، آپے بھومی خاک اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوآپانجا چھیکا تیرا لیکھا دئے مُکائیا۔ لیکھا مُکاؤنا ہر نرنکار، اگلا لیکھا پھیر پرگٹائے۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، جس جن اپنا درس دکھائے۔ ایکا دیوے نام آدھار، آتم آتر آپ وسائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی چیتر بیس انیس سب دی خاک دئے اڈائے۔ لکھ چوڑاسی خاک اڈائے، گرگھیاں دئے مان وڈیائیا۔ اپنی دستار گرگھیاں سپس رکھائے، دیوے مان وڈی وڈیائیا۔ گر اوتاراں نال ملائے، گرگھ گرگر وچ سمائیا۔ کال مہاکال نیڑ نہ آئے، لاڑی موت نہ لئے پرنائیا۔ اپنی ہاڑی پھل آپے آپ وڈھائے، اپنے کھیت آپے لئے بچائیا۔ چاروں کُنٹ اُجاڑاپائے، اگمی دھاڑ آپ اُٹھائیا۔ ہاڑا کر نہ کوئے بچائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ اپنا بھيو ہر جنایا، پُرکھ اگم اتھاہ۔ سچ دربار آپ لگایا، سنگر سچے شہنشاہ۔ گوہند وچولا اک بنایا، ایکا مارگ آپ جنا۔ دو پنچ چھ پنچ دو دو پنچ چھ دئے صلاحیا، اتم کھیرا دئے ڈھاہیا ایکا دھکا لا۔ جاگرت جوت اک جگایا، گھر گھر نور ڈمگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جا لیکھا اُنی رات وجے نو دئے سمجھا۔

★ ۱۹ ہاڑ سمت ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ ★

ہر دا پروانہ پُجیا، گر گوہند دتا پھڑا۔ ہر لیکھا جانے گھجیا، ایکا حکم دئے سنا۔ لہنا دینا چھکے ایکا دوجیا، قدرت ویکھے آپ خدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ پھڑ پروانہ دُھر درگاہ، گر گوہند آپ پُچائیا۔ تُوں داتا صاحب صفتی صلاح، سچی صفت تیری وڈیائیا۔ تیرا

بردا تیرا درویش تیرا تنگے راہ، نیز نین اٹھایا۔ تیری اُمت کرے نکاح، لوک مات ویکھ دکھایا۔ اپنی سُنّت آپ کرا، صورت ساچی گیا وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا حکم سنایا۔ پھڑ پروانہ ویکھدا، ویکھنہارا پروردگار۔ لیکھا جانے دس دشمنیش دا، دہ دشا کرے وچار۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ کھیل اولٹا آپے کھیلدا، کھیلنہارا اینکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سُنے سچ پکار۔ سچ پکار لکھی رسول، رسول اللہ الہی نور دھیائندا۔ میرا پروانہ کر قبول، در تیرے دھوڑی خاک رمانندا۔ میں نہ جاناں تیرا اصول، تیرا بھیو کوئے نہ آئندا۔ توں اُٹھل میں گیا بھول، بھلے مارگ توں ہی پائندا۔ میرا تیرا اک اصول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھڑ پروانہ ویکھ دکھایندا۔ پھڑے پروانہ دیوے پاڑ، نیز نین نہ ہر ٹکایا۔ محمد تیرا ٹٹاپیار، تیرا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ تیری اچھیا لئے اُبھار، اللہ رانی میل ملایا۔ میاں بنے پروردگار، رعیت ویکھے تھاوں تھانیا۔ تھر تھر کبے سرب سنسار، دھرنی دھرت دھول دئے ڈھایا۔ اُمت رووے زاروزار، کوک کوک سنایا۔ خالق کرے کھیل اپار، مخلوق پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نقطہ دئے جنایا۔ ایک نقطہ ہر نگاہ، نگاہان ویکھ دکھایندا۔ ایک گھر سچّی درگاہ، درگاہ ساچی سو بھا پائندا۔ ایک مرضا ایک بیگم لئے پرنا، بے غم اپنا بندھن پائندا۔ ایک حجرے لئے بہا، سچ محراب آپ سہائندا۔ ایک نوبت لئے وجا، ساچا ڈنکا اک رکھائندا۔ ایک اپنی صحبت جانے آپے خُدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائندا۔ محمد لیکھا الف دھار، الفی نظر کوئے نہ آئیا۔ کسے یاد نہ رکھیا ہر زرنکار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر اپارا بھیو چکایا۔ درگاہ ساچی ہو نیار، دھام اولٹا کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ پھڑ پروانہ پاڑیا، پاڑنہارا اینکار۔ لیکھا جانے دن ستاراں ہاڑیا، ہاڑ ستاراں کرے وچار۔ بہتر ناڑی آپے ساڑیا، اگنی لائے تت انگیار۔ بھجا پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑیا، اُچی کوکے کرے پکار۔ میریاں یاراں میٹوں ماریا، چار یاری گئی ہار۔ میں اُچا لایا نعریا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل اگم اپار۔ اگم اپار لیکھا جانے، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ محمد تیرا مطلب پچھانے، میخانہ پھول پھولایا۔ تیرا آب ویکھے گن ندھانے، بے آب پھیرا پائیا۔ تیرا مہتاب ویکھے بھانے، نور نور کون رُشنائیا۔ تیری فریاد سُنے دو جہانے، فریاد ہو نہ کوئے دکھایا۔

تیری ہوئے چوڑاں ہٹ مکانے، چوڑاں طبقات وند وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پروانہ ہر بھگوانا ٹوٹے چار چار کرایا۔ کرے پروانہ ٹکڑے چار، چار یاری بند تڑایا۔ اترپورب پچھم دکھن دیکھے ایک وار، چارے کنتاں ایک وار دکھایا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ کرے پار، کل کاتی ناؤں دھرایا۔ چارے ورنناں کرے خوار، چارے کھانی پھول پھولایا۔ چارے بانی مارے مار، چارے یار دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک سنایا۔ چارے ٹکڑے وندے وند، وند نہار آپ نرنکارا۔ محمد پروانہ کریا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا پھڑ تیز کٹارا۔ پرگٹ ہو یا سورا سرننگ، نرگن روپ اپرا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، بنیا شہنشاہ سچا آسوارا۔ دو جہان وجائے مردنگ، چوڑاں طبق دئے ہلارا۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپے لگھ، ترے بھون دھنی پاوے سارا۔ لکھ چوراسی دیکھے بند بند، آپے کھولے بند کواڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے جگاں کرے کھیل نیارا۔ چارے ٹکڑے چار دھار، چار چار دھار وچ سمایا۔ چوتھا جگ کر خوار، کلجگ میٹے کوڑی شاہیا۔ چاروں گنٹ مارے مار، بچیا کوئے رہن نہ پانیا۔ اُمت رووے زاروزار، اُچی کوک کوک سنایا۔ اللہ رانی کھلڑے کیس آئے دوار، اپنی ہتھیں مہندی لال رنگایا۔ امام اماماں تیرا کراں پیار، تیری صورت تیرا ست ایمان، میری شرع کرے گڑمائیا۔ میری شرع ہوئی دکان، نال ملے پنج شیطان، میرا ناتا تھاجگت جہان، قرآن حدیث نہ کوئے رکھایا۔ میرا کعبہ ہو یا ویران، ملے میل نہ ہانی ہان، میں نمانی بال انجان، اپنی سدھ نہ جانا رانیا۔ توں میاں پتر سجان، ایک دینا ساچا دان، بخشیش چرن کول دھیان، وست امولک جھولی پانیا۔ میں بالی بدھ نوجوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس بھکائیا۔ اللہ رانی منگے ور، نیتز نین اٹھایا۔ پرکھ ابناشی کرپا کر، میرا پردہ دے چکایا۔ چوڑاں صدیاں لہدی رہی گھر گھر، تیرا جلوہ نظر نہ آیا۔ اُچ محلے دیکھاں کھڑ، چاروں گنٹ پھول پھولایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، محمد آشار رہی گرلایا۔ محمد آسا کرے پکار، کھلڑے کیس رہی گرلایا۔ میدنوں بھلیا میرا یار، یاری یار نہ توڑ نبھائیا۔ رحمت دسی نہ سچ دربار، رحیم سیونہ کوئے کمائیا۔ غفلت آئی وچ سنسار، اُلفت سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ میری الفی کالا تن شنگار، تیرا رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ دو حرفی کرنی گل ایک وار، یک طرفی ڈگری دئے کرائیا۔ میں ترسی تیرے درس دیدار، تیری دید میری عید

ایکا چند نور رُشناییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے رہی گر لائییا۔ ور دیوے حق جناب، بے عیب پروردگار۔ تیرے گھ توں لاہے نقاب، پردانشیں ہوئے پروردگار۔ چرن گھوڑے دئے رکاب، اَسو چڑھے شاہ سوارا۔ دو جہاناں ویکھے حیاتِ آب، آب حیات دئے ہلارا۔ تیرا میلا کرے نواب، شاہ نواب پچی سرکارا۔ تیرا اکھر ویکھے سُنے فریاد، کھولے بند کواڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ زرنکارا۔ ہر زرنکار کھیل کھلاونا، بھل رہے نہ رانییا۔ اللہ رانی پردہ لاہونا، کلجگ انتم ویکھ وکھائییا۔ میاں بیوی سنگ نبھاونا، ایک سچ کرے رُشناییا۔ دُھر فرمانا اک سمجھاونا، بھل کدے نہ جانییا۔ محمد لیکھا پار کراونا، چار یاری دئے مٹائییا۔ اُمت اُمتی ڈیرہ ڈھاہونا، سچ سلام دئے وڈیائییا۔ اک کلام ہر پڑھاونا، کائنات ویکھے تھاؤں تھانیا۔ عالم علما آپ اکھاونا، عالمین کرے سچی شہنشاہیا۔ پُن صواب نہ کوئے رکھاونا، ایک رنگ رنگائییا۔ تیرا کعبہ اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھو دئے مٹائییا۔ اللہ رانی بن نمائی، آئی در دربار۔ خُداوند لہے ایک ہانی، طے میل ساچا یار۔ چو داں طبق کسے ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، چاروں کُنٹ تپے انگیار۔ میں لیکھا تیرا بھلیا گن ندھانی، تیرا اکھر الف نہ سکی وچار۔ زرگن سرگن کھیل دو جہانی، تُوں داتا بے عیب پروردگار۔ تیرا کلمہ تیر نشانی، برہوں مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا لیکھا آپ سنبھال۔ میں لیکھا گھلیا تیرے در، در وڈا وڈ وڈیائییا۔ تُوں صاحب سلطان ساچا نر، آد جگاد تیری شہنشاہیا۔ تُوں غریب نمائیاں پلُو لئیں پھر، جو آئن سیس جھکائییا۔ جو در تیرے تے جائے مر، مر جپوت لئیں جوائیا۔ میں لوک مات آئی ہر، اپنی پت گوائیا۔ میٹوں ملیا نہ کوئے نر، جو میرا جو بن لئے ہنڈھائییا۔ میری اُمت میرے کولوں رہی ڈر، میرا سنگ نہ کوئے رکھائییا۔ میں تیرا کلمہ بیٹھی پڑھ، میرا کلمہ بھلی لوکائییا۔ میں واسطہ پاواں گھر گھر، اُچی کوک کوک سنائییا۔ میرا ماہیا آیا لوک مات جوت دھر، جس دی وجدی رہے ودھائییا۔ جس نے گھاڑن دتا گھر، سو انتم بھن وکھائییا۔ میں ملا شیخ مسائق دستگیر تیرے دوارے لیاواں پھڑ پھڑ، سر میرے ہتھ ٹکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں نمائی بیٹھی سیس جھکائییا۔ ہوئے نمائی منگے منگ، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پُرکھ ابناشی کرنا سنگ، سگلا سنگ تیرا پیارا۔ میں تیرا دوارا آئی لنگھ، بنی سچ بھکھارا۔ میری جھوٹھی ڈھاہیں

کندھ، ایک نور کریں اجیارا۔ میرا مکائیں اگلا پندھ، چچھے رہے نہ کوئے کنارہ۔ مینوں سنائیں اپنا چھند، انحد ناد سچّی دھنکارا۔ میرا خوشی کراؤنا بند بند، میرے سچّے پروردگار۔ میں پلے بٹھاں گنڈھ، تیرا پلو سرجنہارا۔ میں دہاگن پھراں ننگ، چاروں گنٹ تیرا ماراں نعرہ۔ بن تیرے ہوئی رنڈ، نہ کوئی ملے میت مرارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، پڑکھ ابناشی ہو تیارا۔ درگھر دیوے سچّی وتھ، اللہ رانی آپ سمجھائی۔ تیری چوڈاں صدیاں سندا رہیا گاتھ، بن بن سچّا ماہیا۔ پیر پیغمبر اولیا شیخ پڑھاؤندی رہی بات، پڑھ پڑھ تیرا کسے نہ نبھایا ساتھ، بھلی سرب لوکائی۔ چاروں گنٹ نہ نکیں واٹا، اپنا پندھ نہ لیا مکائی۔ آب حیات دسے نہ کسے باٹا، خالی کئی رہیا دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا سجدہ نہ دسے کسے کعبہ، تیرا سیس نہ کوئے جھکائی۔ تیرا کعبہ نظر نہ آئے، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ تیرا راجا نہ کوئے دکھائے، بیٹھا گھ بھوایا۔ تیرا نوبا نہ پھیرا پائے، دُور دُراڈا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا حکم آپ سنایا۔ اللہ میاں لاہی نور، عالم گیر دیا کمائندا۔ تُوں ویراگن وچھڑی حور، حضرت اپنی دیا کمائندا۔ تیرا دیکھے بھریا پور، چاروں گنٹ پھول پھولائندا۔ تیرا دھن ویکھے کور، کورئی گنڈھ اک بٹھائندا۔ تیری اُمت ہوئی موڑھ، میرا نام نہ کوئے جنائندا۔ تیریاں ہڈیاں ہوئیاں چور چور، مٹی ہڈی نہ کوئے بندھائندا۔ تیرا جلوہ ہو یا نور نور، نور نور نہ چند نہ کوئے چٹھائندا۔ تیرا محمد نوگز بیٹھا رہیا جھور، اگے آؤن کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم آپ سنائندا۔ اللہ رانی من لے کہنا، ہر ساچا آپ سنایا۔ صدی چوڈاں انت نہ رہنا، دیوے خاک اڈایا۔ گو بند درس کرے نیناں، لوک مات آیا پھیرا پائی۔ پا گلوکڑی پائے جھولی لہنا، گل پلو ایک پائی۔ تیرا بھانا سہنا پینا، تیرے بھانے سرب لوکائی۔ میرا چک لہنا دینا، دینا اور رہے نہ رانی۔ وڈے ویر چھوٹیاں بھیناں، کر کر خوشیاں پاؤندے گہنا، کنت سہاگ لئے ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مت رہیا سمجھائی۔ سنی مت سنائی ہر، سمت اک وڈیائندا۔ چل چل آؤن دوارے در، در ساچا اک سہائندا۔ دُور دُراڈی رہی کھڑ، نیتز نین شرمائندا۔ جس دے سٹ میں دھرنی اندر دتے دب، تس اگے میرا گھ نہ سو بھاپائندا۔ میں بھلی میرے اُتے جے کرپا دیوے کر، گن اوگن نہ کوئے رکھائندا۔ میں سنیا سب داسا نچھایا، ہر کھ سوگ نہ

کوئے رکھائیندا۔ جو سرن سرنائی جائے پڑ، پتت پاپی پار کرائیندا۔ جو گرو دوار دا لڑ لئے پھڑ، پھڑیا پلو نہ پھیر چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ در دوار آن کھلوتی، محمد خواہش اللہ رانی۔ دُور بیٹھی رہی چُپ چُپیتی، نیتز نین نیر وہائے ٹھنڈا پانی۔ کلجک دیکھے انتم ریتی، نو کھنڈ پر تھی اودھ بیتی، لکھ پوراسی ہوئی بے پرانی۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گن ندھانی۔ گن ندھان کھیل کھلائیندا، بے عیب پروردگار۔ مقامے حق بیٹھا ویکھ وکھائیندا، حق حقیقت کر وچار۔ ساچا ثالث آپ اکھوائیندا، کرے کھیل اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے میلا میلنہار۔ میل ملائے در دروازے، دیناں ناتھ دیا کمانیا۔ پھڑ پھڑ ساچن آپے ساچے، ساچنہار نظر نہ آتیا۔ چودھویں صدی رچیا کاجے، کرنی کرتا شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تازے، دلدل دو جہاناں لوک مات جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اک لگائیا۔ سچ دربارا ہر لگایا، جگت عدالت رہیا کما۔ گوہند سورانال ملایا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہا۔ ساچا تاج سیس لگایا، نرگن کھیل کرے سچا شہنشاہ۔ نرگن آسا نرگن ترسنا نرگن محمد نرگن نرگن اپنے در لئے بلا، آپ اپنا حکم سنایا۔ نرگن گوہند حاضر حضورا، تریاراگ دئے سنا۔ نرگن جوت نورو نورا، نرگن نرور آسا منسا پورا ساچا ناتا لئے جڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ آئی در بن نمائی، گل پلڑو ایکا پائیا۔ میں سنی تیری اکھ کہانی، تیری مہما کتھن نہ جائیا۔ توں جگ جگ دے تہایاں دیویں اپنا ٹھنڈا امرت پانی، لگی پیاس دیویں بھجائیا۔ میں سنیا توں سنائیں اپنی بانی، بان نرالا تیر لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے در در وچھڑے آپ ملایا۔ گوہند سور اٹھیا، چھیل چھیلانوجوان۔ دیناں ناتھ آپے ٹھیا، در گھر ساچے ہو پردھان۔ محمد تیرا رنگ میرا پریم کٹھیا، میرا پریم کرے تیرا زوال۔ کسے دسے نہ پانی حقیقا، چاروں گنٹ ہوئے بے حال۔ تیرا صاحب تیرے نالوں رسیا، تیرا جلوہ نہ دسے جلال۔ تیرا لیکھا کلجک انتم جس نے پچھیا، در گھر بیٹھ سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے مثال۔ محمد اٹھ کرے پکار، گر گوہند اک سنایا۔ میرا لہنا نہ مول چتار، میری امت میرے کہنے وچ رہی نہ رانیا۔ میں سب نوں دسیا سب دا اکو ساچا یار، ایکا نور سرب خدائیا۔ میرے مرشد

میرے نال کر یا پیار، میرے مُرید میرا راہ گئے بھلائیے۔ تیرے نال جو کر یا جگت و ہار، میری اُمت مستک لائی کالی شاہیا۔ تیرے نلے بالے جو نہیاں دتے اُسار، میری جڑ رہے اُکھڑائیے۔ جو لنگھے تلوار دی دھار، میرا سبب دھڑ رہے کٹائیے۔ میرا ناتا تٹا سا بچے یار، نہ دیوے کوئے ملائیے۔ میں پھر پھر تھکیا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائیے۔ اگنی تپے لگی ہاڑ، سانت ست نہ کوئے کرائیے۔ دُھر فرمانا دتا میرے پروردگار، پاک سدا اک سنائیے۔ جا کے مل گو بند یار، تیرے اُتے رحمت دئے کمائیے۔ تیرا پروانہ پاڑ کے ٹکڑے کر یا چار، دُوجی وار نہ کوئے جڑائیے۔ گو بند وارے سُن دُلا، تیرا لیکھا رہے چُکائیے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کر پا کر، بھرم بھلیکھا دئے کڈھائیے۔ گو بند ساچا دسیا، اپنا بھو کھلا۔ چاروں کُنٹ رین اندھیری مسیا، میرا چند چو دھویں گیا کھ چھپا۔ تُو دھ بن ساچا مارگ کسے نہ دسیا، کلمہ ہر اک پڑھا۔ ہوں در تیرے تے ڈھٹھیا، منگی اُنٹ پناہ۔ میرا لیکھا گیا پھٹیا، اک واری لے بچا۔ چو داں صدیاں لاہا کجھ نہ کھٹیا، اپنا موُل بیٹھا گوا۔ میریاں یاراں میرا گھر پٹیا، منگی سچی نہ سچ دُعا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کر پا کر، اک دکھایا تیرا گھر، تیرے در توں ہو داں فدا۔ مٹے فطرت، فریب میرا رہن نہ پائیے۔ میری اُنٹ مٹا دے حسرت، حضرت آیا در سبب جھکائیے۔ توں تٹھا میلیں و چھڑت، و چھڑے لئیں ملائیے۔ میں چوٹی چڑھ کے سخر، اُنتم ڈگا مُنہ دے بھار، نہ سکے کوئی اُٹھائیے۔ میں کر کر تھکا فکر، میرا سنسا نہ کوئے چُکائیے۔ میرے خُدا میرا و چھوڑا مینوں لگایا ہجر، میری ہو س نہ کوئے مٹائیے۔ میں پھر پھر اُٹھایا خواجہ خضر، جل جل پھیرا پائیے۔ مینوں کوئی نہ آیا نظر، جو دستگیر اپنا دست دئے پھڑائیے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کر پا کر، تیرا میلا رہیا ملائیے۔ میں سُنیا توں کر دا میلا، میلا میلنہار۔ میں سُنیا توں رُپ رکھائے گر چیل، چیل گر رُپ اپر اپار۔ میں سُنیا توں سبج سہیلا، اوچاں نیچاں کرے پیار۔ میں سُنیا توں و سیں اک اکیلا، تیرا در ٹھانڈا دربار۔ میں سُنیا توں جانیں اپنا ویلا، دُجا وقت نہ سکے کوئے وچار۔ میں سُنیا توں اپنا اچرج کھیل کھیل، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے انجیل قرآن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کر پا کر، ایکا دے ساچا ور، میرا ثابت رکھ ایمان۔ ثابت رکھ ایمان ایمانا، اِنلوقت آپ جنائیے۔ میں پڑھ پڑھ تھکا حدیث قرآنا، قرآن حدیث سچ سنائیے۔ چاروں کُنٹ نہ دسے کوئے نشانہ، نگاہبان نہ کوئے اکھوائیے۔ نہ کوئی مرد نہ کوئی مردانہ، بیوہ دیکھے سرب لوکائیے۔ نہ کوئی دردی در

کرے پروانہ، دہ دشانہ کوئے سہایا۔ میری بردی نار رکنا، اللہ رانی پھر پھر تیرا راہ تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ گو بند سورا ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنا ترکش کھچ کمان، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ میرا صاحب سری بھگوان، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ جس دا جھلدا رہے نشان، آد جگاد نہ کوئے مٹائیندا۔ جس دی منڈے رہے آن، سو صاحب حکم سٹائیندا۔ تیرا پروانہ کرے پروان، گو بند تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیرے چار ٹکڑے دیکھے آن، چاروں گنت پھول پھولائیندا۔ تیرا اک بنائے قبرستان، تیری اُمت ایک وار دبائیندا۔ اُپر رکھے اپنا ایمان، عالم گیر آپ ہو جائیندا۔ پھیر اٹھ نہ سکے کوئی شیطان، شرع سنگل نہ کوئے لٹکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک گیان، لکھ چوراہی آپ سمجھائیندا۔ گو بند سورا کرے پروان، سچ پروانہ دیکھ دکھائیندا۔ دو سو چھپنچواں دن تیرا لیکھا وچ جہان، انت قربانی قربان قربان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ میری قربانی لئے قربان، کربلا دیکھے بے پرواہیا۔ اپنی قدرت کرے پچھان، میرا میاں سچا شہنشاہیا۔ میری غربت میٹے نشان، غفلت غافل دے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کلج انتم وار۔ نو نو چار چو کڑی پنڈھ چکاؤنا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ وشنوؤں ایک میل ملاؤنا، برہے کرے پار۔ شکر تیرا تخت اٹاؤنا، آپ اپنا دے ہلار۔ کروڑ تینتیس پنڈھ مکاؤنا، سُرپت راجا اند کر خوار۔ تیری اوتاراں وقت چکاؤنا، کرے کھیل اپر اپار۔ بھگت اٹھاراں گود بہاؤنا، ایک واری سُرپت سنبھال۔ گر گر دس جوت جگاؤنا، جوتی جوت جوت اُجیار۔ عیسیٰ آسا پور کراؤنا، پر بھ ساچا ہو تیار۔ موسیٰ تیرا نور ڈگمگاؤنا، جلوہ دکھائے آپ کرتار۔ محمد تیرا موہ تڑاؤنا، ناتا ٹٹے چار یار۔ چار وید تیرا موہ چکاؤنا، کوئی پڑھے نہ کرے وچار۔ پُران اٹھاراں لیکھ چکاؤنا، وید ویاس نہ کوئے لکھار۔ گیتا گیان گیان وچ جناؤنا، لکھن پڑھن نہ کوئے آدھار۔ انجیل قرآنا پار کراؤنا، تیس بتیس نہ کوئے جیکار۔ کھانی بانی لیکھے لاؤنا، لیکھا جانے آپ کرتار۔ چار ورنال ڈیرہ ڈھاؤنا، برن اٹھاراں مارے مار۔ کھتری براہمن شودر ویش میٹ مٹاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے وچار۔ ذات پات کوئے رہن نہ پاؤنا، دین مذہب نہ کوئے آدھار۔ نیوں نیوں سجدہ نہ کسے کراؤنا، پنج وقت نہ نماز گزار۔ رادھا کرشن نہ کسے دھیاؤنا، چتر بھج نہ کوئے پیار۔ آد شکت نہ کوئے

مناؤنا، مٹھ شو دوالا نہ کوئے آدھار۔ مسجد گرو دوار نہ کوئی نظری آؤنا، چاروں کُنٹ ویکھے کرے کھیل آپ سر جنہار۔ لکھ چوڑاسی ایک رنگ رنگاؤنا، ایک برہم دئے آدھار۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا بھنّ دکھاؤنا، سچ سچ کرے پیار۔ کوڑی کریا میٹ مٹاؤنا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ مایا ممتا چھند کٹاؤنا، ترے گن توڑے آپ جنجال۔ ساچا حکم آپ سناؤنا، پاربرہم پر بھ پُرکھ اکال۔ سب دا ایشٹ اک اکھاؤنا، دوجا ایشٹ نہ کوئے جہان۔ جن بھگتاں درشتی آپ دکھاؤنا، جلوہ نور نور جمال۔ چاروں کُنٹ نظری آؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے مثال۔ بے مثال کھیل کھلاؤنا، سو پُرکھ زرنجن وڈی وڈیاں۔ ہر پُرکھ زرنجن اپنا نور ڈمگاؤنا، اینکار وجے ودھایا۔ آد زرنجن ساچے در سو بھاپاؤنا، ابناشی کرتا ویکھ دکھایا۔ سری بھگوان منگل گاون، پاربرہم پر بھ آپ جنایا۔ برہم لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، نو نو ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پُریاں لو آں پھیرا پاؤنا، روس کرن جوت رُشانیا۔ منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاؤنا، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ زرنجن جوتی جوت جگاؤنا، دیا باتی نہ کوئے رکھایا۔ نہ ہکلکا جامہ پاؤنا، گر گوہند میل ملایا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ ساچا ڈھولا ایک گاون، چاروں کُنٹ کرے شنوایا۔ اپنا لیکھا پھیر پر گٹاؤنا، پچھلا لیکھا دئے مُکایا۔ دس دشمشیا ویکھ دکھاؤنا، دہ دشا پھول پھولایا۔ نر زیشاناؤں دھراؤنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاہونا، بھل رہے نہ رانیا۔ والی ہند آپ جگاؤنا، سویا پوت آپ اٹھایا۔ پھڑ پھڑ باہوں پار کراؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، جگ چوکڑی ویکھ دکھایا۔ جگ چوکڑی کرایا پار کنارہ، پاربرہم بے آنت۔ کلجگ انتم آئے ہارا، چار کُنٹ کوئی نہ دسے ساچا سنت۔ لکھ چوڑاسی ہوئی وِ بچارا، ہر ہر ہنڈھائے نہ کوئے کنت۔ دیک جوت نہ کوئے اُجیارا، نہ کوئی مینا نہ کوئی منت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ بے آنت۔ بے آنت ہر بے پرواہ، اپنا کھیل کھلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے تھاؤں تھاں، ستاں دیپاں پھیرا پانیا۔ ورن برن رہے گرلا، ذات پات پئی لڑایا۔ کسے نہ دسے ساچا تھاں، تھان تھنتر نہ کوئے سہایا۔ اٹھسٹھ تاریاں رہے لا، دُرمت میل نہ کوئے دھوایا۔ جننا سُرستی بٹھے پھیرا پا، پاندھی پندھ نہ کوئے مُکایا۔ مندر مسجد رہے بنا، ہر مندر نظر کسے نہ آیا۔ پڑھ پڑھ پُستک ویلا رہے گوا، آتم پر ماتم میل نہ کوئی ملایا۔ اپنا مندر نہ سکے کھلا، دوسر گھر کرن جنایا۔ اپنا پتی نہ سکے منا،

دوسریاں دا وواہ رہے کرائیا۔ پڑھ پڑھ چوتھی لانو رہے سنا، ابناشی کرتا ہتھ کسے نہ آئی۔ جس ملے نہ بے پرواہ، تِس نکاح پورا نہ کوئے چڑھائیا۔ زمیں
 اسمان ملے نہ تھاں، دوزخاں وچ بھوائیا۔ گر پیر کوئی نہ بنے گواہ، پیر دستگیر نہ دیوے کوئے وڈیائیا۔ جس بھلیا اک خُدا، خالق دیکھے سرب لوکائیا۔ اک
 اگلا ہویا جُدا، لکھ چوراسی کم کسے نہ آئی۔ کلجگ انتم ناد رہیا وجا، دو جہاناں رہیا اُٹھائیا۔ اپنا ساجن آپے ساز اپنا کھیل رہیا کھلا، پاربرہم بے پرواہیا۔ کلجگ
 انتم پھیرا پا، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ چار جگ دا لہنا دئے مُکا، سبجگ تریتا دواپر کلجگ مول رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، پُرکھ بدھاتا ہر رنگ راتا، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ نیش اکھر ہر ہر پڑھیا، آد جگادی ساچی کار۔ سچھنڈ دوارے
 آپے چڑھیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ تھر گھر آپے وڑیا، کرے کھیل اگم اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، گھٹ گھٹ جوت کرے اُجیار۔ گر اوتاراں شبد
 دیوے دریا، شبد سنہیڑا ساچی کار۔ بھگت بھگونت وسائے اپنے دریا، کرے سچ وہار۔ آپے پُرکھ آپے ناری نریا، نر نرائن سچی سرکار۔ اگنی ہون کدے
 نہ سڑیا، مرے نہ جمے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لہنا دئے اُتار۔ کلجگ لہنا جائے مک، سو پُرکھ
 نرنجن آپ مُکائیا۔ انتم ویلا گیا ڈھک، چاروں کُنٹ پئی دُہائیا۔ سنگھ شیر رہیا بک، ایکا نعرہ لائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کوئی نہ سکے لگ، راج راجاناں شاہ
 سلطاناں دیوے خاک ملائیا۔ انتم سب دے منہ وچ پئے ٹھک، جو بیٹھے ہر بھلائیا۔ دھرم رائے گودی لئے چک، اٹھائی کُنڈاں ونڈ ونڈائیا۔ کسے ماں نہ
 لھے اپنا پت، ناری کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ کلجگ جیواں بوٹا رہیا سُنک، گوبند گر امرت جام نہ کسے پیا ئیا۔

★ پہلی ساون ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

سَت پُرکھ نرنجن نوجوان، آد انت سوبھاپائندا۔ سَت سروپی سَت نشان، سَت ستوادی آپ جھلائندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سچ سنگھاسن
 سوبھاپائندا۔ ناد انادی دھر فرمان، بودھ اگادھی آپ الائندا۔ کھیلنہارا کھیلے کھیل مہان، بھيو ابھید آپ رکھائندا۔ جوتی جوت نور دو جہان، نور نورانہ

ڈگمگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، آد جُگاد کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، سچکھنڈ وچے ودھایا۔ تھر گھر کھولے اک کواڑا، اگم اگمرا الکھ الکھنا اپنا آسن لایا۔ ایکا لحم اک ورتارا، حکمی لحم اک پھرائیا۔ ایکا ناد ایکا شبد دُھنکارا، اک جیکارا سچ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر زیش، ایکا ایک آپ پرگٹایا۔ سچ سندیشہ سری بھگوان، در گھر ساچے آپ سنائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ ایکا داتا دو جہان، دوئے دوئے اپنارُپ دھرائیندا۔ جُگا جگنتر کھیل مہان، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت ساچی کار آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی کارا، کرنی کرتا آپ کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اینکارا کرپسارا، اپنی مہما آپ جنایا۔ آد نرنجن جوتی دھارا، نُور و نُور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا وسے دھام نیارا، نچل دھام وڈ وڈیایا۔ سری بھگوان سانجھیا، ساکھیات کھیل کھلایا۔ پاربرہم پر بھ کرپسارا، اپنا گھاڑن آپ گھڑایا۔ اپنی اچھیا کر وچارا، ساچی بھچھیا لے اُپایا۔ باڈی بن ہر ترکھانا، ساچی سیوا سیو کمایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ بنائے سچ دوارا، چھپر چھن نہ کوئے چُھہنایا۔ ایکا جوت نُور اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ ایکا تخت کر پیارا، تخت نواسی آپ سہنایا۔ اک سَنگھاسن دے سہارا، پُرکھ ابناش آسن لایا۔ ایکا تاج سیس دستارا، تاجن تاج وڈ وڈیایا۔ ایکا راگ دُھن جیکارا، اگم اگمرا آپ سنایا۔ اپنا کر ست پسارا، نرنجن نر ویر ویکھ دکھایا۔ اکال مورت کرپسارا، اجونی رہت ویس دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائے، سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا۔ سچکھنڈ نواسی در گھر ساچے سو بھاپائے، شاہو بھوپ بن سکدارا۔ حکمی لحم اک ورتائے، بے پرواہ بے عیب پرورد گارا۔ اپنا مندر آپ سہائے، آپے ہوئے ویکھنہارا۔ دوسر نہ کوئی سنگ رلائے، نہ کوئی دسے میت مُرارا۔ اپنی کرنی آپ کرائے، ہر کرتا کرنہارا۔ جوتی باقی ڈگمگائے، کول کول نین مُدھارا۔ ساچی تاکی آپ کھلائے، کھولے بند کواڑا۔ گھر وچ گھر لے پرگٹائے، کرے کھیل اپرا۔ تھر گھر اپنارُپ وکھائے، چرن کول کول سہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد آپے جانے اپنی کارا۔ آد جُگادی کار کمانیندا، کرتا پُرکھ اگم۔ جُگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا، الکھ الکھنا ہر

اگم۔ شبد شبدی روپ پر گٹائیندا، جوتی جاتا جوتی جن۔ کرنی کرتا آپ کرائیندا، آپ اپنا بیڑا بنھ۔ سچھنڈ ساچا آپ سہائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے اندر آپے جائے من۔

ہر جگدیشا کھیل اپارا، نرگن نرؤیر آپ کرانیا۔ جوتی جوت ہو اجیارا، نورو نور نور رُشائیا۔ نادی ناد ناد جیکارا، بودھ اگادھ شبد پڑھائیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھول کوڑا، ترے بھون ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا حکم ہر ورتارا، ڈھر دربارا رہیا سنائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پیر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ وکھائیا۔ وشن برہما شو اٹھایا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ ترے گن میلا میل ملایا، پنچ تت جھولی پا۔ تیئی اوتار لے بلایا، شبد سندیشہ اک سنا۔ بھگت اٹھاراں لے اٹھایا، نام ہلونا ایکا لا۔ دس دس میلا آپ کرایا، آپ اپنا پردہ چکا۔ ایکا روپ سرب درسایا، نرگن جوت جوت رُشنا۔ نہکلکا بن کے آیا، شبدی ڈنکا اک وجا۔ مات پت بھین بھائی نہ کوئے رکھایا، ساک سجن سین گیا تجا۔ اپنی اگنی آپے سڑ کے آیا، سرگن روپ وٹا۔ سنگھ شیر شیر بن کے آیا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، جیو جنت کوئی بھلے نہ۔ ہر گھٹ اندر ڈیرہ لایا، لکھ چوراسی دے نہ۔ ڈھر فرمانا رہیا سنایا، شبد اگم ڈھولا گا۔ راج راجاناں رہیا مٹایا، تخت نواسی تختوں دیوے لاہ۔ سیس تاج نہ کوئے لکایا، چاروں گنٹ ویکھے تھاول تھال۔ نوست اپنا حکم پھرایا، نو نو گیرا آپ بھوا۔ ایکا کھنڈا نام چکایا، دو جہاناں کر رُشنا۔ سٹ ڈلارا میل ملایا، گو بند میلا سچ سبھا۔ گر چیلایا ایک رنگ وکھایا، روپ رنگ اپنا آپ گوا۔ ساچے اسونگ کسایا، سولاں کلیاں آسن پا۔ سولاں اچھیا پور کرایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ڈھر دا لیکھا لیکھ وکھایا، ویکھنہارا بن ملاح۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اتھاہ۔ اگم اتھاہ پُرکھ اکالا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ سچھنڈ بنائے سچی دھر مسالہ، سمبل اپنا آسن لائیا۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکالا، حکمی حکم دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیلن آیا، کھیل اگمڑی کار۔ جگ چوکڑی پار کراون

آیا، نو نو لیکھا دئے اُتار۔ وشن برہما شو اپنے سنگ ملایا، کروڑ تیتسیا دئے آدھار۔ گر اوتاراں لئے اُٹھایا، شبد اگنی کر گُفتار۔ نہکرمی اپنا کرم کمایا، آد
جگادی ایکنکار۔ دُھر دی وادی بان رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ سچے دربار۔ سچ دربار سُنہنجا، سو بھاونت نرنکار۔
جگے جوت آد نرنجا، سچھنڈ نو اسی کرے اُجیار۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھئے بھنجا، دین دُنی پاوے سار۔ سنگھ رُوپ ہو ہو گنجا، شیر شیر مارے بھکار۔ راج
راجاناں اُٹھ اُٹھ بھنجا، چاروں کُنٹ ہوئے خوار۔ لکھ چوڑا سی پردہ کسے نہ کجنا، نو نو رووے زارو زار۔ گر گھ وِ رلے بہہ بہہ سچ دوارے سجا، جس ملیا
آپ کرتار۔ دو جہاناں پردہ کجنا، بن سنگر میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ و ہار۔ سچ و ہار سری بھگوان، اپنا
آپ کرایا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ تیرا ویکھ نشان، لوک مات پھیرا پایا۔ دو جہاناں کرے دھیان، گُیا کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ لیکھا ہر بھگونت، سری بھگوان آپ جنائندا۔ جگ چو کڑی کرے آنت، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ جگ جگ
چلائے ساچا منت، سنجگ تریتا دوا پر رُوپ وٹائندا۔ کھجگ مہا جنائے اگنت، چار وید بھیو نہ آئندا۔ چارے بانی چارے کھانی ہوئی بھسنت، چاروں کُنٹ
سرب گرا لائندا۔ چار ورن ملے نہ ہر ہر کنت، اٹھاراں برن نیز رو رو نیر و ہائندا۔ کایا چولی چڑھے نہ رنگ بسنت، گو بند درس نہ کسے دکھائندا۔ رسنا جہوا
نہ نیا منت، من کا منکا نہ کوئے بھوائندا۔ گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہنگ رُوپ نہ کوئے سمجھائندا۔ ملیا میل نہ ساچی سنگت، دین مذہب و نڈ و نڈائندا۔
پائے سار نہ نانک انگد، انگیکار نہ کوئے دکھائندا۔ مانس جنم ہو یا بھنگت، کھجگ چو سرب گرا لائندا۔ مندر مسجد مٹھ ہوئے منگت، شودوالا دھیر نہ کوئے
دھرائندا۔ سادھ سنت ہوئے ننگت، دھیرج جت ست ٹاجت، ست سنتو کھ نہ کوئے بنائندا۔ گر اوتار نہ کوئے منت، نربھے بھئے نہ کوئے جنائندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ وٹائندا۔ رُوپ وٹائے اونکارا، ایکنکار اپنی کھیل کھلائیا۔ وشنو دیوے اک ہلارا، و شو سویا رہن
نہ پایا۔ تیرا دسے نہ سچ بھنڈارا، ساچی دست نہ کوئے ورتائیا۔ برہما تیرا برہم نہ ہوئے اُجیارا، جگت اندھیرا رہیا چھائیا۔ شکر تیری ترسول کرے نہ سچ
وہارا، بھئے جنت نہ کوئے جنائیا۔ چتر گپت تیرا لیکھ نہ مارے مارا، رائے دھرم تیری نظر نہ کوئے سزائیا۔ ترے گن مایا تیرا ست نہ دسے کوئے پسارا،

رجو رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ طمو روپ ہو یا ناری نارا، دھیرج دھیر نہ کوئے وڈیائیا۔ گر اوتار نہ کوئے سہارا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ بھگت بھگونت نہ
 کوئے جیکارا، بھگون ملے نہ ساچا ماہیا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیارا، نو کھنڈ پر تھی اندھیرا چھائیا۔ چار ورن لگا اکھاڑا، دین مذہب پئی لڑائیا۔ ساچا گھر نہ
 کسے وچارا، ملے میل نہ ساچے ماہیا۔ اچی کوک کوک جگت جیو پکارا، سچ آواز نہ کوئے سنائیا۔ کوئی وشن برہما شو منگے بھنڈارا، کوئی آد شکت منائیا۔ کوئی
 چتر بُجھ لے سہارا، کوئی شکر سپس نوائیا۔ کوئی رام کرے نمسکارا، کوئی کاہنا کرشن دے وڈیائیا۔ کوئی عیسیٰ موسیٰ کرے پیارا، کوئی سنگ محمد رہیا نبھائیا۔
 کوئی نانک نرگن کرے وچارا، کوئی گوہند رہیا منائیا۔ ہر کارو پ نہ کسے وچارا، پُرکھ اکال نہ نظری آئیا۔ چوتھے جگ آئی ہارا، بیڑا بٹھ نہ کوئے ترائیا۔
 پُرکھ ابناشی ہو تیارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکان گن گیا سمجھائیا۔ گوہند سورا بن ورتارا، ایکا وست گیا ورتائیا۔ نانک سرگن نانک
 نرگن کر پکارا، ایکا آواز سنائیا۔ کلجک آوے اتم وارا، پاربرہم پر بھ ہوئے سہائیا۔ نہہکنتک لے اوتارا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ سمبل نگر و سے دھام نیارا،
 ساڈھے تن ہتھ سچ ہنڈھائیا۔ گوہند کرے میل اپارا، سُت دُلا رگلے لگائیا۔ پُرکھ اکالا بول جیکارا، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ مقامے حق سانجھ یارا، ایکا نعرہ
 دے لگائیا۔ چوڈاں طبقاں دیکھے اک اکھاڑا، چوڈاں لوک دے اٹھائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش و سے باہرا، رجو طمو ستونہ انگ لگائیا۔ ایکا جوت نور
 اُجیارا، نور نور نہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا حکم سچا ورتارا، ایکا ناد انا د سنائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا آسن سو بھاپائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا اپنا روپ دھرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ورا، نو نو چار پار کرائیا۔ نو نو چار اترے پار، ہر لیکھا لیکھ مکائیندا۔ نرگن نر ویر پرگٹ ہووے
 چوویاں اوتارا، تینیاں اپنا حکم سنائیندا۔ مات لوک بنائے سچکھنڈ سچا دوار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ چار جگ دا بچھے و ستھار، کینا قول بُھل نہ جائیندا۔
 نرگن جوت سرب پسا، تیج ت کا یا چولا سرب ہنڈھائیندا۔ گھر گھر امرت ٹھنڈا اٹھار، گھر گھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گھر گھر ویکھے اندھ اندھیارا، گھر گھر
 جوت پرکاش کرائیندا۔ گھر گھر سچا کنت بھتار، گھر گھر میلی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ورا، اپنی کرنی آپ
 کرائیندا۔ اپنی کرنی کرنے آیا، کرتا پُرکھ کرتارا۔ نہہکرمی نہہکرم کمایا، نرگن سرگن سرگن ہو اُجیارا۔ اپنا لیکھا آپ مکایا، لیکھا ویکھے پھیر سنسارا۔

گر اوتار در بہایا، بچھے وارو وار۔ میرا ناؤں سرب بھلایا، لوک مات کر پسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ تیرا بھلیا ناؤں، تیری وڈیائی۔ تُوں وسے سبنی تھاؤں، تیری چترائی۔ تُوں کرے سچ نیاؤں، آد جگاد بے پرواہیا۔ تُوں بھلے پھڑ پھڑ پائیں راہوں، ہوں بیٹھے سیس جھکائی۔ تُوں مات پتا آد جگاد سر دینی ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ تیری وڈیائی۔ تیرا ہنس بنیا کاؤں، کاگ تیری چوگ چگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب بیٹھے سیس جھکائی۔ گر اوتار سیس جھکا، نیتز نین نیر وہایا۔ تُوں داتا بے پرواہ، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ تیری سیوا لوک مات آئے کما، جو سُنیا سو سُنایا۔ اچی کوک کوک تیرا ناؤں آئے گا، تیرا مارگ اک رکھایا۔ تُوں اپنا پردہ دتا پا لکھ چورا سی جیو بھلایا۔ تیرے اگے زور چلے نہ را، سور پیر تُوں وڈ وڈیایا۔ جو حکم سو دے سزا، تُوں بھل ہوں بھل تیرا شکر منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت بننا ملاح، تیرا بیڑا تیرے اگے کھایا۔ بھگت اٹھاراں کر پکار، اچی کوک رہے سُنایا۔ آد انت تُوں کریا ساڈے نال پیار، کلجگ انت کیوں گیا بھلایا۔ تُوں سب دا سانجھ یار، تیری ذات نظر نہ آئی۔ تُوں دو جہاناں پاویں سار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تیرا درس اگم اپار، تیرا جلوہ نورِ الاہیا۔ تُوں صفت صلاحوں و سیں باہر، تیرا گن کوئے کہہ نہ سکے رائیا۔ اساں چُنیا اک سردار، تُوں من ساڈی عرضیایا۔ کبیر جولاہا تیرا تیرے نال کرے پیار، تانا پیٹا تیرا رُپ وٹائی۔ کلجگ انتم ہو اجیار، در تیرے سیس جھکائی۔ تُوں سجن مینڈا یار، ہوں تیرا راہ تکائی۔ تیرا کٹھا دسے پار کنار، ایکا بیڑا ہتھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے سیس جھکائی۔ سُن کبیر ہر سُنایا، پُرکھ اگم ایکا بول۔ تیرا بستر چیر میں اپنا تن سجایا، تیرا نام تولیا اپنے تول۔ اپنا نیر تیرا سیر ایکا رنگ رنگیا، ساچی وست امولک دتی اک انمول۔ تیرا زنجیر کٹ وکھایا، گنگا نمائی وجائے ڈھول۔ تیرا پردہ کھول اپنا درس دکھایا، چکھیا اوہلا اوہل۔ تُوں کلجگ جیواں بہہ سمجھایا، کوئے نہ آیا تیرے کول۔ جس نوں کہیں رام میں پایا، سو کرن تیتوں مخول۔ تیرا کیتا قول میں پورا کرن آیا، کراں بھار ہولا دھرتی دھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ہر جن ساچے رہنا اڈول۔ بھگت سیس جھکائیندا، دوئے جوڑ نمسکار۔ پتا پوت گلے لگائیندا، نہ دیوے در دُرکار۔ چاروں کُنٹ تُو ہی تُو نظری آئیندا، تھہ بن اور نہ کوئے آدھار۔ تیرا رنگ موہے بھائیندا، رنگ

دسے نہ وچ سنسار۔ تیرا سنگ سرب رکھائیندا، کر کرپا پروردگار۔ ہوں ایکا منگ منگائیندا، کلج بخش انتم وار۔ بھکھا ننگا تیرے در سو بھا پائیندا، تیرا نام اک آدھار۔ تیرا شبد مردنگ و جائیندا، واہ واہ بخشی ساچی کار۔ تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا، میں آیا تیرے دربار۔ سنگھ شیر تیری اوٹ سرب تکائیندا، توں شاہاں دا سردار۔ چوڈاں لوک تیرے آگے سیس جھکائیندا، برہما وشنوں شو کرن نمسکار۔ گر اوتار تیرا راہ تکائیندا، تیرا کھیل آگم اپار۔ بھيو کوءے نہ پائیندا، تیرا کھیل اپر اپار۔ تیرا رُوپ بن تیرے بھگتاں نظر کسے نہ آئیندا، لکھ چوڑا سی ہويا اندھ اندھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بنے چرن بھگھار۔ پُرکھ اپناشی دیا کما، دینن اپنا راہ جنائیندا۔ میں کلج انتم آیا ویس وٹا، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا اپنا آپ سہا، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی نو وار نو نو چار چو کڑی ویکھے تھاؤں تھاں، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ بھگت بھگونت کرے سچ نیاں، ثالث ہو نہ کوئے وکھائیندا۔ عدل عدالت ایکا رہیا کما، مُنصف ہو نہ کوئے وڈیائیندا۔ کرے کھیل آپ خُدا، خالق خلق پھول پھولائیندا۔ عالم علما سرب بھلا، عالمین ڈنک و جائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھے شاہ، ہر کا لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ کلج انتم کرے سچ نیاں، لہنا دینا سرب مُکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ منگے پناہ، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ چار یار اپنا مٹن آپ گناہ، اُمت اُمتی کھیل کھلائیندا۔ محمد رو رو دھاہاں مار اُچی کوگ رہیا سنا، میرا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھیا جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاش، ٹلے پر بت کوئے نہ پکڑے میری بانہہ، پروردگار نہ میل ملائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیاں سچ سنگھاسن آسن بیٹھالا، جوتی جلوہ نور ڈمگائیندا۔ گو بند نال کرے اک صلاح، صلاحیر آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوڑا سی بُھلی راہ، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ لوک مات لگائے سچ دربار، در درباری آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل آپ نرکارا، نرگن رُوپ نہ کوئے وکھائیا۔ حکمی حکم آگم ورتارا، الکھ الکھنا چال چلائی۔ چار وید نہ پاؤن سارا، پُران اٹھاراں نہ کوئے گواہیا۔ گیتا گیان نہ کوئے آدھارا، انجیل قرآن نہ کوئے وڈیائیا۔ کھانی بانی کرے پکارا، ہر کا بھيو ابھید نہ کوئی پائیا۔ پاربرہم تیرا انت نہ پاراوارا، بے انت کہہ کہہ گئے گر اوتارا، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کلج انتم ہو اُجبارا، نہ کھنکا ناؤں رکھائیا۔ چار جگ دالاہے اُدھارا،

مقروض قرضہ کوئے رہن نہ پائیا۔ مخلوق لیکھا مکائے آپ خدائی صحبت جانے وچ سنسار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دو آدوئے دھار، نرگن سرگن کھیل اپار، تیاں لوکاں وسے باہر، چوتھے پد ہوئے اجیار، پنچم شبد کر اجیار، چھویں گھر کرے کھیل اپار، ستویں ست پرکھ نرنجن ایکنکار، اٹھان تان دئے آدھار، نو دوارے وسے باہر، دسویں اپنا میل ملائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، سادھ سنت پاوے سار، بھگت بھگونت میت مرار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اللہ رانی اپنے در بہائیا۔ رام کرشن بنائے بھگھار، کوٹن کوٹ وشن برہما شو کرن نمسکار، دیوت سرنہ پائے سار، نرگن سرگن وسے سب توں باہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئی رکھائیا۔ ہر جودھا سوربیر بلکار، پرگٹ ہو وچ سنسار، سنگھ شیر شیر رہیا لکار، لوک مات اپنا بل دھرائیا۔ نرگن کھیل کرے اپار، نانک نور کرے آپ رُشائیا۔ گوبند سورا آیا باہر، نو کھنڈ پر تھمی لئے ابھار، ساچا کھنڈا ایک کھڑگ رہیا چکائیا۔ گر پیر اوتار کرن نمسکار، ساچے در آئے دربار، پرکھ ابناشی کرپا دھار، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ چار جگ تیرا لیکھا وچ سنسار، جگ جگ سیوک سیوک کمائیا۔ ہوں بھکھک بنے بھکھار، بھچھیا پاؤنی ایک وار، کھلڑے کیس رہے پکار، در درویش کوگ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گن اوگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ گن اوگن ہتھ سمرتھ، سرب کل اکھوائیندا۔ سبج تیرا دیکھیا رتھ، تریتا تیری چال چلائیندا۔ دوپر تیرا روپ کر پرگٹ، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کلجک ویس نو آنت، نو کھنڈ پر تھمی ناچ نچائیندا۔ دئی دوتی لگا پھٹ، مایا ممتا موہ ودھائیندا۔ ساچا دسے نہ کوئے ہٹ، ساچا مندر نہ کوئے سہائیندا۔ گردر مندر مسجد ہر کے نام اتوں پیسے رہے وٹ، کرتا دمڑھی دمڑھی ہٹ وکائیندا۔ منمکھ اپنا کیتا آپے رہے کٹ، چاروں گنٹ جوٹھ جھوٹھ گھ بھرائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن اپنی بدلے آپ کروٹ، سرشٹ سبائی آپ بدلانیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی دکھائے ایک ستھ، ستھر سولان اپنی یاد کرائیندا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، ہتھو ہتھ لہنا آپ مکائیندا۔ کسے نہ مارگ سکے کوئے دس، جگت مارگ آپ گوائیندا۔ جن بھگتاں اندر آپے وس، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس، دیکھ ساچا آپ جگائیندا۔ شبدی تیر نرالامارے کس، بجر کپائی آپ تڑائیندا۔ نرگن سرگن میلا ہس ہس، ہر جن ساچے آپ کرائیندا۔ گرکھاں ہويا آپے وس، اپنی بھیتا گنی بھیت کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کھج تیری انتم ور، ساچا مارگ آپ لگانیدا۔ اپنی اگنی آپے سڑ، پنج تت کایا چولا آپ تجایا۔ سنگھ شیر مار دڑ، لوک مات اپنا کھ گیا بھوایا۔ سچکھنڈ
 دوارے آپے چڑھ، نرگن نراکار سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ گوبند گر لیا پھڑ، کیتا قول پور کرایا۔ سمبل نگر اندر بیٹھا وڑ، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ اپنی کرنی
 رہیا کر، کرتا پڑکھ روپ دھرایا۔ گر اوتاراں دیندا رہیا ور، ورا داتا آپ ہو جایا۔ اک دکھاوند ا رہیا سر، سر سرور آپ نہایا۔ آد جگاد جگا جگنتر وشن
 برہما شو لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، گھٹن بھننہار اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، روپ رنگ نہ کوئے رکھایا۔ منگن جائے نہ کسے در، کسے اگے
 جھولی کدے نہ ڈاہیا۔ سب داداتا آپے بن، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ آپے جننی آپے جن، پوت سپوت آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن سرگن سرگن نرگن سرگن اپنی دھار چلایا۔ دھار
 چلائے اگم اتھا، اگمڑی کھیل کھلایا۔ دو سو چھپنجا دن دیندا دیونہار صلاح، اٹھے پہر رہیا سمجھایا۔ جگ جگ دا لیکھا اگے رہیا اگے، سچک تریتا دوا پر جو
 کھج گر اوتار گئے سیو کمایا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا دکھا، انگلی انگل نال ملایا۔ میرا ناؤں اک نرکار میں وساں ہر گھٹ تھاں، ونڈن ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔
 آد جگادی میں پتا ماں، دائی دایا آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی اپنی جھولی بیٹھا پا، ایک گود سہایا۔ ایک ماسیر رہیا پیہا، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ ایک سکھیا رہیا
 سمجھا، ساچی سکھیا بھل کدے نہ جایا۔ میرا لیکھا نہ سکے کوئے مٹا، برہما لکھ لکھ تھکا انتم بیٹھا سپس جھکایا۔ در آئے منگے پناہ، میری چلے نہ کوئے
 چترایا۔ میرے چار وید ہوئے سواہ، کھج اگنی تت جلائی۔ بن تڈھ کرے نہ کوئے نیاں، میرا برہم نہ کوئے وڈیایا۔ بن تیرے ہنس بنیا کاں، چاروں
 گنٹ کاگ وانگ گر لایا۔ تیرا ملیا نہ ساچا ناں، جوٹھ جھوٹھ وشتا لکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری چار جگ دی میٹ لگی
 شاہیا۔ سو پڑکھ نرنجن سنانیدا، سن برہم کر دھیان۔ توں میری انس اکھوایا، میں تیری کراں کلیان۔ توں میرا ہنس بنانیدا، لوک مات جگت نشان۔
 میں تیرا سنسا انت چکانیدا، پرگٹ ہو وچ جہان۔ کھج کوڑا کنس مٹانیدا، راون دسے نہ بے ایمان۔ تیرا سنگ اک نبھانیدا، انتم پائے سب نوں آن۔
 ایک چھند ایک ڈھولا آپے گانیدا، سوہنگ شبد کر پروان۔ ہنگ برہم پار برہم سمانیدا، آد جگادی ایک مندر اک مکان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، برہمے دیوے سچا دان۔ برہمے تیرے چار جُگ دے چار دِن، ہر ساچا اپنی جھولی پائیا۔ وِشنوؤں تیرے چار جُگ دے چار دِن گن گن، ویلا وقت رہیا لنگھائیا۔ شکر تیرے چار جُگ دے چار دِن، اتم بیٹھے ڈیرہ ڈھاہیا۔ ترے گن دے چار جُگ دے چار دِن، سب دا لیکھا رہیا مُکائیا۔ لہنا دینا چُکائے گن گن، بُھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی ساؤن ترے گن تیرا پکڑے دامن، لکھ چوڑا سی نالوں تیرا دامن دے جُھڈائیا۔ لکھ چوڑا سی نالوں جُھٹنا دامن، سو پُرکھ زرنجن آپ جُھڈائیا۔ تیری پوری کرے اچھیا کامن، کامی کوئے نیڑ نہ آئیندا۔ آد جُگادی بنے ضامن، ساچی ضامنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا لہنا دینا چُکائے آہمنو ساہمن، پردہ اوہلا سرب چُکائیندا۔ توں کسے در نہ جانا بھالن، پار برہم ابناشی کرتا لوک مات اپنا آسن لائیندا۔ پرگٹ ہونی جوت اکالن، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ در آئے بنیں سوالن، تیرا سوال حل آپ کرائیندا۔ دُجا بلے نہ کوئے دالان، جگت دلال نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گن اپنا آپ جنائیندا۔ ترے گن اٹھی شرمسار، نیتزنین رہی شرمائیا۔ میں پاپن آد جُگادی بنی اوگنہار، تیرے جیواں جنناں رہی جُھلائیا۔ ہوئی سہاگن نار نہ وِچ سنسار، نو سو چرانوے چو کڑی جُگ رنڈیا کٹ کٹ آئیا۔ میرا جو بن میری جوانی میں ہوئی ٹیاری، چاروں گنٹ لئی انگڑائیا۔ میں سادھاں سنتاں مار کے آئی مار، اپنا ایکائین مٹکائیا۔ میں کر کر ویکھیا ہار شنکار، جو بن لوک مات اپنا اک وکھائیا۔ شاہ سلطاناں سٹ کے آئی منہ دے بھار، کوئی سکے نہ سپس اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی تیرے حکم بدھی آئی تیرے دربار، روندی رو رو دیاں دُہائیا۔ میرے نالوں میرا چُکیا بیچ وکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میرے سنگ رنگ رلیاں رہے منائیا۔ کی کراں تیرے دربار، کوئی راہ نظر نہ آئیا۔ چاروں گنٹ جدھر ویکھاں تیرا نظر آئے سٹ ڈلار، گو بند سورا سچا شہنشاہیا۔ کھچ کے کھڑا نام کٹار، دو دھار گھ وکھائیا۔ جے کراں نمسکار کرے پیار، اگے تیرا چرن کول دے وکھائیا۔ جے نیتزنین لواں اٹھال، اگوں مار کرے بے حال، میری سُدھ رہیا جُھلائیا۔ میں نہانی در تیرے تے بنی کنگال، کر کرپا میرے سچے شہنشاہیا۔ آد پایا توں جنجال، انت کٹ میری پھاہیا۔ میرے اندر لگیا کال، تُدھ بن سکے نہ کوئے باہر کڈھائیا۔ توں دھر روپ مہاکال، پار برہم سچا بے پرواہیا۔ میرے سرتے دینی اک دوشال، کھلی مینڈھی کھلڑے کیس جگت دُہاگن بن ویراگن تیرا ڈھولا رہی

گایا۔ میرے بھاگ جاگن تیری چرن دھوڑ ملے ماگن، چار جگ دی دھواں شاہیا۔ توں بن ساچا ساجن در آئی غریب نوازن، تیری اِکو اوٹ رکھایا۔
 میں ناتا توڑیا پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھدہ بن اور نہ کوئے سہایا۔
 سنگر پورا ہر مہربانا، ایکا حکم جنایندا۔ در دربار سُننا دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ میرا راگ اک ترانہ، ترے گن تیرا پھند کٹائیندا۔ کرے کھیل
 سری بھگوانا، بھگوان اپنا روپ دکھائیندا۔ تیرے ہتھ پھڑاواں ساچا گانا، پریم رنگ نال رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ
 اک سٹائیندا۔ سچ سندیشہ سُن رکان، پُرکھ ابناشی آپ جناییا۔ توں ویکھنا مار دھیان، تیرا نین دیواں گھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی جگت نشان، لکھ چوراسی سچ
 وچھایا۔ گرگھ وِرا پتر سُبجان، جو میرا راہ رہیا تکانیا۔ توں جانا بن کے در دربان، در در اپنی الکھ جگایا۔ میں لے کے آئی دُھر فرمان، سچ سندیشہ دینا
 سٹایا۔ لوک مات پرگٹ ہویا نہ کھنک بلی بلوان، آد جگاد جس دی سچ شہنشاہیا۔ جو جن درشن کرے آن، تس دا لیکھا رہے نہ رانیا۔ میرا سکھ تیری
 کرے کلیان، بن گرگھ تیرا پھند نہ کوئے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سندیشہ رہیا سٹایا۔ سُنیا سندیشہ آتم آتم، گھر گھر وِچ
 خوشی منایا۔ پاربر ہم بنائی بنتر، گرگھاں راہ دکھایا۔ میں گھر گھر سٹاواں تیرا منتر، سوہنگ سوشد پڑھایا۔ میں پاڑ دکھاواں گگن گلنتر، توں سر
 میرے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے سکھاں لواں اٹھایا۔ ترے گن سیوالائی نرنکار، لوک مات حکم جنایندا۔ راتیں
 سٹیاں کرے پیار، سوئے گرگھ میل ملائیندا۔ میں آئی دُھاگن وِچ سنسار، گر سکھ تھدہ بن سہاگی کنت نہ کوئے ملائیندا۔ میرا داغ نہ دھوئے کوئی کر
 وِچار، دُرمٹ میل نہ کوئے مٹائیندا۔ میں آپا آپ تھدہ اتوں دیواں وار، تیرے چرناں ہیٹھ اپنا سپس بھیٹ کرائیندی۔ توں کر درس سچے دربار، کلج
 آیا ہر نرنکار، نہ کھنکا جامہ دھار، جوتی جوت جوت در سائیندی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ترے گن میلا ایکا گھر، گھر
 سہنجنا ہر نرنجنا در گھر ساچا آپ جنایندی۔ در سہنجنا سوبھاؤنت، گر سکھ میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی ملے کنت، جگت وِچھوڑا دئے کٹایا۔ میرا لیکھا لگے آنت،
 سری بھگوانت ہوئے سہایا۔ میں بھرم بھلایا جیو جنت، جگت جنجال اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہ کھنک

نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن تیرا لیکھا دئے چُکایا۔ ترے گن لیکھا چُکنا، ترے لوکی مٹے دھار۔ چو تھے جگ پینڈا گنا، کلجک آئے اتم وار۔
 اٹھسٹھ تیرتھ نیر سُننا، سر سرور نہ کوئے آدھار۔ سَنگھ شیر ایکا بگنا، مارے بھبک اپر اپار۔ چو داں طبق نہ بھانا رُکنا، صدی چو دھویں کرے خوار۔ سنگ
 محمد نہ ملے لُکنا، ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ کلجک تیرا کھیڑا لُکنا، نہ کوئی دیسے چور یار۔ اپنی ہتھیں بوٹا پٹنا، دیوے جڑ اُکھاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہ ہکنک نرائن نر، کرے کھیل پٹی سرکار۔ سچ سرکار ساچی کھیل، خالق خلق وچ کھلایا۔ مُرید مُرشد کر کر میل،
 معرفت لیکھا رہیا سمجھایا۔ کرے رُشائی بن باقی تیل، نور نور نال ڈگگایا۔ اچرج کریا پار برہم پر بھ کھیل، بھيو ابھید آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، چار جگ دا مٹے لیکھا، ویس وٹائے در درویشا، میل ملائے دس دشمنشا، در گھر اپنا آپ سہایا۔ در سہاوا سہاوی
 رُت، سو پُرکھ نرنجن سو بھاپائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن رُپ آپ ہو جائیندا۔ پنچ تت نہ رہے کایا بُت، کایا کپڑ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ اپنا
 کھیڑا آپے لُٹ، لکھ چوڑا سی کھیڑا پھیر مٹائیندا۔ نر گن سر گن اندر بیٹھا لُگ، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد بگھیلا رہیا بک، سَنگھ شیر رُپ وٹائیندا۔ جن
 بھگتاں اُپر آپے تھ، چار جگ دے وچھڑے میل ملائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، جنم جنم داروگ گوائیندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، جو جن سرنائی
 آئیندا۔ لیکھے لائے ساچے سٹ، بن جننی سیو کمائیندا۔ کرے پیار جوں ماں پُت، بالک اپنی گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سمت اٹھاراں ویکھ وکھائیندا۔ سمت اٹھاراں سال اٹھاراں، سال اٹھارویں وٹی ودھایا۔ یار ملیا نال سچا یارا، ساچی یاری لوک مات نبھایا۔ اک ست چھ پنچ
 جو کیا اُدھارا، کلجک اتم دئے مُکایا۔ سولاں ستھر جو کیا پیارا، ساچی سچ دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو سو چھ پنچاں دن دو پنچ
 چھ لنگھائے گن گن، گو بند اپنے سنگ رکھایا۔ گو بند اُنگی گیا لگ، پُرکھ اکال لگایا۔ جس اُچھایا تیس لیا سد، در گھر ساچے میل ملایا۔ ہر کا جام پیایا مد،
 نشہ اُتر کدے نہ جایا۔ لوک مات بنائے ساچی جد، چار ورن دئے وکھایا۔ کھتری براہمن شو در ویش لوک مات وچوں دیوے کڈھ، ایکا برہم نظری آیا۔
 اپنا چرن وکھائے حد، دوسر دوار نہ کوئے وکھایا۔ چار جگ گر اوتار اپنا بھار گئے لد، ویلے اپنا ڈور وواہیا۔ اتم آیا پُرکھ سمر تھ، جس دا بھيو کسے نہ پایا۔

نوسو چرانوے چوکڑی جگ پا کے بیٹھانٹھ، برہما وشن شو رہیا بھوایا۔ جس دا کھیڑا جائے نہ ڈھٹھ، سو ساچا کھیڑا رہیا بنایا۔ جس دا ہونے ویہڑا بھٹھ، سو بیٹھا بیج وچھایا۔ جس دی مہما سدا اکھ، سو اپنا رنگ دکھایا۔ جس دا گوہند بیٹھا ستر گھت، انج رہیا میل ملایا۔ جس لیکھے لائی رت، آپ اپنی گود بہایا۔ جس نوں کہندے کملاپت، سنگھ شیر روپ وٹایا۔ جس نے سب دی ماری مت، جگت گیان رہیا گویا۔ جس نے میٹنا تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرستی اپنے چرناں ہیٹھ دباہا۔ جس نے مندر مسجد شودوالا وہیر دینا گھت، چاروں گنت دے ہلایا۔ جس شاہ سلطاناں راج راجاناں لہنا دینا چکاؤنا ہتھو ہتھ، سپس اپنے تاج ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سب دا داتا اک اھوایا۔ سب دا داتا اک داتار، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ انتم آیا چوویاں اوتار، جس دا گیت گئے گانیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دھرایا۔ نہ کسے ہتھ آئے مندر گردوار، شودوالے بیٹھا نہ آسن لایا۔ نہ وید کتیب اُس دی پائے سار، چارے کھانی رسنا جہوا کوک کوک سنایا۔ چارے بانی کرے پکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری دھن اناد برہم برہما سنایا۔ سنت بھگونت تیرا منگن در دربار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تُوں جگ جگ سُن دا آیا سرب پکار، تیری مہما گنی نہ جانیا۔ کلج کھیل کیتا کرتار، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھایا۔ گرگھ ورلے لئے اُبھار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ امرت دتا ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا اک جھرایا۔ جوتی جوت دیک کیا اُجیار، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ اپنا ڈھولا گایا اپنی وار، پچھلی کرے نہ کوئے پڑھایا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان لگائے نر، جنم مرن وچ نہ آیا۔ نانک در بیٹھا کوک کوک رہیا پکار، نرنکار اک صلاحیا۔ آد جگاد جگ سب دا روپ اک نرنکار، دوسر اور نہ ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی رکھے اتم ذاتا، ذات اذات نہ کوئے جنایا۔ جگ جگ آپ اپنا جانے چھندن، ہر جو ہر ہر آپ سنائیدا۔ کلج جن بھگتاں سنگ لائے اپنے انگن، انگیکار آپ ہو جائیدا۔ اٹھے پہر دوس رین بخشے پرماندن، اتم پر ماتم میل ملانیدا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی گنوتا سدا بخشندن، کر بخشش دیناں ناتھ اپنے گلے لگانیدا۔ جنم جنم دا توڑے پھندن، لکھ چوراسی پھند مکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھانیدا۔ اٹھیا گر

گوبند، ہر سنتگر آپ اٹھایا۔ گرسکھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا رہے نہ رایا۔ پُرکھ اکال بنائی اپنی بند، بند گُرکھ روپ دھرایا۔ آتم جام پیائے ساگر سندھ، امرت پیالہ اک اٹھایا۔ دیوے دانی دات گنی گہند، گہر گبھیہر سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ ہرجن تریا ہر دوار، اور دوار نہ کوئے وڈیائی۔ ہرجن کریا ہر پیار، ہر بن اور نہ کوئے سہائی۔ ہرجن ملیا کنت بھتار، بن ہر کنت ساچی بیج نہ کوئے ہنڈھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا لیکھا دئے سمجھائی۔ ہر لیکھا سچ سمجھانا، کلج تیری اتم وار۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا ڈھولا گاونا، سوہنگ شبد سچا جیکار۔ تہی آسو لیکھ لکھاونا، راشٹریت کرنا خبردار۔ بونجا دیشاں تھم جناونا، آئی تیری وار۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھنڈا پھیر چکاونا، وکھاؤنی ہتھ کچ کٹار۔ ویلا گیا ہتھ نہ آونا، نیتز رونا زارو زار۔ سمرتھ اپنا روپ دھراونا، چاروں کُنٹ ہوئے اجیار۔ دو سو چھپنجا دن چار جگ گرتاراں بھگتاں جھولی پاونا، پہلی چیتز سب دا قرضہ دئے اتار۔ پھیر کرے جو من بھاونا، نہ آگوں کرے کوئے انکار۔ سوہنگ ڈھولا لو آں پُریاں اٹھ اٹھ گاونا، برہما وشن شو آلس نندرانہ کرے وچار۔ اللہ رانی کھ شرامانا، گل پلو نیتز نیر آئے چل دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ آسو تن لیکھ لکھاونا، اپنا بھيو دئے جنائی۔ جیہڑا کھنڈا راشٹریت تیرے اندر لکاونا، سو باہر لئے کڈھائی۔ آیا ویلا پردہ کسے نہ پاونا، لگیا رہے نہ بے پرواہیا۔ کلج جھل وچ سنگھ شیر ایکا وار رولا پاونا، جنبک سارے دئے دوڑائی۔ سارے سٹ کے بہن دھوناں، جو بیٹھے تاج لکائی۔ دیوے سندیش انجا پوناں، پون پوناں وچ سمائی۔ پھرے دروہی اون گونا، لاشریک ایکا نوبت دئے وجائی۔ کسے سدھ نہ رہے کرن دی ہونا، کلج ایکا اگن ہون جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار دن، دن بدن وارو وار گرو آں پیراں لیکھا رہیا مکائی۔ چار چار دن بچھے بچھے، پچھنہار گوپالا۔ کوئی دتے کچھ کوئی دتے کچھ، کوئی شاہ کوئی کنگالا۔ کوئی ڈردے مارے بچھے بیٹھے لگ، ساچا دسے نہ کوئے دھن مالا۔ کوئی دوئے جوڑ بیٹھے جھک، توں شاہ ہوں کنگالا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اک نرالا۔ کھیل نرالا پُرکھ اکالا، سچھنڈ دوارے سچھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ وارو واری کڈھے دیوالا، ڈگری اپنے ہتھ رکھائی۔ اچھل اچھل ہویا مہاکالا، آد جگاد نہ چھلیا جائیا۔ جو جگ جگ اپنا ناؤں منگدے

رہے ہالہ، انتم کھیتی کوئے نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا رہیا دکھائی۔ کھ کھ ویکھ اپنا لیکھا، اک دُوبے نال کرن صلاح۔ میں جانا میرے جیہا دوسر کسے نہ کریا ویسا، میں آیا وڈا بن ملاح۔ میں جانا میرے جیہا نہ کمایا کسے پیشہ، میں مددگار بنیا آپ خُدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل ساچے ہر، سب نوں دتا بھلا۔ جو بھلیا سو بھلیا، اُٹھل آگے نہ کوئے زور۔ جو زلیا سو زلیا، تِس اور نہ کوئے ٹھور۔ جو ٹلیا سو ٹلیا، تِس ہر ہر گیا بھڑ۔ جو چرن پریتی گھول گھلیا، تِس پھڑ چڑھاوے گھوڑ۔ آد جگاد رہے اڈلیا، دو جہاناں لا کے ویکھے ایکا پوڑ۔ اپنی رُٹھی آپے پھلیا آپے بھلیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رکھے ہتھ اپنی ڈور۔ ہتھ ڈور تندی تند، نام تندن اک رکھائیندا۔ جس جن گایا تئی دند، ناؤں ناؤں ہر صلاحندا۔ تِس چڑھایا ساچا چند، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ انتم دیوے پرماندا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ہر لیکھا اپار، ہر اپنے ہتھ رکھائی۔ گر لیکھا نرنکار، لوک مات دے وڈیائی۔ بھگت لیکھا سنسار، سنگر ساچی بوجھ بُجھائی۔ سنت لیکھا جیو آدھار، جیون جگت وڈ وڈیائی۔ گر گھ لیکھا برہم وچار، گر متی اک سمجھائی۔ گر سکھ لیکھا گر چرن دوار، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ سرب جیاں دا اک نرنکار، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ سمبل نگری دھام نیار، سنگھ سنگھاسن آسن لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتار سدے در، دُھر فرمانا شبد جنائی۔ دُھر فرمانا ساچا رانا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ تختوں لاہے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ رام کرشن واکرؤ اللہ نام ست ایکا گائے سچا گانا، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی بینا دانا، گھر گھر رزق آپ پچائیندا۔ وشنوں دیوے سری بھگوانا، برہما اپنی انس سہائیندا۔ شکر کرے در پروانہ، سنساروگ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔ جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنساروگ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنساروگ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی مار دھیان۔ انجیل قرآنا پھول پھولائیندا، لیکھا جانے دین ایمان۔ کھانی بانی ویس وٹائیندا، شبد جنائے دُھر فرمان۔ پُران شاستر کھوج کھجائیندا، سمرت پائے اپنی آن۔ ویدکتیا آپ مٹائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ گر اوتار آپ گھلائیندا،

ہوئے جانی جان۔ جگ جگ لیکھا آپ مُکائیندا، لیکھا در کرے پروان۔ سنجگ اپنی جھولی پائیندا، تریتا مٹے مات نشان۔ دوپر آنت نہ کوئے دکھائیندا،
 کجگ ہو یا جگت پردھان۔ لکھ چوراسی ناچ نچائیندا، نال رلایا پنج شیطان۔ ساچا حکم نہ کوئے منائیندا، بھرے بھلا جیو نادان۔ بن ہر بیڑا پار نہ کوئے
 کرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا جانی جان۔ جانہارا جان دا، جگا جگاں دی کار۔ وید ویاسا لیکھ دکھان دا، عیسیٰ تیری سُنے
 پکار۔ محمد تیرا میلا دو جہان دا، چوڑاں طبقاں کرے وچار۔ گوہند سورا اک لکاردا، ساچا کھنڈا نام ہلار۔ نانک ست نام پکاردا، چار ورنناں کرے پیار۔
 کرشن لیکھا ایکا دُھر دربار دا، ساچی سخیاں منگلاچار۔ رام رُپ نرگن دھار دا، دسرتھ بیٹا دئے آدھار۔ آد شکت کھیل سچی سرکار دا، جوتی جوت نور
 اُجیار۔ چتر بُج رُپ بکار دا، کرے کھیل اگم اپار۔ وشن اپنا آپ اٹھالدا، وشو ہوئے آپ نرنکار۔ وشنوں برہما آپے پال دا، کول نا بھی بن دلال۔ لکھ
 چوراسی برہم پت ڈال دا، بھل بھلو اڑی دیکھے گلزار۔ شکر مئے حکم سرکار دا، نہ بھلے وچ سنسار۔ جو گھڑیا بھن دکھالدا، رہن نہ دیوے کوئے گر اوتار۔
 مہاراج شیر سنگھ اپنا کیتا آپے جان دا، دوسر آگے نہ کرے پکار۔ اپنی ہتھیں کر یا کھیل اگ مسان دا، آپے رلیا دھواں دھار۔ مات پت بھین بھرانہ
 کوئی جان دا، کون رُپ کر یا نرنکار۔ رنگ مانیا ہانیاں ہان دا، پنج تت کر پیار۔ اپنی خاک رہیا چھان دا، خاک اڈائے سرب سنسار۔ سنگھ منی اک پیار دا،
 جس ملیا ہانی ہان۔ سنگھ پال ناتا سیس دستار دا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ پت ملایا نال اکال دا، گوہند کر یا اک پیار۔ اپنا وصل آپ سکھال دا، ساچی سیجا کر
 تیار۔ اپنیاں ہڈیاں کجگ اگنی وچ بالدا، کرے کھیل اپر اپار۔ سنگر پورا گرسکھاں آپے بھالدا، سنگھ شیر گرسکھاں کری آپ وچار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن لے اوتار۔ سرگن سڑیا ہو یا سواہ، گھنک پڑی پئی ڈہائی۔ کوئی کہے میرا گیا بھرا، کوئی کہے
 سجن گیا پلا بھڈائی۔ کوئی کہے کون پت گود لئے بہا، پتا کون رُپ وٹائی۔ کوئی کہے میرا ناتا ٹٹا میری پھڑدار رہیا بانہہ، بانہواں بازواں نال ملایا۔ جگت
 شریکا بھلا اپنے تھاں، جگت شرکت ہوئی جدائی۔ شیر سنگھ چڑھیا ایکا چا، شیر رُپ گیا وٹائی۔ گرسکھاں اندر لہجی اپنی تھاں، آپ اپنا آسن لائی۔ اُچی
 کوک دتا سنا، اپنا نام آپ جنائی۔ نرگن سرگن سرگن میں وسوں ہر گھٹ تھاں، آد جگاد بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کریا کھیل ساچے ہر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ہر اچرج کھیل رچایا۔ گوہند کریا اک پیار، ساچا میللا میل ملایا۔ سیا دھام آپ نیار،
 نرور آسن لایا۔ ترے گن چولا دتا پاڑ، پنچ تت ناتا گیا تڑایا۔ وانہ لگی تتی ہاڑھ، اگنی اگت نہ کوئے رکھایا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، جوتی جوت لئے جگایا۔
 گوہند اٹھایا ساچا لاڑ، گھر میللا میل ملایا۔ شبدی کریا اک شنکار، واہ واہ سگن منایا۔ جوتی بن بن کرے پیار، اپنے انگ لگایا۔ واسنا کھوٹی نہ کوئے وچار،
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلکایا۔ ایک چوٹی چڑھ کے بیٹھا پتی سرکار، ساچے مندر آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ
 ساچے لئے جگایا۔ اپنا آسن ساچا ڈیرہ، گرسکھ تیرا آتر دھام بنایا۔ میل ملایا ایک ویرا، دوجی ویر وچھڑ نہ جائیا۔ تیری کایا پایا اپنا گھیرا، کلجک جنگل روپ
 درسایا۔ اندر لگیا سنگھ دلیرا، شیر اپنا بل چھپایا۔ پرگٹ ہووے ایک ویرا، سب دا ویرو دئے دکھایا۔ دُور دُراڈا آئے نیرا، نیرن نیر آپ ہو جائیا۔ کلجک
 مکائے انتم جھیرا، آپ اپنا بل رکھایا۔ دھرت مات دا کھلا دیڑا، نو کھنڈ پر تھمی دئے کرایا۔ ہر جن ترائے کر کر مہراں، مہروان ہوئے سہایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شہنشاہی اک رکھائیندا۔ جگ جگ بن مات ملاح، لکھ چوراسی بیڑا
 آپ چلائیندا۔ گر اوتاراں دئے صلاح، ساچا مارگ نام سمجھائیندا۔ اٹھے پہر درس دکھا، دید عید اک کرائیندا۔ نرگن چند اک چڑھا، جوتی جوت جوت
 رُشائیندا۔ بخشش کرے آپ مہرواں، محبان بیدوبی خیر یا اللہ اپنا روپ وٹائیندا۔ صلح کل اک خُدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 انتم ور، سب دی صلح آپ کرائیندا۔ سب دی صلح آنت کرائے، ورن برن رہن نہ پائیا۔ ملا شیخ پیر مسائق مٹائے، دستگیر نہ کوئے وڈیائیا۔ گرنتھی پننتھی
 نہ کوئے اکھوائے، پُرکھ اکال اک دھیائیا۔ پنڈت پاندھا دئے کھپائے، تلک للاٹ نہ کوئے لگایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے نہائے، سر سروور دئے مکائیا۔
 پوجا پاٹھ اک کرائے، ایک کرے پڑھایا۔ کلجک جیواں خالی ٹھوٹھا ہتھ وکھائے، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ گرسکھ رُٹھائے ملائے، جس سر اپنا ہتھ
 لُکایا۔ جنم جنم دا غٹہ دئے گوائے، اپنی خماں غریبی اک ورتایا۔ پُچھاں دے دے اپنے گرسکھ گھر منگائے، گرسکھ لبھن کتے نہ جائیا۔ چارے کُنٹاں
 پھول پھولائے، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کُنڈا لاہے، گگن پاتالاں کھوج کھوجایا۔ نو دوارے پار کرائے، جگت واسنا دئے

مٹائیا۔ ٹیڈھی بنک آپ لنگھائے، گرکھ سرتی راہے پائیا۔ اپنا راگ شبد سنائے، گرکھ سوانی مگر لگائیا۔ ہانی ہو ہو نظری آئے، اپنا جو بن آپ جنائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائے، ایک پیالہ سچ سہائیا۔ ساچی بانی آپ سنائے، گھر انحد تال وجائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑائے، دئی دوتی میٹ مٹائیا۔ ساچی کھٹ سچ وچھائے، آتم آسن اک رکھائیا۔ نرگن ہو ہو ڈیرہ لائے، پاربرہم بے پرواہیا۔ جیو آتم لئے ملائے، ایش جیو سچا شہنشاہیا۔ آد لگی پریت انت توڑ نبھائے، لکھ چوراسی گیز اپنا پور کرائیا۔ اڑیا کھیڑا پھیر وسائے، جس گرکھ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ پنجم جھیرا دئے مٹائے، آسا ترسانہ ہوئے ہلکائیا۔ مایا ممتا دئے چکائے، چنتا چکھانہ کوئے رکھائیا۔ مدراماس جو جن تجائے، تس ستیاں لئے جگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آئے، شیر اپنا روپ وٹائیا۔ گوہند سورنال رلائے، جس اندر لگیا بے پرواہیا۔ گرکھ تیرا کایا کوڑا ہونجھ وکھائے، نام بہاری ایک لائیا۔ چرن دھوڑ تیرے مستک ٹکا لائے، تیری دھووے مستک شاہیا۔ کلجک ناتا کوڑ مٹائے، سچ سچ ونڈ ونڈائیا۔ تیرے اندر تیری جوت تیرا نور کرے رُشنائے، نور نور نال ملائیا۔ تیری حور تیری سرت تیرے شبد ملائے، دوجے در نہ لبھن جائیا۔ آسا پور اک اکھوائے، جو گرو آں پیراں آس پور کرائیا۔ حاضر حضور بیٹھا ڈیرہ لائے، جس دی دو جہان سچ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اکو داتا، دوسر اوٹ نہ کوئے وکھائیا۔ نہ کوئی اوٹ نہ کوئی آسا، مارگ اور نہ کوئے جنائندا۔ چار ورن دئے بھرواسا، کھتری براہمن شودر ویش گلے لگائندا۔ چرن کول اُپر دھول دیوے بھرواسا، کرے کھیل پُرکھ ابناشا، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ نچ گھر نچ آتم نچ در کر کر واسا، آتم پر ماتم ویکھ وکھائندا۔ کایا کعبہ ویکھے کاسہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے پھڑ، ہر کے پوڑے آپ چڑھائندا۔ ہر جن چڑھنا ہر ہر پوڑ، پُرکھ ابناشی مات لگائیا۔ جس نوں کہندے براہمن گوڑ، سو پاربرہم کھیل کھلائییا۔ جس نوں کہندے آونا دوڑ، نیلے والا ساچا ماہیا۔ جس نوں کہندے مٹھے کرے ریٹھے کوڑ، سو رہیا جام پیائیا۔ جس نوں کہندے جنم جنم دی مٹائے اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ کلجک انتم گر سکھاں گیا بہڑ، منگھ گوڑھی

نپند سوائیا۔ کریا کھیل اور کا اور، بدھ اپنی اور بنائیا۔ کلجک و دیا کر کر تھکی غور، گور وچ وڑیا دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وشو اپنی کھیل کھلایا۔

ستگر پورا سد مہربان، جگ جگ دیا کمائیدا۔ بھگت بھگوت میلے آن، سنت ساجن ویکھ وکھائیدا۔ گرگھ گر گر لے پچھان، گر سکھ اپنے رنگ رنگائیدا۔ ایک نام دیوے گیان، ساچات آپ سمجھائیدا۔ دوجا بخشے چرن دھیان، چرن کول اک درسائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ منائیدا۔ گر سکھ ساچی سکھیا لینی سکھ، ساکھیات ہر سمجھائیا۔ در دوار جو منگے بھکھ، بھکھک بھچھیا جھولی پائیا۔ جنم کرم پر بھ دیوے لکھ، پچھلا لیکھا دے مکائیا۔ جگت دوتی لاہے وکھ، امرت آتم جام پیائیا۔ ہوئے ممتا توڑے ترسنا ترکھ، اگنی اگت نہ کوئے جلائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے سمجھائیا۔ گر سکھ ساچے چتر سجان، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ جو جن منگتا چاہے دان، داتا دانی آپ وکھائیدا۔ چرن کول کرنا اک دھیان، نیتر دوسر پُرش نہ کوئے نکائیدا۔ گھر اندر من منے اپنی آن، من مارگ نہ کوئے جنائیدا۔ ایک وار ایک گر کرے پروان، ایک گر سکھ منگ منگائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک وکھائیدا۔ چرن دھیان نیتر درس، بن ہر چرن نہ کوئے درسائیا۔ پر بھ ملن دی رکھو حرص، ہوئے ہور نہ کوئے وڈیائیا۔ ستگر پورا کرے ترس، دین اپنی دیا کمائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، اگنی تت رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، جو جن ہر ہر ناؤں منگ منگائیا۔ ہر سجن ہر جن تیری آپے کرے پرکھ، پر بھیا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگ ایک وار ایک گر پور کرایا۔ گر سکھ ویکھے چرن کول، کول چرن چت لایا۔ ستگر آسا پوری کرے اپر دھول، دھرنی دھرت دھول میل ملایا۔ آتم آتر جائے مول، مولا اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وست جھولی پایا۔ ایک وست دات امولک، گر گر سکھاں جھولی پائیا۔ گر سکھ کا یا ساچی گوک، گر پورا وچ ٹکائیا۔ سکھ ڈکھ وچ رہے اڈولت، ڈکھ سکھ وچ گر منائیا۔ گر حکم سنائے اک انبولت، رسنا جھوانہ کوئے ہلائییا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا ہوئے سہایا۔ من بانچت ہر آسا پور، اچھا پوری آپ کرائیندا۔ پہلاں توڑے مان غرور، دُجے شرم حیا نہ کوئے دکھائیندا۔ تیجے مگے چرن دھوڑ، چوئے تھے ناتا کوڑو کوڑ تڑائیندا۔ پنچم درس کرنا ضرور، حرص ہو سس سرب گوائیندا۔ چھویں لینا جوتی نور، ستویں ست ستوادی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نسا آسا آسا نسا من من ہی پور کرائیندا۔ دوسرین ہوں جنائیندا، آٹھ پہر پر بھات۔ گرگھ وِرا جھولی اگے ڈاہندا، جس مٹیا ایکا اک اِکانت۔ جو جن من کا گھوڑا سرب دوڑائیندا، دہ دشا پھرے بوہ بھانت۔ تس سنکر پورا نظر نہ آئیندا، اندر گھلا دسے نہ بند تاک۔ ساقی بن نہ جام پیائیندا، پنڈھ دُریدا نہ کئے واٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بچھے سدا وات۔ ہوں سنانے سہاگی گیت، گوہند نام الاہیا۔ سُن سجن سنت میت، تیرے در و بے ودھایا۔ توں چھڈ پرائی ریت، ہُن نویں رتڑی سو بھاپائیا۔ گھر آیا اک انیت، جس داناؤں وڈی وڈیائیا۔ جس ایکا رنگ رنگیا ہست کیٹ، اوچ نیچ رہن کوئے نہ پائیا۔ جو دیوے نام انڈیٹھ، جگت نیتز دس نہ آئیا۔ جو سٹا دے کر پیٹھ، اپنی لئے آپ انگڑائیا۔ کلجک صدی رہی بیت، شیطانا ہویا سچا ماہیا۔ نہ پتت نہ پُنیت، پتت پاپی رہیا ترائیا۔ جس نے گایا اُس داکیت، جس دا ڈھولا گوہند رہیا گوائیا۔ نہ مندر گرودوارا نہ کوئے مسیت، اک اِکلا بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ ستجگ چلائی ساچی ریت، کلجک لیکھا رہیا مکائیا۔ جس دے سپس سوہے پیتمبر پیت، سو پیا بے پرواہیا۔ جو چار جگ دی پر کھنہار انیت، تس اگے کیا کوئی سکے چھپائیا۔ اپنا جنم لینا جیت، گرگھ تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں ہبہ کچھ رہیا سمجھائیا۔ ہبہ کچھ جانے جانہارا، جیون جگت جگ ہتھ۔ کرے کھیل اگم اپارا، ترے بھون دھنی پُرکھ سمرتھ۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، دیوے نام امولک وتھ، آد انت اتھ بھنڈارا، سدا رکھے اپنے ہتھ۔ کلجک انتم گرگھیں کرے پیارا، ہر نرنکارا راتیں ستیاں اندر دیوے گھت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرے اندر وڈ، تیری گوائے جگت مت۔ جگت مت ناتا چھٹے، جس جن سنکر دیا کمائیا۔ جھوٹھی دھاڑ اندروں لے، اپنا خزانہ بیٹھا چھپائیا۔ پنچ واکارا پھڑ پھڑ کئے، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ جو گرگھ سنکر پورے اُتے ڈوری سٹے، سنکر پورا ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ پھڑ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹی، کبیر جولاہا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے رہیا ملائیا۔ جو جن منگے ساچا در، در در پھیر نہ کوئے بھوئیندا۔ جو جن منگے ساچا ور، بن ہر کنت نہ کوئے اکھوئیندا۔ جو جن منگے چکے ڈر، بن نر بھوئے نہ کوئے گوائیندا۔ جو جن منگے ملے ہر، بن ہر جو درس نہ کوئے دکھائیندا۔ جو جن منگے امرت سر، امرت آتم جام پیاہیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے بندھن پائیندا۔ جو جن منگے اک بھگوان، منسا آسا پور کرائیا۔ جو جن بنے جگت سوان، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جو جن منگے چرن دھیان، چرن پریتی دئے وڈیائیا۔ جو جن منگے آتم دان، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ جو جن منگے ناد دھنکان، دھن آتمک دئے سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تس جگت بھٹکنا دئے مٹائیا۔ در در نہ پھرے بن درویش، جس جن دردی درد وندائیندا۔ تس صاحب کرو آدیس، جو کھیا لیکھ گوائیندا۔ تس سنگر نیتز پیکھ، جس پیکھت نین شرمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، تس اپنا بندھن پائیندا۔ آتمک پیار سنگر دان، دوسر وست نہ کوئے دکھائیا۔ سنگر اندرے اندر ملے آن، اٹھے پھر ہوئے سہائیا۔ گرسکھ کایا مندر ویکھے سچ مکان، آسن سنگھاسن اک وچھائیا۔ اپنی کرپا دیوے دان، دوسر وند نہ کوئے جنائیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ در در نہ پھرے بن سوان، جس جن اپنا نام ڈوری پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، چوری چوری گرسکھاں رہیا ملائیا۔

★ ۲ ساون ۲۰۱۸ پکرمی امریک سنگھ دے گرہ روپووالی ضلع امرتسر ★

سو صاحب پُرکھ سلطانا، آدجگاد کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ روپ مہانا، نرگن نرؤیر نظر نہ آہیندا۔ اینکارا نوجوانا، بردھ بال نہ روپ دھرائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، بھوپت بھوپ آپ اکھوائیندا۔ ابناشی کرتا مرد مردانہ، بھيو اہید آپ چھپائیندا۔ پاربرہم وسنہارا سچ مکانا، ساچے مندر سو بھا پائیندا۔ اگم اگمٹرا لکھ لکھنا جودھا سوربیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آد پُرکھ اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، آد آپ کرائیندا۔ اپنی اچھیا ہو اُجیارا، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ اپنا رُوپ آپے دھر دھر، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ اپنا کھیل آپے کر کر، ہر پُرکھ نرنجن سو بھاپائیا۔ اپنے در آپے کھڑ کھڑ، اینکارا ویکھ وکھائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ گھڑ، آد نرنجن سو بھاپائیا۔ اپنا پلو آپے پھڑ پھڑ، ابناشی کرتا خوشی منائیا۔ آپے پُرکھ ناری کر کر، سری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ اپنا آپ آپے ور ور، پاربرہم پر بھ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر اپنا نور کرے رُشائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نور اُجالا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نرالا، نر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ اینکار آپ اُپائے اپنا سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ آد نرنجن دیپک دیپ جگائے مہانا، دیا باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان بینا دانا، دانا بینا اپنا ناؤں اُپجائیندا۔ ابناشی کرتا وڈ مہربانا، مہربان اپنا رُوپ وٹائیندا۔ پاربرہم اپنا آپ کر پروانہ، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، ساچا گھر آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا پائے آپے انجنا، اگیان اندھیر نہ کوئے وکھائیا۔ اینکارا آپے کرے اپنا منجا، سر سرور آپے نہائیا۔ آد نرنجن اپنے در دوار آپے بہہ بہہ سچنا، میت مرارا بن بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا نہ گھڑیا نہ بھجنا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سری بھگوان آد آد پردہ آپے کچنا، سیس جگدیش اپنا ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پت پر میثور اپنے مندر آپے بہہ بہہ سچنا، سچ دوارے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ اگم اگمٹرا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نرگن نروریر نرکارا، مورت اکال اجوئی رہت دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی سا تھا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اک اکلا ہر سمراتھا، سمرتھ بے پرواہیا۔ آپے ہوئے اپنا رکھا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت

جوت رُشائیا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن اپنا رُوپ دھرا، آپ اپنا متا پکائیندا۔ کون دوار وساں کون تھاں، کون گھر سو بھا پائیندا۔ کون پتا کون ماں، کون بال رُوپ وٹائیندا۔ کون دیوے ٹھنڈی چھاں، کون ساچی گود سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ آپے دیوے ور داتا، سو پُرکھ نر نرجن وڈی وڈیائیا۔ اپنی اچھیا کر وچا، اپنا لیکھا آپ گنائیا۔ سچ محلہ کراں تیار، اک اگلا سیو کمائیا۔ نہ کوئی باڈی ہو کرے پیار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل پوری آسا، آسا پور آپ ہو جائیندا۔ نرگن نور کر پرکاشا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنا کر آپ بھرواسا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنے اندر کر کے اپنا واسا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ آپے رنگ رنگے کرتا، رنگنہار آپ ہو جائیا۔ آپے نار آپ بھتار، آپے کنت سچ سُبھائیا۔ آپے کرے سچ پیار، آپ اپنا گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن میللا نرگن دھار، نرگن نرگن وچ سمائیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن ساچا کنت ہنڈھائیندا۔ نرگن نرگن سیجا کر تیار، نرگن نرگن آسن لائیندا۔ کریا کھیل اگم اپار، آد پُرکھ اپنی کھیل کھلاییندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوتی جوت ویس وٹائیندا۔ آپے کرے اپنا کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے جننی آپے جن، جن جنیندی ماؤں آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اندر نرگن وڑ، ساچا میل ملائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، اپنا در آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا کارج آپے کریا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے گھریا، اپنا گھر اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناری کنت آپے بن نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ ناری کنت بن بھتار، نرگن اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ ملائیندا۔ نہ کوئی جانے اور پسارا، پسر پساری آپ اکھوائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے سہارا، بندھن بندھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا بن بھکھاری، بھکھک بھکھیا جھولی پائیندا۔ آپے داتا ہر نرکار، نرکار رُوپ وٹائیا۔ آپے بھکھاری بنے دوار، در درویش منگ منگائیا۔ آپے شاہ

آپے سِکدار، راج راجان آپ ہو جائیا۔ آپے سِکھم آپ ورتار، آپ سندیشہ رہیا سُنایا۔ آپے ہوئے سُننہبار، نیوں نیوں اپنا سِیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن دیوے نرِگن ور، نرِگن دست امولک جھولی پائیا۔ نرِگن دست اک انمول، بھيو اُجید نہ کوئے رکھائیدا۔ سو پُرکھ نرِجن تولے اپنے تول، ہر پُرکھ نرِجن تول ٹلائیدا۔ ایکنکار رکھے کول، آد نرِجن ہتھ رکھائیدا۔ ابناشی کرتا بیٹھ اڈول، سری بھگوان جھولی پائیدا۔ پاربرہم پر بھ جائے مول، اپنی خوشی آپ منائیدا۔ نرِگن نرِگن نال کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیدا۔ اپنے اندر آپے مول، جوتی جوت ڈگرگائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ اپنی رچن رچاونہارا، دیاندھ دیا کمایا۔ اپنی دست دست ہر تھارا، ہر ساچا آپ ورتایا۔ لیونہارا ہوئے نرِکارا، نرِکارا سیو کمایا۔ پہلوں بناواں سچ دربارا، در دروازہ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی اٹ نہ کوئی گارا، نہ کوئی باڈی نال رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مندر لئے اپایا۔ اپنا مندر ہر اپاونا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا ناواں دھراونا، چار دیوار نہ کوئے دکھایا۔ نرِگن دیوا اک جگاونا، تیل باقی نہ کوئے پائیا۔ ساچا مہی گھر وساونا، دوسر اور نہ چرن ٹکایا۔ اٹھے پہر رنگ رنگاونا، دوس رین نہ کوئے وڈیایا۔ ناری کنت آپ اکھواونا، واہ واہ وجدی رہے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارا لئے اپایا۔ سچکھنڈ دوارا اپائیدا، کرپا گن ندھان۔ نرِگن اپنا آسن لائیدا، جودھا سور بلی بلوان۔ سچ سگھاسن اک وچھائیدا، کرپا آپ بھگوان۔ پاوا چول نہ کوئے جنائیدا، نہ کوئی گھاٹ گھڑے ترکھان۔ ساچی سیجا آپ ہنڈھائیدا، آپے مرد آپ مردان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیدا۔ سچکھنڈ دوارا ونڈی ونڈ، آد پُرکھ دیا کمایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم بے پرواہیا۔ نرِکارا چڑھائے رنگ، رنگ رنگیلا اتر کدے نہ جائیا۔ چار دیوار نہ دسے کندھ، چھپر چھن نہ کوئے چھھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا گھاٹن گھڑ، اپنا آسن لئے سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاونت، سو پُرکھ نرِجن آپ بنایا۔ ہر پُرکھ نرِجن بن بن کنت، ایکنکارا سچ ہنڈھایا۔ جوت نرِجن آد نرِجن چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ ابناشی کرتا مہما گنت، بھيو اُجید رہیا رکھایا۔ سری بھگوان آپے جانے لیکھا اپنا آد آنت، آد آنت

رُوپ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ پاربرہم آپے مئے اپنی ممت، سیس جگدیش اپنا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے
 وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سہانیا۔ ست سنگھاسن کرتیارا، ست ستوادی چرن ٹکانیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان
 وڈ وڈیا نیا۔ اپنا حکم کرتار، حکمی حکم آپ سنا نیا۔ گھاڑن گھڑے اپرا، گھڑ گھڑ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ اپنا کھولے پھیر کوڑا، کرپا کر بے پرواہیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھایا۔ اپنا کھول کوڑا، دیا کمانیدا۔ سچکھنڈ وسے ساچا لاڑ، دس کسے نہ آئیدا۔ تھر گھر ویکھے پاوے
 سار، چرن کول آپ کمانیدا۔ جوتی جوت کرے پیار، جوتی جوت جوت ہندھانیدا۔ دائی دایا بن نرنکار، ساچی سیوا آپ کمانیدا۔ آپے اندر آپے باہر،
 گپت ظاہر رُوپ وٹانیدا۔ آپے سٹ آپے ڈلار، مات پت آپ ہو جانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، تھر گھر
 اپنا چرن دھر، چرن کول آپ سہانیدا۔ تھر گھر تھر دوارا، ہر چرن کول ٹکانیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، رُوپ انوپ بے پرواہیا۔ آپے وچولا بن سچی
 سرکارا، نرگن نرگن میل ملا نیا۔ آپے جننی جن جنے سٹ ڈلار، ہر شبدی ناؤں دھرا نیا۔ شبدی شبد کرے پیارا، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنس آپ سہانیا۔ نرگن بنا نرگن پوت، شبدی شبد اپایا۔ نرگن وسے اپنی کوٹ، ساچی دشا ویکھ دکھایا۔ نرگن تاگا
 نرگن سوٹ، نرگن اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارا اک پرگٹایا۔ سٹ ڈلارا جایا، جننی جن بن نرنکار۔ تھر گھر
 ساچے آپ بہایا، کرپا اونکار۔ تیری سیواک لگایا، ہونا خبردار۔ پُرکھ ابناشی حکم سنا یا، آد پُرکھ ایکار۔ تیرا لہنا تیری جھولی پایا، دیونہار آپ نرنکار۔
 بھانا سہنا حکم منایا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ ----- تیرے اندر بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دتا ور،
 سر اپنا ہتھ ٹکانیا۔ سٹ شبد اٹھ بلوان، سو پُرکھ نرنجن آپ اٹھانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، وست امولک اپنی آپ آپ ورتانیا۔ ایکنکارا دیوے دان،
 اپنا رنگ رنگ چڑھانیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی شبد شبد گڑمانیا۔ ابناشی کرتا ویکھے مار دھیان، آد جگاد سنگ نبھانیا۔ سری بھگوان تیرا رکھے مان، دو
 جہاناں ویکھ دکھانیا۔ پاربرہم ہو پردھان، سچ پردھانگی دئے جنانیا۔ ٹوں بننا ساچا کاہن، سیس تیرے تاج ٹکانیا۔ تیرا جھلے سچ نشان، سچکھنڈ و بے ودھانیا۔

تیرا پتا سری بھگوان، تیری جننی نظر کسے نہ آئی۔ تیرا چلہ تیر کمان، میرا ناؤں وڈیا ئیا۔ تیرا پین کھان، میری آسا آس نکائی۔ تیرا بل وڈ بلوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، پاربرہم بے پرواہیا۔ شبد سُت چڑھیا چا، اٹھ اٹھ خوشی منائیندا۔ ابناشی کرتا ملیا اک ملاح، ساچا پلو ہتھ پھرائیندا۔ آد دیوے اک صلاح، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ میرا روپ تیرا ناں، تیرا ناؤں میرا روپ اکھوائیندا۔ سدا سہیلا بن بن پکڑاں بانہہ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ تیرے ہتھ دیواں نیاں، جو کرنی کرت کمائیندا۔ اپنا لہنا دینا دیاں سمجھا، تیرا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ تیری جھولی دیواں پا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساکھیات روپ دھرائیندا۔ شبد سُت سُن سندیش، در اپنے خوشی منائیندا۔ توں صاحب سنگر نر زیش، تیرا کیتا بھل نہ جائیندا۔ ہوں سیوک بن کراں آدیس، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آد جگاد میں تیرا درشن لواں پیکھ، تڈھ بن اور نہ کوئے موہے سکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا کارج کراں سدھ حکمی حکم حکم منائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا گن جنائیا۔ شبد سُت تیری دھار بندھا، تیرا تیرے ناں وڈیا ئیا۔ اپنا نور لواں پرگٹا، جلوہ نور نور درسائی۔ اپنا ناؤں لواں رکھا، وشن اپنی کھیل کھلایا۔ وشو روپ ہو رہیا سما، وشا اپنا نہ کسے جنایا۔ تیرا سنگ لواں نبھا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچا مارگ لواں لگا، دے مت ایکا تت دے وڈیا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ رہیا ونڈا ئیا۔ وشن اُپاواں وشو دھار، اپنا کھیل کھلاونا۔ شبد سُت تیرا سچ پیار، تیرے نال پرناونا۔ اپنے چرن کول بخشاں دھوڑ خاک چھار، چرن چرن اُپر لکاونا۔ وچوں کڈھاں امرت دھار، امیوں رس آپ چواونا۔ وشنوں اندر دھراں بھنڈار، ساچی سیوا آپ کماونا۔ اندر کھڑے سچی گلزار، پاربرہم پر بھ ونڈ ونڈاونا۔ برہم اُتپت ہوئے اگم اپار، کول کولا سوبھا پاونا۔ رتی رت ویکھ بہار، ابناشی اچت خوشی مناونا۔ ساچے سُت میرے دُلا، تیرا مارگ آپے لاونا۔ تھر گھر وسائے دیا کمائے تیرا ویکھے سچ دربار، سچکھنڈ اپنا آسن لاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں اندر آپا دھر، کول نا بھی آپے بھر، کول کولا آپ کھلاونا۔ کول کھلائے کملاپاتی، کول نین وڈی وڈیا ئیا۔ پیائے جام بن بن ساقی، سچ پیالہ ہتھ رکھایا۔ وشن کھولے آپے تاکی، نا بھی کول وڈ وڈیا ئیا۔ لیکھا جانے اپنا باقی، دینا کوئے رہن نہ پائی۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا ہر، وشن برہما لئے اُچھائی۔ وشن برہما آپے جا، جننی جن آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت بن بن ماں، جوتی جاتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ دائی دایا بے پرواہ، پروردگار کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر دوارا پار کرا، سُن اگم ویکھ وکھائیندا۔ دھواں دھار رنگ رنگا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ایکا رُوپ لئے وٹا، شکر اپنے گل لگائیندا۔ سوبھاونت بے پرواہ، بھولانا تھ آپ سمجھائیندا۔ تِنّاں میلا سہج سُبھا، ایکا گن وکھائیندا۔ وشن برہما شو میل ملا، آسانسا پور کرائیندا۔ ایکا وڈیا دئے پڑھا، نش اکھر آپ جنائیندا۔ سو اپنا ناؤں دھرا، ہنگ رُوپ وشن برہما شو بنائیندا۔ سوہنگ اپنی دھار چلا، شبدي تیرا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا ساچا رانا، پُرکھ اکالا دین دِیالا ہر گوپالا، اپنا آپ جنائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیشہ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں کرن آدیا، بیٹھے سیس جُھکائیا۔ صاحب سلطان شاہ توں زریشا، بے پرواہ تیری سچّی شہنشاہیا۔ کون دوار تیرا نیتز پیکھاں، کون گھر خوشی منائیا۔ کون دوار کھیں لیکھا، ساچا مارگ دین جنائیا۔ کون رُوپ دھاریں بھسیا، زراکار ساکار رُوپ ہو جائیا۔ کون رُوپ جوتی جوت پروسیا، ناری کنت کون وڈیائیا۔ کون رُوپ کھيڈ کھيڈا، سچھنڈ دوارے سوبھاپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تے منگدے تیرا در، در بیٹھے سیس جُھکائیا۔ در درویش بن بھکاری، برہما وشن شو سیس جُھکائیندا۔ توں داتا زراکار زراکاری، زراکار تیرا بھيو کونے نہ آئیندا۔ ایکا دست بخش اپاری، اپرا پار ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا تیرا کھے نہ کونے لکھاری، کھ کھ لیکھ نہ کونے جنائیندا۔ ایکا دینا درس آدھاری، درس تیرا ایکا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکا وار سرب سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سُن کر دھیان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ سچ سندیشہ دُھر فرمان، شبدي شبد ناؤں وڈیائیا۔ آد جگادی مٹی آن، بھل کدے نہ جائیا۔ جگ جگ کھيلاں کھيل مہان، زرنجن سرگن کھيل کھلائیا۔ تِنّاں دیواں ایکا دان، اتوٹ اتٹ رکھائیا۔ وشنو تیرا و شو پکوان، پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ برہم تیرا برہم نشان، لکھ چوراسی گھاٹ لئے گھرائیا۔ شکر تیرا تیر نشان، انتم لیکھا دئے چکائیا۔ تِنّاں وچولا ہر بھگوان، جگ جگ ویکھے تھاوں تھائیا۔ ایکا دیوے دست مہان، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنج تت کرے پردھان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھيل کھلائیا۔ زرنجن سرگن وکھائے نشان، من

مت بُدھ وڈ وڈیا نیا۔ لیکھا جانے پتر سُجان، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، آد پُرکھ اپنی دیا کمائیا۔ وشن برہما شو سُنا کن لا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ایکا ڈھولا لینا گا، وشنوں اپنا میل ملائندا۔ برہمے راگ دئے سنا، برہم و دیا آپ پڑھائندا۔ چارے ویداں لئے لکھا، اپنا لیکھا بند کرائندا۔ چارے جگاں ونڈ ونڈا، چارے کھانی ویس وٹائندا۔ چارے بانی آپ اُپا، چارے گنٹ آپ سٹائندا۔ چار ورن لئے ترا، چار جگ بندھن پائندا۔ چاروں گنٹ پھیرا پا، چار یاری ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ساچا نام آپ سمجھائندا۔ ساچا نام ہر نرنکارا، اپنا آپ جنائیا۔ برہمے تیرا برہم پسارا، پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی دئے آدھارا، گھڑ بھانڈے لئے بنائیا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج کرتارا، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ وسنہارا سچھنڈ پتے دربارا، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ شبد اگمی بول جیکارا، بودھ اگادھی کرے پڑھائیا۔ تھر گھر ویکھے کھول کواڑا، در دروازہ نہ کوئے رکھائیا۔ سُن اگمی دھواں دھارا، اپنا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایکا ور، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ برہما مگے مگے، پر بھ اگے سیس جھکائندا۔ ٹوں صاحب سورا سربنگ، تیرا بھو کوئے نہ آئندا۔ ایکا جوت دھار اپنی بخشش کر بخشند، جگت اندھیرا نہ موہے بھائندا۔ تیرا نور سورج چند، رُوس جوت جگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا مُکاؤنا اتم پنڈھ، جگو جگ گہرا کون بھوائندا۔ جگ جگ گہرا ہر نرنکارا، اپنا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو کرے خبردار، ساچے سیوک سیو لگائیا۔ رُوس کرتارا، کرن کرن کرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ لئے اُبھارا، گگن گگنتر سوبھا پائیا۔ جل جل رُپ آپ کرتارا، بنب اپنی دھار وکھائیا۔ دھوڑی بخشے ایکا چھارا، دھول دئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، لوک مات دئے لکائیا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، پنج تت کھیرا آپ وسائیا۔ برہمے ہونا خبردار، تیرا لیکھا دئے وکھائیا۔ نو کھنڈ ونڈے وچ سنسار، نو دوارے پھول پھولائیا۔ چار چار کرے وہارا، چار چار بندھن پائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ اترے پار، جگ جگ گہرا آپ بھوائیا۔ کوٹن کوٹ بھیجے گر اوتارا، سادھ سنت لوک مات کر رُشنائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گرکھاں دیوے ساچا دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ گر سکھ کرے در پروان، جو بیٹھے راہ تکائیا۔ سب دا

داتا اک بھگوان، اک اکلہ ہر گھٹ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ برہے تیری آنت کرے کلیان، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ سب دامیٹے آپ نشان، آد آد جگاد جگاد
 اپنی کھیل کھلایا۔ اک سناوے ڈھر فرمان، سچ سندیشہ آپ سمجھایا۔ لوک مات بناؤنا اک مکان، آتم پر ماتم ایگا گھر وسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا دئے مکایا۔ وشن برہما شو تیری ساچی سیو، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ لیکھا جانے کروڑ تیتیسا دیوی دیو، سُرپت راجا اند میل
 ملائیندا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیو، الکھ الکھنا اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہو، بتی دند نہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا آنت کراؤنا، ہر ساچا سچ جنایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لوک
 مات ویکھ وکھاؤنا، گیڑا گیڑے وچ بھوایا۔ سنجگ تریتا دواپر ونڈ ونڈاؤنا، کلجگ کھیل کرے بے پرواہیا۔ اوتار گر تیری سیو لگاؤنا، لکھ چوراسی تیرا سنگ
 نبھایا۔ ڈھر فرمانا آپ سناؤنا، سچ سندیشہ اک وکھایا۔ جگا جگتر ونڈ ونڈاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جیرج انڈ تیرا پندھ مکاؤنا، اُتھج سبتج رہن نہ
 پانیا۔ لوک مات تیرا کھیڑا ڈھاؤنا، آپ اپنا حکم سناؤنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ وشن سُن ہر جنایا، آد جگادی کار۔
 جو گھڑیا سو بھن وکھایا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ چار جگ چوکڑی اک بنایا، چار وید کرے پیار۔ چارے ورن رہے جس گایا، چاروں گنٹ گنٹ جیکار۔
 چارے ورن اٹھاراں برن روپ دھرایا، نال رلایا و بچار۔ پُران اٹھاراں آپے گایا، وید ویاسا دے آدھار۔ وید کتیب بھو نہ رایا، شاستر سمرت کرن
 پکار۔ گیتا گیان دئے ڈھایا، ہر ہر آنت نہ پاراوار۔ انجیل قرآن کھ شرمایا، نیز روون زارو زار۔ کھانی بانی پلو پایا، دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ تیئی
 اوتاراں سپس جھکایا، بٹھے در دربار۔ گر دس خوشی منایا، ایکا بول شبد جیکار۔ بھگت بھگونت منگل گایا، اٹھ دس اٹھاراں ہوئے پار۔ وشنوں تیرا سنگل
 تیرے ہتھ پھڑایا، چاروں گنٹ ہونا خبردار۔ برہما تیرا برہم روپ پر بھ منگن آیا، برہم ویکھے ویکھنہار۔ جگت اندھیرا جھوٹھا چھایا، ساچا چند نہ کوئے
 اُجیار۔ گر کا روپ کسے نظر نہ آیا، نیز کھلے نہ کوئے کواڑ۔ رسنا جہوا رہے گایا، اُچی کوک کوک پکار۔ ملا شیخ مسائق پیر دین ڈھایا، ملیا میل نہ
 پروردگار۔ پنڈت پاندھے کسے ہتھ نہ آیا۔ رام رام سچا کرتار۔ گرنتھی پنٹھی راہ بھلایا، گوہند ملیا نہ میت مُرار۔ منتر نام سچ نہ کسے درڈایا، کام کرودھ

بوجھ موہ لیا ہنکار۔ وشن برہما شو تیرا ویلا اتم آیا، دھرنی رووے کرے پکار۔ کھلڑے کیس گل وچ پایا، پر بھ دی بنی آن بھکھار۔ گر دشمنیش کیوں کھ
 بھوایا، میٹوں دے نہ کوئی سہار۔ گر کھ کوئی نظر نہ آیا، گھر گھر ہو یا و بچار۔ توں لکھ لکھ لیکھا گیا سمجھایا، جیواں جنتاں کر پیار۔ کلجک ویلے اتم ہوئے
 سہایا، نہ ہکٹک نرائن ز اوتار۔ مات پت نہ کسے جایا، مہا بلی اترے اپنی وار۔ نانک نرگن رہیا دھیایا، نرویر پڑکھ اکال۔ وید ویاسا سیس جھکایا، دوئے جوڑ
 منگے دان۔ موسیٰ اچی کوک کوک الایا، دیوے آپ فرمان۔ عیسیٰ تیرا لیکھا اپنے آگے لکایا، توں دینا ساچا دان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، وشن برہما شو دیوے ور، کیتا قول بھل نہ جایا۔ آد جگاد کدے نہ بھلیا، ا بھل بے پرواہ۔ آد جگاد کدے نہ ڈلیا، اڈل اک خدا۔ لکھ چوراسی آپے
 مولیا، مولا اپنا نام دھرا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو تیرا لیکھا دے چکا۔ تئاں لیکھا آنت چکاؤنا، کلجک واری اتم آئی۔ تئاں
 لیکھا آپ مکاؤنا، بھرم بھلیکھا دے کڈھائی۔ کال مہاکال در منگاؤنا، ایکا حکم سنائی۔ تینی اوتاراں بھو گھلاؤنا، چار جگ ویکھ دکھائی۔ بھگت اٹھاراں پردہ
 لاہنا، بھگون دے وڈ وڈیائی۔ گر گر دس جوت جگاؤنا، جوتی جوت جوت رُشائی۔ گو بند لیکھا پور کراؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا،
 ساڈھے تن ہتھ بنت بنائی۔ پڑکھ ابناشی آسن لاؤنا، نہ ہکٹکا ناؤں دھرائی۔ شبد ڈنکا اک وجاؤنا، لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا اٹھائی۔ ڈھر فرمانا حکم
 سناؤنا، کلجک میٹے کوڑی شاہیا۔ راج راجاناں تختوں لاہنا، شاہ سلطاناں خاک ملائی۔ چار ورن ایکا گھر بہاؤنا، اؤچ نیچ نہ کوئے وڈیائی۔ کھتری براہمن شوڈر
 ویش پنڈھ مکاؤنا، ورن برن نہ کوئے پڑھائی۔ رام رحیم ایکا رنگ رنگاؤنا، نانک گو بند میلا سچ سبھائی۔ عیسیٰ موسیٰ بندھن پاؤنا، لیکھا جانے سنگ محمد چار
 یار چار یاری نور الایا۔ بچھنڈ دوارا سوبھا پاؤنا، تھر گھر وجدی رہے ودھائی۔ مقامے حق ڈیرہ لاؤنا، بے پرواہ بے عیب پروردگار اپنا نور دھرائی۔ ایکا کلمہ
 امام پڑھاؤنا، کائنات کرے شنوائی۔ ایکا آب حیات پیاؤنا، سچ پیالہ ہتھ اٹھائی۔ شرع شریعت اک رکھاؤنا، لاشریک اک خدائی۔ راما کرشنا نظری آؤنا،
 آد شکت جوت جگائی۔ چتر بھج روپ دھراؤنا، چاروں کنت پھیرا پائی۔ فتح ڈنکا اک وجاؤنا، ایکا ڈھولا رہیا سنائی۔ راؤ رنکاں ایکا دھام بہاؤنا، جھوٹھی میٹے
 جگت شاہیا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چگائی۔ دئی دوتی روگ مٹاؤنا، امرت جام اک پیائی۔ ہرکھ سوگ سرب گواؤنا، چنتا ڈکھ نہ

کوئے رکھائیا۔ چوڑاں لوک ایکانام دھیاونہ، ترے بھون وجے ودھائیا۔ چوڑاں طبقات نیوں نیوں سیس جھکاونا، دین اسلام اک سمجھائیا۔ سب نے سجدہ اک دوار کراونا، پُرکھ اکال ایشٹ دیو ہو جائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نال رلاونا، پلُونال پلُو بندھائیا۔ جم کا پھاس کال کا تراس میٹ مٹاونا، مہاکال ہوئے سہائیا۔ گرگھیاں پوری آس کراونا، زرگن سرگن میل ملائیا۔ نج گھر آتم واس دھراونا، نج نیز دے کھلائیا۔ ایکا مندر سو بھاپاونا، دوجی شبد وجے شنوائیا۔ تیجے نیز درس دکھاونا، چوتھے پد کرے رسائیا۔ پنجم گھر آپ بہاونا، چھیویں چھپر چھن نہ کوئے وڈیائیا۔ ستویں ست ستوادی اپنے رنگ رنگاونا، برہم پاربرہم میل ملائیا۔ اٹھائیں تہاں پنڈھ مکاونا، نو در ڈیرہ ڈھاپیا۔ بجر کپائی کھول کھلاونا، شبد کھنڈا اک چکائیا۔ تیج وکارا ستھر ڈھاونا، آسا ترسار ہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، وشن برہما شو تیرا لیکھا دے وکھائیا۔ تیرا لیکھ وکھاون آیا، نہہکنکا جامہ دھار۔ لکھ چوڑا سی لے سمجھایا، آتم انتر وجائے اک ستار۔ کایا مندر ڈیرہ لایا، ہر مندر ویکھے آپ زرنکار۔ ڈونگھی کنڈر کسے دس نہ آیا، جیو جنت تے پیر پسا۔ اندرے اندر کھیل کرایا، کرے کرائے سچ گفتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ قرضہ دے اتار۔ جگ جگ قرضہ لاہے مقروض، لہنا دین جگت چکائیندا۔ آد جگاد رکھے اپنی سو بھ، جیو جنت سو بھ نہ کوئے وکھائیندا۔ جگا جگت کھلائے بھو گو بھ، بھو ابھیدا آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنتر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ گر اوتاراں دیوے منتر، ایکانام شبد وڈیائیا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن پاتالاں پھول پھولائیا۔ لکھ چوڑا سی بُجھائے بسنتر، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن ز، زرگن نور جوت رُشائیا۔ زرگن داتا بے پرواہ، پروردگار ناواں اکھوائیندا۔ دیونہارا سچ صلاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کلج انتم پھیرا پا، روپ انوپ دھرائیندا۔ کاغد قلم کوئی لکھے نہ، ست سمندر نیز نیناں نیر وٹائیندا۔ بنا سبت مارے دھاہ، اٹھاراں بھار نہ ونڈ وٹائیندا۔ برہما منگے انت پناہ، تیرا انت کوئے نہ پائیندا۔ وشنو ڈھیہہ پیاسرنا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ شکر منگے بخش میرے گناہ، اوگن اپنا تیرے آگے پھول وکھائیندا۔ تیئی اوتار اپنا پلُو آگے رہے ڈاہ، چار جگ دے چار دن ساڈی جھولی پا، عیسیٰ موسیٰ محمد سجدہ سیس جھکائیندا۔ کلمہ ایکا پڑھ

خدا، نبی رسول توں سمجھائیںدا۔ امام اِماماں دیویں پناہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر وڈ سلطانا آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلج انتم ہو پردھانا، نہکلکا ناؤں رکھایا۔ ست سروپی ست نشانہ، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل راس وکھ وکھایا۔ دیون آیا دھر فرمانا، شبد سندیشہ آپے گایا۔ لکھ چوراسی ہوئی نادانا، نیتزین نہ کوئے کھلایا۔ ساچا دسے نہ مندر مکانا، ہر مندر سیس نہ کوئے جھکایا۔ امرت ملیا نہ پینا کھانا، اٹھسٹھ بیٹھے پھیریاں پانیا۔ انحد سُنیا نہ ساچا گانا، جھوٹے تال رہے وجایا۔ گھر ملیا نہ ہر بھگوانا، مندر ٹل رہے کھڑکایا۔ جس دا تاپینا کھانا، سو بھلیا بے پرواہیا۔ کلج تیرا انتم میٹے جھوٹھ نشانہ، کوڑی کریا دئے گویا۔ ستجگ ست کرے پردھانا، ست ستوادی مارگ لایا۔ ایک شبد چڑھائے بانا، لوآں پُریاں پار کرائیا۔ ایک راگ ایک گانا، چھتی راگ مکھ شرمایا۔ ایک کلمہ کلامِ الٰہی کر پردھانا، کامل اپنا ناؤں دئے جنایا۔ سوہنگ شبد لکھ چوراسی دیوے دانا، آتم پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نہ، ہر جن ساچے میل ملایا۔ ہر جن میلا ہر گوہند، ہر سجن میل ملایا۔ گر سنگر میٹے سگلی چند، نہ بھو بھے نہ کوئے جنایا۔ گھر گمبھیر گنی گہند، گنوتتا ہوئے سہایا۔ امرت جام پیائے ساگر سندھ، ست پیالہ ہتھ رکھایا۔ گرگھ بنائے اپنی بند، ست انادی ایک جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن اٹھائے آپ پر بھ، دین دینا دیا مکا۔ اٹا کرے کول نہ، امرت جھرنادئے جھرا۔ پنج وکارا دیوے دب، شبد اگنی بھارٹکا۔ لہنا دینا مکائے جھت، لکھ چوراسی پھند کٹا۔ اندرے اندر مکائے پندھ، دسم دوا ری دئے چڑھا۔ شبد اناد سُنائے سہاگی چھند، پنجم سخیاں نال رلا۔ آتم جنائے پرمانند، پر ماتم میلا سبج سُبھا۔ نرگن جوت چڑھائے چند، نرگن جوت کر رُشنا۔ ہتھ پھرائے نام چند پر چند، ساچا کھنڈا اک چکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گر سکھاں اندر اپنا نور آپ درسا۔ گر سکھاں اندر آپے وڑ، گر پورا دیا کمایا۔ ڈونگھی بھوری پار کر، سکھمن تیرا پندھ مکایا۔ ----- پنج وکارا جائے جھڑ، جس دوارے سنگر جایا۔ امرت پیالہ بھر، نجھر اپنی دیا کمایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹایا۔ آتم سیجا ہے چڑھ، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔

نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سنگر پورا سو اکھوایا۔ اپنی و دیا گیا پڑھ، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ نہ اوہ پڑکھ نہ اوہ نار، نہ نرائن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ورن برن نہ کوئے رکھائیا۔ جو جن کرے سچ پیار، تس در آوے دیوے درس بے پرواہیا۔ گرسکھ تیری مہما پر اپار، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ تیرا درس منگے برہما وشن شو بن بھکھار، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ جس سنگر پورا ملیا وچ سنسار، لہنا دینا گیا مکائیا۔ اتم ویکھے اپنا گھر بار، تھر گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نہ، لکھ چوراسی لئے پھڑ، گر اوتاراں کولوں منگے اک گواہیا۔ گر اوتار بنو گواہ، ہر ساچا سچ جنائندا۔ چار ورن پئے او جھڑ راہ، ساچا راہ دس کسے نہ آئندا۔ ایکا نور نور خدا، ایکا روپ رام رہیا اکھوا، ایکا گوہند پتا پڑکھ اکال منائندا۔ نو کھنڈ پر تھمی جیو جنت کیوں ونڈی بیٹھے پا، ونڈ ونڈ حصہ اپنے ہتھ نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نہ، ساچے آسو آپے چڑھ، نو نو پھیرا آپے پائندا۔ نو نو شاہ سوارا، شاہ سلطانا پھیرا پائیا۔ نیلا نیلی دھاروں آیا پارا، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پر چنڈ رہیا چمکائیا۔ دو جہاناں پاوے ونڈاں ونڈنہارا، ترے لوکی اپنے چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ چو داں لوکاں دئے ہلارا، چو داں طبقات مارے مارا، لیکھا نچکے سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نیتز نیناں نیر وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نہ، نرگن داتا پڑکھ بدھاتا، بیٹھا رہے اک اکانتا، سچکھنڈ نو اس پڑکھ ابناشا، شاہو شاباسا راج راجا شاہ سلطانا ایکا ایک اپنا حکم سنائیا۔ ایکا حکم دھر فرمان، دھر درباری آپ جنائندا۔ تخت نو اسی ساچے تخت بیٹھ بھگوان، عدل عدالت آپ کمائندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بنیا رہیا نگاہبان، گر اوتار سیوا لائندا۔ کلج اتم کرے پچان، مہمان بیدو اپنا کھیل کھلائندا۔ روپ رنگ نہ کوئے نشان، جوتی جاتا ہو پردھان، پر م پڑکھ اپنا حکم آپ لائندا۔ کال رہت نو جوان، صاحب سچا جانی جان، بے پچان بیوہ روپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نہ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائندا۔ چاروں کُنٹ شبدی پھیرا، ہر سنگر آپ بھوائیا۔ چاروں کُنٹ اگنی گھیرا، نرگن رہیا رکھائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے جھیرا، بھرے بھلی لوکائیا۔ چاروں کُنٹ اُجڑے کھیڑا، ہر ساچا دئے

اُکھرائیا۔ چاروں کُنٹ کُھلا ویہڑا، دھرت مات خوشی منائیا۔ چاروں کُنٹ کوئے نہ دسے سنجھ سویرا، اندھ اندھیرا ایکا چھائیا۔ چاروں کُنٹ ایکا گیرا، چوٹھے جگ آپ دوائیا۔ وقت لنگھایا کر کر ہیرا پھیرا، سمت سمتی ویکھ دکھایا۔ سنگھ شیر ہر بیٹھا رہیا کر کے حیرا، آپ اپنا گھ چھپائیا۔ اتم کرے حق نیڑا، خالق ویکھے خلق خُدا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، لہنا دینا دینا لہنا وشن برہما شو تیری جھولی پائیا۔ لہنا دینا جھولی پاؤنا، ویلا اتم آیا۔ نیتز نیناں سرب دکھاؤنا، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ جس نہ نیا گر کا کہنا، تس دیوے پھڑ سزایا۔ لاڑی مَوْت کھائے دُینا، چاروں کُنٹ رہیا گر لایا۔ گر گھ ور لے ستگر دوارے ایکا بہنا، جس ہر جس رسنا گایا۔ ہر جن درشن یکھے نیناں، نینن نین نین ملایا۔ سنت سا جن من پائے گہنا، تن چولا نام ہنڈھایا۔ بھگت بھگونت بھانا سہنا، کلج ویلا اتم آیا۔ شاہ سلطان کوئے نہ رہنا، خاکی خاک خاک ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا لیکھے پایا۔ لیکھا لیکھے پائے بھگوان، سنجگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ کلج تیرا میٹے جھوٹھ نشان، دین دُنی ویکھے سرب لوکائیا۔ تیرا جھوٹھ ہو یا پردھان، تیرا جوٹھ رہیا ہلکائیا۔ چار ورن تیری مٹی بیٹھے آن، ہر بھلیا بے پرواہیا۔ نار و بچھار ہوئی رکان، کنت سہاگ نہ کوئے ہنڈھائیا۔ مدراماس پن کھان، امرت رس نہ کوئے چوائیا۔ رسنا جہوا سارے گان، ہر دے رام نہ کوئے وسائیا۔ باہروں کردے تیرا دھیان، اندروں رسائی کوئے نظر نہ آئیا۔ جیواں جتناں دین گیان، اپنی مت سرب بھلایا۔ پڑھ پڑھ رسنا کرن وکھیان، تیری ویاکھیا تیرے وچوں نظر کسے نہ آئیا۔ بن بن سنت کرن کلیان، اپنا چھند نہ کوئے کٹائیا۔ گھر گھر دکھاؤدے پھرن شبد بان، ہر کاشد نظر کسے نہ آئیا۔ پار برہم پت پر میثور کلج اتم سب دی کرے اک پچھان، نہکلنکا جامہ پائیا۔ تیرا گئی مارے بان، جھوٹھا ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ دو سو چھپنجا دن اک دُوجے دی مٹی آن، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پھر پار برہم پُرکھ ابناشا اپنے ہتھ لئے کمان، لکھ چوڑاسی تیرا دسے نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، زرگن سرگن سرگن زرگن اپنی دھار چلا ئیا۔ زرگن دھار شبد اپارا، سرگن گر گر رُپ جنائندا۔ گر گر میل ہر کرتارا، در گھر ساچا آپ سہائندا۔ گر گر نام نام ونجارا، ساچے ہٹ آپ وکائندا۔ گر گر گھر دے آدھارا، در در ساچی سیو کمائندا۔ گر گر سکھاں کرے پیارا، گر سکھ گودی آپ اٹھائندا۔ کلج آئی اتم وارا،

کال ڈورُو اپنا ہتھ اٹھائیںدا۔ چاروں کُنٹ وے نگارہ، نگاہبان آپ سٹائیںدا۔ ہر جن ہوئے خبردارا، لکھ چوراسی ترے گن مایا آلس نندرا پردہ اک دکھائیںدا۔
 قادر قدرت دیکھے دیکھنہارا، خالق خلق بھیو مٹائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہری ہر اپنا روپ دھرائیںدا۔ ہری
 ہر ہر نرنکارا، ہری اوم ست تت جنائیا۔ نیم سُندری بالا، سوئم روپ بے پرواہیا۔ نام اگنی ایکامالا، من من ہی آپ بنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، اکال
 اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ انتم مارگ دتے اک سکھالا، چار ورنناں دے سمجھائیا۔ کایا مندر اندر پٹی دھر مسالہ، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ اٹھے پھر رہے اُجالا،
 اندھ اندھیر نہ کوئے دکھائیا۔ شبد ناد وے ڈھنکانا، ڈھنی ناد آپ سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، اپنی بوجھ
 دے بُجھائیا۔ جس بُجھائے سو بُجھیا، کلجگ تیرا اندھیرا اندھ۔ گرسکھ لیکھا چکے ایکا دوجیا، تیجے لوئن مکے پنڈھ۔ چوتھا گھر ایکا سُجھیا، پنچم گائے سہاگی
 چھند۔ ستنگر چرن جو جن لُجھیا، اک دکھائے پرمانند۔ نابھ کول کرے مودھیا، دین دیال صاحب بخشن۔ گرسکھ ولامات اٹھیا، جس ترے گن توڑیا
 چھند۔ ستنگر پیائے امرت جام گھٹیا، دوس رین انند۔ مانس جنم نہ جائے لُٹیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچے چور کرے کھنڈ۔ گرسکھ آپ منایا رُسیا، شبد
 سٹایا سہاگی چھند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن چڑھائے ساچا چھند۔ ہر جن چند کرے پرکاش، ستنگر ساچے وے
 ودھائیا۔ لکھ چوراسی جائے وناس، گرسکھ ساچے کرے رُشائیا۔ دیوے وڈیائی پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیا۔ ستنگر پورا وسے سدا پاس، ایٹھے
 اوتھے ہوئے سہائیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے نراس، آسا پورن آپ کرائیا۔ ویلے انت کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ پتر گپت نہ بُجھے
 وات، لاڑی موت نہ لئے پرنائیا۔ ویلے انتم بُجھے آپ، پاربرہم بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بنے مائی باپ، پتا پوت سیو کمائیا۔ جگت جلندا لئے راکھ، سر اپنا
 ہتھ لُکائیا۔ درس دکھائے ساکھیاں، سوچھ سروپ روپ وٹائیا۔ ہر جن بنائے پارجات، آپ اپنا میل ملائیا۔ چرن کول بندھائے نات، چرن کول بخشے سچ
 سرنائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گرسکھ ایکا رنگ سمائیا۔ ستنگر پورا جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ مستک جوت جگائے للاٹ،
 لاٹاں والی نہ کوئے منائیا۔ گرسکھ تیرا لہنا دینا چکے تیر تھ تاٹ، گنگا جمننا گوداوری سُرستی تیرے چرناں ہیٹھ وگائیا۔ تیرا لیکھا چکلیا پوجا پاٹھ، ایکا پُرکھ اکال

منایا۔ توں وکیا ساچے ہاٹ، تیری کرتا قیمت پانیا۔ توں اتریں اپنے گھاٹ، دوجا پتن کوئے رہن نہ پانیا۔ تیری نیڑے آئی واٹ، کلجگ بیٹھا پندھ
مکایا۔ لکھ چورا سی چولا جانا پاٹ، جو گھڑیا بھنّ دکھایا۔ کسے کول نہ دے نام دات، خالی جھولی رہے دکھایا۔ من مت رووے نار کمذات، گو بند سورا
رہیا ڈرایا۔ بھرے بھلے ذات پات، نانک تیری ریتی نظر نہ آیا۔ کلجگ جیو پینے ڈوگھے کھات، کھاتا دھرم رائے پٹایا۔ ویہہ سو ائی پکرمی پہلی چیز
دیکھنا مار جھات، چاروں گنت پئے ڈھایا۔ گرگھ ورا رکھے اپنی ذات، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور،
نہکلنک نرائن نر، گر پیر اوتاراں کولوں منگے آنت گواہیا۔ بن گواہ ہونا ضامن، ہر ساچا سچ جنائندا۔ گر اوتار پکڑو دامن، جو تیرا مات اکھوائندا۔ رین
اندھیری ہوئی شامن، ساچا چند نہ کوئے چڑھائندا۔ سادھ سنتاں وریا کامنی کامن، کام کرودھ سرب ہلکائندا۔ وسیا کھیڑا نہ کوئے گرامن، کایا بنک نہ
کوئے وڈیائندا۔ پکڑے بانہ نہ کوئے براہمن، کھتری بل نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیکھ دکھائندا۔ بن
کے ضامن پھڑاؤ پلا، ہر ساچا سچ جنایا۔ پُرکھ اکال ایکا وار کرائے ہلا، ہلا شبری نام ہلایا۔ نام کٹارا پھڑے بھلا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑایا۔ کرن
دیوے نہ ول چھلا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ چڑھ کے بیٹھا نہیل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ آد کھیل کرایا اک اکلا، آنت آپے دیکھن آیا۔ جوتی
جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا منگے سچ صفایا۔ سچ صفائی دینی گر اوتار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ اپنے پھڑ پھڑ کڈھنے باہر، ایکا
وار حکم فرمائندا۔ چار جگ جو کریا وبار، جگ کرتا دیکھ دکھائندا۔ جنم جنم دا قرضہ دے اُتار، پورب جنماں دیکھ دکھائندا۔ حرج کرے نہ سچی سرکار، حق
حقیقت آپ صلاحندا۔ سچ رفاقت دیکھے سانجھیا، آپ اپنا بھو چکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سچ سندیشہ نر
نریشا، نرگن نرکار اپنا آپ سنائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے آنت ہوئے آپ پردھان، دو جہان پردھانگی اپنے ہتھ رکھائندا۔

☆ ۳ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی گروت سنگھ دے گرہ رام دیوالی ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اُپائندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن نرکارا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ ابناشی کرتا اگم اپارا، الکھ
 الکھنا سیری بھگوان سچ نشان آپ جھلائندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، اجوئی رہت کر پسارا، پُرکھ اکال اپنا روپ آپ دھرائندا۔ سچکھنڈ کھول سچ کواڑا،
 تخت نواسی وسے ساچا لاڑا، پرم پُرکھ سو بھاپائندا۔ تھر گھر جانے اپنی دھارا، کرے کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سو بھاپائندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے اندر، نرکار
 سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا سرب گن آنتر، آد نرنجن آپ اُپائے اپنی بسنتر، جوت اگن اگن رُشائیا۔ سیری بھگوان بنائے بنتر، ابناشی کرتا سیو کمائیا۔ پاربرہم
 بے آنت بے آنت ساچے دھام سو بھاؤنت، اگم اتھاہ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپے وڑ، سچ دوارا دے
 وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ناری کنت، نرگن اپنا میل ملائندا۔ ایکنکارا آد آنت، آد جگادی ویس
 وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، سو بھاؤنت کرے نرنکار۔ جوت
 جگائے آد نرنجنا، دیا باقی نہ کوئے پسار۔ کرے کھیل درد دُکھ بھے بھنجنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے
 آپے وڑ، اپنا کرے آپ وچار۔ سچ وچارا ہر نرنکارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، در ساچے آپ ورتائیا۔ ساچا سُنٹ آپ اُبھارا، شبدي
 شب وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر تیارا، ترے گن اتپتا ترے ترے بندھن پائیا۔ پنچ تت بول جیکارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرگن لائے اک اکھاڑا،
 تال تلواڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ روپ انوپ شاہو بھوپا، بھوپت اپنی کھیل کھلائندا۔ وسنہارا
 چاروں کوٹاں، دہ وشنا اپنا آسن لائندا۔ کھیل کرائے سدا ان رنگ روپا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچا گھاڑن آپ گھڑائندا۔ گھاڑت گھڑے پُرکھ بدھاتا، اپنی بنت ہر آپ بنائیا۔ وشن برہما شو بدھانا تا، ساچا جوڑا جوڑ

جڑایا۔ آپے بنے پتا ماتا، دائی دایا سیو کمایا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، اگم اگمڑی کرے پڑھائیا۔ سرب کل ہر سمراتھا، سمرتھ پڑکھ بے پرواہیا۔ ایک دیوے امولک داتا، دانی اپنا نام ورتایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، آد پڑکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ زرگن سرگن ویس اولا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ سچ سنگھاسن اکو ملا، تھر گھر ساچا وڈ وڈیائیندا۔ وشن برہما شو پھرایا پلا، شبدی ڈور ہتھ رکھائیندا۔ ایک دو آ میٹا سلا، ایک گھر وکھائیندا۔ جوتی نور آپے رلا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، اپنا بھو کھلایا۔ وشن برہما شو اجل کرے مکھ، دے مت گیان درڑایا۔ آسا ترسنا میٹے بھکھ، ایک درسی درس وکھائیا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے سک، امرت سنج ہرا کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ بھل بھلو اڑی لایا باغ، سو پڑکھ زرنجن دیا کمائیندا۔ جوتی دیپک جگے چراغ، اندھ اندھیر نہ کوئے وکھائیندا۔ سچھنڈ نو اسی گیا جاگ، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیندا۔ شبدی سوت دیوے اک ویراگ، ویراگی اپنا ویراگ وکھائیندا۔ برہما وشن شو پکڑے واگ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے ساک، سجن اپنا میل ملائیندا۔ ترے گن میل ملائے پر بھ آپ، پنچ تت ساچا کھیل کھائیندا۔ روپ دھرائے نو آناٹ، ناک اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنا گھاٹ، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ اک سنائی ساچی گاتھ، وشنو و شو آپ کرائیندا۔ برہما میلا کملاپات، پاربرہم برہم ویکھ وکھائیندا۔ پورا کرے ایک گھاٹ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ایک اکھ نش اکھ پاٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ صاحب سلطان پچھے وات، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ----- آد آنت کھیل اپارا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، ہر پڑکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ اینکارا و سنہارا ٹھانڈے دربارا، لوک مات مار جھات دو جہاناں اپنا روپ دھرائیندا۔ آد زرنجن کر پسارا، جوت زرنجن دے ہلارا، لکھ چوراسی ڈمگائیندا۔ سری بھگوان ساچی کارا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں پاوے سارا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان میت مرارا اک سنائے شبد جیکارا، ناد انادی ناد سنائیندا۔ پاربرہم برہم کرے آدھارا، ایک منتر گرو دوارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ سنگ رکھائیندا۔ دوسر اور نہ کوئے سنگ، ست پڑکھ زرنجن اپنی کھیل کھلایا۔ نو نو

چار پینڈا گیا لنگھ، کلجک ویلا انتم آئی۔ پرگٹ ہوئے سورا سربنگ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نام وجائے اک مردنگ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لئے اٹھائی۔ دو جہاناں دیکھے لنگھ، آون جاون کھیل کھلایا۔ گر پیر اوتار دُھر دربارے لئے سد، شبد سدیشہ اک سنایا۔ ورن برن بدھی حد، جگت مارگ دیکھ دکھائی۔ پُرکھ اکال دین دیال کیوں لوک مات وچوں دتا کڈھ، جس تہاڈی بنت بنایا۔ جگ چوکڑی لڈاؤندا رہیا لڈ، جوں بالک ماتا گود سکھایا۔ کلجک انتم لکھ چوراسی پُرکھ ابناشی نالوں ہوئی اڈ، پلوانال پلوانہ کوئے بندھایا۔ کلجک کوڑ گڑیا را جگت نشانہ دتا گڈ، جوٹھ جھوٹھ وٹی ودھایا۔ انحد شبد گھٹ مندر بیٹھ سنیانہ کسے ند، انحد ناد نہ کوئے وجایا۔ جھوٹھی پی پی بیٹھے مد، ہر کا نام سرور نہ کوئے رکھایا۔ چار ورن نہ بنی ساچی جد، پُرکھ اکال نہ کوئے منایا۔ کوئے کرشن کوئے رام نال گیا بجھ، کوئی عیسیٰ موسیٰ سجدہ رہے کرائیا۔ کوئی محمد کول رہیا سچ، چار یاری وڈ وڈیایا۔ کوئی مکے کعبے کرے حج، کایا مندر اندر نہ کوئے پھول پھولایا۔ کوئی نانک زرن رہیا سد، کوئی گوہند رہیا دھیایا۔ چار گنٹ ورن برن اپنا اشٹ کر کر بیٹھے سچ، ساچا در نہ کوئے دکھایا۔ مندر مسجد گرو دوار جگت کامنا رہی نچ، سچ سچ نہ کوئے وڈیایا۔ کاپی ماٹی ہوئی کچ، کچن روپ نہ کوئے وٹایا۔ پُرکھ اکال نہ ملیا کسے سچ، سچ سچ نظر کتے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، چار جگ دی ایکا چوکڑ، نو نو چار دیکھے تھاؤں تھانیا۔ نو نو چار چوکڑی تیرا انتم پنڈھ، سو پُرکھ ابناشی آپ مکائیندا۔ گھر گھر دیکھیا سنیانہ چھند، ہر کا چھند نہ کوئے گائیندا۔ زرن زرن نہ چڑھیا چند، جوتی جوت نہ کوئے جگائیندا۔ گھٹ پایا نہ پرمانند، نجانند نہ کوئے رکھائیندا۔ مدراماس رسنا لایا گند، آتم انتر امرت جھرنانہ کوئے جھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، تیری کرپا دیکھ دکھائیندا۔ کلجک کرپا کوڑ پسارا، کوڑا ڈنکا رہیا وجایا۔ چاروں گنٹ ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ نار کنت نہ کوئے پیارا، پتا پوت نہ کوئے وڈیایا۔ بھیناں بھنیا دسے و بھارا، ممتا موہ پھرے ہلاکایا۔ ہوئے ہنگتا بول جیکارا، کایا مندر گڑھ بنایا۔ ساچا دسے نہ اک دوارا، گرو دوارا، نظر کسے نہ آئی۔ من دہ سر پھرے ہنکارا، من متی راہ چلایا۔ گرمت ہویا پار کنارہ، گر گر بوجھ نہ کوئے بوجھایا۔ رنگ رلیاں مانے سرب سنسارا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار رہیا ہنڈھایا۔ پار برہم پت پر میثور آد جگاد جگا جگنت دیکھے وگسے کرے وچارا، دیکھنہارا اک اکھوایا۔ وید

ویاسا کرے پیارا، اُچی کوک کوک سنائی۔ موسیٰ کرے نمسکارا، سجدہ سیس جھکانیا۔ عیسیٰ دوئے جوڑ بنے بھکھارا، تھہ بن اور نہ کوئے سہانیا۔ ہو مہربان پروردگار، اک محمد منگ منگانیا۔ نانک بولے اترے مہابلی اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھانیا۔ گوہند دتا سرب سہارا، فتح ڈنکا اک وجانیا۔ سمبل نگری دھام اجیارا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ شبد کھنڈا پھڑے تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چلائیا۔ وشن برہما شو کرے پار کنارہ، کروڑ تیتیس دئے مٹانیا۔ سُرپت راجا اند کرے خوارا، سب دا لیکھا دئے مُکانیا۔ لکھ چوراسی آر پارا، چارے کھانی چارے بانی اپنی جھولی پانیا۔ چار وید روون زارو زارا، پُران اٹھاراں دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ شاستر سمرت آئے ہارا، جگ چوکڑی ویلا رہیا وہانیا۔ گیتا گیان نہ کوئے پسارا، دس اٹھ ڈیرہ دیوے ڈھاہیا۔ انجیل قرآنا کڈھے باہرا، ایکا کلمہ سنائے کلامِ لاہیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یارا، کرے کھیل اپرا، مقامے حق ہو اجیارا، جلوہ نور اک درسایا۔ ایکا بول ست جیکارا، نام نام دئے آدھارا، ایکا ڈنکا وجے وچ سنسارا، فتح اپنے ہتھ رکھانیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا دیونہارا بھنڈارا، جگ جگ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، آد جگادی برہم برہمادی اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، لوک مات مار جھات لکھ چوراسی دیکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی جگت سنگھاسن، سنگھ آسن بھو نہ رایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشن، گگن پاتالاں پھول پھولایا۔ منڈل منڈپ دیکھے راسن، پُریاں لو آں پردہ لاہیا۔ لیکھا جانے چوواں لوک بھوگ بلاسن، بھو ابھید دئے گھلایا۔ چوواں طبق لیکھا جانے شاہو شتاباشن، شہنشاہ اپنا حکم ورتایا۔ کلج انت سرب وناسن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈور ڈنکا نام وجایا۔ ڈور ڈنکا ہر کاناؤں، آد جگاد ہری ہر آپ وجانیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، لکھ اگوچر اپنی کار کمانیندا۔ جگ جگ کرائے سچ نیاؤں، سچ سنگھاسن سوہا پانیندا۔ لکھ چوراسی چو جنت دیکھے کاؤں، گھٹ گھٹ لیکھا اپنا آپ دکھانیندا۔ گرگھ ورلے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، جس جن اپنی بو جھ بھجانیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سنگر پورا اپنا ناؤں پرگٹانیندا۔ چار ورنان بنے پتا ماؤں، اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈانیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، قدرت قادر دیکھ دکھائیندا۔ قادر قدرت دیکھنہارا، رُپ انوپ دھرائیا۔ پرگٹ ہوئے مہابلی اوتارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ لوک مات بنائے سچکنڈ دوارا، سچ سنگھاسن آسن سوہا پائیا۔ شبد لگائے ایک نعرہ، دُوجی اور نہ کوئے پڑھائیا۔ تیجانین کھول کواڑا، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ چوتھے پد کرپسارا، گرکھ میلے سچ سُبھائیا۔ پنچم ناد شبد دُھکارا، دُھن انادی آپ سُنائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھارا، اٹھسٹھ گرسکھ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچا گرو دوارا، سنگر بیٹھا جوت جگائیا۔ ساچی سخیاں منگلچارا، انند منگل ایک گائیا۔ گرسکھاں کرے سد پیارا، آپ اپنے در بہائیا۔ ناری کنت ہو اُجیارا، رنگ بسنت اک چڑھائیا۔ ایک نیا منت دے سہارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ ساچا سنت ہر کرے پیارا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیری مایا جھوٹھی چھایا، گرسکھاں اتوں دے اڈائیا۔ گرسکھ تیرا وڈا گھر، سو پرکھ نرنجن آپ بنایا۔ نر بھو چکائے تیرا ڈر، بھے ہور نہ کوئے رکھایا۔ تیرے آتم کھلائے ساچا سر، نچھر جھرنا دے جھرایا۔ تیرا دیک تیرے اندر جائے بل، جوتی جوت ہوئے رُشایا۔ اک دکھائے نہچل دھام اٹل، سنگر سچا آسن لایا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کرول چھل، بے آنت کھیل کھلایا۔ ہرجن میلے نہ لائے گھڑی پل، نیتن نیت اپنا درس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام پھل، امرت میوہ کھ چوایا۔ امرت میوہ ساچارس، گر گر گرسکھاں آپ چکھائیا۔ ہر دے اندر جائے وس، ہر داتا بے پرواہیا۔ کرے پرکاش کوٹن رُوسس، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ امرت جام پیائے ہس ہس، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ تیرا نیلا مارے کس، شبد نرالا بان چلایا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، ہوئے گڑھ دے تڑائیا۔ من منوآ پھیرے اٹلی لٹھ، دہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ دھیرج دکھائے ساچا جت، ست سننو کھ پلے گنڈھ بندھائیا۔ کلج اگنی وچوں لئے رکھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ نرگن رُپ کر پرکھ، ساکھیاں سرگن لئے سمجھائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے لکھ چوراسی نالوں کرے دکھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ ست ستوادی ایک پائی نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ اک درڑایا پوجا پاٹھ، ایک کرے سچ پڑھائیا۔ لیکھا چکے تیر تھ تاٹ، گھر سرور دے دکھائیا۔ گرسکھ وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کلج کھیل بازی گر ناٹ، کلج اتم صفا رہیا وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ چو کڑی پندھ مکائیا۔ کلجگ کوڑی صفا ملیچھ، چار ورن درسایا۔ کرے کھیل دس دشمیش، دہ دشا پھیرا پایا۔ پکڑ اٹھائے وشن برہم مہیش، سویا کوئے رہے نہ رایا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن اپنی دھار بندھایا۔ دو جہاناں نر نریش، پُرکھ اکال اک منایا۔ آد جگادی رہیا ویکھ، سچھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ کلجگ انتم گھر گھر ہو یا بھیکھ، کوٹن کوٹ گر گر بیٹھے روپ وٹایا۔ اپنا جانے نہ کوئی لیکھ، جیواں لیکھا رہے مٹایا۔ اپنا سنگر اپنے نیتز نہ لیا پیکھ، آپ سنگر بن بن سیس چھتر رہے جھلایا۔ انتم پار برہم پت پر میثور سب دی چوٹی منے جوٹھیاں جھوٹھیاں رہن نہ دیوے بھیکھ، مچھ داہڑی کیس نہ لیکھے لایا۔ جس ٹیک رکھائی دس دشمیش، در دوارے ہوئے سہایا۔ پھڑ پھڑ باہوں پچھلی میٹے رکھ، اگلا لیکھا دئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، چار ورن اپنا کیتا گیا ہر، ویلے آنت دئے سزایا۔ اپنا کیتا آپے ہر، چار ورن پچھتایا۔ کھتری براہمن شودر ویش رہے ڈر، سائتک ست نہ کوئے رکھایا۔ اک دؤبے دا ساڑن گھر، اپنا گھر سکے نہ کوئے بچایا۔ ونڈن ونڈاں ونڈ ونڈ اپنی ہوئے تے رہے کھڑ، پار کنارہ نظر کسے نہ آتیا۔ مسلم ہندو سکھ عیسائی دین مذہب وچ بیٹھے اڑ، دیناں ناتھ دسے نہ سچا ماہیا۔ چار ورن دی اکھڑے جڑ، چوٹھا جگ نال رلائیلا۔ اپنا اپنا کلمہ سارے رہے پڑھ، سچ حدیث نہ کوئے رکھایا۔ مان ابھمان ہو یا ناری نر، نر نرائن نہ کوئے دھیائیلا۔ کوئی مندر کوئی مسجد کوئی گرو دوارے بیٹھا وڑ، کوئی شودوالے مٹھ رہیا سیس جھکائیلا۔ ہر کا نام نہ پو لیا پھڑ، سل پوجس وقت لنگھائیلا۔ گنگا گوداوری جمنا سُرستی وڑ وڑ رہے ٹھر، اگنی تت نہ کوئے گوائیا۔ لوکاں سناؤندے ہری اوم ہری ہر، اندر پنج شیطانا بیٹھا ڈیرہ لائیلا۔ گر گوبند سورا چار ورن اُچی کوک ایکار گیا دس، پُرکھ اکال اک منایا۔ انتم پنج تت کھیڑا سب دا ہو یا بھٹھ، گر پیر اوتار کوئے رہن نہ پائیلا۔ اک اگلا پُرکھ سمرتھ، دو جہاناں جس دی سچھی شہنشاہیا۔ جگ جگ چلائے رتھ، رتھ رتھواہی ویس وٹائیلا۔ اپنی مہا سنائے اکھ، گر اوتار سیوا لائیلا۔ ساچا مارگ آد جگاد دس، جگ جگ بوجھ بُجھائیلا۔ بھگت بھگونت بھگتاں ہوئے وس، دوسر در نہ کدے آتیا۔ جو پر بھ ملن دی رکھے آس، ویلے آنت پور کرائیا۔ ہر سنت نہ ہوئے کدے وناس، ابناشی اپنا میل ملائیلا۔ گر گھ تیرا ناؤں کرے پرکاش، لوک مات وجدی رہے ودھائیلا۔ گر سکھ تیری کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ چرن کول

رکھائے نو اس، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیا۔ لہنا دینا چکے پر تھی آکاش، وشن برہما شوگر سکھ تیرا اٹھ اٹھ درشن پائیا۔ تیرا ناتائے جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس،
 سمند ساگر تیرے چرناں دھوڑ مستک ٹکالائے دھوے اپنی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، زرگن سرگن سرگن
 زرگن اپنی کھیل کھلایا۔ زرگن ہو کے زرگن آیا، زرویر پڑکھ اکال۔ اجوئی رہت ویس وٹایا، دینا بندھپ دین دیاں۔ مورت اکال کھیل کھلایا، نوری جلوہ
 اک جلال۔ نورو نور ڈمگایا، کرے کھیل بے مثال۔ تورت ناد اک وجایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپے گھالے
 اپنی گھال۔ گھالے گھال بے پرواہ، پنج تت چولانہ کوئے رکھائیا۔ جوت سرُپ بن ملاح، شبدی بیڑا نال اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے تھائوں تھان، کوٹن
 کوٹ برہمنڈ کھنڈ ایکا نیتز ویکھ وکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھگت بھگونت پکڑنہارا بانہہ، سنت کنت لئے ملایا۔ گرگھ سجن لئے اٹھا، گرگر میللا سہج سُبھائیا۔
 گرگھ ساچے لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ اپنی بانی دئے سمجھا، تریا راگ اک الائیا۔ مدھم بیکھری آپے گا، پرا پسنتی آپے رہیا سُنائیا۔ اپنے
 مندر ڈیرہ لا، ساچا مندر آپ اُپائیا۔ جھوٹھا چندر دئے تڑا، بحر کپائی رہے نہ رانیا۔ ساچی ہائی دئے گھلا، ونج ونجارا بن کے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سہیلے لئے پھڑ، زرگن سرگن اندر وڑ، نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھڑ، سچ محلے جائے چڑھ، سچ سنگھاسن
 پڑکھ ابناشن آتم سیجا اپنا آسن لائیا۔ آتم سیجا پاربرہم، برہم میللا سہج سُبھائیا۔ زرگن زرویر جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم،
 چنتا روگ نہ کوئے رکھایا۔ پون سواس نہ کوئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ اشٹ گردیو نہ کوئے رہیا من، سپیس جگدیش نہ کوئے بھکایا۔ نہ کوئی جننی
 دسے جن، جن جنیندی نہ کوئے مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرپا کھیل ساچے ہر، ہر جن اپنا بندھن پایا۔
 بندھن پائے نام ڈور، پڑکھ اکال دیا کمائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔ گرگھ سبھائیا۔
 جگاد نبھائے لگی توڑ، ادھ وچکار نہ توڑ تڑائیا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، زرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ ہنگ برہم جائے بہڑ، پاربرہم ہوئے سہائیا۔ جنم جنم دی
 بُجھائے پیاس جو لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ ویکھے پھل ریٹھا کوڑ، رس رسنا ویکھ وکھائیا۔

☆ ۳ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی ٹیہل سنگھ دے گرہ رُوپو والی ☆

چار ورن ایکا اوٹ، ہر سنگر سچ سرنائیا۔ چار ورن ایکا جوت، نرل نرؤیر آپ جگائیا۔ چار ورن ایکا قلعہ ایکا کوٹ، پاربرہم پرہ آپ بنائیا۔ چار ورن ایکا گوت، برہم رُوپ سرب درسائیا۔ چار ورن ایکا سوت، نو دوارے بنت بنائیا۔ چار ورن ایکا اوٹ، رسنا جہوا ایکا گن گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورن چار کرے گڑمائیا۔ چار ورن ایکا گر، سو پڑکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ چار ورن ایکا سُر، گھر انادی ناد سنائیندا۔ چار ورن ایکا جوڑ، جوتی شبدی میل ملائیندا۔ چار ورن ایکا گھوڑ، ہر کا ناؤں ہر دکھائیندا۔ چار ورن ایکا لوڑ، برہم رُوپ نظری آئیندا۔ چار ورن ایکا پوڑ، ہری دوار آپ چڑھائیندا۔ چار ورن ایکا جائے بہر، آتم آتم جو لو لائیندا۔ چار ورن چوتھے جگ درتوں دیوے ہوڑ، ایکا بندھن پائیندا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نر نرنکارا جائے بہر، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے پرکھے مٹھا کوڑ، پت ڈالی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن سنگ نبھائیندا۔ چار ورن ایکا سنگ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ چار ورن اک مردنگ، نام ندھانا آپ سنائیا۔ چار ورن ایکا رنگ، رنگے ساچا ماہیا۔ چار ورن ایکا چند، ایکا سورہ کرے رُشائیا۔ چار ورن ایکا اند، گھر گھر وچ رہیا درسائیا۔ چار ورن ایکا گنڈھ، گر سنگر آپ پوائیا۔ چار ورن دیوے ٹھنڈ، اگنی تت بھجائیا۔ چار ورن رنڈیا کٹے رنڈ، کنت سہاگ دے ملائیا۔ چار ورن میٹے اندھیرا اندھ، گیان پرکاش اک دکھائیا۔ چار ورن میٹے پندھ، کلج کوڑی کرپا دے مٹائیا۔ چار ورن سنائے ایکا چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائیا۔ چار ورن اُپجائے پرمانند، پیا پریم سچا ماہیا۔ چار ورن لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا سیو لگائیا۔ چار ورن ٹٹی دیوے گنڈھ، چوتھا جگ پار دکھائیا۔ چار ورن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام بندھن پائیا۔ چار ورن ایکا بندھن، پڑکھ بدھاتا آپے پائیندا۔ چار ورن ایکا تندن، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ چار ورن ایکا توڑے پھندن، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن ایکا میل ملائیندا۔ چار ورن ہر ہر میلا، آتم پر ماتم ہوئے سہائیا۔ چار ورن گر وگر چیل، گر گو بند رُوپ دھرائیا۔ چار ورن ہر سجن سہیلا، اوچاں نیچاں دیکھ دکھائیا۔ چار ورن ہر چاڑھے تیل، نرگن سرگن سگن منائیا۔ چار ورن بنے سجن سہیلا، سنگر پورا ہر

نرنگارا سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایکا رنگ رنگایا۔ چار ورن رنگے رنگ، رنگن نام اک رکھائیندا۔ چار ورن خوشی کرے بند بند، بندی توڑ دیا کمائیندا۔ چار ورن چوتھے جگ کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ چار ورن لیکھاچکے جیرج اند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بہائیندا۔ چار ورن ایکا در، در دروازہ ہر کھلایا۔ چار ورن ایکا ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ چار ورن بھنڈارا دیوے بھر، پاربرہم بے پرواہیا۔ چار ورن درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ دھرائیا۔ چار ورن ایکا وڈیالین پڑھ، ایکا اکھر کرے شنوائیا۔ چار ورن ایکا آگنی جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دباہیا۔ چار ورن ایکا چوٹی جائن چڑھ، ساچا پوڑا نام دکھایا۔ چار ورن میلے نر ہر، نر نرائن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رُپ دے درسایا۔ چار ورن ایکا ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیندا۔ چار ورن ایکا ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ چار ورن ایکا گاتھ، بودھ اگادھا نام پڑھائیندا۔ چار ورن ایکا دات، پُرکھ ابناشی جھولی پائیندا۔ چار ورن ایکا پتا ایکا مات، پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ چار ورن ایکا نات، برہم پاربرہم جوڑ جڑائیندا۔ چار ورن ایکا گھاٹ، سچ کنارہ آپ درسائیندا۔ چار ورن ایکا جوت جگے للاٹ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ چار ورن ایکا ہاٹ، سنگر پورا آپ کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ چار ورن اک سنگند، دوسر اشٹ نہ کوئے وڈیایا۔ چار ورن اک پلنگ، آتم سیجا اک ہنڈھایا۔ چار ورن ایکا چھند، سوہنگ ڈھولا رہیا سناہیا۔ چار ورن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگ رہیا لگایا۔ چار ورن ساچا راہ، رہبر ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ چار ورن بن ملج، ہر جو بیڑا آپ چلاہیندا۔ چار ورن دیوے سچ صلاح، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ چار ورن جینا ایکا ناں، ناؤں نرنگارا آپ درڑائیندا۔ چار ورن منگنا ایکا تھاں، تھان تھنتر سوہا پائیندا۔ چار ورن دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ ہتھ سیس کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چار ورن جوت جڑائیندا۔ چار ورن جوتے جوڑا، جگت جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن سرگن شبد آگنی پھیرے گھوڑا، چاروں گنٹ رہیا دوڑایا۔ اتم آنت وقت رہ گیا تھوڑا، دین دُنی دے کھپایا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھیا کورا، نہ کوئی کھے قلم شاہیا۔ چار جگ دیکھے کر کر غورا، گہر گبھیہر وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

چار ورنناں ہوئے سہائیا۔ چار ورن چار جگ، ایک بندھن پایا۔ اتم اودھ گئی پگ، سب دا لیکھا دئے چُکایا۔ ذات پات میٹے چُگ چُگ، دہ دشا پھول پھولایا۔ گر اوتار نہ بیٹھے کوئی لگ، مات پاتال آکاش سجھنڈ نواسی اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ سنگھ شیر رہیا بک، ایک گرج رہیا سناپا۔ اپنی وار آپے اُٹھ، آپ اپنا روپ دھرایا۔ کرپا ندھان ٹھا کر گیا تھ، جنی جن نہ کسے جایا۔ اپنی لکھ چوراسی آپے لئے لٹ، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکایا۔ جس لگائی جڑ سو دیوے پُٹ، بوٹا ہتھ کسے نہ آیا۔ شبد نرالا تیر رہیا چھٹ، دو جہاناں دئے ہلایا۔ جس رکھی اک اکل اوٹ، تِس سجن لئے ملایا۔ نہ کوئی بجائے قلعہ کوٹ، کلر کندھ سرب وکھایا۔ لکھ چوراسی بھری نہ ممتا پوٹ، آسا ترسانہ پنڈھ مُکایا۔ چاروں کُنٹ ویکھے واسنا کھوٹ، ہر دے ہر نہ کسے دھرایا۔ گھر گھر دیا باتی جگاؤندے جوت، گھر جوتی نُور نہ کوئے رُشناپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن پھول پھولایا۔ چار ورن جگت جھیرا، کلجگ روپ وٹایا۔ ساچا وسے نہ کوئے کھیڑا، نگر نام نہ وجے ودھائیا۔ پنچم پنچم بھیڑ بھیڑا، دوس رین لڑایا۔ ڈونگھی کندر ہویا اندھیرا، ساچا نُور نہ کوئے رُشناپا۔ جگت وکار پایا گھیرا، چاروں کُنٹ رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورن لیکھا رہیا مُکایا۔ چار ورن پائے ڈنڈ، کوگ کوگ پکار۔ بن ہر نامے ہوئی رنڈ، سرت سوانی نار و بچار۔ در در ویکھے بھیکھ پکھنڈ، ایشٹ دسے نہ گر اوتار۔ ننگی ہوئی سب دی کنڈ، پردہ سکے نہ کوئے ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا ہر نرکارا، کلجگ اتم آپ کرائیا۔ چار ورن ہویا گوارا، من مت بدھ نہ کوئے چترایا۔ جوٹھ جوٹھ بول جیکارا، مایا ممتا بل ودھائیا۔ ایک بھلیا ڈھر دربارا، ڈھر دی بانی نہ بان لگایا۔ کاغذ قلم کرے پکارا، نیترووے بن بن شاہیا۔ چار جگ جو بنیا رہیا لکھارا، شبد سندیشہ اک سناپا۔ لکھیا لیکھ نہ کسے وچارا، بھلی سرب لوکایا۔ نانک گو بند بول جیکارا، لکھ چوراسی گیا سمجھایا۔ سرب جیاں دا ایک یارا، کرے کھیل خلق خدایا۔ احمد محمد ایک نعرہ، ایک جلوہ نُور درساپا۔ عیسیٰ موسیٰ اک سہارا، ایک اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک پیغمبر، دو جہاناں ویکھے اڈمب، لکھ چوراسی رچ سویمبر، ساچا سگن آپ کرائیا۔ رچیا سویمبر رکھے ساہ، دوس دوس نال ملایا۔ کرے کھیل بے پرواہ، لوک مات جوت رُشناپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج ریت آپ

جنائیا۔ اچرج ریت کرن دی خاطر، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ سرگن بنایا مات چاتر، شبد سندیشہ اک گھلایا۔ محمد لکھ لکھ گھلیا پاتر، چوڑاں لوک سبق پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سنایا۔ سچ سندیشہ ایکا راگ، نرگن اپنا آپ جنائیا۔ انتر انتر اک ویراگ، ویراگی روپ وٹایا۔ ساچا منتر گر شبد سہاگ، پاربرہم پر بھ بھیو چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن بُجھائے اگ، اگنی اگ نہ کوئے تپایا۔ چار ورن کھولے اکھ، دُئی دوتی پردہ لاہندا۔ چار ورن ہو پرتکھ، اپنا درس دکھائیندا۔ چار ورن لئے رکھ، جو جن سرنائی آئیندا۔ چار ورن پردہ لئے ڈھک، ڈھان کو پت اپنی بنت بنائیندا۔ چار ورن لئے کڈھ، لکھ چوڑاں اگنی بھٹھ تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا اک دیالا، دینن اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ لوک مات وکھائے سچی دھر مسالہ، ہر مندر جوت رُشنائیا۔ شبد سنائے انادی تالا، تال تلواڑا آپ وجایا۔ لہنا دینا چکے کال مہاکالا، مہاکال آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایکا گن وکھائی۔ چار ورن ایکا گن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرب جیاں پکار رہیا سُن، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر کا بھیو جانے کون، بے آنت بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ دیوے سنہہڑا انجا پون، پون سواس آپ چلائیندا۔ چار جگ بھاؤندا رہیا اون گون، نو کھنڈ نو دوار اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنی ریتی آپ بدلائیندا۔ اپنی ریتی آپ بدلئے، بھیو کسے نہ آیا۔ سرگن نرگن روپ دھرائے، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جوتی جاتا ڈگمگائے، نورو نور ہوئے رُشنائیا۔ ساچی سوٹی شبد ہتھ اٹھائے، لکھ چوڑاں رہیا ڈرایا۔ کوٹن کوٹی جیو دئے کھپائے، جو بیٹھے رام بھلایا۔ گرکھ ساچی چوٹی چڑھائے، آپ اپنا پلؤ نام پھڑایا۔ واسنا کھوٹی دئے کڈھائے، ایکا ہر دے ہر وسایا۔ جوتی جوت جوت ملائے، جوتی جاتا دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن وکھائے ایکا گھر، در دروازہ آپ گھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ غریب نوازا آپے بولیا، سنگر پورا نوجوان۔ آسو تاجا گھوڑا اک اڈولیا، پھرے دو جہان۔ اپنا بدلے آپے چولیا، آپے رکھے اپنی لاجا کرے کھیل سری بھگوان۔ شبد اگنی وجائے واجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمان اگنی رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائی۔ گر سکھاں اندر

آپے لنگھ، تار ستار آپ ہلایا۔ کنگرے کنگرے وجے مردنگ، ساچی کنگ آپ رکھایا۔ کرے کھیل گئی گہند، گہر گہسیر وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن رکھائے ایک در، در گھر ساچا آپ اُپایا۔ در گھر اُپایا پار برہم، کر کرپا اپر اپار۔ گر سیکھ سنگر گھر پئے جم، ناتا توڑ سرب سنسار۔ نہکرمی کرائے اپنا کم، ایک بخشے چرن پیار۔ لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چم، بہتر ناڑ وجائے ستار۔ مائس جنم بیڑا دیوے بنھ، جس دیوے درس دیدار۔ لہنا دینا چکے چھری چھن، اک دکھائے سچھنڈ سچا دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، چار ورنناں کرے پیار۔ چار ورن کرے پیار، اوچ نیچ ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ نمانیاں دیوے آپ سہارا، نتھاویاں سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جور و زر کر خوارا، چاروں کُنٹ خاک اڈائیندا۔ جس جن کریا نام پیارا، تس اپنا میل ملائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ برہما وشن شو کرے نمسکارا، دوئے جوڑ جوڑ سپس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد روون زارو زارا، نیتز نیر سرب گرا لائیندا۔ مقامے حق تیرا دھام نیارا، ٹوں اک اکلّا و سیں پروردگارا، حق تیرا رُپ جنائیندا۔ تیری خدائی تیرا سہارا، تیری خلقت تیرا کنارا، مخلوق تیرا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہ بھئے بھئے اپنا سرب دکھائیندا۔ نہ بھئے بھئے دکھائے اچانک، کلجگ ویلا اتتم آئی۔ وید کتیب نہ ہوئے جانن، بھید ابھید سکے نہ کوئے کھلایا۔ گر اوتار نہ کرے پچھانت، بے انت بے انت کہہ کہہ پلو گئے جھڈایا۔ چار جگ جو دتی امانت، چار ورن جگ ورتایا۔ اتتم کسے نہ دیوے کرن خیانت، لیکھا منگے تھاؤں تھانیا۔ محمد تیری دیوے نہ کوئے ضمانت، نہ سکے کوئے جھڈایا۔ تیرا اسلام نہ رہیا سلامت، سلام علیکم چو دھویں صدی رہی ہلایا۔ تیرا کلمہ نہ بنی کلامت، کائنات نہ کوئے پڑھایا۔ جیہڑا لکھیا رہیا بے پچھانت، اتتم اپنا نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انوپ آپ دھرایا۔ رُپ انوپ دھرایا نہ کام، نہ گن بھیو کسے نہ آیا۔ محمد بھیجیا کر غلام، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ ادھ وچکار سنایا پیغام، سچ سندیشہ اک پڑھایا۔ میرا اشٹ تیرا امام، امام اماں سر آپ خدایا۔ تیرا سجدہ میرا سلام، سلام علیکم اک رکھایا۔ ٹوں سُننا کر دھیان، خُداوند تیرا رہیا سمجھایا۔ اتتم بننا پئے نادان، بالی بُدھ ہر دئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، ساچی رچنا آپ رچایا۔ ساچی رچنا رچے نرکارا، رچ رچ ویکھ دکھائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کریا پار کنارہ، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ وشنوں برہما شو
 دے ہلارا، کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند نال رلائیندا۔ لیکھا جانے سورج چند ستارا، منڈل منڈپ پھول پھولائیندا۔ زمیں اسماناں ویکھے اکھاڑا، دھرت
 دھول ڈورؤ ڈنکا اک و جائیندا۔ لکھ چوراسی ہو اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ چاروں گنٹ کھیل اپارا، اپر پر اپنا آپ کرائیندا۔ پچھلا لیکھا کرے پار کنارہ،
 چار جگ دی ریتی آپ مکائیندا۔ آگے دکھائے سچ دربارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ ساچا نام بول جیکارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ سوہنگ اکھر دوہری
 دھارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ نانک گایا ایکا وارا، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ جاگرت جوت جگے سنسارا، جگتی ہتھ نہ کسے رکھائیندا۔ جس جن گھڑیا
 تیرا بھانڈا بن ٹھٹھیارا، کایا ماٹی پونج پچائیندا۔ سو بھنے بھنہنہارا، گھرن بھنہنہار آپ ہو جائیندا۔ اٹھ جیو بن ونجارا، ہر ساچا ہٹ گھلائیندا۔ دوسر دسے نہ
 کوئے دکاندارا، بانیا روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جو جن منگے منگ ایکا وارا، دوجی وار دوجے در نہ منگن جائیندا۔ نام ست بھرے بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ آپ
 ورتائیندا۔ گرگھ دیوے گر سہارا، گر گودی شبد بہائیندا۔ سیوک سیوا کرائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ٹیہلیا ٹیہل کرے وچ سنسارا، جگ
 جگ ویس وٹائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت بھگونت میلے اپنی وارا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری انتم
 وار، گرگھ ورلے لئے پھڑ، بردھ بال جوان روپ نہ کوئے دسائیندا۔ بردھ بال نہ کوئی جوان، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ مات گر بھ دیوے گیان، سنگر پورا
 بے پرواہیا۔ ترے گن مایا چکے کان، پنچت نہ کوئے لڑائیا۔ جس دکھائے دھرم نشان، ست ستوادری اک اٹھائیا۔ سو گر سکھ ہوئے پروان، جس گرمت
 ملی وڈائیا۔ سو بالی بدھ بدھ انجان، پتر سجانا دے سمجھائیا۔ پورب جنم دا لیکھا چلیا آن، کلجگ انتم ہوئے سہائیا۔ رسنا گایا اک بھگوان، سو پُرکھ نرنجن
 نظری آئیا۔ ہنگ برہم پایا مان، پار برہم پر بھ خوشی منائیا۔ دوہاں وچولا بنیا آن، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ گر سکھ ساچے کر پروان،
 شبد پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ دھرم رائے دی چکے کان، پتر گپت نہ حساب دکھائیا۔ لاڑی موت نہ ویکھے مار دھیان، گر سکھ تیرا درس کدے نہ پائیا۔ جس ملیا
 آپ مہربان، تس بھلی سرب لوکائیا۔ ماتا پتا پھیر پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پوت سپوتا چڑھے سچ بان، سنگر پورا آپ چڑھائیا۔ ایہتے اتھے ہوئے

نگاہبان، دو جہاناں سدا سہائیا۔ سچکھنڈ دیوے اک مکان، درگاہ ساچی نام رکھائیا۔ اٹھے پہر درس مہان، نیر نین نین بگسائیا۔ لیکھا چکے آون جان، مات گربھ نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، گرسکھ ساچے آپ ترائیا۔ گرسکھ سچا تاریا، کر کرپا گن ندهان۔ جو آیا چل دواریا، اتم دیوے ساچا دان۔ مانس جنم پیج سواریا، ناتا توڑ جگت جہان۔ کاغذ قلم کرے گریازاریا، لیکھا لکھے نہ کوئی نادان۔ جس ملیا آپ نرنکاریا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان ہر جن سورا، سور پیر دے وڈیائیا۔ اتم انتر بخشے نورا، کوہ طور مکھ شرمائیا۔ موسیٰ ایکا وار تکیا ظاہر ظہورا، گرسکھاں نیت نیت درس دکھائیا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ گرسکھ تیرے مگر چوڑاں لوکاں پھرن حوراں، تیرا نین نین ونج نہ سکے ملایا۔ تیرے سر ہتھ رکھائے سنگر پورا، نو اٹھاراں ڈیرہ ڈھاہیا۔ جس نوں کھندے پینڈا دورا، اچی کوک کوک سنایا۔ سو آسا منسا کرے پورا، من منسا ونج سائیا۔ مانس جنم نہ رہے ادھورا، جس جن اپنے گلے لگائیا۔ جنم جنم دا ہونجھے کوڑا، دُرمت میل دے دھوئیا۔ جس مستک لائے چرن دھوڑا، چرن چرنودک کھ پیائیا۔ گرسکھ تیرا پیا پریتم میلے سنگر پورا، پورا سنگر اک اکھوئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگنتر نہ مرے نہ جائیا۔

★ ۵ ساون ۲۰۱۸ پکرمی گجن سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں ضلع جالندھر ★

سنگر سچا ہر دلیر، آد جگاد دیا کمائیندا۔ پڑکھ اگتا کر کر مہر، دینن اپنے رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت شبد انادی رہیا گھیر، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ ہر جن تارے نہ لائے دیر، نیت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ وڈ دلیر سری بھگوان، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن وسنہارا ساچے دھام مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ ایکنکارا جودھا سور پیر ملی بلوانا، نر بھو اپنا نام دھرائیا۔ آد نرنجن جوتی نور ڈگمگانا، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ ابناشی کرتا شاہ سلطانا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ سری بھگوان آد جگادی نوجوانا، روپ رنگ

رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، ویس انیک وٹائیا۔ شبدی شبد سچ ترانہ، ناد انادی اپنا آپ اپائیا۔ تھر گھر کھولے اک دکانا، در دروازے
 سو بھاپائیا۔ آپ سنائے اپنا گانا، تار ستار نہ کوئے ہلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل کھلائییا۔ ہر دلیر وڈ بے آنت، مہما اکھ
 کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچے دھام سو بھاونت، ہر پُرکھ نرنجن سچ سنگھاسن اپنا آسن لائییا۔ اینکارا کھیل اپارا ناری کنت، نرنجن وڈی وڈیائییا۔ آد
 نرنجن مہما گنت، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا آپ اپائے اپنا منت، نش اکھر ناؤں دھرائیا۔ سری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل
 کھلائییا۔ پاربرہم لیکھا جانے لکھ چوڑاسی جیو جنت، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل اپنا ناؤں دھرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر اپنا بل آپ اپجائییا۔ بل دھار سری بھگوانا، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راج
 راجانا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ بودھ اگادھی نام ترانہ، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نرنجن نرویر ساچا کاہنا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کاہن ہر نرنکارا، آد جگاد سمائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔
 جوت نور نور اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ شبد ناد ناد دھنکارا، ناد ناد آپ و جائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ کرنی کرت کرے
 کرتارا، کرتا پُرکھ اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچے دھام ہو اجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ در گھر ساچا در سہنجنا، سو بھاونت آپ سہائیا۔ پرگٹ ہو آد نرنجنا، نرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجنا، اپنا درد آپ
 ونڈائییا۔ مہربان مہربان اپنا کرے آپے مجنا، سر سرور آپ سہائیا۔ آد جگاد جگائینتر اپنا پردہ آپے کجنا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائییا۔ پُرکھ
 اکال نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچ نگارہ سچکھنڈ دوارا ایک وچنا، تال تلواڑا نہ کوئے رکھائییا۔ تھر گھر واسی تھر دربارے بہہ بہہ سچنا، سچ دوارا
 آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کھلائیندا، سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان۔ آد جگاد ویس
 وٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن نوجوان۔ رُپ انوپ آپ دھرائیندا، اینکارا جودھا سوریر ملی بلوان۔ شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا، آد نرنجن راج راجان۔ ساچے

تخت سو بھاپائیندا، ابناشی کرتا وڈ داتا دانی کرے دان۔ حکمی حکم آپ پھرائیندا، پاربرہم پڑکھ سلطان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، تھر گھر بیٹھ سچے مکان۔ سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سچ بھنڈار ہر نرنکارا، نرگن نرگن آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ سے وسنہارا، تھر گھر اپنا چرن لکائیا۔ ایک دوجا بھو نیرا، نر بھو اپنی کھیل کھائیا۔ اجونی رہت پڑکھ اکالا دین دیالا، اپر پیر اپنی ریت چلائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان اپنا آسن آپ وڈیائیا۔ در درویش بن بھگھارا، سپس جگدیش آپ بھگھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اول، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اکل سو پڑکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اُچ اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، دیپک اور نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، شبدی شبد حکم سنائیندا۔ شبدی جوتی آپے رلا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جگادی مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ گھر دوارے آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد آد ہو اُجیارا، جگاد اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جاتا کھیل نیرا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ شبدی شبد کر اُجیارا، سُت انادی ناؤں دھرائیندا۔ ایک وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹٹ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے مندر جوت جگائیندا۔ ساچا مندر پڑکھ اکالا، ایک ایک بنائیا۔ سچکھنڈ دوار سچّی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، دیا باقی نہ کوئے لکائیا۔ کرے کھیل آپ نرالا، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا حکم دھر فرمانا ساچا رانا آپ سنائیا۔ ساچا رانا ایک سُت اٹھائے وڈ بلوان، شبدی شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی ویکھے آن، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ حکمی حکم پائے آن، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ ایک داتا دیوے دان، دانی اپنی دیا کمائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھو ابھیدا ہر ہر کھول، شبد سُت دے وڈیائیا۔ سچ ترانہ آپے بول،

تریا راگ آپ سنائی۔ ایک دست رکھے کول، دیونہار آپ ہو جائی۔ آد جگاد رہے آڈول، آڈل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وڈ دلیر ہر ہو جائی۔ ہر دلیر وڈ شاہ سلطانا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ شبد سُت کر پردھانا، نرنجن نرنجن کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ترے ترے بدھا ایک گانا، تندی تند نہ کوئے دکھائیندا۔ ایک راگ ڈھر فرمانا، ڈھر دی بانی آپ سنائیندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، سچ نشانہ اک رکھائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، اک اکلّا بے پرواہیا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک آسن رہیا سہائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک شبد ناد وجائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک ایک رہیا سنائی۔ ایک دانی ایک دانا، دیونہار اک ہو جائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک آپ ورتائیا۔ وست امولک ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو کریا خبردار، ڈھر فرمانا آپ سنائیندا۔ شبدی شبد اک آدھار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ نرنجن نرنجن کرے پیار، نرنجن نرنجن اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نورو نورو نور دھرائیندا۔ نہ کوئی دیسے اور وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ اپنا حکم ہر نرنکارا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بھیا بھید نہ کوئے کھلائیا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچا سُت سُت ڈلارا، ایک شبد شبد اُٹھائیا۔ سچھنڈ دوار لگایا اک اکھاڑا، تھر گھر ساچے ناچ نچائیا۔ آپے دیکھے دیکھنہارا، دوسر کوئے نظر نہ آئیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نارا، نرنراؤن اپنا ناؤں دھرائیا۔ وشن شو دئے ہلارا، شبد ہلارا اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا روپ دھرنیا، اپنی کل ورتائیا۔ ساچے مندر ہو تیار، سوبھاؤنت رہیا سہائیا۔ تھر گھر اپنا کھول کواڑ، چرن کول لئے لگائیا۔ سُت ڈلارا لئے بہال، مستک لگا چرن دھوڑلاوے سر رکھے ہتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تہ تہ گیان جنائیا۔

اپنی رکھے اتم ذاتیا، وشن برہما شو رہیا جگائے۔ کرے کھیل ابناشی اچتیا، انہو اپنا روپ وٹائے۔ آلس نندرا وچ کدے نہ ستیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ دسائے۔ ساچا مارگ ساچا راہ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تھر گھر ساچے بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ آپ پھڑائے اپنی بانہہ، پلو پلو نال بندھائیا۔ کلج چپائے اپنا ناؤں، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بال لئے اُچجائیا۔ آپے رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمر تھ سر اپنا ہتھ رکائیا۔ آپے کرے سچ نیاؤں، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک گن دے دکھائیا۔ ایک گن گن ندھانا، گنوتا آپ جنائندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر سو بھاپائندا۔ ایک دکھائے سچ نشانہ، سچکھنڈ نواسا در گھر ساچے آپ جھلائندا۔ برہما وشن شو مننی آنا، ابھل بھل کدے نہ جائندا۔ چرن کول کول چرن دیوے مانا، گیان دھیان اک درٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا، ترے ترے حکم آپ سنائندا۔ ترے ترے حکم حکمی دھار، گیڑا گیڑے وچ جنائیا۔ کرے کھیل ہر نرنکار، لیکھا لیکھ دے دکھائیا۔ وشن تیرا و شو آدھار، واستک میلا سچ سبھائیا۔ برہے تیرا برہم آدھار، پاربرہم اپنی انس لئے اُچجائیا۔ شکر تیرا شستر نیار، شاہ سلطانا ہتھ پھڑائیا۔ بتیاں وچولا بن کرتار، اپنی قدرت دے سمجھائیا۔ ساچا ڈھولا گایا ایک وار، دوجی وار نہ کرے پڑھائیا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہر، کاغذ قلم نہ لکھے کوئے شاہیا۔ پُرکھ ابناشی سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار، اپنا حکم دے سنائیا۔ آد جگادی ہو تیار، اپنے ہتھ رکھی اپنی شہنشاہیا۔ سورج چن نہ کوئے اجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائیا۔ گگن منڈل نہ کوئے سہار، دھرت دھول نہ کوئے دکھائیا۔ جل جل بنب نہ دسے کنار، مہینل کھیل نہ کوئے کھلائیا۔ چوواں لوک نہ کوئے اکھاڑ، چوواں طبق نہ کوئے وڈیائیا۔ پنج تت نہ کوئے آکار، ترے گن ناچ نہ کوئے نچائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وسے سچے دوار، در دروازہ آپ گھلائیا۔ تھر گھر ساچے کر پساہ، سچ پساہ لئے دھرائیا۔ شبدی شبد شبد اجیار، برہما وشن شو کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک تت تت گیانا، ایک شبد شبد نشانہ، ایک روپ سری بھگوانا، رکھ رنگ نہ کوئے جنائیا۔ سُن وشن اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائندا۔ میرا ناؤں تیرا دان، تیرا دان سرب ورتائندا۔ اٹھ برہے برہم کر پروان، پاربرہم اپنی ونڈ

وڈائیندا۔ ایکا راگ سٹائے کان، نادى اپنا ناد و جائیندا۔ اٹھ شو منگ چرن دھیان، چرن چرنودک تیرے تن دھوڑی ٹکا آپ لگائیندا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن اپنا رُپ دھرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو کرپا، آپے ویکھے چائیں چائیندا۔ نرگن نرگن دے آدھارا، نرگن نرگن ہوئے سہائیا۔ سرگن رُپ ہر کرپارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ سو پُرکھ نرگن نرگن دھارا، آد پُرکھ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا پسا، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ اپنا ناؤں رکھے نرکار، ناؤں نرکارا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پریم پیار آپ کمائیندا۔ سوہنگ اپنی کرے کار، نرگن سرگن سرگن نرگن دوئے دوئے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو آپ پڑھائیندا۔ وشن برہما شو نش اکھر پڑھنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سچ دوارے سدا سد وڈنا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ نہ جینا نہ کدے مرنا، جیون مرن پاربرہم پر بھ اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ساچی ترنی آپے ترنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نہ بھو ہوئے کدے نہ ڈرنا، بھے اپنا اک وکھائیندا۔ میرا بھانا سدا سر جرنا، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، گھر بھانڈے آپ سمجھائیندا۔ ترے گن ناتا تیرا ورننا، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما وشن شو سن سندیشہ، دوئے جوڑ چرن نمسکاریا۔ پاربرہم توہے سدا آدیا، ہوں بل بل بلہاریا۔ تیرا درس ایکا وار ویکھا، بُھل نہ جانا اگم اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں آئے در بھکھاریا۔ در دوار بن بھکھاری، وشن برہما شو منگ منگایا۔ کرپا ایکا واری، توٹ رہے نہ رانیا۔ تیرے در ویکھے تیری سچھی سکداری، شاہ پاتشاہ سچھے شہنشاہیا۔ تیری کرپا لکھ چوراسی کر کر اُساری، گھر گھر بھانڈے لئے بنایا۔ تو ہی پُرکھ تو ہی ناری، تیری قدرت تیری گود بہانیا۔ ہوں سیوک تیرے سیواداری، ساچی سیو در تیرے کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہائیا۔ وشن برہما شو منگی منگ، نرگن آگے جھولی ڈاہ۔ توں صاحب سلطان سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ تیری سیجا ویکھی اک پلنگ، سچکھنڈ دوارے بیٹھا ڈاہ۔ اٹھے پہر

وَجے مردنگ، شبد انادی رہیا گا۔ کوئی نہ سکے آگے لنگھ، اسیں درتے بیٹھے سیس جھکا۔ تیرا درس پرمانند، پرم پُرکھ بے پرواہ۔ ساڈی ننگی نہ ہووے کئد، سر رکھنا ہتھ ٹکا۔ اک سناوٹا سہاگی چھند، آد جگاد لئیے گا۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشند، دین دیا دے کما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو لئیے پڑھا۔ وشن برہما شو ہر پڑھائے، آد پُرکھ وڈی وڈیاںیا۔ نرگن سرگن ڈھولا ایکا گائے، آپ اپنا آپ الایا۔ اپنا چولا آپ بدلایے، نراکار ساکار روپ ہو جائیا۔ اپنا پردہ اوہلا آپ اٹھائے، نرگن جوت کر رُشانیا۔ ساچا تولا تول اک تُلایے، ایکا کئدا ہتھ اٹھایا۔ دُھر دا گولا سیو کماے، سیوادار بنے ساچا ماہیا۔ شبد وچولا اک رکھائے، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، دین اپنی گود بہائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیا ت روپ وٹائیندا۔ ہرکھ سوگ سرب مٹا، ایکا جوگ نام سکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، جیرج انڈ اُتبیج سیتج دست امولک جھولی پائیندا۔ ترے گن میلا سہج سُبھا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جوڑ جڑا، تیج دس رنگ رنگائیندا۔ رُو سس کر رُشنا، جوتی کرن دے ٹکا، کرن کرن آپ پرگٹائیندا۔ منڈل منڈپ پلک دکھا، خالق خلق لئیے اُپا، خلق اپنا روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ سمجھائیندا۔ اپنی رچنا ہر سمجھائے، وشن بھل کدے نہ جائیا۔ برہما تیری گود سہائے، برہم پوت سپوتا جائیا۔ شکر تیری سیو لگائے، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ تئاں وچولا آپ ہو جائے، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن کھیل کھلائے، سرگن نرگن ویکھ دکھائیا۔ آد آد ڈھولا سرب گائے، ایکا ایک کرے پڑھائیا۔ سوہنگ روپ پائے تھایں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاؤنا، آد پُرکھ سمجھایا۔ وشن برہما شو ایکا رنگ رنگاؤنا، رنگ اتر کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی سیو کماؤنا، تیج ت ویکھے تھاوں تھایا۔ جیرج انڈ اُتبیج سیتج بندھن پاؤنا، بندی بند آپ رکھایا۔ چارے کھانی ناد و جاؤنا، چارے بانی بان لگایا۔ پراپسنتی روپ وٹاؤنا، مدھم بیکھری ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا دے سمجھایا۔ سوہنگ ڈھولا رسنا گا، ایکا ت جٹائیندا۔ وشن برہما شو سمجھا، سمجھ وچ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹ لینا گھڑا، گھڑن بھننہار اپنا حکم ورتائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنا آسن دینا لا، برہم پار برہم

سمجھائیندا۔ ایکا دست منگنی آ، دست امولک اک سمجھائیندا۔ آد زرنجن زرنجن جوت زرنجن جھولی دیوے پا، گھر گھر وچ آپ رکھائیندا۔ اپنا ناد دے سنا، گھٹ گھٹ ناد آپ وجائیندا۔ برہما وشن شو بھل نہ جا، اُبھل گن اک دکھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا ایکا گا، آد جگاد اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد اپنا مارگ آپے پائیندا۔ برہما وشن شو سنیالا لکن، در درویش سیس جھکایا۔ توں صاحب بیڑا دینا ہتھ، سر سمرتھ ہتھ رکھایا۔ آد جگاد کہیے دھن دھن، دھن تیری وڈیایا۔ توں وسین بن چھپر چھن، تیرا مندر کسے نہ پایا۔ توں جننی توں ساچا جن، جن جنیندی توں ہی مایا۔ توں گھرے توں لئیں بھن، گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ اکھویا۔ توں آد جگاد دیویں ڈن، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہوں تڈھ بن ہوئے اٹھ، نیتز نین نہ کوئے گھلایا۔ تیرا پرکاش ساچا چن، انہو تیرا رپ سمایا۔ ہوں تیرا کہنا لئیے من، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر سمرتھ ہتھ رکھایا۔ ہوں منگن آئے در درویش، کرپا ندھ گن ندھانا۔ اک ویر نیتز پھیر ہر جو ویکھ، ہوں تیرے بال نادانا۔ ساڈی اپنی ہتھیں کھ رکھ، نہ میٹے کوئے نشانہ۔ آد جگاد تیرا درشن لئیے پیکھ، میرے شاہ پاتشاہ سری بھگوانا۔ توں رکھیں چھایا ہیٹھ، تیرا جھلدار ہے نشانہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بخشش کریں ساچا دانا۔ ہر داتا دانی دان ونڈدا، گنوتتا بے پرواہ۔ لیکھا جانے آد انت دا، بے انت اپنی کھیل کھلا۔ لیکھا جانے ناری کنت دا، نر نران ہر رپ وٹا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلا۔ ہر ہر بھو کھلائیندا، اگم اگم بول۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائیندا، آد جگاد رہے اڈول۔ حکمی حکم سرب پھرائیندا، تولنہارا ساچا تول۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گیرا اک دکھائیندا، نہ رہنات انہول۔ چار جگ دا بندھن پائیندا، جگت بھنڈارا دیوے کھول۔ لکھ چوڑاسی آپ ورتائیندا، ساچی دست رکھے کول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر گھٹ اندر جائے مول۔ ہر گھٹ اندر و سنا، زرنجن سرگن میل ملا۔ پنج تت اندر بہہ بہہ ہسنا، جوتی جوت کر رشنا۔ شبد نرالا تیر کسنا، بان اگم دے لگا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھا۔ ہر لیکھا اپر اپار، پار برہم جنائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ آوے وارو وار، لوک مات و بے ودھائیا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی رہیا اٹھائیا۔ ترے گن بندھن

پائے سنسار، پنج تہ میلا دئے ملائیا۔ نرگن سرگن کر پسا، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی دئے بھنڈار، چار جگ کرے کڑمائیا۔ چاروں کُنٹ بول جیکار، دہ دشا دئے سنائیا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ کرے کھیل برہمنڈ کھنڈ، ور بھنڈ ہو تیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جگ وندن وند، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنے ہتھ چکائیندا۔ کھجگ اودھ جائے ہنڈھ، جگ چوکڑی پندھ مُکائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی ویکھے اپنا دھند، ساچے دھندے توہے لائیندا۔ جگ جگتر سنائے ایکا چھند، نام نامہ آپ پرگنائیندا۔ آپے وسے اوہلے اندھیری کندھ، پردہ مات نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چُرانوے چوکڑی جگ، نو نو چار حکم ورتائیندا۔ نو نو چار ورتنا بھانا، جگ جگ ہر ہر کھیل کھلائییا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھو بھیدا بھو چھپائییا۔ لوک مات ہوئے پردھانا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ گر اوتار دئے پروانہ، دُھر سندیشہ شبد سنائیا۔ ساچے سنتاں بٹھے گانا، ہر نامے سگن منائیا۔ بھگتاں دیوے ایکا دانا، آتم پر ماتم جھولی پائیا۔ گر کھیاں وکھائے اک نشانہ، سچھنڈ دوار رہیا جھلائییا۔ گر سکھاں بخشے چرن دھیانا، نیتز نین نین کھلائییا۔ شبد سنائے ساچا گانا، بودھ اگادھ پڑھائییا۔ جگ جگ کرے کھیل مہانا، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ساچی سیو لگائییا۔ جگ چوکڑی کھیل کراؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھاؤنا، دہ دشا رُپ دھرائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گنگن پاتالاں پھیرا پاؤنا، رُپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ پرتھی آکاش ڈنک و جاؤنا، شاہو شاباشی اپنا حکم آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن اندر واس رکھاؤنا، واس نواسا آپ ہو جائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پربت آسن لاؤنا، سمنڈ ساگر سو بھاپائیندا۔ گر اوتار ناؤں دھراؤنا، ست سرُپ انوپ سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت میل ملاؤنا، سنت کنت گود بہاؤنا، گرگھ اپنے در سہائیندا۔ گر سکھ ساچے سچ درڑاؤنا، نیتز نین اک کھلاؤنا، شبد انادی اک و جاؤنا، انحد اپنا راگ سنائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جگ پار کراؤنا، چار جگ تیمی اوتار سیوا لاؤنا، اٹھاراں بھگت جوت جگاؤنا، دس گر سنگ رکھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ بندھن پاؤنا، چار یار سنگ محمد اللہ رانی کھیل کھلائییا۔ دُھر فرمانا اک پڑھاؤنا، رام نام آپے گاؤنا، مورگٹ سپس کاکاؤنا، ہو ہو نعرہ آپے لاؤنا، سجدہ سپس آپ

جھکاؤنا، نام ست آپے گاؤنا، وِگروُ فتح آپ گجائیا۔ چارے کھانی پردہ لاہنا، چارے بانی بھيو چکاؤنا، چارے ویداں پنڊھ مُکاؤنا، اٹھاراں پُراں بھيو گھلاؤنا، گيتا گيان اک درڙاؤنا، انجیل قرآن پنڊھ مُکاؤنا، شبد بان اک اٹھاؤنا، دو جہان آپ پھراؤنا، نو نو چار ليکھ مُکاؤنا، وشن برہما شو سمجھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار اترے پار، چار ورن ہوئے خوار، جگت وديا نہ کوئے آدھار، تيرتھ تٹ نہ کوئے کنار، اٹھسٹھ نہ ونج وپار، چوُداں ہٹ نہ کوئے آدھار، ترے لوک نہ کوئے اکھاڙ، لوآں پُریاں ڈيرہ ڈھاہيا۔ چاروں گُٹ ہوئے اندھيار، سچ سچ نہ کوئے پيار، پتا پوت نہ کوئے آدھار، بھائی بھين ساک سجن سين نہ کوئے يار، ناتا ٹٹے تھاوں تھانیا۔ ہر کا مندر نہ کوئے وچار، ديا باقی نہ کوئے پيار، کملا پاتی ملے نہ میت مُرار، بھرے بھلے ناری نار، نر نرائن نظر نہ آيا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی کرے وچار، سچھنڈ بيٹھا ساچا ماہيا۔ جگ چو کڑی پاوے سار، گر اوتاراں لئے اٹھال، بھگت بھگونت سرت سنبھال، سرت شبد ويکھے ويکھنہار، ميلا ميل نہ کوئے کرايا۔ گاوت گائے سرب سنسار، اُچی کوک کوک کرے پکار، ناتا جوڑے نہ کوئے گرور گر دھارا، گھر گمبھير سرب گن ٹھا کر نظر کسے نہ آيا۔ چار گُٹ ہوئے و بچار، مات پوت بنے کنت بھتار، گھر گھر اندر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، دھيرج جت ست سنتو کھ برہم مت نہ کوئے رکھائيا۔ گر اوتار نہ ديوے کوئے سہار، جوٹھ جوٹھ لگے اکھاڙ، ناچ نچائے پنچم دھاڙ، مایا ممتا پھرے واہو داہيا۔ گر گھ رووے زارو زار، دھرنی دھول کرے پکار، کلجگ آئے انتم وارا، نو نو چار نہ ديوے کوئے سہار، دھيرج دھير نہ کوئے دھرايا۔ لکھيا ليکھ آپ کرتار، ويد وياسا ويکھ وچار، موسیٰ بولے کوک جیکار، عيسیٰ منگے بن بھکھار، مگر آوے واہو داہيا۔ محمد سجدہ کرے نمسکار، بے عيب خدائی پروردگار، مقامے حق وسے سانجھ يار، لاشريک سچا شهنشاهيا۔ نانک ديوے ست سہار، اوچ اوچ اگم اپار، مہابلی اترے اوتار، مات پت نہ کوئے بنايا۔ گو بند گر بن لکھار، ايکا اکھربنھے دھار، پرگٹ ہووے ہر نرنکار، آپے وسے دھام نيار، سمبل نگر دئے وڈيايا۔ نہہکنک ہو اُجيار، شبد ڈنک وجائے اپر اپار، راؤ رنگ کرے خبردار، سويا کوئے رہن نہ پائيا۔ کلجگ کرے پار کنار، راج راجاناں مارے مار، شاہ سلطان کوئے رہن نہ پائيا۔ گنو غريباں دئے سہار، پرگٹ ہوئے اپنی وارا، نہ پُرکھ نہ دسے نار، نر گن نر وير پُرکھ اکال اجوئی رہت جوتی جوت کرے رُشائيا۔

کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں پاوے سارا، برہمنڈاں دیکھے اک اکھاڑا، انڈج جیرج اُتبیج سیتیج پھول پھولائی۔ سَتجگ ساچا دھرے آپ کرتارا، ایکا شبد اک جیکارا، ایکا مندر ایکا گرو دوارا، ایکا مسجد ایکا کعبہ ایکا کلمہ کرے پڑھائی۔ ایکا شاہ اک نوابا، ایکا تن وجائے ربابا، ایکا میل ملائے سچے احبابا، محبان بیدوبی خیر یا اللہ نورو نور خدائیا۔ ایکا دیکھے چو داں ہاٹا، کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، چو داں طبقات جانے گاتھا، عالمین کرے کھیل بے پرواہیا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھا، روداس چمارا رکھے ساتھا، کبیرا گائے اپنی گاتھا، نانک نرگن سگل وسورا لاتھا، گوبند حاضر حضورا ظاہر پُرکھ اکالا اک منایا۔ آپے ہوئے جوتی جاتا، کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، میٹے رین اندھیری راتا، نہ کوئے ذات نہ کوئی پاتا، نہ کوئی ورن نہ کوئی برن کھتری براہمن شو در ویش نہ کوئے اکھوئی۔ ایکا ہر بنھے ناتا، من مت گوائے نار کمذاتا، اتم رکھے سب دی ذاتا، ایکا شبد پتاما، گرو گراک اکھوئی۔ ایکا رام ایکا کرشن ایکا دیوی دیو پوجا پاٹھا، ایکا سروور مارے ٹھاٹھا، امرت آتم ساچا جام پیائی۔ ایکا پورا کرے گھاٹا، کرے کھیل بازی گر ناٹا، چو داں لوک پھرے ناٹھا، ترے بھون دھنی مہاگنت نہ گنی، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پُرکھ اکالا لیکھا جانے جوت اُجالا، آد شکت آد بھوانی نور ظہور اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جنائندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لگا رہیا اک ویراگ، جگ چوکڑی پندھ مکائندا۔ اتم ملے کنت سہاگ، گیت سہاگی اک سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرور پُرکھ اپنا کھیل کھلایندا۔ نرور پُرکھ پُرکھ اکالا، نرگن نرور اپنا کھیل کھلایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیناں اناٹھا گلے لگایا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال ہوئے سہایا۔ لوک مات بنائے سچھنڈ سچھی دھر مسالہ، ساڈھے تن ہتھ سچ سنگھاسن گھاٹ لئے گھڑایا۔ نام اگنی شبدی مالا، من کا منکا دئے بھوئی۔ توڑنہارا جگت جنجالا، ترے گن پھند دئے کٹایا۔ ایکا دسے راہ سکھالا، چار ورن کرے پڑھایا۔ پاربرہم کرے سرب پرتپالا، پرتپالک اک اکھوئی۔ آد جگاد جگا جگنتر سد چلے نال نالا، جو جن انتر آتم دھیان لگایا۔ گھٹ گھٹ اندر جس دپیک بالا، اپنی سیجا ستا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، وشن برہاشو تیرا ویلا دئے دکھائی۔ وشن برہاشو کل آئے آنت، آنت کوئے رہن نہ پایا۔ دھرے جوت سری بھگونت، نرگن جوت جوت رُشایا۔
 لکھ چوراسی ساچا کنت، نہ مرے نہ جایا۔ مہا جنائے گن انکت، چار وید بھیونہ رایا۔ گر اوتار گائے منت، منتر نام اک درڑایا۔ لیکھا جانے بھگت
 سنت، گرگھ گر سکھ لئے اٹھایا۔ چار کُنٹ ویکھے گرٹھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم ویس وٹایا۔ جیو جنت بھکھ ننگت، ہر کا نام جھولی کسے نہ پایا۔ ملیا میل نہ
 ساچی سنگت، ورن برن پئی لڑایا۔ انگیکار نہ کریا انکت، انک ایک نظر کسے نہ آیا۔ ہر کا نام بھوجن چھلیا نہ ساچی پنگت، رسنا پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ در
 درویش نہ بنیا منگت، من کا موہ نہ کوئے چکایا۔ گر سکھ پڑھاوے کیا کوئی پنڈت، پنڈت پاندھا پڑھن پاتھشالا کدے نہ جایا۔ جس ملیا ہر اکھنڈت، اکھنڈ
 رُپ دئے درسایا۔ برہے وشن شو تیری ویکھے جنت، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ کلجک ویلا آنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دئے
 ورتایا۔ ایک حکم ورتے بھگوان، دوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی آئے وچ میدان، نام کھنڈا ہتھ چکائی۔ کلجک میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کریا رہے
 نہ رانیا۔ تختوں لاپے راج راجان، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دیوے اک گیان، آتم برہم کرے پڑھائی۔ چار کُنٹ دہ دشا نظری
 آئے اک بھگوان، درشٹ اشٹ دئے دکھائی۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھ چوراسی گود بہائی۔ امرت آتم دیوے پن کھان، ترشنا بھکھ مٹائی۔ ایک
 راگ سنائے کان، سولاں و دیا کھ شرمائی۔ ستجگ ساچا مارگ لائے آن، واہوا ہر وڈا وڈا وڈیائی۔ آد جگاد نہ مئے کسے دی آن، اپنا حکم آپ ورتائی۔
 گرگھ گر سکھ سجن سہیلے آپ پچھان، لوک مات ہوئے سہائی۔ در در گھر گھر درشن دیوے آن، دین دُنی چھڈے سرب لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جگت درشٹی دئے بھوئی۔ جگت درشٹی کلجک جم، چار کُنٹ اندھیرا چھایا۔ سنگر پورا بیڑا دیوے
 بٹھ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ مسمکھتا دیوے ڈن، ایک کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ کوڑ گڑیارا دیوے بھن، ایک ٹھوکر نام لگایا۔ آتم برہم نہ جانے کوئے براہمن،
 برہم ویتا دس کسے نہ آیا۔ پاہن پتھر کدے نہ بنے ضامن، دامنگیر دامن ہتھ نہ کسے دکھایا۔ پنج تت آتر کامنی کامن، لوبھ موہ ہنکار کھیل کھلایا۔ چاروں
 کُنٹ اندھیرا شامن، شمع دیپ نہ کوئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر ویکھے من ہنکاری راون، رام رُپ کسے نظر نہ آیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا اتم لیکھا دئے مُکایا۔ لیکھا تیرا گنا، دو جہاناں دھار۔ ویلا اتم ڈھکنا، نہ کوئی پاوے سار۔ پُرکھ اگتا ایکا گنا، دو جہاناں کرے خبردار۔ کلجگ اتم جھوٹھ دوارا لٹنا، کوڑ کڑیارا مارے مار۔ لکھ چوڑاسی بھاگ نکھٹنا، جس وِسرِیا کرتا۔ گرگھیاں اُپر ہر جوٹھٹھنا، دیوے درس دیدار۔ اتم رکھے ایکا مُٹھنا، مُٹھی لکھ چوڑاسی وِچوں لئے نکال۔ جس رکھی ایکا اوٹنا شبد چوٹ لگائے ساچا تال۔ مایا متا کڈھے کھوٹنا، ساچا مارگ دئے دکھال۔ دیوے نام بھنڈار اتوٹنا، نکھٹ جائے نہ وِچ سنسار۔ انت ملائے جوتی جوتنا، جوتی شبدی کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ واسی دیکھے پت ڈال۔ اٹھ بوتلاں اٹھ تت کڈھیا عرق، گر سَنگَر دیا کمائیا۔ نو جنم دا نکلیا فرق، فرماں بردار ہوئے سہائیا۔ جنم جنم دا اُلٹیا ورق، ورقہ ورقہ دئے اُلٹائیا۔ ناویں جنم لگائی ترک، گرگھ سویا آپ اٹھائیا۔ پایا ہر نہ کوئے سوگ نہ کوئے ہرکھ، ہر کے پوڑے دئے چڑھائیا۔ اپنی پورب جنم دی پوری کرے شرط، شرع شریعت بُھل کدے نہ جائیا۔ اٹھ تت جوڑ جڑے نہ پھیر پرت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ میلا پھیر نہ مات ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ جنم دی پورب آس ترسنا میٹ مٹائیا۔ ترسنا مٹے شرع آب، آب شرع روپ دکھائیا۔ اُلٹی کرے کوئی نابھ، نابھی کول کھ بھوائیا۔ جنم جنم دے میٹے پاپ، دُرمت دھوتی شاہیا۔ دیا کری ہر اپنی آپ، جلگت وسیلہ نہ کوئے دکھائیا۔ لیکھا چکائے جوں پوت مائی باپ، پتا پوت ایکا گود سہائیا۔ نو جنم دی مٹی اندھیری رات، ناویں جنم وِجی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے دئے لگائیا۔ لیکھا چکلیا ملیا لہنا، گر سَنگَر دیا کمائیدا۔ اٹھ جنم دا کیتا ویکھیا اپنے نیناں، مد پیالہ جو گھ لگائیدا۔ ناویں جنم ہر کا بھانا سہنا، اتم رس اک دکھائیدا۔ تن بستر پائے ایکا گہنا، سولاں اچھیا سولاں شنگار، صاحب سَنگَر کرے پیار، گرگھ گرگھ گرگھ ویکھ دکھائیدا۔ کاغد قلم رووے زارو زار، ست سَمندر مس کوک کوک کرے پکار، اٹھاراں بھار بناپت نہ کرے کوئے وچار، گرگھ تیرا لیکھا لکھن نہ آئیا۔ برہما وشن شو تیرا مَنگے دیدار، کروڑ تیتنیا کرے نِمسکار، جس جن ملے آپ نرِنکار، لوک پرلوک دو جہان ایٹھے اتھے وِجے سدا ودھائیا۔ جگ جگ ہر جن تیرا نام نشان، پسو پنکھی پنچھی سارے گان ہوئے وڈیائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ

پہاڑ بیابان، مجھ کچھ سمند ساگر ڈونگھی کھائی بیٹھے دھیان لگائیا۔ جس ملیا ہر چکلیا ڈر، وسیا گھر ناری نر، ہر بھگونت سنت ہوئے نہ کدے جدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پائیا۔ لہنا لگیا چکلیا لیکھا، لیکھا لیکھے ہر لگائیا۔ آتم انتر کڈھیا بھرم بھلیکھا، بھرمی بھرم گڑھ تڑائیا۔ اپنا پورب آپے ویکھا، کرتی کرت کرم جو کری کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے اپنا ور، جگ وچھڑے جگت لئے ملایا۔ جگ وچھوڑا دتا کٹ، جاگرت جوت کری رُشنائیا۔ بچھلا لہنا پایا بھٹھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گنگا رام لاہا لیا کھٹ، روداس چمار لیکھا رہیا مکائیا۔ بچھلا قول ویکھ گنگا تٹ، تٹ کنارہ رہیا سمجھائیا۔ جنم جنم وٹایا وار اٹھ، اٹھ تت کری گڑمائیا۔ بچھلا لیکھا پہلے دتا دس، بھل رہے نہ رائیا۔ گرسکھ جناں چر نہ کہے بس بس، پُرکھ ابناشی اپنا لیکھا دے دکھائیا۔ چولا بدلایا ہس ہس، گرسکھ ملائے نس نس، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ ہردے اندر رہیا وس، تیر نرالا مارے کس، چلہ کمان اپنے ہتھ دکھائیا۔ انتر جوت کرے پرکاش کوٹن روس، مٹے زین اندھیری مس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لگائے اپنے لڑ، ایک پلو نام پھرائیا۔ نام پلا ہتھ پھڑایا، نرگن سرگن کر پیار۔ کلجک جیواں دس نہ آیا، نو کھنڈ پر تھی نہ کرے کوئے وچار۔ شبدی شبد بندھن پایا، سرت سوانی ملے ہانی اک اگلا اپنی وار۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی دے پیایا، اٹھسٹھ تیر تھ کر خوار۔ گھر وچ گھر دیکھ جوت دے جگایا، میٹے دھواں دھار۔ انحد شبد دے سنایا، چھتئی راگ نہ کوئے وچار۔ ساچے مندر دے بہایا۔ ہر مندر کر تیار۔ آتم سیجا میل ملایا، میل ملاوا کنت بہتار۔ مل مل سخیاں منگل گایا، گیت سہاگی ایکنکار۔ ترے گن تیرا سنگل گر آپ تڑایا، ناتا تٹا بیچ وکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے لائے پار۔ پار کنارہ ڈونگھا ساگر، کلجک ترن کوئے نہ جائیا۔ گرسکھ ورلے کرم کرے اجاگر، جس جن اپنی بو جھ بچھائیا۔ ایک ونج کرائے نام سوداگر، ہٹ ونجارا اک گھلائی۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، رتن امولک اک پرگٹائیا۔ رتن امولک ہر کاناؤں رتی رتناگر، رتی رت دے سکائیا۔ نرمل کرم ہو یا اجاگر، جو جن آئے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرسکھ گرسکھ لئے ترایا۔

☆ ۶ ساون ۲۰۱۸ بمبئی پریتم سنگھ سادھو سنگھ دے گرہ پھگواڑا ضلع جالندھر ☆

شاہو بھوپ ہر سلطانا، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد کھیل مہانا، آد پڑکھ آپ کرائیندا۔ جوتی نور نور مہانا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار سچ مکانا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ روپ انوپ کرے پردھانا، نرگن نرور پڑکھ اکال ویس ویس آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ کھیل اولا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پڑکھ نرنجن بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، اینکارا ناؤں دھرائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، آد نرنجن نور رُشائیا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، ایناشی کرتا بھوونہ رائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، سری بھگوان شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم اپنا سندیش آپے گھلا، ناد ترانہ آپے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آد پڑکھ وڈ مہربانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی ہو پردھانا، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ست سروپ ست نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ جودھا مرد مرد مردانہ، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ حکمی حکم حکم فرمانا، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ در درویشا در دربانا، در در اپنا سیس جھکائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشہ، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، نرگن جوت جوت رُشائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، سچ دوارا رہیا سہائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ روپ انوپ اگئی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پیر داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار سو بھاپائیا۔ سچکھنڈ دوار سو بھاونت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی مہما جانے بے آنت، بے آنت اپنا ویس کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہانا، پاوا چول نہ کوئے رکھائیا۔ اپنی اچھیا ویکھ وکھانا، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار دے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار در دروازہ، سو

پُرکھ نرنجن آپ گھلانیندا۔ آد پُرکھ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، شاہ سلطانا ویس وٹانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے رنج اپنا کاجا، آپے سگن منانیندا۔ اینکار
 آپ وجائے اپنا واجا، تار ستار نہ کوئے ہلانیندا۔ آد نرنجن جوت جوت پرکاشا، دیا باقی نہ کوئے رکھانیندا۔ سری بھگوان اپنا ویکھے آپ تماشا، اپنی راس
 آپ رچانیندا۔ ابناشی کرتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا ور، آپ اپنا رنگ وکھانیندا۔ آد پُرکھ روپ
 رنگ تے وسے باہرا، روپ رنگ لئے پرگٹانیا۔ اپنی اچھیا آپے ورتارا، آپے بھچھیا جھولی پانیا۔ آپے در درویش بن بھگھارا، ویس انیکا آپ کرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، بھيو اھیدا اچھل اچھیدا اپنا آپ گھلانیا۔ آد پُرکھ ہر بھيو گھلانیندا، اک اگلا اینکار۔ اپنی کرنی آپ
 سمجھانیندا، پُرکھ اگلا ہو تیار۔ نرگن جوت جوت پرگٹانیندا، جوتی جاتا خبردار۔ ساچا مندر آپ سہانیندا، سچھنڈ دوارا کھول کوڑ۔ دوسر سنگ نہ کوئے
 رلانیندا، اک اگلا پروردگار۔ مقامے حق آپ وڈیانیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ ساچا تخت آپ سہانیندا، تخت نواسی کھیل اپار۔ ڈھر فرمانا حکم سنانیندا، حکمی
 حکم کرے ورتار۔ پُرکھ نار آپ اکھوانیندا، لیکھا جانے ناری کنت بھتار۔ ساچی تیج آپ ہنڈھانیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ تھر گھر اپنا در گھلانیندا، گھر گھر
 وچ کر تیار۔ چرن کول آپ گھلانیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، سچھنڈ دئے
 وڈیانیا۔ تھر گھر کھولے آپ کوڑ، اپنی دیا آپ کمانیا۔ لیکھا جانے کنت بھتار، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ
 بے پرواہیا۔ اپنا روپ آپ دھرا، جننی جن بن ملاح، اپنا مارگ آپے پا، آپے ویکھ وکھانیا۔ سوت دلارا اک اٹھا، ایکانگن دئے جنا، شبدی شبد وڈی
 وڈیانیا۔ لیکھا جانے سچ سبھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، بھيو اھیدا آپ گھلانیا۔ بھيو اھیدا ہر ہر کھول، اپنا بھيو آپ
 جنانیندا۔ تھر گھر اندر آپے مول، روپ انوپ آپ وٹانیندا۔ آپے کرے اپنا قول، کیتا قول بھل نہ جانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچھنڈ اندر تھر گھر دھر، در دروازہ آپ گھلانیندا۔ تھر گھر کھولے در دروازہ، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ راجن راجا، راجن راج آپ
 اکھوانیا۔ اینکارا سازن سازا، گھاٹت گھاٹن لئے گھڑانیا۔ آد نرنجن رکھے لاجا، ایکا جوت نور رُشانیا۔ سری بھگوان پھرے بھاجا، روپ انوپ دھرانیا۔

ابناشی کرتا رچ رچ کاجا، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ پاربرہم پر بھ دیوے داجا، دست امولک جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ
 ایک ہر، تھر گھر بیٹھا آپے وڑ، روپ رکھ نہ کوئے جنانیا۔ تھر گھر ساچے آپے وڑیا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، سچ محلے سو بھا
 پانیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھرھیا، گھاڑن گھاڑت ویکھ وکھانیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آپ اپنا سنگ نبھانیندا۔ اپنی جوت آپے رلیا، جوتی جوت میل ملائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچے اندر وڑ، اپنا بندھن آپے پانیندا۔ اپنا بندھن تھر گھر، ہر ساچا سچ پانیا۔
 آپے پڑکھ ناری نر، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ ویکھ وکھانیا۔ آپے ورے اپنا ور، ورنی ور آپ ہو جائیا۔ اپنا میلا آپے کر،
 آپ اپنا سنگ منانیا۔ اپنا آپے اندر دھر، آپے کرے کھیل بے پرواہیا۔ جننی جن آپے بن، دھن دھن جنیندی بنے مانیا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیوا
 آپ کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا لیکھا دئے سمجھانیا۔ لیکھ اولا ہر کرتارا، بھو ابھید آپ گھلانیندا۔ اپنی اچھیا بھر
 بھنڈارا، سچ ورتارا آپ ہو جائیندا۔ آپے سیجا آپے جائے سوت ڈلارا، شبدی شبد گود اٹھانیندا۔ تھر گھر وسائے سچ منارا، آپ اپنا رنگ رنگانیندا۔ نرگن
 نرگن دئے آدھارا، نرگن نرگن ویکھ وکھانیندا۔ نرگن جوت کرے پیارا، نرگن اپنا میل ملائیندا۔ نرگن منگے بن بھکھارا، نرگن جھولی آگے ڈانہندا۔
 نرگن بنے سچ ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے کھیل کر اپنا حکم آپ ورتانیندا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، پڑکھ ابناشی آپ
 جنانیا۔ سوت ڈلارا کر پردھانا، اک پردھاگی دئے جنانیا۔ ایک رکھنا چرن دھیانا، چرن کول سمجھانیا۔ ایک مندر اک مکانا، سچکھنڈ ویکھ وکھانیا۔ ایک راج اک
 راجانا، شاہ سلطان اک اھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سوت ڈلارا لئے اٹھانیا۔ سوت ڈلارے اٹھ اٹھ، ہر ساچا آپ
 جگانیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا گیا ٹھ، اپنی دیا آپ کمانیندا۔ دیوے بھنڈار اک اٹھ، آد جگاد تیری جھولی پانیندا۔ تیری سہائے آپ رت، رت رتڑی
 ویکھ وکھانیندا۔ کرے کھیل پاربرہم ابناشی اچت، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنانیندا۔ اپنے اندروں آپے پھٹ، تیرا روپ پرگٹانیندا۔ اپنی دھارا بخشے
 جوت، نرگن جوت جوت جگانیندا۔ ایک رکھنی میری اوٹ، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکانیندا۔ تیرا گھر بنایا قلعہ کوٹ، تھر گھر تیرا آسن لائیندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ دیوے در، ایگان آپ سمجھائیندا۔ شبد سُت اٹھ بلکار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تھر گھر ویکھ چار دیوار، چاروں کُنٹ
نیں اٹھائیا۔ اک اکلّا وسے نرکار، نرکار بے پرواہیا۔ نہ کوئی دوجا مددگار، سکلا سنگ نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی مردنگ نہ ستار، سندیش نریش نہ کوئے
جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، ایکا شبد لئے اٹھائیا۔ شبد سُت سور بلوانا، سو پڑکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ ہر پڑکھ
نرنجن ہو مہربانا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ایکنکارا بخشے چرن دھیانا، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ آد نرنجن دیوے جوت نور مہانا، جوتی شبدی میل
ملائیندا۔ ابناشی کرتا بنھے گانا، نرگن ساچا سگن آپ منائیندا۔ سری بھگوان دیوے دھر فرمانا، سچ سندیشہ آپ الائیندا۔ پاربرہم کرے پردھانا، سچ
پردھانگی اک سمجھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا پروانہ، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ تیرا لیکھا دو جہاناں، دوئے دوئے روپ آپ سمجھائیندا۔ تیرا مندر سچ مکانا، سچ
سنگھاسن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنا پردہ چکھیا، پڑکھ ابناشی ہو مہربان۔ سُت
ڈلارا اپنی گود لے آپے بکھیا، نام جیکارا ایکا بول۔ میرا بوٹا کدے نہ سکھیا، آد جگاد رہے سد مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے تولے اپنا تول۔ سُت ڈلارا شبدی دھار، نیوں نیوں سپیس جھکائیا۔ ہوں بالک تیرا سیوادار، سیوک سیوا سچ کمائیا۔ آد جگاد دوئے
جوڑ کراں نمسکار، نیوں نیوں سپیس جھکائیا۔ توں وسر نہ جائیں میرے کرتار، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکاں رائیا۔ کر کرپا اپنی وار، ہوں ایکا منگ منگائیا۔
چرن بھکھیا دینی ساچی چھار، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے وجدی رہے ودھائیا۔ کرپا
ندھ ہر گن ندھانا، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ سچکھنڈ نواسی دیوے دھر فرمانا، سچ سندیشہ اک سٹائیندا۔ میرا ناؤں تیرا نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائییندا۔ تیری
اچھیا کرے پروانہ، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کرے مہانا، تیرا بنس سر بنس دکھائیندا۔ تیری گودی کھیلے کھیل جہانا، جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ہر ورتار، شبدی شبد جھولی بھرائیا۔ تیرا روپ انوپ دھرے
وچ سنسارا، مہاسار تھی بن سچا شہنشاہیا۔ تیرا کھیل کرے اپرا، الکھ اگوچر اگم اتھا اپنا میل ملائیا۔ نرگن سرگن بنھے دھارا، وشن برہما شو تیری گود

بہائیا۔ ترے گن دیوے اک سہارا، پیچ تت کرے گڑمائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بخشے تیرا چرن سہارا، گگن منڈل تیرا نور کرے رُشنائیا۔ رو
 س کرے اُجیارا، تیری کرن کرن پرگٹائیا۔ جل بنب دے سہارا، تیرا نیر نیر وہائیا۔ دھرنی دھرت لائے اکھاڑا، آکاش پرکاش دے پرگٹائیا۔ لکھ
 چوڑاسی کھیل نیارا، گھڑ بھانڈے دے بنائیا۔ نرگن جوت نور کر اُجیارا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ شبد اناد وجائے ستارا، دُھن انادی آپ سنائیا۔ کرے
 کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ رچ رچ دیکھے دیکھنہارا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ شبد سُت رہنا خبردارا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ دو جہان لگے
 اکھاڑا، لوآں پُریاں ناچ نچائیا۔ وشن برہما شو لگائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن
 سرگن دے آدھارا، سرگن نرگن میل ملائیا۔ جگ چوکڑی کھیلے کھیل اپارا، ایک بندھن نام رکھائیا۔ ویس وٹائے گر اوتارا، جگت گیان اک درٹائیا۔
 بھگت بھگونت ہو اُجیارا، لکھ چوڑاسی کرے پڑھائیا۔ سنت کنت میلانا بھتارا، سچ سہاگ دے دکھائیا۔ گرکھاں دیوے اک آدھارا، نام ندھانا جھولی پائیا۔
 گر سکھاں دکھائے اک دوارا، ایک گھر سو بھاپائیا۔ جگ جگ دیکھے کھیل تیرا وچ سنسارا، ابھل بے پرواہیا۔ چار جگ لگائے اکھاڑا، چاروں گنٹ وجے
 ودھائیا۔ ایک شبد دے آدھارا، برہما ویتا کر پڑھائیا۔ ایک لیکھ بنے لکھارا، چارے ویداں دے لکھائیا۔ چارے ورن کر اُجیارا، کھتری براہمن شو در ویش
 ونڈ ونڈائیا۔ نو کھنڈ کھیل نیارا، ست دیپ جوت رُشنائیا۔ چارے کھانی کر پسارا، اُتبیج سیتج جیرج انڈج اپنا بندھن آپے پائیا۔ چارے بانی بول جیکارا،
 نرگن سرگن دھار چلائیآ۔ چارے یار کرے پیارا، کلمہ اپنا آپ سنائیا۔ جگ چوکڑی دیکھے دیکھنہارا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ تھر گھر تیرا وسد ارہے
 چبارا، پُرکھ ابناشی ایک گن سمجھائیا۔ تُوں سُت میرا سُت ڈلارا، جگ جگ تیرے ناؤں کراں وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ
 دتا ور، آپ اپنا حکم جنائیا۔ سُنیا دُھر فرمانا، شبدی سُت سیس جُھکائیندا۔ تُوں صاحب سچا سلطانا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تیرا ناؤں سری بھگوانا، میں
 بھل کدے نہ جائیندا۔ تیرا دیکھاں کھیل دو جہاناں، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ ترے گن بٹھاں ایک گانا، پیچ تت اپنا ویس دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر نشانہ،
 لوک مات ناچ نچائیندا۔ گر اوتاراں دیواں دانا، تیرا ناؤں جھولی پائیندا۔ تیرا رگ سناواں سچ ترانہ، ناد انادی آپ لائیندا۔ جگ چوکڑی دیکھاں کھیل ہو

پردہانا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون وقت کون ویلا کون گھر میل ملائیندا۔ سٹ ڈلارا منگے منگ، پر بھ اگے سیس جھکائی۔ توں صاحب سورا سربنگ، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ جگ چوکڑی پار جان لگھ، گر اوتار اپنا ڈھولا مات گائی۔ تیری سہنجی سیج پلنگ، نیز نین نین اٹھائی۔ توں دینا پرمانند، نجاند تیری رسائی۔ توں سناونا سہاگی چھند، تیرا ناؤں لوک مات کرے رُشائی۔ توں ٹٹی لینی گنڈھ، گنڈھنہار اک ہو جائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا آنت دے سمجھائی۔ ویلا آنت ہر سمجھا، ہوں سیس سیس جھکائی۔ جگ چوکڑی تیری سیوا لواں کما، پیس پیس سیوا کما۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل کھلا، خالق ویکھاں خلق خدائی۔ جونی جون اجون بھوا، جگ جگ گیڑا دیاں بھوئی۔ وسدا کھیڑا دیاں ڈھاء، اُجڑیا کھیڑا پھیر وسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا آنت آنت جنائی۔ ویلا آنت ہر جنائند، آد پُرکھ بے پرواہ۔ لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا، لکھ لکھ سکے نہ کوئے سمجھا۔ برہمانیوں نیوں سیس جھکائیندا، وشنوں لئے نہ اُچی ساہ۔ شکر دھوڑی خاک منگ منگائیندا، نیز نیناں نیر وہا۔ چار وید بھو نہ آئیندا، گر اوتار بے آنت بے آنت گئے گا۔ ہر کا لیکھا لکھ نہ کوئے دکھائیندا، جو آیا منگے پناہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے دے سمجھا۔ سٹ ڈلارے جانا جاگ، سچھنڈ نو اسی آپ جگائی۔ تھر گھر تیرے لگا بھاگ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائی۔ ایکا دیک جگیا چراغ، آد جگاد نہ کوئے بُجھائی۔ دو جہان تیرا سجن ساک، برہمنڈ کھنڈ تیرا بندھن پائی۔ لکھ چوراسی رکھے تیری تاک، ترے گن ویکھے تھاول تھانیا۔ تیرے نال کرے اپنا بھوکھت واک، لیکھا لکھ نہ کسے سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا لیکھا دے دکھائی۔ اپنا لیکھا ہر جنائیندا، سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے سری بھگوان۔ نو سو چرانوے چوکڑی پندھ مکائیندا، گونتا گن ندھان۔ سنجگ تریتا دو پر کلجگ آپ ہنڈھائیندا، آپے ویکھے مار دھیان۔ گر اوتار سیوا لگائیندا، دیوے ڈھر فرمان۔ بھگت بھگونت آپ ملائیندا، لوک مات لجا رکھے آن۔ سنت کنت آپ اٹھائیندا، آپ اپنے لئے چچان۔ گر گھ گر گر رنگ سہائیندا، گر سنگر ویکھے مار دھیان۔ گر گھ ساچے در بہائیندا، اک دکھائے ست مکان۔ جگ چوکڑی اتم پندھ مکائیندا، نہ رہے کوئے وچ جہان۔ جو گھڑیا بھن دکھائیندا، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد سُت دیوے ور، لکھ چوڑا سی جائے ہر، ویلا آنت اک جنائندا۔ نو نو چار پار کراؤنا، کلجک آنت آنت سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ تیرا ناؤں ڈنک وجاؤنا، شبدی شبد سنائیا۔ چار جگ دا لیکھا لیکھ دکھاؤنا، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو در منگاؤنا، آپ اپنا تھم سنائیا۔ تیی اوتاراں پردہ لاہنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ مُر پچھلا کیتا ویکھ دکھاؤنا، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ گر گر دھار بھو چکاؤنا، دس دس اپنا دے مُکائیا۔ چار ورن خبردار کراؤنا، برن اٹھاراں دے ہلائیا۔ دین مذہب بھو چکاؤنا، ذات پات پھول پھولائیا۔ سب دا لیکھا سب دے اگے رکھاؤنا، کوڑی کرپا سرب لوکائیا۔ من مت مان نہ کسے گواؤنا، انجیل قرآن شاستر سمرت وید پُران پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ گر اوتار نہ نظری آؤنا، نیتز نین کسے نہ درشن پاؤنا، کلجک اندھیرا ایکا چھاؤنا، چاروں گُنٹ ساچا چند نہ کوئے رُشنائیا۔ سادھ سنت ہر نہ کسے مناؤنا، بھگت بھگونت نہ گود بہاؤنا، جوتی جوت نہ جوت جگاؤنا، قلعہ کوٹ نہ جھوٹھا ڈھاؤنا، من کا منکا نہ کوئے بھوئیا۔ رسنا بول بول جیو جنت جنت سمجھاؤنا، ہر بے آنت کسے نہ گاؤنا، جس ہتھ وڈی وڈیائیا۔ سُت شبد تیرا لیکھا اتنم تیری جھولی پاؤنا، تیرا قرضہ رہن نہ دیوے رانیا۔ لکھ چوڑا سی جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، شبد کھنڈا اک اٹھائیا۔ اپنا تھم آپ ورتاؤنا، حکمی تھم کھیل کھلائیا۔ لکھ چوڑا سی نین شرمائیا، بُھلیا بے پرواہیا۔ اگے ہو نہ کسے بچاؤنا، گر اوتار نہ دیوے کوئے گواہیا۔ سمت اٹھاراں پنڈھ مُکاؤنا، ایکا نایا میل ملائیا۔ اک اگلا ہو کے ویس وٹاؤنا، نو کھنڈ پر تھی نو در کھوجے تھاوں تھانیا۔ نو در مندر آپے ڈھاؤنا، اک اگلا ڈھاہ رہیا لگائیا۔ اک محلہ اک وساؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویلا آنت آنت ہر آؤنا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائندا۔ چار جگ گر اوتاراں گاؤنا، شبد سندیش اک سنائندا۔ وید ویاس لیکھ لکھاؤنا، عیسیٰ بولے موسیٰ کہے جس میرے مگروں آؤنا، سب دا لہنا موہ چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھائندا۔ اپنا بھو ہر سمجھایا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ نانک نرگن نر ویر پُرکھ اکال منایا، اجونی رہت ایکا ایک وڈیائیا۔ اُچی کوک کوک سمجھایا، لکھ چوڑا سی گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ اچھل اچھل ہر نرنکارا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ آپے مہابلی

ہوئے اوتارا، جوتی جوت ڈگمگائیںدا۔ آپے لیکھا جانے سٹ دُلارا، گوہند ہلارا اک لگائیںدا۔ سمبل وسے دھام نیارا، ساچا مندر اک دکھائیںدا۔ شبد اگئی بول جیکارا، لوآں پُریاں آپ جگائیںدا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، دو جہاناں میٹ مٹائیںدا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے اکھاڑا، شاہ سلطاناں خاک ملائیںدا۔ چاروں کُنٹ لہنا دینا چُکائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سمنڈ ساگر پھول پھولائیںدا۔ اپنا ناؤں رکھائے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ گود سہائیںدا۔ بھائی بھین نہ کوئے پیارا، ساک سجن نہ کوئے بنائیںدا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، ہر جن ساچے آپ ملائیںدا۔ آتم آنتر کھولے بند کواڑا، بجر کپائی پردہ آپ تڑائیںدا۔ ترے گن گئی لگے نہ تتی ہاڑا، ساتک ست ست ورتائیںدا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نہجھر جھرنا آپ جھرائیںدا۔ شبد سنائے سچی دُھنکارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیںدا۔ آپے وسے دھام نیارا، گرگھ ساچے دھام سہائیںدا۔ شبد اگئی بول جیکارا، ناد انادی اک سنائیںدا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کریا وچ سنسارا، ہنگ برہم ناچ نچائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت سری بھگونت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیںدا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ جگ جگ چلائے رتھ، جگ گپڑا آپ بھوئیا۔ ست سروپی ایکا وٹھ، ایکنکارا آپ ورتائیا۔ شبد جنائے مہما اکھ، بودھ اگادھ پڑھائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، نام ڈوری نال بندھائیا۔ جس چاہے تِس لئے رکھ، لکھ چوراسی اگئی مٹھ تپائیا۔ جگ چوکڑی دیوے متھ، سب دا لیکھا رہیا مکائیا۔ کلجگ انتم لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چمارا دئے گواہیا۔ کسیر جلاہا کہے کایا کھیڑا دسے بھٹھ، بن ہر نام نہ کوئے وڈیائیا۔ ہر چرن دوارا تیر تھ تٹ، سر سروور نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے چُکائیا۔ لہنا چُکنا جگت جگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ جگ اوڈھ رہی پگ، پاندھی اپنا پندھ مکایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جو رہیا لگ، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ سنگھ شیر ہو ہو رہیا بک، ایکا گرج رہیا سنایا۔ لکھ چوراسی ایکا وار لئے چک، اپنی ترسنائے بُجھایا۔ گر اوتاراں رہیا بچھ، سچ سنہیہڑا اک گھلایا۔ جو کوئی باقی رہی کچھ، اپنا لیکھا دیو دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سندیشہ دتا گل، ہر ساچا سچ جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے نہ کوئے ول چھل، محمد پردہ نہ کوئے رکھائیا۔ چوڈاں طبق دیکھے لگا پھل، پت ڈالی پھول پھولائیا۔ بسمل روپ ہوئے کون گیا

رل، نور نور وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا رہیا چُکائیا۔ سب دا لہنا چُکنا، ہر ساچا آپ چُکائے۔ کلجگ انتم پینڈا مکنا، پندھ کوئی رہن نہ پائے۔ پُرکھ اکال ایکا بکنا، دو جہاناں دے سنائے۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا سُنکنا، سب دی جڑ دے اُکھڑائے۔ جوٹھ جھوٹھ ہر ہر لُٹنا، مایا ممتا دے مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، انتم لیکھا اپنے لیکھے پائے۔ لیکھا پائے اپنے لیکھے، لیکھا لکھنہار گوپال۔ سرشٹ سبائی رہی بھرم بھلکھے، نرگن دے نہ دین دیاں۔ مچھ داہڑی نہ رکھے کیسے، جوتی نور جلوہ جلال۔ تِس صاحب کو سدا آدیسے، جو کرے سرب پرتپال۔ آد جگاد اپنے نیتزیکھے، نرگن نرور پُرکھ اکال۔ دین مذہب انتم میٹے بھلکھے، ذات پات نہ کوئے نشان۔ میل ملاو ادس دشمنی، ایکا دیوے نام دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ہر کلام۔ ہر کلام الٰہی کلمہ، کائنات آپ سنائیندا۔ عالم علم نہ جانے علما، طلبا طالب نہ کوئے دکھائیندا۔ اُمت اُمتی ہوئی مجرما، ساچا جرم اک لگائیندا۔ محمد پُھرے نہ کوئی فرنا، صدی چودھویں وقت دکھائیندا۔ نیتز رو رو آگے ترنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ بھریا بیڑا انتم رُٹھنا، پارکنار نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا کیتا آپے بھرنا، ویلے آنت نہ کوئے چُھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، شبد سٹ تیرا پورا کرے ور، آد آنت آد اپنا بھيو اپنے وچ رکھائیندا۔ اپنا بھيو اپنے اندر رکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن نور نور ہو پرتکھ، نرور کل چلائییا۔ چار ورن اٹھاراں برن ایکا مارگ دس، ذات پات دے مٹائییا۔ ہر دے اندر ہر ہر دس، ہر جن ساچے لئے جگائییا۔ میٹے رین اندھیری مس، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگائییا۔ اٹھے پھر رہے پر بھات، ویلا وقت نہ ونڈ ونڈائییا۔ امرت آتم دیوے دات، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائییا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سرُپی روپ وٹائییا۔ غریب نمانیاں بچھے وات، دیوے نجات سچا شہنشاہیا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم بچھے وات، آتم درسی درشٹ اشٹ اک جنائییا۔ اتم رکھے ہر جن ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائییا۔ کریا ویس کملاپات، کول نین نین بگسائییا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایک ہر، آپے دیکھے اپنی مار جھات، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن سرگن اپنا ویس وٹایا۔

★ ۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گرہیت سنگھ دے گرہ ہر دو پھرا لا ضلع جالندھر ★

شہنشاہ ہر شاہ سلطانا، پُرکھ اکال اکھوانیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، نرگن نرُور رُپ دھرائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، اجونی رہت
 کھیل کھلائیندا۔ جوت نور نور مہانا، انھو پرکاش کرائیندا۔ در درویس در دربانا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا ویس آپ کرائیندا۔ آد پُرکھ ویس اول، نرکار آپ کرائیا۔ آپے وسے دھام اٹلا، اُچ محلہ سوبھا پائیا۔ اپنے پرکاش
 آپے بلا، نور ظہور آپ دھرائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جوت جوت ملایا۔ اپنا گھر آپے ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نرُور ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن ناؤں پرگٹائیندا۔ ساچا مندر کھول دوارا، ایکنکارا
 سوبھا پائیندا۔ آد نرنجن کر پسارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا پاوے سارا، رُپ انوپ آپ دکھائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، نرگن
 اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ پاربرہم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سری بھگوان، آد
 پُرکھ آپ سہائیا۔ جوتی جاتا نوجوان، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، ساچی بھچھیا لئے اپائیا۔ ایکا حکم اک فرمان، حکم حاکم لئے سنائیا۔
 تخت نواسی نوجوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا گھاٹن لئے گھڑائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ گھڑ، سو پُرکھ نرنجن
 کھیل کھلائیندا۔ اپنا ویس آپے کر کر، ہر پُرکھ نرنجن رُپ دھرائیندا۔ اپنا پلا آپے پھڑ پھڑ، ایکنکارا بندھن پائیندا۔ اپنے اندر آپے وڈ وڈ، آد نرنجن
 جوت جگائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، اپنا ناؤں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا

حکم شاہ سلطان، نرگن نرگن آپ جنایا۔ ایک مندر ایک مکان، ایک دوار دے سہایا۔ ایک مرد ایک مردانہ، مہابی ایک اکھوایا۔ ایک گن گنوتا گن ندھانا، دوسرا اور نہ کوئی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی مہما آپ جنایا۔ اپنی مہما آپ جنائے، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کمائے، ہر پڑکھ نرنجن ایکنکارا سنگ نبھائے، آد نرنجن وچھڑ نہ جائی۔ سری بھگوان دیکھ دکھائے، ابناشی کرتا خوشی منایا۔ پاربرہم کرے کھیل بے پرواہے، بے پرواہ اپنی بنت بنایا۔ اپنی رچنا آپے رچ دکھائے، رچنہار آپ ہو جائی۔ کرنی کرتا کرت کمائے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچا آپ سہائے۔ ساچا کھیل کھیل کرتا، الکھ الکھنا آپ کرائیندا۔ اگم اگمرا ہو اجیارا، دھام اگمرا آپ سہائیندا۔ رپ انوپ بے عیب پروردگارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ ایک اگلا کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ اپنی وست رکھے ہر تھارا، درگھر ساچے آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سگن آپ منائیندا۔ ساچا سگن ہر نرنکار، نرگن نرگن آپ منایا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنا لیکھا دے سمجھائیا۔ ایک وست لئے اُبھار، رپ رنگ رکھے نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی دیکھے دیکھنہار، نظر نین نہ کوئی تکائیا۔ کرے کھیل اپرا، اپر پیر داتا بے پرواہیا۔ آد پڑکھ اپنی آپ بنے سرکار، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سری بھگوان، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، نرگن اپنا بل دھرائیندا۔ اپنے مندر ہو پردھان، آپ اپنا دیکھ دکھائیندا۔ راج راجن بن سلطان، شاہو بھوپ رپ وٹائیندا۔ کون وست ہوئے نشان، سچ نشانہ کون جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیندا۔ اپنی اچھیا آپے رکھ، بھو ابھید گھلائیندا۔ آپے کرے اپنا پکھ، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے دیکھ دکھائیندا۔ آپے کھیل کرے پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آد جگاد مہما اکھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا متا آپ پکائیندا۔ ساچا متا پڑکھ ابناش، اپنا آپ پکائیا۔ آد جگاد نہ ہوواں وناس، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیا۔ ایک وست رکھاں پاس، دوسر ہور نہ کوئی چترائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست لئے

سمجھائی۔ اپنی دست ہر کرتارا، آپ اپنا آپ سمجھائیں۔ ایک گن گن اُجیارا، گن ندھان آپ پر گٹائیں۔ کرے کھیل ساچے دربارا، در دربارے سوبھا پائیں۔ راج راجان ہوئے سکدارا، شاہو بھوپ مھم ورتائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا گھاٹ آپ گھرائیں۔ ساچا گھاٹ ہر ہر گھڑ، اپنا گھاٹ دے سمجھائی۔ سو پڑکھ زرنجن ہر پڑکھ زرنجن اک دُوبے دا پھڑ پھڑ لڑ، لڑ لڑ نال بندھائی۔ ایکنارا آد زرنجن ایک گھر بیٹھے وڑ، دُوسر رنگ نہ کوئی دکھائی۔ ابناشی کرتا سری بھگوان اک دُوبے نال گئے جڑ، جوڑی جوڑ جوڑ جڑائی۔ پاربرہم پر بھ دیکھے کھڑ، الکھ الکھنا بے پرواہیا۔ زرن گن زرن گن میلا کر، زرن گن زرن گن خوشی منائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی گھاٹ اک سمجھائی۔ ساچی گھاٹ راجن راج، اپنی آپ جنائیں۔ تخت نواسی سازن ساز، ساچا ساز آپ سچائیں۔ آپ اپنی رکھی لاج، لاجونت آپ ہو جائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، سچ دست آپ ورتائیں۔ سچ دست ہر جگدیس اپنی آپ ورتائی۔ کوئی نہ کرے دُوجا ریس، اور دے نہ کوئی چترائی۔ ایک چھتر جھلے ساچے سپس، پاربرہم پر بھ بنت بنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا بھو آپ سمجھائی۔ آد پڑکھ ہر بھو اپارا، زرن گن اپنا آپ سمجھائیں۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیں۔ سچ سنگھاسن اپر اپارا، آپے دیکھے دیکھنہارا، دُوسر سنگ نہ کوئی رلائیں۔ حکمی مھم ورتے ورتارا، جودھا سور پیر ہویا خبردارا، اپنا بل آپ دھرائیں۔ راج راجانا بن سکدارا، کرے کھیل ہر اپنی وارا، وار تھت نہ کوئی رکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی بنت آپ بنائیں۔ ساچی بنت ہر ہر تاج، پنچم پنچم پنچ ملائی۔ آد پڑکھ اپنا رچیا کاج، زرن گن اپنی دھار دکھائی۔ زرن گن زرن گن کرے ساچا راج، راج جو گیشتر آپ ہو جائی۔ زرن گن زرن گن مارے آواز، زرن گن زرن گن شبدی شبد پر گٹائی۔ زرن گن وشن برہما شو دیوے داج، زرن گن زرن گن جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت سچکھنڈ دوار، سوبھا ورت آپ سہائیں۔ پڑکھ زرنجن ہو تیار، زرن گن اپنا روپ پر گٹائیں۔ ہر پڑکھ زرنجن بل دھار، بل اپنا دیکھ دکھائیں۔ ایکنارا کرپسار، اپنی مہا گنت آپ گنائیں۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، جوتی جوت ڈمگائیں۔ سری بھگوان کرے پیار، اپنا میلا آپ

ملائیندا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل پُرکھ نار، ناری کنت ویس وٹائیندا۔ پاربرہم بنے سانجھیا، درگھر ساچے سوہا پائیندا۔ راج بھوپ بن سکدار، ساچا کھم آپ ورتائیندا۔ گھاٹت گھڑا پر اپار، نہ کوئی سنگ رکھے سنیار، جگت ہتھیار نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرن کرن کر تیار، جوتی جوت جوت پسار، اک اکلاینکار، رُپ رنگ رکھتے سے باہر، رُپ رنگ رکھ کر تار، اپنا آپ جنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ پٹی سرکار، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ سیس رکھ تاج سوہے دستار، دستگیر اپنا دامن آپ پھڑائیا۔ آپے پہنے پہننہار، اپنا چیر بستر اور نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھاٹن ساچا گھڑ، ساچے تاج دے وڈیائیا۔

نہ کوئی ویلا نہ کوئی وقت، تھت وار نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا سوگ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کا بھو نہ سکے کوئی پرکھ، آد جگاد اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تاج سیس دھر، سچکھنڈ دوارا کر پسار، کرے کھیل ایکنکار، اپنی کل آپ جنائیندا۔ اپنی کل آپے دھر، عقل کل آپ سمجھائیا۔ اپنی اچھیا دیوے ور، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بیٹھا چڑھ، آسن سنگھاسن سوہا پائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اجونی رہت بے پرواہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، آپے پتا آپے مائیا۔ آپے جننی بنے جن، آپے ہوئے دایا دایا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، ساچا آسن آپ سہائیا۔ ساچا آسن سوہاؤنت، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، نرگن نرور سوہا پائیندا۔ اپنی مہا گنائے اگنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیندا۔ آپ اپائے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، دھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ دھر فرمانا شاہو بھوپ، اپنا آپ جنائیا۔ میرا کھیل ست سرُپ، ست ست میری وڈیائیا۔ میرا نور نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ میرا مندر قلعہ کوٹ، سچکھنڈ وڈی وڈیائیا۔ میرا اشٹ میری اوٹ، میرا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔

ساچا کھیل ہر نرنکارا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ آپے حکم آپ ورتارا، آپے حکمی حکم سٹائیندا۔ آپے بھوپ آپ سکدارا، راج راجان آپ ہو
 جائیندا۔ آپے در درویس بنے بھکھارا، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آپے سیوک سیوادارا، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا،
 دس کسے نہ آئیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپے چڑھ، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھار کھیل
 کرتار، کرتا پڑکھ آپ کرائیا۔ آد پڑکھ ہو خبردار، سچ سندیشہ لئے سٹائیا۔ نو نو چار کر اجیار، ناؤں نرنکارا گن سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سپس تاج ایکا رکھ، کرے کھیل پڑکھ سرتھ، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ ودھائی کھیل اپارا، ہر نرنکارا آپ کرائیندا۔ ایکا حکم اک فرمانا، دھر
 دی بانا آپ سٹائیندا۔ اپنا آپے ورتے بھانا، اپنا بھانا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنی اچھیا آپ
 دکھائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، ہر آپے ویکھ دکھائیا۔ نرگن میلا نرگن کر پرتکھ، نرگن پتا نرگن پوت نرگن بنے ساچی مائیا۔ نرگن کھیل الکھنا الکھ،
 نرگن گم آگوچر اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن نرگن نالوں ہوئے دکھ، نرگن نرگن وچ رہیا سٹائیا۔ نرگن رکھے اپنا پکھ، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن مارگ
 نرگن دس، نرگن رہیا سمجھائیا۔ نرگن پوری کرے آس، نرگن آس نر اس نہ کوئی جنائیا۔ نرگن جوت کرے پرکاش، نرگن جوتی جوت سٹائیا۔ نرگن
 داسی نرگن داس، نرگن سیوک سیوک کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھوو آپ چکائیا۔ بھوو جنائے پڑکھ اکالا،
 نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ دینا بندھپ دین دیاں، دینن اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنا مارگ ویکھ سکھالا، اپنا پنتھ آپ چلائیندا۔ آپ اُپجائے اپنا لالا، سٹ دُلا را
 ناؤں دھرائیندا۔ نال رلائے ہر کال مہاکالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، ساچی دھر مسالہ آپ
 بنائیندا۔ آد پڑکھ ہر سچ بھنڈارا، اپنا آپ ورتایا۔ اک اُپجائے سٹ دُلا را، شبدی ناؤں دھرایا۔ تھر گھر ساچے کر پیارا، آپ اپنی گود رکھایا۔ درس
 دکھائے گم اپارا، نورو نور ڈگمگایا۔ ایکا حکم اک سرکارا، ایکا وار رہیا جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ درسایا۔ سٹ دُلا را ہر
 ہر ویکھ، نیتز نین نین شرمائیا۔ ہوں بال نادانا کی جاناں تیرا ویس، ٹوں بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ تیرے دوارے کراں آدیس، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔

آد جگاد تیرا درس میں لو اوں ویکھ، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت ہوئیں آپ سہائیا۔ ساچا بندھن ہر ہر پائے، اپنا بھو آپ جنائندا۔ پنچم گھ تاج سیس ٹکائے، آپ اپنی دیا کمائندا۔ شبدی تیرا ڈنک وجائے، وشن برہما شو جگائندا۔ ایکا راگ دے سنائے، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم گھ سوہے تاج، کرے کھیل ہر مہاراج، دو جہاناں رچ رچ کاج، آپ اپنی کھیل کرائندا۔ ور داتا ہر بھنڈاری، دوسر اور نہ کوئی جنائندا۔ وشن برہما شو کر بھکھاری، وست امولک جھولی پائندا۔ ترے گن میلا ایکا واری، ترے گن اتیتا آپ کرائندا۔ پنچ تت سرگن کھیل اپر اپاری، خالق خلق آپ کرائندا۔ کرے کھیل اپر اپاری، اپر پیر اپنی دھار چلائیندا۔ شبدی شبد پساری، نہ پڑکھ نہ دے ناری، نر نرائن رُپ وٹائندا۔ کرے کھیل اپنی واری، آد پڑکھ اپنا کھیل آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس تاج ایکا دھر، دھر فرمانا آپ سنائندا۔ سنیاسنیشہ شبد ڈلار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ ہوں نمانا سیوادار، سد تیری سیو کمایا۔ وشن برہما شو کر پیار، تیرا بندھن ایکا پایا۔ لکھ چوراسی کر پیار، تیرا نو آناج نچایا۔ گھر گھر تیرا رُپ پرگٹ کراں وچ سنسار، نرگن جوت جوت رُشٹایا۔ ۹۷۰

من مت بدھ دیاں آدھار، ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا اپنے سنگ لئیں ملایا۔ سُن سُن سُن ڈلار، سو پڑکھ نر نجن آپ جنائندا۔ لکھ چوراسی تیرا ورتار، تیرا تیری بنت بنائندا۔ نرگن سرگن ونڈی ونڈ سنسار، رُپ انوپ آپ پرگٹائندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑے بن ٹھٹھیار، پنچ تت میلا میل ملائندا۔ جگ چوکڑی کرے وچار، چوکڑی ایکا بندھن پائندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ کرے خبردار، جودھے سور پیر آپے اٹھائندا۔ ایکا تیرا ناؤں دے ہلار، شبدی شبد شبد پرگٹائندا۔ برہما ویتا پاوے سار، چارے ویداں آپ لکھائندا۔ چارے کھانی کر پیار، اُتبیج سیتیج جیرج انڈج تیری جھولی پائندا۔ چارے بانی دے آدھار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائندا۔ چارے ورن مارے مار، کھتری برہمن شوڈر ویش ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، جگ چوکڑی تیری سیوا اک سمجھائندا۔ جگ چوکڑی کھیل کرتار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ لوک مات کر پیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ نو سو چورانوئیں چوکڑی جگ ورتے آپ ورتار، جگ جگ گیرا آپ

بھوئیا۔ سیوالائے گر اوتارا، تیرا سنگ رکھائیا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، سنتاں کرے سچ پڑھائیا۔ گرسکھاں دیوے اک ادھارا، گرسکھ ساچے لئے ملائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ آوے وارو وارا، نو نو چار روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا ناؤں سچ نشانہ، پرگٹ ہو سری بھگوانا، لوک مات لئے جھلایا۔ ساچا ناؤں سری بھگوان، لوک مات آپ دھرائیا۔ شاستر سمتر وید پُران، ہر جس کس ہر اپنا آپ سنایا۔ ایکا منتر گیتا گیان، دھیان دھیان وچ پرگٹایا۔ ایکا کایا گرہ قرآن، کعبہ کلمہ دے سنایا۔ ایکا شرع اک ایمان، ایکا شریعت دے وڈایا۔ لیکھا جانے انجیل قرآن، بائبل بھل کدے نہ جائیا۔ کھانی بانی مارے بان، بان نرالا تیر چلائی۔ گر اوتار کر چچھان، ہر سنگر بوجھ بھجھایا۔ سٹ ڈلارے ہو مہربان، سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ جگ چوکڑی اپنے کھاتے کر پروان، انتم لیکھا دے مکایا۔ کلجگ پرگٹ ہووے سری بھگوان، آنت آنت اپنا روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نہ سکے نہ کوئی چچھان، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھایا۔ ایکا وٹے ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، باڈھی گھڑت نہ ہو رگھڑایا۔ لیکھا چکائے زمیں اسمان، گنگن منڈل پھول پھولایا۔ لہنا دینا چکے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں، باقی کوئی رہن نہ پائیا۔ گروآں پیراں اوتاراں سادھاں سنتاں لوک مات جو پائیاں ونڈاں، انتم سب دا لیکھا دے مکایا۔ ایکا پھڑ نام کھنڈا، برہمنڈاں کھنڈاں دوہری دھار آپ رکھایا۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاش نو نو کھنڈاں، پاوے سار جیرج انڈاں، اُتھج سیتج بھل رہے نہ رائیا۔ لہنا دین چکائے وشن برہما شو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت آنت اد اپنا بل آپ دھرائیا۔ سٹ ڈلارے انتم اونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو نو بیڑا پار کراؤنا، چار چار پنڈھ مکائیندا۔ اپنا روپ آپ پرگٹاؤنا، نورو نور نور درسا ئیندا۔ تیرا ڈنکا مات وجاؤنا، چاروں گنٹ آپ سنائیندا۔ راؤ رنگاں آپ اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سب دا لیکھا پور کرونا، لکھ لکھ لیکھا سرب دکھائیندا۔ رائے دھرم حکم جنونا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ چتر گپت پھڑ اٹھاؤنا، شبد ہلونا اک لگائیندا۔ چارے گنٹ چوتھے جگ چار یاری چار ورن کاگ وانگ گراؤنا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ ست سنتو کھ نہ کسے گہنا پاؤنا، جوٹھ جھوٹھ سرب ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سٹ ڈلارے میل ملائے تیرا تیرے در، تیرا دوارا آپ پرگٹائیندا۔ تیرا دوارا

آنت پر گٹاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ شبد گر اک بناؤنا، دوسرا اوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔ پنج تت مندر آپے ڈھاؤنا، کایا بنک نہ کوئی سہائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں پھیرا پاؤنا، آون جاون پتت پاؤن اپنا کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، ور ایک ایک سمجھائیندا۔ ساچا ور ہر داتار، ایک گن جنائیا۔ کلج آئے اتم وار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ راہ تے محمد یار، اللہ رانی نین اٹھائیا۔ نانک گوہند کرے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ پرگٹ ہووے سرب جیاں دا سانجھ یار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن ز، اپنا بل آپ دھرائیا۔ سجن سہیلا ایکنکار، اک اکل ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن جامہ دھار، جوتی جامہ بھیس وٹائیندا۔ لہنا دینا دیوے قرض اتار، دینا اور نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتم ور، شبد سٹ لئے پھڑ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ شبد سٹ پھڑیا کرتار، دو جہاناں بندھن پایا۔ ایک حکم سچی سرکار، ایک وار سنائیا۔ گر اوتار کرنے خبردار، چار جگ جو گئے سیو کمایا۔ سب دا لیکھا لکھدا رہیا وارو وار، بھل کدے نہ جایا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا ہر جو آیا۔ مارگ پنتھ جو کرے پیار، ساچا دھندا دئے سمجھایا۔ کوک کوک کرمی پکار، اک اکل ایکنکار، لکھ چوراسی گئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم میلا سچ سبھایا۔ اتم میلا میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ آد سٹ تیرا لہنا تیری جھولی پاؤنا، آنت اپنی خوشی منائیا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاؤنا، بھنہار وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیرا وقت چکاؤنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کرے گوہند، گوہند روپ دھرایا۔ شبدی شبد میٹے چند، چنتا اور نہ کوئی رکھایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لہنا دیوے ور، پورب لیکھا جھولی پایا۔ پورب لیکھا جھولی پا، کلج آنت کرائیندا۔ گوہند سورا بن ملاح، ساچا بیڑا اک وکھائیندا۔ محمد منگے آنت پناہ، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی بخش گناہ، پروردگار تیرا سجدہ موہے بھائیندا۔ میرا ناتا تھانجا چار یار، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ میری آشا ہوئی و بچار، ترسنا جگت نہ کوئی گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دینا ور، میرا بندھن مات

کٹائیندا۔ شبد سُت تیرا توڑے بندھن، بندی خانہ رہن نہ پائیا۔ تُوں صاحب داتار سدا بخشدن، بخشش تیری رحمت رحیم رحمان سچے سانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری قیامت میری نیامت ہوں بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ جھولی رکھی آگے کھول، پروردگار سیس جھکا کیندا۔ اپنا کلمہ آپے بول، نبی رسول آپ سنا کیندا۔ چودھویں صدی کیتا قول، چوداں طبقات تول تُلانیندا۔ تیرا مردنگا وجے ڈھول، انھول نظر کوئی نہ آسیندا۔ تیری رحمت دے نہ کول، تیری زحمت سرب اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش اپنا در، در دروازہ منگ منگائیندا۔ در دروازہ منگے منگ، مقامے حق تیری وڈیائیا۔ چار کُنٹ میں ہو یا ننگ، پاٹے چیتھڑ رہیا دکھائیا۔ میری اچھیا ہوئی رنڈ، نار دُہاگن دے دُہائیا۔ انتم ہوئی ننگی کنڈ، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیا۔ تیرا کلمہ میں اپنے اندر نہ رکھیا بند، کلمہ کلام نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دینا ایکا ور، میرا پلُو لے بندھائیا۔ پلُو نال بنھے پلُو، ایکا پلڑا رہیا دکھائیا۔ میرا چیر لٹھا سالو، اللہ رانی نین شرمائیا۔ تیرا جلوہ نور وصالو، وصل تیرا ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم دینا ایکا ور، در تیرے منگ منگائیا۔ دیوے حکم پروردگار، سچ ترانہ آپ جنائیندا۔ خلق خدائی گئی ہار، مخلوق میل نہ کوئی ملا کیندا۔ عالم علما ہوئے گوار، کاتب لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ اُمتی اُمت مارے مار، آمدید وقت چُکائیندا۔ کائنات نہ پاوے کوئی سار، سچ نجات نہ کوئی رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے ہتھو ہاتھ، سمرتھ پُرکھ آپ مُکائیندا۔ صدی چودھویں آیا گھاٹ، جگت کنارہ پھول پھولائیندا۔ گر اوتاراں چار جگ نبھایا ساتھ، انتم سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ ہر ہر مہما گائے گاتھ، رسنا کہہ کہہ سرب جنائیندا۔ کوئی کہے ترے لوکی ناتھ، کوئی کہے دسر تھ بیٹا رام رکھنا تھ، کوئی منڈل راس رچائیندا۔ کوئی کہے پوت سپوتا خد اوند میری ذات، سچ صفات نہ کوئی جنائیندا۔ کوئی کہے مہبان بیدو ایکا ملیا آب حیات، حیات آب کھ رکھائیندا۔ کوئی کہے پردہ چکیا کھ نقاب، نورو نور ڈمگائیندا۔ کوئی کہے پرگٹ ہو یا ساکھیات، ثابت صورت اک جنائیندا۔ کوئی کہے نانک نرگن دیوے دات، نام ست منتر درڑائیندا۔ کوئی کہے گوبند پچھے وات، گوبند پُرکھ اکال اک منائیندا۔ سرب جیاں دا کملاپات، پُرکھ ابناشی آپ ہو جائیندا۔ آد آد جس بدھانات، شبدی ڈور بندھن پائیندا۔ وشن برہما شو بنائی ذات، اذاتی اپنا کھیل کھلائیندا۔ انتم کلج پچھے وات، اک اکلا ویکھ دکھائیندا۔ من مت نہ

دیکھے کوئی کمذات، جوٹھ جھوٹھ پندھ مُکائیندا۔ سب دا بیڑا لائے اپنے اپنے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئی اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرُویر اپنا کھیل کر، شبدی شبد آپ پرگٹائیندا۔ شبد سوربیر بلوانا، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ شبد راج شبد راجانا، شاہو بھوپ بھوپ اکھوائیندا۔ شبد تیر شبد نشانہ، شبد شبدی پار کرائیندا۔ شبد شبد ورتے اپنا بھانا، شبد شبدی آپ منائیندا۔ نرگن نرگن پہریا بانا، نرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ سرگن سرگن سرگن ہو پردھانا، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ گوہند گوہند گوہند میلا دو جہاناں، گر چیلارُپ وٹائیندا۔ سمبل نگری سچ مکانا، ایکاسے سری بھگوانا، آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ ایکاراک اک ترانہ، ایکا گائے اگئی گانا، پچھلا لیکھانہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ گھر وڈا وڈی وڈیائی، ہر ساچا آپ وڈیائیندا۔ نرگن نرگن وچے ودھائی، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن میلا سچ سُبھائی، نرگن سگلا سنگ رکھائیندا۔ نرگن آوے جاوے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا آپ پرگٹائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن رہے جس گائی، صفتی صفت صفت صلاحندا۔ کلجک اتم کرے سچ نیائیں، شاہ سلطان رُپ وٹائیندا۔ گرگھ پھڑ پھڑ میلے جنم جنم دے وچھڑے باہیں، آپ اپنا میل ملائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھائیں، درگاہ ساچی دھام سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آنت اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آد شبد آنت شبدی دھار، جوتی جوت سیو کمائی۔ مدھ لکھ چوراسی کر پساہ، گر اوتار دے وڈیائی۔ ناؤں نام کر اُجیار، نامہ نام کرے پڑھائی۔ چووداں و دیا بھر بھنڈار، چووداں لوک کایا بنک سُبھائی۔ کلجک اتم کرے خبردار، سرتی شبد شبد اُٹھائی۔ ڈنکا وچے اگم اپار، اگم اگمڑا رہیا و جائی۔ نو اترے پار، لکھ چوراسی رہیا کھپائی۔ شبد اُچایا شبدی ڈھاہیا، شبدی شبد ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا بندھن اپنے ہتھ رکھائی۔

☆ ۲۲ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی بھگوان سنگھ دے گرہ سید پُر ☆

سو پُرکھ زرنجن اگم اپارا، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو اُجیارا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ اینکارا کر پسارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ایناشی کرتا کر پسارا، سچ دربارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان بن سکدارا، ساچا حکم آپ چلائیندا۔ پاربرہم پر بھ دے سہارا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ست ستوادی ساچی کارا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ کھول دوارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کو اڑا، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راجن راج ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگار، مقامے حق حق سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بھیو اولّا، الکھ اگوچر اگم اتھا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، پُرکھ دین دیالا، زرنجن جوت جوت اکالا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اینکارا آپے جانے اپنا راہ سٹھالا، مارگ پندھ نہ کوئی رکھائیا۔ آد زرنجن ہو اُجالا، نور نورانہ شاہ سلطانا تخت نواسی شاہو شاباشی رہیا ڈگمگائیا۔ سری بھگوان آپ اٹھائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی اپنی دھارا آپ بندھائیا۔ ایناشی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ روپ دکھان، مہابی ایکا ایک اپنی دھار پرگٹائیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل مہان، کرے کرائے وڈ مہربان، مہربان مہربان اپنی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ دوار کھول دکان، ایکا وسے گن ندھان، گنوتا ہر رگھرائیا۔ حکمی حکم جانے دھر فرمان، اپنا حکم آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر زرنکارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ پتی سرکارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اگم اگمٹرا کرے اگمی کارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجن، سو بھاؤنت آپ سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچے در آپے بہہ بہہ سجن، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ آد جگاد نہ گھڑیا نہ بھجنّا، گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ آپ اکھوائیا۔ زرنجن زرویر زرنکارا اپنا پردہ آپے کجّنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ ہر بھیو کھلایا، زرنجن

جوت کرے رُشائیا۔ نرگن نُوَر نُوَر اُپایا، نُوَر نُوَرانہ ڈمگائیا۔ ساچے تخت آسن لایا، تخت نُوَاسی بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، اچھیا دس کسے نہ آئی۔ ساچا حصہ آپ ونڈایا، ونڈنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا دے سمجھائیا۔ گھر ساچا ہر سمجھائیدا، اک اکلّا ایکنکار۔ سچ سَنگھاسن سوہا پائیدا، بھوپت بھوپ سچّی سرکار۔ حکمی تھم آپ ورتائیدا، آپے ہوئے منگنہار۔ در درویش آپ اکھوائیدا، سیوک سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھرے آپ بھنڈار۔ سچ بھنڈارا ہر نرکارا، اپنا آپ بھرائیا۔ آپے بنے وڈ داتارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگمڑی کار کمائی۔ ساچا مندر کھول کوڑا، ڈھر دربارا آپ سہائیا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، نرگن نُوَر نُوَر رُشائیا۔ سورج چند نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ لوء پُری برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی وسائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپے چڑھ، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے مندر آپے چڑھیا، اپنا بل دھار۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، کرے کھیل اپرا پار۔ اپنا پلو آپے پھریا، آپے ہوئے سدا سہار۔ سچھنڈ دوار گھاڑن گھڑھیا، گھاڑن گھڑت گھڑے اگم اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا کرپسار۔ ہر ساچا گھر اُپائیدا، سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیدا، ویکھنہار اگم اپار۔ ایکنکارا خوشی منائیدا، گھر سوہے بنک دوار۔ آد نرنجن جوت جگانیدا، جوتی جوت جوت پسار۔ سری بھگوان ویکھ وکھائیدا، ویکھنہارا ٹھانڈا دربار۔ ابناشی کرتا سنگ نبھائیدا، سگلا سنگ سچّی سرکار۔ پاربرہم منگ منگائیدا، دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ اپنی بھچھیا آپے پائیدا، آپے ہوئے دیونہار۔ اپنی منگ آپ منگائیدا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ساچی بھکھیا منگے منگ، اپنی جھولی اپنے اگے ڈاہیا۔ آپے بنے سورسربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اپنے گھر وجائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کوئی ہلائی۔ آپے بیٹھ سچ پلنگ، سچ سَنگھاسن دے وڈیائیا۔ اپنا پائے آپے اند، اند اند آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا بن داتار، آپے اچھیا بھرے بھنڈار، دیونہار آپ ہو جائیا۔ آپے داتا آپے دانی، دین دیال دیا کمائیدا۔ آپے شاہ آپے سلطانی، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیدا۔ آپے نرگن جوت وکھائے اک نشانی، نُوَر نُوَرانہ ڈمگائیدا۔ آپے

ساچے تخت ہوئے نگاہبانی، سدا سلامت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا آپے درویش، آپے نر آپ نریش، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ بن بھکاری منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ توں صاحب سچا سلطان، ہوں بھکھک سیس جھکائیآ۔ تیرا میرا ایکامان، ایک گھر بیٹھے آسن لائیآ۔ تیرا میرا ایک مندر اک مکان، دوجا در نہ کوئی دکھائیآ۔ تیرا میرا اک نشان، دوسر ہور نہ کوئی جنائیآ۔ تیرا منگے تیرا دان، تیرا تیری دست امولک جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دینا اپنا ور، اپنی منگ آپ منگائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن بنے داتا، پاربرہم پر بھ منگ منگائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن گائے گاتھا، سری بھگوان خوشی رکھائیندا۔ اینکارا بخھے ناتا، ابناشی کرتا جوڑ جڑائیندا۔ آد نرنجن کملاپاتا، دیک دیا ایک ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرا تھا، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی اچھیا پائے بھچھیا، ایک دست آپ ورتائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر نرنکارا، ایک ایک ورتائیآ۔ اپنا ناؤں کرپارا، ناؤں نرنکارا آپ ہو جائیآ۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، دس کسے نہ آئیآ۔ سچھنڈ دوار کر تیرا، سیس جگدیس ہتھ کائیآ۔ تھر گھر دیوے اک سہارا، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ تیرا روپ ست دلارا، پڑکھ اکال پتاما ئیآ۔ دائی دایا بنے اگم اپارا، ساچی سیوا سیوک آپ کمائیآ۔ ایک اگم اک ورتارا، ایک اک دے سمجھائیآ۔ میرا ناؤں میرا بھنڈارا، نکھٹ کدے نہ جانیآ۔ میرا ناؤں میرا ورتارا، میرا میرا روپ دھرائیآ۔ میرا تیرا اک سہارا، تیرا میرا ایک در بنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ پر گٹائیآ۔ اپنا ناؤں نرنکارا رکھ، سچھنڈ نواسی خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو پر تکھ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرنجن نالوں نرنجن ہویا دکھ، نرنجن ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ نرنجن مارگ نرنجن دس، نرنجن کھیل کھلائیندا۔ نرنجن اندر نرنجن وس، نرنجن دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ میرا ناؤں اپرا، مہما اکھ کتھی نہ جانیآ۔ میرا ناؤں آد جگاد کرے کرائے ساچی کار، کرنی کرتا آپ سمجھائیآ۔ میرا ناؤں وسے میرے چرن دوار، دوسر دوار نہ کوئی دکھائیآ۔ میرا ناؤں ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیآ۔ میرا ناؤں سچ شنگار، سچ ویس دے سمجھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نام دے وڈیائیآ۔ دیوے وڈیائی ہر اپنے ناں، سچھنڈ ساچا کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر دتا ایک تھاں، چرن دوارے

آپ بہائیندا۔ اپنا حکم آپ سنا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ تیری ونڈ دیاں ونڈا، ونڈنہارا بھو نہ پائیندا۔ تیری سیوا دیاں لگا اپنی اچھیا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ہر ناؤں کرے نمسکار، پر بھ اگے سپس جھکائیا۔ تُوں داتا سچ داتار، ہوں بال انجانا تیرا بھو نہ پائیا۔ تُوں بخشش کیتی اپر اپار، تیری رحمت میری وڈیائیا۔ تُوں بھریا اٹھ بھنڈار، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ میں بناں سیوادار، تیرا سر سر حکم منائیا۔ تُوں بخشیا تھر گھر میرا دوار، سچھنڈ تیری شہنشاہیا۔ تیرا جھلدار ہے نشان، آد جگاد سچے ماہیا۔ میں تیرا در کراں پروان، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اپنے حکم رکھائیا۔ حکمے اندر ناؤں دھر، ہر ناؤں نام پر گٹایا۔ آپ جنائی ساچی کار، ساچی سیو سمجھایا۔ تُوں سُت میرا سُت دُلا، ہوں مات پتا اکھوایا۔ تیرا ونج اک وپار، سچ ونجارا دے دکھایا۔ تیری وست تیرا آدھار، تیرا تیرے پلو پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپا تیرے وچ لکایا۔ ناؤں اندر نام پیارا، نامے ہر ہر رنگ رنگایا۔ ناؤں سُت ناؤں دُلا، ناؤں پتا پوت سمجھایا۔ ناؤں بھکھک ناؤں دوار، ناؤں نامہ منگن آیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، اپنی کرنی دے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ جنایا۔ بھو ابھیدا ہر ہر کھول، ناؤں ناؤں جنایا۔ اپنا نش اکھر آپے بول، کرے سچ پڑھائیا۔ اپنے کٹدے تولیا تول، اٹل روپ دکھائیا۔ تیرے اندر جاواں موں، تیرا مان تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پر گٹایا۔ اپنا ناؤں آپ پر گٹایا، پر گٹیا ہر کرتارا۔ نرگن میل نرگن میل ملایا، نرگن جوت نرگن نور اُجیارا۔ نرگن آسن سنگھاسن سو بھاپایا، نرگن حکم نرگن سکدارا۔ نرگن در درویش منگن آیا، نرگن بھرے سچ بھنڈارا۔ نرگن پوت سپوتا آپے جایا، نرگن نرگن دے ہلارا۔ نرگن اندر نرگن اپنا آپ لکایا، کرے کھیل کپت ظاہرا۔ روپ رنگ نہ کوئی دکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپارا کھیل اولا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ سچھنڈ وسایا اک محلہ، تھر گھر دربارا آپ دے وڈیائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، پڑکھ نار آپ ہو جائیا۔ اپنا آسن آپے ملا، اپنا پھڑیا آپے پلا، آپے بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈیائیا۔ شبدی تیرا شبد پسار، ہر ہر آپ اپایا۔ کرے کھیل اگم اپار، بھو کسے نہ آیا۔ سچھنڈ نواسی ہو تیار، اپنا حکم

آپ جنایا۔ سٹ ڈلارا کرے پکار، نیتز رو رو نیرو ہایا۔ توں داتا بے عیب پروردگار، تیرا کھیل میری سمجھ وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنا منت دے سمجھایا۔ وشنوں اندر آتم رس، رس رسیا آپ رکھایا۔ اپنے اندر آپے وس، اپنا بندھن پائیا۔ اپنے جنجال آپے پھس، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشنوں اندر امرت دھار، امیوں رس اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سو پڑکھ زرنجن کرے کھیل اپار، اپرا روپ وٹائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن ہو تیار، ابناشی کرتے دے سہار، ایکنکارا ونڈ ونڈائیندا۔ آد زرنجن ہو یا خبردار، سری بھگوان کھول کوڑا، اپنی مہما آپے ویکھ وکھائیندا۔ میرا روپ رنگ رکھ نہ کوئی وچار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ پاربرہم پر بھ ونڈے ونڈ، ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ وشنوں اندر پائے ٹھنڈ، امرت دھار چلائیا۔ کرے کھیل سہاگن رنڈ، واہ واہ ویس انیک وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے مانے اپنی سچ پلنگ، نار بھتار آپ اکھوایا۔ ساکار کھیل کرتارا، سچھنڈ نو اسی آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کر پیارا، ایک در بہائیندا۔ ایک در بن بھکھارا، در درویش ایک روپ وٹائیندا۔ وشنوں منگے منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاہندا۔ برہما بیٹھاسنگ، ساچا سنگ ہر جنائیندا۔ وشنوں چڑھیا نہ ایک چند، چند چند نہ کوئی رُشنائیندا۔ وشنوں کرے پکار، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ شکر چرن دھوڑی منگے چھار، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ ایک حکم سنائے سچی سرکار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ میرا میرا ناؤں میرا دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا نام آپ درٹائیندا۔ ہر وشنوں نام جنایا، میرا ناؤں میری دھار۔ برہمے ناؤں آپ اُپایا، میرا ناؤں میرا پیار۔ شکر ناؤں آپ درسایا، میرا ناؤں میری چرن دھوڑی چھار۔ ایک وار دے ورتایا، اتوٹ اٹ بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے خبردار۔ وشنوں اٹھ ہر آپ اٹھایا، اپنا بھو دے جنایا۔ برہما اُپرٹھ پاربرہم اپنی انس درٹایا، ایک ایک رنگ وکھایا۔ شکر جنائے ایک اوٹ، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھایا۔ میرا ناؤں بھرے تہاڑی پوٹ، سچ بھنڈار اک ورتایا۔ میرا روپ نرمل جوت، جوت جوت رُشنائیا۔ میرا دوارا ساچا کوٹ، آد جگاد سدا سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ درسایا۔ وشن برہما شو سنیا دھیان لا

کن، ہر سبچن سبچ سمجھایا۔ ایک وار گئے من، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ توں داتا تیری وڈیائی دھن، ہوں بال بالی بدھ تیرا بھو نہ آیا۔ توں گھڑیں توں
 لئیں بھن، گھرن بھنہنار توں بے پرواہیا۔ ہوں منگیا ایک دان، اپنا ناؤں جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 ناؤں دے ورتایا۔ ساچا ناؤں سبچ بھنڈار، ہر ساچا سبچ ورتائیندا۔ تھر گھر کھیل اپر اپار، تھر درباری آپ کرائیندا۔ میرا ناؤں آد جگاد ہوئے اجیار، نہ کوئی
 میٹ میٹ مٹائیندا۔ تیری سیوالائے سچی سرکار، ساچا تھم آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، وشن برہما شو ایک گن وڈیائیندا۔ تیرے نال دیواں پیار،
 ترے گن میلا میل ملائیندا۔ تیرا کھیڑا کراں اجیار، پنج تت گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش تیرا آدھار، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تھم آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو لیا سن، اک دھیان لگایا۔ پر بھ ابناشی کون جانے تیرے گن،
 تیرا لیکھا لیکھ وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ورتا بے پرواہیا۔ ورتا دینا ساچا دان، ہوں منگن منگ منگایا۔
 تیرے چھوٹے بال نادان، بیٹھے سپس جھکایا۔ توں مینا صاحب بلوان، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کریں پروان، تیری دست اپنی جھولی پائیا۔
 توں داتا ساچا دان، دانی تیرے در تیری دست لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ورتا منگن آئے بن بن راہیا۔ آئے بن
 پاندھی راہی، در تیرا ایک بھایا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہی، شاہ سلطان آپ اکھویا۔ تیرے در وجدی رہے ودھائی، سبکھنڈ سو بھاپایا۔ ہوں مانگوں اک
 سرنائی، سرنگت ہو سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ورتا منگن ایک آیا۔ ایک ورتا دیوے داتارا، دست اموک آپ ورتایا۔
 وشن برہما شو تیرا پسار، لکھ چوراسی لئے اپائیا۔ گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیارا، باڈی ہور نہ کوئی جنائیا۔ ونڈے ونڈ ہر نرنکارا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ پنج
 تت لگائے اکھاڑا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ نو دوار دیکھے وارو وارا، ڈونگھی بھوری ویس وٹایا۔ اپنا نور کر اجیار، جوتی جوت جوت جگایا۔ اپنا ناؤں سچی
 دھنکارا، ناد انادی آپ سنایا۔ اپنا مندر کر تیار، گھر گھر وچ لئے بنایا۔ اپنا کر کھیل نیارا، پنج تت کرے ہلکایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر پسار، آسا
 ترسنا نال ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ کر اجیار، جوٹھ جوٹھ کرے گڑمائیا۔ بجر کپائی لائے تالا، نہ سکے کوئی گھلایا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈی غارا، ڈونگھی بھوری

ویس وٹائی۔ کرے کھیل ہر گوپالا، بھو کوئی نہ پائی۔ تیرا برہما برہم آتم سیجا ہو نرالا، اپنا آپ دے درسائی۔ آپ جگائے جوت اُجالا، جوتی جوت جوت
 رُشنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایک منت دے جنائی۔ ایک منتر ہر جنایا، آپ اپنا ناؤں پرگٹا۔ پنج تت گھاڑن
 آپ گھڑایا، ترے گن میلا میل ملا۔ ساچا حصہ آپ رکھایا، اپنی دیا آپ کما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلا۔ بھو کھلائے
 ہر نرنکارا، وشن برہم شو سمجھائی۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنج تت ناتا جوڑ جڑائی۔ لکھ چوڑاسی ہوئے اُجیارا، ونڈن ونڈ ونڈ کرائی۔ اُتبھج سیتج جیرج
 انڈج لگے اکھاڑا، نو نو ویکھ دکھائی۔ وشنوں دیوے اک بھنڈارا، سچ بھنڈار آپ ورتائی۔ برہم تیرا برہم پسارا، شکر تیرا انت نگارہ، چار کُنٹ دے
 وجایا۔ اپنا روپ دھرے کرتارا، مہاکال آپ ہو جایا۔ دوہاں کرے پھیر پسارا، بھو ابھیدا اپنا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے مایا آپے چھایا اپنا پردہ اپنے ہتھ رکھائی۔ اپنا ناؤں کر پسارا، چار کُنٹ ویکھ دکھائی۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپارا، دس کسے نہ آئی۔ شبدی شبد شبد نگارہ،
 اپنا آپ سنائی۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، اپنی بنت آپ بنائی۔ لکھ چوڑاسی ہوئے اُپت، ہر ساچے سچ جنائی۔ تریکال درسی آپ سہائے اپنی
 رت، ترے ترے لیکھا دے سمجھائی۔ بنس بنایا شبدی سٹ، سر بنس وشن برہما شو جنائی۔ اپنی سیجا آپے بیٹھا اُٹھ، لکھ چوڑاسی سچ ہنڈھائی۔ کرے کھیل
 اباشی اچت، چت وت ٹھکوری کوئی نہ پائی۔ وسنہارا کایا بُت، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو سچ
 سمجھائی۔ ہر سمجھائے دیا کما، دین اپنی دیا کمانیدا۔ برہما تیرے اندر اپنا ناد وجا، تیرا ناد پرگٹائیدا۔ اپنی اچھیا دے سمجھا، تیری کھچھیا آپ ورتائیدا۔
 چارے وید آپے گا، چارے بانی آپ سمجھائیدا۔ پراپسنستی تیرے اندر دیوے تھاں، مدھم بیکھری باہر کڈھائیدا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈا، اُتبھج سیتج
 جیرج انڈج آپ اُپائیدا۔ چارے جگ سیوالا، ستنجگ تریتا دوپر کلج ناؤں دھرائیدا۔ چارے ورن رنگ رنگا، کھتری برہمن شو در ویش آپ اُپائیدا۔
 چارے کُنٹ کھیل کھلا، چارے جگ ایک چوکڑ بندھن پائیدا۔ نو نو در حکم سنا، نو کھنڈ تیرے در ٹکا، ست ستوادی سو بھاپا، ست ست ساچا ناد سنائیدا۔
 بودھ اگادھی شبد جنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ ورتائیدا۔ وشن برہما شو کُن لا، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ میرا ناؤں لوک مات

ہوئے رُشنا، آد جُگاد آپ پر گٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ دکھا، گھٹ گھٹ سچ ہنڈھائیندا۔ اپنے ملن دا آپے رکھاں چا، میل ملاوا اپنے ہتھ دکھائیندا۔ برہم
 روپ لکھ چوڑاسی وچ دتاسما، اُپر اپنا پردہ پائیندا۔ جگت مارگ جگت لا، جگت مایا وچ سہائیندا۔ اپنا ناؤں رکھاں چھپا، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ اپنے ملن دی
 بدھ دیواں سمجھا، برہم تیرا بھيو چکائیندا۔ اپنا روپ لواں پرگٹا، نرگن سرگن نرگن اپنی کار دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 ناؤں آپ سمجھائیندا۔ سرگن اندر ہو پرتکھ، اپنا بھيو برہم گھلایا۔ اپنی جوت آپے رکھ، اپنے گھر کراں رُشنا۔ اپنا پردہ بیٹھا ڈھک، آپے پردہ دیاں
 اٹھایا۔ اپنی وست اپنے اندروں کڈھ، لکھ چوڑاسی دیاں ورتایا۔ سرگن ہو کے نرگن دھار ہڈ ماس ناڑی اندر جاواں وس، رکت بوند نہ کھیل کھلایا۔
 اپنا ناؤں کراں پرگٹ، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں گرگھ ورلے مارگ دس، آپ اپنا بھيو گھلایا۔ جوتی جوت کراں پرکاش کوٹن رو
 سس، سورج چندکھ شرمایا۔ درشن دیواں ہس ہس، میرے ہتھ میری وڈیایا۔ گرگھاں مارگ اپنا دس، اپنا گن دیاں سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھایا۔ وشن کرے پکار، پر بھ اگے سپس جھکایا۔ کون روپ آئیں وچ سنسار، میرے شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔
 برہما رووے زارو زار، ہوں ایک منگ منگایا۔ کون گھر دیں دیدار، درسی اپنا درس دکھایا۔ شکر منگے دھوڑ چھار، چرن مستک ٹکا لایا۔ ٹدھ بن اور نہ کوئی
 سہار، ہوں بال انجانے بھل کدے نہ جایا۔ پُرکھ اپناشی ہو مہربان، اپنا حکم رہیا سمجھایا۔ میں جگ جگ لوک مات ہوواں پردھان، اپنا ناؤں ناؤں
 پرگٹایا۔ بھگت بھگوت سچ نشان، لوک مات دے جھلایا۔ سنتاں دیوے ایک دان، ست ستوادی جھولی پایا۔ گرگھاں آتم برہم گیان، برہم ویتا سپس
 جھکایا۔ گرگھاں چرن دھوڑ کرائے اشان، دُرمت میل دے دھوایا۔ ایک راگ سنائے کان، دُھن انادی ناد وجایا۔ ایک امرت آتم دیواں پین کھان،
 ترسنا بھکھ رہے نہ رایا۔ جگ جگ کھیاں کھیل مہان، اپنی کھیل آپ دکھایا۔ چارے وید ہوئے حیران، میرا بھيو کسے نہ پایا۔ برہما منگے ایک دان، اگے
 اپنی جھولی ڈھیا۔ وشنوؤں مئے ایک آن، بھل کدے نہ جایا۔ شکر کریا در پروان، چرن دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ چارے جگ کرے کھیل سری بھگوان،
 اپنا کھیل آپ کھلایا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کھیل کھیلے آپ مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سورج چن چن سورج اپنی سیوا لایا۔

برہے کہا تیرا ناؤں ست، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ کون جانے تیری گت مت، مت گت کہن کوئی نہ جائیا۔ تیری جوت تیرا سیوک تیرے مندر جگائے لٹ لٹ، تیرا نور تیری رُشنائیا۔ توں سب دے کول و سنا کملاپت، گھر گھر تیرا سگن منائیا۔ گھر گھر تیرا پوجا پاٹھ، گھر گھر تیرا ہوئے جس، جس وید پُران رہے گائیا۔ تیرا ناتا جڑیا اٹھت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نرگن سرگن سرگن نرگن تیرا رنگ دکھائیا۔ تیرا رُوپ رنگ نہ دے رت، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی درسائیا۔ توں سرب کلا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ تیری وڈ وڈیائی۔ دھن وڈیائی مارگ دتا دس، جگ جگ تیرا راہ نکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ہر، اپنا ناؤں دے سمجھائیا۔ میرے ناؤں وڈیائی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک مات و جے ودھائی، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ آد انت ہوئے سہائی، جو اپنا ناؤں درڑائیندا۔ تئی واؤ نہ لاگے رائی، اگنی تت نہ کوئی جلائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آدی جگاد کرے سچ نیائی، سچ عدالت آپ کمائیندا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، لکھ چوراسی وچوں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ اپائیندا۔ میرا ناؤں رکھے لاج، سبجگ تریتا دواپر کلجک وند وندائیا۔ جگا جگنتر شبد اگئی ماراں واج، تار ستار نہ کوئی ہلائیا۔ غریب نمائیاں ہوواں غریب نواز، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جن بھگتاں بیڑا چلے جہاز، دو جہاناں پار کرائیا۔ رائے دھرم نہ مارے آواز، لاڑی موت نہ کوئی پرنائیا۔ رائے دھرم نہ مارے واج، چتر گپت نہ کوئی حساب دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دے سمجھائیا۔ میرا ناؤں بھگت جن لینا، جس اپنا آپ بُجھایا۔ دھرو پرہلا دتیا میرا کہنا، اکو اوٹ گئے تکایا۔ تن بستر پایا گھنا، ایکا رام نام ہنڈھایا۔ درشن پایا نیتزئیناں، نین نین نین بگسایا۔ میرا ناؤں میرا بھانا سہنا، سد بھانے آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دے سمجھایا۔ آد میرا ناؤں سو سو دھار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ میرا ناؤں ہو یا اُجیار، ہنگ ہنگ رُوپ وٹائیا۔ ہنگ وشن ہنگ برہما ہنگ شو ہنگ لکھ چوراسی لئے اپائیا۔ چار چوکڑی جگ آوے وارو وار، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ نرگن سرگن کرپسار، اوتار گرنے پرگٹائیا۔ تینی اوتاراں دیوے دھار، دھار دھار نام سمائیا۔ سنت بھگت کر پیار، بھگونت کھیل کھلائیا۔ گرگھ ناد ناد جیکار، انادی ناد سنائیا۔ گرگھ چرن چرن پیار، چرن کول کول بگسائیا۔ دھرنی دھرن دے سہار، دھول دھول

مات وڈیائی۔ کول کول کول بھل بہار، امرت جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، جوتی نور نور رُشنائیا۔ گرو گرو گرو گرو اوتار، گر منتر دے سمجھائیا۔ آد شکت شکت پسا، چتر بھج کھیل کھلائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو تیار، ہر پڑکھ نرنجن لئے ملائیا۔ ایکنکار کرے کار، آد نرنجن جوت رُشنائیا۔ ابناشی کرتا وسے سچھنڈ ٹھانڈے دربار، سری بھگوان خوشی منائیا۔ پار برہم تھر گھر بیٹھ سچے دوار، وشن برہما شو لئے گھرائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، لکھ چوراسی لئے اپائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج ہو اُجیار، گر اوتار سیو کمائیا۔ کوئی کہے سنت کمار، براہ روپ کوئی درسائیا۔ حیکریو ہو اُجیار، نرنائن روپ اپار، کپل من روپ دھرائیا۔ دھنتر ہو تیار، پرتھو پائے اپنی سار، متس جل جل ہو اُجیار، کچھپ کرے کھیل کرتار، موہنی روپ آپے دھار، ہنسا روپ اپر اپار، سوت برہما دے سمجھائیا۔ نر سنگھ کھیل کرے کرتار، پرہلاد لئے ترائیا۔ ہری ہر اپنی کل دھار، گج دیوے آپ سہار، تندو اتند کٹائیا۔ گھر گھر اپنا ناؤں کرے اُجیار، جگ جگ اپنے ناؤں دے وڈیائی۔ پرسرام دتا آپے تار، رام راما روپ وٹائیا۔ غریب بنائیاں لئے اٹھال، کوچھی کملی بھیلنی گلے لگائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، برہماند اپنا میل میل ملائیا۔ باراں اکھشتر کر وچار، پُران اٹھاراں گائے وارو وار، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گوائیا۔ نند یسودھا دے آدھار، ساچی سخیاں منگلاچار، رادھا کرشن خوشی منائیا۔ دُشت ہنکاری آپے مار، پیر سُداما گلے لگائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر ناؤں پردھان، لوک مات چلائیا۔ کلج دیوے آپے دان، خالی جھولی آپ بھرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ میری کھول دُکان، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میری شان، میرا جو بن ویکھ میرے ماہیا۔ میں چار جگ دا انت بنیا مہمان، تیرے اگے منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ایکا منگ منگائیا۔ لکھ چوراسی تیرا چکے ڈر، میرا ڈنکا وجے چاروں گنٹ پئے ڈہائیا۔ گردر مندر مسجد بنے ویسوا گھر، اٹھسٹھ تیرتھ تیرا لڑنہ سکے کوئی پھڑ، اٹاں مندر پونج پونج اپنا آپ دین گوائیا۔ میں گھر گھر بناواں ہنکاری گڑھ، تیری بھچھیا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے منگ منگائیا۔ پڑکھ ابناشی کرپاندھ، دین دیال دیالا۔ سب دے کرے کارج سدھ، پر م پڑکھ کرپالا۔ کلج تیرے ہتھ رکھائی تیری بدھ، تیرے ہتھ پھڑائی تیری مالا۔ پنچ وکار کرے یدھ، گھر گھر منگے ہالا۔ انتم رہن نہ دیوے کسے دی سدھ، سرتی سرت ہوئے بے حال۔ مار چھال چڑھے کد، سب دا

کڈھے دیوالا۔ میرے ناؤں نہ سکے کوئی اڈ، گل پا پا بیٹھن اٹھوتری مالا۔ اندر بڑے دوتی پھٹ، کامی کپٹی گھڑا کالا۔ میرے ناؤں رہے نہ کسے سدھ، کلج تیرا ورتے جگت جنجالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسیارہ سکھالا۔ دسیا سکھالا راہ، ہر ساچے سچ جنایا۔ کلج تیرے نال رلاواں اک ملاح، اپنا حکم سنایا۔ مقامے حق حق ملے پناہ، پناہ گیر آپ اکھوایا۔ تیرا مقام ویکھ فنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ اپنی دیا کمائیدا، کرپاندھ گہر گن ساگر۔ کلج تیرا سنگ نبھائیدا، تیرا کرم کرے اجاگر۔ عیسیٰ موسیٰ جوت جگائیدا، سنگ محمد نام دیوے رتی رتناگر۔ چار یاری بندھن پائیدا، ایک کلمہ کرے سوداگر۔ ایک ہو ہو نعرہ لائیدا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ بہادر۔ عیسیٰ موسیٰ تیرا سنگ، سنگ محمد چار یار مردنگ وجائیا۔ چاروں گنت تیری دست بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جوٹھ نال ملایا۔ کوئی نہ منگے ایک منگ، عالمین نور نورانہ ویکھے نہ کوئی خدائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک حکم دے ورتائیا۔ کلج سنیا ہر فرمانا، ہو یا در خیرانا۔ جھلیا نہ جائے تیرا بھانا، میرے شہنشاہ سلطانا۔ چار گنت جھوٹھ مکانا، کوڑی کرپا گھر گھر اک دکھانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا دوارے ور، اپنا گھر نہ موہے بھلانا۔ پڑکھ ابناشی دیا کما، اپنی دیا کمائیدا۔ اپنا در نہ دے بھلا، گر گر سیو کمائیدا۔ نانک نرگن سرگن ویس وٹا، جوتی جاتا جوت ڈگمگائیدا۔ پڑکھ اکلا میل ملا، دین دیلا رنگ دکھائیدا۔ ساچی مالا گل وچ پا، نام سکھالا اک سمجھائیدا۔ نام ست دے ورتا، اپنی دست آپ ورتائیدا۔ چار ورتاں جھولی پا، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایک رنگ دکھائیدا۔ بھر میاں بھرم گڑھ دے تڑا، آتم درسی آتم درس کرائیدا۔ پنچم ناد شبد دھن وجا، انادی ناد الائیدا۔ ساچی سخیاں منگل گا، گیت گوبند آپے گائیدا۔ اپنی سیجا سو بھاپا، اپنا پریم پڑکھ منائیدا۔ اپنا پریم انگ لگا، اپنی سچ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا سنگ نبھائیدا۔ تیرا سنگ نبھائے سنگا، سکلا سنگ نبھائیا۔ ایک نام وجائے مردنگا، مردنگ ہتھ اٹھائیا۔ لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھا، اپنا پندھ آپ مکائیا۔ اچی کوک کوک لکھ چوراسی سنائے انتم کنڈھا، جیو جنت جنت اٹھائیا۔ بن ہر نامے کوئی پار نہ لنگھا، بن سنگر ہر کا ناؤں ہتھ کسے نہ آئیا۔ پنچ تت کایا ماٹی پتلا گندہ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بیٹھے آسن لائیا۔ جو جن گائے گر کا چھندا، گر میلے سچ

سُجھایا۔ بند خلاصی کرے بندی بندہ، بندی خانہ دے تڑایا۔ جوت زرنجن چاڑھے چندا، گھر جوت کرے رُشنایا۔ دین دیاں ٹھاکر صاحب سوامی سدا
 بخشنا، بُھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دست امولک آپ ورتائے، کایا گوک ہرجن بھنڈارا آپ بھرایا۔ نانک
 جنیا ہر ہر نام، ست نام وڈیایا۔ پورن کرے ہرجن کام، آسا ترشنا دے مٹایا۔ امرت آتم پیائے جام، مد ہور نہ کوئی دکھایا۔ گھر گھر وچ ملائے رام،
 جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ سرت سوانی دے پیغام، سچ سندیشہ اک الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی رہیا
 سمجھایا۔ لکھ چوڑاسی اٹھنا جاگ، ہر کانوں جگائیندا۔ کبیر جلاہے سنائی آواز، سچ محرابے درشن پائیندا۔ ہنس بنائے کاگ، جو جن سرنائی آسیندا۔ دیک
 جگائے چراغ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جگت ناتا توڑے ساک، اپنا بندھن پائیندا۔ بند تاکی کھولے تاک، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ سنگر پورا آپ
 چڑھائے اپنے گھاٹ، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیوے اپنا نام ور، لوک مات آپ چلائیندا۔ جگ
 جگ نام جپایا، ہر بھگتن مارگ لا۔ نانک زرنجن سرگن سمجھایا، پُرکھ اکال دیا کما۔ انتم کلجک بھجو چکایا، اگم اگما پردہ لاہ۔ وشن برہما شو در بہایا، نانک
 زرنجن کرے صلاح۔ چار جگ سیوکمایا، لکھ چوڑاسی بن ملاح۔ ایک جوت نور رُشنایا، گھٹ گھٹ رہیا ڈمگلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 ناؤں دے جنا۔ نانک نام جنایا، پُرکھ ابناشی دینا ناتھ۔ اپنا نور آپ درسایا، آپ اپنا رکھیا ساتھ۔ سو پُرکھ زرنجن آپ وڈیایا، ہنگ سنائے اپنی گاتھ۔
 سوہنگ نانک جھولی پایا، نام ست مستک ماتھ۔ جوت زرنجن ڈمگایا، رارنگ روپ آپ اناٹھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا
 گھاٹ۔ زرنجن سرگن بول جیکارا، نانک پنچ تت سمجھایا۔ جگ جگ آوندے رہے گر اوتارا، ہر ہر ناؤں گائیا۔ چار جگ دا پار کنارہ، چوتھا جگ دے
 گواہیا۔ نو سو چوڑانویں چوکڑی اترے پار کنارہ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن اوتارا، نانک زرنجن رہے جس گائیا۔ در درویش بن
 بھکھارا، کبیر جلاہا سپس جھکائیا۔ ایک جوتی ہوئے سہارا، دس دس نور نور رُشنایا۔ آد اپایا اپنا ست ڈلارا، اپنا شبد پرگٹایا۔ نو سو چوڑانویں چوکڑی جگ
 کرے کھیل نیارا، انتم کلجک اپنا ست گوہند ویس وٹایا۔ گوہند پنچ تت کایا چولی انت چڑھے کلجک کھارا، جھوٹھی کریا دے مٹایا۔ پرگٹ ہووے پھیر

سنسارا، نرگن نرگن کر رُشناٹیا۔ ناؤں دھرائے مہابلی اوتارا، نہکلنکا بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی گر اوتاراں جو دیندارہیا سہارا، سادھاں سنتاں سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ انتم کرے کھیل نیارا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے لگا اکھاڑا، ستاں دیپاں لئے جنائیا۔ سرت سوانی ہوئی نار و بھچارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ جوگ ابھياس کر کر تھکے اندر وڑ ڈونگھی غارا، من کا منکا نہ کوئی بھوائیا۔ پُرکھ اکال دیکھنہارا، نرگن داتا سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، کوڑی میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سچ سچ کرے پسارا، ساچی سکھیا دے سمجھائیا۔ ایکا ناؤں ہر نرنکارا دوسر ناؤں نہ کوئی دکھائیا۔ ایکا ہٹ اک و نجارا، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا در اک دوارا، دیونہار بے پرواہیا۔ کلجگ انتم آتم برہم بھلا سرب سنسارا، برہم ودیا نہ کوئی پڑھائیا۔ گھر گھر مندر گر در ٹھاکر دوارا، اٹھسٹھ بیٹھے اپنا گھاٹ بنائیا۔ کوئی کہے میں اگم گھر دا بنیا لاڑا، کوئی الکھ الکھ آپ اکھوائیا۔ کوئی کہے میں سچکھنڈ بنیا بن سچ نرنکارا، نرگن میرا رُوپ اکھوائیا۔ کوئی کہے میں تھر گھر کھولیا آپ کوڑا، میری مہما وید پُران رہے جس گائیا۔ کوئی کہے وشن برہما شو میرے چرن آدھارا، میں سب دا سچا ماہیا۔ کوئی کہے میں کلجگ دا سچا اوتارا، میرے ہتھ دھر درگاہ دی سچی شاہیا۔ کوئی کہے میں سرتی داشاہ سکدارا، سرتی شبد نال ملائیا۔ کوئی کہے میرے گھر امرت بھنڈارا، سرور ساچے دیاں نہائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، کلجگ انتم کھیل کھلائیا۔ سادھاں سنتاں دتا ہلارا، بھل کوئی نہ جائیا۔ آؤ سنتو لگا اکھاڑا، پرہ ساچا مات لگائیا۔ دیکھنہارا ڈونگھی غارا، گھر گھر وچ پھول دکھائیا۔ پہلا دوجا تیجا چوتھا دیکھے بنیا منارا، پنچم دیکھے کھیل بے پرواہیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی سہارا، ستویں ست ستوادی اپنا سانگ ورتائیا۔ اٹھاں تتاں نہ کوئی پسارا، نو دوار نہ کھوجے کھوج کھوجائیا۔ دسم دوا ری کھیل نیاری، نرگن دیا نرگن باقی، کملا پاتی بیٹھا آپ جگائیا۔ بنیا ساقی کھولے تاکی چُکائے باقی، لہنا کوئی رہن نہ پائیا۔ مات لوک رہن نہ دیوے کوئی عاقی، جے کوئی کہے میں سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سرت سوانی چڑھ نہ سکے اپنی ہاٹی، کایا ماٹی خاک خاک وچ ملائیا۔ پاربرہم پت پر میثور کلجگ انتم جس جن لائے اپنی چھاتی، نام بھنڈارا ایکا وار جھولی پائیا۔ میٹے رین اندھیری راتی، ساچا چند کرے رُشناٹیا۔ ساچے سنتاں ساچے بھگتاں میل ملاواں کملا پاتی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آد جگاد ورتائیا۔ کلجگ انتم نام ورتاؤنا، چار ورن ہر دھار۔ آتم برہم سرب درساؤنا، ذات پات نہ کوئی وچار۔

اُوچ نیچ تیرا پردہ لاہنا، راؤ رنک اک دوار۔ گھٹ گھٹ اندر دیکھ جوت جگاؤنا، مکے اندھ اندھیار۔ انحد نادی شبد سناؤنا، چھٹی راگ نہ پاؤن سار۔ پھڑ پھڑ کاگی ہنس بناؤنا، کاگ اٹھائے ہنساں ڈار۔ مانک موتی نام چگاؤنا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ساچی چوٹی آپ چڑھاؤنا، کرپا کرے سری بھگوان۔ واسنا کھوٹی در کڈھاؤنا، ناتا توڑے پنج شیطان۔ ایکا اوٹ ہر درساؤنا، آد انت ہوئے نگاہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر کا ناؤں ہر جن کرن پروان۔ ہر جن کرے نام پروان، متمکھ نیڑ کدے نہ آئی۔ ہر جن سنے جس بھگوان، متمکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ ہر جن منگے ایکا دان، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی تیرا ناؤں میری وڈیائی۔ متمکھ منگے ناتا پنج شیطان، جوٹھ جھوٹھ و بے ودھائی۔ دوہاں کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کھلایا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، پر م پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ چار ورنناں اک گیان، چاروں کُنٹ دے سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، ہنگ برہم لئے پرنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا نام دے وڈیائی۔ ہر کا ناؤں سورپیر، ملی بلوان اکھوانیدا۔ ہر کا ناؤں نرالا تیر، گرکھ ورنے گھاؤ لگانیدا۔ ہر کا ناؤں بجر کپاٹی دیوے چیر، پردہ دئی ویت اٹھانیدا۔ ہر کا ناؤں کڈھے پیر، برہوں پیر نہ کوئی جنانیدا۔ ہر کا ناؤں چوٹی چاڑھے اخیر، جگت منزل پندھ مکانیدا۔ ہر کا ناؤں بدلے تقدیر، تدیر اپنی اک سمجھانیدا۔ ہر کا ناؤں کٹے زنجیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا نام جگت چلانیدا۔ ایکا نام چلکونا جگ، سنگر ساچا دیا کمائی۔ گر سکھاں رکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار کرائیا۔ ڈو نگھی بھوری ٹیڈھی بنک دیوے کڈھ، ہوئے آپ سہائی۔ آتم سیجا لڈائے لڈ، جوں بالک ماتا مایا۔ اپنے گھر آپے لئے سد، سچ سندیشہ اک سنائی۔ جو جن گائے سوہنگ سہاگی چھند، تس آتم پر ماتم ایکا رنگ دکھائی۔ اٹھے پہر رکھائے پرمانند، نجانند دے وڈیائی۔ متمکھ جو بھاگانمند، بیٹھے مکھ چھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنت دوارے دکھائے ایکا انند، انند منگل ایکا گایا۔ سنت دوارا سچ انندا، انند منگل ہر گایا۔ سنت دوارے ساچا چندا، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ سنت دوارا اُچ نو کھنڈا، کوٹن برہمنڈ چرناں ہیٹھ دبا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سنت اپنا نام جنایا۔ سنت جنائے جانے جن، جانہار گوپالا۔ سنت ساجن سنگر گئے بن، ایکا پائی نام سچی مالا۔ ایکا نور ایکا چن، ایکا جوت جوت اُجالا۔ ایکا راگ ایکا کن، ایکا

دوار سچی دھر مسالہ۔ ایکا بیڑا دیوے بنھ، توڑنہار جگت جنجالا۔ جس جن دیوے نام دھن، سو ہوئے نہ مات کنگالا۔ ہر جن تیرا دسیرا بن چھری چھن، پُرکھ ابناشی تیرا رکھوالا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد سدا پرتپالا۔ پرتپال کرے سدا پرتپالک، آد جُگاد وڈیا نیا۔ خلقت دیکھے ہر ہر خالق، خالق مخلوق کھیل کھلایا۔ جن بھگتاں بنیا ساچا ثالث، سچ ثالثی آپ کما نیا۔ ناتا توڑے نندرا آلس، ساچا نام جھولی پانیا۔ ایکا نام دکھائے خالص، برہم پاربرہم ملا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ایکا نام رہیا چپانیا۔ امرت برکھا گر سیکھ اندر، منتمکھ اگنی اگت جلا نیا۔ امرت برکھا گر سیکھ مندر، منتمکھ دھواں دھار رکھانیا۔ امرت برکھا گر سیکھ تیری دُنگھی کندر، منتمکھ بیٹھے مکھ چھپانیا۔ امرت برکھا توڑے جندر، ترے دھاتو تالا رہن نہ پانیا۔ امرت برکھا بھل بھلو اڑی مہکائے کایا کھنڈر، پت پت ڈالی تن مہکانیا۔ امرت برکھا مورچھا کرے من بندر، اٹھ اٹھ نہ دہ دشا دھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت برکھا دے سمجھانیا۔ امرت برکھا آتم رس، گرگھ وِرا پانیندا۔ سنگر پورا دیوے ہس ہس، اپنا بھنڈارا آپ ورتانیندا۔ اپنی ہتھیں کر کرپا گر سیکھ تیرے اندر دیوے رکھ، پھیر باہر نہ کوئی کدھانیندا۔ اپنے پردے دیوے ڈھک، جگت پردہ نہ کوئی پانیندا۔ امرت برس آپ ہوئے وس، اپنا رس آپ چکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت برکھا آپے لائیندا۔ امرت برکھا نچھر دھار، جھرنا آپ جھرانیا۔ کوئی کول پے بھہار، بوندی بوند بوند پُکانیا۔ سرتی مولے کھڑے گلزار، بسنتی رت آپ بنانیا۔ بھورا گونجے آپ نرنکار، کلی کلی دیکھ مہکانیا۔ گر سیکھ تیری امرت بہار، تیری کایا اندر سو بھاپانیا۔ لکھ چوڑا سی نت نت نوت چھیانوے کروڑ میگھلا برسے اپنی دھار، سانت کسے ہتھ نہ آنیا۔ گر سیکھ چاترک ایکا بوند سوانتی مگے ایکا وار، پی پی پی پیا اپنالے منانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن امرت میگھ برسایا۔ امرت میگھ ٹھنڈا پانی، گر سنگر آپ برسائیندا۔ سرتی ملائے شبد ہانی، دواں وچولا آپ ہو جائیندا۔ آپ سنائے اپنی اکھ کہانی، جگت کتاب نہ کوئی پڑھانیندا۔ شاستر سمرت وید پُران، جیو جنت جس گون شاہ سلطانی، ہر کاناؤں شہنشاہ آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، امرت بھنڈارا ایکا بھر، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ گر سنگر سچا ایک ہے، آد جُگاد سمائے۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے ٹیک ہے، رُپ

انوپ وٹائے۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، جس جن اپنی بوجھ بُجھائے۔ دُھر دامستک لکھے لیکھ ہے، پورب لیکھا دئے چُکائے۔ سدوسے کایا دیس ہے، ہر گھر اپنا آسن لائے۔ تخت نواسی نر نریش ہے، نر نرائن سچا شہنشاہ ہے۔ تِس اگے چلے نہ کوئی پیش ہے، من متادئے کھپائے۔ تِس سَنگَر سدا آدیس ہے، جو من کا بھو مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر ساچا اک سمجھائے۔ سَنگَر سچا دین دیا، آد جگاد سما۔ جگا جگنتر کرے پرتپالا، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ دو جہان بنے رکھوالا، ایٹھے اوتھے ہوئے سہایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ تن آنتر اپنا ناؤں پائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوایا۔ ترے گن توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچّی دھر مسالہ، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر دیپ کرے اُجالا، نر گن جوت نور رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا اک اھوایا۔ سَنگَر سچا سدا سمرتھ، مہما کتھ کتھی نہ جایا۔ گرسکھاں دیوے نام وٹھ، دست امولک جھولی پائیا۔ اندرے اندر مارگ دس، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ اپنا تیر نرالا مارے بان کس، پنچ وکارا ڈھیہہ ڈھیری ہوئے نہ کوئی سکے سیس اُٹھایا۔ نر گن سرتی شبدی میل کرائے ہس ہس، واہ واہ وجدی رہے ودھایا۔ پوری کرے سدا آس، نر اس نہ کوئی جنایا۔ گرسکھ کدے نہ ہوئے نر اس، جس سَنگَر ملیا سچا ماہیا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ ایکا اپنی جوت نرمل نرمل کرے پرکاش، دیپک دیپک نال جگایا۔ نچ گھر اندر کر کر واس، اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ آپے وسے پون سواس، سواس سواساں ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا اک سمجھایا۔ سَنگَر سچا سری بھگوان، اپنی کھیل کھلائیندا۔ گرسَنگَر رُپ ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرسکھاں دیوے نام دان، داتا دانی جھولی پائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، انحد نادی ناد و جائیندا۔ اٹھے پہر رہے دُھنکان، دُھن آتمک آپ سَنائیندا۔ سرت سوانی سُن سُن ہوئے حیران، سرتی سرت سرت گوائیندا۔ سَنگَر سدا سدا سد جانی جان، کسے کولوں پڑھن کدے نہ جائیندا۔ اپنی سکھیا دیوے دُھر فرمان، گرسکھاں آپ پڑھائیندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، دھیان دھیان وچ لکائیندا۔ اپنا ناؤں دیوے شبد بان، مہبان بیدوبی خیر یا اللہ اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے آپ مہربان، دو دو آہ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا ایکا ور اپنا ناؤں جنائیندا۔

دیوے ناؤں سَنگَرُ دیو، گُر سَنگَرُ دیا کمائیا۔ مہربان ہوئے لکھ ابھیو، اگم اگوچر سچا شہنشاہیا۔ گُر کی مہما کی رسنا گائے جہو، لکھ لکھ جہوا کوٹن کوٹ روپ دھر دھر ہر کا جس کتھ نہ سکے رائیا۔ جس جن بخشے اپنی سیو، تس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ اپنا پریم بخشے امرت میو، گُر سکھ رس چکھ چکھ بگسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سَنگَرُ آد جگاد سدا سدا سہائیا۔ سَنگَرُ کی ونڈ کوئی نہ ونڈے، ونڈن وچ کدے نہ آیا۔ سَنگَرُ وسے کوٹن کوٹ برہمنڈے، برہمنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ سَنگَرُ پاوے سار جیرج انڈے، اُتبیج سیج اپنا روپ پرگٹایا۔ سَنگَرُ شبد تکھی دھار کھنڈے، کھنڈا دھار کھ شرمایا۔ سَنگَرُ سَنگھ گُر کھ وری ناری ہنڈھے، لکھ چوراسی بیٹھی کھ چھپایا۔ سَنگَرُ پورا گُر سکھ تیری ٹٹی گنڈھے، ٹٹی گنڈھنہار دیا کمایا۔ من واسنا من اچھیا جگت وچار پائے ڈنڈے، گُر مت گُر سکھ گُر کا بچن نہ کوئی اٹلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَرُ جس جن دکھائے ساچا گھر، تس جن غصہ کدے نہ آیا۔ آپے سنت آپے سادھ، سگل سرشٹ آپ اپائیندا۔ آپے شبد بودھ اگادھ، آپے ناد اناد سنانیندا۔ آپے واد آپے وواد، آپے وس روپ ہو جائیندا۔ آپے بھگت آپ بھگوان، بھگتی نام آپ درڑائیندا۔ آپے ہوئے پنج شیطان، گھر گھر کھیل کھلاییندا۔ آپے پنج شبد دھنکار، نادی ناد و جائیندا۔ آپے پنج تت جوٹھا جوٹھا ہوئے نشان، نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر ڈورو وائیندا۔ آپے ہوئے بے پچھان، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنی کل کلوٹا عقل کل دھاری اپنے وچ رکھائیندا۔ سَنگَرُ پورا سمرو ایک، دوسر اور نہ کوئی پترائیا۔ چرن کول جن راکھو ٹیک، گُر پورے بوجھ بُجھائیا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، اگنی تت نہ کوئی جلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے دکھائیا۔ سَنگَرُ پورا دین دیالا، آد جگاد سمایا۔ گُر کھاں کرے سدا پرتپالا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ چرن کول دکھائے سچی دھر مسالہ، در گھر ساچا دے سمجھایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، پُرکھ اناشی ہوئے سہایا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مالا، سچ خزینہ آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ابھیو دے کھلایا۔ سَنگَرُ پورا ایک داتا، دیاندھ اکھوائیا۔ ہر جن میٹے اندھیری راتا، اگیان اندھیر دے گوائیا۔ میل ملایے کملاپاتا، کول نین سچا شہنشاہیا۔ ناتا توڑے ذاتا پاتا، ورن برن دے مٹائیا۔ ایٹھے اوٹھے نبھائے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایک منتر جنائے پوجا پاٹھا، پڑھ پڑھ رسنا واد نہ کوئی ودھائیا۔ ایک

دکھائے تیر تھ تاٹا، سر سرور اک نہایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا میلے میل سچا شہنشاہیا۔ گرسکھ اٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ جگانیندا۔ گرسکھ تیرا ویراگ، تیری سرتی بندھن پائیندا۔ تیری آساترنا ویکھے اڈدی وانگ کاگ، پھڑ پھڑ ہنس روپ وٹائیندا۔ تیرا دیک جوت جگے چراغ، سنگر پورا آپ جگانیندا۔ ہنگ برہم بنائے تیرا ساک، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلایس وٹائیندا۔ امرت پیائے بوند سوانت، نبھجھ جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا وسے ایکا گھر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گرسکھ آسانسا پور، اگنی تت نہ کوئی جلائی۔ سنگر ساچا حاضر حضور، ہر کے پوڑے دے چڑھائی۔ آتم دیوے ساچا نور، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ ہوئے ہنگتا توڑے گڑھ غور، ساچی سنگتا لئے ملائی۔ کایا تپے نہ وانگ تندور، ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھیل رہیا کھلائی۔ ہر ہر کھیل کھلائیندا، آد جگادی کار۔ نرگن روپ آپ اکھوائیندا، روپ رنگ رکھتے وسیا باہر۔ سرگن اپنی دھار چلائیندا، گرسکھ لوک مات ہو اُجیار۔ شبدی شبد ناد و جانیندا، اک اکلاینکار۔ برہم برہماد کھوج کھوجائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، دیوے نام آدھار۔ ساچے سنتاں میل ملائیندا، کھولے بند کواڑ۔ گرسکھ اپنی گود بہائیندا، لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہر۔ گرسکھ ساچا راہ دکھائیندا، ساچی سکھیا کر وچار۔ ایکا منتر شبد نام درڑائیندا، ایشٹ دیوگر کرتار۔ جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا، سو جن اُدھرے پار۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا، آساترنا کرے خوار۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، سنگر پورا کرے پیار۔ لاڑی موت در ڈرکائیندا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ چتر گپت نہ لیکھ دکھائیندا، گرسکھ تیری مہما پر اپار۔ تیرا سنگر تیری سیو کمائیندا، اٹھے پہر خبردار۔ جو جن گرتوں گھ بھوائیندا، مر مر جے آوے وارو وار۔ سرتی شبد نہ کوئی ملائیندا، نار ڈھاگن پھرے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، بن سنگر پورے کوئی نہ اترے پار۔ سنگر پورے لگو چرن، چرن کول وڈی وڈیائی۔ نیز کھولے ہرن پھرن، نین نین نین درسائی۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، مرن ڈرن وچ نہ آئی۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ رہیا دکھائی۔ ایکا مارگ پُرکھ سمرتھ، آد جگاد رکھائیندا۔ جگ جگ چلائے بھگتاں رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ سنتاں دیوے ایکا

مت، اپنی مت آپ جنائیندا۔ گرگھیاں بنھے ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ گرگھیاں سنائے ساچی گاتھ، اپنا منتر آپ لائیندا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس جن اُپر ستنگر پورا دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوئی سرتی آپ جگائیندا۔ سوئی سرتی جائے اُٹھ، ستنگر پورا آپ جگائیا۔ ہو مہربان جائے تھ، دین دین دیا اپنی دیا کمائیا۔ بیچ وکارا کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، بوند سوانتی آپ چوائیا۔ آپ جگائے نرمل جوت، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ جھوٹا ڈھائے قلعہ کوٹ، بجر کپاٹی توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایکا ور، ساچا مارگ ایکا لائیا۔ ساچا مارگ آد جگاد، ہر سنتاں ست جنائیندا۔ بھگتن دیوے ایکا داد، وست امولک جھولی پائیندا۔ گرگھیاں سنائے ایکا ناد، دُھن انادی ناد وجائیندا۔ گرگھیاں گر گر آپے لادھ، گر پورا میل ملائیندا۔ جگا جگنتر سُن فریاد، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ رُپ نہ کوئی درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ آپے لائیندا۔ ایکا مارگ ہر ہر دس، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ ہر جن ہر دے دس، ہر ہر اپنا رُپ درسائیا۔ امرت پیائے ایکا رس، رسک رسک ایکا رس چوائیا۔ نرگن نور کرے پرکاش، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ گرگھیاں پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ ویلے آنت کرے بند خلاص، سگلا سنگ رکھائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ گرگھیاں پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیا۔ ایکا گن گر وگردیوا، گر منتر نام جنائیندا۔ ہر کاناؤں ستنگر سیوا، اجپا جاپ آپ جپائیندا۔ انتر آتم اگنی میوہ، نچ آتم آپ چکھائیندا۔ پاربرہم پت پر میشور لکھ ابھیوا، اگم اگمرا کھیل کھلائیندا۔ گر کی مہاکھ نہ سکے رسنا جہوا، کوٹن کوٹ جپو بللا ئیندا۔ جس جن کوستک نیا مستک لائے اپنا تھیوا، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک درسائیندا۔ ساچا مارگ ہر کا درس، گر درسی درس کرائیا۔ جگت چنتا مٹے حرص، روگ سوگ نہ کوئی وکھائیا۔ ناتا تئے عرش فرش، ملے میل سچے شہنشاہیا۔ امرت میگھ دیوے برس، ترے کال درسی ترے ترے ناتا توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنا بندھن پایا پنچ تت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلایا۔ ناتا جوڑیا ہڈ

ماس رکت، بوند رت ناڑ بہتر جوڑ جڑایا۔ من مت بدھ اندر رکھ، کملاپت ویکھ دکھایا۔ نو نو ویکھے اپنے ستھ، ستھر اپنا رہیا چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بن ستگر ساچا مارگ نہ کوئی جنایا۔ ستگر پورا ہوئے مہربان، دین اپنی دیا کمائی۔ پہلاں بخشے چرن دھیان، دوجے اپنا نام درڑائی۔ تیجے نیتز لوجن کھولے آن، تیجے نین کرے رُشائی۔ چوتھے چوتھے پد ملاوے آن، گھر گھر وچ وجے ودھائی۔ پنچویں شبد ناد دھنکان، گرہ مندر آپ سنائی۔ چھیویں چھ گھر کرے پروان، پر م پُرکھ وڈی وڈیائی۔ ستویں ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن آپے ہوئے جانی جان، جانہار اک کھوئی۔ اٹھائیں تیاں دیوے گیان، من مت بدھ ایک وار سمجھائی۔ نو دوارے جھوٹھا ڈھائے مکان، سرتی اپنے پریم کھچائی۔ ایک ناد ناد دھنکان، گھر بیٹھا رہیا وجائی۔ سکھن ویکھے نوجوان، ڈونگھی بھوری پھیرا پائی۔ ایڑا پنگل ہوئے خیران، ستگر پورا آوے واہو داہیا۔ گرگھ ساچے کر پچھان، اپنا پلو نام پھرائی۔ امرت آتم پیائے آن، سچ پیالہ ہتھ اٹھائی۔ راگی راگ سنائے سچی دھنکان، انحد نادی ناد وجائی۔ پنچم سنخیاں اک دھیان، ایک روپ درسائی۔ آتم سیجا کر پروان، سچ سنگھاسن سو بھاپائی۔ روس کھ شرمان، نیتز نین نہ کوئی اٹھائی۔ سرتی شبد میلا میلے بھگوان، ناری کنت جوڑ جڑائی۔ ایک سچ دکھائے آن، ہر سچا سچا ماہیا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی دیپ ست دسے جھوٹھ مکان، گھر وچ گھر ساچا مندر ستگر پورا دے دکھائی۔ ایک جوتی جوت جگے مہان، دیپک دیا تیل باقی نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی پنڈت کرے گیان، نہ کوئی گرنتھی کرے پڑھائی۔ نہ کوئی ملاں شیخ مسائق پیر سنائے قرآن، حدیث حدیث نہ کوئی پڑھائی۔ نہ کوئی وید شاستر سمرت گائن گان، راگ ناد نہ کوئی وجائی۔ پاربرہم پت پر میثور سوامی ایک سرتی سرت کرے پروان، آپے دیوے اپنا دان، داتا دانی جھولی پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے اپنے گھر، آد جگادی ساچا ہر، ساچے مارگ آپے لائی۔ ساچا مارگ ہر ہر لاؤنا، آد جگادی کار۔ نو سو چورانیوں چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، ستجگ تریتا دوا پر کلج اترے پار۔ پورب لہنا سب دی جھولی پاؤنا، لیکھا چکائے گر اوتار۔ بھگت بھگونت بھو گھلاؤنا، کبیر جلاہا کرے پکار۔ ساچے سنتاں ست درساؤنا، در ٹھانڈا دربار۔ گرگھ گر گر آپ جگاؤنا، ناد شبد وجائے سچی دھنکار۔ گر سکھ گر گر ویکھ دکھاؤنا، گر مورت اکال۔ چار ورنائیں ایک روپ پر گٹاؤنا، اٹھاراں برن وجائے نہ کوئی تال۔ کھتری برہمن شودر ویش ایک

در بہاؤنا، لیکھا چکے شاہ کنگال۔ پُرکھ اکال اک اکھواؤنا، لکھ چوڑاسی دین دیاں۔ ایکا منتر نام نام درڑاؤنا، چوہ جنت کرے پرتپال۔ دو جہاناں دلال آپ اکھواؤنا، لوآں پُریاں سُرَت سنجال۔ برہما وشن شو اٹھاؤنا، سُرپت راجا اند ملائے نال۔ گن گندھرب کنتر جھپ نیتز نین سرب کھلونا، کرے کھیل آپ کرپال۔ مہاکال مھم سناؤنا، حکمی مھم ورتے ورتہارا نوجوان۔ کال دوار اک وکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے چلے اپنی چال۔ چال اولڑی چلنہارا، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتارا، لوک مات سیو لگائیندا۔ ایکا دیوے نام بھنڈارا، ست ستوادی ست ورتائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی آدھارا، سنتاں ساچا سنگ نبھائیندا۔ جگ جگ کوکن اچی بول جیکارا، ساچا نعرہ آپ سناؤنا۔ ایکا مندر وسے ٹھاکر ٹھاکر دوارا، ہر ٹھاکر ابناشی اپنا کھیل کھلاؤنا۔ ایکا وست اک بھنڈارا، جگا جگنتر آپ ورتائیندا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، زرگن زرگن آپ کرائیندا۔ چار جگ دا پار کنارہ، کلجگ انتم انت آپ کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ست سمند ساگر بنا سبت قلم شاہی کھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ ساچا مارگ جانا لگ، سنگر پورا آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے چوہ گگ، بدھی کاگ وانگ گر لائیا۔ گرگھ ورا لائیٹھا اُپر شاہ رگ، جو سنگر پورے آس تکائیا۔ زرگن جوت دیک جائے جگ، ہر ساچا آپ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ورت، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچا مارگ ہتھ کرتار، کرپا بندھ آپ رکھائیندا۔ بن کرنی پھڑ پھڑ دیوے تار، جس اپنے گلے لگائیندا۔ کرم کرم نہ کرے وچار، نہکرمی آپ ہو آئیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرائیندا۔ اٹھے پہر دیوے درس دیدار، گھٹ اندر جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ دوس رین رہے شبد ڈھنکار، انحد نادای ناد و جائیندا۔ جس جن وکھائے اپنا سچا گھر بار، دوسر در منگن نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ آپ لگایا، کلجگ تیری انتم وار۔ زرگن زرویر جامہ پایا، جوتی جوت جوت اُجیار۔ پُرکھ اکال ویس وٹایا، اجوئی رہت ہو یا خبردار۔ لکھ چوڑاسی پھول پھولایا، ہر جن میلے جگاں جگاں دے وچھڑے یار۔ سنت بھگت بھگوت دیکھے تھاون تھایا، آپے ہوئے ویکھنہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ورت، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار شاہ

سلطان، اپنی دیا کمائیندا۔ چار ورن دیوے اک گیانا، ایک وار سمجھائیندا۔ ایک برہم سرب پچھانا، پاربرہم ویکھ دکھائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، نوجوان اپنا
 رُوپ دھرائیندا۔ ایک کھنڈا تیر کمانا، چند پر چند ہتھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا بندھن پائیندا۔ آپے مرد آپ مردانہ، سچ مردانگی
 آپ کمائیندا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ کلجک ویلا آنت آنت مٹے نشانہ، کوڑ کوڑ سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے گوپال، گو بند اپنی دھار چلائیا۔ چار ورنناں راہ دتے سکھال، سکھ آتم دئے اُپجائیا۔ کایا مندر اندر
 سچی دھر مسال، چار دیوار مٹھ نہ کوئی تپائیا۔ اندر بیٹھا شاہ کنگال، نرگن سرگن اندر گھ پُچھائیا۔ اٹھے پہر کرے پرتپال، دوس رین سیو کمائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا مارگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ مارگ جگ لائیندا، جگت جگ ہر کار۔ ستن ست سمجھائیندا، ست
 ستوادی ہو اُجیار۔ کلجک انتم ویس وٹائیندا، جوتی جاتا ہر نرنکار۔ کملا پاتا آپ اھوائیندا، لکھ چوراسی ورے نار بھتار۔ پچھلا سا کہ آپ مٹائیندا، آگے جانے
 اپنی گفتار۔ حق حقیقت اپنے وچ پُچھائیندا، لاشریک پروردگار۔ کائنات ویکھ دکھائیندا، مقامے حق وسے سانجھیا۔ اُلفت وچ کدے نہ آئیندا، غفلت
 ویکھے ویکھنہار۔ کلمہ کلام آپ پڑھائیندا، نبی رسولان دئے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دئے دکھال۔ ساچا مارگ چار
 وید، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ پُران اٹھاراں نہ سکن ویکھ، لکھ لکھ تھکی قلم شاہیا۔ شاستر سمرت نہ جانن ریکھ، رُوپ رنگ نہ کوئی جنائیا۔ اٹھاراں دھیائے
 گیتا کہے لکھ لکھنا لیکھ، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ انجیل قرآن در در ویکھیا بھیکھ، بھیکھ اولڑا، سچا شہنشاہیا۔ کھانی بانی گائے ہر کا دیس، مہما کتھ کتھ سنائیا۔
 کسے نہ چلے آگے پیش، ادھ وچکارے بیٹھے سب آسن لائیا۔ نانک کیرا کر آدیس، گھر پایا ساچا ماہیا۔ جگ جگ کریا اولڑا ویس، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔
 توں صاحب داتا داتار نرنریش، تیری سچی شہنشاہیا۔ ہوں در ٹھانڈا لیا ویکھ، اگنی پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ
 اک جنائیا۔ مارگ ہر جنائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ نانک نرگن سرگن آپ سمجھائیندا، دیوے تت گیان۔ ایک وست جھولی پائیندا، پاربرہم کرے
 پچھان۔ اپنا ناؤں آپ درڑائیندا، ناؤں رکھ سری بھگوان۔ ست ست آپ ورتائیندا، ست ستوادی ہو مہربان۔ نام نامہ نام چلائیندا، نام نامے کھول

دُکان۔ چوڑاں ہٹاں ویکھ وکھائیندا، چوڑاں لوکاں اک دھیان۔ چوڑاں طبقات پھول پھولائیندا، لیکھا جان زمیں اسمان۔ ایکا کلمہ کلام پڑھائیندا، عالمین ہویا مہربان۔ محبان بیدو اپنا کھیل کھلائیندا، الاهی نور شاہ سلطان۔ نانک حکمی محکم جنائیندا، دیوے دھر فرمان۔ منتر ست نام درڑائیندا، چار ورنناں اک گیان۔ جو جن گر کا شبد بھلائیندا، ہر سنگر ویکھے آن۔ کلج چاروں گنت اندھیرا چھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ جگ جگ کھیل سری بھگوان، اپنا آپ کرائیا۔ سنتن دیوے نام نشان، لوک مات جھلائیا۔ آتم درسی آتم برہم گیان، آتم ودیا کرے پڑھائیا۔ پوجا پاٹھ اک دکھان، ایکا ہون دے سمجھائیا۔ ایکا مورت ساچی صورت درس دیوے آن، اجوئی رہت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اپنا پنٹھ وکھائیا۔ ساچا مارگ ہر کا پنٹھ، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ گرکھاں اندر اٹھے پہر وجے ہر کا سنگھ، سرتی سوئی آپ اٹھائیندا۔ سنگر پورے دی کیا کوئی کرے پرکھ، پرکھیا وچ کدے نہ آئیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گرکھاں اُپر کرے ترس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھر، سچ ملاح بے پرواہ ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ کلج بیڑا آنت چلاؤنا، سبجگ ساچا مارگ لائیا۔ کھیوٹ کھیٹا ہو ہو سیو کماؤنا، سیو ادار بے پرواہیا۔ گرکھ بیٹا آپ اٹھاؤنا، آلس نندر دے گوائیا۔ ایکا منتر نام سمجھاؤنا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ ہنگ برہم پاربرہم پر بھ میل ملاؤنا، آتم پر ماتم میلا چائیں چائیا۔ ایش جیو رنگ رنگاؤنا، جگدیس وڈی وڈیائیا۔ سچ حدیث اک پڑھاؤنا، گائے سرب لوکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا منتر ایکا نام درڑاؤنا، اشٹ دیو اک ہو جائیا۔ گھر گھر اپنا ناد سناؤنا، ناد انادی آپ وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ساچا مارگ جائے آ، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ چار ورن وکھائے ایکا تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ چار ورن منتر چپائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ درڑائیندا۔ آپے بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھائیندا۔ سدا سہیلا سد دیوے ٹھنڈی چھاں، سمر تھ پُرکھ سر اپنا ہتھ ڈکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آگے مارگ آپے لائیندا۔ آگے مارگ آپا رکھ، اپنی کھیل کھلایا۔ زرنگن نور ہو پرتکھ، سرگن ویکھ وکھایا۔ گر سکھ ورو لے جگت چھاچھ وچوں لکھ، نام مدھانا ایکا پایا۔ اپنے بھانڈے اندر رکھے ڈھک، اپنا پردہ ہتھ اٹھایا۔ کلج جوٹھ

جھوٹھ کو کر کوئی نہ سکے لک، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سو کر نیڑ کوئی نہ آیا۔ سرت سوانی کرے دکھ، دُونگھی کندر پھیرا پایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنا پلو دئے پھڑایا۔ شبدی میلا ہس ہس، گھر ساچے میل ملایا۔ گر سَنگَر گرسکھ اک دُوبے دے ہون وس، پلا سکے نہ کوئی چھڈایا۔ گرسکھ کولوں سَنگَر کدے نہ جائے نٹھ، جو گرسکھ گر گر درس تہایا۔ سَنگَر کولوں گرسکھ کدے نہ ہوئے دکھ، جس پریم بندھن پایا۔ شبد ڈوری ساچی تھتھ، اپنی ہتھتھیں دیوے گنڈھ، گنڈھ دیونہارا دس کسے نہ آیا۔ گر گھ چڑھائے اپنے رتھ، بن رتھواہی سیو کمایا۔ گرسکھ تیرے سگل وسورے جان لٹھ، سَنگَر پورا درس دکھایا۔ جناں چر گرسکھ کہے نہ بس بس، گر پورا اپنا روپ نہ سکے پلٹایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ پار کر گرسکھ تیرے دوارے آئے نس، برہما وشن شو ادھ وچکار بیٹھے راہ تکایا۔ تیرا میلا ہس ہس، تیری سرتی تیری آتم تیرا پر ماتم لئے پرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دیوے در، ہر کا ناؤں ہر سنت بھگونت میل ملایا۔

پنج تت کایا روگ، دُکھ دُکھ ستایا۔ کرم کرماں ملیا بھوگ، بھوگی بھوگ بھوگایا۔ استری پُرش ہو یا سنجوگ، جوڑی جوڑ جُڑایا۔ جو جن سَنگَر پورے رکھے اوٹ، تس جن جگت دُکھ رہے نہ رانیا۔ ہر کا ناؤں چگے چوگ، امرت رس کھ پانیا۔ رسنا گائے اک سلوک، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے، اگنی تت دئے مٹانیا۔ من دُبدھا ہوئے دُور، من واسنا دئے کھپانیا۔ من واسنا دے کوڑ، کوڑی کریا دئے مٹانیا۔ من اندر دکھائے ساچا نور، من جوت نور رُشنائیا۔ من کرے آسا پور، من فسادئے اپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من ساچے دھندے لائیا۔ من دھندا شبد گردیو، ہر ساچا سچ جنائندا۔ من اندھا لگے سیو، ساچی سیوا آپ کرائندا۔ من واسنا گندھ کھائے ساچا میو، امرت رس آپ چکھائندا۔ من اندھا بھلیا لکھ ابھیو، لکھ ابھیو اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا منکا آپ بھوائندا۔ من کا منکا دیوے پھیر، گر سَنگَر ہتھ وڈیانیا۔ اٹھے پہر جو چھیڑاں رہیا چھیڑ، ایکا بندھن پانیا۔ آپے دیوے اپنا گیر، اُلٹا گیر اکھ بھوانیا۔ اُچے ٹلے پر بت چڑھ کے جو بیٹھا تھلے

دیوے ریڑھ، من ہنکار وکار دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من ممتا دئے چکائیا۔ من ممتا واسنا جگ، جوٹھ جھوٹھ پرنا یا۔ دوس
 رین لگی اگ، تتوت نہ کوئی سمجھایا۔ چاروں گنت رہیا بھج، دہ دشا پھیرا پایا۔ گھر وڑ نہ کیتا اپنا جج، کعبہ نظر کوئی نہ آیا۔ نہ کوئی شرم حیا نہ دسے لج،
 بے لجا ہو ہو اٹھ دھایا۔ بن سنگر پورے پردہ دیوے نہ کوئی کج، نام دوشالہ اُپر پایا۔ بن راجا گھر بیٹھا سچ، اپنا حکم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، من دُبدھا دئے گویا۔ من دُبدھا جائے ٹھ، اندر رام نام وسائیا۔ من دُبدھا ٹٹے ہٹھ، گر شبد کھنڈا اک چکائیا۔ من دُبدھا جائے ڈھٹھ،
 سنگر پورا دھکا لایا۔ من رووے اپنے اندریاں دا کرے اکٹھ، چاروں گنت ویکھے نیتز نیناں نیر وہائیا۔ کون گرو جس لایا پھٹ، میرا دکھ میرے کولوں
 جھلیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من دُبدھا دئے دھوائیا۔ من دُبدھا دیوے دھو، ہر سنگر دیا کمانیدا۔ امرت آتم ساچا چو،
 نرمل نیر پیمانیدا۔ درس دکھائے آگے ہو، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ ناتا توڑے جوٹھا موہ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جس جن من دی دُبدھا میل دھوائیندا۔ من دُبدھا جائے ڈھپ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ درس دکھائے جو اندر بیٹھا چھپ، آپ اپنا روپ
 وٹائیا۔ سدا بیٹھا رہے چپ، سُن سادھ سما یا۔ من بکدار ہے اندھیرے گھپ، اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 دکھائے اپنا در، تس من دُبدھا رہے نہ رانیا۔ من دُبدھا رہے نہ رانیا، گھر کایا کنجن گڑھ اپار۔ بدھی بدھ بیک دکھایا، مت متوالی دئے آدھار۔ ساچے
 دھندے آپے لایا، سرت سوانی لئے اٹھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، ایٹھے اوٹھے اوٹھے ایٹھے رہیا سرت
 سنبھال۔

★ ۲۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلووالی ★

سو پُرکھ نرنجن ساچی کار، نرگن نرور آپ کرانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے عیب پروردگار، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ اینکارا اگم اپار، الکھ اگوچر
 اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن روپ رنگ رکھتے و سسے باہر، جوتی جاتا جوتی نور ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کرپسار، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ سری

بھگوان جودھا سوربیرِ بلی بکار، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پساہ، اپنا گھاٹن گھڑت آپ گھرائیندا۔ اپنی اچھیا ویکھ وچار، بھچھیا اپنی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل کرنیہار، کرتا پڑکھ اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن بھيو نيار، اک اگلا آپ کھلائيا۔ ہر پڑکھ زرنجن شاہ پاتشاہ بن سچي سرکارا، شاہ سلطانا ساچا حکم جنائيا۔ اینکارا حکمی حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم آپ ہو جائيا۔ آد زرنجن آپے آپے اپنی سارا، اپنا پردہ آپ اٹھائيا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل اپراپارا، اپرپر اپنا رنگ رنگائيا۔ سری بھگوان آپ اُپائے اپنا سچ نشان، سچ نشانہ اپنا روپ وٹائيا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، کرے کھیل وڈ مہربان، ساچی رچنا آپ رچائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرنجن زراکار اپنی کل آپ دھرائيا۔ سو پڑکھ زرنجن اپنی کل دھار، عقل کلا کھیل کھلائيا۔ ہر پڑکھ زرنجن بنے سیوادار، ساچی سیوا آپ کمائيا۔ اینکارا چکے اپنا بھار، ہر جگدیش وڈ وڈائيا۔ آد زرنجن اپنا دیا باقی کر اجیار، کملاپاتی ڈگمائيا۔ ابناشی کرتا ویکھے وگسے ویکھنہار، روپ انوپ آپ دھرائيا۔ سری بھگوان دیوے دان گن ندھان، اپنی جھولی آپ بھرائيا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، در درویش بنے دربان، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنی مہما اپنے وچ لکائيا۔ سو پڑکھ زرنجن الکھنا الکھ، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن ہو پرتکھ، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ اینکارا کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ آد زرنجن اپنا نور آپے رکھ، نور نورانہ ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان اپنی کرنی آپے دس، ساچی کرنی کرت کمائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کرے وس، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپنڑا آپے کر کر وس، اپنا حکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن حکمی دھار، اپنی آپ پرگٹائيا۔ اینکارا کریا خبردار، ہر پڑکھ زرنجن اک جنائيا۔ ابناشی کرتا لئے اٹھال، آد زرنجن جوت نور رُشنائيا۔ پاربرہم پر بھ کرے کھیل دین دیاں، سری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائيا۔ اپنی اچھیا آپے دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن ایکا زرنجن، ہر پڑکھ زرنجن ناری روپ اکھوائیندا۔ اینکارا سیجا چڑھ، آد زرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا گھاٹن گھڑ، سری بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم اپنی کرپا

آپے کر، کرپاندھ بھو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی اچھیا آپے پور کرانیندا۔ اپنی اچھیا کرے پور، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن شاہ پاتشاہ حاضر حضور، ہر ہر اپنا کھیل کھلائیا۔ ایکنکارا بھو چکائے آد زرنجن جوتی نور، نور نور وچ دھرائیا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے آپا نیڑے دور، سری بھگوان دوسر پندھ نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم پر بھ ایکا حکم مئے ضرور، نیوں نیوں ایکا سیس بھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا دئے سمجھائیا۔ اپنی اچھیا ہر سمجھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنی سیوا آپ لگانیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، شاہ پاتشاہ بن سچی سرکار۔ ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا، باڈی بن ہر زرنکار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے رچ رچ ویکھنہار۔ اپنا مندر آپ اپنائیندا، ناؤں رکھائے سچھنڈ دوار۔ چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ دیا باقی نہ کوئے جگانیندا، اٹھے پہر نور اُجیار۔ در دروازہ نہ کوئے دکھائیندا، نہ کوئی جانے بند کواڑ۔ دشا ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ سچھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ زرنجن زور اندر وڈ، ہر پُرکھ زرنجن اپنا آسن لائیا۔ اجونی رہت اپنے پوڑے آپے چڑھ، ایکنکارا ایکا تھان سہائیا۔ زرنجن جوت پرکاش کر، آد زرنجن ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا اپنا داس دھر، واس نواسا آپ اکھوائیا۔ سری بھگوان اپنی راس کر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ پاربرہم پر بھ داسی داس کر، سیوک سیوا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا لئے اپائیا۔ سچھنڈ دوارا پُتیا، اپائے پُرکھ اکال۔ نہ کوئی سورج چٹیا، کرے کھیل دین دیال۔ نہ گھڑیا نہ بھٹیا، آپ اپائی اپنی سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر گوپال۔ سچھنڈ دوارا کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ زرنجن اندر وڈ وڈ بولیا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ اپنا پردہ آپے کھولیا، کرے کھیل سری بھگوان۔ اپنا بنے آپ وچولیا، لیکھا جانے دھر دیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر مہان۔ ہر کا کھیل آد مہانا، آد آدی آپ کرائیا۔ رُپ رنگ نہ کوئے دکھانا، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ساچا مندر اک سہانا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ایکا رُپ دھر سری بھگوانا، رُپ انوپ آپ اپائیا۔ ایکا حکم اک فرمانا، ایکا گن جنایا۔ ایکا بھوپ بن راجانا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، سوبھاؤنت اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دے وڈیاںیا۔ سچکھنڈ دوار ہر وڈیاںیندا، آپ اپنی جوت دھرا۔ اپنی دیا آپ کمانیندا، پاربرہم پر بھ بے پرواہ۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، آپے بنے سچ ملاح۔ اپنا بیڑا آپ چلائیندا، آپ اپنے کندھ اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار دے سہا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہاںیا۔ آپے ناری آپے کنت، ہر پُرکھ زرنجن سچ ہنڈھانیا۔ ایکنکارا آپے چاڑھے اپنا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ آد زرنجن مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنی بنت، ابناشی کرتا گھاڑن لئے گھڑانیا۔ پاربرہم لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا دے سہاںیا۔ سچکھنڈ دوارا سہانیندا، سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھانیندا، کرپا ندھ گن ندھان۔ ایکنکارا بھيو چکائیندا، جودھا سور پیر بلوان۔ آد زرنجن ویس وٹائیندا، ایکا نور نور مہان۔ ابناشی کرتا سو بھا پائیندا، در مندر اک مکان۔ سری بھگوان سچ نشان وکھانیندا، اک نشانہ نوجوان۔ پاربرہم پر بھ سیو کمانیندا، ویکھنہارا مار دھیان۔ اپنی دشا آپ پھولائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا سلطان۔ شاہ پاتشاہ ہر سلطانا، سچکھنڈ اپنا آسن لایا۔ آپے حکم آپ فرمانا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے بھوپت بھوپ راج راجانا، آپے رعیت ویس وٹایا۔ آپے در درویش بنے دربانا، آپے اپنی الکھ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، سچکھنڈ دوارا کرائیندا۔ اپنی اچھیا آپ وچار، اپنا میل آپ ملائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے ساچی سچ ہنڈھانیندا۔ آپے جانے اپنا منگلاچار، گیت گوبند آپ لائیندا۔ آپے جننی جن بنے اگم اپار، دائی دایا اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے سگن منائے اپنی وار، سگلا سنگ آپ نبھانیندا۔ سوہرے پیئے آپے پھرے ہو خبردار، اپنا بھيو اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، اُچ محلہ اک اٹلا اپنا آپ سہانیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، ہر ساچا سچ سہانیا۔ وسنہارا اک اکلا، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنی ناری آپ پرناںیا۔ اپنا آسن آپے ملا، اپنا سنگھاسن دے سہانیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت کرے گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ زرنجن نار زرنجن بھتار، زرنجن کنت کنتوہل اکھوائیندا۔

نرگن کرتا پڑھ کرتا، نرگن کرنی کرت کمانیندا۔ نرگن مندر نرگن دوار، نرگن وسے وسنہار، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، نرگن
 کملاپاتی دیکھے ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ نرگن کھولے تاکی بند کواڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ،
 اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کرے گوہند، بے عیب پروردگار۔ وڈ داتا گنی گہند، گہر گمبھیر اگم اپارا۔ آپے جانے اپنی بند، آپے کرے سچ پسارا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچکھنڈ سچے دربار۔ سچکھنڈ دربارا سوہیا، سوہاؤنت سری بھگوان۔ اپنے جیہا آپے ہویا، دوسر اور
 نہ کوئے نشان۔ اپنا نیچ آپے بویا، آپے ہوئے ہر پردھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ وڈ مہربان کھیل کھلایا،
 اپنی گت مت آپ جنائیندا۔ اپنا میلا آپ ملایا، ناری کنت آپ اکھوائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھرایا، نرگن دیکھے نرگن وچارے، نرگن دس کسے نہ
 آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، پاربرہم سچی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، اپنا
 میلا آپ کرانیندا۔ میل ملاوا آپے کر، سچکھنڈ خوشی منایا۔ نرگن اندر نرگن وڈ، نرگن نرگن روپ وٹایا۔ نرگن پلو نرگن پھڑ، نرگن دیکھ دکھایا۔
 نرگن اگے نرگن دھر، نرگن نرگن دئے وڈیائیا۔ کرتا پڑھ اپنی کرنی کر، اپنی کرت دئے سمجھایا۔ سچکھنڈ دوارے ملیا ور، ناری کنت آپ رگھرایا۔
 اپنی اچھیا بھنڈارا بھر، اپنی گودی لئے سہایا۔ جننی جن آپے بن، دھن دھن جنیندی ہوئے مایا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیو اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایکا ہر، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ اپنی اچھیا پڑھ نار، نر نرائن آپ پرگٹایا۔ سچکھنڈ دوارے کر
 وہارا، بھسمڑ اپنا بھوگ آپ بھگائیندا۔ اندر باہر ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ اپنی وست جانے ہر تھارا، سچ وست آپ جنائیندا۔ اپنا دھام کر تیار،
 سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ وسے نرکار، اپنا آسن لایا۔ اپنا ست جنے ڈلار،
 پوت سپوت لئے اپایا۔ دو جا گھر کرے تیار، گھر گھر وچ لئے بنایا۔ ناؤں رکھائے تھر دربار، تھر گھر ساچا آپ سمجھایا۔ بال انجانا دئے بہال، ست شب
 دئے وڈیائیا۔ آپے جانے لیکھا شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نرگن نرور اپنا درس دکھال، سانت

سانت ست ورتائیا۔ سدا سہیلا کرے پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ تھر گھر بنائے سچی دھر مسال، ساچے مندر دئے بیٹھائیا۔ اپنا چرن کول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لاء، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ تھر گھر کوڑا دئے گھلا، اپنی دیا کمائیندا۔ چرن کول دئے ٹکا، چرن سرن اک رکھائیندا۔ سٹ ڈلارے دئے سمجھا، ایک وار ایک اگن دکھائیندا۔ تیرا میرا ایک ناں، ناؤں نرنکارا آپ ورٹائیندا۔ آد جگاد پکڑاں تیری بانہہ، سد تیرا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے ساچا ور، سٹ شبد آپ سمجھائیندا۔ سٹ شبد بال نادانا، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں درویش در بنانا، منگاں اک سرنائیا۔ آد جگاد سد رکھیں اپنے اندر بھانا، تیرے بھانے وڈ وڈیائیا۔ چرن کول دینا مانا، تیری سرن میری سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا ہونا سدا سہائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، بالی بڈھ سمجھائیندا۔ تیرا گھاٹن لیا گھڑا، گھاٹ اپنے ہتھ دکھائیندا۔ تیرا رُپ لیا دھرا، اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ تیرا مندر دتا و ساء، اپنی سیو کمائیندا۔ تھر گھر ساچے دتا بہا، اڈول اڈل جنائیندا۔ ایکا حکم رہیا سنا، سچ سندیشہ جھولی پائیندا۔ ایکا پتا ایکا ماں، ایکا بال گود بہائیندا۔ ایکا رکھے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دیوے ور، ساچے سٹ آپ پرگٹائیندا۔ شبد پرگٹایا ہر ہر دھار، جننی جن کھیل کھلایا۔ نورو نور کر اجیار، نور نورانہ دیپ ٹکایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ اگم اگمرا اگمی کرے پیار، پیار اپنا آپ ودھایا۔ آد جگاد پاوے سار، بھل کدے نہ جایا۔ بالے بالے ہونا خبردار، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا۔ تیرا ورتے سچ ورتار، تیری مہما آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دتا ایکا ور، ایکا بالا سیوا لایا۔ ساچی سیوا ہر جنا، ایکا حکم سٹائیندا۔ تھر گھر دیوے ساچا تھاں، تھاں تھنتر آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار دئے وکھا، ایکا نین گھائیندا۔ ایکا مندر دئے وکھا، ایکا آسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دتا ور، ساچی سیوا آپ رکھائیندا۔ ساچی سیوا ہر نرنکارا، اپنی آپ جنائیا۔ تھر گھر و سدار ہے دوارا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیا۔ تیرا چلے سچ ورتارا، بنس سرنس ویکھ دکھائیا۔ وشن برہما شو تیرا آدھارا، لکھ چوراسی تیری رچن رچائیا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کر پسارا، لوآں پُریاں تیرا بندھن پائیا۔

تیرا نورِ رؤس ستارہ، کرن کرن کرن نال ملائیآ۔ دو جہان تیرا اکھاڑا، پاربرہم پرہہ آپ لگائیآ۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اگمرا سچا شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تھر گھر ساچے آپ بہائیآ۔ شبد سنیا ہر فرمان، پرہہ اگے سیس جھکایآ۔ ہوں بالک بالی بال انجان، در ایکا منگ منگایآ۔ تیری سیوا کراں دو جہان، لوآں پُریاں تیرا چکر چلایآ۔ لکھ چوڑاسی دیواں دان، وشن برہما شو جھولی بھرایآ۔ کھیلاں کھیل کھیل مہان، نورو نور نور پرگٹایآ۔ تُوں بھل نہ جاناگن ندھان، ہوں بھل اُبھل تیرے اگے جھولی ڈاہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ منگایآ۔ منگی منگ سُت دُلا، پرہہ اگے جھولی ڈاہیآ۔ کرپا کرے آپ نرنکار، ایکاگن دے سمجھائیآ۔ تیرا میرا میلا رہے وچ سنسار، نرگن سرگن دھار چلایآ۔ لکھ چوڑاسی جوت اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیآ۔ تیرا تھم شبد دھنکار، نادانادی دے وجائیآ۔ کوٹن کوٹ روپ انوپ کرتیار، ساچا گھاٹن لئے گھڑائیآ۔ گھاٹ گھڑے بن ٹھٹھیار، اپنی سیوا آپ کمائیآ۔ جگ چوکڑی کرے پار، لیکھا سب دادے مکائیآ۔ ساچے سُت رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی تیرا ہوئے سہائیآ۔ ویلے آنت کرے پیار، آپ اپنی گود سہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر بیٹھا رہیا سمجھائیآ۔ سُت دُلا سیس جھکا، دئے جوڑ کرے نمسکار۔ پُرکھ ابناشی تُوں بے پرواہ، وڈ داتا بے عیب پروردگار۔ میں مٹاں تیری سچ صلاح، بھل نہ جاواں وچ سنسار۔ کون ویلا بنیں ملاح، میرا بیڑا دیویں تار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، منگے منگ بن بھکھار۔ کون ویلا آئیں مات، شبدی جوت ہر ملائیآ۔ کون ویلا دیویں دات، کول نین میرے ماہیآ۔ کون ویلا وچھوڑا کٹیں اندھیری رات، آپ اپنا بندھن پائیآ۔ کون ویلا بھھیں نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیآ۔ کون ویلا درس دکھائیں پُرکھ سمراتھ، سچھنڈ نواسی اپنا روپ وٹائیآ۔ کون ویلا میری پوری کریں آس، آس نراس نہ کوئے جنائیآ۔ کون ویلا کریں پرکاش، دو جہان ہوئے رُشنائیآ۔ سوہے ویلا جد و سیس پاس، اپنا سنگ آپ نبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن سمجھائیندا، اک اکلاینکار۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو چکائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ ابناشی کرتا پردہ لائیندا، سری بھگوان بیٹھ ٹھانڈے دربار۔ پاربرہم پرہہ ویکھ وکھائیندا، آد جگادی ویکھنہار۔ سچھنڈ اپنی کھیل کھائیندا، تخت نواسی ساچے تخت بیٹھ سچا شاہ کار۔ تھر گھر تیرا

رنگ رنگائیندا، ساچے شبد سُت دُلا۔ نو سو چُرانوے چو کڑی جُگ تیری سیو لگائیندا، جُگ جُگ کھیل کرے نر نکار۔ لوک مات دیکھ وکھائیندا، پُر کھ بدھاتا
 ہو تیار۔ تیری رتی رت آپ سہائیندا، لکھ چوڑاسی کھڑے گلزار۔ پت ڈالی پھول پھولائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ گر اوتار تیرا رُوپ وٹائیندا، حکمی محکم
 ورتے ورتار۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا، نو نو چار کھیل نیار۔ انتم کوئے رہن نہ پائیندا، جو گھڑیا سو دیوے بھن، کرے کھیل سچا ٹھٹھیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دے آدھار۔ ساچے سُت کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو سو چُرانوے چو کڑی پنڈھ مکائے آن،
 نر گن اپنا رُوپ وٹائیا۔ مات لوک بنائے سچکھنڈ سچا مکان، اپنا گھاٹن آپ گھڑائیا۔ گھر وچ گھر دیوے دان، تھر دربارا تیرا آسن سہائیا۔ دس نہ آئے وچ
 جہان، نیتز ویکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ ساچے مندر سے بھگوان، پار برہم بے پرواہیا۔ اپنا جھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ تیری اچھیا پوری
 کرے آن، میلا میلے سچ سُبھائیا۔ وشن برہما شو سرب گران، نیتز رورودین دُہائیا۔ گر اوتار منگن دان، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تیرا مندر سوہے مکان،
 در دروازہ سو بھا پائیا۔ تیرے سر ہتھ رکھے بھگوان، بے انت بے انت بے انت سچا شہنشاہیا۔ تیرا رُوپ بنائے سچا کاہن، لکھ چوڑاسی گوپی لئے پرنائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے ایکا در، شبدی شبد سُت سمجھائیا۔ شبد سُت سُن ساچے لال، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوٹن کوٹ
 بیتن کال، کال گراس سب نوں کھائیندا۔ کرے کھیل رُوپ مہاکال، مہاکال اپنی دھار چلائیندا۔ تیرا کدے نہ آئے زوال، تیرا ہر ہر اکھوائیندا۔ دو
 جہاناں رہیا سُرت سنبھال، جُگ جُگ سیو کمائیندا۔ تیرے مانک موتی تیرے وچوں لئے اچھال، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ تیرا خزانہ دیوے سچا دھن
 مال، ساچے سنتاں جھولی نام بھرائیندا۔ تیرا پُھل پُھلوڑی دیکھے پت ڈال، گر کھ بوٹے آپ لگائیندا۔ گر سکھ ساچے آپے بھال، شبدی تیرا میل ملائیندا۔
 تیرا گھر سچّی دھر مسال، دُھر درگاہی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا جھولی پائیندا۔ ور دیا دیناں ناتھ،
 دین دیا کمائیا۔ نو نو چار پوجا پاٹھ، تیرا تیری کرے پڑھائیا۔ تیرا کھیل ترے لوکی ناتھ، رُوپ انوپ آپ سمجھائیا۔ چو داں لوک تیرا گھاٹ، گھٹ گھٹ
 واسی آپ بنائیا۔ آپے جانے تیری واٹ، تیرا پنڈھ نہ کوئے مکائیا۔ شاستر سمرت وید پُران کھانی بانی انجیل قرآن تیری مہما گائے گاتھ، تیرا بھیو

کوئے نہ پائیا۔ تیرا پتا پڑھ سمراتھ، سمرتھ پڑھ تیری مائیا۔ تیری پوری کرے آس، میٹے آنت جڈائیا۔ اپنے چرن دئے دھرواس، چرن دوارا اک
 دکھائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گنگن منڈل پندھ مکائیا۔ تیرے مندر پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ تیرا نور کرے پرکاش، ایک نور نور
 رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ سوت ڈلارے نو نو چار آنت کراونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک مات ویس وٹاونا،
 نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوار آپ بناونا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ گھر وچ گھر آپ ککاونا، تھر گھر تیرا مندر سہائیندا۔ اپنا پلو آپ پھڑاونا،
 ساچا پلو آگے ڈاہندا۔ اپنا تھم آپ سناونا، تیرا ناد وجائیندا۔ برہمنڈا کھنڈا لو آں پریاں آپ اٹھاونا، تیرا تھم ورتائیندا۔ برہما وشن شو ہلاونا، سویا کوئے
 رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی پردہ لاہنا، مایا پردہ نہ کوئے رکھائیندا۔ ڈھول مردنگا اک وجاونا، سچ سُرنگا ہتھ اٹھائیندا۔ نو کھنڈاں پھیرا پاونا، جیرج انڈاں
 پھول پھولائیندا۔ دھرنی دھرت دھول ڈیرہ ڈھاونا، زمیں اسماناں پار کرائیندا۔ روس گھ شرمائونا، جوتی جوت نہ کوئے جگائیندا۔ انتم لیکھا آپ مکاونا،
 لکھ لکھ لیکھا سرب دکھائیندا۔ لکھ چوراسی ناتا توڑ تڑاونا، بندھن اور نہ کوئے پائیندا۔ رائے دھرم پندھ مکاونا، چتر گپت چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ لاڑی موت
 نین شرمائونا، نیتر نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ سوت ڈلارے تیرا تھم ورتاونا، دو جہاناں ڈنک وجائیندا۔ اپنا کیتا آپے ڈھاونا، اپنی کرنی اپنا کھیل کھلائیندا۔ تیرا
 میلا پھیر ملاونا، میل ملاواں آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا تھر دربارا جوت پرکاش اک کراونا، انحد نادی ناد سناائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن دیوے نرگن ور، نرگن داتا نرگن بھکھاری، نرگن راجا نرگن سکداری، نرگن آگے نرگن سپیس جھکائیندا۔ آد
 پڑھ اپر پھر سوامی ایکا اینکاری، جگاد جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔

☆ ۲۴ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی بتا سنگھ دے گرہ پنج گرائیں ☆

آد آنت ہر ہر ویلا، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے گر گر چیل، گر چیل روپ دھرائیندا۔ جگا جگنتر سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ سنگ نبھائیندا۔
 وسنہارا دھام نویلا، دھام اگڑا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا ویلا ہتھ
 کرتار، آپے آپ رکھائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو تیار، شاہ سلطانا ویکھ وکھائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا
 آپے جانے اپنی دھار، جگا جگنت ویس وٹائیا۔ آد نرنجن نرنجن جوت نور اجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا کرتا پڑکھ کرنیہار، اپنی کرنی آپ کمائیا۔
 سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، گن ندھان بھیو ابھید اپنے وچ چھپائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، آپ جھلائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی ست
 دوارے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنی کھیل کھلائی۔ آد آنت کھیل اول، پاربرہم پر بھ آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا
 وسنہارا دھام اچ اٹلا، مہان بیو بی خیر یا اللہ اپنا نور نور نور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان ہر مہربان، آپے ہوئے سچ امام، امام امامہ شاہ سلطانا مقامے حق
 سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن جوت نور مہانا، سچ محرابے اک نشانہ، بے عیب پروردگار اپنا کھیل کھلائی۔ ایکنکارا کرے کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ ہر
 پڑکھ نرنجن آپے جانے اپنا ست پسارا، نہ کوئے دوسر میت مرارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن شاہ پاتشاہ شہنشاہ سچا سکدارا، بھوپت
 بھوپ راج راجان حکمی حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم آپ اھوائیندا۔ آد آنت کھیل نیارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی اپنی کرت کمائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، آد آنت سری بھگونت، لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ آد آنت سری بھگوان، اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو پردھان، سچھنڈ نواسی سو بھاپائیا۔ شبد اگمی اک نشان، وڈ مہربان آپ جھلائی۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک
 آپ ورتائیا۔ گن ندھانا بن دربانا در درویش منگے آن، نرنیش آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا پردہ اپنے وچ
 چھپائیا۔ آد آنت سری بھگونت، بھیو ابھید چھپائیندا۔ جگ جگ مہاگنت اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ نرنجن نرنجن بنائے بنت، نرنجن نرنجن ویس

وٹائیندا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن ساچی بیج سہائیندا۔ نرگن ناد شبد نرگن منت، نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار ہر نرکار، آد جگاد چلایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپے ہر ورتایا۔ آپے داتا
 بن بھکھار، در درویش الکھ جگایا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ پاربرہم
 بے آنت بے آنت بے آنت کرے کرے اپنی کار، کرنی اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آنت اپنا بھيو
 آپ گھلایا۔ نرگن نرگن ہو اجبارا، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، آپ بہایا سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا ہر، اپنی دھار آپ چلایا۔ آد آنت آد نرجن، آد آد اھوایا۔ آپے ہوئے ساچا سجن، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ آپے دھوڑ
 آپے محن، آپے سروور سر سہایا۔ آپے ہوئے پردہ کجن، پت اپنی اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے گھرے آپے بھجن، گھرن بھنہار بھيو نہ رانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اک شہنشاہیا۔ آد آنت اک شہنشاہ سلطانا، ہر ساچا سچ اھوایا۔ ساچے تخت بہے سری بھگوانا، سچکھنڈ
 دوارے سو بھاپائیندا۔ ایک حکم دھر فرمانا، دھر درباری آپ سٹائیندا۔ سٹ ستوادی اک نشانہ، ست دوارے آپ جھلائیندا۔ در درویش بن دربانا،
 پاربرہم اپنا روپ وٹائیندا۔ بن بھکھاری منگے دانا، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ لیکھا جانے مرد مردانہ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آد آنت ہر کل، اپنی آپ دھرائیا۔ جگا جگنتر ول چھل، جگ کرتا آپ کرایا۔ اپنی جوتی
 آپے بل، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اُچ محلے ڈیرہ لایا۔ امرت سروور رکھے جل، اپنی دھارا آپ اپنایا۔ آپے جانے اپنا
 پھل، گن اوگن نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگونت، لیکھا جانے ناری کنت، کاغذ قلم نہ لکھنہارا، پڑھ
 پڑھ کوئے نہ سکے سٹایا۔ ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ سو پُرکھ نرجن ملیا ور،
 ہر پُرکھ نرجن لئے پرناپا۔ ایککارا پلو پھر، آد نرجن ویکھ رکھایا۔ ابناشی کرتا سبجے چڑھ، سری بھگوان بیج ہنڈھایا۔ پاربرہم دائی دایا آپے بن، جن

جننی دیکھ دکھائیا۔ سُت دُلا را آپے جن، شبدی ناؤں دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا پردہ دے اُٹھائیا۔ سچ سگھاسن بیٹھانر، راج راجان اک کھوائیا۔ تھر گھر دوارے چرن دھر، چرن چرنودک دے وڈیائیا۔ سُت دُلا رے دیوے ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ تیری لائی آپے جڑ، مالی بنیا بے پرواہیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، اجوئی رہت مورت اکال، پُرکھ اکالا دین دیا لا سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ آد جگاد جگ تیرا لگے پھل، تیرا بوٹا اک لہرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ ہر پردہ آپ اُٹھائیندا، نش اکھر آپے بول۔ سُت شبدی آپ سٹائیندا، آگم آگمڑا تولے تول۔ آد اپنی دھار اپائیندا، آنت وسے تیرے کول۔ مدھ اپنی کھیل کھلائیندا، لکھ چوراسی جائے مول۔ جگ چوڑی ویس وٹائیندا، کیتا کرے پورا قول۔ جگ جگ اپنا نام مردنگ ڈھول و جائیندا، اک سٹائے ساچا بول۔ سچ ستار اپنے ہتھ رکھائیندا، پُرکھ ابناشی بیٹھ اڈول۔ برہمنڈ کھنڈ ایکاناچ نچائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا تولے ساچا تول۔ ساچا تولا ہر جو ہر ہر، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سُت دُلا رے دتا ور ور، شبدی شبد وڈیائیا۔ تیرا بھنڈارا دیکھے بھر بھر، اتوٹ اتوٹ رکھائیا۔ آد جگادی کھیل کر کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ وشن برہما شو پھڑ پھڑ، تیری ساچی سیو لگائیا۔ ترے گن مایا آپے دھر دھر، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھر گھر، نرگن سرگن دیکھ دکھائیا۔ سرگن اندر آپے وڑ وڑ، اپنا آسن لئے بنائیا۔ من مت بدھ دیوے ور ور، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سچ محلے آپے چڑھ چڑھ، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ امرت سروور اپنا آپے بھر بھر، گھر گھر وچ تال لگائیا۔ اپنا ناد آپے پھر پھر، گرہ مندر اندر آپ و جائیا۔ اپنی ونڈا آپے کر کر، پاربرہم اپنا رُوپ وٹائیا۔ ایش جیو کھیل کر کر، جگدیش رُوپ دھرائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کھڑ کھڑ، ٹیڈھی بنک پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے دتا ور، شبدی شبد وڈیائیا۔ شبد وڈیایا پاربرہم، اپنی کرپا دھار۔ نہ مرے نہ پے جم، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ نہکرمی کرے اپنا کم، کاغذ قلم نہ لکھنہار۔ نہ کوئی تت نہ کوئی تن، نہ کوئی کرے شنکار۔ نہ کوئی بدھی نہ کوئی من، نہ کوئی مت دے آدھار۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، نہ کوئی مندر گرودوار۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، نہ کوئی دیونہار سہار۔ نہ کوئی مال نہ کوئی دھن، نہ کوئی ونج نہ وپار۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی

ہوئے سُنہیہار۔ کرے کھیل سِری بھگوان، آپ اپنی کرپا دھار۔ وشن برہما شو بیڑا دیوے بٹھ، آپ اپنے ساگر لیوے تار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایک ایک وار۔ ایک وار دیا ور، آد پُرکھ وڈیا نیا۔ شبد بھنڈارا دتا بھر، اتوٹ اٹٹ رکھایا۔ وشن برہما شو بیٹھے
 رہے ڈر، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پاربرہم پھریا لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ ترے گن اتیتا ٹھانڈا سپتا لکھ چوراسی گھاڑن رہیا گھر، گھر نہار اک اکھوایا۔
 گھٹ گھٹ اندر بیٹھا وڑ، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، جگا جگنت کرے پڑھایا۔ ہڈ ماس نہ دسے ناڑی نڑ، تتوت نہ کوئے رکھایا۔
 نرگن روپ سرگن کر، اپنی کھیل کرایا۔ سُت ڈلارے ملیا ور، شاہ پاتشاہ ہر ساچا آپے جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 پُرکھ ایک ہر، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ آد اپیا شبد دھار، ہر اپنا کھیل اپیا۔ آپے کھیل کرے سچھنڈ دوار، اپنا آسن لایا۔ آپ جھلایے سچ نشان،
 ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ آپے تھر گھر کھولے اک مکان، مہماگنت گنی نہ جایا۔ سُت ڈلارے دیوے دان، بال نادانا وچ بہایا۔ اپنی کرپا کر ہو مہربان،
 مہربان مہربان سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن پائے بندھ، ہر وڈا وڈ
 وڈیا نیا۔ نرگن بدھا ایک تند، ٹٹ کدے نہ جایا۔ ناؤں سنایا سہاگی چھند، ناؤں نرکارا آپے گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر دس
 ساچا ماہیا۔ سُن سُت ڈلارا کرے پکارا، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ توں صاحب سچا سرجنہارا، ہوں بال انجانا تیرے چرن دھیان لگایا۔ نج گھر سنیا تیرا گانا،
 راگ انادی اک الایا۔ سد وساں تیرے بھانا، تیرا بھانا موہے بھایا۔ شاہ پاتشاہ توں سچا رانا، ہوں رعیت روپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بھل کدے نہ جایا۔ ہوں ابھل تیری کرپا رنگ، دوسر اور نہ کوئے وڈیا نیا۔ چرن دھوڑ در منگاں منگ، پر بھ آگے جھولی
 ڈاہیا۔ تیری ڈور میرا پتنگ، آد جگاد اڈانیا۔ تیری سیج میرا پلنگ، تیری مہر میری شہنشاہیا۔ تیرا نور میرا چند، میرا چند تیری رُشنائیا۔ تیرا بھاگ میری
 منگ، میری منگ تیرا جس گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آد آنت ملے تیری سرنا نیا۔ سُت ڈلارا منگدا، تھر گھر
 ہوئے نمانا۔ پر بھ در مول نہ سنگدا، سر مئے ہر جو بھانا۔ کوٹن کوٹ جگ کال لنگھدا، تھر کوئے نہ رہے راجا رانا۔ ایک دوارا دسے تیرا سورے سر بنگ دا،

سچکھنڈ سچا لگانا۔ بن تیرے درس ہو دست نہ کوئے منگدا، سیس جھکائے بن نما۔ لکھ چوراسی کھیل جیرج انڈ دا، اُتہج سیتج تیرا بھو چھپانا۔ میں جھلاں نہ وچھوڑا نار دُہاگن رنڈ دا، کنت سہاگ اک ہنڈھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا اپنے ہتھ رکھانا۔ ہر دیوے وست اپار، اپنی دیا کمائی۔ سٹ ڈلارے رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ جنائی۔ شبدی تیرا کھیل اپار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچائی۔ اُتہج سیتج جیرج انڈ تیرا آدھار، چارے کھانی تیرا جس گائی۔ چارے بانی تیرا جیکار، پرا پسنتی مدہم بیکھری گائی۔ چارے جگ تیرا وبار، چارے وید برہما گھ صلاحیا۔ چارے ورن تیرا شنکار، کھتری براہمن شوڈر ویش نال رلائی۔ جگ چوکڑی رُپ وٹائے اپار، پار برہم بے پرواہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ آوے وارو وار، چار جگ چوکڑ ایکا بندھن پائی۔ تیری سیوالائے گر اوتار، جگ جگ اپنا نام چپائی۔ بھگتاں دیوے اک آدھار، سنتن ساچا ست جنائی۔ گر گھماں کھولے بند کواڑ، آتم برہم برہم سمجھائی۔ گر سکھاں دکھائے اک دوار، در دروازہ آپ کھلائی۔ شبد سنائے ناد جیکار، اگنی دُھن الائی۔ سرگن کھیل کرے کرتار، زرگن سرگن اٹھ اٹھ دھائی۔ جگت وچولا کرے سچ وبار، چولا اپنا لئے بدلایا۔ ڈھولا گائے اپنی وار، وار تھت نہ کوئے دکھائی۔ تیرے مندر دئے سہار، تھت گھر ساچے مان وڈیائی۔ تیرے بنس پتج سوار، سر بنس ہوئے سہائی۔ تیرا کھول ہٹ بازار، چوڈاں لوک لئے وڈیائی۔ سنجگ تریتا دواپر کجج آئے وارو وار، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ نو نو چار پندھ وچار، گن اوگن آپ سمجھائی۔ کجج آئے انتم وار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت کر اجیار، زرگن اپنا نور کرے رُشنائیا۔ پورب لیکھا سب دالئے وچار، اُبھل بُھل کدے نہ جائی۔ وشنو وشنو لئے اُٹھال، شبد ہلارا اک لگائی۔ برہما اٹھ اٹھ سُر ت سنجال، پر بھ ساچا حکم سنائی۔ شکر بنے نہ کوئے دلال، بھانا ورتے بے پرواہیا۔ سُرپت راجا اند ہوئے کنگال، کروڑ تیتپسا گھ بھوائیا۔ لوک مات کرے کھیل آپ زرنکار، زرگن زرویر اپنا گھر سہائی۔ سچکھنڈ کھولے آپ دوار، تھر گھر تیرا دھام بنائی۔ تیرا ناد وجائے سچا جیکار، چاروں کُنٹ دئے سنائی۔ دہ دشا دئے ہلار، آلس نندرا سب دی دئے مکائی۔ ترے گن مایا توڑے جگت جنجال، حکمی حکم آپ ورتائی۔ پنجاں تیاں حل کرے سوال، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھوج کھوجائی۔ من مت بدھ کرے زوال، من واسنا میٹ مٹائی۔ چاروں کُنٹ دیکھے دھواں دھار، جوٹھ جھوٹھ پھول پھولائی۔

ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیا۔ لوک مات بنائے سبکھنڈ سچا دوار، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ ساچے تخت ہے سچی سرکار، سچ
 سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ست رنگ نشان جھلائے ایک دوار، دو جہاناں دئے دکھائیا۔ اٹھے جودھا سوربیر بلکار، بلدھاری بے پرواہیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، چند
 پرچنڈ آپ چکائیا۔ ورجنڈی مارے مارے، برہمنڈی کھوج کھوج جائیا۔ آد پرکھ آپے جانے اپنی آدی کار، مدھ اپنا کھیل کھلائیا۔ شبدی شبد ورتے ورتار، لکھن
 پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایک حکم دیوے سچی سرکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ درسدے تینی اوتار، ایک حکم جنائیا۔ گر دس بھگت اٹھاراں کر پیار، ایک وار گود
 بہائیا۔ سب دا پردہ دئے اُتار، کلج ویکھے بے پرواہیا۔ وید ویاسا کر پکار، اُچی کوکے اپنی دھار، پوت سپوتا براہمن گوترا سمبل نگرہی دھام سہائیا۔ ساچے
 سُت کر دھیانا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ شبدی شبد میرا پروانہ، شبدی شبد تار ہلائیا۔ شبدی شبد میرا گانا، شبدی شبد سگن منائیا۔ شبدی شبد میرا مکانا، شبدی شبد
 جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ انتم پردہ اپنا لاہنا، آد پرکھ سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ
 پنڈھ مکاؤنا، بھیو کسے نہ آیا۔ گر اوتاراں بے انت بے انت ہر ہر گاؤنا، دوئے جوڑ جوڑ سیس جھکایا۔ پاربرہم پتریشور اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھاؤنا،
 نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جگ چوکڑی بھانڈا بھن دکھاؤنا، گھرن بھنہار آپ اکھوایا۔ ----- انتم رنگے اپنا رنگ، شبدی شبد اپانیدا۔ ساچے
 تخت بیٹھ سورا سربنگ، ساچا حکم سنانیدا۔ کرے کھیل وچ ورجنڈ، برہمنڈ ویکھ دکھانیدا۔ گوبند منگے ایک منگ، پرہ اگے جھولی ڈاہندا۔ نرگن سرگن
 کرے جنگ، دس کسے نہ آئندا۔ آپے تیر آپے کمند، آپے چلہ ہتھ اٹھانیدا۔ ----- سُت ڈلارے انتم جاگنا، ہر ساچا سچ جگائیا۔ تیرے
 انتر آوے اک ویراگنا، پرہ ابناشی اک ویراگ اُپجائیا۔ تیرا ملے کنت سہاگنا، تیرے گھر وچے ودھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے ترے گن لگی آگنا، گھٹ
 گھٹ اگنی تت جلائی۔ کسے گھر نہ دسے چراغنا، نرگن جوت نہ کوئے رُشنائیا۔ کلج جیو ہویا کاگنا، کاگی کاگ گر لائیا۔ ہر چرن دھوڑ ملے نہ مجن ماگنا،
 اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیا۔ دُرم ت میل نہ دھوئے کوئی داغنا، چار کُنٹ چار ورن اٹھاراں برن مکھ شرمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کسے نہ کاڈھنا، گر سنگر بیٹھا
 مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے دیوے ور، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ انتم دھار چلے اکالا، دوسر کوئے رہن نہ پائیا۔

پرگٹ ہو یا دینِ دِیالا، سب دا پردہ رہیا چُکائیا۔ جن بھگتاں دسے راہ سسھالا، آتم انتر کرے پڑھائیا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچّی دھر مسالہ، کایا مندر ویکھ دکھائیا۔ تن پائے اگئی مالا، اجپا جاپ کرائیا۔ رائے دھرم نہ منگے ہالہ، جس جن اپنی سرن لگائیا۔ جیا دان دیوے داتارا، اپنی دیا کمائیا۔ ایکا نام ست بھنڈارا، چار ورن ورتائیا۔ ایکا مندر گرو دوارا، ہر چرن سچّی سرنائیا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، آتم سرور دے دکھائیا۔ ایکا سجن میت مُرارا، ہر ستگر دے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ اپائیا۔ ساچا مارگ ہر کرتارا، آد جگاد لگائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی دھارا، بھيو کوءے نہ پائیا۔ کلج اترے پار کنارہ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیا۔ سنجگ لائے وچ سنسارا، دھرت دھول گود سہائیا۔ ایکا دیوے سچ آدھارا، وست امولک جھولی پائیا۔ ایکا برہم کرے پسارا، ہنگ برہم سرب درڑائیا۔ ایکا کرم کرے کرتارا، نہکرمی کرم کمائیا۔ ایکا ورن بنے سنسارا، چار ورن پنڈھ مکائیا۔ آد انت بھانا سمرتھ، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکڑی مہا گائے اکھن اکھ، کتھنی کتھ نہ کوءے دکھائیا۔ زرگن سرگن چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی ویس وٹائیا۔ گر اوتاراں دیوے وتھ، نام وست آپ ورتائیا۔ ست سنو کھی دھیرج جت، برہم مت آپ درڑائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، سائتک ست ست کرائیا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ نام بیچے ساچے وت، کایا کھیتر حل چلائییا۔ بھل بھلو اڑی ویکھے پت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ بھل توڑے کملاپت، بن مالن سیو کمائیا۔ دو جہاناں جگا جگنتر رہیا نس، پاندھی اپنا پنڈھ مکائیا۔ گرگھ ورلے ہر دے اندر جائے وس، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش روسس، کرن کرن جوت جگائیا۔ امرت آتم پیائے رس، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچے مارگ آپے لائیا۔ جگا جگاں دی پوری کرے آس، جنم جنم دی پیاس مٹائیا۔ لیکھے لائے پون سواس، سواس سواساں آپ سمائیا۔ ہر جن ہوئے نہ کدے نراس، ہر ستگر دیا کمائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیا۔ ہر جن جگیا کرپا پنڈھ، کرپا کری آپ کرپال۔ اپنے ملن دی آپ بنائی بدھ، پرگٹ ہو دین دیاں۔ پورب جنم دا کارج کیتا سدھ، مانس جنم ہوئے رکھوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنجال۔ ہر جن سدا

سمبھالدا، سمبھالنہارا ایکو ایک۔ ناتا توڑے شاہ کنگال دا، ہر جن ساچے بخشے چرن ٹیک۔ ساچا مندر آپ دکھال دا، ترے گن مایا نہ لائے سیک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، آپ ہوئے کھنہارا لیکھ۔ ایک ہر اک داتارا، آد جگاد سمایا۔ ایک گراک اوتارا، ایک جگ جگ ویس وٹایا۔ ایک گرگھ گرو پیارا، ایک گرسکھ دے آدھارا، گھر گھر وچ دے جنایا۔ بجر کپاٹی لائے پاڑا، اتم تاکی پردہ لاہیا۔ ایک جوت کرے اجیارا، نورو نور نور درسایا۔ ایک اتم سیجا کرے پیارا، سرتی شبد میل ملایا۔ ایک ناؤں ایک منت دے سہارا، ایک اپنی گود بہایا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک ایک وار سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت ایک ہر، ہر جو ہر مندر بیٹھا آسن لایا۔ ہر مندر ہر واسیا، پاربرہم کرتار۔ اپنا کرے آپ پرکاسیا، دوسر اور نہ کوئے اجیارا۔ آپے جانے اپنا بھوگ بلاسیا، آپے پُرکھ پُرکھوتم آپے نار۔ آپے سیوک سیوا کرے داسی داسیا، آپے شاہ بھوپ سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل کھلندڑا، الکھ اگوچر بے پرواہ۔ سچکھنڈ دھام سھندڑا، نرمل جوت نور رشنا۔ ساچا تخت آپ وچندڑا، سچ سنگھاسن سوہا پا۔ پنچم کھ تاج سیس ٹکندڑا، ہر سچا شہنشاہ۔ ست ستوادی سچ نشان جھلندڑا، سچ نشانہ اک دکھا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیڑا آپ وسندڑا، اتم آپے دیوے ڈھاہ۔ روس جوتی جوت جگندڑا، کرن کرن کرن پرگٹا۔ وشن برہما شو بنس دکھندڑا، اتم جوتی جوت لئے ملا۔ لکھ چوراسی گھاٹ گھرن آپ گھرنڈڑا، گھڑیا ٹھیکر دے بھنڈا۔ زمیں اسمان کھیل رچندڑا، اپنی کھیل اپنے وچ لئے سما۔ جل جل دھار آپ وھندڑا، ست ساگر ڈیرہ دیوے ڈھاہ۔ اچے ٹلے پر بت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر ویکھ دکھندڑا، ویکھنہارا تھاؤں تھاں۔ جگ جگ گرا اوتار سیو لگندڑا، سب دی سیوا اپنی جھولی لئے پا۔ اپنا بھو نہ کسے کھلندڑا، بے انت گئے سرب سنا۔ کلجک اتم ویس وٹندڑا، نرگن جوتی جامہ آپ ہندھا۔ گو بند آسا پور کرندڑا، ماچھو واڑا رت سہا۔ ستھریار آپ ہڈھندڑا، ساچا ستھر دے دکھا۔ پُرکھ اکال چار ورن اک وسندڑا، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھا۔ ست ڈلار ہر کاشد اپنی کوک کوک سندنڈا، کلجک اتم لکھ چوراسی بھلی تیرے اگے واسطہ پا۔ مایا متا جھوٹھی رلی، ویلے انت نہ کوئے سہا۔ کسے سنگ نہ جائے لکھاں کُلی، خالی ہتھیں جاندے دسن شہنشاہ۔ ہر کا نام وست انملی، پر بھ دیون آیا آپ بے پرواہ۔ آد جگاد کسے تول نہ تلی، نانک تیراں

دھار گیا گا۔ جو رو رو نمائی درتے آئے بھلی، کر دیا لئے بخشا۔ ایتھے پھلی آگے بھلی، جس اپنی گود لیا بہا۔ گرکھ آد جگاد کدے نہ بھلی، پُرکھ اکال سرب جیاں دا پتا ماں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، چار ورن بنائے بھین بھرا۔ چار ورن بھیناں بھنیا، ہر سنگر آپ بنائیا۔ سنگج چلائے ساچی نیا، سنسار ساگر ویکھ وکھائیا۔ سرب جیاں دا ایکا سنیا، ایکا کاہن نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن لئے ترائیا۔ چار ورن ہر کارنگ، گھٹ گھٹ آسن لایا۔ گھر گھر وچھائی سیج پلنگ، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ متمکھ جیو بھاگاں مند، گھر گھر وچ لبھن کوئے نہ دھایا۔ اپنے خزانوں آپے ہویا ننگ، چاروں کُنٹ نیناں نیر وھایا۔ جو جن سنگر سرنائی جائے لگ، کرپا کرے بے پروا ہیا۔ گھر دیک جوتی جائے جگ، اگیان اندھیر چُکایا۔ ہنس بنائے گگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکایا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مُکایا۔ سُر ت سوانی ڈو گھھی بھوری کڈھ، شبد ہانی میل ملایا۔ اتم سیج لڈائے لڈ، انحد ساچا تال سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دوارے اپنے سد، گھر مندر اک وکھایا۔ گھر مندر مورت اکال، نور نور درسائیا۔ گھر مندر دین دیال، اٹھے پہر ہوئے سہائیا۔ گھر مندر ملے پرتپال، دوس رین سیو رہیا کمائیا۔ گھر مندر ملے سچا دھن مال، نام دھن جھولی پائیا۔ گھر مندر تئے جگت جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ گھر مندر وجے ساچا تال، تال تلواڑا نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنناں ایکا در، در دروازہ آپ کھلایا۔ چار ورنناں در دروازہ، در درویش آپ کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن غریب نوازا، غریب نمائے آپ اٹھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لکھائیا۔ ایکنکارا پھرے بھاجا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ آد زرنجن بن بن راجا، ساچا حکم آپ سنائیا۔ ابناشی کرتا مارے واجا، ناد انادی آپ اپائیا۔ سری بھگوان سازن سزا، ساچی بنت بنائیا۔ پاربرہم پر بھ رچیا کاجا، اپنا کاج آپ رچائیا۔ زرنجن سرگن سرگن کھیل کرے کل ماجھا، منجھ اپنی دھار چلائییا۔ شبد اگئی آسو تاجا، شاہ سلطانا آپ دوڑائیا۔ بھوپت بھوپ بن نوابا، نوبت اپنے نام وچائیا۔ شبدی شبد بودھ اگادھا، بودھ اگادھی آپ سنائیا۔ گرکھ گر گر آپے لادھا، گر سنگر سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے آپ ملایا۔ گرکھ میل ملایا، ہر سجن میت مرار۔ جنم جنم دامول چُکایا، پورب لہنا قرض اتار۔

اگے اپنا مارگ آپ دکھایا، نرگن سرگن ساچی دھار۔ سو پُرکھ نرجن دیکھ دکھایا، ہنگ برہم کر پیار۔ سو ہنگ منتر نام درڑایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ لکھ
چوڑاسی گپڑ چُکایا، مرجے نہ وچ سنسار۔ جم کی پھاسی آپ تڑایا، رائے دھرم در دُرکار۔ نچ گھر واسی میل ملایا، گھر مندر منگلاچار۔ ساچی گھاٹی آپ
چڑھایا، پھڑ باہوں کرپا پار۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے دکھایا، درس دیوے ایکا وار۔ جس جن ہر ہر درشن پایا، تیرتھ تٹ نہ جائے کنار۔ جنم جنم دی حرص
مٹایا، آساتر سنا بھکھ نوار۔ عرش فرش قرص ایکا رنگ رنگایا، رنگ دیکھے رنگنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا پار اتار۔ گرگھ
اترے اپنے گھاٹ، گر سنگر پار کرائیا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا دئے گواہیا۔ کسیرا چکھیا ٹٹانات، ناتا بدھاتا پھیر جڑائیا۔ جس
جنائے اپنی گاتھ، دوسر در پڑھن کدے نہ جائیا۔ گر سکھ تیری اکو جماعت، ایکا الف تیری لکھائیا۔ تیری مہما گائے کائنات، چوڈاں ودیا تیری سیو کمائیا۔
چوڈاں لوک تیرا منگن آب حیات، چوڈاں طبق تیری سرنائیا۔ تیرا روپ پارجات، تیری پنکھڑی ہتھ کسے نہ آئیا۔ تیری واسنا منگے وشن برہما شو نیوں
نیوں مارن جھات، چاروں کُنٹ دیکھ دکھائیا۔ کون دوارے بیٹھا ہر جو کملاپات، گر سکھ اپنے چرن بہائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کوئے
رکھائیا۔ سرب جیاں دیوے ایکو دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ کلجک میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چڑھائیا۔ منگے منگ دھرت مات، اگے اپنی
جھولی ڈاہیا۔ میرا بھرنا ڈونگھا کھات، خالی ہتھ رہی دکھائیا۔ میرے وچ رہن نہ دینی من مت نار کمذات، کلکھنی ڈومنی در نہ پھیرا پائیا۔ میں تیرے
گر سکھاں دی منگاں اکو جماعت، جیہڑے تیرا سوہنگ اکھر کرن پڑھائیا۔ وشن برہما شو گائے گاتھ، کروڑ تیتیسا جس گائیا۔ تیئی اوتار دین ساتھ، نانک
گو بند دئے گواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ بھلا ذات، ذات رب دی نظر کسے نہ آئیا۔ محمد منگے ایکا وار نیوں نیوں کرے نمسکار میرے نبی مار جھات، تیری رحمت
رحمان میری ہوئے جدائیا۔ اللہ رانی اگے رکھے اپنا کھات، توں صاحب پُرکھ سمراتھ، میرا انت نہ توڑیں ساتھ، میں تیری داسی بن بن سیو کمائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، تیری اکو اوٹ تکائیا۔

ہر سمجھائے تینی اوتار، ایکا حکم سنایندا۔ ہر جنائے گروگر نرنکار، ساچے سنتاں آپ جگانیندا۔ بھگتاں دے ہلار، بھگتی اک درڑائیندا۔ ہر گرمکھاں دکھائے دوار، اک دوار کھلائیندا۔ گرسکھاں کرے پیار، ایکا گن جنائیندا۔ ہر عیسیٰ موسیٰ کرے خبردار، حکمی حکم فرمائیندا۔ ہر محمد کریا بے دار، آلس نندرا سرب گوائیندا۔ ہر اللہ رانی دے ہلار کرے بے دار، غفلت سب دی آپ مٹائیندا۔ سب نوں سدّا دتا ایکا وار، بُھل کوئے نہ جائیندا۔ کریا کھیل بے عیب پروردگار، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ایکا نام بول جیکار، سچ سندیشہ آپ سنایندا۔ وقت دکھایا ستاراں ہاڑ، سب نوں اپنے در بلائیندا۔ سب دا لیکھا دیکھے وارو وار، چوتھے جگ اپنا کرم کمائیندا۔ نیتز روون زارو زار، ساڈی سنے نہ ہر پکار، رو رو سرب سنایندا۔ نانک آگے کرن پکار، دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ گوبند اٹھے جو دھا سوربیر بلکار، محمد تیرا دکھڑا دے نوار، دردی تیرا درد وندائیندا۔ بنے وچولا وچ سنسار، اُمتی اُمت میل ملائیندا۔ چار جگ دے دن چار چار، ہر سب دی جھولی پائیندا۔ اتم آؤنا سب نے گرسکھاں دے چل دوار، گرسکھ تیرا دوارا برہمنڈ کھنڈ دا سچ منارا، جتھے وسے آپ نرنکار، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ بے آنت بے آنت بے آنت بنتا سنگھ کیا پیارا، بے آنت اپنے وچ ملائیندا۔

☆ ۲۵ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور دے گرہ پنج گرائیں ☆

تارنہار پُرکھ سمرتھ، صاحب ستنگر دین دیا۔ جگت جگ دیوے ساچی وتھ، منتر اپنا ناؤں سکھالا۔ ساچا مارگ آپے دس، گرہ مندر دکھائی سچی دھر مسالہ۔ نرگن جوت کر پرکاش، کرے کھیل اکال اکالا۔ جن بھگتاں داسی داس، لیکھا جانے شاہ کنگالا۔ نچ آتم رکھے واس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام سچا دھن مالا۔ نام دھن ہر ورتارا، ہر جن آپ ورتایا۔ جگا جگنتر سچ بھنڈارا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھایا۔ نرگن سرگن دیوے وارو وارا، سرگن نرگن جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ نیلے رکھیا پہلا پوڑ، سر سے چرن ٹکایا۔ سُرستی سستی ہلارے پون، پون پانی سار نہ رایا۔ میں اٹھی آیا کون، اپنی لے اگڑایا۔ اچی کری اپنی دھون، تکیا ساچا ماہیا۔ اندرے اندر گائے

گون، گیت گوہند الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ لیکھا رہیا چُکائی۔ مین پایا درس دیدار، نیتز نین بگسائی۔ جل جل رُپ کرے
 پکار، نیناں نیر وہائی۔ دھن بھاگ میرے آیا دوار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ میں نمانی دینا تار، توں میرا گیر ماہیا۔ تیرا جال میرا پیار، تیرا پریم سچی
 پھاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ مین پایا درس گوہند، چنتا چکھا سرب مٹائی۔ گھر ملیا گئی گہند، گھر گور وڈیائی۔
 بھاگ لگایا ساچے ساگر سندھ، بوند بوند ٹپکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ رکھائی۔ پایا درس نیتز نین، گھر وٹی ودھائی۔
 رسنا بول نہ سکے کہن، انتر انتر رہی دھیائی۔ میں آئی تیرے کولوں لین، اپنا لہنا رہی سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیبو ابھیدا
 آپ چھپائی۔ ساچا لہنا سچ جنائے، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جل جل رُپ سمائے، کنارہ کوئی نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ جنم وٹائے، جنم اجنم گیڑ پھرایا۔ بن
 تیرے درس سانت نہ آئے، ست ست نہ کوئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا در، ہوں مانگوں سچ سرنایا۔ سچ سرنائی
 منگے دان، دوئے دوئے جوڑ نمسکار۔ سنگر پورے ہو مہربان کر کرپا ایک وار۔ میں بھلی بال انجان، گن اوگن نہ کوئے وچار۔ اپنا دینا اک فرمان، میں
 آواں در تیرے دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سری بھگوان۔ گر گوہند کر دھیان، درشت درشت دکھائی۔ تیرا رکھاں
 انتم مان، تیرا مان تیری وڈیائی۔ ایک اکھر دیواں دان، دست امولک جھولی پائی۔ مجھ کچھ سرب پچھتان، ہر کارُپ دس کسے نہ آئی۔ اٹھے پہر رہے
 غُطان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دُرگندھ آپ بنائے، ساچی سنگندھ، نم چندن واس مہکائی۔ سُن مین ہر سنائے، گوہند میت
 مُرار۔ تیرا لہنادے چکائے، کرے سچ اقرار۔ نو نو جنم گیڑا گیڑ دکھائے، سمائے جل جل دھارا۔ اپنا کھڑا جائے چھپائے، کرے کھیل اگم اپارا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دتے سچ وہارا۔ سچ وہار جنائیدا، گوہند سوربیر۔ سچ دربار لوک مات نہ ہُن لگائیدا، آیا انت اخیر۔ گھر بار آپ
 تاجائیدا، ہو یا حال فقیر۔ چاروں گنٹ اٹھ اٹھ دھائیدا، کرے کھیل بے نظیر۔ آپے ستھریار ہنڈھائیدا، آپے دیکھے سچ تصویر۔ اپنی تدبیر اپنی تکبیر اپنے
 مالک ہتھ رکھائیدا، اپنا توڑن آیا زنجیر۔ سمرتھ تیری دھار بندھائیدا، آسا پوری کرے مین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا

ہر، بُھل نہ جائے لوک تین۔ مین میاں رکھ آس، سچ پیغمبر دئے جنایا۔ جگت اڈمبر کھیل تماش، لکھ چوراسی گیز بھوایا۔ آوے جاوے پُرکھ ابناش، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سر اپنا ہتھ لٹکایا۔ تیرا لہنا آپ مُکاؤنا، گر گوہند ہر سُنائے۔ کلجگ انتم ویس وٹاؤنا، زرگن سرگن کھیل کھلائے۔ جگت وچھوڑا پندھ مُکاؤنا، جونی جون نہ کوئے بھوئے۔ آپ اپنے رنگ رنگاؤنا، رنگ مچھٹی اک چڑھائے۔ ساچا نام مردنگ و جاؤنا، نادی ناد سُنائے۔ آتم تیج پلنگ سہاؤنا، ساچی سیجا سوہا پائے۔ اپنا درس آپ دکھاؤنا، سوچھ سرُپی رُپ دھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مانس مانگھ رُپ وٹائے۔ جیو مین کرے پکار، نیترنین نیر وہایا۔ جو سُنیا سو سُنیا کہن، اُبھل تیرا کیتا بُھل نہ جایا۔ مین سد وساں جل جل دھار و ہن، بن جل میرا جیون لوک مات نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرن سرن ملے سرناہیا۔ ستگر پورا ہو دیاں، اپنا تھم سُنائیدا۔ ویلے آنت سُر ت لے سنبھال، مانس مانس لیکھے لائیدا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ویکھ دکھائیدا۔ تیرا توڑ جگت جنجال، بندی بند نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا جل تیرے رنگ سمانیدا۔ تیرا جل برسے دھار، ہر دھارن دھار چلاہیا۔ تیرا لہنا دینا دیوے قرض اُتار، لیکھا کوئے رہن نہ پانیا۔ امرت برکھے اپنی وار، آپ اپنی چھبر لائیا۔ تیری کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، اگنی تت نہ کوئے جلاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا نیر تیرا رس، تیرے گھ چوانیدا۔ تیرے دوارے آئے نس، ہر تیری سیو کمانیدا۔ میل ملاواں ہس ہس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیدا۔ امرت آتم دیوے برس، چنتا سوگ سرب مٹائیدا۔ مانس جنم کرے ترس، کر ترس پار کرائیدا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کوئے جنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا جھولی پائیدا۔ پورب لہنا آپ چکاؤنا، سچ سچ درٹایا۔ انتم لیکھا پندھ مُکاؤنا، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوایا۔ امرت دھار اک وھاؤنا، چھبر دھار لگایا۔ سر سارنگ پھیر چڑھاؤنا، چرن کول بخشے سچ سرناہیا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا گھر نظری آؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، گت مت اپنے ہتھ رکھائیدا۔ اپنا لہنا آپ چکایا، کر کرپا میل ملائیدا۔

۱۰۲۰

۱۰۲۰

جگت وچھوڑا پندھ مُکایا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ سراسر روپ لوک مات بنایا، کروڑ چھیانوے سیوالائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بندھن آپے پایا، لوک مات نہ کوئے تڑائیندا۔

★ ۲۵ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ پنڈ دیا ★

گر سکھ مین جگت بللائے، دوس رین راہ تکائیا۔ کون ویلا ہر امرت میگھ برسائے، سائتک ست ست ورتائیا۔ کون ویلا وچھوڑا پندھ مللائے، اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ گر سکھ نیر مچھلی پانی، پون پانی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانی، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ گھٹ گھٹ سنائے اپنی اکھ کہانی، کتھا کتھ آپ جنائیندا۔ نام ندھانا اگمی بانی، بان نرالا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ سچا آتم آس، ایکا ایک رکھائیندا۔ پر بھ مل بھجھے پیاس، ترسنا ترپت کرائیندا۔ لہنا دینا چکھے پر تھمی آکاش، اون گون پھند کٹائیندا۔ سرب سکھ داتا دینا بندھن وسے پاس، بندھپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، جم کی پھاسی آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل مین آپ دھرائیندا۔ جل مین ہر جو ڈیرہ، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ نو نو چار اگم گھیرا، شبدی ڈور بندھائیا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، پردہ مات نہ کوئے اٹھائیا۔ گرگھ ورلے چاو گھنیرا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کایا نگر وسے کھیڑا، گھر مندر وجے ودھائیا۔ ملے میل پر بھ نیرن نیرا، دور دراڈا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا امرت رس چوائیا۔ امرت رس آتم دھار، نخبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گر سکھ گر گر کر پیار، گر گو بند میل ملائیندا۔ گو بند بیتا ایکنکار، عقل کل کھیل کھلائیندا۔ الکھ اگم اگوچر ہو تیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ ہر جن ہر ہر لئے ابھار، پتت پاؤن دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن میلا ہر امرت نیر، نرور آپ ملائیا۔ برہوں کڈھے ہوئے پیر، متا موہ چکائیا۔ دئی دویتی دیوے چیر، ایکا

۱۰۲۱

۱۰۲۱

تیر نام چلایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں آپ سمایا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، وست امولک جھولی پائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سننگر پورے ہتھ وڈیایا۔ اک سنائے سہاگی گیت، سو پڑکھ نرنجن کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے سچ سبھایا۔ ہرجن میلہ ہر کر، گر سننگر آپ کرایا۔ جنم جنم داچکے ڈر، بھے بھونہ کوئے دکھایا۔ درس دکھائے ایک ور، ایکنکارا شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن آپ ترایا۔ ہر سجن ساچا میتڑا، گر سننگر آپ اپنیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھڑا، اتر کدے نہ جائنیدا۔ کرے کرائے پت پنیٹڑا، پت پاپی پار کرائنیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا امرت آپ برسانیدا۔ امرت برسے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ کرپا کرے کرپن کر پیار، کرپاندھ سچ سکھایا۔ ساگر ورو لے ایک وار، نام مدھانا ہتھ اٹھایا۔ تولا تولا سرب سنسار، لکھ چوراسی تول تلیا۔ بولا بولے اینکار، ایک ڈھولا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ ساچا بول شبد جیکارا، بے جیکار آپ کرائنیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیدا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، مستک دھوڑی ٹکا لائیدا۔ مانس جنم پار اتارا، جون اجون نہ کوئے بھوائیدا۔ ۱۰۲۲

اک دکھائے در ٹھانڈا دربارا، درگھر ساچا آپ اپنیدا۔ لیکھا جانے پروردگارا، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھائیدا۔ ساچا مندر گرو دوارا، ہر ٹھا کر آپ جنائیدا۔ دیا باقی کر اجیارا، نرگن نور جوت ڈگمگائیدا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، پڑکھ ابناشی آپ اپنیدا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیارا، گرگھ ور لے مکھ چوائنیدا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسارا، کوڑی نندرا نہ کوئے لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیدا۔ ہرجن جگائے کرپا کر، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیایا۔ صاحب سلطان دیوے ور، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ہرجن تیرا گھاٹن گھڑ، تیری رچنا آپ رچایا۔ گرہ مندر تیرے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سرتی سرت لئے پھڑ، شبدی شبد ڈور اٹھایا۔ آپ بٹھائے اپنے لڑ، پلو سکے نہ کوئے جھڈایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے رنگ رنگایا۔ گرگھ رنگ رنگ چلول، چار ورن آپ رنگایا۔ ہر صاحب صاحب کٹول، سننگر سچا شہنشاہیا۔ جگا جگنتر چکائے مول، لہنا کوئے رہن نہ پائیا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، ابھل وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ہر جن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن تھاؤں تھائیں کھوجیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنی سوچن آپے سوچیا، سوچے سوچ نہ کرے کوئے وچار۔ اپنی آسا
 اپنی اچھیا آپے لوچیا، آپے پورن پور کرے کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُدھار۔ ہر جن اُدھارے دین دِیالا، سر
 اپنا ہتھ لکائی۔ ایک مارگ دئے سکھالا، سکھ ساگر روپ سائی۔ آتم پر ماتم پائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوئی۔ لکھ چوراسی توڑ جنجالا، جاگرت جوت
 کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مین ایک نیر دئے دکھائی۔ ایک نیر ہر کا ناؤں، ہر ہر جن آپ جنائیدا۔ آد جگادی پتا ماؤں،
 گرگھ بالے گود سہائیدا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام بہائیدا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، دوس رین سیو کمائیدا۔ کلجگ اتم کرے سچ
 نیاؤں، ساچا حکم آپ سنائیدا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگ روپ ہنس وٹائیدا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ سر اپنا ہتھ لکائیدا۔
 بھاگ لگائے نگر کھیڑا گراؤں، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نیر آپ چوائیدا۔ ساچا نیر تت درول، پُرکھ
 ابناشی دیا کمائیا۔ پریم پیالہ آپے گھول، گرمی گرگھ آپ پیائی۔ آد جگادی رہے اڈول، اڈل وڈ وڈیائی۔ بھگتن میناوسے کول، سگلا سنگ نبھائی۔ بند
 کواڑا تاکی کھول، گھر گھر وچ کرے رُشائیا۔ انحد مردنگ وجائے ڈھول، نادی ناد آپ سنائیا۔ ہوئی ہوئی آپے بول، اپنا راگ آپ الائیا۔ اُلٹا کرے ناہ
 کول، امرت جھرنائے جھرائیا۔ ست ستوادی دیوے ساچی پائل، نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سیس جھکائی۔
 ہر گھٹ اندر جائے مَوَل، مَوَل اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایک نیر پیائی۔ ایک نیر ہر جن پیا، گر سٹگر آپ پیائیدا۔
 لہنا دینا چکے ساڈھے تن ہتھ سیاں، جنم مرن چھند کٹائیدا۔ آتم نیچے ساچا بیا، امرت پھل لگائیدا۔ پر بھ ملن دا ساچا ہیا، ویلا وقت اک دکھائیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے نیر سیر آپ پیائیدا۔ نیر سیر سچ پیالہ، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائی۔ گرگھیں دیوے گر گوپالا، گوبند ساچی
 سیو کمائیا۔ ہر جن دیکھے ساچے لالا، بال انجانے آپ اٹھائی۔ زرگن سرگن بن دلالا، جگت وچولا سچا شہنشاہیا۔ اٹھے پہر رہے رکھوالا، سر اپنا ہتھ لکائی۔
 ناتا توڑ کال مہاکالا، ترے گن اپنا بندھن پائی۔ گرگھ دکھائے سچی دھر مسالہ، گھر گھر وچ کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مین

نیرِ نیرِ مینِ ایکِا رنگِ وکھائیآ۔ آپے مچھلی آپے نیرِ، ہر ساچا کھیل کھلایآ۔ آپے کٹے ہوئے زنجیر، لکھ چوڑاسی آپ بھوئیآ۔ آپے چوٹی چاڑھے اخیر، آپے چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا میل ملائیآ۔ نیرِ مین ساچا میلا، سرتی شبد ملایآ۔ ایک گھر و سے گروگر چیلآ، گر چیلآ ویکھ وکھایآ۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، در گھر ساچے سو بھاپایآ۔ وسنہارا اک اکیلا، زرگن سرگن رُپ وٹایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے در بہایآ۔ ساچا در نیرِ مین، صاحب سلطان اک جنایآ۔ لیکھا مچھے لوک تین، ترے گن مایا پوہ نہ سکے رایآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ ایک بھین، رت بسنتی آپ وڈیائیآ۔ ٹھانڈا کرے ہر جو سین، ساتک ست ست ورتائیآ۔ رسنا جہوا جو جن رہے چین، چیتن اپنا رُپ درسایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ایک در مچھلی نیرِ رُپ سمائیآ۔ مین نیرِ ہر کا رنگ، زرگن زرگن کھیل کھلایآ۔ سرگن سچ پنگ، ست ستوادی آپ ہنڈھایآ۔ زرویر وجائے اک مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھایآ۔ ڈوگھے ساگر آپے لنگھ، اپنا پنڈھ آپ مُکایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل مین وکھائے ایک تھایآ۔ جل مین ایک تھال، ہر چرن دوار وڈی وڈیائیآ۔ پت پر میثور پتاماں، پاربرہم سچی سرنایآ۔ جس جن چپائے اپنا ناں، تس میلا لئے ملایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا پھند کٹائیآ۔ جگت وچھوڑا کٹے پھند، گر سنگر دیا کمائیندا۔ گرگھ چڑھائے ساچا چند، آفتاب گھ شرمائیندا۔ دوس رین پرمانند، نجاند کھیل کھلاییندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ جو جن گائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، جس سر اپنا ہتھ اٹھائی کائیندا۔ لیکھے لائے بتی دند، رسنا جہوا مول چکائیندا۔ بیچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا نام اک کھڑکائیندا۔ لیکھا مکے نار دہاگن جگت رنڈ، ساچا کنت اک ملاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل مین ملے ور، ایک نیرِ سپر پیماندا۔ جل مین ایک دھیر، اک اک نال ملایآ۔ ایک بستر ایک چیر، ایک تن سجاآ۔ ایک گھر وکھائے انت اخیر، دوجے در نہ منگن جایآ۔ ایک ملے وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر جس رکھے اپنی سچ سرنایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ گر مکھ گر گر اپنا بندھن پایآ۔

بھگت وچھل سِری بھگوان، جُگ جُگ ویس کرانیندا۔ اچھل اچھل دو جہان، بھو ابھید چھپانیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، شبد انادی ڈنک
 وجانیندا۔ ہرجن ساچے کر پروان، آتم بودھ گیان درڑانیندا۔ ناد انادی دُھر فرمان، برہادی شبد سنانیندا۔ سچکھنڈ دوار دکھائے اک مکان، دست امولک
 آپ ورتانیندا۔ داتا دانی گن ندھان، گنوتا کھیل کھلانیندا۔ گرکھاں اُپر ہوئے مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ
 چڑھانیندا۔ بھگت وچھل سِری بھگونت، آد جُگاد سمایا۔ ہرجن دیکھے ساچے سنت، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ ایک نام دوائے نیا منت، نش اکھر آپ
 پڑھایا۔ ناتا جوڑے ناری کنت، نر نرائن سیج سہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا موہ چُکایا۔ ناتا
 توڑے بھکھ ننگت، نام ندھانا جھولی پایا۔ ہرجن میلا جوں نانک انگد، انگیکار آپ کرایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، سنگر سچا میل ملایا۔ لکھ چوڑاسی بھلی
 جنت، جیو جنت ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ بھگت وچھل ایکنکارا، عقل کلا اکھوانیا۔ جُگ
 جُگ لوک مات لے اوتارا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ چارے کھانی چارے بانی پاوے سارا، ورن برن نہ کوئے لڑانیا۔ ست ستوادی بول جیکارا،
 جیواں جنتاں دئے سمجھانیا۔ نرگن جوتی باقی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹانیا۔ شبد ناد سنائے سچی دھکارا، گھٹ انحد ناد وجانیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھارا،
 نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کایا مندر اندر دکھائے گرو دوارا، گھر گھر وچ لئے پرگٹانیا۔ بجر کپاٹی کھول تالا، آتم تاکی آپ اٹھانیا۔ درس دکھائے اگم اپارا،
 نرگن نرور سچا شہنشاہیا۔ مورت اکال ہو اُجیارا، اجونی رہت ڈمگائیا۔ آتم برہم کرے پیارا، پار برہم ہوئے سہانیا۔ ایش جیو اک دوارا، جگت جگدیش
 میل ملانیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھو نہ کوئے پانیا۔ گرکھ ورا اترے پارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا کھیل نیارا، روپ
 انوپ وٹانیا۔ کلج آتم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ بھگت وچھل سِری بھگوانا، ایک رنگ سمایا۔ ست جھلائے
 اک نشانہ، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیانا، برہم گیانی اپنا کھیل کھلایا۔ شبد اگئی مارے تیر نشانہ، لکھ چوڑاسی پار
 کرایا۔ بھگت بھگونت اک پہچانا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ سنتن دکھائے سچ مکانا، گھٹ مندر کھول دکھایا۔ گرکھاں دیوے نام ندھانا، نج آتم آپ ٹکایا۔

گر سکھ بنائے چتر سُجانا، مورکھ موڑھے اپنے دھندے لایا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، دھیرج جت آپ دھرایا۔ نیچ وکارا میٹے بے ایمانا، ہوئے ہنگلتا گرھ
 تڑایا۔ ایک دیوے دُھر فرمانا، شبد اگئی آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایک منتر نام درڑایا۔ بھگت وچھل آد
 زرنجن، آد جگاد سمانیدا۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرانیدا۔ جن بھگتاں نیتز پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹانیدا۔ دو جہاناں ساچا
 سجن، لوک مات ویکھ وکھانیدا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوانیدا۔ جگا جگنتر پردے کجن، ہر ساچی سیو کمانیدا۔ گرکھاں رکھے آپے
 لجن، لاجونت آپ ہو آئیدا۔ جو گھڑے سو اتم بھجن، بھننہارا کھیل کھلانیدا۔ کوڑ نگارے چاروں کُنٹ و جن، کلجک دُور و ہتھ اٹھانیدا۔ نہ کوئی میت
 نہ کوئی سجن، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیدا۔ مد پیالے پی پی رجن، امرت رس رسنا چکھ نہ کوئے وکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، کلجک اتم ویکھ وکھانیدا۔ بھگت وچھل پار برہم، بے انت وڈی وڈیانیا۔ جگ جگ جانے اپنا کرم، نہکرمی کرم کمانیا۔ نہ کوئی گوت نہ
 کوئی ورن، ذات پات نہ کوئے رکھانیا۔ آد جگاد نہ رکھے کسے دی سرن، سرنگت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 اتم ور، ایک بھگت دئے وڈیانیا۔ بھگت وچھل سری بھگوانا، بھگون اپنی کھیل کھلانیدا۔ جن بھگتاں دیوے برہم گیانا، اتم درسی درشت وکھانیدا۔ ایک
 راگ ایک گانا، دُھن آتمک آپ اُچانیدا۔ ایک مندر اک مکانا، گھر گھر وچ آپ وسانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ
 ترانیدا۔ بھگت وچھل ہر سنگر پیتا، دُوسر اور نہ کوئے وڈیانیا۔ جگا جگنتر ٹھانڈا سیتا، زرنجن سرگن کھیل کھلانیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ
 کوئے وکھانیا۔ جگت جگ چلائے اپنی ریتا، اپنی کرنی آپ کمانیا۔ پت پاپی کرے پُنیتا، پت پاپی لئے ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگت وچھل آپ اکھوانیا۔ بھگت وچھل ایک ایک، ایک رنگ سمانیدا۔ جن بھگتاں رکھائے ایک ٹیک، دُوسر اوٹ نہ کوئے جنانیدا۔ کچن کایا کرے بدھ
 بیک، من ممتا موہ چکانیدا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی اگت نہ کوئے جلاانیدا۔ ہر جن ہر جو آپے ویکھ، آپ اپنا میل ملائیدا۔ آپے میٹنہارا
 رکھ، لکھیا لیکھ آپ پرگٹانیدا۔ جگ جگ کرے اولٹا ویس، ویس انیکا آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایک در وکھانیدا۔

ایکا در گوبند گھاٹ، ہر بھگتن آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کئے واٹ، تھر کوئے نہ رہن نہ پائیا۔ کلج کھیلے کھیل نوٹا ناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ کوئی نہ سوئے آتم کھاٹ، سُنجی دسے سرب لوکائیا۔ چوداں لوک ملے نام نہ کسے ہاٹ، ونج ونجارا نہ کوئے اکھوائیا۔ جوٹھا جھوٹھارس رہے چاٹ، سچ سچ نہ کوئے ورتائیا۔ ہوئے ہنگتا اندھیری رات، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہیا ناچ نچائیا۔ چار ورن لڑائی ذات پات، آتم برہم نہ کوئے درسائیا۔ سرب جیاں دا کملاپات، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ کلج انتم گرکھاں بچھے آپے وات، نرگن جوتی جاتا بھیکھ وٹائیا۔ چھاچھ ورو لے آپے کھن ماکھ، نام مدھانا ایک پائیا۔ بھگت بھگونت لئے راکھ، اگنی تت پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل ہوئے سہائیا۔ بھگت وچھل ہر گوبند، گوبند کھیل کھلائیندا۔ گرکھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا روگ گوائیندا۔ نام ندھانا دیوے گنی گہند، گہر گسپیر آپ ورتائیندا۔ امرت آتم دیوے ساگر سندھ، پیالہ جام پیائیندا۔ تختوں لاہے سُرپت راجا اند، وشن برہما شو پنڈھ مُکائیندا۔ ہر جن چڑھائے ساچا چند، دو جہاناں آپ چکائیندا۔ ایک دیوے پرمانند، انند انند آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل ایک ہر، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت گرکھ دھار، گر گر روپ سہائیا۔ گرکھ ساچے کرتیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ بھانڈے کاچے وست ہر تھار، وست امولک ایک پائیا۔ کرپا کرے آپ نرکار، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ ساقت بندک دُشت دُراچار کرے خوار، چاروں کُنٹ ہوئے ہلکائیا۔ نیتز روون زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ گرکھ ورا ہر کا ناؤں رہیا اُچار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دُبدے ساگر لائے پار، ساچی نیا نام چڑھائیا۔ لکھ چوراسی وہے وھندی دھار، کلج بیڑا رہیا ڈبائیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، منجھدھار پئی ڈبائیا۔ بھگت بھگونت بھگتن لئے تار، تار نہار اک اکھوائیا۔ جگ جگ آئے وچ سنسار، ویس انیک وٹائیا۔ کلج انتم ہو تیار، جوتی جامہ ویس وکھائیا۔ نہہکنکا ناؤں نرکار، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ گھلائیا۔ در دروازہ گیا گھل، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلایا۔ دیوے وست نام انمل، تولا تول نہ کوئے تلایا۔ چرن پریتی جو جائے گھل، ہر گھولی گھول گھمایا۔ گرکھ بھلوڑی ویکھے بھل، پت ڈالی آپ مہکایا۔ لوک مات نہ جائے رُل، جس امرت جام پیایا۔

بھگونت بھگت اُپجائے اپنی کُل، کُلونتا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ سجنّ آپے پھڑ، کایا مندر اندر چڑھ، اپنا بندھن آپے پایا۔

★ ۲۵ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

جس اُپر صاحب جائے من، تِس دیوے نام وڈیائیا۔ ایکا دیوے نام دھن، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ ایکا ناد سنائے کن، دُھن انادی ناد سنائیا۔ اک چڑھائے ساچا چن، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ ایکا دیوے بیڑا بنھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ گرٹھ ہنکاری دیوے بھن، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ بھاگ لگائے ساچے تن، مائی خاک کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ دیا کمائے دین دیا، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل جگت نرالا، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ تن پہنائے ساچی مالا، من منکا آپ بھوائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ ترے گن توڑے جگت جنجالا، اگنی تت بھجھائیندا۔ آپے مارگ دے سکھالا، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ایکا ناد وجائے تالا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ مٹے ہر ہوئے مہربان، دیوے نام وست وڈیائیا۔ ست ستوادی دکھائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ کایا مندر دکھائے اک مکان، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ آتم برہم کرے پردھان، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ من منوآ میٹے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلاکایا۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا نہ رکھے کوئے ڈکان، جوٹھ جھوٹھ دے گوائیا۔ بھکھانگتا کرے پروان، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در دے جنائیا۔ جس مٹیا بھگونت، تِس ناتا موہ تڑایا۔ ملے وڈیائی وچوں جنت، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ کرے ملاوا نار کنت، کنت کشتول سچ ہنڈھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ من ممتا توڑے ہنگت، ہنگ برہم دے سمجھایا۔ اک چپائے اپنا منت، نش اکھر رُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنے انگ لگایا۔ ہر مٹے وڈ مہربانا، سو پُرکھ

نرنجن دیا کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے سد پروانہ، ہر جن ساچے میل ملائیا۔ ایکنکارا دیوے دانا، داتا دانی آپ اکھوایا۔ آد نرنجن نور مہانا، نورو نور ڈمگایا۔ ابناشی کرتا کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ ہو جایا۔ سری بھگوان دکھائے سچ مکانا، سچ محلہ آپ جنایا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئے دکھایا۔ جس جن کرے آپ پروانہ، آپ اپنی گود بہایا۔ شریکت کرے کوئی کیا وچ جہانا، جس ملیا ہر گوسانیا۔ آتم مارے تیر نشانہ، برہم بان ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا ماٹی بھاگ لگایا۔ کایا ماٹی کاپچی ونگ، گر ستنگر رنگ چڑھائیندا۔ آتم رکھے سچ پلنگ، نرنجن سرگن آپ ہنڈھائیندا۔ شبد اگئی وجائے مردنگ، ناد انادی ناد سنائیندا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ ننگی ہوئے نہ کنڈ، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ من متا کرے رنڈ، من مت نار دُہاگن در دُرکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن میلے اپنے در اپنی دیا آپ کمائیندا۔ ایکائے پُرکھ نرنجن، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ نیتز پائے نام انجن، اگیان اندھیر چکائیا۔ گھر گھر وچ دسے ساچا سجن، گھر گھر وچ وجے ودھایا۔ امرت سرور کرائے مجن، دُرمت میل دھوایا۔ گرٹھ ہنکاری بھانڈے بھجن، من واشنادے کھپایا۔ کایا کرے ساچی کچن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ ایکائے پتا پُرکھ اکالا، عقل کلا وڈیایا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ نرنجن جوت دیپ اجالا، آد انت رُشایا۔ انحد وجے ساچا تالا، سُن سادھ کھلایا۔ سرتی سرت کرے بے حالہ، مورت اکال وڈی وڈیایا۔ من منوآ انت ہوئے بے حالہ، ڈھیہہ ڈھیہہ اپنا سیس جھکایا۔ دہ دشانہ مارے کوئی چھالا، چار گنٹ نہ اٹھ اٹھ دھایا۔ جس جن ملیا گر گوپالا، تس اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شرکت دے مٹایا۔ جگت شریکت ناتا توڑے، گر ستنگر وڈ وڈیایا۔ من وکارا پنچم ہوڑے، شبد ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ سرتی چاڑھے اپنے گھوڑے، ساچا گھوڑا اک دوڑایا۔ مندر اندر لائے پوڑے، ڈوگھی کندر ویکھ دکھایا۔ پندھ مکائے لما چوڑے، دُر نیڑا نہ کوئے جنایا۔ رس ویکھے مٹھے کوڑے، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ جس جن پر بھ ملن دی لگی اوڑے، دے درس تربت کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دیوے کٹ، اک دکھائے ساچا ہٹ، نرنجن جوت نور کرپرگٹ، سوچھ سروپی

رُوپ وٹائیا۔ جگت وچھوڑا کئے پندھ، شریکت کوئے نظر نہ آئیا۔ دُئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ گھر وِچ دکھائے ساچا چند، گھر گھر
 کرے رُشنائیا۔ من پنچھی پائے ایکا بھندھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سنگر پورا بے پرواہیا۔ جگت واسنا پائے نتھ، ترسنا ترکھانہ رہے
 رائیا۔ مہمائے آکتھنا اکھ، کھن پڑھن وِچ نہ آئیا۔ شبد اگئی مارگ دس، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ چوواں وِچ چرناں ہیٹھاں جھس، لوک مات
 خاک رمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا گھر، سو جن دوسر در نہ لبھن جائیا۔ جگت شریکت مٹے اندھیرا، گر سنگر
 دیا کمائندا۔ ایکا رنگ دکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کوئے چڑھائندا۔ درس دکھائے نیرن نیرا، نیتز لوچن آپ گھلائندا۔ ناتا ٹٹے میرا تیرا، تیرا میرا
 ایکا گھر بہائندا۔ آون جاون چھے گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائندا۔ پنچ پنچان نہ کرے جھیرا، پنچم شبد ناد و جائندا۔ گھلا کرے آتم ویڑا، آتم برہم
 دھرائندا۔ ایش جیو کرے نہیرا، جگدیش کھیل کھلائندا۔ ہر کا بھیو جانے کیڑا، لکھ چوڑا سی بھرم بھوائندا۔ آپ اپائے دیا کمائے آپے جو گھڑیا بھن
 دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کھیل آپ کرائندا۔ کرے کھیل کھیل کرتارا، فُدرت قادر ویکھ
 دکھائیا۔ اگم اگمرا ہو اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ کرے کھیل اپرا، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم آپ سٹائیا۔ تھر گھر ساچا
 کھول کوڑا، اپنا بندھن پائیا۔ آپے پڑکھ آپے نار، جننی جن آپ اکھوائیا۔ ایکا سٹ جنے دلارا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ ایکا وست دے بھنڈارا، ایکا گھر سچا
 گھر بارا، تھر گھر ساچے دے بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا رُوپ اپنے وِچ لکائیا۔ اپنا رُوپ اپنے اندر، ہر
 آپے آپ لکائندا۔ لیکھا جانے ساچے مندر، گرہ مندر آپ سہائندا۔ من پنکھی اٹھ اٹھ دھائے نہ بندر، جس جن اپنا بندھن پائندا۔ لیکھا جانے ڈوگھی
 کندر، کایا بنک پھول پھولائندا۔ توڑنہارا اپنا چندر، بجر کپائی توڑ تڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا گھر
 وسائندا۔ اوہناں نال شریکت کرے کون، جس ہر ہر مارگ لایا۔ سیوا کرے انجا پون، سیس چوڑا اک جھلایا۔ برہما وشن شو سارے گاؤن، جنہاں ہر
 ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ پردہ اٹھائے دیوے چک، اپنی دیا کمائیا۔ درس

دکھائے جو بیٹھا لگ، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرگھ کرے اُجل کھ، لوک مات وڈیائیا۔ سچھل کرے مات کھ، دھنّ دھنّ جنیندی مایا۔ من منو آ جڑ دیوے پُٹ، مُنہ دے بھار سُٹایا۔ جگت واسنا کڈھے کُٹ، سَنگَر پورے ہتھ وڈیائیا۔ امرت جام پیائے گُھٹ، ترسنا ترپت کرائیا۔ نرمل جگائے ساچی جوت، نور نور رُشنائیا۔ گھر گھر وچ وسائے ساچا کوٹ، قلعے کوٹ آپ بنائیا۔ شبد نگارے وجے چوٹ، تال تلوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت شریکت دے مٹایا۔ جگت شریکت لاشریک، ہر ساچا آپ گوائیندا۔ جس جن میٹے اندھیرا تاریک، چند چاندنا آپ دکھائیندا۔ بے عیب وسے سدا نزدیک، عیب سب دے آپ گوائیندا۔ لیکھا جانے حق حقیقت حقیق، ہر حق اپنی دھار بندھائیندا۔ جو جن رکھے اک اڈیک، تِس آسا پور کرائیندا۔ ہر جن لائے سچ پریت، گرگھ ورا پار لنگھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی شریکت آپ گوائیندا۔ جگت شریکت دے گوا، جس جن ساچی بوجھ بُجھائیا۔ امرت جام دے پیا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سوئی سرتی لے جگا، شبد ناد سُٹایا۔ اپنا پلو لے پھرا، ٹیڈھی بنک ہوئے سہایا۔ سکھمن تیرا پندھ مُکا، ایڑا پَنگل چرناں ہیٹھ رکھایا۔ سچ سروور دے نہا، سر سروور اک دکھایا۔ ہنس روپ دے وٹا، کاگوں کاگ ہنس بنایا۔ کوٹن دیپک جوت جگا، ایکا نور دے رُشنائیا۔ ایکا انحد ناد سُنا، دُھن آتمک کرے شنوائیا۔ ساچے مارگ دیوے پا، اپنا کھم ورتایا۔ بند تاکی دے گُھلا، ساچا ساقی بن بن ماہیا۔ من عاقی دے نہ کسے تھاں، بیٹھا اپنا کھ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ جس سر ہتھ رکھے نرنگار، تِس شریکت مات گوائیندہ۔ ایکا وست دے آدھار، دوجی وست سرب گوائیندا۔ ایکا مست کرے جُمار، جگت مستی میٹ مٹائیندا۔ ایکا بستر تن شنگار، جگت شنگار کھ بھوائیندا۔ ایکا رنگ چاڑھے چاڑھنہار، جگت رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن پار اتاریا، کر کرپا گن ندھان۔ جنم جنم دا گیڑ نواریا، پورب لیکھا ویکھے مار دھیان۔ ایکا بخشے چرن دواریا، ناتا توڑے پنچ شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ کھیل اپرا ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنایا۔ جو جن مگے آتم مگ، آتم درشٹی ایکا درشٹ دے دکھایا۔ جو جن مگے ساچا سنگ، سگلا سنگ نبھایا۔ جو جن مگے شبد ڈور چڑھے پتنگ، سرت شبد نال

ہڑایا۔ جو جن آتم تیر تھ منگے ساچی گنگ، جمنائے سستی گنگا گوداوری گھر گھر وچ دے وہایا۔ جو جن منگے درس سورا سربنگ، سو پھ سر پو دیوے درس دکھایا۔ جو جن منگے آتم پرمانند، انند انند دے سمجھایا۔ جو جن منگے نرگن جوت چڑھے چند، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ جو جن منگے پنچ وکارا ہوئے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا نام پھڑایا۔ جو جن منگے ناتا ٹٹے نار دُہاگن رنڈ، گھر گھر وچ کنت ملائی۔ جو جن منگے ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھ گنڈھ نال پوایا۔ جو جن منگے ایک دیوے سہاگی چھند، جس سُن سُن من بگسایا۔ جوتی جوت سر پو ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا اک دکھایا۔ جگت شریکت سنگر وچھوڑا، لکھ چوڑا سی رہی گر لایا۔ گھر گھر اندر پر بھ ملن دی لگی اوڑا، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ چڑھ چڑھ تھکے اُچے ٹلے جگت پوڑا، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھایا۔ گا گا تھکے وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کہانی بانی تیرا دوہرا، تیری دوہری دھار نظر نہ کوئے کرایا۔ مار مار تھکے پنچ چورا، گھر وچ کمی نہ کسے لڑایا۔ جوتی جوت سر پو ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت رہیا سمجھایا۔ جگت شریکت سنگر بھلا، مایا ممتا موہ جنجالا۔ کامی کرودھی جوٹھا جھوٹھا رُلا، پھل نہ لگا کایا ڈالا۔ سنمل رُکھ پھلیا بھلا، آنت ہوئے بے حال۔ ایہتھے اوتھے کوئے نہ ملّا، نہ کوئی شاہ نہ کنگالا۔ جوتی جوت سر پو ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، ہر جن دیوے راہ سکھالا۔ ہر منے وڈ مہربان، مایا ممتا موہ تجایا۔ ایک دیوے برہم گیان، برہم و دیا آپ پڑھایا۔ اک دکھائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ اٹھایا۔ اک دکھائے مندر مکان، جس ڈٹھیاں سب دُکھ مٹ جائیا۔ ایک مارے تیر بان، من گھائل دے کرایا۔ مت متوالی ہوئے حیران، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ بدھی پائے اپنی آن، اپنا کیتا اپنے وچ چھپایا۔ ہر سنگر سچا وڈ بلوان، سب دا لیکھا دے مُکایا۔ بن سنگر پورے سرب پچھتان، من کا بھرم نہ کوئے چُکایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جہان، جہوا کاگ وانگ گر لایا۔ آتم آنتر نہ کوئے دھیان، امیوں رس نہ کوئے چکھایا۔ جگت شریکت ویکھ دُکان، چوڑاں طبق دین دُہایا۔ ناتا تٹا زمیں اسمان، آفتاب گھ چھپایا۔ کلمہ کلہی نہ کوئے ایمان، عالم علما نہ کوئے پڑھایا۔ مقامے حق نہ کوئے محبان، نیز نین نہ درشن پائی۔ کلگ رچنا پیون کھان، پیر پیغمبر اولیئے ملا شیخ مسائق ساچا نانک نہ کوئے منایا۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ پُران، چارے ورنال دین گیان، چار وید کرن پڑھان، نش اکھر کرے نہ کوئے پڑھایا۔ کہانی بانی ہوئی بلوان، چاروں گنٹ بھلے نادان، دس نہ آئے کسے

بھگوان، جوٹھ جھوٹھ ونج رہے کرایا۔ ستگر پورا ہوئے مہربان گھر گھر وچ میلے آن، ناتا توڑے پنج شیطان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے شریکت من بلوانا، دوس رین کھیل نیارے کھلائے۔ جیو جنت بھلائے بن انجانا، بدھ بیک نہ کوئے کرائے۔ خاک زلائے راجا رانا، شاہ سلطانگھ بھوئے۔ سادھاں سنتاں دیوے اپنا پروانہ، کامی کام لوبھ موہ ہلاکے۔ چاروں گنٹ کرے ویرانہ، وہ دشا اٹھ اٹھ دھائے۔ سدوسے ساڈھے تن ہتھ مندر مکانا، اپنا گھ نہ کسے دکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریک دے جنائے۔ جگت شریک من بلوان، اپنی واشنانچ نچایا۔ اپنا راگ سنائے کان، لکھ چوراسی لئے اٹھایا۔ جگت ترسنا میری ڈکان، وست امولک اک ورتایا۔ مایا ممتا پن کھان، ساچا رنگ رنگایا۔ جانا بھل گن ندھان، گن ندھان میرے در رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت رہیا کرایا۔ من شریکت جگت اکھاڑا، گھٹ گھٹ اندر لایا۔ لائی اگ بہتر ناڑا، تن سو سٹھ ہاڈی نال جلايا۔ مت متوالی کی کرے وچارا، وچار وچ کدے نہ آیا۔ بدھ نمائی اپنا بل ہارا، بیٹھی سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا کھیل آپ کھلایا۔ من وجائے ڈور وڈنک، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پھڑ پھڑ اٹھائے راو رنگ، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ بھرم بھلائے بھرمی جنت، بھرم بھلیکھا اک رکھایا۔ میرا گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم رہی شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت آپ ودھایا۔ جگت شریکت گئی ودھ، کلج کھیل کھلایا۔ من پیائی ہنکاری مد، ایکانشہ چڑھایا۔ اپنیاں اندریاں اپنے دوارے صد، اپنا بھوگ دکھایا۔ اپنا بھار آپے لد، آپے رہیا اٹھایا۔ اپنے مندر آپے گج، اپنا نعرہ لایا۔ اپنے تخت آپے سچ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا۔ آپ گوائی اپنی لج، لج اور نہ کوئے دھرایا۔ اپنا ناچ آپے رہیا نچ، لکھ چوراسی نال ملایا۔ کرے کھیل کایا ماٹی بھانڈے کچ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پردہ پایا۔ رجو طمو ستو ہو نہ سکے دکھ، ایکا بندھن آپ رکھایا۔ آپے جانے کشا شکلا پکھ، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنے دوارے ہو پرتکھ، اپنا روپ دھرایا۔ جگت گیان نہ سکے ڈک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت کرے من، نہ کوئی روپ کوئی چنھ، نیز دس کسے نہ آیا۔ کرے شریکت اندر وڈ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، روپ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ جگت بلوان نہ سکے

کوئی پھڑ، وڈ بلوانا خاک ملائیا۔ ہتھ نہ پائے کوئی وِ دیا پڑھ، کوٹن کوٹ وِ دیا پڑھ پڑھ بیٹھے واد ودھائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سر، جوتی انس آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، پُرکھ ابناشی اچرج کھیل کھلائیا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نر، گھر گھر اپنی دھار چلائیا۔ بن سَنگَر پورے نہ جائے مر، مریا جیوت نہ پھیر کرائیا۔ جیوت مرن نہ چکے ڈر، نر بھو روپ نہ کوئے سمائیا۔ جس گھاٹن تیرا لیا گھڑ، گھڑ نہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من شریکت من تیری جھولی پائیا۔ من شریکت پالے جھولی، گُر سَنگَر آپ سَنائیدا۔ تیری واسنا تیری گولی، تیرے در بہائیدا۔ تیری دیکھے جھوٹھی ہولی، اپنا تھم سَنائیدا۔ میرے مندر وڈ کے پھیر نہ بولیں، گُر پورا تھم جنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن جگت شریکت میٹ مٹائیدا۔ مئے ہر سرب گنوتا، شریکت جگت رہن نہ پائیا۔ گُرگھ بنائے ساچے سنا، ست ستوادی رنگ چڑھائیا۔ مہا جانے اگنتا، لیکھا لکھن وِج نہ آئیا۔ کھیلے کھیل لکھ چوڑاسی جیو جنتا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ وِشن برہما شورہے منگتا، جگ جگ جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گئی شریکت ملایا میل، پایا پُرکھ اپارا۔ دیک جگیا بن باقی تیل، مندر ہو یا اُجیارا۔ سَنگَر ملایا سَنجَن سُهیل، ہوئے روگ نوارا۔ درس دکھائے اک اکیل، کھولے بند کواڑا۔ من واسنا کڈھے دکھیل، مَنہ دے بھار سٹے پنچم دھاڑا۔ گُرگھ تیرا کھلا کرے ویہڑ، سَنگَر پورا ہوئے پھریدارا۔ تیرا جھیرا دئے نبرہ، درس دکھائے ایکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دیوے چرن پیارا۔ چرن پیارا دیوے داد، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ ایکارا وار دکھائے برہم برہما، برہما وِشن شو نال رلائیا۔ ایکارا ایک سَنائے ساچانا، سَنگھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکارا رہیا وجائیا۔ ایکارا بانی سَنائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وِج نہ آئیا۔ ایکارا گھر لڈائے لاڈ، آپ اپنی گود بہائیا۔ لکھ چوڑاسی وِچوں کاڈھ، رائے دھرم چھند کٹائیا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، گند منوہر لکھمی نرائن اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد سنے فریاد، ساچے تخت سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بہہ سلطانا، ہر ساچا کھیل کھلائیدا۔ جگت شریکت جگت بدھا گانا، لوک مات میل ملائیدا۔ گُرگھ وِلا چتر سَنانا، لکھ چوڑاسی وِچوں آپ اُٹھائیدا۔ آتم آتر دیوے اک گیانا، ایکارا اپنا ناؤں درڑائیدا۔ من کا منکا توڑا بھمانا، نون سو اکھر آپ پڑھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، جس جن دیوے اپنا ور، من سنسا روگ گوانیندا۔ من سنسا ہووے دُور، بھئے بھو نہ کوئے جنایا۔ درس دکھائے حاضر حضور، حضرت نُور اِکو پانیا۔
 آسا منسا کرے پُور، منسا منسا ماہیں سمایا۔ ناتا توڑے جھوٹھ غرور، وانگ کافور دئے اڈایا۔ من منو آنہ پائے فتور، ایکا فتویٰ دئے لگایا۔ منن پئے مہم
 ضرور، نہ سکے کوئے اُلٹایا۔ شبد اگئی پائے جوڑ، نہ سکے کوئے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من اپنے کھات رکھایا۔ من رکھے ہر
 ہر کھات، کھاتہ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ من جنائی اپنی ذات، ذات اپنے وچ ملانیندا۔ من رکھی اندھیری رات، اندھیرا گھپ آپ گوانیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا گڑھ آپ تڑانیندا۔ من کا گڑھ دیوے توڑ، توڑنہارا اک اکھوایا۔ سُرتی تٹی لوے جوڑ، شبدی میل ملانیا۔ آپ
 چڑھائے اپنے گھوڑ، اپنا پنڈھ مکانیا۔ دو جہاناں آد جُگاد جائے بہر، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پھول پھولانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جس دکھائے اپنے گھر، سوبھاؤنت تِس دیوے سچی وڈیایا۔ سوبھاؤنت ہوئے نار سہاگن، جس اپنا رنگ دکھانیندا۔ سچکھنڈ دوار ملے
 وڈیائی وڈ وڈ بھاگن، وڈ بھاگی کھیل کھلانیندا۔ اک اُپجائے اپنا ویراگن، ویراگی اپنا کھیل کھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا
 دیوے ہر، شریکت مول نہ کوئے رکھانیندا۔ شریکت تیرا چکے مول، شریکت اور نہ کوئے ودھانیا۔ کرے کھیل کنت کنتوہل، ہر کرتا بے پرواہیا۔ ہر
 بھگتاں دیوے سچ اصول، ساچے مارگ آپے لایا۔ آپے برکھے ساچے پھول، بھل بھلواری آپ مہکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، من کا مندر دیوے ڈھاپیا۔ من کا مندر جائے ڈھٹھ، ستنگر پورا دھکا لائیندا۔ اندریاں روون کر اکھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔
 کرے کھیل ہر سمرتھ، سمرتھ اپنی کل ورتانیندا۔ جن بھگتاں پت لئے رکھ، پتونتا سیو کمائیندا۔ جُگا جگنتر ہو پرگٹ، ہر جن ساچے آپ ترانیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا بندھن پانیندا۔ جس جن مئے ہر گردیو، تِس مہما کتھی نہ جانیا۔ ملے میل الکھ ابھیو، اگم اگوچر
 دئے وڈیایا۔ امرت رس دیوے ساچا میو، امرت اپنا پھل کھوایا۔ کیاگن جانے رسنا جہو، ہر کاگن کوئے کہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد جُگاد ساچا ہر، ہر بھگتاں لئے ملانیا۔ ہر بھگت ملاوا ساچے گھر، سو پُرکھ زرنجن میل ملانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن چُکائے ڈر، بھئے بھیانک نہ

کوئے جنائندا۔ ایکنکار باہوں پھڑ، آپ اپنے انگ لگائندا۔ آد زرنجن جوت دھر، دیا باقی ڈمگائندا۔ ابناشی کرتا نش اکھر پڑھ، اپنا راگ سنائندا۔ سری بھگوان ساچے مندر چڑھ، سچھنڈ ساچے سو بھا پائندا۔ پاربرہم پر بھ منگے ور، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائندا۔ کرتا پڑکھ کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دات آپ جنائندا۔ ساچی دات دیوے ونڈ، پاربرہم پر بھ جھولی پائیا۔ میرا ناؤں وچ ور بھنڈ، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ میرا کھیل پنج ت، تتوت ویس وٹائیا۔ میرا بھو بندھ من مت، مت من بدھ بھو نہ پائیا۔ میرا کھیل من ہٹھ، جگت واسنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے جنائیا۔ گن جنائے ہر کرتا، اپنی دیا کمائندا۔ میرا من میرا دوارا، میرا گھر وسائندا۔ میرا سٹ میرا ڈلارا، میرا راہ چلائندا۔ میرا ونج میرا واپارا، لکھ چوراسی آپ کرائندا۔ انتم منے میرا بھانا، سد بھانے من سمائندا۔ جس ویلے سنے دھر فرمانا، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ چرن ڈگے ہو نما، بل اور نہ کوئے جنائندا۔ ہوں مسکین ٹٹا مانا، ابھمان نہ کوئے وکھائندا۔ تیرا گرسکھ چتر سگھڑ سیانا، جو تیرا نام دھائندا۔ میں منگا بن در دربانا، در درویش لکھ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر اپنی کھیل کھلائندا۔ مندر اندر من اڈاری، ہر ساچے سچ جنائیا۔ آگے کھیل کرے جوت زرنکاری، زرنگن اپنی دھار چلائی۔ گرسکھاں کرے سد پیاری، گرکھ اپنی بوچھ بھجائی۔ زرنگن سرگن پاوے ساری، سرگن زرنگن سیو کمائی۔ آوے جاوے وارو واری، جگ جگ ویس وٹائیا۔ آد شکت ہو اجیاری، چتر بھج روپ دھرائیا۔ وشن برہما شو کرے کھیل نیاری، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ راما کرشنا لئے اوتاری، سرگن اپنا زور جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے وارو واری، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت لائے اڈاری، ایکا گھر وکھائیا۔ سنتاں دیوے نام ٹھاری، مد پیالہ جام پیائی۔ گرکھ ویکھے ڈونگھی غاری، ڈنی دوتی پردہ دے اٹھائی۔ گرسکھ چرن کول کرے پنہاری، ساچی سیو جنائیا۔ من کی واسنا من اندر جائے ماری، من واسنا نہ کوئے ودھائی۔ آگے ستگر پورا دے سے جو دھا بلکاری، شبد کھنڈا ہٹھ اٹھائی۔ جس چڑھنا اپنے محل اٹاری، آئے چل سرنائیا۔ ہوئے کڈھے وچوں بیاری، دوتی روگ رہن نہ پائیا۔ زرنگن سرگن جوڑے یاری، یاری یاراں نال نبھائی۔ ہر جن تیری سرت نہ رہے کواری، ستگر پورا لئے پرنائیا۔ چار کٹ نہ ہوئے خواری، بن ہر ہر کوئے نہ پار

کرائیا۔ بھرے بھلے جیو گواری، من کا بھرم نہ کوئے مٹائیا۔ مانس جنم جوئے رہے ہاری، ہار جت ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوٹھی جھوٹھی چکی سپس کھاری، ہوکا دیوے گلیو گلی اچی کوک کوک سٹائیا۔ من پنچھی لائے اپنی اڈاری، اڈ اڈ وہ دشا پھیری پائیا۔ اتم کھائے موت لاڑی، پنچت کا یا کم کسے نہ آئیا۔ کیا پُرکھ کیا ناری، بن سنگر پورے اپنا مندر ویکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے ساچا گھر، سو جن سنسا روگ مکائیا۔ سنسا روگ چکاونا، گرگھاں کر پیار۔ گھر مندر اک وکھاونا، محل اٹل اُچ مینار۔ زرگن دیپ جگمگاونا، تیل باقی نہ کوئے آدھار۔ شبد انادی ایکا گاونا، نہ کوئی تار بندھائے ستار۔ سچ سنگھاسن اک سہاونا، اپر بیٹھ اکنکار۔ جگت وچھوڑا پندھ مکاونا، ناتا توڑ سرب سنسا۔ اپنا بندھن آپے پاونا، آپ اپنی کر وچار۔ ڈونگھی بھوری پار کر اونا، گرگھ ساچے لائے پار۔ جو آیا اٹھ جاونا، تھر رہے نہ وچ سنسا۔ جس جگ اتم نہہکنک زرائن تیرا درشن پاونا، لکھ چوراسی نہ ہوئے خوار۔ من منو آئیوں نیوں سپس جھکاونا، نیتزنین ہوئے شرمسار۔ جگت شریکت پندھ مکاونا، جس پتاگر کرتار۔ حق حقیقت اک وکھاونا، لاشریک پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام آدھار۔ نام آدھارا امرت رس، جس جن آپ پیائیا۔ ہر دے اندر جائے وس، آسن سنگھاسن دے وڈیائیا۔ کرے پرکاش کوٹن رو سس، نور نورانہ ڈمگائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، جگ جگ بے پرواہیا۔ سدا سہیلا ہوئے داس، داسی داس سیو کمائیا۔ ساچے منڈل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بھجھائے تیری پیاس، ساتک ست ست ورتائیا۔ ساتک سیتل ہوئے ست، سنگر سچا پایا۔ ناڑی ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت دے سکا یا۔ ایکا دیوے برہم مت، برہم و دیا آپ پڑھایا۔ دھیرج سنتو کھ ساچا جت، سنگر گر سچی سرنایا۔ من کا بُرج جائے ڈھٹھ، ہوئے گڑھ رہن نہ پایا۔ ناتا ٹٹے تیرتھ اٹھسٹھ، گھر سروور دے نہایا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر دے مٹایا۔ ڈئی دوتی میٹے پھٹ، ایکا منتر نام درڑایا۔ چار ورن وکھائے ایکا ہٹ، پُرکھ ابناشی آپ گھلایا۔ کھتری براہمن شودر ویش دیوے ایکا مت، تت گیان جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن میلے اپنے در در دروازہ دے گھلایا۔ در دروازہ دیوے کھول، سنگر پورا دیا کمائیا۔ اندرے اندر آپے بول، اپنے مندر دے سٹائیا۔ ساچے کنڈے تولے تول، اتول اٹل

آپ اکھوائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں ہر جن ساچے لئے وِ رول، نام مدھانا ایکا پائیا۔ جیو جنت خالی دِ سن بن ہر نامے ڈھول، کلجک ڈکا رہیا وجائیا۔ من واسنا پیا گھول، گھر گھر پئی لڑائیا۔ گرگھ وِ رلا بیٹھا اڈول، جس سنگر بوجھ بُجھائیا۔ اُلٹا کر یا نابھ قول، بوند سوانتی کھ چوائیا۔ شبدی شبد گیا مول، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ لیکھا جانے نُورِ الہی اول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت رہیا گوائیا۔ کرے شریکت کیا کوئی جگ، جس ملے بے آنت بے آنتا۔ وسنہارا اُپر شاہ رگ، نو در جھوٹھا کھیل کھلنتا۔ گرگھ بنائے ساچے نگ، ہیرا موتی پٹا آپ جڑنتا۔ آپ بنائے سر دا تاجا، پاربرہم سری بھگونتا۔ دو جہاناں رچیا کاجا، رچ رچ کاج کھیل کھلنتا۔ کرے کھیل دیس ماجھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچی سنگتا۔ ساچی سنگت ملے گر سکھ، من رو رو دئے ڈھائیا۔ کون دوارے ملے میری بھکھ، جھوٹھی بھچھیا نہ کوئے ورتائیا۔ میرا سُفنا ہویا متھ، میرا دیسے نہ کوئے سہائیا۔ میرا جھگڑا نہ لیا نجھ، میں بیٹھا گھ شرمائیا۔ گر سکھ ہویا سنگر چھایا ہیٹھ، میری بھلی سرب چترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من ممتا دئے مٹائیا۔ من ممتا توڑے ناتا کوڑ، کوڑی کرپا آپ گوائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جوت للائی ڈگگائیندا۔ آسا منسا کرے پور، پوری آسا آپ کرائیندا۔ سرب کل سدا بھر پور، نام بھنڈارا آپ بھرائیندا۔ سدا سدا سدا حاضر حضور، زرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے آپ منائیندا۔ ہر جن متے ہر منائے، جیو نہ کوئے وڈیائیا۔ پورب جہاں ویکھ دکھائے، جنم اجنم پھول پھولائیا۔ نہہکرمی اپنا کرم کمائے، کرم کانڈ دئے چکائیا۔ ساچی سرن اک رکھائے، سرن سرنائی بے پرواہیا۔ مرنی مرن ڈرن چکائے، جنم مرن دئے جھڈائیا۔ ہرن پھرن نین کھلائے، نیترنین کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیا۔ پار اتارے ہر کرتارا، ہر جن ساچے دیا کمائیا۔ کلجک ویکھ آنت کنارہ، نیا نام رہیا چلائییا۔ ڈُبا جائے سرب سنسارا، پاہن پاتھر روپ وٹائیا۔ ممتکھ روون زارو زارا، من واسنا ہوئے ہلکائیا۔ گر سکھ منگن بن بھگھارا، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا نام سچا بھنڈارا، آد جگاد سچے شہنشاہیا۔ غریب نمائیاں لاوے پارا، سچ کنارہ اک درسائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، مان اہمان دئے مٹائیا۔ گرگھوں دکھائے تیرا دوارا، تیری بوجھ بُجھائیا۔ تُوں بخشش کر بخشنہارا، بخشش تیرے ہتھ سمائییا۔ تیرا مندر سوہے سچ دوارا، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، میری ترسنا ترپت کرائیا۔ ترسنا ترپت ہوئے دُور، ملے میل رُگھرایا۔ رگھپت دسے حاضر حضور، رُپ انُپ دھرایا۔ چرن کول بخشے دھوڑ، دھوڑی ٹکا مستک لایا۔ چتر سگھر بنائے مورکھ موڑھ، ایک منتر نام جنایا۔ دینی وسنت نام بھرپور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور آسا ترسنا دے مٹایا۔ آسا ترسنا مٹے ترکھ، ساسنک ست ست ورتائیندا۔ نام ندھانا پائے بھکھ، سچ وست ورتائیندا۔ لیکھا لیکھ دیوے لکھ، لکھیا لیکھ مٹائیندا۔ ہر گھٹ اندر آئے دس، جس جن تیجا لونن گھلائیندا۔ چوتھے پد مٹے وکھ، امرت رس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بندھائے اپنے لڑ، من کے پوڑے جائے چڑھ، ساچے گھر جائے وڑ، جس گھر من نہ پھیرا پائیندا۔ تئاں لوکاں شبدی بھار، اندھ رُپ دباٹیا۔ واہ واہ کھیل کرے کرتار، کرنہار بھیو چھپائیا۔ ونڈے ونڈ آپ نرنکار، ساچا حصہ رہیا ونڈائیا۔ چوڈاں طبقال دے ہلار، چارے کوٹاں دے جگائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، بے پرواہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ دکھائیا۔ ترے لوکی اُپر ایک بھار، نرگن ناؤں رکھائیندا۔ کوئے نہ سکے سیس اٹھال، رام کرشن سیس جھکائیندا۔ آد جگاد نہ نبھیا کوئی نال، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ پنچ تت کایا کھائے کال، کال گراس سرب دکھائیندا۔ اک اکل پُرکھ اکال، جگ کرنی ویکھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچّی دھر مسال، سچ سنکھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ترے لوکی دیوے ہر ہر دب، ترے لوکی ناتھ نال رلاٹیا۔ اُچے ہو ہو جو بیٹھے پھب، سب دا لیکھا دے مکائیا۔ لیکھا جانے اڈی چوٹی پٹ، منہ دے بھار سرب سٹائیا۔ اپنی اپنی ونڈن پا کے بیٹھے حد، سب دا بتاں دے مٹائیا۔ کوئی کہے میری وشنوؤں جد، کوئے برہما رُپ دھرائیا۔ کوئی لڈائے شکر لڈ، کوئے آد شکت منائیا۔ کوئی چتر بھج دوارے بہے سچ، کوئے سورج چن سیس جھکائیا۔ کوئی کایا مندر کرے حج، کوئے اٹاں پتھر سیس جھکائیا۔ کوئے شوڈوالے مٹھ رہیا نچ، کوئے مندر مسجد پھیرا پائیا۔ کوئے پھر پھر تھکا تیرتھ تٹ، کوئی بہہ بہہ آسن لائیا۔ کوئے پیر پینمبر سنائے اپنی صد، بانگِ الہی کوک سنائیا۔ کوئے آب حیات پیائے مد، ساچی مد ہتھ اٹھائیا۔ اپنی اپنی وار گئے لد، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابنانشا اپنا کرے کھیل تماشا، کلج انتم سب نوں اپنے اندروں لئے کڈھ ایک حکم ایک وار

سنایا۔ سچ نشانہ دیوے گڈ، اُچ محلے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھار دے سمجھایا۔ ترے لوکی ناتھ اُٹھ کر دھیان، ہر
 ساچا سچ جنائندا۔ میرا مسلہ اک پہچان، تیرا لیکھا ویلے انت کم کسے نہ آئیندا۔ ناتا ٹٹا گیان دھیان، گیانی گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی
 کاہن، بنسری نام نہ کوئے وجائیندا۔ چاروں گنٹ سنج مسان، دیپک دیا نہ کوئے جگائیندا۔ نہ کوئی پون نہ مسان، ساچا ہون نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئے
 چلہ تیر کمان، سورپیر نہ نال رلائیندا۔ ایکا مارے اپنا بان، تیر نالا ہتھ اُٹھائیندا۔ انتم لیکھا چکائے آن، جگ چوکڑی پندھ مکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ
 سری بھگوان، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے لوکی اپنے ہیٹھ دہائیندا۔ ترے لوکی دبی ہر کے بھاؤ، بھے اپنا آپ
 جنایا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، ثالث اور نہ کوئے رکھایا۔ جگ جگ وچھڑے پکڑ اُٹھائے باہوں، سب دا لیکھا دے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سچ سلطانا، تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا۔ عدلی عدل کرے بھگوانا، عادل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بدلی
 کرے دو جہاناں، بھو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ رنگ دکھائے شبد سنگھاسن، ہر
 آسن سو بھاپایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی روپ وٹایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشن، آکاش آکاشاں وچ سمایا۔ در بھنڈی پاوے راسن، منڈل راس
 راس رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ حصہ لیا ونڈ، سرشٹ سنگھاسن دے ڈلایا۔ ونڈیا حصہ ٹٹی ہیں، ونڈن ونڈ پائیا۔ چار جگ
 دی لگی اُکھڑے نیہہ، بن کہی کہاڑے رہیا اُکھڑایا۔ لکھ چوراسی گندہ ہویا بی، پھل کوئے نظر نہ آیا۔ مرید مرشد بن گئے بکری شینہ، بھے بھو نہ کوئے
 رکھایا۔ نہ کوئی جانے بھین دھی، لوک لاج سرب ہکایا۔ نہ کوئی جانے اپنا جی، جیون مُت ہتھ کسے نہ آیا۔ گھر گھر پیڑ ہڈی لگی ریہ، دوس رین رہی
 تڑپھایا۔ گر اوتار کرن کی، پچھے بیٹھا ساچا ماہیا۔ جگ جگ کر دے رہے جی جی، ہاں وچ ہاں ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل
 اپنے ہتھ رکھایا۔ ٹٹی ہیں، جگت ٹٹے گنڈھ، گنڈھ پھیر نہ کوئے پوایا۔ سب دی آتم ہوئی رنڈ، بن گرگھ آتم کسے نہ مات پرنا یا۔ چاروں گنٹ پئے
 ڈنڈ، ورن برن دے ڈھایا۔ گھر گھر دیکھے بھیکھ پکھنڈ، مایا متنا نچ نچایا۔ گر پیراں ونڈائی جگت ونڈ، بن پُرکھ اکال لیکھا سکے نہ کوئے مکھایا۔ انتم سب

نوں دیوے دند، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ پنج تت کایا لے کے آئے جیرج اند، بن جیرج اند جنم مات نہ کوئے دکھائیا۔ شرع شریعت پا پا وند، اپنا بندھن گئے پائیا۔ کوئی کہے چوڑاں طبق میرا چند، میرا نور رُشنائیا۔ اگے میاں صاحب سلطان بخشند، جس دی بیوی نہ کسے پرنائیا۔ نہ کوئی ستار نہ کوئی تند، ستار وجدی نظر کسے نہ آئیا۔ جگ جگ پیر پیغمبر منگدے رہے منگ، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ پروردگار و جاودا رہیا مردنگ، سچ سندیشہ اک الائیا۔ اڈول اڈول اڈول بیٹھا رہے اپنے آپ پلنگ، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ ٹٹی ہیں چوڑاں طبق، پاوا چول نہ کوئے دکھائیا۔ مرید مُرشد جو دے دے گئے سبق، سب دی سکھیا دئے بھلایا۔ سنگ محمد چار یار رہے تبھک، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ خدوند کریم لوک مات آئے پرت، ساچا لیکھا دئے چکائیا۔ اسیں لا لای بیٹھے جھوٹھی شرط، اپنا داؤ راہ تکائیا۔ بے مرید بے وقت پیا کڑک، ایکا کڑکا رہیا سنایا۔ چوڑاں طبق لکے ساڈا دل رہیا دھڑک، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیا۔ کوئی دوارا نہ دسے جس اوہلے جائے اٹک، گھٹ گھٹ ویکھے سچا ماہیا۔ ساڈی باقی کڈھے رڑک، رڑکنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جے در آئے تاں اگوں دیوے جھڑک، جا کے ویکھو بھلی اُمت سرب لوکائیا۔ اساں منگی منگ کڈھ دینے تیرا فرق، دُئی دویت وچوں گوائیا۔ اپنے نام لگاؤنی ساچی سرک، میرا کلمہ تیری کلام تیرا جلوہ میرا الہام، تُوں صاحب میرا امام، ہوں دینن تیرا دین اکھوائیا۔ میں سنیا تیرا سچ پیغام، تُوں ہی کرشنا تُوں ہی رام، تُوں ہی نانک گوہند دیویں جام، تُوں ہی میری اُلفت مات بنائیا۔ بن تیرے ہوئی اندھیری شام، چوڑھویں چن نہ کوئے چڑھائیا۔ تیرے دوارے آیا تیرا غلام، غُربت کوئے رہن نہ پائیا۔ میری من اک سلام، علیکم تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سنگھاسن آپے رہیا ٹڑائیا۔ ٹٹی ہیں بیار دی، بے عیب آپ ٹڑائیا۔ کھیل پروردگار دی، الف یے نہ کوئے وڈیائیا۔ اُمت اُمتی انتم ہاردی، عین عین نہ کوئے صفائیا۔ ترے لوکی رو رو دھاہاں ماردی، کاہنا ہوئے نہ کوئے سہائیا۔ لکھ چوڑاسی در در در پکاردی، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ گرگھ ورلے آتم پر ماتم اک پکاردی، ایکا اوٹ تکائیا۔ یاری نبھے اجیت سنگھ یار دی، گوہند مغللاں نال نبھائیا۔ رکھے یاد ککھی دھار کھنڈے دھار دی، خنجر اپنے تن چھہائیا۔ وگے دھار خون پیار دی، لال لال رنگ چڑھائیا۔ رنگ مہندی تن شنگاردی، جگ جو بن اک

دکھائیا۔ آئی داری نر نرکار دی، لیکھا لیکھے دے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا لیکھے لائیا۔ ہیں ٹٹی بیری دی، پروردگار آپ
 تڑائیا۔ ویکھو ترے لوکی کویں گھیری دی، شبد ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ گئی جڑ کویں اُکھیری دی، اُکھیر نہارا دس نہ آئیا۔ دھرت دھول کویں ریڑھی دی، منہ
 دے بھار سُٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ ہیں ٹٹی چیل دی، چیلگر کھیل کھلائیندا۔ ایہہ کھیل چھیل چھیل
 دی، گر گوبند ویس وٹائیندا۔ گجائش رہن نہ دیوے کسے ٹھانے تحصیل دی، تحقیق اپنی سچ کرائیندا۔ آس رہے نہ کسے وکیل دی، مدعا مطالعہ آپ ہو
 آئیندا۔ اودھ پنگدی جائے اپیل دی، ویلا آت اک سمجھائیندا۔ آس رکھے نہ کسے دلیل دی، سادھ سنت سرب بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ دو پاوے دو جہان، ادھ وچکاروں دے تڑائیا۔ کرے
 کھیل ہو مہربان، دیاوان اپنی دیا کمائیا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی کمان، کھنڈاں کٹار نہ کوئے چکائیا۔ سب دامیٹے آپ نشان، صفا سب دی آپ اٹھائیا۔ اُبھل
 کرے سچ نیاں بھل کدے نہ جائیا۔ گر اوتار لبھن تھان، لوک مات ساچا دھام نظر کسے نہ آئیا۔ اک دوجے دا گاؤندے ناں، پُرکھ اکال نہ کوئے
 منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں ویکھے تھاوں تھانیا۔ پاوے اندر لائی چول، چولا ہر جو آپ بدلایا۔ سب دا چکائے لہنا دینا
 مول، مولا ہو ہو کھیل کرایا۔ جگ چوکڑی نہ جائے بھول، یاد یاد وچ سمجھایا۔ اپنا سدا رکھے قائم اصول، اصلیت سکے نہ کوئے مٹایا۔ اک گوبند کریا
 قبول، جس پُرکھ اکال منایا۔ سو بھگوتارہیا جھول، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ نہ کوئے قاعدہ نہ کوئی رول، بے قاعدگی کرے آپ خدایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں ویکھے تھاوں تھانیا۔ چول وڑی پاوے اندر، جگت ترکھان آپ ٹھکائیا۔ گلیا رہن نہ دیوے کوئی ڈونگھی کندر،
 سمند ساگر پھولے اُچے پر بت پھیرا پائیا۔ سب دے توڑے لگے جندر، اُچے مندر دیوے ڈھاپیا۔ منہ دے بھار سٹے گورکھ مچھندر، مان ابھمان نہ
 کوئے جنائیا۔ ترے لوکی بنائے ایکا کھنڈر، کھنڈا نام ہتھ چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کمائیا۔

☆ ۲۶ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی کاشی رام دے گرہ پنڈ سنیا ☆

سو پُرکھ نرنجن سچ دربار، سچکھنڈ دوار لگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ایکنکار حکمی محکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔
 آد نرنجن ساچا نور کر اجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا کھول کوڑا، ساچا مندر دے سمجھائیا۔ سری بھگوان کھیل کرے اپار، اپر مپر اپنی دھار چلائیا۔
 پاربرہم پر بھ ہو یا خبردار، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار اپنی آسا آپ پر گٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ سچ دربار ٹھانڈے گھر، ہر ساچا آپ لگائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ نر بھو بھے نہ رکھائے کوئے ڈر، بھیانک اپنی دھار
 چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتار، ساچا محکم آپ ورتائیا۔ جگ چوکڑی کرے پار
 کنارہ، جگ جگ لیکھا آپ مکائیا۔ وشن برہما شو دے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں ویکھے اکھاڑا، ترے گن اتینا
 ٹھانڈا سینا، نر گن سر گن ناچ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، سو
 پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اگلا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔
 آد نرنجن دیوے سچ صلاح، لیکھا لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا اپنا سنگ دے نبھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان آپ وکھائے سچ
 نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کرے سچ نیاں، تخت نواسی ساچا محکم آپ سنائیندا۔ گھر کھولے اک مکاں، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔
 دامنگیر ہو بے پرواہ، بے پناہ آپ ہو جائیندا۔ آپ دھرائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگ
 چوکڑی پنڈھ مکا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیوالا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے ڈیرہ ڈھاہ، گھرن بھنہنار
 اپنی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچی اچھیا آپ پر گٹائیندا۔ ساچی اچھیا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ پر گٹائیا۔
 لیکھا جانے کوٹن کوٹ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈ، اُتبیج سبتج ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

سچکھنڈ دوار ہر نرنکار اپنی کرے سچ صلاحیا۔ سچ صلاح کرے نرنکارا، دوسر اور نہ کوئے رکھائیندا۔ جگ چوکڑی اترے پار کنارہ، نو سو پورانوے چوکڑی جگ پندھ مکھائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتار بنائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ایک دست دیوے بھنڈارا، نام دست امولک جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر کا بھید آد جگاد نیارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچکھنڈ دوارا، ساچا در آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بیٹھا ایک کنت، کنت کنتوہل وڈی وڈیائیا۔ اینکارا بنائے بنت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد نرنجن ساچا دھام سہنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے آد انت، سری بھگوان پردہ دے اٹھائیا۔ پار برہم پر بھ ہوئے منگت، در درویش اپنی جھولی آگے ڈھاپا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک سہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، آپ اپنا رنگ دکھائیا۔ اپنے مندر آپے وڈیا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑیا، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ اپنا نش اکھر آپے پڑھیا، نہ کرے کوئے پڑھائیا۔ آد جگاد کدے ن مریا، مات گربھ کدے نہ آئیا۔ اپنی کرنی آپے کرپا، کرتا پڑکھ ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کھیل کرپا، ویس انیک وٹائیا۔ گر اوتار بھنڈارا بھریا، دیوے نام سچ سکھدائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دربارا سو بھا پائیا۔ ناد انادی ایک بول، اگم اگڑی دھار چلائیا۔ ساچی دست رکھے آنتول، تولنہارا ساچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، جگ جگدیکھے اپنی شہنشاہیا۔ اپنا پورا کرے کیتا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ لہنا دینا چکائے دھرنی دھرت دھول دھول، پورب لہنا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار اک دربار لگائیا۔ سچ دربار لگایا، سو پڑکھ نرنجن ہو مہربان۔ سپس اپنے چھتر جھلایا، پڑکھ ابناشی نوجوان۔ در دربان نہ کوئے رکھایا، کرے کھیل اک اگلا سری بھگوان۔ اپنا حکم آپ جنایا، دو جہاناں دیوے دھر فرمان۔ سچکھنڈ دوار پر پار لنگھایا، کلجگ انتم کرے کھیل مہان۔ نرگن جوتی

جامہ بھیس وٹایا، جودھا سوربیرِ بلی بلوان۔ نام کھنڈا ہتھ چکایا، برہمنڈ کھنڈ مار دھیان۔ وشن برہما شو دئے ہلایا، سُرپت اند ہوئے حیران۔ لکھ چوڑاسی
دھیر نہ کوئے دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ کھیل مہان کرائیندا، ہر سنگر شہنشاہ۔ اپنا روپ وٹائیندا، نرگن جوتی
جوت جگا۔ شبدی شبد ناد و جائیندا، ناد انادی آپ سنا۔ بودھ اگادھی بھيو کھلائیندا، اپنا پردہ آپ اٹھا۔ برہم برہمادی کھوج کھجائیندا، ساچا ہر بے پرواہ۔ آد
جگادی ویس وٹائیندا، نرگن سرگن روپ وٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا رہیا وس۔ سچکھنڈ دوارا واسیا، ہر وسے اینکار۔ کرے
کھیل کھیل تماشیا، آپ آپ اپنی وار۔ آپے منڈل آپے راسیا، آپے گوپی کاہن نچار۔ آپے اپنی پوری کرے آسیا، آپے بھرے ست بھنڈار۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ لیکھا دئے مُکا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر
اوتار سیوالا، ساچا حکم جنایا۔ جگ چو کڑی گیر بھوا، اتم گیرا دئے بھوایا۔ جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجک کھیل کرے بے پرواہ،
بے عیب پروردگار اپنا روپ وٹایا۔ پیر پیغمبر اولیئے شیخ ویکھے تھاؤں تھاں، چاروں کُنٹ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
ساچا ہر، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ گیا کھل، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے وسِت نام انمل، اتوٹ اتوٹ ورتائیا۔ بھاگ لگائے
جگت کُل، کُلونتا بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی رہی زل، ہر کارو پ نظر کسے نہ آئیا۔ ورن برن گئے بھل، ساچی سرن نہ کوئے تکائیا۔ امرت آتم گیا ڈلھ،
گوبند بھلیا ساچا ماہیا۔ پانی پیا کایا چلھ، نرگن جوت نہ کوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچا حکم آپ
جنائیا۔ حکم جنائے دھر فرمانا، آد جگادی کار۔ کرے کھیل سری بھگوانا، کلجک تیری اتم وار۔ پرگٹ ہووے نہککنک بلی بلوانا، نرگن جوت نور اُجیار۔
آپے ورتے اپنا بھانا، لیکھا جانے سرب سنسار۔ تختوں لاہے راجا رانا، نو کھنڈ پر تھمی کرے خوار۔ ستاں دیپاں توڑے مانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلاؤنا، سچکھنڈ متا پکائیا۔ کلجک جھوٹھا بُرج ڈھاؤنا، ویلا آنت دئے سمجھائیا۔ گر اوتاراں در بہاؤنا، ایکا
حکم سنائیا۔ سب دا لیکھا ویکھ وکھاؤنا، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچا شہنشاہ نرنکار،

اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ تخت نواسی بن سکدار، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ نوٹو چار کرے خوار، چار کٹنٹ ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جائے ہار، ہار جت نہ کوئے جنائیندا۔ لیکھا جانے تینی اوتار، گر گر دس ویکھ وکھائیندا۔ گو بند مینا سانجھ یار، کھنڈا ایک نام چکائیندا۔ ورن برن مارے مار، تیز دھار آپ رکھائیندا۔ در وکھائے پُرکھ اکال، دو جاشٹ نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا کرے حل سوال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پایا بندھن ہر گو بند، گو بند بھو ابھید کھلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی میٹے چند، چنتا چکھا دئے گوائیا۔ چار کٹنٹ نہ کرے کوئی نند، پُرکھ اکال سرب منایا۔ گھٹ گھٹ دیوے امرت آتم ساگر سندھ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ مہربان ہوئے گھر گمبھیر گنی گھند، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایک متا پکایا۔ سچکھنڈ دوارے متا پکایا، پُرکھ ابناشی اپنا میلا آپ ملایا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ چوتھے ورن ونڈ ونڈایا، چارے کھانی چارے بانی چارے وید دین گواہیا۔ گر شبد ہانی کسے نظر نہ آیا، بھلی سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پانی وروں وکھایا، سچ اشان نہ کوئے کرائیا۔ رسنا پڑھ پڑھ واد ودھایا، انحد تال نہ کوئے وجائیا۔ تیل باقی دیکر رہے جگایا، گھر جوت زرنجن نہ کوئے رُشنائیا۔ ساچا ساتھی کوئی نظر نہ آیا، بن سنگر پورے سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ جھوٹھی ہائی جگت وکایا، گر کاہٹ نہ کوئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی سرب بھلایا، اپنا اپنا اشٹ رہے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ہر جو کھڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ کلجگ اتم اپنے کٹڈے آپے تولے، لکھ چوراسی تول تُلایا۔ سب دا لیکھا جھوٹھا پردہ آپے کھولے، آپے کھول کھلایا۔ ساچی دست کسے نہ کولے، اتم بیٹھے گھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بنیا تولا، نام کٹڈا ہتھ اٹھائیندا۔ سرشٹ سبائی رکھے اوہلا، گر گھ وِ رلے درس دکھائیندا۔ آپے بدلے اپنا چولا، پنج تت نہ کوئے جنائیندا۔ دھرنی کرے بھار ہووا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلجگ پینڈا رہیا مک، ہر پُرکھ زرنجن رہیا مکائیا۔ گو بند لیکھا گیا لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی نیز نیناں پیکھ، آپ اپنے رنگ آپ سمائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کوئے جنائیا۔ گھر گھر زرنجن سرگن سرگن زرنجن اپنا دیوے درس،

جوتی جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم اپنا ویس وٹائیا۔ اتم ویس ویس اپارا، انک کل دھاری آپ کرائیندا۔ لوک مات ہو اُجیارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک لوک اکھاڑا، سچ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ چوڈاں طبق طبق کنارہ، انت کنارہ آپ جنائیندا۔ لیکھا چکے رو سس ستارا، سورج چن مکھ شرمائیندا۔ وشن برہما شو کرے پار کنارہ، نیتر نیر سرب وہائیندا۔ سُرپت راجا اند ہوئے خوارا، کروڑ تیتیس نہ سنگ نبھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے ایکا نام ادھارا، نو نو اپنی دھار چلائیندا۔ ایکا ناد شبد دھکارا، گھٹ گھٹ اندر آپ وجائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈی ٹھارا، گھر سروور آپ وکھائیندا۔ ایکا سنگر میت مرارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ ایکا برہم کرے پسارا، ایکا ایش جیو نگارہ، تال تلوڑا آپ وجائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گرو ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتم ور، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لوک مات ساچا ہر، زرگن جوت جوت رُشنائیا۔ سمبل نگر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، برہمنڈ برہمانڈ کرے پڑھائیا۔ نہ پڑکھ نہ ناری نہ، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ نو اسی سچ نریش، زرگن زرویر پڑکھ اکال اکھوائیا۔ اد جگاد سدا آدیس، نہچل دھام اٹل بیٹھا آسن لائیا۔ جگا جگنتر کرے ویس، ویس انیکا روپ وٹائیا۔ سیوالائے وشن برہم مہیش، شکر اپنی گت جنائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، مونڈ منڈائے نہ سچا ماہیا۔ اپنے نور آپ پر ویش، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر وسے ساچا ماہیا۔ ساچے گھر وسے پروردگار، بے عیب نام خدایا۔ مقامے حق کرتیار، آسن سنگھاسن اک سہایا۔ نور نورانہ جلوہ اپارا، نورو نور ڈگمگایا۔ مہبان بیدو سانجھ یار، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپ وڈیایا۔ ساچے تخت بہے نرنکارا، اجونی رہت وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، دو جہاناں والی اک خدائیا۔ لکھ چوڑا سی دئے ادھارا، خالق خلق مخلوق اپنی دھار بندھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ناد وجائے نام جیکارا، اپنی سد بانگ سنائیا۔ گرہ گرہ اندر زرگن نور جوت کر اُجیارا، گھر گھر جوتی جوت دیپ کرے رُشنائیا۔ در در سخیاں گائے منگلپارا، جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویس وٹائی۔ ویس وٹائے ہر کرتار، قُدرت قادر دیکھ دکھائی۔ سَچج تریتا دوپر اُتریا پار، کھجگ ویلا انتم آئی۔ لیکھا جانے گر اوتار، عیسیٰ موسیٰ کرے سبق پڑھائی۔ قلمی کلمہ کرتیار، عالمین جنائی۔ ایکا نبی رسول ہو یا خبردار، جلوہ نُور جلال دکھائی۔ ایکا تعلیم دے سنسار، عظیم اُشان اپنی شان ودھائی۔ الف یے کر پیار، ثابت صُورت رب دی دے دکھائی۔ سچ حدیث بول جیکار، نغمہ نعرہ دے سنائی۔ مُرشد مُرید بنے نرنکار، حق حق کرے پڑھائی۔ سچ محرابے ہو تیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائی۔ رنگ دکھائے ایکا اللہ، الہی نُور پرگٹایا۔ اپنا آپ کرے بسملا، بسمیل اپنی دھار چلایا۔ نال رلائے اللہ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پایا۔ اپنا بندھن قلمی کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائی۔ آپے دین آپ اسلام، اسم اعظم آپ جنائی۔ آپے نُور آپے باطن آپے دے جلال، آپے بیٹھا کھ چھپائی۔ آپے حق آپ حلال، آپے حقیقت بے مثال، بے عیب آپ ہو جائی۔ آپے بنے جگت دلال، وچ ونجارا اک کرائی۔ آپے وسے کایا ماٹی کھال، آپے کایا کعبہ کرے وڈیائی۔ آپے چلے اولڑی چال، دو دو آہ میل ملائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پُن آپ صوابہ، آپ وجائے سچ ربابا، آپ ملائے اک احبابا، آپ اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپے رہیا مُکائی۔ جگ جگ لیکھا پیر دستگیر، ہر ساچا آپ دکھائیدا۔ لوک مات گھلے مار زنجیر، نام زنجیر اپنے ہتھ رکھائیدا۔ انتم میلا کرے اخیر، اپنی کرنی آپ کرائیدا۔ پنج تت تے بستر چیر، چیرا سیس جگدیش آپ بندھائیدا۔ صدی چودھویں گتے وہیر، دھیرج دھیر نہ کوئے کرائیدا۔ سنگ محمد چار یار کوئے نہ دیوے کسے نیر، آب حیات نہ کوئے پائیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سب دا لیکھا آپ مُکائیدا۔ لیکھا مکے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی کھ شرمائی۔ مکتب پڑھے نہ کوئے کرے وچار، عالم علم نہ کوئے جنائی۔ مخاطب ہو خطاب دیوے نہ وچ کوئے سنسار، شرع شریعت دے مٹائی۔ ایکا کلمہ جنائے آپ نرنکار، حرف بحرف کرے پڑھائی۔ ورن برن کرے خوار، ونڈن ونڈنہ کوئے ونڈائی۔ نو کھنڈ پر تھی بنے اک سکدار، ایکا مارگ دے لگائی۔ چار ورن سوہن اک دربار، کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے اکھوائیا۔ ایکا نام بولن جیکار، پُرکھ

اکال سرب دھیانیا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچا گرو دوار، ہر مندر بیٹھا ساچا ماہیا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا پاوے سار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔
 ٹھا کر ملے ٹھا کر دوار، ٹھو کر ٹھا کر نام لگائیا۔ میاں کرے اللہ پیار، اللہ میاں ایگا گھر وجے ودھائیا۔ گرگھ گر بنے نار کنت بھتار، نار کنت ایگا سیجا
 سو بھا پائیا۔ گوپی کاہن کرے منگلا چار، سچے منڈل راس رچائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ دین مذہب کر خوار، ایگا برہم دئے
 دکھائیا۔ گوہند گوہند گوہند نظری آئے وچ سنسار، جگت نیتر دئے گھلائیا۔ کلجک جڑ اُکھڑے اتم وار، چھوٹے بالے رہے اُکھڑائیا۔ ستجگ محلہ وسے اپنی
 وار، ستگر پورا آپ وسائیا۔ کلغی توڑا سوہے سیس دستار، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ نوکھنڈ پر تھی بولے اک جیکار، فتح ڈنکا دئے وجائیا۔ راج راجان
 شاہ سلطان آئن چل دوار، بیٹھن سیس جھکائیا۔ قدرت قادر کرے پیار، بخشش بخشے نہ دیسے کوئے گناہیا۔ گرگھماں دیوے اک آدھار، امرت آتم
 جام پیائیا۔ گرگھماں کرے سچ پیار، دوس رین سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایگا ہر، جگ جگ ویس آپے کر، جگ جگ
 جگت بندھن دیوے کٹائیا۔

★ ۲۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مسائنگھ دے گرہ پنڈ بل ★

آد پُرکھ اینکارا، عقل کلا اکھوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دوارا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ نرگن جوت نور اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ شاہو
 بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، ایگا رنگ سمانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مرد مردانہ، بلدھاری ویس
 وٹائیندا۔ اینکارا شاہ سلطانا، تخت نواسی سو بھا پائیندا۔ آد نرنجن نور نورانہ، جوتی نور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔
 سری بھگوان اک رکھائے ست نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم در کر پروانہ، سچ سندیشہ اک سنانیندا۔ کرے کھیل کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ

ہو جائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ دھرائیںدا۔ اپنا رُپ آپ دھر، نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر
 نرائن وڈی وڈیائیا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن نرگن لئے پرگٹایا۔ نرگن مات نرگن پتا آپے بن، نرگن پُوت سپوتا ایکا جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، اگمڑی کار کرائیںدا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ اپنی کار کمائیںدا۔ سُنٹ دُلا را ایکا جم،
 شبدی ناؤں دھرائیںدا۔ دائی دایا بیڑا بٹھ، ساچی سیو کمائیںدا۔ نہ کوئی چھہر نہ کوئی چھن، ساچا مندر آپ بنائیںدا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، تار ستار نہ
 کوئے ہلائیںدا۔ کرے کھیل سِری بھگون، اپنا پردہ آپ اٹھائیںدا۔ اپنا پردہ آپ اٹھا، اپنی دیا کمائیا۔ نرگن نرگن لئے پرگٹا، نرگن پتا نرگن مائیا۔ نرگن
 بال دُلا را گود سہا، سچ سہنجنی گود بہایا۔ ایکا حکم دے سنا، دُھر فرمانا، آپ جنایا۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈا، گھر گھر وچ لئے پرگٹایا۔ تھر گھر ساچا لئے بنا،
 سُنٹ دُلا رے اک دکھایا۔ نرگن جوتی آپ جگا، کملاپاتی دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ
 رچایا۔ اپنی رچنا سُنٹ دُلا ر، ہر ساچے آپ اُپایا۔ آپے رکھ ناؤں نرنگار، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ آپے حکمی ورتے ورتار، سچ سندیشہ اک سُنایا۔ ساچے
 تخت بیٹھ نرنگار، شاہ پاتشاہ اپنی کھیل کھلایا۔ چھوٹا بالا کرتیار، ساچی سیوا آپ لگایا۔ نرگن اندر نرگن دے آدھار، نرگن میلا سچ سُبھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلایا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، ہر ساچی کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، دس کسے نہ آئیا۔ اپنا گھاٹن
 آپے گھڑ، ساچی گھاٹ لئے گھڑایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے کرے پڑھایا۔ آد جگادی ایکا ہر، آد پُرکھ ناؤں رکھایا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، رُپ
 رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ سُنٹ دُلا را تھر گھر ساچے دھر، سچکھنڈ دیکھے سچا ماہیا۔ ایکا دیوے ساچا ور، دست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھایا۔ ایکا گن سِری بھگوان، شبدی سُنٹ آپ جنائیںدا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن دوارا اک دکھائیںدا۔ ایکا نام ایکا
 گیان، ایکا اپنا ناؤں منتر سچ درڑائیںدا۔ ایکا مندر اک مکان، سچ سنگھاسن اک دکھائیںدا۔ ایکا حکم اک فرمان، ساچے دھندے آپے لائیںدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا حکم جنائیںدا۔ دُھر فرمانا ساچا بھوپ، ہر ساچا سچ جنایا۔ نرگن نرگن لئے جانے اپنا رُپ،

اجوئی رہت وڈی وڈیائیا۔ آپے تاگا آپے سوٲ، تانا پیٹا آپ ہو جائیا۔ آپے وسے اپنی کوٲ، دوجی دشانہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ ساچی سیوا ہر نرکار، سُت شبدی آپ جنائندا۔ تھر گھر وسدا رہے تیرا دربار، پُرکھ ابناشی آپ وسائندا۔ آد جگاد
 رہے اجیار، نرگن جوت ڈمگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائندا۔ تھم ورتے ہر بھگوانا، ایکا اک جنائیا۔ شبدی تیرا سچ
 نشانہ، سٲ پُرکھ نرنجن آپ جھلائیا۔ تیرا بنس بنے مہانا، سر بنس تیری وڈیائیا۔ نرگن کرے نرگن پروانہ، نرگن لیکھا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے گھر دئے وڈیائیا۔ تیرے گھر ملے وڈیائی، ہر ساچا سچ جنائندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ تیری گود
 رہیا سہائی، وشنو تیری جھولی پائندا۔ وشنو اپنی دھار رکھائی، آپ اپنی کل دھرائندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائی، اچھیا اپنے وچ رکھائندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وسٲ آپ ورتائندا۔ ساچی اچھیا ہر بھنڈار، اپنی آپ آپ ورتائیا۔ اپنا پریم ٹھنڈا ٹھار، ساچا
 امرت ناؤں رکھائیا۔ وشنو اندر رکھ نرکار، نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ بھانڈا بھرے پر اپار، کول کولا ناؤں دھرائیا۔ حکمی تھم ورتے ورتار، پاربرہم
 پر بھ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہم اُتٲ کرے آپ کرتار، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے پکھڑیاں ہوئے گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے وسے دھواں دھار
 سُن اگم کھیل کھلائیا۔ آپے شکر کرے پیار، سنساروگ سرب مٹائیا۔ تیاں وچولا ایکا کرتار، شاہ پاتشاہ دیا کمائیا۔ دیوے سنہیہڑا سچی سرکار، سچ سندیشہ
 دئے سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو لئے اپائیا۔ وشن برہما شو اپا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ ایکا اکھر
 دئے پڑھا، نش اکھر ناؤں دھرائندا۔ ساچی سکھیا دئے سمجھا، اُبھل اپنا ناؤں جنائندا۔ ایکا تھم دئے ورتا، دُھر فرمانا آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائندا۔ وشن برہما شو ہر سنائے، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ در دوار اک دکھائے، در دروازہ آپ گھلائیا۔ غریب نوازا
 سو بھاپائے، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ شبد اگئی واجا آپ وجائے، تار ستار نہ کوئے ہلائیا۔ رچ رچ کاجا ویکھ دکھائے، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے جنائیا۔ ایکا گن ہر بھگونت، وشن برہما شو جنائندا۔ میرا کھیل آد انت، بھيو کوئے نہ پائندا۔ میری مہاسدا

بے آنت، بے آنت اپنے رنگ سمانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست آپ ورتائندا۔ ساچی دست ہر کرتارا، ایک ایک بھرائیا۔
 وشنو تیرا وِشو بھنڈارا، پُرکھ ابناشی آپ بھرائیا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم وند وندائیا۔ شکر تیرا اک نگارہ، آنت دے و جائیا۔ کرے کھیل سچی
 سرکارا، شاہ پاتشاہ سچی شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے اپرا، گھڑ گھڑ دیکھے تھاو تھانیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے آپ سہارا، رو
 سس کر رُشائیا۔ آد جُگاد دیکھے وگے دیکھنہارا، نیتز نین نہ کوئے دکھائیا۔ قُدرت قادر کرے پیارا، بے عیب ناؤں خُدائیا۔ مقامے حق کھول کوڑا، سچ
 سَنگھاسن سو بھاپائیا۔ وِشن برہما شو تیرا دیکھے سَت ورتارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ات دے دکھائیا۔ ایک
 تت شبد گیان، نرِگن ساچا سچ جنائندا۔ وِشن برہما شو کر پروان، نیوں نیوں سپس سرب جُھکائندا۔ توں صاحب سچا سلطان، ہوں سیوک سیوک کمانندا۔
 ہوں بالی بُدھ انجان، توں بے آنت بے پرواہ، تیرا بھو کوئے نہ پائندا۔ ایک دینی سچ صلاح، کون دھار مات چلائندا۔ لکھ چوراسی بنے کون ملاح، کھیوٹ
 کھیٹا کون اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، وِشن برہما شو نیوں نیوں منگ منگائندا۔ منگن منگ بن بھکھاری، ترے
 ترے بیٹھے سپس جُھکائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھاری، دیا ندھ دیا کمائیا۔ وِشن برہما شو دکھائے اک سِکداری، سِکدارا اک سمجھائیا۔ لکھ چوراسی پاوے
 ساری، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست دے دکھائیا۔ ایک دست ترے گن دھار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ تیاں
 دیوے ایک وار، اک اک جھولی پائندا۔ دُجا بخشے چرن پیار، ساچی سِکھیا سِکھ سمجھائندا۔ تیجا بخشے اپنا دیدار، نیتز لوچن نین کھلائندا۔ چوتھے چوتھے پد
 کرے خبردار، چوتھے گھر کھیل کھلائندا۔ پنچم میلا کرے آپ نرِنکار، پنچ تت تت پرگنائندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش دے سہار، سگلا سنگ
 نبھائندا۔ بھانڈے گھڑے بن ٹھٹھیار، ہر ہر ساچی سیوک کمانندا۔ نرِگن سرِگن کر آکار، لکھ چوراسی کھیل کھلائندا۔ لوک مات کھڑی گلزار، چاروں کُنٹ
 دیکھ دکھائندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہار، جل بن پھول پھولائندا۔ ایک حکم اپنی وار، شبد انادی ناد سنانندا۔ گھر وِچ گھر کر تیار، گھٹ گھٹ
 آسن لائندا۔ نرِگن باقی کر تیار، جوتی جاتا جوت جگائندا۔ آتم برہم کر پسار، کایا بنک سہائندا۔ ایش جیو دے آدھار، جگت جگدیش کھیل کھلائندا۔ پون

سواسی کر تیار، پون پوناں وچ رکھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا بھر بھنڈار، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ آد جگاد رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ سمجھائیندا۔ ونڈاں ونڈاں اپار، بودھ اگادھ شبد جنائیندا۔ ایکا اکھردے دُھنکار، چارے ویداں راگ الائیندا۔ چارے وید کرن پکار، اُچی کوک کوک سٹائیندا۔ چارے بانی دے تیج سوار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ چاروں گنٹ بے جیکار، بے جیکار آپ کرائیندا۔ چارے ورن کر پساہ، کھتری براہمن شودر ویش ویکھ وکھائیندا۔ چارے جگ گھاڑن گھڑے اپر اپار، گھڑنہارا دس نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کر تیار، کلج میل ملائیندا۔ بنے وچولا آپ نرنکار، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ونڈے ونڈ ونڈن جوگ، ہر ساچا ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن ہو یا سنجوگ، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ نرگن سرگن بھوگے بھوگ، آتم سیجا تیج ہنڈھائیا۔ نرگن سرگن سنائے سلوک، ناد انادی بانی بان الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ اپنا حکم دُھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو مننا بھانا، ہر بھانے سد رہائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جگ بندھن آپے پائیندا۔ چار جگ دا ایکا گانا، ایکا چوکڑ نام رکھائیندا۔ نو نو چوکڑ کھیل مہانا، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائیندا۔ نو در کھولے جگت دکانا، جگت واسنا وچ رکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، آسا ترسنا نال ملائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پردھانا، مایا ممتا ڈنک وجائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ نرگن سرگن ہوئے پردھانا، تیج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ لکھ چوراسی سنائے دُھر فرمانا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھن آئے، اچرج کھیل بنائیا۔ نرگن سرگن جامہ پائے، جوت نور رُشنائیا۔ گر اوتار ناؤں دھرائے، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنجگ ساچا آپ ہنڈھائے، اپنا ویس وٹائیا۔ تریتا لیکھا دے مُکائے، آنت کوئے رہن نہ پائیا۔ دواپر اپنا راگ سنائے، بنسری نام وجائیا۔ کلج انتم پھول پھولائے، کالا سوسا ویکھے لگی شاہیا۔ چار گنٹ مردنگ وجائے، اُچی کوک کوک سنائیا۔ سورا سرنگ کھیل کھلائے، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ مقامے حق سو بھاپائے، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ لاشریک اک خدائے، شرکت ویکھے سرشت سبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ ایکا چوکڑ گیترا آپ بھوائیا۔ چار جگ دا ایکا گیترا، جگ جگ آپ بھوائیندا۔ کرے

کرائے کھلا ویڑا، دھرت مات ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دُور نیڑا، بھيو اُبھيد چُھپائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکا وار سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جگ کھیل مہان، گر سَنگر آپ کرائیا۔ چو داں لوک کھول دُکان، ویکھے تھاوں تھانیا۔ سَنجگ تریتا دواپر ہو پردھان، اپنا ڈنک وجائیا۔ کجگ کرے کھیل مہان، بھيو اُبھيدا بھيو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا لیکھا چُکنا، ایکا وار چُکائیا۔ چار جگ دا مکیا لیکھ، ہر ہر آپ چُکائیندا۔ آد جُگادی رہیا ویکھ، دس کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل نر نریش، نر نرائن رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ جنائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی آیا انت، جگ چوکڑ پار کرائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ دیوے نیا منت، ایکا نام درڑائیا۔ ہر جن اٹھائے ساچے سنت، بھگتن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گر گھاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، آتم برہم اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنائیا۔ ہر لیکھا لیکھ جنائیندا، آد جُگادی کار۔ سَنجگ تریتا پار کرائیندا، دواپر کرے کھیل نیار۔ وید ویاسا آپ اٹھائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ پُران اٹھاراں بھيو چُکائیندا، لکھے لیکھ مہان۔ چار لکھ ستاراں ہزار سلوک گنائیندا، نارد مَن کر پروان۔ برہما سد کول بہائیندا، باراں اکثر کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ وید ویاس ہر جنایا، شبدي ناد وجائیا۔ براہمن گوڑ ناؤں رکھایا، نہ کوئی جنم پتاما ئیا۔ ورن گوت وچ کسے نہ آیا، کھتری براہمن شو در ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ اچے ٹلے پر بت آسن لایا، سچ سَنگھاسن دے سمجھائیا۔ آؤندا جاندا کسے دس نہ آیا، ویکھ نہ سکے کوئے لوکائیا۔ نہہکنک سو اکھوایا، جس رنگ رُپ رکھ نہ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھيد آپ درڑائیا۔ وید ویاس لیکھ لکھارا، لکھ لکھ لیکھ سمجھائیندا۔ نہہکنک اک اوتارا، کجگ انتم کھیل کھلائیندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ چار جگ دا کرے انت کنارہ، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بنا سبت لکھ شرمائیندا۔ ست سمندر رووے زارو زارا، سرگن رُپ نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈن وندئی چار جگ، وید ویاسا لیکھ لکھائیا۔ انتم اودھ سب دی جائے پگ، تھر کوئے رہن نہ

پائیا۔ ترتالی لکھ دیہہ ہزار، چار جگ دیکھے جھک جھک، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سبج تریتا دواپر اتریا پار، کلجگ کوکے دئے دہائیا۔ ملیا ور دھر دربار، لوک مات لئے انگڑائیا۔ ملی آيو چار لکھ بتی ہزار، گھر گھر بیٹھا خوشی منائیا۔ چاروں گنٹ بول جیکار، اپنا زور دئے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھیدا آپ چھپائیا۔ چار لکھ ہزار بتی، چڑھیا مان غرور۔ گھر گھر رت اُپائے تتی، در در رکھے جوٹھا جھوٹھا کوڑ۔ ناتا توڑے جتی ستی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل حاضر حضور۔ کوڑ گڑیاری چلی دھار، لوک مات وبتی ودھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بے زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ دہ دشا کرے پکار، اٹھ اٹھ راہ تنکے ساچے ماہیا۔ کرپا کر ہر کرتار، دئے بیٹھی سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ پندھ رہیا مکائیا۔ کلجگ پندھ ہر مکائے، اپنی دیا کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لئے پرگٹائے، ایکا حکم سنائیا۔ کالا سوسا تن چھبھائے، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ کلمہ کلام آپ پڑھائے، عالمین دیکھے سرب لوکائیا۔ زمیں اسمان پھیرا پائے، چوڈاں طبقاں روپ وٹائیا۔ ایکا عیسیٰ دئے سمجھائے، اپنا نور نور رُشنائیا۔ عیسیٰ اُچی کوک کوک سنائے، چاروں گنٹ دئے دہائیا۔ میرے پچھے میرا خدا آئے، آپ اپنا بل دھرائیا۔ خالق مخلوق کوئی بھل نہ جائے، بے خبر رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیا۔ کلجگ تیرا ساچا سنگ، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ محمد ہتھ پھرایا مردنگ، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ چوڈاں طبقاں دیکھے لنگھ، چوڈس چند آپ چڑھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری مکائے اودھ، تیرا پندھ آپ مکائیدا۔ کلجگ تیرا پندھ مکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ساچا مارگ اک وکھاؤنا، چار ورن سرنائیا۔ زرگن سرگن روپ دھراؤنا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ پنج ت چولا آپ ہنڈھاؤنا، کایا گڑھ بنائیا۔ نانک نانک نام دھراؤنا، زرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ اپنے در آپ منگاؤنا، اپنی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سوچھ سرپوپی روپ درساؤنا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نام ست جھولی پاؤنا، وست امولک اک وکھائیا۔ چار ورن مارگ لاؤنا، اوچاں نیچاں میل ملائیا۔ راؤ رنکاں ایکا دھام بہاؤنا، ذات پات نہ کوئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ایکا حکم سناؤنا، ایکا ملے سچا ماہیا۔ کایا مندر اندر گھر وچ گھر اک درڑاؤنا، بند تاکی آپ

کھلایا۔ بھر پیالہ ساچا جام پیانا، ساقی بنے ساچا ماہیا۔ چار کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھاونا، آپ اپنا پھیرا پانیا۔ کلجک جیواں بہہ سمجھاونا، ہندو مُسلم بھائی بھائی۔
 بے مکھ جیواں مکھ بھواونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن ایکا حکم جنایا۔ نانک سمجھائے پنج تت، چار کُنٹ اُٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناشی
 کملاپت، لکھ چوراسی ناری رُپ دکھایا۔ گھر گھر بیٹھا ستر گھت، اپنی بیج وچھایا۔ اپنا مارگ رہیا دس، اُٹھو چلو پاندھی بن کے راہیا۔ کلجک جیو درتوں
 جائن نٹھ، بیٹھے مکھ بھوایا۔ نانک زرگن کرے پکار اگے پُرکھ سمرتھ، واہ واہ تیری وڈی وڈیایا۔ جگ جگ چلائے رتھ، رتھ رتھو اہی سیو کمایا۔ میں
 تیرا ناؤں دس دس گیا تھک، دئی دویت نہ کوئے مٹایا۔ چاروں کُنٹ ویکھیا جھوٹھا ہٹ، ساچی وست نہ کوئے ورتایا۔ کرپا کر پُرکھ سمرتھ، تیرے اگے
 جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ ہر لیکھا سچ جنائندا، سنگر نانک کر پیار۔ نانک تیرا کیتا اپنی جھولی پائندا،
 لیکھا جانے دو جہان۔ اپنا حکم آپ سنانندا، شبد اگئی دھر فرمان۔ کلجک انتم اپنا رُپ وٹائندا، پرگٹ ہوئے سری بھگوان۔ تیری تیراں تول دھار پور
 کرائندا، تولا بنے شاہ سلطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ نانک سُنیا سچ سندیشہ، گھر گھر وچ خوشی منایا۔ تس
 صاحب کو سدا آدیسا، جو گھاڑت رہیا گھڑایا۔ جگ جگ کرائے اپنا ویسا، ویس انیک وٹایا۔ سیوالائے وشن برہما ہمیشہ، ساچی سیو سمجھایا۔ کلجک انتم لئے
 لیکھا، سب دا لیکھا دے مکایا۔ سرشٹ سبائی کڈھے بھرم بھلیکھا، بھرم گڑھ دے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ
 جنایا۔ نانک سنگر کہے پکار، جیو جنت سمجھایا۔ مہابی اترے اپنی وار، نہہکنک ناؤں رکھایا۔ ڈنکا وجے اگم اپار، دو جہاناں لئے جگایا۔ آپے جانے اپنی
 دھار، پچھلی کیتی لئے اٹایا۔ دھر دی بانی بولے جیکار، ساچا نعرہ اک سُنایا۔ سرب جیاں دا سانجھیا، پروردگار اک خدایا۔ بُھل نہ جانا جیو گوار، کھیا
 لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ ایک جوتی دس اوتار، گر گوبند گیا صلاحیا۔ ستر سولاں بیج پیار، ایک یارڑے راہ تکایا۔ دوئے جوڑ بنے بھگھار، پُرکھ اکال اگے سپس
 جھکایا۔ تیرا قرضہ دتا اتار، تیرا تیری جھولی پایا۔ سیوا کر سٹ دُلا، گھر تیرا دیکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ور
 ساچا اک دکھایا۔ دیوے ور سری بھگوان، ایک ایک جنایا۔ گوبند تیرا سچ نشانہ، لوک مات بھلایا۔ ناد وجائے دو جہاناں، تیرے ناؤں وڈیایا۔ پرگٹ

ہوئے مرد مردانہ، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ تیرا مندر دیکھے اک مکانا، سمبل ناؤں دھرائیا۔ ساڈھے تن ہتھ رکھے پیمانہ، ودھ گھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی نور
 جگے مہانا، دوس رین رُشنائیا۔ شبدی شبد کھیل مہانا، ڈنکا نام وجائیا۔ پوت سپوتا ہو پردھانا، براہمن گوڑا ویس وٹائیا۔ برہم برہم کر ستانا، پاربرہم پرہم
 دیکھ وکھائیا۔ ساچا کھنڈا اک چکانا، چنڈ پرچنڈ پرگٹائیا۔ بہتر ناڑ مارے اک نشانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 گوہند منگ منگائیندا، پرہم آگے سیس جھکا۔ تیرا کھیا نہ کوئے مٹائیندا، توں داتا بے پرواہ۔ کلج ڈورڈنک وجائیندا، چاروں کٹ پھیرا پا۔ جوٹھ جھوٹھ
 نال رلائیندا، ہوئے ہنگتا گڑھ بنا۔ چار لکھ بٹی ہزار میرا پنہ نہ کوئے مٹائیندا، وشن برہما شو بیٹھے کھ چھپا۔ کھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا، اچی کوک کوک
 رہیا گا۔ جیو جنت سرب گرائیندا، درمگے اک پناہ۔ رائے دھرم آنت ڈرائیندا، ساچا دسے نہ کوئے تھاں۔ پتر گپت حساب وکھائیندا، کھیا لیکھا بھلے نہ۔
 لاڑی موت نال پرنائیندا، جون اجونی دے بھوا۔ بن تیرے پھند نہ کوئے کٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہونا سدا مہرواں۔
 مہربان دیا کمائیندا، ہر ہر پڑکھ اکال۔ گوہند تیرے ہتھ پھرائیندا، کلج کوڑا کال۔ تیرے حکمے ونڈ ونڈائیندا، چار لکھ آئے زوال۔ بٹی دند ہر کا ناؤں
 کوئے نہ گائیندا، ہزار بٹی نہ نبھے نال۔ تیرے پنجاں پیاریاں آپ وڈائیندا، جنہاں بٹھائے سچھنڈ سچی دھرمسال۔ ہزاری سب دا ناؤں رکھائیندا، اک
 اک کرے آپ پرتپال۔ کلج پنج ہزار آئیو اپنی آنت ہنڈھائیندا، دوسر کوئے نہ نبھے نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔
 گر گوہند سنیا ہر کا سندیشہ، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ کون کھیل کریں نر نریشا، میرے صاحب پچے ماہیا۔ اپنے نیتزین میں پیکھاں، پتا پوت سنگ
 رکھائیا۔ کون روپ وٹائیں بھیکھا، کون گھر کریں رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیا۔ گن سمجھائے ہر بھگونت،
 گوہند ست اٹھائے۔ روپ دھرائے ناری کنت، نر زان ویس وٹائے۔ آپ جنائے اپنا منت، منتر ساچا آپ درڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دے سمجھائے۔ اپنا ناؤں رکھاں نر نکار، نہہکنک روپ وٹائیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نور نور نور درسائیا۔ شبدی شبد شبد میری
 دھار، ڈنکا شبد وجائیا۔ شبد کھنڈا شبد کٹار، شبد شمشیر لے اٹھائیا۔ شبد مارے ساچی مار، چار کٹ ڈھائیا۔ ٹلے پربت کرے خوار، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ

پھول پھولایا۔ ڈوگھے ساگر دیکھے غار، رُوپ انُوپ دھرایا۔ کلجگ لہنا قرض دے اُتار، مقروض نظر کوئے نہ آیا۔ خالق خلق پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم پندھ مُکایا۔ کلجگ پرگٹے ہر نرنکارا، نرگن ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، گھر ساچا آپ سہایا۔ ہر مندر وسے وسنیہارا، ہر ہر اپنا ناؤں پرگٹایا۔ کرے کھیل اپرا، اگم اگمڑی کار کرایا۔ دو جہاناں مارے مارا، چوڈاں طبق صفا اٹھایا۔ چوڈاں وِ دیا کرے خوارا، چوڈاں لوک نہ کوئے پڑھایا۔ چار جگ بھیجنہارا گر اوتارا، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ نہکلنک آوے وِچ سنسارا، جوتی جاتا بھیکھ وٹایا۔ سرب جیاں دا اک داتارا، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ آد جگاد جگ جگنتر دیکھے وگسے کرے وچارا، جگ چوکرڑی پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک اپنا ناؤں رکھایا۔ نہکلنک ناؤں رکھ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ست سرُوپی ہو پر تکھ، پر م پُرکھ اپنا رُوپ وٹایا۔ ساچا مارگ ایک دس، نو کھنڈ پر تھی مارگ لائیندا۔ ستاں دیپاں آپے دس، ست ستوادی راہ جنائیندا۔ ناتا توڑے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی کھ شرمائیندا۔ دیکھ دکھائے مندر مسجد مٹھ، شودوالے پھیرا پائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن ناؤں ہر نرنکارا، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایک گر سمجھایا۔ ایک مندر گرودوارا، ایک دھام بہایا۔ ایک شبد نام نگارہ، ایک تال وجایا۔ ایک تھم ورتے ورتارا، حکمی تھم آپ بھوایا۔ لکھ چوڑاسی پار کنارہ، جھوٹے بھانڈے دے بھٹایا۔ گرکھاں کرے آپ پیارا، گر سکھ ساچے لئے جگایا۔ نرگن دیا کر اجیارا، جوتی جوت کرے رُشٹایا۔ انحد ناد سچی دھنکارا، دُھن آتمک آپ سٹایا۔ امرت پیائے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ چوتھے جگ کرے پار کنارہ، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی لگے اک اکھاڑا، من مت بدھ ناچ نچایا۔ مگر لگائے پنچم دھاڑا، جوٹھا جھوٹھا ڈور و ہتھ پھرایا۔ پچیا رہے نہ کوئے پُرکھ نار، جو بیٹھے ہر بھلایا۔ مہابلی اترے اوتارا، نانک نرگن گیا سمجھایا۔ پُرکھ اکال کھڑگ کھنڈا کرے تیارا، برہمنڈاں آپ دکھایا۔ گو بند اٹھے ساچا لاڑا، کلغی توڑا سپس لکایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی کرے کھیل نیارا، پندراں کنگ رت سہایا۔ دھام سہائے دلی دربارا، سچ سنگھاسن چرن لکایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک آدھارا، راج راجانا تھم سٹایا۔ چاروں کُنٹ ورتے

اک ورتارا، ایکا روپ جیو جنت ہر بھگونت نظری آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرویر پڑھ اکال، اجوئی رہت بے مثال، نہہکنک اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہہکنک شبد گنوتا، شبدی دھار چلائیندا۔ بھو نہ پائے برہما یکتا، چار وید مکھ شرمائیندا۔ لیکھا جانے آد آنتا، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ میل ملائے ساچے سنتاں، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ مان کرائے ساچے بھگتاں، بھگت بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ گرگھاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، آپ اپنا نام جنائیندا۔ گر سکھ کایا چولی رنگدا، نام مچھی آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، گر گو بند لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا جانے پری اند دا، پری اند ویکھ وکھائیندا۔ لہنا چکے سورج چند دا، برہما وشن شو مکھ چھپائیندا۔ جن بھگتاں دات ساچی ونڈ دا، لیکھا جانے دو جہان دا، آد جگاد اپنے نال آپے ہنڈھدا، کرے کھیل سری بھگوان دا۔ ناتا توڑے من مت دھاگن نار رنڈ دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا دان۔ دانی داتا ہر داتارا، نرگن نہہکنک اکھوائیا۔ شبدی دیوے نام بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ ورتائیا۔ سو پڑھ نرنجن ہنگ برہم ہو تیار، پار برہم اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آپ چلائے اپنی دھارا، دھار دھار وچ سائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گو بند سورا وڈ بلکارا، ایکا کھنڈا نام چکائیا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھارا، مسمکھاں کرے خوارا، ایکا کھنڈا نام چکائیا۔ پنڈت پاندھانہ کوئے پاوے سارا، جگت و دیا بھلی سرب لوکائیا۔ گوڑ براہمن و سے سب توں نیارا، براہمن گوڑ بھو کسے نہ آئی۔ کسے کل وچ نہ جنمے ہر نرنکارا، سرب جیاں دا اک داتارا، سو نہہکنک اکھوائیا۔ آد جگاد کرے پسارا، جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اوڈھ نکائیا۔ کلجگ جیو بھانا مٹو ست، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ سنگر پورا دیوے مت، مت مت وچ رکائیندا۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ جس جن ملے کملاپات، آسا ترسنا سرب مٹائیندا۔ جگت کھیڑا دسے بھٹھ، اپنا کھیڑا آپ وکھائیندا۔ نرگن نور لٹ لٹ، جوتی جوت جگائیندا۔ گر سکھ تیرے چرناں بیٹھاں کلجگ بیٹھا ستر گھت، سیس سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ جیواں آپ جنائیندا۔ برہم مت سنگر دھار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پنچم دیوے شبد ناد دھنکار، اپنی کرے سچ شنوائیا۔ اٹھے پہر رہے خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھائیا۔ من مت بدھ نہ کوئی وچار، جس جن سنگر شبد شنائیا۔

ہوئے سنساروگ دئے نوار، ایکاگن دکھائیا۔ ناتاٹئے جھوٹھا سنسار، ساچا سجن نظری آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک جیواں دیوے مت، تت گیان اک درڑائیآ۔ ساچی مت شبد گر گیانا، آتم برہم درڑائیندا۔ اٹھے پہر اک دھیانا، دوس رین نہ کوئے دکھائیندا۔ راگ اناد سنائے ترانہ، سارنگ سارنگی نہ کوئے وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپے پھر، گرمت اک جنائیندا۔ گرمت گر کارنگ، گر سنگر آپ چڑھائیآ۔ گرگھ آتم ویکھ سیج پلنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھائیآ۔ اپر بیٹھا سورا سربنگ، تیرا راہ نکائیآ۔ اٹھے پہر دیوے انند، پرمانند رہیا سمائیآ۔ لہنا دینا چکے سورج چند، ایکا نور کرے رُشائیآ۔ اک سنائے سہاگی چھند، مت بدھ سمجھ نہ سکے رائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترسنا دئے مٹائیآ۔ جگت ترسنا جائے چھٹ، من واسنا آپ گوائیآ۔ ہوئے جڑ کڈھے پٹ، کایا اندر رہن نہ پائیآ۔ امرت جام پیائے گھٹ، ساتک ست ست کرائیآ۔ گر سکھ ملے گر گوہند پئے ٹھ، سنگر گوہند اپنی گود بہائیآ۔ ابناشی کرتا سہائے ساچی رُت، رُت بسنت آپ مہکائیآ۔ کلجک آوے جائے اٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیآ۔ براہمن گوڑا پوت سپوتا جایا ست، شبدی ناؤں دھرائیآ۔ اچے ٹلے چڑھیا چوٹ، پربت اپنے آسن لائیآ۔ سمبل نگر بنیا کوٹ، گوہند گڑھ سہائیآ۔ نرگن جگے نرمل جوت، دیا باقی نہ کوئے رکھائیآ۔ شبد نگارے وجے چوٹ، انادی ناد وجائیآ۔ لکھ چوراہی تیرا کڈھے کھوٹ، سویا کوئے رہن نہ پائیآ۔ منمکھ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، کلجک انت نہ کوئے اٹھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر گھٹ وسے ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیآ۔

۱۰۶۰

۱۰۶۰

نو نو چار ہر ہر گیرا، نر ہر نرائن بھوائیآ۔ نو نو چار چکے جھیرا، سری بھگوان آپ چکائیآ۔ نو نو چار گھلا ہوئے ویہڑا، ابناشی کرتا آپ کرائیآ۔ نو نو چار ناتاٹئے تیرا میرا، تیرا میرا رہن نہ پائیآ۔ نو نو چار ایکا پائے اگئی گھیرا، شبدی شبد بے پرواہیا۔ نو نو چار لہنا دینا چکے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اپنی کھیل کھلائیآ۔ نو نو اترے پار، چار چار پنڈھ مکایا۔ چارے کھ روون زاروزار، برہما دھیر

نہ کوئے دھرایا۔ چارے وید کرن پُکار، اُچی کوک کوک سنایا۔ چارے کھانی گئی ہار، ہر کا بھیو کسے نہ آیا۔ چارے بانی ستھر ویکھیا سچا یار، یارڑا ستھر آنت
 نہ سکے ہنڈھایا۔ چار گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی کھیل کھلایا۔ نو نو
 چار اترے گھاٹ، پار کنارہ آپ کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ہر پُرکھ زرنجن
 ساچی سیو کمائی۔ ایکنکارا ہر زرنکارا کرے کھیل اگم اپارا، ایکا دست جن بھگتاں دیوے ہتھو ہتھ، آپ اپنی آپ ورتائی۔ لکھ چوراسی دیوے متھ، نام
 مدھانا ایکا پائی۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا اپنی جھولی پائی۔ نو نو چار مکے
 پندھ، سو پُرکھ زرنجن آپ مکائیندا۔ جگ چو کڑی جھٹے بند، بندی توڑ آپ تڑائیندا۔ نو نو سنائے ایکا چھند، چار چار آپ سمجھائیندا۔ آپے جانے اپنا اند،
 پرمانند کھیل کھلاییندا۔ آد جگاد سدا بخشند، بخشش اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار آپ جگائیندا۔ نو جگائے نو دوار،
 نوبت نام وجائی۔ دو جہاناں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ ہلایا۔ وشن برہما شو دئے ہلار، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسنا نال رلایا۔ زرن گن سر گن کھیل کرے
 ۱۰۶۱ اپار، لوک مات ویکھ دکھائی۔ لکھ چوراسی کرے بے دار، غفلت سب دی دئے مٹائی۔ ایکا ناد بول جیکار، شبد اگمی دئے سنائی۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا
 ٹھانڈے دربار، گھر ساچے سو بھاپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو اپنا بھیو چکائی۔ نو دوار پار کنارہ، زرن گن زرنکار آپ کرائیا۔ اک
 دکھائے سچا گھر بار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اٹھے پہر نور اُجیارا، جوتی جوت ڈمگائی۔ آد جگاد ایکا دھنکارا، انحد ناد سنائی۔ کھیل کرائے دھام نیارا،
 دھام اولٹا آپ اپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو اپنا بندھن پائی۔ نو بندھن پائے ایک، ایکا ایکنکاریا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، بیج
 تت کرے خواریا۔ بدھی کرے آپ بیک، دیوے نام آدھاریا۔ چرن کول رکھائے ساچی ٹیک، رُپ انوپ آپ دھرا رہیا۔ پورب کرماں آپے ویکھ،
 لہنا لہنا جھولی پارہیا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر اولیا شیخ، ملا مسائق آپ اٹھا رہیا۔ پرکھنہارا پنڈت پاندھے ریکھ، جوت للاٹ پھول بھلا رہیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دوار اپنا کھیل کھلا رہیا۔ نو دوار کھیل غریب نوازا، ہر اپنا آپ کرائیا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا، لکھ چوراسی رچیا کاجا،

آسا آسا وِچ سائیا۔ من منو آ پھرے بھاجا، دہ دس اٹھ اٹھ دھائیا۔ آپے دیکھے کھیل کھیل جگت تماشہ، بیٹھی لوکائی گھ شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو گیڑا آپ بھوئیا۔ نو گیڑا جگت ساگر، نو در آپ گھلایا۔ جگت واسنا دیوے آدر، آسا ترسنا میل ملایا۔ کرے کھیل کریم ہر قادر، قدرت کرتا ویکھ دکھایا۔ آپے بنیا ساچا صابر، صبر صبورى آپ ہنڈھایا۔ لیکھا جانے پسر پدر مادر، بے پرواہ روپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو اپنا رنگ رنگایا۔ نو رنگ نرنکار، اپنا آپ رنگایا۔ نو کھنڈ پر تھمی کرتیار، دھرت دھول دئے وڈیایا۔ برہے وست امول بھنڈار، ایکا وار ورتایا۔ ترے گن دیوے دیونہار، دیونہار آپ اکھوئیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ جنایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، دھرت مات دی گود بہایا۔ گھر وچ گھر کرتیار، اپنا روپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ اندر وڈ بیٹھ سرکار، ساچا تخت سہایا۔ پاربرہم کرے کھیل اپر اپار، اپنی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ ایش جیو دئے آدھار، جگدیش اپنی بنت بنایا۔----- نو کھنڈ پر تھمی وسیا کھیڑا، ہر ساچا آپ وسائیدا۔ لکھ چوراسی بدھا بیڑا، آپ اپنے کندھ اٹھائیدا۔ آپے دور آپے نیڑا، سچ سنگھاسن آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو مندر آپ اپائیدا۔ نو نو مندر آپے کھول، اپنا آسن لایا۔ نرگن سرگن اندر بول، ناد انادی آپ سٹایا۔ ساچے تول آپے تول، ایکا تولا آپ ہو جایا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو پردہ دئے چکایا۔ نو نو پردہ دیوے چک، ہر ساچا کھیل کھلاییدا۔ گھر گھر بیٹھا آپے لگ، دس کسے نہ آئیدا۔ اپنی وار آپے جائے اٹھ، برہم پاربرہم پرگٹائیدا۔ پنچم اپر آپے ٹھہ، اپنا پردہ لاہندا۔ امرت آتم جام پیائے گھٹ، ساتک ست ست کرئیدا۔ نو نو سہائے ساچی رُت، رُت بسنت آپ اپائیدا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا کھیل کھلاییدا۔ نو نو کھیل ہر گوہند، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے چند، خوشی غم نہ کوئے وڈیایا۔ کرے کھیل گنی گہند، گھر گھبیر ناؤں دھرایا۔ بھیونہ پائے سُرپت اند، وشن برہما شو سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا ویس وٹایا۔ نو نو ویس وٹایا، نرگن سرگن دھار۔ نو کھنڈ پر تھمی ڈیرہ لایا، لکھ چوراسی کرتیار۔ نج گھر واسی ویکھ دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔

منڈل راس آپ پوایا، گوپی کاہن بنے نچا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو لیکھا دئے سمجھایا، نو لیکھا پنچ تت کا یا گڑھ نو دوار کھلایا۔ کرپا کر ساچا ہر، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ من مت بدھ اندر دھر، ایکات جنایا۔ اپنا مارگ آپے بن، بیٹھا گھ پھپھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، چوٹی جڑ نہ کوئے رکھایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پڑکھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا سنگ نبھایا۔ نو نو نبھائے اپنا سنگ، بھو کسے نہ آیا۔ گھر گھر وجائے نام مردنگ، ساچا مردنگا ہتھ اٹھایا۔ اپنی گلی اپنی کوٹ آپے جائے لگھ، آوندنا جاندا دس نہ آیا۔ آپ سہائے اپنی تیج پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ آپے جانے اپنا اند، اند اند وچ آپ سما۔ آپے گائے اپنا سہاگی چھند، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آپ چڑھائے اپنا ساچا چند، سورج چند لگھ شرمایا۔ کرے کھیل سورس رنگ، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے شبدی ڈور پتنگ، آپے شبدی بند رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو در کھیڑا آپ سہایا۔ نو در کھیڑا سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہایا۔ پنچ تت چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایک نام نیا منت، من منکا دئے بھوایا۔ گرگھ اٹھائے ورا سنت، جس جن اپنی بو جھ نبھایا۔ لکھ چورا سی مایا پائے بے انت، کوئے اٹھ نہ سکے رانیا۔ گڑھ بنائے ہوئے ہنگت، اندر واڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ ہر جن میلے ہر ہر سنگت، ساچا سنگ آپ رکھایا۔ گرگھ گرگر رنگ رنگائے رنگت، رنگ مھیٹھی اک چڑھایا۔ در دوارے جو آئے منگت، نو دوار لیکھا دئے چکایا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگت، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو در کھیڑا آپے دیوے ڈھاہیا۔ لکھ چورا سی پائے نتھ، دہ دشا آپ بھواینیدا۔ اپنا مارگ آپے دس، گر اوتار سیوا لاینیدا۔ تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی توڑ ٹڑاینیدا۔ ترے گن مایا ڈسنی نہ سکے ڈس، امرت آتم جام پیااینیدا۔ درس دکھائے ہس ہس، اپنی دیا آپ کمااینیدا۔ پوری کرے گرکھاں آس، جگ جگ اپنی دیا کمااینیدا۔ نرگن جوت کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹااینیدا۔ نو دوارے کرے بند خلاص، دسواں در آپ سہااینیدا۔ ساچے تخت بیٹھ پڑکھ ابناش، آتم سیجا سو بھاپااینیدا۔ نہ پرتھی نہ کوئے آکاش، گگن منڈل نہ کوئے رکھاینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دوارے اپنا راہ چکاینیدا۔ نو دوار مکے پنڈھ، گر سنگر آپ مکایا۔ آپ جنائے سہاگی چھند، سو پڑکھ نرنجن سچ پڑھایا۔ ہنگ برہم دکھائے اک اند، اند اند منگل گانیا۔ دئی دوتی

ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو در لیکھا دے چُکایا۔ نو در تیرا لیکھ چُکاؤنا، گر سَنگر دیا کمائیندا۔ گر گھ ساچے آپ اُٹھاؤنا، اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جنم جنم داروگ گواؤنا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ پھڑ پھڑ اپنی گود بہاؤنا، رائے دھرم نیڑ نہ آسیندا۔ دو جہاناں چند چڑھاؤنا، ساچا چند آپ چکائیندا۔ جگ جگ ٹٹی گنڈھ وکھاؤنا، گنڈھنہار سیو کمائیندا۔ نار کنت سری بھگونت آپ اکھاؤنا، کنت سہاگی آپ ملائیندا۔ گھر گھر منگل سخیاں گاؤنا، پنچم سخیاں آپ اُٹھائیندا۔ در دوار آپ گھلاؤنا، آتم تاکی بند گھلاؤنا۔ آتم سیجا پھڑ بہاؤنا، گر گھ ساچے نال ملائیندا۔ انحد ساچا راگ سناؤنا، دوسر گیت نہ کوئے لائیندا۔ چھٹی راگاں گھ شراؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا۔ ایکا دیپک جوت جگاؤنا، تیل باقی نہ کوئے کٹائیندا۔ ناری کنت ایکا رنگ رنگاؤنا، ساچی سیجا سو بھاپائیندا۔ نو در تیرا جھوٹا ڈیرہ ڈھاؤنا، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ دسم دوارے گر گھ ساچا آپ بہاؤنا، سر اپنا ہتھ کٹائیندا۔ جوتی جوت جوت ملاؤنا، جوتی جوت اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو در ناتا جائے تٹ، نو کھنڈ پر تھی جائے چھٹ، لکھ چوراسی گیت رہن نہ پائیا۔ گر گھ ملے گر گر جوت، گر سَنگر آپ ملائیا۔ کایا بنک وکھائے قلعہ کوٹ، گرہ مندر بھجو چُکایا۔ بند کواڑا کھولے سوت، سرتی شبد شبد ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیا۔ ہر جن ہر جگائیندا، جگا جگنتر کار۔ زرگن سرگن درس دکھائیندا، سوچھ سرُپی ہو تیار۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، دیوے درس اگم اپار۔ ترے گن سڑدا اگت بچائیندا، امرت جام پیائے ٹھنڈا ٹھار۔ پنچ تت لڑدا آپ جُھڈائیندا، ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جگ ڈبدا آپ ترائیندا، نام نیا دیوے چاڑھ۔ ہر جن ساچے آپ اُٹھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیندا، کلجگ آئی اتم وار۔ زرگن جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، نہہکنک نرائن ز اوتار۔ گوبند سورنا نال رلاؤنا، شبد گھوڑا کر تیار۔ ساچے آسو آپ چڑھائیندا، لوآں پُریاں کرے پار۔ آتم برہم آپ درڑائیندا، دوجات نہ کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا دے اتار۔ نو نو لیکھا اترے پار، اتار نہار آپ ہو جائیا۔ سچھنڈ وکھائے اک دوار، لوک مات گھلاؤنا۔ پرگٹ ہووے ہر کرتار، زرگن رُپ وٹائیا۔ لیکھا جانے تیمی اوتار، بھل کدے نہ جائیا۔ دس دس گر پاوے سار، ایکا سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنا رنگ رنگائیا۔ سنتاں کرے آپے بھال،

گرگمھاں چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگمھاں سرت رہیا سنبھال، لکھ چوڑاسی وچوں نال ملائیا۔ لیکھا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔
 شبد سروپی بن دلال، گرگر ویس وٹائیا۔ دو جہاناں وجے تال، نرگن سرگن آپ وجائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی بے حال، بھلی سرب لوکائیا۔ نظر نہ آئے
 پُرکھ اکال، بیٹھے ونڈن پائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پایا جال، اُمت اُمتی نال رلائیا۔ کسے دس نہ آئے سچی دھر مسال، ہر مندر پھیرا کوئے نہ پائیا۔
 کسے پھل نہ دسے ڈال، جیو جنت سنمل رُکھ رہے لہرائیا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ پاربرہم پت پر میثور اپنی چلے اولڑی
 چال، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری انتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ روپ وکھائے ایکار، نر نرائن آپ ہو جائیندا۔ ہر جن ساچے لئے پھڑ، اپنی گود آپ بہائیندا۔ اپنی ویدیا آپے
 پڑھ، گرگمھاں آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در آپے کھڑ، اپنا درس دکھائیندا۔ ساچے در کھڑ بھگونت، اپنا درس
 دکھائیا۔ کرے کھیل گن گنونت، اوگن نظر کوئے نہ آئیا۔ نام جنائے دو جہاناں منت، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ لکھ چوڑاسی ایکاکنت، ایکادار
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنی جھولی پائیا۔ نو نو اپنی جھولی پا، اپنا شکر منائیندا۔ آد جو رچنالی رچا، انتم آپے ڈھانہندا۔
 وشن برہما شو منگن پناہ، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ گر اوتار بن گواہ، لکھ چوڑاسی پار نہ کوئے کرائیندا۔ رائے دھرم پائے انتم پھاہ، لاڑی موت
 نال پرنائیندا۔ اُمت اُمتی ہونا جگت نکاح، سمت اُنی آپ سمجھائیندا۔ اللہ رانی رہی مکھ شرما، نیز محمد نہ کوئے اٹھائیندا۔ چار یار نہ دین صلاح، صلاحیر نہ
 کوئے سنگ نبھائیندا۔ پیر پیغمبر کر کر بیٹھے نانہہ، آگے راہ نہ کوئے پائیندا۔ سر دیوے نہ کوئے ٹھنڈی چھاں، سلامت در نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نو نو تیرا انت کنارہ، ہر انتم وار جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اترے پار کنارہ، جگ جگ
 گیڑے وچ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اُلفت وچ کدے نہ آئیا۔ اُلفت وچ نہ آئے عالمین، آپ اپنی دیا
 کمائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، چوڈاں لوک ناچ نچائیندا۔ چوڈاں طبقات تڑپھائے جوں جل بن مین، جل مین اپنی کھیل کھلائیندا۔ محمد نیز ویکھے سین،

پُرکھ ابناشی آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا آپ مُکائیندا۔ چار وید برہے آئی ہار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ چارے بانی کرے پکار، اُچی کوک کوک سناپیا۔ ہر کامندر اپر اپار، دس کسے نہ آپیا۔ لکھ چوراسی اٹاں پتھراں اگے کرے پکار، نرگن اشٹ نہ کوئے مناپیا۔ گرنتھی پنٹھی ہوئے بے حال، گوہند نظر کسے نہ آپیا۔ چار یاری تیرا سجن سہیلا، اک اگلا ماہیا۔ محمد منگیا اتم ویلا، ایک منگ منگاپیا۔ چووداں طبق ہوئے ویہلا، صدی چوودھویں نال رلاپیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہم کھيلا، امام امامہ رُپ وٹاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار آپ صلاحیا۔ چار سالاحے سالاحون یوگ، جگتی اپنے ہتھ رکھاپیا۔ چار یاری بھوگیا بھوگ، چار گنٹ وڈاپیا۔ چوتھے جگ لگا روگ، ہوئے روگ ودھاپیا۔ پاکی پاک نہ ملیا دھر سنجوگ، پتت پُنت نہ کوئے دکھاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے در ویکھ دکھاپیا۔ چوتھے در ویکھنہارا، اپنا نین گھلایا۔ نو نو نو نو پاوے سارا، آپ اپنا رُپ وٹاپیا۔ سنجگ محمد بیٹھے اک کنارہ، ایکارہ تکاپیا۔ کون دیوے انت سہارا، بنے کھیوٹ سچا ماہیا۔ انجیل قرآن کرے پکارا، تیس بتیس دے دھاپیا۔ اک اگلا پروردگارا، خالق خلق رہیا سناپیا۔ مقامے حق وسے سانجھ یارا، بے عیب رُپ دھراپیا۔ مہان بیدوبی خیر یا اللہ الای سچ جیکارا، بے جیکار آپ کراپیا۔ نوبت وجائے اک نگارہ، سچ محرابے آسن لاپیا۔ آپے اترے اپنی وارا، رُپ انوپ آپ رکھاپیا۔ الف یے تیرا پار کنارہ، عارف لیکھا لکھ نہ سکے کوئے راپیا۔ عالم علما کرے خوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار لہنا جھولی پاپیا۔ چار چار لہنا پاؤنا جھولی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چاروں گنٹ محمد ترسنا ویکھے گولی، اُمتی اُمت نال رلاپیندا۔ پانا چیتھڑ لیراں چولی، سیس پردہ نہ کوئے گائیندا۔ در در پھرے ہوئی ہوئی، اگلا پندہ نہ کوئے مُکائیندا۔ ہتھ رکھائی مہندی موئی، مینڈھی سہاگ نہ کوئے گندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار ویکھ دکھاپیندا۔ مہندی موئی پھرٹیا تند، اللہ رانی اُٹھ اُٹھ دکھاپیا۔ چار یاری بنھے کوئے نہ تند، گانا سگن نہ کوئے مناپیا۔ چار گنٹ ہویا اندھ، چوودھویں چند نہ کوئے چڑھاپیا۔ چووداں طبق دسن کھنڈ کھنڈ، ثابت صورت نظر کوئے نہ آپیا۔ محمد نال منگے منگ، اپنی اچھیا لے پرگٹاپیا۔ تیری لوکائی سستی دے کر کنڈ، نہ سکے کوئے نین اُٹھاپیا۔ میں پھر کے ویکھیا وچ در بھنڈ، بھنڈی پی سرب لوکاپیا۔ مسجد کعبے دسیا نہ خُداوند، نور ظہور نظر کتے نہ آپیا۔ گھر گھر ویکھیا وشٹا گند،

جھوٹھی سیج رہے ہنڈھائیآ۔ کوئی نہ وسدا دسے کھیڑاپنڈ، نگر گراں شہر سُج مسان دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار یاری دئے ہلایآ۔
 محمد اُٹھ لے انگڑائی، اللہ رانی آپ جنایا۔ چووداں طبق نہ کوئے شنوائی، نغمہ نام نہ کوئے الایا۔ تیری اُمت تیرا راہ رہی بھلائی، بھلیا راہ نہ کوئے دکھایا۔
 میں اپنا بھلی سچا ماہی، میاں میرا نظر کتے نہ آیا۔ چار یاراں نال لے کے دیاں دُہائی، دُہائی پیر دستگیر رہے کرایا۔ تیری غلامی ماریا زنجیر، بیٹھی بندھن پایا۔ تیری پریت نبھے نہ آنت اخیر، چووداں صدیاں پنڈھ مکایا۔ میں بلنا پچے پیر، جو آدجگاد سمایا۔ جیہڑا دیوے دات شاہ فیر، حقیر حقیراں گلے لگایا۔ میری بدل دیوے تقدیر، تدبیر اپنی دئے بدلایا۔ اوہدے ہتھ میری اکسیر، اکسیر اپنی جھولی پایا۔ میں نیز وہاؤندی نیر، گل پٹو اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ اللہ رانی رووے نیر وہا، چھہر اپنے نیناں لائیآ۔ محمد تیرے کولوں پلاں لواں بھڈا، چار یاری دواں تجائیآ۔ انتم ملاں سچ ملاح، دو جہاناں سچے ماہیا۔ میرا وچھوڑا دئے کٹا، سر اپنا ہتھ لکائیآ۔ اپنی مہر مہر میری چولی دئے رنگا، سالو لال رنگ کرایا۔ اپنی کرپا کرپا کرپا اپنی ڈولی لئے بہا، چار یار تیرے کہاں بنائیآ۔ ہوئی ہوئی لئے چلا، اپنے مارگ پایا۔ اپنے مندر لئے بہا، ساچا مندر سہایا۔ چار جگ دی کواری کٹیا نال کرے نکاح، میرا رنڈیا دئے چکائیآ۔ میں اُٹھ اُٹھ گاواں کراں صفت صلاح، بے عیب میرا ماہیا۔ ساچا جھلدا رہے نشان، سچ نشانہ اک جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے انگ لئے لگائیآ۔ آپ لگائے اپنے انگ، انگیکار اکھوائیندا۔ چوتھے جگ تیرا جھوٹھ مردنگ، کوڑی کریا ویکھ دکھائیندا۔ نو نو چار کرے بھنگ، جو گھڑھیا بھن دکھائیندا۔ سچ سنگھاسن سہائے اک پلنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا۔ نوبت نام وجے مردنگ، سچ نگارہ آپ سنائیندا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ ویلا گیا لنگھ، کلج انتم سرب جنائیندا۔ نہ کوئی راگ راگنی نہ کوئی تند، تندى راگ نہ کوئے الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکک نرائن نر، نو نو چار پار کرائیندا۔ نو نو چار تیرا لیکھا باقی، ہر پُرکھ زرنجن آپ چکائیآ۔ لیکھا جانے جیو خاکی، خالق خلق ویکھ دکھائیآ۔ گر اوتار رہے نہ کوئے عاتی، پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیآ۔ سچکھنڈ دوارے کھولے تاکی، کوٹن کوٹ برہنڈ ایکا وار ویکھ دکھائیآ۔ شبد اگمی چڑھیا راکى، نر نر نکارا سولاں کلیاں آسن پایا۔ ست ستوادی مار پلاکی، دو جہاناں ویکھ دکھائیآ۔ لوک مات آئے

گرمکھاں جام پیائے بن بن ساقی، نام پیالہ ہتھ رکھائیا۔ زرگن رکھی چال بانگی، سرگن نظر کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا رہیا مکائیآ۔ لہنا مکاونا ہر زرنکار، جگ جگ آپ مکائیندا۔ دینا دیوے سرب سنسار، پچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ منمکھ بھلے جیو گوار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گر گوبند بنیا اک لکھار، نانک رسنا جہوا گائیندا۔ نہہکنک آوے مہابلی اوتار، زرگن سرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، ہر مندر سوہا پائیندا۔ شبد اگئی کرے گفتر، دید شنید کھیل کھلائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، راج راجاناں خاک ملائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دئے اک ادھار، نو دوارے اک گیان درڑائیندا۔ چار ورنال کرے پیار، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا بولے نام جیکار، سچ جیکارا آپ سنائیندا۔ ہنگ برہم لئے اٹھال، برہم پاربرہم ملائیندا۔ ستجگ چلے اپنی چال، پچھلا لیکھا بند کرائیندا۔ ایکا پوجا رہے اکال، مندر مسجد مٹھ شودالا سپس نہ کوئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، نو نو چار اپنے وچ چھپائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنونت گن ندھان، شبد ست جوت نشان، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا، پر م پڑکھ اپنی کھلائیندا۔

★ ۲۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ قادر اباد ★

ست اندر ست دھار، ست پڑکھ زرنجن آپ رکھائیندا۔ برہم اندر برہم پیار، پاربرہم چھپائیندا۔ رت اندر رت اپار، رتی رت آپ لکھائیندا۔ مت اندر مت اپار، گرمت آپ جنائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ ست اندر ست رنگ، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ برہم اندر برہم تت، پاربرہم پرگٹائیندا۔ گھر وچ گھر پلنگ، گھر ساچی سچ سہائیندا۔ گھر وست گھر منگے منگ، گھر جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ گھر دات گھر داتار، دیونہار ہر اکھوائیا۔ گھر نام گھر بھنڈارا، گھر گھر وچ رہیا ورتائیا۔ گھر مندر گھر گرو دوارا، گھر بیٹھا بے پروا ہیا۔ گھر نور گھر جوت اجیارا، گھر گھر وچ کرے رُشانیا۔

گھر ناد گھر شبد دھنکارا، گھر راگی راگ سناٹیا۔ گھر امرت گھر ٹھنڈا ٹھارا، گھر بوند سوانت چوانٹیا۔ گھر پُرکھ گھر نار، نار کنت گھر گھر ویس وٹانیا۔ گھر
 ساجن گھر میت مُرار، گھر میلا سہج سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وچ گھر آپ سُبھانیا۔ سَت اندر سَت رکھ، سَت ستونتا کھیل
 کھلائیندا۔ گھر وچ گھر کر پرتکھ، گھر گھر جوت جگانیندا۔ گھر گھر کرے آپا دکھ، آپ اپنا گھ چھپائیندا۔ گھر گھر بولے اک الکھ، الکھنا الکھ آپ سُبھانیندا۔
 گھر اندر گھر رہیا دس، گھاٹت گھرت نہ کوئے جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی رہیا وس، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر جن مارگ دیوے دس، آد جُگاد
 بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر میں سوبھاپائیندا۔ سَت اندر سَت ستواد، ہر ساچا سچ جنانیا۔ گھر وچ گھر گھر برہما،
 برہمادی آپ دکھانیا۔ گھر وچ سچن ساچا لادھ، گھر گھر وچ خوشی منانیا۔ گھر رکھے ساچی یاد، گھر وسر کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا گھر اک سمجھانیا۔ ساچا گھر گرو چرن دوارا، گر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جُگادی کھیل نیارا، جُگ جُگ ویس وٹانیندا۔ گھر گھر بیٹھے ہو نیارا،
 نرگن اپنا در سُبھانیندا۔ سچ سنگھاسن اپرا پارا، سچکھنڈ دوارے آپ کُکائیندا۔ تھر گھر چرن کول دے سہارا، آپ اپنا چرن کُکائیندا۔ گرگھ سچن کر پیارا، آپ
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ مستک دھوڑ خاک دیوے چھارا، دُرمت میل دھوائیندا۔ پاکی پاک پروردگار، پتت پُنیت پار کرانیندا۔ ساچی ریت وچ سنسارا،
 جُگ جُگ آپ چلائیندا۔ ہر جن میلے اپنی وارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ گھر وچ کھولے بند کواڑا، گھر مندر آپ سُبھانیندا۔ گھر دیا باقی کر اُجیارا، گھر
 کملاپاتی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ ملائیندا۔ گرگھ ساچے گھر گھر میلا، گر سَتگر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے
 گرو گر چیل، گر گوہند بھیکھ وٹانیا۔ جگت جگ سچن سُبھیل، جگ جگ ہوئے سہانیا۔ آد جُگادی اک اکیلا، برہمادی کھوج کھوجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ہوئے سہانیا۔ سَت اندر سَت رہیا چھپ، سو پُرکھ نرنجن آپ چھپایا۔ گھر گھر دسے اندھیرا گھپ، چند چاندنی نہ کوئے
 چوکایا۔ گھر وچ گھر بیٹھا لگ، پردہ سکے نہ کوئے اٹھایا۔ نظر نہ آئے چارے کُنٹ، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ گرگھ ورلے تیرے مندر بہے اٹھ، آپ اپنا پردہ
 لاہیا۔ صاحب سلطان جائے تھ، گر سَتگر رُپ وٹایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سچ پیالہ ہتھ اٹھایا۔ سچ بھلوڑی جائے پھٹ، پت ڈالی آپ مہکایا۔

گر سکھ سہائے تیری رت، رت رتڑی دیکھ دکھایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، اچرج اپنی ریت چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر
 وچ دیپ جگایا۔ گھر دیپ پرکاش، اندھ اندھ گواپا۔ گھر پُرکھ ابناش، ایک رنگ چڑھانیا۔ گھر سجن ملے ساک، ناتا بندھن توڑ تڑانیا۔ گھر گرگھ لیوے
 راہ، سر اپنا ہتھ لگانیا۔ گھر دیوے ساچا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر دیکھے تھانوں تھانیا۔ گھر دیکھے تھان
 تھنتر، در در گھر گھر کھیل کھلایا۔ گھر بُجھائے لگی بسنتر، اگنی اگت تھانیا۔ گھر جنائے ساچا منتر، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھانیا۔ گھر دکھائے
 گنگن گنگنتر، گنگن منڈل سو بھاپانیا۔ گھر ہنگ برہم بنائے بنتر، آتم برہم آپ اپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست اندر ست
 دھرانیا۔ ست اندر ست پرکاش، ہر ساچا سچ کرانیا۔ آدانت نہ ہوئے وناس، ابناشی کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، گھر گھر جوت جگایا۔ در در
 پاوے منڈل راس، ساچی سخیاں ناچ نچانیا۔ گرگھیاں کرے پوری آس، پورب لہنا جھولی پانیا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گربھ نہ پھیرا پانیا۔ سیوا
 کرے داسی داس، مانس جنم سیو کمایا۔ بندی خانہ توڑ کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رہے ہر ہر گانیا۔
 جنم جنم دی بُجھائے پیاس، ترسنا ترکھا دے مٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ وچے ودھانیا۔ گھر وچے ناد دُھن، ہر ساچا سچ
 وجانیا۔ گر سکھ ورا لائے سُن، سرشٹ سبائی گوڑھی نیند سوانیا۔ نو کھنڈ پر تھی وچوں چُن، ہر جن اپنے میل ملائیا۔ آپے جانے گن اوگن، لیکھا لیکھ
 نہ کوئے دکھانیا۔ سرشٹ سبائی چھان پُن، ہر جن ساچے باہر کڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کھیل کھلایا۔ گھر نام
 مدھانا ورو لے چھاچھ، گر سنگر گپرا آپ دوانیا۔ گھر گرگھ گر سکھ کھن لائے راہ، آپ اپنی جھولی پانیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، گت مت نہ کوئے
 جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ اندر کر کر واس، گھر گھر لیکھا رہیا مکانیا۔ گھر لیکھا مکے مکے حق، باقی کوئے رہن نہ پانیا۔
 گھر لہنا چکے گرگھ راہ رہیا تک، نیتز نین نین اٹھانیا۔ گھر سنگھ شیر ایک بکے، جبک کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر بھے
 بھو سرب چکانیا۔ گھر چکے بھے، بھو کوئے نظر نہ آیا۔ جس در سنگر سچا بہے، سو در سو بھاپایا۔ جگت وکارا ہوئے کھے، کھنڈا نام چکانیا۔ گر سکھ گر ایک

رہے، دوسرے اور نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل ملایا۔ گھر میلا گر کرتار، ست پڑکھ زرنجن آپ کرانیا۔ لکھ چوڑاسی اندر گرگھ دھار، سنگر پورے آپ وہانیا۔ کوٹن وچوں کرپیار، گرگھ ہیرا اک اٹھانیا۔ لال انملڑا آپ سنبھال، اپنے خزانے لوے پانیا۔ نہ شاہ نہ کوئے کنگال، بھگتاں اپنی کھیل کھلایا۔ زردھن سردھن بن دلال، زردھن اپنی جھولی پانیا۔ آد جگاد بنے پرتپال، پرتپالک سیو کمانیا۔ گرگھ سبجن ساچی گھالن رہے گھال، سوہنگ ڈھولا ساچا گانیا۔ پڑکھ ابناشی چلے نال نال، دوس رین سنگ نبھانیا۔ کلجگ کوڑ نہ کھائے کال، کالکھ ٹکا دے مٹانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگھ روپ دکھانیا۔

☆ ۲۷ ساون ۲۰۱۸ پکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادراباد ☆

۱۰۷۱ ہر بخشے سچ پیار، سنگر سچی سرانیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، سبھنڈ دوار و بے ودھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ زرنجن سرگن دھار، لوک مات کھیل کھلایا۔ وشنوں داتا بھر بھنڈار، وڈ بھنڈاری لئے ملانیا۔ بھگوان کھیل کرے اپار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دو جہاناں بے جیکار، ایک نعرہ ناؤں سنایا۔ برہما گائے اپنی وار، چارے کھ کھ صلاحیا۔ شکر کنٹھ کرے وچار، کنٹھ کنٹھ سمایا۔ سرپت منگے دھوڑی چھار، سیس جگدیش جھکانیا۔ کروڑ تیتیا بن بھگھار، خالی جھولی رہیا دکھانیا۔ ترے گن رووے زارو زار، نیتزیناں نیر وہانیا۔ پنج ت ہاباکار، ست سنتو کھ نہ کوئے درڑانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پیار اک سمجھانیا۔ سچ پیار دیوے دات، زرنجن داتا بے پرواہ۔ سوہنگ شبد سچ کرامات، دو جہاناں بنے ملاح۔ مہاراج شیر سنگھ میٹے اندھیری رات، ساچا چند دے چڑھا۔ وشنوں دیوے ساچی دات، اپنا بھنڈارا آپ ورتا۔ بھگوان سنائے ساچی گاتھ، شبد اگئی آپے گا۔ بے جیکار کرے رگھناتھ، آپ اپنا نعرہ لا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھاں۔ سچ پیار ہر زرنکارا، ایک ایک جنایا۔ آد جگادی بول جیکارا، دو جہان سنایا۔ سبھنڈ ساچے کھیل نیارا، تھر گھر و بے ودھانیا۔ لوک مات کرپسار، گھٹ گھٹ رہیا دسانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچا مارگ ایکا لائیا۔ ساچا مارگ نام ست، بے جیکار کرایا۔ گھر گھر دیوے ایکا مت، ایکا ہر ہر ناد سنایا۔ نیچ نیچے ساچے وت، بن کرسانا ہل چلایا۔
 بُھل بُھلوڑی لائے دیکھے ڈالی پتے، ساچی پنکھڑیاں آپ پرگٹایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، اپنا پیار آپ اُپایا۔ شبدی سُنٹ دُلا را جوڑے نت، وِشن برہما
 شو بندھن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پیار اپنے ہتھ رکھایا۔ سچ پیار بٹھے ڈور، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ آد جگادی چڑھے گھوڑ،
 نرگن گھوڑا آپ دوڑایا۔ لو آں پُریاں جائے بہر، گنگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی بُجھائے اوڑ، ایکا میگھ برسایا۔ دیکھے پرکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا
 دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ پیار پایا بندھ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ پریم اندر سورج چند، منڈل
 منڈپ راس رچائیندا۔ پریم ڈھولا گان چھند، گر اوتار سیو کمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار آپ کمانیندا۔ سچ پیار کرے
 کرتارا، وِشن برہما شو اُپایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم ناتا جوڑ جڑایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ گھڑ بھانڈے دے دھرایا۔ وست رکھے
 اک ہر تھارا، اپنا پیار بندھن پایا۔ پریم جوت کر اُجیارا، نور نورانہ نور رُشایا۔ پیار شبد سچّی دھنکارا، شبد انادی ناد وجایا۔ پار برہم کرے پیارا، جگ
 جگ اپنا ویس وٹایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، ساچا حصہ آپ رکھایا۔ ناؤں دھرائے گر اوتارا، روپ انوپ آپ اکھوایا۔ جیواں جنتاں دے سہارا، سچ
 پیارا بندھن پایا۔ اُچی کوک بول جیکارا، جگ جگ اپنے ناؤں دے وڈیایا۔ سنجگ کریا سچ وبارا، ست ستوادی کھیل کھلایا۔ پرگٹ ہو یا وار اٹھاراں، بل
 باؤن دے وڈیایا۔ دھرو پرہلا پار کنارہ، سوچھ سروپی درس دکھایا۔ نر نرائن کھیل نیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار آپے پایا۔
 اپنا پیار گر اوتارا، اپنی دھار چلائیندا۔ ورتے ورتا وے سچ ورتارا، جگ جگ کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا کرتیار، دواپر جنم دوائیندا۔ کلجگ سنگر لے اٹھال،
 ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ جگ چوکڑی چلے نال نال، نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل کھلایا۔ انتم سب نوں کھائے کال، کال پیار نال بندھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھید آپ چکائیندا۔ سنجگ ساچے جنم دوا، لوک مات دھرایا۔ جننی جن بنے
 بے پرواہ، آپ اپنی گکھ سہایا۔ دھرت مات دی گودی دے بہا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایکا حکم دے جنا، سچ سچ ورتایا۔ بھگت بھگونت میل ملا، ساچے سنتاں

سنگ نبھایا۔ ایک دست جھولی پا، مستک ٹکا دھوڑی لایا۔ ورن گوت نہ کوئے رکھا، ایک گھر وسایا۔ ساچے پوڑے دئے بہا، چوتھا پد آپ جنایا۔ براہمن ریتا آپے آ، برہم دیکھے تھاؤں تھایا۔ ایک دیوے سچ صلاح، سچ صلاحی دیا کمایا۔ سبجگ کھیرا دئے وساء، لکھ چوراسی میل ملایا۔ انڈج جیرج روپ وٹا، اُتبیج سبتج اپنی دھار رکھایا۔ ناری نر ویس کرا، جوڑی جوڑا جوڑ جڑایا۔ گھٹ گھٹ برہم واسنا دئے بھرا، جگت واسنا نال بندھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ مائس مانٹھ کھیل کھلا، مانو دھندے لایا۔ نہہکرمی اپنا کرم کما، اپنا پردہ آپے پایا۔ گھر وچ بیٹھا کھ چھپا، دس کسے نہ آیا۔ جس جن دیا دئے کما، تِس نیتزنین گھلایا۔ اپنا پریم لئے نبھا، ایک بندھن پایا۔ سرتی شبدی میل ملا، پریم ڈوری اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ سبتجگ ساچا مات لاء، ہر ساچی دیا کمائیندا۔ اوانگ سوہنگ کھیل کھلا، سوئم روپ آپ پرگٹائیندا۔ ناؤں نرنکارا آپ اکھوا، اپنے ناؤں صلاحیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے ٹکا، جل بنب آپ سما، نیر سیر دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھندا آپ کمائیندا۔ ہر نرنکار ساچا دھندا، اپنا آپ جنایا۔ لکھ چوراسی دیکھے جیو جنت بندی بندہ، بندی خانہ اک گھلایا۔ آد جگاد بن بخشندا، ساچی دھار لئے پرگٹایا۔ کرے کھیل گنی گہندا، گھر گمبھیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار دئے جنایا۔ گرسکھ سچ پیار، گرسنگر میل ملایا۔ منمکھ سچ پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ گرسکھ سچ پیار، گرسچن اوٹ نکایا۔ منمکھ سچ پیار، ہوئے ہنگتا روگ ودھایا۔ ستن سچ پیار، ست ستوادی ایک گن گایا۔ منمکھ سچ پیار، جھوٹے دھندے من چت لایا۔ بھگتن سچ پیار، بھگون بھگتی اک درڑایا۔ منمکھاں سچ پیار، مایا ممتا موہ ودھایا۔ دوہاں وچولا بن نرنکار، لوک مات کھیل کھلایا۔ گرسکھ گرسکھ دیوے سچ پیار، اپنا منتر نام درڑایا۔ منمکھ دیوے سچ پیار، ٹھگ چور یار بنایا۔ گرسکھ دیوے سچ پیار، آتم دھن ناد وجایا۔ منمکھ دیوے سچ پیار، راتیں سوں سوں وقت لنگھایا۔ ساچے سنتاں دیوے سچ پیار، آتم برہم گیان درڑایا۔ منمکھاں دیوے سچ پیار، نو در واسنا وچ پھرایا۔ بھگتاں دیوے سچ پیار، بھگون اپنا نور درسایا۔ منمکھاں دیوے سچ پیار، کوڑ کڑیارا جھولی پایا۔ دوہاں وچولا بن نرنکار، لوک مات کھیل کھلایا۔ سچ پیار گرسکھ دات، آتم برہم جنایا۔ سچ پیار منمکھ ذات، چار ورن لڑایا۔ سچ پیار گرسکھ نات،

ناتا بدھاتا جوڑ جڑا گیا۔ سچ پیار منمکھ گھاٹ، وہندے وہن رہیا وہا گیا۔ سچ پیار ستن ذات، ذات اذاتی دے کھپا گیا۔ سچ پیار منمکھاں کھات، ڈوگھے ساگر
 دے رڑھانیا۔ سچ پیار بھگتن پچھے وات، آد جگاد ہوئے سہا گیا۔ سچ پیار منمکھاں دیوے مات، رائے دھرم ہتھ پھڑا گیا۔ دوہاں وچولا پُرکھ ابناش، لوک
 مات کھیل کھلایا۔ سچ پیار وشنوؤ منگ، اپنا سیس جھکایا۔ سچ پیار برہے رنگ، رنگ مچھی اِک چڑھایا۔ سچ پیار شکر کٹے بُکھ ننگ، ہتھ ترسول رہیا
 سٹایا۔ سچ پیار سورج چند، ایکا کرن کرے رُشایا۔ سچ پیار ونڈ برہمنڈ، شبدی شبد ناد سٹایا۔ سچ پیار جیرج انڈ، نرگن جوتی جوت جگایا۔ سچ پیار سہاگی چھند،
 گر سترگر آپ سٹایا۔ سچ پیار کسے در نہ ہووے بند، قلعے کوٹ اندر رکھ نہ کوئے لکایا۔ سچ پیار سدا بخشد، آپ اپنے ہتھ رکھایا۔ جو جن رسنا جہوا گائے ہتی
 دند، تس جن ہر ہر لئے ملایا۔ سچ پیار آتم آتر اند، نچ گھر اپنا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار اپنا بندھن پایا۔ بندھن
 بندھ پیار، برہما سٹ بھرا گیا۔ پیار پیار آدھار، براہ روپ وٹا گیا۔ پیار پیار سُدھار، یگے پُرش کھیل کھلایا۔ پیار پیار وچار، حیکر پو دے وڈیا گیا۔ پیار پیار
 شنگار، نر نرائن روپ دھرا گیا۔ پیار پیار جیکار، کپل من سنگ رکھایا۔ پیار پیار تیج سوار، دتاترے جوت رُشایا۔ پیار پیار کرے خبردار، رکھ دیو
 اٹھایا۔ پیار پیار میلے ساچا یار، پرتھو دیوے مان وڈیا گیا۔ پیار پیار اندر دھار، مس اپنے رنگ رنگا گیا۔ پیار کرے اپنی وار، کچھپ اپنا نور رُشایا۔ پیار
 کھیل کرے کرتار، دھنتر ایکا گن جنایا۔ پیار ہنسا اڈے اڈار، ہنسا کھیل کھلایا۔ پیار بل منگے دوار، باون بھیکھ وٹا گیا۔ پیار بالا لائے پار، پرہلا نر سنگھ
 روپ وٹا گیا۔ پیار ایکا جانے اپنی سار، دھرو اپنی گود بہا گیا۔ پیار گج دے آدھار، تندو اتند کٹا گیا۔ پیار کرے کھیل کرتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے پیار پیارا پرس، رام رام وڈیا گیا۔ پیار میٹے حرص، ہوس ہور نہ کوئے رکھائیدا۔
 پیار میگھ دیوے برس، امرت دھار چلائیدا۔ پیار مٹائے سوگ ہرکھ، راما ایکا رنگ رنگائیدا۔ پیار پیارے کرے پرکھ، شاہ بھیکھن بھیو چکائیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اِک پیار، اپنے سنگ رکھائیدا۔ کریا پیار وید ویاس، چرن اوٹ تکا گیا۔ پوری کرے ہر ہر آس، گیان بودھ
 پڑھایا۔ پُران اٹھاراں رسن سواس، جہوانال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار اِک وکھایا۔ کرے پیار گوپی ناتھ، سخیاں منڈل

راس رچائیندا۔ کرے کھیل کھیل تماش، ایک بنسری نام وجائیندا۔ سدا سہیلا دسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آپے ہوئے داسی داس، غریب نمانے
 گلے لگائیندا۔ بدر کھا الونا ساگ، ساچا پیار آپ پرگٹائیندا۔ پیر سدا مے تندل لاجھ، مکھ اپنے آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا پیار آپ پرگٹائیندا۔ پیار پرگٹے گوپی کاہن، ساچا کھیل کھلائیا۔ پیار دیوے ارجن گیان، گیتا گیان اک درڑائیا۔ پیار دیوے ساچا مان، ساچی سکھیا
 اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے پیار بنھے گر اوتار، سنجگ تریتا دوا پر نال رلائیا۔ پیار پایا بندھن، کلجک آیا۔
 مستک لائے لگا چندن، نم واسنا وچ سمایا۔ بودھ گیان آتم ہویا پنڈت، بودھ بودھا روپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار آپ
 رکھایا۔ پیار رکھائے زرگن دھاری، اپنی کھیل کھلائیا۔ کرے کھیل اگم اپاری، پیار پیار وچ پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے ساری، اٹھل اٹھل کدے نہ
 جائیا۔ کلجک ناتا توڑے خواری، دور ڈراڈا نیڑے پنڈھ لیا۔ عیسیٰ موسیٰ نبھے یاری، محمد سنگ رلائیا۔ ایک پیار کلمہ کر جیکاری، ہو ہو نعرہ دئے سمجھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، پیار تند اک رکھائیا۔ اپرا پیار تند، زرگن زرگن وچ سمایا۔ اپنا کھیل کر بخشند، بخشش اپنی
 آپ ورتایا۔ اپنے نور چڑھ چڑھ چند، سچ اجالا دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار آپ پرگٹایا۔ سچ پیار نانک گر، ہر سنگر آپ
 پرگٹایا۔ میل ملایا آپے دھر، دھر بیٹھا سچا ماہیا۔ زرگن سرگن جڑی سر، تار ستار نہ کوئے دکھائیا۔ ایک منتر رہیا پھر، نام ست پڑھائیا۔ پیار اندر پریتم
 گیا جڑ، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار پیار نال بندھائیا۔ پیار نال بدھ ناتا، ناتا پر م پڑکھ بندھایا۔ نانک گر اکو جاتا،
 پڑکھ اکال منایا۔ آد جگادی پتا ماتا، ساچی گود سہایا۔ ساچی دیوے اکیو داتا، دست امولک جھولی پایا۔ اپنا ناؤں سنائے ساچی گاتھا، ساچی سکھیا اک
 سمجھایا۔ ایہتھے اتھے ہوئے راکھا، اٹھے پہر سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پیار دھر دربار، نانک لوک مات لے کے آیا۔ سچ
 پیار نانک زرگن، سرگن جھولی پایا۔ غریب نمانیاں پکار سُن سُن، ایک وار ورتائیا۔ انگد امر آپے چُن چُن، رام داسے گنڈھ پوائیا۔ ارجن ہر ہر آپے
 بہر، شبد ناد سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار دئے وڈایا۔ سچ پیار ناؤں بان، چارے بانی مکھ صلاحیا۔ پریتم پیارا لیا پچھان، گھر

ساچے میلِ ملایا۔ ہانی ملیا ساچا ہان، گھر ساچے دبے ودھایا۔ نہ جیو نہ کوئے پران، پُرانی مُکت نہ کوئے کرایا۔ ایک شکتِ سری بھگوان، گر گر گر رُوپ
 وٹایا۔ ایک رکت کرے پروان، بوند بوندی میلِ ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار دئے سمجھایا۔ سچ پیار گر شبدی دھار، نانک
 ار جن ہر ہر گائیا۔ دوہاں وچولا بن کرتار، بودھ اگادھا شبد سُنائیا۔ بھگت بھگونت کرے کھیل نیار، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ چار جگ دے وچھڑے یار،
 ایک گھر بہائیا۔ پانجا ایک دیکھے ایک وار، اکاون اپنی دھار چلایا۔ پانجا دوآ آپے پائے اپنی سار، زرگن سرگن سرگن زرگن کھیل کھلایا۔ ست ستوادی ہو
 تیار، پنچم دیوے سچی شاہیا۔ پنچم ناد شبد دُھنکار، ناد انادی آپ سُنائیا۔ ستوں گھر ست ست آوے جاوے وارو وار، پانجا ساتا ست ست میلا سچ
 سُبھائیا۔ ایک پنیتس کر تیار، پنچ تیس کرے کُرمائیا۔ دس بیس کھیل کرتار، کاغذ قلم نہ کھئے شاہیا۔ ایک گرو کر تیار، گر شبد دئے وڈیایا۔ گر چرن سچ پیار،
 چار ورن دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پیار گوہند دھار، ہر کھنڈا نالِ ملایا۔ سچ پیار ساچا کھنڈا، ہر
 گوہند میلِ ملایا۔ لیکھا جانے وچ برہمنڈاں، برہمنڈ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار پیار نال پرگٹایا۔ ہر گوہند تیرا پیار، تیری
 دھار سَمائیا۔ جو دھا سورِ بیرِ ملی بلکار، ایک ڈنکا رہیا وجائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، ناتا بدھاتا پیار جوڑ جُڑائیا۔ ہر رائے دئے آدھار، نش اکھر کرے پڑھائیا۔
 چھوٹے بالے کر پیار، ہر کرشن لئے اُٹھائیا۔ ہر کرشنا کوک گیا پکار، تیغ بہادر ملے ساچا ماہیا۔ کرے سچ پیار دُبدے لئے تار، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار آد جگاد سَتجگ تریتا دو اپر کھجک لکھ چوڑاسی وچ ورتائیا۔ سچ پیار ہر ورتایا، آپ اپنی وار۔ گوہند سَت ایک جایا،
 بن سکتھنی نار۔ گجری گکھ دئے وڈیایا، نہ کوئی جانے جیو سنسار۔ بھوگی اپنا بھوگ کرایا، بھسمر ہوئے نہ اگم اپار۔ دُھر سنجوگی میلِ ملایا، میلا کرے اپنی
 دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار وٹدے وچ سنسار۔ سچ پیار وٹن آیا، گر سَتگر رُوپ دھار۔ پنچ پیارے لئے اُٹھایا، کرے کھیل
 اپار۔ اپنا امرت گکھ چوایا، آپ آپا وچوں نکال۔ سنساروگ سرب مٹایا، نماںیاں بنیا ساچا یار۔ اوچاں نیچاں گلے لگایا، کریا سچ پیار۔ آپ نیوں نیوں
 سیس جُھکایا، بنیا در بھکھار۔ اپنی جھولی اگے ڈاہیا، کرے اک پکار۔ گر سکھ تیرا اُچا گھر بنایا، پُرکھ ابناشی سیوادار۔ تیریاں نینہاں ہیٹھ اپنا آپ دیاں دباہا،

آپا تیرے اُتوں وار۔ تیرا مندر دیاں سہایا، لوک مات ہوئے اُجیار۔ ہر کا پیار تیرے اندر دیاں ٹکایا، دوسر رکھاں نہ کسے دوار۔ جُگ جُگ دا لہنا دیاں
مُکایا، کُجگ آوے اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے سچ و ہار۔ آد پیار دتا بھگوان، اپنی دات ورتایا۔ جُگ چوکڑی کریا
کھیل مہان، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کُجگ اتم ہوئے پردھان، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ گوہند سورا ہوئے نال بلوان، اپنا بل دھرایا۔ سرشٹ سبائی کھولے
اک دُکان، جھوٹھ دُکان دے مٹایا۔ چار ورنناں ویکھے مار دھیان، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار دے
سمجھایا۔ کُجگ ویلا اتم آوئا، گر سنگر سچ جنائندا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پاوئا، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی میل ملاوئا، ایکا بندھن پائندا۔ سچ پیار
اک وکھاوئا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا در بہائندا۔ دُئی دوتی پردہ لاہئا، مایا ممتا موہ مٹائندا۔ ساچا مارگ اک وکھاوئا، سو پُرکھ نہ نجن آپ لگائندا۔
گھٹ گھٹ اندر اتم برہم نظری آوئا، اگیان اندھیر چُکائندا۔ پُرکھ اکال سب نے گاوئا، گوہند سورا آپ مٹائندا۔ مسجد مندر مٹھ شوڈوالا کوئی رہن نہ
پاوئا، کُجگ اتم پنڈھ مُکائندا۔ سچ نشانہ اک جُھلاوئا، شاہ سلطاناں خاک ملائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا راج جوگ کراوئا، جُگت اپنے ہتھ رکھائندا۔ دُھر فرمانا
حکم مٹاوئا، حکمی حکم آپ الائندا۔ سبجگ ساچا مارگ لاوئا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ گر سکھ ساچے آپ پرگٹاوئا، دھرت مات دی گود بہائندا۔ دھرنی
تیرا ہولا بھار کراوئا، بے گھ نظر کوئے نہ آئندا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی ایکا ایشٹ وکھاوئا، دوجا در نہ کوئے بنائندا۔ شبد پیار آپ دواوئا، شبدی شبد میل
ملائندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گھر گھر ناد و جاوئا، راگی اپنا راگ الائندا۔ رسنا جہوا سب نے گاوئا، بٹی دند سرب ہلائندا۔ اُنجا پون
آپ سماوئا، پون سواس کھیل کھلائندا۔ اٹھاراں بھار بنا سبت بندھن پاوئا، بندی بند آپ کرائندا۔ رواس راگ الاوئا، منڈل منڈپ ناچ نچائندا۔ برہما
و شن شو ایکا ناؤں دھیاوئا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ اتم لیکھا سب دا مُکاوئا، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ برہما اپنے وچ ملاوئا، جوتی جوت جوت ملائندا۔ شکر
تیرا ڈیرہ ڈھاوئا، جو گھڑھیا بھن وکھائندا۔ اندر پھڑ کے تختوں لاہئا، تخت نواسی کھیل کھلائندا۔ ساچا مارگ ہر جو لاوئا، گرگھ ساچے آپ اٹھائندا۔ برہما
ویتا مان دواوئا، برہم و دیا آپ پڑھائندا۔ چھوٹے بالے تلک لگاوئا، بھولا ناتھ سوائندا۔ ست دیپ تن لوک اک نشان جُھلاوئا، سُرپت اند ڈھیری

ڈھانیندا۔ منجیتا منجیت جواؤنا، جو بن اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، سچ پریت آپ نبھانیندا۔ گئی
 پریت نبھائے توڑ، گر سترگر ہتھ وڈیانیا۔ کلجگ آنت نہ جائے چھوڑ، اپنی گود بہانیا۔ شبد اگئی چٹھائے گھوڑ، تھر گھر ساچے دئے پچانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پریم آپ نبھانیا۔ اپنا پریم نبھائے ساتھ، سگلا سنگ رکھانیندا۔ گر کھان نبھائے گئی پیاس، ہر جن پیاسا نظر کوئے نہ
 آئیندا۔ دوس رین کرے ہاس بلاس، سٹکھ شانتی ست ورتانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے در سہانیندا۔ ہر جن ساچے
 سوہے در، در درویش الکھ جگانیا۔ برہم مت ملیا ور، ور ایک جھولی پانیا۔ لکھ چوراسی وچوں لیا پھر، گر گھ تیری وڈ وڈیانیا۔ آپ بندھایا اپنے لڑ، پلو گنڈھ
 پوانیا۔ سوہرے پیئے وہار کر، بن وچولا کھیل کرانیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، اپنا سگن منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سٹکھ تیرا پیار
 دئے سمجھانیا۔ گر سٹکھ نار کر پیار، گر سترگر کھیل کھلانیندا۔ پریم مہندی کر تیار، ساچے ہتھ رنگانیندا۔ سوہا ویس کھیل اپار، تن خاکی آپ دکھانیندا۔ نتھ
 سہاگ کر تیار، کچن روپ وٹانیندا۔ مینڈھی گندے ایک وار، ساچا سپس گندانیندا۔ وٹنلے وچ سنسار، پریم رس آپ رکھانیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار،
 گھر گیت گو بند الاانیندا۔ ساچی ڈولی کر تیار، سترجگ تریتا دواپر کلجگ چارے جگ کہار بنانیندا۔ مارے بول نہ کوئے انتم وار، گر سٹکھ وچھوڑا پندھ کٹانیندا۔
 جو بن دیکھے نار ٹیاری، نیر تیناں کجلا نام پانیندا۔ بندی لائے اپر اپار، جوت للائی ڈمگکانیندا۔ سرنخی دیکھے سر جنہار، رام رام رام جنانیندا۔ راہ تکی پروردگار،
 ایک آس دکھانیندا۔ دُلھا بنے آپ نرنکار، گھر اپنے سوہا پانیندا۔ سولاں اچھیا کر شنکار، ساچا آسو آپ منگانیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، سولاں کلیاں
 آسن پانیندا۔ سچھنڈ دوار یوں آئے باہر، تھر گھر شبدی نال ملانیندا۔ شبدی روپ چڑھے اپار، اپنا ست آپ سہانیندا۔ اپنا چیرا بٹھ دستار، سپس ساچا تاج
 ڈکانیندا۔ ساچی کھرگ کر تیار، اپنا کھنڈا نام لٹکانیندا۔ چھیل چھپلا ہو تیار، اپنا راہ تکانیندا۔ لو آں پریاں چرناں ہیٹ لتاڑ، لوک مات پھیرا پانیندا۔ دس نہ
 آئے وچ سنسار، لکھ چوراسی بھیو کوئے نہ پانیندا۔ ہوئی ہوئی آوے سانجھیا یار، اپنا پینڈا پندھ مکانیندا۔ سوہرے گھر دیکھے ایک بار، کایا مندر اندر بند
 کرانیندا۔ ترے دھاتو لگا تال، نہ کوئی توڑ تڑانیندا۔ کرے کھیل صاحب دیال، اپنی ٹھوکر ایک لائیندا۔ آپے کھولے اپنی دھر مسال، گرودوارا آپ

اُپائیندا۔ گھر وچ گھر کرے کھیل نرال، نرالی چال آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ ساچے گھر آیا دلُہا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ آپے پائے ہار ساچے پھولا، بُھل اپنا ناؤں اُپائیا۔ آپے گائے اپنا سوہلا، اپنا راگ سنائیا۔ آپے بنیا بھالا بھولا، بھولی صورت اپنا رُپ دھرائیا۔ آپ چکائے اپنا اوہلا، پردہ دئے اُٹھائیا۔ پنج شبد پائَن رُولا، انحد دُھن سنائیا۔ اُلٹا کرے نابھ کولا، امرت دئے جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے سگن منائیا۔ امرت جھرے ٹھنڈا پانی، ہر ساچا آپ جھرائیندا۔ آپے نین بن بن رانی، اپنا چھٹا آپ بھرائیندا۔ آپے بول اپنی بانی، اپنا حکم سنائیندا۔ آپے ویکھ سگھڑ سیانی، سچ سوانی کول بہائیندا۔ آپے ہویا جان جانی، جانہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے چوتھے پد بیٹھا چڑھ، اپنی دیا کمائیا۔ اپنی لانو آپے رہیا پڑھ، پہلا دوجا تیجا گھر تباہیا۔ چوتھے پُرکھ ابناشی پھڑیا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ میرا کنت سہاگی نہ جنمے نہ جائے مر، گرگھ ناری خوشی منائیا۔ جگت جنجالا مٹیا ڈر، نرہو تکی اک سرنائیا۔ میں ہوئی سُبھاگن آیا گھر، دُور دُرڈا چل کے ماہیا۔ کملی کو جھی لائی لڑ، اوگن گن نہ کوئے دکھائیا۔ چرن کول سیوک سیوا لواں کر، ساچی سیوا موہے بن آئیا۔ میرا خالی بھنڈارا دیوے بھر، اپنی دیا کمائیا۔ سوہے ویلا میری سیجا جائے چڑھ، کنت بھتار سچا شہنشاہیا۔ اپنا پریم میرے اندر دیوے دھر، میرے گھر ہوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکٹک نرائَن نر، چار جگ دا سچ پیار، گر سکھاں نال ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھکوان، جس میلیا سو آنت وچھڑ نہ جائیا۔

★ ۲۸ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ سرینہہ پُر ضلع ہوشیار پُر ★

گھر آئے دکھائے گھر، گھر گھر وچ دیا کمائیا۔ نرہو چکائے بھے ڈر، بھیانک اور نہ کوئے رکھائیا۔ بند تاکی کھول کواڑ، دُوئی پردہ دئے اُٹھائیا۔ ترے گن گنی بُجھے ہاڑ، متوت نہ کوئے رکھائیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ گھر وچ گھر دئے دکھال، سنگر پورا بے پرواہیا۔ چلے

چلائے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ توڑنہار جگت جنجال، جاگرت جوت لئے جگائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، دین دیاں سچا شہنشاہیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے بے حال، گر شبدی ہوئے سہائیا۔ گرہ مندر دکھائے امرت تال، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر دکھائے سچی دھر مسال، گھر مندر سو بھاپائیا۔ گھر گھر وچ دیپک دیوے بال، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ گھر میلا ہر بھگوان، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے دان، ایکنکارا ویکھ دکھائیندا۔ آد زرنجن جوت مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا ہو مہربان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ سری بھگوان گھر وچ دکھائے سچ نشان، گھر گھر اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، اپنا مندر آپ سُبھائیندا۔ گرسکھ ساچا کر پروان، جگ جگ اپنا بھو کھلائیندا۔ آتم درسی دیوے آتم دان، آتم آترنج جھولی آپ بھرائیندا۔ شبد انادی اک دھنکان، ناد انادی ناد و جائیندا۔ بودھ اگادھی شبد گیان، گیان منت اک درٹائیندا۔ برہم برہادی ویکھ دکھان، آتم برہم آپ دکھائیندا۔ ساچی سیجا کر پروان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آپ بنائے سچ مکان، گھر گھر وچ آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ویکھ دکھائیندا۔ گھر گھر ویکھ سری بھگونت، اپنا کھیل کھلائیا۔ گھر میلا ناری کنت، گھر ساچی سچ سُبھائیا۔ گھر مہا گائے اگنت، لیکھا کر نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ویکھ دکھائیا۔ گھر وچ گھر سچ محلہ، سنگر پورا آپ جنائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، برہم دھار چلائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ منارا آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ سُبھائیندا۔ گھر گھر ہر سُنہنجا، سو بھاؤنت آپ سُبھائیا۔ دیپ جگائے جوت زرنجن، آد زرنجن سچا شہنشاہیا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھئے بھنجنجا، بھئے اور نہ کوئے جنائیا۔ امرت سروور ایکا مجنا، سچ اشان کرائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، سو گھر ساچا آپ بنائیا۔ نو دوارے گرسکھ تنجا، جگت ناتا دے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ وچ جائے سچ ربابا، تار ستار نہ کوئے دکھائیا۔ گھر وچ گھر کھیل اولّا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ جوتی نورِ الٰہی، اللہ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا روپ کر بسملّا، بسمل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ جگائیندا۔ گھر گھر وچ زرنجن دھار، زرنجن زرویر آپ چلائیا۔ اجونی رہت

ہو تیار، رُوپ انُوپ آپ وٹائیا۔ کرتا پُرکھ کرے کار، کر نہہار اک اکھوائیا۔ چار کُنٹ دہ دِشا آپے ہو یا خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھائیا۔ ساچا مندر
 کرتیار، آپے ویکھ وکھائیا۔ باڈی بنائے نہ کوئے وِچ سنسار، اٹ گارا نہ کوئے لگائیا۔ سورج چن نہ کرے کوئے اُجیار، رُو سس بیٹھن کھ شرمائیا۔ گر کا
 مندر اپر اپار، سَنگَر ساچا آپ بنائیا۔ گر کھ ورلے دے وکھال، جس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دوس رین وجے تال، انحد اپنا تال وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر دے وڈیائیا۔ ساچا گھر سو بھنیک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ نہ کوئی دوسرے سے شریک، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ اپنے ہتھ
 رکھی توفیق، اپنی رحمت آپ کمائیندا۔ اپنا مارگ اک باریک، پریم آپ رکھائیندا۔ مہان بیدو سے نزدیک، بی خیر یا اللہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر کھولے تاکی، گر سَنگَر دیا کمائیا۔ گر سَنگَر چکائے لہنا دینا باقی، پورب جنماں ویکھ وکھائیا۔
 آپ چڑھائے اوکھی گھائی، ساچے مارگ آپے لائیا۔ جس کرپا کرے تِس بجر کپائی پائی، پردہ رہے نہ رانیا۔ گھر گھر وِچ وکھائے ساچی ہائی، چوڑاں لوک
 بیٹھے سپس نوائیا۔ گھر تیرتھ گھر تاٹی، گھر سرور دے نہائیا۔ گھر دیوا گھر باقی، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ گھر میلا کملپاتی، کنت سہاگ بیٹھا آسن لائیا۔
 گھر جام پیاوے بن بن ساقی، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ گھر بہہ بہہ چُچھے واتی، سَنگَر پورا بُھل کدے نہ جائیا۔ گھر ہون کرے آرتی، منڈل راسی راس رچائیا۔
 گر کا بھو نہ پائے چوڑاں وِچا اُردو فارسی، ہندی پنجابی نیرینیاں رو رو دے وہائیا۔ سَنگَر پورا آپے چڑھے اپنی ساچی گھائی، آتم سَنگھاسن سو بھاپائیا۔ آپے
 جانے اپنی واٹی، لکھ چوڑاں پندھ مُکائیا۔ گر سیکھ تیری نہ کوئی گوت نہ کوئی ذاتی، تیرا رُوپ انُوپ برہم برہم پرگٹائیا۔ آد جگادی ساچا ساتھی، سو پُرکھ
 زرنجن اک اکھوائیا۔ جگا جگنتر گر اوتار گاؤن گاتھی، رسنا جہوا جہوا سرب سنائیا۔ سرب جیاں دا ایکا ذاتی، مقامے حق بیٹھا نورِ الاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وِچ کرے رُشنائیا۔ گھر گھر ہوئے چانن، گھر گھر کھیل کھلائیندا۔ گھر گھر رُوپ دھارے کھتری شوڈر ویش براہمن، رُوپ
 انُوپ آپ وٹائیندا۔ گھر گھر ہوئے کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناچ نچائیندا۔ گھر گھر آسا ترسنا پکڑے دامن، مایا ممتا نال رلائیندا۔ گھر گھر
 رکھے اندھیری شامن، اندھ اندھیر آپ وکھائیندا۔ جگ جگ گر کھ ورلے ہووے ضامن، اپنا پلُو نام پھرائیندا۔ ایکا دیوے سچا نامن، نام امولک جھولی

پائیندا۔ مٹے رین اندھیری شام، جوتی نور اک جگانیندا۔ درس دکھائے آہمنو ساہمن، اپنا پردہ آپ چکانیندا۔ اک دُوبے نوں گرو گرسکھ پچھان، گر اپنا میل ملائیندا۔ ہر کا بھیونہ جانے کوئے نادان، رده سدھ ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ راس رچانیندا۔ گھر وچ منڈل گھر وچ راس، گھر گوپی کاہن نچانیا۔ گھر وچ جوت کر پرکاش، گھر شبد ناد دُھن سنانیا۔ گھر سخیاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ گھر گھر پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگانیا۔ کٹنہارا جم کی پھاس، نام پھاسی گل وچ پانیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے اداس، جس سنگر ملیا سچا ماہیا۔ آد جگاد جگاد جگت کرے بند خلاص، بندی چھوڑ آپ ہو جانیا۔ گھر ویکھے کھیل تماش، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، سو سنگر سچا ناؤں دھرائیا۔ گھر گھر وچ نبجھائے پیاس، گرسکھ ترسنا دئے مٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر اک صلاحیا۔ گھر مندر ہر صلاحندا، جگاد جگنتر کار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھانیندا، آپ اپنا کر وچار، سنت ساجن میل ملائیندا، ست ستوادی میت مرار۔ گرنکھ گرن گود بہانیندا، ایک دیوے نام آدھار۔ گرسکھ ایک رنگ رنگانیندا، اتر نہ جائے دُوجی وار۔ سرتی شبد ڈور ملائیندا، گھر مندر پاوے سار۔ جگت وچھوڑا آپ کٹانیندا، ناتا تٹے دُہاگن نار۔ کنت کنتوہل خوشی منانیندا، سوہے بنک دوار۔ گرسکھ اپنے انک لگانیندا، انگیکار کرے زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ویکھے سچ دوار۔ گھر گھر دوارا کھولدا، گرسنگر سجن میت۔ گرسکھاں نال سدا بولدا، آپ سنائے اپنا گیت۔ شبد کٹدے آپے تولدا، آد جگادی ساچی ریت۔ بھیو کھلائے سدا اڈول دا، ایک پر کھنہار نیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وچ گھر دکھائے آگے کھڑ، ساچا مندر گرو دوار مسیت۔ گھر مندر گھر مسیت، گھر گرو دوار دکھانیا۔ گھر ٹھانڈا گھر مسیت، گھر سائک ست ورتانیا۔ گھر پتت گھر پنت، گھر پاپی رہیا ترانیا۔ گھر دیوے نام انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سو سنگر سجن میت، لکھ چوراسی وچوں لئے بچانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ناد وچانیا۔ گھر گھر وجے ناد تور، تریاراگ الائنیدا۔ سرب کلا بھر پور، سنگر سجن کھیل کھلائیندا۔ آسانسا کرے پور، نسانسا وچ سمانیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک درڑانیندا۔ چتر سنگھ بنائے مور کھ موڑھ، جس جن اپنا نام جپانیندا۔ ہوئے ہنگتا توڑے گڑھ غرور، نون سو اکھر آپ سمجھانیندا۔ گھر وچ دیوے

ست سرور، گھر گھر وچ کھیل کھلایندا۔ پنج تہ کا یا نہ بنے تندور، جس سر ہتھ لکھایندا۔ منو آ مار کرے منور، جوتی اگنی ہیٹھاں ڈاہندا۔ جنم جنم دے معاف کرے قصور، جو جن چرنی سپس جھکایندا۔ اٹھے پہر حاضر حضور، ہر اپنا میل ملایندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے چورو چور، نام کھنڈا اک چلایندا۔ جس جن بخشے ساچی دھوڑ، جوت للائی ڈگمگایندا۔ گھر وچ گھر دکھائے ضرور، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ اپنا دیوے ساچا نور، نور نورانہ آپ اکھوایندا۔ موسیٰ جلوہ تے اُتے کوہ طور، گرگھاں گھر گھر آپ دکھایندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ بنایندا۔ گھر مندر بنیا سچ لکانا، گھر گھر وچ وٹی ودھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے راجارانا، لکھ چوراسی رہی بللایا۔ بن سنگر پنڈھ نہ کسے مکانا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ رسنا جہوا گا گاتھکے گانا، گاونہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے دیوے اٹھائی، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ گھر وچ گھر ساچا رنگ، سنگر گوہند آپ چڑھایندا۔ آتم سیجا بیٹھ پلنگ، گھر ساچی خوشی منایندا۔ اک وجائے ناد مردنگ، ناد انادی آپ سنایندا۔ ناتا توڑ ڈہاگن رنڈ، گرگھ سرتی شبد پرناپندا۔ ایک وست امولک ونڈ، کایا گولک آپ بھرائندا۔ اٹھے پہر پرمانند، نجاند آپ رکھایندا۔ جگت وکارا جھوٹھا گند، رسنا رس تچایندا۔ گھر وچ گھر دکھائے ساچا چند، نور نورانہ آپ اپنایندا۔ ناتا توڑے جیرج اند، اُتھج سیتج وقت چکھایندا۔ صاحب دیال سدا بخشند، سنگر پورا دیا کمایندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ جگھایندا۔ گھر جاگے جاگنہارا، جاگرت جوت جوت رُشانیا۔ گھر بھاگے بھاگنہارا، بھگون اپنی کھیل کھلایا۔ گھر راگی راگ گائے گاونہارا، راگ انادی آپ سنایا۔ گھر بانی بولے بولنہارا، بودھ اگادھ کرے پڑھایا۔ گھر بیٹھائے سننہیہارا، سُن سادھ آپ لگایا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارا، بھیونہ پائے سچے ماہیا۔ مس رووے زارو زارا، ست سنندر دین ڈھایا۔ بناپت کوکے کرے پکارا، اٹھاراں بھار سار نہ آیا۔ ہر کا کھیل اگم نیارا، الکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھایا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ دُور ڈراڈا چل کے آئے بھگت دوارا، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ساچے سنت، گرگھ میلے ناری کنت، گرگھ چاڑھے ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ اکھوایا۔ رنگ رنگیلا صاحب سلطان، درگھر ساچے سوبھاپنایندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلایندا۔ اگم اگمرا

وسے مکان، اگڑی اپنی کھیل کھلائیندا۔ الکھ الکھنا بول جیکار، گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار، سچ سگھاسن سو بھا
 پائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا چرن کائیندا۔ شبدي سُت کر پیار، سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اپرا، سُن اگم بھيو چکائیندا۔ لو آں
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے آدھار، گنگن منڈل ویکھ وکھائیندا۔ زمیں اسماناں دے سہار، لوک پر لوک کھیل کھلائیندا۔ چوڈاں طبقاں کھول کواڑ، چوڈاں
 لوک ڈنک وجائیندا۔ وشن برہما شو کریا خبردار، سُرپت راجا اند نال ملائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچ تت ناچ نچائیندا۔ پنچ پنچ کھیل کرے کرتار،
 دس دس اپنا بندھن پائیندا۔ کایا ماٹی کر تیار، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ جگت واسنا نو دوار، در دروازے آپ وسائیندا۔ اپنا گھر اپرا، اپر پر آپ
 رکھائیندا۔ ٹیڈھی بنک کھیل نیار، دس کسے نہ آئیندا۔ دوے دو پہریدار، اٹھے پہر حکم جنائیندا۔ نہ کوئی جانے آر پار، آدھ وچکار سرب اٹکائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر اپنا آپ سمجھائیندا۔ گھر سمجھائے آپ نرکارا، اپنی دیا کمائیا۔ پنچ تت کریا تن شنکارا،
 ترے ترے میلا میل ملائیا۔ نرگن ونڈ کری اپرا، من مت بدھ ورتائیا۔ کرے کھیل جگت نیارا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ اپنی اچھیا آپے بھر بھنڈارا،
 آپے جھولی ڈاھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ اپنی دھار چلائیا۔ گھر بنایا گیا بن، سو پرکھ نرنجن آپ بنایا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی
 جن، جن جنیندی نہ کوئے مایا۔ نہ کوئی گھڑے نہ سکے بھن، گھرن بھننہار آپ اکھوایا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، دیا باقی نہ کوئے کایا۔ نہ کوئی چھپر
 نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی بدھی نہ کوئی من، مت رنگ نہ کوئے وکھایا۔ نہ کوئی ہتھ منہ نک کن، نیتز نین نہ کوئے مٹکایا۔ نہ
 کوئی دیونہارا دسے ڈن، بھے بھو نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی پانی نہ کوئی ان، نہ کوئی کھا ونہار اپنا پیٹ وکھایا۔ کرے کھیل سری بھگون، اپنے مندر آسن لایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہایا۔ گھر مندر گرہ سہایا، گھر ویکھ وچار۔ من بندر آپ بندھایا، دہ دشانہ کرے وچار۔
 ڈونگھی کنڈر آپ سٹایا، اٹھ سکے نہ دوجی وار۔ جگ جھنجٹ آپ مٹکایا، گرگھ ساچے کر پیار، ایکا منتر نام درڑایا، برہم پار برہم دے آدھار۔ جوگ
 ابھیاس نہ کوئے کرایا، سُرتی شبد کرے پیار۔ جنم جنم دی پیاس مٹایا، دیوے درس گر کرتار۔ ترسنا حرص دے گویا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ دے سچ وچار۔ گھر سچا سچ دربار، سترگر پورا آپ دکھائیندا۔ گھر سجن میت مرارا، گر اوتاراں دیکھ دکھائیندا۔ گھر مندر ٹھاکر دوارا، گھر ایشٹ دیو پرگٹائیندا۔ گھر شبد ناد دھنکارا، دھن آتمک آپ سنائیندا۔ گھر راج جوگ سکدارا، شاہو بھوپ آپ سمجھائیندا۔ گھر پنچم سخیاں لگا اکھاڑا، نوآناٹ آپ کرائیندا۔ گھر ترے گن گنی بھجے تی ہاڑا، گھر پنچم موہ چکائیندا۔ گھر گھر وچ کرے سچ پیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ لہنا جھولی پائیندا۔ گر سکھ لہنا جھولی پاؤنا، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ آتم سیجا آپ بہاؤنا، ڈونگھی بھوری پار کرائیا۔ اندر باہر اپنا سنگ نبھاؤنا، گپت ظاہر ہوئے سہائیا۔ امرت جام اک پیاؤنا، پریم پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ گڑھ ہنکاری برج ڈھاؤنا، ایکا دھکا لائیا۔ اند اند اند اک درساؤنا، اند اند اند وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرے گھر بھاگ لگائیا۔ گر سکھ گھر گئے بھاگ، ہر سترگر آپ لگائیا۔ دُرمت میل دھوے داغ، نرمل نیر سیر پلائیا۔ گنی بھجے لگی آگ، ساتک ست ورتائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، کاگوں ہنس رلائیا۔ شبد اگنی مار واج، ستیاں لئے اٹھائیا۔ گھر گھر وچ رچیا کاج، گھر گھر ساہ رہیا سدھائیا۔ گھر گھر آوے جاوے بھاج، آپ اپنا پنڈھ مکائیا۔ گھر وچ سازن رہیا ساز، ہر سجن شہنشاہیا۔ گر سکھ تیری رکھے لاج، تیری پت ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ جھوٹھ ملے لاپے پاج، کنچن سورن دے بنائیا۔ گھر وچ گھر ملے گرو مہاراج، جس داروپ رنگ ریکھ نظر کسے نہ آئیا۔ آد جگاد کرے سچا راج، دو جہاناں کرے سچی شہنشاہیا۔ بنیا رہے غریب نواز، غریباں اپنے گلے لگائیا۔ وست امولک دیوے دات، نام بھنڈار ورتائیا۔ من مت رہے نہ نار کمذات، گرمت ساچی اک سمجھائیا۔ تیرا سترگر تیری خاطر گرگھ بنائے اک برات، دُلھا بنے سچا ماہیا۔ لوک مات ہوئی سہنجی رات، بھنڑی رین خوشی منائیا۔ دھن بھاگ ملے کملاپات، جنم جنم دا وچھوڑا دے کٹائیا۔ گھر آئے شاہو شاباش، نیلے والا ساچا ماہیا۔ گرگھ نار سہاگن رکھے پاس، آپ اپنے انک لگائیا۔ سوانی ہونیں کیوں انت اداس، جگت اداسی دے مٹائیا۔ اپنا روپ دھرے تیرے پون سواس، تیرا پون سواس اپنے وچ سمائیا۔ تیرے گھر وچ پئے ساچی راس، کوٹن کوٹ برہمنڈ رہے راس رچائیا۔ راہ تکے پر تھی آکاش، گر سکھ تیرے دوارے نین اٹھائیا۔ وشن برہما شوکر کر بیٹھے آس، کون ویلا گرگھ پورا درس دکھائیا۔ جس گھر سترگر وسے پاس، سو سترگر ساچا گھر

وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ گھر وسیا گھر پایا، ہر سبّج صاحب سلطان۔ گرگھ اپنا پندھ مکایا، ملیا گر سور پیر بلوان۔ آپا سٹگر جھولی پایا، ٹٹامان ابھمان۔ سٹگر پورا ہوئے سہایا، جس دتا جیا دان۔ لکھ چوراسی لئے ترایا، رائے دھرم نہ مجھے آن۔ چتر گپت نہ حساب دکھایا، لاڑی موت نہ کرے پچان۔ کال گراس نہ کوئے کھایا، سٹگر سبّج ملے آن۔ مہاکال ہوئے سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ بھگوان وسایا گھر وچ گھر، گھر مندر بنک وڈیائیا۔ بھگوان سہایا گھر وچ گھر، گھر جوت جوت رُشائیا۔ بھگوان وڈیایا گھر وچ گھر، گھر نادى ناد و جائیا۔ بھگوان اُپایا گھر وچ گھر، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ بھگوان ملایا کرپا کر، لوک مات دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے بھيو گھلائی۔ گرگھ ساچے بھيو گھلاؤنا، ہر سبّج سچ جنائندا۔ چار جگ دا پندھ مکاؤنا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوائندا۔ دو جہاناں ویکھ دکھاؤنا، ویس انیک وٹائندا۔ وشن برہما شو جوت ملاؤنا، جوتی جاتا آپ ہو جائندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھن دکھاؤنا، جو گھڑیا آپ بھٹائندا۔ ترے گن ڈیرہ انتم ڈھاؤنا، پنج تت کھیڑا نہ کوئے دکھائندا۔ گرگھ ورا لا آپ اٹھاؤنا، جس جن اپنی بو جھ بھجائندا۔ شبدي گر آپ ملاؤنا، گر شبدي سیو کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، گرگھ ساچے آپ ترائندا۔ گرگھ تارے سٹگر سورن، سورن روپ وٹائیا۔ بھگتن کھولے ہرن پھرن، تیجے لوئن کرے رُشائیا۔ ناتا جوڑے ساچے چرن، ہر چرن سچّی سرنائیا۔ بھے چکے مرن ڈرن، جس مرن وچ نہ آئیا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سبّج سبھائیا۔ گھر پایا بھگوان، تن ہوئے شانت سریرا۔ ملے سچّا دان، نام ندھان دیوے گہر گسبھیرا۔ جھلے سچ نشان، سیس بندھائے ساچا چیرا۔ ایٹھے اتھے دیوے مان، لکھ چوراسی کٹ زنجیرا۔ آتم انتر اک گیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے پیرن پیرا۔ آتم انتر ایکا مندر، بن ماتر آپ جنائیا۔ بھيو چکائے گگن لگنتر، گرہ منڈل دئے دکھائیا۔ گلی بھجائے جگت بسنتر، وشو اپنی دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، گھر گھر وچ وجے سچ ودھائیا۔ نام ندھانا گر وگردیو، گر منتر نام درٹائندا۔ پاربرہم پر بھ لکھ ابھيو، اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا سنگ آپ نبھائندا۔ امرت آتم دیوے ساچا میو، امرت رس کھ

چوانیندا۔ آد جُگاد سدا نہکیو، نہچل اپنا دھام دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے گھر بہانیندا۔ گرگھ گھر دکھانیندا، اک اِکلا
ایکنکار۔ چرن دوار آپ سمجھانیندا، سننگر چرن پر اپار۔ گھر بنک آپ سہانیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ہرجن ساچے سچکھنڈ دوار آپ بہانیندا، اُچے ٹلے
پر بت آپے چاڑھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربارا گرگھ گھر، دُوسر اور نہ کوئے وڈیاں۔ جس سننگر سچا
لئے ور، گھر سچے ہوئے گڑمایا۔ ناتا جوڑے ناری نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی کرپا لئے پھڑ، مہربان مہربان اپنی مہر کرائیا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ،
آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ اپنا سہائے ساچا گڑھ، قلعہ کوٹ نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے سمجھانیا۔
گرگھ سمجھائے ہر کرتار، گرگر روپ وٹانیا۔ نام کُٹھالی کرتیار، پنج تت کایا سورن وچ لکانیا۔ بھنکارا مارے ایکا وار، پون انجا سیوا لائیا۔ پریم سہاگا
دیوے ڈار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کوڑلما دئے اُتار، نام ٹھوکر ایکا لائیا۔ نہکرمی کرم لئے وچار۔ پورب کرماں پھول پھولائیا۔ سچ سورن کرتیار، نام
کنڈے لوے پائیا۔ نام کنڈے دئے ہلار، تولار تئی نہ کوئے رکھانیا۔ دوہاں پاسا ویکھ کرے وچار، وچار وچار وچ پرگٹانیا۔ گرگھ نلے اپنے بھار، جگت بھار
نہ تول تلانیا۔ سچ سورن کرتیار، سننگر اپنی ہٹی لئے لکانیا۔ چار ورنان کرائے ونج وپار، ایکا حکم سنانیا۔ جس آؤنا ہتھ سچے سنیار، پہلوں اپنا تن کُٹھالی وچ
رکھانیا۔ سرتے وجے ہتھوڑا مار، آہرن تھلے رہی کھیل کھلایا۔ کرے کھیل گر کرتار، جگت کُٹھالی پھول پھولایا۔ گرگھ سورن کر پیار، اپنی سیوا آپے
لائیا۔ ساچا کنگن کرے شنکار، آپ اپنے تن چُھہانیا۔ منگن منگ منگے آپ کرتار، لوک مات پھیرا پائیا۔ شبد وچولا ویکھنہار، آوے جاوے ویکھے تھاؤں
تھانیا۔ جس دوارے گرگھ کرے پیار، سو دوارا دئے سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا لیکھے لائیا۔ بھگوت بھگت سد
رکھے چا، آد جُگاد کھیل کھلایا۔ آتم انتر بنے ملاح، ساچے بیڑے آپ چڑھانیندا۔ صفتی صفت دئے صلاح، صلاحیر آپ ہو جانیندا۔ نش اکھر
پڑھائے ایکا ناں، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، اپنی دیا کمانیندا۔ ہنس کاگ دئے بنا، جس جن سوہنگ ہنسا چوگ چُگانیندا۔ بنے سہیلا
پتا ماں، ہرجن ساچے گود بہانیندا۔ نتھاوایاں دیوے اپنا تھاں، تھان تھنتر آپ سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ

دکھائیندا۔ سدا چا بھگت بھگونت، جگ جگ کھیل کھلایا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیا۔ ایک نام جنائے نیا منت، من کا منکا آپ
 بھوایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ممتا موہ دے چکایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سنگت وچ سمایا۔ چرن کول دکھائے ساچا جنت، مقامے حق اک
 خدایا۔ جس جن بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ وڈا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت چاؤ گھنیرا، ہر جن ہر
 رکھائیندا۔ ناتا توڑے تیرا میرا، میرا تیرا بھو چکائیندا۔ ایک رنگ دکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ آپے ڈھائے بھرماں ڈھیرا، جو جن
 دوارے آئیندا۔ تن وسائے ساچا کھیڑا، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ دُور دُراڈا دسے نیرا، نورو نور نور چکائیندا۔ کلجگ انتم پایا پھیرا، ہر جن ساچے ویکھ
 دکھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور اک اکلّا ہویا دلیرا، بھے بھو نہ کوئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا گھلا ویڑا، گھٹ گھٹ اپنی کھیل کھلاییندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رنگن آپ رنگائیندا۔ رکھے چا بھگت بھگوان، آد جگاد بھل نہ جائیا۔ گھر آئے چل مہربان، مہربان دیا کمائیا۔
 گھر بھاگ لگائے سچ مکان، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ گھر جوتی جوت جگائے سری بھگوان، جوتی نور نور رُشنائیا۔ گھر ناد شبد دھنکان، انحد ساچا ناد وجائیا۔
 گھر امرت دیوے پین کھان، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مکائیا۔ گھر دکھائے سچ نشان، شبد اگئی آپ جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جگادی ایک ہر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ رکھے چاؤ پاربرہم، ہر جن ساچا میل ملنیا۔ جگ جگنتر ساچا کم، کرے کرائے دو جہنیا۔ ساچے سنتن بیڑا دیوے
 بٹھ، ساچی سیوک سیوک مٹنیا۔ ایک راگ سنائے کن، چھتئی راگ مکھ شرنیا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، جھوٹھا بھانڈا بھرم بھو بھنیا۔ بھاگ لگائے کایا تن،
 کرے پرکاش بن سورج چنیا۔ جوٹھ جھوٹھ ٹھگ چور یار کوئے نہ لائے سنھ، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ دس نہ آئے نیزا اٹھ، گرگھ ورامات مٹیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ رکھے چاؤ پاربرہم بے انت، جگ جگ سیوک کمائیا۔ ہر جن میلا
 ناری کنت، نر نرائن سچ ہنڈھانیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر شاہ سلطانا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، چھپر چھن نہ کوئے

چُھہائیندا۔ جودھا سُو رِ بلی بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنارا لیکھا جانے دو جہاناں، آد
 نرنجن جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ چُھلائیندا۔ پاربرہم ہر کھیل
 مہانا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ رکھے چانہائے سنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ لوآں
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئے پار لنگھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیا۔ نرنجن سرگن اندر وجائے مردنگ، سچ ستار آپ ہلائیا۔ کرے کھیل سورا سرننگ، وڈ وڈا
 بے پرواہیا۔ جو جن منگے آتم منگ، جگت ترسنا دے مٹائیا۔ ساچی سچ سہائے پلنگ، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، ہر جن ساچے لئے
 اُٹھائیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے ننگ، ملے رام سچا ماہیا۔ اٹھے پہر پرمانند، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، گیت گوہند الاٹیا۔ -----
 - چل کے آئے ساچا راہی، دو جہاناں پنڈھ مکائیا۔ سورن کٹی جم دی پھاہی، سگلے ساتھی دے ترائیا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، دُرمت میل دے دھوائیا۔
 گھر ملے پنڈت بن گوسائیں، تلک للائی جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ سدا ملن دارکھے چاؤ، ابھل ابھل
 کدے نہ جائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کمائیندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، غریب نمائے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ پُر سرینہ لگا بھاگ، ہر سنگر آپ لگائیا۔ گرکھ دیکھ جگے چراغ، بن باقی تیل
 جگائیا۔ ترے گن بچھے آگ، اگنی تت نہ کوئے رکھائیا۔ آتم آتم اُپجائے اک ویراگ، ویراگی اپنا راگ سنائیا۔ سوئی سرتی جائے جاگ، گر شبدی آپ
 اُٹھائیا۔ ڈوگھی بھوری لیوے کاڈھ، ایک پلو نام پھڑائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مبن ماگھ، سچ سروور آپ نہائیا۔ آپ ملائے کنت سہاگ، جگت وچھوڑا دے
 کٹائیا۔ جو جن سرنائی جائے لاگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، کمند منوہر لکھمی نرائن چتر بھج اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہر جن ملن دی سدا آس رکھائیا۔ رکھے چا آد نرنجن، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھنجن، بھو
 ساگر پار کرائیندا۔ نیز پائے نام انجن، اگیان اندھیر چکائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بنے ساچا سجن، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جو جن چرن دھوڑ کرے ساچا مبن،

تس اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کرم کرائیندا۔ دسوبا ویکھیا ساچی جوہ، نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ آپے میلے اپنی وچھڑی روج، کایا کعبہ اپنا بت بنایا۔ کلجک ویکھے ندی نوج، لکھ چوراسی رہیا ڈبایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ویکھے روج روج نمائی، نرگن سرگن کھیل کھلاییندا۔ آب حیات دیوے ٹھنڈا پانی، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ سرت ملاوا شبد ہانی، سرتی شبدی ایک رنگ رنگائیندا۔ آون جاون چکے کانی، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ جس جن سنائے اپنی بانی، دوجے در پڑھن کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے پھیرا پائیندا۔ دسوبے اندر آتم ذات، آتم انتر ویکھ وکھائی۔ جس جن بخششی ساچی دات، سو جن بیٹھا اپنے اندر چھپائی۔ بن سنگر پورے کوئے نہ پچھے وات، چار کٹ جگت ہلکائی۔ چاروں کٹ اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائی۔ کلجک پٹیا ڈونگھا کھات، کنارہ نظر کوئے نہ آئی۔ جس جن ہر سنگر کھولے بند تاک، تس اپنی بوجھ بُجھائی۔ نظر آئے پُرکھ سمرتھ، سو پچھ سرپ روج در سائی۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جس جن اپنا درس دکھائی۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، مہاسار تھی ساچا رتھ چلایا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، روداس پھارا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت دسوبا ویکھ وکھائی۔ جگت دسوبا اٹاں گارا، جگت باڈی بنت بنائیندا۔ نرگن وسے سدا نیارا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ سرگن کرے سدا پیارا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ دوہاں میلا اک دوارا، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دسوبا اک سمجھائیندا۔ سچ دسوبا کایا گھر، گھر گھر وچ آپ جنائیا۔ نظر نہ آئے کوئی ناری نر، نر نرائن ایک بیٹھا آسن لایا۔ جس جن دیوے ساچا ور، تس جن لئے وکھائی۔ سورن سرپہ پرتوں لیا پھڑ، نام ڈوری تند بندھائی۔ سنگر پورا اندر گیا وڑ، نرگن نرکار اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، راہ تئے ساچا ماہیا۔ ماہی تئے سچا راہ، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگت ملن داچا، بھگوان آس تکائیندا۔ بن بھگت نہ جانے کوئے میراناں، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیندا۔ بن بھگت نہ دیوے میتوں کوئی تھاں، مستمکھ در دواروں دُرکائیندا۔ بن بھگت میری کوئی نہ پکڑے بانہ، لوک مات میرا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ بن بھگت میرا کرے نہ کوئی سچ نیاں، اچی کوک کوک نہ کوئے سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آد جگاد جن بھگت تیرے ملن دا چاؤ آپ رکھائیندا۔ رکھے چاؤ نرگن روپ، سرگن تیری وڈیائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھیا چارے کوٹ، ست دیپ
 پھیرا پائیا۔ جگت نگارہ وجے جوٹھ جھوٹھ، مایا متناناچ نچائیا۔ کلج سہائے اپنی رت، سچ بھلواری نظر کسے نہ آئیا۔ گرگھ ورا دسے ست، جو ہر ہر رہیا
 وھیائیا۔ سب دی پنچ تت کایا دسے بت، ہر کاناؤں گھر کسے نظر نہ آئیا۔ پنچ وکارا بھریا کٹ کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جس جن اپر سنگر
 پورا جائے تھ، تس اپنا نام بُجھائیا۔ امرت آتم پیائے ایکا گھٹ، نجر جھرنادے جھرائیا۔ جگت ناتا جائے تھ، ایکا منگے سرن سرنائیا۔ جیوت مرے مر
 جیوے پئے اٹھ، جیون مرن پھند کٹائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 ویکھے ویکھنہارا آپ اپنی سیو کمائیا۔ دسوا سرینہ پر ایکا گھاٹ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ جس جن آئی نیڑے واٹ، تس اپنا میل ملائیندا۔ نام ندھانا
 دیوے ساچی دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، ساچی گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ چوواں لوک وکھائے ایکا ہاٹ، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔
 ساچے منڈل رچائے راس، گوپی کاہن کھیل کھلائیندا۔ نرگن جوت کر پرکاش، رام رمیا ڈمگائیندا۔ من منوآ کون کرے وناس، گرٹھ ہنکاری آپ
 ۱۰۹۱ ۱۰۹۱
 تڑائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنا سنگ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا ہر ہر ایک، اک اکل
 کھیل کھلائیا۔ جس جن بخشے ساچی ٹیک، اشٹ دیواک درسائیا۔ کرے کرائے بدھ بیک، پتت پنت ساچی ریت آپ چلائیا۔ مستک ویکھے لکھیا لیکھ،
 پورب لہنا پھول پھولائیا۔ ہر کا روپ نہ مچھ داہری نہ دسے کیس، نہ کوئی موند موندائیا۔ آد جگاد جگانت لکھ چوراسی گھٹ گھٹ انتر رہیا ویکھ، سچ
 سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیری پیاس بُجھائیا۔ بُجھے پیاس ہوئے ترپت، ترسنا جگت مٹائیندا۔ جنم جنم دی میٹے
 بیت، بیتا اور نہ کوئے پائیندا۔ جس جن دیوے ساچی سکھت، سکھیا سکھ اک سمجھائیندا۔ لکھیا لیکھ نہ میٹے لکھت، لکھ لکھ لیکھ لیکھ گوائیندا۔ اپنے ہتھ
 رکھائے اپنا بھوکھت، جگ جگ گیڑا آپ دوئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آس نراس نہ کوئے وکھائیندا۔ دست آیا دستگیر، دامن
 اپنا آپ پکڑائیا۔ آپے چوٹی چڑھ کے ویکھے اخیر، ساچے مندر آسن لائیا۔ آپے کٹے پھڑ زنجیر، شرع شریعت رہے نہ رائیا۔ گھر درس دکھائے پیرن پیر،

جس پر فقیر رہے سس جھکائی۔ اپنی ہتھیں بدلے تقدیر، تدبیر تصویرِ ساچی دے دکھائی۔ ایک رنگ رنگائے شاہِ حقیر، بے نظیر سچا شہنشاہیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس رحمت رحمان کمائی۔ رحمت رحمان ہر کریماء، قادرِ قدرت کھیل کھلائیندا۔ جس جن پاک پوت کرائے سینہ، تس ہو ہو سہمت اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ لال دکھائے سچ نگینہ، نگاہبان پردہ لائیندا۔ میل ملائے جوں جل مینا، اگنی تت تھل بھجھائیندا۔ لیکھ چکے لوک تینا، ترے ترے لوکاں پندھ مکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جائیندا۔ اٹھے پہر دوس رات درس دکھائے مکہ مدینہ، سچ محرابے ایک بانگ اک صدا ایک حجرہ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دامن آپ پھرائیندا۔ توں میں اکو حد، حدود جگت نہ کوئے رکھائی۔ جس جن پیائے اپنی مد، اک خمار چڑھائی۔ اپنا بھار اوہدے اُتے دیوے لد، اوہدا بھار اپنے سس اٹھائی۔ میں توں وچوں کڈھ، ایک رنگ رنگائی۔ میں توں دیوے وڈھ، نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ میں توں اکو جد، برہم پاربرہم اکھوائیا۔ میرا شبد تیرا ند، تیری دُھن میری شنوائیا۔ تیرا میرا میلا وچکار ادھ، ادھ وچکاروں پار پھیر کرائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کڈھ، جس جن اپنی دیا کمائی۔ اٹھے پہر کرے لاڈ، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن میلے اپنے گھر، توں میں میں توں ہاں ہوں نہ کوئے رکھائی۔ تھاس تئے ناتا، گر سنگر آپ ترائیندا۔ ہر جن تیری اتم ذاتا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ تیرا میل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ تیرا رنگ رنگائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نظرے کرم اپنی آپ جنائیندا۔ نظرے کرم دیوے کر کر، حق حقیقت دے جنائیا۔ لطف لطیف آوے در، لذت بیٹھے گھ شرمائیا۔ بے حرف حرف ایک پڑھ، الف عالم دے سمجھائی۔ جس جن اندر جائے وڑ، نُقطہ عین دے مٹائی۔ عین رُپ آپے دھر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا دامن دے پھرائیا۔ دیونہارا وڈ بھنڈاری، آد جگاد سہائیندا۔ وشنوں جھولی بھر بھر گیا ہاری، انت کوئے نہ پائیندا۔ برہما مت کر کر پیاری، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ شکر ملی اک کٹاری، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ دیونہارا شہنشاہ سچا سکداری، اتوٹ اتوٹ آپ رکھائیندا۔ گر سکھ آد جگاد جگنتر منگن وارو واری، در آیاں جھولی سرب بھرائیندا۔ خالی مڑ کے جائے نہ پہلی واری، آتم اتر جو سچ دھیان لگائیندا۔ جس تن جن

ہووے ہوئے بیماری، تِس آیاں در دُرکائیندا۔ اچرج کھیل کرے نیاری، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار دکھائیندا۔ ہر بھگت تیری بھرے پٹاری، بھگت بھگونت ایکا وست وچ رکھائیندا۔ مانس جنم نہ آئے ہاری، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نظرے کرم دیوے کر، نظر نظر وچ ملائیندا۔ نظر وچ ملائے نظر، بے نظیر دیا کمائیا۔ جس جن کرے اپنا فضل، رحمت رحمان دیا کمائیا۔ نغمہ سنائے ساچی غزل، غفلت دئے سرب مٹائیا۔ ہر جن ہر بھگت مرید مُرشد تیری دیکھے منزل، محدود اپنی ہوئے پار کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس لیکھا دئے سمجھائیا۔ سرب جیاں دا ایکو داتا، ایکا گھٹ گھٹ آپ سمائیندا۔ ایکا دیوے نام گاتھا، جگ جگ آپ پڑھائیندا۔ دو جہاناں دیوے ساتھا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گھر وچ گھر دکھائے ساچا ہاٹا، ساچا وچ کرائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ چار ورن اک رکھنا تھا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ نظر آئے ہوئے نزدیک، نج آتم دیا کمائیا۔ درس دکھائے لاشریک، لاشرع جس دی وڈیائیا۔ آتر اندھیرا میٹے تاریک، پرکاش پرکاش دئے کرائیا۔ جس دی عیسیٰ موسیٰ محمد رکھدے رہے اڈیک، سو پیغمبر گیا آئیا۔ اُمت اُمتی پرکھے نیت، کلمہ اپنا کسوٹی ایکا لائیا۔ کائنات دیوے اک تاریخ، ایکا فتویٰ صادر دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اُردو فارسی جانے علما عالم، عالمین وڈی وڈیائیا۔ کاتب کتب نہ پکڑے کالم، کائنات کرے پڑھائیا۔ بن کھنڈے تلوار میٹے ظالم، حکم حاکم کرے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پروردگار بے پرواہیا۔ مسجد اندر آوے محبوب، سُنے فریاد سچا گوسائیا۔ نہ کوئی تن نہ قلبوت، اپنی کلا آپ ورتائیا۔ بن شرع شریعت دیوے اپنا ثبوت، ساچی صورت آپ اٹھائیا۔ بن نور محمد آوا گیا اوت، اُمت اُمتی نظر کوئے نہ پائیا۔ جس تاگا ڈور بدھا سوت، تانا پیٹا دیکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپے دیکھ دکھائیا۔ وجے ٹل سُنے رام، رام راما روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل گھنٹیا شام، جگت اندھیر گھور وچ نظر کسے نہ آئیندا۔ جس کایا مندر اندر مارے اپنا بان، بجر کپائی کُنڈا لاہندا۔ سو درشن کرے آن، دوسر نظر کوئے نہ پائیندا۔ پنڈت پاندھے ہوئے خیران، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ غریب نمانے کرے پروان، جس جن اپنی سیوا لائیندا۔ لکھ چوراہی وچوں لئے چچان،

ساچے مندر میل ملائیندا۔ کایا مندر کر پروان، نام گھنٹہ آپ کھڑکائیندا۔ ٹلی جھلی سُنے نہ کوئے کان، ہتھ نال نہ کوئے پھڑائیندا۔ اٹھے پہر رہے ڈھنکان، ساچے مندر وسے سدا بھگوان، اپنے آسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنی پچھان، سو جن آ درشن پائیندا۔ آرزو حسرت رہے نہ باقی، حشیت اپنی جس جنائیندا۔ لہنا دینا چکائے بندہ خاکی، اُلفت اپنی آپ درڑائیندا۔ بھر پیالہ جام پیائے ساقی، سچ صُراحی آپ اٹھائیندا۔ من منو آگے رہے نہ عاقی، عاقبت اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیری صبر صبور ی آپ ہنڈھائیندا۔

★ ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی شکر سنگھ دے گرہ شریں پُر ضلع ہوشیار پُر ★

۱۰۹۴

مختیار ہو یا مختیار، سودا مُفت نام وکائیا۔ مُردار ویکھے مُردار، مُردا زندہ دئے کرائیا۔ مقدار ویکھے مقدار، سچ پیمانہ ہتھ اٹھائیا۔ شہنشاہ بن سچی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلائیا۔ لوک مات لائے سچ دربار، در دربار اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، آد پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ اگم اگمڑے وسے تھاں، دھام اولڑا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن راہ چلائی۔ ایکنکارا دیوے سچ صلاح، صفت صالحی آپ سمجھائیندا۔ آد نرنجن نور دھرا، اندھ اندھیر میٹ مٹائیندا۔ ابناشی کرتا لئے ملا، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ سری بھگوان ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ پاربرہم برہم دئے جنا، آتم ساچارنگ رنگائیندا۔ ساچے مندر دئے بہا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ایکا جوت دئے جگا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کایا قلعے کوٹ دئے وساء، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ راگ اگم دئے الا، تار ستار نہ کوئے ہلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچارنگ، گھر ساچے آپ جنائیا۔ آتم سیجا بیٹھ پلنگ، اپنی خوشی منائیا۔ نام سنائے سچ مردنگ، مردنگا اک وجائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سوریر وڈ وڈیائیا۔ اک اُپجائے پرمانند، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ درس دکھائے جو ستا دے کر کنڈ، اپنی

۱۰۹۴

کروٹ لئے بدلائیا۔ چرناں ہیٹھ وکھائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، بے آنت اپنی دھار آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنی بوجھ
 بُجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن راج راجانا، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ
 آئیندا۔ آد نرنجن لیکھا جانے دو جہاناں، جوتی جاتا جوتی ڈمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان گن ندھانا،
 گن اپنا اپنے وچ چھپائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ بنک دوارا اک سہانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ مکان سری بھگونت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔
 کرے کھیل ناری کنت، نرنائن اپنی سچ ہنڈھایا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا بندھن پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ دے
 وسایا۔ سچ محلہ سچ دوارا، ہر ساچا سچ وسایا۔ کرے کھیل گم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، اپنا حکم آپ ورتایا۔ آپے پُرکھ آپے
 نارا، نرنائن وڈی وڈیائی۔ آپ اُپجائے سٹ ڈلارا، شبدي ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سٹ ڈلارا
 دیوے دات، جن جننی آپ اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی پتاما، اپنی گود سہائیندا۔ نرنجن بدھا نرنجن نات، نرنجن جوڑ بڑائیندا۔ نرنجن دیوے ساچی دات،
 نرنجن جھولی پائیندا۔ نرنجن سیجا نرنجن کھاٹ، نرنجن آسن لائیندا۔ نرنجن بچھے نرنجن وات، نرنجن سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ گھر ساچا آپ سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ بن دائی دایا سیو کمایا، کرے سیو سری بھگوان۔ آد جگاد سٹ شبدي ناؤں دھرایا،
 پرگٹ کرے ہو مہربان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے ہویا دیاوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گن ندھان۔ گن ندھان
 کھیل کھلائیندا، کرپا ندھ گھر گن ٹھا کر۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے جانے اپنا ناؤں رتی رتاگر۔ اپنے مندر آپ وسائیندا، آپے بنے سچ سو داگر۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر اپنا آپ کرے اُجاگر۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، اپنی کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، گھر ساچے
 وٹی ودھایا۔ آپ آپا کیتا وکھ، نرنجن نرنجن ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ ایکا جائیا۔ شبد سٹ سچ ڈلارا، ہر ہر آپ

اُپایا۔ کرے کھیل پر اپارا، لیکھا لکھت وِج نہ آیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، رسنا جہوانہ کوئے صلاحیا۔ کرے کھیل ایککارا، آپ اپنی دھار چلایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، آپے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وِج گھر لئے پرگٹایا۔ سچھنڈ اندر ساچا گھر، تھر گھر آپ کھلائیندا۔ نرگن آپے بیٹھا وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تتوت نہ کوئے جنائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جنم مرن وِج نہ آئیندا۔ آپ سہائے بنک دوار، بنک دواری ویس وٹائیندا۔ سُت ڈلارے دیوے ور، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ آد جگادی کھیل کر، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے بیٹھا چڑھ، ایکا حکم سنائیندا۔ نرگن بھوپ بن بن رانا، کرے سچی شہنشاہیا۔ در درویش بنے دربانا، در اپنے الکھ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ سُت ڈلارے دیوے ور، سو پُرکھ نرگن دیا کمایا۔ اک بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اتھ رکھایا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سنایا۔ سچ سندیش سری بھگوان ہر شبدی شبد سنایا۔ نرگن نرگن کر پروان، نرگن میل میل ملایا۔ نرگن ویکھے سچ نشان، نرگن ہتھ پھڑایا۔ نرگن اُپر نرگن ہوئے مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ نرگن اپنا بندھن پا، اپنا حکم جنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، ساچا عدل کمائیندا۔ سُت ڈلارا سیوالا، ایکا راہ دکھائیندا۔ اپنی رچنا لئے رچا، رچ رچ آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنی گودی لئے سہا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اپنا مارگ آپے لاؤنا، اپنی دیا کمایا۔ اپنا میل آپ ملاؤنا، میل ملاوا آپ کرایا۔ اپنی سچ آپ ہنڈھاؤنا، آپ اپنے رنگ سمایا۔ اپنا نیچ آپ بجاؤنا، پھل پھلواری آپ جنایا۔ اپنے اندر آپ رکھاؤنا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنی دھار آپ پرگٹاؤنا، نور نور ڈگمگایا۔ آپے مات پتا اکھاؤنا، آپے ہوئے جنیندی مایا۔ اپنا روپ آپ دھراؤنا، روپ نوپ آپ ہو جایا۔ آپے وشو ویس وٹاؤنا، وشنوں اپنا انک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک جنایا۔ آپے وشنوں وشو دھار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے جوت نرکار، نرگن روپ وٹائیندا۔ آپے وسے سچ دوار، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ آپے حکم آپ ورتار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے بھرے سچ بھنڈار، ساچی وست آپ

ورتائیندا۔ چرن چرن نال کرے پیار، چرن چرن نوک آپ پرگٹائیندا۔ وشنو دیوے اک سہار، آتم آتم آپ دھرائیندا۔ نا بھی کول کر پیار، امرت رس بھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی بندھن پائیندا۔ امرت رس کھیل اپار، سو پڑکھ نرنجن آپ اپائیا۔ ساچے مندر کر پیار، اپنی بنت بنائیا۔ نہ کوئی دیکھے دیکھنہار، نیت نین دس کسے نہ آئیا۔ کرے کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر سچا شہنشاہیا۔ آپے دست بنے ہر تھار، آپے دے ورتائیا۔ ساچا شبد سچ پیار، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے وشن برہم دے آدھار، اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے ساجن میت مرار، سگلا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے وشن برہما پائے بندھ، اچرج کھیل کھلائیندا۔ آپے سُن آگم سے دُھند، دُھندھوکار آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا اپنی دیا کمائیا۔ کرے کار کرتا پڑکھ کر نیہار، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ آپے شکر دے ہلار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایک حکم اک ورتار، ایک رہیا سمجھائیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک رہیا اپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے دتار، وشن برہما شو اپنی گود سہائیا۔ وشن برہما شو ہر جا، اپنا بنس سہایا۔ ایک حکم دے ورتا، ایک راگ الایا۔ ایک مندر دے دکھا، ایک گھر وڈایا۔ ایک روپ لئے پرگٹا، ایک نظری آیا۔ ایک اشٹ لئے منا، ایک سیس جھکایا۔ ایک درشت دے گھلا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس اولا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ اپنی کھیل کرے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائییا۔ سچھنڈ وسائے آپ محلہ، تھر گھر ساچے سو بھاپائیا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، ایک پلو ہتھ رکھائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبد شبدی دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنی کھیل کھلائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن سچ سرکار، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ نرگن نرگن سنائے گفتار، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییندا۔ ساچے مندر کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ دیکھے وگسے کرے وچار، آپے دیکھے نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئی سورج چن اجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اجار پہاڑ، ڈونگھی کندر ساگر نہ کوئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئے اکھاڑ، گھڑ بھانڈے نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی

گرو نہ اوتار، سادھ سنت نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایک شبد کرتیار، نادانادی آپ پرگٹائیندا۔ برہما وشن شو دیوے اک سہار، آپ اپنی اوٹ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، اپنا آپ لگائیا۔ وشن برہما شو دے سہارا، ست ستوادی کرے ست پڑھائیا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک گھر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ نر نریشا ایک وار سنائیا۔ نر نریش سیری بھگوان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آپے ہوئے ساچا کاہن، ساچے در سو بھاپائیندا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی آپ لائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ آپے بخشے ساچا مان، سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ مختیا مختیار بنے آپ مہربان، مفت اپنی وست وندائیندا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیا کرے دین دیا، اپنی دیا کمائیا۔ اپنا مارگ اک سکھالا، تئاں دے جنائیا۔ میرا روپ سدا نرالا، نور میرا سرب سمائیا۔ ساچا مندر سچ دھرمسالہ، گھر ساچا دے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دے ورتائیا۔ ایک حکم کرے ورتار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنو تیرا ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ بھرائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم آپ کرائیندا۔ شکر تیرا انت نگارہ، نرگن سرگن آپ وجائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، لوک مات رچن رچائیندا۔ لکھ چوراسی لگے اکھاڑا، ترے گن وست آپ ورتائیندا۔ پنج تے دے پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملائیندا۔ نرگن سرگن کرے وچارا، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ من مت بدھ دے سہارا، جوتی اپنی وند وندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشن سنیا ہر فرمان، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ توں صاحب سچا سلطان، ہوں سیوک سیوک کمایا۔ توں داتا گن ندھان، ہوں منگن در تے آیا۔ ایک دینا ساچا دان، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ آد جگاد نہ آوے ہان، سدا سد تیری اوٹ نکایا۔ میرا تیرا اک مکان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ توں میرا میں تیری کراں پچھان، تیرا میرا ایک انک دو جا انک نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اٹھل اٹھل کدے نہ جایا۔ دیوے ور سیری بھگوانا، اپنی دیا کمائیا۔ تیرا جھلائے سچ نشانہ، دو جہان وجے ودھائیا۔ آد جگاد تیرا رنگ رنگے ہو مہربانا،

رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایگا گن دے سمجھائیآ۔ ایگا گن سمجھائیآ، پاربرہم بے آنت۔ وشنوں اپنے انگ لگائیندا، آپ بنائی ساچی بنت۔ تیری ساچی سیو جنائیندا، جگ جگ سیوالائے آد آنت۔ وچھڑ کدے نہ جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت۔ سری بھگوان سچ جنایا، اپنا پردہ کھول۔ زرگن سرگن تیرا روپ رکھایا، اگم اگمڑا تولے تول۔ لکھ چوراسی لئے اُپایا، تیرا بھنڈار رکھے اڈول۔ جگا جگنتر لئے ورتایا، سچ وست رکھے تیرے کول۔ تیتوں مختیار اک بنایا، وشنوں کیتا ہر ہر قول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جوت آپے شبد آپے رہیا اپنے اندر مول۔ بن مختیار خوشی منائے، ہر ساچے حکم جنایا۔ جو ملیا گھر لئے لکائے، اپنے ہتھ رکھایا۔ میرا تیرا میلا سچ سُبھائے، گھر ساچے وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم جنایا۔ وشنوں کرے پکار، ایکا وار جنایا۔ توں صاحب سچا اتار، تیری میری اک سرناہیا۔ آد جگد توں اک رہیں مختیار، تھہ بن مختیاری، ہتھ کسے نہ آہیا۔ توں میرا کیتا آکار، زاکار تیری وڈیائیآ۔ میں تیرے آگے جھولی بیٹھا پسار، میری جھولی دے بھرائیا۔ کون ویلا کون وقت کریں پیار، آپ اپنے رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیآ۔ اپنا گن ہر سمجھایا، وشن دے آدھار۔ عام مختار تیتوں بنایا، دتا حکم سچی سرکار۔ نو سو چرانوے جگ تیری سیوالایا، جگ چوکڑی پیتے وارو وار۔ اتم آنت لئے ملایا، زرگن زرگن ہو اُجیار۔ تیرا پندھ دے مکایا، پاندھی بن بن سرجنہار۔ تیرا لیکھا ویکھ رکھایا۔ آپے کھولے اپنا سچ کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دتے سچ وہار۔ عام مختار بنایا ہر، ہر عوام دے صلاحیا۔ سرب جیاں دا ایکا یار، یار یاری رہیا نبھائیآ۔ دو جہاناں پاوے سار، بے آنت بے پرواہیا۔ بھل نہ جائے بن گوار، اُٹھل ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن دیوے سچ صلاحیا۔ سچ صلاح دیوے زرنکار، اپنی کھیل کھلایا۔ تیرا میرا اک پیارا، سچ وہارا دے سمجھایا۔ لکھ چوراسی دے بھنڈارا، سچ بھنڈاری ہتھ پھڑایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اترے پارا، کھج اتم رنگ رکھایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ سکے نہ کوئے شاہیا۔ اپنے کھیل اپنے ہتھ رکھے کرتارا، کرنی کرت آپ کمایا۔ وشنوں نئے سُنہیہارا، ہر ساچے شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا دے سمجھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مُکاونا، ہر

ساچا سچ جنایا۔ زرگن زرگن جامہ پاؤنا، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ چار جگ چوکڑی ویکھ وکھاؤنا، جگ چوکڑی پردہ لایا۔ اپنا ڈمکا اک و جاؤنا، تیری میری
 دھار چلایا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ اکھاؤنا، ہنگ برہم تیری ویکھے لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے چُکایا۔ اپنا پردہ لئے
 اٹھا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیندا۔ اپنا روپ لئے پرگٹا، زرویر اپنی کھیل کھلائیندا۔ اجوئی رہت ہوئے سہا، جون اجوئی کھیل کرائیندا۔ مورت اکال ڈمگا،
 جوت اُجالا آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا ہر گھٹ تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ اپنا کیتا قول لئے نبھا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جگت و دیا وچ لیکھا سکے نہ
 کوئے گنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں اپنی دھار چلاییندا۔ نو نو چار ملی مختیاری، نو نو چار سیو کمایا۔ نو نو چار بن بھنڈاری، نو نو
 چار دے ورتایا۔ نو نو چار کرے سچی یاری، نو نو چار سچ یارڑا ویکھ وکھایا۔ نو نو چار ملی سکداری، شاہ پاتشاہ تھم ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ مختیاری آپ سمجھایا۔ سچ مختار برہم برہماد، ہر برہما پار برہم اپایا۔ اک سنایا ساچا ناد، انادی ناد و جایا۔ بھو گھلایا بودھ اگادھ، بودھ اگادھ تھم
 ورتایا۔ دھر فرمانا آپے کاڈھ، ساچا لیکھ جنایا۔ لیکھا جانے چار وید، وید ویدانتا مول چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ جنایا۔
 آتم برہم برہم پساہ، پار برہم وڈیایا۔ ایش چو کر اجیارا، جگدیش خوشی منایا۔ زرگن ترے گن مایا ت وچارا، رجو طمو ستو نال ملایا۔ پنچم پنچ ہوئے
 اجیارا، دس دس اپنا رنگ وٹایا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، قادر قدرت روپ وٹایا۔ انڈج جیرج اُتیبج سیتج کر پساہ، چارے کھانی ونج وکھایا۔ ایکا نام
 سچا جیکارا، چارے بانی لئے پرگٹایا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائے اپنی وارا، وار اپنی آپ سنایا۔ چارے جگ دے سہارا، سنجگ تریتا دوپر کلجک
 بندھن پائیا۔ چار ورن کرے اجیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نال رلائیا۔ برہے تیرا برہم پساہ، لکھ چوڑاسی دے ملایا۔ گھر مندر کر تیارا، گھر گھر وچ
 لئے چھپایا۔ ڈوگھی کندر کھیل نیارا، زرگن سرگن آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچا ور، برہے تیری برہم وڈیایا۔
 پار برہم برہم بنایا میت مرار، اپنا میل ملایا۔ آتم پر ماتم بنیا ساچا یار، سگلا سنگ نبھایا۔ کرے کھیل سچی سرکار، ساکھیات جوتی جوت کر رُشانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ پار برہم برہم

بنیاری کنت، ہر ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے نیا آپے منت، آپے اپنا ناؤں درڑائیندا۔ آپ اپائے اپنے جنت، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے سادھ آپے
 سنت، آپے سنگر روپ وٹائیندا۔ آپے ٹھکھا آپے ننگت، آپے شاہ پاتشاہ اپنا حکم الائیندا۔ آپے در درویش بنے منگت، آپے ساچی وست جھولی پائیندا۔
 آپے چاڑھے ساچی رنگت، آپے رنگ وانگ کافر اڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ایکا ور، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔
 برہے تیرا برہم بھنڈارا، ساچا سچ ورتائیا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھاٹ گھٹ گھڑائیا۔ گھر گھر ناد وے ڈھنکارا، انحد شبد سنائیا۔ گھر گھر سخیاں منگلچارا،
 گیت گوہند الائیا۔ گھر گھر ملے ٹھا کر پیارا، ٹھوکر نام لگائیا۔ گھر گھر چتر بھج دے سہارا، روپ انوپ وٹائیا۔ گھر گھر آد شکت ہو اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پار برہم برہم تیرا در سہائیا۔ برہے سوہے تیرا بنک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے راو رنگ، اوچ
 پنچ نہ کوئے وکھائیندا۔ جس جن پھیرے من کا منک، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی شبدی لائے تنک، ایکا گھر وکھائیندا۔ اٹھے پہر وے ڈنک، ڈنکا
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم اپنی دھار چلائی۔ برہم دھار ہر گوہند، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیا۔ آپے ساگر آپے
 سندھ، آپے نیر وہائیا۔ آپے رکت آپے بوند، آپے میل ملائیا۔ آپے بھلا آپے لئے ڈھونڈ، ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کل آپ ورتائیا۔ ساچی کل کرے ور بھنڈ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ برہے دتا ایکا منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔
 آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا بھو چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم سنائے بھگوان، ایکا وار جنایا۔
 برہم مختار بنائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ جھلایا۔ لکھ چوراسی آتر اک پیار، پریکی پیار آپ جنایا۔ نیم نبھے وچ سنسار، نہ کوئے توڑے توڑ تڑایا۔ حکمی حکم
 ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ برہے بنا سیو ادار، ساچا حکم سنایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرنی کرتا کرت کما یا۔ لکھ چوراسی کرے اجیار، زرنجن
 جوت دیپ جگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیڑا دے وسایا۔ تیرا کھیڑا جائے وس، نو نو وے ودھائیا۔ چار چار میلا ہس ہس، چار
 چار ہوئے گڑمائیا۔ نو نو دیوے ایکا رس، چار چار خوشی منائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ وکھائیا۔ تیرے مندر جائے وس، ساچا مندر آپ سہائیا۔

تیری کرے پوری آس، آسا آسا وچ سماںیا۔ آد جگاد اک پرکاش، جگ کرتا آپ کراںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مختیاری دے وڈیاںیا۔ ملی مختیاری لکھ چوراسی، پاربرہم برہم سمجھایا۔ تیرا منڈل تیری راسی، تیرا ناچ نچایا۔ تیری پر تھی تیرا آکاشی، پر تھی تیرا ولس وٹایا۔ تیرا داس تیری داسی، تیرے در سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ونج دے دکھایا۔ ملیا مختیار دتا پروانہ، پروانگی سچ جناںیا۔ میرا حکم سچا فرمانا، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا کھیل دو جہاناں، قلعے کوٹ نہ کوئے وڈیاںیا۔ تیرا مندر ویکھاں سچ مکانا، لکھ چوراسی اندر پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا چکایا۔ سُنیا فرمان ہو یا نما، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، ہوں در دربان سیو کمایا۔ لکھ چوراسی تیرا مانا، میرا میں رہے نہ رایا۔ ایک دسنا اپنا آون جانا، کون ویلا وقت سہایا۔ کون گھر کراں پچھانا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ سد مٹاں تیرا بھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ویلا آنت دے جنایا۔ ویلا آنت دے بھگوان، پاربرہم دیا کمایا۔ برہے سُن سچ فرمان، ہر ساچا سچ جناںیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری بھل بھلوڑی بھلے وچ جہان، نو کھنڈ پر تھی پت ڈالی آپ مہکایا۔ اتم ویکھے ہر جو آن، جگ چوکڑی پندھ

مکانیا۔ تیرا لہنا کرے پروان، دینا کوئے رہن نہ پانیا۔ مختیاری دیکھے جگت جہان، یاری یاراں نال نبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم رہیا جناںیا۔ ساچا حکم شکر دھار، ہر ساچا آپ اپانیدا۔ بھولے ناتھ کر پیار، ابھل اپنا رنگ دکھانیدا۔ جٹا جوٹ دے آدھار، جوگ اپنا ہر جناںیدا۔ تن بھوت دیوے چھار، اپنی چرن دھوڑی ٹکا لائیندا۔ ہتھ ترسول اک آپار، وشن برہما شو میل ملائیندا۔ تئاں میلا اک دوار، ساچا ڈنڈا ہتھ پھرائیندا۔ لکھ چوراسی دا بنایا مختیار، اپنا سودا مفت ورتائیندا۔ میں بناؤندا رہیا بن ٹھٹھیا، لکھ چوراسی گھاڑن مات گھرائیندا۔ تُوں بھننا اپنی وار، پچیا کوئے رہن نہ پانیدا۔ تیرا میلا ڈھر دربار، تیری کیتی نہ کوئے اٹائیندا۔ تیرا میرا اک آدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ بھولا ناتھ مارے کوگ، سچکھنڈ دوارے آپ سناںیا۔ جو اچے سو دیواں پھوگ، پچیا کوئے رہن نہ پانیا۔ میرے آگے نہ چکے کوئی چوگ، چک چک کھاتے دیاں سٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ملے تیری سرناںیا۔ سچ سرنائی ہر جناںیدا، نش اکھر آپے بول۔ نو سو

چُرانوے چوڑی جگ تیرا کھیل کھلائیندا، تولے ساچا تول۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، پورا کرے قول۔ گر اوتار رنگ رنگائیندا، مان دوائے اُپر دھرت دھول۔ ساچا حکم آپ سٹائیندا، آد جگاد رہے اڈول۔ بھگت بھگونت آپ جگائیندا، اپنی کرنی آپے مول۔ ساچے سنت سنگ نبھائیندا، دیوے وسنت نام انمول۔ گرگھ اپنی گود بہائیندا، وسے سدا کول۔ گر سکھاں ایگا گھر دکھائیندا، نرگن سرگن کرے چول۔ جگ چوڑی پندھ مُکائیندا، لکھ چوڑاسی دیکھے گھول۔ کلج ویلا انت جنائیندا، پُرکھ ابناشی پردہ کھول۔ نرگن اپنا روپ وٹائیندا، نہ کوئی جانے کلا سولھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپے رہیا مول۔ بنیا مختیار ملیا ہتھ، حقیقت دیکھے سرب لوکائیا۔ لاشریک رہیا تک، بے عیب اک خدائیا۔ نو نو چار پندھ رہیا مک، ویلا اپنا وقت لنگھائیا۔ لکھ چوڑاسی پھل رہیا پک، چاروں کُنٹ کلج اپنی لالی رہیا چڑھائیا۔ وشن برہما شو راہ رہے تک، نیتز نین نین اٹھائیا۔ کون ویلا ہوئے پرگٹ، نرگن زوریر سچا ماہیا۔ نو سو چُرانوے چوڑی جگ دامیٹے پھٹ، دوئی اپنی دے مٹائیا۔ اک دکھائے ساچا ہٹ، در دوار دے وڈیائیا۔ میل ملائے نٹھ نٹھ، اپنا پندھ مُکائیا۔ سرن سرنائی جائے ڈھٹھ، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درشن دینا انتم وار، ایکا منگ منگائیا۔ جگت مختیاری چار دن، چار جگ سیو کمایا۔ وقت لنگھایا گن گن، کوئی کوٹ کال بتایا۔ پینڈا گمانہ من من، قدمی قدم چلایا۔ تیرا دیکھیا نہ ساچا چنھ، لکھ چوڑاسی جوٹھ جھوٹھ نال بھرایا۔ درس دکھاؤنا پرگٹ ہو کے چھن، چھن بھنگر تیری مایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ویلا انتم آیا۔ تیری مختیاری تیرے اگے دینے سٹ، تیرے حکم سدا رضائیا۔ تیرا امرت پیئے گھٹ، توں امر تیری وڈیائیا۔ تیری دیکھئے ساچی رت، لوک مات ہوئے رُشنائیا۔ نرگن آئے ابناشی اچت، سرگن دھیر دے دھرائیا۔ ایکا وار پیس ٹٹھ، بے انت بے پرواہیا۔ آپ ملوئے اپنے سٹ، جو جگ جگ وچھڑے رہے دھیائیا۔ بھاگ لگاؤنا، کایا بُت، پنخ تت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاؤنا ساچے گھر، در گھر ساچے خوشی منائیا۔ مختار نامہ دتا پاڑ، ویلا انتم آیا۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑ، سب دا لیکھا رہیا چُکایا۔ لہنا دینا منگے گر اوتار، سنجگ تریتا دوا پر کلج جو آئے سیو کمایا۔ بھگتاں دیکھے بھگت آدھار، کیر جلاہا در منگایا۔ عیسیٰ موسیٰ کھولے کواڑ، کھ نقابی پردہ لاہیا۔ کرنی دیکھے محمد یار، چار یاری لے اٹھایا۔ نانک گوہند کر وچار،

ایکا منتر رہے سنایا۔ چار جگ چار ورن چوتھے جگ چار کنت کرن پکار، ہاباکار کر سرب گرلایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ کوئی نہ بنے سچا مختیار، بیٹھے مکھ بھوایا۔ جس دا کلمہ پڑھدے رہے کر پکار، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکایا۔ سو پرگٹ ہو یا پروردگار، جس دا کعبہ نظر کسے نہ آیا۔ مختیاری دیوے سچے یار، جس جن اپنا حکم سنایا۔ ماما کھٹھانہ کوئے وچار، تاترتے گن ناتا توڑ تڑایا۔ ییا رارا کھیل کرے آپ کرتار، نام امولا جھولی پایا۔ رارا رنگ رنگے اپار، اتر کدے نہ جایا۔ وشن برہما شو دئے وکھال، گھر بیٹھے آسن لایا۔ پھیر اُپر لئے اٹھال، پر بھ اپنی اُنگی لایا۔ تھر گھر وکھائے سچی دھر مسال، نرگن جوت نور رُشایا۔ اپنا دیک آپے بیٹھا بال، نہ کوئی دوجا سنگ وکھایا۔ جس ناؤں رکھے مختیار، تِس کال نیڑ نہ آیا۔ جم ڈنڈ نہ مارے مارے، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ چتر گپت لیکھانہ دئے وکھال، لاڑی موت نہ لئے پرنا یا۔ ہر بھگت نہ ہوئے بے حال، جس جن اپنی دیا کمایا۔ ہو مختیار کرے حل سوال، دو جہاناں سوال آگے اڑ نہ سکے کوئے رایا۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکال، دیال کال اپنا کھیل کھلایا۔ تِس جن نہ ہوئے زوال، جو جن سرنائی آیا۔ زیر زبر وکھائے بن دلال، نقطہ نوون دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، دوجا در نہ منگن جایا۔ آیا وقت اخیر دا سُن لینا، ساچا سچ ہی سچ جنائندا اے۔ چار جگ دا گنا انت لہنا، لہنیدار بن جھولی پائندا اے۔ کلج نہ مات دے وچ رہنا، دھر فرمانا حکم سنائندا اے۔ لکھ چار بتی ہزار ڈونگھے کھات پینا، پوری اودھ نہ کوئی کرائندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو چکائندا اے۔ کلج آئی انتم وار، ہر ساچا کھیل کھلایندا۔ وید ویاسا بن لکھار، لیکھا لیکھ لکھائندا۔ اُچے ٹلے پر بت پائے سار، دِس کسے نہ آئندا۔ جگ چوکڑی کرے خوار، جگ جگ گیرا آپ دوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلایندا۔ اپنی دھار چلے نرنکار، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، ویس انیکا روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج ہو تیار، تیئی دھارا رہیا چلایا۔ لیکھا جانے دس گر اوتار، بھگت بھگونت سنت اپنا سنگ نبھایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، کالا سوساتن شنکار، ایکا انفی رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا نر، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ کھیل کرن آیا کرتارا، ویہہ سو بکرمی جوت جگایا۔ ویہہ سو اک ہو یا تیار، ویہہ سو دو وبتی

ودھائیا۔ ویہ سو تین لایا اکھاڑا، ویہ سو چار ملے وڈیائیا۔ بیس پنج کرے اپنی کارا، بیس چھ چھہبر نام لگائیا۔ ویہ ست بول جیکارا، بیس اٹھ اٹھاں تتاں
 دے اٹھائیا۔ بیس نو بھيو چکائے نو دوارا، بیس دس ساچی کرنی مات کمائیا۔ چھوٹا بالا کرتیار، اپنی رچنا دے سمجھائیا۔ اند اندراں پار کنارہ، سُرپت اند
 رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اپرا، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ساڈھے تن ہتھ بنائے اک منارا، لکھ چوڑا سی جیواں جنتاں دے سمجھائیا۔ کرے کھیل ہر
 سرجنہارا، اک اک نال میل ملائیا۔ زرگن سرگن لگا اکھاڑا، ویہ سو یاراں وٹی ودھائیا۔ کرے کھیل ہر سرجنہارا، آپ اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ جگت
 جگدیشا دے ہلارا، ساچے پوڑے دے چڑھائیا۔ شکر تیرا ڈھے منارا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ایٹھے آئے سٹ ڈلارا، جس ملے مات وڈیائیا۔ نو دوارے
 کھول کوڑا، سچ دربار دے جنائیا۔ ایکا دوآ کر پسارا، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ ست رنگ نشانہ چاڑھے وچ سنسارا، ست ستوادی ساچا سنگ نبھائیا۔ لکھن
 پشکر دیپ ہوئے اجیارا، کروچ اپنا کھیل کھلائیا۔ جنبو بولے اک لاکارا، سملل اپنی دھار بنائیا۔ سان دیپ کرے خوارا، کشا اپنا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست رنگ نشانہ دے جھلائیا۔ ویہ سو تیراں ہو یا خبردار، اپنا بل رکھائیندا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، شاہ سلطاناں آپ
 اٹھائیندا۔ راشترپت کھولے جا کوڑا، ست ستوادی پھیرا پائیندا۔ پنچم کھ تاج کرتیار، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ ست رنگ نشانہ دے وکھال، ست
 ستوادی آپ رنگائیندا۔ پنچ پنچ کرتیار، پنچم پنچم تن سہائیندا۔ شبد ڈنڈا پر اپارا، ایکا ہتھ وکھائیندا۔ پیر جوڑا سچی سرکار، رام رام نظری آئیندا۔ کلجگ انتم
 کرے خوار، لیکھ سب دا آپ مکائیندا۔ لہنا چکے چار لکھ بتی ہزار، لکھ لکھ گیرا اپنے وچ سمائیندا۔ کرم گکرماں مارے مار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ دس
 پنچ رہیا پکار، پنچ پنچ گرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سمت چوڑاں چڑھیا چا، ویہ سو بکرمی نال رلائیا۔
 گرگھاں ویکھے تھاں تھاں، ایکا بندھن پائیا۔ ایکا اگی گنڈھ دوا، نہ کوئی کھول گھلائیا۔ ساچی سکھی مات بنا، اوچ نیچ بھيو چکائیا۔ ذات پات دے کھپا، کھتری
 براہمن شودر ویش نہ کوئے اکھوائیا۔ آتم برہم دے جنا، ایکا کرے پڑھائیا۔ چوڑاں لوک ڈیرہ دیوے ڈھاہ، چوڑاں طبق کرے صفائیا۔ محمد منگے آنت پناہ،
 دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کہے ٹوں خدایا، بے عیب تیری خدائیا۔ کلمہ کلام اک پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ امام اماں سر سچا شہنشاہ، شاہ

پاتشاہ توں اکھوائیا۔ توں بخشیش سد گناہ، رحمت تیری بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سال چودھویں کھیل کھلایا۔ سال پندرہواں گیا چڑھ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ویہ سو پکرمی بدھا لڑ، اپنا کھیل کھلایا۔ تیرتھ تہاں اندر گیا وڑ، جمنائستی گنگا اپنے نال پرناہندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، اپنا کھیل کھلایا۔ گوداوری سرن گئی پڑ، سیس جگدیش ویکھ وکھایا۔ اپنی کرنی آپے کر، قدرت کھیل کھلایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے وارو وار، رامیشور چرن کھلایا۔ شاہ بھیسکھن چکے ڈر، ایکا حکم سنایا۔ رام راما ملیا گھر، اپنی گود بہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندرہواں اندر وڑ، ڈونگھی کندر پھول پھولایا۔ ڈونگھی کندر ویکھے ساگر، اچے ٹلے پریت ویکھ وکھایا۔ اپنا نام کرے اجاگر، چار کٹ سنایا۔ ایکا ونج کرائے ہر سو داگر، وست امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندرہواں خوشی منایا۔ ویہ سو سولاں سمت آیا، لوک مات وٹی ودھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، زرگن جوت جوت رُشانیا۔ نہکلنک ناؤں دھرایا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھایا۔ ساچے ٹلے آسن لایا، بجر کپاٹی اُپر بیٹھا سچا ماہیا۔ پاربرہم براہمن گوڑ نام دھرایا، برہم سٹ اپنا میل ملایا۔ ہر کا بھیو کسے نہ پایا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہار دئے کرائیا۔ سچ وہار سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ ورتایا۔ چار ورنال کر پیارا، ایکا گھر بہاندا۔ راؤ رنکال کرے خوارا، جو جن ہر ہر ہر بھلایا۔ کھنڈا پھڑ تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چکاندا۔ لوآں پُریاں کرے خوارا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھایا۔ کرے کھیل اپرا، اپرپر اپنا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام آپ وڈایا۔ ساچی دھارا مستوانا، ہر مستک لیکھ لکھایا۔ پھڑ کے لیائے نو سو نڑنویں راجا رانا، شبد ڈوری بندھن پایا۔ ساچا مارگ اک وکھانا، نو کھنڈ پر تھمی دئے سمجھایا۔ ستاں دیپاں دیوے اک فرمانا، ایکا راگ الایا۔ لکھ چوراسی رکھے اپنے بھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمت ستاراں آیا، ہر کھیلے بے پرواہ۔ سیس اپنے تاج لکایا، پنجم لکھ روپ بنا۔ سوہنگ اکھڑ وچ لکھایا، ہنگ برہم میل ملا۔ زرگن سرگن دھار چلایا، مہاراج شیر سنگھ بن ملاح۔ وشنوں ویکھے سچ سبھایا، بھگوان کھیل رہیا کرا۔ بے جیکارا اک لگایا، ہندو مسلم سکھ آپ سنا۔ راج راجاناں دئے کھایا، شاہ سلطاناں تختوں دیوے لاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ سمت ستاراں ست ستواد، اپنا حکم جنائیا۔ بیس بکرمی رکھنی یاد، ہر لیکھا رہیا مکائیا۔ کلجگ کمنی آنت نیا، نہ سکے کوئے
 بچائیا۔ کسے نہ دیوے کوئی داد، سب بیٹھن مکھ بھوائیا۔ مات پت نہ کوئے لاڈ، بالک گود نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی سنت نہ کوئی سادھ، صدق صبوری نہ
 کوئے رکھائیا۔ کرے کھیل اک اگلا موہن مادھو مادھ، موہنی اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ شاہ
 پاتشاہ سچا ہر راجا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات رچیا کاجا، اپنا ساہ سدھائیندا۔ اپنے گھر وجائے اپنا واجا، اپنا راگ سنائیندا۔ دو جہاناں پھرے
 بھاجا، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ بھوپت بھوپ بن نوبا، شاہ نوبا روپ وٹائیندا۔ چرن گھوڑے دے رکابا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ سیس جگدیش رکھ تاج، اپنا حکم جنائیا۔ شبد اگئی اک آواز، شاہ پاتشاہ سنائیا۔ کلجگ جھوٹھا میٹے راج،
 ڈکھ رعیت نہ کوئے اٹھائیا۔ پنچے وقت جو پڑھدے رہے نماز، نمازی بنیا نہ کوئے راہیا۔ مکھ مدینہ کردے رہے سچ، کایا حج نہ کوئے کراییا۔ محرابے
 سندنے رہے بانگ، گھر سدا نہ کوئے لگائیا۔ اُمت اُمتی لیندے رہے خواب، ساچا ملیا نہ سچا ماہیا۔ انتم لیکھا پچھے آپ، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ کسے
 نہ پلے کوئی صواب، سچ دھن نہ کوئے دکھائیا۔ چاروں گنٹ پلو بھریا پاپ، اللہ رانی مکھ شرمائیا۔ صدی چوڑھویں رہی کانپ، دھیرج دھیر نہ کوئے
 دھرائیا۔ چوڑاں طبقات پردہ سکے نہ کوئی ڈھاک، پروردگار پردہ آپ اٹھائیا۔ جس نوں عیسیٰ کہندا رہیا باپ، سو آیا سچا شہنشاہیا۔ بیس بکرمی میٹے سرب
 سنتاپ، ستیا سب دی دئے کھچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس سترہ اپنا حکم جنائیا۔ ویہہ سو اٹھاراں آیا وچ سنسار، پہلی چیت رت
 سہایا۔ شاہ بھیکھن لیا اٹھال، راشترپت حکم جنایا۔ پرگٹ ہو یا دین دیال، زرگن اپنا روپ وٹایا۔ لہنا دینا مکائے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ ویکھ دکھایا۔ انتم
 کلجگ کھائے کال، کلجگ ویلا انتم آیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے بے حال، نہ کوئی سکے دھیر دھرایا۔ نہ کوئی کرے کسے پر تپال، سیاست وراشت اپنی بیٹھی
 دھن لٹایا۔ کسے پت نہ رہنا ڈال، خزاں رت آپ بنایا۔ نہ کوئی سکے سرت سنبھال، شاہ سلطان خاک ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دھر فرمانا آپ جنایا۔ دھر فرمانا آیا دس، حکمی حکم سنائیا۔ کسے دا چلنا نہ کوئے دس، پردھان منتری بیٹھن مکھ شرمائیا۔ کلجگ بینڈا مکیا نس، انتم رین

اندھیری چھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کھلایا۔ کھیل کرائے پُرکھ سمرتھا، سمرتھ ہتھ وڈیا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ہاڑ ستاراں گرو اوتار کر اکتھا، پورب لیکھاپنے بچھانیا۔ عیسیٰ موسیٰ تن کرم پچھے ڈھٹھا، نیوں نیوں سپس جھکانیا۔ دس کرم محمد ہٹا، اپنی بھل رہیا بخشانیا۔ اللہ رانی تاپ چڑھیا مٹھا، ہڈ پیر رہے تڑانیا۔ پروردگار آیا نٹھا، نور نورانہ نور الاہیا۔ آد جگاد ہٹاکتا، بردھ بال نہ روپ وٹانیا۔ جس جن مارے اپنی سٹا، سو سکے نہ سپس اٹھانیا۔ میرے سر پائے میری خاک مٹا، میری مینڈھی مات رُلانیا۔ میرے ہتھ نہ دے موسیٰ اٹا، سچ تند کون بندھانیا۔ میرے خالی ہوئے چوواں ہٹا، چوواں طبق پی لڑانیا۔ الہی نور ایکا پھٹا، پھٹ میری دے مٹانیا۔ میرا وسدا گھر جائے لٹا، لٹ اپنی رہیا مچانیا۔ تیر نرالا ایکا چھٹا، نہ کوئی سکے مات اٹکانیا۔ لکھ چوواں ٹنگے پھڑ کے پٹھا، پٹھی کھل دے لہانیا۔ جس نے کھادھا رسنا کٹھا، تس کٹھ کٹھ دے مکانیا۔ مرشد مرید ورلے اُپر ٹھٹھا، مردن مرد دے کرائیا۔ سمت اٹھاراں سہائی رُتا، رُت رُتھی ویکھ دکھانیا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ جو رہیا سٹا، کلجگ انتم لے انکڑانیا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھا، سو پرگٹ ہو یا سچا شہنشاہیا۔ جس بنایا تیر تھ تاتا، گنگا گوداوری دھار وہانیا۔ جس بنائی دوس راتا، سورج چند کر رُشانیا۔ جس نوں کہندے آد شکت ساچی ماتا، سو بھوانی روپ وٹانیا۔ جس دی پڑھ پڑھ سناؤندے رہے گاتھا، سو اپنی گاتھا رہیا سٹانیا۔ جس نوں کہندے ترے لوکی ناتھا، کوٹن کوٹ ترے لوکی ناتھ اپنے سنگ رکھانیا۔ جس نوں کہندے رام بیٹا دسرا تھا، سو رام گھٹ گھٹ رہیا سٹانیا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ سجدہ کر کر ٹیکدے رہے ماتھا، سو صحیح سلامت پھیرا پانیا۔ جس کولوں محمد منگدا رہیا داتا، دیونہارا آیا آپ خدانیا۔ جس دی نانک گو بند جناؤندے رہے ذاتا، اجونی رہت وڈی وڈیا۔ کلجگ انتم آیا پُرکھ سمراتھا، نرگن اپنا روپ وٹانیا۔ کلجگ آیا اپنے گھاٹا، جگت کنارہ دے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا کھیل دکھانیا۔ ساچا کھیل ہر دکھاؤنا، سمت ویہہ سو اُنی راہ تکانیندا۔ چار جگ دی جگت اپیل پندھ مکاؤنا، دلیل اور نہ کوئے رکھانیندا۔ دید شنید اک کراؤنا، لاشریک پردہ لاہندا۔ گو بند ڈھولا ایکا گاؤنا، ایکا بچن جنانیندا۔ محمد فتویٰ پھیر لاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتانیندا۔ اپنا بھانا ہر ورتائے، ویہہ سو اُنی بکرمی دے ڈھانیا۔ اٹھاں تہاں خاک ملائے، اٹھ گرہ دے وڈیا۔ اٹھاں گرہاں اڈ اڈ جھولی

پائے، اپ تچ وائے پر تھی آکاش من مت بُدھ نال رلائیا۔ اپنا وکاس آپ کرائے، اپنی دھار آپ وہائیا۔ اپنا راکٹ آپ چڑھائے، دس کسے نہ آئیا۔ نام ایٹم اک بنائے، جگت ایٹم دے کھپائیا۔ ہائڈروجن اپنا حکم سنائے، اپنی ہائیٹ کسے نظر نہ پائیا۔ اپنی فائیٹ آپ کرائے، بن تیر تلوار جنگ مچائیا۔ کلج جھوٹا کھیڑا دیوے ڈھاپے، ایکا وار جڑ اُکھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پنڈھ مکائے، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائیا۔ ویہہ سو بیس بکرمی راہ تکائے، پندراں کنگ نال رلائیا۔ پاربرہم پت پر میشور گھٹ گھٹ اندر نظری آئے، زرگن نور جوت رُشنائیا۔ نہہکنک آپ اکھوائے، بیخ تیت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اُنی سو باہٹھ، لکھ چوراسی اتارے اپنے گھاٹ، گرگھ وِرلا لئے بچائیا۔ گرگھ وِرلا جائے بیچ، جس ہر ہر نام دھیایا۔ اگے مارگ لائے بیچ، ست ستوادی ساچا راہ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی آپے رچ، اپنی رچنا دئے سمجھایا۔ ہر گھٹ ہر دے جائے وس، ہر اپنا روپ دھرایا۔ کلج مٹے زین اندھیری مس، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایکا گھر وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، زرگن زرگن زرگن دھار چلایا۔

☆ ۲۹ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی وطن سنگھ دے گرہ پنڈ سرین پر ضلع ہوشیار پُر ☆

سچ دربار لگیا مات، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ ایکا بخشے نام دات، وست امولک آپ ورتائیا۔ ناتا توڑے ذات پات، مذہب دین نہ کوئے وڈیایا۔ ست وکھائے ایکا گھاٹ، سچ کنارہ دئے جنائیا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے اندھیری رات، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اکال بندھائے نات، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سنائے ساچی گاتھ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ تاٹ، گھر سروور آپ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارے سو بھاپائیا۔ سچ دربار لگات، ہر زرگن آپ لگایا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، روپ انوپ دھرایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر پھول پھولایا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، جگ جگ ویس کرایا۔ بھيو چکائے روس، جوت نور نور رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ

دوارا آپ سہایا۔ سچ دربار لائے بھگوان، ایک بھگتن دے وڈیائی۔ جیون جگت دیوے دان، جگت جگ دیا کمائی۔ ایک حکم دھر فرمان، دھر درگا ہی آپ سنائی۔ چار ورن اک دھیان، اک گیان درڑائی۔ چار ورن اک نشان، چاروں گنت دکھائی۔ چار ورن اک مکان، ایک مندر دے سہائی۔ چار ورن اک بھگوان، چار جگ ویس وٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے سو بھاپائی۔ سچ دربارا سو بھاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ کرے کھیل بے آنت بے آنت، بے پرواہ ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، ہر جن ساچا آپ جگائیندا۔ میل ملائے ساجن سنت، ست ستوادی اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارے آپ سہائیندا۔ سچ دربار سہایا، ہر ساچا سچ کمائیندا۔ گرگھ ورا آپ اٹھایا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آپ اپنے رنگ رنگیا، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ ساچا نام مردنگ وجایا، آپ اپنا ناد سنائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ دکھایا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ سچ دربارا گیا لگ، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ بن دیک گیا جگ، جاگرت جوت جگت دکھائیندا۔ گرگھوں بھجائے لگی اگ، امرت میگھ برسائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، ہر بھگت اپنا روپ وٹائیندا۔ جو جن سرنائی گیا لگ، تس سنساروگ چکائیندا۔ ست ستوادی بنھے تگ، ساچا سگن منائیندا۔ مانک موتی ہیرانگ، گرگھ اپنے تاج سہائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کیتا اڈ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایک نام پیائے مد، مست پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ اپنے گھر وچ آپے صد، آپے رنگ رنگائیندا۔ جگت کنارہ پار حد، ایک وار ٹپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار آپ سچائیندا۔ سچ دربار گیا سچ، سو پڑکھ زرنجن آپ سچایا۔ سچ سنگھاسن زرنجن چڑھیا بھج، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ نام نگارہ گیا وچ، دو جہاناں لئے اٹھایا۔ کوڑ گڑیارا رہیا تچ، کل اپنا پٹو رہیا جھڈایا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھج، ویلا اتم آیا۔ کوئے نہ سکے پردہ کچ، سر ہتھ نہ کوئے لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنی کھیل کھلایا۔ سچ دربار سچ سبھائے، سو پڑکھ زرنجن آپ لگایا۔ وار تھت نہ کوئے رکھائے، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ رتڑی رت آپ سہائے، رت بسنتی سو بھاپائی۔ سچ سچ آپ ورتائے، ساچی سکھیا جھولی پائی۔ کایا مائی بھانڈے کچ بھاگ لگائے، کنچن کایا گڑھ دکھایا۔ ترے گن آنچ دے بھجائے، امرت میگھ برسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار دے وڈیائی۔

سچ دربار سُنہنجا، ہر پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ دیپک جگے جوت زرنجا، نور نورانہ ڈمگایا۔ لیکھا جانے ساچا سجنّا، ہر جن ساچے دیکھ دکھایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنّا، جنم مرن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار دئے دکھایا۔ سچ دربار گیا کھل، ہر ساچا آپ گھلائیندا۔ دیوے وسّت نام انمل، قیمت کرتا نہ کوئے لگائیندا۔ جو جن دوارے آئے بھل، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پت ڈالی دیکھے بھلواری بھل، کلی کلی آپ مہکائیندا۔ گرگھ مایا اندر نہ جائے رُل، مایا متا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ دوار وڈی وڈیائی، وڈ وڈا آپ کرائیندا۔ گرگھ گر ہوئے گڑمائی، گر سنگر کھیل کھلائیندا۔ گرہ مندر وجے ودھائی، گھر خوشیاں منگل گائیندا۔ چل کے آئے ساچا راہی، پاندھی اپنا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در آپ سہائیندا۔ پاندھی کر کے آئے پنڈھ، دُور دُراڈا پھیرا پائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، چار ورن کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن خوشی کرے بند بند، ہنگ برہم دیکھ دکھائیا۔ سوہنگ دیوے پرمانند، نج آتم کرے رسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وسّت اک ورتائیا۔ سوہنگ وسّت نام بھنڈار، ہر چار ورن ورتائیندا۔ سنجگ کھلے سچ دوار، ست ستوادی آپ گھلائیندا۔ ایکارنگ رنگائے پُرکھ نار، ناری پُرکھ ایکا دھام بہائیندا۔ ایکا ونج کرائے وپار، ساچا ہٹ آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے آپے کھڑ، اپنا درس دکھائیندا۔ سچ دوارے کھیل کرتار، خالق خلق دیکھ دکھائیا۔ قُدرت قادر کرے پیار، بے عیب سچا شہنشاہیا۔ ایکا شبد نام جیکار، دُھر دی بانی بان سنائیا۔ ورننا برناں کرے خبردار، اٹھاراں برن دئے سزائیا۔ پرگٹ ہو زرنکار، زرنگن روپ لئے وٹائیا۔ شکتی کھچے سرب سنسار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ بھگتن جانے اک بھنڈار، سچ بھنڈارا آپ بھرائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھگتی بھگونت جھولی پائیا۔ ساچی بھگتی گر چرن داس، داسی داس سیو کمائیندا۔ صاحب سچا وسے پاس، اپنا میل میل ملائیندا۔ کرے کرائے بند خلاص، بندی بند آپ تڑائیندا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گر بھ نہ کوئے پھرائیندا۔ پوری کرے ہر جو آس، ہر مندر آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ سہائیندا۔ در دربار سُنہنجا، سو بھاؤنت کرتار۔ گرگھ گر گر ملے ایکا گھر سجنّا، گھر سجن میت مُرار۔ پی امرت ہر جن رجنّا، ہوئے ٹھنڈا ٹھار۔ بھانڈا

بھرم بھو بھجنا، دُئی دویتی دے نوار۔ چار ورنناں ایکا گھر و سنا، سچ دوارا ہر نرنکارا دے اُسار۔ اوچاں نیچاں ہر ہر ہسنا، راؤ رنک نہ کوئے وچار۔ ایکا شبد گائے رسنا، اُچی کوک کوک پکار۔ کلجک مٹے رین اندھیری مسنا، سنجگ ساچا ہوئے اُجیار۔ لکھ چوراسی ایکا مارگ دسنا، جائے تیج سوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سچ دربار۔ سچ دربار دُھر درگاہ، لوک مات وڈیائی۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا روپ وٹائی۔ اک جنائے اپنا ناں، سوہنگ کرے پڑھائی۔ سوہنگ روپ نرگن دھار چلا، سرگن لئے پرنائی۔ سرگن میلا سچ سُبھا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ دو جہاناں وچولا بن ملاح، اپنی کھیل کھلایا۔ ست ستوادی پٹو دے پھڑا، ایکا پٹو نام رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار وئے ودھایا۔ سچ دربار وئے ودھائی، سنگر ساچا آپ وجائیدا۔ چار جگ دے بھلے راہی، پھڑ پھڑ راہے پائیدا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، دُرمت میل دھوائیدا۔ غریب نمائیاں پکڑے باہیں، اپنے گلے لگائیدا۔ ایکا اکھر رہیا پڑھائی، ساچی و دیا آپ پرگنائیدا۔ ہنگ برہم رہیا پرگٹائی، اپنی دیا کمائیدا۔ پار برہم دیوے سرنائی، سرنگت آپ ہو آئیدا۔ دو جہاناں میلا ایکا تھائیں، گھر ساچے میل ملائیدا۔ گرگھ گر گر ملن چائیں چائیں، جگت وچھوڑا پندھ مکائیدا۔ جوں دھئے جٹّ ملیا گوسائیں، سو ویلا اپنا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک جنائیدا۔ سچ دربار جنائے جن، جن جننی لیکھے لائی۔ ایکا راگ الائے کن، کانی تیر نشان بنائی۔ اک رباب وجائے تن، تار ستار ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اک دکھایا۔ اک دربارا ایکنکارا، آد جگاد رکھائیدا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرائیدا۔ سنجگ تریتا دوپر کریا پار کنارہ، کلجک اتم ویکھ دکھائیدا۔ نہہکنک نرائن نر اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشی آسن لائیدا۔ سمبل نگری دھام نیارا، اپنا بنک وڈیائیدا۔ ایکا کھنڈا کھڑگ پھڑ ہوئے اُجیارا، چند پرچنڈ آپ چکائیدا۔ اُچی کوک کرے پکارا، دو جہاناں آپ سنائیدا۔ رُوح بُت دا پار کنارہ، ابناشی اچت آپ کرائیدا۔ نو کھنڈ پر تھمی لگے اکھاڑا، ستاں دیپاں آپ اٹھائیدا۔ مگر لگائے اگمی دھاڑا، شبدی شبد تحم سنائیدا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے مٹائیدا۔ چاروں گنٹ کرائے ہاہاکارا، ورن برن سرب گرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ منارا آپ دکھائیدا۔ سچ منارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ

جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اِکلا، آد پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوڑاسی بھلائے کر کرول چھلا، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ آپے دھارے اپنا بلا، بل دھاری آپ اکھوایا۔ اپنی شکتی آپے رلا، جوتی جاتا ویس وٹایا۔ اپنا پھڑیا آپے بھلا، اپنے ہتھ اٹھایا۔ آپے کرے اپنا ہلا، اپنی وار چٹھایا۔ لکھ چوڑاسی کر بسمل ایک نعرہ لائے بسمل، بسمل اپنی کھیل کھلایا۔ ایک تیر ایک چلہ، اک کمان لئے اٹھایا۔ ناتا توڑے سکا بورا بلا، چاروں گنٹ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت نواسی آسن لایا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، سچ دربارا آپ سہانیدا۔ ایک حکم اک حکمران، ڈھر فرمانا اک جنانیدا۔ ایک ویکھے دو جہان، دو جہان اپنیاں چرناں ہیٹھ دبانیدا۔ ایک لیکھا جانے سری بھگوان، لیکھا اپنا آپ لیکھانیدا۔ پرگٹ ہو گن ندھان، گنوتا بھیو چکانیدا۔ کلج انتم دے سے جھوٹھ مکان، جھوٹھا گڑھ آپ تڑانیدا۔ گرگھ ورلے دیوے مان، جس جن اپنی بو جھ بھانیدا۔ آتم انتر برہم گیان، آتم ذاتی آپ سمجھانیدا۔ کایا گرہ ویکھے مار دھیان، نیتز نین اک اٹھانیدا۔ ناتا توڑے بے ایمان پنج شیطان، منہ دے بھار سٹانیدا۔ ایک راگ سنائے کان، راگ راگی آپ لائیندا۔ در دوارے دیوے مان، جس جن اپنے چرن بہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ بنانیدا۔ سچ دربارا بنیا جگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل بن سورج چن، چند چاندنی نہ کوئے چکانیا۔ کرے پرکاش آتم انھ، اگیان اندھیر مٹانیا۔ ڈبڈیاں بیڑا دیوے بنھ، سل پاتھر دے ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔

۱۱۱۳

۱۱۱۳

★ ۳۰ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی دھنٹا سنگھ دے گرہ کلیاں ضلع ہوشیار پور ★

سو پُرکھ زرنجن سدا مہربان، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرایا۔ زرنگن سرگن ہو پردھان، زرویر کل دھرائیا۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ ایک دیوے دست مہان، نام امولک جھولی پانیا۔ اٹھے پہر چرن دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ آتم انتر

برہم گیان، برہم ودیا کرے پڑھائیا۔ سچ سنائے دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سا جن میتا، ایک رنگ سائیندا۔ آد جگاد چلائے اپنی ریتا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انڈیٹھا، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹھا، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیندا۔ کایا مندر اندر دکھائے گرو دوار سچ مسیتا، گھر گھر وچ جوت پرگٹائیندا۔ کرے کھیل پتت پُنیتا، پتت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن پورن بھگونت، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل جگ جگنت، جگ جگ اپنا رُپ دھرائیا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیا۔ ایک منتر درڑائے منیا منت، منتر نام ست پڑھائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، جوٹھ جھوٹھ دئے گوائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام دھن جھولی پائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ زرنجن دین دیا، ہر جن ساچے آپ ترائیا۔ جگ جگ کرے سدا پرتپالا، ستجگ تریتا دوا پر ویکھ دکھائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل زالا، زرنجن اپنا رُپ وٹائیا۔ گُرکھاں کرے سدا پرتپالا، پرتپالک اپنی سیو کمائیا۔ ترے گن جگت جنجالا، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گھر دکھائے سچی دھر مسالہ، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سری بھگوان، اپنی کھیل کھائیندا۔ جس جن دیوے بھگتی دان، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ آتم انتر اک گیان، اشٹ دیو اک ہو آئیندا۔ ایک شبد ناد دھنکان، انحد ساچا تال و جائیندا۔ ایک امرت پین کھان، نچھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نواسی ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، پُریاں لو آں برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ ہر جن ویکھے چتر سجان، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ غریب نہانے کر پروان، آپ اپنی گود سہائیندا۔ درس دکھائے سری بھگوان، درسی درس آپ کرائیندا۔ آون جاون چکے کان، جم کا پھاس آپ کٹائیندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، لیکھا اپنا آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، ایک نام وست ورتائیندا۔ ایک نام ست بھنڈارا، سو پُرکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ ہر جن ورا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ نبھائیا۔ لکھ چوراسی سستی پیر

پسار، کھج گُوڑھی نیند سوائیا۔ کسے دس نہ آئے پروردگارا، جلوہ نور نہ کوئے رُشنائیا۔ نہ کوئی کرے رام پیارا، رام رانا نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی کرشنا دئے آدھارا، مگند منوہر لکھی نرائن گن اوگن نہ کوئے جنائیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک ٹکا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن تیرا دھام سُنھنجا، سوبھاؤنت کرے کرتار۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل دئے اتار۔ دیناں ناتھ درد وندائے درد دُکھ بھے بھنجا، بھو ساگر کرے پار۔ نیتز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر دئے نور۔ گھر بنے ساچا سچنا، در آئے میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے بنک دوار۔ بنک دوارا کُلی ککھ، ہر سَنگر دئے وڈیائیا۔ زرگن سرگن ہو پرتکھ، جوتی جاتا کھیل کھلایا۔ اپنا مارگ ساچا دس، ساچے پوڑھے رہیا چڑھایا۔ تن پہنائے ساچا پٹ، ایکا بستر نام وکھایا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نور اُجالا آپ کرایا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک بیٹھے سپس جُھکایا۔ گر سِکھ میلا گر سمرتھ، گر سَنگر ہوئے سہائیا۔ دیوے دست ہتھو ہتھ، پورب لہنا جھولی پائیا۔ اپنی مہما سَنائے اکھ، وید کتیب بھو نہ رایا۔ میل ملائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پنڈھ مکایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ناتا توڑے تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور گرگھ تیرے آتم دئے نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ ہر جن لئے ترایا۔ کُلی ککھ ہر ہر واسا، جن بھگتاں آپ وکھائیا۔ اٹھے پہر نور پرکاشا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ شبدی شبد دئے دلاسا، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ ہر جن ہوئے نہ کدے نراسا، نردھن سردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملاییندا۔ کُلی ککھ لگا بھاگ، قُدرت قادر ویکھ وکھایا۔ گرہ مندر جگے چراغ، جوتی نور نور رُشنائیا۔ جگت ترسنا بھے آگ، اگنی تت نہ کوئے وکھایا۔ من اُتجے اک ویراگ، من منسا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھایا۔ ہر جن میلا ہر دوار، ہر سچا سچ کرائیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ایکا اپنا بندھن پائیندا۔ دوس رین کرے گُفتار، دید شنید کھیل کھلاییندا۔ آد جُگاد کرے پیار، جگ جگ بھگتاں سنگ نبھائیندا۔ غریب نمانے دئے آدھار، غُربت سب دی آپ مٹائیندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، راج راجاناں سنگ ملاییندا۔ آپے کوکے اپنی وار، نو کھنڈ پر تھی آپ سَنائیندا۔ ستاں دیپاں آئی ہار، بیڑا بٹھ نہ کوئے

چلائیندا۔ چار جگ روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ تینی اوتار کرن پکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سنے پکار ہر نرائن، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ گر اوتار جو جو کہن، سُن سُن اپنے پیٹے پائیا۔ اتم لیکھا آیا لین، لوک مات وٹی ودھائیا۔ ساچا ناتا ویکھے ساک سجن سین، سگلا سنگ کوَن رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، سگلا سنگی نہ کوئے اکھوائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، منتر نام نہ کوئے الائیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، سرور سر نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئے ہاٹ، نہ کوئی گھر و بے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، کلج تیری اتم وار۔ نہکلنکا جامہ پایا، روپ انوپ اپار۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملایا، گرگھ ساچے لئے اُدھار۔ پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھایا، آلس نندرا دئے نوار۔ ایک منتر نام درڑایا، سوہنگ شبد سچا جیکار۔ اتم پر ماتم میل ملایا، ایش جیواک دوار۔ بجر کپائی پردہ آپ تڑایا، دُئی دوتی پردہ دئے اُتار۔ گھر ساچا اک وکھایا، گھر وسے اینکار۔ ہوئے سنسا روگ کٹایا، دُکھ لگے نہ دوجی وار۔ جس جن اپنا درس کرایا، تس ترسنا دئے نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مندر سوہے بنک دوار۔ بنک دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ گھر آیا سجن کنت، نار سہاگن ویکھ وکھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون کُمت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیا۔ ہر جن ساچا تار نہارا، ایک پُرکھ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کلج اتم ہو تیار، زرنگن دھار وکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، چار وید گھ شرمائیندا۔ پر بھ کا بھو اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن میلا ساچے گھر، گھر گھر وچ و بے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا در، در ایک نظری آئیا۔ ایک دوجا چکا ڈر، تیجے نین ہوئے رُشنائیا۔ چوتھے پد درس دکھائے آپے کھڑ، پنچم ناد شبد شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا اپنے رنگ رنگائیا۔ ہر جن رنگ رنگے مچھٹھ، نام نامہ آپ چڑھائیندا۔ دیوے وست اک انڈیٹھ، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ اٹھے پہر وسے چیت، چت وت ٹھگوری نہ کوئے رکھائیندا۔

مَٺس جنم گرگھ وِلا جائے جیت، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ کلجک آنت اچرج چلی ریت، پُرکھ ابناشی آپ چلائیندا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، کایا بنک آپ بنائیندا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ذات پات نہ کوئے وِچار، آتم برہم سرب جنائیا۔ اوچ نیچ بھو نوار، بھو ابھیدا دئے کھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بہائے اک دوار، ایک کرے سچ پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا، بے عیب پروردگار روپ وٹائیا۔ ہر ہر گھٹ کرے پیسار، رام راما روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر سوہیا، سوہاوت کرے نرنکار۔ گر گر سکھاں جیہا آپے ہویا، نرگن سرگن سرگن نرگن چلے اپنی دھار۔ گر سکھ نیچ ساچا بویا، پرگٹ ہوئے وِچ سنسار۔ ست ستوادی لے کے آئے ڈھوآ، ساچی دست اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سچ دوار۔ سچ دوارے ہر جن میلیا، میلنہارا اک اکت۔ ایک گھر وسے گرؤ گر چیلیا، گر چیلہا مہما گنت۔ ہر سجن سدا سہیلیا، سدا سہیلا سری بھگونت۔ کرے کھیل اک اکیلیا، اک اکیلا آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے پورن سنت۔ پورن سنت گرگھ، گر گر آپ وڈیائیا۔ جگت ترسناٹے ڈکھ، ڈکھ درد نہ کوئے دکھائیا۔ آتم ترسناٹے بھکھ، دھیرج دھیر دھیر دھرائیا۔ سچھل کرائے مات گھ، جن جننی لیکھے لائیا۔ مات گر بھ نہ ہووے اٹارخ، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ آون جاون پینڈا جائے ٹک، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جس جن اپنی گودی لئے چک، مڑھی گور نہ کوئے دبا ئیا۔ گر سکھ بوٹا نہ جائے سک، سنج امرت ہرا کرائیا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، نرگن نور کر رُشنائیا۔ جن بھگتاں اُپر آپے ٹھ، نام اٹ آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہر جن اٹھیا اپنے رنگ، سنگر پورا آپ اٹھائیا۔ آتم سچ سہائے پنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ نام وجائے اک مردنگ، راگ انادی ناد الائیا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، سرتی شبد شبد ملا ئیا۔ اپنے مندر آپے لگھ، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ گر سکھ مکائے تیرا پندھ، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ گھر سنائے سہاگی چھند، سوہنگ شبد سچ پڑھائیا۔ اٹھے پہر پرمانند، نچ آتم کرے رسائیا۔ نرگن جوت چڑھائے ساچا چند، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ بھرماں ڈھائے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا دئے چُکایا۔ ہرجن لیکھا چُکنا، کُجک تیری اتم وار۔ آون جاون پینڈا گنا، لکھ چوڑا سی دئے نوار۔ پُرکھ ابناشی نربھے ہو کے ایکا گنا، سینگھ رُپ ہو سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے تیج سوار۔ تیج سوارے آن پر بھ، اپنی دیا کمایا۔ کُلی کھٹاں وچوں لیا لہ، ہیرا مانک موتی انملڑا لال اپنے ہتھ اٹھایا۔ امرت جام پیائے جھب، سچ پیالہ ہتھ اٹھایا۔ پنچ وکارا دیوے دب، اُپر اپنا بھار رکھایا۔ اٹا کرے کول نبھ، جھرنا جھرے بے پرواہیا۔ سنگرُو دوارے ہے پھب، گھر مندر دئے دکھایا۔ جگت جہانوں ہو یا اڈ، ملی سرن سچّی سرنا یا۔ جوٹھی جھوٹھی پٹی حد، پار کنارہ نظری آیا۔ نام پیالہ پیتی مد، اٹھے پہر خُمار رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایکا رنگ رنگایا۔ گرگھ ملے ایکا رنگ، نام دھن ہر جھولی پائیندا۔ پنچ وکارا کرے جنگ، ساچا کھنڈا نام چوکائیندا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، شبدی گھوڑا آپ رکھائیندا۔ ہرجن تیرے دوارے آئے لگھ، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ لکھ چوڑا سی سٹا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ مات بدلانیندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے رہے منگ، اچے ٹلے پر بت دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ دیوے کھول، بند تاکی آپ کھلائیا۔ اندرے سٹا چے بول، سرتی شبدی ناد سٹانیا۔ درس دکھائے اک اڈول، اڈل وڈی وڈیائیا۔ اپنا کرے کیتا پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ مان رکھائے اُپر دھول، دھرنی دھرت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میلے در، در ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ دیا کرے دیا ندھ ٹھاکر، ٹھوکر آتم نام لگایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت دئے سکا یا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جو جن آئے سرنا یا۔ ونج کرائے سچ سوڈاگر، نام ونجارا اک اکھوایا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، گھر امرت تال سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن دیوے اک وڈیائیا۔ دیا کرے گہر گسپیرا، گونتا گن جنائیندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا نیرا، بھر پیالہ آپ پیانیندا۔ تن اگنی ساتک ست کرے سریرا، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیرا، مایا ممتا میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوڑا سی کٹے زنجیرا، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

چوٹی چاڑھے پھڑا خیرا، چڑھیا چوٹی اتر کوئے نہ آئیندا۔ دیا کرے دین دیا، سر اپنا ہتھ ٲکائیا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالا، جگ جگ سیو کمائیا۔ اٹھے پھر رہے رکھوالا، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا نام وست آپ ورتائیا۔ دیا کرے دیا ندھ، جگ جگ دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں کارج کرے سدھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ آپے جانے اپنی بدھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑے نو ندھ، اٹھاراں سدھ مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ دیا کر دیوے نام، نام نامہ جھولی پائیا۔ پورن کرے کام، پوری اچھیا آپ دکھائیا۔ بھاگ لگے کھیڑے گرام، کایا بستی سو بھاپائیا۔ نظری آئے ایک رام، رمیا اپنا روپ وٹائیا۔ شبدی دیوے سچ پیغام، سچ سنہیڑا رہیا سنائیا۔ جو جن درس منگے آن، تس درس دئے دکھائیا۔ جو جن حرص میٹے جہان، تس ہوس دئے گوائیا۔ جو جن چرن سرن کرے پروان، تس اپنا مان دکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، دیاوان وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا دیا وچ سمائیا۔ دیا دیا دیا دین، نرگن نرگن نرگن آپ اپائیندا۔ رنگ دکھائے ایکا بھینن، بن رنگ روپی آپ چڑھائیندا۔ ہر جن میلا جوں جل مینن، سرتی شبد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، تس اپنا درس کرائیندا۔

★ ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی خیال سنگھ پنڈ روپو وال ضلع ہوشیار پور ★

نو نو چار کھیل اپارا، آد جگادی آپ کرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو اجیارا، ہر پڑکھ نرنجن ویس دھرائیندا۔ ایکنکارا کرپسارا، آد نرنجن ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا کھول کوڑا، سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر ورتارا، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ بھوپت بھوپ بن شاہ سکدارا، دھر فرمانا تحم جنائیندا۔ اپنی اچھیا ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ اگم اگمڑا کرے اگمڑی کارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ آپ اپائے تھر گھر سچا دربارا، چرن کول آپ ٲکائیندا۔ آپ اپائے ست دلارا، پوت سپوتا آپ اٹھائیندا۔ آپے کھیل کرے

نیارا، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ وشن برہاشو دئے ہلارا، سچ ہلارا اک لگانیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ پنچ تت کر آکارا،
نرکارا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی کھیل کھیلے بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارے
بیٹھ سچے مکان، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ آپے دیوے دھر فرمان، حکمی حکم آپ چلائی۔ آپے اپنا ناؤں کرے پردھان، ناؤں نرکارا آپ رکھائی۔ آپے
وئن برہاشو دیوے گیان، نش اکھر کرے پڑھائی۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ دو جہان
کھیل کھلایا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ نرگن جوت نور رُشایا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ ساچا دیک آپ لُکایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا مندر آپ سہایا، نہ کوئی
دیسے چار دیوار۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، سچھنڈ سچّی سرکار۔ تھر گھر اپنا چرن لُکایا، کرے کھیل اپرا۔ اپنی رچنا آپ رچایا، وئن برہاشو بنائے
سیوادار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرے کرتا کرنیہار۔ وئن برہاشو سیوالا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وست امولک جھولی پا، ترے
ترے پنہ رکھائیندا۔ ایک دھندے دیوے لا، ساچا دھندا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دھر فرمانا ہر
کرتا، اپنا آپ جنائیا۔ وئن دیوے اک بھنڈار، برہے برہم رپ وکھائی۔ شکر دیوے اک پیار، سپس جگدیش ہتھ لُکائی۔ تِنّاں وچولا بن سرجنہار،
ساچے مندر سو بھاپائیا۔ لکھ چوراسی کرتیا، گھر بھانڈے ویکھ وکھائی۔ نرگن سرگن بنھے دھار، سرگن نرگن رپ وٹائی۔ اندج جیرج کر پسار، اُنج
سیتج اپنا رنگ رنگائی۔ دھرت دھول دئے سہار، جل بنب دئے لُکائی۔ رَوس کر تیار، کرن کرن کرن چکائی۔ منڈل منڈپ ویکھ اکھاڑ، آپ اپنی
راس رچائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ کرے کھیل ہر نرکارا، سو پُرکھ نرنجن کھیل
کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ اینکارا کر پسار، وئن برہاشو نال رلائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت نرنجن گھٹ گھٹ
آپ لُکائیندا۔ ابناشی کرتا اک وکھائے ٹھانڈا دربار، ----- سری بھگوان بول جیکارا، گھر انخد ناد و جائیندا۔ پار برہم کر پسار، نرگن
سرگن دھار چلائیندا۔ ونڈے ونڈا پر اپارا، ونڈا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن پائے

ہر کرتار، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہم دیوے اک آدھار، آتم برہم وڈی وڈیائیا۔ ایش جیو کرے پیار، جگدیش سیو کمائیا۔ ایک ناد سنائے پتی ڈھکار،
 دھن آتمک آپ سنائیا۔ ایک راگ گائے اپنی وار، راگی اپنا راگ الایا۔ برہما لیکھا جانے وید چار، چار چار مکھ صلاحیا۔ چار گنت ہوئے جیکار، چار جگ
 ونڈ ونڈائیا۔ چار ورن دے آدھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی دھار آپ چلائی۔ چار جگ ہر کھیل کھلایا،
 اچرج بنت بنائیندا۔ لکھ چوراسی ویس وٹایا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ اندج جیرج رنگ رنگایا، اتبج سیتج ویکھ وکھائیندا۔ چارے بانی آپے گایا، اپنا راگ
 آپ سنائیندا۔ چارے ورن ویکھ وکھایا، کھتری براہمن شور ویش بھيو چکائیندا۔ جگ جگ گیرا آپ دویا، گیرا اپنا آپ بھوائیندا۔ گر اوتار سیوا لایا،
 ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ساچا نام جھولی پایا، جگ جگ مات ورتائیندا۔ روپ انوپ آپ دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پرکھ
 ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ روپ انوپا آپے کر، اپنی کھیل کھلائیا۔ سبج ست ستوادی دتا ور، پرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ بودھ اگادھی اکھر پڑھ، سو
 پرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم آپے پھڑ، سوہنگ دھار چلائی۔ لیکھا جانے نرائن نر، نرناری دے سمجھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، جوتی جوت
 کرے رشنائیا۔ آتم سبجا بیٹھا چڑھ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نورو نور ڈگگائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، پرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ سبج
 ساچا مات دھر، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل کرنے یوگ، ہر ساچا کرم کمائیندا۔
 نرگن سرگن بنے سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملائیندا۔ کایا ویکھے قلعے کوٹ، پنچ تت مندر آپ سہائیندا۔ تن نگارے وے چوٹ، شبد انادی ناد وجائیندا۔
 اک وکھائے اپنی اوٹ، پرکھ اکال بھيو چکائیندا۔ برہم ملائے پار برہم جوت، جوتی جاتا آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن رنگ نہ کوئے
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھيو آپ اٹھائیندا۔ اپنا بھيو دیوے چک، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ برہم اندر
 پار برہم بیٹھا لگ، روپ انوپ آپ درسائیا۔ گر روپ ہو ہو پئے بک، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، آسا ترسنا دے مٹایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا کھیل کھلائیا۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، کرنہار کرتار۔ سبج تریتا مات لگائیندا، جگ جگ ویس کرے

نرنکار۔ اپنا رُوپ آپ دھرائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھائیندا، جگت بھوری ڈونگھی غار۔ ساچے سنت میل ملائیندا، آپے کھول
 بند کواڑ۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا، دیوے نام آدھار۔ گرگھ ساچے مارگ لائیندا، چرن کول بخشے اک پیار۔ سنجگ تریتا پار کرائیندا، دواپر کھیل
 کرے کرتار۔ اپنی رچنا آپے ویکھ دکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ سنجگ تریتا اُتریا گھاٹ، رُوپ انُوپ آپ
 وٹائیا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پندھ مکائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ دواپر پائی اپنی نتھ، چاروں کُنٹ رہیا بھوئیا۔ گر اوتار
 رہے نچ، حکمے حکم رہیا بھوئیا۔ سب دا بھانڈا بھنے مائی کایا کچ، تھر کوءے نظر نہ آئیا۔ ایکا نام اپنا رکھے سچ، دوسر اور نہ کوءے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ دواپر اُترے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ آوے اپنی وارا، اپنا بل
 دکھائیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوءے چڑھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے وپارا، ونج وپار اک رکھائیا۔ کام کرودھ کرے پیارا، لوبھ موہ ہنکار
 ہلکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر شنگارا، سنگ محمد چار یار لئے ہنڈھائیا۔ نانک نرگن بول ست جیکارا، ست ستوادی دے سنائیا۔ مہابلی اُترے اوتارا، نہہکنکا ناووں
 رکھائیا۔ چار ورنناں پاوے سارا، اوچ نیچ میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رُوپ وٹائیا۔ جگ جگ رُوپ وٹائیندا، کرپا
 ندھ ہر کرتار۔ گوہند سورا راہ تکائیندا، نیر نین نین اگھاڑ۔ پُرکھ ابناش ویس وٹائیندا، سمبل آئے دھام نیار۔ شبد کھنڈا ہتھ چکائیندا، دو جہاناں مارے
 مار۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیندا، کلجگ ویکھے اتتم وار۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، راج راجاناں کرے خوار۔ نو کھنڈ پر تھی پھول
 پھولائیندا، ستاں دیپاں پردہ دے اُتار۔ ایکا اپنا حکم ورتائیندا، تخت بیٹھ سچی سرکار۔ چوتھے جگ دا لہنا آپ مکائیندا، دینا رہے نہ ونج سنسار۔ نہہکنکا ناووں
 رکھائیندا، نرگن نور جوتی نرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد انت ایکنکار۔ ایکنکار آد انت، اپنا کھیل کھلایا۔ گر
 اوتار جگا جگنت، جگ کرتا سیو لگایا۔ مہا گنائے اپنی اگنت، لیکھا کھت ونج نہ آئیا۔ جو آیا سو کہے بے انت، بے انت تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھائیا۔ اپنا بل رکھے بلوان، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے نشان، ست نشانہ آپ جھلائیندا۔ اپنا وسائے

سچ مکان، سچکنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ لہنا دیوے دُھر فرمان، لکھ چوڑاسی آپ سٹائیندا۔ وشن برہما شو ہوئے حیران، نیتر نیر سرب وہائیندا۔ کروڑ تیتسیا سرب گرلان، راجا سُرپت اند اُچی کوک کوک الائیندا۔ سُنیا اک دُھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ چوڑاں ہٹّ خالی کرے دُکان، چوڑاں لوک پھول پھولائیندا۔ چوڑاں طبقال مارے آن، ایکا کھنڈا نام چکائیندا۔ لکھ چوڑاسی ناتا تھے پین کھان، جیو جنت سرب پچھتائیندا۔ گرگھ ورا پتر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ گرگھ دیوے نام دان، آتم انتر اک پڑھائیندا۔ ساچے سنت کرے پروان، ست ستوادی اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتاں ملے آپ بھگوان، بھگت دوارے آپے آئیندا۔ کرے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی ویس وٹائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا کاہن، ایکا بنسری نام وجائیندا۔ کلجک چار کُنٹ ہوئے حیران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ کلجک تیرا پائے بندھن، لکھ چوڑاسی آپ بندھائیا۔ کوئی نہ توڑے تیرا تندن، گر اوتار گئے سیو کمائیا۔ دوئے جوڑ سرب کرن بدن، پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ توں صاحب سدا بخشدن، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم لیکھا دینا مکائیا۔ کلجک لیکھا تیرے ہتھ، نانک گوہند آپ جنائیندا۔ وید ویاسا رہیا کھ، رسنا جہوا گائیندا۔ عیسیٰ ڈاہے آگے دوویں ہتھ، ایکا منگ منگائیندا۔ کلجک چلے کوڑا رتھ، رتھ رتھو ہی کوئے نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی کھیڑا ہوئے بھٹھ، جگت بھٹھیالا بھو نہ پائیندا۔ ایکا گیڑنی اُلٹی لٹھ، کولہو چلی چکّ آپ بھوائیندا۔ کسے نہ دسے دھیرج جت، ست سنو کھ نہ کوئے رکھائیندا۔ کوئی نہ جانے گرمت، من مت سرب گرلائیندا۔ کوئی نہ جانے کملاپت، نار دُہاگن جیو سرب اکھوائیندا۔ کوئی نہ کرے پوری آس، آس نراس نہ کوئے جنائیندا۔ چاروں کُنٹ دسے پرہاس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُنگھی کندر ٹلے پر بت تیرا راہ نہ کوئے تکائیندا۔ لہنا دینا چکلیا پر تھی آکاش، گگن گگنتر مکھ چھپائیندا۔ رواس نہ کوئے پرکاش، نوری چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ چوڑاں لوک ہون وناس، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ چوڑاں طبقال کرنا بند خلاص، بندی توڑ اپنا بند کٹائیندا۔ گرگھ ورلے رکھے پاس، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ پرگٹ ہوئے شاہو شاباش، شاہ سلطانا ویس وٹائیندا۔ نرگن نور جوت پرکاش، دو جہاناں ڈگمگائیندا۔ کلجک کرے کھیل تماش، نہرکنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ

آپ چُکائیںدا۔ نہہکٹک ناؤں نرِ نکارا، دُسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ شبد ناد سچّی دُھنکارا، ناد انادی آپ سناِیا۔ برہمنڈ برہمانڈ پاوے سارا، برہما دجے ودھائیا۔ ترے گن کرے پار کنارہ، پنچم لیکھا دئے مُکائیا۔ کوڑی کریا دیوے جڑ اُکھاڑا، سچ سچ مارگ آپے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار پنڈھ مُکائیا۔ نو نو چار کئے پنڈھ، سو پڑکھ نرنجن آپ مُکائیںدا۔ سبجگ چڑھے ساچا چند، بیس پیسارہ تکائیںدا۔ ایک مارگ لائے نو کھنڈ، نو نو اپنی دھار جنائیںدا۔ چار ورنناں ایک نام ونڈ، چار گنٹ سو بھاپائیںدا۔ ناتا توڑ بھیکھ پکھنڈ، سچ جیکارا اک کرائیںدا۔ ذات پات کرے کھنڈ کھنڈ، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیںدا۔ اک دکھائے پرمانند، نجانند آپ چکھائیںدا۔ لکھ چوراسی ایک چھند، وشن برہما شو پڑھائیںدا۔ ایک راگ ایک تند، تندی ستار اک وجائیںدا۔ ایک ہوئے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیںدا۔ نہ کوئی کھائے مدرا ماس گند، امرت آتم جام پیائیںدا۔ لیکھا جانے ہتی دند، رسنا جہوا آپ سمائیںدا۔ بھيو چُکائے جیرج انڈ، اُتھج سبتج میل ملائیںدا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، اپنا راہ چلائیںدا۔ کلج گیا اتم پنڈھ، جھوٹا پاندھی کوئے رہن نہ پائیںدا۔ سبجگ پلے بھئی گنڈھ، سچ بھنڈارا نام لیا ئیںدا۔ جن بھگتاں دیوے آپے ونڈ، گھر گھر سیو کمائیںدا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، کنت سہاگ شبد ملائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس آپے کر، جگ کرتا کھیل کھلائیںدا۔ کلج اترے اپنے دوار، جگت دوارا دئے مُکائیا۔ اتم رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ نہ کوئی دسے مددگار، بیٹھے کھ پُچھائیا۔ چار یار نہ کوئے پیار، سر پلو نہ کوئے دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے آدھار، دستگیر نہ کوئے اکھوائیا۔ اللہ رانی ہوئی شرمسار، نیتز نین نہ سکے اُٹھائیا۔ پرگٹ ہو یا پروردگار، امام اماماں آپ اکھوائیا۔ چوڑاں طبقاں مارے مار، میری اُمت دئے رُلا ئیا۔ میرا پاسا آیا ہار، جت نظر نہ کوئے آیا۔ میرا کعبہ ہو یا ویران، حاجی حج نہ کوئے کرائیا۔ میری لٹی جائے دُکان، نال رلیا ابلیس شیطان، پنچ وقت نماز دئے چُکائیا۔ میرا سجدہ نہ ہو یا پروان، کایا گرا قرآن نہ کوئے پڑھائیا۔ نگاہبان نہ ہو یا نگاہبان، نگاہ مار کرے رسائیا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، رام راما روپ وٹائیا۔ ایک جانے جگت گیان، اٹھاراں دھیائے کرے پڑھائیا۔ اٹھاراں پُران کرے دکھیان، وید ویاسا سیو کمائیا۔ چارے وید آنت کرلان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ تیمی اوتار کرن دھیان، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ نانک گو بند ہو پردھان،

ایکا حکم رہیا سُنایا۔ اتم آیا نہ ہلک بلی بلوان، سب دا لیکھا دے مُکایا۔ لُکیا رہے نہ کوئے وِچ جہان، سمنڈ ساگر پھول پھولایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے مار دھیان، ستّ دیپ اپنا رنگ رنگایا۔ اتر پچھم پورب دکھن آپے ہویا جانی جان، دہ دشا وند وندایا۔ رُو سس سرب گرلان، نور نور نہ کوئے وڈیایا۔ اتم مٹنا سب نشان، جس گھڑیا بھنّ وکھایا۔ وِشنوں در کرے پروان، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ برہما بولے میرا تھامان، تیری ویکھ وڈی وڈیایا۔ شکر منگے اک دھیان، ہتھ ترسول سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نو نو چار لیکھا دے چکایا۔ لیکھا جائے چک، ہر چکائیندا۔ جگ چوکڑی پندھ جائے مک، پُرکھ ابناشی آپ مُکائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی کلج جوہ وِچ رہیا بُک، شیر اپنا ناؤں پر گٹائیندا۔ تیر تھ تھان پانی جائے سُک، امرت سروور نہ کوئے وھائیندا۔ چوتھے جگ جڑ دیوے پُٹ، لوک مات نہ کوئے لگائیندا۔ بن گرسکھ امرت دیوے نہ کسے گھٹ، لکھ چوڑاسی جیو گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ہر، جگ جگنتر اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگنتر ویس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل رہیا سَمایا۔ سچ سندیس ایک گھلا، دو جہان رہیا سُنایا۔ اپنے دیپ آپے بلا، نرگن جوت نور رُشانیا۔ اپنا پھڑائے آپے پلا، ایکا پلو نام بھنایا۔ منمکھ بھلائے کر کرول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلایا۔ ہر جن جوتی شبدی آپے رلا، اتم برہم پار برہم کرے کڑمایا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، گرگھ سچا سو بھاپایا۔ بیچ وکار نہ کرے ہلا، دیوے در دُرکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا درس دکھایا۔ جس جن وکھائے درس گردیو، ایک ایشٹ جنایا۔ پرگٹ ہوئے الکھ ابھیو، بے اُنت سچا شہنشاہیا۔ کتھنی کتھ نہ سکے رسنا جہو، کتھنی کتھ نہ کوئے سُنایا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنے دھام دے وڈیایا۔ گرگھال دیوے ایک میو، امرت ناؤں لکھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے لے ترایا۔ ہر جن نام وست اتول، سنگر پورا جھولی پائیندا۔ ایٹھے اوٹھے رکھے اڈول، دو جہاناں دیا کمائیندا۔ گھر گھر وِچ سُنائے اپنا بول، شبد انادی بول بلائیندا۔ اپنے کنڈے تولے تول، ساچا تول آپ تلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر جن ساچے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئے رُٹھایا۔ اگے ملے میت مُرا، سنگر پورا سچا شہنشاہیا۔ ست ستوادی

کرے پیارا، پیا پریتم پریم اک دکھائیا۔ ساچا سنیا دے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنا دے دکھائیا۔ گھر دکھائے ہر گوہند، گرگھ
 چنتا آپ مٹائیندا۔ کرے کھیل گنی گہند، گن اپنا آپ جنائیندا۔ ہر جن بنائے ساچی بند، سٹ نادى ناؤں دھرائیندا۔ تختوں لاپے سُرپت راجا اند، گرگھ
 ساچے مان دوائیندا۔ شکر تیری مٹے چند، تیرا اتم بندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ دوائیندا۔ ہر جن تیرا سچ
 دکھانا، سنگر پورا آپ بنائیا۔ شبد سروپی دے بانا، سچ بانے لئے چڑھائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے راجا رانا، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ جس جن منائے اپنا بھانا،
 تیس بھانے وچ رکھائیا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا، دھیانا دھیان وچ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سچ سُبھائیا۔ ہر جن
 میلا ساچے گھر، سنگر پورا آپ کرائیندا۔ آد جگادی دیوے ور، جگ جگ دیکھ دکھائیندا۔ نام بھنڈارا آپے بھر، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ کرنی کرتا
 آپے کر، فُدرت کھیل کھلائیندا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، اپنے در بہائیندا۔ ڈونگھی کندر اُچی چوٹی جائے چڑھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ اپنی و دیا آپے
 پڑھ، گرگھاں آپ پڑھائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سنگر پورا سو اکھوائیندا۔ جگا جگتر کھیل کر، کلجگ اتم پار کرائیندا۔ لکھ چار بتی ہزار ٹٹا گنڈھ، اپنے
 حکم آپ تڑائیندا۔ کلجگ جیو اپنا کیتا لینا بھر، کرم کرم نہ کوئے بچائیندا۔ ماں پتر سچ پگ رہے دھر، دھیرج جت نہ کوئے رکھائیندا۔ ناری نر بھلیا نرائن
 نر، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپی ہر آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن ملیا میلا، سو پڑکھ نرنجن آپ
 ملائیا۔ ایکا گھر وسے گرو گر چیل، گر گوہند کھیل کھلائیا۔ پار برہم پر بھ سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وید پُران بھو نہ
 رائیا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل رُپ وٹائیا۔ وسنہارا سد نویلا، گر سکھ تیرے مندر رہیا سہائیا۔ آون جاون کٹے جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایکا منت جنائیا۔ ایکا منت شبد گیانا، گرگھ گر آپ جنائیندا۔ ایکا نور سری بھگوانا، جگ جگ رُپ
 وٹائیندا۔ ایکا رام رنیا راما، اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکا گوپی ایکا کاہنا، ایکا ناچ نچائیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، سچ سندیش سنائیندا۔ ایکا محمد پڑھائے کلاما،
 الہی کلام اک جنائیندا۔ اک وجائے سچ دامہ، سچ نوبت ہتھ رکھائیندا۔ ایکا نانک دیوے دھر فرمانا، ست نام آپ پڑھائیندا۔ ایکا گوہند ہوئے جانی جانا،

جانہار کھیل کھلائیندا۔ ایک فتح ڈنک وجانا، واہ واہ گر آپ سمجھائیندا۔ ایک اوٹ ہر رکھانا، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ انتم سب دے سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ نہکٹنک بلی بلوانا پھرے اپنا بانا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ سمبل نگر اک ٹکانا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ آپے وسے ساچا رانا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ ساچا کھنڈا اک چکانا، نو کھنڈاں میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے برہم گیانا، ایک نام شبد پرگٹائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش ایک در بھانا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ شاہ بھوپت بھوپ اک اکھوانا، سپس جگدیش تاج ٹکائیا۔ سنجگ ساچا مارگ لانا، ست ستوادی ست کرے پڑھائیا۔ گرگھ بوٹامات لگانا، بھل بھلوادی آپ مہکائیا۔ ساچا نیچ آپ بجانا، امرت پھل دئے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن زکھج تیری انتم ور، گرگھ سجن آپے پھڑ، شبد سروپی بنھے لڑ، بدھا لڑ چھٹ کدے نہ جائیا۔

☆ پہلی بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ☆

شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچے مکانا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شبد اناد دھر فرمانا، انادی ناد ناد سٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے آپ سٹائیندا۔ حکمے اندر راجا رانا، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیندا۔ ہر بھانا بلوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ جگا جگنتر ہو پردھان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ پرگٹائیا۔ اپنے بھانے آپ سما، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بے انت اپنی دھار چلائی۔ ہر پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ایک ناؤں پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ویس وٹا، روپ انوپ آپ رکھائیندا۔ آد زرنجن ڈگمگا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا تھاؤں تھاں، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا

کرم کمائیندا۔ ساچا بیڑا ہر چلائیندا، نرگن نرؤیر پُرکھ اکال۔ اجوئی رہت کھیل کھلائیندا، پاربرہم بے آنت بے آنت دین دیاں۔ اپنا بھو اپنے ہتھ
 رکھائیندا، جگا جگنتر کھیل نرال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ آپے تھم آپے رانا، آپے رعیت ویس وٹائیا۔ آپے
 راج آپ راجا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے مندر آپ مکانا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، آپے نارکت ہنڈھائیا۔ آپے جودھا
 سوربیر بلوانا، بلدھاری آپ اکھوائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے ناد آپے گانا، آپے دُھن شنوائیا۔ آپے جوتی نور نور مہانا،
 جوتی جاتا آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے بے پچھانا، آپے کوڑ گڑیا راپ دھرائیا۔ آپے پھرے اپنا بانا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ آپے رکھے اپنا مانا،
 آپے بیٹھا سیس جھکائیا۔ آپے ہوئے بال انجانا، بالی بدھ آپ دھرائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سمائیا۔ آپے سگھر آپ سیانا، آپے ابھل
 روپ وٹائیا۔ آپے جانے اپنا آونا جانا، آپے پینا آپے کھانا، ترسنا بھکھ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیا۔
 آپے شاہ شہنشاہ سلطانا، آپے سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آپے تھر گھر وسے سچ مکانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آپے سوت ڈلارا بن نادانا، پوت سپوتا
 ویس وٹائیندا۔ آپے بخشے چرن دھیانا، آپے سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ آپے در درویش بنے دربانا، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ آپے راؤ آپے رنک، نردھن سردھن آپے دھار چلائیا۔ آپے دوارا آپے بنک، آپے بیٹھا تیج سہائیا۔ آپے
 شبد آپے ڈنک، آپے رہیا و جائیا۔ آپے روپ دھرائے بارانک، آپے جگ جگ ویس وٹائیا۔ آپے لیکھا جانے بھگت جنک، بھگت بھگونت بھو نہ رائیا۔
 آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے رواس بنائے بنت، منڈل منڈپ آپ اپائیا۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے سنگر روپ وکھائیا۔
 آپے جیو آپے جنت، آپے جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ آپے ہوئے آپے ہنگت، آپے مایا متاموہ ودھائیا۔ آپے بھکھ آپے ننگت، آپے سیس تاج
 ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے دھرتی آپے پانی، آپے خاکی خاک سمائیندا۔ آپے نام آپے بانی، آپے کھانی
 ویس وٹائیندا۔ آپے بردھ بال جوان بنے ہانی، آپے سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپے آنتر آتم بنے برہم گیانی، برہم و دیا آپ پڑھائیندا۔ آپے نرگن جوت

دیوے سچ نشانی، ساچے مندر آپ جگانیندا۔ آپے تیرِ نرالا مارے کانی، برہوں اپنا کھیل کھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹانیندا۔ آپے امرت آپے وکھ، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے لیکھک آپے لکھ، اپنا لیکھ دے وکھائیا۔ آپے بھکھک آپے بھکھ، آپے وست رہیا ورتائیا۔ آپے آد جُگاد آپے ہوئے متھ، متھیا رُپ آپ اکھوائیا۔ آپے سکھیا اپنی لئے سکھ، ساکھیات کرے پڑھائیا۔ آپے اوچ آپے پنچ، اوچ اگم اتھا اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہست آپے کیٹ، آپے گھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھ، انڈیٹھرا دھام آپ سہائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، ساچی ریت آپ چلائیا۔ آپے دیہرا مندر مسیت، شو دوالا مٹھ آپ اکھوائیا۔ آپے گائے اپنا گیت، اپنا ناؤں ناؤں صلاحیا۔ آپے وسے ہرجن چیت، چیتن رُپ آپ ہو جائیا۔ آپے لائے سچ پریت، پیا پریت آپ نبھائیا۔ آپے ٹھانڈا آپے سیت، آپے اگنی ت جلائیا۔ آپے بھے آپے بھیت، آپے پتیمبر سیس چھہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہار آپے جیت، اپنا بندھن آپے پائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، جننی جن آپ اکھوانیندا۔ آپے دائی دایا کرے پیار، آد جُگاد ویس وٹانیندا۔ آپے سٹ ڈلارا لئے اُبھار، شبدی شبد آپ اپانیندا۔ آپے محل لئے اُسار، تھر گھر ساچے آپ وسانیندا۔ آپے کرے کھیل کرتار، اپنی کرنی آپ کمانیندا۔ نرگن نرگن دے آدھار، نرگن نرگن ویکھ وکھانیندا۔ نرگن مندر نرگن گرو دوار، نرگن نرگن آسن لائیندا۔ نرگن نام بول جیکار، نرگن نعرہ اک سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بیھو آپ کھلانیندا۔ آپے رُپ آپے رنگ، رکھ رنگ نہ کوئے جنانیندا۔ آپے سچ آپ پنگ، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے نام آپ مردنگ، آپے مردنگا رہیا وجائیا۔ آپے سور پیر سورا سربنگ، جو دھا بیر آپ اکھوائیا۔ آپے سٹادے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ کدے بدلایا۔ آپے لوآں پُریاں رہیا لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ آپے ویکھے لکھ چوراسی رنڈ، آپے نار کنت سہاگ وکھائیا۔ آپے ٹٹی دیوے گنڈھ، توڑنہار آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنا بھیکھ پکھنڈ، اچھل چھل اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے کرنی آپے کرتا، آپے قدرت کھیل کھلانیندا۔ آپے جگت آپے جگتا، جاگرت جوت آپ جگانیندا۔ آپے بھوگی آپے بھگتا، بھسمر اپنا رُپ وٹانیندا۔ آپے موکھی آپے مکتا، آپ اپنا رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیںدا۔ آپے ایش آپے چپو، آپے جیون جگت دے بنایا۔ آپے پیس رہیا پیس، اپنی چلی آپ چلایا۔ آپے شرع آپ حدیث، آپے بندھن رہیا پایا۔ آپے ہوئے شہنشاہ جگدیش، آپے در درویش پھیرا پایا۔ آپے جانے راگ چھتیس، آپے انک کل اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لحم آپ ورتایا۔ آپے لحم آپے بھانا، آپے ساچی کھیل کھلائیںدا۔ آپے شاہو بھوپ بن ساچا رانا، ڈھر فرمانا آپ جنائیںدا۔ آپے جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، وشن برہما شو سیو لگائیںدا۔ آپے لکھ چوراسی تنیا تانا، تانا پیٹا اپنا رنگ رنگائیںدا۔ آپے گھر گھر بنائے اک مکانا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیںدا۔ آپے ناد شبد ڈھنکانا، انحد نادی ناد وجائیںدا۔ آپے امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ آپ گوائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنے بھانے آپ سمائیںدا۔ بھانا ورتے آد آد، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ اپنے وچوں آپ کاڈھ، زرگن زرگن لئے پرگٹایا۔ اپنی دیوے آپے داد، بن داتا سچا شہنشاہیا۔ آپے رکھے اپنی یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ آپے سنے اپنی فریاد، تحت بیٹھ ساچا ماہیا۔ آپے گائے ناد بودھ اگادھ، شبد شبدی دھن وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھایا۔ اپنے بھانے ہر زرنکار، آد جگاد سمایا۔ اپنی رچنا کر تیار، وشن برہما شو اُپجایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، رجو طمو ستو میل ملایا۔ پنچ تت کرتیار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پایا۔ من مت بدھ کر پیار، زرگن زرگن رنگ رنگایا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، آتم سیجا اک سہایا۔ پاربرہم برہم اندر دیوے واڑ، اپنا کھ چھپایا۔ اُپر لائے بجر کپاٹ، نہ کوئے سکے توڑ تڑایا۔ میل ملائے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ لیکھا جانے ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ ویس وٹایا۔ تن سو سٹھ ہاڈی بٹھے ایکا وار، اپنا بندھن پایا۔ زرگن جوت کرے اُجیار، جوت زرنجن سیوالایا۔ انحد دیوے سچی ڈھنکار، انحد نادی ناد وجایا۔ امرت سینچے سچ پیار، نہ بھر جھرنا آپ جھرایا۔ گھر میلا کنت بھتار، گرہ مندر خوشی منایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، روپ رنگ رکھے نہ کوئے جنایا۔ لکھ چوراسی دے آدھار، انڈج جیرج اُتبیج سیتج وند وندایا۔ اپنی اچھا آپے دھار، آپ اپنا متا پکایا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، اپنا سپس آپ جھکایا۔ آپے دیوے سچ بھنڈار، زرگن زرگن لئے ورتایا۔ وشن برہما شو کرن پکار، نیتر نیناں نیر وہایا۔ لکھ چوراسی تڈھ بن پاوے کون سار، دھرت دھول دے وڈیایا۔ جل بنب رووے اپنی وار، دھیرج دھیر نہ کوئے

دھرایا۔ تیری مہما پر اپار، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ توں سرب جیاں داتار، دیونہار اک اکھوایا۔ تیرا اٹھ بھریا بھنڈار، توٹ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، نرگن نرگن اگے جھولی ڈاہیا۔ نرگن داتا نرگن بھکھاری، نرگن نرگن منگ منگائیا۔ نرگن آد جوت پُرکھ نرکاری، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن وسے سچ محل اٹل مناری، سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ الکھ اگم اتھاہ کرے سچی سکداری، آپ اپنا حکم ورتایا۔ آپے حکمے اندر کرے فرماں برداری، اپنا حکم آپ منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن دے سمجھایا۔ نرگن نرگن گھر جنائیندا، آد پُرکھ ابناش۔ لکھ چوراسی اپنی کھیل کھلائیندا، ویکھے کھیل تماش۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج رنگ رنگائیندا، گھٹ گھٹ اندر رکھے واس۔ دیا باقی ایکا ڈگمگائیندا، دوس رین رہے پرکاش۔ برہم آتم سرب دکھائیندا، ایش جیو داسی داس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرے سچ نواس۔ برہم پکارے دینن دیا کر، اپنا سیس جھکایا۔ لکھ چوراسی مایا در، گھر گھر بیٹھا کھ چھپایا۔ تڈھ بن نہ کوئے پھڑائے لڑ، میرے سجن سچے ماہیا۔ ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیا۔ کون روپ ملے گھر، گھر گھر وچ میل ملایا۔ میری آسا ترسنا دور کر، ایکا برہم پئے سرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ برہم تیرا نبھے ساتھ، پار برہم جنائیندا۔ آپ جناواں اپنی گاتھ، اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ تیرا بناواں ساچا راتھ، لوک مات چلائیندا۔ جگ جگ پچھاں آپے وات، اپنا روپ وٹائیندا۔ پار برہم برہم بٹھے نات، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ دکھائیندا۔ جگ جگ آواں پار برہم، آپ اپنی کرپا دھار۔ نہ مرے نہ پئے جم، کرے کھیل پُرکھ کرتار۔ تیرا بیڑا دیوے بٹھے، سر اپنے چکے بھار۔ ایکا راگ سنائے ایکا کن، اچی کوک کوک پکار۔ تیرا روپ میرا روپ جائے من، سوہے بنک سچا دوار۔ لوک مات ساچا چڑھے چن، ناؤں دھرائے گر اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ گر اوتار روپ وٹاؤنا، برہم تیرا سنگ نبھایا۔ اپنا حکم نال ملاؤنا، بھل کوئے نہ جایا۔ ساچی ونڈن مات ونڈاؤنا، چار جگ کرے گڑمایا۔ ستجگ تریتا دوا پر راہ دکھاؤنا، کلجگ انتم پنڈھ مکایا۔ نو نو چار ویس وٹاؤنا، ویس انیکا آپ ہو جایا۔ ڈھر فرمانا راگ سناؤنا، کرے سچ پڑھایا۔ بن بن لیکھ لیکھ لکھاؤنا، جگت ودیا مان دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، گر اوتار دے وڈیا ئیا۔ گر اوتار دھرنی دھر، دھرت دھول سہائے۔ برہم پاربرہم روپ کر، زرگن سرگن سرگن زرگن روپ دھرائے۔ زربھو
 چکائے بھے ڈر، بھیانک اور نہ کوئے رکھائے۔ اپنا کارج آپے کر، ہر آپے ویکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپناور،
 گر پیر آپ ہو جائے۔ گر اوتار آوے مات، جگ جگ ویس وٹا ئیا۔ آد پرکھ ابناشی دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ چرن کول وکھائے ساچا گھاٹ،
 ساچے پوڑے لئے چڑھائیا۔ ناؤں زرنکارا دیوے دات، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ دور ڈراڈی میٹے واٹ، نیڑے پندھ رکھائیا۔ ملے میل کملاپات، گر گر
 ناری روپ وٹا ئیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، برہم پاربرہم وجے ودھائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، جننی گود نہ کوئے بہائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات،
 سورج چن نہ کوئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار اپنے حکم بنا ئیا۔ گر اوتار حکمی کار، ہر ہر آپ کرئیندا۔ جگ جگ
 دیوے مات سہار، ایکا راہ چلائیندا۔ نیتز کھول بند کواڑ، اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنے مندر لوے واڑ، چرن دوارا اک جنائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑ، ڈونگھی کندر ویکھ وکھائیندا۔ آپے پرکھ آپے نار، زرنائن ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار، جگ جگ حکمے آپ بھوائیندا۔ کوئی کر نہ سکے انکار،
 اٹھے پیر شاہ پاتشاہ ایکا نظری آئیندا۔ بھانڈا گھریا بن ٹھٹھیا، اتم آپے بھن وکھائیندا۔ زرگن زرگن بنے یار، سرگن سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ گر اوتار
 بھیجے وارو وار، جو آوے سو اٹھ جائیندا۔ اُچی کوک کوک کرن پکار، جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ سرب جیاں دا اک داتار، نظر کسے نہ آئیندا۔ ندری ندر
 کرے نہال، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آد جگاد کرے پرتپال، جگ جگ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 آپے وسے سچکھنڈ سچی دھر مسال، تھر گھر آپے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنا ناؤں چلائیندا۔ گر اوتاراں دیوے
 ناؤں، اپنے ناؤں کرے پڑھائیا۔ آپے پھر اٹھائے باہوں، پنچ تت لئے جگائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ آپے کرے سچ نیاؤں،
 ساچے تحت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار ایکا حکمے بندھن پائیا۔ گر اوتار حکمے بندھن، سو پرکھ زرنجن آپے
 پائیندا۔ ہر پرکھ زرنجن لائے چندن، زرگن نور نور ڈمگائیندا۔ ایکنکار سدا بخشندن، بخشش اپنی جھولی پائیندا۔ آد زرنجن پرمانندن، پر م پرکھ کھیل کھلائیندا۔

ابناشی کرتا سنائے سہاگی چھندن، گیت گو بند آپ لائیندا۔ سری بھگوان بے انت بے انت آپے ہوئے گند گندن، پاربرہم پر بھ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ چار جگ دا ساچا بھانا، گر اوتار جنائیا۔ لوک مات بھل نہ جانا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی اندر بن کے رہنا نمانا، نون سو اکھر اک پڑھائیا۔ ایک میرا گاونا گانا، دوجی اور نہ کوئے چترائیا۔ نہ کوئے راجا نہ کوئی رانا، شاہ پاتشاہ نہ کوئے اکھوائیا۔ جو آیا سو اٹھ کے جانا، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ گر اوتاراں دیوے مانا، بخشے چرن پئی سرنائیا۔ اپنے ہتھ رکھائے آون جانا، آون جاون اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے کارے لائیا۔ گر اوتار کارے جان لگ، سو پرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ ایک اوٹ سورے سرنگ، دوسر سپس نہ کسے جھکائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جگ، جاگرت جوت ڈمگائیندا۔ ترے گن مایا بھجے اک، اگنی تت نہ کوئے دکھائیندا۔ آپ اپائے ساچانگ، سچ نگینے آپ اٹھائیندا۔ لوک مات دا کرائے جج، انتم اپنا میل ملائیندا۔ حکمے اندر پردہ دیوے کج، پنچ تت نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ کھیل کھلائیندا۔ چار جگ کھیل اول، اک اکلا آپ کرائیا۔ گر گر پھڑائے ایک پلا، پلو ایک نام رکھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن نرگن دھار چلائیا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، اُچ محلہ سو بھاپائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، ڈو نگھی کندر پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بھانا دئے جنائیا۔ بھانا جنائے ایک گر، گر گر ویس وٹایا۔ لیکھا جانے کھیا دھر، کھیا لیکھ نہ کوئے چھپایا۔ حکمے اندر دیوت سُر، وشن برہما شو بیٹھے سپس بھکایا۔ حکمے اندر گر اوتار بیٹھے جڑ، انتر اک دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ ایک اکھم ایک وار سنایا۔ چار جگ ساچی کار، تینی اوتار آپ جنائیندا۔ گر گر میلا وچ سنسار، دس دس بوجھ بھجھائیندا۔ نام شکتی کر اجیار، ساچی بھگتی آپ پرگٹائیندا۔ بھگتاں دیوے درس دیدار، سوچھ سروپ انوپ اپائیندا۔ ستن دتے راہ سکھال، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ کایا مندر اندر سچی دھر مسال، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ گر کھیاں توڑے جگت جنجال، کال مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ گر سکھاں وجائے ساچا تال، گھر انخ ناد سنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت سیوا لائیندا۔ تینی اوتار سیوا لاء، لوک مات راہ

دکھایا۔ جگ جگ آئے گئے پھیرا پا، اپنا حکم چلایا۔ پُرکھ ابناشی گئے بھلا، ہر کا بھیو کسے نہ آیا۔ جگت رچنا وچ سما، اچرج اپنا کھیل کھلایا۔ کوئی بنیا پتا
 ماں، کوئی پتر دھیاں گود بہایا۔ کوئی راج تلک بیٹھا لگا، لشکر فوج کوئی رکھایا۔ کوئی سخیاں منگل رہیا گا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا
 کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ اوتار گر شبد جنا، لوک مات اٹھ دھائیا۔ ایک مارگ نہ سکے کوئے دکھا،
 چار ورن ونڈ ونڈائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بندھن پا، اوچ نیچ کھیل کھلایا۔ آتم برہم نہ پردہ سکے کوئے اٹھا، ایش جیو نہ کوئے ملائیا۔ اپنی اپنی
 حدیث گئے سنا، لکھ لکھ لوک مات لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیکھے تھاوں تھانیا۔ جگ جگ دیکھنہار گوپالا، ایک رنگ
 سما۔ چلے چلائے اولڑی چالا، بھیو کسے نہ آیا۔ زرگن سرگن زرگن وسنہارا سٹی دھر مسالہ، گرہ مندر آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھانا دئے وڈیایا۔ بھانے اندر ہر ہر رکھ، گر اوتار پنڈھ مکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نہ کیتا کسے دا کپھ، اپنا بل گئے دکھائیا۔ انتم زرگن
 زرگن ہو پرتکھ، سرگن سارے سد بہائیا۔ چار جگ جو وست رکھی ڈھک، انتم ایک وار لئے بھلایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بوٹا گیا پک، پھل نظر
 کوئے نہ آئی۔ جنہاں اُپر رکھدے رہے اپنا حق، حقیقت بیٹھی مکھ چھپائی۔ ذات پات جو پایا شک، پار برہم بھلایا۔ دیناں مذہباں مچکی ات، گھر گھر پئی
 لڑائی۔ کایا بھانڈا من کتا بن کے رہیا لک، پردہ کوئے نہ سکے پائیا۔ بن سوانی نہ سکے کوئی ڈھک، لچپت لتھی سرب لوکائیا۔ نتھ سہاگ نہ کسے نک،
 چاروں گنت اندھیرا چھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، چار جگ دے گر اوتار لئے اٹھائیا۔ آؤ دیکھو اپنیاں اُتے رکھو ہتھ، جو پُرکھ اکال رہے منائیا۔
 جنہاں پائی شرع نتھ، انت دئے تڑائیا۔ دو جہان چوڈاں لوک دیکھو ہٹ، چوڈاں طبقات کڈا لاپیا۔ ساچی وست نہ کوئی دسے سک، سب بیٹھے مکھ
 چھپائیا۔ اک دوجے دی دیکھن لتھی پت، نیتز نیناں نال نہ کوئے ملائیا۔ میری اُمت بھلی میری مت، میرا کلمہ نہ کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا لیکھا دیکھ دکھائیا۔ چار جگ دے سدے پیر، پیر پینمبر ہر در آیا۔ چار جگ دا دیکھے نیر، اٹھسٹھ پھول پھولایا۔ چار جگ دا
 دیکھے چیر، بستر تن پہنایا۔ چار جگ دی دیکھے بیڑ، وید پُران شاستر سمرت لیکھ لکھایا۔ چار جگ دا دیکھے زنجیر، شرع شریعت بندھن پایا۔ چار جگ دی

چوٹی دیکھے اخیر، کون اُپر چڑھ کے بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کیتا قول بھل کدے نہ جایا۔ چار جگ دا کیتا قول، انتم آپ نبھایا۔ تیرا بھار نہ جھلے دھول، دھرنی ہوئے سہایا۔ تیری بھلواری جائے مول، پت ڈالی آپ مہکایا۔ تیری رت سہائے براہمن گوڑ، پوت سپوتا آپے جائیا۔ تیرے اُتے کرے اپنا غور، نیز نین آپ بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر لیکھا لہنے پانیا۔ گر گر لیکھا، ہر ہر بھانا، بھو بھو ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ دا بھرم بھلیکھا، آپ مٹائے نر نریشا، پُرکھ اکال رُپ وٹائیندا۔ در بہائے برہما وشن مہیشا، لہنا دینا ویکھے ساگون پانگ باسک سیجا، لگیا کوئے رہے نہ رایا۔ سچ سندیشہ گر اوتاراں ایکا بھجا، ایکا حکم سنایا۔ چار جگ دا چار کھ دا کھانا جانے لہجا پھججا، بھکھ بھوج آپ وکھایا۔ چار جگ لکھ چوراسی تیری ویکھے سیجا، کون کنت سہاگ ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناشی اگم اگمٹرا پھڑیا نیزہ، تکھی دھار جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپے دئے ورتایا۔ ہر بھانا آپ ورتائیندا، اگم اگمٹری کار۔ جگ کرتا پندھ مکائیندا، جگ چوکڑی کر خوار۔ نو نو لیکھا رہن نہ پائیندا، نو نو لہنا دینا قرض دئے اُتار۔ گر اوتار سیس جھکائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ تیری قدرت تو ہی ویکھ وکھائیندا، بے عیب پروردگار۔ ہوں سیوک سیوک مکائیندا،

یاچک بن دُھر دربار۔ تیرے حکمے ویکھ وکھائیندا، تیرا حکم سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھانا مٹینے تیرے دربار۔ جے کر بھانا ست مناونا، ایکا سُن عرضوینا۔ ساچی ونڈ ساڈی جھولی پاؤنا، اک اک بیٹھے منگ منگایا۔ دوجا ساتھی نہ کوئے رلاؤنا، اپنا اپنا سب دے سرتے بھار چکایا۔ پُرکھ ابناشی اگون بول سنایا، ایکا شبد لایا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل کھلایا، کلجگ انتم واری آینا۔ نانک نرگن سرگن ایکا رنگ وکھایا، دوجی دے نہ کوئے شاہیا۔ تیرا منتر نام ست درڑایا، خماں غریبی چاکری جگت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری وجدی رہے ودھایا۔ جے کرنا توں سچ انصاف، گوہند آکھ سنائیندا۔ میرا اوگن تیرا گن کرے معاف، گن اوگن نہ کوئے رکھائیندا۔ توں پتا ہوں بالک تیرے ساتھ، دوجا نظر نہ کوئے آسیندا۔ توں کنارہ توں ہی گھاٹ، توں پتن ماہی ڈیرہ لائیندا۔ توں ہی اسم میری ذات، توں ہی میرا نور چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگاں ساچا ور، میرا بھار دینا میرے گھر، دوسر ہتھ نہ کوئے پھڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا بول، ایکا وار جنایا۔ گوہند تولیا تیرا

تول، تولا بنیا ساچا ماہیا۔ تیرا چھابا رہیا اڈول، نہ ڈولے نہ ڈول ڈلایا۔ توں اپنی دست اپنیاں اتوں دتی گھول، گھولی گھول گھول گھمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ہوئے سدا سہایا۔ ہوں گھولی نہ گھول گھمایا، تیری سب وڈیایا۔ میں بن بن گولی سیو کمایا، در سچے تیرے ماہیا۔ توں میری چولی دسیں رنگیا، نام رتڑا رنگ چڑھایا۔ توں میری ڈولی اک ہنڈھایا، ساچی ڈولی رہیا سبھایا۔ مارے بولی بے پرواہیا، ایکا بول لگایا۔ تیرے پریم کھیلی ہولی، توں نظر جھات نہ پائیا۔ بن تیرے میری بھلو اڑی مات نہ موی، رت بسنت کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینی مان وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، ایکا حکم سنائیندا۔ گر گوہند دیوے سچ صلاح، ساچا راہ دکھائیندا۔ کلجک انتم بنا اک ملاح، لکھ چوڑاسی بیڑا آپ بٹھائیندا۔ تیرا مندر دیاں وساء، ساچا گڑھ اُپائیندا۔ اپنا آسن لوواں لا، ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ نہہکنکا ناؤں رکھا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبد ڈنکا دیاں وجا، ساچا ڈورواک دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پا، ستاں دیپاں آپ اٹھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی دا لہنا دینا دیاں چکا، پورب لیکھا سرب مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا ہر جنائے، بدھ اپنی آپ جنائیا۔ زرگن زرگن روپ وٹائے، زرگن جوت کر رُشنائیا۔ ایکا حکم رہیا سنائے، حکم حاکم آپ جنائیا۔ چار جگ دا لیکھا دئے مکائے، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ ساچا ثالث اک وڈیائے، ایکا مان رکھائیا۔ زرگن دلیل اک درڑائے، اپیل سنے ساچا ماہیا۔ چار جگ دے چار چار دن سب دی جھولی پائے، کھ لکھ لیکھا رہیا مکھائیا۔ سمت اُنیسا نیڑے آئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے آپ سمائیا۔ سمت اُنیسا نیڑے آؤنا، پاندھی پندھ مکھائیا۔ اپنا کیتا آپے پاؤنا، دوسر بھار نہ کوئے اٹھائیا۔ جس نے کہا محمد گاؤنا، تِس زحمت دئے دکھائیا۔ جس نے کہا عیسیٰ موسیٰ سنگ نبھاؤنا، تِس حصہ رہیا مکھائیا۔ جس نے کہا کرشن دھیاؤنا، تِس ترے لوکی گیڑا گیڑے وچ بھوائیا۔ جس نے کہا رام دسرتھ بیٹا اک دھیاؤنا، تِس جوئی جون بھوائیا۔ جس نے کہا رام رمیا ایکا پاؤنا، سو لکھ چوڑاسی پار کرائیا۔ جس نے کہا نانک گوہند گرو دھیاؤنا، تِس دیوے پھڑ سزائیا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال اک مناؤنا، دوسر اوٹ نہ کوئے تکھائیا۔ سمت اُنی نیڑے آؤنا، سب نوں پھڑ پھڑ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔

☆ ۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گریڈیال سنگھ دے نوت ناٹھیوال ضلع فرورز پر ☆

سو پڑکھ نرنجن ہو تیار، ست ستوادی اپنی دیا کمائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ٹھانڈے بیٹھ سچے دربار، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ اینکارا کر وچار، آپ اپنی کرپا دھار، نرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جوتی جاتا شاہ سِکدار، بھوپت بھوپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، نرویر نراکار پاوے سار، اجوئی رہت بھيو چکائیندا۔ سِری بھگوان حکمی حکم کرے ورتار، کرے کرائے کر نیہار، کرتا پڑکھ اپنی دھار آپ چلائیندا۔ پاربرہم آد جگاد جانے اپنا کم، نہ مرے نہ پئے جم، رُوپ انوپ اپنا آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ کھول کواڑ، کھیلے کھیل پڑکھ اکال، جوتی جوت بے مثال، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ تھر گھر دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی کر شنکار، ساچی سیجا کنت بھتار، نرنجن نرنجن میل ملائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، کرنی کرے کر نیہار، محل اٹل اُچ منار، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ جننی جن بن کرتار، دائی دایا دئے آدھار، اک اکلّا بے عیب پروردگار، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ ساچا مندر اُچ اٹلا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اک اکلّا، نرنجن نرویر بیٹھا آسن لائیا۔ اینکارا سچ سنگھاسن ایکا ملا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا آپے پھرے اپنا پلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ سِری بھگوان کھیلے کھیل اچھلا، بھيو ابھید بھيو چھپائیا۔ پاربرہم اپنے آنتر آپے رلا، نرنجن نرنجن میلا سچ سُبھائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، نرنجن حکم سنا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیا۔ تھر گھر ساچے رُوپ دھر، سچکھنڈ سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت نواسی دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ تھر گھر چکائے بھے ڈر، نرنجن اپنا حکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ ساچا سنگ سگلا ساتھ، سو پڑکھ نرنجن آپ نبھائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوا ہی بے پروا ہیا۔ اینکارا گائے گاتھ، آد نرنجن خوشی منائیا۔ سِری بھگوان کرے ہاس بلاس، ابناشی کرتا اپنا رنگ آپے ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم اپنے اندر آپے کر کر واس، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے سچکھنڈ نواسی پائے راس، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ تھر گھر ساچے

جوت پرکاش، نور نورانہ ڈمگائیا۔ آپے اُچجائے اپنی آس، آس آسا وچ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا
 حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ اپنی دھار دکھائندا۔ اینکارا آپے رکھے اپنا مانا،
 آپ اپنی دیا کمائندا۔ آد نرنجن کھیلے کھیل گن ندهانا، سری بھگوان ویس وٹائندا۔ ابناشی کرتا جانی جانا، پاربرہم میل ملائندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکانا،
 ست پُرکھ نرنجن آسن لائندا۔ تھر گھر دیوے اپنا دانا، ساچی وست امولک جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ
 دھرائندا۔ ساچا ویس ہر نرنکار، نرنجن نرویر آپ دھرائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نرنائن وڈی وڈیائیا۔ نرنجن نرنجن کرپیار، میل ملاواں سچ سُبھائیا۔
 تھر گھر ساچا کھول کواڑ، آپ اپنا پردہ لئے اُٹھائیا۔ دائی دایا بن سیوک سیوادار، ساچی سیوکمائیا۔ جننی جن بن نرنکار، گودی گود آپ سُبھائیا۔ سُنٹ دُلارا
 کرتیار، شبدی شبد ناؤں وڈیائیا۔ دیوے درس اگم آپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ سُنٹ دُلارا جنیا جن، جن جننی کھیل کھلائندا۔ ایکاراک سنایا کن، سو پُرکھ نرنجن آپ لائندا۔ چھوٹا بالا کرے دھن دھن
 دھن، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائندا۔ نہ کوئی رُپ نہ کوئی تن، من ویس نہ کوئے وٹائندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کوئے بنائندا۔
 نہ کوئے گھرے نہ لئے بھن، بھٹنہار تیرے رنگ سائندا۔ نہ کوئی ڈوبے نہ بیڑا دیوے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئے سورج نہ کوئے
 چن، پرکاش پرکاش نہ کوئے دھرائندا۔ تُوں ہی جننی تُوں ہی جن، ہوں تیرا سُنٹ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاراک دینا ساچا
 ور، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ سُنٹ دُلاراے چھوٹے بال، ہر شبدی شبد سنایا۔ آد جگاد کراں تیری پرتپال، بن پرتپالک سیوکمائیا۔ دو جہان بناں
 دلال، ساچا ونج اک دکھائیا۔ تیرا سنگ رکھائے اک مہاکال، اپنی دھار دئے جنائیا۔ جگا جگنتر وجے تیرا تال، پُرکھ ابناشی آپ وجائیا۔ آپے سُنے
 مُریداں حال، مُرشد بنے بے پرواہیا۔ تیرا کھیڑا سچی دھر مسال، تھر گھر ساچا دئے وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاراک اپنی بوجھ
 بُجھائیا۔ ساچا سُنٹ سُن سندیش، پر بھ اگے سیس جھکائندا۔ تُوں صاحب سلطان سچ نریش، تیرا بھيو کوئے نہ پائندا۔ میں منگاں درس ہمیش، آد جگاد

نیں اُٹھائیںدا۔ زرگن تیرا اولٹا ویس، رُوپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیںدا۔ تُوں لکھیا میرا لیکھ، تیرا لیکھا لکھیا نہ کوئے مٹائیںدا۔ تیرے چرن سدا آدیس، آد جگادی سیس جھکائیںدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیںدا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا گن جنائیا۔ سَت دُلا رے سیس ہتھ لکا، جگدیش دے وڈیائیا۔ تیرا کھٹرا دواں وساں، آپ اپنی رچن رچائیا۔ تیرا نور کراں رُشنا، اپنی جوت جوت ڈمگائیا۔ تیرا پرکاش دیاں دھرا، بن جن جنیندی مایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اُٹھائیا۔ سُن بال بال نادان، سو پُرکھ زرنجن آپ سنائیںدا۔ ایکا دیواں سچا دان، وست امولک آپ ورتائیںدا۔ تیرا رُوپ بناواں ساچا کاهن، تیری آسا گوپی نال رلائیںدا۔ کراں کھیل تھر گھر تیرے مکان، سچھنڈ اپنا آسن لائیںدا۔ پریم پیالہ دیواں اک ندھان، رس اپنا آپ چوائیںدا۔ رنگن رنگ چڑھے مہان، رنگ رنگیلا آپ رنگائیںدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیںدا۔ ساچی وست امرت رس، چرن چرن نال رگڑائیا۔ تیرے اتر دیوے رکھ، اپنی دیا کمائیا۔ زرگن زرگن کرے پرکاش، پرکاش پرکاش نال ملائیا۔ تیری پوری کرے آس، اپنی آساناں ملائیا۔ تیرا ویکھے کھیل تماش، ویکھنہار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات دے جنائیا۔ ایکات سیری بھگوان، شبدي شبد جنائیںدا۔ تیرا سوہے مندر مکان، تھر گھر ساچا آپ سہائیںدا۔ کرپا کرے ہو مہربان، مہربان اپنا رنگ رنگائیںدا۔ بالی بدھ دتاماں، بال انجانا گود سہائیںدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کرائیںدا۔ کھیل کرائے سیری بھگونت، اپنی دیا کمائیا۔ شبدي میلانا رکت، ساچی بیج ہنڈھائیا۔ چڑھیا رنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ نام جنایا آد آنت، اُبھل بے پرواہیا۔ آپ اُپائے اپنی انس، وشو وشنوں لئے پرگٹائیا۔ وشن بنائے سچا سربنس، بھل بھلواڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ وشن اندر امرت دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ وہائیا۔ اپنی اچھیا کول اُجیار، کول کولا لئے کھلائیا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر بے پرواہیا۔ پاربرہم برہم ہو تیار، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ زرگن کھیل کرے زراکار، ساکار رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہم لئے پرگٹائیا۔ وشن برہم کھیل کھلایا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، سد بھانے آپ سمائیا۔ اپنی اچھیا لئے دھرایا، ساچی

بھچھیا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دھوڑ اپنی آپ پرگٹائیا۔ چرن دھوڑی دیکھے خاک، خاکی خاک سمانیدا۔ آد جگاد پاک، پکت پوت ویس وٹائیدا۔ شکر بنیا سچا ساک، پتا پوت گود سہائیدا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، ویلا وقت نہ کوئے جنائیدا۔ تئاں دیوے ایکا ساتھ، ایکا حکم سٹائیدا۔ ایکا منتر ایکا پاٹھ، ایکا اکھر آپ پڑھائیدا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ سمراتھ، پُرکھ اکال دیا کمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو سیس جھکائیدا۔ شبد اُپجایا وشن برہما شو دھار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ وشن برہما شو حکم سچّی سرکار، شاہ پاتشاہ آپ سٹائیا۔ تئاں وچولا بن نرنکار، ایکا گن سمجھائیا۔ ساچی سیوالائے کرے خبردار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ سٹائیا۔ لکھ چوراسی بھرنا بھنڈار، وست وست وچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیدا۔ ہوں بالی بُدھ بال انجان، تیرا بھیو کوئے نہ پائیدا۔ ایکا وست دینا دان، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑائیدا۔ اپنے در کریں پروان، تُدھ بن در نہ کوئے سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست ایکا وار منگ منگائیدا۔ ساچی وست ہر کرتار، ایکا اک جنائیا۔ تئاں بھرے آپ بھنڈار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، اپنا رنگ رنگائیا۔ ستو تیرا ست ورتار، و شو بھنڈارے وچ سٹائیا۔ رجو تیرا جس راج جوگ سنسار، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ طمو تیرا ت گن نرادھار، شکر دیکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل ہر کرتار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن وست اک ورتائیا۔ ترے گن وست کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ تیرے اندروں اُچھی تیری دھار، تیرا حکم سیس ٹکائیا۔ وشن برہما شو بدھا اک پیار، جگت ناتا جوڑ جڑائیا۔ کرپا کر سچّی سرکار، کھلڑے کیس دین دُہائیا۔ کون ویلا ساڈی سُر ت لئیں سنبھال، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی رہی دکھائیا۔ ترے گن خالی جھولی رکھ، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ وشن برہما شو سد منگے میرا پکھ، میں سگلا سنگ نبھایا۔ ایکا مارگ دینا دس، کون ویلا ہوئے سہایا۔ میں رکھاں تیری آس، میرے شاہ پاتشاہ سچّے شہنشاہیا۔ بن تیرے ہوئی بے آس، میری دھیر نہ کوئے دھرایا۔ میں کراں کھیل پر تھمی آکاش، لکھ چوراسی ناچ نچایا۔ تُدھ بن میری

کرے نہ کوئے بندِ خلاص، میرا بندھن نہ کوئے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھی سیس جھکایا۔ سیس جھکیا
 تیرے دربار، توں بے عیب پروردِ گار۔ میں سُنیا سدا سُنیں پکار، آد جگادی تیری کار۔ وشن برہما شو بنیا میت مُرار، ناتا جڑیا وچ سنسار۔ لکھ چوراسی
 تیرا بھنڈار، کھیلے کھیل اپرا۔ جگ جگ ورتے تیرا ورتار، توں ویکھیں ویکھنہارا۔ میرے نال کر سچ اقرار، میں منگاں منگ دوار۔ کون ویلا میرا
 قرضہ دسے اتار، پچھے رہے نہ کوئے اُدھارا۔ اپنے چرناں دسے پیار، چرن دھوڑی ساچی چھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، میں منگیا ایک دوار۔ ایک وار منگی منگ، آد پُرکھ جنایا۔ ترے گن وے تیرا مردنگ، ترے لوک سنے لوکایا۔ میں ونڈاں ساچی ونڈ، اپنی کھیل آپ
 کھلایا۔ لوآں پُریاں ویکھ برہمنڈ، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ پرگٹ کراں جیرج انڈ، اُتہج سیتج نال ملایا۔ پنج تت کایا کراں سچ پلنگ، سچ سنگھاسن اک
 بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا دے دکھایا۔ ترے گن سُن کر دھیانا، ہر ساچا آپ جنائندا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے مہربانا، ایک
 شبد ناد وجائندا۔ وشنوں و شو کرے پروانہ، برہما برہم وید سنانندا۔ چارے جگ کھیل مہانا، چارے در کھول کھلایندا۔ چارے ورن کرے پردھانا،
 چاروں گنٹ ونڈ ونڈائندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رنگ رنگائندا۔ نرگن سرگن دے پروانہ، دُھر فرمانا آپ سنانندا۔ تار ستار اک وجانا،
 گھٹ اپنا ناد الائندا۔ لکھ چوراسی ہو پردھانا، گرہ مندر سو بھاپائندا۔ نرگن جوت نور مہانا، دیک دیا آپ کائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، تیرا لہنا دیوے تیرا ور، تیری جھولی آپ بھرائندا۔ تیرا لہنا آپ چکاونا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ کھیل کھلاونا، جگ
 کرتا گٹر گڑایا۔ لکھ چوراسی ناچ نچاونا، تار ستار آپ ہلایا۔ کال مہاکال اپنا حکم ورتاونا، حکمی حکم اک سمجھایا۔ رائے دھرم آپ اٹھاونا، آپ اپنے بنس
 دے وڈایا۔ چتر گپت چیتن آپ کراونا، لیکھا ایک وار سمجھایا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاونا، ٹھوکر اپنے ہتھ رکھایا۔ ترے گن تیرا جنجالا ایک پاونا، لکھ
 چوراسی ڈور بندھایا۔ گر اوتار روپ وٹاونا، نرگن سرگن کرے گڑمائیا۔ بھگت بھگونت آپ بناونا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ ساچے سنت سنگ نبھاونا، ست
 دوارا اک دکھایا۔ گر گھ گود آپ بہاونا، گر گر اپنا میل ملایا۔ گر سکھ پردہ آپے لاہنا، ترے گن تیرا موہ چکایا۔ تیرے خاطر جامہ پاونا، اپنا بھيو دے

کھلایا۔ لوک مات ایک ایک پرگٹاؤنا، ایک ایک دیکھ وکھانیا۔ ست دھرم سنتو کھ ساچا نیج بجاؤنا، بھل بھلواری آپ مہکانیا۔ سنجگ ساچے مان دواؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا رہیا لکھانیا۔ تیرا لیکھا لکھے نرکار، اپنا بھيو آپ جنانیا۔ مات لوک بنائے سچا دوار، بھگت بھگونت لئے پرگٹانیا۔ پھیر کرے سچ پیار، میر تیر دے چکانیا۔ رنگ رنگے ایک وار، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھگت دے وڈیانیا۔ سنجگ آئے بھگت بل، بلدھاری آپ اُپجائے۔ اپنا کرے دل چھل، باؤن اپنا روپ وٹائے۔ تیرا سنگھاسن جائے بل، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائے۔ تیرے نیتزنیں نیر جائے چل، دو جہان نہ کوئے اٹکائے۔ کرے کھیل آپ پر بل، پاربرہم بے پرواہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بل باؤن کھیل کھلایے۔ سنجگ کھیل بل بل باؤن، بے آنت آپ کھلایندا۔ آد جگاد بنے تیرا ضامن، ساچی ضامنی آپ نبھانیندا۔ تیرا لہنا دینا چکائے آہنو ساہمن، وچ پردہ نہ کوئے پانیندا۔ لوک مات کھیڑاوسے گرامن، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ آپے پکڑے تیرا دامن، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا وچولا اک وکھانیندا۔ تیرا وچولا ایک، سو پُرکھ نرنجن آپ جنانیا۔ بل رکھے ساچی ٹیک، باؤن بھیکھی بھیکھی سمائیا۔ نرمل اتیت ہویا بیک، ترے گن سیک نہ لگے رانیا۔ پاربرہم پر بھ آپے کھیڈے اپنی کھیڈ، بن درویش منگن آئیا۔ لیکھا جانے نر نریش، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھانیا۔ ساچا لیکھا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھانیندا۔ بل اُپجائے اک بلوان، سر اپنا ہتھ لکھانیندا۔ ترے گن منگے جا کے دان، ایک وار جھولی پانیندا۔ بل دیوے اپنا بلیدان، سپیس چرناں ہیٹھ لکھانیندا۔ پاربرہم پر بھ ہوئے مہربان، اُپر اپنا چرن چُھہانیندا۔ تیرا میرا اک نشان، ایک گھر وکھانیندا۔ میں وسال اُپر اسمان، توں زمیں اپنی دھار بنانیندا۔ تیری ضمیر کراں پروان، تیرا زنجیر کٹانیندا۔ ایک دیواں سچ گیان، گیان گیان وچ رکھانیندا۔ اٹھے پہر اک دھیان، دھیان دھیان وچ نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکانیندا۔ اپنا پردہ دتا چک، بل اپنا درس دکھانیا۔ نظر آیا جو بیٹھا لگ، ساکھیات روپ وٹانیا۔ نہ ہریا نہ جائے سک، آد جگاد ایک رنگ سمائیا۔ جس دی رکھ کے بیٹھا اوٹ، سو ملیا ہر رُگھرائیا۔ جس دی دات منگاں نرمل جوت، نرگن جوت دے جگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اپنا درس آپ کرائیا۔ پایا درس دینِ دیال، بل بل چرن جائیندا۔ تُوں صاحبِ سدا کرپال، ہوں چرن سیس نو ایندا۔ میرا تٹا جگت جنجال، جگ ناتا نہ کوئے رکھائیندا۔ تیرا ملیا سچا دھن مال، جگت خزانہ کم نہ کوئے دکھائیندا۔ دھن بھاگ میری نبھ گئی نال، میری لگی نہ کوئے تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ دینی منگ کراں اسپس، پرہہ اگے سیس جھکائیا۔ تُوں آد جگاد سچا جگدیش، جگت جگت تیری وڈیائیا۔ تیرا حکم اک حدیث، حضرت تیری سچ پڑھائیا۔ میں تیرا پیسن لیا پیس، گھولی گھول سیو کمائیا۔ میں تیری بخشش لوک مات تاج رکھیا سیس، بن تیرے درس راج کاج کم کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن سچا سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی اگوں بول، ایکا حکم سنایا۔ بل تولیا تیرا تول، تولابن کے ہر جو آیا۔ تیرا تلت لیا وروں، نام مدھانا ایکا پایا۔ پرگٹ ہویا تیرے کول، زرگن زرگن روپ دھرایا۔ تیرے نال کرے قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ میں منگی منگ دھرت دھول، دھرنی میرے کم کسے نہ رایا۔ تُوں رہوں اک اڈول، چرن کول سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دھرنی تیری جھولی دے دکھایا۔ تُوں دھرنی دتا دان، آپا آپ واریا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تیرا کاج سواریا۔ تیرے سر ہتھ دھرے بھگوان، باؤن آیا چل دواریا۔ تیرا دھرنی اندر دکھائے نشان، اپنی ہتھیں آپ جھلا رہیا۔ اتل وتل ہوئے قربان، ستل تیرا رنگ دکھا رہیا۔ تن لوک رکھے آن، آپ اپنا حکم جتا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستل لوک آپ بہا رہیا۔ ستل لوک جائے بہنا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ بل مٹیا ایکا کہنا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اوکھا ہووے تڈھ بن رہنا، بن نیز درشن پایا۔ میں تیرا بھانا سہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنا بھگت لئیں ملایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا حکم دے جنایا۔ سنجگ لیا آپ پرنا، ساچا میل میل ملایا۔ دھرنی تھلے دتا دبا، لوک پاتال ملے وڈیائیا۔ آکاش آکاشاں اُپر بیٹھا شہنشاہ، سچکھنڈ اپنا آسن لائیا۔ ترے گن تیری ونڈ ونڈا، تیرا لہنا دے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر بھيو کوئے نہ پائیا۔ بل رکھنی آس، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ دواپر تیرتا رہنا اُداس، ساچا حکم سنائیندا۔ کلجگ انتم کھیل کرے پُرکھ ابناش، زرگن زرگن روپ وٹائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائندا۔ تن جگ رکھنی اوٹ، ہر ساچے سچ جنائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے نرگن جوت، نرُور پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی کایاقلعے کوٹ، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولایا۔ وشن برہما شو جانے اوت پوت، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا لہنا ہتھ نرکار، دوسر بھو کوئے نہ پائندا۔ ترے گن تیرا جگت بھنڈار، جگت جگت آپ ورتائندا۔ قادر قدرت ویکھ ویکھنہار، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائندا۔ جگ چوکڑی جائے بیت، کوٹن کال کال بتایا۔ پُرکھ ابناشی رہے اک اتیت، آد جگاد ویکھ دکھایا۔ بھگت بھگونت رکھے ٹھانڈا سیت، سیتل دھار آپ وہایا۔ بل تیری چلائے ریت، کلجگ انت لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میللا لئے ملائیا۔ بل تیرا میل ملاؤنا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ ستل لوک چوں باہر کڈھاؤنا، اپنا بندھن آپ تڑائندا۔ مانس مانگھ پھیر بناؤنا، ماؤ اپنی دھار رکھائندا۔ اپنا کیتا قول پور کراؤنا، کیتا قول بھل نہ جائندا۔ تیرا دھام پھیر سہاؤنا، دھرنی دھرت دھول وڈیائندا۔ تیرے گھر مٹھ تپاؤنا، اگنی جوت لنبو لائندا۔ ترے گن مایا وچ ٹکاؤنا، ساچا حکم آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ کرے کھیل آپ گو بند، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ انتم میٹے تیری چند، جگ چوکڑی پار کرائیا۔ کرے کھیل گنی گہند، گھر گبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بند، گرگھ ساچا ناؤں دھرائیا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپ مکایا۔ ترے گن ویکھ کر دھیان، آد پُرکھ سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ میتے وچ جہان، انتم ویلا دئے سمجھایا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نرگن جوتی جامہ پایا۔ دو جہان جھلائے نشان، آپ اپنے ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی بنے ساچا کاہن، ایک وار دئے اٹھایا۔ ایک دیوے ڈھر فرمان، جگ جگ ایک دئے سنایا۔ چار وید ہون حیران، برہما بیٹھے کھ شرمایا۔ اٹھاراں پُران سرب گران، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ شاستر سمرت نہ کرن پچھان، نیز نین نہ کوئے گھلایا۔ گیتا گیان نہ کوئے ودھان، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ انجیل قرآن ہوئے بے ایمان، ساچا کلمہ نہ کوئے پڑھایا۔ عالم علما نہ کوئے جہان، کاتب کوئے نظر نہ آیا۔ ساچے تخت بہہ سری بھگوان، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے ڈھر فرمان، سنگ محمد نال رلایا۔ ایک کلمہ شرع

شریعت دیوے آن، عالمین آپ پڑھایا۔ پرگٹ ہوئے نوجوان، شاہ سوار ویس وٹایا۔ نانک گوہند کر پروان، دُھر فرمانا اک سنایا۔ انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوان، سب دا لیکھا دئے مٹایا۔ جگ چوکڑی گر اوتار جس دا گاؤندے رہے گان، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکایا۔ پیر پیغمبر اولیئے شیخ ملاً مسائق جس دی مندے رہے آن، سو دستگیر اپنا ویس لئے وٹایا۔ جس فرمانا دتا انجیل قرآن، جس حکم سنایا۔ اٹھاراں پُران جس وید چار دتا برہے برہم گیان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا ویس کرایا۔ نرگن انتم ویس کراؤنا، ویس اولڑا آپ وٹایا۔ جگ جگ دا لیکھا پور کراؤنا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر اوتار بھانا سرب مناؤنا، اپنے بھانے سرب رکھایا۔ اپنا بھو نہ کسے جناؤنا، بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ جان گایا۔ اپنا کھیل آپ کراؤنا، خالق خلق دیکھے چائیں چائیا۔ کلج انتم ویس وٹاؤنا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ بل تیرا مان مات رکھاؤنا، تیری بھومی دان تیرے لیکھے لایا۔ تیرا پکپا پکوان پھیر تیری جھولی پاؤنا، ترے گن تیری بھٹھی وچ ڈاہیا۔ تیرا بنک دوار سہاؤنا، بنک دواوی آوے واہو داہیا۔ لکھ چوراہی بھرم بھلاؤنا، گوڑھی نیند سرب سوانیا۔ پورب لہنا تیرا آنت مُکاؤنا، دینا کوئے رہے نہ رانیا۔ تیرا گھنا تیرے تن شنگار کراؤنا، دیکھے دیکھنہارا سچا ماہیا۔ تیرا پرکاش ڈگمگاؤنا، سورج چندکھ شرمایا۔ سبجگ ساچا مارگ لاؤنا، تیری دھار پھیر لئے پرگٹایا۔ اگی جیٹھ دوس سہاؤنا، ترے گن تیرا پندھ مُکایا۔ اگی پروار بندھن پاؤنا، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ تیرے مستک اگا چندن لاؤنا، چرن دھوڑی بخشے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن تیرا لہنا دئے چکایا۔ ترے گن تیری بدھی دھار، سو پرکھ نرنجن دیا کمایا۔ بل آیا وچ سنسار، ہر بھانے سد سمایا۔ گرو دیا بھیا لال، گر دیال ناؤں دھرائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، پرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ ترے گن تیرا توڑ جنجال، کلج بھٹھی وچ تپایا۔ تینی گھر سرت سنبھال، سادھ سنگت گیا سمجھایا۔ بھٹھی پٹی آپ اکال، قدرت قادر بھو نہ رانیا۔ چر ویکھے دین دیال، چوری کر کے گیا نظر نہ آیا۔ اپنی ہتھیں پنج پیارے لیاندے نال، اک اک ٹپ گیا لگایا۔ پنجاں دیوے ایکا دات، داتا دانی آپ سمجھایا۔ نرگن نانک دتا ساتھ، در آیا چل کے گھر ساچے سچا ماہیا۔ چوکا چھیکا ویکھ وچار، دسویں ستر کھیل اپار، اپنا لیکھا گیا وکھایا۔ چوکا چھیکا دتا اٹا، چھیکا چوکے پچھے لگا، اپنا پردہ گیا کھلایا۔ باون روپ آپ اکھوا، بل میلے

سچ سُبھانیا۔ سبجگ تریتا دوپر پار کرا، کلجگ انتم ویکھے آ، نرگن اپناروپ وٹانیا۔ کلجگ تیرا لہنا لہنے دیوے پا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتانیا۔ اپنا بھانا ہر ورتاؤنا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ اکی جیٹھ دوس سہاؤنا، ترے گن تیرا مول چکائیندا۔ تینی گھڑ رنگ رنگاؤنا، سمت سولاں ویکھ وکھائیندا۔ ساچا حکم آپ مناؤنا، سد بھانے آپ رہائیندا۔ کلجگ تیرا کھیڑا ڈھاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کوئی نظر نہ آؤنا، جو ہر ہر نام بھلائییندا۔ نرگن ہو ہو چار گنٹ بھاؤنا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا بندھے ہر، تینی گھڑ حکم سنایا۔ کلجگ چرن ڈگا ڈر، نیتزیناں نیر وھایا۔ نر بھے آوے تیرے کولوں ڈر، میں نیتزین شرمایا۔ ترے گن میری گئی ہر، نہ کوئی سکے بھار وٹایا۔ لکھ چوراسی بیٹھی اڑ، آگے راہ نہ کوئے وکھایا۔ توں گھاڑن لیا آپے گھڑ، وشن برہما شو سیو کمایا۔ ایکا دینا ساچا ور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں منگن در دوارے آیا۔ کرپا کر سری بھگوان، انتم منگ منگایا۔ ایکا دینا سچا دان، جس دتیاں توٹ رہے نہ رانیا۔ میری لٹی گئی دکان، دست کوئے رہن نہ پانیا۔ میں ہو یا آنت خیران، چار یاری بیٹھی کھ بھوایا۔ مان ٹٹا گوپی کاہن، گان ہور نہ کوئے جنایا۔ عیسیٰ موسیٰ سرب گران، سنگ محمد نین شرمایا۔ اللہ رانی نال رکان، کھ گھنگٹ بیٹھی پانیا۔ آنت کرے نہ کوئے پروان، بے نکاحی دے ڈھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری انتم آس پچانیا۔ کلجگ تیری انتم آسا، سو پڑکھ نرنجن پور کرانیندا۔ چوتھے جگ دے دھرواسا، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ ویکھے کھیل پر تھی آکاشا، گگن گگنتر پھول پھولائیندا۔ جو اُتجے سو آنت وناسا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گھر گھر وکھاواں خالی کاسہ، اپنی کل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ ورلے اندر کراں وناسا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ننھا نرگن گوہند ہو یا داسا، پڑکھ اکال اک دھائیندا۔ ایکا منڈل ایکا راسا، ایکا نگری سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجگ آنت اٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پڑکھ ابناشی لاؤنا بھاگ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرگھ جگاؤنے سچ چراغ، وشن برہما شو وٹائیندا۔ اندر توڑے انتم تاگ، تخت تاج نہ کوئے سہائیندا۔ دھرو لے کے جائے اپنا لاگ، پچھلی کیتی جھولی پائیندا۔ چار جگ دا ویکھ ویراگ، گوہند سٹ آپ اُپچائیندا۔

چارے سُت دھون داغ، دُرمت میل آپ دھوئیندا۔ اتم کھیل کرے آپ مہاراج، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ تیرا رچ اپنی ہتھیں کاج، دو جہاناں گنڈھ پوائیندا۔ گر اوتاراں پئے بھاج، بھگت بھگونت در بلائیندا۔ راج راجان سیس چھڈن تاج، ساچا تخت نہ کوئے سہائیندا۔ کلجگ نیا ڈولے جہاز، چپو کوئے نہ نام لگائیندا۔ لکھ چوراسی اگھڑے پاج، لُما آنت رہن نہ پائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھے حاجی حاج، مندر مسجد مٹھ شو دوالے پھول پھولائیندا۔ لہنا دینا ویکھے تیر تھ تاٹ، گنگا گوداوری جمنا سُستی اپنے چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ ایکا کھولے سچا ہاٹ، جس دوارے گر سکھ آپ پر گٹائیندا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیندا۔ کلجگ تیری میٹے اندھیری رات، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ آپ بندھائے اپنا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آپے ہوئے پتا مات، گر لکھ ساچی گود بہائیندا۔ بل دتی ساچی دات، کلجگ اتم سنگھ گُردیال پور کرائیندا۔ اتم اُتریا پورے گھاٹ، پار کنارہ اک رکھائیندا۔ ملاح بنیا پُرکھ سمراتھ، جس دا بیڑا نہ کوئے اٹکائیندا۔ جس نوں گاؤندے رہے ترے لوکی ناتھ، سونا تھ انا تھاں ویس وٹائیندا۔ جس دی وست آئی نہ کسے ہاتھ، سو اپنا بھيو کھلا ئیندا۔ جس داتلک لگاؤندے رہے مستک ماتھ، سو جوت لاٹ آپ جگائیندا۔ کھیلے کھیل دوس رات، دائی دایا رُوپ وکھائیندا۔ گر سکھ اتم ملیا اپنی ذات، جگت ذاتی آپ تڑائیندا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، سرب جیاں گر سکھ ایہہ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اتم کھولیا ایکا تاک، مسمکھاں نظر کسے نہ آئیندا۔ دُور دُراڈے سادھ سنت رہے جھاک، اندر وڈ درس کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا لہنا منگے بلیدان، بل باون ہکم سنایا۔ تریتا میٹے رام راون آن، رُوپ انُوپ دھرایا۔ دواپر کھیل کرے کنسا کاہن، آپ اپنا بل دکھایا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہرکنا جامہ پایا۔ تیرا میٹے جھوٹھ نشان، حکمی ہکم آپ سنایا۔ اگی جیٹھ دوس مہان، گر گوہند رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پایا۔ گوہند بندھن گر لکھ رنگ، گر گر وڈیائیا۔ پوت سپوتا منگی منگ، پیت پیتمبر دئے وڈیائیا۔ ساچی سیجا ویکھ پلنگ، پر م پُرکھ بیٹھا آسن لائیا۔ اٹھے پھر ناد مردنگ، تریا راگ سنایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سوربیر اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ہکم آپ ورتائیا۔ حکمے اندر سچ ورتارا، ورتمان ورتایا۔ گوہند ملیا میت مُرارا، گوہند ہر ہر درشن پایا۔ ہر ہر آیا چل دوارا، درگھر ساچے بھاگ

لگایا۔ پورب لہنا جگت وچارا، نیتز نیناں پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ساچا ور سری بھگوان، بھگتن جھولی پائیآ۔ لیکھا جانے جیو جہان، جگت جگت کھیل کھلایا۔ ست دلارا کر پروان، پوت سپوت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ وکھایا۔ ساچا لیکھا گوہند دھار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ ڈلے ملیا جھلایا، جھک اپنی آپ وکھائندا۔ جینودیاں مریا وچ سنسار، اپنی مرنی جگت سمجھائندا۔ جس ملیا اک نرکار، دوسراوٹ نہ کوئے تکائندا۔ ہڈیاں بالن کرتیا، کلج تیری بھٹھی آپ تپائندا۔ ہڈاس ناڑی رت وتی ڈار، ہونی ہون آپ وکھائندا۔ برہوں سڑ سڑ ہویا انگیار، برہوں روپ نظر کسے نہ آئندا۔ باہروں دسدا رہیا سنگھ گردیال، اندر قادر کھیل کھلایندا۔ اپنی ہتھیں کوہیا اپنا لال، کلج تیری کریا میٹ مٹائندا۔ سنجگ ساچی بنے دھر مسال، جس در تیری بھٹھی لوح تپائندا۔ ساچے در سوہن شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ ورتائندا۔ گرسکھ تیرے ناؤں وڈیائی، گرسنگر سدا صالحاندا۔ سچکنڈ تیری وجدی رہے ودھائی، دوسر تال نہ کوئے وکھائندا۔ پاربرہم کرے کڑمائی، ناتا ہور نہ کوئے وکھائندا۔ ایکا گھر دے بہائی، دوجا در نہ کوئے جنائندا۔ آد جگاد ملے چائیں چائیں، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ بھگت بھگونت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، آپ اپنے گلے لگائندا۔ آپے کرے ساچا سگن، نہ کوئی سدے نان نائی، جھیور چھیمبا نہ کوئے رلائیندا۔ گوہند ایکا مت گیا سمجھائی، بن سنگر پار نہ کوئے کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مارگ آپ لگائندا۔ جو جن رووے جگت پرانی، تس درگاہ ٹھور نہ رانیآ۔ ملے در نہ شاہ سلطانی، جوئی جون بھوئیآ۔ جنم جنم وچ آئے ہانی، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ ایکا وجدی رہے کانی، چنتا دکھ وکھایا۔ کسے کم نہ آئے پڑھی ہانی، جو آنت نیتز نیناں نیر وہایا۔ سنگر پورے نوں آوے ہانی، جس دا کیتا پچھلے رہے اٹایا۔ جس دی دست تس آنت سمجھالی، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ آپے بوٹا آپے مالی، آپے ایتھے اوتھے رہیا لگایا۔ گھر گھر ویکھو ہتھ سب دے دسن خالی، ساچا ناؤں ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، کوڑی کریا دے مٹایا۔ گرسکھ جو آتر رووے، تس ملے نہ میل بھگوانا۔ مانس جنم جگ وچ کھووے، جنم جنم ہوئے خیرانا۔ دُرمت میل نہ تن دی دھووے،

پڑھے وید پاٹھ پُرانا۔ اگے ملے نہ کوئی ڈھوئے، رائے دھرم مارے تیرِ نشانہ۔ پاربرہم دی ساچی سوئے، پر بھ دیوے دُھر فرمانا۔ گرگھ انت ستگر جیہا
 ہوئے، ملے جوت سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دو جہاناں۔ ہر سنگت سبجگ سچ و ہارا، نو کھنڈ پر تھی آپ
 جنائیندا۔ چار ورن اک ورتارا، اٹھاراں برن آپ دکھائیندا۔ ویلے انت نہ مارے کوئی نعرہ، نیز نہ کوئے وہائیندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سبجن نار
 کنت کرے پیارا، ایکا حکم جنائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بول جیکارا، اگلا پینڈا پندھ مکائیندا۔ گل پاؤ اک اک ہارا، پُرکھ ابناشی ویکھ
 دکھائیندا۔ جس گھر ہوئے ایہہ و ہارا، سو در سو بھاپائیندا۔ وشن برہما شو آ کے کرن نمسکارا، گر گوہند خوشی منائیندا۔ ہڈیاں بالن کر سسکارا، دھواں دھار
 اسمان چڑھائیندا۔ مڑھی مٹھ پھولے نہ وچ سنسارا، ہڈی ہڈ نہ کوئے گنائیندا۔ کسے پار نہ کرے کوئی جل دھارا، بن ستگر پورے بیڑا بنے نہ کوئے لگائیندا۔
 گر سکھاں دوارے آئے آپ کرتارا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ آد جگاد سچا شاہ سوارا، ساچا آسو آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ناری نر آپ سمجھائیندا۔ ناری نر اک گیان، بودھ گیان جنائیا۔ انتم لیکھا ہتھ بھگوان، دوسر اور نہ کوئے سہائیا۔ گر سکھ تے جو پران، گھر منگل وجے
 ودھائیا۔ جو در آئے روئے رو کرے گرلان، تِس دواریوں باہر دئے کڈھائیا۔ بھین بھائی ساک سبجن نہ کوئے جہان، ویلے انت نہ کوئے چھڈائیا۔
 گر سکھ تیری کوئی نہ آئے مکان، تیرا ستھر نہ کوئے وچھائیا۔ تیرے گیت سارے گان، جس دوارے گیا تِس جانا چائیں چائیا۔ کون ویلا ملے سری
 بھگوان، اپنا میلانے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ دینا رکھ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ گر سکھ لکھ
 چوراسی نالوں کرے دکھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جگ جگ بھگتاں کردا آیا پکھ، مسمکھاں در دُرکائیندا۔ گر دیال سنگھ تیرا کوئے نہ وچھیا ستھر ستھ، تیری
 سیجا پاربرہم آپ ہنڈھائیندا۔ سنگھ ناظر رکھے پت، پتونتا دیا کمائیندا۔ اچی کوک دینا دس، گرگھ سچکھنڈ سو بھاپائیندا۔ ہر جو ملیا ہس ہس، جگت دکھ جگت
 وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہلنک زانن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا گھر آپ وسائیندا۔ وسیا گھر چھٹا
 جھیرا، ہر سبجن دیا کمائیا۔ کھلیا در گیا گیرا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ گیا پینڈا بنھیا بیڑا، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ نظری آیا نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ

مُکائیا۔ کلجک جیو جانن اُجڑیا کھیڑا، گرکھ کہن وسیا کھیڑا ملی وڈیائیا۔ من مت مایا بھیڑ بھیڑا، جیون جگت نہ کوئے جنائیا۔ اک دُوبے نوں کہن میرا میرا، سنگ چلے نہ کوئے بھین بھائیا۔ بن سنگر پورے کرے نہ کوئے نیڑا، سارے بیٹھن مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر جو لئے ملاو سچھنڈ، ساچی درگاہ آپ سہائیا۔ پار کرائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، پار برہم وڈ وڈیائیا۔ ناتا توڑ جیرج انڈ، اُتھج سٹیج مول مُکائیا۔ چرناں ہیٹ دباے سورج چن، رُو سس مکھ شرمائیا۔ وشن برہما شو کرن بدن بند، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ صاحب دِیال ٹھا کر سدا بخشند، ہر جن ساچے لئے تراپا۔ آپ جنائے اپنا اند، اند اند وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیری وڈ وڈیائیا۔ ہر جن تیرا سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے رکھائندا۔ ہر جن تیرا سچ نشان، باڈی گھاٹ نہ کوئے گھڑائندا۔ ہر جن تیرا سچ گیان، چوڈاں وڈیا بھیو نہ آئندا۔ ہر جن تیرا سچ نام، شاہ سلطان مکھ شرمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در ساچا سو بھا پائندا۔ ساچا در سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ میل ملاو ناری کنت، زرنائن سنگ رکھائیا۔ آد جگاد مہما اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ گر اوتار کہہ کہہ بے آنت، اپنا پلُو گئے چُھڈائیا۔ جس بنائی اپنی بنت، سو اپنا بھیو رہیا کھلائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے وشن برہما شو سیو کمائیا۔ آپے درویش آپے منگت، آپے شاہ سلطان حکم سنائیا۔ آپے میل ملایا ساچی سنگت، پنگت اپنا حکم جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ بوڑ رہیا سمجھائیا۔ سنگت ساچی جانئے، جس آنتر ہر نواس۔ سنگت ساچی جانئے، جس آتم سچ دھرواس۔ سنگت ساچی جانئے، جس پر بھ ملن دی آس۔ سنگت ساچی جانئے، جس دیوے درس پُرکھ ابناش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے کھیل تماش۔ سنگت ساچی جانئے، آتم آنتر رنگ۔ سنگت ساچی جانئے، گھر ویکھے سچ پلنگ۔ سنگت ساچی جانئے، گھر سنے ناد مردنگ۔ سنگت ساچی جانئے، اپنا دوارا آپے جائے لنگھ۔ سنگت ساچی جانئے، اٹھے پہر رہے پرمانند۔ سنگت ساچی جانئے، جس سنگر سنائے سہاگی چھند۔ سنگت ساچی جانئے، جس آنت نہ آئے کئڈ۔ سنگت ساچی جانئے، جو وسے اُپر برہمنڈ۔ سنگت ساچی جانئے، جس آتم ہوئے نہ رنڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سد وسے سنگت سنگ۔ سنگت سدا خوشی منائے، دوس رین

وڈیائیا۔ گیت گوہند ہر گن گائے، رسنا جہوا سیو کمائیا۔ من تن ہریا جگت کرائے، امرت میگھ اک برسائیا۔ ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آئے، سو سنگت سنگت بھائی۔ سنگت سنگت آپ بنائے، دیوے مان مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سنگت سکھ روپ رکھائی۔ ساچی سنگت سو پردھان، جو مئے ڈھر فرمانا۔ پنگت بنے پھیر وچ جہان، پُرکھ ابناشی ہوئے مہربانا۔ مرے آئے نہ کوئے مکان، گائے گوہند گانا۔ گھر آئی دیکھے سنگت جہان، کی ورتیا کج بھانا۔ گردیال سنگھ تیرا ردھا پکا سارے کھان، نال ملیا سری بھگوانا۔ پنگت بنی چتر سجان، مورکھ گدھ نین شرمنا۔ پچھلی چلے نہ کوئی دکان، آگے کھیل کرے ہو مہربانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت پنگت پنگت سنگت ہرکھ سوگ چنتا ڈکھ سرب مٹانا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۸ پکرمی مسائنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ ضلع جالندھر ★

۱۱۵۱

ہر پرکاش آد جگاد، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ ہر ناد آد جگاد، شبد نادی ناد وجائیندا۔ ہر نام آد جگاد، ناؤں نرنکارا آپ اھوائیندا۔ ہر کام آد جگاد، نہکرمی کرم کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور آپ درسائیندا۔ آد جگاد نور نورانہ، سچ محلہ سو بھاپائیا۔ آد جگاد راگ ترانہ، تریا اپنا راگ سنائی۔ آد جگاد ناؤں سری بھگوانا، پاربرہم پر بھ آپ پرگٹائی۔ آد جگاد کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور آپ دھرائیا۔ ہر پرکاش آد جگاد، ہر کرتا آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جوت ٹکائیندا۔ بھو کھلائے گرکھ ورلے سنت سادھ، متمکھ اندھ اندھیر وسائیندا۔ لیکھا جانے موہن مادھو مادھ، بھو ابھید نہ کوئے پائیندا۔ آپ آپا وچوں کاڈھ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پرکاش آپ رکھائیندا۔ ست پرکاش ہر نرنکار، ایک ایک پرگٹائی۔ ایک روپ سرب سنسار، لکھ چوراسی دھار چلائی۔ ایک جوت نراکار، گھٹ گھٹ اندر رہیا سمائی۔ ایک نور کر اجیار، دیا باقی ڈمگائی۔ ایک مندر کر تیار، ساچا مندر آپ سہائی۔ اٹھے پہر کھیل نیار، دوس رین نہ کوئے دکھائی۔ کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نور آپ پرگٹائی۔

۱۱۵۱

ساچا نُور نُور اُجالا، سو پُرکھ زرنجن آپ اُپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دین دِیالا، گھر گمبھیر اپنی دیا آپ کمائیندا۔ ایککارا بن رکھوالا، آد جُگاد سیو کمائیندا۔ آد زرنجن کھیل زِالا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ جانے اپنا راہ سکھالا، لکھ چوڑاسی گیرا آپ بھوائیندا۔ سری بھگوان جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، وید کتیب بھيو کوءے نہ پائیندا۔ پاربرہم برہم کرے سدا پرتپالا، پرتپالک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نُور پرکاش، گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، دیا باقی نہ کوءے جگائیندا۔ سچ اُجالا ہر گوپالا، ایکا ایک رکھائیا۔ جُگا جگنتر کھیل زِالا، جُگ کرتا ویس وٹائیا۔ آپ جنائے اپنی ساچی دھر مسالہ، جس گھر بیٹھا آسن لائیا۔ اک لگائے بجر کپائی تالا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ لکھ چوڑاسی ہووے بے حالہ، ہر کارُپ نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زراکار زرویر اپنی کھیل کھلائیا۔ زراکار زرویر اکال مورت، انھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد ناد انادی ثورت، اک اکلّا سچ محلہ آپ وجائیندا۔ رُپ رنگ رکھ نہ کوئی صورت، چکر چنھ نہ کوءے جنائیندا۔ نہ کوئی دوس رین دسے مہورت، وار تھت نہ کوءے جنائیندا۔ آد جُگاد برہم برہماد آسا منسا پورت، آسا آسا وچ سمائیندا۔ جُگا جگنتر حاضر حضورت، ہر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑت، کوڑی کریا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا نُور آپ پرگٹائیندا۔ ساچا نُور سری بھگوان، اپنا آپ دھرائیا۔ ظاہر ظہور نوجوان، بردہ بال نہ رُپ وکھائیا۔ جُگا جگنتر ست سرور، ست ستوادی اک رکھائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا جلوہ آپ وکھائیا۔ ساچا جلوہ ہر پرکاش، برہم پاربرہم جنائیندا۔ نچ گھر آتم کر کر واس، رُپ انوپ آپ وکھائیندا۔ جُگا جگنتر داسی داس، زرنجن سرگن سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے اپ تیج وائے پر تھمی آکاش، ترے ترے اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرب گونتا وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ تتوت چلائے راتھ، رتھ رتھوای سیو کمائیندا۔ نمو منتر پوجا پاٹھ، ست ستوادی آپ درڑائیندا۔ سرور سر تیرتھ تاٹ، مجن اشان آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے چوڑاں ہاٹ، طبق طبق پردہ لائیندا۔ جُگ جُگ ویکھے اپنی واٹ، جُگ گیرا آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دوس رات، سورج چند آپ چڑھائیندا۔ سچ پرکاش بھئے انند، گھر مندر وچے ودھائیا۔

اٹھے پہر پرمانند، پر م پُرکھ دے صلاحیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن نور نور رُشائیا۔ اگیان اندھیرا نہ دیسے اندھ، دیا باقی نہ کوئے جگائیا۔ جس جن سنائے ایکا چھند، ایکا راگ الائیا۔ لکھ چوراسی مکے پنڈھ، جگ جگ گے نہ کوئے دکھائیا۔ بھيو کھلئے سچکھنڈ، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ناتا توڑے برہمانڈ برہمنڈ، سر اپنا ہتھ اٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاش دے وڈیائیا۔ سچ پرکاش آتم گیان، آتم درسی آپ جنائیندا۔ جس جن دیوے نام ندھان، آتر منتر آپ پڑھائیندا۔ جس جن راگ سنائے کان، انحد نادى ناد وجائیندا۔ جس جن لوچن نین دیوے نور مہان، سو جن اپنائین گھلائیندا۔ جس جن دیوے ایکا دان، دپیک باقی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل پاربرہم، جگ جگتر آپ کرائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، ویس انیکا رُپ وٹائیا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، نت نوت ہوئے سہائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، دوسر وڈیا نہ کوئے پڑھائیا۔ اک وسیرا بن چھیر چھن، محل اٹل نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام دھن، اتوٹ اتٹ آپ ورتائیا۔ اتوٹ اتٹ ہر بھنڈار، ہر جن ساچے آپ ورتائیندا۔ آد جگاد نہ آئے ہار، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دے سہار، سمرتھ پُرکھ سنگ نبھائیندا۔ مانس جنم اترے پار، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ نہکرمی کرم کرے وچار، کرم کانڈ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا شبد نام جیکار، گھر مندر آپ سنائیندا۔ پنچ وکارا کر خوار، مایا متا موہ مٹائیندا۔ کوڑی کرپا مارے مار، سچ سچ اک سمجھائیندا۔ بن ہر نامے کوئے نہ اترے پار، لکھ چوراسی بھرم بھلائیندا۔ مورکھ موڑھے بھلے جیو گوار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جس گھڑیا سو بھٹنہار، گھرن بھٹن اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو سیوادار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، اتبج سیتج جیرج انڈ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاش اک اپائیندا۔ سچ پرکاش ہر اپایا، نرگن جوت جوت جگ۔ سچکھنڈ دوارے آپ وسایا، ایکا رُپ رہیا ڈگمگا۔ جگ جگ ویس انیک کرایا، لکھ چوراسی گھاٹ لئے گھڑا۔ گھٹ گھٹ دپیک آپ اٹکایا، نہ کوئی سکے مات بوجھا۔ کھجک جیواں بھيو کسے نہ پایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ گرگھ گھر اندھیرا کدے نہ چھایا، اٹھے پہر ہوئے رُشنا۔ دیا باقی نہ کوئے رکھایا، نرگن جوت رہیا ٹمٹما۔ کایا کھیڑا آپ وسایا، سورج چند رہے شرما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچا دپیک اک جگا۔ ساچا دپیک جائے جگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ کرے پرکاش اُپر شاہ رگ، نہ کوئی دیکھے ویکھ دکھائیا۔ سرشٹ سبائی ترے گن لگی اگ، چارکٹ نہ کوئے بُجھائیا۔ گھر سنے نہ کوئے ند، سد سچ سنہیہڑا کون الائیآ۔ کایا پنڈ نہ کوئی دیکھے حد، سچ لکیر تقدیر نہ کوئے کھچائیا۔ اپنا من نہ سکے کوئی بدھ، وہ دشا اُٹھ اُٹھ دھائیا۔ ہوئے روگ نہ سکے کوئی کڈھ، ڈکھڑا جگت نہ کوئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے دئے وڈیائیا۔ جگت اُجالا جگت اندھیرا، جگت جگت وچ رکھایا۔ گرگھماں سدا سنجھ سویرا، رین اندھیرا نہ کوئے چھایا۔ وسدا رہے کایا کھیڑا، پُرکھ ابناشی مندر آپ سہایا۔ گھلا کرائے آپ ویہڑا، پنچ وکارا دئے گویا۔ درس دکھائے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ آد آنت بٹھے بیڑا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ لکھ چوڑا سی دیوے گیڑا، انتم اپنی لٹھ گڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دپیک اک دکھایا۔ ساچا دپیک ہر کا دیا، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ سُرت شبد بیوی میاں، گھر بیٹھے خوشی منائیا۔ بھاگ لگا ساڈھے تن ہتھ سیاں، نور نورانہ کرے رُشنائیا۔ نرمل ہوئے ہر جن جیا، آتم پر ماتم ویکھ دکھائیا۔ پورب جنم یج جو بیا، مانس جنم لیکھے پائیا۔ ست کرم جو کلج کیا، نہکرمی کرم دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایک رنگ رنگائیا۔ ایک رنگ رنگے کرتار، دوسر رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ ناتا توڑ اندھ اندھیار، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ اٹھے پہر کرے گفتار، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیار، اُچ محلے سو بھاپائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، ساچی باقی آپ کائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نور آپ درسا ئیندا۔ ساچا نور آتم جوت، نور نورانہ آپ جنائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، ناد دُھن شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ہر جن تھان سہائیندا، گرہ مندر ہوئے پوت۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا، نرگن آوے جاوے نت نوت۔ ساچا مندر اک دکھائیندا، ست سروپی کرے ہت۔ دپیک دیا اک جگائیندا، پاربرہم پر بھ بن بن ساچا مت۔ مانس ذات نہ کوئے بُجھائیندا، ہر جو ہر مندر لیکھا رہیا لکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنا میل ملائیندا۔ گرگھ میلا سچ دوار، کایا بنک سہایا۔ جگت کھیڑا ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ گرگھ ورا اترے پار، جس جن اپنی

بوجھ بُجھایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، ساچا نور اک درسایا۔ چرن کول دکھائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا مندر آپ دکھایا۔ ساچا مندر سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن ڈیرہ لائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، نرنجن خوشی منائیآ۔ ایکنکارا آدانت، جگ جگ
 کھیل کھلایآ۔ آد نرنجن مہما گنت، جوتی جوت جوت رُشنائیآ۔ ابناشی کرتا ویکھے ساچے سنت، سنت ساچن لئے ملایآ۔ سری بھگوان ایکا نام جنائے نیا
 منت، ساچا منتر اک دکھائیآ۔ پاربرہم لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، جو گھڑیا بھن دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے
 مان وڈیائیآ۔ ہر جن مان رکھائیندا، جگا جگنتر کار۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کھج آئے اتم وار۔ نرنجن اپنا رُپ وٹائیندا، نہکلنکا جامہ دھار۔ جاگرت
 جوت ڈمگائیندا، دو جہان ہوئے اجیار۔ گرگھ دپیک آپ دکھائیندا، ساچا دیا آپے بال۔ تیل باقی نہ کوئے پائیندا، مارگ دتے اک سکھال۔ جوتی جوت
 میل ملائیندا، ناتا توڑ کال مہاکال۔ ساچی چوٹی آپ چڑھائیندا، سچھنڈ سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دپیک دیوے بال۔
 ۱۱۵۵ بلیا دپیک ہو یا پرکاشا، پر م پُرکھ کرایا۔ گرہ مندر اندر ساچی راسا، گونی کاہن نچایا۔ نچ آتم نچ گھر کر کر واسا، نچ نیتز نین کھلایا۔ نچ پون چلائے سواسا،
 رسنا جہوا آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر ویکھ دکھایا۔ گرہ مندر ہوئے سہنجنا، گرگھ کایا گڑھ۔ جوت جگائے آد نرنجنا،
 ساچے مندر آپے وڑ۔ آد جگاد درد ڈکھ بھے بھنجنا، جگت وکارا لوے پھر۔ ایٹھے اوٹھے ساچا سچنا، نہ جنمے نہ جائے مر۔ جن بھگتاں رکھے لجننا، بن
 درویش آوے در۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا جنا، دُرمت میل دیوے ہر۔ آدانت پردہ کچنا، کھولے بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نرنجھو چکائے بھے ڈر۔ گرگھ انتر آتم لو، لوآں پریاں کرے رُشنائیآ۔ گرگھ آتم دُرمت میل دھو، نرنل نیر امرت آتم جام پیائیآ۔ گرگھ آتم سرتی
 پاربرہم پر بھ جانے سو، ہنگ برہم ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی جوت جوت رُشنائیآ۔ ساچی جوت اک گوہند، ہر جن
 آپ ٹکائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے چند، چنتا چکھانہ کوئے دکھائیندا۔ ایکا اوٹ گہر گمبھیر گنی گہند، دوسر آس نہ کوئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، سچ دوارا آپ دکھائیندا۔ سچ دوارا ہر جو کھول، ہر جن آپ جنائیآ۔ شبد اگنی ایکا بول، نام مردنگا ڈھول وجائیآ۔

لکھ چوڑاسی وچوں وِ رول، گرگھ سچن باہر کڈھائیا۔ نام کنڈے دیوے تول، تولہارا ہر شہنشاہیا۔ دیوے دست آنت انمول، دست امولک جھولی پائیا۔ کلج اندھیرا چارگنٹ جوٹھ جھوٹھ وچیا ڈھول، جیواں جنتاں رہیا سناٹیا۔ سچ دست نہ دے کسے کول، ساچا مارگ نہ کوئے لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنے نام رکھے وڈیائیا۔ ایکا ناؤں ہر بلوان، دوسر کوئے نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ بہہ بہہ گان، جگ جگ رسنا جہوا ہلایا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پیر فقیر نہ دے کوئے نشان، جو گھڑیا بھنّ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی فنا مکان، ملک الموت لئے پرناپا۔ جگت دوارا جھوٹھ دکان، مایا متا ہٹ کھلایا۔ ہون دھوپ نہ کوئے مسان، پون سنگدھ نہ کوئے رلایا۔ جگت اندھیر نہ کوئے گیان، دیا باقی نہ کوئے جگایا۔ جس دوارے آئے سری بھگوان، سو در دوجا کوئے رہن نہ پایا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کرے کلیان، ویلے آنت نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھایا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ کلج آتر ہو تیارا، بے عیب روپ وٹایا۔ مقامے حق لگائے نعرہ، لاشریک اک خدائیا۔ در بہائے گر پیر اوتارا، ملا شیخ مسائق بندھن پائیا۔ گیان دھیان نہ کوئے وچارا، پنڈت پاندھے رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل گرگھ رنگ، سو پرکھ زرنجن آپ رنگائیدا۔ جس دوارے وجائے نام مردنگ، دوسر ساز نہ کوئے وکھائیدا۔ چاروں گنٹ اندھیرا اندھ، گھر گھر دیپ نہ کوئے جگائیدا۔ جگت دکھ نہ مکے پنڈھ، دکھیاں دکھ نہ کوئے گوائیدا۔ جو جن سنے سہاگی چھند، تے جن بیڑا پار کرائیدا۔ کال دے دوار نہ ڈن، لاڑی موت در دُرکائیدا۔ پسو پنکھی پنچھی بیڑا دیوے بٹھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دوارے جائے کھڑ، دوسر نیڑ کوئے نہ آئیدا۔ دوسر کوئی نہ آوے نیڑے، جس در اپنا نام جپایا۔ ٹونے جادو جگت جھوٹھے جھیرے، ساچا راہ نہ کوئے وکھایا۔ بن سنگر پورے کون بٹھے بیڑے، بیڑا پار کون لنگھایا۔ متمکھ تے رہے اندھیرے، ساچا نور نظر نہ آئیا۔ من واسنا پائے گھیرے، من کا منکا نہ کوئے بھوایا۔ گرگھ سنگھ مسامسیرین گئی اندھیرے، چند اکیم ایکا وار نظری آئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاگ لگائے کایا کھیڑے، سر اپنا ہتھ لکایا۔

☆ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلے وال ضلع جالندھر ☆

سو پڑکھ نرنجن سرب گنوت، بے انت سچا شہنشاہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن آد انت، نرویر دھار چلائیا۔ ایکنکارا مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ آد نرنجن درگھر ساچے سو بھاؤنت، جوتی نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ سری بھگوان ناری کنت، ساچی سچ آپ سہائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا منت، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر بھو اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کھلائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، ایکنکارا ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نرمل دھارا، ابناشی کرتا سنگ رکھائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر کھول کوڑا، دیا باقی آپ کھائیندا۔ پڑکھ اگم اگمڑی کارا، اکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم کر ورتارا، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ اپنی اچھیا ست بھنڈارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ کرنی کرے کرنہارا، کرتا پڑکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے ناد دُھن جیکارا، شبد انادی ناد و جائیندا۔ سنے سنائے سُننہارا، درگھر ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ ساچا بھو ہر ہر کھول، اپنی دیا آپ کمائیا۔ ساچے مندر آپے بول، سچھنڈ دوار سو بھاپائیا۔ نرگن تولا تولا ساچا تول، تولنہارا اک ہو جائیا۔ سچ وست رکھے کول، آد جگاد آپ ورتائیا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، ڈُل کدے نہ جائیا۔ نرگن نرگن اندر رہیا مول، روپ رنگ رکھے نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچی رچنا رچنہارا، سو پڑکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کر پسارا، ایکنکارا وچ سمائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوتی نور ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے دھر دربارا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان کھول کوڑا، ساچا مندر آپ وڈائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے پڑکھ نار، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ میل ملاوا کنت بھتارا، ساچی سچ سہائیندا۔ سٹ اُپجائے اک ڈلارا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ دائی دایا گرو گرو دھارا، ساچی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، نرگن اپنا نور کرے رُشنائیا۔ آپے اندر باہر گپت ظاہر بیٹھا لگ، آپ

۱۱۵<

> ۱۱۵

اپنے رنگ سمایا۔ آپے شاہ سلطان تخت نواسی آپے سیس نوائے جھک، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ آپے اپنی اچھیا پئے اٹھ، آد آنت نہ کوئے دسایا۔ آپ اُپائے اپناست، پوت سپوتاناؤں دھرائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ اک سہائے ساچی رت، رت رتڑی اپنے وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ ہر اپنا پردہ آپ اٹھائیا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنا مندر آپ سہائیا، سچھنڈ سچا مکان۔ اگم اگٹری کار کرائیندا، الکھ اگوچر سری بھگوان۔ دیا باقی آپ جگائیندا، جوتی نور نور مہان۔ ساچا راگ آپ الائیندا، شبد اناد انادی دھر فرمان۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، آپے ویکھے آن۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے رچ رچ ہوئے پردھان۔ آپے ساچی سیو کمائیندا، آپے دیونہارا دان۔ سچھنڈ دوار آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ وڈ مہربان ہر نرنکارا، ایکا رنگ سمائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا، اپنا تاک آپ کھلائیندا۔ آپ سنائے اپنا واک، راگ راگی آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو کھلائیندا۔ اپنا بھو سری بھگوان، آد آد کھلائیا۔ جگاد جگاد ہو پردھان، اپنا بندھن پائیا۔ آنت آنت دھر فرمان، بے آنت اک سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ ساچی دھار پُرکھ ابناش، آد جگاد چلائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچی راس، ست ستوادی آپ رچائیندا۔ اپنی اچھیا کر پرکاش، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاباش، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ آپے کرے پوری آس، آسا پور آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ پُرکھ اکال، اپنا آپ رنگایا۔ سچھنڈ دوارے ہو دیال، اپنی دیا آپ کمایا۔ آپے ویکھے ست دلارا لال، شبدی شبد گود بہائیا۔ اپنا ناؤں دیوے سچا دھن مال، ناؤں نرنکارا جھولی پائیا۔ اک سہائے سچی دھر مسال، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ ساچی وست رکھ سنجال، ایکا گن دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیا۔ ساچی وست ہر جھولی پا، ایکا وار سنائیندا۔ شبدی ست لیا اٹھا، ساچے در بہائیندا۔ سیس ہتھ آپ ٹکا، سمرتھ ویکھ دکھائیندا۔ ایکا گاتھا دئے پڑھا، بودھ اگادھ جنائیندا۔ ساچے رتھ لے چڑھا، آد جگاد چلائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھا، آپے پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیا کرے دیاوان، سو پُرکھ نرنجن

ہتھ وڈیاں۔ سٹ ڈلارا بال انجان، ہر پڑکھ نرنجن ہوئے سہایا۔ ایکنکارا بخشے مان، چرن کول سچی سرناںیا۔ آد نرنجن دیوے نور نوران، نور نورانہ اک اکھوایا۔ ابناشی کرتا دکھائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوبھاپاںیا۔ سری بھگوان جھلائے اک نشان، ست نشانہ آپ رکھایا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، در بیٹھا سپس جھکایا۔ سٹ ڈلارے دیوے اک پچھان، نرگن نرگن میل ملاںیا۔ ایک گوی ایک کاہن، ایک منڈل راس رچایا۔ ایک حکم ڈھر فرمان، سچ سندیشہ ناؤں جنایا۔ بھل نہ جانا بن نادان، ابھل دے وڈیاںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے اک سمجھایا۔ سٹ ڈلارا بال انجانا، ہر آگے سپس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، ہوں درویش منگ منگائیندا۔ تیرا سوہے سچکھنڈ مکانا، سچ سنگھاسن سوبھاپائیندا۔ توں ہی مرد مرد مردانہ، تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ تیرا حکم میرا پروانہ، ہوں ساچی سیو کمائیندا۔ ہوں منگاں ایک دانا، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ کون دھام کراں بسراما، کون گھر سوبھاپائیندا۔ کون جوت جگے مہانا، دیپک دیا کون ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا گھر، در ساچی منگ منگائیندا۔ منگی منگ در دربار، پڑکھ ابناشی پور کرائیا۔ اپنی اچھیا کھول کواڑ، تھر گھر ساچا لئے پرگٹایا۔ سٹ ڈلارا دیوے واڑ، ساچے مندر آپ ٹکایا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے جھہہایا۔ اٹھے پہر رہے اجیار، نرگن جوت اک رُشٹایا۔ پاربرہم کرے گفتر، تار ستار اک ہلایا۔ ایک حکم اک ورتار، ایک مارگ دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تھر گھر ساچا لئے اپایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پڑکھ نرنجن آپ اپایا۔ شبد وسایا اک اکلا، آد جگاد سمایا۔ جوتی جوت آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ایکنکار پھڑائے پلا، آد نرنجن ہوئے سہایا۔ سری بھگوان سہائے نہچل دھام اٹلا، ابناشی کرتا ویکھ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ میٹے سلا، آپ اپنا میل ملایا۔ سچ سندیش ایک گھلا، ڈھر فرمانا آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد شبدی ونڈ ونڈایا۔ شبد شبدی ونڈی ونڈ، ونڈنہار اک اکھوایا۔ دین دیال سدا بخشند، اپنی بخشش آپ جنائیندا۔ ایک دیوے سچا اند، اند اند آپ پرگٹائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اک سٹائے سہاگی چھند، گیت گوہند آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ ساچا مارگ ہر جنائے، ایک حکم سٹایا۔ سٹ انادی سیوالائے، ساچی سیوا

اک سمجھائی۔ تیری رچنا دیکھ دکھائے، رچ رچ دیکھے بے پرواہی۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا انگ بنائے، لوآں پُریاں تیری کرن کرن رُشائیا۔ وشن برہما شو تیری جوت جگائے، نُور نُورانہ ڈمگائیا۔ رُوس تیرا نین کھلائے، پلک پلک نال ملایا۔ ترے گن تیری دھوڑ بنائے، پنچ پنچم کرے کُٹمایا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن لئے گھڑائے، گھرن بھننہار کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن ویس وٹائے، ویس انیکا آپ کرایا۔ گھٹ گھٹ تیرا مندر بنائے، گھر گھر وچ آسن لایا۔ گھر گھر تیرا ناد وجائے، انحد نادى ناد سنایا۔ گھر گھر تیرا نُور رُشائے، جوت نرنجن ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سمجھائی۔ سُنیا فرمان سُن دُلا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ تُوں صاحب سچا پروردگار، بے عیب تیرا سہارا۔ لکھ چوڑاسی تیرا ورتار، وشن برہما شو تیرا بھنڈارا۔ تیرا ناؤں سچ ڈھنکار، تیرا نُور جوت اُجیارا۔ تُوں گھاڑن گھڑیں بن ٹھٹھیار، آد جُگادی گھرن بھننہارا۔ ہوں سیوک کراں فریاد، در تیرے بنک دوارا۔ اپنے وچوں دتا کاڈھ، تھر گھر وسایا میرا کواڑا۔ کون ویلا کرے یاد، میں آواں چل دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کرنا سچ اقرارا۔ سچ اقرار لینا کر، سُنت شبدي آپ جنائندا۔ میرا بھنڈارا دینا بھر، ایکا وار منگ منگائندا۔ دُجا منگاں نہ کوئی در، دُسر اوٹ نہ کوئے رکھائندا۔ تیرا پھڑیا ایکا لڑ، آد جُگاد نہ کوئے جُھنڈائندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل کر، گھٹ گھٹ ناچ نچائندا۔ وشن برہما شو تیرے آگے دھر، ترے گن دست آپ ورتائندا۔ پنچم میلا آپے کر، اپنی کھیل کھلایندا۔ انتم بازی جائن ہر، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں پلو تیرا لواں پھڑ، دس کسے نہ آئندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا تھم سنایا۔ سری بھگوان ہوئے سہا، تیرا سنسنادے چکایا۔ جگ چوکڑی کھیل کھلا، انتم پنڈھ مُکایا۔ نو نو گِیرا دئے دوا، چار چار بھوایا۔ انتم جھیرا دئے مُکا، جگ کھیڑا دیکھ دکھایا۔ تیرا لہنادے چُکا، دینا کوئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے آپ مہرواں، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ نرگن نُور کرے رُشا، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت جپاوند ارہے اپنا ناں، آپ اپنا ناؤں سمجھایا۔ انتم لیکھا دئے مُکا، نو نو چار پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ سمجھایا۔ نو نو چار پار کراؤنا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ نرگن نرُور پُرکھ اکال رُپ وٹاؤنا، رنگ رکھ نہ کوئے دکھائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لاہنا، جیرج انڈج اُتبھج سیتج مول

چُکائیندا۔ رُو سس کھ شرمائونا، گنگن لگنتر نیز نیناں نیر وھائیندا۔ وشن برہما شو پندھ مُکاؤنا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ ترے کال درسی اپنا درس پھیر کر اونا، سو پھ سَرُوپ رُوپ وٹائیندا۔ کال مہاکال اپنے وچ چھپاؤنا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ ترے گن جگت جنجال آپ تڑاؤنا، دو جہاناں بندھن آپ مُکائیندا۔ سچکھنڈ آسن اپنا لاؤنا، تھر گھر تیرا بنک وڈائیندا۔ تھر گھر بہہ بہہ ڈھولا گاؤنا، ساچا ناد سٹائیندا۔ سوہنگ رُوپ آپ پرگٹاؤنا، انتم سوہنگ اپنی جھولی پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھاؤنا، ہنگ برہم پندھ مُکائیندا۔ شبدي سُت تیرا میلا میل ملاؤنا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ غریب نوازا نظری آؤنا، آپ اپنا درس کرائیندا۔ کاغذ قلم کسے بھیو نہ پاؤنا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ نو نو چار گر اوتار بے انت بے انت گاؤنا، بے انت اپنی کھیل کھلائیندا۔ نہہکلک اپنا ناؤں رکھاؤنا، آد جُگاد جُگا جگتر کلک نہ کوئے لگائیندا۔ ساچا ڈنک اک و جاؤنا، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھائیندا۔ شبدي شبد تیرا بنک سہاؤنا، بنک دوازی ساچے بنک سو بھا پائیندا۔ پُرکھ اکال نرکار ساکار اپنا بھیو چُکاؤنا، پردہ اور نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلک نرائن نر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔

☆ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ☆

شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا، تخت نواسی سو بھا پائیندا۔ نرگن نور نور اُجیارا، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ جنائے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نر ویر اپنی کھیل کھلائیندا۔ اینکارا کر پسارا، اک اکل ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوتی جوت جوت سہارا، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ ابناشی کرتا الکھ اگوچر اگم اپارا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچ دربارا سو بھا پائیندا۔ پار برہم آپ اپنا کر پسارا، آد پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اولّا، آد جُگاد کرائیا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، نرگن جوت نور رُشائیا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد شاہ پاتشاہ

کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچا شہنشاہ ہر کرتارا، آد جگاد سمایا۔ وسنہارا دھام نیارا، آپ اپنا کھیل کرایا۔ حکمی محکم کر ورتارا، دھر فرمانا آپ سنایا۔ لیکھا
 جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنی دھار اپنے ہتھ رکھایا۔ آد جگاد کھیل بھگوان، نرگن
 نرور آپ کرایا۔ آپ جھلائے سچ نشان، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شاہ سلطان اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جگا جگنتر دیونہارا دھر
 فرمان، شبد انادی ناد سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت، مدھ اپنا بندھن پانیا۔ ساچا بندھن پُرکھ ابناش، ایکا ایک
 رکھائیندا۔ کھیلے کھیل ست تماش، منڈل راس آپ رچائیندا۔ ساچے مندر کر کر واس، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ آپے کرے اپنی پوری آس، آسا آسا
 وچ سائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، اپنی دیا آپ کماپیا۔ سو پُرکھ نرنجن کر
 پیارا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملاپیا۔ اینکارا کرے کھیل پُرکھ نارا، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ آد نرنجن دپیک دیا کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگاپیا۔ ابناشی کرتا
 وسنہارا دھام نیارا، نہچل دھام اک سہاپیا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان سو بھاونت سو ہے سچ دربارا، در دروازہ اک گھلاپیا۔ پاربرہم پر بھ بن بھکھارا،
 آپے منگے اپنی وارا، در درویش لکھ لکھنا اپنی جھولی آگے ڈاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھایا۔
 ہر کا بھيو اپنے ہتھ، دوسر بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگادی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کماپیندا۔
 اپنے ناؤں مہما گائے اکھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا سنے آپے جس، آپے سو بھاپائیندا۔ اپنا نور کر پرکاش،
 آپے ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا گن اپنے وچ چھپائیندا۔ ساچا گن گنا گنونت، ابھید ابھيو اپنے وچ چھپاپیا۔
 لہنا جانے آد انت، مدھ اپنا ویس وٹاپیا۔ کھیلے کھیل نار کنت، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ بنائے ساچی بنت، سچ سنگھاسن سو بھاپاپیا۔ آپے کرے اپنی
 منت، آپے بیٹھا سپس جھکاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا آپے بھکھاری، آپے دست دیوے اپاری، آپ اپنی جھولی سچ
 بھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دات، آد آد آپ ورتائیندا۔ آپ بندھائے اپنا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، بودھ اگادھی

آپے گائیندا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایک ہر، سچکھنڈ محلے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، نرگن اپنی آپ بنائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیواری، چھپر چھن نہ کوئے جھہائیا۔ نرگن جوت کر اُجیاری، آد جگاد ڈگمائیا۔ ساچا حکم سچی سرکاری، شاہ پاتشاہ آپ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر نرکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ بیٹھ دربار، در درباری حکم چلائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، ڈھر فرمانا آپ الائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، جوتی جاتا آپ کائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے مات پت بن کرے پیار، ساچا ست آپ اُچائیندا۔ آپے بھچھیا دیوے ست بھنڈار، ناؤں نرکارا جھولی پائیندا۔ آپ کرائے سچ ونجار، سچ دست ہتھ پھرائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ آپے دیوے درس دیدار، سوچھ سروپی روپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن محلے نرگن چڑھ، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرؤیر پرکھ آپ کائیندا۔ اجونی رہت ہو تیار، مورت اکال ڈگمائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ جننی جن جنے ست ڈلار، شبد شبدی گود بہائیندا۔ دائی دایا بن ایک وار، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ کرتا پرکھ کر نیہار، اپنی کرنی کرت کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایک ہر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو ہر چکائے، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اپنی ناری آپ ہنڈھائے، کنت کنتوئل بے پرواہیا۔ اپنی گود آپ سہائے، آپے بنے پتا مائیا۔ ساچا مندر ڈگمائے، نرگن نور نور اُجالا، ایک نور کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل ہر گوپالا، اپنی مہما اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگاد اولڑی چالا، چال نرالی آپ پرگٹائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ور داتا بھنڈار، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ آپے حکمی حکم ورتے سرکار، شاہ پاتشاہ کھیل کھلائیندا۔ نر بھے ہوئے بول جیکار، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا کرے پیار، شبد شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا متا آپ پکائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر

نرنکار، اپنا متا آپ پکائی۔ اک اکلّا کی کرے پیار، دوسر نظر کوئے نہ آئی۔ کون روپ ہوئے اُجیار، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائی۔ اپنا لیکھا آپ سمجھا، اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، دوئے دوئے دھار چلائیندا۔ شبدی شبد سیوالا، ساچی
 سیو کمائیندا۔ وشن برہما شو گود بہا، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنج تت گھاڑن لئے گھڑا، اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، اپنی کھیل کھلائیندا۔
 اپنا پردہ آپ چکا، وشنو گھ صالاجندا۔ وشنو انتر جام پیا، امرت رس چوائیندا۔ امرت آتم اک رکھا، کول ناہ کھلائیندا۔ ناہی کول کر پرگٹا، اپنا
 بندھن پائیندا۔ پاربرہم اپنی ونڈ ونڈا، برہما اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے دھار وشن وشنو
 رنگ، آد جگاد سما۔ آپے آتم سیجا بیٹھا پنگ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ آپ وجائے نام مردنگ، ست ستار آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے وشنو وشنو دھار، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آپے امرت رکھے بھہار، نچھر دھار آپ چلائیندا۔ آپے کول کولا کر
 اُجیار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے ناہی کولی آئے باہر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے پاربرہم برہم کرپسار، ویس اوویا ویس وٹائیندا۔ در درویشا کھیل
 کرتار، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ دھر فرمانا شاہ سلطانا، ہر سچا سچ جنائیندا۔ تیاں دیوے
 اک گیانا، ایک ناؤں پڑھائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر وکھائیندا۔ ایک شاہ پاتشاہ سری بھگوانا، دو جہاناں حکم چلائیندا۔ ایک دیوے دھر پروانہ، سچ
 سندیشہ اک وکھائیندا۔ سرب جیاں دا ایک کاہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکار، اپنا آپ چلایا۔
 ترے گن وست بھر بھنڈار، پنچم میلا سچ سبھائی۔ وشن برہما شو کریا خبردار، ایک اکھر کرے پڑھائی۔ نش اکھر نہ کوئے لکھار، اپنی ویدیا آپ سکھائی۔
 کاغذ قلم نہ پاوے سار، ہر کا بھیو ہتھ کسے نہ آئی۔ برہما بنے در بھگھار، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ توں بخشش بخش بخشہار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔
 تیری جوت نرگن دھار، جوتی جوت جوت رُشائی۔ پاربرہم تیرا پسار، برہما تیری انس اکھوائیا۔ تیرا حکم سچ ورتار، جوں بھاوے تیوں چلایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ایک منگ منگائی۔ ساچا ور دینا سچے پاتشاہ، وشن برہما شو سپس جھکائیندا۔ کون روپ بنیں ملاح، ساڈا

بیڑا آپ چلائیندا۔ کون شبد دیویں صلاح، ساچا مارگ لائیندا۔ کون مندر دیں وساء، کون کھیڑا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ آسا پور کوئے کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا آپ کمائی۔ وشن برہما شو تیرا رہے سدا پرتپال، پرتپالک سیو کمائی۔ ترے گن ڈور جگت جنجال، جوتی جاتا ہتھ پھڑائی۔ نال رکھائے کال مہاکال، اپنی کلا آپ ورتائی۔ مات لوک دکھائے جگت دھر مسال، نو نو اپنا گیڑ دوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست جھولی پائی۔ ساچی دست ہر جھولی پا، ترے ترے آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لینا گھڑا، گھٹن بھٹنہار ویکھ دکھایا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج ونڈ ونڈا، ساچا حصہ آپ رکھایا۔ چارے کھانی لئے پرگٹا، چارے بانی وچ سمایا۔ چارے گنٹ کر رُشنا، چارے جگ ونڈ ونڈایا۔ چارے ورنال رنگ رنگا، چار یاری دے صلاحیا۔ کھیلے کھیل بے پرواہ، لوک مات ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی ناچ نچا، کایا مائی بھاگ لگایا۔ ساچی ہائی اک سہا، تن خاکی ویکھ دکھایا۔ نرگن اپنی جوت ٹکا، جوت نرنجن کر رُشایا۔ آتم برہم میل ملا، ایش جیو دے وڈیایا۔ آتم سیجا سو بھاپا، سچ سنگھاسن دے سہایا۔ شبد انادی ناد وجا، انحد ساچا راگ الایا۔ گھر وچ گھر دے وساء، گھر منگل گیت گایا۔ گھر وچ اندھ اندھیرا دے دکھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ گھر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکا، آسا ترسنا نال رلایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ بنا، جگت کھیڑا ویکھ دکھایا۔ جگ جگ کھیل کرے بے پرواہ، روپ انوپ دھرایا۔ نرگن سرگن لئے ویس وٹا، بھو ابھیدا بھو کھلایا۔ گر اوتار ناؤں دھرا، لکھ چوراسی ہوئے سہایا۔ اپنا منتر ناؤں درڑا، ساچا مارگ دے دکھایا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، آپ اپنے انگ لگایا۔ سنتن دیوے سچ صلاح، ساچی ویدیا اک پڑھایا۔ گرگھ گود لئے بہا، مکھ امرت جام پیایا۔ گر سکھاں دیوے ساچا تھاں، چرن کول تھان دکھایا۔ مسمکھاں دیوے آد جگاد سزا، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی گیڑا آپ چلا، اپنی لٹھ آپ گڑایا۔ وشن برہما شو تیری سیو لگا، ساچا حکم رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مات لوک کھیل کھلایا۔ مات لوک تیرا کھیل کھلاؤنا، ہوئے سیوک سیو کمائی۔ جگ جگ تیرا ویس وٹاؤنا، تیرے ہتھ تیری وڈیایا۔ ستجگ تریتا دوپر پندھ مکاؤنا، کلجگ انتم راہ تکائی۔ نو نو چار ویکھ دکھاؤنا، ساچے تخت بیٹھ ساچے ماہیا۔ گر اوتار سیو لگاؤنا، جگ جگ سیوا لائی۔ اپنا حکم اک ورتاؤنا، حکمے اندر سرب لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیہ۔ جگ چوکڑی جان بیت، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا رہے اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ سچھنڈ وسے ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ لگے رائی۔ جگا جگنتر سنائے سہاگی گیت، گر اوتاراں کرے پڑھائی۔ آپ چلائے اپنی ریت، نت نوت کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ سرب جیاں دا سانجھا میت، بے انت بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بخشے اک پریت، سچ پریتی آپ نبھائی۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، وشن برہما شو رہیا سمجھائی۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائی۔ اپنا بندھن ہر جوپا، لکھ چوراسی کھیل کھلایا۔ گر اوتار سیو لگا، جگ چوکڑی پار کرانیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی بندھ مکا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ دکھانیندا۔ نو دوارے پردہ دے اٹھا، نو نو اپنا رنگ رنگانیندا۔ چار چار ڈیرہ دیوے ڈھاہ، جھوٹا کھیڑا آپے ڈھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جگ چوکڑی پار کرانوا، پار برہم ہتھ وڈیائی۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا لیکھا آپ مکاونا، آپے لکھ لکھ دے سمجھائی۔ سب دا لیکھا کڈھ دکھاونا، گر اوتاراں نال رلایا۔ تیئی اوتاراں آپ اٹھاونا، کلجگ انتم چوکڑی دے ڈھائی۔ پُرکھ ابناشی سچ دربار سچھنڈ دوار آپ لگاونا، اپنے سپس تاج لگایا۔ سچ نشانہ اک چڑھاونا، دو جہاناں رہیا جھلایا۔ وشن برہما شو خبردار کرانوا، سویا کوئے رہن نہ پائی۔ سُرپت راجا اند آپ ہلاونا، کروڑ تیتسیا دے جگایا۔ کنر جھپ آلس نندرا مگروں لاہنا، ایکا حکمی حکم جنایا۔ لوک مات ویکھ دکھاونا، لکھ چوراسی بھل نہ جائی۔ اُچے ٹلے پر بت پھول بھلاونا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کنڈر ویکھ دکھائی۔ ست سمندر آپ ہلاونا، ساگر کوئے نہ کھ چھپائی۔ چوداں طبقات ڈیرہ ڈھاونا، چوداں لوک ویکھ دکھائی۔ تیئی اوتاراں ایکا حکم سناونا، ایکاناد دُھن وجایا۔ عیسیٰ موسیٰ نال رلاونا، سنگ محمد پکڑے بانہیا۔ چار یاری ویکھ دکھاونا، چوتھے جگ پئی ڈھائی۔ چار ورن انت کرانوا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ گر دس بھيو چکاونا، بھيو ابھید آپ گھلایا۔ بھگت بھگونت در بہاونا، سچ سندیشہ اک سنائی۔ نر نریشا اک اکھواونا، آد جگاد جگا جگنتر جس اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوار وجے ودھائی۔ سچھنڈ سچ دربار، سو پُرکھ نرنجن آپ لگانیندا۔ کلجگ آئی انتم وارا، دو جہاناں ویکھ دکھانیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھول کوڑا، دوئی پردہ آپ چکانیندا۔ بھيو چکائے

رُو س ستار، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ پر تھی آکاش دیکھے اکھاڑا، گنگن گگنتر ناچ نچائیندا۔ چارے وید کرن پکارا، پُران اٹھاراں آنت گُرا لائیندا۔ گیتا
 گیان نہ کسے وچارا، دھیائے اٹھاراں بھیو نہ آئیندا۔ انجیل قرآن مارے نعرہ، حق حقیقت نہ کوئے دکھائیندا۔ کھانی بانی شبد جیکارا، شبد بھیو کوئے نہ
 پائیندا۔ سرشٹ سبائی نار و بھچارا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ چار ورن ہوئے خوارا، اٹھاراں برن نہ دھیر دکھائیندا۔ شاستر سمرت آئی ہارا، ساچا مارگ
 نہ کوئے لگائیندا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے کنارہ، اٹھسٹھ نیناں نیر وہائیندا۔ گنگا گوداوری جمنا سستی گُرا لائے وارو وارا، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ چاروں
 کُنت جوٹھ جھوٹھ پھارا، گردر مندر مسجد مٹھ ساچات نہ کوئے جنائیندا۔ دس نہ آئے ہر نرنکارا، ایکنکارا روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ دیناں مذہباں لگا
 اکھاڑا، ممتا موہ نہ کوئے چکائیندا۔ گلی اگ بہتر ناڑا، ترے گن گھر گھر لنبو لائیندا۔ گر کاشد نہ کرے کوئے پیارا، من واسنا ناچ نچائیندا۔ مت متوالی نار
 کمذات کرے اپنا کارا، قُدرت قادر نہ کھیل کھلائیندا۔ مقامے حق نہ دے سانجھا یارا، بے عیب روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ انا الحق نہ کوئے نعرہ، شرع
 شریعت نہ کوئے رکھائیندا۔ مکہ کعبہ نہ کوئے دوارا، آب حیات نہ کوئے پائیندا۔ پاربرہم کلج انتم ایکا ایک بنیا سکدارا، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیندا۔ گر
 اوتاراں صدے در وارو وارا، چار جگ دوس چار آپ گنائیندا۔ آپو اپنی کٹ کے گئے وگارا، آد آنت ہتھ نہ کسے آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، قُدرت قادر دیکھ دکھائیا۔ نو نو چار چو کڑی
 کرے پار، جگ کرتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی آئی ہار، نہ کوئی بیڑا پار کرائیا۔ ویلے آنت ہوئے خوار، گر اوتار نہ دیوے کوئے گواہیا۔ سمت سمتی پینی مار،
 نہ سکے کوئے جھڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا سچ و ہار، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ سمت سمتی دیکھ دکھائے، دیکھنہارا
 ایکنکار۔ کلج انتم پندھ مکائے، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جوٹھی جھوٹھی ماٹی خاک خاک ملائے، پاکی پاک سری بھگوان۔ سنجگ ساچی تاکی آپ گھلائے،
 آپے ہوئے نگاہبان۔ بن بن ساقی جام پیائے، امرت رس دین دیال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ سچی
 دھر مسال۔ سچکھنڈ تیری وڈیائی، لوک مات ہر وڈیائیندا۔ کلج آنت ہوئے رُشائی، نو نو آپ ڈگمگائیندا۔ پورب لیکھا لہنارہیا چکائی، لیکھا لیکھ پور کرائیندا۔

نرگن آئے چائیں چائیں، سرگن ساچا سنگ نبھائیندا۔ وید ویاسا پکڑے باہیں، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت سو بھا پائیندا۔ نانک نرگن اوٹ
 تکائی، نہہکنکا ویس وٹائیندا۔ گو بند میلا سہج سُبھائی، سمبل نگری آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن اک وڈیائی، پُرکھ ابناشن آپ کرائیندا۔ نہ کوئی باڈی گھاٹت
 لئے گھرائی، گھٹن بھٹنہار اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا روپ آپے رکھ، نرگن
 نرگن ویکھ دکھایا۔ اپنے مندر ہو پرتکھ، اپنا بھو چکایا۔ اپنے بھگتاں کرے پکھ، جگ جگ کردا آیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، سر اپنا ہتھ رکایا۔ جگت
 وکارا دیوے متھ، نام مدھانا پایا۔ اک کرائے پوجا پاٹھ، ساچا منتر نام درڑایا۔ اک دکھائے تیرتھ تاٹ، امرت سروور آپ نہایا۔ اک جنائے ساچا
 ہاٹ، چوڈاں لوک کھ شرمایا۔ اک بندھائے ساچا نات، دو جہان نہ کوئے تڑایا۔ اک سنائے ساچی گاتھ، برہم پاربرہم ملایا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ،
 لوآں پُریاں پار دکھایا۔ اک اتارے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک سہایا۔ ہرجن تیری پوری ہوئی واٹ، مانس جنم لیکھے لایا۔ کایا کپڑ جائے پاٹ، جوتی
 جوت میل ملایا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھایا۔ لیکھا جانے آد جگاد، برہم برہماد اپنا ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت اپنا ویس وٹایا۔ آد آنت ہر کا ویس، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ سٹ ڈلارا دس دشمنیش، گو بند میلا سہج سُبھائی۔ تخت
 نواسی نر نریش، شاہ پاتشاہ ہوئے سہائی۔ آد جگادی رہیا ویکھ، اپنا نین اک کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک
 نرائن نر، نر ہر اپنی دھار چلایا۔ نر ہر ہری ہر نرائن، اپنی کھیل کھلائیندا۔ رسنا گھر گھر چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی سارے کہن، نیز دس کوئے نہ پائیندا۔
 جن بھگتاں آپ چکائے لین دین، پورب لہنا آپ مکائیندا۔ تن بستر پائے نام کہن، ساچا بھوشن آپ رکھائیندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم
 در ڈرکائیندا۔ چتر گپت نہ آئے لیکھا لین، کڈھ حساب نہ کوئے دکھائیندا۔ جس دا سنگر پورا ساک سجن سین، تِس بندھن نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ نرگن حکم سچی سرکار، شہنشاہ آپ ورتایا۔ شاہ
 سلطاناں کر خوار، راج راجاناں خاک ملایا۔ ورنناں برناں مارے مار، ذاتاں پاتاں کرے صفائی۔ اوچاں نیچاں دکھائے اک دوار، پُرکھ ابناشی سچا ماہیا۔

ایکا شبد نام جیکار، ایک اڈھولا دئے سنایا۔ ایک ایشٹ سرب سنسار، پُرکھ اکال اک منایا۔ ایک درشٹ کھولے کھولنہار، جوں راما وششٹ رنگ رنگایا۔ گرکھ بیڑا کر جائے پار، گر سنگر ہتھ وڈیایا۔ جنم جنم دا دکھ دئے نوار، گھر ساچا سکھ اُپجایا۔ اُجل مکھ کرے کرتار، رسنا جہوا مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کوڑی صفا دئے اُٹھایا۔ کلجگ کوڑا جانا اُٹھ، لوک مات رہن نہ پانیا۔ دین دیال ٹھا کر گیا تھ، مہربان مہربان مہربان اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ تت وکارا من مت لوبھ ہنکار کڈھے کُٹ، چنتا چکھنا نہ کوئے جلائی۔ ترے گن پائے ایک لٹ، شاہ سلطاناں خاک ملائی۔ دھرت مات دی گود بہائے جیٹھ پُت، سنجگ ساچے دئے وڈیایا۔ بیس یسا سہائے ساچی رُت، رُتڑی آپ مہکایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن رُپ سچ سکھدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ہر جن میلا، ہر سجن آپ کرائندا۔ لیکھا جانے گرو گر چیل، گر گوہند ویکھ وکھانندا۔ آد جگاد سجن سہیلا، جگ کرتا وچھڑ نہ جانندا۔ وسنہارا رنگ نویلا، گرکھ تیرا کھیڑا آپ وسانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سو بھانندا۔ ساچا مندر سو بھنیک، سو بھاننت آپ سہایا۔ آد جگاد لاشریک، شرع شریعت نہ کوئے وکھایا۔ جن بھگتاں میٹے اندھیرا تاریک، ساچا نور کرے رُشانیا۔ ایک دھام وکھائے ٹھیک، کایا ٹھیکر بھن وکھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیری اتم دیوے اک تارنخ، گر پیر اوتار لئے منگایا۔ ویکھنہارا سچ پریت، جگ جگ لیکھا رہیا لکھایا۔ ہر جن تیری سدا اڈیک، دھرت دھول نین اُٹھایا۔ تڈھ بن کوئے نہ کرے ٹھنڈا سیت، امرت ناؤں نہ کوئے برسانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے لئے پھر، اپنے پلو گنڈھ دوانیا۔ گرکھ سجن ہر ہر پھریا، اتم برہم وچار۔ کایا مندر ساچے چڑھیا، کھول بند کوڑا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، انحد شبد وجائے سچی ڈھنکار۔ اپنے سرور آپے ٹھریا، نچھر جھرنا جھرے اپار۔ اپنی ناری آپے وریا، سرتی شبد کرے پیار۔ اپنے گھر آپے کھریا، آپ سہائے بنک دوار۔ نرمل دیا آپے دھریا، جوتی نور نور اُجیار۔ اپنا پلو آپے پھریا، آپے چلے نال نال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا ویکھے گھر، کایا مندر اندر سچی دھر مسال۔ کایا اندر سچ دھر مسال، در دروازہ نہ کوئے رکھایا۔ دیک دیا اک اجالا، تیل باقی نہ کوئے ٹکایا۔ آپے وسے وسنہار پُرکھ اکالا، عقل کل رُپ وٹایا۔ سرگن نرگن بن دللا، لوک مات

میل ملائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ سبجگ تریتا دواپر آپے جانے اپناراه سُمھالا، ساچا مارگ آپے لائیا۔ کھجگ انتم ہو نرالا، پنج تت کایا ڈیرہ ڈھاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپناروپ وٹائیا۔ نرگن روپ ہر نرنکار، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ نہکٹک لے اوتار، مات پت نہ کوئے دکھائیندا۔ جننی جن نہ کوئے پیار، پتا گود نہ کوئے سہائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنا گھاڑن گھرت گھرائیندا۔ سمبل نگر ہو اجیار، ساڈھے تن ہتھ بنک وڈیائیندا۔ ساچا ڈنکا نام جیکار، اُچی کوک آپ الائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، ہنگ برہم آپ اٹھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب جیاں دا سانجھ یار، سوئم روپ آپ دھرائیندا۔ اوم اوم کرے کرنیہار، پرکاش پرکاش وچ کائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد شکت آد بھوانی کرے کھیل جوت نورانی، چتر بھج ویس انیکا، کرے کھیل پاربرہم برہم ویسا، لیکھا جانے وشن برہما شوگنیشا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دیوے ور، جگت ڈر نہ کوئے رکھائیا۔ ہر کاناؤں ساچا گھوڑا، آد جگاد رکھائیندا۔ گرگھ ورلے مات بہڑا، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ جگ جگ مارے اپنا پوڑا، لکھ چوراسی خاک رلائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے دوڑا، چار کُنٹ دہ دشا پھیرا پائیندا۔ دیکھے پرکھے مٹھا کوڑا، گھٹ گھٹ اندر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ ساچے گھوڑے ساچا آسن، ہر ساچا آپ سجا ئیا۔ کسے تنگ پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشن، آکاش آکاشاں دیکھ دکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل تماشن، کھیل کھلاری آپ کھلائیا۔ جو اُتجے سو انت وناشن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سرب گن تاسن، ہر جن ساچے گھوڑے لئے چڑھائیا۔ ساچے گھوڑے سچ پلانا، سنگر ساچا آپے پائیا۔ گرگھ چڑھے سنگھڑ سبجا رانا، شاہ پاتشاہ کسے ہتھ نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ پھرے بے مہانا، ڈوری ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ اٹھے پہر پریم پریتی منگے دانا، ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھائیا۔ ایکائے ساچا بھانا، سد چلے ہر رضائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اک سمجھائیا۔ ساچا گھوڑا سچ محلہ، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ آد جگادی چڑھے اک اکلا، برہمنڈ کھنڈ دیکھ دکھائیندا۔ نام ندھانا پھڑے بھلا، دو جہاناں پار کرائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکائے ملا، سولائ کلیاں آسن سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا آپ

سجائیندا۔ ساچے گھوڑے پائے زین، زینت اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل صاحب پرین، بے انت وڈ وڈیائیا۔ پھیرا پائے لوک تین، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ آد جگاد نہ ہوئے غم گین، غفلت ہو نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ ساچا گھوڑا ایکا گھر، ہر ساچا آپ دوڑائیندا۔ دوجے پوڑے جائے چٹھ، دوئے دوئے لیکھا آپ مکائیندا۔ تیجے در چکے ڈر، بھے بھو نہ کوئے جنائیندا۔ چوتھے گھر جائے وڑ، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ سو گرگھ اُپر جائے چٹھ، جس سنگر آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا آپ اُپائیندا۔ ساچا گھوڑا شبدری دھار، پاربرہم اُپجایا۔ سرب جیاں داسانجھ یار، گھر گھر ویکھ دکھایا۔ ایکا برہم دے آدھار، ساچا دھرمی دھرم کمایا۔ ذات پات نہ کوئے وچار، دین مذہب وچ نہ آیا۔ چارے کوٹاں پاوے سار، چارے راساں مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے جگ ساچا گھوڑا اک اُپجایا۔ ساچا گھوڑا آسو شاہ سلطان، ہر ساچے سچ اُپجائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے بیابان، سنج مسان پھیرا پائیا۔ گھر گھر اندر یڈھ گھمسان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ اٹھے پھر ناچ شیطان، شرع شریعت دے ڈھائیا۔ ہر کا گھوڑا اک بلوان، مہابلی لے اُپجائیا۔ جس جن سواری بخشے ساچا دان، تِس چرن رکاب ٹکائیا۔ لیکھا چکائے دو جہان، دوہاں لیکھا آپ مکائیا۔ انجا پون نین شرمان، ہر کا گھوڑا نظر نہ آئیا۔ گرگھ وِرا چڑھے نوجوان، سوربیر آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اک دکھائیا۔ ساچا گھوڑا نیتز پیکھ، گر سکھ نین بگسایا۔ پاربرہم پر بھ رہیا ویکھ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، ملا مسائق قطب غوث رہے راہ تکایا۔ نیتز چک چک راج راجان رہے ویکھ، درشن نین کسے نہ پایا۔ گوبند سورا داتا دانی دس دشمنیش، ساچا گھوڑا اک سجایا۔ گرگھوں اگے پھڑ لگاموں کرے پیش، جو بیٹھا اوٹ تکایا۔ اُپر چاڑھ لے جائے اپنے دیس، دوجا گھر نہ کوئے دکھایا۔ ساچا آسور رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ تِس اگے نہ چلے کسے دی کوئی پیش، سب بیٹھے سپس جھکایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے آدیس، لکھ چوڑا سی نیتز نین شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر گھوڑا نام بلوانا، بل باون آپ رکھائیا۔ مارے سچا تیر نشانہ، وار ایکا وار چلائی۔ لہنا چکائے دو جہاناں، مول کوئے نظر نہ آئیا۔ لکھ چوڑا سی بنھے گانا، مولی تند نال اٹھائیا۔ چار یاری کرے

دھیانا، محمد رہیا راہ تکا گیا۔ اللہ رانی نار رکنا، مینڈھی سیس رہی گندا گیا۔ پروردگار آؤنا نوجوانا، بے عیب پھیرا پایا۔ میرا کعبہ کرے پروانہ، اپنا گرادے سہا گیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا آسو آپ منگایا۔ ساچے آسو انت تیری، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے چڑھے شاہ سواری، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ کلجگ اتم محمد خواہش ویا ہے نار کواری، اللہ رانی آپ پرنائیندا۔ میل ملاوا ہانیاں ہانی، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوڈاں طبقات ایکا وار پندھ مکائیندا۔ چوڈاں طبقات مکے پندھ، ساچا گھوڑا آپ دوڑایا۔ راہ کھیہڑانہ ویکھے کوئی اندھ، دھوئیں دھار چرن لکایا۔ دھکا لائے سورج چند، ایکا ٹھوکر دے دکھایا۔ دھرنی تیری الٹی کرے کنڈ، ایکا وار لئے انکڑایا۔ ناتا توڑے آپ برہمنڈ، جیرج انڈ رنڈ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پندھ آپ مکایا۔ پندھ مکائے شاہ سوارا، آسو آپ دوڑائیندا۔ مُرشد مُرید کر پیارا، دید عید چند چڑھائیندا۔ کائنات ویکھے وگسے پاوے سارا، اُلفت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ رحمت رحیم رحمان آپے جانے اپنا پار کنارہ، شوہ دھارا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ جس جن گھوڑ چڑھن دا چاء، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ایکا پلو پھڑے بے پرواہ، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا منتر نام دھیا، چرن دھیان اک لگائیندا۔ ایکا ویکھے سچ ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اک چلائیندا۔ ایکا پکڑنہارا بانہہ، سچ سہارا اک دکھائیندا۔ ایکا منگے سرن سرن، سرنگت اک ہو جائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے تھان، چارگنٹ پھول پھولا ئیندا۔ نہہکنک جامہ پا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ساچے گھوڑے تنگ کسا، اپنے نال رلائیندا۔ لوک مات پھیرا پا، سمبل ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا کیلا دتا گڈا، چوٹی جڑ نہ کسے دکھائیندا۔ اپنا گھوڑا نال بٹھا، اپنی خوشی منائیندا۔ وارو وار گرسکھاں گھر گھر لئے جگا، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیندا۔ جو جن ہر سنگت جانے بھین بھرا، تس اپنا گھوڑا پھیر دکھائیندا۔ جو گرسکھ گرسکھ ملن دارکھے چا، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ تس گرسکھ دی گرسنگر سیوا لئے آپ کما، سیوک سیودار آپ ہو جائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں اُپر لئے چڑھا، سچ سنگھاسن آپ بہائیندا۔ سچکنڈ دوار گھلا، اپنا مندر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت میل ملا، آون جاون پندھ مکائیندا۔ ساچا دھرمی دھرم کما، نہہکرمی کرم دکھائیندا۔ گرسکھ مرے پر بھ ملن دا چا، جگت کھنڈا وار نہ کوئے کرائیندا۔ سنگر پورا گرسکھ

سپس اپنی جھولی لئے پا، دوسرے ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ پریم رت اپنا آپ لئے رنگا، رنگ رنگیلا دیکھ وکھائیندا۔ گرگھ تیرا سپس جگدیش اپنے مندر لئے ٹکا، ساچا مندر سو بھا پائیندا۔ جتھے دوجا کوئی جائے نہ، کبیر جلاہا کوک سٹائیندا۔ سب توں اُپر سے میرا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، ساچا حکم سٹائیندا۔ اک وار جو چڑھیا گھوڑی، دوسرے وار مات نہ آئی۔ اک وار جو بنیا جوڑی، سرگن نرگن وچ سمانیا۔ اک وار جن میٹی اوڑی، ترسنا پیاس نہ پھیر لگائی۔ لکھ چوراسی کردی بہڑی بہڑی، ڈوری ہتھ نہ کسے پھڑائی۔ گرگھ ورا چڑھے سنگر گھوڑی، جیو جنت موت گھوڑی رہیا چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بدھ اوری ٹھوری، ٹھوکر ایکانام لگائی۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ لدھیانہ ★

۱۱۷۳

نرگن رُپ ہر نرکارا، نہکلنکا ناؤں رکھائی۔ گھٹ گھٹ اندر کرپسار، لکھ چوراسی سو بھا پائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، گرہ گرہ جوت نور رُشائیا۔ شبد ناد سچی ڈھنکارا، ساچے مندر آپ وجائی۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ نو کھنڈ پاوے سارا، ست ست کرے گُرمائی۔ ست ست تیرا پار کنارہ، برہم مت دے پرگٹائی۔ ایک ت گن وچارا، اوگن لیکھا رہیا مُکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر اپنا ناؤں پرگٹائی۔ ہر کا ناؤں سوربیر، آد جگاد سمایا۔ سنگر پورا شبد نشانہ پھڑے تیر، دو جہاناں آپ چلایا۔ لو آں پُریاں جائے چیر، برہمنڈ کھنڈ پار وکھایا۔ اٹھسٹھ ورو لے آپے نیر، سمنڈ ساگر ڈیرہ ڈھاہیا۔ لہنا دینا چُکائے شاہ حقیر، شاہ پاتشاہ پردہ لاہیا۔ ترے گن کٹے جگت زنجیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا ناؤں وڈیایا۔ ہر کا ناؤں وڈ وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ وچے ودھائی، برہم ناد اک رکھائیندا۔ جگت جگت کرے گُرمائی، اپنا بندھن پائیندا۔ دیکھنہارا تھاؤں تھائیں، گگن پاتالاں دیکھ وکھائیندا۔ نرگن کرے کھیل چائیں چائیں، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ آد آنت کرے سچ نیائیں، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناؤں نرکارا آپ اکھوائیندا۔ ناؤں نرکارا سری بھگوان، اپنا آپ پرگٹائی۔ تخت نواسی سچ نشان، سچ

۱۱۷۳

دوارے آپ جھلایا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، حکمی حکم آپ ورتایا۔ دھر فرمانا دیوے جیا دان، جیون جگت جگت جنایا۔ آد جگاد ہو مہربان، زرویر پُرکھ سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی بن بن کاہن، کوٹن کوٹ سخیان لئے پرناہیا۔ ایکا مندر سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، سچ پردھانگی اک دکھائیدا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، جگ کرتا ویس وٹائیدا۔ شبد اگنی دیونہارا دان، داتا دانی جھولی پائیدا۔ گر گر میلا وچ جہان، جاگرت جوت ڈمگائیدا۔ آتم انتر اک گیان، برہم ویتا آپ سکھائیدا۔ پاربرہم پتر سکھڑ سُبجان، من مت بُدھ نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیدا۔ اپنا ناؤں آپے دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ دکھایا۔ اپنے مندر آپے چڑھ، ساچا مندر آپ سُبھایا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، آپے کرے سچ پڑھایا۔ اپنا پھڑیا آپے لڑ، لکھ چوراسی پلّو رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اک صلاحیا۔ ہر کا ناؤں صفت صلاح، آد جگاد سماہیا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، دو جہانان بیڑا آپ اٹھایا۔ لیکھا جانے تھل اسگاہ، آکاش آکاشاں پھیرا پایا۔ اپنا مارگ دئے دکھا، ساچا پاندھی پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، آپے بو جھ بُجھایا۔ ناؤں زرنکارا آپ رکھا، نیا نوکا نام چلایا۔ نش اکھر آپ پڑھا، جگت وِدیا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپے رہیا گایا۔ اپنا ناؤں گائے جس، جس وید پُران کسے نہ گایا۔ اپنے مندر آپے ہبے ہس، اپنی لیلہ آپ رچایا۔ اپنے انتر آپے جائے وس، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا ساچا رس آپ چوایا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے پنتھ لگایا۔ آد جگاد نس نس، جگ جگ پاندھی پندھ چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ اُپایا۔ ساچا ناؤں اُپائے آپ، اپنی گت مت آپ جنائیدا۔ آپے مائی آپے باپ، پتا پوت آپ اکھوائیدا۔ آپا اپنے وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود سُبھائیدا۔ آپ لڈائے ساچا لاڈ، در گھر ساچا آپ سُبھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں رکھ آد، شبد وجائے اک برہما جگاد اپنی کھیل دکھائیدا۔ اپنا ناؤں رکھ زرنکار، اپنی کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ ہو تیار، ترے ترے میلا سچ سُبھایا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، کایا گوک ویکھ دکھایا۔ جاگرت جوت نور

اُجیار، گرہ مندر دیا باقی آپ ٹکانیا۔ آتم پر ماتم پاوے سار، برہم پاربرہم سمایا۔ ایش جیو دئے آدھار، جگدیش دیا کمائیا۔ جگاد کھیل کرے کرتار، جگ
 چو کڑی پندھ مُکائیا۔ نرگن نر ویر لے اوتار، مورت اکال ڈگمگائیا۔ اجونی رہت ہو یا خبردار، روپ رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ نر بھو بھے نہ رکھے وچ سنسار،
 اپنا بھے سرب جنائیا۔ لہنا دینا قرض دئے اُتار، لکھ چوراسی حساب رہیا مُکائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ست سمندر رووے مس بنا سبت رہی گرا لیا۔ کرے
 کرائے کرنہار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ امام اماں سر سچا شاہ سیکدار، شاہ نواب وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپے
 رہیا دھرائیا۔ دھریا ناؤں نہکُنک، نر ویر پُرکھ اھوایا۔ جگاد وجائے ساچا ڈنک، ایکا ڈنکا نام رکھایا۔ لہنا دینا چُکائے راو رنک، راج راجان بھل کوئے نہ
 جایا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا بنک، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرایا۔ آوے جاوے وار انک، جگ کرتا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ نہکُنکا ہر کا ناؤں، روپ رنگ نہ کوئے رکھائیا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ جگ چو کڑی کرے نیاؤں، سچ
 عدالت آپ کمائیا۔ گر اوتاراں سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکانیا۔ لوک مات سیو لگائے پھڑ پھڑ باہوں، دھر فرمانا حکم جنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اک دکھائیا۔ اپنا ناؤں نہکُنک نر نکار نر ویر رکھ، نردھن سردھن ویکھ دکھائیندا۔ ساچے گھر ہو پر تکھ، سمبل
 سو بھاپائیندا۔ پت پر میثور آپے رکھے اپنی پت، پت پتوئا ویس وٹائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر کسے کولوں نہ لئے مت، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ لکھ
 چوراسی برہم پاربرہم بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی ویکھے رت، رتی رت کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا ناؤں آپے گائیندا۔ اپنا ناؤں گائے ڈھولا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ وید شاستر سمرت پُران اُچی کوکن کرن بولا، بھيو اھید نہ کوئے کھلایا۔ پُرکھ
 ابناشی تول کسے نہ تولا، اتول اتل تولیا نہ جائیا۔ گر اوتاراں دیوے چولا، پنج تت کایا کرے گڑمائیا۔ لکھ چوراسی کولوں رکھے اوہلا، گھر گھر وچ لکھ چھپائیا۔
 اپنی دھرنی آپے مولا، اپنی رت آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ لئے پرگٹایا۔ آپ پرگٹائے ساچا ناؤں، آد جگاد
 بھيو کھلایا۔ آپ وسائے ہر گھٹ تھاؤں، گھٹ گھٹ سو بھاپایا۔ ہر جن پکڑے آپے باہوں، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا رنگ آپ رنگایا۔ ہر کا ناؤ ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائی۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، پر م پُرکھ پر بھ آسن لائی۔ گرہ مندر و بے مردنگ، نج آتم ڈھولا گائی۔ کرے کھیل سورا سربنگ، گھر ساچا اک سہائی۔ جوٹھی جھوٹھی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائی۔ ایک نور چڑھائے چند، روس مکھ شرمائی۔ دوس رین پرمانند، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائی۔ پنچم پنچ کرے کھنڈ کھنڈ، ایک کھنڈا نام چکائی۔ سرت ڈھاگن نہ ہوئے رنڈ، کنت سہاگی لئے ملائی۔ آپے پائے اپنا بندی بند، بندھن ایک ہتھ رکھائی۔ کروٹ لئے بدلے کنڈ، اپنا پردہ دے چکائی۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈ، اتبج سیج اپنی جھولی پائی۔ پندھ مکائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، دور ڈراڈا نیرن نیر درس دکھائی۔ آد جگاد اپنا ناؤں سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم نہ دیوے دنڈ، ایک ڈنڈاوت رہیا سکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ رکھیا ناؤں پُرکھ سمرتھ، ایک نادشبد جیکار۔ لکھ لکھ لیکھ نہ سکے کوئی دس، جگت ودیا نہ کوئی وچار۔ آپے جانے اپنی مہما کتھ، کتھنی کتھ نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ زرنکار۔ زرنکار کھیل کھلائیندا، جگا جگتتر کار۔ سبج تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم آئی وار۔ گر اوتار مکھ صلاحندا، رسنا جہوا کر پکار۔ نہکٹک ویس وٹائیندا، پرگٹ ہوئے اگم اپار۔ اپنی کرنی آپ کرائیندا، کرے کرائے کر نیہار۔ دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیندا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ چار جگ دی ریتی ویکھ وکھائیندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پاونہارا سار۔ وشن برہما شو لیکھا آپ مکائیندا، لیکھا لیکھے وچ ڈار۔ ترے گن تیری اگت بھجائیندا، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ پنچ تت تیرا گڑھ تڑائیندا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ کلجگ کوڑا کوڑا گڑیا راموہ چکائیندا، نام ست کر جیکار۔ چار ورننا پندھ مکائیندا، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے آدھار۔ اٹھاراں برن آپ کھپائیندا، ایک حکمی حکم ورتار۔ اوچاں نیچاں ایک رنگ وکھائیندا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ وید شاستر سمرت پُران انجیل قرآنا پندھ مکائیندا، کھانی بانی کھیل نیار۔ اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھائیندا، گنگا گوداوری جمنا سستی ہوئے حیران۔ دو جہاناں ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار سری بھگوان۔ اپنا ناؤں آپ دھرائیندا، نہکٹک بلی بلوان۔ ست ستوادی ساچا راہ چلائیندا، ست پُرکھ زرنجن جھلائے سچ نشان۔ بودھ اگادھی بھو کھلائیندا، آپے ہو یا حکمران۔ حکمی حکم سرب بھوائیندا، روس منڈل منڈپ زمیں اسمان منن آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، پُرکھ ابناشی ایکا ہر، نرگن رُوپ ہوئے پردھان۔ نرگن رُوپ شاہو بھوپ، بھوپت اپنے نام دئے وڈیاںیا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ
 دکھایا۔ کلجک ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سنجگ سچ سچ کرے کڑمایا۔ دین دیال ٹھاکر ابناشی گیاٹھ، دینن اپنی دیا کمایا۔ جگت دکان جائے لٹ، ٹھگ
 چور یار حرام خور کھ بھوایا۔ سٹ دلارا اک اُپجائے سٹ، سنجگ ساچا ناؤں دھرایا۔ آپ سہائے ساچی رُت، گرکھ ساچے بھل بھلواری مات لگایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ وڈیاںیا۔ ناؤں نرنکار ہر گوہند، گوہند میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی میٹے چند، چنتا غم نہ کوئے
 رکھایا۔ امرت دھارا ساگر سندھ، گرہ سرور نیر وہایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ ہر جن اُپجائے اپنی بند، سٹ نادى سنگ سمایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں ایکا ڈنکا جگت وجایا۔

۱۱۷۷

سو پُرکھ نرنجن آد آنت، نردھن سردھن دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن جگا جگنت، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا مہما اگنت، بھيو ابھید آپ
 کھلائیندا۔ آد نرنجن سو بھاؤنت، ساچے مندر ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے ساچے سنت، سنت سہیلے میل ملائیندا۔ سری بھگوان ویکھ دکھائے ساچے
 بھگت، بھگت بھگتی پردہ اُٹھائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے چيو جنت، آتم برہم سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سد
 سمائیندا۔ آد جگاد کھیل اپارا، جگ کرتا ویس وٹایا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ لکھ پوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن
 لایا۔ بھگت بھگونت دئے سہارا، آتم پردہ اک اُٹھایا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ شبد اناد پئی ڈھکارا، گرہ مندر آپ وجایا۔
 امرت سرور ٹھنڈی ٹھارا، نخبھر جھرنا آپ جھرایا۔ دیوے درس اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہر جن میلے اپنے دوارا، سچ دوارا آپ گھلایا۔ پنچم میٹے
 جھوٹھی دھاڑا، پنچم ناد شبد دھن شنوایا۔ پنچم کرے بے جیکارا، گیت گوہند الایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 بے پرواہ کھیل سری بھگوان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ستن دکھائے سچ نشان، درگھر ساچے آپ

۱۱۷۷

جُھلائیئدا۔ گُرکھاں دیوے برہم گیان، آتم وِ دیا اک پڑھائیئدا۔ گُرکھ بنائے چتر سنگھڑ سجان، بُدھ بیک آپ کرائیئدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیئدا۔ ساچی بوجھ ہر کرتا، گُرکھ ورلے آپ جنائی۔ جگا جگنتر کھیل اپار، زِرگن سرگن سرگن زِرگن جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ بھگتن دکھائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ دوس رین ایکا دھار، آٹھ پھر رنگ رنگایا۔ ڈونگھی بھوری پاوے سار، کایا کوری پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سچ سُجھائی۔ ہر جن میلا ہر دوار، ہر مندر آپ سُجھائی۔ آپے کھولے بند کواڑ، کرپا پردہ لاہندا۔ شبدی شبد کرے سچ پیار، پیا پریم پریم کمائیئدا۔ سُرتی سُرت دے آدھار، سُرت سوانی آپ اٹھائیئدا۔ میل ملاوا ساچے رام، رمیا اپنا رُپ وٹائیئدا۔ ساچی نیا کرتا، سنسار ساگر آپ چلائیئدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر ویکھ دکھائیئدا۔ ہر جن ہر ساچا رنگ، ست ستوادی آپ چڑھائی۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، پُرکھ پُرکھوتم آسن لایا۔ دوس رین دے مردنگ، انحد نادی ناد سنائی۔ اٹھے پھر دھار گنگ، امرت جل نیر دکھائی۔ سچ دوارا آپے لنگھ، سوچھ سرُپ رُپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایکا تت بُجھائی۔ ایکا تت شبد گیان، گُر شبدی شبد جنائیئدا۔ کایا مندر سچ مکان، سنگر پورا سو بھاپائیئدا۔ دیک جوت جگے مہان، بن تیل باقی ڈگمگائیئدا۔ دوس رین دیوے فرمان، دُھر فرمانا آپ سنائیئدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیئدا۔ ہر جن سچا جاگیا، جس آتم برہم وچار۔ مائس جنم وڈ وڈ بھایا، پایا پریم پُرکھ کرتا۔ گھر دیک جوت جگے چراغیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ دُرمت میل دھوے داغیا، کوڑی کریا دے نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن ہر ابھارین، آپ اپنی کرپا دھار۔ دیوے درس اگم اپارین، کرپاندھ گن وچار۔ مائس جنم پیچ سوارین، آون جاون اترے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے درس دیدار۔ درس دیدار نیتز نین، نچ نیتز آپ کھلایا۔ رسنا جہوانہ سکے کہن، گن اوگن نہ کوئے وڈیایا۔ ہر جن ہر دھام اکٹھے رہن، سچ دوارے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چکائے لین دین، پورب لیکھا جھولی پائی۔ پورب لیکھا پورب لہنا، کرم دھرم میل ملائیئدا۔ سنگر درس نیتز نینا، رُپ انوپ آپ جنائیئدا۔ سدا سدا سچ بھانا سہنا، سد

بھانا اک دکھائیندا۔ تن بستر پائے ایکا گھنا، ہر کا ناؤں شنگار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے دکھ وکھائیندا۔ در ساچا سوبھاؤنت، گھٹ مندر وجے ودھائیا۔ پر بھ پایا پورن بھگوانت، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گڑھ تٹا ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ ہرجن میلا ساچی سنگت، سنگت سنگ ہر سمائیا۔ جنم جنم بنائے بنت، جنم مرن گیڑ مُکائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ کرتا دکھ وکھائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، لکھ چوراسی نار رہیا ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلا ساچے رام، رام رمیا میل ملائیندا۔ آنتر آتم پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ کایا کھیڑے وسے گرام، ساچا مندر آپ سُبھائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، جوت نور ڈگمگائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، انحد نادی ناد و جائیندا۔ سرتی شبد کرے پروان، شبدی اپنا بندھن پائیندا۔ ایکا گھر وسائے پیتا رام، رام پیتا آپ ہو جائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور پورن کرے کام، کرتا اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ہرجن میٹے اندھیری شام، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ جگت ترسناٹے تام، ہر کھ سوگ نہ کوئے وکھائیندا۔ جس جن دیوے اپنا نام، ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، رام نام اک ورتائیندا۔ رام نام وست امول، آد جگاد رکھائیا۔ ترے گن کنڈے نہ سکے کوئے تول، چوڑاں لوک دین دُہائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے انھول، وشن برہما شو بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں رکھے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں اگم اپار، کھن پڑھن وچ نہ آیا۔ سنگر گر پاوے سار، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ بھگتن دیوے وچ سنسار، کایا اندر اندر آپ لکایا۔ سنتن دکھائے کھول کواڑ، بند تاکی پردہ لایا۔ گرکھاں بنے آپ ورتار، گھر گھر ساچی سیو کمایا۔ گر سکھاں دیوے اک آدھار، نیتز لوچن نین درس کرایا۔ ہرجن ہر جو ہر مندر دئے دکھال، گھر گھر وچ ہوئے سہایا۔ جگ کرتا جگ کرے پرتپال، جن اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں وجائے مردنگ، برہم برہما آپ سنایا۔

☆ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیلوں ضلع لدھیانہ ☆

آد پُرکھ ہر سمرتھ، آد جُگاد کھیل کھلایندا۔ جُگ جُگ چلائے رتھ، رتھ رتھواہی سیو کمائندا۔ مہما جنائے اکتھنا اکتھ، اناد انادی ناد سنائندا۔ دو جہاناں دیوے ساچی وتھ، وست امولک جھولی پائندا۔ جگت جُگ رکھے پت، پتونتا دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ آد جُگاد کھیل اولّا، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، ساچے مندر سو بھاپائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، جُگا جگنتر نام صلاحیا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرُویر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آد پُرکھ ایکنکارا، اکل کلا اکھوائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اجیارا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپسار، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ ایکنکارا ویکھنہارا، سچ دوارا سو بھاپائندا۔ آد نرنجن جوتی دھارا، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ ابناشی کرتا شاہ سکردار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائندا۔ سری بھگوان حکمی حکم کرے ورتارا، ساچا حکم آپ سنائندا۔ پاربرہم نیوں نیوں کرے نمسکارا، آپ اپنا سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائندا۔ ساچی کرنی کرتا پُرکھ، کرنہار آپ کرائندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا ڈکھ نہ کوئے دکھائندا۔ اپنی کرے آپے پرکھ، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلائی۔ الکھ اگم اگوچر ہو تیار، نرُویر کھیل کھلایا۔ انھو پرکاش اگم اپار، اجونی رہت آپ پرگٹایا۔ سچ محلہ کر تیار، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ گھاٹ گھڑے بن ٹھٹھیار، تھر گھر ساچا لئے پرگٹایا۔ کرے کھیل پُرکھ نار، کنت بھتار بے پرواہیا۔ اپنی وست دئے آدھار، وست امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا کنت، نر نرائن کھیل کھلایندا۔ ایکنکار بنائے بنت، گھڑنہار آپ ہو جائندا۔ آد نرنجن مہما اگنت، جوت اجالا ڈگمگائندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا منت، ناؤں نرنکار آپ اکھوائندا۔ سری بھگوان ساچا دھام سہنت، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ پاربرہم پر بھ بے آنت، بے آنت کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائندا۔

اپنا بھیو آپے چک، اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن اندر نرگن بیٹھا لگ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، بے انت وڈ وڈیایا۔ آپے جانے اپنی رت، رتڑی رت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ ساچا رنگ ہر کرتا، آد پرکھ رنگیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، سچ وست آپ ورتائیدا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیار، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیدا۔ تخت نواسی بن سکدار، شاہو بھوپ ویس وٹائیدا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ سنائیدا۔ آپے ہوئے سُننہار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیدا۔ آد جگادی خبردار، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیدا۔ سچکھنڈ دوارا ہر وڈیا، اپنی دیا کمایا۔ ساچا تخت تخت سہا، تخت نواسی آسن لایا۔ اپنی بنت لئے بنا، نرگن گھاٹ گھٹ گھڑایا۔ سو پرکھ نرنجن جوت جگا، جوتی جاتا آپ ڈگگایا۔ ایکنارا میل ملا، آد نرنجن سو بھاپایا۔ ابناشی کرتا روپ وٹا، سری بھگوان دئے وڈیایا۔ پاربرہم بے انت اپنی کرنی آپ کما، آپے ویکھے چائیں چائیدا۔ نرگن شاہو بھوپ بن سلطان، دو جہاناں والی آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، نرگن اپنا روپ رکھائیدا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑیا، ویس انیک وٹائیدا۔ اپنا بل آپے دھریا، بل دھاری آپ ہو جائیدا۔ آپے پرکھ ناری نریا، نر نرائن ویس وٹائیدا۔ اپنا میل آپے کریا، ناری کنت کھیل کھلاییدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن سو بھاونت، کرے کھیل سری بھگونت، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیدا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا بھوپ، نرگن سو بھاپایا۔ رکھ رنگ نہ دسے روپ، مہماگنت اگنت گنایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پردہ آپے لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ ودهایا۔ شاہ پاتشاہ ہر بن راجان، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیدا۔ اپنا بل آپ رکھان، اپنی کرنی آپ کمائیدا۔ آپے بن کے حکمران، ساچا حکم آپ سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیدا۔ بن حکمران شاہ پاتشاہ، اپنی دیا کمایا۔ آد جگاد اپنے ہتھ رکھا، اپنا متا آپ پکایا۔ آپے دیونہار بنے صلاح، سچ صلاح اک سمجھایا۔ اپنا مارگ آپے دیوے لا، ساچا مارگ اک رکھایا۔ اپنی بنت لئے بنا، بے انت وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، ہر اپنا آپ

جنائیندا۔ بھوپت بھوپ بن بن رانا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ کھیلے کھیل کھیل مہانا، آپ اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن میل ملانا، نرگن ناری کنت رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ نرگن کنت نرگن ناری، نرگن ساچی بیج ہنڈھائیا۔ نرگن اندر نرگن باہری، نرگن گپت نرگن ظاہری رُپ دھرائیا۔ نرگن دائی دایا سیوک سیوا کرے اپاری، ساچی سیوا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ سیوا کرے دایا دائی، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ ساچے گھر وجے ودھائی، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ نرگن بنیا پتامائی، سُت ڈلارا بال جائیندا۔ شبد شبدی ناؤں رکھائی، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ آپے ویکھے چائیں چائیں، نیتز نین نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُت آپ وڈیائیندا۔ سُت ڈلارا آپے جن، جن جننی آپ اکھوائیندا۔ آپے بیڑا دیوے بنھ، کھیوٹ کھیٹا رُپ وٹائیندا۔ آپ وسائے بن چھری چھن، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارا اک وڈیائیندا۔ سُت ڈلارا شبدی دھار، جوتی جوت پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ تیرا رُپ اگم اپار، آد جگاد رکھائیا۔ تیری سیوالائے آپ نرکار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ اتوٹ اتھ بھرے بھنڈار، توٹ نہ آوے رائیا۔ نرمل جوت دئے آدھار، جوتی جاتا ہوئے سہائیا۔ ساچا کوٹ دئے اُسار، بنک دوارا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے لال دئے سمجھائیا۔ سُت ڈلارا چھوٹا لال، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ توں ٹھا کر صاحب دین دیال، ہوں دین منگ منگائیندا۔ تیری پریتی نبھے نال، سچ پریتی اک وکھائیندا۔ آد جگاد میرا ہوئے نہ زوال، تیرا سوال اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیندا۔ دیوے منگ سری بھگوان، وست اموک جھولی پائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو پردھان، تھر گھر دیوے سچ صلاحیا۔ چھوٹا بالا بال نادان، ایکا گن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن آپ رکھائیا۔ ساچا گن ہتھ کرتار، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ سنائے ایکا وار، دوجی وار نہ کوئے پڑھائیا۔ آد لگایا سچ دربار، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ تیرا کراں وڈ پسا، وشن برہما شو تیری گود سہائیا۔ ترے گن دیواں ساچی دھار، جگت جنجالا رُپ وٹائیا۔ پنچم جوڑ جوڑاں اپر اپار،

نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ لو آں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچائیا۔ رُو سس کر اُجیار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ منڈل منڈپ دیکھ اکھاڑ،
 تیری سو بھا دئے گنائیا۔ گنگن پاتالاں کر تیار، زمیں اسماناں رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ دئے وڈیائیا۔ سُنیا سُنڈیشہ
 ہر کا، سُنٹ ڈلارا سِیس جُھکائیندا۔ تیرا ناؤں ایکا پڑھدا، دُو جا راہ نہ کوئے دکھائیندا۔ تُوں صاحب میرا گھاٹن گھڑدا، ہوں سیوک سیوک کمائیندا۔ آد جگادی
 تیرے در دا بردا، نیوں نیوں سِیس جُھکائیندا۔ نہ جسمے نہ کدے مردا، رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ دینا ور سچ داتار، ہوں ایکا منگ منگائیا۔ وشن برہما شو تیرا سہار، ترے گن میللا میل ملائیا۔ پنچ تت تت آکار، گھاٹن گھاٹت
 لئے گھڑائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پسا، نو نو اپنا بندھن پائیا۔ برہم پاربرہم دئے آدھار، ایش جیو کھیل کھلائیا۔ جاگرت جوت کر اُجیار، جوت زرنجن ڈگمگائیا۔
 تیرا ناؤں شبد دُھکار، گھٹ گھٹ انحد ناد سُنائیا۔ ونڈیں ونڈ اپر اپار، تیری ونڈ موہے نظر نہ آئیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا آدھار، جیرج انڈ کھیل کھلائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، ایکا حکم سُنائیندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 رچن رچا، منڈل منڈپ آپ اُپائیندا۔ رُو سس آپ چکا، جوتی جاتا دیکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ایکا اکھر دئے
 پرگٹا، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ رُوپ انُوپ آپ دھرا، زرنجن سرگن میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈا، چار چار بندھن پائیندا۔ چارے وید آپ
 سمجھا، برہم ویتا بھیو کھلائیندا۔ چارے جگ آپ اٹھا، سنجگ تریتا دوا پر کلج کھیل کھلائیندا۔ چارے بانی آپے گا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے راگ
 لائیندا۔ چارے ورنان رنگ چڑھا، کھتری براہمن شو در ویش ویس وٹائیندا۔ چار یاری ڈنک وجا، چاروں گنٹ پھول پھولائیندا۔ نو نو گیٹرا آپ دوا، نو در
 آپے بھیو چھپائیندا۔ چوتھے پد ڈیرہ لا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سُنیا دُھر فرمان، سُنٹ شبدی سِیس
 جُھکایا۔ ہوں بالک بال نادان، تیرا انت کدے نہ پایا۔ آد جگادی تیرا نشان، ہوں سیوک بن جُھلایا۔ چار جگ ہوئے پردھان، چارے ویداں نال ملایا۔
 چار گنٹ ہوئے خیران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویدا انت کون کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، ایکا گن سمجھائیا۔

نرگن سرگن ویس کر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ بیڑا پار کر، سنجگ تریتا دواپر پندھ مکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی چکے ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائیا۔ کلجگ اتم آئے وار، تیئی اوتار رہے صلاحیا۔ اٹھاراں بھگت کرن پکار، اچی کوک کوک الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دئے سمجھائیا۔ آد جگادی ہر ہر بھانا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کوئی نہ جانے راجا رانا، دس کسے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرانا، جو گھریا بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل کرائیندا۔ تیئی اوتاراں در بہاؤنا، ایک حکم سنائیندا۔ بھگت اٹھاراں نال رلاؤنا، ساچا میلا میل ملائیندا۔ گر دس گود بہاؤنا، ساچی گود آپ سہائیندا۔ وید ویاس لیکھ لکھاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ نانک نرگن ویکھ وکھاؤنا، نرکارا رپ وٹائیندا۔ گوہند پیتا راہ تکاؤنا، نیتز نین اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک آؤنا، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، سمبل نگری دھام سہاؤنا، رپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر بھوئے نہ کوئے جنائیندا۔ کلجگ ویلا اتم دھار، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ نہکلنک لئے اوتار، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ لئے جگائیا۔ لکھ چوراسی دئے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ سمت سمتی مارے مار، چار گنٹ دُہائیا۔ کسے نہ سنے کوئی پکار، بیٹھے گھ بھوئیا۔ کرے کھیل اگم اپار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ مقامے حق ہو تیار، سانجھیا رپ وٹائیا۔ انا الحق بول جیکار، ساچا نعرہ دئے سنائیا۔ ویس وٹائے بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور الایا۔ چوڑاں طبق پاوے سار، چوڑاں لوک کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، کلجگ اتم وار۔ نوری اللہ ویس وٹایا، شاہ امام امامہ وڈ سکدار۔ بسمل اپنی دھار چلایا، اُمت اُمتی کر وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا کھیل کرتارا، آد جگاد کرائیندا۔ جگت جگدیش ہو اجیارا، بیس بیس رنگ رنگائیندا۔ چاروں گنٹ کرے وچارا، نو کھنڈ پھول پھولائیندا۔ ستاں دیپاں پردہ اتارا، کھ نقاب نہ کوئے رکھائیندا۔ مکہ کعبہ ویکھے ویکھنہارا، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ اکھسٹھ تیرتھ ویکھے کنارہ، گنگا

گوداوری جمنائے سُرستی دیکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسماناں، کرے کھیل سِری بھگوانا، شبدی ناد ناد ترانہ، شبد انادی آپ الائنیدا۔ چاروں گنٹ ہو پردھانا، آپے ورتے اپنا بھانا، تختوں لاپے راجا رانا، نو کھنڈ پر تھی ہوئے خیرانا، دھیرج نہ کوئے دھرائیندا۔ ساچا سماں آنت آنت کال، کلجگ کوکے دئے ڈھائی۔ سرتے کال نگارہ وجیا کال، چاروں گنٹ پھیرا پائی۔ ورن برن ہوئے بے حال، نہ کوئی سکے سرت سنجال، سرتی شبد نہ کوئے ملائی۔ بن ہر نامے شاہ ہوئے کنگال، لٹی گئی سرب لوکائی۔ جوٹھا جھوٹھا وجیا تال، مایا متاناچ نچائی۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، لکھ چوراسی سنمل رُکھ رہیا لہرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دئے سمجھائی۔ ساچا سماں بھانا بلوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ کرے کھیل آپ بھگوان، دوسر اور نہ کوئے وکھائی۔ کاغذ قلم ہوئے خیران، ہر کا بھو کھے کوئے نہ شاہیا۔ سمتر شاستر وید پُران سارے گان، اُچی کوک کوک سنائی۔ انجیل قرآن نین شرمان، پرگٹ ہو یا بے پرواہیا۔ سچا ماہی اپنا مسد حل کرے دو جہان، شرع شریعت دیکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھانا آپ ورتائی۔ ساچا بھانا ہر ورتاؤنا، ویہہ سو اٹھاراں بکرمی لیکھ لکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی آپ ہلاؤنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، سیس تاج نہ کوئے نکایا۔ ورنان برنان ڈیرہ ڈھاؤنا، اوچ نیچ نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ لوک مات لگایا سچ دربار، سچکھنڈ روپ وٹائی۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑا، تھت وار آپ لکھائی۔ میل ملایا گر اوتارا، بھگت بھگوت دئے صلاحیا۔ لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نال رلائی۔ چار جگ دی بچھے وارا، جگ چوکڑی جو کر گئے پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائی۔ گر پیر اوتار ملا پیغمبر کرن صلاح، درگھر ساچے متا پکایا۔ کلجگ انتم کوئے نہ لہے راہ، ساچا مارگ نہ کوئے رکھایا۔ بن بے عیب نہ کرے کوئی نکاح، اللہ رانی دئے ڈھایا۔ بن پاربرہم نہ کوئے ملے سچا شاہ، شاہ پاتشاہ نہ کوئے اکھوایا۔ سیس جگدیش ہتھ نہ دیوے کسے ڈکا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دئے سمجھایا۔ ویہہ سو اُنی پہلی چیتر آؤنا، لوک مات وجے ودھائی۔ گر گوہند تھم اک سنائونا، سچ عدالت سیو کمائی۔ عیسیٰ موسیٰ پنڈھ مکاؤنا، سنگ محمد میٹے شاہیا۔ چوڈاں صدیاں ڈیرہ ڈھاؤنا، چوڈاں

طبقات پئے ڈہائیا۔ ایک اٹھم پُرکھ اکال ورتاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شاہ سلطاناں بھیڑ بھڑاؤنا، دھرنی دھرت دھول منگ منگائیا۔ لاڑی موت سگن
 مناؤنا، گھر گھر خوشی منائیا۔ لال مہندی رنگ چڑھاؤنا، اپنے ہتھ رہی دکھائیا۔ رائے دھرم کُنڈا لاہنا، اٹھائی کُنڈاں کھول کھلائیا۔ پتر گپت حساب
 دکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا رہیا سنائیا۔ کلجک جیواں مکھ شراؤنا، جو بیٹھے ہر بھلائیا۔ ویلے آنت نہ کسے بچاؤنا، نہ ہوئے کوئے سہائیا۔ کال نگارہ اک وجاؤنا، گھر
 گھر ڈورؤ رہیا کھڑکائیا۔ مڑھی گور نہ کسے دباؤنا، سُنجی دسے سرب لوکائیا۔ ماں پُتر نہ سنگ رکھاؤنا، پتا پوت نہ کوئے ملائیا۔ ناری کنت نہ کسے ہنڈھاؤنا،
 نیز نیناں نیر وہائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آؤنا، گو بند میلا میل ملائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاؤنا، شبد گھوڑا اک دوڑائیا۔ ساچا کھنڈا نام چکاؤنا، تکھی دھار
 دکھائیا۔ اُنی اُنپسا پار کراؤنا، عالم گیر آپ ہو جائیا۔ ظالم ظلم آپ مٹاؤنا، زیر زبر نہ کوئے لگائیا۔ بے خبر ہر کھیل کھلاؤنا، اپنا حلف رہیا اٹھائیا۔ ایک الفی
 تن رکھاؤنا، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ بیس میسا سن چڑھاؤنا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ دُھر فرمانا اک سناؤنا، سچ سندیشہ ڈھولا گائیا۔ کوٹن وچوں گر مکھ
 ورا آپ بچاؤنا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سماں آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جس بیجیا لکھ چوراسی کھیت، سوانتم
 وڈھن آیا۔ تھت دکھائے مہینہ چیت، دیہہ سو اُنی بکرمی ایہہ سمجھایا۔ پرگٹ ہووے نیتن نیت، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیبت،
 سوچھ سروپی درس دکھایا۔ منمکھاں مایا ممتا بھریا نہ پیٹ، آسا ترسنا ہوئی ہلکایا۔ ترے گن گنی لگی مہینہ جیٹھ، سا تک ست نہ کوئے کرایا۔ بن سنگر پورے
 کوئے نہ کرے ہیبت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھانا ورتے ہر بھگوان، کلجک کوڑی کرپا میٹ مٹائیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ نہ دسے کوئے نشان، ہووے ہنگتا نہ کوئے لڑائیا۔ پنچم میٹے آپ شیطان، بے ایمان نہ کوئے دکھائیا۔ چاروں گنٹ پُرکھ ابناشی ایک گان، سیس
 جگدیش سرب جھکائیا۔ پُرکھ اکال پاوے آن، دُھر فرمانا اٹھ منائیا۔ سنجک جھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ جیواں جنتاں دیوے اک گیان،
 آتم برہم برہم پڑھائیا۔ چرن کول ہر دھیان، دوسر اٹھ نہ کوئے رکھائیا۔ مُسلم ہندو سکھ عیسائی دکھائے اک مکان، ساچا مندر اک اپائیا۔ اٹھے پہر
 وسے بھگوان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سماں آپ ورتائیا۔ سچا سماں ورتے قہر، گھر گمبھیر ورتا منیدا۔ کلجک

تیری سچی لہر، لہر لہراں وچ ملائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ وکھ بنیا زہر، امرت جام نہ کوئے پیا ئیندا۔ مایا ممتا گنی بنی دُپہر، ساتنک ست نہ کوئے کرائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیڑا ڈھسے نگر شہر، جگت گراں نہ کوئے دکھائیندا۔ جس جن اُپر کرے اپنی مہر، سو جن اپنے سنگ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیندا۔ ہر بھانا بلوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جگ جگ ڈھاؤندا آیا نشان، گڑھ ہنکار کرے صفائیا۔ جن بھگتاں دیندا آیا دان، ساچی بھگتی جھولی پائیا۔ سنتاں بخشے ایکا مان، چرن کول سچی سرنائیا۔ گرگھیاں دیوے اک گیان، نش اکھر کر پڑھائیا۔ گرگھیاں رکھائے اک دھیان، دھیان دھیان وچ لگائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی ہوئے آپ پردھان، پندراں کنگ رت سہائیا۔ راشٹریٹ اٹھایا آپ بھگوان، دے مت سمجھائیا۔ ستجگ جھلنا اک نشان، ست رنگ روپ دکھائیا۔ آپ بنائے اک ودھان، نو نو دیوے سچ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے سو بھا پائیا۔ بیس بیس سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بنائے بنت، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ بھيو گھلائے جیو جنت، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج لیکھا آپ مکائیندا۔ کلج لیکھا جانا چک، بیس بیس راہیا کر لائیا۔ لکھ چوراہی بوٹا جانا سک، بن ہر نامے ہر یا سچ نہ کوئے کرائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جو بیٹھا رہیا لگ، کلج انتم زرنجن جوت کرے رُشائیا۔ زرویر ہو کے رہیا تک، کلج جنگل وچ سنگھ شیر ایکا بھبک لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سماں آپ ورتائیا۔ سماں ورتے کلج جگ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جیو جنت ہوئے گگ، ہنس روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہوئے اگنی رہے گھ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلا ئیندا۔ چلے دھار دھرنی دھرت دھول، آکاش پرکاش سما ئیا۔ لکھ چوراہی ہوئی بول، ساچا روپ نہ کوئے دکھائیا۔ امرت دے نہ کسے کول، نا بھی نابھ نہ کوئے اٹائیا۔ نظر نہ آئے ساول سول، گند منوہر لکھمی زرائن بیٹھا گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سماں جگت گیترا جگ آپ گرائیا۔ جگ جگ گیترا ہتھ کرتار، آد جگاد گرائیندا۔ کلج انتم کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ نیتز رووے پُرکھ نار، نار کنت ست نہ کوئے ورتائیندا۔ اُنی بیس مارے مار، جگدیش حکم چلا ئیندا۔ شاہ سلطان بن بھکار، در منگن بھکھ

نہ پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جو گھریا بھنّ وکھائیندا۔
 پُرکھ اکال رکھنی اوٹ، دُوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ اشٹ رکھاوانا نرمل جوت، نر ویر اک دھیائی۔ شبد بنائے قلعے کوٹ، ہر جن ساچے لئے وسائی۔ جھوٹھی
 کڈھنی واسنا کھوٹ، مایا ممتا موہ چُکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت رہیا سمجھائی۔ سادھ سنگت ساچا میلا، ست پُرکھ نرنجن
 آپ کرائیندا۔ ایک رنگ رنگائے گرو گریچلا، گر گوہند ویکھ وکھائیندا۔ چار ورن سجن سہیلا، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی اپنے ہتھ رکھے ویلا،
 ویلا وقت نہ کسے جنائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کلج آپے کھیلا، رُپ انوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک
 درڑائیندا۔ ساچی سکھیا سری بھگوان، ایک ایک جنائی۔ آتم آتر اک گیان، آتم برہم کرے پڑھائی۔ دُئی دویت مٹے نشان، مایا موہ نہ کوئے رکھائی۔
 ہوئے ہنگتا نہ کوئے ابھمان، نون سو اکھراک پڑھائی۔ اٹھے پہر ہر دھیان، سرتی شبد ملایا۔ نو دوارے جھوٹھ دکان، جوٹھانا تا توڑ تڑائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتھم لیکھا دے وکھائی۔ ساچا لیکھا ہر بھگونت، سادھ سنگت جناونا۔ ایک ملنا ہر جو کنت، گرکھ ناری رُپ وٹاونا۔ ہوئے
 سہائی آد انت، ایٹھے اتھے گود رکھاونا۔ دیوے وڈیائی لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، سر اپنا ہتھ لکاونا۔ ایک ناؤں نیا منت، رسنا جہوا ہر ہر گاونا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت پکڑے دامن۔ آد انت پکڑے دامن، سنگر پورے ہتھ وڈیائی۔ کلج میٹے رین اندھیری شامن، اندھ
 اندھیر دے گوائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلکائی۔ آپے ہوئے گر سکھ تیرا ضامن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا مارگ اک جنائی۔ ساچا مارگ ہر کا پنٹھ، گر گر رُپ جنایا۔ سکھیا دیوے گرو گرنٹھ، گر ار جن میل ملایا۔ نانک ناد وجایا سنکھ، ناد دُھن
 شنوایا۔ انگد پایا گھر بھگونت، امر میلا سچ سُبھایا۔ رام داس ملیا سہاگی کنت، گھر ساچی تیج ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 ساچے لئے تریا۔ ہر جن سمرو نام ایک، ایکے ہتھ وڈیائی۔ نانک گوہند ساچی ٹیک، رام کرشن سمجھائی۔ عیسیٰ موسیٰ لکھیا لیکھ، محمد ویس وٹائی۔ جگا جگتتر
 رہیا ویکھ، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ات دے وکھائی۔ ایک ات شبد گیان، گر منتر نام درڑائیندا۔ اٹھے

پہر سِری بھگوان، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ انتم دیوے مان، جو جن چرن دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایک رنگ رنگائیندا۔ چار ورن ایک رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ شبد ڈوری نام پتنگ، سرتی سرت آپ بندھائیا۔ ہتھ رکھائے چنڈ پر چنڈ، نام کھنڈا اک چکائیا۔ گرسکھ آتم نہ ہوئے رنڈ، گرسبدی لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا ہوئے بخشند، بخشش اپنی آپ ورتائیا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنڈ دوراہا ضلع لدھیانہ ★

ہر کا ناؤں ساچا سکھ، آد جگاد جنائیندا۔ اُجل کرے ہر جن کھ، انتر آتم جو دھیائیندا۔ ہوئے روگ مٹے ڈکھ، مایا ممتا موہ جلائییندا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ اک جگائے نرمل جوت، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ تن نگارے لائے چوٹ، انحد ناد دی ناد و جائیندا۔ جوٹھ جوٹھ کڈھے کھوٹ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم سکھ اک دکھائیندا۔ آتم سکھ کایا اندر، گھر گھر وچ ملے وڈیائیا۔ ترے گن مایا توڑے جندر، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ من پتکھیرو ہتھے بندر، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ کرے پرکاش ڈونگھی کندر، دیا باقی اک ڈکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھ دئے سمجھائیا۔ ساچا سکھ کایا گڑھ، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گرگھ ورا لیکھے اندر وڑ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ مایا اگنی نہ جائے سڑ، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ بند کواڑی کھولے در، در دربارا آپ سہائیندا۔ درس دکھائے نرائن نر، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھ اک سمجھائیندا۔ ساچا سکھ آتم شانت، گر چرن چرن چت لایا۔ چرن کول ساچا نات، بندھن بندھک ایک پایا۔ جگت وکارا ہوئے ناس، آسا ترسنا دئے جلایا۔ گھر وچ گھر کرے پرکاش، برہمنڈ کھنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ دیوے درس پڑکھ ابناش، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ گرہ مندر پاوے راس، گوپی کاہن ناچ نچایا۔ ہر جن پوری کرے آس، ترسنا بُکھ نہ کوئے دکھایا۔ صاحب دیال سدوسے پاس،

وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُکھ اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا سُکھ پنچ تت، گھر گھر وچ آپ پرگٹائییا۔ بہتر ناڑ نہ ابلے
رت، رتی رت دے سُکائییا۔ ایکا دیوے برہم مت، جگت وِدیاناہ کوئے پڑھائییا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کمائییا۔ ڈُونگھی کندر مہما
سنائے اکھ، نادانادی دُھن وجائییا۔ گرگھ وِرلے مارگ دس، ساچے مارگ آپے لائییا۔ ہر دے اندر ہر جو وِس، ہر کانام دے سمجھائییا۔ امرت جھرنا
جھرائے ساچا رس، نَجھر اپنی دھار وہائییا۔ جس جن کرے پوری آس، نراسا جگت نہ کوئے دکھائییا۔ ساچا سُکھ سَنگر چرن پاس، دوسر در نہ ملے وڈائییا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپناسنگ آپ رکھائییا۔ من پنکھی شبد ڈور، بندی بندھن آپے پائیندا۔ ناتا توڑے پنچ چور، ٹھگ کوئے نظر نہ
آئیندا۔ کرے پرکاش اندھ گھور، گیان گیان وِچ رکھائیندا۔ من مت دیوے ہوڑ، گر مت اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچی بُدھی آپ جنائیندا۔ ساچی بُدھی ہوئے بیک، گر سَنگر اوٹ تکائییا۔ پاربرہم جن راکھو ٹیک، نون سو اکھر اک سمجھائییا۔ جگت مایاناہ لائے سیک،
ترے بھون دھنی ہوئے سہائییا۔ گھر وِچ گھر لینا ویکھ، گرہ مندر ہوئے رُشائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بُدھ بیکسی آپ کرائییا۔ بُدھ
بیکسی ہوئے سدھ، سائک ست ست ورتائیندا۔ آپے جانے اپنی بدھ، گرگھ ساچے آپ سمجھائیندا۔ تیر نرالا مارے جگت وِکارا جائے ودھ، پارکنارہ
آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ ساچا مارگ اوکھا گھاٹ، دُراڈا پندھ رہن نہ پائییا۔ جس جن ملے
پُرکھ سمرا تھ، چنتا سوگ رہے نہ رائییا۔ آد جگاد نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائییا۔ ہر جن ساچے آپے کاڈھ، لکھ چوراسی وِچوں لے ترائییا۔
آپ لڈائے ساچا لاڈ، جوں بالک ماتا گود سکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بُدھ بیک جانے انتر، بن رسنا جہوا جپائے منتر، نش اکھر
کر پڑھائییا۔ ساچا منتر آتم جاپ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ ترے گن مایاناہ چڑھے تاپ، سنتاپ نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ جنم دے اتارے
پاپ، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹ، چوواں لوک کھ شرمائیندا۔ سَنجگ تریتا دواپر کڈا آیا واٹ، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ لکھ
چوراسی آتم سیجا سُتا کھاٹ، نرگن سرگن سرگن اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تس جن

اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ بُدھ بیک کرے کرتار، سر اپنا ہتھ لُکائیا۔ مت متوالی نہ ہوئے خوار، ایکا تت جنائیا۔ من منو آنہ کوئے ہنکار، ہوئے گڑھ دئے تڑائیا۔ ایکا دیوے نام شبد دھنکار، اٹھے پہر ناد شنوائیا۔ زرگن جوت نور اجیار، جوت زرنجن ڈمگائیا۔ ناتا تئے سرب سنسار، سنگر پورا بندھن پائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجر جھرنا اک جھرائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ گھر وچ گھر دئے وکھال، آتم برہم کر رُشنائیا۔ پاربرہم پرہم دین دیال، ایش جیو کرے گُرمائیا۔ سرتی شبدی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، پرتپال سچ سکھدائیا۔ ساچا سکھ وکھائے کایا سچّی دھر مسال، چھپر چھن نہ کوئے چُھہائیا۔ سورج چن ہوئے شرمسار، نیڑنیں نہ سکے کوئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھ گھر گھر وچ دئے پرگٹائیا۔ ساچا سکھ ساچے گھر، گھر گھر وچ آپ وکھائیندا۔ جس جن دیوے اپنا ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ دُکھ روگ جائن ہر، سنتا نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ زبھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے وکھائیندا۔ من مت بُدھ آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ گرگھ ورا ویکھے چڑھ، ساچے پوڑے جس چڑھائیندا۔ کلج جیو رہے سڑ، اگنی تت سرب لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پارکنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ اندر گر کی رُچی، رچ رچ اپنی کھیل کھائیندا۔ ہر جن ایکا آتم سُچی، لکھ چوراسی پوت پُنت نہ کوئے کرائیندا۔ ہر جن تیری واسنا اچی، درگھر ساچا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ آتما سُچی بُجھ کرتار، ست ستوادی آپ بنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، وید کتیب بھو نہ آئیا۔ ہر جن ملے ہر دوار، ہر جو ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ گرہ مندر گھٹ اندر پاوے سار، نج آتم پر ماتم میللا میللا۔ پاربرہم برہم دئے ادھار، ایش جیو کر پیار، جگت جگدیش ہوئے سہائیا۔ رُچی کسے دس نہ آئے وچ سنسار، پُرکھ اکال اپنی رُچی جگ جگ گیر رہیا دوائیا۔ جگت کریا جگت بندھن، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائیا۔ جس جن مستک لائے نام چندن، جوت للاٹ کرے رُشنائیا۔ سرشی پائے جھوٹھا بندھن، بندی توڑ بے پرواہیا۔ آتم دیوے پرماندن، دس کسے نہ آئیا۔ آنت ہوئے آپ بخشدن، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لکھ چوراسی تئے پھندن، جم کی پھاسی نہ گل لٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی گود بہائیا۔ جگت دُکھ جگت سنتا، جگت جگت نال ملائیندا۔ جنم جنم دے میٹے پاپ، کرم کرم نال

ہنڈھائیندا۔ درس دکھائے نج آتم آپ، سوچھ سرؤپی رُپ وٹائیندا۔ گرسکھ تیرا درگاہ ساچی کرے وڈ پرتاپ، آنت لوک مات وڈیائیندا۔ جیو جنت چین تیرا جاپ، کبیر جُلابا اُچی کوک سرب سٹائیندا۔ رویداس چمارا ویکھے ایکا باپ، پتا پوت گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے کایا جگت ڈکھ، آتم آتر دکھائے ساچا سکھ، سکھ داتا آپ ہو جائیندا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ پنڈ مہا سنگھ والا ضلع لدھیانہ ★

ہرجن بھلواری رت بسنت، آد جگاد ہر لگائیندا۔ ویکھ دکھائے جگا جگت، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، بے آنت کھیل کھلائیندا۔ گرگھ میلے ساچے سنت، در دوارے سو بھاپائیندا۔ نام جنائے نیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ہرجن ساچا سو بھاونت، سو پُرکھ زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن میت مرار ایکا کنت، کنت کنتوہل کھیل کھلائیندا۔ آپ ورو لکھ چوڑاسی وچوں جیو جنت، نام مدھانا ایکا پائیندا۔ مانس مانکھ بنائے بنت، گھاڑن گھرن آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُچائیندا۔ ہرجن ساچا ساچی دھار، زرنجن سرگن آپ پرگٹائیا۔ سرگن زرنجن دے آدھار، زرنجن باقی جوتی ڈگمگائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرننا آپ جھرائیا۔ گرہ مندر ناد دھکار، شبد انادی ناد سٹائیا۔ اندھ اندھیر دے نوار، جوت زرنجن کر رُشائیا۔ ڈونگھی بھوری پاوے سار، کایا بنک پھول پھولائیا۔ سر سرور دے نہال، امرت میگھ آپ برسائیا۔ بھگت وچھل سدا کرپال، دین دین ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ ہرجن ہر جو آپ اُٹھائیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پورب لہنا لیکھے پاوانا، جمن جمن پاوے سار۔ ساچا نام اک ورتاوانا، نام انمولا گم اپار۔ ساچے مندر آپ کاکوانا، بند کوڑی کھول کوڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے جائے اُبھار۔ ہرجن ساچا جائے اُٹھ، سنگر پورا آپ اُٹھائیا۔ مہربان پر بھ جائے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ کائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نیر

سیرکھ چوائیا۔ پرکاش کرائے نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ آسا ترسنا کڈھے کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ پیچ تت بنائے کایا کوٹ، آتم برہم وچ لکائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، انحد نادى ناد وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُپائیا۔ ہرجن ساچا ہر کارُپ، ممتا موہ نہ کوئے رکھائیندا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ میل ملائیندا۔ کرے پرکاش چارے کوٹ، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن ساچا ہر ہر رنگ، آد جُگاد سمایا۔ پاربرہم سورُا سرنگ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ آتم سیجا اک پلنگ، نرگن سرگن آپ سہایا۔ اگم اگمٹرا وجائے مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے آپ اُٹھایا۔ گرکھ ساچا ہری ہرجن، ہر منتر نام درڑائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ بھانا رہیا من، سد بھانے وچ سمانیندا۔ اک سنائے راگ کن، دوجی ودیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ ساچا دیوے نام دھن، جگت خزانہ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ نام خزانہ سدا بھرپور، ہرجن ساچے آپ ورتائیا۔ آد جُگاد حاضر حضور، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کلجگ کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھی مورکھ گلدھ ہوئی موڑھ، چار ورنناں پئی لڑائیا۔ کتے نہ ملے ساچی دھوڑ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاول تھانیا۔ ہرجن تیرا تھان تھنتر، تھر گھر واسی ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی لگی بسنتر، اگنی تت سرب جلائیندا۔ گھر گھر اندر من کا منتر، من واسنا سرب گرلائیندا۔ کوئی نہ بنائے ساچی بتز، آتم برہم نہ کوئے وکھائیندا۔ بودھ گیان نہ جانے کوئی پنڈت، جگت ودیا سب پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا ویکھ وکھاونا، کلجگ اتم دھار۔ پُرکھ ابناشی کھیل کراونا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ نام ڈنکا اک وجاونا، چار ورنناں کرے خبردار۔ اُوچ پیچ راو رنک ایکا رنگ رنگاونا، دُئی دوتی پردہ دیوے پاڑ۔ ایکا منتر نام درڑاونا، سو پُرکھ نرنجن اک کرائے سچ جیکار۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا گھر بہاونا، ساچا مندر کھولے اک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے سُرَت سنجال۔ چار ورن ایکا در، پُرکھ ابناشی

آپ کھلایا۔ کلجگ انتم جائے ہر سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ برن اٹھاراں اپنا کیتا لین بھر، نیز نیناں نیر وہایا۔ جوٹھے جھوٹھے جائن ہر، پت ڈالی نظر کوئے نہ آیا۔ مایا ممتائے گڑھ، ہوئے ہنگتا ہوئے صفایا۔ پرگٹ ہوئے زرائن نر، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ بھگتن میلے اپنے در، در دروازہ اک دکھایا۔ پورب لہنا دیوے پھڑ پھڑ، جنم کرم کرم جنم اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلہ سہج سبھایا۔ ہر جن میلہ سہج سبھہا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم ویس وٹا، نرگن اپنا کھیل کھلاییندا۔ آد جگاد بے پرواہ، بے انت ویکھ دکھاییندا۔ ہر جن ساچے میل ملا، جن جننی لیکھے لاییندا۔ ایکا مارگ دیوے پا، ذات پات نہ کوئے رکھاییندا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، سو اکھر آپ اُچھاییندا۔ ہنگ برہم دے جنا، پاربرہم سیو کھاییندا۔ نہہکرمی کرم کما، کرم کانڈ میٹ مٹاییندا۔ ورن برن ڈیرہ ڈھاہ، بھانڈا بھرم بھو بھٹاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مات بناییندا۔ ہر جن جانے ہر کاروپ، ہر ہر وچ سد سائیا۔ آد جگادی ست سروپ، ست ستوادی ویکھ دکھایا۔ ایکا تاگا ایکا سوت، ایکا بنت بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آتم برہم اک درسایا۔ آتم برہم برہم اُجیارا، پاربرہم کرائیندا۔ گھر گھر اندر سچ دوارا، دُھر دربارا آپ دکھاییندا۔ ٹیڈھی بنک پارکنارہ، ساچا مارگ آپ جناییندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، گرہ گرہ دیک آپ جگاییندا۔ دوس رین ناد دُھنکارا، انحد شبد لاییندا۔ پنچم مل مل منگلپارا، در ساچے سو بھاپاییندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے وچارا، ایش جیو سبھاییندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھید نہ آئیندا۔ شرع شریعت مارے مارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ دکھاییندا۔ ہر کی دھار ڈونگھا ساگر، گرگھ ورلے بو جھ بھجھایا۔ جس جن دیوے نام رتی رتناگر، رتن امولک کایا گولک جھولی پائیا۔ ونج کرائے سچ سو داگر، ساچی دات اک دکھایا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، پنچت کر زشانیا۔ چار ورنناں دیوے آدر، ہر جن بخشے سرن سرنایا۔ کرے کھیل کریم قادر، قدرت کرتا ویکھ دکھایا۔ راگ سنائے ایکا دادر، درود کرے پڑھایا۔ لیکھا جانے پسر پسر مادر، مہربان بیو اک خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ چار ورن ہر جن ٹیک، ایکا اشٹ دکھاییندا۔ بدھی کرے آپ بیک، منتر گیان اک درڈاییندا۔ من مت میٹے رکھ، گرمت آپ جناییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ

بنائیندا۔ چار ورن پاوے سار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ چوتھے جگ کر وچار، چار یاری پھول پھولائیا۔ چار ویداں دے آدھار، چار بانی کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی ہو اُجیار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اندج جیرج اُتبیج سیتج کرتیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دوپر چلائی اپنی ریتا، ویس انیک دھرائیا۔ کلجک ویلا اتم بیتا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے اپنا گھر، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ ساچا گھر ساڈھے تن ہتھ، روداس چمارا لیکھ لکھائیندا۔ گرکھ ورلے آوے ہتھ، لکھ چوراسی سرب گرلائیندا۔ جس جن کرپا کرے پُرکھ سمرتھ، سو جن بوجھ بُجھائیندا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، گھٹ آتر سو بھاپائیندا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، کچن گڑھ آپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گنگا گھاٹ، جگت کسیرا ویکھ وکھائیندا۔ آتم پر ماتم بدھانات، ذات پات نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایک برہم گیان سمجھائیندا۔ ایک برہم اک گیانا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک گھر اک مکانا، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک رہیا سنائیا۔ ایک دانی ایک دانا، ایک دات رہیا ورتائیا۔ ایک روپ سری بھگوانا، آد جگاد سمائیا۔ کلجک اتم ہو پردھانا، نہکنا ناؤں رکھائیا۔ سچ سچ جھلائے اک نشانہ، سچکھنڈ نو اسی اپنا بل دھرائیا۔ کوڑی کریا میٹے وچ جہانا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ چار ورنناں بنھے ایک گانا، نام بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے توڑے مان اہمانا، چرن دھیانا اک جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ اپنا پردہ ہر اٹھاؤنا، نو کھنڈ پر تھی کھیل کھلائیندا۔ ستاں دیپاں ویکھ وکھاؤنا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ وشن برہما شو ہلاؤنا، سُرپیت اند نال رلائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھ وکھاؤنا، نو نو چار کھیل کھلائیندا۔ ہرجن ساچے آپ جگاؤنا، شبد ہلارا اک لگائیندا۔ در دوارے میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ ساچا سنت آپ بناؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کمائیندا۔ چار ورنناں بھیناں بھنیا سنبندھ رکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار جگت دھر مسال، دھر درگا ہی آپ چلائیا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگال، راج راجان نہ کوئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سُرت سنجال، لکھ چوراسی بُھل کدے نہ جائیا۔ ہرجن دیوے نام سچا دھن مال، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ایتھے اوتھے کرے سنجال، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ تارنہار اک بھگوان، آد جگاد سمانندا۔ جس جن دیوے بھگتی دان، بھکت بھگونت میل ملائیندا۔ سرت ملائے شبدی کاہن، ساچی بنسری نام وجائیندا۔ بھاگ لگائے تت مکان، پنچم گڑھ سہانیندا۔ درس دکھائے در گھر آن، ست سرؤپی روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پھرائے اپنا لڑ، ایکا پلو گنڈھ دوائیندا۔ ساچا پلو ہر جن پھڑ، اپنا بندھن پانیا۔ سرگن اندر نرگن جائے وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نش اکھر اپنا ناؤں پڑھ، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ سو بھاؤنت سہائے گھر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ ہر جن میلا آپے کر، جگت وچھوڑا پھند کٹائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سو سنگر سجن شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگائیا۔ کوٹنت گگن گگن نواسا، گرہ مندر آپ کرائیا۔ گرہ دیپ جوت پرکاشا، بھیو ابھید رکھائیا۔ نرؤیر کھیل تماشا، نرگن دھار چلائیا۔ الکھ اگم اگوچر اپنی پائے راسا، منڈل راس رچائیا۔ بھیو نہ جانے پر تھی آکاشا، برہما ویتانین شرمائیا۔ چارے وید نہ کرے کوئے خلاصہ، پُران اٹھاراں نہ کوئے گواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھٹنا آپے ویکھ وکھائیا۔ کٹنک روپ سری بھگوان، نہکلنک کھیل کھلائیندا۔ سکا کر نہ سکے کوئے دکھان، مت بدھ بھیو نہ کوئے پائیندا۔ ٹینکا ٹل و جائے سرب جہان، رسنا جہوا جیو ہلائیندا۔ پٹی ویکھو دو جہان، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل سکا روپ وکھائیندا۔ سکا کل ہر جو دھار، کلونتا کھیل کھلائیندا۔ سٹہک مہک رہیا سنسار، دیپ لوئے ڈیرہ لائیندا۔ قدرت قادر کر وچار، آپ اپنے وچ پھچائیندا۔ آپے سے سب توں باہر، بھیو ابھید رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگت بدھی جگت وچار، جگت جگ کرے پڑھائیا۔ جس لکھیا سو پاوے سار، نش اکھر نظر نہ آئیا۔ اک اگلا اینکار، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار ہر کرتار آپ چلائیا۔

☆ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھیپئی ضلع لدھیانہ ☆

سچھنڈ سچا دوارا، سو پڑکھ نرنجن سو بھا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوڑا، ہر پڑکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے سہارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آد نرنجن کر اجیارا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سری بھگوان ویکھنہارا، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ اپائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اگمڑی کارا، پڑکھ اگمڑا آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر کرتار، آد پڑکھ اکھوائیا۔ نرنجن نرویر ہو تیار، مورت اکال ڈمگائیا۔ اجوئی رہت بے عیب پروردگار، مقامے حق سو بھا پائیا۔ جلوہ نور کر اجیارا، جوت اجالا ویس وٹائیا۔ ساچے مندر کھیل نیار، کھیل اولٹا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا آپ وڈیایا۔ سچھنڈ ساچا سچ دوارا، سو پڑکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو تیار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکنکارا ویکھے ویکھنہارا، آد نرنجن میل ملائیندا۔ ابناشی کرتا وسے ٹھانڈے دربار، سری بھگوان نشان جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ خبردار، آد جگادی اک اکھوائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ حکمران، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، در درویش ویس وٹائیندا۔ بھکھک بھکھاری بنے آپ بھگوان، نیوں نیوں سیس جگدیش سیس جھکائیندا۔ کرے کھیل ہر مہان، بھيو ابھید آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار سو بھا پائیندا۔ سچھنڈ دوار سو بھا ورت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ناری کنت، نرنجن ویس وٹائیا۔ ایکنکارا بنائے بنت، گھاڑن گھڑت لئے گھڑائیا۔ آد نرنجن مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ابناشی کرتا بے پرواہ بے آنت، بے عیب نام خدائیا۔ سری بھگوان ساچا دھام سہنت، درگاہ ساچی وڈ وڈیایا۔ پاربرہم اپنا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچھنڈ دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ وسنہارا اک اکلا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آد جگادی کھیل اولا، شبد جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ نرنجن نرنجن پھڑائے پلا، نرنجن نرنجن سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ویکھ وکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا ساچی

دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹایا۔ چھپر چھن نہ کوئے سہار، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ دیا باقی نہ کوئے اُجیار، آد زرنجن ڈمگایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، زرنجن کھیل کھلایا۔ نہ کوئی مندر گرو دوار، اک اِکلا سو بھاپایا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپے رہیا ورتایا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سچ سنگھاسن سو بھاونت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہانیدا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوہل ویس وٹانیدا۔ آپے بنائے اپنی بنت، زرنجن زرنجن میل ملائیدا۔ آپے آد آپے آنت، آنت آد اپنی کھیل کھلاییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، در گھر ساچا آپ کھلاییدا۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھایا۔ اینکارا نش اکھر آپ بول، اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ آپے تولنہارا تول، تولا بنے ساچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جایا۔ آپے وسے اپنے کول، اپنا سنگ نبھایا۔ آپے اپنے اندر جائے مول، اپنی رچنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، سچ سنگھاسن دے وڈیایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سلطان، ہر ساچا کھیل کھلاییدا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، اپنی دیا آپ کمانیدا۔ آپے دیوے دھر فرمان، شبد انادی ناد و جانیدا۔ حکمی حکم سنائے سناونہار، سُننہار آپ ہو جانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچا متا آپ پکائیدا۔ زرنجن اندر زرنجن دھار، زرویر آپ رکھایا۔ زرنجن روپ زراکار، زرنجن آپے ویکھ وکھایا۔ زرنجن مندر زرنجن دوار، زرنجن بیٹھا آسن لایا۔ زرنجن بھوپ زرنجن سکدار، زرنجن رعیت روپ وٹایا۔ زرنجن شاہ زرنجن سکدار، زرنجن بیٹھا سیس جھکایا۔ زرنجن سیس تاج دستار، زرنجن چرن کول بگسایا۔ زرنجن کھیل کرے اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ زرنجن وسے دھام نیار، نہچل دھام آپ اُچجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا گھاڑن لئے گھڑایا۔ سچکھنڈ ساچا گھاڑن گھڑیا، پُرکھ ابناشی سیو کمانیدا۔ ست پُرکھ زرنجن اندر وڑیا، دس کسے نہ آئیدا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا پوڑا آپ لگائیدا۔ آپے پُرکھ ناری نریا، ور داتا آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیاییدا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھنیک، سنگر پورا آپ سہایا۔ نہ کوئی دیسے اور شریک، اک اِکلا ساچا ماہیا۔ نہ کوئی اندھیرا تاریک، زرنجن

جوت ڈمگائیا۔ نہ آد جگاد کسے دی رکھے اڈیک، اپنی اچھیا وچ سمائیا۔ کسے کولوں نہ منگے بھیکھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیا۔ آپے ونڈے اپنا حص، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے وڑ، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا سُت ڈلارا جایا ایکا وار، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپ بٹھایا پہلی وار، دُوجی وار نہ کوئے اٹھائیندا۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ پتا پوت کرے پیار، ساچی گود سہائیندا۔ ایکا دیوے وست اپار، ناؤں زرنکارا جھولی پائیندا۔ اگما اگم کر تیار، سُرتال نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اندر تھر گھر دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سچھنڈ اندر تھر گھر واسا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشاء کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ شبد ڈلارے کر کر واسا، ساچا دھام وڈیائیا۔ آد جگاد پوری کرے آسا، سیس جگدیش ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیا۔ ساچا تھم دھر فرمانا، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ سُت ڈلارا بال انجانا، شبدی شبد اٹھائیندا۔ آد جگاد مننا بھانا، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ تیرا وسے اک مکانا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گانا، ساچی تار ہلائیندا۔ میرا نور تیرا درس مہانا، درسی درس اک دکھائیندا۔ میرا چرن تیرا پد زربانا، ساچا گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت آپ اٹھائیندا۔ سُت ڈلارا ہر سمجھا، اپنی دیا کمائیا۔ تھر گھر ساچا دئے وساء، ساچے کھیڑے بھاگ لگائیا۔ جوتی جوت کر رُشنا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ دھر فرمانا آپ سنا، ناد انا دوجائیا۔ اپنا پردہ آپ چُکا، رُپ انوپ درسا ئیا۔ ست نشانہ اک چٹھا، ست ستوادی رہیا جھلائیا۔ بودھ اگادھی بھو کھلا، ایکا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے بنت بنائیا۔ تھر گھر ساچا بنت بنائی، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ اپنی گھاڑن آپ گھرائی، باڈی اور نہ کوئے لگائیندا۔ جوت زرنجن آد زرنجن ویکھے چائیں چائیں، نور نورانہ رُپ آپ دکھائیندا۔ سُت ڈلارا پکڑ اٹھائے باہیں، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ایکا گن رہیا سمجھائی، اوگن سنگ نہ کوئے ملائیندا۔ تیری رچنا ویکھاں تھاوں تھائیں، تھان تھنتر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دھر فرمانا آپ سنا ئیندا۔ دھر فرمانا سچ سندیشہ، سو پُرکھ زرنجن آپ سنا ئیندا۔ پاربرہم پر بھ زرنیشا، زرنائن تھم ورتائیندا۔ آد جگادی ایکو ویسا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔

تیری گود بہائے وشن برہما شو گنیشا، ساچا حکم آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد رچنا آپ رچائیندا۔ آد پُرکھ ہر رچن رچائے، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ شبدي سُت ہر سیوالائے، جننی جن آپ ہو جائیا۔ وشن برہما شو جھولی پائے، ساچی گود سُبھائیا۔ دُھر فرمانا اک الائے، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ شبدي ڈوری بندھن پائے، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ پرماندن اک وکھائے، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سُبھاگی چھندن اک سُنائے، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي شبد کھیل کھلائیا۔ شبدي کھیل کرے کرتارا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ شبدي شبد محل اُسارا، سچ محلہ سو بھاپائیندا۔ شبدي شبد گنگ منڈل دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ آپ اپائیندا۔ شبدي شبد نور رُوس کر اُجیارا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ شبدي شبد پون ہلارا، پون پونی آپ سہائیندا۔ شبدي شبد ترے گن دھارا، ترے گن اپتتا آپ پرگٹائیندا۔ شبدي شبد پنچم اکھاڑا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش ناچ نچائیندا۔ شبدي شبد ناد دُھنکارا، سُت برہما آپ پڑھائیندا۔ شبدي شبد بن لکھارا، چارے ویداں بھيو کھلائیندا۔ شبدي شبد بن ونجارا، ساچا ونج آپ کرائیندا۔ شبدي شبد بول جیکارا، چارے بانی آپ الائیندا۔ شبدي شبد پھڑ پھڑ آرا، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ شبدي شبد کھانی بانی بھرے بھنڈارا، چارے کھانی آپ اُچائیندا۔ شبدي شبد لکھ چوراسی کرے پسارا، لکھ لکھ چار میل ملائیندا۔ شبدي شبد پنچ دے سہارا، پنچم پنچم جوڑ جڑائیندا۔ شبدي شبد نو دوار ویکھے اکھاڑا، جگت ترسنا ناچ نچائیندا۔ شبدي شبد کر پسارا، گھر گھر وچ بنک سُبھائیندا۔ شبدي شبد امرت ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبدي شبد ساچا تاڑا، انحد تالی تال و جائیندا۔ شبدي شبد ساچا اکھاڑا، پنچم سخیاں آپ آپ وکھائیندا۔ شبدي شبد جوت اُجیارا، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ شبدي شبد برہم پسارا، آتم برہم ویکھ وکھائیندا۔ شبدي شبد ایش جیو ہلارا، جگدیش آپ کرائیندا۔ شبدي شبد کر پسارا، پاربرہم پر بھ ویکھ وکھائیندا۔ دھرت دھول دے سہارا، جل بنب آپ کائیندا۔ ایک شبد بنے سکدارا، سچ سکداری آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر ورتاؤنا، ایک وار جنائیا۔ شبدي تیرا کھیل کھلاؤنا، ہر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ وشن برہما شو سیو لگاؤنا، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑائیا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈاؤنا، رُت رُتھی آپ سُبھائیا۔ نو نو کھیڑا آپ وساؤنا، ست ست ہوئے شنوئیا۔ نو نو ڈیرہ آپے ڈھاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔

اپنا پردہ آپ اٹھاؤنا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ زرگن سرگن ناؤں رکھاؤنا، پنج تیت کرے گڑمائیا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ شبد
انادی ایکا گاؤنا، تریا راگ سنائیا۔ جیو جنت آپ پڑھاؤنا، اپنا ناؤں جگت پرگٹائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیل کھلاؤنا، قُدرت قادر دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُنْت رہیا سمجھائیا۔ ساچا سُنْت کرے دھیانا، پرہ چرن سیس جُھکائیندا۔ شاہ پاتشاہ سچ سلطانا، ہوں درویش منگ
منگائیندا۔ لکھ چوراسی کراں پردھانا، ترے گن تیرا ناچ نچائیندا۔ پنچم بٹھاں ایکا گانا، نو کھنڈ پر تھی کھیل کھلاؤنا۔ ناؤں سناواں سچ ترانہ، جگ جگ تیرا
ناؤں پرگٹائیندا۔ لیکھا جاناں دو جہاناں، لو آں پُریاں کھیل کھلاؤنا۔ منڈل منڈپ ہو پردھانا، رُو سس آپ بھوائیندا۔ لیکھا جاناں زمیں اسمانا، سمنڈ
ساگر بھيو چُکائیندا۔ جگ چوکڑی پندھ مُکانا، گيڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھانا، گر اوتار رُوپ دھرائیندا۔ سنجگ تیرا ناؤں دے بیانا،
تریتا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ دوپر مارے اک نشانہ، تیرا لالابان چلاؤنا۔ کلجگ کھیلے کھیل سیری بھگوانا، بھيو کونے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ جگ پیتے وچ
جہانا، کوٹی کوٹ وشن برہما شو رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدانت سیری بھگونت اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آدانت ہر
جو دھار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ سیوالائے گر اوتار،
دُھر فرمانا شبد جنائیا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ ساچے سنتاں دے ہلار، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، آتم
برہم کرے پڑھائیا۔ گرگھ دکھائے دھام نیار، در دروازہ بند کھلاؤنا۔ اٹھے پہر جوت اُجیار، دوس رین نہ کونے دکھائیا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار، جگ جگ
اپنا دیکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی کرے پار، نو نو چار پندھ مُکانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی رہے نہ وچ سنسار، جو آیا اٹھ اٹھ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، سُنْت ڈلارے رہیا جنائیا۔ سُنْت ڈلارے وڈ بلوان، شبدی تیرا رنگ رنگایا۔ تیرا کھیل دو جہان، پُرکھ ابناشی دیکھ دکھایا۔ تیرا بھيو نہ
پان وید پُران، شاستر سمرت رہے تیرا جس گایا۔ تیرا ناؤں گیتا گیان، پُران اٹھاراں رہے دھیایا۔ تیری مہما کرے انجیل قرآن، تیس بتیسا سیوالایا۔
تیرا کلمہ سچ ایمان، امام امامہ سرٹکایا۔ تیرا چھتر دو جہان، پُرکھ ابناشی آپ جُھلایا۔ مہبان بیو آد جگاد نو جوان، بی خیر یا اللہ سَمیل اپنی کھیل کھلایا۔ اُچے

مندر بیٹھ مکان، حق مقامے سو بھاپایا۔ آپے دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر رہیا سمجھایا۔ آپے ہوئے وڈ امام، شاہ اماں ناؤں دھرایا۔ عالم علمایاے ایکا جام، آب حیات ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی دیکھ دکھایا۔ جگ چوکڑی دیکھنہارا، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ سے ایکنکارا، اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، لوک مات دیکھ دکھائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر اترے پارا، کلجگ اپنا ناچ نچائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لگا اکھاڑا، مایا متانال رلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ بول جیکارا، حق حقیقت ایکا نعرہ لائیندا۔ سنگ محمد چار یارا، چاروں گنٹ ڈور وٹائیندا۔ اللہ رانی کرے پکارا، میاں نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ واہ واہ تیری قدرت بے عیب پروردگارا، قادر تیری کھیل کھلائیندا۔ آپے سے سب توں نیارا، دس کسے نہ آئیندا۔ گروآں اوتاراں دے سہارا، ایکا نام چپائیندا۔ اچی کوک کوک کرن پکارا، بے انت بے انت سرب جنائیندا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھیں توں رکھنہارا، تیرا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگادی ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نو اسار کھ ابناشا، آپے دیکھے کھیل تماشا، پر تھی اکاشا پھول پھولائیندا۔ پر تھی اکاش کھیل اولا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ نرگن نرویر اک اگلا، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیل دیکھ دکھائیا۔ پردہ لاپے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، اچے ٹلے پر بت پھول پھولائیا۔ لکھ چوراسی اندر سچ سنگھاسن ایکا ملا، آتم سیجا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دیوے ساچا ور، ایکا تت جنائیا۔ ایکا تت ہر کا ناؤں، آد جگاد رکھائیندا۔ آپ رکھائے ساچے تھاول، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ جگا جگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ رکھائیندا۔ ہر جن ساچے پھڑ پھڑ باہوں، اپنی گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، ساچی چوگ چکائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈے ہر جو ونڈ، ونڈنہار اکھوایا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ پردہ لاپے جیرج اند، اُتہج سیتج بھيو چکایا۔ لکھ چوراسی نار دھاگن دیکھے رنڈ، ہر ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ چاروں گنٹ بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہلکایا۔ کوئے نہ گائے سہاگی چھنڈ، رسنا جھوانہ کوئے صلاحیا۔ کسے گھر نہ دے ساچا چند، جگت اندھیرا چھایا۔ گرگھ ورا پائے پرمانند، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی ونڈ ونڈ بھگوان، اپنا کھیل کھلایا۔ سنجگ ساچے ہو پردھان، ست ستوادی روپ وٹایا۔ تریتا لیکھا سیپا رام، رام رمیا روپ دھرائیا۔ دوپر لیکھا کرشنا کاہن، گند منوہر لکھی نرائن وڈ وڈیایا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، عیسیٰ موسیٰ ناد وجایا۔ سنگ محمد چار یار مشلہ پڑھن قرآن، شرع شریعت اک وکھایا۔ ساچا مذہب دین ایمان، ابلوقت آپ جنایا۔ نرگن جوت ہو پردھان، نانک نیا نام وکھایا۔ ست نام دے پیغام، چار ورن کرے پڑھایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دان، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر وسے ساچا ماہیا۔ اٹھے پہر ناد دھنکان، اپنا راگ رہیا سنایا۔ جو جن آتر آتم کرے دھیان، پتت پاؤن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دے وڈیایا۔ شبد گر نانک گو بند، ایک رنگ سماندا۔ سرب جیاں جگ میٹے چند، چنتا چکھانہ کوئے جنائندا۔ داتا دانی گھر گمبھیر گنی گہند، ساچے ساگر آپ نہائندا۔ لکھ چوڑاسی برہم بند، ذات پات میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ وڈیائندا۔ ساچا نام وڈا وڈ، ہر ہر آپ اپائندا۔ اپنے آتر آپے کڈھ، لکھ چوڑاسی وچ رکھائندا۔ جیو جنت لڈائے لڈ، پریم پیار اک سکھائندا۔ آپ جنائے ساچی حد، پار کنارہ آپ وکھائندا۔ ساچا جام پیائے مد، امرت رس چوائندا۔ نانک نرگن ہر جن اپنے گھر سد، نت سدڑے ست سنائندا۔ گرگھ بنائی ساچی جد، ورن برن نہ کوئے وکھائندا۔ جو آیا سو جائے لد، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ جو گھریا سو جائے بھج، گھرن بھننہار آپ بھنائندا۔ کلجگ جیو ہر مندر بہنا سچ، کایا مندر اندر آپ وکھائندا۔ سنگر پورا پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ ویلے آنت لاؤن نہ دیوے کوئی تچ، چاروں گنت ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی شبد دھرائندا۔ شبد گردیو آتم پر ماتم، پر م پڑکھ وڈیایا۔ شبد سہاگ شبد ماتم، شبد کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ شبد باہر شبد باطن، شبد نور شبد ظہور، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ شبد آسا شبد منسا شبد کرے پور، شبدی سیو کمایا۔ شبد خالی شبد بھر پور، شبد حاضر شبد حضور، حضرت شبد روپ وٹایا۔ شبد نیڑے شبد دور، شبد شبدی ساچی دھوڑ، گرگھ ورا لامستک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ صلاحیا۔ نام صلاح صلاحن یوگ، جگ کرتا آپ صلاحندا۔ نام ہوئے ساچا رس بھوگ، نام امرت ساچی چوگ، ترسنا بھکھ گوائندا۔ نام کٹے ہوئے

روگ، مایا ممتا موہ جلائیندا۔ نام دکھائے ساچا جوگ، جوگ جوگیشر آپ جنائیندا۔ نام دکھائے ساچی اوٹ، نانک گوہند اک سمجھائیندا۔ نام لگائے ساچی
 چوٹ، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ نام کڈھے جھوٹھا کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ نام ملائے نرمل جوت، جوتی جوت سمائیندا۔ نام ناتا توڑے ورن گوت،
 ذات پات میٹ مٹائیندا۔ ہر کا نام نہ جییا جائے ہونٹ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایک در، ایک ناؤں
 رکھائیندا۔ ہر ناؤں جو جائے بھل، اُبھل دئے سزایا۔ نانک تولے ساچا تول، تیراں تیراں گیا سمجھایا۔ آد جگاد رہے اڈول، اڈل ڈل کدے نہ جانیا۔
 لکھ چوراسی نہ رہنا انھول، کلج اپنا بل دکھایا۔ درگاہ ساچی کر کے آیا قول، سنگ محمد نال ملائیا۔ ناتا توڑاں دھرنی دھرت دھول، سکلا سنگ نہ کوئے
 دکھایا۔ جوٹھ جھوٹھ روپ جاواں مول، گھر گھر کراں گڑمایا۔ بن ہر نامے خالی کراں کھول، پنچ تت ہٹ نہ کوئے وکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نانک نرگن گیا سمجھایا۔ نانک نرگن پنچ تت، ایک شبد جنایا۔ گھر وچ ملے برہم مت، گر سنگر رہیا پڑھایا۔ یج پیچے ساچے وت، بن کرسانا
 حل چلایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، امرت میگھ برسایا۔ ست سنتو کھ دیوے دھیرج جت، جگت ترسنا میٹ مٹایا۔ اک چڑھائے ساچے رتھ، بن رتھو اہی
 سیو کمایا۔ جگت وکارا دیوے متھ، نام مدھانا ایک پایا۔ شبد سنائے مہما اکھ، انحد تال وجایا۔ نرگن ساچا مارگ دس، سرگن لئے ملایا۔ جو جن وقت
 لنگھائے ہس ہس، پڑکھ ابناشی دئے سزایا۔ کلج انتم لوک مات آئے نس، نہہکلکی جامہ پایا۔ چار جگ گراوتار پیر پیغمبر ملا مسائق اولیے شیخ پیر پیغمبر،
 یاراں یار ویکھ دکھایا۔ انجیل قرآن کرے وس، نہ کوئی سکے سپس اٹھایا۔ پرگٹ ہو پڑکھ سمرتھ لکھ چوراسی پائے نتھ، دو جہاناں ویکھے نٹھ نٹھ، لو آں
 پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبایا۔ ایک کھنڈا نام چند پرچنڈ، دو جہاناں ونڈے ونڈ، نو کھنڈ پر تھمی دیوے دنڈ، لکھ چوراسی میٹے بھیکھ پکھنڈ، نہ کوئے
 دیسے نار دُہاگن رنڈ، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپایا۔ دئی دویتی ڈھاہے کندھ، اک سنائے سہاگی چھنڈ، لیکھا چکائے سورج چند، وشن برہما شو بیٹھن سپس
 جھکایا۔ نیز رووے سُرپت راجا اند، کرے کھیل گنی گہند، انتم سب دی میٹے چند، اپنی چنتا نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نانک دتا ایک ور، کلج انت رہیا سمجھایا۔ کلج ویلا انتم آؤنا، پاربرہم پر بھ ویس وٹایا۔ مہابلی ہو کے آؤنا، مات پت نہ کوئے جانیا۔ ڈھر فرمانا اک

سناؤنا، دو جہاناں آپ لائیا۔ امام اماں ویس وٹاؤنا، پیر پیغمبر دیکھے شہنشاہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، چوتھے جگ ڈیرہ ڈھاہیا۔ راج راجانا خاک ملاؤنا، شاہ سلطان رہن کوئے نہ پائیا۔ اوج نیچ پندھ مکاؤنا، ذات پات کرے صفائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا دھام بہاؤنا، جگت چڑی نہ ونڈ ونڈائیا۔ ایکا درشتی رام درساؤنا، اشٹ دیو اک اکھوائیا۔ ایکا رام نظری آؤنا، بھوشن بستر آپ پہنائیا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھاؤنا، کائنات کرے پڑھائیا۔ مندر مسجد کایا کعبہ اک وکھاؤنا، آب حیات دئے پیائیا۔ پُن صواب نہ کوئے وکھاؤنا، سچ احباب، رباب اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، شبدی شبد کرے شنوائیا۔ شبدی ڈھولا شبدی گیت، ہر شبدی شبد سنایندا۔ شبد ساجن شبد میت، شبد اتیت میل ملایندا۔ شبد پتت شبد پنتیت، پتت پاپی شبد ترایندا۔ شبد نام سدا انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ شبد چلائے جگ جگ ریت، ساچی ریتی شبد چلایندا۔ شبد دیہرا شبد مندر شبد مسیت، بن ہر شبدے کسے در نہ دسے کوئے پریت، خالی در سرب وکھائیندا۔ کلجگ انتم لکھ چوراہی تیری پرکھے نیت، لکھ لکھ لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا شبد شبد بھنڈارا، ایکا ورتے ورتہارا، نر نرکارا آپ ورتائیندا۔ شبد بھنڈاری ہر نرکار، آد جگاد ورتائیا۔ نو نو چار کر وہار، جگ چوکڑی دیکھ وکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا پار، کلجگ انتم دیکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے تیمی اوتار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ بھگت بھگونت کر کے گئے پکار، دس اٹھ اٹھ سمجھائیا۔ گر گر دے دے نام دھار، نام نامہ گئے سمجھائیا۔ گوبند بول فتح جیکار، ایکا ڈنکا گیا وجائیا۔ کلجگ انتم آوے ہار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ مات پت نہ کوئے پیار، پتا پوت نہ کوئے سہائیا۔ نار کنت نہ کوئے آدھار، وچھار سرب کمائیا۔ مندر مسجد نہ کوئے گرودوار، گر کاشد نہ کوئے گائیا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، ہت ہت نہ کوئے رکھائیا۔ چاروں گنٹ ٹھگ چور یار، اپنا بل رہے وکھائیا۔ دین مذہب ہون خوار، ورن برن پئے لڑائیا۔ دس نہ آئے سانجھ یار، پروردگار کھ چھپائیا۔ دیکھ وکھائے نہ پُرکھ اکال، اکال اکال نہ کوئے منائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بے حال، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ رکھیا کرے نہ مہاکال، کال کوکے نیتزیناں نیر وھائیا۔ رائے دھرم سرت سنبھال، اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ چتر گپت لیکھا دئے وکھال، لکھ لکھ لیکھا تھاوں تھائیا۔ لاڑی موت اُپر دئے لال دوشال، لال میہندی ہتھ رکھائیا۔

منتمھ جیو کلجگ انتم لئے بھال، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کوئی نہ بنے کسے دلال، ویلے انت نہ کوئے چھڈائیا۔ کسے لکھے لگے نہ کھادھا حلال، حلق حلق
 رہیا کر لائیا۔ گو بند سورا دسے نہ کسے نال، منتمھ بیٹھے مکھ بھوایا۔ جس نے وارے اپنے لال، لالن اپنا ناؤں رکھایا۔ ہوئے سہائی شاہ کنگال، کنگال
 کنگالاں گود بہایا۔ کلجگ جیو ہوئے نادان، چار ورن بیٹھے بھلایا۔ انت کوک کوک دے کے گیا بیان، حلفیہ بیان آپ لکھایا۔ پرگٹ ہوئے سری
 بھگوان، نہ کنگا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگر اک مکان، آ کے وسے ساچا ماہیا۔ وید ویاسا تیری آسا پوری کرے آن، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچا ٹلا پر بت
 آپ سہایا۔ موسیٰ تیرا رکھے مان، تیرے بچھے آئے تیرا پیغمبر نوری جلوہ نور دھرایا۔ محمد تیری دیکھے آن، کرے کلیان بے پرواہیا۔ چو داں طبق کرے
 پہچان، آپ پہچان وچ نہ آئیا۔ جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ ساچے آسو چڑھے نوجوان، دلدل اپنا آپ دوڑایا۔ چاروں گنٹ دیکھے
 بے ایمان، شیطان کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا نشانہ دے مٹایا۔ کلجگ تیرا نشان مٹاؤنا،
 نہ کنگ کل آ۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، دھرت مات دی گود سہا۔ ایکا منتر نام درڑاؤنا، نش اکھر جاپ جپا۔ ایکا مندر آپ اچاؤنا، پاربرہم پر بھ ولس
 وٹا۔ ایکا اشٹ سرب دکھاؤنا، آتم پر ماتم بندھن پا۔ ایکا حکم آپ ورتاؤنا، حکمی حکم دے جنا۔ ذات پات نہ کوئے رکھاؤنا، اوچ نیچ نہ کوئے دکھا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا دے مکا۔ کلجگ لیکھا گنا، آئی انتم وار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، من من گئے گر اوتار۔ پُرکھ ابناشی شیر
 روپ ہو کے بگنا، سنگھ مارے اک بھکار۔ کلجگ جمبک انتم گنا، نیز نین ہوئے شرمسار۔ پُرکھ ابناشی منہ دے بھار سٹنا، اُپر پائے اپنا بھار۔ دوجی وار
 پھیر نہ اٹھنا، تن جگ دے سوال۔ ترے گن تیرا گھر لٹنا، شاہ سلطان ہون کنگال۔ جوٹھ جھوٹھ تیرا بوٹا پٹنا، لکھ چورا سی وچوں بھال۔ ورن برن شوہ
 دریائے سٹنا، ذات پات سرت نہ سکے سنبھال۔ ستجگ سہائے ساچی رُتنا، رُت بسنت کرے آپ پرتپال۔ بھاگ لگائے پنچ تت کا یا بتنا، گرگھ ساچے لئے
 اٹھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بیٹھ سچی دھرمسال۔ سچی دھرمسال سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیدا۔ کلجگ انتم کرے
 پارکنارہ، بیس اٹھاراں دیکھ دکھائیدا۔ سمت اُنی چڑھے وچ سنسارا، پہلی چیت رُت جنائیدا۔ چاروں گنٹ ہوئے ہاہاکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیدا۔

نو کھنڈ لُٹیا جائے دِن دہاڑا، راج راجان نہ کوئے بچائیندا۔ زمیں اسماناں ٹٹے پاڑا، گئی اگ نہ کوئے بچھائیندا۔ کلجک رو رو کڈھے ہاڑا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ سادھاں سنتاں گھر گھر جا جا ماردا رہیا دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا۔ پُرکھ ابناشی پھڑکے بنھنا ستاراں ہاڑا، انگ انگ نال بندھائیندا۔ چاروں گنٹ پین جھاڑاں، ساچا سنگی نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا کھیڑا آپے ڈھاہندا۔ کلجک کھیڑا جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ سمت اُنی گرنی لٹھ، پُرکھ ابناشی رہیا گڑایا۔ لکھ چوراسی پاپانتھ، چاروں گنٹ دئے بھوایا۔ ساچی دست نہ کسے ہتھ، خالی ہتھ رہے دکھایا۔ کسے نظر نہ آئے راماست دسرتھ، کرشنا نند نہ میل بلایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ ہويا کسے وس، محمد رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ نانک نرگن ہردے گیا نہ وس، گوہند جام امرت رس نہ کسے چکھایا۔ من واسنا ہو کے سارے وس، اپنا آپ رہے لٹایا۔ سمت بیس بیس کھیڑا ہونا بھٹھ، بھٹھی اگن آپ تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، سنجگ ساچامات دھر، بیس اکیس اک حدیث دئے پڑھایا۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن راج راجانا، شاہو بھوپ نام دھرائیندا۔ ایکنکارا جودھا سورپیر بلوانا، بل اپنا آپ اپائیندا۔ آد نرنجن نور نور نورانہ، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھانا، بے انت اپنی کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ اپائیندا۔ پاربرہم پر بھ مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، در گھر ساچا آپ اپائیندا۔ نرگن نرگن ہو پردھانا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ایکا ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ آپے وسے اپنے گھر، گھر ساچا سو بھاپایا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نرائن اپنی کھیل کھلایا۔ آپے ورنی ورن لئے ور، ورتاتا آپ ہو جائیا۔ اپنی کرنی لئے کر، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنے مندر بہے چڑھ، ساچا پوڑا اک لگایا۔ اپنے در ویکھے کھڑ، سو در ساچا سو بھاپایا۔ کرے کھیل الکھ اگم اپار پر، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد پُرکھ ہر بے پرواہ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ زرنجن زرویر اپنا کھیل کھلا، مورت اکال
 ڈگمگائیندا۔ اجونی رہت سچا شہنشاہ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ آپ اپنا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیندا۔ در دربارا آپ سہا، سچکھنڈ دوار وڈیائیندا۔ جوتی
 جوت ڈگمگا، نور نور پرگٹائیندا۔ آپے وسے اپنے تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی کار آپ
 کرائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ساچا دھام کرتیار، سچکھنڈ سوہا پائیا۔ حکمی حکم کرتار، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ بھوپت بھوپ بن
 سکدار، شاہ سلطان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ در درویش بن بھکھار، سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا
 آپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ دوار آپ اُپا، اپنی مہما آپ جنائیندا۔ اپنا کر کھیل بے پرواہ، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا دپیک آپ اُکا، آپے ویکھ وکھائیندا۔
 اپنا مندر آپ سہا، آپے سوہا پائیندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ اپنی سیجا آپ وچھا، آپے آسن لائیندا۔ اپنا روپ آپ دھرا،
 آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا سگن آپ منا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اولّا،
 سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ آد پُرکھ اک اِکلا، سوہاؤنت سوہا پائیا۔ آپ وسیا سچ محلہ، اُج اٹلا دے وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے بلا، نور نور وچ پرگٹائیا۔
 اپنا پھڑے آپے پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ اپنے اندر آپے رلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا ساچا۔ سچکھنڈ ساچا ساچا
 در، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، آپے گنڈھ
 پوائیندا۔ اپنا میلا آپے کر، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اپنا انگ آپ لگائیندا۔ اپنے اندر آپا دھر، آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے
 بن جننی جن، ہر دائی دایا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا
 سوہاؤنت، اک اِکلا آپ سہائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ویس وٹائے ناری کنت، کنت کنتوہل سچ سہائیا۔ آپے چاڑھے رنگ
 بسنت، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھاٹن گھڑنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا گھاٹن

لئے گھڑائیا۔ ساچا گھاڑنِ زرگن گھڑیا، دوسر اور نہ کوئے جنا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آپے دیکھ دکھائیا۔ اپنے مندر آپے دھریا، آپے رہیا لگائیا۔ اپنے جیہا
 آپے کریا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، بے انت اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ سچ دوارے آپے چڑھیا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا رہیا سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا دھام، سو پڑکھ زرنجن آپ پرگٹائیندا۔ زرگن سیوا کر نشکام، اپنی سیوا
 آپ لگائیندا۔ آپے ہو یا جانی جان، دوسر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ باڈی لگے نہ کوئے لوہار ترکھان، گھاٹت گھڑت نہ کوئے دکھائیندا۔ زرگن بنائے زرگن
 مکان، زرگن اپنا دھیان لگائیندا۔ زرگن جھلائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔
 سچ دوارا سچکھنڈ، اکھنڈ رچن رچائیا۔ پڑکھ ابناشی ونڈی اپنی ونڈ، اپنا حصہ آپے پائیا۔ آد رکھیا نہ کوئے سنگ، دو جا ساتھ نہ کوئے جنا۔ آپے جانے اپنا
 اند، اند اند وچ سائیا۔ کرے کھیل صاحب بخشند، بخشش اپنی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ صلاحیا۔ سچکھنڈ
 بنیا سچ مکانا، ہر ساچا دیکھ دکھائیا۔ چاروں کٹ نور بھگوانا، نور نورانہ ڈگگائیا۔ ایک بھوپ اک راجانا، اک سنگھاسن آسن لائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک
 نادی ناد و جائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک رہیا سٹائیا۔ ایک درویش در دربانا، ایک بیٹھا سیس جھکائیا۔ ایک کھیلے کھیل مہانا، اپنی کھیل آپ دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر پیکھ، اپنی خوشی منائیندا۔ روپ رنگ نہ دسے ریکھ، چار دیوار نہ کوئے
 چنائیندا۔ آپ وسایا اپنا دیس، دیس ساچے سو بھاپائیندا۔ تخت سہائے زرنیش، ساچا تخت آپ پائیندا۔ زرگن کریا زرگن ویس، زرگن دیکھ دکھائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اپرا، ہر ساچا سچ اپائیا۔ دیا باقی اک اجیارا، زرگن دھارا لئے پرگٹائیا۔
 روس نہ کوئے ستارہ، سورج چند نہ کوئے چڑھائیا۔ وشن برہما شو نہ کوئے پسارا، ترے گن دھارا نہ کوئے دکھائیا۔ پنچم دسے نہ کوئے اکھاڑا، دھرت
 دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، پیر پیغمبر نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار، جیو جنت نہ رچن رچائیا۔ سمند ساگر نہ ڈونگھی غارا،
 جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ نہ رچن رچائیا۔ پتا پوت نہ کوئے ادھارا، مات گود نہ کوئے سہائیا۔ شاستر سمرت نہ کوئے پیارا، وید کتیب نہ کوئے پڑھائیا۔ شاستر

سمرت نہ کوئے ہلاراء، گیان دھیان نہ کوئے سمجھائیآ۔ کھانی بانی نہ کوئے پکارا، کوک کوک نہ کوئے الائیآ۔ کریا کھیل اپرا پارا، پر بھ اپنی رچن رچائیآ۔
 سچھنڈ وسے ایکا اینکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیآ۔ سچ محلہ کر پیارا، اُچ اٹلا آپ وسائیآ۔ اپنا حکم کر ورتارا، آپے رہیا منائیآ۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا،
 آپے دئے ورتائیآ۔ زرگن زرگن کر اُسارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیآ۔ جوتی اندر جوتی دھارا، جوتی جوت جوت سمائیآ۔ جوتی سُت سُت دُلارا، شبدی شب
 پرگٹائیآ۔ شبدی شب شب پیارا، ہر سچا میل ملائیآ۔ کرنی کرے ہر کر نیہارا، کرتا پُرکھ ویس وٹائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا گھر
 وسائیآ۔ سچھنڈ دوارا ہر وسایا، وسنہارا ایک۔ اپنا نور آپ دھرایا، آپے رکھے اپنی ٹیک۔ اپنا راگ آپ الایا، آپے سُنے سُنائے آپے لئے پیکھ۔ اپنا راج
 آپ بنایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھیت۔ اپنا بھیت بھیو ابھیدا، اپنے ہتھ رکھائیآ۔ آد پُرکھ ایکو ایکا، ایکا کل دھرائیآ۔
 اپنے مندر کر پرویشا، اپنا بندھن پائیآ۔ اپنے تحت بہے زریشا، اپنا حکم سُنائیآ۔ اپنے در کرے آدیسا، نیوں نیوں سیس جُھکائیآ۔ اپنا کھیل آپے ویکھا، واہ واہ
 اپنی خوشی منائیآ۔ اپنے ہتھ رکھیا اپنا لیکھا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے وڑ، اپنی اچھیا آپ
 پرگٹائیآ۔ اپنی اچھیا آپے رکھ، آپے کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پرتکھ، زرگن دھار دھار پرگٹائیندا۔ اینکارا ہو ہو وکھ، اپنا راگ دکھائیندا۔ آد
 زرنجن الکھنا الکھ، الکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ سری بھگوان اپنی پوری کرے آس، آسا آسا وچ ملائیندا۔ سری بھگوان ہو ہو داس، اپنی سیو کمائیندا۔
 پاربرہم پر بھ کر پرکاش، رُوپ رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رچنا آپ دکھائیندا۔ ساچی رچنا ہر زرنکار، اپنی آپ
 کرائیآ۔ سچھنڈ دوارے ہو تیار، اپنا متا آپ پکائیآ۔ ساچی اچھیا بن ورتار، اپنا بھنڈارا اپنی جھولی پائیآ۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، ناری کنت سچ سہائیآ۔ سُت
 دُلارا کر تیار، شبدی ناؤں پرگٹائیآ۔ شبدی دیوے اک سہار، سر اپنا ہتھ لُکائیآ۔ تیرا کھولاں سچ کواڑ، اپنی بنت بنائیآ۔ تھر گھر دیاں واڑ، سچ دوارے آپ
 لُکائیآ۔ آد جُگاد کراں پیار، نُھل کدے نہ جائیآ۔ تیرا دستاں سچ وہار، ایکا گن جنائیآ۔ کراں کھیل اگم اپار، بے آنت ویس وٹائیآ۔ ساچا حکم مننایے سچے
 دربار، نہ موڑے موڑ مڑائیآ۔ پُرکھ ابناشی خبردار، تیری نندرا رہیا گوائیآ۔ جُگا جُگنتر کھیل نیار، جُگ کرتا آپ کرائیآ۔ تیرا اُساراں محل مینار، اٹل دیاں

وڈیائی۔ برہمنڈ کھنڈ تیری دھار، لوآں پُریاں رچن رچائی۔ وشن برہما شو پاوے سار، آپ اپنی دیا کمائی۔ ترے گن مایاتت وچار، تیرے رنگ رنگائی۔ لکھ چوڑاسی تیرا پیار، گھڑ بھانڈے لئے بنائی۔ نرگن سرگن کر تیار، دیوے سچ صلاحیا۔ پنچم مینا ہو اُجیار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش گنوتا میل جھولی پائی۔ نرگن نرگن کرے پیار، سرگن سرگن دئے سمجھائی۔ رکت بوند کھیل نیار، جوتی جاتا ہو اُجیار، من مت بدھ پاوے سار، آتم برہم نراکار، نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ ایش جیو ہو اُجیار، اپنی خوشی منائی۔ ساچے مندر پاوے سار، ڈونگھی کندر پھول پھولایا۔ سُت ڈلارے رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ جنایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہوئے اُجیار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نخبھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت کرے اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ اپنی رچنا کر تیار، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھایا۔ سُت ڈلارے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ وشن برہما شو تیرے چرن کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ ایک حکم مننا پئے ایک وار، ہر ساچا کرے جنایا۔ نش اکھر کر تیار، نرویر رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سچھنڈ دوارے ساچے کھڑ، تھر گھر رہیا سہائی۔ تھر گھر وسے سُت ڈلارا، سچھنڈ واسی آپ وسائیدا۔ کرے کھیل اپرا، بھو ابھید نہ کوئے جنائیدا۔ وشن برہما شو کر پیار، ایک منتر نام درڑائیدا۔ ایک وسست ست بھنڈارا، دھر درباری آپ ورتائیدا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي دیوے ساچا ور، ساچا حکم سنائیدا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، آد پُرکھ جنایا۔ شبدي تیرا کھیل مہانا، پاتال آکاش تیری وڈیائی۔ تیرا مردنگ اک وجانا، آد جگاد سنایا۔ تیرا گھر اک وسانا، نو کھنڈ پر تھی کھیل کھلایا۔ تیرا رُپ اک درسانا، نور نور وچ پرگٹایا۔ تیرا جام اک پیانا، امرت رس چوایا۔ تیرا گھر اک وسانا، اُجڑ کدے نہ جایا۔ تیری ونڈ آپ ونڈانا، ونڈ ونڈے بے پرواہیا۔ تیرا لیکھا آپ سمجھانا، برہم ویتا برہما سُت پڑھائی۔ چار ویداں بھو کھلانا، چار چار کھ صلاحیا۔ چارے بانی آپ جگانا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنا پردہ لاہیا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈانا، انڈج جیرج اُتھج سیتج بنت بنایا۔ چارے جگ حکم چلانا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ کار کمائی۔ چارے ورن ویکھ دکھانا، کھتری براہمن شوڈر ویش بندھن پائی۔ چاروں کُنٹ ہو پردھانا، اُتر پورب پچھم دکھن ویکھ دکھایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل سیری بھگوانا، شبدي شبدي لکھ چوڑاسی کرے

پڑھائیا۔ جگ جگ مارگ ایکا لانا، ویس انیک دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے دیوے ور، ورداتا آپ ہو جائیا۔ آد پُرکھ دتا ور، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلا۔ سٹ دُلا رے وسے گھر، دو جہاناں ویکھ دکھا۔ لکھ چوراسی اندر جانا وڑ، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرا۔ ایکا اکھر جانا پڑھ، لکھ چوراسی دے سمجھا۔ ایکا مندر جانا چڑھ، ساچے مندر آسن لا۔ ایکا حکم دینا کر، حکمی حکم سچ ورتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ رہیا سمجھا۔ آد پُرکھ ہر آپ سمجھائے، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ سٹ دُلا راسیوالائے، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائے، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ گر اوتار لے پرگٹائے، لوک مات کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگونت لے جگائے، آتم برہم ویکھ دکھائیا۔ سنت کنت ہر لے ملائے، آپ اپنے انگ لگائیا۔ گرگھ ساچے لے اٹھائے، آس ندرادے گوائیا۔ گر سیکھ اپنی گود بہائے، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ سنجگ کھیڑا آپ وسائے، آپ اپنا حکم ورتائیا۔ وار اٹھاراں جوت پرگٹائے، رُپ انوپ آپ دکھائیا۔ انتم لیکھا دے مکائے، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج لیلآ آپ رکھائیا۔ اچرج لیلآ ہر کرتار، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ سنجگ انتم اُتریا پار، لوک مات پرگٹائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپر مپر دھار چلائیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، بان نرالا آپ رکھائیندا۔ دوئے دوئے رُپ اگم اپار، ترے گن اتینا آپ کرائیندا۔ ٹھانڈا سینتا سچ دربار، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، ست پُرکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ آد جگاد آپے ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ کرے کھیل کرشنا کاہنا، ایکا بنسری نام و جائیا۔ منڈل منڈپ راس رچانا، ساچی سخیاں ویکھ دکھائیا۔ ایکا دیوے نام ندھانا، گنوت گن سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس اولآ، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ زرن گن سر گن پھڑائے پلا، ساچا پلو ہتھ اٹھائیندا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، اپنا ناؤں جنائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پنخ تت ویکھ دکھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کایا کھیڑا سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ سری بھگوان، آد جگاد رنگائیندا۔ کھجگ انتم ہو پردھان، ساچا کھیل کھلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دان، سنگ محمد چاریا ویکھ دکھائیندا۔ زرن گن دیوے اک نشان، سچ نشانہ آپ اٹھائیندا۔ نانک پائے پد زربان، نام ست

منتر درڑائیندا۔ گوہند جو دھا سورِ بِلوان، ایکا کھنڈا نام اُٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ چوکڑی اُترے پار، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ نو نو ویکھے ویکھنہار، چار چار وجے ودھائیا۔ نو سو چرانویں چوکڑی جگ آنی ہار، وشن برہما شو رہے گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اگم اپار، ساچے تخت بیٹھ ساچا ماہیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، نرگن نرکار اپنی دیا کمائیا۔ آد جگادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ چوکڑی اپنے لیکھے لائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی اُترے اپنے گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلایا۔ جگ جگ چلائے رتھ، رتھ رتھواہی ویس وٹایا۔ لکھ چوکڑی پائے نتھ، چاروں کُنٹ رہیا بھوایا۔ ویکھنہارا مندر مسجد مٹھ، شو دوالے پھول پھولایا۔ پاوے سار تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ ڈیرہ ڈھاہیا۔ دو جہاناں نٹھ نٹھ، نٹھ نٹھ چوڈاں لوکاں پنڈھ مُکایا۔ چوڈاں طبقاں گیڑے اُلٹی لٹھ، گیرا اپنا آپ دوایا۔ کلجگ انتم کرے بھٹھ، ایکا اگن بسنتر لایا۔ کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن ویس وٹایا۔ آد آنت کھیل کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، بے آنت بے پرواہیا۔ پورا کرے قول اقرار، بھل کدے نہ جائیا۔ نہکلنک مہابلی اُترے اوتارا، مات پت نہ کوئے جائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکا ایک گیا سمجھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا میت مُرارا، اُچے ٹلے پربت آسن لائیا۔ کلجگ انتم آوے وچ سنسارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گوہند بول سچ جیکارا، ایکا ڈنکا رہیا سنائیا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلایا۔ وسے اپنے دھام نیارا، محل اٹل دے وڈیائیا۔ سمبل نور کر اجیارا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ آپ چکائیا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھاراں، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ شبدی شبد اک ہلکارا، لوآں پُریاں آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو آپ گھلاؤنا، آد پُرکھ پردہ لاہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پنڈھ مُکاؤنا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔ کلجگ لہنا جھولی پاؤنا، پورب کرماں دے صلاحیا۔ لکھ چار بتی ہزار جگت آيو پنڈھ مُکاؤنا، بندھی بندھن اک وکھائیا۔ حکمی حکم اک سناؤنا، دھر فرمانا آپ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ شبدی اندر ساچی دھار، آد جگاد چلایا۔ شبد گر شبد اوتارا، شبد بھگت بھگونت لئے

جگ شبدی میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، شبد کھنڈا آپ چکائیندا۔ شبد کھنڈا چکے دامن، چند پر چند کا
 آپ چکائیا۔ کوئی نہ بنے کسے دا ضامن، انتم پلو رہے چھڈائیا۔ لہنا دینا چکے کھتری شوڈر ویش براہمن، ورن برن نہ کوئے دکھائیا۔ ناتا توڑے کامنی
 کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ گرگھ
 ورلے پکڑائے اپنا دامن، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ایہتھے اوتھے ہوئے ضامن، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جس جن پکڑے دامن، سدا ہوئے سہائیا۔
 نگر کھیڑا وسائے گرامن، کایا بنک سو بھاپائیا۔ اک دوجے نوں آپے جان، گر چیلاروپ وٹائیا۔ سنجگ بنھن آیا بانھن، کلجگ لیکھا رہیا مکائیا۔ گرگھ
 کرے چان، ایکا چند لئے چڑھائیا۔ کلجگ جیو آئیوں ڈگے بوٹ نہ پھیر کوئی پائے آلن، اپنا بھار نہ سکے اٹھائیا۔ پلے نام نہ دسے کوئی دامن، جھوٹھی
 گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت شبدی رنگ دکھائیا۔ شبدی رنگ ہر نرنکار، ایکا ایک چڑھائیندا۔ ویکھ دکھائے سرب سنسار،
 لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ برہمنڈاں مارے مار، لوآں پڑیاں ویکھ دکھائیندا۔ وشن برہما شو لئے اٹھال، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ دو جہاناں وجے تال،
 تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ لیکھا جانے دھن مال، ترے گن مایا مول چکائیندا۔ کلجگ جیو ہون بے حال، رحمت رحیم نہ کوئے کمائیندا۔ کایا
 مندر اندر خالی دسے دھر مسال، ہر کا نام نہ کوئے وسائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہے بھال، انتر جھرنانہ کوئے جھرائیندا۔ ڈھولک چھینا جاؤندے تال، انحد
 ناد نہ کوئے لائیندا۔ ہتھیں پھڑ پھڑ پھیرن مال، من کا منکا نہ کوئے بھوائیندا۔ دوجے دی دوجا کرے سنجال، اپنی سرت شبد نہ کوئے ملائیندا۔ اک
 دوجے نوں سناؤن سنگر دا حال، اپنا حال سنگر آگے نہ کوئے سٹائیندا۔ سنگر سورا دین دیال، جگ جگ ویکھ دکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے پرتپال، پرتپالک
 سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ انتم کھیل ہر کراؤنا، کرتی کرت کمائیا۔ کلجگ جھوٹھا کھیڑا ڈھاؤنا،
 جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مایا ممتا موہ چکاؤنا، ہنکار وکار دئے گوائیا۔ سنساروگ سرب مٹاؤنا، ہنسا رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ سچ سنجوگ آپ کراؤنا، ورن
 برن نہ کوئے لڑائیا۔ آتم جوگ اک سکھاؤنا، برہم پاربرہم ملائیا۔ کایا مندر اک وسائنا، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، دُئی دویتی میٹ

مٹائیا۔ ہنس کاگ روپ وٹاؤنا، سچ سرور دے نہائیا۔ انحد نادى ناد وچاؤنا، ایکا راگ الایا۔ پنچم سحنیاں منگل گاؤنا، ساچا راگ آپ الایا۔ سرتى شبدى ایکا
 گھر بہاؤنا، میل ملاؤنا ساچے ماہیا۔ آتم مندر اک دکھاؤنا، کایا سیجا دے درسائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار نرویر اجونی رہت ایکا نظری آؤنا، اشٹ دیو
 سرب لوکائیا۔ نمو ست منتر درڑاؤنا، نمو نمو وجے ست ودھائیا۔ برہم مت اک سمجھاؤنا، پاربرہم میل ملائیا۔ رتی رت رنگ رنگاؤنا، رنگیا رنگ اتر نہ
 جائیا۔ ہزارا درود اک سکھاؤنا، بصرى اسم کرے پڑھائیا۔ پیر دستگیر گنی گہیر اپنا ہتھ آپ ملاؤنا، سخی سلطان بے پرواہیا۔ مقامے حق پھیرا پاؤنا، درگاہ
 ساچی دھام سہائیا۔ لاشریک خدا بے عیب پروردگار اپنا بندھن آپے پاؤنا، جلوہ نور نور وچ سمائیا۔ ہنگ برہم اپنے رنگ رنگاؤنا، سوہنگ اپنی دھار چلائی۔
 نہکرمی اپنا کرم کماؤنا، کرم کانڈ نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا کھیڑا آپ وساؤنا، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، سیس تاج نہ کوئی اٹھائیا۔
 اوچاں نیچاں ایکا در بہاؤنا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ گنا جگ،
 سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کلج کوڑ اڈاؤنا گت، جگت رہن نہ پائیا۔ ترے گن گنی بجنی اگ، سائیک ست ورتائیا۔ ہرجن میلے سورا سرگ، سر اپنا
 ہتھ لکائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار کرائیا۔ جام پیائے ایکا مد، امرت آتم گھ چوائیا۔ شبد وجائے ساچاند، انحد راگ سنائیا۔ سرت
 سوانی اپنے گھر سد، شبد ہانی لئے ملائیا۔ اک دکھائے چوتھا پد، نین نیز کرے رُشنائیا۔ ڈونگھی کوری آپے کڈھ، سکھمن ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ پاربرہم
 برہم لڈائے لڈ، ایش جیو گلے لگائیا۔ پار لنگھائے جھوٹھی حد، ساچے گھر آپ بہائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے اڈ، گرگھ ورلے وڈ وڈیائیا۔ بھاگ لگائے
 ساچی جد، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا دے مکائیا۔ تیرا لیکھا مکنا، آئی اتم وار۔ ہر کا
 بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ پُرکھ ابناشی شیر ایکا بکنا، سنگھ روپ مارے بھکار۔ تیرا اتم بھاگ کھٹنا، چارے کُنٹاں آئی ہار۔ تیرا وسدا گھر
 لُٹنا، نہ سکے کوئے سنبھال۔ تیرا جھوٹھا بوٹا پٹنا، دیوے جڑ اکھاڑ۔ اتم اپنے کھاتے سٹنا، تن جگ لئے سوال۔ سنجگ ساچا مات اٹھنا، پُرکھ ابناشی لئے
 اٹھال۔ آپ سہائے ساچی رُتنا، رت رُٹڑی ویکھے آن۔ کرے کھیل ابناشی اچتنا، چیتن روپ کر سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھیل کرے آپ نرنکار۔ کلجگ اتم کھیل کراؤنا، نرگن اپنی کار کمائیا۔ گوہند لیکھا پور کراؤنا، میل ملاواں ساچے ماہیا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساچے
 بنک دے وڈیائیا۔ نام مردنگا اک وجاؤنا، تار ستار نہ کوئے ہلائییا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈاں آپ جگاؤنا، جیرج انڈاں پردہ لاہیا۔ اپنا کنڈھا آپے پار کراؤنا،
 ادھ وچکار نہ کوئے رکھائییا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کارج انندا اک کراؤنا، ایکا دوس شاہ سلطان ۔ ویہہ سو ویہہ پکرمی پندراں کنگ سب دا لیکھا آپ
 مکاؤنا، باقی لیکھا نہ کوئے دکھائییا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطانا ساچا حکم آپ سناؤنا، دو جہاناں کرے شنوئییا۔ نو کھنڈ پر تھی مارگ ایکا لاؤنا، ستاں دیپاں ست
 کرے پڑھائییا۔ ست رنگ نشانہ اک جھلاؤنا، ست ستوادی آپ اٹھائییا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کوئی نظر نہ آؤنا، ایکا برہم سرب درسائییا۔ سوہنگ ڈھولا
 سب نے گاؤنا، اتم پر ماتم وجے ودھائییا۔ نانک وچولا نظری آؤنا، گوہند میلا سبھائییا۔ رام کرشن روپ پرگٹاؤنا، مکٹ بین ویس وٹائییا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا
 سو ساتن چھہاؤنا، ایکا الفی تن ہنڈھائییا۔ سنگ محمد اپنا کلمہ آپ پڑھاؤنا، شریعت آیت اک درڑائییا۔ مکھ نقابی پردہ لاہنا، بے آبی خوشی منائییا۔ رمیا رام ہر
 گھٹ نظری آؤنا، ساول سندر اپنا روپ وٹائییا۔ نانک نرگن جوتی دیپ جگاؤنا، گرانجن نیتز پائییا۔ گوہند امرت جام پیواؤنا، دئی دویت دے مٹائییا۔ گھٹ
 گھٹ اندر پڑکھ اکال اک دکھاؤنا، نرگن بیٹھا آسن لائییا۔ سرگن نرگن سرگن ساچا بندھن پاؤنا، نہ کوئے توڑے توڑ تڑائییا۔ جوت للائی ساچا
 چندن لاؤنا، جھوٹھا تلک نہ کوئے دکھائییا۔ نام ندھانا جنجیو پاؤنا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائییا۔ ست سنتو کھی سنت کراؤنا، ساچی شرع اک بنائییا۔ گرسکھ گرسکھ
 گر گود بہاؤنا، آپ اپنی گود سہائییا۔ چار ورناں ایکا رنگ چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیا۔ دھرم کرم اک دکھاؤنا، ایکا گھر دے وسائییا۔ ایکا پتا ایکا مات بناؤنا،
 دائی دایا اک اکھوائیا۔ نہہکنک اپنا کھیل آپ کراؤنا، دوسراوٹ نہ کوئے تکائییا۔ گرسکھ ورلے بوہج بھجھاؤنا، کلجگ اتم سستی سرب لوکائییا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، نرگن اپنا کھیل رہیا کرائیا۔ کھیل کرے سری بھگوانا، بھگتن بھیت جنائندا۔ گرسکھ ایجائے سچ نشانہ،
 لوک مات جھلائیندا۔ انتر اتم دیوے برہم گیانا، جگت ودیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ اٹھے پہر اک ترانہ، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ دوس رین نظری آئے
 سری بھگوانا، کایا مندر اندر آسن لائیندا۔ در در لجد پھرے جہانا، ہر کارو پ ہتھ کسے نہ آئیندا۔ مکھ چھپا کے بیٹھا کرشنا کاہنا، بنسری نام نہ کسے

سنانیندا۔ رام رمیا آوے نہ وچ دھیانا، سینا سرتی نہ کوئے ہنڈھانیندا۔ نانک دیوے نہ ست پروانہ، نانک شبد نہ کوئے گانیندا۔ گوبند ملے نہ سور پیر بلوانا، گر کا کھنڈا نہ کوئے چکانیندا۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، بھو کوئے نہ پانیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوانا، نہہکنا ناؤں رکھانیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیانا، ستجگ تریتا دواپر پھول پھولانیندا۔ جگ جگ وچ جہانا، کلجگ اتم میل ملانیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، ہرجن اپنی کھیل کھلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ اٹھانیندا۔ گرگھ ساچا جائے اٹھ، جس اُپر سنگر دیا کمانیا۔ پاربرہم پر بھ جائے تھ، اپنی بوجھ بوجھانیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، دُرمت میل دھوانیا۔ کرے پرکاش نرمل جوت، اندھ اندھیر گوانیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، ساچا گڑھ دے وسانیا۔ گرگھ تیرا ورن نہ کوئی گوت، ایک برہم سرب درسانیا۔ پُرکھ اکال ساچی اوٹ، دوسر اشٹ نہ کوئے منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا لہنا تیری جھولی پانیا۔ کلجگ تیرا لہنا تیری جھولی پا، تیرا مول چکاؤنا۔ جیو جنت جو دے بھلا، جھوٹا مارگ جگت مکاؤنا۔ مایا ممتا جو دے رلا، ممتا موہ آپ مٹاؤنا۔ ہوئے ہنگت گڑھ وچ دے وسا، جھوٹا گڑھ آپ تڑاؤنا۔ جھوٹی سنگت وچ دے رلا، ٹھگ چور ویکھ وکھاؤنا۔ گرگھ ورا منگتا بنے در بے پرواہ، ایک ساچی منگ منگاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنا نران نر، آد پُرکھ ساچے ہر، انت اپنا بندھن پاوانا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی پولو سنگھ دے گرہ بکھووال ضلع لدھیانہ ★

زرگن روپ ہر نرنکارا، نورو نور سامانیندا۔ شبدی شبد کھیل نیارا، گرگر ویس وٹانیندا۔ بھگتی بھگت بھگت سہارا، بھگت بھگوت کھیل کھلانیندا۔ ستن ست نام اُجیارا، وست امولک جھولی پانیندا۔ گرگھ کھولے بند کوڑا، سچ دوارا آپ وکھانیندا۔ گر سکھاں دیوے سچ پیارا، سچ پریتی آپ نبھانیندا۔ منمکھاں دیوے جگت وکارا، جوٹھا جھوٹا بندھن پانیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آد جگادی ویکھ وکھانیندا۔ جگا جگنتر ہو تیارا، زرگن سرگن دھار چلانیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ ویکھ وکھانیندا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ دے آدھارا، روس نور چکانیندا۔ وشن برہما شو اک سہارا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن روپ سِری بھگوان، آد جگاد سمانیندا۔ شبد روپ ہو پردھان، گرگر وکھ وکھائیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم درشتی درشت کھائیندا۔ ستن راگ سنائے کان، انحد نادی ناد و جائیندا۔ گرگھان دکھائے اک مکان، گھر گھر وچ سو بھائیندا۔ گرگھان بخشے اک دھیان، چرن دھیان اک لگائیندا۔ منمکھ چو سرب گرلان، جھوٹھے دھندے آپے لائیندا۔ جگا جگنتر لیکھا جانے دو جہان، جگ کرتا آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ آد پڑکھ ایکا ہر، نرگن روپ دھرائیا۔ گرگر روپ مات دھر، شبدی شبد ڈنک و جائیا۔ بھگتن میلا ساچے گھر، گرہ مندر و بے ودھائیا۔ سنت سہاگی ناری نر، نرزان سچ سہائیا۔ گرگھ ساجن لئے پھڑ، نام ڈوری بندھن پائیا۔ گرگھ میلے اپنے لڑ، ایکا پلو گنڈھ دوائیا۔ منمکھ در توں جائن ڈر، نیرن نیرنہ کوئے آئیا۔ کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر ہر اپنی کھیل کھائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نور دھر، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ ویس اولڑا آپے کر، جگ جگ اپنا وکھ وکھائیا۔ سنجگ تریتامات دھر، دواپر رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ چڑھائیا۔ نرگن روپ سِری بھگوت، ایکا رنگ سمانیندا۔ گرگر روپ آد آنت، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ بھگتن نام نامہ منت، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ ستن سہائے دھام سو بھائنت، گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ گرگھ اُبھارے لکھ چوڑاسی وچوں جنت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ گرگھ بنائے بنت، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ منمکھ وسائے ہوئے گڑھ ہنگت، مایا ممتا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار پڑکھ اگم، ایکا ایک چلائیا۔ گرگر روپ سِری بھگوان، سچ میلا سچ سُبھائیا۔ بھگتن دیوے نام دھن، ساچا ونج اک کرائیا۔ ستن بیڑا دیوے بٹھ، ونج مہانا اک وکھائیا۔ گرگھ راگ سنائے کن، آتم دھن آپ اُچھائیا۔ گرگھ ویکھے ساچا جن، جن جننی لیکھے لائیا۔ منمکھان دیوے ہر جو ڈن، جگ جگ اپنا تھم ورتائیا۔ حکمے اندر سورج چن، کوٹن کوٹ برہمنڈ رہیا بھوائیا۔ وشن برہما شو تھم رہے من، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا بندھن پائیا۔ نرگن نرور پڑکھ اکال، عقل کلا سمانیندا۔ آد شکت کھیل نرال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ چتر بھج ہو بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ سکھنڈ وس سچّی

دھر مسال، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ شبد اگئی وجے تال، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ تھر گھر بیٹھ آپ دیاں، دیا ندھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا پرگٹ کر مہاکال، مہاکال اپنی گود بہائیندا۔ آد جگادی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو سرت سنبھال، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ترے گن دیوے سچا دھن مال، سچ خزینہ اک ورتائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن نر ویر نر کار، انھو پرکاش کرائیندا۔ گر گر لئے مات اوتار، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ شبدی شبد ناد ڈھنکار، لکھ چوراسی آپ سٹائیندا۔ پنچم پنچ کر پیار، پنچم میلا سچ دربار، پنچم راگی راگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ساچا ہر، ساچا ویس آپ دھرائیندا۔ نرگن ویس آد اولاء، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ گر گر پھڑائے ساچا پلا، ایکا پلو نام وکھائیا۔ بھگتن وکھائے نہچل دھام اٹلا، اُچ محلہ سو بھا پائیا۔ ستن سچ سندیش ایکا گھلا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ گر گھلاں آتم جوتی آپے بلا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ گر گھلاں کایا مندر اندر نرگن سرگن آپے رلا، اپنا بھیو آپ چھپائیا۔ منمکھاں کوئے نہ میٹے دئی دوتی سلا، برہوں اگئی اگ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ انوپ آپ وکھائیا۔ نرگن روپ ست سروپ، ست ستوادی ہر اکھوائیندا۔ گر گر دھار چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن اپر آپے ٹھہ، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ ستن دیوے نرمل جوت، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ گر گھلاں پیائے امرت گھٹ، آتم رس آپ چکھائیندا۔ گر گھلاں بہائے ساچے کوٹ، کایا بنک سو بھا پائیندا۔ منمکھ آلیوں ڈگے بوٹ، دوجی وار نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس اولاء، کرے کرائے ایکنکار۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ملڑا، آسن سنگھاسن سہائے سچی سرکار۔ ست سندیش ایکا گھلڑا، دھر فرمانا نام جیکار۔ آد جگادی ہوئے اچھل اچھلڑا، ول چھل کرے اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لئے اوتار۔ نرگن نر نرائن، نر کار اکھوایا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، نیتز نین جگت درس نہ پایا۔ آد جگادی آپ اپنا بن بن سجن سین، سگلا سنگ نبھایا۔ نرگن آپ چکائے لین دین، سرگن جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرایا۔ جگ جگ روپ آپ کرتار، نرگن

سرگن ویس وٹائیا۔ نو نو چار کھیل نیار، اک اکلّا ویکھ دکھائیا۔ سنجگ تریتا دوپر اتریا پار، گر اوتار گئے سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت بول جیکار، ایکا نام گئے دھیائیا۔ سنت کوک کوک کر پکار، ایکا مارگ گئے سنائیا۔ گرگھ کر کر پیار، پیا پریتم اک منائیا۔ گر سیکھ منگن دھوڑی چھار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جگ جگ منمکھ ستے رہن پیر پسا، گوڑھی نیند نہ کوئے کھلائیا۔ کلج آئی اتم وار، گو بند لیکھا گیا سمجھائیا۔ پرگٹ ہوئے نہک نک نرائن نر اوتار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جوتی جاتا ہوئے خبردار، انھو پرکاش کرائیا۔ محل اٹل اچ مینار، سوبھاؤنت آپ سہائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دھر فرمان آپ جنائیا۔ دو جہاناں دئے ہلار، وشن برہما شو لئے انگرائیا۔ کروڑ تیتیسائے اٹھال، سُرپت راجا اند نال ملایا۔ رواس کر تیار، ایکا گن سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ تیرتھ تٹاں پاوے سار، سمند ساگر بھیو چکائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت ویکھ دکھائیا۔ جیو جنت جانے جگت و بچار، بُھلیا کوئے رہے نہ رایا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، ہر ہر ہر دے نہ کوئے وسایا۔ رسنا گا گا گئے ہار، جہوا کاگ وانگ کر لائیا۔ آتم برہم نہ کوئے وچار، پار برہم نہ کوئے درسائیا۔ گھر ملے نہ کنت بھتار، جیواں جنتاں کارج رہے کرائیا۔ آتم رنڈی رووے زارو زار، کنت سہاگ نہ کوئے دکھائیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے کرن پکار، گرودوار اُچی کوک کوک سنائیا۔ پرگٹ ہو پر بھ ساخجے یار، نڈھ بن دیسے نہ کوئے سہائیا۔ ورن برن مارن مار، جھوٹھا کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ تیرے ناؤں نہ کرے کوئے پیار، مایا ممتا موہ ودھائیا۔ گھر گھر ترے گن گنی تپے انگیار، بن گو بند امرت میگھ نہ کوئے برسائیا۔ ٹھانڈا دے نہ کوئے دربار، سیتل دھار نہ کوئے جنائیا۔ سرتی رام نہ کرے پیار، رادھا کرشن نہ کوئے منائیا۔ من مت ہوئی مات اُجیار، گرمت بیٹھی کھ چھپائیا۔ پنج وکارا بول جیکار، اپنا بل رہیا دکھائیا۔ بُدھ بیسی گئی ہار، سیس سکے نہ مات اُٹھائیا۔ چاروں کُنٹ چور یار ہوئے خبردار، گرگھ نیز روون واہو داہیا۔ دھرتی کرے در پکار، کھلڑے کیس رہی دکھائیا۔ میرا پردہ چکیا چار یار، پلو سیس نہ کوئے کُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن زرویر ساچے ہر، سرگن بیٹھا کھ بھوایا۔ سرگن مات گیا اُٹھ، نرگن نظر کسے نہ آیا۔ چور یار رہے لٹ، گھر گھر وچ شور مچایا۔ ماتا سچ ویکھے سٹ، بھیناں بھنیا سنگ نبھایا۔ کلج سہائی اپنی رت، واہ واہ منگل اپنا گایا۔ سچ سچ جڑ

دتی پُٹ، جوٹھ جھوٹھ بوٹا لایا۔ چار کُنٹ کوئی نہ سکے اُٹھ، سب دے اُتے رہیا بھار پایا۔ سادھاں سنتاں اندر آئی پُٹ، امرت رس نہ کوئے چکھایا۔
 پنج وِکارا رہیا کُنٹ، اٹھے پہر دئے سزایا۔ بدھا من نہ سکے چُھٹ، سنگل سکے نہ کوئے تڑایا۔ بن ہر نامے خالی دِس بُت، کھجک ڈورُو ڈکا وایا۔ سب دی
 کرنی جائے کھس، خالی ہتھ سرب دکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کچھ پُچھ، پُچھنہارا آپے آیا۔ جس دوارے دیکھے سُج، تس سَجَن لئے ملایا۔ جنم جنم دی
 دیکھے رُچی رُج، پورب لہنا پھول پھولایا۔ کھجک چو سنمل رُکھ مُج، چاروں کُنٹ رہے لہرایا۔ گرگھ ورلے ساچے سَت، پُرکھ ابناشی دیکھ دکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن میللا سہج سہجایا۔ نرگن میللا سچ دوار، نرکار کرانیا۔ گرگر روپ شبد بھنڈار، نام ندھان
 آپ ورتانیا۔ بھگوان بھگت کر پیار، بھاوی بھے بھو مٹانیا۔ سنتن دیوے اک ادھار، جگت ترسنا دئے کھانیا۔ گرگھ ساچے مندر واڑ، سچ سنگھاسن سو بھا
 پانیا۔ گرگھ بخشے اک دھیان، دھیان دھیان وچ سمانیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیونہارا برہم گیان، برہم وِدیا اک پڑھانیا۔ ہنگ برہم کر پچھان، سوہنگ اکھ
 اک جنانیا۔ چار ورن اک نشان، اٹھاراں برن آپ سہجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن روپ آپے دھر، سرگن ساجن لئے ملانیا۔
 نرگن سرگن ساچا میلا، درگھر ساچے آپ کرانیدا۔ ایکا در سوہے گرُو گر چیل، گر شبدی دیکھ دکھانیدا۔ نرگن سرگن سَجَن سہیلا، سگلا سنگ نبھانیدا۔
 آپے جانے اپنا ویلا، تھت دار نہ کوئے رکھانیدا۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیل، نرگن اپنا روپ وٹانیدا۔ جن بھگتاں کٹے رائے دھرم دی جیلا، لکھ
 چوراسی پھند کٹانیدا۔ ایتھے اوتھے سَجَن سہیلا، سگلا سنگ نبھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میللا آپے کر، جگ جگ وچھڑے
 میل ملانیدا۔ جگ وچھڑیاں میلے جگ، جگت اپنے ہتھ رکھانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چگانیا۔ دُرمت میل دھووے داغ، مایا
 ممتا موہ چکانیا۔ اندھ اندھیرے جگائے چراغ، نرگن جوت دیپ ڈگمگانیا۔ ترے گن لگی بُجھائے آگ، نچھر جھرننا آپ جھرانیا۔ کھجک مٹے اندھیری رات،
 سنگر ساچا چند درسانیا۔ ہر جن پُچھے تیری وات، ویلے آنت ہوئے سہانیا۔ نام دھن خزانہ دیوے دات، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جانیا۔ لیکھا چُکائے
 چوڑاں ہاٹ، چوڑاں لوک بھیو کھلایا۔ جس جن کرے داسی داس، سر سمرتھ ہتھ رکھانیا۔ نچ آتم کرے واس، نچ گھر مندر دئے سہانیا۔ نرمل جوت

کر پرکاش، اندھ اندھیرا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن سرِگن میلے گھر، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر میلا ساچے مندر،
 گرہ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، گھٹ بھیتھر پھول پھولائیندا۔ آپے توڑے لگا جندر، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ من منو آنہ دوڑے بندر،
 شبد ڈوری آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا کایا گڑھ، سنگر پورا آپ کرائیا۔ سرت
 سوانی شبد ور، شبدی سرتی میل ملائیا۔ سکھمن ٹیڈھی پار کر، ڈونگھی بھور ہوئے سہائیا۔ پنچ وکارا جائے ہر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ امرت آتم جام
 پیالہ دیوے آگے دھر، اپنی سیو کمائیا۔ کرے پرکاش بہتر نر، جوت نر جن ڈمگائیا۔ انحد و بے دھرا دھڑ، دوس رین شنوائیا۔ پنچم سخیاں لڑ پھڑ، اپنا
 منگل گائیا۔ گرگھ جائے اپنے گھر، گھر اپنے سو بھاپائیا۔ سنگر سچا پھڑے لڑ، آگے بیٹھا ساچا ماہیا۔ ساچی سیجا دیوے دھر، اپنی سیو کمائیا۔ ناتا جوڑے
 ناری نر، ایک رنگ رنگائیا۔ پلنگ رنگیلے آپے چڑھ، آتم بنک سہائیا۔ گرگھ سجن لئے پھڑ، گوہند میلا ساچے ماہیا۔ کلجگ انتم جائے ہر، بیڑا شوہ دریا
 ڈبائیا۔ پرگٹ ہو نہ کلنک نرائن نر، اپنا گیرا آپ دوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن سرِگن کھیل کر، نرکار اپنا آپ رہیا چھپائیا۔
 سرِگن اندر نرِگن وڈیا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مارگ لائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، جگت وڈیا نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی ترنی
 آپے تریا، سرشٹ سبائی آپ ترائیندا۔ نر بھو ہو کدے نہ ڈریا، بھے اپنا سرب جنائیندا۔ کرے کھیل کلجگ تیری انتم وریا، جگ چو کڑی پار کرائیندا۔ لکھ
 چوراسی جس گھاٹن گھڑیا، ویلے انت بھن دکھائیندا۔ گرگھ ورلے کارج سریا، جس جن اپنی بوجھ نبھائیندا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، جنم مرن چھند
 کٹائیندا۔ نرِگن سرِگن دوارے آپے کھڑیا، سوچھ سرُپ رُپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت پلا پھڑیا، دو جہان نہ کوئے چھڈائیندا۔ سنت کنت ایک وریا، سچ
 سہاگ اک بنائیندا۔ گرگھ اکھڑ ایک پڑھیا، دوجا اکھڑ نہ کوئے جنائیندا۔ گر سکھ سرن سرنائی ایک ہریا، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نرِگن داتا پُرکھ بدھاتا، ہرجن ہوئے پتاما چرن کول بندھائے ناتا، اتم رکھے ذات پاتا، ورن برن نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اکانتا، کلجگ مٹے اندھیری راتا، سنجگ سنائے ساچی گاتھا، بودھ اگادھ شبد لائیندا۔ کلجگ پنجر گیا سک، ہڈ

ماس ناڑی تن نظر نہ آئی۔ اپنا کھیل کردا رہیا لگ لگ، کچھ پردہ رہیا پایا۔ اتم پینڈا گیا لگ، پُرکھ ابناشی آپ مُکائی۔ ہر کا تیرِ نرالا گیا چھٹ، برہمنڈ کھنڈ کرے شنوائیا۔ جو جن ساچے سکھاں لئے اوٹ، تس صاحب لئے بخشایا۔ کلجک مایا متا جوٹھ جھوٹھ کھا کھا بھری نہ اچے پوٹ، بھکھا رہیا گر لایا۔ دوجا سنجگ نال گیا اٹھ، کلجک اتم تیرا دیکھے چائیں چانیا۔ تیری مایا متا نار دھاگن ناگنی گر سکھاں نہ سکے ڈس، نیرن نیر رہن نہ پایا۔ ہر جن اندر ہر جو رہیا وس، اٹھے پہر سمایا۔ ایک مارگ رہیا دس، سوہنگ ڈنڈا ہتھ پھرائیا۔ کلجک اتم سیس لاہنا جھٹ، گر سکھ تیرے ہتھ وڈیایا۔ سمت اٹھاراں لگا پہلا پھٹ، اُنی سمت دیوے سیس کٹایا۔ وچ بیٹھا رہے پُرکھ سمرتھ، اڈول اڈل اپنا آسن آپ سہایا۔ زمیں اسمان گگن منڈل دیپ لوء پاتال کھنڈ برہمنڈ دھرت دھول سمنڈ ساگر آد آنت جگا جگنت جیو جنت پشوپنکھی پنچھی گان ہر کا جس، جس اپنا آپ جنایا۔ نیندر وچ جمال دس، نیندر روپ رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ گر سکھ گر گر سیوا لایا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

آد جگادی اک بھگوانا، ایک رنگ سمانیدا۔ آد جگادی اک مکانا، سچکھنڈ دوار سہانیدا۔ آد جگادی اک ترانہ، راگی راگ الانیدا۔ آد جگادی اک نشانہ، ست ستوادی آپ جھلانیدا۔ آد جگادی ایک بھانا، جوتی جوت ڈمگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کرائیدا۔ آد جگادی اک بھگونت، ایک رنگ سمانیا۔ آد جگادی ایک کنت، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ آد جگادی بنائے بنت، گھڑن بھنہار اک اکھوایا۔ آد جگادی ایک سنت، ستگر ساچا روپ دھرائیا۔ آد جگادی ایک منت، نش اکھر کرے پڑھایا۔ آد جگادی مہما گنت، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکایا۔ آد جگادی ایک پُرکھ، ایک در سوہا پانیدا۔ آد جگادی کرے پرکھ، نرگن اپنا ویس وٹانیدا۔ آد جگادی ایک ایک کرے ترس، اپنی مہر اپنے ہتھ رکھانیدا۔ آد جگادی ایک میگھ برس، امرت جھرنا اک جھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی

سوہا آپے پائیندا۔ آد جگادی سوہاؤنت، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ایکا کنت، ایکا تیج ہنڈھائیا۔ آد جگادی گائے سہاگی چھنت، ساچا ڈھولا ساچا
 ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ وڈ وڈیائی، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مدھ اپنی دھار چلائی، بھيو کوءے نہ
 پائیندا۔ شبد سٹ کر گڑمائی، ساچا بندھن پائیندا۔ گرہ مندر وجے اک ودھائی، ایکا راگ الائیندا۔ ایکا نور کر رُشنائی، ایکا ڈگمگائیندا۔ ایکا ویکھے چائیں چائیں،
 نیتر نین نہ کوءے رکھائیندا۔ ایکا وسے ہر گھٹ تھائیں، تھان تھنتر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائی۔ ایکا
 ایک آد آد، ابناشی کرتا ناؤں رکھائیا۔ ایکا ایک وسے برہما، برہمانڈ رچن رچائیا۔ ایکا ایک وجائے ناد، ثریا راگ آپ سنائیا۔ ایکا ایک گائے بودھ اگادھ،
 اگادھ بودھا اپنا بھيو جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ایکا ایک ایکا در، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نر، ایکا
 میل ملائی۔ ایکا سیجا بیٹھا چڑھ، بھسمر اپنا بھوگ کرائیندا۔ ایکا اکھر بیٹھا پڑھ، دُجا اکھر نہ کوءے دکھائیندا۔ ایکا کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ ناؤں
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ایک، نرگن نرگن رہیا ویکھ، پیکھت پیکھت اپنا ویس دکھائیندا۔ نرگن ویکھے ویکھن
 یوگ، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آپے جانے اپنا چوج، دُسر سنگ نہ کوءے ملائی۔ سچکھنڈ دوارا ساچا کوٹ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ نرمل دیا جگے جوت، آد
 جگاد ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایک رگھرائیا۔ ایکا جوت ایکا بائی، ایکا مندر آپ کرائیندا۔ ایکا پُرکھ کملاپاتی، ایکا ویکھ
 دکھائیندا۔ ایکا دوس ایکا راتی، ایکا تھت وار سہائیندا۔ ایکا برہم ایکا جاتی، ایکا پاربرہم اکھوائیندا۔ ایکا شبد ایکا گاتھی، ایکا مارگ لائیندا۔ ایکا سیوک ایکا راتھی،
 رتھ رتھو ایی اک چلائیندا۔ اک دوارا ایکا ہائی، ایکا وست وکائیندا۔ ایکا بنے ساچا ناتی، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھی، ایکا ہون کرائیندا۔ ایکا
 بہہ بہہ بچھے واتی، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایکا امرت دیوے بوند سوانتی، ٹھنڈا ٹھار پائیندا۔ ایکا کھولے بند تاکی، بجر کپاٹ ٹڑائیندا۔ ایکا دیوے بھوکھت
 واک، گر اوتاراں سمجھائیندا۔ ایکا سادھاں سنتاں چکائے باقی، لہنا دینا جھولی پائیندا۔ ایکا بنے ساچا ساتی، بھر پیالہ جام پائیندا۔ ایکا گھوڑا ایکا راکی، ایکا آسو
 ہر دوڑائیندا۔ ایکا جانے دھرنی دھرت دھول دھرن خاکی، ایکا آکاش پرکاشا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا ویس

دکھائیندا۔ ایک گھر ایک مندر، ایک بنت بنائیا۔ اک دروازہ اک چندر، ایک وار لگائیا۔ ایک وسے ڈونگھی کندر، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنے رنگ سائیا۔ ایک اچھیا ایک بھچھیا، ایک ایک ورتائیندا۔ ایک ونڈے ساچے حصیا، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک نور نورانہ رو سس و سیا، چند چاندنا آپ چکائیندا۔ ایک پنی ایک مسیا، ایک اندھ اندھرا چھائیندا۔ ایک گھٹ گھٹ اندر و سیا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ ایک لکھ چوراسی جانے مستھیا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ ایک جگ جگ دیوے ساچی سکھیا، گر منتر نام گر گر آپ پڑھائیندا۔ ایک لاپے دوتی وکھیا، امرت جام پیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنے در سہائیندا۔ ایک در اک دروازہ، ہر ایک ویکھ وکھائیا۔ ایک غریب اک غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیا۔ ایک سریشٹ اک سریشٹ ساچا، اشٹ دیو اک اکھوائیا۔ ایک شاہ اک نوابا، شاہ پاتشاہ اک ہو جائیا۔ ایک راگ ایک واجا، ایک تار ستار ہلائییا۔ ایک دو جہان پھرے بھاجا، ویس انیک دھرائیا۔ جگ جگ رچدا آیا کاجا، حکمی حکم کھیل کھلائیا۔ سنجگ تریتا دواپر آپ نواز، اپنی ہتھیں کر گڑمائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے بوہ بھانتا، بھيو ابھید نہ کوئے رکھائیا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھا، سسمل کر رُشنائیا۔ دو جہاناں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ چلائے جہازا، دو جہاناں بیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ زویر پُرکھ اگم اگوچر آپے چڑھیا اپنے تازا، چار گنٹ دہ دشا رہیا بھوائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کاجا، نو کھنڈ پر تھی ساہ سدھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک بے پرواہیا۔ ایک ایک بے پرواہ، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بن ملانج، ہر پُرکھ زرنجن سیو لگائیندا۔ ایک نار صفت سالانج، اپنا ناؤں درڑائیندا۔ آد زرنجن جوت جگا، گھر مندر اک رُشنائیندا۔ سری بھگوان سنگھاسن آسن لاء، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ ابناشی کرتا سو بھاؤنت سو بھا رہیا پا، سو بھنیک آپ ہو جائیندا۔ پاربرہم پر بھ سیس جھکا، نیوں نیوں نیتیر وہائیندا۔ اک اکلا ویس وٹا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہم اپنی ونڈ ونڈا، لکھ چوراسی گنڈھ پوائیندا۔ شبدی ناد دُھن سنا، انحد راگی راگ الائیندا۔ جوت زرنجن دیپ لگا، گھر گھر سو بھا پائیندا۔ ترے گن مایا پردہ پا، اپنا آپ چھپائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نال رلا، مایا ممتا وچ پھسائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ لئے پرنا، جگت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہنگتا گڑھ لئے بنا، مستمکھ ڈیرہ آپ لگائیندا۔ بھکھا ننگتا گلے لگا، جگ جگ اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، کایا کوری پھول

پھولائیندا۔ سنت ساجن لئے جگا، شبدی ناد الائیندا۔ گرگھ کا یا گور وچوں لئے کڈھا، سچ سنگھاسن اک وکھائیندا۔ گرگھ اپنے رنگ رنگا، رنگ میٹھی اک چڑھائیندا۔ دُشت ہنکاری دئے کھپا، ایکا کھنڈا نام چلائیندا۔ آد انت کرے سچ نیاں، اُٹھل بھل کدے نہ جائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، اک اِکلا حکم چلائیندا۔ کجگ انتم ویکھے آ، نرگن نرؤیر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کھیل کرائیندا۔ اک اِکلا کھیلن آیا، آد جُگادی کار۔ لوک مات ہر پھیرا پایا، کل کلکی لئے اوتار۔ نام ڈنکا اک وجایا، لکھ چوراسی کرے خبردار۔ شاہ سلطاناں دئے ہلایا، انتم روون زاروزار۔ ورن برن دئے مٹایا، اُوچ نیچ نہ کوئے دھار۔ اک اِکلا ساچا مارگ دئے لگایا، کوڑی کریا دئے نوار۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھایا، ستاں دیپاں پردہ دئے اُتار۔ نو دوارے کھوج کھجایا، لیکھا جانے دسم دوار۔ ہر جن ساچے لئے ملایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپ اپنا سر ہتھ لکایا، سمرتھ پُرکھ گم اپار۔ ایکا اکھر رہیا پڑھایا، سوہنگ شبد سچ جیکار۔ آتم پر ماتم لئے ملایا، ایش جیو لئے ادھار۔ کرم کانڈ نہ کوئے وکھایا، نہکرمی کرے وچار۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے کرایا، جس جن دیوے درس دیدار۔ سرتی شبدی بندھن پایا، بنھے ایکا وار۔ گھر مورت اکال نظری آیا، اک اِکلا ایکنکار۔ ساچی صورت دئے وکھایا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے شمار۔ گرگھ میلا سچ سُبھایا، آپ کرائے کا یا مندر گرو دوار۔ دُو بے در ہتھ نہ آیا، لکھ چوراسی رہی جھکھ مار۔ اک اِکلا ویکھ وکھایا، ویکھنہار بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، کرے کھیل پر اپار۔ پر اپارا کھیل اولّا، اک اِکلا آپ کرائیا۔ آپے جانے نوری اللہ، بسمل دھار چلائیا۔ کلمہ امام پھرایا پلا، امام امامہ بے پرواہیا۔ مقامے حق ایکا ملا، لاشریک بن خدائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، آیت شرائط کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا بے پرواہیا۔ اک اِکلا اک خُدا، خالق اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جُگاد نہ ہوئے جُدا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ اپنی قربانی کر کے آیا آپ کرے فدا، فطرت ہو نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا نور نور اُپائیندا۔ ایکا نور نور اُجالا، نور الہی ڈگمگائیندا۔ ایکا مارگ دئے سکھلا، الہی کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایکا روپ وکھائے تعالیٰ، خُدا اپنا نور جنائیندا۔ ایکا پائے ساچی مالا، تسبیح ایکا ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا خلق وچ سمائیندا۔ ایکا خلق ایکا خالق، مخلوق

وچ اک سمايآ۔ ایکا ایک ہوئے پرتپالک، سدا سد سیو کمايآ۔ آد جگاد نہ آئے وچ آلس، نندرا نپند نہ کوئے دکھایا۔ کلجگ انتم بنے ثالث، لکھ چوراسی
 دیکھ دکھایا۔ ہرجن ہر بھگت سری بھگوان مُرشد مُرید کڈھے خالص، خالق خلق دیکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن ایکا سرن اوچ نیچ راؤرنک ایکا ٹیک، شاہ پاتشاہ ایکا رنگ دکھایا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی پکھووال ضلع لدھیانہ ★

سنگر پورا دین دیال، دیاوان اکھوانیدا۔ جگ جگ پرگٹ ہو وچ جہان، نرگن سرگن کھیل کھلایندا۔ شبد سرُپی ست بان، برہمنڈ کھنڈ آپ
 اڈانیدا۔ نام ندھانا اک گیان، منتر انتر آپ جپانیدا۔ گرگھ سجن سچ چچان، ہرجن اپنا میل ملائیدا۔ پردہ چک کایا مندر مکان، گرہ ساچا گھر دکھانیدا۔
 ایکا دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے مات وڈیائیدا۔ ہرجن وڈا وڈی وڈیائی، سنگر
 پورا آپ وڈیائیدا۔ لیکھا جانے دھر درگاہی، درگاہ ساچی کھیل کھلایندا۔ دیکھنہارا تھاؤں تھائیں، گھٹ گھٹ انتر پھول پھولایندا۔ ہرجن میلے پھڑ پھڑ
 باہیں، سیوک ساچی سیو کمايآ۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھائیں، نردھن اپنی گود بہانیدا۔ سدا سد دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ پُرکھ سر ہتھ ٹکانیدا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیا کمايآ۔ سنگر پورا ہر ہر ٹھاکر، ابناشی بے پرواہیا۔ ایکا دیوے نام رتی رتناگر، رت رتڑی آپ
 سہایا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، دُرمت میل دھوایا۔ جس جن ونج کرائے بن سوڈاگر، ایکا ہٹ دکھایا۔ در دوارے دیوے آدر، آپ اپنا رنگ
 رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ہوئے سہایا۔ سنگر پورا صاحب سمرتھ، ساچی کار کمايآ۔ نردھن رکھے دے کر ہتھ، دینن
 اپنی گود بہانیدا۔ نام جنائے مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنانیدا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوای سیو کمايآ۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچا پنٹھ
 دکھانیدا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر مندر آپ سہانیدا۔ پوری کرے ہرجن آس، نراسا کوئے نہ مات رکھانیدا۔ لیکھا جانے پون سواس، سواس

سواساں میل ملائیندا۔ ایک روپ دکھائے پُرکھ ابناش، ابناشی اپنی دھار جنائیندا۔ اندھ اندھیرا میٹے رات، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ سَنگَر سچا ویکھنہارا، آد جُگاد سمایا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ایک نام شبد جیکارا، سوہنگ دھارا آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے اگم اپارا، وید کتیب بھیونہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ہوئے سہایا۔ ہوئے سہائی سدا سد، بے آنت بے پرواہیا۔ ہرجن سجن آپے سد، اپنا درس دکھایا۔ جگت دوارا پار کرائے حد، ساچا مندر آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، جم کی پھاسی دے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ جم کی پھاسی ناتا توڑ، ہرجن ساچے ہوئے سہایا۔ جنم جنم دی ٹٹی جوڑ، میل ملاواں ساچے تھانیا۔ کرے پرکاش اندھ گھور، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ ڈیرہ ڈھائے پنج چور، پنجم ستر رہیا وچھائیا۔ شبد سنائے ناد گھنگھور، پنجم راگ الائیا۔ سرتی بٹھے شبدی ڈور، تند اولا پائیا۔ ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، جیو جنت پھول پھولائیا۔ گرگھ ورلے لگی اوڑ، ایک اوٹ اکال رکھائیا۔ سمرتھ پُرکھ آئے دوڑ، دیوے درس بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در آپ بہائیا۔ سَنگَر پورا کھول در، در دروازہ آپ تڑائیندا۔ غریب نمانے آپے ور، اپنا بندھن پائیندا۔ جگت بھے بھو چُکائے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ اک نہائے ساچے سر، سچ سرور اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ سَنگَر پورا پار کنارہ، ہرجن آپ دکھائیا۔ لہنا دینا چُکائے منجھارا، ڈو لکھی غارا نہ کوئے رُڑھائیا۔ ست ستوادی دے سہارا، ساچا مارگ اک لگائیا۔ سوہنگ بولے سچ جیکارا، جاگرت جوت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن سچا تاریا، کر کرپا گن ندھان۔ جنم جنم داروگ نواریا، ایک بخشے چرن دھیان۔ اک سہائے بنک دواریا، گرہ مندر سچ مکان۔ اٹھے پہر ناد دُھنکاریا، شبد اگنی وے تان۔ ایک نور جوت اُجباریا، دیا باقی جگے مہان۔ ایک کرے سچ پیاریا، پیا پریتم مہربان۔ ایک دیوے سچ آدھاریا، ست ستوادی سچ نشان۔ ایک برہم کرے اُجباریا، پاربرہم ہو پردھان جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا دان۔ داتا دانی گھر گمبھیر، گنونت دیا کمائیا۔ ہرجن ٹھاندا کرے سریر، اگنی تت نہ کوئے رکھائیا۔

امرت بخشے ٹھانڈا نیر، ساچا سیر کھ چوایا۔ آپے بد لہنہارا تقدیر، سچ تدبیر رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سنگر میت، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنی ریت، اولڑی چال آپ چلایا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، کایا بنک رہیا دکھایا۔ دوس رین گائے گیت، ساچا ڈھولا آپ سنایا۔ اٹھے پہر وسے چیت، چت وت ٹھگوری نہ کوئے رکھایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، چاروں گنت ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے وچ سمایا۔ ہر جن سمائے ہر کی دھار، سنگر اپنے وچ ملائیا۔ ہر جن پائے ہر کی سار، سنگر پورا بوجھ بُجھایا۔ ہر جن جانے ہر کا پیار، سنگر پورا آپ کرائیا۔ ہر جن جانے ہر کا دوار، سنگر پورا آپ دکھایا۔ ہر جن جانے رنگ کرتار، سنگر پورا آپ چڑھایا۔ ہر جن وسے ٹھانڈے دربار، سنگر پورا آپ گھلایا۔ ہر جن اترے پار کنار، سنگر پورا پار کرائیا۔ کلج تیری انتم وار، ایکا نیا رہیا چلایا۔ کسے ہتھ نہ آوے وچ سنسار، ڈو نگھی بھور پئی لوکایا۔ گرگھ ورلے کرتیار، ساچے بیڑے رہیا چڑھایا۔ سیوا کرے آپ نرنکار، نرگن داتا سیو کمایا۔ میل ملائے وارو وار، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ راہ تکی پروردگار، دُور دُراڈا شہنشاہیا۔ گر سکھ ملے سچا یار، جس ملیاں کوٹن کوٹ کوٹ برہمنڈ خوشی منایا۔ درگھر کراں سچ پیار، سچکھنڈ وسال چائیں چانیا۔ تخت بیٹھ سچے دربار، اپنا کھڑا دیاں دکھایا۔ گر سکھ نرگن ہو ہو بولے اک جیکار، سوہنگ تیرا رُپ نرنکار، ہنگ برہم پاربرہم وچ گیا سمایا۔ نہ پُرکھ نہ نار، جوتی جوت جوت چمتکار، پُرکھ ابناشی ایکا رنگ وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت جانے دھار، لیکھ لکھت توں وسے باہر، واک بھوکھت کرے پیار، اپنی بھاکھیا آپے پور کرائیا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہر جیت سنگھ دے گرہ پنڈ لیل ضلع لدھیانہ ★

وشنوں بھگوان سچ کرامات، دو جہان دکھایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، بے انت بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، گگن منڈل ویکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے اپنی راس، نرگن اپنا ناچ نچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انوپ آپ دھرایا۔ وشنوں

بھگوان سچ کراماتا، آد جگاد دکھائیندا۔ جگا جگنتر بنھے ناتا، ویس انیک وٹائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام امولک جھولی پائیندا۔ کایا مندر اندر سنائے ساچی گاتھا، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ جگا جگنتر چلائے راتھا، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ سچ کرامات آد آنت، وشنوں بھگوان آپ جنائیا۔ گرگھ ورا لیکھا جانے سنت، منمکھ بوجھ کوئے نہ پائیا۔ آپ بھلائے جیو جنت، لکھ چورا سی پردہ پائیا۔ آپ اپنی ناری دیکھے ساچا کنت، رپ انوپ آپ وٹائیا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ اپنی مہما جنائے اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشو کھیل آپ کھلائی۔ آپے وشن آپ بھگوانا، آپے کھیل کھلائی۔ آپے راج بھوپ راجانا، ڈھر فرمانا حکم سنائیندا۔ آپے وسنہارا سچھنڈ سچے مکانا، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ آپے جگ جگ لوک مات ہوئے پردھانا، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرامات آد جگاد دکھائیندا۔ سچ کرامات آد جگاد، سو پرکھ زرنجن آپ دکھائیا۔ ہر پرکھ زرنجن بنھے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ ایککارا دیوے دات، وست امولک اک ورتائیا۔ آد زرنجن آپ اپائے اپنی ذات، جوت زرنجن کر رُشائیا۔ سری بھگوان دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ ابناشی کرتا آپے دیکھے مار جھات، اپنے مندر سو بھاپائیا۔ پاربرہم پرکھ سمراتھ، اپنی دھار آپ چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ سچ کرامات سری بھگوانت، جگ کرتا آپ دکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت، زرنائن سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، اپنا آپ جنائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو اجیارا، زرنجن اپنی بنت بنائیا۔ زرنجن کرپسارا، زرنجن دیکھے چائیں چائیا۔ زرنجن مندر زرنجن دوارا، زرنجن بیٹھا سچ سہائیا۔ زرنجن حکم زرنجن ورتارا، حکمی حکم آپ چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرامات اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچ کرامات بے پرواہ، اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشنوں رپ آپ وٹا، بنس سربنس آپ سہائیا۔ اپنی جوت آپ پرگٹا، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار اپنی اک سمجھائیا۔ وشنوں نار کچھی زرائن، اپنی آپ پرگٹائیا۔ نیترنین نہ سکے کوئی کہن، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آپے وِشنوُن آپے کچھی لئے ملائیا۔ آپے وِشن وِشو دھار، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ سِکھنڈ وِسے سچ دوار، نرِگن اپنا آسن لائیندا۔ اکھ اگو چر اگم
 اگمڑی کرے کار، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنی جوت آپ پرگٹائیندا۔ آپ بنائے سِکھنڈ نر، رُوپ انُوپ چڑھائیندا۔ آپ کرے سچ
 شنکار، بھوشن لال آپ رنگائیندا۔ اپنی گود لئے اُٹھال، اپنے سنگ رکھائیندا۔ آپے کرے سدا پرتپال، پرتپالک آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی کچھی آپ منائیندا۔ آپے کچھی وِشنوُن رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ آپے سيجا آپ پلنگ، اپنی سيجا آپ سہائیا۔ اپنے مندر
 آپے جائے لکھ، آپے ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل سور سربنگ، سو پُرکھ نرِجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشنوُن بھگوان
 اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ وِشنوُن بھگوانا نوجوانا، آد جگاد سہائیندا۔ اک جھلائے سچ نشانہ، سِکھنڈ دوارے آپ چڑھائیندا۔ آپے مرد آپ مردانہ، سچ مردانگی
 آپ کمائیندا۔ آپے بٹھے اپنا سنگی گانا، ساچا سنگن آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ناری آپ پرنائیندا۔ اپنی ناری آپ پرنا،
 اپنے سنگ رکھائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، دوسر سنگ نہ کوءے وکھائیا۔ لیکھا لکھن کوئی جانے نہ، ہر کا بھيو کوءے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا آد آپے دئے سمجھائیا۔ آد پُرکھ اک اگلا، اپنی جوت جگائیندا۔ نرِگن ویکھے سچ محلہ، سچ دوار آپ سہائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، نور
 نورانہ ڈمگائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ اپنا میٹے آپے سلا، ایکا رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ
 اُٹھائیندا۔ ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرِجن ساچی دھارا، نرُویر آپ پرگٹائیندا۔
 موُرت اکال ہو اُجیارا، اجوئی رہت ڈمگائیندا۔ ساچے مندر کر پسارا، سِکھنڈ دوار سو بھاپائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ ناری
 کنت کھیل نیارا، کھیل اولّا آپ کرائیندا۔ جننی جن ہر نرِکارا، اپنی گود سہائیندا۔ آپ اُپائے سٹ دُلارا، شبدی ناوُل رکھائیندا۔ سو بھاوُنت سہائے اک
 دوارا، تھر گھر ساچا آپ اُپائیندا۔ نرِگن وِشنوُن ہو اُجیارا، ایکا کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در
 گھر ساچا سو بھاوُنت، سو پُرکھ نرِجن آپ سہائیا۔ وِشنوُن ویکھے کچھی ناری ساچا کنت، پُرکھ ابناشی اپنے نال ملائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کوءے

رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جننی جن آپ ہو جائیا۔ آپے جننی جن ہو تیار، ساچا سٹ اپائندا۔ آپے وشنوں کرے پیار، آپے
 کچھی نال ملائندا۔ آپے وچولا بنے سرجنہار، ساچا میلا آپ کرائندا۔ آپے سٹا پیر پسا، آسن سنگھاسن سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنیاں بھجاں آپ دکھائندا۔ اپنا بل آپے دھار، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے کرے ساچی کار، کرنی کرتا آپ ہو جائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں رُپ آپے کر، ساچی نار لے پرنائیا۔ وشنوں ہر ہر ہر رنگا، ساچا رنگ رنگائندا۔ آپے جانے اپنی دھار
 گنگا، امرت دھار آپ وہائندا۔ آپے جانے ساچا سنگا، سنگا سنگ بھائندا۔ آپے جانے اپنا اندا، اندا اند آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھائندا۔ وشنوں اندر امرت دھار، وشنو اپنی دھار رکھائیا۔ کرے کرائے سچ پیار، ساچے تخت بیٹھ سچا ماہیا۔ آپے دیا کر
 اُجیار، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ آپے کول کر تیار، آپے جھرنارہیا جھرائیا۔ آپے پار برہم ونڈے ونڈا پر اپار، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما اپنے رنگ رنگائیا۔ وشنوں بھگوان ویس وٹاونا، سچ کرامات دے دکھائیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی پندھ
 مُکاونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ برہما انتم جوتی میل ملاونا، شکر اپنی گود بہائیا۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہنا، کروڑ تیتسیا دے ڈہائیا۔ رُوس کرن اپنے
 وچ سماونا، منڈل منڈپ دے ڈہائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں سرب گراونا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چوڈاں لوکاں پھڑ ہلاونا، چوڈاں طبق
 حکم ورتائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پاونا، ستاں دیپاں لے ہلائی۔ چار ویداں ویکھ دکھاون، پُران اٹھاراں پھول پھولائیا۔ شاستر سمرت پندھ مُکاونا، گیتا
 گیان دے سمجھائیا۔ انجیل قرآن لکھ شرمائونا، نیترنین نہ کوئے اٹھائیا۔ کہانی بانی بھيو چکاونا، ایکا شبد سمجھائیا۔ آد پُرکھ ویکھ دکھاون، ویکھنہارا سچا شہنشاہیا۔
 وشنوں بھگوان اپنا ناؤں دھراونا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ تیئی اوتاراں در بٹھاونا، شاہ پاتشاہ دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ اٹھاراں بھگت پھڑ ہلاونا، حکمی حکم
 اک منائیا۔ دس گر سنگ ملاونا، جوتی جوت کر رُشائیا۔ ترے گن جنجالا توڑ تڑاونا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ کوڑ گُریارا ڈوگھے ستھر وچھاونا، کوڑی کریا
 رہن نہ پائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جھوٹے مٹھ سٹاونا، انتم ویکھے تھاون تھائیا۔ ورن برن کوئی رہن نہ پاونا، چار ورن اٹھاراں برن دین ڈہائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ کرامات دے دکھائیا۔ وشنوؤں اتم آیا جگ، کریا کھیل اپارا۔ داتا دانی بنیا رہیا جو سرُپ، جگ جگ رہیا ورتارا۔ آپے آپا کیتا اڈ، آپے دیکھنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤں کرے کھیل نیارا۔ وشنوؤں کھیل نیار کراونا، سری بھگوان حکم جنائیا۔ دانا پانی سب دا بند کراونا، جگت وست نہ کوئے ورتائیا۔ کلج گیزا پھیر داونا، اُلٹی لٹھ بھوائیا۔ نو کھنڈ پر تھی سرب کراونا، جیو جنت دین دُہائیا۔ راج راجاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے لکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نیر مُکاونا، امرت جل نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤں حکم رہیا سنائیا۔ وشنوؤں مٹنا ہر کا بھانا، ہر بھانا آپ جنائیا۔ کوئی نہ رہے راجا رانا، در گھر کوئے نہ سو بھا پائیندا۔ کسے نہ ملے پینا کھانا، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ گرگھ ورا چتر سُجانا، تیرا میل ملائیندا۔ اک دکھاونا سری بھگوانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤں تیری کرامات تیرے ہتھ پھرائیندا۔ وشنوؤں تیری کرامات ساچی دات، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلج اتم کسے نہ بچھنی وات، نہ ہوئے کوئے سہائیا۔ ایکا وار آئے اندھیری رات، چند چاندنی نہ کوئے چمکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤں بیٹھا دوار، نیوں نیوں کرے نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ پر بھ اگے سیس گیا جھک، وشنوؤں آپ جھکایا۔ تیرا بھانا نہ جائے رُک، ہوؤں لکھ لکھ شکر منایا۔ کلج ویلا گیا دُھک، گو بند لیکھ لکھایا۔ دھرت مات دی سفل کرائی گُکھ، دھرنی دھرت دھول دیا کمایا۔ ترے گن لگا میٹاں دُکھ، دُکھرا اور نہ کوئے جنایا۔ ساچی دھاروں میں پیا بھٹ، ساچی دھار دیاں وہایا۔ اپنا انّ آپے لٹ، تیرے در پُچایا۔ کلج جیواں بھاگ گئے کھٹ، ہر کارُپ نظر نہ آیا۔ اپنی جڑ آپے رہے پُٹ، ہر دے کام کرودھ وسایا۔ نہ کوئی جانے پانی دُدھ، جھوٹھا رُکنا ایویں پایا۔ وشنوؤں لین نہ دینی کسے نوں سُدھ، مت من بُدھ ڈیرہ ڈھاہیا۔ پُرکھ اکال دا توں جیٹھ پُٹ، آد آد اپایا۔ برہما بنایا تیرا سٹ، شکر نال رلایا۔ کچھی سیس گندا دکھائے گت، سچ شنگار کرایا۔ پاربتی اپنی وار آپے اٹھ، اپنا نیز نین مٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آت سری بھگوانت، اپنا ویس آپ دھرایا۔ ویس دھرائے ہر اولّا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، بسمل کھیل کھلایا۔ مقامے حق ایکا ملا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، کلمہ کلام آپ سنایا۔ پروردگار

پھڑایا پڑا، بے عیب کھیل کھلایا۔ آد جگاد جگاد جگنتر کردا رہیا دل چھلا، اچھل اچھل ویس وٹایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کلجگ انتم روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن روپ بنیا جھلا، سرگن سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ سرشٹ سبائی جانا بھل، ابھل آپ بھلایا۔ مایا متا گئی رُل، متا موہ نہ کوئے چکائیدا۔ بھاگ نہ لگا ساچی کل، ہر کا روپ نظر نہ آئیدا۔ ساچا جام نہ لایا بل، مدراماس پان کرائیدا۔ پنج تت بوٹا بیٹھا بھل، انتم سمل رُکھ لہرائیدا۔ کلجگ اندھیرا جانا بھل، نہ کوئے میٹ مٹائیدا۔ بن ہر نامے کوئے نہ پینا مل، کرتا قیمت نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں بھگوان کھیل کھلایا۔ وشنوں بھگوان آیا چل، نہچل اپنا کھیل کھلایا۔ کلجگ میٹے جھوٹھی کل، کل اپنی آپ دکھایا۔ ایکا پھڑیا کھنڈا بھل، پاربرہم بے انت وڈ وڈیایا۔ دھرنی دھرت دھول جائے بل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ کرائیا۔ اپنا ویس ہر گوہند، اپنی وار کرائیدا۔ آپے میٹے سگلی چند، چنتا روگ گوائیدا۔ کرے کھیل ساجن ہند، ہندوانن ویکھ دکھائیدا۔ آپے سکھ ساگر ڈونگھا سندھ، آپے کھی گھہ صلاحندا۔ گہر گھیر گئی گہند، اپنی دھار چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھانا آپ دکھائیدا۔ ساچا بھانا ویکھ دکھائیدا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مُکاؤنا، پاندھی پنڈھ رہیا مُکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستھراک وچھاؤنا، خاکی خاک دے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ چکائیا۔ ہر کا بھانا گوہند دھار، گر گوہند دے صلاحیا۔ سنگھ روپ سچی سرکار، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیا۔ ساچا کھنڈا کرتیار، برہمنڈا دے دکھایا۔ دو جہاناں کرے خوار، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کل کلکی لے اوتار، کوڑی کرپا دے کھپایا۔ آپے وسے سمبل نگر دھام نیار، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ ساچا ویس ہر کرتار، کلجگ انتم آپ کرائیدا۔ قدرت قادر ویکھنہار، نورِ الہی ڈمگائیدا۔ وشنوں بھگوان ہو اُجیارا، روپ انوپ دھرائیدا۔ سو پُرکھ زرنجن پاوے سارا، ہنگ برہم پردہ لائیدا۔ ایکا ڈنکا وجے اپر اپارا، ساچی نوبت آپ و جائیدا۔ سچھنڈ بیٹھ سچ دوارا، تھر گھر اپنا پردہ لائیدا۔ پرگٹ ہو زرائن زرا اوتارا، اپنا بھيو آپ جوائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، سمنڈ ساگر گھہ شرمائیدا۔ بنا سبت رووے زاروزارا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیدا۔ چوتھے جگ لہنا آپ مُکاؤنا، چار لکھہ بتی ہزار نیتز نیناں نیر وہائیا۔

ساڈا بیڑا جس دُباؤنا، سو آیا سچا ماہیا۔ کلجگ آگے ہو ہو واسطہ پاؤنا، دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ ایکا منگ در منگاؤنا، بخش میری مینٹوں شاہیا۔ چار یاری
 مردنگ و جاؤنا، محمد نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ کلجگ منگے جھولی ڈاہ، ویلا انتم آیا۔
 میں سنیا توں بے پرواہ، نمائیاں ہوئیں سہایا۔ میں آیا تیری لین پناہ، میرے صاحب ہو سہایا۔ تیرا گھر دیکھیا سچا درگاہ، سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا۔
 میرے نین رہے شرما، تیرے آگے نہ سکا اٹھایا۔ توں پکڑ میری بانہہ، میرا بیڑا نہ آنت ڈبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 چھوٹا پُت تیرے در تے منگن آیا۔ تیرا چھوٹا پُت کلجگ ڈلارا، چوتھے ونڈے آئیا۔ تیرا بنیا رہیا فرماں بردار، تیرا تھم سیس ڈکائیا۔ چاروں گنٹ کریا
 جوٹھ جھوٹھ پسار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیا۔ من مت لگایا اکھاڑا، لکھ چوڑا سی ناچ نچایا۔ ترے گن گنی تپائی تتی ہاڑا، گھر گھر رہی جلائی۔ جو
 مارگ تیرا دسدے گئے گر اوتارا، میں سب نوں دتا بھلائی۔ کسے نظر نہ آئے گرو گوبند سنگھ سچی سرکار، نیتز درشن کوئے نہ پائیا۔ نانک نرگن بھلیا
 میت مُرارا، جس ذات پات نہ کوئے رکھائی۔ رادھا کرشن نہ کوئے ادھارا، بنسری نام نہ کوئے وجایا۔ سینا سرت نہ کوئے پیارا، سوانی سنگ نہ کوئے
 رکھائی۔ محمد خواہش رووے زارو زارا، اللہ رانی ناؤں دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کوک کوک کرے پکارا، ویلا انتم اک سمجھائی۔ کلجگ جو دھا سور بلی بلکارا، اپنا
 بل دئے دکھائی۔ کسے نظر نہ آئے مندر مسجد گرو دوارا، شودوالا مٹھ پھیرا پائیا۔ اٹھسٹھ تیر تھ دیکھے جا کنارہ، گنگا جمنا سرتی اپنا پھیرا پائیا۔ دہ دشا ہویا
 و بچارا، ست سنتو کھ نہ کوئے رکھائی۔ اُتوں بولن تیرا نعرہ، رسنا جہوا ہلائی۔ انتر کرے نہ کوئے پیارا، اجپا جاپ نہ کوئے جپائی۔ کلجگ تیری سنے کون
 پکارا، نو کھنڈ رہی گر لائی۔ دھرنی دبی تیرے بھارا، نیتز نین نیر رہی وہائی۔ کھلڑے کیس رہی پکارا، مینڈی سیس نہ کوئے رکھائی۔ مات پت کرے خوار،
 بھین بھینیا سچ ہنڈھائی۔ ناری کنت نہ کرے پیار، چار گنٹ دیکھ دکھائی۔ گر کاشد نہ کوئے ادھارا، ہر کا نام نہ کوئے دھائی۔ آ آ گئے تینی اوتار، جگ
 جگ اپنی سیو کمائی۔ اٹھاراں بھگت گئے پکارا، کبیر جلاہا دئے صلاحیا۔ نانک نرگن کر پیار، جیو جنت رہیا سمجھائی۔ گوبند فتح بول جیکار، ساچا نعرہ ایکا لائی۔
 کلجگ آوے انتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائی۔ پرگٹ ہووے نہ ہکنک نرائن نر اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ میرا میلا کرے وچ سنسار، آپ اپنا

سنگ نبھائی۔ اپنا ناؤں پھڑے کھڑگ کھنڈا کٹار، تیز چند پر چند چکائی۔ چار ورن دئے ادھار، اوچاں نیچاں گلے لگائی۔ ایک امرت کرتیار، ساچا جام دئے پیا۔ ایک بول سچ جیکار، نانک نرگن کرے پڑھائی۔ ایشٹ مناؤنا پُرکھ اکال، دوجا ایشٹ نہ کوئے دکھائی۔ نو کھنڈ پر تھی دکھائے اِکو سچّی دھر مسال، ساچا مندر اک دکھائی۔ بُدھ و بیچاری کی کرے سوال، اپنا بھیو نہ پائی۔ بن ہرنامے ہویا کنگال، گر گوہند دس نہ پائی۔ اُٹھ کے جائے نہ بنے بے ایمان، پار برہم سری بھگوان۔ پہلوں میٹے جیو شیطان، پھر گرگھاں دیوے برہم گیانا۔ گر گوہند سورا ملے آن، جو دھا سور پیر ملی بلوانا۔ نیلا نیلی دھا روں کرے پار، ساچا کھنڈا اک چکانا۔ آد جگاد نوجوان، چل کے آئے وچ جہانا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پنڈراں کنگ، ودی سدی نہ کوئے نشان، دلی تخت ہے راج راجانا۔ ایک دیوے دھر فرمان، راؤ رنگ سرب سپس جھکانا۔ چاروں کُنٹ بے جیکار ہوئے وشنوں بھگوان، سب چھڈ کے بھجن میدانا۔ نہ کوئے دسے بل راج راجان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرا پورا کرے در آیاں کرے پروانہ۔ گر سکھ پروانہ ہوئے پورا، ادھورا رہے نہ ریا۔ وشنوں بھگوان ہتھیں پہنے کدے نہ چوڑھا، چھی بھوشن لال رنگ رنگائی۔ کلج اتم میٹے نشانہ کوڑا، سچ سچ دئے دھرائیا۔ پرگٹ ہوئے گرو گوہند سنگھ سورا، سور پیر ویس وٹائی۔ سدا سدا سد حاضر حضورا، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنا قول کرے پورا، کر کے گیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن نر اکار کلج اتم ہو اجیار، ساچی دھار دئے چلائی۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بی بی دیال کور دے گرہ دیا ہوئی لیل ضلع لدھیانہ ★

نرگن نر ویر سچا پاتشاہ، آد جگاد اکھوانیندا۔ گر گر روپ بن ملاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بھگتن دیوے سچ صلاح، ساچے مارگ لائیندا۔ ستن نام اک ورتا، اتم برہم درڑائیندا۔ گرگھاں گھر دئے دکھا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ گر سکھ سجن میل ملا، اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا اک جنا، انھو پرکاش کرائیندا۔ شبد ترانہ ایک گا، اپنا راگ سنائیندا۔ کایا کھیڑا جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ امرت تال اک سہا، تجھ جھرننا آپ جھرائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا، نرویر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ پُرکھ اکال ہو اُجیارا، نر اکارا کھیل کھلائیا۔ گر گر رُپ کر پساہ، گردیو اشٹ نمو ویکھ وکھائیا۔ بھگتن دیوے سچ بھنڈارا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ستن وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ گرگھماں پار کرائے کنارہ، ڈوگھی بھور نہ کوئے رُٹھائیا۔ گرگھماں بختے اک آدھارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ شاہ پاتشاہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مرار، اینکارا سنگ نبھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، ایناشی کرتا ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان دے ہلارا، پاربرہم سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ جگ جگ کار ہر کرتا، اپنی آپ کرائیا۔ نرگن رُپ نرکارا، نرویر کھیل کھلائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، دست اموک آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کرتیا، ترے گن میل میل ملائیا۔ ایک شبد ناد دھنکار، گرہ مندر آپ سنائیا۔ پنچ تت کر آکار، سرگن کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ جوت جگائیا۔ آتم برہم اپرا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ایش جیو کھیل نیار، خالق خلق رُپ سائیا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرے ساچی کار، آپ اپنا بھو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ نرگن رُپ پُرکھ اکالا، ایک گھر سہائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ گر گر رُپ ہو دیا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھاگ لگائے پنچ تت کایا ماٹی کھالا، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ بھگتن دے راہ سکھالا، ایک بھگتی نام درڑائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، ایک رنگ رنگائیندا۔ ستن نور کر اُجالا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آتم برہم پائے مالا، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گرگھماں گھالے ساچی گھالا، ساچی گھال اک جنائیندا۔ دوس رین وسے نالا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گرگھماں دیوے نام سچا دھن مالا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، شاہ پاتشاہ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنتر ہو نرالا، سرگن دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کر وچار، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہنگ برہم ویکھ وکھائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، آد پُرکھ آپ لگائیا۔ آتم برہم

پاربرہم ایکا دھار، سوہنگ شبد سچ گڑمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیآ۔ جگ جگ ویس اولٹا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر پھڑایا اپنا پلٹا، ایکا بندھن پائیندا۔ سچ سندیش گھلڑا، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ وسنہارا نچیل دھام اٹلڑا، اوچ محلہ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی رکھے اتم ذاتا، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جاتا ہر نرائن، نرگن اپنی دھار چلائیآ۔ شاستر سمرت وید پُران رسناگن سارے کہن، گر اوتار گائیآ۔ بھگت بھگونت چرن ڈھن، نیوں نیوں سپس جھکائیآ۔ ستن چکے لین دین، پورب پورب ویکھ وکھائیآ۔ گرکھاں پائے ایکا گھن، ساچا بھوشن بستر نام تن وکھائیآ۔ گر سیکھ گر گر دھام اکٹھے بہن، ساچا دراک سمجھائیآ۔ جگا جگتر لکھ چوڑاسی موت لاڑی کھائے ڈین، ویلے آنت نہ سکے کوئے بچائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجگ تریتا دواپر پار کر، کجگ انتم ویکھ وکھائیآ۔ کجگ انتم ہر نرنکارا، ایکا کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیندا۔ پردہ اٹھائے وشن برہما شو اک وکھائے سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہے شاہ پاتشاہ سچی سرکارا، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا منگے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، ایکا حکم سنائیندا۔ کائنات کرے خبردارا، اک اکلّا پروردگارا، محبان بیدو اپنا ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کجگ انتم ویس اولا، نرگن نرویر آپ کرائیآ۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الہی نور ڈگگائیآ۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، مقامے حق حق خدائیآ۔ سچ سندیش ایکا گھلا، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل سیوا لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی دھار چلائیآ۔ سچ سندیشہ جبرائیل، چوڑاں طبق سنائیندا۔ اُمتی اُمت ویکھ دلیل، دہ دشا پھول پھولائیندا۔ چار گنٹ نہ دسے کوئی دلیل، شرع شریعت کھ شرمائیندا۔ ویلے آنت نہ ہوئے اپیل، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ بسن بنواری بستر پہن نیل، نیلی دھار پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ جگ جگ بندھن ہر گوپال، آد جگاد پائیآ۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکال، کھمی حکم آپ بھوئیآ۔ روپ دھرائے اپنا دیال، دیاندھ بے پرواہیا۔ لیکھا جانے ترے گن جال، ترے گن اتینتا سچا ماہیا۔ نو نورہیا سرت سنبھال، چار چار سو بھاپائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ

رکھائی۔ ساچا لیکھا ہتھ کرتار، گر اوتار سِیس جھکائیندا۔ تختِ نواسی بیٹھ سچ دربار، کلجک اتم حکم سنانیندا۔ در درویش بن تیری اوتار، نیرتین سرب
 نوائیندا۔ بھکت روون زاروزار، بھگتی مارگ نہ کوئے رکھائیندا۔ برہما کوک کوک کرے پکار، میرا برہم نظر نہ آئیندا۔ شکر سٹ بیٹھا کٹار، ترسول ہتھ
 نہ کوئے دکھائیندا۔ وشنوں بنے در بھکھار، خالی بھنڈار نہ کوئے بھرائیندا۔ ترے گن مایا آئی ہار، رجو طمو ستوکھ شرمائیندا۔ پنچ تت جائے اُجاڑ، جگت
 کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ ہو یا اندھیرا بہتر ناڑ، کایا گڑھ نہ کوئے سہائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئے پیار، ممتا موہ نہ کوئے جنائیندا۔ بنک سوہن گر اوتار، دس دس
 میلا میل ملائیندا۔ نانک گو بند بول جیکار، ایکا بول سنانیندا۔ نہ بھکتک مہابلی اترے اوتار، کل کلکی کھیل کرائیندا۔ جاگرت جوت جگے سنسار، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائیندا۔ لوآں پُریاں مارے مارے، نو نو اپنا کھیل کھلائیندا۔ برہے بیڑا کرے پار، شکر اپنی گود بہائیندا۔ اند
 اندراسن دے آدھار، ویلا آنت چکائیندا۔ ترے گن مایا جائے ہار، ترے گن اپنا پنڈھ مکائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ برہمنڈاں
 کھنڈاں کھیل کرے نیار، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ دھرو آئی اتم وار، چوتھے جگ پنڈھ مکائیندا۔ بل باون کریا پار، ستجگ نال ملائیندا۔ ستل دیس
 کھیل نیار، پاتال پاتالاں پھول پھولائیندا۔ کلجک تیری اتم وار، لوک مات پرگٹائیندا۔ مانس جنم دے پار، پنچ تت کھیل کھلائیندا۔ اندر کر جوت اُجیار،
 نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا لہنا رکھیا بند کواڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی تھت آپ وچار، آپے کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر کر پیار، بھگن بھگتن میل ملائیندا۔
 لیکھا جانے دھر دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم پنڈھ مکائیندا۔ کلجک تیرا اتم پنڈھ، سو پُرکھ نرنجن آپ مکائیا۔ ستجگ
 چڑھائے ساچا چند، سیتل دھار دکھائیا۔ اک سٹائے سہاگی چھند، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ جیو جنت گان بٹی دند، رسنا جہوا اک ہلائییا۔ اٹھے پہر
 دکھائے پرمانند، نچ آتم کر رسائییا۔ کروٹ بدلا بدلے کنڈ، جو بیٹھا لکھ چھپائییا۔ منمکھتا دیوے دند، گرگھاں ہوئے سہائییا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ، نو نو دھار
 چلائییا۔ لہنا دین چکائے جیرج انڈ، اُتجج سیتج پھول پھولائییا۔ کرے پرکاش وچ برہمنڈ، ورجنڈی جوت جگائییا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، جس جن
 اپنا میل ملائییا۔ آتم اتر پائے ٹھنڈ، گنی اگ بُجھائییا۔ گرگھ سرت سہاگن نہ ہوئے رنڈ، ہر کنت کنتوہل منائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کلج انتم دیا کمائیا۔ کلج انتم دیا ندھ دین دین دیاں، ٹھاکر سوامی کھیل کھلائیندا۔ جگت جگ چلی اوڑھی چال، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے
 مندر بیٹھ پتی دھر مسال، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ چرناں ہیٹھ دباے کال مہاکال، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ ایک رکھے سچ سوال، چار جگ دا لہنا پچھ
 پچھائیندا۔ در بیٹھے گر اوتار، بھگت بھگونت سپس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ہوئے شرمسار، اللہ رانی مکھ شرمائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید کتیب
 شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی بھیکو کوئے نہ پائیندا۔ ایک بھگت ہوئے پروان، جس جن ملے ہر جو آن، شبد بیٹھائے سچ بان، اپنی سیوا آپ
 کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن سچا صفت صلاح، جگ جگ وید پُران رہے جس گائیا۔ جس جن
 ملے ہر ملاح، بیڑا پار کرائیا۔ ساچی درگاہ دئے بہا، محل اٹل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گرکھ ساچے لئے اٹھائیا۔ جگ
 جگ میلا گرکھ رنگ، ہر ہر آپ چڑھائیندا۔ آتم سبجا سچ پلنگ، نرگن آسن لائیندا۔ شبد انحد سچا مردنگ، نادی ناد و جائیندا۔ امرت آتم سروور گنگ،
 اٹھسٹھ ڈیرہ ڈھائیندا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، روس مکھ شرمائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی چکھے
 پنڈھ، جم کا دند نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرکھ تیرا انتر رس، سنگر
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا تیرے ہوئے وس، تیری مہما آپے گائیا۔ تیرا میلا ہس ہس، نیتز رووے سرب لوکائیا۔ جگ جگ بھگتاں کرے پوری آس، نت
 نوٹ ویس وٹائیا۔ اپنا نور کر پرکاش، نرگن سرگن دھار چلائییا۔ کرنہارا بند خلاص، بندی توڑ آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، دھرت دھول
 پھول پھولائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیا۔ تارنہارا سنگر ایک، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ گر گر دھارے ساچی
 ٹیک، ایک ایشٹ منائیندا۔ جس جن کرے بدھ بیک، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت بھجائیندا۔ گر سکھ گھر اپنے کایا
 مندر سنگر بیٹھائے ویکھ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ساچے سنگر مچھ داہری نہ کوئی کیس، نہ کوئی موئڈ منڈائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جنم
 مرن وچ نہ آئیندا۔ برہما وشن شو کوٹن کوٹ کھڑے درویش، در در بیٹھے سپس جھکائیندا۔ تخت نواسی اک نریش، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ تس آگے

نہ چلے کسے دی کوئی پیش، جو آیا اٹھ اٹھ جائیندا۔ جگا جگنتر رہیا دیکھ، دیکھنہارا دس نہ آئیندا۔ روپ انوپا دس دشمنیش، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ آپے وسے
 کایا کھیت، ساچا ہیت آپ جنائیندا۔ درس دکھائے نیتن نیت، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ سدا سہیلا رکھے چھایا ہیٹھ، سمرتھ سر اپنا ہتھ ڈکائیندا۔ گرگھ
 سجن لے پیکھ، کلجک جیواں نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ ملائیندا۔ گرگھ سچے ملیا میلا، سنگر پورا آپ
 ملائیا۔ ایک گھر وسے گروگر چیل، گر گوبند کھیل کھلائیا۔ ایتھے اوتھے سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ رائے دھرم دی کٹے جیلا، لکھ چورا سی پھند کٹائیا۔
 دھام دکھائے اک نویلا، صاحب بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویلا، تھت وار نہ کوئے رکھائیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیل، بھرے بھلی
 سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ سجن لے پھڑ اپنا بندھن پائیا۔ گرگھ سجن ہر جو
 پھڑیا، اپنی دیا کمائیندا۔ کایا مندر آپے وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ ڈونگھی بھوری آپے چڑھیا، اپنا پنڈھ آپ جنائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، نش اکھر آپے
 گائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دہائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلائے ہر گوبند، گوبند میلا سچ سبھائیا۔ جنم جنم دی میٹے چند، امرت آتم جام پیائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر
 وڈی وڈیائیا۔ امرت دیوے ساگر سندھ، سچ سروور آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ ہرجن ساچے
 تارنہارا، ترے بھون دھنی آپ اکھوائیندا۔ کلجک کرے پار کنارہ، سنجک ساچا مارگ لائیندا۔ سنجک ست ہوئے اجیارا، بالی بدھ اک دکھائیندا۔ ایک مندر
 نام جیکارا، ایک وار پڑھائیندا۔ ایک مندر گرو دوارا، ایک گھر دکھائیندا۔ ایک سنگر میت مرارا، دو جا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ ایک شاہ اک سکدارا، ایک رعیت
 روپ وٹائیندا۔ ایک حکم اک ورتارا، دھر فرمانا اک جنائیندا۔ سرب جیاں داسا نچا یارا، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے راما کرشن عیسیٰ موسیٰ سنگ
 محمد چار یارا، نانک گوبند دھار جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر کایا بنک، بنک
 دواری آپ سہائیا۔ لہنا چکے راؤ رنگ، راؤ رنگ ایک رنگ رنگائیا۔ جس جن لائے شبدی تنک، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ مان رکھائے جوں جن جنک،

جن جننی دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پردہ دے اٹھائی۔ ہر جن پردہ جائے اٹھ، سو پُرکھ زرنجن آپ اٹھائیندا۔ ایککارا جائے تھ، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، سو پُچھ سرُپ وٹائیندا۔ جنم جنم دی میٹے بھکھ، ترسناگن بھجھائیندا۔ گھر اُچجائے ایک سٹکھ، برہم پاربرہم ملائیندا۔ میل ملاوا نادی سٹ، شبدی ویکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ گرگھ سہائے ساچی رت، بھل بھلاوڑی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر کایا تن، پنج تت جوڑا جوڑ جڑائی۔ آپے بھے ہتھیں من، من پنچھی اڈ نہ دہ دہائیا۔ ایک راگ سنائے کن، ایک ناد و جائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، دئی دوتی میٹ مٹائی۔ پنج وکارا دیوے ڈن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ جس جن دیوے نام دھن، گھر خزانہ دے دکھائی۔ کرے پرکاش بن سورج چن، زرنجن نور کر رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر سو بھاپائیا۔ گھر مندر ہوئے سو بھاؤنت، گرگھ خوشی منائیندا۔ پر بھ پایا سری بھگونت، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جڑیا جوڑا ناری کنت، ساچی تیج سہائیندا۔ نام چپائے اپنا منت، ناؤں زرنکارا آپ صلاحندا۔ آپے رنگے ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے ہوئے صاحب بے انت، بھيو ابھید چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کایا گھر وسائیندا۔ ہر جن کایا کھیڑا جائے وس، سنگر پورا آپ وسائیا۔ ساچا مارگ ایک دس، ایک راہ چلائیا۔ درس دکھائے نس نس، زرنجن اپنا پنڈھ مکائیا۔ جناں چر گر سکھ کہے نہ بس بس، اپنا روپ نہ لئے چھپائیا۔ ساچا مندر نہ کوئی چھپر چھن نہ دسے بھت، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ کرے کھیل کملاپت، کول نین وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا گھر دے وسائیا۔ ہر جن تیرا گھر سچ منارا، آد جگاد سہائیندا۔ ایک وسے ایککارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ زمل دیا کر اُجیارا، بن باقی تیل ڈمگائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنے مندر آپ ٹکائیندا۔ گرگھ کرے سچ پیارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے کچھے چرن دوارا، چرن کول آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا گھر پرگٹائیندا۔ پرگٹیا گھر ملیا ہر چکلیا ڈر، بھے بھو ڈکھ بھنجن آپ مٹائی۔ نہاتا سر ملیا ور، لہنا دینا چکلیا ناری ز، زرنائن روپ درسائیا۔ جگت وکارا گیا جھڑ، مایا ممتا گئی ہڑ، سنگر پورا دکھائے آگے کھڑ،

رُپ انُپ آپ وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی کایا نہ کوئی گڑھ، گرسکھ اندر بیٹھا وڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جوت جوت اکالا، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ گرسکھ تیرا کایا مندر سچی دھر مسالہ، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ اٹھے پہر کرے پرتپالا، پرتپالک سیو کمائیندا۔ تیری چپے آپے مالا، اپنی مالا ساچا ناؤں تیرے تن ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن زر، ہر جن دیوے ساچا ور، ور گھر ساچا اک وکھائیندا۔ ور گھر ساچا ہر ہر کنت، کنت کنٹول وڈی وڈیائیا۔ گرسکھ ورا لا جانے سنت، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ گنگا گوداوری جمنائستی اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے منگت، ساچی وست نہ کوئی رکھائیا۔ ----- رُپ انُپ نہ دے اکھنڈت، لیکھا چلیا جیرج انڈت، کھانی بانی دے سب ڈھائیا۔ تینی اوتار ویکھن چل دربار، پُرکھ ابناشی ایکا لایا وچ سنسار، جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیا۔ گرسکھ ورا لا جس جانے پرہ آتم آتر، آتر آتم اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، گرسکھ گرسکھ ہر جن ہر سنت بھگت بھگونت مُرشد مُرید دید عید ظاہر باطن اپنا میل ملائیا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنڈ بُرج ہری سنگھ والا ★

ہر بھانا بلوان، آد جگاد ورتائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، ہر کا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ نہچل وسے سچ مکان، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ شبد اگئی دھر فرمان، جگا جگنتر آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ساچے مارگ لائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ اپائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ رُو سس کرنی کرن کر پروان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھيو ہر زرنکار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ زرگن زرویر ہو اُجیار، دو جہاناں کھیل کرائیا۔ زرگن سرگن ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل اپار، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکار پاوے سار، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ پُرکھ ابناشی جگا جگنتر ساچی کار، سری بھگوان ہتھ

دکھائیا۔ پاربرہم کرے کھیل پر اپار، پرپر اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ آد پڑکھ
 بھیو اول، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ محلہ، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سچ سندیش ایک گھلا، شبدی ناد
 وجائیندا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، نام نامہ بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہتھ کرتا، اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ ترے ترے میتا ہو اجیار، ترے ترے لیکھا دے سمجھائیا۔ ست ستوادی ٹھانڈا دربار، دھر دربارا آپ دکھائیا۔ اپنی اچھیا کرتا، آپے لئے
 پرگٹائیا۔ ونڈے ونڈا گم اپار، ونڈنہارا اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ اپنی کھیل کرائیا۔ ساچی ونڈ پڑکھ سمرتھ، اپنی
 آپ ونڈائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن مہما اکھ، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ آپ چلائے ساچا رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ اپنے مندر ہو پرگٹ، اپنی دھار
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل کرے ہر، گرہ اپنا آپ سہائیندا۔ ساچے گرہ گرہ گرہ کار، گرہ ونا آپ کرائیا۔ ست
 دوس ست گرہ کرتا، ست ستوادی میل ملائیا۔ راہو کے ٹو پڑکھ نار، ایک رنگ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ نو گرہ کرتا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما کریا خبردار، ایک حکم سنائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ رجو طمو
 ستو دے آدھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ رنگائیندا۔ زرنجن سرگن کرتا، پنچ تت کھیڑا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پنچ تت کھیڑا لکھ چوراسی، پڑکھ ابناشی آپ اپائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ گھٹ گھٹ اندر پاوے
 راسی، زرنجن سرگن ویکھ دکھائیا۔ سرب گن بھر پور سرب گن تاسی، اینکار ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھان تان میل
 ملائیا۔ اٹھ تت میل ملنا، ایک رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑت گھڑنا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ دکھائیندا۔ جوت زرنجن چاڑھے چٹا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ تت اپنا کھیل کھلائیندا۔ اٹھ تت کھیل نیارا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر کرتا، گھر بیٹھا آسن
 لائیا۔ گھر سورج چن منڈل منڈپ بنائے ستارا، انھو پرکاش کرائیا۔ گھر شب ناد دھنکارا، بودھ اگادھی رہیا سنائیا۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھارا، نجھہر جھرنارہیا

جھرایا۔ گھر دیکھے ڈونگھی غارا، کایا کوری پھول پھولایا۔ گھر پنچم لگا اکھاڑا، ترے ترے آپے ناچ نچایا۔ کرے کھیل پر اپارا، آد جگاد بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈارا، ایکانجن جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اٹھ تت میل ملایا۔ اٹھ تت تتوت، ہر ساچا میل ملایندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت، کایا پنجر جوڑ جڑایندا۔ اندر رکھے برہم کملاپت، پاربرہم ونڈ ونڈایندا۔ دھیرج سننوکھ ساچا جت، ست ستوادی آپ رکھایندا۔ آپے جانے اپنانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی گاتھا آپ سنایندا۔ ساچی گاتھ ناد دھن، دھن آتمک آپ وجایا۔ آپے کھولنہارا سُن، سُن سادھ بھیو چکایا۔ جگا جگنت بھگت بھگونت آپے چُن، اپنی بوجھ بُجھایا۔ لکھ چوڑاسی پکار رہیا سُن، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کرایا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کرے کرائے ہر کرتار۔ دو جہان پھڑائے پلڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے جانے اپنارہ سکھلڑا، آپے مارگ کرے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وچ سنسار۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، لوک مات کرایا۔ سنجگ تریتا دوپر کریا پارکنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ سیوالائے گر اوتارا، جگ جگ سیو کمایا۔ بھگنتن دیوے نام آدھارا، ایکانجن جنایا۔ ستن کھولے بند کوڑا، آتم برہم پرگٹایا۔ گرکھاں دیوے اک ہلارا، ایک رنگ رنگایا۔ گرسکھ بخشے چرن چھارا، دھوڑی مستک لگا لایا۔ جگا جگنتر منمکھ کرے چیو خوارا، دیوے آپ سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھایندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹایندا۔ شبد اگئی بول جیکار، دھر فرمانا آپ سنایندا۔ لکھ چوڑاسی کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر ونڈ ونڈایندا۔ سنجگ تریتا دوپر اُتیا اپنے گھاٹ، لوک مات رہن نہ پانیا۔ گر اوتار گا گائے اپنی گاتھ، وید شاستر سمرت نال رلایا۔ چاروں گنٹ انت ہوئے اندھیری رات، جگت اندھیرا چھایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، اپنا نور آپ دھرایا۔ غریب نماںیاں پُچھے وات، سکھا سہیلا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر اپنے وچ سہایا۔ سنجگ تریتا دوپر اُتیا پار، کلجگ اپنا تھم سنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہونا پردھان، ستاں دیپاں تیرا رنگ چڑھایا۔ چار گنٹ جھلاؤنا نشان، دہ دشا دیکھ

دکھایا۔ تیرا بل زمیں آسمان، بلدھاری آپ اکھوایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھان، مایا ممتانال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں
 تتاں ویکھ دکھایا۔ کلجگ من ہر فرمانا، نیوں نیوں سپیس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا رانا، ہوں بالک سیو کمانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھاں مار دھیانا، لگیا
 کوئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی بٹھاں گانا، جوٹھا جھوٹھا تند دکھائیندا۔ گھر گھر چڑھاواں اک نشانہ، سچ نشانہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ اپنے مارگ آپے پاواں،
 تیری اوٹ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ منگے منگ بن بھگھار، پر بھ آگے سپیس
 جھکائیا۔ کلجگ رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی تیرا سنسار، تیری قدرت ویکھ دکھائیا۔ ہر گھٹ رویا توں کرتار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن
 لایا۔ گرہ گرہ وجے تیرا ناد دھنکار، شبد انادی ناد سنائیا۔ گھر گھر جھرنا جھرے اپار، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ میں جاواں کس دوار، موہے ساچا در دے
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا کمانیندا۔ کلجگ تیری کراں پر تپال، سر تیرے
 ہتھ لکائیندا۔ تیرے نال رکھاواں کال، تیرا سنگ نبھائیندا۔ اپنا گھ اپنے وچ لواں سنجال، دس کسے نہ آئیندا۔ ترے گن مایا پاواں جال، پنچم کھیڈ
 کھائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے بے حال، میرا روپ کسے نظر نہ آئیندا۔ جوٹھا جھوٹھا وجے تال، ڈورو ڈنکا تیرے ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں تتاں اپنا محکم چلائیندا۔ اٹھ تت حکمی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ کلجگ تیرا میت مُرار، تیرا سنگ نبھائیا۔ تیرا لہنا دینا قرضہ
 دے اتار، لہنا دینا جھولی پائیا۔ تیری آيو لکھ چار بتی ہزار، وید ویاسا گیا لکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا گن رہیا سمجھائیا۔ کلجگ رو
 رو پکاریا، پر بھ آگے مارے دھاہ۔ لکھ چار بتی ہزار نہ جائے میتھوں گزاریا، میں کر کر بیٹھا نانہہ۔ چاروں گنٹ چو تیرا پساریا، میں پھر پھر ویکھیا
 تھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں چرنی ڈگا آ۔ چرنی ڈگا ہو نمانا، نیوں نیوں سپیس جھکائیندا۔ ایک دینا ساچا دانا،
 خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، تیرا محکم موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا ور میرا گھر
 سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، اپنی دیا کمانیا۔ کلجگ تیرا سنگ رکھانا، روپ انوپ دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پہر بانا، نور نور درسائیا۔ آپ جنائے اپنا کلاما،

کائنات رُشائیا۔ آپ جنائے اپنا اسلام، اسمِ اعظم آپ ہو جائیا۔ آپے پہرے اپنا بانا، رُوپ انُوپ دھرائیا۔ آپے محمد کرے در پروانہ، کالی کفنی تن دکھائیا۔ آپے چار یاری کرے نشانہ، چاروں گُنٹ ونڈ ونڈائیا۔ آپے اٹھاں تتاں بٹھے گانا، موئی تند نال رلائیآ۔ آپ راگ سنائے کانا، کلمہِ الٰہی آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا سگلا سنگ دکھائیا۔ تیرا سگلا سنگ لوک مات، ترے گن اپنا آپ نبھائیندا۔ آپے دیکھے مار جھات، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ پورا کرے بھوکھت واک، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم سنائیندا۔ ایکا حکم دُھر فرمانا، ہر جو ہر ہر آپ سنائیا۔ اٹھ تت ویکھ نشانہ، جگت نشانہ رُوپ وٹائیا۔ ایکا حکم اک فرمانا، ایکا رہیا سنائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا رہیا سہائیا۔ ایکا راج اک راجانا، ایکا دیکھے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ دُھر فرمانا سنیا کن، چکھیا بھرم اندیسا۔ کلجگ در گیا من، کرے آپ آدیسا۔ توں داتا دیونہارا ڈن، میری کوئی نہ جائے پیشا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں تیرا درس آنت نیتزن پیکھاں۔ آنت تیرا درشن پاوانا، ایکا آس رکھائیا۔ محمد آنت پنڈھ مُکاوانا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کون گھر ڈیرہ لاوانا، ایکا وار دے سمجھائیا۔ کون رُوپ مات وٹاوانا، نرگن جوت کر رُشائیا۔ کون ناد برہما دُشاوانا، وید کتیب بھو نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کر ایآ۔ اچھیا پور سری بھگونت، ایکا حکم سنائیندا۔ نانک نرگن آئے ساچا کنت، ہر جن ناری آپ پرناہیندا۔ لکھ چوراسی کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جو جن سرنائی آہیندا۔ رسنا جہوا جنائے نیا منت، نام پٹا اک پڑھائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، اٹھاں تتاں میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سنائیندا۔ ایکا حکم آد آنت، ہر ساچا آپ جنائیا۔ گرگھ وِرا جانے سنت، جس جن بوُجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ بھرمے بھلے جیو جنت، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر نرکارا، آد جگاد سہائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، ساچا حکم چلائیندا۔ نانک نرگن اٹھاں تتاں کرے پار کنارہ، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دے سہارا، ایکا رنگ چڑھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، دُئی دوتی میٹ مٹائیندا۔ میٹ

مٹائے پنچم دھاڑا، شبد ناد سنانیندا۔ جو جن آئے چل دوارا، کال گراس نہ انت کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ ونڈانیندا۔ اپنی ونڈ ونڈے برہمنڈ، کھوجت کھوج آپ ہو جائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج پھول پھولانیا۔ کلجگ انتم نار دُہانگ سرشٹ سبائی ہوئے رنڈ، ہر کنت نظر نہ آیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے بھیکھ پکھنڈ، کلجگ تیری کرپا ناچ نچانیا۔ رسنا جہوا لگے گند، ہر کا نام نہ کوئے دھیانیا۔ آتم ملے نہ پرمانند، من مت جگت قصانیا۔ کوئے نہ گائے سہاگی چھند، جہوا کاگ وانگ گر لانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ رہیا سنانیا۔ سچ سندیش سری بھگوان، اپنا آپ سنانیا۔ نانک نرگن کر پروان، جوتی جوت ڈمگایا۔ گوہند سورا سور پیر بلی بلوان، سُت دُلارا آپے جایا۔ آپ اُٹھایا سچ نشان، سچھنڈ دوار جھلایا۔ ایک حکم دیوے حکمران، پُرکھ اکال حکم جنایا۔ کلجگ انتم ویکھنا مار دھیان، چار کُنٹ اندھیرا چھایا۔ کسے مندر نہ دسے گیان، ہر کاروپ نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ گوہند سورا وڈ بکارا، لوک مات ویس وٹانیا۔ پُرکھ اکال کرپا پیارا، ایک گود سہانیا۔ ایک بخشے سچ کٹارا، نام گاترے تن چھہانیا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام پیا نیا۔ ایک روپ اپرا پارا، پاربرہم دئے دکھانیا۔ چار ورنناں کر پیارا، ایک گھر بہانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ رہے کوئے نیارا، دُئی دویت نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا حکم آپ جنایا۔ ساچا حکم گوہند گر، اپنا آپ سنانیندا۔ پنچم پیتا پنچم بیٹھا جڑ، ساچا سنگ نبھانیندا۔ آپے چڑھیا اپنے گھر، ساچا آسو آپ دوڑانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، کوڑا رس آپ چکھانیندا۔ کوڑا ریٹھا ہوئے مٹھا، گوہند اپنی دیا کمائیا۔ جام پیائے اک اندیٹھا، نام پیالہ ہتھ اُٹھانیا۔ چار ورن کرے ٹھنڈا سیتا، اگنی تت نہ کوئے رکھانیا۔ آپے ہوئے پتت پُنپیتا، پتت پانی لئے ترانیا۔ سرب جیاں دا بن بن پیتا، غریب نمانے گلے لگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھانیا۔ ساچا بھانا ہر بھگوان، اپنے ہتھ رکھانیندا۔ گوہند سورا نوجوان، لوک مات حکم چلانیندا۔ ایک مندر اک مکان، پُرکھ اکال اک دکھانیندا۔ ایک مذہب ایک دین اک ایمان، سچ اسلام اک جنانیندا۔ ایک ناد ایک شبد ایک دھنکان، ایک راگ الانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم

آپ ورتائیندا۔ ساچا تھم ہر بھگونت، اپنا آپ جنایا۔ کلجک ویلا آئے آنت، گرو گوہند اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی بھلے جیو جنت، ورن برن پئے لڑایا۔ ناتائے ناری کنت، و بچار سرب کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھایا۔ ہر بھيو سمجھائے دیا کر، ایکا تھم سنايا۔ پُرکھ ابناشی آئے ویس دھر، نرگن رُوپ دھرایا۔ جگ چوکڑی جائے ہر، پاندھی پنڈھ مکایا۔ پنج تت ویکھے آپے کھڑ، ترے گن پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتایا۔ ساچا تھم پُرکھ ابناشا، اپنا آپ ورتایا۔ نو سو چرانوے جگ کھیل تماشا، وشن برہما شو سیو لگایا۔ کلجک آنت آئے ہار پاسا، جت نظر نہ کوئے لگایا۔ سادھ سنت جیو جنت کرن بھوگ بلاسا، بھرمی بھرم بھلايا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاشا، پنج تت نرگن سرگن اندر کرے واسا، اپنی بنت بنایا۔ رجو طمو ستو ہوئے داسی داسا، ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم اپنا کھیل کھلایا۔ کلجک ویلا انتم آوئا، ہر جو ہر سنايندا۔ نہکناک جامہ پاوئا، نرگن جوتی ڈگمگائیندا۔ شبد ناد اک وجاؤئا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنايندا۔ اٹھاں تتاں لہنا دینا موئل چکاؤئا، مات لوک اٹھ تت ویکھ وکھائیندا۔ اٹھ گرہ آپ پرگٹاؤئا، حکمی تھم آپ ورتائیندا۔ اٹھاں تتاں ڈیرہ ڈھاہئا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں پردہ آپے لاہندا۔ اٹھاں پردہ جائے اٹھ، سو پُرکھ نرنجن آپ اٹھایا۔ پرگٹ ہو ابناشی اچت، ویہہ سو بکرمی بھاگ لگایا۔ ایکا دو آتیا چوکا پانجا چھیکا ساتا آٹھا نو دس آپے ویکھن جھک جھک، دس دوارے جگت دے وڈیایا۔ نو دوارے آپے لٹ، اٹھاں کرے ہلکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بیس دس وجے ودھایا۔ ویہہ دس کھیل نیارا، نرگن آپ کرائیندا۔ ویہہ سو گیاراں بکرمی ہو اجیارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ ویہہ سو باراں کرے کھیل اپر اپارا، نو دوارے پھول پھولائیندا۔ ویہہ سو تیراں سادھاں سنتاں دے ہلارا، شاہ سلطاناں آپ جگائیندا۔ ویہہ سو چوڈاں گرکھاں لائے اک اکھاڑا، ایکا بندھن پائیندا۔ ویہہ سو پنڈراں تیرتھ تتاں پھولے جنگل جوہ اجاڑا، ڈوٹکھے کندراں سمند ساگر ویکھ وکھائیندا۔ ویہہ سو سولاں بدلایا چولا، دین دیال پُرکھ اکال جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ سمت ستاراں کھیل نیارا، شاہ پاتشاہ بنے نرنکارا، سپس اپنے تاج لگائیندا۔ ویہہ سو اٹھاراں ہو یا خبردارا، راشٹریپت دے ہلارا، ایکا تھم جنائیندا۔ دو آ رُوپ نرگن سرگن دھارا، صفرا دے نہ کوئے پسارا، ایکا اک اکلّا

ایککارا، آٹھا اٹھاں تتاں مارے مارا، اٹھ گرہ آپ پر گٹائیندا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ہوئے پار کنارہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ سچ لگائے اک دربارا، سچ سگھاسن سو بھاپائیندا۔ در سدے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ حکم سنائے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ دس گر سہائے بنک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جُھکائیندا۔ ترے گن رووے زارو زارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ پنچم لٹیا جائے دن دھاڑا، سر ہتھ نہ کوئے کائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں برہمنڈاں کھنڈاں لائے اک اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت گرہ آپ دکھائیندا۔ جگت گرہ آئے گرہ، گرہ نظر کسے نہ آیا۔ لکھ چوڑاسی گرکھ ورا رہے، پُرکھ ابناشی دئے کھپایا۔ جو جن ہر کا بھانا سہے، تس اپنی گود بہایا۔ ہر کا بھيو پنڈت پاندھا کوئی نہ کہے، سب بیٹھے دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنا گرہ آپ چلایا۔ ساچا گرہ پائے گھیرا، حکمی حکم آپ سنایا۔ پُرکھ ابناشی شہنشاہ وڈ دلیرا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ وید ویاسا نانک گوہند جس دا گاؤندار ہے دوہرا سو ویلا رہیا سمجھایا۔ سسے اُپر لگا ہوڑا، زِرگن سرگن آپے جوڑا، ہنگ برہم بھيو نہ رانیا۔ اگے ویلا رہ گیا تھوڑا، ویہہ سو اُنی رہیا راہ تکائیا۔ جُڑیا رہے نہ جوڑی جوڑا، جوڑی جوڑ نہ کوئے جُڑایا۔ جس جن سنگر پورامات بھڑا، تس تتی وانہ لاگے رانیا۔ کھج شطرنج دا اُلٹا ہون والا مہرا، شہ کشت نہ کوئے لگایا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوال گردوارا ڈھن والا دیہرا، پُرکھ اکال اپنی کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پئے شورا، چاروں کُنٹ ہوئے اندھ گھورا، سچ پرکاش نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گرہ آپ چلایا۔ اپنا گرہ گہر کسبیر، اٹھ تت چلائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے تن سریر، تنکا تنکا پھول پھولائیندا۔ لگیا رہے نہ کوئے پیر فقیر، ملا شیخ مسائق اولے آپے پردہ لاہندا۔ پاوے سار اٹھسٹھ نیر، سمند ساگر ڈونگھی غار پردہ اٹھائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت چیر، آپ اپنا راہ چلائیندا۔ کھج آیا انت اخیر، گل وچ پھانسی پئے زنجیر، نہ کوئے سہائی پیر فقیر، اگے ہو نہ کوئے بچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، نہ کھنک نرائن زر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ اٹھ گرہ اٹھ اٹھ دھاو، اپنی لے انکڑایا۔ کھج ہنکاری مارے راو، گر سکھاں پکڑنا آپے دامن، جو ہر ہر رہے دھیانیا۔

صاحبِ سنگر ہوئے ضامن، گر کھ جم نیڑ کوئے نہ آئیا۔ کایا کھیڑا وسدا رہے گرامن، گرہ وجدی رہے ودھائیا۔ حساب کتاب لگاؤن براہمن، برہم و دیا جگت پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس اُنسا کھیل کھلائیا۔ اُنی اُنسا چڑھے چا، ایک نایا رنگ رنگائیندا۔ نو در ڈیرہ دیوے ڈھاہ، ایک در دکھائیندا۔ اک اِکلا بن ملاح، نو کھنڈ بیڑا آپ چلائیندا۔ نو کھنڈ دیوے سچ صلاح، ایک لھم ورتائیندا۔ ایک نام مات پرگٹا، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بے آنت بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجک نیا دئے ڈبا، پار کنارہ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنے گرہ آپے ویکھے ویکھنہارا ساچے تھاں، جس دوارے آپ ٹکائیندا۔ کلجک جیو بھلو نہ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ گر گو بند گر کھ سجن ویکھے آ، روپ انوپ دھرائیندا۔ جنہاں بھلیا سچا شہنشاہ، تس آنت نہ کوئے بچائیندا۔ مانس بدھی ہوئی کاں، جیو کاگ وانگ گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، تیرا ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔ کلجک ڈیرہ جانا ڈھٹھ، اُلٹی گینہارا گئے لٹھ، گئے اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چورا سی ہوئے بھٹھ، جوتی اگنی لنبو لائیا۔ ناتاٹے پنچ تت، ترے ترے میل نہ کوئے ملائیا۔ دھرت مات بیٹھی گھت ستھ، گت کھلڑے کیس رہی دکھائیا۔ جنہاں گوائی میری پت، میری گود بہن نہ پائیا۔ میں گھلیا سنیہرا کملاپت، میرا ماہی چل کے آوے واہو داہیا۔ ایک وار نچوڑے سب دی رت، رتی رت دئے سکائیا۔ دھرم رائے دے کھاتے دیوے گھت، نہ سکے کوئے چھڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ دھرت مات آنت گرا، نیناں نیر وایا۔ پُرکھ ابناشی ہو سجا، تیری اوٹ رہی تکایا۔ بن تیرے پکڑے نہ کوئی میری بانہہ، گر اوتار بیٹھے گھ پھچپایا۔ جس دوارے جاواں اگوں کرن ناہ، میرا بھار نہ کوئے اٹھایا۔ جس نوں کھندے دھرت ماں، اچ نک گت بیٹھی وڈھایا۔ میرا کرے نہ کوئی سچ نیاں، ٹھگ چور یار میرے اُتے بیٹھے آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہو لا بھار دینا کر، میں بیٹھی سپس جھکایا۔ جھکیا سپس اگے جگدیش، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ چار جگ چوکڑی میں پیسن لیا پیس، بن بن سیوادار۔ جنہاں دے چھتر جھلایا سپس، سو میری پت کرن خوار۔ میں سنیاتوں سدا کریں بختیش، آد جگاد بخشنہار۔ تیری دھوڑی لاواں اپنے سپس، مستک چھوہاں ساچی چھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا دکھڑا مات نوار۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائے، ایک وار سنائیا۔ دھرت دھرن دھول تیرا

ہو لا بھار کرائے، اپنی سیو لگائی۔ نرگن ہو کے پھیرا پائے، روپ رکھ نہ کوئے دکھائی۔ چار جگ دالہنا دینا دئے چکائے، باقی نظر کوئے نہ آیا۔ منمکھ
 خاکی جیو دئے مٹائے، پنچم ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ گرگھ ساجن لئے ترائے، جس جن اپنا درس دکھائی۔ لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائے، ایکا ڈوری بندھن
 پائی۔ کاگوں ہنس روپ وٹائے، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چکائی۔ سنجگ ساچا پنچم مینا آپ لگائے، ست ستوادی میل ملائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، تیرا اتم ہوئے سہائی۔ انت سہائی تیرا ہونا، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی نیتز نین رونا، جیو جنت سرب گرائیندا۔ بن
 ماں پیاری کھڑا کسے نہ دھونا، پھڑ گود نہ کوئے بہائیندا۔ اپنا کیتا سب نے پاؤنا، ہر کا نام سرب بھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ
 گرہ سیوا لاؤنا، اٹھاں تاں بھن وکھاؤنا، گھٹن بھنہار سمرتھ، اپنی مہما جانے اکھ، بھو کسے نہ آئیندا۔ بھو ابھیدا کوئے نہ جانے، مہما اکھ کتھی نہ جانی۔
 پھر پھر بھلے راجے رانے، شاہ سلطاناں نیتز نین نہ کوئے گھلایا۔ سب دے سر تے کوئے بھانا، گرگھ ورا چتر سنگھڑ سیانا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ آتم
 آتر دیوے برہم گیانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہوئے آپ سہائی۔ ہر جن تیرا سدا سہائی، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ جگ جگ
 دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ چتر بھج میلے پھڑ پھڑ باہیں، اپنیاں بھجاں آپ ودھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکٹک نرائن نر، اٹھ گرہ اٹھ تت آپے بٹھے اپنائت، ناتا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگت جانے ہر،
 جگت و دیا مان گوائیندا۔ اٹھ گرہ گر سکھ نچھتر، پنڈت پاندھا بھو نہ پائی۔ لیکھا جانے ناڑ بہتر، برہمنڈ و بے ودھائی۔ پردہ چکے گگن گگنتر، گرہ مندر
 ہوئے رُشائیا۔ نام جنائے ایکا منتر، نش اکھر کر پڑھائی۔ مائس جنم بنائے منتر، سر اپنا ہتھ لکھائی۔ اوکھ دیوے وانگ دھنتر، شبد اگنی جھولی پائی۔ کھنڈا
 دیوے ایکا شستر، نکھی دھار جنایا۔ پنچ تت کایا چولا رکھیا بستر، سدا اندر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ نچھتر اپنے سنگ
 نبھائی۔ گرہ نچھتر حکمی کار، حکمی آپ چلائیندا۔ گر سکھ نچھتر نہ سکے کوئے وچار، چار ویدکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ
 ساچے آپ اٹھائیندا۔ اٹھ گر سکھ نیتز کھول، کلجک ویلا اتم آئی۔ پاربرہم ابناشی کرتا وسے تیرے کول، نت تیرا راہ تکائی۔ اٹھے پھر و بے مردنگ

ڈھول، انحد سیوالا لایا۔ اپنی تاکی آپے کھول، کیوں بیٹھا کھ چھپایا۔ اپنات آپ وِ رول، نام مدھانا پائیا۔ تیرا تیرے اندر رہیا مَوَل، مَوَلا رُوپ دکھایا۔ تیرے اندر امرت کول، کولا کھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے آپ ملایا۔ گرگھ ملیا میل، گر سجن آپ ملانیندا۔ کایا اندر سرت سوانی چڑھیا تیل، ساچا سگن منانیندا۔ پنچم سخیان ویکھے سہیل، سگلا سنگ نبھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا آپ ملانیندا۔ ہرجن ملیا ساچے گھر، گھر مندر وٹی ودھایا۔ زربھے چکایا بھے ڈر، بھیانک رُوپ نہ کوئے درسا لیا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبدی ڈور بندھایا۔ آتم سیجا آپے چڑھ، اپنا سگن منانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ہوئے سہانیا۔ سجن سہیلا اک اکانت، زرگن اپنا رُوپ پرگٹایا۔ کلج میٹے اندھیری رات، ساچا چند چڑھایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، اکو برہم دکھایا۔ ایک ملے پُرکھ سمراتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ہوئے سہایا۔ گرگھ سجن سدا سہانک، پاربرہم ہر کرتارا۔ سرب جیاں دا ایک نانک، آد جگاد اوتارا۔ جگا جگنتر سرب سکھانک، آتم برہم کرے وچارا۔ پتت پُنیت پائی پاک، بے عیب پروردگار۔ آد جگاد لاشریک، مقامے حق وسے سانجھیا رار۔ کلج اتم دیوے اک تارتخ، ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ وچ سنسارا۔ ایک کارج کر کے جائے ٹھیک، سنجگ ورتے ست ورتارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس سہائے پیتمبر پیت، پتا پوت کھیل نیارا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گر میل سنگھ دے گرہ پنڈ بروج ہری سنگھ والا ★

سو پُرکھ زرنجن ساچی دھار، ست ستوادی مات چلانیندا۔ زرگن سرگن کرے پیار، آتم پاربرہم ملانیندا۔ ایک مندر کھول کوڑا، ساچا در آپ سہانیندا۔ ایک اشٹ گر اوتار، رُوپ انوپ دھرانیندا۔ ایک ناد دُھن جیکار، ایک شبد منانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلانیندا۔ ساچی دھار ہر زرنکار، سنجگ ست ست ورتایا۔ ورن برن نہ کوئے وچار، اوچ پنچ نہ کوئے رکھایا۔ راؤ رنگ نہ کوئے راجان، شاہ پاتشاہ نہ

کوئے اکھوائیا۔ دین مذہب نہ کوئے اسلام، آتم برہم سرب درسائیا۔ کسے نہ پکڑے کوئے دام، ایک اوٹ اکال جنائیا۔ رُوپ دھرائے رمیا رام، ساول
سندر کھیل کھلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، پیغمبر ویکھ دکھائیا۔ آپ جنائے سچ کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ ساچا ڈھولا اک کلام، قادر قدرت آپ سنائیا۔
سو پُرکھ زرنجن ہو پردھان، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد وچ جہان، ایک وار پرگٹائیا۔ وشن برہما شو سارے گان، انتر آتم لو لائیا۔ لکھ پوراسی
وکھائے نشان، ست ستونتا آپ جھلائیا۔ جیو جنت پائے آن، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے رنگ سمائیا۔
ست ستوادی ساچا رنگ، ساچی دھار چلائیندا۔ شبد ناد اک مردنگ، جیو جنت سنائیندا۔ امرت آتم ساچی گنگ، نچھر جھرنایا اک دکھائیندا۔ اٹھے پہر
پرمانند، کایا مندر سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ
ساچا مارگ لاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ کوڑا پندھ مکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کھتری براہمن شو در ویش ایک دھام بہاؤنا، ایک رام نظری آئیا۔
ایک اکھر آپ پڑھاؤنا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ کلجگ ساڈھے تن ہتھ سیاں وقت چکاؤنا، روداس چمارا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، ساچا گھر آپ وسائیا۔ ساچا گھر ہر وساؤنا، بے انت وڈ وڈیائیا۔ دیک جوت اک جگاؤنا، ہون باقی نہ کوئے کرائیا۔ پونی پون سیوا لاؤنا، پون پوناں
وچ سمائیا۔ دھر فرمانا اک جناؤنا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ست ست اپنا پھیرا پاؤنا، برہم مت اک درسائیا۔ ایک نیچ ایک وٹ ایک پھل لگاؤنا، امرت پھل
آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ ستجگ مارگ سچا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ زرویر نراکار بن
ملاح، دو جہاناں بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک نام چلائیندا۔ ویلے انت پکڑے بانہہ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سکھا سکھائی پتا ماں،
سیس جگدیش ہتھ لکائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ ذات پات رہیا مٹا، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچا مارگ دئے جنا، بھيو ابھید
گھلائیندا۔ کوئی نہ کھائے سور گاں، ایک آتم اند جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ ستجگ ساچے چلے سنگ،
سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ گھر گھر وجائے نام مردنگ، سرت سوانی لئے اٹھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، گر شبدی سیو کمائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتھج

سَیج پھول پھولایا۔ لیکھا جانے ہر برہمنڈ، برہمانڈ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَیج ساچا بندھن پائیا۔ سَیج ساچا ہر ہر بندھن، گرگھ ورلے پائیندا۔ جس جن دیوے آتم اندن، نج آتم رس چکھائیندا۔ اک سَنائے سہاگی چھندن، گھر گھر وچ راگ الائیندا۔ کلجک جیو بھاگاں مندن، ہر کا رُپ نظر نہ آئیندا۔ کسے نہ لیکھے کھادھاپیتا بتی دندن، بن ہر نامے خالی سرب دکھائیندا۔ گرگھ ورلا مستک دھوڑی لاوے چندن، چند چاندنا آپ چکائیندا۔ جگ جگ ہوئے آپے ٹٹی گنڈھن، ایک پلو گنڈھ پوائیندا۔ ترے گن اتیتا ترے گن کرے کھنڈن، ایک کھنڈا نام چکائیندا۔ چاروں کُنٹ چند پرچنڈن، برہمنڈ کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل آدرنجن، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ غریب نمائیاں درد دکھ بھئے بھجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ نیز پائے نام انجن، اپنا درس کرائیندا۔ ایٹھے اوٹھے بنے سجن، ساک سین آپ ہو جائیندا۔ چرن دھوڑی ساچا مجن، دُرمت میل دھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا رُپ دکھائیندا۔ کلجک تیرا رُپ انوپ، سنگر پورا آپ پرگٹایا۔ سچ سچ ورتے چارے کوٹ، جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ ڈھاپیا۔ نو کھنڈ پر تھی سہائے ایک رُت، رُت بسنتی آپ مہکایا۔ گرگھ بنائے ساچے سٹ، پتا پوت گود بہایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن اپنی دھار چلایا۔ اپنی وار آپے اٹھ، اپنا بل دکھایا۔ گھر گبھیر گیا ٹھ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ چار ورن کرے ایک مٹھ، اپنا بندھن پائیا۔ مسمکھتا اتم پئے لٹ، من مت دئے ڈہایا۔ سچ دواویوں جو گئے رُٹھ، اتم لئے منایا۔ مورکھ مگدھاں دھرم رائے در ٹنگے پٹھ، دیوے سخت سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَیج ساچا مات دھرائیا۔ سَیج ساچا مات دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ ایک دیوے اپنا ور، ساچی دست جھولی پائیندا۔ دین مذہب نہ کوئے ڈر، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر گھٹ اندر ہر جو رہیا وڑ، رُپ انوپ دکھائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پنج ت بھاگ لگائیندا۔ گرگھ ورلا ویکھے آگے کھڑ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ کرپا کرے زانن ز، ز ناری میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَیج ساچا شبد جنائیندا۔ ساچا شبد سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن دھار چلائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈھو، ڈھو آ ڈھولا لے کے آئیندا۔ ایک نیج دیوے بو، ایک رُت سہائیندا۔ ایک امرت دیوے چو، ہریا بوٹا آپ کرائیندا۔ ایک توڑے ناتا موہ، مایا ممتا پرے ہٹائیندا۔ ایک برہم پار برہم جائے چھوہ، دوئی پردہ آپ

چکائیندا۔ گرگھ جگت جیون ولوں ہوئے نرموہ، زرویر آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، نو نو چار کرائیا۔ کایا کپڑ دئے اتار، جوتی جوت جوت ملائیا۔ مندر سہائے بنک دوار، گرہ ساچے وجے ودھائیا۔ واہ واسخیاں منگلاچار، گیت گو بند لائیا۔ گرگھ سوہے گر چرن دوار، گر میلا سہج سبھائیا۔ ایکا نور ہوئے اجیار، جوتی جوت ڈگگائیا۔ شبدی شبد کرے پیار، ایکا نام سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے لئے ادھار، پورب جنماں ویکھ وکھائیا۔ پورب جنم ساچا لہنا، جنم کرم لیکھے پائیندا۔ جس جن وکھائے درشن نیناں، جنم مرن کٹائیندا۔ جس تن پائے نام گہنا، سوچھ سہاگن روپ وکھائیندا۔ جس جن جنائے بھانا سہنا، تس اپنا میل ملائیندا۔ گر گر گرگھ دھام اکٹھے بہنا، سچھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکلنک زرائن ز، چار ورن بہائے ایکا در، زربھو چکائے دو جا ڈر، نیتز تیا کھول وکھائے گھر، چوتھے گھر وجے ودھائیا۔ پنجم میلا آپے کر، چھیویں بن چھیر چھن جائے وڑ، ستویں ست ستوادی نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ اٹھں تتاں لئے پھر، نو دوار کھول گڑھ، ساچی چوٹی آپے چڑھ، دسم دوا ری کُنڈا لاپیا۔ زرگن جوتی نور کر، انحد نور وجے در، پنچ وکارا جائے سڑ، دئی دوتی رہن نہ پائیا۔ گرگھ ملے اپنے گھر، پُرکھ ابناشی پلو پھر، ساچے پوڑے جائے چڑھ، اپنا پنڈھ آپ مکائیا۔ نظری آئے ایکا ہر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدانت سری بھگونت، گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت اپنا میل ملائیا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ دوا ہوور ★

سو پُرکھ زرنجن ساچا رانا، تخت نواسی حکم جنائیندا۔ جگ جگ مئے ہر ہر بھانا، ہر بھانے سرب سمانئیندا۔ کلج انتم کھیل مہانا، زرگن زرویر آپ کرائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ چاروں کُنٹ جوٹھ جھوٹھ پردھانا، کوڑی کریا بندھن پائیندا۔ مایا ممتا در کھیل کھلانا، ہوئے ویس وٹائیندا۔ نظر نہ آئے کسے سری بھگوانا، لکھ چوراسی نیتز نین بند وکھائیندا۔ بھرے بھلا راجا رانا، رام راج نہ کوئے

کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سری بھگونت، آد جگاد ورتائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ سیوالائے گر اوتار سادھ سنت، حکمی حکم اک سنائیا۔ اپنی مہما جنائے اگنت، اکتھنا اکتھ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کرنہار کرتار۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، سچھنڈ سچا دربار۔ ڈھر سندیش ایکا گھلڑا، حکمی حکم کرے ورتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جان اپنی کار۔ ساچی کار ہر کمانیندا، جگا جگنت لے اوتار۔ زرگن سرگن میل ملائیندا، میل ملاوا اگم اپار۔ نام ناد اک وجائیندا، راگاں ناداں وسے باہر۔ برہم برہما کھوج کھائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ بودھ اگادھ شبد سنائیندا، اکھر وکھر کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھٹھے ساچی دھار۔ ساچی دھار سری بھگوان، آد جگاد بندھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھ نشان، انتم دے مٹائیا۔ وشن برہما شو گائے گان، گیت گوہند الایا۔ گر اوتار سیو کرن مہان، زرگن سرگن سرگن زرگن رُپ دھرائیا۔ سچ سندیشہ اک فرمان، جیواں جنناں آپ سمجھائیا۔ پُرکھ اکال ساچا حکمران، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا کھیل کھلائیا۔ جگ کرتا ہر ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ چلائیندا۔ جگ جگ لہنا دینا دے مُکا، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول گود دے سہا، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ہر کا کھیل آد جگاد، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے سنت سادھ، گر اوتار سرب صلاحندا۔ جگ جگ لکھ چوراسی سُنے فریاد، ہر گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھج تیرا اتم انت، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگونت، زرگن زرویر جوتی جامہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے انت، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ نو نو گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، مایا ممتا وچ وسائیا۔ بن ہر نامے سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، تن پردہ نہ کوئے رکھائیا۔ مانس جنم دے بھنگت، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج اتم ویس وٹائیا۔ کھج اتم انت کل، کل کاتی ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی آئے چل، گوہند میلا میل ملائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جیو

جنت بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھلدھاری آپ ہو جائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سچ سنگھاسن سمبل نگر بیٹھامل، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ اک سُنہیہڑا رہیا گھل، چار ورنال آپ جگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی جائے ہل، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کرے کھیل سورا پر بل، پاربرہم اپنا حکم ورتائیندا۔ لکھ چوراسی کایا ڈال امرت دے نہ کوئے پھل، جوٹھا جھوٹھا سنمل رُکھ لوک مات لہرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس دھر، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ وید ویاسا آپے پھڑ، اپنا بھوکھت دے سمجھائیا۔ اُچے ٹلے آپے چڑھ، ساچے پر بت سو بھاپائیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ آتم میلا پاربرہم کر، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کلجگ انتم وار۔ کوڑی کریا میٹ ملاؤنا، جوٹھ جھوٹھ کرے خوار۔ مایا ممتا موہ چکاؤنا، ہوئے ہنگتا گڑھ نوار۔ کھتری براہمن شودر ویش ایک رنگ رنگاؤنا، دُئی دوتی پردہ دیوے پاڑ۔ آتم برہم سرب درساؤنا، ایش جیو کر پیار۔ کایا مندر اک دکھاؤنا، گھر بیٹھا میت مُرار۔ اٹھے پہر انحد شبد ناد سناؤنا، آپ وجائے تار ستار۔ ساچی سخیاں میل ملاؤنا، وچھڑ نہ جائے دوجی وار۔ کلجگ کوڑا کاکھ ٹکا مستک لاہنا، گرگھ ساچے کر اُجیار۔ نرگن باقی جوت جگاؤنا، جوت نرنجن کر اُجیار۔ کملاپاتی میل ملاؤنا، پُرکھ ابناشی ایکنکار۔ ساچا ساقی آپ اکھواؤنا، امرت جام دے پیال۔ بند کواڑا تاکی آپ گھلاؤنا، گھر گھر وچ دکھائے سچی دھر مسال۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا کلجگ انتم کوئی رہن نہ پاؤنا، تیر تھ تٹ اٹھسٹھ گئے ہار۔ پاربرہم پُرکھ پُرکھوتم اپنا کھیل آپ کھلاؤنا، آپ اپنا بل دھار۔ چار ورن اٹھاراں برن ایک بندھن پاؤنا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہو اُجیار۔ نہہکنک سری بھگوان، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ شبد سنائے دھر فرمان، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے گیان، دوجی ودیا نہ کوئے رکھائیندا۔ ذات پات اوچ نیچ ایک رنگ دکھائے ہو مہربان، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنجگ دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک راج اک راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک وشنوں دیوے دان، ایک برہما برہم پرگٹائیندا۔ ایک شکر کرے کلیان، ایک کھیل کھلاؤنا۔ ایک رُپ گھٹ گھٹ

پچھان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگانیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک آسن لائیندا۔ ایک شبد اک گیان، ایک منتر نام پڑھائیندا۔ ایک سورج ایک بھان، ایک رو ایک سس، اک پرکاش کرائیندا۔ ایک میل ملائے ہس ہس، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایک مارگ دیوے دس، گر اوتاراں مارگ لائیندا۔ کلجگ انتم کر پرکاش، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ غریب نمائیاں ہوئے داس، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ سنجگ دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لہنا دینا چکائے ترے لوکی ناتھ، ناتھ انا تھاں سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ زرویر چلائے اپنی گاتھ، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ایک ناؤں ہر زرنکار، دوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ چار ورنان دیوے کر پیار، ایک منتر رہیا سمجھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، روپ انوپ دھرائیا۔ ایکنکارا کر پیار، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، زرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا سہائے بنک دوار، سچ سگھاسن سو بھاپائیا۔ سری بھگوان شاہ پاتشاہ سچی سرکار، دُھر فرمانا حکم سنائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں کرے نمسکار، در اپنے سیس جھکائیا۔ برہم کرے خبردار، شبد سنہیڑا اک سنائیا۔ وشن برہما شو ہوئے بے دار، نیتز نینان نیند کھلائیا۔ کلجگ انتم کل کلکی لے اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وجے آگم اپار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے جگائیا۔ راؤ رنکاں کرے اک پیار، ایک گیان تت جنائیا۔ کوڑی کر یا مارے مار، کلجگ انتم ڈیرہ ڈھاہیا۔ لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، نوری اللہ بے پرواہیا۔ مقامے حق ہو تیار، پاوے سار پروردگار، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ حق حقیقت بول جیکار، بسمل روپ وچ سنسار، اسم اعظم دئے جنائیا۔ نوری جلوہ کھیل اپار، قدرت قادر کرے پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ لہنا آپ چکائیا۔ جگ جگ لہنا چکے پندھ، کلجگ انتم وار۔ چار جگ گر اوتار گا گا گئے چھند، اُچی کوک کوک پکار۔ اپنا لکھ لکھ گئے لیکھا پتی دند، رسنا جہوا لئے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم کھیل کرے کرتار۔ کلجگ انتم کھیل کھلاؤنا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیا۔ تینی اوتار دس گر بھگت اٹھاراں لہنا دینا آپ چکاؤنا، باقی کوئے نظر نہ آئیا۔ چار ورن ڈیرہ ڈھاؤنا، کھتری براہمن شو در ویش نہ کوئے اکھوائیا۔ ساچا مارگ اک لگاؤنا، چاروں کُنٹ دئے دکھائیا۔ ایک اشٹ سرب

مناوٺا، جگت درِشٺ دے گھلایا۔ گھر گھر رام نظری آوٺا، رام راما رُوپ وٺایا۔ چتر بُجج بھيو چکاوٺا، آد شکت سگن منایا۔ هو بھوانی درس دکھاوٺا، اِشٺ اپنالے پرگٺایا۔ بھگت بھگونت رنگ رنگاوٺا، اپنارنگ چٺھایا۔ سوہنگ شبد ساچا مردنگ وجاوٺا، آتم پر ماتم لے ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلج کوڑا پار کر، سنجک ساچامات دھرایا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربارا سنگھ دے گرہ پنڈ کرپال سنگھ والا ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرنجن نرُویر آپ کرایا۔ ایکنکار کرپسارا، رُوپ انُوپ آپ دھرایا۔ آد نرنجن جوتی جوت اُجیارا، درگھر ساچے ڈمگایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کرپسارا، بے پرواہ ویکھ دکھایا۔ سری بھگوان آپ سہائے سچ دوارا، درگھر ساچے سو بھاپایا۔ پاربرہم آپے جانے اپنی کارا، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنی اچھیا آپے بن ورتارا، آپے جھولی لے بھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی دھار آپ چلایا۔ آد پُرکھ ساچی دھار، اک اگلا آپ چلائندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بھيو کوئے نہ پائندا۔ اپنی کر آپ صلاح، آپے متاپکائندا۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑا، آپے ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائندا۔ اپنا رُوپ آپے رکھ، اپنی مہما اپنے وچ چھپایا۔ آپ آپا کر پرتکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپ اپنے ہو یا وس، اپنا حکم آپ منایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنی سیوا سچ سمجھایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ اپنا حکم ہر نرنکار، ایکا ایک ورتائندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آپے پور کرائندا۔ آپ بنائے سچھنڈ دوارا، اپنی سیوا آپ کمائندا۔ چھپر چھن نہ کوئے سہار، چار دیوار نہ کوئے دکھائندا۔ اگم اگم محل اُسار، نہچل دھام آپ وڈیائندا۔ نرنجن دیا باقی کرتیار، ساچے مندر آپ ٹکائندا۔ کملاپاتی ہو تیار، آپ اپنا گھر سہائندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دو جاسنگ نہ کوئے لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ

سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُہائیا۔ آپ اُپایا اپنا آد آپ بنائے بنت، گھاڑن ساچا آپ گھڑائیا۔ نرگن رُوپ سِری بھگونت، نُوَر نُوَرانہ ڈگمگائیا۔ اپنی مہما جانے بے آنت، لیکھا کھن وچ نہ آئیا۔ کرے کھیل سرب گنونت، گنونت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیا۔ سوبھاؤنت سِری بھگوان، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ جودھا سور پیر ملی بلوان، بل اپنا آپ دکھائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، آپے آپ پرگٹائیندا۔ اپنا حکم دُھر فرمان، ہر جو آپے آپ سنائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سَنگھاسن بیٹھ سچا سلطان، ست ستوادی سوبھا پائیندا۔ رُوپ رنگ نہ کوئے نشان، ریکھ بھیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا اپنا مندر آپ سُہائیندا۔ ساچا مندر اُچ محلہ، اگم اتھاہ پرگٹائیا۔ پُرکھ اکال وسے اِکلا، اپنی کل دھرائیا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنے اندر آپے رلا، آپ اپنے نال ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، تخت نواسی سچ سلطان۔ اپنے گھوڑے آپے چڑھیا، آپے ہویا نگاہان۔ اپنے در آپے کھڑیا، نرگن رُوپ سِری بھگوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سُہائے سچ مکان۔ سچ مکانا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سُہائیا۔ آپے جانے اپنا اندن، اندن اندن وچ رکھائیا۔ آپ اپنا ہوئے بخشند، بخشش اپنی جھولی پائیا۔ آپے داتا گنی گہند، گہر گسپھر وڈی وڈی پائیا۔ آپے جانے اپنی بند، مات پت نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا دئے وڈی پائیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ صلاحندا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے ساچی حد، پار کنارہ نہ کوئے جنائیندا۔ سچ نشانہ بیٹھا گڈ، ست ستوادی آپ جُھلائییندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائیندا۔ سچکھنڈ بنائی ساچی بنت، گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیندا۔ لیکھ جنایا آد آنت، آنت آد اپنا آسن لائیندا۔ رُوپ وٹائے ناری کنت، نر نرائن سوبھا پائیندا۔ آپے جانے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر ساچا آپ اُچجائیا۔ آپے پُرکھ ناری نہ، نرگن نرگن میل ملایا۔ آپ آپا لے ور، آپے کرے

سچ گڑمائیا۔ آپے پلو لئے پھر، اپنا بندھن پائیا۔ آپے سچ سنگھاسن جائے چڑھ، ساچی سیجا آپ سہائیا۔ نرگن اندر نرگن آپے جائے وڑ، نور نور وچ
 ٹکائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، آپے بنے جن جنیندی مائیا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ کرے کھیل ایکا ہر، سچکھنڈ وسے چائیں چائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ بنت بنائے آد نرنجن، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا پائے آپے انجن، آپ آپا
 ویکھ دکھائیا۔ اپنا کرے آپے مجن، اپنے سروور آپے نہائیا۔ آپے ہوئے گھرن بھنن، گھرن بھننہار اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے بنھے اپنا بنھن، اپنا
 بیڑا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیا۔ سچکھنڈ دوار سری بھگوان، اپنا مندر آپ
 سہائیندا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے شاہ پاتشاہ بن راج راجان، در دربان آپ اھوائیندا۔ آپے بنے حاکم ٹھکران،
 سچ سندیش آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ نر نریشا ایکا وار جنائیندا۔ سچ سندیش ایکا وار، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ اجوئی
 رہت ہو تیار، انھو پرکاش کرائیا۔ پڑکھ اکال بن بھتار، اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت نار ٹیاری، نر نرائن آپ پرنائیا۔ سچ کوٹ کر تیار، ساچا بنک آپ
 سہائیا۔ آپے دولا بن کرے کھیل اپار، کنت کتھول ساچا ماہیا۔ سوہرے پیسے اک وبار، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ آپے پڑکھ آپے نار، آپے اپنی سچ
 ہنڈھائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر دھار چلائیا۔ آپے کرے سچ پیار، ساچا میلا میل ملائیا۔ آپے جائے سوت دلا، ہر شبدی ناؤں رکھائیا۔ شبد
 سوت کر پیار، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ ایکا نور دئے دکھال، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سو بھا
 پائیا۔ ساچا سوت جنیا جننی جن، مات پت آپ اھوائیندا۔ پنج تت نہ دسے تن، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ
 کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی پر تھمی نہ کوئی جل، جنگل جوہ اچار نہ ڈیرہ لائیندا۔ سمند ساگر نہ کوئے تھل، ڈوگھی غار نہ ویکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل آپ
 پر بل، اپنی بسمل آپ منائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا مل، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد آپ ہو
 جائیندا۔ آپے شبدی سچ نشانہ، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے شبدی کر پروانہ، آپ اپنے سنگ رکھائیا۔ آپے شبدی بھوپ راجانا، بھوپت بھوپ ویس

وٹائی۔ آپے شبدی شبد مردانہ، سچ مردانگی آپ کماٹیا۔ آپے شبدی جودھا سورِ بلی بلوانا، بل اپنا آپ دکھائی۔ آپے شبدی بنے سُت بال نادانا، نیوں نیوں اپنے اگے سیس جھکائی۔ آپے منگنہارا ہوئے دانا، ساچی بھچھیا منگ منگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی دھار شبد چلائی۔ شبدی دھار ہر ہر رنگ، نرگن نظر کوئے نہ آئیندا۔ نرگن سیج نرگن پلنگ، نرگن ساچی سیجا سو بھا پائیندا۔ شبدی ناد نام مردنگ، سچکھنڈ نواسی آپ وجائیندا۔ کرے کھیل سورِ سرنگ، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد بندھن پائیندا۔ شبدی بندھن شبدی میل، آپے آپ کرایا۔ شبد سجن شبد سہیل، شبد سے رنگ نویل، دس کسے نہ آئی۔ اچرج پاربرہم پر بھ کر یا کھیل، سچکھنڈ ساچے سو بھا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارا آپ اُپائی۔ سُت ڈلارا بال، بال ایک آپ اُپایا۔ آد جگادی وسے نال، ایک گنڈھ رکھایا۔ در گھر ساچے وجے تال، نادی ناد الایا۔ پُرکھ اکال کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُت اک سمجھایا۔ سُت ڈلارا ہر سمجھائے، ایک وار جنایا۔ تیرا مندر دے اُپائے، گھر وچ گھر آپ پر گٹائی۔ تھر گھر ساچا ناؤں رکھائے، تھر دربار دے وڈیائی۔ اُپر تیرا آسن لائے، سچ سنگھاسن سو بھا پائی۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائے، آد جگاد نین اٹھائی۔ سرب گن تاسن تیرے انک سمائے، رنگ اپنا آپ چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بنائے ساچا گھر، تھر گھر آپ اُپائی۔ تھر گھر ساچا کر اُجالا، آپ اپنی دیا کماٹیندا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، کل اپنی آپ ورتائیندا۔ شبدی شبد بنائی سچی دھر مسالہ، گرہ بنک آپ سہائیندا۔ اپنا مارگ دس سکھالا، ایک دھندے لائیندا۔ میرا تیرا رُپ نرالا، پتا پُوت کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تھر گھر شبدی شبد بہائیندا۔ تھر گھر کر یا شبدی واسا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ آپے ویکھے کھیل تماشا، آد جگاد وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے سو بھا پائی۔ تھر گھر ساچا نور نورانہ، نور نور ڈمگائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک ناد وجائیندا۔ ایک تحم سری بھگوانا، ایک ایک سٹائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچا شبدی داتا، آپے آپ سہائی۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بال سکھائی۔ آپے رکھے

اتم ذاتا، اپنی ذات پر گٹائی۔ آپے بنھے اپنا ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائی۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، نرگن نرویر کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نش اکھر رہیا جنائی۔ نش اکھر ہر اُپا، شبدی شبد آپ جنائیدا۔ اپنا رُوپ انُوپ پرگٹا، ست سرپ دکھائیدا۔ تھر گھر ساچے ہوئے سہا، سدا سہانک سیو کمائیدا۔ ناؤں نرکارا لینا گا، گیت گو بند اک الائیدا۔ ست پُرکھ نرجن دیوے ست صلاح، ست ستوادی پردہ لاہندا۔ توں بنا اک ملح، ساچا بیڑا تیرے کندھ چکائیدا۔ ست ڈلارے اگوں کریں کدے نہ نانہ، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے شبد ست آپ سمجھائیدا۔ ست شبد کر دھیان، سُنیا ہر سندیشہ۔ توں صاحب سچا سلطان، شاہ پاتشاہ نر زیشا۔ ہوں منگاں ایکا دان، نت تیرا درشن پیکھاں۔ توں ساچا میرا کاہن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون رُوپ دکھائے بھیکھا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنا، ایکا گن جنائیدا۔ نرگن نور کر رُشنا، تیرے در دکھائیدا۔ اپنی کل آپ دھرا، آپے ویکھ دکھائیدا۔ تیرے سر ہتھ ٹکا، ساچی وست جھولی پائیدا۔ تیری رچنا دیواں رچا، ایکا حکم سنائیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گھاڑن لوآں گھڑا، ساچی سیوا اک سمجھائیدا۔ تیری گود دواں سہا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبدی شبد آپ سمجھائیدا۔ شبدی ہر جی جائے تھہ، اپنی دیا کمائی۔ اپنا امرت دیوے گھٹ، ایکا رس چکھائی۔ پُرکھ اکال ایکا اوٹ، ایکا وار سمجھائی۔ تیرا بنک سوہے کوٹ، تھر گھر ساچے وجے ودھائی۔ نرگن دیوے ایکا جوت، پاربرہم جگائی۔ ایکا ویکھے اوت پوت، تیرا بنس سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک ورتائی۔ وست امولک ہر ہر ناؤں، ایکا ایک جھولی پائیدا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کمائیدا۔ تھر گھر وسے تیرا تھاؤں، تھان تھنتر سوہا پائیدا۔ اک چپائے ساچا ناؤں سو پُرکھ نرجن آپ چپائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ ساچا لیکھا ہتھ کرتار، دوسر لکھن کوئے نہ پائی۔ ست ڈلارا کرتار، ایکا گن سمجھائی۔ برہمنڈ کھنڈ کر اُسار، لوآں پُریاں بنت بنائی۔ وشن اُپجے تیری دھار، برہما وشن دھار پرگٹائی۔ شکر کھیل کرے کرتار، آپ اپنا رُوپ دکھائی۔ تہاں وچولا سرجنہار، ایکا راہ دکھائی۔ ساچا ڈھولا اکنکار، ایکا کرے پڑھائی۔ بنے وچولا تیرے دوار، ساچی سیوا آپ کمائی۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا شبد دے وڈیاںیا۔ شبد سُت ویکھ وچار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ وشن برہما شو تیرا پسار، تیرا
 رُپ جنائندا۔ تیرا نُور کراں اُجیار، کرن کرن ونڈ ونڈائندا۔ کرن کرن دیواں آدھار، اک اک نال بندھن پائندا۔ ترے گن اتینا آپے جانے
 اپنی کار، ساچی کار آپ کرائندا۔ رُوس کر اُجیار، تیری سیوا سچ دکھائندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، وشن برہما شو نال رلائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت تیرا کھیل آپ کھلائندا۔ شبد سُت تیرا کھیل کھلاؤنا، بے آنت ویکھ دکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا رنگ رنگاؤنا، رنگ ایکا
 ایک جنائیا۔ لوآں پُریاں تیرا ڈنک وجاؤنا، گگن گگنتر کر شنوائیا۔ وشن برہما شو تیرے در بہاؤنا، بیٹھن سپس جھکائیا۔ تیرے ستم اوٹ رکھاؤنا، ایکا
 منگ منگائیا۔ ترے گن تیری دھار وٹاؤنا، رجو طمو ستوناؤں رکھائیا۔ تہاں میلا میل ملاؤنا، ایکا گھر دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے سُت دے وڈیاںیا۔ ساچے سُت سُن بلوان، ہر ساچا سچ جنائندا۔ پنچ تت کراں پردھان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلائندا۔ لکھ چوراسی
 دیواں دان، تیری جھولی آپ بھرائندا۔ نرگن سرگن دکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ دُآئندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ پرگٹائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چُکائندا۔ ساچا بھو جائے چک، سو پُرکھ نرنجن آپ چُکائیا۔ شبد تھر گھر نہ بہنا لگ، تیرا رُپ
 دے پرگٹائیا۔ دو جہاناں پینا بک، ایک بھبک لگائیا۔ لکھ چوراسی بھاگ لگاؤنا کایا بُت، اپنا آسن لائیا۔ ترے گن مایا سہاؤنی رُت، رُت رُتھی آپ مہکائیا۔
 میل ملاؤنا ابناشی اچُت، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بنک دوارا قلعے کوٹ، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ آد جگاد لگدی رہے چوٹ، تن نگارے آپ وجائیا۔ تیرا میلا
 نرمل جوت، جوتی جاتا وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا بنس ات پوت، پتا پوت کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا
 کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر کھلاؤنا، ہر کرتا آپ جنائندا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لاؤنا، تیرا ناد وجائندا۔ پنچم لیکھا موہ چُکاؤنا، پنچم پردہ لاہندا۔ پنچم
 رنگ آپ رنگاؤنا، پنچم میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ساچے دیوے ور، گرہ بنک آپ سہائندا۔ آپ سہائے گرہ بنک،
 گھر گھر وے ودھائیا۔ تیرا کھیل آد آنت، پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیا۔ اپنی مہا جنائے بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدری شبد وڈو ڈیایا۔ شبد منیا ہر کا کہنا، پر بھ اگے سس جھکایا۔ در تیرے توں آد جگاد لینا لہنا، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ گھر
 تیرے دے اگے بہنا، ایک متا پکایا۔ تیرا بھانا سدا سہنا، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا درس
 کراں نیناں، نین نیناں نال ملایا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا کمائیندا۔ نو کھنڈ بناواں تیری دھر مسال، لکھ چوراسی وچ ٹکائیندا۔ ایک نور جلوہ جلال، نور
 نورانہ ڈمگائیندا۔ اپنا روپ دھریا کال، تیرا در سہائیندا۔ آپ چلائی اولڑی چال، بھو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی گھال آپے گھال، لکھ چوراسی تیرا راہ
 چلائیندا۔ اندج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی کراں پرتپال، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ سرگن زرگن بن بن دلال، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ تیرا و جاواں
 ساچا تال، رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ سدا سناں مریداں حال، متر پیارا اک سمجھائیندا۔ آد جگاد تیرا حل کراں سوال، سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدری دیوے ایک ور، ایک گھر وکھائیندا۔ ساچا گھر وکھائے ہر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ پنج تت سہائے کایا گڑھ،
 متوت ویکھ وکھائیا۔ ناتا جوڑ بہتر نڑ، رکت بوند دے وڈیایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش ملیا ور، ور داتا جھولی پائیا۔ جگت جگیا سو گھاڑن گھڑ، ویکھنہارا
 تھاوں تھائیا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن اپنا کھیل آپے کر، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ من مت بدھ زرگن روپ اپنا کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر دے وڈیایا۔ گھر مندر ڈو گھی غار، اندھ اندھرا چھائیا۔ گھر مندر چور یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہیا
 وسائیا۔ گھر بیٹھی سکھنی نار، من مت ڈیرہ لایا۔ گھر جوٹھ جھوٹھ متا موہ ودھایا، کرے کھیل اپر اپار، آپے کھول نو کوڑ، جگت واسنا میل ملایا۔
 آپے نو در اترے پار، اپنا مارگ آپ چلائیا۔ آپے ویکھے سکھمن ٹیڈھی غار، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ آپے ایڑا پنگل کرے خوار، آپ اپنا بل دھرائیا۔
 آپے امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپ کول کول اجبار، اپنی کل آپ وکھائیا۔ آپے ناد شبد دھنکار، انحد ساچا تال و جائیا۔ آپے پنچم
 میت مرار، مل سخیاں منگل گائیا۔ آپے بجر کپائی لائے پار، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آپے سیجا کرتیار، آتم برہم لئے پرگٹائیا۔ آپے سرتی دے ادھار،
 شبدری میل ملایا۔ آپے ایش چو کرے پیار، جگدیش سچا شہنشاہیا۔ آپے سوئے پیر پسا، پلنگ رنگیلے سچا ماہیا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، ہر ساچا آپ

کھلایا۔ ساچے سُت رہنا خبردار، آلس نندرانہ کوئے رکھایا۔ تیرا گھر نہ سکے کوئے اُجاڑ، تیرا کھیڑا دئے وسایا۔ تیرا ناؤں رکھائے تیز کٹار، چند پر چند
 تیرا رُوپ وٹایا۔ تیرا ناؤں ہوئے جیکار، لوک مات شنوایا۔ تیرا بیخ تے بنے پیار، پاربرہم برہم دکھایا۔ تیرا رُوپ لئے اوتار، کایا چولا جگت ہنڈھایا۔
 سیوا کرے سرب سنسار، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن تیرا کھیل کھلایا۔ سُن سُن ہر کا
 بھاؤ، ہر شبدی سیس نو ایندا۔ پاربرہم تیرے ملن دا چاؤ، میں آد جگاد رکھائیندا۔ تُوں ہی پتا تُوں ہی ماؤں، ہوں بالک ناؤں رکھائیندا۔ سدا سد منگاں
 تیری ٹھنڈی چھاؤں، ایکا اوٹ تکائیندا۔ دھرت دھول وساواں نگر گراؤں، نو کھنڈ اپنا راہ چلائیندا۔ آد جگاد کراں نیاؤں، گر اوتار ویس وٹائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی کھیل کھلایا۔ شد سُت کہے پکار، نیتز نین اٹھایا۔ تُوں نرگن داتا بے عیب پروردگار، تیرا جلوہ نور
 الاہیا۔ آد جگاد سانجھیا، ہر گھٹ وسے نظر کسے نہ آیا۔ جگ جگ کھیل کرے اپار، تیری مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ گر اوتار بن سیوادار، لوک مات سیو
 کمایا۔ نہ کوئی ویلا وقت سکے وچار، تھت وار نہ کوئے سمجھایا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، برہما چار کھ شرمایا۔ چار وید کرن پکار، اُچی کوک کوک دُہایا۔
 تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیایا۔ تُوں وسین دھام نیار، سچکھنڈ سو بھاپایا۔ لوک مات کون رُوپ کریں اُجیار، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار دے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنائے، ایکا تھم سنایا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائے، برہمنڈ کھنڈ کھیل کھلایا۔
 سبجگ تریتا دُپر کلجگ سیوالائے، ایکا تھم ورتایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی ویکھ دکھائے، گیرا آپ دواہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 نرگن رُوپ دئے سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی اُترے پار، ساچے سُت ملے وڈیایا۔ میں کراں کھیل اپار، نرگن رُوپ وٹایا۔ لکھ چوراسی پاواں سار،
 گھٹ گھٹ اندر پھول پھولایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھاں اکھاڑ، ستاں دیپاں پردہ لاہیا۔ وشن برہما شو دیاں اٹھال، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ آنت بناں تیرا
 دلال، سچ ونجارا ساچا ونج کرایا۔ لیکھا ٹکے شاہ کنگال، باقی کوئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا وقت رہیا
 سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ انتم آوئا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ کالا ویس وٹاؤئا، کالی انی تن ہنڈھائیندا۔ کائنات پھیرا پاؤئا، رُوپ انوپ

جنائندا۔ جوٹھ جھوٹھ سجن ساک آپ بناؤنا، ایکا بندھن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ویلا انتم آپ جنائندا۔ انتم ویلا کھیل اگم، پُرکھ اگمڑا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا آپے پئے جم، نرگن جوت لوک مات کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا آپے جانے اپناکم، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، گھرن بھن ہار اپنی کھیل کھلائیا۔ لہنا دینا چکے سورج چن، کرن کرن وِچ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے انتم ور، انت انت ہوئے سہائیا۔ انت انت سہائی ہونا جگ، جاگرت جوت اک جگا۔ سرشٹ سبائی لگے اگ، ایکا اگنی لنبو دئے وکھا۔ کرے کھیل سورا سرگ، اپنا بھانا آپ ورتا۔ لکھ چوراسی بنھے تگ، ایکا سگن منا۔ رائے دھرم دے لائے اگے بگ، ایکا دھکا لا۔ لوک مات وچوں دیوے کڈھ، جو بیٹھے نام بھلا۔ گرگھ ورلے دیوے چھڈ، جو ہر ہر رہے دھیا۔ اک لڈائے تیرا لڈ، تیری گود بہا۔ شبدی تیری بنائے ساچی جد، گرگھ مات پرگٹا۔ کلج پار کنارہ حد، آپے دئے کرا۔ سبجگ بال انجانا سد، دھرت مات دی گود دئے ٹکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار رہیا سمجھا۔ کلج ویلا انتم انت، نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگونت، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، من مت کرے صفائیا۔ اک جنائے ساچا منت، سو پُرکھ نرنجن کر رُشنائیا۔ شبد شبد بنائے بنت، گر شبد ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا سمجھائیا۔ سوت دُلا را کر پکار، گل پلو ایکا پائندا۔ آد جگادی اینکار، تیری کرنی بھو نہ آئندا۔ کون ویس کریں وِچ سنسار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائندا۔ کون گھر ہوئیں اُجیار، کون مندر سو بھا پائندا۔ کون نام بول جیکار، کون ڈنکا مات سنائندا۔ کون ورن کریں اُجیار، کون سرن اک سکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں ایکا منگ منگائندا۔ کون راجا کون بھوپ، کون تھم سنائیا۔ کون وسے چارے کوٹ، دہ دشا کون بھوئیا۔ کون میٹے جوٹھ جھوٹھ، کون کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ کون تاگا کون سوت، تانا پیٹا کون پائیا۔ کون پتا کون پوت، کون گھر وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگاں ساچا ور، ویلا انت دے سمجھائیا۔ کون مندر کون گرھ، کون گھر آسن لائندا۔ کون چوٹی جائیں چڑھ، کون بنک سو بھا پائندا۔ کون اکھر

لئیں پڑھ، اپنا ناؤں درڑائیندا۔ کون کھنڈا لئیں پھڑ، دو جہان چکائیندا۔ کون گرگھ لئیں ور، جس اپنا میل ملائیندا۔ کون امرت نہائیں سر، دُرمت میل دھوائیندا۔ کون گھاٹن لئیں گھڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں جھولی آگے ڈاہندا۔ کون راگ کون ترانہ، کون ناد وجائیا۔ کون گھر پرگٹ ہوئے سری بھگوانا، رُپ انُپ دھرائیا۔ کون در کریں پروانہ، چرن کول آپ لکائیا۔ کون کھیل کریں مرد مردانہ، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ الہی نور ڈمگائیا۔ کون شاہ پاتشاہ بنے راج راجانا، سیس اپنے تاج لکائیا۔ کون میٹے کلجگ کوڑ نشانہ، راج راجاناں خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے چکائیا۔ کون جانے وید چار لیکھا، پُران اٹھاراں کون سمجھائیا۔ کون شاستر سمرت کڈھے بھلیکھا، بھرم گڑھ تڑائیا۔ کون گیتا گیان جانے ریکھا، ریکھ ریکھ وچ ملائیا۔ کون انجیل قرآن دے سندیشہ، تیس بتیس کرے پڑھائیا۔ کون کھانی بانی ہوئے پرویشا، زرگن اپنا نور دھرائیا۔ کون چار جگ دے آنت سندیشہ، پُرکھ اکال اک وکھائیا۔ چار جگ کون گھر گھر کریں اپنا پیشہ، سرگن دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دے سمجھائیا۔ کون کھیل کرے کرتار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ کون ویلا وشن برہما شو مارے مار، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کون وقت سُرپت راجا اند تختوں دے اُتار، تھر رہن نہ پائیا۔ کون ویلا لوک مات ہوئیں اُجیار، زرگن رُپ وٹائیا۔ کون سُننہہرا دس سنسار، ایکا وار سُنائیا۔ شبدی شبد بنے بھگھار، ایکا منگ منگائیا۔ تیری قُدرت میرے پروردگار، تیری خلق خالق تیرے وچ سمائیا۔ توں امام امامہ سر وڈ سکدار، تیری رحمت رحیم رحمان آد جگاد ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پلو دینا پھرائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آنت آنت جنائیندا۔ نو نو چار لیکھا دے مُکا، پورب لہنا آپ مُکائیندا۔ زرگن جامہ لئے وٹا، نہہکنا ناؤں رکھائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر دے بنا، سمبل ناؤں جنائیندا۔ بجر کپائی اُپر ڈیرہ لا، ساچے پربت بھاگ وکھائیندا۔ شبد اگئی ناد وجا، اپنا راگ لائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ ایکا حکم دے ورتا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کلجگ انتم آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم ہوئے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر حاضر حضور، وڈ حضرت سچا شہنشاہیا۔ کوڑی کرپا کرے کافر، ایکا نور کرے رُشائیا۔ شبدی آسا کرے پور، پوری آس

آپ دکھانیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت سِری بھگونت جو گھر گھر بیٹھے کر قصور، لیکھا لکھ لکھ رہیا جنایا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنا بدلے نہ کدے اصول، اپنے بھانے سد سماںیا۔ گو بند بھانا کر قبول، اپنا آپ بھیٹ چڑھانیا۔ سِری بھگونت آنت چُکائے مول، چو تھا جگ چو تھی دھار پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا لئے ملاںیا۔ شبد میلا آنت کل، ہر ساچے سچ کراونا۔ ایک مندر بہنارل، گھر گھر وچ آپ سہاونا۔ ایک دیپک جائے بل، اگیان اندھیر مکاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنتک نرائن نر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھاونا۔ اپنا ویلا سو پُرکھ نرنجن، آد جُگاد اپنے ہتھ رکھانیا۔ جگ جگ ہوئے درد دُکھ بھے بھجن، دیناں انا تھاں ہوئے سہانیا۔ جن بھگتاں نیز پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹانیا۔ ساچے سنتاں بنے ساچا سجن، سگلا سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ایک جوت ایک ورن ایک گوت، ایک قلعے ایک کوٹ، ایک گھر سہانیا۔ ایک گھر ہر سہائے، آد پُرکھ ابناشا۔ سنجگ ساچا مات دھرائے، کرے کھیل تماشا۔ چار ورن ایک رنگ رنگائے، دیوے نام دلاسا۔ ایک اکھر دے پڑھائے، کرے پرکاش پر تھی آکاشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل ایک ہر، ہر جن پوری کرے آسا۔ ہر جن تیری پوری آس، گر سترگر آپ کرائیا۔ جنم جنم دی بُجھے پیاس، ترسنا بُھکھ گوانیا۔ نرمل جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیا۔ گھر گھر وچ پاوے راس، گوپی کاہن نچانیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنی گود بہانیا۔ گر سکھ ہوئے نہ کدے نراس، جس گو بند ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملاںیا۔ ہر جن میلا ہر دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کایا مائی کھول کواڑ، ساچی ہائی ونج کرائیندا۔ امرت نام جام پیال، ساچا ساقی کھیل کرائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رُو سس نہ کوئے چڑھانیندا۔ آتم برہم کرائے پچھان، ایش جیو ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیا کمائیندا۔ دیا ندھ سوامی ٹھاکر، ایک ٹھوکر نام لگائیا۔ گر لکھ نرمل کرم کرے اجاگر، دُرمت میل دھوانیا۔ جس جن ونج کرائے نام سو داگر، ساچی وست جھولی پانیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرمل جوت نور رُشانیا۔ ایٹھے اوتھے دیوے آدر، جس سیر اپنا ہتھ لُکائیا۔ گر لکھ سچا جگت بہادر، گر چرن سرن چرن جس ایک اوٹ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کریم قادر قدرت اپنے رنگ

دکھائی۔ گریکھ تیرا آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ تیری سیجا دیکھ پلنگ، ہر جو آسن لائیندا۔ اٹھے پہر ناد مردنگ، دُھن آتمک آپ وجائیندا۔
 نچھر جھرنا سرور گنگ، کول کولا آپ اٹھائیندا۔ آپ سنائے اپنا سہاگی چھند، چھتی راگ بھیونہ پائیندا۔ دوس رین پرمانند، نجاند آپ سہائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن میلے آپے پھر، اپنا بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم بن قصائی، چھری اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ ہندو
 مسلم سکھ میٹے عیسائی، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ گوبند بوٹا پٹیا کاہی، مسمکھتا جڑ اٹھرائیندا۔ سرب جیاں دا اکو سائیں، نانک نام دھیائیندا۔ غریب
 نمائیاں پکڑے بانہیں، جگ جگ پڑکھ اکال ویس وٹائیندا۔ شاہ سلطاناں دے سزائی، گڑھ ہنکار تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 مارگ آپ جٹائیندا۔ جگت مرنی مرے جگ، مرنا ہتھ کسے نہ آیا۔ بھکھ ننگ جھوٹا ورت، بن ہر نامے مرن ورت کم کسے نہ آیا۔ ملے ڈھوئی نہ عرش
 فرش، گرمت جو رہے بھلایا۔ پاربرہم پت پر میثور کر ترس، کلجگ قصائی مگر سب دے لایا۔ غریب نمائے پھرے ندھڑک، پڑکھ ابناشی ہوئے سہایا۔
 دو سالان اٹھاں مہینیاں اندر سب دا کڈھے فرق، اوچ نیچ نہ کوئے دکھایا۔ ذات پات کرے غرق، دھرنی دھرت دھول ہیٹھ دایا۔ چار ورنان دتے ایکا
 ورق، ساچا ور کر ہر جو آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اوچاں نیچاں ناتا توڑ، جوٹھا جھوٹھا بندھن دے کھپایا۔
 برہم پاربرہم نال دیوے جوڑ، ایکا رنگ دکھایا۔ سری بھگوان غریب نمائیاں دی سدا رکھے لوڑ، بن غریباں لوک مات ویس نہ کدے وٹایا۔ جگت
 ہنکاریاں پائے مڑھی گور، لوک مات رہن نہ پائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا مارگ دیوے تور، ساچا مارگ آپ لگایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ وڈا نیشلیٹ نراکار نرگن اک اکھوائیا۔ غریباں انتر اتم ذات، ہر جو آسن لائیندا۔ کرن
 فریاد اٹھے پہر دوس رین پر بھات، نیز سرب اٹھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور رنج آتم بیٹھائے گاتھ، اپنی جھولی آپے پائیندا۔ کلجگ ہوئی اندھیری رات،
 ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ چار گنت جیو جنت بن بن بیٹھے جماعت، ہر کا نام جمع نہ کوئے کرائیندا۔ اتم پینا ڈوگھے کھات، دھرم رائے کھاتہ اک
 دکھائیندا۔ غریب نمائیاں ملے کملاپات، اپنی کفنی کسلی کایا چولی آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر سجن لئے پھر،

ہریجن اپنے میل ملائیںدا۔ سنگت ہوئے سنتشٹ چڑھے آتم رنگ، بن ہر نامے شانت کدے نہ آئیںدا۔ گرگھ منگن ایک منگ، دست امولک آپ ورتائیںدا۔ دئی دویت بھرماں ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیںدا۔ جس جن اُتکے پرمانند، سو جن سنتشٹ مات اکھوائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیا کمائیںدا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پنڈ گڑے ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، اک اکل کھیل کھلائیںدا۔ ہر پُرکھ زرنجن شاہ سلطانا، ساچے تخت سو بھاپائیںدا۔ اینکارا روپ مہانا، روپ انوپ آپ دھرائیںدا۔ آد زرنجن جوتی جوت ڈگگانا، جوت اُجالا آپ کرائیںدا۔ ابناشی کرتا زرنجن کھیل کرے مہانا، زرویر اپنی دھار چلائیںدا۔ سری بھگوان آپ جھلئے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ بنائیںدا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، اپنا بل آپ دھرائیںدا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے آنت نوجوانا، ایک رنگ سمائیںدا۔ ایک اٹھم اک فرمانا، ایک وار جنائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا روپ آپ پرگٹائیںدا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ اجونی رہت زراکار آپے جانے اپنا کھیل تماشا، ایک راس آپ رچائیا۔ اپنے نور اپنی جوت اپنی دھار آپ پرکاشا، انھو پرکاش کرائیا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے سرب کلا سمراتھا، سمرتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آد پُرکھ ایک دھار، اپنی آپ پرگٹائیںدا۔ اپنا کھیل کر کرتار، اپنی کرنی ویکھ وکھائیںدا۔ اپنی اچھیا آپ وچار، آپے ہر ورتائیںدا۔ آپے در درویش بن بھگھار، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ ایک وست رکھے سنبھال، آپ اپنے انگ لگائیںدا۔ کرے کھیل دین دیال، دیاندھ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کل آپ دھرائیںدا۔ سو پُرکھ زرنجن آد، آد اپنی دھار چلائیا۔ آپ وجائے اپنی ناد، آپے رہیا سٹائیا۔ آپ اپنا آپے لادھ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ اپنے اندر ہو وساد، آپ اپنا رہیا سٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ولس آپ وٹائیا۔

ویس وٹائے اک اِکلا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپ پھرائے اپنا پلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اُچ اٹلا، دھام اولٹا آپ رکھائیندا۔ سچ سِنگھاسن
 ایکا ملا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپ اپنا آپ
 دھرائیندا۔ اپنا آپ آپے دھر، آپے ویکھ دکھائیا۔ کرے کھیل ساچا ہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ اپنی اچھیا بھنڈار بھر، آپے لئے پرگٹائیا۔
 آپے دیونہارا ور، آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن نور نور رُشنائیا۔ زرگن جوت جوت اکالا، عقل کلا اکھوائیندا۔
 آپے پرگٹ ہو پُرکھ اکالا، اپنی دھار چلائیندا۔ آپ اُپائے اپنی دھر مسالہ، سچکھنڈ ساچا آپ بنائیندا۔ دیک جوت ایکا بالا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیندا۔
 آپے بنیا شاہ کنگلا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سِنگھاسن اک سہانا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ آپ جنائے دھر فرمانا، حکم حاکم آپ لائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا روپ آپے رکھ، آپے ویکھ دکھائیا۔ زرگن زرگن ہو پرتکھ،
 زراکار کھیل کھلائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، عقل کل آپ اکھوائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھ
 دکھائیا۔ اپنے اندر آپے وس، گھر ساچا آپ سہائیا۔ آپ اپنا ہو ہو داس، سیوک سیوا سیو کمائیا۔ آپ اپنے وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اِکلا کھیل کھلائیا۔ اک اِکلا ہر زرنکارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، جوتی جوت
 ڈمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، سیس تاج اک لکائیندا۔ جگت جگدیش کھیل نیارا، زر زرش آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔
 کھیل کرائے نار کنت، زر زرائن بے پروا ہیا۔ آپے گائے اپنا ناؤں منت، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ
 ساچے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ ساچا سچ سہنجنا، سو بھاؤنت آپ سہائیندا۔ دیک جگائے اک زرنجنا، آد زرنجن ڈمگائیندا۔ آد آد آپ اپنا درد دُکھ بھئے بھنجنا،
 سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آپے کرے اپنا مجنا، اپنے سروور آپے نہائیندا۔ آپے ہوئے پردہ کجنا، ساچا پردہ آپے پائیندا۔ آپے گھڑیا آپ بھجنا، گھڑن بھنہار

کھیل کھلائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارے بہہ بہہ سجنہ، دوسر نال نہ کوئے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ساچے گھر، در
 دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ ساچا در دروازہ، در درویش آپ سہائیا۔ آپے وسے غریب نوازا، اک اکلا آسن لائیا۔ شاہو بھوپ راجن راجا، شہنشاہ آپ
 اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا کاجا، کرتا پُرکھ رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساجن میت،
 ہر ساچا سو بھاپائیندا۔ آد آد رہے اتیت، انت اپنی کل جنائیندا۔ آپے جانے اپنی ریت، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا راہ آپ دکھائیندا۔ آپ چلائے اپنا راہ، اپنی بنت بنائیا۔ سچکھنڈ نواسی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیا۔ صفتی صفت دئے
 صلاح، اپنا بھيو چکائیا۔ ایکا گھر لواں وساء، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ نرگن جوت دیپ ٹکا، آد جگاد رُشنائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہا، سو بھاوت ڈیرہ لائیا۔
 حکمی حکم اک جنا، دُھر فرمانا آپ لائیا۔ ناری کنت رُپ وٹا، سری بھگونت ویس وٹائیا۔ جوڑی جوڑ سچ سبھا، نرگن نرگن انگ لگائیا۔ ایکا سیجا دئے
 سہا، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ گر گر رُپ آپ اکھوا، آپ اپنا سیس جھکائیا۔ جننی جن بنے بے پرواہ، دائی دایا ناؤں رکھا، اپنی سیو آپ کمائیا۔ سُت
 دُلا لائے جا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ اپنی گود لئے سہا، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا رنگ رنگائیا۔
 سچکھنڈ دوارا ایکا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیندا۔ اپنی سیجا بیٹھ پلنگ، سچ سنگھاسن اک آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا اند، اند اند وچ سمانیندا۔
 آپ اُپجائے اپنا سُت دُلا ساچا چند، شبدی گود بہائیندا۔ آپے پائے اپنا بندھ، ایکا ڈور رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا را
 آپے جن، جن جننی ویس وٹائیندا۔ جننی جن ہر نرنکار، ساچا سُت اُپائیا۔ دائی دایا اپرا پار، ساچی سیو کمائیا۔ سُت دُلا رے کرے پیار، شبدی گود سہائیا۔
 سَت سَت بھر بھنڈار، وست امولک اک ورتائیا۔ ساچی گولک کرتیار، نرؤیر پُرکھ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے دتا
 ور، پُرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ ہوئے سہائی پُرکھ اکالا، اپنی کل جنائیندا۔ سُت دُلا رے تیری کراں سدا پرتپالا، نت نوت وکھ دکھائیندا۔ تیرا دھام بناواں
 اک نرالا، نرگن اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر بنے سچی دھر مسالہ، در دروازہ نہ کوئے رکھائیندا۔ کرے کھیل ہر گوپالا، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد بنک سہائیندا۔ شبدی بنک بنک دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کوڑا، تھر گھر ساچا دے دکھائیا۔ اینکار کر پیارا، ایک رنگ رنگائیا۔ آد نرنجن کر اجیارا، ایک نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا دے سہارا، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ سری بھگوان آد آنت پاوے سارا، سگلا سنگ ہو جائیا۔ پاربرہم بنے ونجارا، تیرا ساچا ونج کرائیا۔ وسنہارا سچھنڈ دوارا، تھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ پتا پوت کرے پیارا، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سٹ دتا ور، دوسر نال نہ کوئے رلائی۔ سٹ ڈلارا اک اکانت، ایک گھر اپایا۔ پُرکھ ابناشی کر کر شانت، اپنے رنگ رنگایا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، سوچھ سروپ وٹایا۔ سچھنڈ دوارے ویکھے مار جھات، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ آد جگاد بچھے وات، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔ پتا پوت بدھانات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ نام جنائے ساچی گاتھ، ناؤں نرنکارا آپ سٹایا۔ نرنجن چلائے تیرا راتھ، نرور سیو کمایا۔ آد جگاد سگل و سورے جائن لاتھ، نیتز نیناں درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دتا ایک ور، ایک گن سمجھایا۔ ایک گن ہر نرنکار، ایک ایک جنائیا۔ کراں کھیل اگم اپار، بھیو کوئے نہ آئی۔ اکھ اکھنا بول جیکار، ایک اکھ رہیا سٹایا۔ سچھنڈ ہوئے بے جیکار، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، دوسر ویس نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ساچے لئے جگایا۔ سٹ اٹھیا سٹ جاگیا، ہر شبدی شبد بلوان۔ سٹ ہوئے وڈ وڈ بھاگیا، گھر ملے میل بھگوان۔ گھر اُتجے اک ویرا گیا، آد جگاد دھیان۔ جس تیرا سازن سازیا، ہوئے سدا مہربان۔ تیرا رچے آپے کاجیا، پاربرہم سری بھگوان۔ تیرا چلائے سچ جہازیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ڈھر فرمان۔ ہرجن اپنا بھیو چکانیدا، شبدی سٹ سیو لگا۔ ایک سیو دکھائیدا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچا۔ لوآں پُریاں تیری گود سہائیندا، اپنا نور تیرے ونج دیاں دھرا۔ نور نور نال ملائیدا، پرکاش پرکاش دیاں دکھا۔ پرکاش پرکاش کھیل کھلائیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ جنائیدا۔ سچ جنایا ہر ہر، اپنی بوچھ بُجھائیا۔ آپے دیوے ور ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ آپے پُرکھ ناری نرنز، ناری کنت آپ ہنڈھائیا۔ آپے سچھنڈ بیٹھا چڑھ چڑھ، آپے تھر گھر پھیرا پایا۔ آپے سٹ ڈلارا پھڑ پھڑ، شبدی سیو سمجھائیا۔ آپے گھاڑن گھر گھر، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے نرنجن اندر نرنجن وڈ وڈ، نرنجن

اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ شہد سُن دُلا رے، سو پُرکھ زرنجن آپ سُنائیندا۔ کراں کھیل اگمّ پارے، اگمّ اگمّری کار کرائیندا۔ وشن برہما شو بناواں تیرے دُلا رے، تیری دھار چلائیندا۔ تیری اچھیا ترے گن بھنڈارے، ترے گن اتینا آپ ورتائیندا۔ تیری وڈیائی وید چارے، گکھی مکھ صلاحیندا۔ تیرا ناؤں کراں جیکارے، پنچ تت کایا بنک سہائیندا۔ تیری بنھاں ساچی دھارے، زرنگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ تیرا نور کراں اُجیارے، رُو سس کرن کرن چکائیندا۔ تیرا ویکھاں سچ اکھاڑے، برہمنڈ کھنڈ آپ اُپائیندا۔ تیرا جانے پار کنارے، جل جل اپنا رُپ سہائیندا۔ دھرت دھول دے سہارے، تیرا بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ بن ٹھھیارے، چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ اُتہج سیج جیرج انڈ کر پسارے، اپنا آسن لائیندا۔ تیرا اکھر بول جیکارے، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری وارو وارے، زرنگن سرگن دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاست دیوے ور، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ ساچے شہد کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جھلاواں اک نشان، دوئے دوئے اپنی دھار دکھائیا۔ زرنگن سرگن ہو پردھان، لکھ چوراسی وچ سہائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت مکان، کایا بنک دے وڈیائیا۔ نو دوارے کھول دُکان، آسا آسا وچ ملاییا۔ دُو گکھی کنڈر ویکھے مار دھیان، نین نین نین گھلائیا۔ زرنگن جوت جوت مہان، جوت زرنجن ڈگگائیا۔ امرت سرور کر پروان، نہجھر جھرننا اک جھرائیا۔ کایا مندر سچ مکان، زرنگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُن آپ سُنائیا۔ سُن سُن ہر ساچا جنائے، بُھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچائے، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ اپنا پردہ آپ چکائے، دس کسے نہ آئیندا۔ تیری اچھیا لئے پرگٹائے، تیری سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ ہر کا بھيو جائے گھل، ہر ساچا آپ گھلائیا۔ شہدی کنڈے جانائے، ایک کنڈا رہیا دکھائیا۔ آد جگاد رہنا اڈول، اڈل ڈل کدے نہ جائیا۔ اپنے اندر آپے جانا مَول، زرنگن زرنگن کھیل کرائیا۔ تیرے نال کراں قول، کیتا قول بُھل نہ جائیا۔ سرگن بن بن آواں اُپر دھول، دھرن دھرنی دھرت دیا کمائیا۔ اپنا رکھاں پردہ اوہل، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیا۔ تیرا ناؤں جیکارا بول، ایک گن دیاں سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا گھلائیا۔ ساچا بھيو ہر گھلاؤنا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ شہدی تیرا سنگ نبھاؤنا، جگ

جگ ویس وٹائی۔ چار جگ گیڑا اک رکھاؤنا، گیڑا گیڑے وچ بھوایا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ نام مردنگ اک وجاؤنا، برہمنڈ کھنڈ سٹائی۔ لوآں پُریاں ڈنک وجاؤنا، لوک مات وے ودھائی۔ بھکت بھگونت آپ اٹھاؤنا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ ساچے سنتاں میل ملاؤنا، آتم پر ماتم میلا سچ سُبھائی۔ گرگھ پردہ آپ اٹھاؤنا، بحر کپائی توڑ تڑائی۔ گرگھ ساچی ہائی آپ وکاؤنا، گر کرتا قیمت پائی۔ ویس انیک آپ دھراؤنا، دھرنی دھرت دھول سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر سلطانا، ایک حکم جنائیدا۔ جگ جگ بٹھاں ایک گانا، ایک تند وکھائیدا۔ پرگٹ ہو ہو وچ جہانا، دو جہانا کھیل کرائیدا۔ سچج تریتا دیواں آپے دانا، ساچی دات آپ ورتائیدا۔ دوپر کھیل کراں مہانا، آپ اپنا بل جنائیدا۔ کلج دیواں اک نشانہ، کوڑ گُریار ڈنک وجائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھانا، کالا سوسا تن چُھائیدا۔ کلمہ امام اک ترانہ، ایک راگ سٹائیدا۔ مقامے حق کھیل مہانا، حق حقیقت ویکھ وکھائیدا۔ بے عیب پروردگار نوجوانا، نورو نور ڈگمگائیدا۔ مہبان بیدوبی خیر یا اللہ وسنہارا سچ مکانا، درگاہ ساچی آپ سُبھائیدا۔ طالب طلبا ویکھے دو جہاناں، شرع شریعت آپ جنائیدا۔ کائنات ویکھے مار دھیانا، اپنا پردہ آپ اٹھائیدا۔ ۱۲۷۹

مہربان مہربان مہربان سری بھگوانا، شبدی شبد ڈھولا گائیدا۔ سچ محمد دے پیغام، عزرائیل میکائیل جبرائیل اسرافیل سیوا لائیدا۔ رانی اللہ بالی بڈھ نادانا، نین نین گھلائیدا۔ آپے بٹھے سگنی گانا، موئی تند بٹھائیدا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ آپ سمجھائیدا۔ لوک مات و سے کھیڑا، ہر جو آپ وسائی۔ جگ جگ کرے حق نیڑا، بھل رہے نہ رائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد رہیا جنایا۔ آپ لگائے اپنا اُکھیڑا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیدا۔ آپے میٹ کلج جھیرا، اپنا حکم سٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کرنی آپ کرائیدا۔ نام نامہ بول جیکارا، انادی دئے سمجھائی۔ دُشت ہنکاری مارے مارا، ایک کھنڈا نام چکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کرنی آپ کرائی۔ جگ جگ بیڑا لوک مات، ہر سچا آپ چلائیدا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے مار جھات، گھٹ گھٹ آسن لائیدا۔ کلج سٹائے اپنی گاتھ، اپنا ناد آپ لائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی آئے گھاٹ، ہر کا گھاٹا پورانہ کوئے کرائیدا۔ انتم گیڑا آئے لوک

مات، نانک ناؤں دھرائیندا۔ اُتم رکھے اپنی ذات، ذات ذات وِج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبدی شبد
 آپ سہائیندا۔ شبد بنایا اپنی دھار، آپے ویکھ دکھائیا۔ کرے کھیل ہر کرنہار، قُدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ پنج تت کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایکا ہٹ
 کھول ونجار، اپنا ونج آپ کرائیا۔ ایکا کھکی کھم ورتے ورتار، کھم حاکم آپ جنائیا۔ ایکا نام بول جیکار، سَت سَت رہیا سمجھائیا۔ ایکا تت برہم وچار، ایکا
 گن سمجھائیا۔ برہم مت راہ سکھال، ساچا نیج گیا بجائیا۔ شبدی شبد بن دلال، گرکھ ساچے لئے ترائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، در دوارے دئے بہائیا۔
 دو جہاناں وجے تال، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کایا بنک دکھائے سچی دھرمسال، سچ دوارا آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد
 دتا ور، ایکا وست رہیا ورتائیا۔ اتم میلا ہر ملاء، ایکا گھر وسائیا۔ گر گر چیلارُپ وٹا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سجن سہیلا بن شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا رنگ
 رنگائیا۔ ایکا ناؤں دئے پرگٹا، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ پچھلا لہنا دئے چکا، باقی کوئے رہے نہ رائیا۔ برہما جوت لئے ملاء، وشنوں لہنا رہیا چکائیا۔ شکر لیکھا
 دئے مُکا، تھر کوئے نظر نہ آئیا۔ سُرپت راجا تختوں لاه، کروڑ تیتیسناؤں سہائیا۔ لکھ چوراسی لئے جگا، نیتر نین کھلائیا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاه، خاکی
 خاک ملائیا۔ ذات پات کر صفا، ورن گوت نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت اپنا رہیا درسائیا۔ آنت
 درسائے ہر جو ہر، اپنا بھیو کھلائیندا۔ جگ چوکڑی جائن ہر، گیرا گیر سرب مُکائیندا۔ نربھو دکھائے سرب ڈر، بھے اپنا آپ جنائیندا۔ اجوئی رہت پُرکھ
 اکال کھیل کر، اپنی کل ورتائیندا۔ دھرنی دھرت دھول آئے چل، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سمبل نگر بہے مل، گوبند کھیڑا اک سہائیندا۔ لکھ چوراسی
 ویکھے پھل، پت ڈالی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اتم آنت ہر کار کمائے، کرم کانڈ نہ
 کوئے جنائیا۔ جگ لہنا دئے مُکائے، جگ چوکڑی پار مُکائیا۔ اندھ اندھیرا دئے مٹائے، ساچا چند چٹھائیا۔ ساچا مارگ اک لگائے، سنجگ ساچے جنم
 دوائیا۔ دھرت مات دی گود بہائے، رُتری رُت آپ سہائیا۔ ہوئے روگ دئے مٹائے، سچ سنجوگ آپ کرائیا۔ چوڈاں لوک رہے گرلائے، چوڈاں
 طبق دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عالمین اک خدائیا۔ چوڈاں طبق ڈیرہ ڈھاہ، ایکا چوکا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلّا بے پرواہ،

چو تھاجگ پار کرائیندا۔ چارے کھانی دے کھپا، چارے بانی اپنے وچ ملائیندا۔ اک اگلا شہنشاہ، ایکٹکارا حکم سنائیندا۔ چارے ویداں پندھ مُکا، چارے ورنناں جھولی پائیندا۔ اک اگلا ناؤں دھرا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک چوکا میل ملا، اپنا پندھ مُکائیندا۔ چوڈاں چوڈاں ستر ستر دے وچھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ چوڈاں چوڈاں کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ چار چار دے ہلارا، ایک دھکا لائیا۔ چوڈاں چوڈاں پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئے رکھائیا۔ چار چار لگے اکھاڑا، اک اگلا آپ لگائیا۔ نو نو اٹھے دھاڑا، ست ست پھیرا پائیا۔ کرے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت پھول پھولائیا۔ پردہ لاہے سمند ساگر ڈونگھی غارا، جل تھل اپنا کھیل کھلائی۔ پرگٹ ہو نہہکنک نرائن ز اوتارا، وید ویاسا گود بہائی۔ پوت سپوتا کر پیارا، اُچے ٹلے پر بت براہمن گوڑا سو بھاپائیا۔ محمد منگے اک سہارا، ایک اوٹ تکائیا۔ انتر تیرا سچ دربارا، ویکھاں چائیں چائیا۔ چوڈاں چوڈاں پار کنارہ، نیا تیرے ہتھ پھرائیا۔ ساچا سنیا بن وچ سنسارا، ہر ہر میرے ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، انت میلا لئے ملائی۔ شبدي تیرا میل ملاواں، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ انت ملن دار کھنا دعوہ، ایک حکم سنائیندا۔ تیرے دوارے آواں جاواں، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ناؤں نرنکار اپنا ناؤں رکھاواں، ایک ڈنکا شبد وجائیندا۔ نتھاویاں دیواں ساچی تھانواں، درگاہ دھام سہائیندا۔ غریب نما نیاں پکڑاں بانہواں، اپنے گلے لگائیندا۔ راج راجاناں خاک ملاواں، دھوڑی دھوڑ آپ رلائی۔ سمبل نگری ڈیرہ لاواں، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ گوبند اپنے گھر بہاواں، اپنی گود سہائیندا۔ نام کھنڈا اک چکاواں، نکھی دھار رکھائیندا۔ چنڈ پرچنڈ مار مُکاواں، برہمنڈ ویکھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپے دس، آپے میلے ہس ہس، تیرے اندر وس وس، ----- تیرے اندر ہر جو وڑنا، نرگن نرگن روپ وٹائیا۔ تیرے پوڑے ہر جو چڑھنا، آوندا جاندا دس نہ آئی۔ تیرا اکھر ایک پڑھنا، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ مڑھی گور کدے نہ وڑنا، اگنی ہون نہ کوئے جلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي میلا سچ سبھائی۔ سچ سبھاؤ ہوئے سبھاگا، ہر ہر میل ملاونا۔ چوتھے جگ دھووے داغا، دُرمت میل دھواونا۔ شبد سنائے اک انراگا، ناد ساز نہ کوئے وجاونا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگا، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکاونا۔ اٹھے پہر وجائے انحد واجا، تار ستار نہ

کوئے ہلاونا۔ درس دکھائے غریب نوازا، اپنا روپ وٹاونا۔ سیس پہنائے ایک تاجا، ایک حکم سناونا۔ دو جہانا بن بن راجا، ساچی رعیت دیکھ دکھاونا۔ کلجک
 آنت بھاگ لگاؤنا دیس ماجھا، سمبل نگر دھام آپ سہاونا۔ آپے رچے اپنا کاجا، آپے ساہ سُدھاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک
 نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کراونا۔ کلجک اتم آئے کل، کل کاتی دیکھ دکھائی۔ نرگن سرگن جائے چھل، اچھل اچھل روپ وٹائی۔ سچ
 سنگھاسن بہے مل، ایک آسن سو بھاپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرکار ساکار دئے وڈیائی۔ کلجک بیٹ ڈونگھا گارا،
 کلر کندھ اک دکھائی۔ چکر بھریا نر نار، سچ سچ نہ کوئے دکھائی۔ پُرکھ ابناشی کرے کارا، قُدرت قادر دیکھ دکھائی۔ غریب نمائیاں ماریا نعرہ، تخت پُرکھ
 اکال ہلایا۔ دھرنی رووے زارو زارا، کھلڑے کیس رہی دکھائی۔ ماں پُت نہ کرے کوئی پیارا، بھین بھائی نہ کوئے وڈیائی۔ چاروں کُنٹ ہو یا و بھچارا، تیرا
 ناؤں نظر نہ آئی۔ سادھ سنت ہو یا ہینسیارا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار رہے ہنڈھائی۔ کوئی نہ دسے پار کنارہ، ساچے بیڑے نہ کوئے چڑھائی۔ ہل واہ واہ
 تھکے جٹ گوارا، اتم ہالہ لین والی جھوٹھی شاہیا۔ نہ کوئی میت نہ مرارا، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائی۔ کرپا کرے آپ گردھارا، گرور اپنا روپ وٹائی۔ نو
 کھنڈ پر تھمی پاوے سارا، چارے کوٹاں پھول بھلائی۔ دہ دشا غریب نمائیاں دئے سہارا، ایک اوٹ پُرکھ اکال جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہوئے سدا سہائی۔ کلجک بیٹ بالو ریت، اپنا بل رکھائی۔ بن ہر نامے اُجڑیا کھیت، سچ کرسانا نظر کوئے نہ آئی۔ رت بسنت نہ ہوئے چیت، پت
 ڈالی نہ کوئے مہکائی۔ ہر کا جانے نہ کوئی بھیت، کون روپ کھیل رہیا کرائی۔ سنے پکار نیت نیت، دُور دُراڈا نیڑے آئی۔ آد جگا دُجگا جگنتر غریب نمائیاں
 نال کرے ہیئت، راون گڑھ دئے کھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک بیٹ ڈونگھی غار، چاروں کُنٹ
 اندھیرا چھایا۔ دوس رین لٹن ٹھگ چور یار، نہ سکے کوئے بچایا۔ گھر گھر بیٹھے روون زارو زار، نردھن ہر ہر دھیان لگایا۔ کون ویلا ملے میت مرار،
 جگ جگ ملدا آیا۔ ویلے آنت پاوے سار، ڈبدا بیڑا لئے ترایا۔ چو لائے نام اپار، ساچا ونجھ نظر کسے نہ آیا۔ گرگھ پھڑ پھڑ لئے چاڑھ، آپ اپنی سیو
 کمایا۔ کلجک جھوٹھی شاہی مٹے دھاڑ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کھیتی کھائے کنڈیاں واڑ، بلی کوئے نظر نہ آیا۔ سمت اُنی لیکھا مگے ستاراں ہاڑ، آپ اپنا حکم

سُنا یا۔ شاہ سلطاناں دیوے جھاڑ، ایکا شبدی ڈنڈا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچا حکم آپ ورتایا۔ گرسکھ بیٹ کا یا مندر، دوس رین گلزار۔ پُرکھ ابناشی توڑے جندر، بجر کپائی کرے پار۔ من پنچھی نہ بھوے بندر، شبد ڈوری دوے ڈار۔ کرے پرکاش اندھیری کندر، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیٹ دے دکھال۔ بیٹ اندر دُبھ کاہی، کا یا اندر ہر کا ناؤں۔ بیٹ اندر ڈھپ چھائیں، کا یا مندر سدا چھاؤں۔ بیٹ اندر ناتا بھین بھائی، کا یا اندر ملے بے پرواہو۔ بیٹ اندر پیار چاچی تائی، کا یا اندر پُرکھ ابناشی بنے پتا ماؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، آپ وسائے ساچے تھاؤں۔ بیٹ اندر کنک دال، کا یا اندر رام رس۔ بیٹ اندر جگت پریتی نبھے نال، کا یا اندر ہر جو ہووے وس۔ بیٹ اندر مٹی گارا دھر مسال، کا یا اندر نرگن جوت ہوئے پرکاش۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ہووے آپ کرپال۔ دیوے نام سچا دھن مال، آد آنت جگا جگنت کرے بند خلاص۔ اک لکھ اسی ہزار، بھوت پریتاں کرے شبدی مار۔ نام کھنڈا تیز کٹار، ہاکن ڈاکن کرے خوار۔ انجینی کچنی کلا سودری رووے زاروزار، کالکھی کلکھنی سلمی پلمی کرے گریا زار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کرے خوار۔ پیر اٹھاراں دیوے بنھ۔ بونجا بونجا کہے دھن دھن۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر دوئے پھرن کن۔ پاربرہم پت پریشور ایکا دیوے ڈن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرسکھ کہنا جائے من۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ دیا ہوئی پنڈ سیدھواں ★

ہر کا ناؤں سچ بھنڈار، سنگر پورا ست ست ورتایا۔ ہر جن ساچے کر پیار، آتم جھولی آپ کُکایا۔ نج گھر ساچے دیوے واڑ، بند تاکی آپ گھلایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ شبد اناد سچّی دُھنکار، انخد ناد سُنا یا۔ آتم برہم کر پیار، پر م آتم میل ملا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام ہر جن ساچی جھولی پائیا۔ ساچا نام ساچی دات، گرسنگر آپ ورتائیندا۔ گرسکھ میٹ

اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائیندا۔ درس دکھائے اک اِکانت، رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ ہوئے سہائی پتاما، بال انجانے گود بہائیندا۔ اُتم رکھے ایکا ذات، برہم پاربرہم درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ جنائیندا۔ ساچا نام کایا بنک، نرگن سرگن وچ لکائیا۔ جس جن میٹے سنساشنک، ہوئے روگ دے چکائیا۔ آپ درسائے اپنا کھیل بے آنت، گھر بیٹھا منڈل راس رچائیا۔ سو گرگھ سو سجن سنت، جس ملیا ساچا ماہیا۔ گرہ مندر ساچا میلا ناری کنت، سرتی شبد شبد گڑمائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگت، رنگ مچھی اِک چڑھائیا۔ ہر جن دُو بے در نہ جائے منگت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ جنائیا۔ ساچا ناؤں ہر نرکار، نرگن سرگن آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لے نکال، گرگھ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، نام منتر اِک درڑائیندا۔ گھر وچ گھر وجائے تال، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام سو پُرکھ نرنجن دھار، آد جگاد آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم پاوے سار، پاربرہم ویکھ دکھائیندا۔ نہکرمی کرم لے وچار، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیندا۔ دھرمی دھرم کرے اپار، ساچا دھرم اِک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ساچا ناؤں جھولی پائیندا۔ ساچا ناؤں ساچا وچ واپار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ گرگھ ورا منگے بن بھکھار، جس جن آتم بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسا، کلج گُوڑھی نیند سوائیا۔ نیرنیں نہ سکے کوئی اگھاڑ، ترے گن مایا پردہ پائیا۔ مگر لگی پنچم دھاڑ، چاروں گنٹ رہی بھوائیا۔ بن سنکر پورے کوئے نہ کرے پار، ویلے آنت نہ کوئے سہائیا۔ کلج ساگر ڈو گھسی گار، جھوٹھی نیا کم کسے نہ آئیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ دسے پار کنار، ساچے گھاٹ نہ کوئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، آپ چلائے اپنا منتر، نش اکھر آپ پڑھائیا۔ نش اکھر ہر کا منتر، لگ ماتر نہ کوئے رکھائیندا۔ آپ اپائے جگا جگنتر، جگ جگ مات دھرائیندا۔ نو نو بُجھائے لگی بسنتر، ساتک ست کرائیندا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ ورلے بنائے بنتر، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام دان، کایا اندر دکھائے سچ نشان، جوتی جوت جگے

مہان، شبد ناد سچی دھنکان، راگ انادی ناد وجائیندا۔ نام دھن سچ خزانہ، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ آپے ہوئے دانا بینا، بینا دانا بھو نہ رائیا۔ جن بھگتاں
 کرے ٹھانڈا سپینہ، امرت میگھ اک برسائیا۔ لہنا دینا چکے لوک تینا، چوڈاں ہٹ نہ کوئے بھوائیا۔ گر سکھ میلا جوں جل مینا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ایکا
 رنگ چڑھائے بھینا، اتر کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے مرنا جینا، جیون مُت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن نام وست
 امولک کایا گوک دے لگائیا۔ کایا گوک ہر کا دوار، ہر مندر آپ سہائیندا۔ اٹھے پہر رہے خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ گرگھ ساچے کر پیار، آپ
 اپنا پردہ لائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، ساچا بنک سہائیندا۔ سُرتی سُرت شبد پیار، شبدی میلا میل ملائیندا۔ برہم پار برہم ادھار، ایش جیو کھیل کھلائیندا۔
 ساچی سیجا سوبھات سوہے کنت بھتار، ناری نر نرائن پرنائیندا۔ گر گر گر سکھ وسن اک دوار، در دروازہ اک گھلائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید کتیب
 بھو نہ آئیندا۔ گر سکھ تیر ادھام نیار، سنگر پورا آپ بنائیندا۔ محل اٹل اُچ مینار، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ اٹھے پہر نور اُجیار، جوت اُجالا ڈگر گائیندا۔
 نرگن کھیل کرے کرتار، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا رُپ آپ اُپائیندا۔ رُپ
 انوپا شاہو بھوپ، نرگن رُپ آپ جنائیا۔ درس دکھائے ست سرُپ، ست ستوادی بے پرواہیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک درڑائیا۔ امرت
 جام پیائے ایکا گھٹ، نجھر جھرنائے جھرائیا۔ آون جاون لکھ چوڑا سی جائے چھٹ، جس جن اپنا ہتھ لگائیا۔ دیوے نام بھنڈار اٹھ، ٹھگ چور یار لٹ
 کوئے نہ جائیا۔ آپ لکائے وچ کایا قلعے کوٹ، بند دروازہ آپ کرائیا۔ گرگھ ورا کرے کھوج، جس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ پر بھ درشن کو جو جن رہے لوچ،
 دیوے درس وڈا شہنشاہیا۔ چرن کول کول چرن رکھائے ایکا اوٹ، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ غریب نمائے آلیوں ڈگے دیکھے بوٹ، آپ اپنی گود
 بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ندھانا جھولی پائیا۔ نام ندھانا سدا ابھل، اٹھاراں بھار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ دیوے صاحب آپ انمل،
 اٹھری دات اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے گر سکھ گل، گلوتنا آپ ہو جائیندا۔ ہر جن بوٹا جائے نہ ہل، انتم پھل اک لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا بندھن پائیندا۔ نام بندھن سوہنگ ڈور، ہر جن تند بندھائیا۔ آپے بنھے پنچم چور، کام کرودھ لو بھ موہ

ہنکار نیڑ نہ آیا۔ کرے پرکاش کایا گور، ڈونگھی کندر اک رُشانیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا اک لگایا۔ ہنگ برہم پے بہڑ، پاربرہم بے پرواہیا۔ گرسکھ جنم جنم دی لگی اوڑ، دے درس تربیت کرایا۔ درگھر ساچے دیوے ٹھور، جگت ٹھکوری کوئے نہ پایا۔ مٹھا پھل کرے ریٹھا کوڑ، امرت رس وچ بھرایا۔ جس جن سجن ہر جائے بہڑ، تس گن اوگن نہ کوئے دکھایا۔ کایا مندر اندر لگائے اپنا پوڑ، چوتھے ڈنڈے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام سمجھایا۔ جس جن دیوے نام، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پورن کرے جگت کام، نہہرمی کرم کمائیندا۔ بھاگ لگائے کھیڑا گرام، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ لیکھے لگے ہڈ ماس ناڑی چام، جو جن چرن کول مستک سیس جھکائیندا۔ ایکا دیوے سچا دام، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام دھن، سچ بھنڈارا آپ بھرائیندا۔ سچ بھنڈارا ہر جو بھر، ہر جن آپے ویکھ دکھایا۔ گرسکھ اپنے جہا کر، اپنے رنگ رنگایا۔ آپے اندر جائے وڑ، دس کسے نہ آیا۔ ساچے پوڑے بہے چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، سنگر پورا کھیل کھلایا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ، گرسکھ آتر کرے پڑھایا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنی کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ اپنا پردہ دیوے چک، گرسکھ ساچی دیا کمائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، روپ انوپ دھرائیندا۔ پنج وکارا کڈھے کٹ، ممتاموہ مٹائیندا۔ اک جنائے ساچی اوٹ، ایکا اشٹ دکھائیندا۔ میل ملائے نرمل جوت، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ صلاحندا۔ سچ نام صلاحن یوگ، سو پڑکھ نرنجن آپ صلاحیا۔ ہنگ برہم ہوئے سنجوگ، پاربرہم کرے کڑمایا۔ ناتاٹھے ترے ترے لوک، ترے ترے ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ اک نگارے وجے چوٹ، تال تلواڑا نہ کوئے دکھایا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ ترکھا ترسنا بھجائے سانت کرائے کایا پوٹ، نام رس اک چوایا۔ گرسکھ نہ کوئی تیرا ورن نہ کوئی گوت، تیرا روپ برہم سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تیرا گھر، گرہ مندر کھوج کھوجایا۔ گرہ مندر سچ دوار، ہر سجن ویکھ دکھائیندا۔ گرسکھ سیجا کرتیار، آپ اپنا آسن لائیندا۔ دوس رین اک اجیار، کملاپاتی ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اپرا پار، اپر مپر اپنی دھار چلائیندا۔ ہر جن ہر جو ہر مندر

کر پیار، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جس جن دیوے درس دیدار، دین دیا آپ کمائیندا۔ سوہے بنک سچا گھر بار، جس گھر اپنا چرن ٹکائیندا۔ لوک مات کھڑی رہے گلزار، گرسکھ بوٹا آپ لگائیندا۔ پھلے بھلے وچ سنسار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ اٹھے پہر رہے نام نمار، جگت نُماری آپ گوائیندا۔ ہر جن آئے نہ پاسا بار، ہار جت ستگر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھاں کرے سچ شنگار، نام بستر تن پہنائیندا۔ نیز کجلا ایکا دھار، نین نین وچ ملائیندا۔ سرتی شبد سوہے اک دوار، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ ساچی سیجا میلانا کنت بھتار، مل سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام بھنڈار، تس داتا آپ اکھوائیندا۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی مادھا سنگھ، دیال سنگھ دے گرہ دیا ہوئی نواں رامو والا ضلع فرورپڑ ★

ستگر در گرسکھ ڈیرہ، در ساچا آپ سہائیندا۔ گرسکھ گھر ستگر کھیڑا، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ دوہاں پینڈا نیرن نیرا، اک دوجا پندھ مکائیندا۔ جگا جگنتر چاؤ گھنیرا، آپے آس رکھائیندا۔ چوکڑ چوکڑی دیوے گیرا، پاندھی پندھ مکائیندا۔ لہنا دینا چکے میرا، میرا میرا اپنے نال ملائیندا۔ لیکھا چکے سنجھ سویرا، ایکا چند چڑھائیندا۔ لکھ چوراسی کٹے پھیرا، پھیرا پھیرے وچ ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ دیا کمائیندا۔ ستگر گرہ گرسکھ رہے، رنگ رنگیلا رنگ آپ چڑھائیا۔ گرسکھ مندر ستگر بہے، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ اک سہائے ساچا تھائے، تھان تھنتر دے وڈیائیا۔ اک جنائے ساچا نانے، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیا۔ ایکا پکڑ اٹھائے باہنے، اپنی سیو کمائیا۔ ایکا دیوے ٹھنڈی چھائے، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ایکا کٹے جم کی پھاہے، پھاسی جم رہن نہ پائیا۔ ستگر ہوئے گرسکھ سہائے، بھیانک اپنا روپ وٹائیا۔ گرسکھ آئے گرو پر تھائے، پر تھم اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ سوہا پائیا۔ ستگر گھر گرسکھ واسا، در در آپ سہائیندا۔ گرسکھ گھر ستگر پرکاشا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ نرگن سرگن کرے پوری آسا، ایکا وست نام ورتائیندا۔ سیوا کرے بن بن داسا، داسی داس کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔

سَنگَر گھر ویکھے گُر سِکھ تماشا، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ گُر سِکھ گھر سَنگَر وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گُر سِکھ گُر گُر کرے بند خلاصا، بندی توڑ
 آپ ہو جائیندا۔ گُر سِکھ گُر چرن کرے نواسا، در ساچا سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ وسائیندا۔ سَنگَر گھر گُر سِکھ
 مندر، ساچے مندر آپ وڈیائیا۔ سَنگَر گھر گُر سِکھ اندر، سچ سَنگھاسن آسن لائیا۔ گُر سِکھ گھر سَنگَر توڑے جندر، اپنا در لئے گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گُر سِکھ ایکا گھر وسایا۔ سَنگَر گھر گُر سِکھ میلا، میل ملاوا آپ کرایا۔ گُر سِکھ گھر وسے سَنگَن سہیلا، سَنگَر سچا بے پروا ہیا۔ رائے دھرم دی
 کٹے جیلا، جم کا دنڈ رہے نہ رانیا۔ اپنے رنگ رنگائے گُر گُر چیلا، گُر گُر چیلا وچ سمایا۔ صاحب سلطان سَنگَن سہیلا، شاہ پاتشاہ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھر کھیڑا بھاگ لگایا۔ گُر گھر کھیڑا ساچا کوٹ، ہر سَنگَن ویکھ وکھائیندا۔ سَنگَر کھیڑا جگے نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔
 گُر سِکھ کھیڑا شبد نگارے لگے چوٹ، انادی ناد و جائیندا۔ سَنگَر کھیڑا گُر گھر دُرمت میل دھوت، پتت پُنت آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کھیل کھلاییندا۔ سَنگَر کھیڑا گُر سِکھ ہون، ہونی ہون جنائیندا۔ گُر سِکھ کھیڑا سَنگَر پون، ٹھنڈی ٹھار آپ چلائیندا۔ کٹنہارا اون
 گون، اپنے رنگ رنگائیندا۔ میل ملائے جوں دُشت دمن، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ آپے ہوئے ساچا ضامن، ساچی ضامنی آپ نبھائیندا۔ آپ پھڑایا اپنا
 دامن، انتم پلو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گُر سِکھ کھیڑا سچ گرامن، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ سَنگَر دسے آہمن ساہمن، مکھ پردہ نہ کوئے رکھائیندا۔ برہم رُپ
 نہ کوئے براہمن پاربرہم، رُپ جنائیندا۔ سَنگَر گُر سِکھ اک دُوجے نوں جانن، دُوسر بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ایکا پریم برہم گیانن، ساچی وِدی اک پڑھائیندا۔
 میٹے زین اندھیری شامن، ساچا چند چڑھائیندا۔ جگت ترسناٹے کامن، ترے گن اتپتت ست ست کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 ویکھے گُر سِکھ گھر، سَنگَر مندر آپ وڈیائیندا۔ سَنگَر مندر گُر سِکھ دروازہ، ایکا ایک گھلایا۔ گُر سِکھ اندر وسے غریب نوازہ، رُپ رنگ رکھے نہ کوئے رکھایا۔
 شبد اگئی ایکا تاجا، ساچا آسو رہیا دوڑائیا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا، ساچی رعیت ویکھ وکھایا۔ اپنا رچ رچ آپے کاجا، آپے خوشی منایا۔ آپے رکھے
 ساچی لاجا، گُر سَنگَر ہوئے سہایا۔ گُر گُر دیوے ساچا داجا، ساچی دست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی لاجا آپ رکھایا۔

سَنگَرِ گرہ گر رکھے لاج، گر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گر سیکھ گرہ سَنگَرِ سازن ساز، سَنگَرِ اپنا آسن لائیندا۔ آپ چلائے اپنا جہاز، ساچا بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ پاہر و پتن بن غریب نواز، ایکا گھاٹ ڈیرہ لائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں گر گھ ورتے مارے آواج، جگت سوئے آپ اٹھائیندا۔ گر سیکھ تیرا سیس میرا تاج، سَنگَرِ خوشی منائیندا۔ تیرا رنگ میرا راج، تیرا رُپ موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ ساچا گھر آپ سمجھائیندا۔ سَنگَرِ گھر سچ نشان، گر سیکھ گر گر جنائیا۔ گر سیکھ گھر سے سری بھگوان، اپنا ڈیرہ لائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، انہو پرکاش کرائیا۔ چار جگ ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ آئیا۔ پرگٹ ہوئے جو دھا سور پیر ملی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ گر گھ ویکھے چتر سگھر سجان، کایا مائی پھول بھلائی۔ نش اکھر پائے دان، ہنگ برہم اک پڑھائیا۔ سو پڑکھ زرنجن اک کرپان، کایا گاترے آپ لکائیا۔ امرت دیوے پین کھان، نخبھر جھرنارس جھرائیا۔ سَنگَرِ گھر گر گو بند ویکھے آن، آپ اپنا رُپ چھپائیا۔ گر سیکھ گر کرے پروان، اپنا بندھن پائیا۔ آپ وسائے اک مکان، ایکا کھیڑا دئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در سو بھاپائیا۔ گر سیکھ در سو بھاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ گر سیکھ در ملے میلاناری کنت، زرنائن میل ملائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ سو سجن سو سچا سنت، جس اپنے در بہائیندا۔ دُوبے در نہ جائے منگت، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ناتا توڑ جیرج انڈت، اُتبھج سیتج پندھ مکائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے کھنڈت، ایکا کھنڈا نام پھرائیندا۔ گر سیکھ گیان بودھی ساچا پنڈت، جس جن سوہنگ اکھر جاپ جپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ گھر میلا جگدیش جگدیشتر، ساچی وشنا ویکھ وکھائیا۔ گر سیکھ وڈا تپی تپیشتر، جس ملیا بے پرواہیا۔ گر سیکھ وڈا رکھی رکھیشتر، رکھ من رہے دھیائیا۔ گر سیکھ وڈا سَنگَرِ ملیا لیشتر، مل سَنگَرِ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک وڈیائیا۔ سَنگَرِ وڈا گھر وڈی وڈیائی، وڈ وڈا کھیل کھلائیندا۔ گر سیکھ وڈا گر پکڑے باہیں، گر گر ساچا سنگ نبھائیندا۔ دوہاں میلا ایکا تھائیں، ساچا بنک آپ اپائیندا۔ اک دُوبے نوں ویکھن چائیں چائیں، نیتز نین نین ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی گود دھر، اپنے گلے لگائیندا۔ ہر جن گودی آپے چک، اپنے نال ملائیا۔ آپ جگائے زمل جوت، اندھ اندھیر مٹائیا۔ آپے

کڈھے واسنا کھوٹ، دُرمت میل دھوائیا۔ آپ دکھائے ساچا کوٹ، کایا مندر گڑھ وڈیایا۔ آپ دکھائے ایک اوٹ، چرن سرن سچی سرنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے سنگ بنایا۔ گرسکھ سنگ سنگر ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ گرسکھ مسافر سنگر راتھ، پھڑ باہوں آپ چڑھائیندا۔ گرسکھ عارف سنگر گاتھ، ایک منتر نام پڑھائیندا۔ گرسکھ تیری کوئی نہ کرے سفارش، تیرے آگے وشن برہم شو سیس جھکائیندا۔ تیری تیرا سنگر بندھائے ڈھارس، تیرا ڈیرہ کوئے نہ ڈھائیندا۔ تیرے کولوں رائے دھرم نہ منگے کوئی آڑھت، لیکھا چتر گپت نہ کوئے جنائیندا۔ تیرا لیکھا لکھے سنگر اپنی عبارت، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھائیندا۔ تیرا روپ سچ سچا ہوئے ٹھگ بنارس، ٹھگی ٹھگی لیکھے پائیندا۔ جنم جنم گھڑیا گھاڑت، گھڑ گھڑ بھن بھن ویکھ دکھائیندا۔ تیری تیرا گرسکھ سنگر آئے کرن وزارت، کایا مزار اک سہائیندا۔ تیرے دوار ڈور و جائے نارد، اپنا ناچ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلا گرسکھ گھر، سنگر سجن لڑ لئے پھڑ، پھڑیا لڑ نہ کوئے چھڈائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دوارے آئے چل، سو دوارا لوک مات سو بھاپائیندا۔ ٹھگ بنارس بن بھگوان، گنگا وچ سمایا۔ روداس کسیرا کر پروان، اپنی خوشی منایا۔ اپنا کنگن دے گن ندھان، سرتی سرت بھوائیا۔ پنڈت پاندھا ہو یا بے ایمان، برہم و دیا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ دند دوار دے راج راجان، جیو جیو رہیا گر لایا۔ کون ویلا روداس چمارا ملے آن، میری بندی دے کٹایا۔ اک دُوبے دا ہوئے گیان، کون ٹھگ کون ٹھگی رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ نواں رامو والا ضلع فروز پور ★

سو پڑکھ زرنجن سچ سلطان، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن وڈ مہربان، دین دیال کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل دھاری بھو نہ آئیندا۔ آد زرنجن نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا کھیل مہان، زور پڑکھ آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ پار برہم پر بھ گن ندھان، بھو بھو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ ساچا سنگ ہر

نرنکار، اپنا آپ نبھایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ آپ لائے پر گٹایا۔ آپ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ آپے اچھیا آپے بھچھیا آپے بن
 ورتار، آپے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنا کھیل ہر کرتار، آد پڑکھ اجونی رہت ہو اجیارا، نرگن
 نرور ڈمگائیندا۔ آپ اپنا کر پسار، ہر آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے دیپ آپ اجیارا، جوتی جاتا آپ ہو جائیندا۔ آپے کرے ساچی کارا، کرتا پڑکھ ساچی
 کار کرائیندا۔ آپے سیوک سیوادارا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ بنائے سچ منارا، سچھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ آپے وسے وسنہارا، دوسر سنگ نہ
 کوئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ اپائیندا۔ اپنا مندر آپ ابا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا دیپک آپ جگا، آپ کرے
 رُشائیا۔ آپے بہے آسن لاء، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ اپنا متا آپ پکا، آپے کرے صلاحیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے
 سوبھاپائیا۔ سچھنڈ دوارا گھاٹن گھڑیا، پڑکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پڑکھ آپ ہو جائیندا،
 شاہو بھوپ آپے بنیا، راج راجان شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا تھم آپے کریا، دھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے وسے اپنے کول، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نرگن اندر نرگن مول، اپنی دھار چلائی۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرور پڑکھ آپ چلائیندا۔ اجونی رہت ہو اجیارا، انہو پرکاش کرائیندا۔ آپ اپنا کر
 پسار، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آپے پڑکھ آپے نار، اپنی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ آپے جننی جن بن نرنکار، اپنی گود سہائیندا۔ آپے سٹ دُلارا کر پیار،
 شبدی شبد اپائیندا۔ آپے گگن منڈل بٹھے ساچی دھار، جل تھل مہیئل آپ سہائیندا۔ آپے دھرت دھول دئے سہار، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ آپے بیخ
 ت جانے آپ اکھاڑ، پنچم رنگ آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے انت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچھنڈ ساچے ہو تیار، تھر گھر کھولے آپ کواڑ، سچ
 سنگھاسن سوبھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، روپ انوپ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ نرگن نور آپ پرگٹا، اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ آپے ہوئے بے پرواہ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آپے بن سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپ ابا اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ آپ

بن سچا شہنشاہ، سیس تاج آپ رکائیندا۔ آپے حکمی حکم دے وکھا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپے سُت دُلا را سیوالا، شبدی شبد حکم سنائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کھلا، لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھرائیندا۔ شبد اگنی آپے گا، بھيو اھيد گھلائیندا۔ چارے ويداں بھيو چکا، اپنا رنگ رکائیندا۔ ساچی دھار ایکنار، نرگن سرگن آپ چلائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کر تیار، سورج چن آپ چکائیا۔ منڈل منڈپ ہو اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، وشن برہما شو جھولی آپ بھرائیا۔ نرگن سرگن کر پیار، نرگن نرگن اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ترسنا آسا ہوئے ہنگتنا نال ملانیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر پیر اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی داتا اپنے رنگ راتا، رنگ رنگیلا ساچا ماہی بھيو اھيد چھپائیا۔ ساچی دھارا پُرکھ اگم، اپنی آپ چلائیا۔ نہ مرے نہ پے جم، جمن مرن وچ نہ آئیا۔ آپے ونڈے اپنی ونڈ، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ ہر گھٹ اندر سُتا دے کر کنڈ، ساچی سیجا آسن لائیا۔ آپے ہوئے آتم اند، پرمانند آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے بھرماں کندھ، آپے کرے کھنڈ کھنڈ، آپے اپنا بندھن پائیا۔ آپے لیکھا جانے رُو سس سورج چند، کوٹن کوٹ اپنا رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ شبدی شبد کھیل کھلایا، پاربرہم کرتار۔ آد پُرکھ کسے بھيو نہ آيا، نہ کوئی پائے سار۔ اپنی ونڈن آپ کرایا، آپے ہوئے ونڈنہار۔ وشنوں بنسی اک بنایا، ایکا حکم دُھر فرمان۔ برہما برہم دے پرگٹایا، آتم برہم سرب پہچان۔ شکر ترسول ہتھ پھڑایا، میٹے سرب نشان۔ آد آنت اپنے ہتھ رکھایا، آپے وسے سچکھنڈ سچے مکان۔ بنک دوا ری سو بھاپایا، شاہو بھوپ راج راجان۔ اپنی اچھیا دے سمجھایا، لکھ چوراسی کھول دُکان۔ لوک مات نو کھنڈ پر تھمی اک سندیشہ دے سنایا، ہر کا ناؤں وڈ بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد شبد پردھان۔ شبدی شبد وڈ پردھان، پُرکھ ابناشی اک بنائیندا۔ دو جہان جھلائے اک نشان، ست ستواد ی آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے برہم گیان، آتم و دیا آپ پڑھائیندا۔ گھر وچ گھر کھول دُکان، گھر گھر وست اموک آپ ورتائیندا۔ گھر راگ گھر تران، گھر گیت گو بند الائیندا۔ گھر مرد گھر مردان، گھر راج گھر راجان، گھر رعیت ویکھ وکھائیندا۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، اپنی آپ کرایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چننا دُکھ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ،

آلس نندرانہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی تن نہ کوئی گھہ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ نہ کوئی ماتانہ کوئی گھہ، نہ کوئی بال گود بہائییا۔ نہ کوئی پتانہ کوئی پُت، نہ کوئی دھن جنیندی مائییا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی مندر رہیا سہائییا۔ آد پُرکھ نرمل جوت، جوتی جوت ڈمگائییا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، شبدی شبد سُت اُٹھائییا۔ آپے لائے ساچی چوٹ، دُھر فرمانا اک جنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائییا۔ ہر ہر بھو کھلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ سُت شبد آپ سمجھائیندا، آد پُرکھ ہو تیار۔ رُپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا، نرگن جوت جوت اُجیار۔ ساچے مندر سو بھا پائیندا، ساچا بنک کر تیار۔ تیرا سگلا سنگ نبھائیندا، ویس کر اینکار۔ نور نورانہ ڈمگائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ سری بھگوان نشان جھلائیندا، دو جہاناں کر تیار۔ پاربرہم تیرا سنگ نبھائیندا، رُپ انُپ دھرے اپار۔ تیرا سنگھاسن آپ سہائیندا، کر کرپا ہر نرکار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیری ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ تیری رچنارچ سنسار، لکھ چوراسی کھیل کھلاونا۔ کرپا کر آپ کرتار، شبد سُت سمجھاونا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، تیرا رنگ دکھاونا۔ گھر گھر کراں جیکار، انخد نادى ناد و جاونا۔ برہم برہم کر پسا، پاربرہم ونڈ ونڈاونا۔ ایش ایش پاوے سار، چو چو دئے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیل کرے اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلاؤنا، تیری سیوا سچ لگا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑاؤنا، چارے کھانی ونڈ ونڈا۔ اُتبیج سبیج جیرج انڈج بندھن پاؤنا، ترے گن اپنا رنگ رنگ۔ تیرا ناؤں ناؤں پرگٹاؤنا، چارے بانی بھو کھلا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری تیرا ناؤں گاؤنا، ساچی سیو سیو کما۔ چار جگ تیرا کھیل کھلاؤنا، سنجج تریتا دواپر کھجگ ناؤں دھرا۔ نو کھنڈ پر تھی بھاگ لگاؤنا، ستاں دیپاں کر رُشنا۔ اپنا گیڑا آپ دُاؤنا، جگ جگ گیڑا دئے بھوا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، تھر کوئی رہے نہ۔ شبدی شبد تیرا مردنگ و جاؤنا، آد جگاد دئے سنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دتا ور، ایکا وست جھولی پا۔ ساچی وست ساچی دات، سو پُرکھ نر نجن جھولی پائییا۔ جگ جگ تیرا کھیل تماش، ویکھ دکھائے بے پرواہیا۔ جگ جگ ویکھے تیری راس، لکھ چوراسی ناچ نچائییا۔ جگ جگ تیری پوری کرے آس، نرگن سرگن رُپ وٹائییا۔ نرگن تیری بُجھائے پیاس، امرت میگھ برسائییا۔ جگ جگ کرے بند خلاص، اپنا بندھن دئے تڑائییا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ بھیو ابھید سُن سندیشہ، شبدی سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ نر زیشا، بے آنت تیرا بھیو نہ آئیندا۔
 کون رُپ دھاریں ویسا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ کون دوارا تیرا ویکھاں، جت دوارے سو بھاپائیندا۔ کون مندر کریں لیکھا، جگ جگ پندھ مُکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہر شبدی منگ منگائیندا۔ شبدی منگے ایکا منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کون دوارا آئے لنگھ،
 نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ کون ناد وجائے مردنگ، کون نام کرے رُشنائیا۔ کون پھڑے چند پرچنڈ، دُوتاں دُشٹاں دئے کھپائیا۔ کون رُپ کھیلے کھیل وچ
 برہمنڈ، برہمانڈ بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سٹ انجانا بالی بڈھ، پر بھ اگے نیز
 پنیاں نیر وہائیندا۔ تھر گھر بن اور نہ دیسے کجھ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ بن کرپا میٹوں سکے نہ کجھ سَجھ، مہربان میرے شہنشاہیا۔ اپنا بھیو کھلاؤنا
 گجھ، ایکا منگ منگائیندا۔ تُوں پتا ہوں تیرا پت، پتا پوت ایکا رنگ سائیندا۔ تُوں ٹھا کر ہوں تیرا سٹ، تیری اوٹ تھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون گھر سو بھاپائیندا۔ وار تھت نہ کوئے ویچار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کراں کھیل اپرا پار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ پرگٹ
 ہوواں وچ سنسار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ایکا نام بول جیکار، لکھ چوراسی دیاں سنائیا۔ دُشٹ ہنکاری آپے مار، دھرنی ستھر دیاں وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا سیری بھگوان، اپنا آپ سمجھائیا۔ نو سو چرانوئے چوکڑی آنت ہو جان، انتم
 آنت بھیو کھلائیا۔ اک اک جگ دیوے دان، چار چار جگ وڈیائیا۔ چار جگ کر پردھان، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ چار وید اک نشان، چار کھانی دئے ورتائیا۔
 چار بانی کر پردھان، جیو جنت دئے سمجھائیا۔ چار ورن پائے آن، کھتری براہمن شودر ویش بندھن پائیا۔ چار یاری دیوے دان، نور الہی بے پرواہیا۔
 آپے جانے سچ کلام، کلمہ آپ سنائیا۔ آپے دیوے سچ پیغام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار لیکھا دئے مکائیا۔ نو نو چار لیکھ مُکاؤنا،
 ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جگ چوکڑی رہن نہ پاؤنا، انتم ڈیرہ ڈھائیندا۔ جگ چوکڑی گر اوتار سیو لگاؤنا، ساچا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، کلجگ انتم اپنا بھیو جنائیندا۔ کلجگ آئے انتم وار، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اگم پار، الکھ الکھنا وڈ وڈیائیا۔ سو

پُرکھ نرنجن ہوتیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے ملائیا۔ ایکنکارا کر ویچار، آد نرنجن دئے صلاحیا۔ سری بھگوان کھول کواڑ، ابناشی کرتا لئے اٹھائیا۔ پاربرہم ہو تیار، سچکھنڈ دوارا اپنا ویکھ وکھائیا۔ تھر گھر آپے پاوے سار، سُنٹ دُلا رے ویکھ وکھائیا۔ اپنا پلو پھڑائے ایکا وار، چھٹ کدے نہ جائیا۔ نرنجن نرنجن ہو اجیار، اپنی سیوا آپے لائیا۔ وشن برہما شو لئے اٹھال، لوآں پُریاں تھم سنائیا۔ اک لگائے سچ دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ در سدے تیمی اوتار، سنجگ تریتا دواپر کلجک جو گئے سیو کمائیا۔ بھگت بھگوت کر پیار، ایکا وار در بلائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ سنہسہڑا دیوے ساچی وار، گر گر دس اپنا سنگ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آلس نندرا دئے اُتار، کالی کفنی تن وکھائیا۔ ایکا الفی کر شنگار، ایکا تھم ورتائیا۔ چوڈاں طبق کر ہوشیار، اک محمد لئے منائیا۔ بچھے روون چار یار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ اللہ رانی کرے پکار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ کون ویلا ملے پروردگار، مقامے حق وسے سچا ماہیا۔ ہتھیں مہندی لائی لال، ساچا سلگن رہی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا آنت آپ سمجھائیا۔ شبد سُن کن لاء، ہر ساچا سچ جنائندا۔ کلجک انتم جاوے آ، اپنا پنڈھ مُکائندا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت اپنے در بہا، چار جگ دا لیکھا پچھے بچھائندا۔ اک دُو بے دا کوئی نہ بنے گواہ، کوئی کہے رام نام گیا پڑھا، کوئی کہے کاہنا کرشنا ڈنک وجائندا۔ کوئی کہے کلمہ امام ونڈ ونڈا، کوئی انا الحق نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت در گھر ساچے آپ لگائندا۔ شبد سُن تیرا میل ملاؤنا، کلجک انتم وار۔ چار جگ دا لہنا تیری جھولی پاؤنا، قُدرت قادر کھیل نیار۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھاہنا، ہوئے ہنگتا توڑ گڑھ ہنکار۔ مایا متا موہ چکاؤنا، جگت ترشنا کر خوار۔ بھگھانگتا گل لگاؤنا، جوں نانک انگد کرے انگیکار۔ ساچے مارگ آپے لاؤنا، سمرتھ پُرکھ دین دیال۔ شبد اکھ اک سناؤنا، نرنجن سرگن بن دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک آنت تیری کرے پرتپال، تیری پرتپال کرے آنت کال، کل کاتی میٹ مٹائیا۔ اک بنائے سچی دھر مسال، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنچم ناتا دئے تڑائیا۔ ایکا دیوے نام دھن مال، ساچی وست آپ ورتائیا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ پنچ نہ کوئے وکھائیا۔ آپے سُنے مُریداں حال، حال مُریداں آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا میلا لئے ملائیا۔ نہہکنک کل انتم وار، رُوپ انوپ وٹائندا۔ آپ پرگٹیا

اپنی دھار، دھار وچوں پرگٹائیندا۔ آپے شبد شبد جیکار، شبدی شبد ناد وجائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی مارے مار، مارنہارا آپ ہو جائیندا۔ آپے بھگت بھگونت لئے اٹھال، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ آپے ستن دیوے سچا دھن مال، نام خزانہ آپ لٹائیندا۔ آپے گرکھاں چلے نال نال، کایا مندر اندر اپنا پندھ مکائیندا۔ آپے گرکھاں دتے راہ سکھال، سوہنگ منتر اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ روپ رنگ نہ کوئے ریکھا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی دھر دھر ویسا، ویکھے سرب لوکائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسا، نہ کوئی مونڈ منڈائیا۔ لہنا دینا چکائے دس دشمشیا، کیتا قول بُھل نہ جائیا۔ مان گوائے برہما وشن مہیش گنیشا، انتم جوتی جوت ملایا۔ اپناکھے پھیر لیکھا، لکھنہار آپ ہو آئیا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیسا، سمبل نگر ڈیرہ لایا۔ جگ جگ کرے اپنا پیشہ، سیوک بنے ساچا ماہیا۔ جیو جنت سادھ سنت سری بھگونت دیوے اک سندیشہ، ایک تھم سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ڈنکا آپ وجائیا۔ نہہکنکا وجے ڈنکا، سو پُرکھ نرنجن آپ وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنکا، شاہ سلطانا آپ ہلایا۔ آپے جانے کلجگ آتھا، سری بھگونت ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی تٹے ناتا ناری کنتا، جگت رنڈی پارہیا کرایا۔ رائے دھرم پھڑے وڈ منہتا، جو بیٹھے آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم دھار، کرے کھیل آپ نرنکار، ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ہو اجیار، ایک ایک جنایا۔ ایک ایک اک اکلا، عقل کلا اکھوائیا۔ کلجگ ملیا سچ محلہ، سمبل ڈیرہ لایا۔ گرگھ ورلے پھڑایا اپنا پلا، پورب جمان لہنارہیا چکائیا۔ لکھ چوڑاسی بھلائے کر کر ول چھلا، ترے گن مایا پردہ پائیا۔ انتم بولے ایک ہلا، اپنا تھم ورتائیا۔ آپے بھلیا آپے پھلا، آپے جڑ دئے اکھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ ساچے ماہی کھیل کھلاؤنا، لیکھک کھت کرتیار۔ ساچا تھم اک سٹاؤنا، کرپا کر پروردگار۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل نال رلاؤنا، بُھل نہ جائے پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگتر لے اوتار۔ جگ آتر ہر اوتار، اینکارا روپ وٹائیندا۔ نرگن نر ویر پُرکھ اکال ہو اجیار، اجوئی رہت کھیل کھلاؤنا۔ ساقط نندک دُشت ویکھے ڈراچار، لکھ چوڑاسی پھول بھلاؤنا۔ گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت پاوے سارا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا جگت و بھچار، ڈو گمھی گندر

ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے دئے سہارا، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جس سر رکھے ہر جو ہتھ، جنم مران وچ نہ
 آئی۔ شبد جنائے اک اکھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ آتم جام پیائے رس، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ پیچ وکارا پائے نتھ، شبدی ڈور بندھائی۔ نام ندھان
 وجائے ند، انحد راگ سٹائی۔ نو دوارے پار حد، سکھمن ٹیڈھی بنک ہوئے سہائی۔ جگت وکارا دیوے کڈھ، متامان موہ چکائی۔ نرگن جوت کر پرکاش،
 جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ پاربرہم برہم پوری کرے آس، سرتی شبد میل ملائی۔ کرے کھیل سرب گنتاس، گنوتا بھیونہ رانیا۔ گرگھ ہوئے کدے نہ
 نراس، جس ملیا سنگر سچا ماہیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھمی آکاش، گگن منڈل گرگھ چرناں ہیٹھ دہائی۔ وشن برہم شو گرگھ تیرے ملن دی رکھ کے بیٹھے
 آس، ادھ وچکارا راہ تکائی۔ تیرا سنگر وسے تیرے پاس، آپ اپنی انگلی لائی۔ اتتم کرے سکھنڈ نواس، جوتی جوت جوت ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ہوئے سہائی۔ گرگھ سجن ساچا سنت، سنگر ساچا آپ اپائیندا۔ کایا چولی رنگ بسنت، ایکا وار چڑھائیندا۔ گرگھ توڑ ہوئے
 ہنگت، نون سو اکھر اک پڑھائیندا۔ جما غریبی بنائے بنت، ساچی چاکری اک سمجھائیندا۔ ناری میلے ساچے کنت، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سٹائے اپنا چھنت، دوجا راگ نہ کوئے لائیندا۔ بھگت میلا سیری بھگونت، بھگون دیا کمائی۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ
 اپنی کھیل دکھائی۔ اپنی مہما سٹائے اگنت، وید کتیب بھید نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لئے ملائی۔ گرگھ سجن میل
 ملاؤنا، کلجگ اتتم وار۔ بھگت بھگونت در بہاؤنا، ایکا کھول کواڑ۔ سنت ساجن گود سہاؤنا، کرے سچ پیار۔ گرگھ اپنے رنگ رنگاؤنا، رنگ چڑھائے ہر
 نرنکار۔ منتمکھ جیومیٹ مٹاؤنا، لکھ چوراسی مارے مار۔ رائے دھرم دے ہتھ پھڑاؤنا، کرپا کرے آپ کرتار۔ اٹھائی کڈاں لیکھ لکھاؤنا، اٹھاراں دس
 نال اُجیار۔ جگت کڈے تول تلاؤنا، ساچے کڈے کوئے نہ دے بھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، نہہکلنک نرائن نر،
 تیرا بیڑا کرے پار۔ کلجگ تیرا بیڑا اترے تیرے گھاٹ، سنگر پورا آپ چلائی۔ جیو جنت نیڑے واٹ، بیٹھے پندھ مکائی۔ ڈونگھا ساگر راہ تگے کھات،
 کون ویلا ہر بھرائیا۔ اٹھاراں کڈ مار رہے جھات، کون ویلا ساڈی اچھیا پور کرائیا۔ دس کڈ کلجگ ملی دات، جنک بیٹھا سیس جھکائی۔ بن ہر کوئے نہ

پُچھے وات، ڈُونگھی بھوری رہیا بھوایا۔ جس جن ملیا پُرکھ سمراتھ، تِس ملے مات وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سوہنگ اکھر ساچی دات، سنجگ بخشے اک سوغات، چار ورن ایکاناؤں رہیا سمجھایا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ نواں رامو والا ضلع فرورپڑ ★

گرگھ آسا رہی پکار، ایکا اوٹ رکھایا۔ کون روپ دھریں نرنکار، دھرنی دھرت دھول ملے وڈیایا۔ کون مندر ہوئے اُجیار، نور نورانہ ڈگمگایا۔ کون شبد و بے ڈھنکار، ساچا ناد کون سناٹیا۔ کون کھولے بند کواڑ، بند تاکی پردہ لاہیا۔ کون میٹے اگنی تتی ہاڑ، ساتک ست ورتایا۔ کون کرے پرکاش بہتر ناڑ، اندھ اندھیر گویا۔ کون کرے شبدی واڑ، مانس جنم ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھایا۔ کون ویلا آئی گھر، ہوں نڈھی راہ تکایا۔ کون ویلا ملے ور، میں بالی لئے پرناٹیا۔ کون ویلا چکے ڈر، نہ بھو ہوئے سہایا۔ کون ویلا لئیں پھڑ، اپنی گود بہایا۔ کون ویلا مندر بہیں چڑھ، میرے گھر و بے ودھایا۔ کون ویلا اپنا اکھر لئیں پڑھ، ساچا ناؤں پرگٹایا۔ کون ویلا نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوایا۔ کون ویلا لیکھے لائے سیس دھڑ، اپنا لیکھا لئے مکایا۔ کون ویلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا لئے ملاٹیا۔ کون ویلا آئی جگ، ہوں تیرا راہ تکایا۔ کون روپ دھریں سرگ، سورپیر وڈی وڈیایا۔ ہنس بنائیں پھڑ پھڑ گگ، کاگوں ہنس اڈایا۔ میرے مندر بہیں سچ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ میں درشن کراں رچ رچ، جنم جنم دی ترکھا بھجھایا۔ میرا پردہ لینا کچ، کملی کو جھی نیتز نیناں نیر وہایا۔ نہ کوئے آچار نہ کوئے پیچ، جگت کلکھنی آپا آپ رہی بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تیری اوٹ رکھایا۔ کون ویلا و جائیں ڈنک، سوئی سرتی لئے اٹھایا۔ کون ویلا سہائیں بنک، میں نمائی ایکا آس تکایا۔ کون ویلا لائیں تنک، جوتی جوت جوت ملاٹیا۔ کون ویلا گرگھ بنائیں جنک، جنک پتتری پیتا سرتی لئیں پرناٹیا۔ کون ویلا کھیلیں کھیل وار انک، انک کل اپنا روپ دھرایا۔ کون ویلا اپنا نام چکھیں دھنکھ، میں دیکھاں چائیں چانیا۔ کون ویلا اپنی پوری کریں انکھ، انکھیلے سچے ماہیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری اک پیاس بُجھائیا۔ کون ویلا ہوئیں پردھان، سچ پردھاگی اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کون ویلا اٹھائیں نشان، دو
 جہاناں اک دکھائیدا۔ کون ویلا ہوئیں راج راجان، شاہ پاتشاہ محکم چلائیدا۔ کون ویلا ویکھیں مار دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیدا۔ کون ویلا دیویں اک
 گیان، اپنی گیتا آپ کرائیدا۔ کون ویلا کر پچھان، جگ وچھڑی میل ملائیدا۔ کون ویلا دیویں مان، در اپنے آپ بہائیدا۔ کون ویلا بنائیں پتر سنگھڑ
 سُجان، من مت در دُرکائیدا۔ کون ویلا بل دیویں سوربیر بلوان، بل اپنا آپ پرگنائیدا۔ کون ویلا پھڑیں تیر کمان، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیدا۔ کون ویلا
 نرگن رُپ دھریں بھگوان، سرگن تیرا درشن پائیدا۔ کون ویلا میرے ساڈھے تن ہتھ و سیں مکان، جس دا دروازہ نظر کسے نہ آئیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک راہ تکائیدا۔ گرسکھ سوانی نڈھی بالی، بالی بدھ رہی گرائیا۔ توں شہنشاہ دو جہاناں والی، میں خالی
 جھولی تیرے آگے ڈاہیا۔ توں کردا سچ دلالی، دلبر بن بن سچا ماہیا۔ تیری جوت اک اکالی، عقل کلا اکھوائیا۔ میں گھال تیری گھالی، تیرے چرناں سیو
 کمائیا۔ تڈھ بن چڑھے نہ سچی لالی، لال گُلالا رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ کلج آنت ہوئی بے حالی، میری سار کوئے نہ پائیا۔ پھل دے نہ میری ڈالی، سنمئل
 بوٹا رہیا لہرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار آؤنا گھر، ہوں بیٹھی راہ تکائیا۔ راہ تکاں میت مُرار، کون ویلا گھر آئے۔ میرا دُکھرا
 دے نوار، سر اپنا ہتھ لکائے۔ میرا دُبا بیڑا لائے پار، ایک چپو نام لگائے۔ میں دُھاگن کرے پیار، سچ سُھاگن لئے بنائے۔ بن ویراگن رواداں زارو زار،
 نیتزئیناں نیر وہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار آؤنا در، در دروازہ رہی گھلائے۔ در دروازہ کھولیا، آتر اک وچار۔ کون ویلا گھر
 آئے میرا مولیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ میں امرت بھریا ویکھاں کولیا، گھر ملے سچ بھنڈار۔ ملے وڈیائی دھرت دھولیا، دھرتی دھرت دے آدھار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ آسا رہی وچار۔ گرسکھ آسا ایک اوٹ، آد جگاد رکھائیا۔ کون ویلا میرا سُھائیں کوٹ، ساچے بنک دئیں وڈیائیا۔
 کون ویلا لگائیں چوٹ، تن نگارہ میرا وجائیا۔ کون ویلا کڈھیں کھوٹ، میری ڈرمت میل دھوائیا۔ کون ویلا جگائیں جوت، کون گھرت دیویں پائیا۔ کون
 ویلا اپنا نام لگائیں میرے ہونٹ، رس رس وچ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری آسا پور کرائیا۔ میری آسا تیرا چاؤ، تیرا چاؤ

میری وڈیا۔ تیرا مندر میرا تھاؤں، تیرا تھاؤں میرا گھر سو بھاپا۔ آد جگاد جگا جگنتر پکڑے سد باہوں، آپ اپنے لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دینا ساچا ور، نراس کوئے نظر نہ آئی۔ گرسکھ نار جگت سہاگن، نیتز نین رہی مٹکائی۔ در گھر آئے پُرکھ ابناشن، میں دیکھاں چائیں چانیا۔ سہائے بنک سرب گن تاسن، محل اٹل ہوئے رُشانیا۔ میرے ڈکھڑے سرب وناسن، ڈکھ سکھ پکڑے میری بانہیا۔ پوری کرے میری آسن، آسا آسا وچ ملائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا ہوئیں سہایا۔ کون ویلا بنیں سہانک، سو بھاؤنت میرے کرتار۔ کون ویلا بنیں نانک، میرے پروردگار۔ کون ویلا اک سنائیں شرائط، شرع شریعت گیر نوار۔ کون ویلا پڑھائیں ایکا آیت، ایکا ایک کریں گفتار۔ کون ویلا دکھائیں اک جماعت، اول اللہ نور اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا گھر آئیں سجن یار۔ کون ویلا سجن میت، تھت وار کون دکھایا۔ میں نت نت رکھاں تیری اڈیک، نیتز نیناں راہ تکایا۔ کد آوے لاشریک، بے عیب پروردگار میرا خدایا۔ جس نوں آد جگاد اک توفیق، دوجا شریک نہ کوئے دکھایا۔ میں سُنیا لوک مات آیا نزدیک، اپنا پینڈا آپ مُکایا۔ اپنا پتہ دس دے ٹھیک، کون کھیڑا رہیا وسایا۔ میتوں دینی اک تاریخ، لوک مات نہ مول ترسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے آؤنا میرے گھر تیرے گھر دارستہ باریک، چڑھ چڑھ ڈگے پاندھی راہیا۔ کوٹن کوٹ پاندھی راہی، در در تیرے آئیندا۔ اگے لگی دسدی پھای، پار چرن نہ کوئے ٹکائیندا۔ جنم جنم دی لگی شاہی، دُرمت میل نہ کوئے دھوئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار آؤنا گھر، ایکا راہ دکھائیندا۔ گھر آویں مینڈے سائیاں، میں کراں نت پکار۔ میں دوویں بُجھاں اٹھائیاں، چتر بُجھ کر پیار۔ میں ساچی سچ سہایا، سولائ ستر سچ دے آدھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھ دکھاؤنا ستر مینڈے یار۔ ستر مینڈا جگت مات، خاکی خاک سہایا۔ توں صاحب میرا کملاپات، کول نین مٹکایا۔ چاروں گنٹ اندھیری رات، تیرا نور نظر نہ آئی۔ میں دھاگن نار کمذات، در در پھر دی واہو داہیا۔ تھہ بن پُچھے کوئے نہ بات، سر ہتھ نہ کوئے ٹکایا۔ ناتا تھاپتا مات، بھین بھائی ساک سجن سین سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ میں ایکا چڑھنا تیرے راتھ، ساچی ڈولی اک سہایا۔ چار جگ چار کھار بناؤنے نبھاؤن میرا ساتھ، چلن واہو داہیا۔ میرا دولھا آئے پُرکھ سمراتھ، رپ انوپ

دھرائیا۔ میں مہندی رنگے ہاتھ، سوہا ویس رہی وٹائیا۔ میں پڑھ پڑھ تھکی تیری گاتھ، تیرا کلمہ نبی صلاحیا۔ توں میری میٹنی ذات، اپنی ذات وچ ملائیا۔ سوہرے پیسے دینی دات، دست اموک جھولی پائیا۔ میرے سلطان وچھڑنہ جائے تیرا ساتھ، تیری سرن منگاں سرنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے گھر دینا وسائیا۔ نت نوت کراں لاڈ، ہت ہت نال ملائیا۔ ابناشی اچت تیرا ناؤں سناں بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جگ جگ ویکھاں تیرے سنت سادھ، در تیرے خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار آؤنا گھر میرا ڈکھڑا دے گوائیا۔ میرا ڈکھڑا دینا کٹ، کٹنہار سوامی۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، نہکرم وڈانہکامی۔ سرب کلا آپے سمرتھ، آپ سناے اپنی بانی۔ میں پلوتیرا پھڑیا ہتھ، روپ وٹاواں آد شکت بھوانی۔ میرا سگل و سورا گیا لٹھ، در سنی تیری کہانی۔ میری پوری کرنی آس، در بیٹھی بن نمائی۔ تیرا اک جوت پرکاش، تیری جوت سچی رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار دینا ساچا ور، وڈ داتے وڈ مہربانی۔ مہربان ہونا مہربان، ایکار منگ منگائیا۔ اپنا پریم دینا دان، دوجی دست نہ موہے بھائیا۔ آد جگاد رہے تیرا دھیان، تیرے چرن اوٹ اک رکھائیا۔ سد وساں تیرے مکان، ساچی کلی بھاگ لگائیا۔ نت نوت سناں فرمان، دھر فرمانا جو رہیا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار آؤنا گھر گرگھ سرتی نڈھی رکان بیٹھی راہ تکائیا۔ گرگھ سرتی تکی راہ، گھر آئے دامنگیر۔ سنگر بن بنے ملاح، میرے کٹے تن زنجیر۔ ایکار دیوے نام صلاح، پھڑ چوٹی چاڑھے اخیر۔ اپنا پلا لے پھڑا، وڈ داتا پیرن پیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا دھیر۔ دیوے دھیر ہر بھروا ساست سنوٹھ گیان درڑائیا۔ گرگھ تیری پوری کرے آسا، نراسا نظر کوئے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی ویکھ کھیل تماشا، خالق خلق رہیا رلائییا۔ چاروں کٹ بھوگ بلاسا، کوڑی کرپا جگت ڈھائییا۔ انتم ہونا سب داناسا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ شاہ پاتشاہ راج راجاناں خالی دے کاسہ، منگیاں بھکھ کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ہوئے سہائییا۔ گرگھ سچے سجن آؤنا، نرگن روپ دھرا۔ ساچا ویلا وقت سہاؤنا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ساچے آسوتنگ کساؤنا، سچ سنگھاسن سو بھاپا۔ نوست پھیرا آپ وکھاؤنا، روپ انوپ وٹا۔ ہر جن ساچے آپ جگاؤنا، ایکار ٹھوکر نام لگا۔ جگت وچھوڑا پنڈھ مکاؤنا، جھوٹھا بندھن دے تڑا۔ ساچا ویلا آپ سہاؤنا، ساچی رت دے وکھا۔

کھج انتم ایکا ساه سُدهاؤنا، نہ کوئی سکے پھیر بدلا۔ پُرکھ ابناشی دُلہا بن کے آؤنا، سِیس جگدیش تاج ٹکا۔ ساچے مندر چرن ٹکاؤنا، آپ اپنا کدم اٹھا۔ اپنا سگن آپ مناؤنا، آپے دیکھے اپنا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، انتم پکڑے تیری بانہہ۔ پکڑے بانہہ پُرکھ کرتار، سر اپنا ہتھ ٹکانیا۔ کھج آئی انتم وار، دُکھ دلدر دے گوانیا۔ سکھ نال سکھ کرے پیار، گھر گھر وچ سکھ دکھانیا۔ کُکھ نال کُکھ ہوئے اُجیار، پتا پوت دے وڈیانیا۔ سنمل رُکھ نہ رہے وچ سنسار، جوٹھی جھوٹھی جڑ اُکھڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملانیا۔ ہر جن تیرا انتم ناتا، نر نرائن بندھانیدا۔ میل ملاوا کملاپاتا، اپنا آپ کرائنیدا۔ آپے لاڑا جانجی بن براتا، ساچی کھیل کھلانیدا۔ چوتھے جگ آپے گائے اپنی گاتھا، چوتھی لانو پور کرائنیدا۔ جس جن ملے پُرکھ ابناشا، سو جن سچ وواہ جگت رچانیدا۔ لکھ چوراسی دیوے پھاسا، جھوٹھا دھندا جو جگت دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، انتم میلا آپ کرائنیدا۔ میلا انتم کرے بھگوان، بھگوان بھگتن دیا کمانیا۔ بیس بیس کر پروان، آپ اپنے در بہانیا۔ ایکا نظری آئے ساچا کاہن، گرگھ سخیاں سو بھاپانیا۔ گیت گوہند ایکا گان، ساچا منگل آپ الایا۔ گھر ملے راج رجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ مکان، ساچا مندر آپ وڈیانیا۔ ساچا مندر اُچاٹلا، تخت نواسی آپ بنانیدا۔ آد جگادی ایکا قلعہ، چھپر چھن نہ کوئے جُھہانیدا۔ نہ کوئی پتھر نہ کوئی سلا، اٹ گارانہ کوئے لگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا گھر آپ بنانیدا۔ گرگھ تیرا گھر اٹلا، اٹل اٹل بنانیا۔ انتم بنے تیرا تولا، تیری دھار اپنے ہتھ رکھانیا۔ تیرا بدلے آپے چولا، چولی اپنی تن پہنایا۔ آپ دکھائے ساچا ڈولا، ساچی گھاڑن آپ گھڑانیا۔ آپ اٹھائے پردہ اوہلا، کھ گھنگٹ دے کھلانیا۔ آپ سنائے اپنا بولا، سوہنگ اکھر سچ پڑھانیا۔ پورا کرے کیتا تولا، کیتا قول بھل نہ جانیا۔ نہ کوئی جانے پنڈت رولا، جگت ودیا بھینہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد برہم برہماد ہر جن ہر ہر پوری آس کرائیا۔ پوری آس منسا پور، من من ہی ماہیں کرائنیدا۔ درس دکھائے حاضر حضور، حرص ہوکس سرب مٹانیدا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑو، سچ سچ گھرت دکھانیدا۔ چتر بنا مورکھ موڑھ، ساچے دھندے آپے لائینیدا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ گوڑھ، رنگ رتھی سچ سہانیدا۔ ایکا بخش جوتی نور، گھر

دیا دیک آپ جگانیدا۔ ایکاناد دُهن سچ تُو، راگی راگ الانیدا۔ آسانسا آساگرگھ گر گر پور، جگت ترسنا سرب مٹانیدا۔ آوے نیڑے جو دسے
 دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکانیدا۔ سرب کلا بھر پور، سو سوامی سَنگُر ناؤں رکھانیدا۔ گر سیکھ ور لے کرے منظور، جس اپنا پروانہ نام ہتھ پھڑانیدا۔ جنم جنم
 دے کرے معاف قصور، جو جن چرنی سپس جُھکانیدا۔ کایا تپے نہ جگت تندور، اگنی اگ آپ بُجھانیدا۔ روگ سوگ ڈکھرا چور چور، ساچا امرت جام
 پیانیدا۔ جس دی آس رکھی محمد وچ بہشتاں حور، محمد حور گر سکھاں در پھرانیدا۔ محمد آسا ساچی حور، میل ملائے نور نال نور، نور نورانہ کھیل کھلانیدا۔
 گر سیکھ تیرا میلا کرے ضرور، اپنی ضرورت پوری آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ بالی نڈھی لائے انگ، سر ہتھ رکھ
 سورا سربنگ، اپنے گھر بہانیدا۔ گھر بہنا درشن نینا، کھڑا نور نور درسایا۔ گر سیکھ منّا گر کا کہنا، بُھل کدے نہ جانیا۔ سادھ سنگت وچ مل کے بہنا، ہر
 سنگت ہر کارُپ دکھانیا۔ گر چرن پریتی ساچا گہنا، جگت شنگار نہ کوئے وڈیانیا۔ آد انت بھانا سہنا، ہر بھانے وچ سماںیا۔ آپے دیوے لہنا دینا، پورب
 لیکھا جھولی پانیا۔ آد انت بھگت بھگوت دھام اکٹھے رہنا، ایسا سیجا سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملانیا۔ ہر جن
 سجن رہنا تیار، جگت تیاری آپ کرانیدا۔ آپے میلا کرے میلنہار، مل مل اپنے انگ لگانیدا۔ گھر گھر در در پاوے سار، گرہ گرہ ویکھ دکھانیدا۔ سرتی
 سرت لئے اٹھال، جگت نمانی آپ جگانیدا۔ ہانی ہانی میلی گر کرتار، شبدی شبد بندھن پانیدا۔ مندر دکھائے اک دوار، سچ دوارا آپ وڈیانیدا۔ گر سیکھ
 بُھل نہ جائے وچ سنسار، بن سَنگُر پورے پار نہ کوئے لگانیدا۔ نہہکنک نرائن نر لئے اوتار، چار جگ دے وچھڑے میل ملانیدا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے
 نکال، نکا وڈا بردھ بال نہ ونڈ ونڈانیدا۔ آپ اپنیاں کرے آپ سنبھال، بن سیوک سیوک کمانیدا۔ سدا سدا سدا کرے پرتپال، پرتپالک ویکھ دکھانیدا۔
 گر سیکھ چلے تیرے نال نال، چلنہارا دس نہ آئیندا۔ پاوے سار شاہ کنگال، جگت کنگالی اپنی جھولی پانیدا۔ آپ مُریداں سنے حال، اپنا حال مُریداں آپ
 جنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ ساچے لئے ور، گھر ساچے آپ بہانیدا۔ گر سیکھ وسنا ہری دوار، ہر مندر آپ بنایا۔ جھوٹھانا
 سرب سنسار، ہوئے روگ رہیا ستایا۔ گھر گھر دسے جگت و بچار، نار ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ سرتی شبد نہ کرے پیار، رسنا جہوا کاگ رہی گر لایا۔ من

اُتجے نہ کوئے ویراگ، جگت ترسنا موئل رکھایا۔ جس جن تیرا سازن لیا ساز، سو صاحب کیوں منوں بھلایا۔ آد جگاد جگا جگنتر رکھے لاج، جن بھگتاں رکھدا آیا۔ کلجگ انتم ماری اک آواز، سو ہنگ ڈھولا گایا۔ ہنگ برہم پاربرہم نرگن سرگن رچیا کاج، ناری کنت رُپ وٹایا۔ وڈ بھاگن ملیا کنت سہاگ، کنت کنتوہلا نظری آیا۔ جگت رسنا میٹے سرب سواد، آتم رس ایکا پایا۔ جس سرشٹ سبائی اپائی آد، انتم آپے ویکھن آیا۔ جس نوئل گاوندے برہم برہما، سو پُرکھ نرجن رُپ دھرایا۔ جس دی وشن برہما شو کردے یاد، بیٹھے سیس جھکایا۔ جس آگے گر اوتار کرن فریاد، سو ماہی اپنا کھیل رہیا کرایا۔ جس دی بانی بودھ اگادھ، جس وید پُران گایا۔ سو پُرکھ گرسکھاں کرے سچا لاڈ، رُپ رنگ ریکھ نظر کسے نہ آیا۔ آپے مائی آپے باپ، گرسکھ پتا پوت گود سہایا۔ گرسکھاں دی رکھی آپ یاد، گھر گھر در در جا جا رہیا اٹھایا۔ بھل نہ جائے پورب جنم دا کیتا لاڈ، جنم جنم کرم کرم دھرم دھرم اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ آنت گرنکھ سچا سنت سادھ، جس جن اپنے چرن لگایا۔ چارکٹ ویکھے واد وواد، وکھ امرت رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نراہن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گرسکھاں دیوے ایکا دان، انتم آسا پور دے کرایا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رجیوالا ضلع فروز پُر ★

جیون دیوے جیا دان، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ دھرم وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ اٹھایا۔ نام جنائے گن ندھان، نش اکھر کرے پڑھایا۔ دردی در دوارے دیوے مان، دردی در دیاں درد وندا یا۔ ہر جن سجن لئے پچھان، بے پچھان دیا کما یا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گو بند میلا سچ سبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ جیا دان آتم دات، ترے گن اتیتا آپ ورتائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، جنم جنم دا جوڑ جڑائیندا۔ آنتر آنتر دیوے ساتھ، دس کسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ نام چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھو اہی سیو کمائیندا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، انا تھ انا تھی کھیل کھائیندا۔ سرب کل آپے

سمراتھ، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیا دان جگت جگ، ہرجن اک درسائیا۔ ترے ترے بُجھائے لگی اگ، پون ٹھنڈی نام چلائیا۔ کرے پرکاش سور سربگ، دین دیال دیا کمائیا۔ ہرجن کرے لکھ چوراسی وچوں اڈ، اپنی ونڈن آپے پائیا۔ پاربرہم پار کرانے اپنی حد، ساچے بیڑے لئے چٹھائیا۔ پاوے سار برہم برہما، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن سچن لیکھا رہیا جنائیا۔ جیا دان جیون جوت، جوتی جاتا اک دکھائیندا۔ کایا مندر ساچا کوٹ، گھر بنک اک سہائیندا۔ جس جن کڈھے واشنا کھوٹ، تِس اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جس لگائے شبد چوٹ، تِس سرتی مات اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت آپ جنائیندا۔ جیون جگت گردیو، گر گر میتا آپ سٹائیا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیو، الکھ اگوچر اگم اتھاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد جگ جگتر ساچی سیو کر جنائے نہکیو، نہچل بیٹھا آسن لائیا۔ جس جن دیوے امرت نام ساچا میو، آتم رس اک چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچی لائے سیوا جہو، جہواگن آپ سٹائیا۔ جیا دان جیون دھار، گرگھ ورا ویکھ دکھائیندا۔ جس جن کرے آپ پیار، تِس جن پردہ مات اٹھائیندا۔ نچ نیتز درس دکھال، کایا کھیتر سو بھاپائیندا۔ ایک مارگ دسے سکھال، مارگ انڈھڑا آپ لگائیندا۔ گر سکھ گرگھ آپے بھال، اپنا میلا آپ کرائیندا۔ گو بند گر گر بن دلال، جگت دلالی اک دکھائیندا۔ کایا مندر سچّی دھر مسال، گرودوارے سو بھاپائیندا۔ گرگھال چلے نال نال، جگ پینڈا آپ مکائیندا۔ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائے کال مہاکال، حکمی حکم سرب پھرائیندا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد مرید روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیا دان دیونہارا، اک اکل پڑکھ اکال۔ آد جگاد ہو اجیارا، کرے کھیل دین دیال۔ وشن برہما شو منگن بن بھکھارا، جگ جگ کرن در اک سوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے رہیا سرت سنجال۔ جیون دات دست انمل، ست پڑکھ زرنجن جھولی پائیا۔ گرگھ لوک مات نہ جائے رُل، جس جن اپنا میل ملائیا۔ ساچے کنڈے جائے تل، تولنہارا آپے تول تولائیا۔ بھاگ لگائے سکھنی گل، کلو نتا سچا ماہیا۔ گرگھ بھل

بُھلوڑی مہکائے پھل، پتہ ڈالی رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن جیون جگت دے سمجھایا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

سو پڑکھ نرنجن شاہ سلطان، شہنشاہ اک اھوائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن مہربان، نرگن نرویر اپنی کل ورتائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، آد جگاد ایک رنگ سہائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائی۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، رپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپ اُپائے سچ مکان، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ سچھنڈ دوارا سچ محلہ، سو پڑکھ نرنجن آپ اُپائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اک اکلا، ایکنکارا ڈیرہ لایا۔ آد نرنجن اپنے دیک آپے بلا، ابناشی کرتا کھیل کھلایا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن آپے ملا، پاربرہم آپے دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا رہیا سہائیا۔ سچھنڈ دوارا نچیل دھام، نرویر پڑکھ آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا کام، پڑکھ اکال اپنی کار آپ کرائیندا۔ آپے ہوئے گن ندھان، گنوتا اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچھنڈ دوارا سچ مکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ نرگن نور کر مہانا، آد جگاد ڈگمگایا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ ایک حکم دھر فرمانا، آپ اپنا لئے سنایا۔ آپے در درویش بن دربانا، اپنی الکھ جگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچے اپنا رنگ رنگیا۔ سچھنڈ دوارا ساچا رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیندا۔ آپے بہے ایک بنک، ساچی سچ سہائیندا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ، انادی ناد و جائیندا۔ آپے کھیل کرے سورا سربنگ، اپنا بل آپ پرگٹائیندا۔ اپنے مندر آپ لگھ، اپنی کھیل آپ دکھائیندا۔ آپے بھلکھک بن بن ساچی بھچھیا لئے منگ، نرگن آگے نرگن جھولی ڈاہندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک

وڈیائیندا۔ آپے بھکھ آپ بھکھاری، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے داتا بن ورتاری، ساچی دست امولک جھولی پائی۔ آپے نرگن جوت نور نور کر
 اجیاری، نور نورانہ ڈگگایا۔ آپے کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر بے پرواہ ساچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپے
 وڑ، سچکھنڈ دوارا سوہا پائی۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ایکاسے سری بھگونت، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ آدجگادی مہما
 اگنت، بودھ اگادھی آپے گائیندا۔ آپے ناؤں آپے منت، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے
 وڑ، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس اولا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، نرگن حصہ اپنا پائی۔ کوٹن کوٹ کر برہمنڈ، لوآں پریاں برہمنڈا
 کھنڈاں اپنا بندھن پائی۔ آپ اپائے سورج چن، کرن کرن لئے پرگٹایا۔ وشن برہما شو ہوئے بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے ترے گن مایا پائے
 بندھ، آپے پنچم میلا سچ سبھایا۔ آپے سنائے سہاگی چھند، نش اکھر آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی کھیل
 آپ کرائیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ تھر گھر مہما گائے اکھ، شبد انادی ناد وجائیندا۔ وشن برہما شو چلائے رتھ، رتھ
 رتھواہی ویکھ وکھائیندا۔ نام اگمی پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آتم انتر منتر ایکاس، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ ہردے اندر آپے وس، روپ
 انوپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ ساچی سیوا ہر نرنکار، ایک وار جنایا۔ وشنوں رہنا
 خبردار، بھل کدے نہ جائیا۔ برہمے نیز نین اگھاڑ، چارگنٹ رہیا وکھایا۔ شکر آلس نندرا دئے اتار، ایک ایک منت کرے وڈیایا۔ حکمی مھم ورتے
 ورتار، دھر فرمانا آپ جنایا۔ لکھ چوراسی جگت بھنڈار، ترے ترے میلا سچ سبھایا۔ پنچم تت بنے اکھاڑ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جوڑ جڑایا۔
 کرے کھیل اپر اپار، اپر میر بے پرواہیا۔ روپ دھرائے پڑکھ نار، نرنران وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایک راہ
 وکھایا۔ وشن برہما شو ایک راہ، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا اک وکھائیندا۔ اینکارا دئے صلاح، ساچے مارگ آپے
 پائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا پھڑ پھڑ بانہہ، اپنے نال چلائیندا۔ سری بھگوان وکھائے سچ نشاں، سچکھنڈ دوارے آپ

جھلایند۔ پاربرہم بنے پتا ماں، بالک ساچے گود بہائند۔ اک جنائے اپنا ناں، دوجی ودیاناہ کوئے سکھائند۔ چرن کول بہائے ساچے تھاں، تھان تھنتر
آپ وڈیائند۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائند۔ نرگن سرگن روپ وٹا، اپنا بندھن پائند۔ کایا بنک دے وڈیا، جوتی جاتا
ڈگمگائند۔ آتم برہم ونڈ ونڈا، پاربرہم کھیل کھائند۔ ایش چور روپ دھرا، جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، اپنا گن
آپ سمجھائند۔ وشنوں اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنایا۔ آد پرکھ ہو مہربان، اپنی رچنا دے وکھایا۔ آپ جنائے دھر فرمان، سچ سندیشہ دے سنایا۔
ایکا امرت پین کھان، نام بھنڈارا دے بھرایا۔ آد جگاد ویکھے وگسے سری بھگوان، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ نو نو کھول ڈکان، ساچے مارگ آپے لایا۔
جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ سنایا۔ اٹھ برہمے نیتز کھول، ہر ساچا سچ جنائند۔ پاربرہم تیرے روپ جائے مول، مولا اپنا
کھیل کھائند۔ اپنا امرت بھرے تیرے کول، تیری نا بھی آپ کائند۔ بھاگ لگائے اُپر دھول، لکھ چوراسی ویکھ وکھائند۔ جوتی جوت سر روپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکات جنائند۔ اٹھ شکر جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگایا۔ آپ لگائے اپنا بھاگ، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی جوت
جگائے چراغ، گھر مندر کر رُشائیا۔ اک وکھائے کنت سہاگ، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ اک اُپچائے سچ ویراگ، ویراگی روپ دھرایا۔ تیرے ہتھ پھڑائے
ناد، کال نگارہ اک وجایا۔ گھڑنا بھننا آد جگاد، اپنی کھیل دے سمجھایا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، تیناں ایک گھر
بہایا۔ تیناں بہایا ایک گھر، آد پرکھ کرتار۔ اپنا دیوے آپے ور، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، نرگن سرگن پاوے سار۔ گھٹ گھٹ اندر
جائے وڈ، گھر گھر سوہے بنک دوار۔ نرگن جوتی آپے دھر، گرہ گرہ کرے اجیار۔ امرت بھرائے ساچا سر، نخبھر جھرننا جھرے اپار۔ جوتی جوت سر روپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تھم ورتے ورتار۔ وشن برہما شو سُن فرمانا، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ توں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، ہوں سیوک
سیوکمایا۔ ایک گاؤنا تیرا گانا، تھدہ بن اور نہ کوئے جنایا۔ آد جگاد جگائتر توں ویکھیں مار دھیانا، و سر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا میلیں ساچے ماہیا۔ کون ویلا آئی گھر، ایک سنگ نبھایا۔ وشن چرنی گیا پڑ، سیس جگدیش جھکایا۔ برہما اگے رووے

کھڑ، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ شکر منہ دے بھار ڈگا ڈڑ، اپنا بل نہ کوئے پرگٹائیا۔ بن تڈھ دسے نہ کوئے در، دردی درد نہ کوئے ونڈائیا۔ لکھ چوڑاسی تیرا کھیل ساچے نر، توں دھن جنیندی مائیا۔ دائی دایا بن بن سیو کر، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئیں سہائیا۔ کون ویلا ہوئیں سہائی، ہوں ایکا منگ منگائیا۔ بال انجانیاں پکڑیں بانہیں، نت تیرا راہ تکائیا۔ سر دیویں ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ پُرکھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے ملیں وڑ، رپ رپ انوپ آپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آد آد سمجھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ڈیرہ لا، گھر گھر سو بھاپائیندا۔ اپنا کھیل دیاں دکھا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ برہم نال پار برہم ملا، گر گر رپ وکھائیندا۔ شبد انادی ایکا گا، ساچا ڈھولا آپ سنائیندا۔ برہم برہمادی کھوج کھوجا، اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ بھو جنائے ہر کرتار، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ نت نوت آواں وچ سنسار، نرگن سرگن رپ وٹائیا۔ گر گر رپ لے اوتار، اوتار گر گر رپ وکھائیا۔ بھگت بھگونت کر اُجیار، ساچے سنت لواں ملایا۔ گرگھیاں دیواں اک ادھار، ایکا منتر نام درڑائیا۔ گرگھیاں کراں سچ پیار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ منمکھاں کراں خوار، جگ جگ دیواں مات سزائیا۔ وشنو ویکھاں تیرا بھنڈار، بھل کدے نہ جائیا۔ برہما تیرا کرپسار، برہم ویتا کھیل کھلائیا۔ شکر تیرا ویکھاں ہتھیار، تیرے ہتھ ترسول پھڑائیا۔ کراں کھیل اپنی وار، بھو بھید نہ کوئے کھلائیا۔ اپنا ناؤں بول جیکار، چارے ویداں دیاں سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنائیا۔ اپنا لیکھا ہر جنائیندا، آد پُرکھ ایکنکار۔ وشن برہما شو تیرا در ویکھ وکھائیندا، لکھ چوڑاسی کھول کواڑ۔ گھر گھر ہاٹی پھول پھولائیندا، کون وست وچ سنسار۔ اپنی تاکی پردہ لائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ باقی آنت سرب مکھائیندا، لہنا دے آپ نر نکار۔ ساچی کھیل آپ کرائیندا، جگ جگ لئے مات اوتار۔ سنجگ ساچی ونڈ ونڈائیندا، آپے آئے اٹھاراں وار۔ تریتا اپنا بندھن پائیندا، دوئے دوئے کھیل کرے نر نکار۔ دواپر ساچا حکم جنائیندا، ایکا دو آکر اُجیار۔ کھگ انتم رپ وٹائیندا، دوئے دوئے لیکھا کر پار۔ ساچا مارگ آپ چلائیندا، نور نورانہ بھو نیار۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کراؤنا، اپنی مہما آپ جنائیا۔ سنجگ سنگ وہار

کراؤنا، کلجک ویس وٹائی۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اپنا پلو آپ پھراؤنا، ایک رنگ دکھائی۔ ایک جوتی ڈمگاؤنا، دس دس میلا سبج سبھائی۔ لکھ ابھیو آگم اتھہ
 بے پرواہ بے آنت اپنا ناؤں دھراؤنا، رسنا جہوا سکے نہ کوئے گائی۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن ساچی سیوا لاؤنا، ایک حکم سٹائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ورا داتا آپ اکھوائیا۔ ایک ور دیوے دان، جی داتا آپ ہو جائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے
 بھگوان، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے آن، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلاییندا۔ گرگھ ورلے پتر سُبجان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آنتر دیوے
 برہم گیان، ذئی دوتی پردہ لائیندا۔ دوس رین اک دھنکان، انحد نادی شبد و جائیندا۔ نرگن جوت جگے مہان، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ آتم سیجا کر پروان،
 برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، لوک مات کرائیا۔ آوے جاوے اک
 اکلڑا، نت نوت پھیرا پائی۔ سچ سنگھاسن ایک ملڑا، سچھنڈ و سے ساچا ماہیا۔ شبد سندیشہ ایک گھلڑا، گرگر دے سمجھائی۔ جوتی جوت آپے رڑا، نور نورانہ
 ڈمگائی۔ جیو جنت پھڑائے پلڑا، ایک پلو گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دے سمجھائی۔ وشن سُننا بال نادان، ہر ساچا
 سچ جانیندا۔ برہے سُننا لا لاکان، پُرکھ ابناشی حکم سٹائیندا۔ شنکر دیوے اک گیان، تت گیان اک درڑائیندا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ چلے دکان، لکھ
 چوراسی ہٹ وکائیندا۔ جگ جگ سیوا لائے سری بھگوان، گر اوتار مات پرگٹائیندا۔ نام ندھانا دیوے دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ ہرجن ورا
 کرے پچھان، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا ورتے حکم سنسار، حکمی حکم سرب
 بھوائیا۔ روس رہے نچ، منڈل منڈپ رہیا بھوائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا کچ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا۔ نرگن جوت لٹ لٹ، گھٹ گھٹ
 آپ کھیل پُرکھ سمرتھ اپنی راس آپ رچایا۔ آپ سٹائے مہا اکھ، نرگن سرگن کرے پڑھایا۔ وشن برہما شو رہیا دس، بھيو ابھید آپ
 کھلایا۔ جگ چوکڑی رہے کسے نہ وس، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند نام چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد آنت کھیل کرائیا۔ آد آنت کھیل کرتارا، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ مدھ روپ گر اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ مدھ ناؤں نام

جیکارا، نت نوت آپ پرگٹائیندا۔ مدھ کھیل مندر ٹھاکر گروڈوارا، مٹھ شودوالا سوبھاپائیندا۔ مدھ لیکھاتیرتھ تٹ کنارہ، جگت سرورر آپ سہائیندا۔ مدھ کھیل بھگت بھگونت کرے نیارا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ مدھ سنت بنے دلارا، ست پڑکھ نرنجن اپنی گود سہائیندا۔ مدھ گرگھ پاوے سارا، گرگر اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ مدھ گرگھ کر اجیارا، لوک مات پرگٹائیندا۔ مدھ سیوالائے سورج چن رو سس ستارہ، پرتھی آکاش منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ مدھ وسے دھام نیارا، نہچل دھام آپ سہائیندا۔ مدھ بول نام جیکارا، چارے ویداں آپ سنائیندا۔ مدھ دے اک ادھارا، اٹھاراں پُران بنت بنائیندا۔ مدھ کھول آپ کوڑا، شاستر سمرت ہٹ وکائیندا۔ مدھ دے نام ادھارا، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ مدھ ہو پروردگارا، نور نورانہ اپنا نور وکھائیندا۔ مدھ تیس بتیسا بول جیکارا، سچ حدیثا اک پڑھائیندا۔ مدھ کلمہ کائنات کر پیارا، نبی رسولاں آپ جگائیندا۔ مدھ ست نام سچا سہارا، نرگن دھارا آپ پرگٹائیندا۔ مدھ واگر وفتح بول جیکارا، ایکا ڈنکا آنت و جائیندا۔ آد آنت اک اوتارا، ایکا گر سمجھائیندا۔ وشن برہما شو دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، ابھل ابھل کدے نہ جائیندا۔ جگ جگ اپنا کرے آپ وہارا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے پڑکھ آپے نارہ، آپے کنت سہاگ ہنڈھائیندا۔ آپے کھ لکھ لیکھ لیکھ لیکھ بنے سہارا، پردہ آپ چکائیندا۔ آپے کاغذ قلم وسے باہرا، بھيو کونے نہ پائیندا۔ آپے دھام سہائے سچھنڈ دوارا، آپے لوک مات آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرورر ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت جگا جگنت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، ایکا گن دے وچار۔ سنجگ تریتا دوپر لوک مات بھل بھلوڑی آپ لگائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ پت ڈالی پھول بھلائیندا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے تلے پر بت پاوے سار۔ سمنڈ ساگر و رول وکھائیندا، نام مدھانا ایکا ڈار۔ چوڈاں طبق آپ ہلائیندا، پڑکھ ابناشی پروردگار۔ چوڈاں ہٹاں کُنڈا لائیندا، پڑکھ ابناشا ساچی کار۔ تیرتھ تٹاں ویکھ وکھائیندا، گنگا گوداوری جمنا سستی رووے زارو زار۔ دھیرج دھیر نہ کونے دھرائیندا، کلجگ انتم آئی ہار۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر سرب گر لائیندا، قطب غوث نہ کرے وچار۔ پنڈت پاندھاتھکا ماندا اپنا بھار نہ کونے اٹھائیندا، جگت پاندھی گیا ہار۔ گر کاشد نہ کونے سیس لکھائیندا، بھرے بھلا سرب سنسار۔ چار ورن ایکا روپ نہ کونے وکھائیندا، ورن برن کرن گریازار۔ وشن تیرا و شو روپ نظر کتے نہ آئیندا،

ساچا دسے نہ کوئے بھنڈار۔ برہما برہم روپ نہ کوئے پرگٹائیندا، اندھ اندھیر سرب سنسار۔ شکر سانگوں سیج تیرے در نہ کوئے وچھائیندا، گل باسک تشکا
 نہ دسے ہار۔ تیری ترسول انت سٹائیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ کھجک ویلا اتم آسیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے قول
 اقرار۔ قول اقرارا وید ویاس، لکھ لکھ پُران گیا کرائیا۔ کھجک اتم پوری کرے آس، نو نو چار پندھ مکائیا۔ زرگن جوت کر پرکاش، زرویر روپ دھرائیا۔
 پاوے سار پر تھی آکاش، گگن گگنتر پھول بھلائییا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ نو کھنڈ پر تھی چلائے ساچا رتھ، رتھ رتھو، ہی
 بن بن سیو کمائییا۔ اپنی مہما گنائے اکھ، سوہنگ سو کرے پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وید ویاسا لئے ملائییا۔ پورا کرے قول اقرارا،
 عیسیٰ ایک راہ تکائیندا۔ میرے بچھے آئے میرا پروردگار، سر میرے ہتھ لکائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ایک گھر سو بھاپائیندا۔ بیس بیس کرے پیار،
 میری الفی تن سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نانک زرگن سیج وچار، لوک مات گیا جنائییا۔ مہابلی اترے اپنی
 وار، نہ کوئی بنے پتا مائییا۔ نہ بھنکار رکھے ناؤں وچ سنسار، زرنائن سچا شہنشاہییا۔ ڈنکا وجے اگم اپار، لکھ اگوچر آپ وجائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا قول آپ نبھائییا۔ کریا قول گر گوہند، ایک بندھن پایا۔ پرگٹ ہوئے گنی گھر گسبھیر وچ ہند، روپ انوپ دھرایا۔ چار جگ دی میٹے چند،
 سگلا دکھ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل دکھایا۔ پرگٹ ہوئے کل کلکی اوتار، کالکھ لکا دئے مٹائییا۔ آپے وسے دھام نیار،
 سمبل نگر ڈیرہ لائییا۔ زرگن جوت کر اجیار، ساچا دیپک ڈمگائییا۔ اپنا ناد وچا سچّی دھنکار، شبدي شبد آپ سنائییا۔ میلا کرے وچ دربار، میرا تیرا بھو مٹائییا۔
 چیلار سوہن اک دوار، گھر ساچے وجے ودھائییا۔ کوڑی کریا دئے نوار، جوٹھ جوٹھ دئے کھپائییا۔ ورن برن کرے خوار، ساچی سرن اک جنائییا۔ ایک
 نام بول جیکار، جیو جنت کرے پڑھائییا۔ سچ سچ ورتے ورتار، سچ سمگری اک دکھائییا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائییا۔ دو تاں دشتاں دیوے مار،
 جگت گڑھ ہنکار تڑائییا۔ شاہ سلطاناں تختوں دئے اوتار، سپس تاج نہ کوئے لکائییا۔ در در منگن بھکھیا بن بھکھار، بھکھیا جھولی کوئے نہ پائییا۔ پرگٹ
 ہووے نہ بھنکار زرنائن ز اوتار، روپ انوپ مات دھرائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ہر ساچا آپ اکھوئییا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان

سہائے اک دربار، در دروازہ اک کھلایا۔ سنجگ ساچی بنھے دھار، دھرت دھول دے وڈیایا۔ وشن برہما شو تختوں دے اُتار، انتم اپنی جوت ملایا۔
 سُرپت راجا اند کر خوار، ایکا بخشے سرن سرنایا۔ گرگھ سجن کر تیار، سچ دھام دے بہایا۔ اگلا لیکھا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی
 پچھلا قرضہ دے اُتار، لہنا کسے نظر نہ آیا۔ بھانا سہنا سرب سنسار، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ راجا رانا رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔
 بے مہانا ہوئے سنسار، بن سننگر پورے پار نہ کوئے لگایا۔ پُرکھ اکال کرتا پُرکھ کرے اپنی کار، قُدرت قادر ویکھ وکھایا۔ کاغد قلم نہ کھنہار، رسنا جہوانہ
 سکے کوئے گایا۔ بے عیب پروردگار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سِری بھگونت جگ جگ گِیرا آپ چلایا۔ کھجگ انتم ہر جو گِیرا،
 لوک مات دوانیندا۔ من مت تیرا کرے نیڑا، گرمت آپ پرگٹانیندا۔ گرگھ ورلے وسے کھیڑا، لکھ چوراسی کھیڑا ڈھاہندا۔ حق حقیقت کرے نیڑا،
 چاروں کُنت پھیرا پانیندا۔ جگت وکارا مٹے جھیرا، متا موہ چُکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ایکا ہر، نرگن نرگن ویس
 وٹانیندا۔ نرگن ویس کل، کرتا پُرکھ آپ کرایا۔ لکھ چوراسی کر کر ول چھل، جیو جنت رہیا بھلایا۔ گرگھ ورلے انتر آتم جائے رل، رل مل اپنا کھیل
 کھلایا۔ اک وکھائے نہچل دھام اٹل، سچ محلہ سو بھاپایا۔ ست پُرکھ نرنجن بیٹھا آسن مل، نرگن جوت جوت رُشٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کھجگ انتم لہنا دے مُکایا۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جُمال ضلع فروزپُر ★

گر سننگر ہوئے مہربان، اندھ اندھیرا پینڈا گیا۔ ہر ہر دیوے نام دان، ہریا کرے بوٹا سکیا۔ انتر آتم اک گیان، درس وکھائے بیٹھا لگیا۔ جوت
 جگائے سِری بھگوان، نرگن زوریر ہو ہو اٹھیا۔ گرگھ سجن میلے آن، کرے کھیل ابناشی اچتیا۔ ایکا راگ سنائے کان، ہر جن رہے مات نہ ستیا۔ کر
 پرکاش ساچے بھان، آپے سہائے ساچی رُتیا۔ پر م پُرکھ وڈ مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھاگ لگائے کایا بتیا۔ جگت اندھیرا مٹے
 پنڈھ، گر سننگر دیا کمایا۔ نش اکھر سنائے اپنا چھند، جگ اکھر کرے پڑھایا۔ گرہ دیوے پرمانند، نج آتم خوشی منایا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، نرگن

نور کر رُشائیا۔ اٹھے پہر اک اند، سوچھ سرُپی درس دکھائیا۔ بندی خانہ توڑے بند، بند خلاصی آپ کرائیا۔ نام چپائے بتی دند، رسنا جہوانال ملائیا۔ ناتا توڑے جھوٹھا گند، سچ سچ کرے کُڑمائیا۔ بیچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، ایک کھنڈا نام چکائیا۔ ہرجن ہوئے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گہر گمبھیر گنی گہند، وڈ ساگر بے پرواہیا۔ راہ تگن وشن برہما شو اند، نیتز نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن پینڈا آپ مُکائیا۔ چکے اندھیر ہوئے پرکاش، انہو پرکاش دکھائیندا۔ جس جن سنگر پورا ہوئے داسی داس، گھر گھر در در ساچی سیو کمائیندا۔ پوری کرے آس، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ لہنا دینا چکائے پر تھمی آکاش، گگن منڈل ڈیرہ ڈھائیندا۔ لیکھے لائے سن سواس، پون پوناں وچ سمائیندا۔ کرے کرائے بند خلاص، لکھ چوڑا سی تند تڑائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، سنگر پورا وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پاندھی کھیل کھائیندا۔ جگت اندھیرا ہوئے دُور، سنگر پورا آپ کرائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ ایک بخشے ساچا نور، نرمل جوت جوت رُشائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ مستک لہنا چکائے چرن دھوڑ، جوت لائٹی ٹکا لائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ گوڑھ، رنگ محیٹھی اک دکھائیا۔ شبد انادی وجے تور، آتم آپ کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا دے مٹائیا۔ جگت اندھیرا مٹے اندھ، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ ہر کاناؤں گائے ایک چھند، گیت سہاگی اک سنایا۔ جنم جنم دی ٹٹی لئے گنڈھ، گر سنگر بندھن پایا۔ مایا متا موہ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ آپ چکایا۔ آتم رسیا دیوے اک اند، نبھر جھرننا آپ جھرایا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا رہیا چکایا۔ چکے اندھیرا ہووے چان، چند چاندنی لکھ شرمائیا۔ سنگر پورا ہوئے ضامن، جگت ضامنی آپ نبھائیا۔ اک پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ ترے گن کٹ گلوں زنجیر، شرع شریعت دے مٹائیا۔ درس دکھائے وڈ پیرن پیر، شاہ حقیر ویکھ دکھائیا۔ وسنہارا چوٹی اخیر، جگت تاریکی دے مٹائیا۔ گرگھاں پیائے امرت سیر، مُرشد مُرید میل ملائیا۔ دُئی دوتی کڈھے پیر، ایک رنگ دے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اندھیرا دے مٹائیا۔ مٹائے اندھیرا سنگر میت، دُوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے ساچی ریت، اپنا مارگ آپے لائیا۔

دیکھنہارا مندر مسجد دیہرا گرو دوار مسیت، اٹھسٹھ پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی لیکھا جانے ہست کیٹ، گرہ گرہ بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن ورلا کرے سچ پریت، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ گرگھ ورلے امرت آتم دیوے ٹھنڈا سیت، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپے پتت کرے پُنیت، پتت پاؤن آپ ترائیا۔ جس جن سنائے سہاگی گیت، سو پُرکھ نرنجن کرے سچ پڑھائیا۔ ہنگ برہم رہے اتیت، ترے گن اتیتا آپ کرائیا۔ مانس جنم جائے جگ جیت، جس جن اندھیرا مٹائیا۔ درس دکھائے جو ستادے کر پیٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا دئے گوائیا۔ ہرجن اندھیرا دئے گوا، اک اکلا اینکاریا۔ اپنا گھر دئے وکھا، محل اٹل اُچ مناریا۔ نرگن دیک رہیا جگا، اٹھے پھر اُجباریا۔ سچ سنگھاسن رہیا سہا، پُرکھ ابناشی آسن لا رہیا۔ اک نشانہ رہیا جھلا، دو جہاناں آپ وکھا رہیا۔ ڈھر فرمانا آپ سنا، لوک مات آپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا آپ مٹالیا۔ مٹے اندھیرا گرسکھ اندھ، سنگر پورا آپ مٹائیا۔ سرت سہاگن ہوئے رنڈ، جگت وچھوڑا دئے مٹائیا۔ بھرماں ڈھاہے جھوٹھی کندھ، ساچا کھیڑا دئے وسائیا۔ ایکا نام اک اند، ایکا مندر دئے دکھائیا۔ ایکا صاحب سدا بخشد، سنگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکا کھنڈا چنڈ پرچنڈ، تن گاترے اک ہنڈھائیا۔ ایکا دیکھنہار برہمنڈ، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا دئے گوائیا۔ سنگر پورا اندھیرا مٹائیا، دوس رین نہ کوئے وچار۔ ساچا چن آپ چڑھائیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچے مندر سو بھا پائیدا، کایا بنک کھول کواڑ۔ ساچے تخت آسن لائیدا، تخت نواسی سچا شاہکار۔ اپنا حکم آپ ورتائیدا، حکمی حکم کرائے کار۔ ہرجن ہر جو میل ملائیدا، جگا جگنتر میلنہار۔ کلجک آنت کھیل کھلائیدا، نرگن روپ لے اوتار۔ ساچے سنتاں آپ اٹھائیدا، نرگن سرگن کرگفتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندھ اندھیرے وسے باہر۔ اندھ اندھیرا وسیا باہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ کرے کھیل آگم اپار، لکھ آگوچر سچا شہنشاہیا۔ روپ دھرائے گپت ظاہر، انجو کرے رُشائیا۔ ساچے بھگتاں کرے پیار، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے ابھار، جیو جنت پھول بھلائیا۔ کایا تاکی کھول کواڑ، بند دروازہ دئے تڑائیا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے پنچم دھاڑ، پنچم ناتا دئے تڑائیا۔ اگنی تت نبھائے ہاڑ، ساتک ست ست کرائیا۔ آپ سہائے سچ دربار، گرگھ ورلے دئے دکھائیا۔ سو بھاؤنت بن نرنکار، سچکھنڈ

ساچے آسن لائیا۔ گرکھ سجن کرے پیار، لوک مات رہیا گر لائیا۔ آبل مینڈے میت مرار، تھدہ بن نیتز نیناں نیند نہ آئیا۔ ہو یا وچھوڑا جگ چار، سنجگ
 تریتا دوپر کلجگ اپنی وار اٹھ اٹھ جائیا۔ تھدہ بن دیوے نہ کوئی سہار، پھڑ پھڑ باہوں نہ گلے لگائیا۔ لکھ چوراسی ہو ہو خوار، مانس جنم ملیا سچے ماہیا۔ ایکا
 دینا درس دیدار، جل مین رہی تڑپھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید کتیب رہے کھ شرمائیا۔ شاستر سمرت کرن پکار، اچی کوک کوک الایا۔ انجیل قرآن
 رووے زارو زار، تیس بتیسا دئے ڈھائیا۔ سو جن ادھرے پار، جس جن سنگر ملے سچا سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا
 ور، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ اندھ اندھیرا دین دیا، سنگر پورا آپ گوائیندا۔ ہر جن میٹے رین اندھیری کالا، کالی دھار نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا دتے راہ
 سکھالا، سوہنگ اکھر جاپ جپائیندا۔ گھٹ اتر پائی مالا، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ آپے توڑ نہارا تالا، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ آپے گھالے اپنی گھالا، ساچی
 سیوا آپ کمائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال زالی آپ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا سچی دھر مسالہ، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا موہ چکائیندا۔ جگت اندھیرا موہ جائے ٹٹ، ناتا ناتا نہ کوئے بڑائیا۔ رین اندھیری جائے اٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔
 جوٹھا جھوٹھا در جائے رٹھ، در گھر ساچے بہن نہ پائیا۔ کلجگ انتم پئے لٹ، لٹی جائے سرب لوکائیا۔ لاڑی موت گانے بنھے گٹ، گھر گھر پھیرا پائیا۔
 منمکھ جیو اٹھ، ستیاں دئے جگائیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ سہائے ساچی رت، رتڑی رت نہ کوئے سہائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بت، ساچی دست نہ
 کوئے لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا ویکھے شاہیا۔ جگت اندھیرا جھوٹھی شاہی، شہنشاہ ہر ویکھ وکھائیندا۔ غریب نما نیاں
 کوئے نہ پکڑے باہیں، سیس ہتھ نہ کوئے لکائیندا۔ راج راجان نہ کرے سچ نیائیں، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ ناتا تھاپتراں مانیں، پتا پوت نہ سوہا
 پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے اندھیرا آد زرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کوئی نہ دسے سچا سجن،
 سکلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ کوئی نہ پردہ کسے کجن، نیتز نین سرب شرمائیا۔ کوئی نہ کرے ساچا مجن، اٹھسٹھ تیر تھ رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا پھول بھلائییا۔ جگت اندھیرا جھوٹھی دھاڑ، ہر پنچم گڑھ بنایا۔ آسا ترسنا کر پیار، ممتا موہ ودھایا۔ کسے نظر نہ آئے

گردوار، گر کا مندر درس کسے نہ پایا۔ کسے نہ سنی شبد دھنکار، انحد ناد نہ کوئے وجایا۔ کسے امرت نہ ملیا ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا نہ کوئے جھرایا۔ کسے نہ کھولیا بجر کپاٹ، ساچا در نہ سو بھاپایا۔ کسے نہ ملیا پُرکھ کرتار، نر نرائن نہ ویکھ دکھایا۔ جگت دُہاگن ہوئی نار، کنت سہاگ نہ کوئے ہنڈھایا۔ گھر گھر دسے وِ بچار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، ساچا رُپ نہ کوئے دسایا۔ متر دھروہی بن بن یار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اندھیرا چھایا۔ ویکھ دکھایا کلجگ اندھیرا چار جگ، چوتھے جگ میل ملایا۔ انتم اودھ گئی پگ، ویلا نیڑے آیا۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم سنگر پورا لوک مات وچوں کڈھے کُٹ، ایکا کھنڈا ہتھ چکایا۔ نہہکنک سوربیر بلوان جائے اٹھ، جودھا اپنا بل آپ دھرایا۔ آپ سہائے اپنی رُت، رُت بسنتی آپ مہکایا۔ گرکھ بنائے ساچے سُت، پتا پوت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اندھیرا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، نہچل دھام آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوارے کھول کوڑا، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ پاوے سار دھواں دھارا، سُن اگم ویکھ دکھائیندا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، ایکا دھکا آپ لگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے آپ اکھاڑا، برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خوارا، گھر گھر اپنا ڈھولا گائیندا۔ کلجگ میٹے اندھ اندھیارا، کوڑی کرپا آپ گوائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگمڑی دھار چلائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، ترے گن اپنا آپ چکائیندا۔ کلجگ رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ نہ کوئی دسے میت مُرارا، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ چاروں کُنٹ پئے مارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا پندھ گوائیندا۔ جگت اندھیرا دُشٹ دمن، اپنے دامن نال بندھائیا۔ لیکھا جانے اون گون، برہمنڈ کھیل کھلایا۔ شبد سُنسہرا ایکا پون، گوبند دیوے سچا ماہیا۔ پُرکھ اکال سچا ضامن، آد جگاد پکڑے بانہیا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، آپ اپنا بل دکھائیا۔ کایا کھیڑاوسے گرامن، جس گرہ اپنا آسن لایا۔ ہر کا بھيو نہ پائے کوئے پنڈت براہمن، ملا شیخ مساق پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر پکڑے دامن، دامنگیر ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ میٹے اندھیرا شاہیا۔ میٹے اندھیرا سری بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ کلو کرے آنت، آنت کالی دھار دے مٹائیا۔ گرکھ

★ ۲۹ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مکان نمر ۹۷۸۹ شبد سنگھاسن دلی ★

سنگر پورا ایکنکار، آد جگاد سمانیندا۔ آد پُرکھ وے سچکھنڈ دھام نیار، نرگن نور ڈمگائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑ، رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ ہوئے سکدار، تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم کر ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ اپنی اچھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا اک اکھوائیندا۔ سنگر پورا آد نرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر ویکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں پائے نیتز نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں بنے ساچا سجن، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ ساچا چرن دھوڑ کرائے مبن، دُرمت میل دھوایا۔ آپے ہوئے پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سچا بے پرواہیا۔ سنگر پورا ہر پُرکھ، ایک رنگ سمانیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئی رکھائیندا۔ آد آنت جگا جگت جن بھگتاں کرے ترس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ امرت آتم میگھ دیوے برس، نبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپ مٹائے کلج حرص، لہنا دینا چکائے عرش فرش، کایا گرہ پھول بھلائیندا۔ نرگن نرگن دکھائے درس، جوتی جامہ ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایک رنگ جنائیندا۔ سنگر پورا سری بھگوان، اک اکلا وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، اپنی دیا آپ کمائیا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، جگ کرتا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت ملے آن، آپ اپنے پر بھ دے اٹھائیا۔ کایا بنک ویکھے مار دھیان، دُنگھی کندر پھول بھلائیا۔ ایک راگ سنائے کان، انخدادی ناد سنائیا۔ ایک امرت آتم دیوے پین کھان، ساچی دست امولک آپ ورتائیا۔ دھرم دکھائے اک نشان، گرہ مندر آپ جھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک سمجھائیا۔ سنگر پورا پُرکھ ابناشی، ایک گھر سو بھاپائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راسی، گوپی کاہن کھیل کھلائیندا۔ آپے کرے کھیل تماشی، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سیوا کرے بن بن داس داسی، رُوپ انُوپ شاہو بھوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایک گھر وسانیندا۔ سنگر پورا پاربرہم، ایک ایک اھوائے۔ نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ کدے نہ آئے۔ جگ جگ کرے ساچا کم، نہ بکرمی

کرم کمائے۔ لکھ چوڑا سی بیڑا دیوے بنھ، بھار اپنے سر اٹھائے۔ لیکھا جانے سورج چن، جوتی جوت ڈمگائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایک ایک اکھوائے۔ سنگر پورا دین دیا، دیا ندھ وڈی وڈیا۔ سنہارا سگھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر اپنا چرن لکایا۔ جوتی نور نور اجالا، نرگن نرور ڈمگایا۔ اجونی رہت کھیل نرالا، انہو پرکاش کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا اپنا پردہ آپ گھلایا۔ سنگر ساچا پردہ کھول، بھو ابھید گھلایا۔ سرگن اندر نرگن بول، شبد انادی ناد و جائیندا۔ ترے گن تولے اپنے تول، ایک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ سدا سدا سد رہے اڈول، اڈل اپنی دھار چلائیندا۔ ہر گھٹ اندر رہیا مول، سنگر پورا آسن لائیندا۔ جگا جگنتر پورا کرے اپنا قول، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ایک ہر، روپ انوپ آپ وائیندا۔ سنگر پورا سدا سمرتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمایا۔ اپنی مہا گائے اکھ، ہر بھگتن کرے سچ پڑھایا۔ جگت وکارا دیوے متھ، آتم برہم اک درسایا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، ایک اکھر کرے پڑھایا۔ تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ من منو آ ہوئے وس، اٹھ اٹھ دہ دس نہ دھایا۔ آتم جنائے ساچا رس، نہجھر جھرنا آپ جھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بے پرواہیا۔ سنگر پورا سچا شاہ، ایک گھر سمجھایا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن دیوے اک صلاح، شبدی ڈھولا آپے گائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نر نکارا آپ درڑائیندا۔ سنہارا ٹھانڈے تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ آپے کرے سچ نیاں، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک دوجا اور نہ کوئی اکھوائیندا۔ سنگر پورا ایک ایک، اک محلہ رہیا وسایا۔ آد جگادی ایک سنگ رکھائے کرے بدھ بیک، گن اوگن نہ کوئی جنایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس سر ہتھ رکھے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیکھ بھیکھی آپے لئے وٹایا۔ جگ جگ بھیکھ اولڑا، کرنہار کرتار۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج، نرگن سرگن لئے اوتار۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلڑا، لکھ چوڑا سی وچوں کڈھے باہر۔ ساچا دھام اک سہندڑا، کایا مندر کھول کواڑ۔ اپنا آسن آپ وچھنڈا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ جوتی جوت جوت جگنڈا، میٹ مٹائے اندھ اندھیا۔ روپ

انوپ آپ وکھنڈا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ سٹگر پورا اپناراه آپ چلنڈا، آپے جانے اپنی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سچی
 سرکار۔ سٹگر سچا شاہ سلطان، جس ہتھ وڈی وڈیا۔ آپے جانے اپنی آن، اپنا حکم آپ ورتا۔ آپے کرے اپنی سچ پچھان، پچھان وچ کدے نہ آئیا۔
 آپے دیوے دھر فرمان، سچ سندیشہ اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر پورا ساچا ہر، گیڑا گیڑے وچ بھوایا۔ سٹگر پورا حکم
 ورتار، حکمی حکم کھیل کھلائیندا۔ حکمے اندر وشن برہما شو کر تیار، سیوک ساچی سیو لگائیندا۔ حکمے اندر ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ حکمے
 اندر منڈل منڈپ دے سہار، گگن منڈل سو بھاپائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوڑاسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر زرگن سرگن کرے کھیل اپار،
 جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ حکمے اندر برہم پاربرہم کرے پیار، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ حکمے اندر شبد ڈھنکار، بودھ اگادھی آپے گائیندا۔ حکمے اندر وید چار،
 نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ حکمے اندر چارے کھانی پاوے سار، اندج جیرج اُتبیج سبتج آپ پرگنائیندا۔ حکمے اندر چارے بانی کر تیار، پراپسنتی مدھم بیکھری
 آپے گائیندا۔ حکمے اندر چارے ورن کر شنکار، کھتری براہمن شوڈر ویش رنگ رنگائیندا۔ حکمے اندر چار جگ ویکھ اکھاڑ، سبج تریتا دوپر کلجک وند
 وندائیندا۔ حکمے اندر زرگن سرگن لئے اوتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ حکمے اندر پرگٹ ہو وچ سنسار، اپناراه چلائیندا۔ حکمے اندر بھگت بھگونت لئے اُبھار،
 اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ حکمے اندر سنت سنت کر تیار، درگھر ساچے آپ بہائیندا۔ حکمے اندر گرکھاں کھول بند کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ حکمے اندر گر سکھ
 بہائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی کرے پار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ حکمے اندر ترے گن مایا بھر بھنڈار، لکھ چوڑاسی
 بندھن پائیندا۔ حکمے اندر ساچی کار، ایکا منتر نام درٹائیندا۔ حکمے اندر کلجک ویکھے اتم وار، نیرن نیڑے نظری آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، حقیقت اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر پورا اک ہو آئیندا۔ سٹگر پورا ہر کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ جگا جگنتر لے اوتار،
 لوک مات کرے رُشائیا۔ نانک گو بند ایکا دھار، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، اگم اگمٹا ویکھ وکھایا۔ چاروں گنٹ ہو یا اندھ اندھیار، رین
 اندھیری چھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے و بچھار، ست ست نہ کوئی وڈیا۔ ناتا تھے پُرکھ نار، نار کنت نہ کوئی اکھوایا۔ مات پت نہ کوئی پیار، پتا پوت نہ کوئی

وڈیاںیا۔ جیو جنت ہون خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھراںیا۔ سرشٹ سبائی باہاکار، نیر نیناں نیر وہاںیا۔ کلج ویکھے ویکھنہار، اپنا نیر نین کھلایا۔ نال رلایا محمدی یار، چار یاری متا پکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا دے وکھایا۔ سنگر ساچا اک اکلّا، آد جگاد سمایا۔ وسنہارا سچ محلہ، اپنا ناؤں دھرایا۔ پاوے سار جلا تھلا، ڈوگھی کندر پھول بھلایا۔ جن بھگتاں پھرائے اپنا پلا، ایکا پلو آپ وکھایا۔ اک وکھائے ساچا بھلا، نام ندھانا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھایا۔ کلج انتم کھیل اپار، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولایا۔ سادھ سنت جیو جنت لئے ابھار، نہ بھو بھے نہ کوئی جنایا۔ ساچا دے نہ کسے گرو دوارا، ہر کا مندر نظر نہ آیا۔ پڑھ پڑھ کوک کوک کرن پکارا، رسنا جہوا جگت ہلایا۔ جوٹھ جوٹھ لگایا اک اکھاڑا، مایا متاناچ نچایا۔ گئی اگت بہتر ناٹا، ترے گن تت رہی جلاںیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلج اگنی اگت، چار کنت رہی جلاںیا۔ ہنس ہوئے گت، کاگ ہنس روپ وٹایا۔ انتم جوت نہ گئی جگ، جگت جوت نہ کوئے جگایا۔ درس نہ پایا اُپر شاہ رگ، رگھپت نظر کسے نہ آیا۔ پی پی تھکے جھوٹھی مد، آتم رس نہ کسے پیایا۔ ڈھولک چھینا وجا وجا تھکے ساز، انحد ناد نہ کسے سنایا۔ برہم نہ کیتی پار حد، برہم پار برہم نہ میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گرو دے سمجھایا۔ جگت گر جگت ناتا، آتم برہم نہ کوئی جنایا۔ پڑھ پڑھ سناون جگت گاتھا، ساچا رنگ نہ کوئی چٹھایا۔ نام نہ دیوے کوئی داتا، رسنا جہوا ہوئی ہلکایا۔ کایا مندر نہ میٹے کوئی اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئی چٹھایا۔ در وکھائے نہ کوئی کملاپاتا، کول نین نظر نہ آیا۔ بند نہ کھولے کوئی تاکا، بند کواڑ نہ دے ٹڑایا۔ وست سچ نہ وکھائے کوئی ہاٹا، چو داں ہٹ نہ موہ چکایا۔ کلج کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا ایکا ایک اکھوایا۔ چار کنت گر گرو دیو، اشٹ اشٹ آپ اکھوایا۔ مانس دیہہ کراون سیو، پار برہم نہ کوئی وڈیاںیا۔ رسنا واسنا گانن جہو، چیت چیت نہ سکھ پانیا۔ انتر ملے نہ آتم میو، امرت پھل نہ کوئی کھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی سچا ہر، سنگر سچا روپ وٹایا۔ ایکا روپ وٹائے نہ، نر نرائن وڈی وڈیاںیا۔ کلج انتم ویکھے گھر، گھر نو نو پھیرا پانیا۔ بھیکھی پکھنڈی لئے پھڑ، بن ہر نامے گرو کوئی رہن نہ پانیا۔ سو

سنگر جو سچ محلے بیٹھا چڑھ، تخت نواسی تخت رہیا سہایا۔ نش اکھر بانی رہیا پڑھ، بچھلی کرے نہ کوئی پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑی کرپا دئے مٹایا۔ جھوٹا گرو جگ ناتا، جیو جیواں نال بندھائیندا۔ انتم ویکھے نار کمذاتا، دُہاگن روپ مات وٹایا۔ پر بھ ملے نہ سجن ساکا، دیوے درس نہ ہر رگھرایا۔ جس اپنی پوری ہوئی نہ آسا، دوسرا بیڑا پار کویں کرایا۔ سنگر پورا ایکا دیوے ساچا بھرواسا، در دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے ہر، سنگر اک وڈیایا۔ سنگر وڈا آد جگاد، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ویکھ وکھائے برہم برہما، پار برہم روپ وٹائیندا۔ گرہ گرہ گھر گھر مندر اندر وجائے ناد، ناد انادی آپ رکھائیندا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا رنگ وکھائیندا۔ جن بھگتاں سنے سدا فریاد، دوس زین دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا کھیل کھلائیندا۔ سنگر ایکا ایک اوٹ، ایکا آس رکھایا۔ گر سکھاں کڈھے جھوٹا کھوٹ، دئی دوتی رہن نہ پایا۔ نام بھنڈارا بھرے پوٹ، اٹھ بھنڈار ورتایا۔ کایا گڑھ ویکھے کوٹ، گڑھ بنک پھول پھولایا۔ نرمل جگائے اپنی جوت، جوتی جوت جوت رُشٹایا۔ نام جپائے بن رسنا جہو، اجپا جاپ اک سمجھایا۔ آنت نیڑ نہ آئے لاڑی موت، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ نار ورے ہر ساچا کھونت، نرائن ایکا گھر سو بھاپایا۔ جھوٹے گرو جانے اونت، اوت پوت نہ کوئی بنایا۔ گرگھ ورلے جانن جھوٹے موہت، کون ویلا سنگر پورا لین وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اپنا ناؤں لئے پرگٹایا۔ پرگٹ ہو پڑھ اکالا، سنگر اپنا بھو کھلایا۔ جگ چلے اولڑی چالا، زرگن جوت جوت رُشٹایا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہابلی وڈ وڈیایا۔ دو جہان وجائے تالا، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سٹایا۔ چار ورنان دتے راہ سکھالا، اوج نیچ نہ کوئی جنایا۔ انتر آتم پائے ساچی مالا، منکا منکا آپ بھوایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، اپنے رنگ دئے رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایکا ہر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ سنگر پورا وسے ایکا گھر، گھر سہنجننا سو بھاپائیندا۔ آد جگاد نر بھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئی رکھائیندا۔ سنت سہیلے لئے پھر، گر چیلے میل ملائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، پردہ آپ چکائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ گو بند پلو لئے پھر، نانک نال ملائیندا۔ گر سکھ ویکھے اپنے گھر، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ جھوٹے گرو آں چکھے

ڈر، جس سَنگَر سچا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوٹھ جھوٹھ بکھنڈ کھجگ انتم کرے رنڈ، اپنا حکم آپ درتائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ
 کرے دُور، کھجگ انتم پنہدھ مُکائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑ کرپا دے مٹائیا۔ پرگٹ ہو یا حاضر حضور، ہر اپنا روپ دھرائیا۔ نرگن دیوے ساچا نور، نور
 نورانہ ڈمگائیا۔ آتم دُھن ساچی تُو، تریا ناد آپ وجائیا۔ سَنگَر پورا آسا منسا پور، من منسا دے کھپائیا۔ جگت وکارا کرے چور و چور، نام کھنڈا اک چکائیا۔
 جس جن بخشے چرن دھوڑ، جوت لائی ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، سَنگَر پورا کرے آپ رُشنائیا۔ سَنگَر پورا
 کرے چانن، چند چاندنی مکھ شرمائیندا۔ تیر نرالا مارے بانن، انیلا تیر چلائیندا۔ ایکا راگ سنائے کانن، راگ ناد بھیونہ آئیندا۔ گرگھ گر سکھ درس دکھائے
 اپنے آہمنو ساہمن، نیز نیناں نال ملائیندا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے ضامن، اپنا پلُو آپ پھرائیندا۔ آپے کرشنا آپے رامن، آپے نانک گو بند کھیل کھلائیندا۔
 آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دے پیغامن، کلمہ کلام آپ جنائیندا۔ آپے کھتری شور ویش براہمن، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا، آپے کرے انتم دھیانن،
 دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ آپے ہوئے گھٹ گھٹ جانن، آتر جامی ناؤں دھرائیندا۔ آپے میٹے کھجگ رین اندھیری شامن، سَنگَر ساچا چند چڑھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنی کھیل کھلائیندا۔ سَنگَر کھیل کرے اپار، اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن نرگن لئے اوتار، جوتی جوت دے
 رُشنائیا۔ سمبل نگر دھام نیار، سَنگَر ساچا آسن لائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، چند پر چند رہیا چکائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں والی ویس وٹائیا۔ کاغذ قلم
 نہ کھنہار، سمند ساگر مس رووے نیز نیناں نیر وہائیا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے سرب پکار، سَنگَر بھیو کوئی نہ پائیا۔ آد آنت آپے جانے
 اپنی دھار، جگ جگ دھارا دھار وچ دکھائیا۔ نہہکٹک نرائن نر اوتار، کھجگ انتم وار، سَنگَر سچا اک ہو جائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا کرے پیار، ایکا
 گھر دے دکھائیا۔ لیکھا جانے مندر مسجد مٹھ شو دوالا گرو دوار، تیر تھ تھ پھول بھلائیا۔ چو داں ہٹاں پاوے سار، چو داں طبقاں کھول کواڑ، بھیو ابھید
 آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، سَنگَر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر وچ گھر وچ آسن، سَنگَر سو بھاپائیندا۔ کرے
 کھیل پُرکھ ابناشن، در در اپنا روپ وٹائیندا۔ جو جن پر بھ ساچے دی رکھے آسن، تِس جن اپنا میل ملائیندا۔ نچ گھر آتم کر کر واسن، اپنی آسا وچ

ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے ساچا گھر، ساچا مندر آپ سہانیندا۔ ساچا مندر اُچ اٹاری، اٹل محل بنایا۔ ایک اوسے جوت نرنکاری، پُرکھ اکال کھیل کھلایا۔ کلجگ آئی انتم واری، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ بھیکھ پکھنڈا ہوئی سکداری، جوٹھا جھوٹھا ڈورُو ڈنکا رہیا وجایا۔ پرگٹ ہوئے نرنکاری، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ کلجگ انتم ہتھ پھڑے شبد کٹاری، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑایا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے ایک واری، سب دا کرے صفایا۔ سدا سدا سچے سنگر سدا بلہاری، جس ایہہ کھیل کھلایا۔ آد جگاد جگاد جگنتراک اکلا اینکاری، سنگر گرسنگر ویس وٹایا۔ گرنکھ گرسکھ ہرجن ہر بھگت پھڑ پھڑ جائے تاری، تارنہار دیا کمایا۔ اپنے گھر جائے واڑی، راہ وچ نہ کوئی اٹکایا۔ وشن برہما شو کرن نمسکاری، رسنا جہوار ہے جس گایا۔ متمکھ جھوٹے در رہے جھکھ ماری، گومت بن سچے سنگر دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دکھائے ایک گھر، گھر سچا آپ وڈیایا۔

لاڑی موت نہ کرے پیار، مات گر بھ نہ پھیر وسا ئیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، آتم پر ماتم میل ملا ئیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، دسم دوا ری کُنڈا لاہندا۔
 نرمل دیا کر اُجیار، دپیک جوت ڈگمگائیندا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنآ آپ جھرائیندا۔ تیج وکارے کرے خوار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ
 نہ آئیندا۔ آسا ترشنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا روگ مٹائیندا۔ ڈکھ بُھکھ نہ کوئے اُدھار، ساچا سُکھ اک پرگٹائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکار، سو جن
 دُوبے در نہ منگن جائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، جس جن بیڑے آپ چڑھائیندا۔ منجھدار نہ رُڑھے اتم وار، شوہ دریا نہ کوئے سُٹائیندا۔ مائس جنم نہ
 آئے ہار، ہر کے مندر آپ بہائیندا۔ درس دکھائے اگم اپار، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ سنیاں ویراگ جوگ جگت کر خوار، درس اموگھ آپ کرائیندا۔
 ہر جن بھوگ بھوگے ایکا وار، دُوبی تیج نہ کوئے سُہائیندا۔ جس سچے چڑھے آپ نرنکار، تِس کامنی گلے لگائیندا۔ پیا پریتم کر پیار، سچ سگھاسن آپ
 بہائیندا۔ نیتز نیناں کر دیدار، نین نین وچ ملا ئیندا۔ گلو کڑی پائے ایکا وار، دو جہان نہ کوئے چُھڈائیندا۔ ایکا سیجا سوئن پیر پیار، بنک دوار اک دکھائیندا۔
 رُپ بنائے پُرکھ نار، پُرکھ پُرکھو تم کھیل کھلائیندا۔ بھلا بھٹکا جو آئے چل دوار، ڈبدا پاتھر آپ ترائیندا۔ سوہنگ شبد جو بولے رسنا جہوا جیکار، مہاراج
 شیر سگھ وشنو بھگوان گلے لگائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ راتیں سُتیاں دے دیدار، گر سگھ سوئے آپ جگائیندا۔ آپے بنے
 سیوادار، ساچی سیوا ہر کمائیندا۔ نرنج ہو کے پھرے وچ سنسار، لوک لاج اپنی جھولی پائیندا۔ جن بھگتاں پردہ کج سر دیوے اک پیار، پیار پیار نال
 ملا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، آتم انتر جگت بُجھائے لگی بسنتر، آتم میگھ اک برسائیندا۔ آتم آتم آئے سانت،
 جنم جنم داسنسا دے گوائیا۔ درس دکھائے اک اِکانت، اک اِکلا سچا ماہیا۔ جس جن دیوے نام دات، تن خزانہ دے بھرائیا۔ نہ کوئی بُچھے ذات پات،
 شاہ کنگال نہ کوئے وڈیائیا۔ کھولنہارا بند تاک، جگت کواڑا دے تڑائیا۔ پورن کرے پوری آس، پاربرہم برہم میللا سچ سُبھائیا۔ گھر سخیاں دکھائے ساچی
 راس، گوپی کاہن رُپ وٹائیا۔ ناتا تے دس دس ماس، دُوبی وار مات لکھ نہ کوئے اُٹھائیا۔ گر بھ واس نہ ہوئے پر بھاس، ناتا بنے نہ بھین بھائیا۔ پتا
 پوت نہ کوئے ساتھ، سچن ساک نہ کوئے بنائیا۔ سگل و سورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ لہنا دینا نچکے ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھوں منگن

والی کھری دے سُٹایا۔ کایا کھری ساچا ٹھوٹھا، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ پائے نہ بھچھیا جس کولوں رُوٹھا، لکھ چوڑاسی خالی ہتھ پھرائیندا۔ جس جن اُپر آپ تھٹھا، امنگی دات ہتھ پھرائیندا۔ اک دُو جے اُتے کیا کوئی کرے غصہ، کرم دھرم جنم جگ جگ پاربرہم پر بھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے دیونہارا بھر بھر مٹھاں، آپے اپنا کھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، تِس سجن میل ملائیندا۔ تیرے امر ہوئے پرکاش، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ تیری پوری ہووے آس، برہم پاربرہم سمائیا۔ تیرے من کا بھو ہوئے ناس، بھجے بھگوان اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ہٹ دے گھلائی۔ تیرا ہٹ کھلے کپاٹ، سوہنگ سو گایا۔ درس دکھائے سُتیاں رات، جو لبھیاں نظر نہ آیا۔ جس بچھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کردے پھر دے آتم گھات، بھگھے رہ رہ وقت لنگھایا۔ در آوے کھولے تاک، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ تیرا امرت تیرے وچوں کا ڈھ، تیرے کھ دے چوایا۔ ویکھ سرُوپ کرے لاڈ، اپنی گود لئے بہایا۔ پہلی اَسور کھنایا، بھل کدے نہ جایا۔ جس کول سادھ سنگت وچ کری فریاد، سو فریادی فریاد سُنن آیا۔ جس دی چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی برہمنڈ رُو سس سورج چن گُر اوتار پیر پینمبر ملا شیخ مسائق او لئے پانہ سکے حاد، حدود اربعہ تیری کایا مندر اندر دے دکھایا۔ تیری سنگی تیرا وجے ناد، تیرا ناتھ آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، درس درس وچوں پر گٹایا۔ نرگن درس سرگن اندر، اپنا آپ جنائیا۔ سرگن درس اپنے اندر، نرگن نرگن پائیا۔ نرگن سرگن اُپر کر ترس، سوچھ سرُوپ رُوپ وٹائیا۔ گرسکھ گرو گُر آپ اپنے لئے پرکھ، پریکھیا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پانتشاہ سچا شہنشاہیا۔

پاٹے چیتھر آیا چسار، تن چڑھی رہیا دکھائیا۔ نت نوت بنیا رہے یار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ بھکھیاں دیویں مار، جگت غریبی جھولی پائیا۔ اپنی لجیا وچ گئے ہار، اپنا دکھ نہ سکے سنایا۔ تیرا دکھ نہ جھلایا جائے نرکار، بن بھگتاں تیتوں چین کدے نہ آئیا۔ سچکھنڈ کھیڑا بھٹھ دے میرے میت مُرار، جس کھیڑے تیرا گرگھ کدے نہ جائیا۔ اگے کیوں سُتا پیر پسا، جگ چوکڑی رہی گر لائیا۔ تیرا رُوپ نرکار، نر ویر تیری وڈیائیا۔ تُوں شاہ پانتشاہ سچے

سرکار، انصاف تیری صفت صلاحیا۔ قلم شاہی ہوئی خاک سار، تیری سار کسے نہ پایا۔ تیرا کھیل اپرا، تیری کھیل وچ خوشی منایا۔ کلجگ انتم نہکنتک نر اوتار، سرگن سرگن ویس وٹایا۔ سنت منی سنگھ دے ہلار، ہوئے حدود پار کرایا۔ گھر سد کرے پیار، دست امولک جھولی پایا۔ اپنا لدر تے بھار، جگت گٹھری سپس ٹکایا۔ اڈو ہو آپ کرتار، سرگن مندر بیٹھا مکھ چھپایا۔ منی سنگھ کرے پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ جس نوں لہدے گر پیر اوتار، سو آیا سچا ماہیا۔ جس بیڑا لاونا پار، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ غریب نمائیاں دے سہار، آپ اپنے گلے لگایا۔ کلجگ نیہہ دے اکھاڑ، ستجگ ساچی نیہہ دھرایا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، غریب نمائیاں راج جوگ سمجھایا۔ گرگھ ساچے کرتار، ترے بھون دھنی ترے لوکی دے اٹایا۔ وشن برہما شو تختوں دے اُتار، تخت نواسی حکم سنایا۔ ساچی بن آپ سرکار، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سنت منی سنگھ اک سمجھایا۔ منی سنگھ سمجھیا ہر سمجھایا، سمجھ سمجھ وچ رکھایا۔ اپنا دھن جھولی پایا، سچ خزانہ آپ اٹایا۔ اپنا راگ کن سنایا، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ ساچا بیڑا بٹھ وکھایا، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنایا۔ سنت منی سنگھ کر کر دھیان، نت نوت خوشی منایا۔ بن اکھر ہو یا گیان، نش اکھر کری پڑھایا۔ گھر ملیا سری بھگوان، گگن منڈل وٹی ودھایا۔ تن کر وٹھو قربان، من اپنا بھیٹ چڑھایا۔ توں صاحب سچا سلطان، دو جہان تیری سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ کھلیا بھو پایا بھو، بھید بھید جنائیدا۔ توں پار برہم ابناشی ٹھا کر ہوں منگاں ساچی سیو، سیوک سیوا منگ منگائیدا۔ کروڑ تیتیا بٹھاں دیوی دیو، در تیرے بٹھ بہائیدا۔ جو بھلے رسنا ناؤں تیرا جھو، کلجگ انتم چھند پوائیدا۔ تیرا دھام اٹل سدا نہکیو، نہچل تیرا در سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سرگن تیری صفت صلاح، سرگن روپ آپ صلاحندا۔ سنگر سچا شہنشاہ، سرگن سرگن رہیا سمجھایا۔ منی سنگھ من اک صلاح، من منسا پوری دے کرایا۔ زرگن ہو کے بناں ملاح، تیرا بیڑا دیاں چلایا۔ جو جن گائے میراناں، دو جہاناں پار کرایا۔ سر رکھاں ٹھنڈی چھاں، ایہتھے او تھے ہوواں سہایا۔ پکڑ بانہہ پھر چھڈاں نہ، ریت اولڑی اک رکھایا۔ جگ جگ وچھڑے ویکھاں تھاون تھان، لکھ چوڑا سی اندر در در گھر

گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، زرُگن زرُگن بھیو کھلایا۔ سنت منی سنگھ کرے پکار، پر بھ اگے سیس
 جھکائیندا۔ تُوں آد جگاد زراکار، زرویر کھیل کھائیندا۔ میں سرُگن بنیا تیرا یار، اپنا پلو تیرے ہتھ پھرائیندا۔ اتم ویکھاں تیرا سچ سچا دربار، کون روپ
 مات لوک لگائیندا۔ تیری جوت میرا آدھار، میری جوت تیرا گھر سہائیندا۔ ایکا بخشش کر میرے زراکار، ایکا اپنی جھولی اگے ڈاھندا۔ تُوں جودھا سور پیر
 بلکار، تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ میں ہوکا دیواں وارو وار، گلی گلی آپ سٹائیندا۔ میں جاواں تیرے دربار، ہر مندر تیرا چرن لگائیندا۔ میں اندر پُر
 ویکھاں تیری گلزار، گھر ساچا سو بھا پائیندا۔ تُوں دینا درس دیدار، در ایکا منگ منگائیندا۔ اگوں بولے شبدی دھار، زرُگن زرُگن حکم جنائیندا۔ سنت منی
 سنگھ تیری سنے نہ کوئے پکار، میرا پردہ تیرے اُپر چھائیندا۔ آنت پھیر آئے دوجی وار، زرُگن زرُگن میل ملائیندا۔ دوس دھاڑا کر وچار، ساچا بھیو آپ
 کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ سنت منی سنگھ سچ سندیشہ، سرُگن زرُگن زرُگن سرُگن آپ جنائیا۔ زراکار
 زرویر پُرکھ اکال وٹائے ویسا، سنگھ شیر پنچ تت نظر نہ آئیا۔ منی سنگھ نیز ایکا پیکھا، دوئے لوئن نہ کوئے وڈیائیا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیسا، سمبل رت آپ
 سہائیا۔ پکڑ اٹھائے زرنیشا، زرنائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ زرُگن ہو ہو ڈنک و جاؤنا، شبد انادی ناد سٹائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھاؤنا، لوآں پُریاں پردہ لاھندا۔ ایکا حکم آپ ورتاؤنا، حکمی حکم سرب
 بھوائیندا۔ گرگھ سجن مان دواؤنا، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ برہے ویلا آنت کراؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ شکر اپنی گود بہاؤنا، لہنا دینا مول مکائیندا۔
 سُرپت راجا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے لگائیندا۔ دھرو دربان نہ کوئے اکھاؤنا، آپ اپنی کھیل کھائیندا۔ اک اکلا ہو کے آؤنا، دوجی دھار ویکھ
 وکھائیندا۔ تیجے نین روپ درساؤنا، چوتھے پد سو بھا پائیندا۔ پنچم میلا میل ملاؤنا، چھیویں در آسن لائیندا۔ ست ستوادی سنگ نبھاؤنا، اٹھاں تتاں بندھن
 پائیندا۔ نو دوارے راہ تکاؤنا، دسویں سو بھا پائیندا۔ اک اک نال ملاؤنا، دوئے دوئے ویکھ وکھائیندا۔ اک تن دھار چلاؤنا، اک چار ہٹ وکائیندا۔ اک پنچ
 بھیو کھلاؤنا، اک چھ جوگ کمائیندا۔ اک ست ستار و جاؤنا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ اک اٹھ حکم سٹاؤنا، گر اوتاراں در منگائیندا۔ سنت منی سنگھ تیرا

رُوپ اَنُوپ جوت سرُوپ تیرے در منگاؤنا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ گرسکھاں تیرے نال ملاؤنا، اپنی ہتھیں گنڈھ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتا، اک اٹھ اٹھ وڈیائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نرگن نرگن لئے بلائیا۔ پہلی اَسوچ وہار، بوہاری آپ کرائیا۔ سچکھنڈ بنائے سچا دربار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نرُویر آسن لائیا۔ شاہ پاتشاہ بن سچّی سرکار، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شبد پروانہ دیوے ایکا وار، دوسر اپلی نال نہ کوئے رلائیا۔ سُن سندیشہ آؤنا چل دربار، در دروازہ دئے سمجھائیا۔ سمبل نگر دھام نیار، گوہند گا کے گیا اتم ماہیا۔ آؤنا پچھ کے ساچے یار، کون کوئے پھیرا پائیا۔ اگوں بول کہے آپ کرتا، شبدی شبد جنائیا۔ جس در چار جگ دے وچھڑے گرسکھ بیٹھے ہون میت مُرار، تس در جانا واہو داہیا۔ اگے ملے آپ نرکار، بیٹھا آس تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ سچ سندیشہ ہر نرکار، شبدی شبد جنائیندا۔ سچ سگھاسن سوہے سچّی سرکار، تخت نواسی آسن لائیندا۔ منی سگھ آؤنا چل دوارا، پُرکھ ابناشی آپ سناکیندا۔ اتم کرنا سچ وہارا، بھو ابھید کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سگھ آپ بلاکیندا۔ سنت منی سگھ نرگن دھار، دھار دھار وچ لئے انگڑائیا۔ نیوں نیوں نرگن کر نمسکار، نرگن سپس جھکائیا۔ میں کلا کس طرح آواں تیرے دربار، تیری مہما میں اک اکل کھن نہ جائیا۔ ایکا ور دینا سچّی سرکار، ہوں کھکھک منگ منگائیا۔ سچکھنڈ بیٹھے تیرے گرسکھ ڈلار، اٹھے پھر دھیان لگائیا۔ میرا بنیا سچ پیار، وچھوڑا جھل نہ سکاں رائیا۔ رل مل آئے تیرے دوار، میل ملاواں بھنیا بھنیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا حکم اک سناکیندا۔ ساچا حکم اک جنا، تیری اوٹ رکھائیا۔ سچکھنڈ بیٹھے تیرا راہ رہے تکا، تک تک نین رہے شرمائیا۔ دھن بھاگ توں بنیا آنت ملاح، لوک مات وٹی ودھائیا۔ گرسکھ تیرے چرن لین پناہ، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ تیری وڈیائی توں بخشش سدا گناہ، پتت پاپی لئے ترائیا۔ کرے پیار جوں پتر ماں، پتا پوت گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اسیں آئے چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ سندیشہ، ترے بھون دھنی آپ جنائیا۔ ترے دن پہلے لکھیا لکھا، دئی دوارے چرن چھہائیا۔ منی سگھ تیرا لکھیا لکھے لکھا، لکھ لکھ پورا دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم دئے جنائیا۔

حکم جنائے سری بھگوان، شبدری شبد سنایا۔ چل کے آؤنا بن نادان، بالی بُدھ اک دکھایا۔ سرن سرنائی منگنا دان، نون سو اکھراک سمجھایا۔ پاربرہم
 پر بھ دیوے مان، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ گرگھ پنچ نال لیاؤنے نوجوان، ساچا حکم آپ فرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے جنایا۔
 سنت منی سنگھ ہوتیار، شبدری شبد جنایا۔ پال سنگھ نال سچ پیار، پیار پیار نال وٹایا۔ منجیتا من دئے آدھار، ایکارنگ دکھایا۔ جگت جگدیشا ہوئے خبردار،
 دادے پوترے ایک گنڈھ پوایا۔ تیج بہادر نکھی دھار، ظلم کٹار سیس ٹکایا۔ دھرتی رووے زارو زار، چھوٹے بالے جو بیٹھے سیس جھکایا۔ گو بند منگ منگی
 ایک وار، تیرا لہنا تیری جھولی پانیا۔ پُرکھ ابناشی قرضہ دئے اتار، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی دھار چلایا۔ آؤنا چل سچے دربار،
 ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ نال لیاؤنا وچھڑیا یار، بال بالے دئے وڈیایا۔ چیت سنگھ داسٹ ڈلار، سورن لے وڈیایا۔ پنجم راہ تئے کون ویلا لے میت
 مرار، جگ چوکڑی بیٹھا راہ تکایا۔ دھرتی اُپر چکھیا بھار، پاتال پاتال سو بھاپایا۔ ترے گن ماری مار، مایا موہ نہ سکے رانیا۔ انتم کیتا قول اقرار، بل باؤن
 بھل نہ جایا۔ لہنا دتا قرض اتار، دینا سب دی جھولی پانیا۔ انت کھڑیا سچھنڈ سچے دربار، میل ملاواں سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دیوے ساچا ور، در آؤنا چائیں چانیا۔ سنت منی سنگھ چڑھیا چاء، گرگھماں آپ سنائیدا۔ اٹھو سکھو پیئے راہ، پُرکھ ابناشی راہ تکائیدا۔ دو جہاناں بن
 ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیدا۔ چلورل کے درشن آئیے پا، بن درس چین نہ آئیدا۔ پچھلی حرص آئیے مٹا، اگے حرص نہ کوئے ودھائیدا۔ جس فرش
 اتے اپنا تن آئے زلا، تس فرش اتے صاحب سچا سو بھاپائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیدا۔ سنگھ پال کر تیاری، در
 ساچے خوشی منائیدا۔ بالا انگلی نال لائے وارو واری، آپ اپنا پٹو پھرائیدا۔ سنگھ سورن کر نمسکاری، سنگھ ساچا مات بلائیدا۔ کرے کھیل اگم اپاری، پنجم
 ایکارنگ رنگائیدا۔ ساچے لال ہر دیا دھاری، لال لعلان نال ملائیدا۔ سنگھ گردیال انت آئی واری، سنگھ گود آپ سہائیدا۔ چار جگ دی لگی یاری،
 پاتال آکاش آپ نبھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ سہائیدا۔ نرگن خوشی مناؤندا، اٹھے سکھ بلکار۔ سچھنڈ سو بھاپاؤندا،
 جتھے وسے بھگت کمار۔ تھر گھر اپنا گنڈا آپے لاہندا، کھلے رہن کواڑ۔ نرکار نرؤیر ایک نظری آؤندا، چاروں کُنٹ اُجیار۔ تیئی اوتار دس گرو اگے ہو ہو

ہتھ ملاؤندا، میل ملاواں سجن یار۔ سنت منی سنگھ تیرا پیا تیرا راہ تکاؤندا، لوک مات لے اوتار۔ گیت گرسکھاں دے گاؤندا، دوسر ہور نہ کوئے وہار۔ لکھ چوراسی کولوں آپ شرمائوندا، اپنا گھ نہ سکے دکھاں۔ اپنا ڈکھ گرسکھاں جھولی پاؤندا، وچھوڑا جھلے نہ سانجھیا۔ ساچا سنگھ اک اُپجاؤندا، جس دے چلے نال نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ پُرکھ اکال ایکاٹھھے، سری بھگوان دیا کمائی۔ سنت منی سنگھ ایکا اٹھے، پنچم میلا سہج سُبھائی۔ گوہند ملے ساچاٹے، میل ملاواں چائیں چائیا۔ لوک مات سہاؤنی ساچی رتے، رت رتڑی ویکھ دکھائی۔ کرے کھیل ابناشی اچتے، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن دھار چلائی۔ گر گوہند ساچا میلا، در ساچے آپ کرائیندا۔ رنگے رنگ گرو گرو چپلا، ساچا رنگ اک دکھائیندا۔ دیوے وڈیائی سجن سہیلا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئے لکھائیندا۔ آد جگاد سے سدا نویلا، بھيو ابھید آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سنت منی سنگھ بنیا پاندھی، اپنا پنڈھ مُکائی۔ کلج ویکھے اندھیری آندھی، چاروں گنٹ اندھیرا چھائی۔ لکھ چوراسی جیو جنت جگت واسنا جھوٹھی نہاندی، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیا۔ مایا متا جگت پھاس بنیا پھاندی، کوئی پھند نہ سکے تڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ دے دکھائی۔ ساچا راہ ہر دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنت منی سنگھ چل کے آیا، پنچم کر پیار۔ دُور کھلوتا رہیا سیس جھکایا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ دھن سو ویلا تیرا درشن پایا، چڑھیا اک خمار۔ گرگھ تیرا نظری آیا، سوہیا بنک دوار۔ ہر سنگت ساچا میل ملایا، اوچ نیچ کر خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں آئے چل دوار۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، اپنیاں بھجباں آپ اٹھائی۔ اپنی گود لئے بہا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ آپ جنائے اپنا ناں، لوک مات گن جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ لگائی۔ لگیا انگ وچا مردنگ، مردنگا نام وجایا۔ ملیا میل سورے سرنگ، گھر مندر سوہا پایا۔ گرہ اُپجیا ایکا اند، اند اند وچ سمایا۔ در چڑھیا ساچا چند، رُو س نظر نہ آیا۔ کن سنیا ایکا چھند، گیت سہاگی گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دے دکھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل دکھائنا، سنت کنت دے سمجھائی۔ برہنڈ کھنڈ آپ اٹھائنا، لوآں پُریاں ڈیرہ ڈھاہیا۔ وشن برہما شو پنڈھ مُکاؤنا،

اتم لہنا دئے چُکائیا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جُگ لیکھا پور کراؤنا، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھائیا۔ گوہند وچولا اک بناؤنا، ایکا وار دئے صلاحیا۔ جو گھڑیا بھن
 دکھاؤنا، ایکا وار دھکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ منگو ور آئے در، آس آسا پور کرائیا۔
 نر بھئے ہو چکاؤ ڈر، بھئے اور نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا اوٹ ساچے ہر، دوسرا اوٹ نہ کوئے جنائیا۔ ایکا کوٹ ساچا گھر، بچھنڈ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آنت گھلاؤنا، ایکا وار سمجھائیندا۔ کوڑی کریا میٹ مٹاؤنا، جوٹھا جھوٹھا نانا توڑ تڑائیندا۔ سچ سچ مارگ
 لاؤنا، ایکا راہ دکھائیندا۔ گرگھ ساچے میل ملاؤنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پہلی چیتر دوس سہاؤنا، سچ عدالت آپ کمائیندا۔ گوہند ثالث اک بناؤنا، ایکا حکم
 سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سنگھ پال، سو پرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ چھوٹے بالے بن دلال،
 منھیئے بھيو چُکائیا۔ جگدیشے چلے نال نال، سگلا سنگ نبھائیا۔ سورن ساچے ڈھانچے لیا ڈھال، نام کسوٹی ایکا لائیا۔ گرو بنایا گردیال لال، گرگھ کھڑا مکھ
 صلاحیا۔ در منگائے دین دیال، کلج اپنی رت سہائیا۔ ویلا آنت کوئی کر لو سوال، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پھر تھاؤں تھائیں دیاں بہال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔
 اپنی گھالن لو گھال، سیوک ساچی سیو جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سنائیا۔ سنگھ پال کر نمسکار، ایکا منگ منگائیندا۔ برہم
 پری تیرا دھام نیار، بن پاربرہم نہ سو بھاپائیندا۔ ایکا منگاں تیری امرت دھار، اٹھے پہر گھ رکھائیندا۔ ایکا جلوہ تیرا دیدار، نور نور وچ لکائیندا۔ وشنو
 آوے جاوے وارو وار، نت نوت میل ملائیندا۔ آگے چلے نویں دھار، پچھلی کیتی تیری اٹائیندا۔ اک وار آواں روز تیرے دربار، نرگن نرگن ویکھ
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے ویکھ دکھائیندا۔ پرکھ ابناشی دیاندھ، اپنی دیا کمائیا۔ گرگھ
 کارج کرے سدھ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ تیرے ملن دی ساچی بدھ، اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر سکھ بن کے کریں نہ ضد، در تیرے آواں چائیں چائیا۔
 توں چادر بنیا ہند، تیرا پردہ بنے سچا شہنشاہیا۔ تیری گوہند بنیا بند، پرکھ اکال دئے وڈیائیا۔ تیرا جھرنا جھرے میرا امرت ساگر سندھ، اٹھے پہر دھار
 وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری آسا پور کرائیا۔ سنگھ منھیئا چھوٹا بالا، بالی بدھ خوشی منائیندا۔ دھن بھاگ دتا راہ سکھالا، راہ وچ

نہ کوئے اٹکانیندا۔ میرا تٹا جگت جنجالا، تیرا جنجال موہے بھانیندا۔ میں آؤندا جگا کے آیا بٹورا سنگھ پالا، تیرے تیرے نال رلائیندا۔ میری پریتی نبھے
 تیرے نالہ، دوسراوٹ نہ کوئے تکانیندا۔ توں چلی اولڑی چالا، تیرا بھيو کوئے نہ پانیندا۔ میں تیری پائی مالا، سوہنگ تیرا روپ سمانیندا۔ میں دیکھی
 تیری پتی دھر مسالہ، سچھنڈ دوارے سوہا پانیندا۔ میرا اکو اک سوالا، سوال تیرے آگے رکھانیندا۔ تیرے سکھ نہ کھائے کال مہاکالا، تیرے آگے جھولی
 ڈاہندا۔ ساڈھے تن ہتھ کئی دکھا کے آیا جگت جہانا، گرگھ ورا بو جھ بھانیندا۔ جس نے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا سچ ترانہ، مات گر بھ
 پھیر نہ آئیندا۔ جے تٹھا دے داتاں، دوجی منگ نہ کوئے منگانیندا۔ تیرا جھلدار ہے نشانہ، ہوں سیوک ویکھ دکھانیندا۔ گر سکھ بنھن تیرے نام دا گانا،
 دوجا سگن نہ کوئے منانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ساچی جھولی ڈاہندا۔ پُرکھ ابناشی دین دیال، اپنی دیا کمائی۔
 منجیت تیری سرت سنبھال، آپ اپنا کرے سہائی۔ توں دسیراہ سکھال، جگ ریتی مات چلائیا۔ گر سکھ ونگا ہوئے نہ وال، جس ملیا سچا ماہیا۔ لکھ چوراہی
 توڑے جنجال، رائے دھرم پھند کٹائی۔ سچھنڈ دوارے دے بہال، آپ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائی۔
 سنگھ جگدیش آ دوارے، ہس ہس خوشی منانیندا۔ واہ وا تیرے کھیل نیارے، بھيو کوئی نہ پانیندا۔ شکر ورگے پھڑ اتارے، سیس خاک نہ کوئے
 رکھانیندا۔ باسک تشک لتھے شنگارے، کنٹھ مالا نہ سوہا پانیندا۔ ہتھوں ترسول پراں مارے، ڈگی پھیر نہ کوئے اٹھانیندا۔ کلجگ آیا انت کنارے، تیری
 کھیل ویکھ دکھانیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لین ہلارے، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ روس کرن پکارے، دھرت دھول سرب گرلائیندا۔ راج راجان مارن
 نعرے، سیس تاج نہ کوئے اٹکانیندا۔ شاہ سلطاناں جھنڈے پاڑے، سچ نشان نہ کوئے جھلائیندا۔ اتم دن آئے ماڑے، ساچا راہ نہ کوئے دکھانیندا۔
 پاربرہم پت پر میثور میں آیا تیرے دوارے، ایک منگ منگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔
 ساچی جھولی رہیا دکھا، اپنا پردہ آپ چکائی۔ ایک بھچھیا دینی پا، وست امولک دے جنائی۔ تیرا جھلدار ہے نشان، چویں ہتھ وڈ وڈیائی۔ ساڈھے تن ہتھ
 کرنی کلیان، جو آئے تیری سرنائیا۔ توں کرنا سچ نیاں، ساچے تحت بیٹھ پتے شہنشاہیا۔ گر اوتاراں پھڑنی بانہہ، جگ جگ تیری سیو کمائی۔ ویکھیں آگوں

کر نہ دیوں نہ، بے پرواہ میرے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سچ نشانہ ہتھ اٹھایا۔ سچ نشانہ تیرا بھلے، لوک
 مات وجے ودھایا۔ ہر سنگت تیری پھلے بھلے، پت ڈالی آپ مہکایا۔ گرسکھ تیرا کدے نہ رُلے، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ بھاگ لگاؤنا ساچی گلے،
 جو جن تیرا درشن تیکھے چائیں چانیا۔ ہر بھگتی بوٹا کدے نہ ہلے، سنمل رُکھ نہ روپ وٹایا۔ تیرا سکھ تیرے تول تلتے، دوسرہٹ نہ کدے وکایا۔ توں
 اپنے بھنڈارے دینے کھلے، اٹ تیری وڈیایا۔ گرسکھ بھلے توں سدا اُبھلے، اُبھل دینی نہ کدے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 دینا ساچا ور، چووی ہتھ جھلے نشانہ، کرے کھیل سری بھگوانا، کلجگ انتم ونڈ ونڈایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا حکم جنائیندا۔ چووی ہتھ جھلدا رہے
 نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی مئے آن، ساچا حکم منائیندا۔ چار جگ رہے نشان، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم ورتائیندا۔ گرو دوارے آیا گردیال، دوئے دوئے کرے نمسکارا۔ چوتھے جگ لیا بھال، وچھڑیا میت مرارا۔ آپ سنائے
 مُریداں حال، اپنا بول بول کرارا۔ بل باؤن کھیل مہان، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ میں آپا کیتا قُربان، توں کھولیا ہٹ کوٹا۔ میں بنیا بال نادان، توں حکمی
 حکم کیتا اک ورتارا۔ میں ستل لوک ویکھیا مار دھیان، کون دوارے تیرا محل منارا۔ چوتھے جگ ہو یا پروان، مانس جنم دیا آدھارا۔ اپنی کرپا کر گن
 ندھان، کیتا سچ پیارا۔ میرا چوتھے جگ لیکھے لایا کیتا دان، لنگر چلایا پر اپارا۔ تیری گھڑ دوس مہان، پُرکھ ابناشی کریا کھیل نیارا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی کر
 پروان، لوح چُر پُٹ لایا مٹی گارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاونہارا سارا۔ دھن بھاگ جے پائی سار، اپنا برد کمایا۔ تیرا لہنا دینا
 بڑا اوکھا میرے یار، جگ جگ وچھوڑا سہہ نہ سکاں رایا۔ کلجگ انتم ملیا اپنی دھار، دھار دھار وچ ملایا۔ میں سُنیا توں لاؤنا سچ دربار، پہلی چیتر دوس
 سہایا۔ توں شاہ پاتشاہ پاتشاہاں داشاہ سکدار، شہنشاہ تیرا ناؤں وڈیایا۔ چھٹی جگ نانک پائی تیری سار، چووی ہتھ نشان پھیر چڑھایا۔ چھٹی پھٹ جگت وبار،
 فٹاں نال جگت ناپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں نیوں نیوں سیس جھکایا۔ چار جگ دا بھوپت راجا، تیرے
 آگے منگ منگائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ بن بن کرے کاجا، در ساچا اک سہائیندا۔ توں شبد اگئی مارے واجاں، انادی ناد سہائیندا۔ توں بھگتاں جگ جگ

رکھیں لاجا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ سنت سہیلا پھرے بھاجا، اپنی سیو کمائیندا۔ انتم پرگٹ ہوئیوں دیس ماجھا، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک منگ منگائیندا۔ توں راجا میں درباری، تیری سیوا سچ کمائیا۔ میری نانک گوبند نال بھجھی یاری، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ جھلے آئی تیری واری، ڈلے دینی اک صلاحیا۔ گوبند آئے تیرے دواوی، در ساچے میرا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں ایک وست منگ منگائیا۔ پہلی چیترا گوبند آؤنا، لے کے دھر پروانہ۔ کون دوارے دس بہاؤنا، کون تیرا لکنا۔ چھٹی فٹ نشان جھلاؤنا، نانک دیوے دھر پروانہ۔ چھٹی جگ بھیو گھلاؤنا، کھولے بھیو گن ندھانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگنا۔ منگاں منگ دے کے زور، ٹالیاں ٹل کدی نہ جائیا۔ در آیاں جے دیویں ہوڑ، تیری کرے نہ کوئے وڈیائیا۔ ٹٹی جے نہ دیویں جوڑ، ٹٹی گنڈھنہار نہ پھیر اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کہے دس، کی کچھ تیری منگ۔ تیرے آنتر جاواں وس، چاڑھاں اپنا رنگ۔ تیرے کول آواں نس، ماناں سچ پلنگ۔ اپنا مارگ دیواں دس، کٹاں بھکھ ننگ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے محم سورا سربنگ۔ اپنی خاطر نہ کوئی منگ، گھاٹا کوئی نظر نہ آئیا۔ توں صاحب سورا سربنگ، تیری سچی شہنشاہیا۔ چھٹی جگ تیرا مردنگ، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گائیا۔ تیرے گرہ اک اند، منگل تیری وڈیائیا۔ تیرا نام سہاگی چھند، تیرا گیت سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا دوارا توہے سو بھاپائیا۔ تیرا دوارا ہوئے چھٹی فٹ، چھٹی چھٹی نال ملائیا۔ ستر بہتر چتر تیری نیہہ لین پٹ، چوڑاں چوڑاں سیو کمائیا۔ چار گنٹ پئے لٹ، مچدی جائے ڈہائیا۔ گوبند بوٹا جائے پھٹ، جو نیہاں وچ گیا دبائیا۔ تیرا سکھ سویا جائے اٹھ، جگت نیندر دئے مٹائیا۔ چھٹی پوہ دیوے بھنڈارا اٹھ، اپنے ہتھ ورتائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھٹی چھٹی تیری لکیر، سنگھ گردیاں منگ منگائیا۔ تریتا دواپر کلج بنیا رہے فقیر، سنجگ ویلا چیتے کرائیندا۔ تیرے نام دی مار زنجیر، اپنے تن بندھن پائیندا۔ ایک رکھی آس آنت چوٹی چڑھنا اخیر، ساچا ڈنڈا ایک ہتھ پھرائیندا۔ توں پیرن وڈ پیر، بے نظیر تیری نظر نہ کوئے بدلائیندا۔ تیرے ہتھ تیری شمشیر، تیری شرع نہ کوئے دکھائیندا۔

چھٹی راگ واون نیر، چھٹی چھٹی گھیر اپائندا۔ پھیر دکھائی اپنی تصویر، پنتھ خالصہ آپ اٹھائندا۔ پہلی چیت بدل تقدیر، تدبیر اپنے رتھ رکھائندا۔ جس نوں کہندے اُچ دا پیر، بن حقیر سیو کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائندا۔ ستر سیکھ رہن تیار، سنگر پورا آپ جنائیا۔ اک اک اٹ دین اکھاڑ، اٹ اٹ نال رہن نہ پائیا۔ چھٹی چھٹی کر پیار، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ بہتر بہتر دیوے دھار، دھار دھار وچ جنائیا۔ پُہتر پُہتر لئے اٹھال، ست ست سیو کمائیا۔ چوواں چوواں کر بحال، گلوں زنجیر دے کٹائیا۔ سچھنڈ بنا سچی دھرمسال، لوک مات دے سہائیا۔ اُپر بیٹھ دین دیال، ساڈھے تن ہتھ دے وڈیائیا۔ گوہند آئے چل کے لال، پہلی چیت رت سہائیا۔ آوندا جاندا کسے نہ دسے کرے کھیل کمال، کملی والا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر بہتر چھتر چھٹی پوہ دے پرگٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل والی دو جہان، چھٹی دوس سیو کمائیا۔

★ ۳ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سچ نشانہ ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ زرنگن لے چوویاں اوتار، چووی ہتھ بنت بنائیا۔ چاروں گنٹ بول جیکار، نعرہ ایکا وار سنائیا۔ دھواں دھار ویکھ سنسار، زرنگن جوت کرے رُشنائیا۔ ورن برن ویکھ وپار، نام ونج اک کرائیا۔ مندر مسجد ہٹ ویکھ گروڈوار، ساچا مندر اک گھلائیا۔ تیرتھ تٹ ویکھ کنار، سچ سروور اک نہائیا۔ اشٹ دیو گھر گھر ہوئے نمسکار، نمو ایکا اشٹ کرائیا۔ گرہ گرہ بھوپت بھوپ دسن سکدار، اک سکداری آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک جھلائیا۔ سچ نشانہ ست رنگ، ست ستوادی آپ جھلائندا۔ مہربان سورا سربنگ، مہبان کھیل کھلائندا۔ نام وجائے اک مردنگ، برہمنڈ کھنڈ سنائندا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، ہر کا بھيو کونے نہ پائندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹائندا۔ نمسکار کرن سورج چند، نیوں نیوں سیس سرب جھکائندا۔ وشن برہما شو گائے چھند، شبد انادی ناد الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، سچ نشانہ اک دکھائیندا۔ سچ نشانہ ایکا بھیکھ، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ چار جگ دی مٹے رکھ، رکھا اپنی آپ بدلائیندا۔ کرے کھیل اپنے دیس، ساچے دیس سو بھاپائیندا۔ نر نرائن بن نریش، نر نکر حکم چلائیندا۔ بھاگ لگا مجھے دیس، محو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ سچ نشانہ جائے جھل، جھولا ایکا نام لگائیا۔ کرے کھیل صاحب اُھل، بُھل کدے نہ جائیا۔ جس اُپجائی اپنی گل، گلونتہ ویکھ دکھائیا۔ پاونہارا آپے مل، ساچے ہٹ آپ دکھائیا۔ ساچا ہٹ جائے کھل، پُرکھ ابناشی سیو کمائیا۔ گرگھ سجن نہ جائے رُل، قیمت کرتا آپے پائیا۔ آد جگاد رہے اڈل، اڈول وڈی وڈیائیا۔ سچ دوارا آپے کھول، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک سمجھائیا۔ سچ نشانہ تیرا رنگ ست، ستوادی آپ رنگیا۔ تیرے اندر کلاپت، جوتی جوت جوت سمایا۔ تیرے انتر کھیل سمرتھ، نرگن اپنا آپ کرایا۔ تیری ونڈن چووی ہتھ، چار جگ بھيو چکایا۔ چوویاں اوتار ہو پرگٹ، پر م پر ماتم کھیل کھلایا۔ اپنا مارگ آپے دس، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ نرگن سرگن اندر آپے وس، نرگن بیٹھا کھ چھپایا۔ اپنی کرے پوری آس، آسا آسا وچ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک صلاحیا۔ سچ نشانہ کرتیار، ترے گن اتینا سیو کمائیا۔ متر لے متر پیار، پیار پیار نال پرنائیا۔ ستھر ویکھیا تیرا یار، یارڑا ستھر آپ ہنڈھائیا۔ راہ تکاں ایکا وار، ایکا نین اُٹھائیا۔ کون میلا ہوئے سچ دربار، در دروازہ دے کھلایا۔ تیرا جلوہ ویکھاں پر اپار، نوری گھڑا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ دُھر فرمانا سچ نشان، ہر سچا سچ جنائیندا۔ تڈھ بن سوہے نہ کوئے راج راجان، شاہ پاتشاہ تیرا راہ تکائیندا۔ تڈھ بن مٹے نہ کوئے آن، نیوں نیوں سپس نہ کوئے جھکائیندا۔ تڈھ بن حکم نہ کرے کوئے پروان، حکم حاکم نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو ہر نر نکر، ست ستوادی آپ کھلایا۔ شاہ سلطانا ہو تیار، مہربانا ویس وٹائیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، آد جگاد بھيو نہ رائیا۔ جگ جگ سہائے بنک دوار، جس دوارے پھیرا پائیا۔ جس جن کریں پروان، تس دیویں مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے دکھائیا۔ تیرا گن ساچی دھار، ہر سجن آپ جنائیندا۔ تڈھ بن بنے نہ کوئی سرکار، شاہ پاتشاہ نہ کوئے اکھوائیندا۔ تڈھ بن بنے نہ کوئی

سیوادار، چاکر روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ ٹدھ بن کوئی نہ بنے حکمران، حکمی حکم نہ کوئے سٹائیندا۔ ٹدھ بن کوئی نہ کرے کسے پچھان، سیس سیس نہ کوئے جھکائیندا۔ تیرا میلا وچ جہان، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی ملے آن، ٹھوکر پھیر نہ کوئے لگائیندا۔ در دوارے دیوے مان، ابھمان نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ سمجھائیندا۔ سمجھنہارے جانا سمجھ، سمجھ وچ لگائیندا۔ زرگن کہنا زرگن رمز، زرگن اشارہ رہیا جنائیندا۔ زرگن روگ سٹکھ زرگن مرض، زرگن مرم پٹی آپ لگائیندا۔ اپنا پورا کرن آیا فرض، فرد جرم اپنے اُپر آپ لگائیندا۔ جن بھگتاں جو ہو یا حرج، کلجک اپنا دھکا لائیندا۔ جگت پیار چڑھیا قرض، مقروض ہوئی خدائیندا۔ کال نگارہ رہیا گرج، چار کُنٹ شنوائیندا۔ دھرت دھول رہی لرز، دھیر دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ اوتار گر بھگت سنت جیو جنت گئے ورج، مارگ پنٹھ جگت دکھائیندا۔ گو بند سورا اتم کل ایک وار آؤنا چل کرے عرض، عرضی اپنی ہتھیں پائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور چار جگ دی پھول فرد، اگے دے لگائیندا۔ نیتز پیکھ پُٹھی ہوئی نزد، سار پاشا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہارا ایک مرد، مردانگی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اُسوتن سب نوں پینی درد، نہمی نہمی آپ لگائیندا۔ چار کُنٹ ہوئی نیڑد، پردہ اُتے نہ کوئی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نشانہ لئے دکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ کرے فریاد، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ چووی ہتھ بنی میری یاد، چھتھی فٹ روپ وٹائیندا۔ جس دوارے کرنا لاڈ، سو دوارا موہے بھائیندا۔ چاروں کُنٹ بنے حاد، چھتھی جگ راہ تکائیندا۔ اندر وجے تیرا ناد، بھو کوئے نہ پائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے سادھ، سنت روپ جو تینوں دھائیندا۔ میرا وسے آندھ گوانڈھ، اُچ نشانہ ایک منگ منگائیندا۔ تیرے چرناں ہیٹھ برہانڈ، توں سوانگی ورتیا سانگ، روپ رنگ نظر کوئے نہ آئیندا۔ نانک گو بند رکھی تانگھ، وید ویاسا تھکا ماند، جگ چوکڑی بیٹی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا دیویں میرا ساتھ، ساچی وست تیرے ہاتھ، خالی جھولی اگے ڈائیندا۔ جھولی ڈاہے اُچ نشانہ، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ توں صاحب سچا بنیا دانا، اٹھ تیرا بھنڈار۔ جگ جگ کریں ٹھانڈا سینہ، زرگن سرگن لے اوتار۔ تیرا ناؤں رنگ ایک بھینا، اتر نہ جائے دوجی وار۔ تیرے دوارے مرنا جینا، آواں جاواں وارو وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وست جھولی ڈار۔ ساچی وست جھولی پا، بنیا در بھکھاری۔ توں شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، وڈ

تیری سِکداری۔ زِرْگنِ زِرْگنِ کرے نیاں، سرگنِ بنیا کھیل کھلاڑی۔ کلجگِ انتم نہکلنک رکھائے ناں، زِرْگنِ جوتِ اکِ زِرْکارِی۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن جاواں بلہاری۔ ور دے دے میری دات، تڈھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے بھگت میرا ساتھ، بن بھگتاں میرا ہور نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی میری ذات نہ کوئی پات، ایک تیرے رنگ سہائیا۔ نہ کنارہ نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی پتن آسن لائیا۔ نہ کوئی مندر مسجد گردوار، مٹھ شو دوالا نہ کوئے وڈیائیا۔ چار دیوار نہ کوئے ہاٹ، تکڑ تول نہ کوئے تُلایا۔ ایک منگاں اپنی دات، نیوں نیوں ڈھیہ ڈھیہ سرناپیا۔ کلجگِ میٹ اندھیری رات، میرا رنگ دے چکایا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میری پوری آس کرایا۔ پوری آس دینی کر، دینِ دیال گسانیاں۔ اکِ اکلا میں رہیا ڈر، کوک کوک دیاں دُہائیاں۔ اپنے گُرمکھ اپنے سد گھر، میں اٹھ اٹھ اوسیاں پائیاں۔ چھتی جگ تیرا بھانا لیا جر، ہن جھلیاں نہ جان جُداپیاں۔ زِرْجھے ہو کے میں تیرے اگے گیا اڑ، اپنیاں دوویں بھجاں اٹھایاں۔ تیرے بھگتاں اپنی ہتھیں چرن لواں پھڑ، میریاں جگ جگ دیاں مٹن لگیاں شاہیاں۔ میں خالی مڑ کے نہ جانا تیرے در، در تیرے ایک آس تکایا۔ میرا دے دے میٹوں ور، ابھل بے پرواہیا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھا آس تکایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، سچ نشانے آپ جنائندا۔ کراں کھیل کھیل مہان، بھو ابھید بھو کھلایندا۔ ایک وار دیواں ایک دان، ایک حکم سنائندا۔ کراں کھیل دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ چلائندا۔ پہلاں دیواں گو بند مان، جس اپنے نال ملائندا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ ساچا پردہ کھول بھگوان، حکمی حکم جنایا۔ گو بند سورا ملے آن، اسوتن وڈی وڈیائیا۔ اپنی منگ منگے دان، ایک وار جھولی دیاں بھرایا۔ اکِ دُجے دی کراواں آپ پچھان، میل ملاواں سچ سُبھایا۔ جس بالے کیتے قربان، تس لواں پھیر اٹھایا۔ اٹھ جو دھے ویکھو مار دھیان، پُرکھ ابناشی لئی انگڑایا۔ چھوٹے بالے ویکھ نادان، سچ نشان رہے جھلایا۔ جگت جگدیش کر پروان، پر م پُرکھ کھیل کھلایا۔ منجیت جتیا دو جہان، جت اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھایا۔ گو بند آوے چڑھے چا، ملے میل بھگوانا۔ ایک ویکھے سچا تھاں، ساچا مندر اکِ سہانا۔ ایک بیٹھا شہنشاہ، پاتشاہ نوجوانا۔ ایک حکم رہیا ورتا،

دُھر درگاہی دُھر فرمانا۔ ایک تخت رہیا ہنڈھا، بھوپت بھوپ راج راجانا۔ ایک تاج سیس رہیا سہا، پنچم پنچ پنچ پردھانا۔ گر اوتاراں پر پیغمبراں دیوے سچ صلاح، سنتاں بھگتاں سنائے نام ترانہ۔ کلج کرے سچ نیاں، پُرکھ ابناشی ہو مہربانا۔ سب دا لہنا دے مُکا، جگت جھیرا آپ چکانا۔ گوہند در لئے ہلا، دیوے شبد پروانہ۔ ست رنگ نشانہ دے جھلا، جو دھا سور پیر مرد مردانہ۔ تیر ٹپھنگ تُرنگ لئے دوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہاناں۔ گوہند آئے در در پروان، دردی درد درد وندا ئیا۔ پورب ویکھے مار دھیان، لہنا لیکھا دے سمجھائیا۔ پوت سپوتا چتر سُجان، سگھڑ دے نام وڈیائیا۔ بھانا نیا ساچی آن، سیس سیس کائیا۔ انتم منگیا ایک دان، ستھر سیج یار ہنڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، وست امولک جھولی پائیا۔ تیرا ستھر کراں پروان، تیری کایا سیج سو بھاپائیا۔ تیرے اندر وڑاں آن، رُپ رنگ تڈھ بن اور نہ کسے دسائیا۔ زرگن رُپ بنیا ٹھکران، سرگن ساچا ٹھکم منائیا۔ اندر وڑ کراں پچھان، نُھل کدے نہ جائیا۔ ایک دیواں سچا دان، ساچی دات جھولی پائیا۔ ایک ڈنکا وجے دو جہان، تیری نوبت نام وجائیا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی سارے گان، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیا۔ کلج جھوٹھی میٹ دکان، سچ بھنڈار اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ گوہند اتر تیرا میلا، ہر جو ہر ہر آپ کراؤنا۔ لیکھا جان گرو گرو چیلا، گر چیلا کھیل کھلاؤنا۔ اپنا دھام دس نوپلا، زرگن اک اکیلا پھیرا پاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ٹھکم آپ مناؤنا۔ گوہند سورا سیس جھکا، ایک وار منگ منگائیا۔ اپنا لیکھا دے سمجھا، تیرا لیکھا لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ اپنا ویس دے دکھا، جس دوارے ڈیرہ لائیا۔ اپنا بھیکھ دے جنا، کون ویس مات وٹائیا۔ کون سنیہڑا دیویں آ، میرے صاحب سچے ماہیا۔ کون کھیڑا دیں وسا، ہوئے نور رُشنائیا۔ کون جھیرا دیں مُکا، لٹی جائے لوکائیا۔ کون گیڑا دیں دوا، لکھ چوراسی لٹھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے گھلائیا۔ پُرکھ ابناشی کھولے بھيو، اپنی دیا آپ کمانیدا۔ تیری لگاواں اپنی سیو، اپنی سیوا تیرے نال کمانیدا۔ تیرا گن رسنا جھو، اپنی شبدی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ سمجھائیندا۔ اپنا گھر آپ بناؤنا، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ اپنا دیپ آپ جگاؤنا، آپے کرے سچ رُشنائیا۔ اپنے مندر آپ ککاؤنا، آپے ویکھ دکھائیا۔ اپنے گھر آپے گاؤنا، آپے خوشی منائیا۔ اپنی سیجا آپے سونا، آپے سو بھاپا

پائیا۔ اپنا درشن آپے پاؤنا، آپ اپنا دیکھ وکھائیا۔ اپنا کھیل آپے کرے جو ہر جو بھاؤنا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائی۔ تیرا ورتے حکم نرنکار، نرنکاری کھیل کرایا۔ توں نرگن لے اوتار، سرگن آس پور کرایا۔ تیرا وسے دھام نیار، سمبل ناؤں رکھایا۔ گرکھاں کریں پیار، گرسکھ گود بہایا۔ سنت بھگت لئیں اٹھال، اپنا میل ملایا۔ لیکھا جانیں شاہ کنگال، دین دیا کمایا۔ توں مریداں سنیں حال، مرشد بن بے پرواہیا۔ تیرا وجے ایکا تال، نئے سرب خدایا۔ توں سب نوں کریں بے حال، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ توں چلیں اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ ست رنگ نشانہ لئیں وکھال، کجگ ویلا آنت جنایا۔ گرسکھ سہیلے آپے کرے بھال، لکھ چوراسی وچوں لے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں سدا سد تیری سیو کمایا۔ تیری سیو ست ڈلار، ہر ساچا آپ لگایا۔ نیہہ رکھاں تیری اپر اپار، چار جگ نہ سکے کوئی اکھڑائیا۔ مانس دیہہ نو دوار، نو نو کھنڈ دیکھ وکھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ محل منار، جگت منارا دے سمجھائیا۔ تیری سیوا لاچار، دو دو ونڈ ونڈائیا۔ دو دھرنی تیج دین سوار، دو برہمنڈ کرن رُشنائیا۔ دواں وچولا بنے آپ نرنکار، اپنی سیوا آپ لگایا۔ سیوا کرے سچی سنسار، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ دھام بنائے اک نیار، مندر مسجد مٹھ گرو دوار نہ کوئے وڈیائیا۔ جس گھر بہے نرنکار، سو در سو بھا پائیا۔ جس در گرو ملے کرتار، گر کرتار ایکا رنگ سمائیا۔ سو دھرنی رہے جگ چار، چار جگ گر اوتار سب نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جس گھر آئے تیئی اوتار، دور دراڈا پندھ مکائیا۔ جس گھر آئے بھگت کرن نمسکار، سو گھر سچا سو بھا پائیا۔ جس گرہ پیر پیغمبر کرن سلام، سجدہ سیس جگدیش جھکائیا۔ جس گھر درس پان دس گر جان بلہار، نرگن نرگن گن گائیا۔ جس گرہ لگے سچ دربار، سو گھر سچکھنڈ روپ وٹائیا۔ جس تخت بہے آپ نرنکار، سو تخت اٹ نہ جائیا۔ اسوتن دیہہ سو چار بکرمی پہلا کیتا وبار، گھنک پر نیہہ رکھائیا۔ آر پار دتا اجاڑ، وسدا نظر کوئے نہ آئی۔ پھر پھر باہوں دے اٹھال، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ سمت اٹھارویں ہو ہوشیار، اپنی بنت آپ بنایا۔ کرے کھیل اگم اپار، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ چووی ہتھ نشان سُن پکار، چھتی چھتی دے صلاحیا۔ چھتی چار بنے منار، جگت منارا اک وڈیائیا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، جگ وچھڑے میل ملایا۔ سبجگ دیا کمائے دین دیاں، چووی چووی کر گڑمانیا۔ تریتا لیکھا جانے سدا کرپال، میں میں

نال ملائیا۔ دوپر ویکھے آپ دھر مسال، سولاں سولاں وجے ودھائیا۔ کلجک کھائے نہ انتم کال، باراں باراں سو بھاپائیا۔ چووی دیہہ رلائے نال، سولاں باراں بندھن پائیا۔ بہتر بھگت لئے اٹھال، لوک مات کر رُشنائیا۔ ساچی سیوا دئے دکھال، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ بہتر بہتر نال کرے پیار، ستّ دو پردہ لاہیا۔ ایکا رنگ ویکھے شاہ کنگال، مایا متنا نال رکھائیا۔ زرگن سرگن بن دلال، جگت دلیل دئے بدلایا۔ چار ورن دکھائے اک دھر مسال، دھر دھرمی بیٹھا آسن لایا۔ سیس تاج دئے دکھال، چارے مکھ نال رلائیا۔ ماجھ مالوا ویکھے لال، دوآبہ اپنی گنڈھ پوائیا۔ جموں نام وست خوشحال، زم زم دیوے سچا ماہیا۔ بہتر بہتر کر پرتپال، بہتر سیوا اک لگائیا۔ چھٹی چھٹی کھیل نیار، جگ چھٹی کھید مکائیا۔ چھٹی راگ جائن ہار، بہتر بھگت ملے وڈیائیا۔ چوڈاں گرو کرے ظاہر، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ چھٹی دوس کرے بھال، ترے ترے اپنا روپ دکھائیا۔ چھ گھر پاوے آپے سار، شاستر سمتر بھیو نہ رایا۔ سچ دوار کر تیار، ترے گن اتنا گو بند مینا سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ نو دوار کھول کواڑ، ستّ ستّ ویکھے ایکا وار، نو ستّ بندھن پائیا۔ پہلی چیت لائے سچ دربار۔ پنج پیارے رکھے نال، بہتر سکھ لئے اٹھال، کرے کھیل آپ نرال، ستّ ستّوادی سیس جگدیش پگڑی دئے بندھائیا۔ گردیال سنگھ تیرا پورا کرے سوال، تیری راج بنتر دئے دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے فرمان راشٹر پت دئے سمجھائیا۔

۱۳۴۴

۱۳۴۴

★ راشٹر پتی اتے پنڈت نہرو نوں شبد بھجیا ★

راشٹر پت مار دھیان، ترے گن اتنا کرے جنائیا۔ لوک مات بنائے سچ نشان، سچ نشانہ اک سمجھائیا۔ چھٹی جگ دی چکے آن، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ چار ورن کرے پروان، ذات پات بھیو مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک گیان، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ پہلی چیت جس تلوار نہ رکھی وچ میان، سچ وست گیا ہتھ پھڑائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا آن، وشنوں بھگوان ناؤں دھرائیا۔ جس دی منی پئے آن، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ انتم دیوے اک فرمان، حکمی تھم آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش رہیا پچائیا۔ سبجگ بنے سچ نشانہ، سری بھگوان آپ بنائیدا۔

کلج مٹے کوڑ جہانا، کوڑ پر جا کوڑ راجا ست نظر کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت بنھے نام گانا، ساچا تند اک دکھائیندا۔ زرگن زرگن ہو پردھانا، سرگن
 سرگن ویکھ دکھائیندا۔ چھبھی پوہ دوس مہانا، جوتی جاتا آپ سمجھائیندا۔ بہتر بھگت کرے پردھانا، چار جگ دا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم سری بھگونت، زربھے ہو جنائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، ایکا ہتھ وڈیائیا۔ کلج آیا اتم انت، لوک
 مات رہن نہ پائیا۔ جگت خواری جھوٹھی بنت، بن ہر نام نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر دئے دکھائیا۔ ایکا اکھر جگت
 ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ سمجھائیندا۔ پنڈت نہرو نال کر صلاح، کون لکھ لکھ لیکھ پچائیندا۔ کون بنے انت ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ کون ندیاں تھل ویکھے
 اسگاہ، سمنڈ ساگر پھیرا پائیندا۔ کون چار ورن پکڑے بانہہ، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ کون چپائے سچا ناں، سوہنگ آتم پر ماتم کھیل کھلائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ روپ دھرے ہر زرنکار، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ پنڈت پاندھے کرن وچار، شاستر سمتر
 بھیونہ رائیا۔ سنجگ نیہہ رہیا اُسار، ساچے بھگتاں سیوا لائیا۔ سمبل بنے دھام نیا، چووی ہتھ نشان جھلائی۔ چھتھی فٹ بنے منار، چار کنت دیوار جنائیا۔
 اندر بے سچی سرکار، ساڈھے تن ہتھ سیو کمائیا۔ سیوا کر لے اتم وار، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ بھگت بھگونت جگ جگ کرے خبردار، نام ہلونا ایکا لائیا۔ در
 آکے دے گیا تلوار، سیس اپنے تاج ٹکائیا۔ چوراسی کلیاں کر شنگار، لکھ چوراسی اپنے نال بندھائیا۔ چھبھی پوہ کلج جڑ دئے اکھاڑ، سنجگ ساچا بوٹا لائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہتر سکھاں ایکا وار، ایکا سیوا کو اک سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل جگت مہان،
 راشترپت پنڈت نہرو کر دھیان، اک دوجے نال مل کرنی سچ صلاحیا۔

★ ۷ اَسُو ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار وِچ ★

سو پڑکھ نرنجن کھیل اپارا، ہر اپر مپر آپ کرائیا۔ نرگن کھیل سرگن دھارا، ست ستوادی آپ چلائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، جاگرت جوت کرے
 رُشائیا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ نام ست بول جیکارا، برہم مت دے جنائیا۔ کملاپت ہر گردھارا، نرکار سچا شہنشاہیا۔ ساچے
 تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ حکم جنائیا۔ آد انت رہے نیارا، نر ویر کھیل کھلائیا۔ شبد اناد ایکا نعرہ، نام ندھانا آپے گائیا۔ دھرنی دھول دے سہارا،
 دھرت دے وڈیائیا۔ جل جل روپ ٹھنڈی ٹھارا، تیرتھ تھ سہائیا۔ گر اوتار دے سہارا، بھو ابھید کھلائیا۔ کرے کرائے اپنی کارا، کرتا پڑکھ وڈ
 وڈیائیا۔ سنجگ تریتا ویکھ اکھاڑا، دوپر پھیرا پائیا۔ کلجگ نئے آپ پکارا، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جیو جنت ہاہاکارا، مجھ کچھ رہیا گرائیا۔ گنگ منڈل
 دھواں دھارا، رُو سس نہ کوئے رُشائیا۔ نو نو ڈونگھی غارا، ست ستوادی چند نہ کوئی چڑھائیا۔ پار برہم نہ کوئے پیارا، برہم میل نہ کوئے ملایا۔ سچ محل
 نہ کوئے منارا، جگت واسنا پھرے لوکائیا۔ مندر مسجد گرو دوارا، شو دوالا مٹھ جگت لڑائیا۔ پڑکھ ابناشی وسے باہرا، ہتھ کسے نہ آئیا۔ کرے کھیل اگم اپارا،
 لکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ نہکلنک لے اوتارا، سمبل اپنا دھام سہائیا۔ گو بند میلا میت مرارا، گر چیلارنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا بندھن آپے پائیا۔ بندھن پائے ہر نرنکارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ چوکڑی کھیل اپارا، روپ انوپ دھرائیا۔ نرگن سرگن ہو جیارا، سرگن
 سرگن لئے سمجھائیا۔ سرگن میت بن مرارا، سگلا سنگ نبھائیا۔ سرگن اشٹ وِچ سنسار، درشت اک درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، آد جگاد کرائیندا۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، دس کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار دے سہارا، لوک مات پرگٹائیندا۔
 آپے جانے اگئی دھارا، نام ستارا اک وجائیندا۔ شبد اناد انادی ڈھکارا، دُھن آتمک آپ سٹائیندا۔ نرگن دیا کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کایا مندر سچ
 منارا، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرنے یوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔
 لیکھا جانے لوک پر لوک، برہمنڈ کھنڈ بھو چکائیا۔ نام جنائے سچ سلوک، جگا جگنتر جگت پڑھائیا۔ بھاگ لگائے ساچے کوٹ، کایا بنک سو بھا پائیا۔ نام

بھنڈارا دے اتوٹ، اتٹ آپ ورتائیا۔ کڈھنہارا داسنا کھوٹ، سچ سچ وچ سمائیا۔ اک جنائے ساچی اوٹ، پُرکھ اکال ایشٹ منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ کھجک اتم ہو پردھان، سچ پردھاگی آپ کمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نو اسی سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، حکمی حکم آپ منائیندا۔ دیونہارا دانی دان، دست امولک آپ ورتائیندا۔ سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، جانہار بھيو گھلائيندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد اڈائے اک بان، پُریاں لوآں آپ پھرائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ ست رنگائے اک نشان، دو جہانا آپ جھلائيندا۔ پر م پُرکھ ہو مہربان، دین دیال دیا کمائیندا۔ گرگھ ساچے پتر سُجان، لوک مات اٹھائیندا۔ اتم انتر اک گیان، اپنا درس کرائیندا۔ ناتا توڑ جيو جہان، ایکا بندھن پائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، نو دوار کھول گھلائيندا۔ ایکا گھر طے بھگوان، دوجے در نہ منگن جائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائيندا۔ اک جنائے اپنی آن، دوسر اوٹ نہ کوئے وکھائیندا۔ آپے ہوئے بے پچان، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل کر پُرکھ سمرتھ، اپنی بنت آپ بنائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اہی سیو کمائیا۔ آپے جانے مہما اکھ، کتھنی کھ نہ سکے رائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے لئے لگائیا۔ اپنے مندر آپے وس، آپے سو بھاپائیا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسا ساچا ماہیا۔ اپنا آپے ہوئے اپنے وس، اپنی آس آپ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کھیلنہارا اک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بھاگ لگاؤنا، سچکھنڈ دوار سو بھاپائیندا۔ نرگن ہو ہو ویس وٹاؤنا، رُپ انوپ دھرائیندا۔ نہکنا ناؤں رکھاؤنا، ذات پات نہ کوئے جنائیندا۔ ست ستوادی مارگ لاؤنا، وید کتیب بھيو نہ آئیندا۔ سنجگ ساچا راہ چلاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو دوارے کھول گھلاؤنا، در اپنا بند وکھائیندا۔ ساچا سنگن آپ مناؤنا، آپ اپنا دن سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ سنگ رلائيندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی سنگی، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے دات انمگنی، دست امولک اپنے ہتھ رکھائیا۔ جنم جنم دی کٹے تنگی، روگ سوگ گوائیا۔ وچوں

کڈھے واسنا گندی، سوہنگ اکھر اک پڑھائیا۔ رائے دھرم نہ پائے پھندی، جگت جنجالا دئے مٹائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی اندھی، ہر کاروپ نظر نہ آئیا۔
 لکھ چوراسی کھڑی کندھی، کلج ایک دھکا لائیا۔ سچ سنگھاسن بہہ بہہ پائے ونڈی، ونڈنہارا اک اکھوائیا۔ گوبند لے کے آئے گنڈھی، اپنی گنڈھ ایک پائیا۔
 جن بھگتاں دیوے پون ٹھنڈی، نام سنگدھی وچ رلائی۔ بن رسنا جہوا چلائے تندی، تار ستار آپ ہلائی۔ لکھ چوراسی وہے وھندی ندی، پار کنارہ نہ کوءے
 رکھائیا۔ لہنا مکے چوڑھویں صدی، سد سد سنہسہڑا رہیا پچائیا۔ آپے ونڈنہارا حدی، آنت حدود دئے وکھائیا۔ چار جگ دا بچھلا لیکھا ہو یا روڈی، آگے قیمت
 کوءے نہ پائیا۔ نہ کوئی سدی نہ کوئی ودی، تھت وار نہ کوءے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ جنائیا۔ ساچا مارگ ہر
 لگاؤنا، ست ستوادی دیا کمائیدا۔ سال ستویں کھیل کھلاؤنا، ست ست اپنا بندھن پائیدا۔ ساچی رت رنگ چڑھاؤنا، رنگیا رنگ اتر نہ جائیدا۔ جن بھگتاں
 پرماند وکھاؤنا، اند اند اپنا روپ وٹائیدا۔ گرہ گرہ اپنا چند چڑھاؤنا، زرگن جوت ڈمگائیدا۔ گیت سہاگی چھند سناؤنا، گوبند آپ الائیدا۔ جنم جنم دا پندھ
 مکاؤنا، جگت کھیڑا آپے ڈھاہندا۔ اپنے کھیڑے سد بہاؤنا، ساچا کھیڑا آپ وٹائیدا۔ نیرن نیرے ہو ہو درس دکھاؤنا، دور دراڈا پندھ مکائیدا۔ جگ جگ
 ٹٹی گنڈھ پواؤنا، آپ اپنی سیو کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کلج تیرا ویکھ
 وکھائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ دھرت دھول ہو اجیار، روپ انوپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت کر پیار، در ساچے میل ملائی۔ کایا
 بھانڈے کاچے کرے ٹھنڈے ٹھار، سیٹل دھار امرت مکھ چوائیا۔ ایک رنگ رنگائے پڑکھ نار، جو جن چرن دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ در گھر ساچا سچ سہاؤنا، سو بھاؤنت آپ سہائیدا۔ پڑکھ ابناشی آپ اُپجاؤنا، اپنا حکم آپ منائیدا۔ سمت پندراں
 چیتے کراؤنا، پہلی پوہ تھم سنائیدا۔ نو سکھ نو در بہاؤنا، نو نو جوڑے نال رلائیدا۔ نو نو بستر اک وکھاؤنا، ایک رنگ چڑھائیدا۔ ساچی اگی ایک گھر پاؤنا، ساچی
 سکھی مول مکائیدا۔ دھاروں نکھی آپ جناؤنا، والوں نکئی اپنے وچ چھپائیدا۔ اندھی کھیل آپ کراؤنا، چار جگ وید کتیب شاستر سمرت بھیو کوءے نہ
 پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیدا۔

☆ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وِج ☆

ہر بھگت دوارا بھگتی رنگ، سری بھگوان آپ چڑھائیندا۔ مہربان مہربان مہربان سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ دیا کمانیندا۔ ہر جن سہاونی ویکھ سچ پانگ، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ نردھن گھر وجائے مردنگ، ساچی سیوا سیوا کمانیندا۔ چار جگ دے وچھڑے لائے انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ جنم جنم دی کٹے بھکھ ننگ، نام وست امولک آپ ورتائیندا۔ ذئی دویتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ گرہ مندر سنائے چھند، گیت گوہند آپ لائیندا۔ دو جہان دکھائے اک اند، اند اند وِج جنائیندا۔ جگ چوکڑی کیا پندھ، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ بھگتن پائے ایکا بندھ، ایکا ڈور ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا ویکھ دکھائیندا۔ بھگت دوارا بھگتن میل، سری بھگوان کھیل کھلائیندا۔ گرہ مندر چڑھے تیل، گھر ساچا سگن منائیندا۔ کرے کھیل جگت ٹویل، بھو کوئے نہ پائیندا۔ جگا جگت سجن سہیل، سگلا سنگ رکھائیندا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ نہ ہو یا دیہل، نہکیو اپنی دھار نہ کوئے چلائیندا۔ کلجگ انتم لیکھا جان گرو گریچیل، گوہند ساچی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اپائیندا۔ ہر جن سچا بھگت بھگوان، نہ بھو آپ اٹھائیا۔ نہ بھے دیوے دان، بھیانک روپ نہ کوئے جنائیا۔ دھرم رکھا اک نشان، نگا ہبان دئے سمجھائیا۔ آپے بخشے اپنی سچ پچان، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نواسی کھیل کرائیا۔ حکمی حکم بن حکمران، حکمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ شرع شریعت اک ایمان، ابل وقت کرے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا دئے سہائیا۔ سچ دوارا بھگت گرہ، بھگوان آپ سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگت، نرگن سرگن اندر بہہ، ویس انیک دھرائیندا۔ اپنی نش اکھربانی آپے کہہ، ہر جن ساچے آپ پڑھائیندا۔ جن بھگتاں بھانا اپنے سرتے سہہ، سپس جگدیش بھار اٹھائیندا۔ جو جن بھانے اندر رہے، تن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن گھر آپ وڈائیندا۔ بھگتن گھر سچ دوار، درگاہ ساچی کھیل کھلائیا۔ نرگن کھیل نہ جانے کوئے سنسار، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ لوک مات لے اوتار، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ ہر سجن ساچے لئے اٹھال، پاربرہم دیا کمائیا۔ اک دکھائے سچی دھرمسال، سچ دوارا آپ سہائیا۔ جس در آئے نہ کال مہاکال، سو گھر لئے

پر گٹائیا۔ جس در سُنے حال، حال مُریداں جھولی پائیا۔ جس گرہ توڑے جنجال، جیون جُگت دے بتائیا۔ جس مندر دیوے دھن مال، نام خزانہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر اک وڈیائیا۔ گرہ مندر ہر سجناء، سو بھاؤنت کرتار۔ بھگت بھگوانت بہہ بہہ سجناء، کلجک تیری اتتم وار۔ چار ورن کرائے جناء، ڈرمت میل اُتار۔ نام نگارہ ایک وجنا، آپ وجائے اینکار۔ جن بھگتاں رکھے لجناء، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے پہریدار۔ پہریدار چار دوار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ جودھا سور پیر بلی بلکار، بل باؤن کھیل کھلایا۔ دھنُش توڑے ایک وار، چلہ اپنا آپ اُٹھایا۔ آپے تولے گوردھن بھار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے کوہ طور دے ہلار، جلوہ نور نور پر گٹائیا۔ آپے نام ست بول جیکار، سچکھنڈ دوار ویکھ وکھائیا۔ آپ بنائے سُنٹ ڈلار، پوت سپوتا سو بھاپائیا۔ آپے نرگن لے اوتار، نر نکارا ویس وٹایا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، یاری یاراں نال نبھایا۔ ایک دیوے ور کرتار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا ویکھ وکھائیا۔ بھگت دوارا اُچ محلہ، سو بھاؤنت آپ سہائندا۔ ویکھنہارا اک اکلا، اینکارا کھیل کھلایندا۔ بھگتندر آپے رلا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائندا۔ شبدی شبد پھڑایا پلا، ایک گنڈھ پوانیندا۔ نہہکرمی اپنے کرم کرایا ہلا، ساچا کرم اک وکھائندا۔ گرگھ گر گر گر جوت اُتر رلا، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دوارا ویکھ وکھائندا۔ بھگت دوارا ویکھن جوگ، ویکھنہارا ویکھ وکھائیا۔ چھتئی جگ دُھر سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملایا۔ جنم جنم داکٹ کٹ روگ، اوکھدھ ایک دارو نام پیایا۔ چرن پریتی ساچا جوگ، جیون جُگت اک سمجھایا۔ اشٹ مناؤنا نرمل جوت، نرگن رُپ اک درسایا۔ سچ دوارا قلعہ کوٹ، پُرکھ ابناشی آپ اپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت نشانہ دے بنایا۔ بھگت نشانہ ہر کی دھار، ہر ساچا آپ جنائندا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ رہبر بن نرکار، در در ساچی سیو مکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں وسے آپ گھر، بھگت دوارا اپنا گھر وسائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جُگت جگ اُلٹی ریتی، کرے کھیل اگم اندھٹھی، وید کتیب شاستر سمرت بھیو کوئے نہ پائیندا۔

☆ ۱۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ٹھکیدار ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال ☆

سچ نشانہ سری بھگوان، تخت نواسی ست رکھائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ مکان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، بھوپت اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد انادی دھر فرمان، برہمادی برہم جنائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ ست سرؤپی نگاھوان، نرؤیر ویکھ وکھائیندا۔ کجگ انتم ہو پردھان، پریم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، نرگن جوت نور رُشائیا۔ نرگن اُپائے سچ دوارا، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ نرگن بن شاہ سِکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیا۔ نرگن تھم ورتے ورتارا، حکمی تھم آپ جنائیا۔ نرگن کھیل کرے سنسارا، وید کتیب بھو نہ رائیا۔ پرگٹ ہو نہ کٹنگ نر اوتارا، ہر جن ساچے لے ترائیا۔ بال بالی کر پیارا، پریم پیالہ آپ پیائیا۔ آپے بھئے ساچی دھارا، درگاہ ساچی دے وڈیائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ گا گا تھکے پیر پیغمبر گر اوتارا، سادھ سنت دھیان لگائیا۔ ہر کا آنت نہ پاراوارا، بے آنت بے آنت کہے خدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویہہ سو دس بکرمی ستاراں گھر بچھلا چیتا پھیر کراؤنا، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جس دوارے بہہ بہہ اپنا لیکھ لکھاؤنا، سو لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوھی ہتھ نشان جس پرگٹاؤنا، پرگٹ ہو اپنا رُپ دھرائیندا۔ چھتئی فٹ رنگ رنگاؤنا، چھتئی راگ بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ویہہ سو دس بکرمی کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ ست رنگ نشانہ لیکھ نیارا، نرگن نرؤیر آپ لکھائیا۔ لیکھا جانے سچ دوارا، بنک دواہی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ دوسر کوئے نہ جگت وڈیائی، وڈ وڈا نہ کوئے اکھوائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، پرواہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاجی، جن بھگتاں بیڑا آپ چلائیندا۔ ایک دیوے نام صلاحی، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، نرگن سرگن سیو کمائیندا۔ کرے پیار جوں بالک مائی، پتا

پوت گود سہائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہی، اچھل اچھل روپ دھرائیندا۔ بل باؤن ویکھے چائیں چائیں، نیتز نین اک کھلائیندا۔ سرب جیاں دا ہر گوسائیں، گوبند اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ اپنا ویس آپے رکھ، اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن نرؤیر پُرکھ اکال ہو پرتکھ، پریم پُرکھ کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے دو چار چووی ہتھ، تن چھ بندھن پائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتاراں مارگ دس، جگ جگ اپنا پنتھ دکھائیا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر کا پوڑا آپ چڑھائیا۔ امرت آتم دیوے رس، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ درشن دیوے ہس ہس، ہنس مکھ سچا شہنشاہیا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدي بان چلائیا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا وس، پریم بندھن ایکا پائیا۔ ڈھر درگا ہی لوک مات آئے نس، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ پوری کرے صاحب آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا، جن بھگتاں درس دکھائے نیتز نیناں، ترشنا بھکھ گوائیا۔ ترشنا بھکھ ہوئے دور، دور دراڈا پندھ مکائیندا۔ پرگٹ ہوئے حاضر حضور، ہر جو اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا ساچا نور، نرکار آپ دکھائیندا۔ شبد انادی ایکا نور، انحد راگ سٹائیندا۔ سرب کل آپے بھرپور، پریم پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا نیڑے دور، جن بھگتاں اپنا میل ملائیندا۔ لہنا دینا لیکھے لائے ضرور، اپنی ضرورت پوری آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت سری بھگونت، آد انت بنائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، نرؤیر پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ ایکا گن ایکا منت، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اندر آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ درگھر ساچا ہر سہاؤنا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی روپ دھراؤنا، لوک پرلوک خوشی منائیا۔ گر اوتاراں درشن پاؤنا، نیتز نیناں راہ تکائیا۔ بھگت بھگوان در بہاؤنا، ویلا وقت دے سہائیا۔ ساچے سنتاں گلے لگاؤنا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ گرگھاں بھيو آپ کھلاؤنا، انبولت کرے پڑھائیا۔ گر سکھاں مارگ اک درساؤنا، نون سو اکھر اک سمجھائیا۔ سرب جیاں دا داتا ایکا نظری آؤنا، دوسر ایشٹ نہ کوئے منائیا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤنا، نو کھنڈ وچے ودھائیا۔ ست ستوادی ست رنگ نشانہ اک چڑھاؤنا، لوآں پُریاں آن اٹھائیا۔ لوک مات

سجھنڈ بناؤنا، برہمنڈ ویکھے چائیں چانیا۔ جیرج انڈ پندھ مُکاؤنا، اُتہج سیتج لہنادے مُکائیا۔ گیت سہاگی چھند ایکا گاؤنا، ستجگ کرے سچ پڑھائیا۔ پرمانند
 اک درساؤنا، نجاند کرے رسائیا۔ دوتی کندھ آپے ڈھاؤنا، بھرم گڑھ دے تڑائیا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، بھکت بھگونت میل ملائیا۔ پچھلا لیکھا پور
 کراؤنا، گر اوتاراں گیا سمجھائیا۔ ست ستوادی ایکا ساتا اکھر پاؤنا، نرگن سرگن سرگن دواؤ ساتے نال ملائیا۔ بہتر روپ مات پرگٹاؤنا، سر اپنا ہتھ
 ڈکائیا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، سوبھاؤنت دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ہر جو لے جگائیا۔ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا جانے مہان، بھگتاں اندر وس بھگوان، اپنا وس نہ کوئے رکھائیا۔

★ ۲۱ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہر ستگر کھولے تاک، ترے گن اتیتا دیا کمائیا۔ جگ جگ پورا کرے واک، بھوکھت لیکھ لیکھ سمجھائیا۔ جن بھگتاں پچھے وات، واتاؤرن اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ جگ میٹ اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ نام ندھان سٹائے گاتھ، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ لہنا چکے ذات پات، کھتری براہمن شودر ویش
 ایکا رنگ رنگائیا۔ نو نو جنائے گھاٹ، ایکا پتن سچا ماہیا۔ برہمنڈ کھنڈ وکھائے ہاٹ، ہٹ ہٹوانا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔
 پورب لہنا ویکھے ماتھ، مستک لیکھا آپ چکائیا۔ کنارہ وکھائے ایکا گھاٹ، تٹ تیر تھ اک درسائیا۔ ہر جن پچھے آپے وات، پڑکھ ابناشی سیو کمائیا۔ کرے
 کھیل بوہ بدھ بھانت، بھيو ابھید اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رکھائیا۔ کھولے تاک ہوئے پرکاش، پر
 پڑکھ دیا کمائیا۔ راہ تگے پر تھی آکاش، برہمنڈ کھنڈ نین اٹھائیا۔ سنت ساجن لگی آس، دوس رین راہ تکائیا۔ جن بھگتاں پر بھ ملن دی پیاس، تر کھاؤنت
 ایکا اوٹ تکائیا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، بندی اپنا نام پائیا۔ گرہ مندر پاوے راس، منڈل ساچی راس رچائیا۔ سکھا سہیلا وسے پاس، سد میلا چائیں
 چانیا۔ آد جگاد نہ ہوئے اداس، ایکا رنگ سائیا۔ شاہو بھوپ شاہ شباس، شہنشاہ بے پرواہیا۔ ہر جن کرے نہ کدے نراس، سر اپنا ہتھ ڈکائیا۔ نج آتم کر

کر واس، گھر گھر لیکھا دئے چُکائیا۔ لہنا چُکائے پون سواس، سواس پون نال سائیا۔ سیوا کرے بن بن داس، داسی داس اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تاک آپ گھلایا۔ کھلے تاک ہوئے چانن، نرگن نور نور دھرائیندا۔ لہنا چُکے زمیں اسمان، اسم اپنا اک وکھائیندا۔ نرور پُر کھ پکڑائے دامن، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ دو جہاناں بنے ضامن، ساچی ضامنی آپ کمائیندا۔ ویکھ وکھائے کھتری شودر ویش براہمن، برہم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نور کوٹن بھانن، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ شبد نشانہ مارے ایکا کانن، تیر نرالا اک چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بند تاکی آپ گھلاییندا۔ بند تاک دیوے کھول، کھولنہارا اک اکھوایا۔ ساچے مندر آپے بول، سچ جیکارا دئے سناپیا۔ ساچے گھر وجائے ڈھول، نام ڈھولا ایکا گایا۔ ساچے گرہ جائے مول، نرگن نرگن کھیل کھلایا۔ آپ چُکائے اپنا پردہ اوہل، دئی دویت دئے مٹایا۔ ہر جن اٹھائے آپ انھول، اٹھل اپنی دیا کمایا۔ سچ دست وکھاوے کول، ایکا وار دئے ورتایا۔ ایکا کنڈے تولے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ لکھ چوراسی لئے وول، چار کنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بند تاک آپ گھلایا۔ کھولے تاک مہربان، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، سرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے رُپ آپ دھرائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، ایکا بنسری نام و جائیندا۔ ایکا رُپ رمیا رام، رام راما کھیل کھلائیندا۔ ایکا نیوں نیوں کرے سلام، علیکم اپنی دھار چلائیندا۔ ایکا جیکارا بولے ستنام، نام ست اپنا سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک آپ گھلاییندا۔ ساچا تاک سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ گھلایا۔ نرکار پاوے ونڈ، ونڈنہار آپ ہو آیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتھج سیتج بھوونہ رانیا۔ دین دیال صاحب بخشند، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر جن ویکھے ساچے چند، چند چاندنی گھ بھوایا۔ اک جنائے پرمانند، انند انند دئے وڈیائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، گیت گوہند آپ جنایا۔ جگ چوکڑی مکائے پندھ، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اک ہو جایا۔ جن بھگتاں پائے ٹھنڈ، امرت میگھ اک برسایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک آپے لاہیا۔ ساچا تاک جائے لٹھ، نو نو کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل پُر کھ سمرتھ، ہر کا

بھو کوئے نہ پائیندا۔ جگ چوکڑی آپے متھ، گیزا گیزے وچ رکھائیندا۔ کلج گیزنہارا لٹھ، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ ہر سجن ساچے لئے رکھ، لوک
 مات اٹھائیندا۔ لیکھا جانے کایا رت، رتی رت میل ملائیندا۔ ناتا جوڑ کملاپت، کول نین ویکھ دکھائیندا۔ ایک دیوے برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔
 ست سنتو کھ دھیرج جت، ست اپنا رنگ رنگائیندا۔ میل ملاوانس نس، جگ جگ اپنا پنڈھ مکائیندا۔ گرگھاں کرے پوری آس، نراسا کوئے نظر نہ
 آئیندا۔ ایک وار کرے بند خلاص، جگت زنجیر نہ بندھن پائیندا۔ میل ملاواں شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ دیا مکائیندا۔ ہر جن پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ
 لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک آپ گھلائی۔ کھلے تاک سچ محلہ، محلہ کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اک اکلا، عقل
 سب دی رہیا گوائیا۔ ایک پھڑیا نام پلا، بھال سب دی آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک دے سمجھائیا۔ ساچا تاک نو
 دوار، نو نو آپ گھلایا۔ پڑکھ ابناشی ہوتیار، نرگن ویس وٹایا۔ جگ چوکڑی لائے پار، گر اوتاراں سپس اٹھایا۔ بھگتاں قرضہ دے اتار، ثالث بنکے ہر
 ہر آیا۔ ساچی وست جھولی دیوے ڈار، نام امولک آپ ورتایا۔ ایٹھے اوٹھے نہ آئے ہار، ہر کے پوڑے دے چڑھایا۔ مانس جنم تیج سوار، مانگھ اپنے لیکھے
 لایا۔ ایک کرے سچ وبار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ گھلایا۔ ساچا مندر جائے گھل، کھولنہار آپ اکھوائیا۔ چار جگ جو بیٹھے
 بھل، ویلے انتم لئے ملائیا۔ آپے ہوئے صلح کل، سب دی صلح دے کرائیا۔ گرگھ سجن لئے رول، نو کھنڈ پھول بھلائی۔ آپے تولے اپنے تول، نام
 کنڈا اک اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ بھگتن میلا بھگونت دوار، در درباری آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی
 اترے پار، کوٹن کال کھیل کھلائی۔ ترے بھون دھنی ہوتیار، مورٹ اکال روپ وٹائیندا۔ اجونی رہت شاہ سوار، شاہ سلطانا پھیرا پائیندا۔ کاغذ قلم نہ
 لکھنہار، وید کتیب بھو نہ آئیندا۔ گر اوتار کرن پکار، اچی کوک کوک سٹائیندا۔ جگ چوکڑی بیٹے چار، چار نو نو ملائیندا۔ نو چار کرپسار، اپنی دھار آپ
 دکھائیندا۔ کلج کھیل کرے اپار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکک نرائن ز اوتار، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ نام کھنڈا اک ہتھیار، ساچا
 شستر ہتھ دکھائیندا۔ ترے گن مارنہارا مار، پنج تت سرب گرائیندا۔ لکھ چوڑا سی کرے وچار، گلیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ ہر جن ساچے لئے اٹھال، جگ

جگ اپنا میل ملائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لیکھے لائے گھالی گھال، گھالی گھال ویکھ وکھائیندا۔ آپے کرے حل سوال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تاک آپ وکھائیندا۔ ہر کا تاک سدا انڈھ، دس کسے نہ آیا۔ جو جن سنگر کرے ہیت، تس سنگر لئے ملایا۔ کایا ویکھے ساچا کھیت، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جن بھگتاں کھولے بھیت ابھیت، دوئی پردہ آپ چکایا۔ اپنے نیز آپے پیکھ، نین نین نال ملایا۔ جگ جگ کرے ساچا ہیت، نت نوت ویس وٹایا۔ کلج بالوتے ریت، چاروں کٹ رنگ رنگایا۔ جن بھگت رہے ویکھ، کون ویلا ہوئے سہایا۔ جس دا مچھ داہری نہ کوئے کیس، سو پڑکھ زرنجن ہوئے انت سہایا۔ جس دا سچا کو دیس، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جس دا نور اک پرویش، گھٹ گھٹ جوت کرے رشنا یا۔ جس دا جگ جگ اولٹا بھیس، گر اوتار رہے جس گایا۔ کلج انتم آونا ماجھا دیس، گوبند سمبل نگر ناؤں وڈیایا۔ نانک زرنجن کرے آدیس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تاک دے وڈیایا۔ ساچا تاک در دروازہ، دردی درد آپ سمجھائیندا۔ کرے کھیل غریب نواز، گرہا اپنی کھول گھلائیندا۔ جن بھگتاں مارے واجاں، دوس رین سیو کمائیندا۔ کلج انتم رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ زرنجن رچیا کاجا، سرگن سرگن بندھن پائیندا۔ جس نوں نیوں کرن نمازاں، سو نمازی ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں کوک کوک مارن واجاں، سو واجاں مار آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر سو بھاپائیندا۔ مندر سہاؤنا ست پڑکھ، ست ستوادی میت بنایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کوئے جنایا۔ چار جگ دی کرے پڑکھ، پڑیکھیا اپنے ہتھ جنایا۔ گرگھ ورلے دیوے درس، جس جن اپنی بوجھ بوجھایا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہو س ہو نہ کوئے ودھایا۔ غریب نمائیاں اپر کر کر ترس، جگت جلدے لئے ترایا۔ لہنا چکائے عرش فرش، برہوں روگ دے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر دوارا اک وکھایا۔ ہر دوارا سچ منارا، تپی تپیشتر راہ ٹکائیندا۔ کوٹن کوٹ کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب نوائیندا۔ چڑھ چڑھ تھکے جیو سنسارا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ اچی کوک کوک کرن پکارا، نعرہ حق حق جنائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، دھام اولٹے سو بھاپائیندا۔ زرنجن نور کر اجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ناؤں رکھ آپ زرنکارا، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ حکمی حکم

بن ورتارا، ساچا تھم اک سٹائیندا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتارا، گر سٹنگر کھیل کھلائیندا۔ کلجگ انتم کر پسارا، نرادھارا کار کمائیندا۔ جوتی جوت ہو
 اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبدی شبد ناد دھکارا، انادی ناد ناد و جائیندا۔ برہم برہماد کھول کواڑا، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ پرگٹ ہو یا نہہکنک نرائن
 نر اوتارا، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ ست ست بنے ونجارا، بہتر اپنی گنڈھ پوائیندا۔ واہ واہ سوہے بنک دوارا، جس دوارے بنک ہرجن ساچے آپ
 بہائیندا۔ چھٹی چھٹی پار کنارہ، چھٹی چھٹی اپنا بندھن پائیندا۔ چھٹی بنے سچ منارا، ساڈھے تن ہتھ رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، گو بند تھم اک
 جنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کرے کھیل اپنی وارا، پچھلا کھیل نہ کوئے جنائیندا۔

★ ۲۲ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

۱۳۵۷

نو چار بندھن پاؤنا، سمرتھ پُرکھ تھم جنائیندا۔ ساچا مارگ اک لگاؤنا، برہمنڈ کھنڈ راہ تھکائیندا۔ دو جہان ویکھ وکھاؤنا، لوآں پُریاں پردہ لائیندا۔ گر
 اوتاراں آپ سمجھاؤنا، ایکا اکھرنش پڑھائیندا۔ چار جگ دا کھیڑا ڈھاؤنا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اگم روپ گھیرا پاؤنا، شبدی پھیرا اپنے ہتھ وکھائیندا۔
 ہو دلیرا کھیل کراؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ ساچا تھم شاہ سلطان، شہنشاہ آپ
 ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھان، سچ دوارا دئے سہائیا۔ چھٹی جگ دی چکے آن، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیا۔ نو چار مٹے مان، ابھمان نہ کوئے وکھائیا۔
 گر اوتار جو دے دے گئے دان، داتا دانی اپنی وست اپنے وچ پھیر ملائیا۔ لہنا چکائے گوپی کاہن، رام راما جھولی ڈاہیا۔ لیکھا جانے الہی کلام، کلمہ اپنے
 وچ سمائیا۔ بھيو مکے ستنام، نام ست اپنا بند رکھائیا۔ ایکا دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر رہے صلاحیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیا۔
 ہرجن ساچے کر پچان، بھيو ابھیدا دئے گھلائیا۔ تیر نرالا مارے بان، مارنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ
 سمجھائیا۔ ساچا تھم شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاں، دوئے دوئے روپ آپ دھرائیندا۔ جگ چوکڑی پنڈھ مُکا، پاندھی اپنا پنڈھ

۱۳۵۷

اپنے ہتھ رکھائیں۔ شہد انادی سچ سنا، اپنا گیت آپ الائنڈ۔ لکھ چوراسی مارگ پا، ایک راہ دکھائیں۔ چار ورن دا کٹے پھاہ، برن ورن نہ کوئے دکھائیں۔ ایک مندر دئے دکھا، ساچا مندر آپ سہائیں۔ ڈوگھی کندر جوت جگا، جوتی جاتا ڈگائیں۔ نو دوارے ویکھ دکھا، نو نو آپے ڈیرہ ڈھائیں۔ چوتھے پد رہیا سما، چوتھے جگ کھیل کھائیں۔ چار وید ویکھے تھاون تھان، کتیب اپنے رنگ رنگائیں۔ بھو ابھید آپ کھلا، اچھل اچھید ویس وٹائیں۔ ایک حکم دئے سنا، ڈھر فرمانا آپ جنائیں۔ اپنی کیتی آپے لئے الٹا، دو جاسنگ نہ کوئے رکھائیں۔ گوبند لیکھا پور کرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیں۔ ساچا حکم راؤ بھوپ، شاہ سلطان آپ جنائیں۔ ایک ناؤں چاروں کوٹ، دہ دشا دئے وڈیائیں۔ دین دیال ٹھا کر گیا ٹھہ، اٹھ بے پرواہیا۔ نرگن ہو ہو گیا اٹھ، نر ویر نظر کسے نہ آئیں۔ کرے کھیل بن کایا بت، پنج تت نہ کوئے وڈیائیں۔ جس نوں کھندے گوبند پُرکھ اکال داست، سو ست لیا جگائیں۔ آپ سہائے اپنی رت، سمبل دیوے مان وڈیائیں۔ کرے کھیل ابناشی اچت، ٹھگوری جگت نہ کوئے رکھائیں۔ لیکھا جانے چھٹی فٹ، آپ اپنا بندھن پائیں۔ جگت ویدیا کڈھے کٹ، نام کھنڈا اک چکائیں۔ سچ دواروں جو بیٹھے رٹھ، ویلے آنت دئے کھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیں۔ ساچا حکم ورتاؤنا ہر، ہر جو ساچا سچ جنائیں۔ جن بھگت چکائے ایک ڈر، نر بھو بھے نہ کوئے رکھائیں۔ نر اکار دکھائے ساچا گھر، در دروازہ آپ کھائیں۔ غریب نوازا پلو پھڑ، ہر جن ساچے میل ملائیں۔ سرگن اندر آپے وڑ، اپنا پردہ آپ چکائیں۔ جگت محلے جاوے چڑھ، بنک دوارا سو بھاپائیں۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنی دھار بندھائیں۔ چار جگ دا دتا وڑ، کلجگ انتم پور کرائیں۔ امرت نہائے ساچے سر، سر سروور اک دکھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ آپ ہو آئیں۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوانا، دوسر اور نہ کوئے جنائیں۔ ساچے تخت بیٹھ نو جوانا، نرگن اپنا کھیل کرائیں۔ نام ست اک ترانہ، نر یا راگ آپ الائنڈ۔ شہد اگئی گائے گانا، انحد تال وجائیں۔ لکھ چوراسی جانی جانا، وشن برہما شو بھو کھلائیں۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سمائیں۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھوجائیں۔ جیرج انڈ دئے پروانہ، اُتھج سیتج کرے شنوائیں۔ جو دھا سور پیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ دکھائیں۔ نرگن نر ویر پُرکھ اکال ہو پردھانا، سچ پردھانگی دئے جنائیں۔ نو نو پائے آنا، حکمی ایک حکم

سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلندڑا، اک اکلاینکار۔ کلج انتم ویس وٹندڑا، نہہکنک
 نرائن نر اوتار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھندڑا، آپے تکھی رکھے دھار۔ دو جہاناں ویکھ وکھندڑا، زمیں اسماناں پاوے سار۔ وشن برہما شو اٹھندڑا، کروڑ تیتسیا
 کرے خوار۔ ایک ساچا نام چندڑا، آتم پر ماتم میلانا کنت بھتار۔ ایک ساچا دھام سہندڑا، آپ سہائے بنک دوار۔ جس دوارے چرن چھندڑا، سو دوارا
 ہوئے پروان۔ گرگھ ساچے میل ملندڑا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ سچ نشانہ اک جھلندڑا، چوھی ہتھ دیوے دان۔ داتا دانی آپ اکھوندڑا، آد جگادی
 مہربان۔ وشنوں وشنو ویکھ وکھندڑا، ویکھنہارا نوجوان۔ برہما انتم پنڈھ مکندڑا، لیکھا کئے وچ جہان۔ شکر نیتز رو رو نیر وھندڑا، چوٹھے جگ ہو یا حیران۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ٹھمران۔ ٹھمران راجن راجا، اینکار وڈی وڈیائی۔ آد جگادی رچ رچ کاجا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائی۔
 جن بھگتاں رکھے جگ جگ لاجا، نرگن سرگن ویس وٹائی۔ شبد اگمی مارے واجا، تار ستار آپ ہلایا۔ در درویش نر نریش ہر جن دوارے آوے بھاجا،
 پاندھی اپنا پنڈھ مکائی۔ انحد سنائے ساچا واجا، چھٹی راگ بھیونہ رائیا۔ جس جن دیوے اپنا تاجا، شبد گھوڑے لئے چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سری بھگونت، اپنی کھیل کر ایندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، لوک مات آپ جگانیندا۔ نام جنائے نیا
 منت، نج آتم میل ملائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت کھیل کھلائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ساچی سنگت سنگ نبھائیندا۔ ہر جن
 ہوئے نہ کدے منگت، جس جن اپنی کھچھیا پائیندا۔ نام ندھانا چاڑھے رنگت، رنگیا رنگ اتر نہ جائیندا۔ نانا توڑے بھکھ ننگت، مایا متا موہ مٹائیندا۔
 آپ بنائے ساچی بنت، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا ٹھم ورتائیندا۔ ساچا ٹھم ڈھر فرمان، دو جہاناں آپ جنائی۔ جگ چوکڑی ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ بے آنت
 بے آنت بے آنت گر اوتار سرب گان، بیٹھے نیوں نیوں سیس جھکائی۔ سچھنڈ و سے سری بھگوان، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، آپ
 اپنی دیا کمائی۔ شبدی سٹ کر پروان، سیس اپنا ہتھ رکھائی۔ وشن برہما شو دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ گر اوتار کر پردھان، لوک مات دئے

وڈیاںیا۔ انتم آپے ویکھے آن، زرویر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ پردہ چکے ہر بھگوانا، بھگون اپنی دیا کمانیدا۔ کلج کوڑا مٹے نشانہ، کوڑی کریا آپ مٹانیدا۔ ستجگ کھیل کرے مہانا، ست ستوادی دھار چلانیدا۔ سرب جیاں دا ایکا کاہنا، نو کھنڈ پر تھی آپ اکھوانیدا۔ لکھ چوڑا سی بنھے گانا، نام تند ہتھ دکھانیدا۔ انحد راگ سنائے گانا، گھر گھر وچ تار ہلانیدا۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترشنا بھکھ گوانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائنیدا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کلج انتم دے ڈھانیا۔ زرن گن پرگٹ ہو وچ سنسار، سرگن سجن لے ملایا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، نت نوت ویس وٹانیا۔ لکھ چوڑا سی وچوں لے اٹھال، آپ اپنا درس دکھایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایکا گن دے سمجھایا۔ ہر جن نیڑ نہ آئے کال، مہاکال کھ شرمایا۔ لوک مات دکھائے سچی دھر مسال، چھتی جگ دا پنڈھ مکایا۔ ہر جن بہائے ساچے لال، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ آپے رہیا سرت سبھال، سرتی شبد بندھن پانیا۔ گر اوتاراں حل کرے سوال، بن بن سوالی جو آگے گئے ٹکانیا۔ جگت جگ چلے اولڑی چال، چال زراں اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ وڈی وڈیائی رکھی ہتھ، ہر کا بھو کسے نہ آیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، گر اوتار سیو لگایا۔ نام ڈوری پاوے نتھ، چاروں کٹ بھوایا۔ جس جن دیوے اپنی وتھ، ایکا منتر نام پڑھایا۔ صاحب سلطان سنائے گاتھ، واہ واہ اپنا راگ الایا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچا دھندا اک جنایا۔ ہر دے انتر آپے وس، ساچا منتر اک پڑھایا۔ تیر زالا مارے کس، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ جن بھگتاں آپے ہوئے وس، گھر گھر اپنا روپ دھرایا۔ میل ملاوانس نس، پاندھی اپنا پنڈھ مکایا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دا کرن جس، گر گر لیکھ اک سمجھایا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا پوری کرے آس، زراسا کوئے رہن نہ پایا۔ گر گھ جنم جنم دی بھجھائے پیاس، امرت میگھ کھ چوایا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، گگن منڈل پنڈھ مکایا۔ آپے کرے بند خلاص، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے جس ملایا۔ سچ دوارا ساچا میلا، سنگر سجن آپ ملانیدا۔ ایکا گھر وسے گرؤ گر چپلا، گر چپلا کھیل کھلانیدا۔ آد جگادی سجن سہیلا، سدا سد سنگ نبھانیدا۔ وسنہارا اک اکیلا، لوک مات ویس وٹانیدا۔ آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کوئے رکھانیدا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلا، وید کتیب بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ سچ دوارا ٹھا کر گھر، ہر ٹھا کر آپ بنائیا۔ کلجک انتر دیوے دھر، دست امولک آپ ورتائیا۔
 کرپاندھ کرنی کر، کرتا پڑھ کھیل کھلائیا۔ جو جن بھانا رہے جر، اجر دست اک ورتائیا۔ بھکت بھگونت لئے پھڑ، ایک ڈور نام بندھائیا۔ درس دکھائے آگے
 کھڑ، سوچھ سرُپ رُپ دھرائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سنگر پورا سو اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مندر لئے بہائیا۔
 ساچا مندر سچھنڈ، ست پڑھ زرنجن آپ بنائیندا۔ آپے جانے اپنی کندھ، اپنا پردہ آپ دکھائیندا۔ آپے ہے سچ پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ آپے
 رنگے اپنا رنگ، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ آپے چاڑھے اپنا چند، زرنجن جوت ڈمگائیندا۔ آپے گائے اپنا چھند، بودھ اگادھی آپ اکھوائیندا۔ آپے
 پاوے اپنا بندھن بندھ، بندی خانہ آپ سہائیندا۔ آپے ہوئے صاحب بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا اک وڈائیندا۔ سچ دوارا بھگتسن دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ بہتر سکھاں جنائے پچھلی گاتھ، پورب لہنا مکائیا۔ لہنا مکائے
 تت آٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ بندھن رہے نہ رائیا۔ آپ بندھائے ساچانات، سرتی شبد میل ملائیا۔ میل ملاواں کملاپات، گھر
 ساچے وجے ودھائیا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ چار ورن تیری کمی واٹ، باقی نظر کوئی نہ آئیا۔ مندر مسجد شودوالا وکے نہ کوئی
 کسے مٹھ، بن ہر اشٹ نہ کوئے جنائیا۔ کلر کندھ جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ پڑکھ ابناشی گئے لٹھ، جگ گئے آپ دوائیا۔ لہنا مکے تیر تھ
 اٹھٹھ، جگت سرور نہ کوئے دکھائیا۔ ایک پوجا پڑکھ سمر تھ، ستجگ اپنی آپ جنائیا۔ چار ورن دا ساچا مندر ہوئے چوہی ہتھ، چاروں گنت وند وندائیا۔
 سگل و سورے جائن لٹھ، جو جن اندر وڈ درشن پائیا۔ پڑکھ اکال مہا سنائے آتھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ نیوں نیوں سیس جھکائے رام ڈلارا
 دسر تھ، نیتز نیئاں نیر وہائیا۔ کاہنا کرشنا چرنی ڈگے ڈھٹھ، کول نین نین مٹکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دُور دُراڈے جانے ڈھٹھ، گل وچ پلو ایک پائیا۔ نانک
 گو بند بھانا مٹے ست، ست پڑکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ سچ دوارا کر اُتت، پچھلا لیکھا پور دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دینی ایک مت، برہم مت اک
 سمجھائیا۔ یج یجنا ساچے وت، کایا کھیت حل چلائیا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، بہتر سکھاں دے سمجھائیا۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، بے انت تیری وڈائیا۔

تیرا دوارا آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ، سچ نشانہ اک جھلایا۔ چار جگ چار ورن اک دوجے نالوں جو کیتے اڈ اڈ، اتم آپے لئے ملائیا۔ جوں گو بند کریا ساچا لڈ، پوت سپوتا گود سہایا۔ تیری پرگٹ ہوئے جد، تیرے نام وجے ودھایا۔ پار برہم پر بھ تیری اکو حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار سادھ سنت جگ جگ اپنا بھار گئے لڈ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جس بھیجیں تس لویں سد، پچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ پنچ تت کایا چولا جان چھڈ، چھٹی چھٹی مگھ بھوایا۔ تیرا کھیل سدا برہاد، برہم تیرا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر دینا وسایا۔ ساچا گھر اک وساونا، پرکھ اکال آپ جنائیدا۔ بہتر بھگتاں مات پرگٹاونا، آپ اپنا حکم منائیدا۔ پچھلا لہنا مول چکاونا، آگے قرض نہ کوئے رکھائیدا۔ ساچا مندر اک سہاونا، منڈل اپنا رنگ رنگائیدا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لاونا، آسن ساچے سو بھاپائیدا۔ منڈل راسن راس رچاونا، گونی کاہن آپ نچائیدا۔ پرتھی آکاش پھیرا پاونا، گنگن گلنتر ویکھ وکھائیدا۔ کاغذ قلم مکھ شراونا، مکھ مکھ لیکھ نہ کوئے جنائیدا۔ گو بند لیکھا اپنے لیکھے لاونا، آپ اپنے وچ چھپائیدا۔ چھٹی چھٹی دھار رکھاونا، چھٹی اُچ مینار سہاونا، بہتر پھڑ در بہاونا، سمبل ناؤں پھیر پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈھے تن ہتھ اندر رہیا وڈ، دس کسے نہ آئیدا۔ سمبل رکھیا ساڈھے تن ہتھ، گھر گھر وچ آپ پرگٹایا۔ اُپر بے پرکھ سمرتھ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ چھٹی جگ چلایا رتھ، بہتر بھگت لئے پرگٹایا۔ نانک پوری کرے آس، جو آس گیا رکھایا۔ گرہ اپنے کر کر واس، ساچا مندر سو بھاپایا۔ نرگن جوت کرے پرکاش، دیا باقی نہ کوئے رکھایا۔ سنگر پورا شاہ پاتشاہ شاہو شاباش، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن چولا سرگن لباس، نرگن ڈھولا سرگن رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل دیوے مان وڈیایا۔ سمبل تیرا اُتجے دھام، سو پرکھ نرنجن آپ اپائیدا۔ اپنا کرے پورا کام، کرتا پرکھ دیا کمائیدا۔ بھگتاں پکڑے آپے دام، دامنگیر آپ اکھوائیدا۔ آپے میلے ساچے رام، رام روپ آپ وٹائیدا۔ آپ پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ رکھائیدا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بھان، جوتی نور ڈمگائیدا۔ آپ سہائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیدا۔ آپ اٹھائے سچ نشان، لوک مات آپ جھلایا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے ٹھمران، راج راجانا اپنا ناؤں پرگٹائیدا۔ آپے جن بھگتاں دیوے مان، جگت نمانے اپنے گلے لگائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پچان، آپ اپنا درس دکھائیدا۔ میل

ملاوا ہانی ہان، شبدی سرتی بندھن ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ اپائیندا۔ سچ دوارا اپما یوگ، پُرکھ ابناشی آپ سناٹیا۔ جس دا راہ تگن چو داں لوک، پر لوک نین اٹھایا۔ جس دوارے گر اوتار چل آسن سُنن سلوک، پت پر میثور ایکا گایا۔ جس دا بھانا سکے نہ کوئی روک، تِس دا درشن برہما وشن شو نیز نیناں ویکھ وکھایا۔ جس دا کوئی روم نہ دسے سوت، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ سچ دوارا اک بنائے قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کوئے وڈیایا۔ جس دا جس نہ گائِن رسنا ہونٹ، قلم شاہی لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکایا۔ سو صاحب آپے جانے اپناوت پوت، گر اوتار پوترے رُپ کھڈایا۔ آد جگادی نزل جوت، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ جن بھگتاں بخشے ایکا اوٹ، دوسر اور نہ کوئے سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا لے پرگٹایا۔ پرگٹاؤنا دوارا لوک مات، ترے پنج میلا سچ سُبھایا۔ پاربرہم پر بھ کھولے تاک، ترے گن اتیتا سیو کمایا۔ جگ جگ دا پورا کرے بھوکھت واک، گر اوتاراں جو جس گایا۔ سبج سہیلے لے راکھ، بھگت بھگونت میل ملایا۔ آپے ہوئے پاکی پاک، پت پنت بے پرواہیا۔ سنتاں بنے سبج ساک، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ آپے کھولے بند تاک، بجر کپاٹی توڑ تڑایا۔ ایکا مندر وکھائے ساچا ہاٹ، ستگر بیٹھا آسن لایا۔ نرگن کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھایا۔ جن بھگتاں وسے سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوت جگائے مستک للاٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ آتم سیجا سہائے ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن سو بھا پایا۔ جگا جگنتر بچھے وات، جگ وچھڑے لے ملایا۔ انتم میٹے اندھیری رات، نرگن جوت کر رُشنا یا۔ درس دکھائے اک اکانٹ، اک اکلارُپ دھرایا۔ ہر جن ویکھے جوں بالک مات، پتا پوت گود سہایا۔ ایکا بندھے ساچا نات، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ درگاہ ساچی دیوے دات، نام ونڈن ونڈ ونڈایا۔ انتم وکھائے ایکا گھاٹ، جس دا کنارہ نظر کسے نہ آیا۔ صاحب دیال پُرکھ سمراتھ، ابناشی اپنا رُپ وٹایا۔ سمبل لیکھا ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمپارا گیا سمجھایا۔ جس دا کردے پوجا پاٹھ، سو پُرکھ نرنجن مات آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے جگایا۔ ہر جن جگاؤنا کرپا دھار، ہر اپنی بو جھ بھجھایا۔ مانس جنم دیوے تیج سوار، مانکھ اپنے لیکھے لایا۔ راتیں سُنیاں کرے گفتار، گُفت شنید کھیل کھلایا۔ بے عیب پروردگار، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ قادر کھیل کرے کرتار، قدرت ویکھے چائیں چانیا۔

مقامے حق میت مُرار، سانجھ یار لئے ملائیا۔ ایکا حق بول جیکار، لاشریک دئے وڈیائیا۔ طالب طلب نہ کوئے طلب گار، طالب طلبا آپ پڑھائیا۔ عالم
 علما کھیل کرے اپار، عالمین ویس وٹائیا۔ صحبت جانے سرب سنسار، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ غفلت دیکھے جیو گوار، آلس نندرا کھوج کھوج جائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے ساچا گھر، در دروازہ آپ کھلائیا۔ در دروازہ نو نو در، در درویش سہائیا۔ ساڈھے تن تن دیوے ور،
 گھر گھر وجے ودھائیا۔ ست ست دیکھے آپے کھڑ، رُوپ انوپ وٹائیا۔ نرگن اندر سرگن وڈ، سرگن اندر نرگن دھار چلائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا
 قیمت آپ مکائیا۔ ایکا گھاڑن لئے گھڑ، گھڑن بھننہار ہتھ وڈیائیا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، جگت نیہہ آپ دھرائیا۔ وشن برہما شو لئے پھڑ، ایکا حکم سنائیا۔
 سیو کماؤنی آؤنا در، ایکا گھر دکھائیا۔ چھٹی جگ جس دار کھدے رہے ڈر، سو ڈر رہیا مٹائیا۔ میرے بھگتاں سرن سرنائی جاؤ پڑ، ویلے آنت لئے ملائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ رہیا سنائیا۔ سُنو سندیشہ ایکا کن، ایکا وار جنائندا۔ دُھر فرمانا لینا من، دُھر درگا ہی آپ سنائندا۔ جو
 گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ کوٹن کوٹ ویس وٹائے سورج چن، کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیو کمائندا۔ ایکا دوس رسنا کہنا دھن دھن،
 وڈ دھنی آپ سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیو اپنے ہتھ رکھائندا۔ وشن برہما شو کرن صلاح، سُنیا ہر پروانہ۔ کلجگ انتم
 پرگٹ ہویا، ناؤں دھرا وشنوں بھگوانا۔ وشنوں پہلاں ڈگیں چرنی آ، سُننا سچ ترانہ۔ برہمے درشن لینا پا، ویلا گیا ہتھ نہ آنا۔ شکر دھوڑی ٹکا مستک لینا
 لا، تئے مان ابھمانا۔ پُرکھ ابناشی کھیل رہیا کرا، لوک مات ہو پردھانا۔ سچکھنڈ دوارا دئے بنا، اک جھلائے سچ نشانہ۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا،
 سیس تاج نہ کوئے ٹکانا۔ ایکا حکم دئے ورتا، نو کھنڈ پر تھمی ہو پردھانا۔ چار ورنان دئے کھپا، دین مذہب نہ کوئے ایمانا۔ ساچی شرع دئے دکھا، ایکا
 ایشٹ سری بھگوانا۔ ساچا مندر دئے بنا، لیکھا جانے گن ندھانا۔ چل کے درشن آئے پا، لے کے آئے دُھر پروانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیس رہے جھکا۔ جھکھیا سیس آگے جگدیش، جگدیش دیا کمائندا۔ نو نو چار پیسین لیا پیس، جگ چوکڑی پندھ مکمائندا۔ جگا
 جگنتر آپ جناواں سچ حدیث، منتر انتر نام پڑھائندا۔ کلجگ لہنا دینا چکنا بیس اکیس، بیس پیسا موہ مٹائندا۔ کسے تاج نہ رکھنا سیس، راج راجان نہ کوئے

اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا ہر بناؤنا، ہر جن ساچی سیو جنایا۔ وشن برہما شو در منگاؤنا، ایک حکم سنایا۔ نیوں نیوں سب نے سیس جھکاؤنا، نیتر نین شرمایا۔ مستک لکا ایک لاؤنا، چرن دھوڑ وڈی وڈیایا۔ تیریاں بھگتاں دا درشن پاؤنا، چل کے آئے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دکھاؤنے ساچے گھر، تیرے ہتھ تیری وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی دیا مکا، ایک وار سمجھائیندا۔ نیتر نین لو اٹھا، نین نیناں نال ملائیندا۔ جو سوہنگ ڈھولا رہے گا، سو بھگت بھگوت بنائیندا۔ جس دا تولا بنیا بے پرواہ، ساچے کنڈے تول تُلانیندا۔ گرسکھاں دا کایا چولا لیا بدلا، اپنا چولا آپ جھڈائیندا۔ وشن برہما شو تیرا پردہ اوہلا لیا اٹھا، گرسکھاں نال ملائیندا۔ چرن دھوڑی لوو لا، ایک دات جھولی پائیندا۔ ساچا منگل لینا گا، گیت گو بند سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آون جاون جاون آون اپنا کھیل کرائیندا۔ جگت سیاست جھوٹھی دھار، راج راجان رڑھائیا۔ آتم برہم نہ کوئے گیان، جگت و دیا ہوئے شو دایا۔ اک دُوبے دا کرن مان، مان ابھمان ودھائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی سرب پچھتان، منتری پردھان نہ کوئی اکھوائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، جس دا کیتا نہ کوئے اُلٹایا۔ اکو صاحب سچا ٹھکران، کوٹن کوٹ راج بھوپت رہیا چلائی۔ ایک حکم اک فرمان، اک سندیشہ رہیا جنایا۔ سیاست وراست ہوئے ویران، سیاست سیاست نال ٹکرائیا۔ جوں ایہرن نال وجے ودان، سار سار نال ملائی۔ توں ناتا تے بے ایمان، بیوہ دے سرب لوکایا۔ خاوند سکے نہ کوئے پچان، خلقت رووے مارے دھانپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت سیاست دے مٹایا۔ جگت سیاست جائے کھپ، سو پُرکھ زرنجن آپ کھپائیندا۔ اٹھے پہر جوتن گنی رہے تپ، سوچ سمجھ نہ کوئے رکھائیندا۔ آنت کسے نہ آؤنا کچھ ہتھ، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ جگت سیاست جگت پائے نتھ، وانگ بندر آپ نچائیندا۔ انتم وکنا جھوٹھے ہٹ، کوڈی مل نہ کوئے رکھائیندا۔ جو دھے سوربیر سلطان بن ماریاں جان ڈھٹھ، ہر شبدی کھیل ورتائیندا۔ کوئی نہ رکھے کسے دی پت، پیتمبر سیس نہ کوئے لکائیندا۔ سب دا کھیڑا ہونا بھٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سیاست ویکھ وکھائیندا۔ جگت سیاست جگت کھیڑا، چار کُنٹ پردھانیاں۔ پاربرہم پر بھ دیوے ایک گیرا، نو نو کرے ویرانیاں۔ اندر وڑ چھیڑنہارا چھیڑاں، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ انتم

دھرت مات دا کھلا کرے ویہڑا، ایکا مارے نام تیر نشانیاں۔ ہر کی سیاست جانے کیہڑا، جگ جگ چلے چلاوے اپنے بھانیاں۔ جگت وڈیائی پایا جیرا، جگت سیاست بنھے گانیاں۔ اتم ویلا آیا نیڑا، مٹے سرب نشانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل جودھا سور پیر بلی بلوانیاں۔ ہر سیاست رکھے اپر اپار، جگ جگ کھیل کھلایا۔ ایس سیاست اندر گھلے گر اوتار، گر اوتار سیوا لایا۔ سادھ سنت کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ ساچے تخت ہے پتی سرکار، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ ایکا حکم ورتے ایکا وار، ایکا وار کرے جنایا۔ کوئی موڈ نہ سکے وچ سنسار، کوٹن کوٹ بیٹھے سپس جھکایا۔ پر بھ کی سیاست نہ جائے ہار، جگت سیاست خاکی خاک ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سیاست سیاست نال ٹکرائیا۔ سیاست نال سیاست لائے ٹکر، جگ ٹوٹے آپ کر ایندا۔ نرگن نرکار چاروں گنٹ پھرے بن بن فقر، فکر ہو نہ کوئے رکھ ایندا۔ جس دا جگ چو کڑی کر کے آئے ذکر، ذرے ذرے وچ سمائندا۔ سو صاحب سنگر پورا سور پیر بلوان کلج اتم اپنے اکھاڑے آئے نتر، تیر تلوار ہتھ نہ کوئے رکھ ایندا۔ نام ندھانا پھڑے چھتر، شرع شریعت سرب مٹائندا۔ لیکھا جانے جگت پتر، پتا پوت کھیل کھلایندا۔ جگت سیاسی وینہدے رہ جان بڑ بڑ، بیتیا حال نہ کسے جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نام سیاست آپ وڈیائندا۔ جس سیاست دار کھن مان، سو سیاست کھان نوں آئی۔ بہتر سکھاں لاہنی ایکا وار مکان، جگت ستھر دے وچھایا۔

۱۳۶۶

۱۳۶۶

★ ۲۳ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

حکمے اندر دُھر فرمانا، دُھر دھامی ہر جنائندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا رانا، ست ستوادی آپ سنائندا۔ اکھ اگوچر بے مہانا، اگم اتھا بھو نہ آئندا۔ جگا جگنتر ورتے بھانا، سد بھانے کھیل کھلایندا۔ نرگن سرگن جانے آون جانا، آون جاون، ویس وٹائندا۔ شبد اگمی ایکا گانا، نر ویر پُرکھ الائندا۔ بھگتاں دیوے ساچا دانا، وست امولک جھولی پائندا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، ساچا سگن منائندا۔ آتر آتم دیوے برہم گیانا، برہم و دیا آپ پڑھائندا۔ ساچا

دیوے پینا کھانا، امرت رس آپ چکھائیندا۔ لیکھا جانے مرنا جینا، جیون مرن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس جن بخشے ساچی سرنا، سرنگت آپ ہو جائیندا۔
 نیز کھولے ہرنا پھرنا، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ آپے ہوئے کرنی کرنا، قُدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھنا، جگت وِ دیا آپ پڑھائیندا۔
 نرِ بھو چکائے دُو جا ڈرنا، بھے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑنا، آپے گھڑ گھڑ آپے بھن دھرائیندا۔ جس دوارے ہر جو وڑنا، سو مندر سو بھا
 پائیندا۔ ساچے پوڑے ایکا چڑھنا، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دُھر دھامی ہر نرِ نکارا،
 ایکا ایک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، کھیلنہارا آپ کھلائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، آد جگاد چلائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گر پیر آپ
 پڑھائیندا۔ ایکا نام دئے سہارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ چرن کوئل دے سہارا، لوک مات پرگٹائیندا۔ دپیک جوتی کر اُجیارا، جوتی جاتا ویکھ دکھائیندا۔
 راگی نادی کھیل اپارا، انحد نادی ناد و جائیندا۔ اکھ اگوچر آپے جانے اپنی دھارا، دُو جی دھار نہ کوئے بنائیندا۔ جس جن کھولے بند کوڑا، سو جن سو جھی
 پائیندا۔ گر اوتار آد جگاد جگا جگنتر نیوں نیوں سیس جگدیش آگے کرن ہاڑا، نیز نین نیر سرب و ہائیندا۔ تیرے حکمے ساڈی کارا، ساڈی کار تیری سیوا وِ ج
 رکھائیندا۔ تُوں صاحب سچا میت مُرارا، تھدھ بن دھام نہ کوئے سہائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچّی سرکارا، شہنشاہ اک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ سوہے تیرا منارا، اُج
 اٹلا آپ وڈیائیندا۔ نرمل جوت جگے اپارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ رُوپ رنگ تے وسے باہرا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس اولّا اینکارا، آد جگاد دھرائیندا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت دئے آدھارا،
 سنت سہیلے گلے لگائیندا۔ گر کھیاں کرے سچ پیار، گر سکھ ساچے سدا صلاحیا۔ نرگن سرگن کھیل سچّی سرکارا، شاہو بھوپ آپ کرائیندا۔ نام ونج کرائے اک
 وپار، لوک مات ہٹ گھلائیندا۔ چوڑاں لوک کرن پکار، نیز نینیاں نیر و ہائیندا۔ گگن منڈل رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ وشن برہما شو گیا
 ہار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار کرن پکار، انتر ایکا اوٹ رکھائیندا۔ کلج آئے اپنی وار، نہکنا ناووں رکھائیندا۔ شبد ڈنکا وجائے اگم اپارا، نوبت اپنا
 ناووں وجائیندا۔ دو جہاناں کرے خبردار، پُریاں لوآں آپ ہلائیندا۔ رُو سس دئے آدھارا، سورج چن ویکھ دکھائیندا۔ گر کھ سبجّن لئے اٹھال، جس جن اپنی

بوجھ بُجھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایک ت دے سمجھائیا۔ مارگ دتے ہر سکھال، نش اکھر کر پڑھائیا۔ ہنگ برہم کرے پرتپال، سو پڑکھ زرنجن سچا
 شہنشاہیا۔ اک بنائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا دے وڈیائیا۔ ایک گھر بہائے شاہ کنگال، اوج نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، زرنگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ دھر مسال ہر دھرم دوارا، ایک ایک جنائیدا۔ ورن برن نہ کوئے اکھاڑا، ذات پات نہ ناچ نچائیدا۔ دین مذہب نہ کوئے
 جیکارا، ایک پڑکھ اکال لائیدا۔ چار جگ دا ہوئے چھٹاکارا، پچھلا کیتا اپنی جھولی پائیدا۔ گر اوتار جو دے دے گئے لارا، اتم ہر جو آپ پور کرائیدا۔
 گر گھ کدے نہ رہے کوارا، جس پاربرہم پرنائیدا۔ سو سہنجنی ہوئے نارا، جس ہر کنت گلے لگائیدا۔ آپ بہائے سچے دربارا، سچکھنڈ سنگھاسن سوہا
 پائیدا۔ اٹھے پہر وجائے پریم ستارا، سرتال نہ کوئے رکھائیدا۔ شبد اگمی سنائے سچی دھنکارا، چھتی راگ بھیونہ آئیدا۔ اک دکھائے ٹھاکر دوارا، ہر
 ٹھاکر آپ کھلائیدا۔ بھگتاں دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیدا۔ مانس جنم نہ آئے ہارا، جنم اجنم اپنے لیکھے پائیدا۔ پورا کرے قول اقرارا،
 کیتا قول بھل نہ جائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیدا۔ روپ دھرائے دھرنی دھر، دھرت دھول وڈیائیا۔ ساچے
 مندر بہے وڑ، سمبل ایک ناؤں رکھائیا۔ گوہند سورا لے پھر، گر چیل میل ملائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تیج ت نہ کوئے رکھائیا۔ جگت وڈیا نہ لے
 پڑھ، اپنی کرے سچ پڑھائیا۔ چار جگ دے وچھڑے لائے اپنے لڑ، ایک بندھن نام پائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ روپ وٹائیا۔ پڑکھ ابناشی دیوے
 ور، ورتا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سچ دوارا سوہاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سبھائیدا۔ ہر
 پڑکھ زرنجن بنائے بنت، ایکنکارا ویکھ دکھائیدا۔ آد زرنجن مہاگنت، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ سری بھگوان سوہاؤنت، ابناشی کرتا کھیل کھلائیدا۔ پاربرہم
 آپ جنائے اپنا نیا منت، ایک منتر نام درٹائیدا۔ نام نامہ ویکھے ساچے سنت، بھگت بھگوانت آپ اٹھائیدا۔ دیوے وڈیائی وچوں جیو جنت، جیون جگت
 اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ہر کارنگ اتر کدے نہ جائیدا۔ جس نوں کھندے بے آنت بے آنت، سو صاحب ویکھ
 دکھائیدا۔ سرب جیاں دا ایک کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیدا۔ جن بھگت بنائے تیری بنت، بندھن اپنے ہتھ رکھائیدا۔ گرٹھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ

برہم آپ سمجھائیں۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، نام بھنڈارا اک ورتائیں۔ میل ملاو ساچی سنگت، سنگ اپنا آپ رکھائیں۔ گرسکھ تیرا راہ جگ جگ تنگن جت، سورگ تیرے چرن دھوڑ رمانیں۔ تیرا میلا سری بھگونت، جتھے دیکھن کوئے نہ آئیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیں۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، نرگن سرگن بنت بنائیا۔ بھگت بھگونت میل ملاؤنا، بھگوتی سیو کمائیا۔ بھگوتی نیوں نیوں سپس جھکاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ آد شکت نال ملاؤنا، مل سخیاں منگل گائیا۔ چتر بھج سپس جھکاؤنا، نیوں نیوں پے سرنائیا۔ گر اوتاراں گل وچ پلو پاؤنا، نیتز نین نہ سکے کوئے اٹھائیا۔ چار جگ دا لیکھا سب دے آگے دھراؤنا، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ اپنیاں دیکھ سرب شراؤنا، آپا کسے کول نظر نہ آئیا۔ رام کرشن نہ کسے مناؤنا، عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے وڈیائیا۔ محمد لیکھ نہ کسے چکاؤنا، رانی اللہ مکھ بھوائیا۔ نانک پلو نہ کسے پھراؤنا، در دیوے دھکا لائیا۔ گوہند امرت جام نہ کسے پلاؤنا، کلجک جیو بھلے پاندھی راہیا۔ مُرشد مُریداں کولوں پلو چھڈاؤنا، گرو سکھ کسے نہ ہوئے سہائیا۔ سب نے پار برہم آگے نیوں نیوں سپس جھکاؤنا، تیری منڈے رہے سرنائیا۔ آپے کر جوئدھ بھاؤنا، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ حکم ورتائے سری بھگوانا، بھگوتی آپ جنائیں۔ بھگوتی بٹھے ایک گانا، ایک سگن منائیں۔ ایک وار کرے پروانہ، سر اپنا ہتھ رکھائیں۔ داتا دانی دیوے دانا، دیا ندھ اپنی دیا کمائیں۔ آپے ہو یا جانی جانا، بھیو اچھید کھائیں۔ نو نو ہوئے پردھانا، روپ انوپ جنائیں۔ ناد انادی سچ ترانہ، ایک وار سنائیں۔ وشن برہما شو ہوئے خیرانا، ہر کا بھیو کوئے نہ آئیں۔ لوک مات کرے کھیل مہانا، نرویر دھار چلائیں۔ چار جگ دا مندر مسجد مٹھ شو دوالا دیکھے مکانا، خالی سرب کرائیں۔ دین مذہب ہو یا دیوانہ، در در گھر گھر دھکا لائیں۔ سنگر شبد بیٹھ مستانہ، مکھ سب توں آپ بھوائیں۔ جے کوئی دُور دُراڈا کرے سلاما، لگ لگ اپنا وقت لنگھائیں۔ جے کوئی کوک کوک گائے راما، مندر ٹل کھڑکائیں۔ جے کوئی سپس تاج رکھ بنے کاہنا، تس اپنا روپ نہ کدے دکھائیں۔ جو نام ست جھوٹا گائے گانا، انتر وکار نہ کوئے کڈھائیں۔ نانک کرے نہ در پروانہ، دُور دُراڈا دھکا لائیں۔ جے کوئی فتح ڈنکا کہے وجانا، گوہند روپ نہ کوئے دکھائیں۔ کلجک کوڑ ہو یا بلوانا، سب نوں دھکا لائیں۔ ایک بھلیا سری بھگوانا، جو گھٹ گھٹ آسن لائیں۔ جس دی گر اوتار منڈے رہے آنا،

سپس آگے جگدیش نہ کوئے اٹھائیندا۔ سو بھگ انتم لے کے آئے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ گر کھ ورا پتر سگھڑ سجانا، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ دیوے درس سری بھگوانا، جگت ترشنا حرص ملائیندا۔ ایک راگ سنائے کانا، دُھن انادی ناد و جائیندا۔ آتم سیجا سو بھاپانا، برہم پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے مندر سچ مکانا، ساڈھے تن ہتھ رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن میلا رواداس چمبارا، چڑھی اپنے ہٹ وکائیا۔ زرگن سرگن کر پیارا، سرگن زرگن دھار دکھائیا۔ کاغذ قلم دے سہارا، سر اپنا ہتھ دکھائیا۔ جگت جگت دا پار کنارہ، جگت کرے بے پرواہیا۔ ایک بنے سچ منارا، ساڈھے تن ہتھ ونڈ ونڈائیا۔ نوچار لگے اکھاڑا، چھٹی چھٹی ناچ نچائیا۔ نانک زرگن سرگن کرے پکارا، ایک اوٹ تکائیا۔ تیرا رُپ اگم اپارا، وڈ وڈی تیری وڈیائیا۔ تیرا دھام سچھنڈ نیارا، دس کسے نہ آئیا۔ آد جگاد اک اکلا سچھنڈ بیٹھا رہے کوارا، تیرا سنگ نہ کوئے دسائیا۔ تیرا ایک دیکھاں جگت وہارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگوان دینا نام آدھارا، بھگتن ایک دات جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن دے سمجھائیا۔ اپنا گن ہر سمجھایا، نش اکھر ہر ہر بول۔ اپنا آپ لئے پرنا، آد جگادی آپے رکھے کول۔ لوک مات لئے ویس وٹایا، پاربرہم اتل اتول۔ ہر جن ساچے لئے جگایا، گھر گھر وچ کُندا کھول۔ اپنا رُپ دے درسیا، نچ آتم جائے مَول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ دھول اُپر بھاگ لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سچھنڈ دوارا آپ پرگٹاؤنا، سچھنڈ نو اسی سو بھاپائیندا۔ دین مذہب دا ڈیرہ ڈھاؤنا، ذات پات پنڈھ مکائیندا۔ گر اوتاراں دا حصہ اتتم سب داسب دی جھولی پاؤنا، باقی اور نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال دو جہان ایک نظری آؤنا، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ جگت دوارا ڈیرہ ڈھاؤنا، خاکی خاک ملائیندا۔ بھگت دوارا اک اُچھاؤنا، ہر جن ساچے وچ بہائیندا۔ سپس جگدیش چھتر جھلاؤنا، چھٹی راگاں آسا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر زرنکار، زرگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ونڈے ونڈ اگم اپارا، حساب کتاب نہ کوئے رکھائیا۔ کھت لیکھ نہ سکے وچار، وڈیا گن نہ کوئے دکھائیا۔ وید پُران شاستر سمتر انجیل قرآن کھانی بانی کرے پکار، گر اوتار رہے جس گائیا۔ سو صاحب اپنا کرے آپ وہار، تھت وار اپنے ہتھ

رکھائیا۔ سچھنڈ نواسی وسنہارا سچھنڈ دوار، سچھنڈ لوک مات پرگٹائیا۔ جس گرہ نرگن جوت کرے اُجیار، سو گرہ اپنے رنگ رنگائیا۔ جس در بولے نام جیکار، تس گھر وجے ودھائیا۔ ہر جن ہر بھگت گرگھ گر سکھ لئے اُبھار، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ سوہنگ شبد سچ پیار، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حصہ ایک ونڈ، پاونہارا اُتھج سیتج جیرج اند، لہنا دینا مکائے لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ، گرکھاں دکھائے اک اند، پرمانند اپنا روپ درسائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد رہے بے پچان، پچان وچ کدے نہ آئیا۔

جگت سیاست ناتا کوڑ، کوڑے تند نال بندھائیا۔ جن بھگتاں اندر سچا نور، نور نورانہ آپ دھرائیا۔ سیاست کرے مورکھ موڑھ، چتر سکھڑ دئے بھلائی۔ گر سکھاں ملے چرن دھوڑ، دُرمت میل دھوائیا۔ بہتر بھگت اکٹھے ہون ضرور، کلج تیری ضرورت پوری دینی کرائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آپ کرائے مہورت مہور، تھت وار اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس داپینڈا تکدے رہے دُور، سو نیڑے گیا آئیا۔ جس نوں کہندے سچا حضور، حاضر ہو ہو درس دکھائیا۔ جگت سیاست ڈوبے پور، دھکا ایک وار لگائیا۔ شاہ پاتشاہ رہے جھور، راتیں ستیاں نیند نہ آئیا۔ اتم اپنا منن آپ قصور، ایک بھلیا بے پرواہیا۔ من واسنا کردے رہے غرور، غرُبت کایا وچ لکائیا۔ من ہنگتا کریا فتور، فتویٰ اک دوجے تے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دئے وڈیائیا۔ ہر جن وڈا کول ساچی وست، ہر ایک ایک پھرائیندا۔ ایک رنگ دکھائے کیٹ ہست، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیندا۔ نام نُماری رکھے مست، دھن دولت پلے نہ کوئے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ صلاحیندا۔ جگت سیاست منگے منگ، دوس رین گرا لائیا۔ شاہ پاتشاہ بنے رہن ننگ، سیس پو نہ کوئے لکائیا۔ جگت ترشنا بھریا گند، جھوٹھی واسنا نہ کوئے مکائیا۔ پیو دادا پت پوترے دی بنھدے گئے گنڈھ، اتم خالی ہتھ دکھائیا۔ ویکھو سیاست ہندی رنڈ، رنڈی دُہاگن چاروں کُنٹ دئے دُہائیا۔ نٹھ نٹھ تھکی مکیا نہ پنڈھ، جگت بھلی رہی گرا لائیا۔ چار کُنٹ اندھیرا اندھ، ساچا چند نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سب دی ایک وار لاہے ڈنڈ، ڈنڈ پھیر کوئے نہ

پائیا۔ سیاست رووے جگت گُراوے، کوک کوک جنایا۔ اک دُوبے دے مرن ہاوے، ہاہاکر مچایا۔ پردھان منتری کوئی نظر نہ آوے، حکمی حکم نہ کوئے سُنایا۔ در درویش ہون نتھاویں، نتھاویاں تھاؤں نہ کوئے دسایا۔ کرے کرائے جو پر بھ بھاوے، پر بھ بھانا آپ ورتایا۔ گرگھ اپنے تول تُل رہن سانویں، ایتھے اوتھے دو جہاناں ایکا کنڈھا نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، انتم انت سری بھگونت، سب دا کرے صفایا۔

زیر وِصفرا جائے لتھ، ایکا کدے نہ مکھ چھپائیا۔ ایکے نال کہانی اکھ، کوٹن کوٹ اکائی نال ملائیا۔ اکائی دہائی سینٹریاں اپنا مارگ دس، اپنا راہ دے وکھائیا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، انتم سب دی کرے صفایا۔ جوں بھاوے تیوں کرے اکھ، مُڑ مُڑ پھیر ملائیا۔ کوٹن کوٹ جگ چو کڑی گئے ڈھٹھ، ڈھا ڈھا اپنی ڈھیری پھیر بنائیا۔ کوٹن کوٹ وِشن برہما شو لے و تھ، ترے گن اپنا رنگ رنگائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر اٹھا اٹھا ہتھ، لوک مات گئے تال وجائیا۔ کوٹن کوٹ بھگت سنت گا گا گاتھ، اُچی کوک کوک گئے سُنائیا۔ آد جگاد کسے نہ آئی ہاتھ، ڈوگھے ساگر ساچی بھور اندر گئے تاریاں لائیا۔ آپ وینہد ارہیا کھیل تماش، سچھنڈ ساچے آسن لائیا۔ جس جن دیوے اپنا کرن جوت پرکاش، سو گرورُپ مات اکھوائیا۔ اپنی کرن کھچھے اپنے پاس، پنج تت خاکی خاک ملائیا۔ گیاں بچھوں گاؤندے گاتھ، نہ ایتھے نہ اوتھے ہوئے کوئے سہائیا۔ جو آیا سو چڑھ کے گیا ہر کے راتھ، ہر اپنا آپ رتھواہیا۔ انتم لے کے گیا ساتھ، پچھے چھڈ کوئی نہ جائیا۔ جس نوں کہندے ترے لوکی ناتھ، کوٹن کوٹ ترے لوکی ناتھ چرناں وِچ سیو کمائیا۔ جس نوں کہندے رام وسے پاس، سو رام ساچے رام راہ تکائیا۔ جس نوں کہندے عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، سو پیغمبر اک منائیا۔ سب نوں دیند ارہیا کلام، اپنی کلام نہ کسے جنائیا۔ اپنا اشارہ دے اِہام، اپنا بھيو نہ کسے گھلایا۔ اپنی دھوڑ دیوے ستنام، چرن چرناں اُپر رگڑائیا۔ نانک نرگن سرگن کر پرنام، گھر ساچے خوشی منائیا۔ پنج تت کایا ماٹی لیکھے لگے چام، جس ملیا سچا ماہیا۔ گو بند نیوں نیوں کرے پرنام، پُرکھ اکال اک منائیا۔ انتم سب دا پکڑے دام، دامنگیر پھیرا پائیا۔ بن کے آئے بے پچان، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر اپنی سیاست آپ چلائیا۔ نیتز نین الک پلک، قدم

قدم قدم نال ملائیا۔ مخلوق دیکھے ہر جو خلق، خالق خلق بے پرواہیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، قرص گرا پھول بھلائیآ۔ نور نورانہ دیوے درس، باطن اپنا کھیل دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پلک ایکا قدم نال ملائیآ۔

★ ۲۷ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ پنڈ چھینے جستر وال ضلع امرتسر ★

شاہ پاتشاہ ہر نرنکار، نرگن آد جگاد سمائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سکدار، نر ویر اپنا حکم چلائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھوونہ آئیندا۔ آد پُرکھ ہو تیار، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار، عقل کل اپنی کار کمائیندا۔ ایکنکارا وسے دھام نیار، انھو پرکاش کرائیندا۔ آد نرنجن جوتی دھار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگار، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا کرپسار، ہر آپے ویکھ دکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ دھر فرمانا اک جیکار، ناد انادی ناد و جائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوڑا، چرن کول آپ کٹائیندا۔ آپے کرے اپنا سچ پیار، پیا پریتم آپ ہو جائیندا۔ ناری کنت کھیل نیار، اپر پیر اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیلنہارا اک اکلآ، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا آسن آپے ملا، ہر آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنا سندیش نرنزیش آپے گھلا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، آد پُرکھ سو بھاپائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اپار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ نواسی سو بھاپائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، نہچل دھام دے وڈیائیآ۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیآ۔ کملا پاتی کھیل نیار، کول نین آپ کرائیا۔ حکمی حکم سچ ورتارا، شاہ پاتشاہ آپ سنائیآ۔ ساچے تخت بیٹھ ساچی سرکارا، سیس جگدیش تاج سہائیآ۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکارا، در درویش سیو کمائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے

دربار، ہر پُرکھ زرنجن رنگ رنگا گیا۔ ایکنا کرے سچ و ہار، آد زرنجن جوتی دھار، رُوپ انوپ آپ دکھایا۔ ابناشی کرتا پاوے سارا، سِری بھگوان کرے کھیل نیارا، پاربرہم وڈی وڈیا گیا۔ سچکھنڈ ویکھے آپ اکھاڑا، تھر گھر سوہے ساچا لاڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنا بھيو ہر زرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی کھیل اپار، کھیلنہارا آپ کھلائیندا۔ دائی دایا بن اگم اپار، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ جننی جن جنے سٹ ڈلار، شبدی شبد ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر ساچے دئے بہال، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے وسے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن دلال، ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنی کرپا رُوپ پرگٹائے مہاکال، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ لیکھا جانے سچ سچئی دھر مسال، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ جوتی دپیک ایک بال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیا گیا۔ تھر گھر دیوے ساچی وتھ، شبد شبدی جھولی پائیا۔ زرویر چلائے اپنا رتھ، زراکار بے پرواہیا۔ اگم اگمڑی سنائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ زراکار زراکار زراکار نبھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ بے پرواہ، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ تھر گھر ساچا آپ سہا، سٹ ڈلارا آپ بہائیندا۔ آپے مارگ دیوے پا، ساچا راہ آپ جنائیندا۔ حکمی حکم دئے جنا، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، ایک گنڈھ دوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل کرا، تھر گھر اپنے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وسے ایکا زرن، زرنائے دھار آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر واسا شبد ڈلار، ہر ساچا آپ رکھایا۔ سچکھنڈ وسے آپ زرنکار، زرنگن بیٹھا آسن لائیا۔ اک جنائے ساچی کار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ پوت سپوت بنے ڈلار، پروردگار اک جنائیا۔ تیرا رنگ میری دھار، میری دھار تیرے وچ سمائیا۔ میرا حکم سچ فرمان، ساچے سٹ سننا کر دھیان، سناونہارا آپ جنائیا۔ میرا ناؤں اک گیان، آد جگاد بے پچان، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ تیرا وسے تھر گھر مکان، سچکھنڈ وسے سِری بھگوان، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ نش اکھر کرے پڑھایا۔ نش اکھر شبدی دات، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اکانت، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ آپے پتا آپے مات، سٹ

دُلا را گود سُهائندا۔ آپے بچھنہارا وات، سِیس جگدیش ہتھ رکھائندا۔ آپے کھولے بند تاک، بند کوڑا آپ کھائندا۔ تھر گھر وکھائے ایک ہاٹ، تھر گھر ساچا سو بھا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائندا۔ ساچا بھیو ہر کرتارا، اپنا آپ جنائیا۔ ساچے سٹ ہو خبردارا، پُرکھ اپناشی رہیا اٹھائیا۔ تیری سیوالائے اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ تیرا رُپ ساچی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ تیرے اندر کھیل نیارا، نر اکارا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی اپنے رکھ، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائندا۔ کرے کھیل آپ سمرتھ، اپنا رنگ آپ رنگائندا۔ یج یجے ساچے وت، اپنی سیوا آپ کمائندا۔ آپ بندھائے اپنا نت، نرنجن نرنجن میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبد سٹ ہر پرگٹائندا۔ ہر شبد اندر وشد دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نرنجن پرگٹ ہو نر اکار، اپنا کھیل کھائیا۔ ساچا پلنگ سیجا ساچی کر تیار، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد آپ صلاحیا۔ سچ صلاح دیونہارا، ایک حکم سنائندا۔ پاربرہم نرنجن دھارا، نر ویر ویکھ وکھائندا۔ وشن وشنو کر اُجیارا، اپنے رنگ رنگائندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہرا، اپنا در در سائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ اپنا پردہ ہر ہر کھول، ایک ایک کرے جنائیا۔ ناؤں نرنکارا آپے بول، اپنا ناؤں دے جنائیا۔ ست ستوادی تولے تول، ایک تول دے وکھائیا۔ وست اگئی دے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ شبدی سٹ کرے چوہل، پتا پوت بن مانیا۔ انتر انتر جائے مول، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیا۔ وشنو اندر دھرے کول، امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنائیا۔ لیکھا جنائے ہر کرتارا، اپنی کھیل کھائندا۔ وشنو نور نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ شبدی شبد شبد پسارا، نیتز نین نہ کوئے رکھائندا۔ الکھ اگم ہو تیارا، اپنی دھارا آپ جنائندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ایککارا آپ جنائیا۔ شاہ پاتشاہ بن بن رانا، ساچے تخت سو بھا پائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنی دھار بندھائیا۔ وشنو سن لے کر دھیانا، ایک وار جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ اپنا پردہ ہر ہر چکا،

اپنا بھو کھلائیندا۔ جلوہ جلال نور پرگٹا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ وشنوں سیس جائے جھک، سیس جگدیش آگے کھائیندا۔ تیری دھارن گیا پھٹ، مات پت نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جگاد تیری اوٹ، ایک راہ تکائیندا۔ تیرا مندر میرا کوٹ، چرن دوار سو بھاپائیندا۔ تیرا نور میری جوت، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ ہر ہر پردہ گیا لٹھ، پاربرہم آپ لہائیا۔ درس دکھائے ہو پرگٹ، زرگن نور ڈمگائیا۔ وشنوں چرن دوارے گیا ڈھٹھ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایک دینی ساچی وتھ، منگاں سرن سچئی سرنائیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، پر بھ تیرا درشن پائیا۔ تیری مہما اک اکھ، آد جگاد سدا جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ دیونہارا ور داتارا، دیا اپنی آپ کمائیندا۔ ساچی وست ہر اپر اپارا، پاربرہم آپ ورتائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، تیری کول دھرائیندا۔ تیرا نور کر اُجیارا، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر کا کھیل، بھو ابھید آپ جنائیا۔ زرگن زرگن کر یا میل، نہ کوئی پتاناہ کوئی مائیا۔ پُرکھ ابناشی سجن سہیل، آپے بنے دایا دایا۔ آپے گرو آپے چیل، آپے بھچھیا اچھیا سمجھائیا۔ آپے وسے رنگ نول، زراکار سچا شہنشاہیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویل، تھت وار نہ کوئے گنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوں ایک اگن جنائیا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ بھل نہ جانا بن نادان، پُرکھ ابناشی ایک وار جنائیندا۔ آد جگادی میرا کھیل مہان، بھو کوئے نہ پائیندا۔ میرا جھلدار ہے نشان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ سچھنڈ میرا مکان، چھپر چھن نہ کوئے جھہائیندا۔ نہ کوئی در کسے دربان، درویش نظر کوئے نہ آئیندا۔ آد جگادی ایک کاہن، اک اگلا ہر اکھوائیندا۔ دیندار ہے دھر فرمان، آپ اپنا نام ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ایک راہ دکھائیندا۔ ساچا راہ سری بھگوان، آد پُرکھ جنائیا۔ وشنوں تیرا ایک دان، ایک وست دکھائیا۔ برہما برہم کرے پروان، پاربرہم بنس سہائیا۔ شکر میلا کرے آن، سُن اگم وڈیائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، جھولی دئے بھرائیا۔ پنچ تت کر کلیان، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیا۔ وشنوں تیرا سچ بھنڈارا، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ ترے گن مایا دے سہارا، پنچ تت کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی بن ونجارا، گھٹ

گھڑ بھانڈے آپ گھڑائیںدا۔ ایکا وست دے ہر تھارا، اتوٹ اٹھ رکھائیںدا۔ کھٹ نہ جائے وچ سنسارا، لوک مات راہ چلائیںدا۔ میرا ناؤں تیرا جیکارا، ساچی بانی آپ سمجھائیںدا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے وارو وارا، چارے برہماکھ صلاحندا۔ چارے ویداں لائے اکھاڑا، ترے گن اتیتا آپ نچائیںدا۔ پنچم تت بنائے لاڑا، سیس جگدیش آپ گندائیںدا۔ کرے کھیل اگم اپارا، زرگن سرگن دھار بندھائیںدا۔ من مت بدھ دے ہلارا، نوٹا اپنا سانگ ورتائیںدا۔ جگ چوکڑی بن لکھارا، جگ جگ اپنی کھیل وکھائیںدا۔ سیو لگائے گر اوتارا، زرگن سرگن روپ وٹائیںدا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، انتر آتم برہم گیان درڑائیںدا۔ ستن کھولے بند کواڑا، بجر کپائی توڑ تڑائیںدا۔ گرکھاں دے نام آدھارا، زردھن سردھن ایکا وست جھولی پائیںدا۔ گر سکھاں کرے سچ پیارا، آپ اپنا میل ملائیںدا۔ زرگن جوت کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈمگائیںدا۔ سورج چن نہ کوئے ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے وکھائیںدا۔ ایکا شبد ناد دھنکارا، انحد نادی ناد و جائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ جنائیںدا۔ وشنوں سُنیا دھر فرمان، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ توں آد جگاد سدا مہربان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں سیوک بال نادان، جگ جگ سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی کراں پروان، جو میری جھولی پائیا۔ در در سیوا کراں آن، بن درویش سیو کمائیا۔ تیرے بھگتاں لواں پچھان، جو تیرا ناؤں دھیائیا۔ تیرے ناؤں وٹھو قربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت، کون وار کون تھت، کون جگ کرے ہت، اپنا میل لئے ملائیا۔ اپنا ویلا ہر جو دس، کون ویلا میل ہس۔ ہس، نین نیناں نال ملائیںدا۔ کون امرت دیوے رس، رس ایکا کھ چوائیںدا۔ ہوں ہوواں تیرے وس، تھد بن اور نہ کوئے رکھائیںدا۔ میری پوری کرنی آس، میں ایکا راہ تکائیںدا۔ کد وسال تیرے پاس، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیںدا۔ تیرا کھیل ویکھ تماش، تیری دھار چلائیںدا۔ تیرا رنگ ویکھاں لکھ چوراسی جوت پرکاش، گھٹ گھٹ اندر تیرا روپ نظری آئیںدا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، کیتی گھال لیکھے پائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیںدا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا تھم دے سُنایا۔ وشنوں سیوا دتی لا، نو سو پُرانوی چوکڑی جگ رہیا سمجھایا۔ اس وچوں گھٹے نہ را، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ کوٹن کوٹ جگ چوکڑی جان ویا، لوک مات پھیرا پائیا۔ کوٹن کوٹن گر اوتار جاون سیو کما، سرگن پنچ تت چولا

جگت ہنڈھانیا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت گاون جا، دوس رین دھیان لگایا۔ کوٹن کوٹ سنت منگن ساچا تھاں، خالی جھولی رہے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست رہیا ورتانیا۔ ساچی وست ہر کرتارا، کرتا پُرکھ آپ ورتانیدا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگت نرگن سرگن ورتے جگت وہارا، پُرکھ ابناشی آپ ورتانیدا۔ سیوالگائے گرو اوتارا، جگت جگت لھم جنانیدا۔ نام وست بھر بھنڈارا، لوک مات گھلانیدا۔ جو آئے سو گائے ہر نرنکارا، پُرکھ اکال اوٹ تکانیدا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ پاؤن چھٹاکارا، آنت ہتھ کسے نہ آئیدا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگت اترے پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیدا۔ وشنوں تیتوں دے سہارا، پُرکھ ابناشی ویس وٹانیدا۔ لوک مات لئے اوتارا، نرگن اپنا کھیل گھلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ویلا وقت اپنے ہتھ رکھانیدا۔ وشنوں ویلا انتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنانیدا۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن زرویر جوتی جامہ بھیکھ وٹاؤنا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھانیدا۔ تینی اوتاراں لہنا دینا چکاؤنا، سنجک تریتا دواپر کلجک ویکھ دکھانیدا۔ بھگت بھگونت لیکھے پاؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹانیدا۔ ساچے سنت در بہاؤنا، در دروازہ اک گھلانیدا۔ پیر پیغمبر اولیا ملا شیخ اپنے رنگ رنگاؤنا، دستگیر اپنا بندھن پانیدا۔ دس گر گر بھیو چکاؤنا، شبدری شبدری شبدری اللانیدا۔ جگت چوکڑی پنڈھ مکاؤنا، وید کتیب شاستر سمرت اپنے ہتھ رکھانیدا۔ انجیل قرآنا آپے گاؤنا، گیتا گیان آپ درڑانیدا۔ کھانی بانی آپ سناؤنا، اپنا ناد آپ اللانیدا۔ تیرتھ تٹ آپ بناؤنا، سر سرور آپ سہانیدا۔ اُچے ٹلے پر بت چٹھ چٹھ آسن لاؤنا، سمند ساگر ویکھ دکھانیدا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگاؤنا، نور نورانہ ڈمگائیدا۔ گرہ گرہ اندر دھام سہاؤنا، ساچا مندر آپ بنانیدا۔ بھجر جھرنانج گھر چواؤنا، امرت رس چکھانیدا۔ گرگھ ورلے بھیو گھلاؤنا، جس اپنا درس کرانیدا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیدا۔ لکھیا لیکھ ہر پور کرانیا، وید ویاس بھل نہ جانیدا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، اپنا ناؤں دھراؤنا، ذات پات نہ کوئے جنانیدا۔ عیسیٰ آس جھولی پاؤنا، نور نورانہ ڈمگائیدا۔ محمد پنڈھ آپ مکاؤنا، چوڈس چوڈاں ویکھ دکھانیدا۔ نانک گوہند آس پور کرانیا، پوری آس اپنے ہتھ رکھانیدا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، مات پت نہ کوئے بنانیدا۔ وشن برہما شو آپ اٹھاؤنا، وشنوں پلا تیرا اپنے نال بندھانیدا۔ چار جگت دا لہنا دینا مول چکاؤنا، چھٹی چھٹی کھیل گھلانیدا۔ بھگت بھگونت آپ پرگٹاؤنا، بھگتی اپنی آپ

درڑائیندا۔ مندر مسجد شودوالا گرسکھ کایا گھر بناؤنا، چار دیوار نہ کوئے جنائیندا۔ انحد ڈھولا ایک گاؤنا، ناد انادی آپ سنائیندا۔ اُچی کوک نہ رولا پاؤنا، اچیا
 جاپ آپ کرائیندا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، دُئی دویت نہ کوئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں اندر نرگن جوت آپ جگاؤنا، تیل باقی نہ کوئے پائیندا۔ کایا کھیڑا
 لیکھے لاؤنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر آپ وساؤنا، اندر مندر سوہا پائیندا۔ وشنوں تیری وشو دھار چلاؤنا، چار ورن نہ کوئے رکھائیندا۔ ذات
 پات سب میٹ مٹاؤنا، مذہب دین نہ کوئے بنائیندا۔ آتم برہم سرب درساؤنا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ویلا وقت اپنے ہتھ رکھاؤنا، شاستر سمرت بھو نہ
 آئیندا۔ چار ویداں انت کراؤنا، انجیل قرآناں مول چکائیندا۔ گر اوتاراں نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، سچھنڈ پُرکھ ابناشی اپنا دربار آپ لگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، لوک مات مار جھات، لکھ چوڑاسی اپنی دھار بندھائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم،
 اپنی آپ بندھائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کم، کرم گن نہ کوئے وڈیائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، ترے گن بیٹھی نیر وہائیا۔ پنچ تت دیونہارا ڈن، نام کھنڈا
 اک چکائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے چن، لکھ چوڑاسی وچوں لئے پرگٹائیا۔ ایک دیوے نام دھن، دھن خزانہ اک دکھائیا۔ ایک راگ سنائے کن، دوجے گھر
 گرسکھ پڑھن نہ جائیا۔ من منوآ دیوے بٹھ، من منسا دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ وشنوں تیرا
 میل ملاؤنا، کلج اتم ہر جنائیندا۔ نہکلی جامہ پاؤنا، نرگن کھیل کھلائیندا۔ گوہند سورا اک اٹھاؤنا، پوت سپوتاناؤں دھرائیندا۔ رام روپ ہر نظری آؤنا،
 گھٹ گھٹ رمیا رام دکھائیندا۔ کاہنا کرشنا کھیل کھلاؤنا، لکھ چوڑاسی گوپی آپ نچائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ رنگ چڑھاؤنا، کالا سوساتن چھہائیندا۔ مقالے حق ڈیرہ
 لاؤنا، حق حقیقت پھول بھلائیندا۔ لاشریک اک اکھواؤنا، واحد اپنی کار کمائیندا۔ عالمین پھیرا پاؤنا، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ بسمل ہو ہر گھٹ اندر ڈیرہ
 لاؤنا، ہو ہو اپنا نعرہ لائیندا۔ ایک کلمہ نبی پڑھاؤنا، عالم علما آپ جنائیندا۔ طالب طلبا آپ سکھاؤنا، طلب اور نہ کوئے جنائیندا۔ سچھنڈ دوارا اک سہاؤنا،
 سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ نرگن سرگن روپ وٹاؤنا، پنچ تت کایا میل ملائیندا۔ نانک نانک نانک نام رکھاؤنا، ترے گن نانک ڈن لگائیندا۔ گوہند گوہند
 گڑھ سہاؤنا، گوہند اپنا سٹ بنائیندا۔ چار ورن دا ڈیرہ ڈھاؤنا، کھتری براہمن شودر ویش ایک رنگ دکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، سیس

تاج نہ کوئے ٹکانیندا۔ چوڈاں ودیا ایکا ڈور بندھاؤنا، چوڈاں لوک پھول پھلانیندا۔ چوڈاں طبقاں کُنڈا لاہنا، آپ اپنا حکم سنانیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ
 واسی لکھ چوڑاسی ایکا ایشٹ نظری آؤنا، دوجا ایشٹ نہ کوئے جنانیندا۔ پتر بُجج رُپ دھراؤنا، آد شکت ناؤں رکھاؤنا، شکتی اپنے رنگ رنگانیندا۔ ساچی بھگتی
 مارگ لاؤنا، ایکا منتر نام درڑانیندا۔ وشنوں تیری گنڈھ پواؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد انت سری بھگونت، اپنے
 ہتھ رکھانیندا۔ اپنے ہتھ رکھے ڈور، گر اوتار بھو نہ آیا۔ جگ جگ مات لوک دیوے تور، دھر فرمانا حکم سنا۔ جو آیا سو چلیا کر اوٹ، ایکا اوٹ
 پُرکھ اکال تکایا۔ اتم ملیا نرگن جوت، جوتی جوت جوت سما۔ کایا چھڈیا جگت کوٹ، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہہکنک نرائن نر، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم ویکھے ہر بھگونت، ویکھنہار وڈی وڈیایا۔ ویس وٹائے جگا جگت، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ ہر جن ویکھے
 ساچے سنت، بے پرواہ بے پرواہیا۔ آپے جنائے اپنا منت، آتم پر ماتم اک پڑھانیا۔ میل ملاواناری کنت، سچ سہنجی سچ سہانیا۔ گر کھ اٹھائے وچوں لکھ
 چوڑاسی جنت، جیو جانے نہ کوئے وڈیایا۔ گرھ توڑے ہوئے سنگت، نون سو اکھر اک سمجھانیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، اتم بیڑا بٹھ چلایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہانیا۔ جن بھگتاں سدا ہوئے سہائے، نرگن اپنی دیا کمانیندا۔ کلجگ اتم لہنا دینا دئے چکائے، پورب
 لیکھا ویکھ وکھانیندا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑے لئے ملائے، اپنا میلا آپ کرانیندا۔ گر چیلایا ایکا دھام بہائے، چیلایا گر آپ اکھوانیندا۔ سجن سہیلا سیو
 کمائے، سو پُرکھ نرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائے، تھت وار نہ کوئے جنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے
 آپ جگانیندا۔ ہر جن ساچے جانا جاگ، ہر شب دی آپ جنانیا۔ کایا مندر اندر جگے چراغ، بن تیل باقی آپ جگانیا۔ دُرمت میل دھوئے داغ، امرت
 میگھ اک برسایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا چوگ چگانیا۔ انتر اُچے اک ویراگ، باہر نظر کسے نہ آئیا۔ جس سنگر سجن گیا لادھ، سو سگلا
 سنگ تجانیا۔ گھر میل ملاواں موہن مادھو مادھ، لکھمی نرائن درس دکھانیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے کاڈھ، ترے گن مایا لہنا دئے چکانیا۔ ایٹھے اوٹھے رکھے
 دے کر ہاتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیایا۔ لہنا دینا چکھے پوجا پاٹھ، جس ملے سچا ماہیا۔ نہاؤن جائے نہ تیرتھ آٹھ ساٹھ، جس جن انتر آتم اشان کرانیا۔

دوسرے در سنن نہ جائے پاٹھ، جس جن اندرے اندر رہیا سنایا۔ دُوبے آگے نہ ڈاہے ہاتھ، جس سنگر پورا جھولی نام بھرایا۔ نہ کوئی چھے ذات پات، اوچ
 بیچ ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ جگت اندھیری میٹے رات، گھر جوت کرے رُشانیا۔ چرن کول بندھائے نات، سنگر پورا سو اکھوئیا۔ لہنا دینا چکائے مستک
 ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ آنت اتارے اپنے گھاٹ، شوہ دریا نہ کوئے رُڑھایا۔ جنم جنم دی مکے واٹ، جس جن اپنا درس دکھایا۔ صاحب دیال
 ٹھاکر کملاپات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ تارنہارا اکوگر، ہر شب دی گر اکھوئیندا۔ آد جگاد آوے جاوے دھام
 دُھر، دُھر دھام اپنا آسن لائیندا۔ ایک راگ ایک تال ایک سُر، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ایک آسو ایک گُھر، شاہ آسوار اک ہو جائیندا۔ جگا جگتسرا ایک جائے بہرہ،
 رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ دو جہاناں لائے پوڑ، نام کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ رس ویکھے مٹھا کوڑ،
 لکھ چوراسی پھول پھلاییندا۔ ویکھنہارا کر کر غور، بے نظیر اپنی نظر نہ کدے بدلاییندا۔ جس جن سنگر سجن جائے بہرہ، اچی شور نہ کدے مچائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ورلے اپنے سنگ لئے جوڑ، ٹٹی گنڈھ آپ وکھائیندا۔ ٹٹی گنڈھنہار گوپالا، آد جگاد دیا کمائیا۔ بھگت بھگونت
 ویکھے ساچے لالا، لال انملڑے آپ اٹھایا۔ پاوے سار کا یا مندر سچی دھر مسالہ، نو دوارے پار کرائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے
 رُشانیا۔ لہنا دینا چکے کال مہاکالا، کال گراس نہ آنت کھایا۔ ایک دسے راہ سکھالا، سکھ ساگر آپ سمائیا۔ سرب جیاں کرے پرتپالا، سنگر سچا سدا سہایا۔
 پھل لائے کایا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ بھگت بھگونت آپ ملاؤنا، اپنی دیا کمائیندا۔
 سوچھ سروپی درس دکھاؤنا، دُئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی نور ڈمگاون، نور نورانہ آپ اکھوئیندا۔ ہر کامندر اک دکھاؤنا، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ سورج
 چند نہ کوئے چڑھاؤنا، منڈل منڈپ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے
 آپ ملائیندا۔ میل ملاوا ہر ہر دھار، جوتی جوت میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما شو لئے اٹھال، حکمی حکم
 آپ ورتائیندا۔ کروڑ تیتیسائے بہال، سُرپت راجا اندنال ملائیندا۔ کرے کھیل دین دیال، دینن اپنا رُپ وٹائیندا۔ کلج انتم ہو یا بے حال، نیز نیناں

نیر وہائیندا۔ محمد سنگ نہ نبھیا نال، اللہ رانی گھ شرمائیندا۔ انتم سب دے سرتے کوکے کال، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اک دوجے دی کرن بھال، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ ساچی دست نہ دے دھن مال، نام دھن نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنا آپ گئے گال، کرتا قیمت کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، کلجک تیری انتم ور، وشنوں پلا لئے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ ہر دیکھنہارا نو کھنڈ محلہ، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا پھیل دھام اٹلا، نرگن نور ڈمگائیا۔ ایکا وار بولے ہلا، صفا سب دی دے اٹھائیا۔ گرگھاں اندر آپے رلا، جوتی جوت کر رُشائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، ہو ہو نعرہ کوئے نہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سمجھائیا۔ سمجھنہارا جائے سمجھ، ہر ساچا شبد سمجھائیندا۔ ہر کانوں ساچی رمز، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، نہ کوئی راگ نہ کوئے طرز، اپنا گیت آپ لائیندا۔ وشنوں بھنڈارا دیوے دات، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ انتم ویکھ اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ گرنختی پنختی بھلے ساچی گاتھ، انتم نبھے نہ کوئے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ کسے نظر نہ آئے ترے لوکی ناتھ، کوٹن کوٹ ٹل کھڑکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ وشنوں تیرا نبھائے سنگ، سو پڑکھ نرنجن دیا کمائیا۔ کلجک نچے بن ملنگ، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی نار دہاگن ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر اندر گرہ گرہ ہویا گھمنڈ، من مت کرے لڑائیا۔ گرمت نہ گائے کوئے سہاگی چھند، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کسے نہ آئے پرمانند، نجانند گئے گوائیا۔ اُپر چڑھیا ویکھن چند، گھر چند نہ کوئے چڑھائیا۔ رسنا لایا مدراماس گند، ہر کانوں نہ سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، تیرا لیکھا دے مکائیا۔ کلجک تیرا لیکھا پھولے، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ سرگن اندر نرگن بولے، نرکار دھار چلائییا۔ نرگن وسے سرگن اوہلے، بن نچ نیتز نظر نہ آئییا۔ پہلاں اپنا پردہ کھولے، پھر سنگر ویکھن پائییا۔ بولنہارا کدے نہ ڈولے، اڈل سچا شہنشاہیا۔ جس جن دوارا اپنا کھولے، سو جن ویکھن پائییا۔ جس دے گاوندے رہے ڈھولے، سو چل کے آیا ماہیا۔ چار جگ داتول تولے، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ گرگھ مستمکھ دوویں پھولے، گلیا کوئے رہن نہ پائییا۔ کلجک جیو جگت وروولے، نام مدھانا ایکا پائییا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بولنہارا رہیا سمجھائی۔ سرگن اندر نرگن لگ، لگوں کھیل کھلایا۔ جس جن پردہ دے چک، تس جن نظری آیا۔ اندرے
 اندر پئے اٹھ، اپنا درس دکھائی۔ سرگن اُتے نرگن گیا تھ، نرگن سرگن رنگ رنگائی۔ کرے کھیل ابناشی اچت، نظر کسے نہ آیا۔ گرگھ جانے ساچا
 ست، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ باہروں دے پنچ تت کایا بت، اندر پاربرہم پت پر میثور اپنا آسن لایا۔ پاربرہم برہم سہائی رت، بُھل بھلو اڑی آپ
 مہکائی۔ جس نے سوال کیتا اٹھ، تس جن آپ سمجھائی۔ نرگن سرگن سادھ سنگت، گرگھ میل ملائی۔ اندر چڑھے نام رنگت، باہر کایا مائی خاک دسائی۔
 ادھے بیٹھے نام منگت، ادھے بیٹھے کھیل کھلایا۔ جس جن پر بھ ملن دی بنے بنت، تس میلے سچا شہنشاہیا۔ سرگن بیٹھی سادھ سنگت، نرگن اندرے
 اندر کھیل کھلایا۔ سرگن دے پنچ تت چولا، جو جن دوارے نظری آسندا۔ نرگن آنتر رکھیا اولہا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائندا۔ اپنا آپ جیو نہ
 جانے میرے اندر کون بولا، کون کوئے آسن لائندا۔ کون ماں پیو بھین بھرا ساک سجن گائے ڈھولا، رسنا جہوا کون ہلائندا۔ کون کون جوٹھ جھوٹھ
 پاؤن رولا، کون سچ سچ جنائندا۔ کون چلائے اُپر دھولا، کون کوٹو کوٹ پھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل کر،
 سنگت اندر ہر جو وڑ، آسن سنگھاسن سو بھاپائندا۔ سرگن سنگت ہر ہر جوت، نرُور نرُور نرُور آپ اکھوائیا۔ کایا بنیا قلعے کوٹ، اندر لگیا بے پرواہیا۔ جس
 جن کڈھے ہوئے کھوٹ، تس اپنا آپ بُجھائی۔ گھر تن نگارے لگائے چوٹ، ایک ڈنکا نام وجائی۔ اندر جگائے نرمل جوت، اندر وسنہارا پھیر نظری آیا۔
 جھگڑن والے بہت، نام پکڑن والا ویرا گرگھ گر سکھ ملے سچے ماہیا۔ باہروں دسدے ہلدے ہوٹھ، اندر ہلاؤن والا دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت دیوے مان وڈیائی۔ ادھے رکھن سنگر آس، دوس رین دھیائی۔ ادھے ہوئے من کے داس، من واسنا پھرے بھجائی۔
 ادھے چین رسن سواس سواس، ادھے گالیاں رہے کڈھائی۔ ادھیاں کر کے جانی اپنی بند خلاص، ادھے خالی ہتھ بھوائیا۔ ادھیاں وسے سدا پاس،
 ادھے نراس روون مارن دھاپینا۔ سنگر نظر نہ آئے پر تھی آکاش، جو جن بیٹھے کھ بھوائیا۔ تہاں سنگر وسے پاس، جو ہر سنگر نیوں نیوں سپس جھکائی۔
 ایٹھے اوتھے کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اکوور، منگنہاری سرب لوکائی۔ ادھے منگن شبد

گھنگھور، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ ادھے راتیں اُٹھ اُٹھ پھر دے چور، لُٹ لُٹ جیواں رہے ستائیا۔ ادھے چڑھدے نام گھوڑ، سولاں کلیاں آسن پائیا۔
 ادھے اپنا آپ رہے روڑھ، وشے وکارا وقت گوائیا۔ سنگر پورے دی سدا لوڑ، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیا۔ زرگن سرگن تیری اپنے ہتھ رکھی ڈور،
 جدھر چاہے رہیا بھوائیا۔ گر اوتاراں اپنے حکمے دیوے تور، انتم اپنے وچ لئے ملائیا۔ بن بوجھے جیو پاوے شور، سمجھ سمجھ وچ نہ آئیا۔ ادھے منگدے کچھ
 ہور، ادھے منگدے کچھ ہور، دیونہارے گھر کوئی نہ تھوڑ، جو منگے سو وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگتتر
 گرگھ منمگھ منمگھ گرگھ دوویں راہ چلائیا۔ زرگن سنے زرگن سنائے، سرگن زرگن اپنی دھار رکھائیندا۔ زرگن بولے زرگن گائے، زرگن اپنی جھولی پائیندا۔
 زرگن بہہ بہہ خوشی منائے، زرگن اپنے رنگ سہائیندا۔ سرگن چولا پردہ پائے، کایا ماٹی ہٹ وکھائیندا۔ بن زرگن سرگن رہن نہ پائے، خاکی خاک خاک
 وکھائیندا۔ سرگن اندروں زرگن اپنا باہر کڈھائے، پون سواس نہ کوئے چلائیندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن سین سب کرے ہائے ہائے، سرگن
 اندر زرگن نظر نہ آئیندا۔ بن زرگن سرگن کسے نہ تھائے، سرگن زرگن بن نہ سو بھاپائیندا۔ جس سرگن اندر زرگن ڈیرہ لائے، سو سرگن لوک مات
 بوجھ بھجھائیندا۔ گرو گرنٹھ اندر شبدی دھار، نانک نام صلاحیا۔ نش اکھر اکھر کر پیار، اکٹرا روپ وٹائیا۔ ترے گن مایا کر آدھار، پنچم ہوئے سہائیا۔
 پینتیس اکھر کھول کواڑ، تن پنج کرے کٹمائیا۔ زرگن سرگن کھول کواڑ، اپنا گن جنائیا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، بھگونت رہے جس گائیا۔ جس ملیا گر
 کرتار، سو ہر جس رہیا سنائیا۔ نانک انگد کر پیار، شبد گر وڈیائیا۔ جوت نور دے آدھار، اگیان اندھیر چکائیا۔ انگد اپنا کھول کواڑ، ایکائین اٹھائیا۔ امر
 داس کر پیار، امرت سروور نہائیا۔ امرت سروور اپر اپار، کایا مندر اندر آپ نہائیا۔ تن من کر یا ٹھنڈا ٹھار، اگنی اگت بھجھائیا۔ بوند سوانتی اپر اپار، نخبھر
 جھرنایک جھرنایا۔ پایا گر ایک وار، گر قیمت کہن نہ جائیا۔ گر ملایا اینکار، زراکار سچ سکھائیا۔ امر داس دے آدھار، رام داس دے وڈیائیا۔ رام داس
 کایا مندر اندر ہر مندر دے وکھال، اتر پورب پچھم دکھن آپ پھرائیا۔ زرگن جوتی جوتی جمال، گھر گھر وچ کری رُشنائیا۔ اندرے اندر وچے تال، ناد
 اناد دُھن الائیا۔ نام ندھانا گائے بے مثال، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سچ دوارا لیا بھال، سنگر پورے دیا کمائیا۔ رام داس دا حل ہو یا سوال، اکٹرا کوئے

رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چُکائیا۔ کایا مندر شبد ناد، رام داس وٹی ودھائیا۔ گھر گھر وچ دیکھیا برہم برہما، پاربرہم پرہم نظری آئی۔ بن رسنا جہوا کھادھا سواد، رسنارس نہ کوئے چکھائیا۔ ہر کا ناؤں بودھ اگادھ، گر کرپا آپ کمائیا۔ ارجن ایک لیا لادھ، سُت ڈلارے دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت شبد دیہہ ترے میلا سہج ملایا۔ پنچ تت کایا دیہہ، ارجن گر ہنڈھائیندا۔ شبدی لگا ساچانیہ، گرُ رام داس لگائیندا۔ جوتی جاتا برکھے مینہ، امرت میگھ برسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دھار چلائیندا۔ گر ارجن شبد بان، ہر شبدی شبد لگایا۔ لیکھا جانے دُھر فرمان، اگم اگمٹرا گایا۔ نانک انگد امر رام داس ملیا آن، ایک گھر وسایا۔ چوتھے پد ہویا پروان، گھر چوتھا ایک پایا۔ پنچم میل سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، در دروازہ آپ گھلایا۔ دیوے سچ سندیشہ والی دو جہان، لوک مات آپ سنایا۔ چار ورنناں اک گیان، گر منتر نام درڑایا۔ ہندو مُسلم نہ کوئے ایمان، شرع شریعت نہ کوئے بنایا۔ کایا مندر دکھایا سچ مکان، جن بھگتاں نال ملایا۔ اک اگلا جگت بان، پُرکھ ابناشی رہیا اڈایا۔ آو بھگتوں چڑھو آن، اچی کوک کوک سنایا۔ بھل نہ جائے کوئی بن نادان، بن سنگر پورے پار نہ کوئے کرایا۔ سنگر پورا ہر کاشد سدا مہربان، پنچ تت کھیڑا دے وسایا۔ آپے وسے نال بھگوان، ساچے مندر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنی ونڈ ونڈایا۔ دیہہ جوت کیتی اڈ، پاربرہم دیا کمائیا۔ پنچ تت اندروں شبد کڈھ، کاغذ قلم لکھی شاہیا۔ بھگتاں دتی ایک مات، برہم مت گیا سمجھائیا۔ اتم رکھیا ہر کاتت، رُپ رنگ نہ کوئے رکھائیا۔ گا گائنا ہر جو جس، رسنا جہوا ایک گن سنایا۔ پوری کرے سب دی آس، جو چلے پرہم رضائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش گر کاشد داسی داس، سیوک سیوا سیو کمائیا۔ ----- نانک ارجن ہر گن گایا۔ کوئی نہ جائے نراس، جو جن آگے جھولی ڈاہیا۔ سنگر سدا وسے پاس، نہ مرے نہ جایا۔ پنچم شبد کر پرکاش، گر ارجن انک مُکایا۔ نو دوارے کر تماش، ناواں گر کھیل کرایا۔ انتم سب دے لیکھے ویکھے سواس، بن ہر لیکھا کوئے نہ پایا۔ دسویں گھر کر پرکاش، گو بند سورا ہر اٹھایا۔ انتم کریا کھیل تماش، جگت ندیڑ دے وسایا۔ گوداوری پوری کیتی آس، چرن کول چھہایا۔ ایک ساتا چھیکا پانجا کر پرکاش، پر م پُرکھ راہ تکایا۔ گر کاشد نہ ہوئے وناس، ایک واک کھ لایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد گُر پر گٹایا۔ گُرُ گرنتھ گو بند سندیش، گُر گھٹاں کرے پڑھایا۔ تِس صاحب کو کرو آدیس، جو گھٹ گھٹ رہیا سَمایا۔ سو صاحب نانک لیا ویکھ، انگد امر داس گیا دکھایا۔ تِس دا مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، رام داس رہیا صلاحیا۔ گُر ار جن کھیا لیکھ، گُر بانی رُوپ پر گٹایا۔ جس دانہ کوئی رُوپ نہ کوئی بھیکھ، صفتی صفت صلاحیا۔ آد جگاد نیتن نیت، نیرن نیر نیر اکھوایا۔ گُر شبد کھو جو کایا کھیت، اٹھے پہر کرے شنوایا۔ ار جن سیس پوائی تتی ریت، گُر گھٹاں ساتک ست گیا ورتایا۔ جو جن سنگر کرے ہییت، تِس گُرُ گرنتھ رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر بانی دتا شبد گیان، گُرُ گرنتھ ویکھنا مار دھیان، ترے گن پنج تت کرے پروان، دیہہ رُوپ دے وڈیایا۔ بن دیہہ نہ گُر کی دھار، گُر سنگر آپ جنائندا۔ بن دیہہ نہ گُر کا شنگار، گُر رنگ نہ کوئے رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرُ گرنتھ گُر گیان جنائندا۔ ساچا گھر زبھو چکائے بھے ڈر، بھیانک رُوپ نہ کوئے رکھایا۔ گُرُ گرنتھ منا گُردیو، گُر مہما لیکھ لکھایا۔ سنگر ساچے دی ساچی سیو، دھر فرمانا رہیا جنایا۔ آتم پر ماتم ملے میو، ساچا رس اک کھوایا۔ ہوئے سہائی الکھ ابھیو، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم دھر فرمانا، پُرکھ ابناشی دیوے رانا، گُر گُر گایا ساچا گانا، لکھ چوڑاسی جیو سمجھایا۔ گُن گایا پُرکھ سمرتھ، گُرُ گرنتھ جگت وڈیایا۔ جگت وکارے پاوے نتھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دے مٹایا۔ آسا ترشنادے متھ، مایا ممتاناں رلائی۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، جو جن چڑھے چائیں چائیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، پھر مارگ دیوے پائیا۔ کھ موڑ جو جائے نس، تِس دھکا دیوے لائیا۔ برہوں تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائی۔ گُر کا شبد جن ہر دے جائے وس، سو کھوجت کھوجت پائیا۔ بھائی کھو جو کرو نہ بس، پر بھ آوے واہو داہیا۔ جگ جگ بھگت دوارے رہیا نس، گُرُ گرنتھ رہیا سمجھایا۔ دھرو پر ہلا دیو پوری کری آس، نر اساکوئی نظر نہ آئی۔ آد جگاد جگ جگنتر بند خلاص، بندی چھوڑ بے پرواہیا۔ امریک بدھک گنکا تار دیو سدا مے وسیا پاس، کبیر جلاہے دے وڈیایا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، کوٹن کوٹ برہمنڈ پار کرائیا۔ روداس چیارانہ ہویا ناس، کسیرا کنگن آپ بنایا۔ سین ہویا داسی داس، بن بن سیوک سیو کمائیا۔ جنک دتی ساچی راس، نام انمل اک ورتایا۔ پوتتا کر اک پرکاش، انتم اپنا میل ملائی۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، کایا اندر ویکھے وڑ، گر کاشد رہیا جگایا۔ کایا اندر گرکھ وڑ، گر گرنٹھ سمجھایا۔ سرت شبد لئے پھڑ، شبد سرتی میل ملایا۔ بجر کپائی تئے گڑھ، اگیان اندھیر چکایا۔ امرت جھرنا جھرے جھر، نہجھر مکھ کھلایا۔ آتم برہم ملے ور، پاربرہم ملایا۔ ساچی سیجا بہنا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سننگر پورا درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن نرگن میل ملایا۔ نانک اکھر جو جن جائے پڑھ، تس گرو گرنٹھ ہوئے سہایا۔ جو جن جگت آگن رہے سڑ، تس گرنہ کرے پیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد آپے جانے ساچی دھارا۔

★ ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ پنڈ ماناں والا ضلع امرتسر ★

شبد نشانہ کرے پکار، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ کر کرپا میرے شاہ سکدار، تیرے ہتھ وڈیایا۔ جگ چوکڑی تیرا کھیل اپار، وید پُران رہے جس گایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ حکمی حکم تیرا ورتار، حکمے اندر کھیل کھلایا۔ حکمے اندر گر اوتار، حکمے اندر بوجھ بُجھایا۔ حکمے اندر جگ جگ ہو اُجیار، جوتی نور کرے رُشانیا۔ حکمے اندر ویکھے آنت کنار، ستجگ تریتا دوا پر پنڈھ مکایا۔ حکمے اندر ناد شبد دھنکار، حکمے اندر راگ الاپیا۔ حکمے اندر برہمنڈ کھنڈ پسار، حکمے اندر جیرج انڈ وچے ودھایا۔ حکمے اندر میل ملاواں پڑکھ نار، حکمے اندر لکھ چوراسی آپے جایا۔ حکمے اندر تیرتھ تٹ کنار، حکمے اندر جل دھارا سیو کمایا۔ حکمے اندر مندر مسجد مٹھ گرو دوار، حکمے اندر رنگ رنگایا۔ حکمے اندر بھرے سرب بھنڈار، بن داتا بے پرواہیا۔ حکمے اندر ورتے سچ ورتار، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹھایا۔ حکمے اندر آئی آتم وار، کلج کوک کوک گر لایا۔ حکمے اندر راہ تیلے مرار، دوس رین نین اٹھایا۔ حکمے اندر مدینے مکے پھرے پروردگار، حکمے اندر کایا کعبہ ساچا حجرہ دئے سہایا۔ حکمے اندر نام ست بول جیکار، حکمے اندر واگرو فتح گجایا۔ حکمے اندر ورن برن کر پیار، حکمے اندر ذات پات ونڈ ونڈایا۔ حکمے اندر نرگن سرگن لے اوتار، بھگت بھگونت لئے ترایا۔ حکمے اندر سچ پریتی نبھائے نال، گلی پریت تٹ نہ جایا۔ حکمے اندر کرے پرتپال، سیوک ساچی سیو کمایا۔ حکمے اندر گنگن منڈل دیکھ ویکھے تھال، ساچے مندر آپ سہایا۔ حکمے اندر شاہ کنگال، حکمے اندر در در گھر گھر

پھیرا پایا۔ حکمے اندر کرے سوال، بن سوالی لکھ جگایا۔ حکمے اندر کال مہاکال، لکھ چوڑا سی پھڑ پھڑ کھایا۔ حکمے اندر رائے دھرم اپنے در لیا بہال، چتر کُپت لکھ لکھ لیکھ وکھایا۔ حکمے اندر پت رہن نہ دیوے کسے ڈال، حکمے اندر بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ حکمے اندر کلجگ کرے کھیل نیار، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ حکمے اندر میل ملاواں سنگھ پال، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ حکمے اندر مان دوائے چھوٹے بال، سر اپنا ہتھ ڈکایا۔ حکمے اندر نو دوارے کھول کواڑ، جگت سندیشہ رہیا سناپا۔ حکمے اندر ساڈھے تن ہتھ مینار، جگت منارا دیوے ڈاہیا۔ حکمے اندر بھگت بھگونت کرتیار، بھگتن ساچی بو جھ بھجھایا۔ حکمے اندر سچ نشانہ اُچی کوک کوک کرے پکار، نیتز نیناں رو رو نیروہایا۔ میرا بن مددگار، ایکا منگ منگایا۔ حکمے اندر کر اپنا کھیل نیار، تیرا حکم میرے شہنشاہیا۔ حکمے اندر تیرا رنگ اپار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ وکھایا۔ حکمے اندر تیرا رنگ، حکمے آپ چڑھائیندا۔ حکمے اندر تیرا سنگ، سگلا سنگ آپ وکھائیندا۔ حکمے اندر تیرا اند، اند اند وچ پرگٹائیندا۔ حکمے اندر سورج چند، کوہ کروڑی آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی میٹے پندھ، گیرا گیرے وچ بھوائیندا۔ حکمے اندر گیت سہاگی گائے چھند، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ حکمے اندر ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال اپنی گنڈھ پوائیندا۔ حکمے اندر پاوے ٹھنڈ، سینتل دھارا اک چوائیندا۔ حکمے اندر ناتا توڑ رنڈ، آتم پر ماتم ایکا گھر بہائیندا۔ حکمے اندر ڈھاوے جھوٹھی کندھ، دُئی دوتی نہ کوئی رکھائیندا۔ حکمے اندر رکھیا بند، بند دوارا نہ کوئے کھائیندا۔ حکمے اندر بھگت بھگونت جن گا گائے بتی دند، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔ توں کیوں ستادے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ آپ بدلاییندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وساونا اپنا گھر، سچ دوار جگ جنائیندا۔ حکمے اندر سچ دوار، پُرکھ اپناشی کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت دئے سہار، بھیو ابھیو جنائیندا۔ حکمے اندر بن بن میت مرار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ حکمے اندر ساچی سیجا آتم کھاٹ پاوے سار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ حکمے اندر حکم ورتار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ نشانہ ایہہ سمجھائیندا۔ سچ نشانہ میرے سنگی، پر بھ سجن دیا کمایا۔ دیواں وست اک اننگی، امولک جھولی پایا۔ تیری کنڈ نہ ہووے ننگی، ہر جن تیرے نال ملاپا۔ ور بھنڈ نہ پائے کوئی بھنڈی، بھنڈی سب دی دیاں کرائیا۔ اک چلاواں ساچی ڈنڈی، رہر بناں بے پروہایا۔ بھیو کھلاواں جیرج انڈی، اُتبھج سبتج سو بھاپایا۔ جگت واسنا کڈھاں گندی،

کوڑی کریا کر صفائی۔ کلجک اوندھ اتم ہنڈھی، لہنا دینا دیاں چُکائی۔ ایکا پاٹھ ایکا چھندی، گیت گوہند رہیا الائی۔ نہ کوئی پُجاوے پنڈی، دیوت منگ نہ
 کوئے منگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانے رہیا سمجھائی۔ سچ نشانہ سُن فریاد، سچھنڈ نواسی دیا کمائندا۔ تیرا میلا آد جگاد، جگ جگ
 سنگ نبھائندا۔ بھگتاں دیواں بھگتی داد، نام بھنڈارا آپ ورتائندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، تیرا میل ملائندا۔ پتا پوت لڈائے لاڈ، ساچی گود آپ
 سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکائندا۔ سر رکھے ہتھ نرنکارا، ہرجن ساچے سچ پرگٹائی۔ تیرا در سہائے سچا دوارا، دُھر
 دربارا ناؤں رکھائی۔ بھگت بھگونت کر اُجیارا، نرگن جوت کرے رُشائی۔ اک دکھائے ٹھاکر دوارا، ہر ٹھاکر ٹھوکر لائی۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، لکھ لکھ لیکھ
 نہ کوئی مُکائی۔ اپنی کرپا کرے اگم اپارا، کرپا ندھ سچا شہنشاہیا۔ جنم کرم دھرم آپے جانے جانہارا، پورب پورب لیکھا پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تیرا سنگ اک دکھائی۔ تیرا سنگ وچ سنسار، وڈ سنساری آپ کرائندا۔ تیرا مردنگ نام نگار، نرکارا آپ و جائندا۔ تیرا حکم سچ ورتار، چار
 کُنٹ سٹائندا۔ تیرا بھگت نام بھنڈارا، بھگتی دان جھولی پائندا۔ در کرے اکٹھے ایکا وار، گن اوگن نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، تیرا میلا میل ملائندا۔ تیرا میلا ہر ملاؤنا، شبد وچولا دئے صلاحیا۔ بھگت دوارا اک کھلاؤنا، بہتر ناڑ خوشی منائی۔ ساتا دؤ آ ساتا، کول کولا
 امرت جھرنا آپ جھراؤنا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ اول اللہ نور دساؤنا، قدرت دیکھے چائیں چائیا۔ سچ محرابے آپے آسن لاؤنا، بانگ حدیث اک
 الائی۔ پیر پیغمبر دستگیر در منگاؤنا، ایکا کلمہ کرے پڑھائی۔ جگ چوکڑی لیکھا لکھ لکھ ہتھ پھراؤنا، ہتھ رکھے قلم شاہیا۔ ہرجن ساچے تیرے سنگ رلاؤنا،
 سخی سرور کوئے رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت دوارا کر پروان،
 سبجگ دکھائے اک نشان، جگت نشانہ نظر کوئے نہ آئی۔

☆ ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی چرن سنگھ دے گھر ☆

سیوا کرے سِری بھگوان، بھگتن چاکر چاک اکھوانیندا۔ بھگت جھلائے سچ نشان، نشانہ آپ اُٹھانیندا۔ درگھر کر پروان، نام پروانہ اک وکھانیندا۔
 گرہ گرہ ہوئے جانی جان، جانہارا بھیو کھلانیندا۔ کلجگ اتم دیوے مان، سر اپنا ہتھ لکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سو بھا
 پانیندا۔ ساچا مندر ہر کا دوار، ہری ہر آپ اُپجائیا۔ بھگتن میلے ہر جو آن، بھگتی دیوے مان وڈیائیا۔ ناتا توڑ جگت جہان، ساچی شرع دے سمجھائیا۔ چار
 ورنناں اک گیان، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ الف یے کر کر تھکی بیان، پینتیس اکھر دین گواہیا۔ باون کھیل کرے مہربان، اچھل اچھل وڈی وڈیائیا۔
 کلجگ اتم ویکھے مار دھیان، اپنی دیا آپ کمائیا۔ دیاوان ہوئے مہروان، محبان نور الاہیا۔ ہر جن ساچے کرے سوادھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، سو بھاؤنتا آپ سہانیندا۔ سچکھنڈ لوک مات بناؤنا، ترے گن ناتا توڑ تڑانیندا۔ پنچم رنگ اک چڑھاؤنا، ناڑ
 بہتر ویکھ وکھانیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ نام ندھانا ایکا گاؤنا، دوسر راگ نہ کوئے لائیندا۔ ہر جن سجن آپ ملاؤنا، میل ملاوا
 اپنے ہتھ رکھانیندا۔ لوک مات پُرکھ ابناشی سچ نشان جھلاؤنا، سچ نشانہ آپ اُپانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، در
 دربارا آپ سہانیندا۔ در دربار سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ ہر جن اُٹھائے ساچے سنت،
 سنگر سچا بے پرواہیا۔ اک چپائے نام منت، من کا منکا آپ بھوائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دے درسائیا۔ جوں نانک انگ لگایا انگد،
 انگیکار آپ ہو جائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ چٹا اک وکھائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، جگت ترشنا
 دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے دے وڈیائیا۔ سچ دوارے سیوک بن، ہر جو ہر ہر سیو کمائیندا۔ آپ اُٹھائے اپنے
 جن، جن جننی ویکھ وکھانیندا۔ راگی راگ سنائے کن، تار ستار نہ کوئی ہلانیندا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، من کا بھرم چُکائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے تن،
 پنچ تت کایا چولا آپ ہنڈھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ پرگٹانیندا۔ بھگت دوارا کرے پرگٹ، پرگٹ ہوئے آپ

نرکارا۔ لہنا چکے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبق کرے نمسکارا۔ ناتاٹئے اٹھسٹھ، پندھ مکے تٹ کنارہ۔ لہنا چکے مندر مسجد مٹھ، کرے کھیل اپر اپارا۔ ہر جن ساچے لئے رکھ، نہکٹنک نرائن نر اوتارا۔ لوک مات کرے پرتکھ، کرے سچ وہارا۔ لکھ چوڑا سی ناری کرے وکھ، اک بنائے نام ونجارا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، دیوے نام سہارا۔ میل ملائے ہس ہس، اک اکلا ایکنکارا۔ جگ چوکرٹی پوری کرے آس، کھولے سچ کواڑا۔ لہنا دینا چکے جگت پرہاس، مندر سوہے اپر اپارا۔ جن بھگتاں مل مل پائے راس، گوپی کاہن کھیل نیارا۔ سیوا کرے بن بن داس، سیوک روپ آپ نرکارا۔ لہنا ویکھے پر تھی آکاش، بھیو چکائے روس ستارا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، لکھ چوڑا سی پار کنارہ۔ اٹھے پھر رہے پرہات، ویلا وقت نہ کوئی وچارا۔ نرگن سرگن دیوے ساتھ، ہر سجن میت مرارا۔ نام ندھان سنائے گاتھ، لکھن پڑھن تے وسے باہرا۔ لیکھا جانے تے اٹھ اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ دے سہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بنائے سچ منارا۔ سچ منارا ساڈھے تن ہتھ، ترے گن اتینا آپ بنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ سنت سہیلے کر اکٹھ، بھگت بھگونت لئے جگائیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ لیکھے لائے رتی رت، پنج پیارے سیو کمائیا۔ پنج بیجیا اپنے وت، پھل آپے دیکھ دکھائیا۔ گو بند نہیاں گیا رکھ، بالے نہیاں ہیٹھ چنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا دے جنائیا۔ بھیو جناؤنا گو بند دھار، دھار دھار نال ملایا۔ ستھر ہنڈھایا ساچے یار، سولاں سچ اک وچھائیا۔ میل ملاواں انتم وار، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ پہلا قرضہ دے اتار، آگے لہنا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا دے سہائیا۔ سچ دربارا ڈو گھسی غار، ساڈھے تن تن آپ جنائیدا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا کار کمائیدا۔ نگر کھیڑا ویکھے وچ سنسار، جگ اپنا روپ وٹائیدا۔ گرگھاں محل اپر اپارا، نرگن دیپ اک جگائیدا۔ کملا پاتی میت مرارا، گھر گھر وچ خوشی منائیدا۔ گاوے گیت سہاگی اپنی وار، چھتی راگ بھیو نہ آئیدا۔ بھگتن ساچے لئے اٹھال، بھگون دیا کمائیدا۔ چھتی جگ دی نبھے نال، نو نو چار بندھن پائیدا۔ نو نو چار کھا کھا گیا کال، ہڈ ماس ناڑی رت نظر کسے نہ آئیدا۔ انتم کھیل کرے ہو مہربان، اپنی دیا کمائیدا۔ مانس مانس کر پروان، مانس جنم دو آئیدا۔ اپنا میل میلے آن، ملیا میل نہ کوئی تڑائیدا۔ اپنی بخشے آپ پچان، بے پچان پچان وچ

کدے نہ آئیندا۔ اک دکھائے سچ مکان، بھگت دوارا سو بھاپائیندا۔ سر شٹ سبائی ہوئے حیران، ہر کون کھیل کر آئیندا۔ جس سر ہتھ دھرے ہو مہربان، سو جن بھگت بھگونت اکھوائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن پڑھیاں دیوے اک گیان، جگت و دیا لیکھے کسے نہ لائیندا۔

★ ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ پکرمی سُرندر سنگھ دے گرہ پنڈ بھلر ضلع امرتسر تحصیل اجنالا ★

تخت نو اسی ساچے تخت بہنا، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ تھر گھر و اسی مٹیا کہنا، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ وشن برہما شو بھانا سہنا، سد بھانا اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے نیناں، زرگن سرگن پھول پھولائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ چکے لہنا دینا، انتم انت جھولی پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جھوٹھے وہن وہنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچے تخت سوہے بھگوانا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ تھر گھر بولے ناد ترانہ، شبدي شبد لائیندا۔ وشن برہما شو کرے پروانہ، نیوں نیوں سپس جگدیش جھکائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے دانا، ایک وست ورتائیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ سٹائیندا۔ آتم پر ماتم میل مہانا، پار برہم برہم پر گٹائیندا۔ ایش جیو بنھے گانا، جگدیش سیو کمائیندا۔ اک دکھائے ہر مکانا، ساچا مندر آپ سٹائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ پاوے سار دو جہاناں، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ راج راجانا، بھوپت بھوپ آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھر آئیندا۔ ساچے تخت ہے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ سچھنڈ جھلائے سچ نشان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ در درویش بن دربان، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ حکمی حکم دھر فرمان، سچ سندیشہ دے جنائیا۔ وشن برہما شو کرے دھیان، نیتز نین نین اٹھائیا۔ لکھ چوراسی کر پروان، لوک مات کھیل کھلائییا۔ من مت بدھ کر پردھان، متوت اک سمجھائیا۔ کایا مندر ویکھ مکان، سچ سنگھاسن دے وڈیائیا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ دھرائیا۔ آد جگادی ایک کاہن، ساچے منڈل راس رچائیا۔ گھٹ گھٹ جوتی جگے آن، دپیک دیا نہ کوئی دکھائیا۔ راگ اناد شبد دھکان، گرہ مندر آپ وجائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان، دیاوان دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیہا۔ تخت بہہ ہر راجن راجا، راج جوگ آپ کمائیندا۔ آپے اپنا رچ رچ کاجا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔
 شبد اگئی رکھے تازا، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت آپ
 سہائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر نرائن دھار بندھائیندا۔ جوتی جاتا دیوے ور، پُرکھ بدھاتا جھولی
 پائیندا۔ در دوارے آپے کھڑ، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ بنائے ایکا گڑھ، چار دیوار نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھو آپ گھلائیندا۔ اپنا بھو کھولے نرنکار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیار، تھر گھر ساچے بنت بنائیا۔ سُن اگئی کھیل نیار، نرکار آپ
 وکھائیا۔ شبدی شبد کر پیار، سُن دُلا رلئے سمجھائیا۔ وشو وشنوں لئے اٹھال، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ امرت آتم اک پیال، کول نا بھی کھیل کھلائیا۔ برہے
 کر سدا پرتپال، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ شکر ویکھے اپنا لال، آپ اپنی گود سہائیا۔ تئاں وچولا بن دلال، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ چرن کول وکھائے سچّی
 دھر مسال، سچ دوارا لئے پرگٹائیا۔ ایکا اگے رکھے سوال، اپنا ناؤں ناؤں سمجھائیا۔ ایکا دست دے دھن مال، سچ خزانہ آپ ورتائیا۔ ایکا پریت نبھائے
 نال، مہاکال وڈی وڈیائیا۔ ایکا پھل لگائے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آد پُرکھ اپنی گھال آپے گھال، اپنا روپ انوپ سمجھائیا۔ ترے گن دیوے اک
 دان، پنچم میلا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمی محکم آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ بہے ساچے تخت سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ناؤں
 دھرائیندا۔ آد جگادی اک ملاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ نش اکھر ناؤں دے پڑھا، لیکھا
 لکھت وچ نہ آئیندا۔ نرگن نرگن پکڑے بانہہ، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ اپنا ہتھ آپ اٹھائیندا۔ اک وکھائے ساچا
 تھاں، تھر دربارا سو بھاپائیندا۔ آپے بنے پتا ماں، دائی دایا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، وشن برہما شو دیوے
 ور، وست امولک آپ ورتائیندا۔ وست امولک ساچی دات، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھو ابھیدا بھو کھلائیا۔ چرن کول
 وکھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ بیٹھا رہے آپ اِکانت، اک اکلّا ساچا ماہیا۔ آپے کھولے بند تاک، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ آپ وکھائے ساچا ہاٹ،

ہٹ ہٹوانا سچا شہنشاہیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپایا۔ ساچے تخت ہر جو چڑھیا، سچھنڈ وجے ودھایا۔ اپنے مندر آپے وڑیا، نظر کسے نہ آیا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، اپنا سنگ نبھایا۔ نہ بھے ہوئے کدے نہ ڈریا، بھے اور نہ کوئی جنایا۔ اپنا کارج آپے کریا، آپے ویکھے چائیں چانیا۔ اپنا آپ آپے وریا، ناری کنت روپ وٹایا۔ اپنے دوارے آپ کھڑیا، در درویش ویس وٹایا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑیا، نہ مرے نہ جانا۔ اپنی ویدا آپے پڑھیا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ وکھایا۔ ساچے تخت بیٹھا آد زرنجن، اپنی دیا آپ کمانیدا۔ جگا جگنتر دیناں ناتھ بنے درد ڈکھ بھے بھنجن، بھو ساگر پار کرائیدا۔ جن بھگتاں دیوے نام انجن، اگیان اندھیر مٹانیدا۔ ایٹھے اوتھے بنے سجن، سگلا سنگ آپ نبھانیدا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوانیدا۔ آپے ہوئے پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپ سہانیدا۔ ساچے تخت وڈ سکدارا، حکمی حکم آپ جنانیدا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، اپر مپر آپ کرائیدا۔ لکھ چوراسی کر اجیارا، انڈج جیرج اتبج سبتج کھیل کھلانیدا۔ چارے بانی بول جیکارا، پرا بسنتی مدھم بیکھری آپے گانیدا۔ چارے ویداں بن لیکھارا، برہم مت آپ پڑھانیدا۔ ابناشی اچت جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کمانیدا۔ جگ چوکڑی ویکھے وارو وارا، زرنجن سرگن روپ وٹانیدا۔ سیوالائے گر اوتارا، حکمی حکم سمجھانیدا۔ آپے کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھانیدا۔ مقامے حق اک جیکارا، ساچا نعرہ آپ لگانیدا۔ لاشریک پروردگارا، نور نورانہ ڈمگمانیدا۔ سبتج تریتا دواپر کھجگ اپنا کردارہیا وہارا، جگت وہاری آپ اکھوانیدا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، بھگت اٹھاراں میل ملائیدا۔ دس گرو دئے سہارا، گھر گھر وچ سو بھاپانیدا۔ ایکا منتر نام کر پیارا، چار ورن آپ پڑھانیدا۔ کھتری براہمن شودر ویش دئے آدھارا، ذات پات نہ کوئی رکھانیدا۔ اوچ نیچ نہ کوئی وچارا، راو رنک نہ کوئی وڈیانیدا۔ دو جہاناں لگائے نام اکھاڑا، لوآں پُریاں ناچ نچانیدا۔ پنچم ناد شبد دھنکارا، ترے گن اپنا نام سنانیدا۔ مندر مسیت ساچا گرو وارا، برہم کایا اندر آپ وکھانیدا۔ امرت بھریا ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرانیدا۔ دیا باقی کر اجیارا، جوت زرنجن ڈمگمانیدا۔ آتم برہم کر پیارا، پار برہم میل ملائیدا۔ ہر جن

ساچے لئے اُبھارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیںدا۔ لیکھا جانے لکھنہارا، کھ لکھ لیکھ آپ مُکائیںدا۔ وشن برہما شو در منگدے رہن بھکھارا، جگ جگ دست اموک
 جھولی پائیںدا۔ گر اوتار کٹ کٹ جان وگارا، حکمی حکم آپ پھرائیںدا۔ بھگتاں دیوے اک پیارا، سر اپنا ہتھ لکائیںدا۔ سنتاں دیوے نام پیارا، نام نام
 جھولی پائیںدا۔ گرگھاں ویکھے اکو وارا، گرگھ اپنی گود بہائیںدا۔ گرگھاں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی رڑھائیںدا۔ چار جگ جگ کرتا کردا آیا اپنی
 کارا، کرنی کرتا آپ مکائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹائیںدا۔ ویس وٹائے اک اکلا، اگم اتھاہ وڈی وڈیایا۔ سچکھنڈ
 وسائے سچ محلہ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ کلجگ انتم سچ سندیش ایگا گھلا، نانک گو بند گیا سنایا۔ پُرکھ اکال پھڑیا پلا، چھٹ کدے نہ جانیا۔ جوتی شبدی آپے
 رلا، رُپ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ اپنے دپیک آپے بلا، آد جگاد کرے رُشایا۔ لکھ چوراسی بھلایا کر کر ول چھلا، گیان دھیان نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، سچ دربارا اک لگایا۔ سچ دربار ہر لگاؤنا، کلجگ انتم دے دہایا۔ پنچ تت کایا کھیڑا ویکھ
 دکھاؤنا، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ من مت تیرا پردہ لاہنا، دُئی دویت میٹ مٹایا۔ جوٹھ جھوٹھ تیرا ڈیرہ ڈھاہنا، خاکی خاک ملایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ
 تڑاؤنا، مایا ممتا دے چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھیا چا، پر بھ ساچا خوشی
 منائیںدا۔ سچ دربار لئے لگا، پہلی چیز راہ تکائیںدا۔ گر اوتار لئے در بہا، گو بند سورا آپ اٹھائیںدا۔ شبدی شب دی سچ صلاح، صلاح کار آپ ہو جائیںدا۔
 اٹھو ویکھو مار دھیان، چار کنتاں راہ دکھائیںدا۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ جلوہ نور گئے بھلا، نور نورانہ رنگ نہ کوئے چڑھائیںدا۔ نام ست ملے نہ کوئی تھاں،
 چاروں کنت پھیرا پائیںدا۔ فتح ڈنکا نہ سکے کوئی وجا، واہ واگرو نہ کوئی ملائیںدا۔ ورننا برناں پیاپھا، لوک مات نہ کوئی تڑائیںدا۔ پُرکھ اکال بھلیاناں، پت
 پر میثور نہ کوئی گائیںدا۔ جگت جگ اپنا راہ گیا بھلا، جاگرت جوت نہ کوئی جگائیںدا۔ وبچار کرن گناہ، پتا پوت نہ سو بھاپائیںدا۔ تیرتھ تٹ ناری پُرش ننگے
 رہے نہا، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیںدا۔ اُچی کوک پنڈت پاندھے رہے سنا، آتم گیان نہ کوئے درڑائیںدا۔ واحد لاشریک کہن خُدا، خُدی مان نہ کوئے
 مٹائیںدا۔ شریعت نام رہے پڑھا، نام ست نظر کسے نہ آئیںدا۔ برہم مت نہ ملیا راہ، گرمت نہ کوئی دکھائیںدا۔ کلجگ جیو ہنس ہوئے کاں، کاگ ہنس نہ

رُپ وٹائیندا۔ دیکھنہارا، دیکھے سچا شہنشاہ، سچکھنڈ واسی بھل نہ جائیندا۔ گر اوتار بخشے جس گناہ، تِس بیڑا پار کرائیندا۔ کلجگ انتم پکڑے بانہہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت نواسی ساچا تخت سہائیندا۔ تخت سہائے آد آنت، آد پُرکھ ابناشا۔ نام چپائے ساچا منت، لوک مات دئے بھرواسا۔ ہر جن میلاناری کنت، سیوک سیوا کرے بن بن داسی داسا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، کسے ہٹ نہ وکائے تولہ ماشہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیکھے کھیل تماشہ۔ کھیل تماشہ دیکھے کاہن، زرگن ہتھ وڈی وڈیائی۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں رُپ دھرائیا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، جگت پردھانگی رہیا دکھائیا۔ سچ اٹھائے اک نشان، نو کھنڈ پر تھی نشانہ دئے لگائیا۔ دو جہاناں پائے ایکا آن، دوسر آن نہ کوئے رکھائیا۔ ورن برن ایکا گان، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ ایکا نر نرائن پرگٹ ہووے آن، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ ایکا راگ اک تران، تریاناد آپ وجائیا۔ ایکا تیر ایکا بان، ایکا چلے لئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بندھن آپے پائیا۔ کلجگ انتم بندھن پاؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا موہ چکاؤنا، مایا ممتا پردہ لائیندا۔ ساچا مارگ ایکا لاؤنا، چار ورن رنگ رنگائیندا۔ ذاتاں پاتاں ڈیرہ ڈھائنا، دین مذہب نہ کوئی رکھائیندا۔ آتم پردہ آپے لائنا، پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، جن بھگتاں کرے پڑھائیا۔ ہر دے اندر آپے وس، آپ اپنا میل ملائیا۔ نجھر جھرننا دیوے رس، امرت رس جُھہائیا۔ درس دکھائے ہس ہس، سوچھ سرُپ رُپ وٹائیا۔ لوک مات آئے نس نس، آپ اپنا پندھ مکائیا۔ جن بھگتاں دوارے جائے ڈھٹھ، مان تان نہ کوئی وڈیائی۔ سرب کلا آپے سمر تھ، سمر تھ پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھو ای سیو کمائیا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ لہنا دینا چکائے چو داں لوک چو داں ہٹ، چو داں طبقات پندھ مکائیا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ پندھ مکائے تیر تھ اٹھسٹھ، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ لکھ چوڑا سی پائے نتھ، چاروں گنٹ بھوائیا۔ لہنا دینا دیوے ہتھو ہتھ، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ جن بھگتاں کرے اک اکٹھ، ست دوارا آپ سہائیا۔ آپے دیوے ساچا ہٹھ، ست سنو کھ دھیر بندھائیا۔ میل ملائے کملاپت، کول نین وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ساچا آپ پر گٹاؤنا، شبدی شبد آپ پر گٹائیندا۔ پورب لہنا دینا جھولی پاؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔
 کلج بھیکھ پکھنڈا دُور کراؤنا، اندھ اندھیر آپ گوائیندا۔ سوہنگ سہاگی چھند آپے گاؤنا، وشن برہما شو سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ صلاحیندا۔ ہر جن وڈیائی وڈی وڈ، وڈا آپ صلاحیندا۔ جس جن لڈائے اپنا لڈ، تس اپنا بندھن پائیندا۔
 لکھ چوراسی وچوں کڈھ، مات گر بھ پھند تڑائیندا۔ سچ دوارے سد، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نت نوت کھیل کرائیندا۔
 ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پر بھاس، سمند ساگر ڈونگھی کندر پھول بھلائیندا۔ زرگن جوت کرے پرکاش، اندھ اندھیر گوائیندا۔ لیکھے لائے پون
 سواس، جہوا اپنا گن سمجھائیندا۔ ہر جن ہوئے نہ انت نراس، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ توڑنہارا جم کا پھاس، جم دنڈ نہ کوئے لگائیندا۔ بھگت بھگونت سد
 رکھے پاس، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ
 پر گٹائیندا۔ ہر جن پر گٹے ہر ہر دھار، سو پرکھ زرنجن آپ پر گٹایا۔ ہر پرکھ زرنجن کرے پیار، ایکنکارا گود سہائیا۔ آد زرنجن کر اُجیار، جوت زرنجن دئے
 جگایا۔ ابناشی کرتا دھام دکھائے ٹھانڈا دربار، اگنی تت نہ کوئی جلائی۔ سری بھگوان کرے سنبھال، دوس زین سیو کمایا۔ پاربرہم برہم آپے بھال،
 آپے میلا لئے ملائی۔ اتم ناتا تئے کال مہاکال، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے
 ملائی۔ ہر جن سجن ہر ملاؤنا، مل سخیاں منگل گایا۔ دوار بنک آپ سہاؤنا، گھر وجدی رہے ودھایا۔ کنت بھگونت ایکا پاؤنا، پر م پرکھ وڈ وڈایا۔ سنت سنگر
 سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سنجگ دوارا اک بہاؤنا، کلج اتم ونڈ ونڈایا۔ چھٹی جگ دے صلاحیا ساڈھے تن تن ہتھ ایکا آسن لاؤنا، روداس چھیارا
 گیا لکھایا۔ کلج مینار اک بناؤنا، چووی ہتھ پرکھ سمرتھ لئے پر گٹایا۔ پوجا پاٹھ اک کراؤنا، اشٹ دیواک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلج تیری اتم ور، نہہلنک نرائن ز، گر اوتاراں اپنے در بہایا۔ گر اوتار سدے در، سمت سمتی کھیل کھلائیندا۔ لوک مات جو دتا ور، کون پور
 کرائیندا۔ اٹھو ویکھو اپنا گھر، نیز نیناں آپ جنائیندا۔ پلو کوئی نہ رہیا پھڑ، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ ساچے مندر نہ کوئی جائے چڑھ، اپنا کڈا نہ کوئی

لاہندا۔ سادھ سنت ادھ وچکار بیٹھے اڑ، پار کنارہ نہ کوئی کرائندا۔ مات گنی رہے سڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب ستائندا۔ جس دی لائی لوک مات جڑ، بوٹا سب نوں آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایک حکم سنائندا۔ گر اوتار مارو دھیان، جن بھگتاں نال رلائیا۔ لوک مات جو دے کے آئے گیان، انتم بھلی سرب لوکائیا۔ کلجگ کوڑ ہو یا پردھان، چاروں کنت ڈنکا لائیا۔ نال رلیا پنج شیطان، گھر گھر وچ پھیرا پائیا۔ ذات اذاتی ہوئے بے ایمان، شرع شریعت نہ کوئی وڈیائیا۔ صدق صبوری نہ کوئی ایمان، ابل وقت نہ کوئی سہائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کوٹن کوٹ گرو بن بن کھولی بیٹھے ڈکان، ہر کا نام ہتھ نہ کسے دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی ایک وار دیکھے مار دھیان، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ اپنے اپنے لو پچھان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ سمت ویہ سو اونی چڑھے وچ جہان، پر بھ لیکھا دے چکائیا۔ ایک سب نوں منی پئے آن، ایک اشٹ دیو منائیا۔ وشنوں برہما شو کر پروان، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ تیرا حکم شاہ سلطان، اٹل اٹل تیری وڈیائیا۔ بھل نہ جائے بن نادان، تیری ایک اوٹ تکائیا۔ چرن دوارے دینا مان، چرن سرن سچی سرنائیا۔ ہوں بھکھک منگاں دان، اچھیا بھچھیا جھولی دے بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دینا سمجھائیا۔ ساچی بھچھیا بھگتن ہتھ، وشن برہما شو ہر جنائندا۔ چھبھی پوہ دوائے ہتھو ہتھ، ہتھ نال ہتھ ملائندا۔ شبد سروپی کرے اکھ، گھر ساچے آپ سدائندا۔ اک دوجے دانام آپے دیوے دس، بن وچولا ملاقات آپ کرائندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دی پوری آس، چھتئی جگ مول چکائندا۔ آپے بھرے اپنا کھات، کھاتا اپنا پھیر کھلائندا۔ چار جگ دی مکے گاتھ، پچھلا لیکھا بند کرائندا۔ آگے دیوے اپنا ساتھ، ساچا مارگ آپے لائندا۔ بہتر بھگت اتارے اپنے گھٹ، بہتر دیشاں آپ سمجھائندا۔ کلجگ مکے انتم واٹ، پاندھی اپنا پندھ مکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، نور نورانہ درس کرائندا۔ نور نورانہ دیوے درس، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جن بھگتاں میٹے جھوٹھی حرص، ہوئے ہور نہ کوئی ودھائیا۔ امرت میگھ ایک برس، ساتک ست ست دے کرائیا۔ لیکھا چکائے عرش فرش، کایا گرہ پھول بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹنگ نرائن نر،

بھگت بھگونت دے وڈیاںیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیون جگت جگ دیوے دان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اک اکلّا اک اکانتا عقل کل اچھل چھل اپنا کھیل کرایا۔

کجگ انتم تھکا ماندا، نیتزینیاں نیر وہانیندا۔ اٹھ اٹھ بہہ بہہ راہ تکاندا، کون دوارے ہر جو آسیندا۔ رسنا جہوا ایکا گاندا، اپنی بھل بخشانیندا۔ جن بھگتاں بول بول سناندا، گیت گوبند اک الاینیدا۔ میرا انتم ٹٹانانا، بدھاتا جوڑ نہ کوئی جڑانیندا۔ ویکھو میرا خالی کھاتہ، حساب نظر کوئی نہ آسیندا۔ نہ کوئی دے پتاما، سیس ہتھ نہ کوئی رکھانیندا۔ نہ کوئی گائے پوجا پاٹھا، گیان دھیان نہ کوئی درسائیندا۔ نہ کوئی سروور تیر تھ تاتا، سر امرت نہ کوئی نہانیندا۔ خالی دے بھریا باٹا، گوبند جام نہ کوئی پیانیندا۔ دھرت دھول گھلا جھانا، مینڈھی سیس نہ کوئی گندانیندا۔ نہ کوئی میٹے جھگڑا ذاتا پاتا، ورن برن نہ کوئی سمجھانیندا۔ نظر نہ آئے پُرکھ سمراتھا، چاروں کوٹ ویکھ وکھانیندا۔ جگ جگ لیکھاترے لوکی ناتھا، گند منوہر ککھی نرائن مکٹ بین نہ نظری آسیندا۔ ہويا اندھیرا دیپ ساتا، نو کھنڈ دیپ نہ کوئی جگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگانیندا۔ نیتز رووے مارے دھاہ، اپنی کوک سنانیا۔ میرا ویلا انتم گیا آ، نہ سکے کوئی بچانیا۔ جس بوٹا دتالا، سو جڑ رہیا اکھڑانیا۔ جس دست جھولی دتی پا، سو اپنی ہتھیں باہر کڈھانیا۔ جس رکھیا میراناں، سو میراناؤں دے کٹانیا۔ میں جاواں کیہڑے تھان، آتر نظر نہ کوئی رکھانیا۔ بن ہر نامے ہويا کاں، بدھی کاگ وانگ گر لائیا۔ سر دیوے کوئی نہ ٹھنڈی چھاں، سمر تھ پُرکھ بیٹھا گھ بھوانیا۔ نہ کوئی ملے بھین بھرا، ساک سین سین نہ کوئی سہانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت کر گئے نانہہ، دستگیر دامن نہ کوئی پھڑانیا۔ عظمت دیوے اک صلاح، غفلت میری کم کسے نہ آتیا۔ کریا کھیل بے پرواہ، بے پرواہ دھار چلانیا۔ شبد شبدی ڈنک وجا، میرا ڈنکا بند کرائیا۔ تخت تاج دے مٹا، تخت نواسی حکم سنانیا۔ وسدے کھیڑے دیوے ڈھاہ، کلر کندھ رہن نہ پانیا۔ جل تھل ویکھے اسگاہ، ڈونگھی کندر پھول پھلانیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پا، اچے ٹلے پربت پھرے چائیں چانیا۔ لکھ چوراسی آتم پردہ آپے لاہ، لکھ لکھ لیکھا

دے مُکائیا۔ چتر سُپت در بہا، حکمی حکم منائیا۔ رائے دھرم لئے اُٹھا، ایک اڈنڈا لائیا۔ لاڑی موت دے سنا، لکھ چوڑاسی تیری جھولی پائیا۔ جو گھڑیا بھن دے دکھا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجک تیرا ستر دے وچھا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ کلجک کوڑ کڑیا رہیا کوک، چار کُٹ ہلکایا۔ میری انتم چکے چوک، ویلے انت نہ کوئی سہایا۔ ترے گن مایا رہی پھوک، پنچ تت جلاپا۔ میری مٹے نہ ترشنا بھوکھ، آسا ترشنا نہ پور کرایا۔ میں در در گھر گھر مندر مسجد مٹھ شو دوالے ڈھکھایا دھوپ، جگت سگندھی ایک پاپا۔ کوڑ کڑیا گھر گھر دکھایا روپ، انوپ درس نہ کسے پایا۔ میں سنگر صاحب دا لاڈلا پوت، چھوٹا بالا ناؤں رکھایا۔ میرا ڈنکا وچیا چار کوٹ، شاہ سلطان بچیا کوئی رہن نہ پایا۔ میں ایک دیکھیا تانا پیٹا سوت، اپنی ہتھیں گنڈھ دوایا۔ کلجک انتم سادھ سنت میں کیتے پوت کپوت، پتا پوت نہ کوئی ملایا۔ جھوٹھی خاک رما ہوئے اودھوت، اوگت آون جاون گیڑ بنایا۔ ویلے انتم رائے دھرم مارے جوت، جن ہر ہر نام بھلایا۔ لکھ چوڑاسی جامہ پریت بھوت، بھوساگر پار نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک اُٹھ اُٹھ تگے راہ، نیتز نین نین اُٹھائیا۔ ویلے انتم بنے ہر ملاح، بیڑا پار کرائیا۔ گر گوہند دیوے سچ صلاح، صلاح گیر اک ہو جائیا۔ جگت وچھوڑا دے کٹا، میل ملائے سچ سُبھائیا۔ میرا کھیڑا رہیا ڈھاہ، بالے نہیاں ہیٹھ دہائیا۔ میری جڑ رہیا اُکھڑا، انت شبد ہلونا لائیا۔ میں گل وچ پلو پا، دوویں جوڑ پواں سرنائیا۔ میرا کر انت بچا، نتھوایاں تھانو نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میرا پھند دے کٹائیا۔ کلجک اُٹھ اُٹھ بل دھارے، بل اپنا آپ جنائیا۔ میرا تھامان ہنکارے، ہنگتا گڑھ نظر نہ آئیا۔ میں بھلیا بھلایا سرب سنسارے، اُبھل تیری وڈیائیا۔ میں شاہ سلطانا در در گھر گھر سرب اُجاڑے، سیس تاج نہ کوئی کٹائیا۔ دھرنی دھرت دھول میرے اگے کڈھے ہاڑے، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ چور یار میری چھاتی رہے لتاڑے، ساچا سپر لکھ نہ کوئی رکھائیا۔ آمل گوہند میرے پیارے، راہ تگے تیرا راہیا۔ تیرا روپ پنچ پیارے، پنچم تیرا رنگ سمائیا۔ چار جگ گراوتار دے دے گئے لارے، انت ایک اوٹ تکائیا۔ تیرے بھگت رہے کارے، تڈھ بن انت نہ کوئی پرنائیا۔ آدیکھ مٹر پیارے، تیرا ستر رہے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔

کلج اٹھ کرے نمسکار، دوئے دوئے نمسکاریا۔ توں صاحب بے عیب پروردگار، وسنہارا دھام نیاریا۔ توں میل ملایا چار یار، لوک مات کر شنکاریا۔ کریا
 محمد اک پیار، در در گھر گھر اپنا کھیل نیاریا۔ ایکا منگی منگ بھگھار، چوڈاں طبقات دئے ہلاریا۔ صدی چوڈھویں تیری دھار، تیری دھارا نال ملا رہیا۔ کل
 آئی اتم وار، کل لیکھا سرب چکا لیا۔ لہنا دینا دینا لہنا قرض اتار، ہولا بھار اک اٹھا لیا۔ در منگ سچ دربار، در درویش سیس جھکا لیا۔ تیرے بھگت کرن
 پکار، بھيو کسے نہ آ رہیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، گر اوتار راہ تکا رہیا۔ ورن برن روون زاروزار، ذات پات مکھ شرما رہیا۔ مندر مسجد مٹھ شوڈوالا ہاہاکار،
 گرودوارے گرؤ نظر کوئی نہ آ رہیا۔ پُرکھ اکال کر وچار، تیرا نین نیناں وچ سما رہیا۔ جامہ لے اتم وار، دوئے جوڑ واسطہ پار رہیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان،
 اپنا تھم آپ جنا رہیا۔ میں آواں اپنی دھار، پتا پوت نہ کوئی دکھا لیا۔ شبدی شبد بول جیکار، ساچا سوہلا آپے گا لیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، جوتی جاتا
 دکھا لیا۔ ناؤں رکھ نہکک نرائن ز اوتار، کلج دوارا اک سہا لیا۔ گر چیل سوہے اک دوار، گر گوہند میل ملا لیا۔ کلج تیرا توڑے بندھن وچ سنسار،
 جگت جنجالا آپ مٹا رہیا۔ ساچی ریتی کرے اپار، پاربرہم برہم وکھ دکھا رہیا۔ ایکا نام شبد دھنکار، دُھن آتمک آپ سنا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ
 برہنڈ کھنڈ جیرج انڈ سنے آپ پکار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لا رہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، کریا کھیل دین دیال، دین اپنے گلے لگا رہیا۔ اک دکھائے
 سچی دھر مسال، جس دے نیڑ نہ آئے کال، مہاکال سیس جھکا لیا۔ پھریدار بنے آپ پرتپال، گرگھ لئے وچ بہانیا۔ ساچی سیوا کرے سیوک بن گوپال،
 اپنی سیوکما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ حکمی حکمی آپ جنا رہیا۔ ساچا تھم دھر فرمانا، شبد سندیشہ
 اک جنانیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوانا، زرویر پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ جن بھگت بنھے ہتھیں گانا، نام تند ہتھ اٹھانیا۔ آتم انتر دیوے برہم گیانا، برہم وڈیا
 کرے پڑھانیا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک کانا، سرگت اک سمجھانیا۔ غریب نمائیاں دیوے مانا، سر اپنا ہتھ کانا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک
 ملانا، خاکی خاک خاک دکھانیا۔ چار کھانی دتے اکو گانا، سوہنگ کرے سچ پڑھانیا۔ گھر بیٹھیاں سنگر پانا، دوجا در نہ ویکھن پانیا۔ بن سنتاں نظر نہ آئے
 کسے کانا، بھلی بھرم سرب لوکانیا۔ گرگھ ورا چتر سنگھ سیانا، جس مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ملے چائیں چانیا۔

☆ ۲۹ اَسُو ۲۰۲۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ لیلیاں ضلع امرتسر ☆

اپنی بازی گیا ہار، جت نظر کوئے نہ آئی۔ کلجگ کرم کرے وچار، دھرم دھیر نہ کوئی دکھائی۔ جنم لیا وچ سنسار، چوتھا جگ ناؤں دھرائیا۔ کوڑ
 کڑیارا وڈ بھنڈار، وچ سنسار لیا ورتائی۔ جوٹھ جھوٹھ کرپسار، ایکا ڈنکا لیا سنائی۔ ٹھگ چور یار کر کر خبردار، تیرا ناؤں بھلایا۔ ناری کنت دکھائے و بھچار،
 و بھچاری رنگ دکھائی۔ تیرے ناؤں نہ کریا کوئی پیار، گیت سہاگ نہ کوئی گائی۔ نال رلایا محمد یار، یاری یاراں نال نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ویلا انت ہو یا ڈکھدائی۔ ویلا انت لگا ڈکھ، ڈکھیاں ڈکھ نہ کوئی مٹائیدا۔ میں ایکا سکھنا رہیا سکھ، تیری اتم اوٹ تکائیدا۔ نہ مائس نہ میں
 منکھ، میرا روپ نظر کسے نہ آئیدا۔ دھرت مات دی بیٹھا لکھ، گودی اور نہ کوئی سہائیدا۔ سب دے اندر بیٹھا لک، اندھ ٹھی کھیل کرائیدا۔ شیر
 وانگ رہیا تک، ایکا بھبک جنائیدا۔ اتم ویلا گیا ڈھک، پہلا لیکھ نہ کوئی سمجھائیدا۔ میرا بوٹا رہیا سنگ، پھل نظر کوئی نہ آئیدا۔ اپنی گودی اتم چک،
 دوئے جوڑ سیس جھکائیدا۔ چاروں کنت پینداں تھک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں تیرا راہ تکائیدا۔ اتم ویلا گیا ہر، ہر پورا نظر کوئی
 نہ آئی۔ لوک مات بیٹھا رہیا ڈر، بھے بھیانک ہووے کون سہائی۔ جس گھاڑن میرا لیا گھر، سو اتم بھن دکھائی۔ ویلے اتم پھڑاں کس دا لڑ، سارے پلو
 رہے جھڈائی۔ گر اوتار کہن اسیں بھانا رہے جر، سد بھانے وچ سمائی۔ پڑکھ ابناشی ایکا بھگتاں دیوے ور، ور داتا بے پرواہیا۔ اتم بٹھے اپنے لڑ، نام
 بندھن ایکا پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتار دین گواہیا۔ گر اوتار دسں راہ، کلجگ سُن نادان۔ تیرا انت نہ
 کوئی ملج، مٹے جھوٹھ نشاں۔ پاربرہم پڑکھ ابناشی آگے واسطے پاپا پا، ہووے مہربان۔ نتھوایاں دیونہارا تھاں، آد جگاد کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، نہ بھے اپنی دھار چلایا۔ کلجگ پھرے ہتھاں خالی، وچ خلق واہو داہیا۔ کون دوار
 بناں سوالی، پر بھ آگے سیس جھکائی۔ اتم چلے اولڑی چالی، بھيو اہید آپ رکھائی۔ نو کھنڈ پر تھمی رین کالی، ساچا نور کرے رُشائی۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا اپنا ور، ایکا آس رکھائی، خالی ہتھ پھرے بھکھاری، در در لکھ جگائیدا۔ کون کوٹے ملے جوت زرنکاری، زرنگن اپنی دیا

کمانیندا۔ میری پیچ دیوے سواری، بھل اپنی آپ بخشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا روپ آپ وٹائیندا۔
 ساچا روپ ہر ہر دھر، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلاییا۔ آپے جانے گر اوتار، بھگت بھگونت ویکھ دکھاییا۔
 گوہند سورا آگے کھڑ، ایکا گن رہیا سمجھاییا۔ ایکا پھل جانا جھڑ، پت ڈالی رہن نہ پائیا۔ آنت پاسا جانا ہر، جت ہتھ نہ کوئی دکھاییا۔ ایکا آون ہر کے در،
 در در دیاں سمجھاییا۔ کرپا تیرے اُپر دیوے کر، کرپاندھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔ گوہند دے ایکا راہ، ایکا شبد جنایا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جگ جگ پھیرا پائے روپ وٹا، رنگ ریکھ نہ کوئی دکھاییا۔ سچ
 سنگھاسن سوہا پا، تخت نواسی ساچے تخت دے وڈیائیا۔ انتم تیرے آوے زرگن نہہکنک ناؤں رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ نام ڈنکا دے وجا، چار کُنٹ
 دے سنایا۔ ساچے سنتاں لئے اٹھا، بھگتن میلا سچ سمجھاییا۔ زرگن اپنا منگل آپے گا، اپنی بوجھ بُجھاییا۔ ترے ترے سنگل دے کٹا، پنچم پردہ دے
 اٹھایا۔ جنانند اند درسا، نج آتم کرے رسایا۔ پرمانند کھیل کرا، پر م پُرکھ دے وڈیائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھاہ، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ مایا ممتا موہ چکا،
 آسا ترشنا دے کھپایا۔ ایکا حکم سچ ورتا، دھر فرمانا کرے جنایا۔ راجا رانا تختوں لاہ، در درویش دے بنایا۔ ورننا برناں میٹ مٹا، ایکا رنگ دے
 چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ساچا مارگ تیرے اندر، سو پُرکھ زرنجن آپ لگایا۔ کلجک تیرا ڈھننا مندر،
 ویلا آنت دے سمجھایا۔ گڑھ ہنکاری تھے جندر، نام کھنڈا اک چکایا۔ من واسنا تیری میٹے بندر، اٹھ اٹھ دہ دس نہ دھایا۔ لیکھا جانے ڈوگھی کندر،
 گھٹ گھٹ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چلے اپنی سچ رضایا۔ اپنی رضا آپے چلا، چلنہار زرنکارا۔ سچ سنگھاسن
 انتم ملا، وسے دھام نیارا۔ بھگت بھگونت سچ سندیش ایکا گھلا، جوتی شبد کر اُجیارا۔ زرگن سرگن پھڑے پلا، سرگن زرگن کھیل نیارا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کارا۔ ساچی کار کرے کرتا، کلجک انتم ویکھ دکھایا۔ ہر جن ساچے کر پیار، پریتم اپنے نال ملایا۔ روگ
 سوگ دے نوار، جنم اجنم لیکھے پائیا۔ دُرمت میل دے اتار، زمل نیر سیر پیایا۔ لیکھا جانے اگم پار، اگڑی کار آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ کھیل کھلاؤنا، روپ انوپ دھرایا۔ تیرا بُرج انتم ڈھاؤنا، اُچا ٹلانا کوئی دکھائیندا۔ ساچا مارگ ایک لاؤنا، چار ورن سمجھائیندا۔ راؤ رنک راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام بہاؤنا، ایک مندر سوہا پائیندا۔ ایک رام نظری آؤنا، ایک کرشن روپ وٹائیندا۔ ایک نانک گوبند جوت جگاؤنا، ایک نور نورانہ نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ سنیا ہر کا کھیل، گوبند کرے جنایا۔ کون دوارے ہووے میل، ملیا میلا پاندھی راہیا۔ پر بھ ملے سجن سہیل، میرا بندھن دے تڑائیا۔ اپنا دتے وقت ویل، تھت وار دے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئی وڈیایا۔ گوبند مارگ ساچا دس، کلجگ نیناں نیر وٹائیندا۔ میں ہر چرن دوارے جاواں نس، کون کوٹے پھیرا پائیندا۔ میرا مٹے اندھیرا مس، چاند چاندنا کون چکائیندا۔ میری پوری کرے آس، ہو نراسا جگت گرائیندا۔ کون دیہہ وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایک دیوے سچ دھرواس، میری تدبیر تقدیر آپ بدلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون دوارے وسے گھر، کون کوٹ سوہا پائیندا۔ گوبند وسے سچ لگانا، ایک وار جنایا۔ پاربرہم سری بھگوانا، نرگن اپنا نور دھرایا۔ شبد اگنی اک بانا، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وے ودھایا۔ گوبند سورا کرے پروانہ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ سمبل نگر سچ لگانا، ہر بیٹھا سچا ماہیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، چوڈاں لوک رہیا سنایا۔ چوڈاں طبقات دے گیانا، ایک اکھر کرے پڑھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپے رکھے اپنے بھانا، سد بھانے آپ سہایا۔ جو در آئے بن نمانا، تس اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیو آپ کرایا۔ بن نمانا جاواں در، کلجگ کوگ کوگ سنایا۔ سرن سرنائی جاواں پڑ، نیتز نیناں نیر وٹایا۔ انتم میرا روپ دیوے میٹوں ڈر، بھے بھو اک رکھایا۔ میں اپنی کرنی آپے رہیا بھر، دوجی کرت نہ نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچا ور، میری بھل لے بخشایا۔ میں بھلا بن ویراگی، برہوں اگنی اگت جلائی۔ میں ہويا انت تیاگی، لکھ چوراسی رہیا تچایا۔ میں ہنس بنیا کاگی، سوہنگ ہنسا چوگ نظر کسے نہ آیا۔ میں دُرمت میل بھریا داغی، میری میل نہ کوئی دھوایا۔ ساچی وست نہ میری ہانڈی، ساچی کٹی رہیا دکھایا۔ انتم بنیا ایک گاڈی، چار ورن رہیا چلائی۔ لاڑی موت منگے ور، لکھ چوراسی کرنی شادی، بچیا کوئے رہن

نہ پائیا۔ میں ڈردا اٹھ کے بنیا پاندھی، پر بھ سچے دا سچا راہ تکائیا۔ میری کایا تھکی ماندی، آگے سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جدھر دیکھیا چلے آندھی، نور نورانہ
 بیٹھا کھ چھپائیا۔ میری کرنی میری بنی پھاندی، نہ کوئی سکے زنجیر تڑائیا۔ کسے کم نہ آؤنا سونا چاندی، خالی ہتھ دے دُہائیا۔ ترے گن مایا بنی باندی، نیوں
 نیوں بیٹھی سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا ہوئے انت سہائیا۔ تھکا ماندا آپے نٹھ، پر بھ تکاں اک دوارا۔ میرا کھڑا رہیا
 ڈھٹھ، نہ چلے کوئی چارا۔ اپنا جت ہر گیا تیر تھ تھ، اٹھسٹھ خالی دے کنارہ۔ مندر مسجد شودوالا رووے مٹھ، نظر آئے نہ ہر نرنکارا۔ سادھ سنت جگت
 مالا رہے رٹ، آتم آتر نہ کوئی پیارا۔ چار ورن کھٹی کوئے نہ سکے کھٹ، گھر گھر وڑیا لوبھ موہ ہنکارا۔ کرودھ مارے اپنی سٹ، ٹھوکر مارے وچ سنسارا۔
 من مت چکی ات، برہم مت نہ کوئی پیارا۔ میں اپنا ستھر بیٹھا گھت، دے نہ کوئی کنارہ۔ نیترا تھر وگاواں اپنے وت، ملے میل پرورد گارا۔ میرا تھئا
 دھیرج جت۔ ست سنتو کھ نہ کوئی سہارا۔ میری ابلے چاروں گنٹ رت، نو نو لگا اک اکھاڑا۔ پار برہم سرتے رکھ ہتھ، میرا ہوئے پار کنارہ۔ گوہند
 مارگ ساچا دس، منگ منگی بن بھکھارا۔ میں انتم وساں کلی ککھ، نہ منگاں کوئی چبارا۔ سد گاواں صاحب دا جس، جس کریا پار اتارا۔ نت درشن پاوان
 ہس ہس، نیتر نین نین اگھاڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچ سہارا۔ گوہند سنائے ساچی گاتھ، سُن سجن میت مرارے۔ پُرکھ
 ابناشی کھیل تماش، کرے وچ سنسارے۔ لکھ چوراسی بھوگ بلاس، لٹیا دن دہاڑے۔ سچ دست نہ کسے پاس، مانس مانس جنم ہارے۔ انتم ویلے ہوئے
 نراس، دن تھوڑے رہ گئے چارے۔ لیکھے لگے نہ کسے سواس، پون پونی نہ کوئی پیارے۔ بن بھگتاں ہر پوری کرے نہ کسے آس، لکھ چوراسی ہوئے
 خوارے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اُبھارے۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، کلج انتم گوہند اک سمجھائیدا۔ ساچے
 بھگتاں مات پرگٹاؤنا، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ اگلا مارگ اک سمجھاؤنا، دے مت آپ جنائیدا۔ چار جگ دا لہنا مول چکاؤنا، ستجگ ساچا راہ دکھائیدا۔ ساچا
 مندر اک بناؤنا، اندرے اندر دیکھ دکھائیدا۔ چھٹی جگ دا قرضہ لاہنا، پچھلا لہنا جھولی پائیدا۔ چھٹی فٹ نشان جھلاؤنا، چوہی ہتھ بندھن پائیدا۔ چار
 ورنناں وچ بہاؤنا، ذات پات دین مذہب نہ کوئی وڈیائیدا۔ اوچاں نیچاں گلے لگاؤنا، ایکا گود سہائیدا۔ ساڈھے تن ہتھ سنگھاسن مات سہاؤنا، سچ سنگھاسن

سوبھا پائیندا۔ جو در آئے تِس پار کراؤنا، پوہ چھبسی دوس منائیندا۔ اپنا حال آپ جناؤنا، جگت راہ اک دکھائیندا۔ جس ڈھاؤنا تِس پھیر بناؤنا، گھرن بھنن
اپنی کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں پُرکھ ابناشی مناؤنا، مل مل اپنا حال جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ
جگ چوکڑ چوکڑی سار پاش اپنی کھیل کرائیندا۔

★ ۲۹ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ پنڈ سارنگڑا ★

گوبند دیوے اک سندیشہ، سچ سچ سمجھائیا۔ کلج تیری مٹے ریکھا، ریکھا وچ ملائیا۔ پرگٹ ہوئے صاحب ایکا، ایکا گن وڈی وڈیائیا۔ لائے بھاگ
ماجھے دیشا، سمبل رت سہائیا۔ چار ورن دا ویکھے پیشہ، پیشوا بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ نریشا، ساچے تخت سوبھا پائیا۔ مچھ داہری نہ کوئی کیسا، سیس
جگدیش نہ موئڈ منڈائیا۔ نو نو چار در ویکھے لیکھا، گلیا لیکھا لئے کڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ درسائیا۔ سچ سندیشہ سُن
لے کن، گر سنگر آپ جنائیندا۔ ایکا نور چڑھے چن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سب دا بیڑا دیوے بنھ، جو جن سیس جھکائیندا۔ من منکا دیونہارا ڈن، نام
کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جوٹھا ٹھیکر دیوے بھن، بھننہار آپ ہو جائیندا۔ جن بھگتاں آگے اپنا کیتا آپے جائے من، متا ہور نہ کوئی دکھائیندا۔ نہ کوئی دھڑ
نہ کوئی تن، متوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، گودی گود نہ کوئی سہائیندا۔ نہ کوئی نیتز دے انھ، آد جگادی ویکھ دکھائیندا۔ نہ چھپر نہ
کوئی چھن، ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج گر اوتار کر گئے دھن دھن، رسنا جہوا سرب الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، اپنا کھیل آپ پرگٹائیندا۔ سچ سندیشہ سنائے میت، میت مرارا آپ جنائیا۔ تیری ویکھن آئے ریت، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ سرگن ہوئے
پت پت پت، زرگن اپنے نال ملائیا۔ لہنا دینا چکائے مندر مسیت، مٹھ ویکھے تھاؤں تھائیا۔ نام پرگٹائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھ اگیت سنائیا۔ لکھ چوڑا سی لئے
جیت، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ خالی کرے سب دے کھیس، ترے گن مایا لئے چھپائیا۔ تیرے یار دی چوڑھویں صدی رہی بیت، انتم لینا ہتھ ملائیا۔ پر بھ

ننگی کر نہارا پیٹھ، اپنا پردہ لئے چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ سنہیہڑا دیوے دس، ایک وار سمجھایا۔ پُرکھ
 ابناشی کرے کھیل سمرتھ، سمرتھ رُپ دھرایا۔ نو نو کھیڑا دکھائے ستر ستر، اپنا یار ہنڈھایا۔ جو دسے سو جائے ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری خاک ملایا۔
 تیرا ویکھے چلدا رتھ، چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ کون دست وچ بیٹھا رکھ، جھولی اپنی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا
 دئے چُکایا۔ کلجگ سُن لے اتنم بات، گر باطن کرے پڑھایا۔ تیرا رُپ اندھیری رات، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ سچ سچ نہ دسے کوئی پربھات، پربھ
 ملن دی آس نہ کوئی تکایا۔ مایا متا ڈونگھا کھات، جگ کھاتہ رہیا دکھایا۔ کسے نہ ملے انا تھانا تھ، نا تھانہ کوئی وڈیایا۔ انت نبھائے نہ کوئی ساتھ، سب پلو
 رہے بھڈھایا۔ جھوٹھا چولا جانا پاٹ، تن الفی اک دکھایا۔ اتنم مل نہ پینا کسے ہاٹ، کرتا قیمت کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل کرایا۔ سنیا سنہیہڑا گو بند کھ، کلجگ لئے انگڑایا۔ میں بن نمانا جاواں اٹھ، راہ تکاں ساچے ماہیا۔ کراں نمسکار نیڑے ڈھک، نیوں نیوں
 سیس جھکایا۔ پاربرہم میں تیرا چھوٹا پت، توں بوٹا لیا لگایا۔ تیرے کھمے اندر میں کوڑ سہائی رت، کوڑی کرپا پھل لگایا۔ اوگن کرے بھل جائے
 پت، پتا پوت لئے بخشایا۔ تیرا لڑ نہ جاوے میتھوں چھٹ، میں ایک منگ منگایا۔ کر کرپا میرے اُپر تھ، اپنی بخشش کر بخشہار بے پرواہیا۔ میرا تن
 نہ کوئی بُت، میرا رُپ نظر کسے نہ آیا۔ میں سب نوں پھڑ پھڑ لیا کٹ، شاہ سلطان بچیا کوئی رہن نہ پایا۔ میں گھر گھر پائی بھٹ، تیرا حکم سیس لگایا۔
 میں در در لیا لٹ، ورجھڈی دئے ڈھایا۔ میں سادھا سنتاں منہ دے بھار لیا سٹ، نہ سکے کوئی سیس اٹھایا۔ اتنم اکٹھے کرنے ایک گٹھ، دکھن و شادئے
 وڈیایا۔ وانگ بندر بن قلندر، در در نچاواں اتنم کہاں ہچھ، ہو چھی مت سرب دکھایا۔ اگلا حکم کراں تیتھوں بچھ، میری چلے نہ کوئی چترایا۔ میرا کیتا
 اپنی ہتھیں نہ لٹ، تیری لٹ میٹوں نہ بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ہوں منگاں سرن سرنایا۔ پُرکھ ابناشی دین
 دیالا، ایک حکم جنائندا۔ کلجگ تیرا کھڑا کالا، کالے رنگ سمائندا۔ دھن بھاگ توں کڈھیا دوالا، خالی ہتھ دکھائندا۔ در در گھر گھر پھرے بے حالا، تیری
 سار کوئے نہ پائندا۔ بن درویش کرے سوالا، اگے جھولی ڈاھندا۔ پُرکھ ابناشی کرے پرتپالا، سر سب دے ہتھ رکھائندا۔ اپنا کھیل کرے نرالا، ایک

گن جنائندا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، بھيوَ کوئے نہ پائندا۔ ايکا دتے راہ سُکھالا، ساچا مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ کلجگ اُٹھے آئے دوار، لُٹی لُٹ تیرے **کول** رکھائیا۔ اپنی کھیل کرے انتم وار، سیس جگدیش اپنا ہتھ لُکائیا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے یار، بھگت بھگونت لئے پرگٹائیا۔ دوہاں دتے سچ وبار، ايکا تھم آپ سٹائیا۔ کلجگ لُٹنا وچ سنسار، لُٹی لُٹ دینی مُکائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، سچھنڈ دوارے آسن لائیا۔ سچھنڈ بنے دھام نیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نہ سکيا کوئی اُسار، نہ کوئی گیا بنت بنائیا۔ نہ کوئی کہے کرے کھیل کرتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ايکا تھم آپ جنائیا۔ بہتر بھگت کرے بھگونت، بھگون دیا کمائیا۔ تیرا کرنا انتم انت، تیری خاک خاک اڈائیا۔ تیرا ویکھنا جیو جنت، جنت جیو پھول بھلائییا۔ تیرا میلا انت ہونا ساچے کنت، پھڑ پھو گنڈھ دوائیا۔ چھبھی پوہ ملنا ساچی سنگت، خالی جھولی دین بھرائیا۔ تیری مٹے بھکھ ننگت، بھکھیاں بھکھ دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جگ کرتا ہر سد مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ بھگتن دیوے ايکا دان، نام ندھانا جھولی پائندا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست ست آپ جھلائیندا۔ مات لہنا چکے آن، لیکھا سب دا پور کرائندا۔ چڑھکے ویکھے نہ مار دھیان، پچھے راہ نہ کوئی نکائندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھيوَ کوئی نہ پائندا۔ انتم بھگت دوارے لے کے جائے نام، سوہنگ ڈھولا ايکا گائندا۔ ملے میل ساچے رام، رام راما میل ملائیندا۔ پورن ہوئے انتم کام، کیتی گھال لیکھے پائندا۔ مٹے رین اندھیری شام، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ پیر پیغبر جو دیندے رہے پیغام، سچ سندیشہ آپ سٹائندا۔ آپے جانے سچ کلام، کائنات آپ پڑھائیندا۔ آپے پھڑ پھڑ ویکھے سرب غلام، در درویش آپ بہائیندا۔ نیوں نیوں کرے چرن سلام، علیکم اپنی دھار دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارے وسے چڑھ، سچ نشانہ سوبھا پائندا۔ بھگتاں ہتھ بھگتی دات، ہر بھگوان آپ رکھائیا۔ چار ورن دی اک جماعت، ہر چاکر آپ بنائیا۔ آپے اندر رکھے واس، گھر گھر جوتی جوت ڈگمگائیا۔ کلجگ تیری پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ انتم کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ پر بھاس، پر بھ ساچا آپ ترائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، داس سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن لیکھا دئے سمجھائی۔ بھگوان لیکھا پر اپارا، ہر جن ساچے آپ سمجھائیندا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔
 نرگن سرگن لے اوتارا، سرگن نرگن نال ملائیندا۔ بھگوان لیکھا پر اپارا، ہر جن ساچے آپ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، شبدی ڈنک سٹائیندا۔
 آگے میٹے کوڑ پسارا، کوڑی کرپا اپنے کھاتے پائیندا۔ ستجگ ساچا سچ وبارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کرے کھیل ساچا ہر، ہر بھگت دوارے آپے وڑ، سنت سہیلے لئے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے اپنا نام ور،
 سو جن جنم مرن وچ نہ آئیندا۔

★ ۳۰ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی اوتار سنگھ دے گھر پنڈ کاؤنکے ضلع امرتسر ★

۱۴۰۹

کلج خوشی رہیا منا، آتر آتر وچے ودھائی۔ گوہند دسیا ایکا راہ، مارگ اک سمجھائی۔ پُرکھ ابناشی چرنی ڈگاں آ، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ خالی
 جھولی دیاں دکھا، دست اور نہ کوئی دکھائی۔ میں نتھاواں پھراں تھاؤں تھاں، تھان تھنتر نہ کوئی سہائی۔ میری آنت نہ پکڑے کوئی بانہہ، چار گنٹ
 بیٹھی گھ بھوئی۔ سر رکھے نہ کوئی ٹھنڈی چھاں، گر پیر اوتار سگلا سنگ نہ کوئی رکھائی۔ جس در جاواں آگوں کرن نہ، بیٹھے گھ بھوئی۔ میں آنت ہنس
 بنیا کاں، میری بدھ کاگ وانگ گر لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، تڈھ بن اور نہ کوئی سہائی۔ تڈھ بن اور نہ
 کھیڑا، در نظر کوئی نہ آئیندا۔ میرا بنھے نہ کوئی بیڑا، چپو نام نہ کوئی لکھائی۔ انتم لگا اک اُکھیڑا، چار ورن جڑ اُکھرائیندا۔ میں جانا توں وسیں نیرن نیرا،
 دُور دُراڈا پنڈھ مکھائیندا۔ نوست پیا گیڑا، میرا بندھن نہ کوئی تڑائیندا۔ نہ کوئی سنجھ نہ کوئی سویرا، ساچا رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ تڈھ بن بنھے نہ کوئی
 میرا بیڑا، پلو ہتھ نہ کوئی پھڑائیندا۔ انتم ڈھننا جھوٹھا ڈیرہ، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں
 ساچی منگ منگائیندا۔ منگاں منگ بن درویش، نیتز نیناں نیر وہائی۔ راہ دسیا گر دشمنیش، ساچے مارگ گیا پائی۔ کون دوار ہر جو لواں ویکھ، نیتز نین نین

۱۴۰۹

اٹھایا۔ تیرے اگے میری چلے نہ کوئی پیش، تیرا حکم ورتے ہر گھٹ تھانیا۔ شاہ پاتشاہ نر نریش، شہنشاہ وڈی وڈیانیا۔ آد جگاد نرگن سرگن دھرے بھیکھ، رُوپ انُوپ آپ وٹانیا۔ میرا رکھے نہ سنگ کوئی مُلا شیخ، پیر پیغمبر اولیئے بیٹھے مکھ شرمایا۔ میں جاواں کیہڑے دیس، اندج جیرج اُتبیج سیج لوآں پُریاں چاروں کُنٹ ایکارہ جنانیا۔ وشنوں رووے اُتے باسک سیج، نیز نیناں نیر وہانیا۔ برہما دسے کھلڑے کیس، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ شکر مٹدی جائے رکھ، ویلا آنت نہ کوئی سہانیا۔ لکھ چوراسی اُجڑیا کھیت، ہریاول نظر کوئی نہ آئی۔ جوٹھ جھوٹھ بالوریت، تن رہی تپانیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا بن پریت، جن میری جان رہے کڈھانیا۔ پاربرہم پت پریشور تڈھ بن کوئی نہ کرے سچا ہیت، نہ کوئی بخشے چرن سچی سرانیا۔ توں صاحب سلطان سد رکھیں چھایا ہیٹھ، اک تیری اوٹ تکانیا۔ ورن برن ذات پات اگنی میٹے مہینہ جیٹھ، ساتک ست نہ کوئی ورتانیا۔ میں بھلا دس اپنا بھیت، ابھیو تیرے ہتھ وڈیانیا۔ میں سُنیا گوہند آونا تیرے دوارے پہلی چیت، آپ اپنا پنڈھ مکانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں یاچک سیس جھکانیا۔ یاچک منگے دان، کلجک ہو نمانا، کرپا کر سیری بھگوان، شاہ پاتشاہ سچ سلطانا۔ میں ہو یا آنت ویران، نہ دیسے کوئی ٹکانا۔ شاہ سلطان بے ایمان، دھرم نہ کوئی ٹکانا۔ نہ کوئی دین نہ ایمان، نہ کوئی پڑھے سچ کلاما۔ گھر گھر وڈیا اک شیطاں، بھلیا ہر جو تیرا نامہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دینا ساچا ور، آنتر آنتر دھر فرمانا۔ دھر فرمانا دسے نرکار، ہوں اگے جھولی ڈاپیا۔ چھوٹا تیرا ست ڈلار، کلجک کوک کوک سنانیا۔ میرا آیا پاسا ہار، جت نظر کسے نہ آئی۔ میں در در مندر مسجد گردوار شودوالے مٹھ پھریا وارو وار، تیرا رُوپ نظر کتے نہ آئی۔ توں لگیا رہیں نہ وچ سنسار، چار دیوار تیرا کھیڑا تو ہے سو بھاپانیا۔ نرگن جوت سدا نرکار، بے آنت تیری وڈیانیا۔ خالق خلق کرے پسا، مخلوق تیری شہنشاہیا۔ بے عیب پروردگار، مقامے حق اک صلاحیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کار کمانیا۔ سچکھنڈ و س دھام نیار، تھر گھر اپنی رچن رچانیا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، ہر پُرکھ نرنجن سر میرے ہتھ رکھانیا۔ اینکارا تیرا سوہنا دربار، آد نرنجن جوت جوت رُشانیا۔ ابناشی کرتا دے سہار، چرن سرن سچی سرانیا۔ سیری بھگوان تیرا ست ہلارا دو جہاناں پاوے سارا، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے اکھاڑا، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ پاربرہم تیرا برہم پسا، ترے گن مایا نال بھنڈارا،

پنچم تت ہو یا ہلکارا، ایکا لیکھا ہر نرکارا، شبد ناد نہ کوئی ڈھکارا، رسنا جہوا گا گا تھکے جیو گوارا، اندر مندر ساچے پوڑے چڑھ درس کوئی نہ پائیا۔ چاروں
 طرف نار و بچارا، ملے ہر کنت بھتار، سوہے مندر نہ سچ منارا، محل اٹل نہ کوئی رُشائیا۔ ورننا برناں لگا اکھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار مارن دھاڑا،
 ٹھگ چور یار چاروں گنت دین ڈہائیا۔ میں اک اگلا کی کراں وچارا، تیرے تھم ورتے سب ورتارا، حکمی تھم کھیل کھلایا۔ دھرنی رووے زارو زارا، در
 در کرے اک پکارا، نیز نین نیر نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ دین دیال شاہ
 پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ شبد اگمی اک صلاح، انادی ناد و جائندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، بھو کوئی نہ پائندا۔ جگ جگ چلائے اپنارہ، لوک
 مات کھیل کرائندا۔ سَتجگ تریتا دوپر پار کرا، کلجگ تیرا رنگ رنگائندا۔ تیرا روپ لیا وئا، نو کھنڈ پر تھی آپ دھرائندا۔ لکھ چوراسی وچ سما، گھر گھر
 ناچ نچائندا۔ من مت تیری جھولی پا، گرمت کھ بھوائندا۔ اتم لیکھا دئے مُکا، لہنا اپنے ہتھ رکھائندا۔ چارے ورننا دئے مُکا، چارے بانی اپنے وچ
 سمائندا۔ چارے کھانی دئے سمجھا، ایکا تھم ورتائندا۔ چوتھے جگ ڈیرہ دیوے ڈھا، کلر کندھ آپ رُڑھائندا۔ تیرے نیناں دئے دکھا، تیری کیتی
 تیرے آگے لکائندا۔ گر اوتار لئے ہلا، در ساچے سد بہائندا۔ عیسی موسیٰ سنگ محمد لئے رلا، ایکا تھم ورتائندا۔ بھگت بھگونت دئے جنا، اپنی بوجھ
 بُجھائندا۔ ساچے سنتاں دئے اٹھا، سچ سندیش سنائندا۔ گر گھ نال لئے رلا، اپنا میلا آپ کرائندا۔ گر سکھ گود لئے بہا، کایا کوری پھول بُھلائندا۔ دُھر
 فرمانا دئے جنا، دُھر دی بانی بان لگائندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا شاہ بن سچا شہنشاہ، اپنی کھیل آپ کرائندا۔ ایکا در دئے سمجھا، در ساچا اک رکھائندا۔
 جو جن در درویش نرنیش چرنی ڈگے آ، نرویر اپنی گود بہائندا۔ کالکھ لگا دئے دھوا، دُرمات داغ مٹائندا۔ اپنے مارگ آپے پا، ایکا راہ دکھائندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، کلجگ ہری ہر آپ آپ سمجھائندا۔ کلجگ آونا ساچے در، ہر ساچا سچ جنایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا
 دیوے کر، در دوارا ویکھ دکھائیا۔ اپنا گھاڑن لیا گھڑ، گھڑ نہار بے پرواہیا۔ تیری کرنی رہی لڑ، تیری کرت ویکھ دکھائیا۔ توں اپنی اگنی جانا سڑ، تیرا ہون
 دئے دکھائیا۔ تیرا تئے ہنکاری گڑھ، ہوئے روگ دئے مٹائیا۔ اتم آنت پاربرہم لئے پھڑ، نہ سکے کوئی چُھڈائیا۔ جس لگائی تیری جڑ، سو آنت دئے

اُکھڑائیا۔ لکھ چوراسی اک دُوبے دے نال پئے لڑ، گھر گھر پئے دُہائیا۔ جو جنمے سو جائے مر، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ابناشی کرتا کھیل کرے کھڑ، نگر
 کھیڑا ڈیرہ ڈھاہیا۔ نر بھو ہو چُکائے ڈر، بھے بھیانک ویکھ دکھائیا۔ سنت سہیلے لائے اپنے لڑ، گر چیلے لئے ترائیا۔ کرپا کر نرائن نر، نر اپنے لیکھے پائیا۔ آد
 پُرکھ دتا ور، اتم پور کرائیا۔ بھگت بھگونت نہائے ساچے سر، امرت ایکا ویکھ دکھائیا۔ دُرمت میل جاوے ہر، اگیان اندھیر چُکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن سمجھائیا۔ ایکا گن ہر گنوانا، گنوتا آپ جنائیندا۔ جگ جگ ویس دھرے سری بھگوانا، نر گن سر گن کھیل کھلائیندا۔ کلج
 اتم ہو مہربانا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ناؤں رکھ نہکلنک ملی بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ چار جگ دالیکھا چُکائے آنا، نو سو چرانوے چو کڑی جگ پندھ
 مُکائیندا۔ چھٹی چھٹی ویکھے مار دھیانا، ترے ترے وچ ملائیندا۔ لہنا دینا کئے شاستر سمرت وید پُرانا، انجیل قرآن گیتا گیان اپنی جھولی پائیندا۔ اٹھسٹھ نہ
 کوئی اشان، تیرتھ تھ ہوئے ویران، نیر سیر نیر رُپ نہ کوئی دھرائیندا۔ کھانی بانی تھامان، گھر گھر وڑیا پنچ شیطان، گر کاشد نہ کوئی گیان، ایکا
 بُھلیا سری بھگوان، اتم دیوے سرب سزائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر اپنا بھو آپ جنائیا۔ ساچا بھو جانے گل،
 ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرتا قیمت پائے مل، لہنا سب دا آپ مُکائیندا۔ چرن پریتی جو جن جائے گھل، اپنا لیکھا اپنے لیکھے وچ رکھائیندا۔ نام کنڈے جو
 جن جائے مل، تولا اپنے رنگ رنگائیندا۔ گر کا بچن جو گئے بھل، دو جہاناں دھکا لائیندا۔ کرے کھیل ہر انمل، انملڑی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سمجھائیندا۔ ساچا تھم دھر فرمانا، دھر درگا ہی آپ جنائیا۔ کلج ورتے اتم بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔
 تختوں لاپے رانا راجا، سیس تاج نہ کوئی کائیا۔ برناں ورنناں تھے مانا، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش گائن اکو گانا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایشٹ دیو گر اک منانا، دوسر سیس نہ کوئی جھکائیا۔
 ایکا مرد اک مردانہ، سچ مردانگی دے سمجھائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا انحد تال وجائیا۔ ایکا امرت پینا کھانا، نہجھر جھرنادے جھرائیا۔ ایکا دیوے ساچا
 نامہ، نام امولک جھولی پائیا۔ ایکا بٹھے ست سنتو کھی گانا، تند اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کرے کھیل ہو مہربانا، ہر جن ساچے آپ جگائیا۔ شبد اگمی دے پروانہ،

سچ سندیشہ دئے سنایا۔ آد پُرکھ ہر کھیل مہانا، بھیو اہید نہ کوئی جنایا۔ ساچے بھگت کرے پروانہ، لوک مات مات وڈیایا۔ ناتا توڑے پنج شیطاناں، پنج ناد دُھن شنوایا۔ چرن کول کول چرن دیوے ساچا مانا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار اک اکھوایا۔ کلج تیرا لہنا دینا چکے وچ جہانا، باقی نظر کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ایکا حکم جنایا۔ بہتر بھگت ہر پرگٹاؤنا، اپنا رنگ دکھایا۔ ایکا ناد مردنگ و جاؤنا، گھٹ گھٹ ناد الایا۔ ایکا جوتی دیپ جگاؤنا، دوس رین ڈمگایا۔ ایکا امرت جام پیاؤنا، ترشنا بھکھ گویا۔ ایکا مندر گھر گھر وچ آپ دکھاؤنا، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ ایکا سیجا آپ بہاؤنا، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ کنت کنٹول اک مناؤنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سمرتھ ہتھ سر آپ لکاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سدا سہایا۔ بہتر بھگت کرے پرگٹ، پرگٹ ہو یا آپ نرنکارا۔ چوڈاں لوک ویکھے ہٹ، چوڈاں طبقات کھول کواڑا۔ آپ ورو لے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ کھیلے کھیل نیارا۔ مندر مسجد شوڈوالا ویکھے مٹھ، ویکھنہار گر اوتارا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوڑا سی کھولے بند کواڑا۔ گرگھ سجن وچوں لئے رکھ، جس لہنا دیوے نام ادھارا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر بھگتاں رکھدا آیا پت، ہر بن بن سیوادارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپار کھیل اول، الاہی نور آپ کرایا۔ اپنا آپ کر بسمل، بسمل دھار دئے چلایا۔ آپے پہنے بستر نیلا، نیل بستر تن چھہایا۔ آپے ویکھے لکھ چوڑا سی جگت قید، وشن برہما شو نال رلایا۔ آپے ویس وٹائے لال سوہا پیلا، نیلی دھار آپ سمایا۔ آپے کالا سو ساتن چھہائے چھیل چھیل، جو بن اپنا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ہر ہر سوامی، آد جگاد سدا نہ کامی، جگ جگ اپنا روپ دھرایا۔ جگ جگ روپ اولٹا، نرگن سرگن کھیل کھلائے۔ کرے کھیل اک اکلڑا، اگم اگوچر بے پرواہے۔ سچ سنگھاسن ایکا ملٹا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائے۔ جن بھگتاں پھڑائے نام پلڑا، ساچا پلو اک دکھائے۔ جوتی دھار شبدی رلڑا، شبد انادی ناد سنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگائے۔ ہر جن میلادھار ایکا در، در دروازہ آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ اک نہائے ساچے سر، کاگ ہنس بنایا۔ سوہنگ ہنسا چوگ اگے دھر، مانک موتی دئے دکھایا۔ درس دکھائے اگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹایا۔ اپنا اکھر آپ

پڑھ، جن بھگتاں دئے سمجھائیا۔ چوڈاں ودیا جان ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ وشن برہما شو کنبن تھر تھر، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ پار برہم پت پر میثور اپنا گھاڈن آپے گھر، نرگن نرگن جوت جگائیا۔ سرگن اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، پچھلی کیتی آپ اٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج دیوے اکو ور، ایکا ایک سمجھائیا۔ ایکا ایک اکو دھار، ترے گن باہر رکھائیندا۔ ترے گن اتپا کر پسا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ ٹھانڈا سپتا ایکنکار، ایکا راہ چلائیندا۔ ساچا مارگ پر اپار، برہما وشن شو جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھر گھر بھانڈے سو بھاپائیندا۔ من مت بدھ دئے ادھار، اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد نادی ناد و جائیندا۔ سر سروور ٹھنڈا ٹھار، کول امرت آپ بھرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم برہم کر پسا، ایش جیو کھیل کھلائیندا۔ ساچی سیجا کر تیار، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ کوٹن کوٹ روس ہوئے اُجیار، سورج چن مکھ شرمائیندا۔ کرے کھیل پر اپار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ بھگوان بھگتی بھگوان دیوے دان، داتا دانی آپ ہو آئیندا۔ کرے کھیل بن بن کاہن، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ ساچی سخیاں کر پیار، نرگن اپنی گود بہائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ وٹائیندا۔ کلج تیرا لہنا چکائے وچ جہان، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا حکم کرے حکمران، حاکم اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جگ لیکھا جگ لہنا جگت اپنا آپ مکائیندا۔

۱۲۱۲

۱۲۱۲

سُن سُن ہوئے نہال، جس اندر نام وڈیائیا۔ جس ملیا ہوئے دیال، تس کل نیڑ نہ آئیا۔ جو وسے کایا سچی دھر مسال، تنھ سنے سچی شنوائیا۔ سنگر پورا کرے سدا پرتپال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ہو مہربان پھرے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جگت زنجیر تھے جنجال، جگت جگت سنگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ ونگا نہ ہوئے وال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ گلی پریتی نبھے نال، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھی ہاٹی پنچ تت کسے کم نہ آونی کھال، چڑی قیمت کوئے نہ پائیا۔ گرسکھ تیرے اندر اکو لال، ہر اپنا ناؤں دتا لکائیا۔ مل سنگر لینا بھال، دوجے ہتھ نہ کسے وکھائیا۔ بن جانا شاہ نہ رہنا کنگال،

در دواړيو دينا وکھانیا۔ دوس رين رکھے خوشحال، ساچا ونج جس کرائیا۔ آپے مجھے مُريدان حال، مُرشد آوے چائیں چانیا۔ سو گرکھ هویا نهال، جس سترگر مليا بے پروا هيا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیواں ایکاگن جنایا۔

★ ۳۰ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی نرائن سنگھ دے گرہ پنڈ گمان پُر ضلع امرتسر ★

آد پُرکھ اگم اپارا، اگم اگمڑی دھار چلائیندا۔ سچکھنڈ وسے دھام نام نیارا، اک اگلا آسن لائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، هر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا دے سهارا، سری بھگوان دیا کمائیندا۔ پاربرهم پر بھه ویکھنهارا، رُپ انُپ آپ وٹائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ اپنے رنگ وسے نرنکارا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ اکھه اگوچر اگم اپارا، بے عیب بے پروا هيا۔ آپے بنے نرنجن دھارا، نرنجن نرنجن میل ملایا۔ نرنجن کنت نرنجن نارا، نرنجن ساچا سنگ نبھایا۔ نرنجن پتا پوت بن سُت دُلارا، دائی دایا نرنجن سیو کمایا۔ سچکھنڈ سہائے اک دربارا، در دروازه آپ کھلایا۔ شاھو بھوپ بن سکدارا، شهنشاھ وڈی وڈیایا۔ شبد اناد دُھر فرمانا، انادی ناد آپ جنایا۔ نرنجن نرنجن کر پسارا، نرنجن ویکھے چائیں چانیا۔ سُت دُلارا کر تیارا، شبدی شبد ناؤں پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سُت دُلارا تھر گھر واسا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ هر پُرکھ نرنجن پوری کرے آسا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایکنکارا دے بھر واسا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آد نرنجن کر پرکاشا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نج گھر کر واسا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سری بھگوان شاھو سباشا، شاھ پاتشاھ راج راجانا حکم چلائیندا۔ پاربرهم پر بھه ویکھنهار تماشا، اپنے منڈل اپنی راس آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے وڑ، سُت دُلارا دے ہلارا کھیل تماشا اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ سمرتھ، اپنی دیا آپ کمایا۔ اپنا سُت کر پرگٹ، تھر گھر ساچے دے بہایا۔ نہ کوئی چھپر چھن وسے چھت، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ

اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دات سو پُرکھ نرنجن جھولی پائی۔ سُن دُلا را تیرا پتاما، پُرکھ اکال اک جنائندا۔ آد جُگاد پُچھے تیری دات، تیرا سنگ نبھائندا۔ تیرے اندر ویکھے مار جھات، اپنا پردہ آپ اُٹھائندا۔ وسنہارا اک اکانت، محل اٹل آپ سُبھائندا۔ ساچی بخشی اکو دات، دست امولک جھولی پائندا۔ وشن برہما شو بنائے تیرا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائندا۔ ترے گُن مایا ساتھ، سگلا سنگ نبھائندا۔ پنچ تت کر پرکاش، نرگن سرگن کھیل کرائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے کھیل تماش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نام سمجھائندا۔ رُو سس کر داس، حکمی حکم آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا آپ رچائندا۔ ساچی رچنا رچنہارا، اکو اک اکھوائندا۔ وشن برہما شو کر پسارا، شبدی بندھن پائندا۔ شبدی گر شبدی اوتارا، شبدی ڈھولا گائندا۔ شبدی مندر شبدا منارا، شبدا اپنا آسن لائندا۔ شبدا ناد شبدا ڈھنکارا، شبدا جے جیکار کرائندا۔ شبدا سُنے شبدا سُننہارا، شبدا شبدا اپنا راگ لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک سُن آپ پرگٹائندا۔ ساچا سُن شبدا بلوان، ہر ساچے سچ سمجھایا۔ آپ وسایا سچ مکان، تھر گھر ساچا ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ و سیا سیری بھگوان، ایک حکم سنایا۔ وشن برہما شو دیوے دان، ایک دست جھولی پایا۔ سچ سندیشہ ڈھر فرمان، ایک حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھو ابھید اچھل اچھید رُوپ رنگ نہ کوئی رکھایا۔ رُوپ رنگ نہ کوئے رکھ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ سچکھنڈ نواسی آپے رہیا ویکھ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ آپے وسے اپنے دیس، دیس دسنتر سو بھا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنی ساچی بھچھیا اپنی جھولی آپ بھرایا۔ ساچی بھچھیا ہر ورتا، پاربرہم خوشی منائندا۔ سُن دُلا را ویکھے راہ، ایک دست وکھائندا۔ ایک رنگ لئے رنگا، واہ واہ رنگ چڑھائندا۔ نرگن سرگن بن ملاح، ساچا مارگ اک وکھائندا۔ شبدی شبدا شبدا صلاح، صفت صلاحی اپنی صلاح آپ جنائندا۔ اک چپائے اپنا ناں، نیش اکھر آپ پڑھائندا۔ سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سدا سہیلا دیا کمائندا۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا گود بہائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ساچا ہر، در ساچا آپ گھلائیندا۔ در گھر ساچا جائے گھل، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلائی۔ سُن دُلا را اُپجائے اپنی گُل، گُلونت بے پرواہیا۔ شبدا بھنڈار وڈا نمُل، کرتا قیمت کوئی نہ لایا۔ آپے بھل بھلواری

لئے بھل، برہما وشن شو لئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک سمجھایا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، اپنا بھیو کھلایا۔ وشنوں اندر آپے وس، اپنا نور دھرائیندا۔ اپنی جوت کر پرکاش، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آپے کرے پوری آس، ایک امرت گھ چوائیندا۔ آپے ہوئے داسی داس، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد سیوا اک لگائیندا۔ ساچی سیوا سیری بھگوان، سُت ڈلارے آپ جنایا۔ وشن برہما شو بال نادان، بالی بُدھ دکھایا۔ ایک دیوے دھر فرمان، ناؤں نرنکارا کرے پڑھایا۔ ایک بخشے چرن دھیان، چرن سرن سچی سرنایا۔ بھل نہ جانا بن نادان، ایک گن رہیا دکھایا۔ میرا حکم تیرا فرمان، سپس جگدیش رہیا جھکایا۔ کراں کھیل دو جہان، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیری وست تیری جھولی پائی۔ ایک امرت دیواں پین کھان، ترشنا بھکھ نہ کوئی رکھایا۔ ایک ناد شبد دھنکان، انادی ناد وجایا۔ ایک گھر میرا مکان، سچھنڈ دوارا سو بھا پائی۔ در دوارے کر پروان، تیری اچھیا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت رہیا سمجھایا۔ سُت ڈلارے اٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پیار، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ ایک دینا سچ بھنڈار، وشنوں آگے جھولی ڈاہندا۔ برہما ڈھیہہ ڈھیہہ کرے پکار، پر بھ آگے سپس جھکائیندا۔ شکر کھلڑے کیس رہیا دکھال، تن بھوتی خاک رمانیندا۔ کر کرپا گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہو بھکھک منگ منگائیندا۔ بھکھک منگے منگ، آد پُرکھ آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایک چاڑھنا ساچا رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ سدا وسنا ساڈے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک وجاونا نام مردنگ، آد جگاد شنوائیا۔ ایک دینا پرمانند، انند تیری وڈیایا۔ ساڈی ننگی نہ ہووے کنڈ، سر سمرتھ ہتھ لکایا۔ تیرا حکم ساڈا پندھ، ہوں پاندھی بنے راہیا۔ توں دسنا ساچا دھند، کون دھندے دینا لگایا۔ انتم وسنا ساڈی حد، پار کنارہ نہ کوئی رکھایا۔ تیری کھیل ہوئے وچ برہمنڈ، برہماد تیری وڈیایا۔ توں پرگٹ ہو یا آد، جگاد تیری شہنشاہیا۔ توں سچن سچا ساک، توں بنیا سچا ماہیا۔ ایک دینی ساچی دات، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ ہوں گاواں تیری گاتھ، گن اکواک دکھایا۔ انت نبھاونا سگلا ساتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، خالی جھولی دئے بھرائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، وشنوں برہما شو سمجھائیندا۔ آد جگاد ہوواں سہا، سر اپنا

ہتھ رکھائیندا۔ ساچا مارگ دیاں جنا، پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا سٹ دیواں نال ملا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ شبدی شبد لیا پرگٹا، دو جہاناں حکم چلائیندا۔ وشن برہما شو تیری پکڑی بانہہ، تیرا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دُھر فرمانا سیری بھگوانا، ایکا ایک جنائیا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، شاہ پاتشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ وشن برہما شو منائے بھانا، سد بھانے ہر رکھائیا۔ شبدی شبد اناد گاؤنا گانا، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ پوت سپوت ہوئے پردھانا، ساچا مارگ دئے وکھائیا۔ وشنوں دیوے اپنا دانا، دست امولک جھولی پائیا۔ برہما تیرا برہم وکھانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شکر تیرا ست نشانہ، ایکا وار وکھائیا۔ بن وچولا سیری بھگوانا، شبدی میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سمجھائیا۔ ساچا حکم سیری بھگوانا، بھیو ابھید جنائیندا۔ تئاں دیوے اک گیانا، لوآں پُریاں ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا نال ملاؤنا، پنچم کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن آپ گھڑاؤنا، ساچی سیوا سیو کمائیندا۔ ایکا راگ آپ اُچاؤنا، برہمنڈ کھنڈ آپ سنائیندا۔ چارے گنٹ ویکھ وکھاؤنا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا شبد ساچی دھار، برہمے وشن شو کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، گھاٹ گھٹ لئے گھڑائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان، آپ اپنی دیا کمائیا۔ زرگن سرگن کھیلے کھیل جیو جہان، آتم برہم کر گڑمائیا۔ نو دوارے کھول دُکان ہٹو ہٹ وکھائیا۔ من مت بدھ کر پروان، زرگن ونڈ ونڈائیا۔ گھر وچ گھر سوہے مکان، سچ دوارا سو بھاپائیا۔ گھر وچ ناد شبد دُھنکان، گرہ گرہ اپنا راگ سنائیا۔ گھر گھر امرت پین کھان، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر گھر دیک جوت جگے مہان، جوت زرنجن ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پُرکھ ابناشی آپ سنائیا۔ ساچی کھیل جوتی شبدی دھار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ آتم برہم کر پسا، پاربرہم رنگ رنگائیندا۔ ایش جیو دئے ادھار، جگدیش دیا کمائیندا۔ نو دوارے کھول کواٹ، جگت ترشنا میل ملائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کرائے پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر شبد دھار، ست پُرکھ زرنجن آپ لُکائیا۔ سر سروور اندر امرت بھنڈار، زرویر پُرکھ آپ رکھائیا۔ گھر گھر اندر جوت اُجیار، زرگن بیٹھا کھ

چھپائیا۔ گھر گھر اندر مندر مینار، سچ دوارا رہیا بنائیا۔ گھر گھر وسے میت مُرار، نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، اپنے ملن دی آپے بدھ لوک مات سمجھائیا۔ لوک مات ہر کھیل اپارا، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکارا، ساچا حکم جنایندا۔
 زرگن سرگن لے اوتارا، رُپ انوُپ وٹائیندا۔ گھر گھر اندر دے سہارا، ایکارنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچّی ڈھکارا، گھٹ مندر آپ و جائیندا۔ دیا باقی کر
 اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ امرت سچّی ٹھنڈا ٹھارا، سچّی پیالہ جام پیائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ گر اوتارا، زرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، قُدرت قادر آپ لگائیا۔ زرگن سرگن لے اوتار، جیو جنت لے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی
 پاوے سار، انڈج جیرج اُتبھج سیتج چارے کھانی پھول بھلائیا۔ چارے بانی کرے پکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے ویداں دے ادھار،
 برہم ویتا آپ جنائیا۔ آپے وسے سب توں باہر، لیکھا لکھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیا۔ زرگن سرگن جامہ
 پا، ورجھنڈی کھیل کرانیندا۔ بھگت بھگونت لے اٹھا، آپ اپنی بوُجھ بھجائیندا۔ نج گھر آتم درس دے دکھا، پراتم میل ملائیندا۔ جھوٹھ وکارا دے رُڑھا،
 ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ ممتا موہ دے چُکا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیندا۔ اپنے انگ لے لگا، ساچی گود آپ بہائیندا۔ نو دوارے ناتا دے تڑا، اپنا میل
 ملائیندا۔ سکھمن ٹیڈی بنک پار کرا، ایڑاپنگل ڈیرہ ڈائیندا۔ اگوں ملے بن ملاح، سَنگر پورا ناؤں رکھائیندا۔ شبدی پلو دے پھڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ
 سرتی ساچے گھوڑے لے چڑھا، نام گھوڑا اک دوڑائیندا۔ بجر کپاٹی کُندا لاہ، ساچے مندر راہ دکھائیندا۔ انحد ڈھولا آپے گا، پچھلا موہ مٹائیندا۔ امرت
 جام اک پیا، کاگ ہنس بنائیندا۔ اپنا درشن آپے دے کرا، تیجانیتز آپ کھلائیندا۔ آتم سیجا دے وچھا، سچّی سُنھنجنی سچّی ہنڈھائیندا۔ برہم پاربرہم لے ملا،
 میل ملاوا آپ کرانیندا۔ ناری کنت رُپ وٹا، نرزان خوشی منائیندا۔ ساچا مارگ آپے لا، شبدی شبد آپ سمجھائیندا۔ آپے ویکھے تھاوں تھان، گھر گھر
 پھیرا پائیندا۔ سچّی سہیلا بن بن پکڑے بانہہ، ساچا سنگ نبھائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں سر رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کوئی جلائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ سرتی شبدی ساچا میلا، سَنگر پورا آپ کرائیا۔ ایکا گھر وسائے گرُگر چیللا، گر

چیلارُپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت سجن سہیلا، گھر گھر وچ لئے کرائیا۔ رائے دھرم دی کٹے جیلا، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ ہر جن وسائے دھام نوبلا،
 بچھنڈ وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکات جنائیا۔ ساچات برہم مت، پاربرہم جنائیدا۔ برہم تیرا برہم
 تیرے وس، تیرے مارگ لائیدا۔ وشنوں سب دی پوری کرنی آس، گھر گھر رزق پچائیدا۔ شکر آنت کرے وناس، جو گھڑیا بھن وکھائیدا۔ پُرکھ ابناشی
 ویکھے کھیل تماش، بچھنڈ دوارے سو بھاپائیدا۔ دھرت دھول پر تھی آکاش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ سمجھائیدا۔
 ساچی دھارا ہر جو بٹھ، ہر ساچا مارگ لایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنے تھم چلایا۔ حکمے اندر سورج چن، آد جگاد بھوایا۔ حکمے اندر وشن برہما
 شو بھانارہے من، در در بیٹھے سیس جھکایا۔ گر اوتار بیڑا بٹھ، کھیوٹ کھیٹا لوک مات راہ چلایا۔ جننی جنے ساچا جن، دھن دھن جنیندی مایا، ساچا
 راگ سنائے کن، انحدادی ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، لوک مات راہ چلایا۔ لوک مات ہر جن دھار، وشن
 برہما شو سیس جھکائیدا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سیوک ساچی سیوکمائیدا۔ کون ویلا کرے پیار، وچھڑے میل ملائیدا۔ کون ویلا دئے ادھار، اپنے گھر
 بہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیدا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تیاں کرے جنائیا۔ نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ کیتی کھیل مہان، لکھ چوراسی میل ملائیا۔ گر اوتار جگ جگ کھیل ویکھن آن، رُپ انوپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت کرے پردھان،
 لوک مات مات رُشنائیا۔ سنت اٹھائے چتر سجان، آتم پر ماتم ویکھ وکھائیا۔ گر کھاں وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلایا۔ گر سکھاں دیوے چرن
 دھیان، ہر چرن پٹی سرنائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر سندیشہ
 آپ سنائیا۔ دُھر سندیشہ سری بھگونت، آد پُرکھ جنایا۔ جگ جگ میری مہا گنت، جس وید پُرانی گایا۔ کوٹن کوٹ سیوا لگن سادھ سنت، پاربرہم پر بھ
 دئے لگایا۔ گر اوتار کہن بے آنت بے آنت بے آنت، میرا بھيو کسے نہ آیا۔ میں وسال لکھ چوراسی جیو جنت، زرگن سرگن اپنا رُپ وٹایا۔ آد جگاد میرا
 اکو منت، منتر سچا نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گن رہیا سمجھایا۔ ہر کا گن وڈا وڈ، بھيو کوئے نہ پائیدا۔

پاربرہم ابناشی کرتے کر کرپا دوارے لینا سد، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ جگ چوکڑی اپنا بھار جان لد، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ تیری کوئی نہ جانے ہوئے حد، تیرا کنارہ نظر کسے نہ آئیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی تیتھوں رکھے اڈ، سر تیرا ہتھ رکھائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی جگ جگ کئے پندھ، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ تیرے ہر دے تیرا بولن چھند، گر اوتار سیو لگائیندا۔ تیرا ناؤں وجے ند، ہر پُرکھ نرنجن آپ سائیندا۔ توں سچھنڈ دوارے رہنا سچ، تھر گھر تیرا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکادے ساچا ور، کون ویلا پندھ مکائیندا۔ کون ویلا مکا پندھ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ نو نو چار ٹٹی گنڈھ، ایکا پلو ہتھ پھڑایا۔ گر اوتار ونڈن ونڈ، لوک مات راہ چلایا۔ دھرنی ہوئے کھنڈ کھنڈ، لکھ چوراسی بچے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن لئے دکھایا۔ ساچا گن سری بھگوان، اپنا آپ جنایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل وچ جہان، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ سبجگ تریتا دواپر کھلدی رہے دکان، جگت ونجارا اک بنایا۔ چوڈاں لوک ہون پردھان، چوڈاں ہٹ وجے ودھایا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دان، نور نورانہ جھولی پائیا۔ اک دکھائے حق مکان، لاشریک آپ جنایا۔ مہان بیدوبی خیر یا اللہ ہوئے سدا مہربان، رحمت رحیم آپ کمائیا۔ آپے جانے اپنا سچ کلام، کلمہ کائنات پڑھایا۔ آپے جانے ایشٹ ایمان، آپے درشت وچ سائیا۔ آپے پڑھے انجیل قرآن، حدیث جگدیش آپ سائیا۔ آپے لیکھا جانے شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے دیوے شبد دان، چار یاری نال ملائیا۔ آپے اللہ رانی کرے پروان، کوارگنیا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا پردہ آپ چکایا۔ اپنا پردہ دیوے چک، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جگاد جو رہے لگ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن کرے اجل کھ، لوک مات صلاحیندا۔ دھرت مات دی سپھل کرے لکھ، جن جننی آپ سہائیندا۔ نہ کوئی کایا نہ کوئی بت، پنج تت نہ کوئی رکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری کوئی نہ پائیندا۔ مات سہائے اپنی رت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ سوربیر بلوان اٹھائے شبدی ست، دو جہاناں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ویلا اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ساچا ویلا رکھے ہتھ، چار جگ بھیو نہ آیا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے دس، اچی

کوک کوک سُنایا۔ گر اوتار جوڑ جوڑ ہتھ، نیوں نیوں گئے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی سب دا چلاؤنا ایکا رتھ، بن رتھواہی سیو کمایا۔ دیونہارا نام و تھ، وست اموک آپ ورتایا۔ کوئی کہے مولا کوئے رام رہیا دس، کوئی کرشن اشٹ جنایا۔ کوئی کہے وسے اُپر اسماناں ست، کوئی پاتالاں ہیٹھ رہیا دبایا۔ نانک کہے وسے گھٹ گھٹ، سو پُرکھ نرنجن ہر رگھرایا۔ گوہند آکھے رکھے میری پت، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ میں ایکا اوٹ رہیا تک، پُرکھ اکال منایا۔ جگ چوکڑی گئے تھک، گر گر اپنی سیو کمایا۔ انت نہیڑا نہ ہویا حق، حق انت نہ کوئی جنایا۔ دویتی میٹے نہ کوئی پھٹ، ایکا رنگ نہ کوئی رنگایا۔ چار ورن لیکھا ہٹ، برن اٹھاراں ونڈ ونڈایا۔ پھر پھر تھکے تیر تھ اٹھسٹھ، دُرمت میل نہ کوئی دھوایا۔ بن ستھریار کھیڑا دسے بھٹھ، گوہند گیت ایکا گایا۔ جگا جگنتر ویکھے نٹھ نٹھ، ویس انیک روپ وٹایا۔ کلجگ انتم ساچا مارگ رہیا دس، جیو جنت جنت سمجھایا۔ نہہکنک ہوئے پرگٹ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ وید ویاسا گیا رٹ، اک دھیان لگایا۔ نانک نرگن میلے پھٹ، ایکا پیٹی نام بندھایا۔ گوہند امرت رس لیا چٹ، رس رسیا کھ سہایا۔ کلجگ انتم آئے پُرکھ سمر تھ، سب دا لہنا دئے چکایا۔ چار کُنٹ نام پائے نٹھ، شبد ڈوری اک اٹھایا۔ بھگت بھگونت کرے اکھ، آپ اپنا میل ملایا۔ لکھ چوڑاسی در دوارپوں دیوے ڈھک، ایکا دھکا لایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے ڈھک، ساچا کھنڈا نام چکایا۔ شاہ سلطاناں لتھے پت، سیس تاج نہ کوئی لکایا۔ نو نو دیوے متھ، ست ست کرے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن آپ جنایا۔ ساچا گن ہر جنائے، بھيو ابھید کھلایا۔ کلجگ ویلا انتم آئے، نو نو چار رہن نہ پانیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹائے، جوتی جوت ڈگمگایا۔ نہہکنک ناؤں رکھائے، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ نام ڈنکا اک وجائے، دو جہاناں آپ سُنایا۔ وشن برہما شولنے جگائے، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ وشنوں تیری دھار اپنے وچ لکائے، لوک مات وجے ودھایا۔ برہمے تیرا پندھ نکائے، جوتی جوت جوت سمایا۔ شکر تیرا لہنا دینا دئے چکائے، باسک تشکا گلوں لاہیا۔ کروڑ تیتسیا ڈیرہ ڈھاہے، سُرپت راجا اند نیتز نیناں نیر وہانیا۔ گن گندھرب سرب گر لائے، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ لکھ چوڑاسی کرے ہائے ہائے، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ گر پیر اوتار نہ کوئی سہائے، انت پلؤ گئے بھڈنایا۔ پت پر میشور سچ دربارا اک لگائے، سچھنڈ سو بھاپانیا۔ ساچے سنت بھگت لئے جگائے، سچ ہلونا ایکا لایا۔ ایکا تھم اک ورتائے، ایکا ایک منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا بھانا آپ جنایا۔ ساچا بھانا ہتھ کرتار، وشن برہما شو جنایا۔ کلجگ انتم کرے کھیل اپار، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ سمبل نگرے دھام نیار، گوبند
 رنگ رنگیا۔ گوبند چیل کر پروان، سجن سہیلا دے صلاحیا۔ اک اکیلا نوجوان، بردہ بال نہ روپ وٹایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، خالق خلق ویکھ
 دکھایا۔ چنڈ پرچنڈ کھج مہان، دو جہاناں دے جنایا۔ انتم سب دالہنا چکے وچ جہان، دینا کوئی رہے نہ رایا۔ پیر ملا شیخ سرب گران، اوچی کوک کوک
 دین دہایا۔ ناتا تے زمیں اسمان، لوک پرلوک دے دہایا۔ ناتا تھانہ نخیل قرآن، کایا گرہ پھول بھلایا۔ مقامے حق وسے سری بھگوان، آد جگادی وڈ
 وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ دکھایا۔ ساچا کھیل کرے خلق، خالق خلق اپنا روپ وٹایا۔ ناتا
 توڑے زمیں فلک، عرش قرص آپے ویکھ دکھایا۔ آپے دیوے اپنی جھک، جوتی جاتا ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ امام امامہ سر آپ اکھواؤنا، شاہ نواب آپ ہو جائیندا۔ سچ داممہ اک وجاؤنا، ساچی دھار
 آپ سنانیندا۔ سچ ایمان اک دکھاؤنا، شرع شریعت ڈیرہ ڈھاہندا۔ کایا کھیڑا پردہ لاہنا، مکہ اپنا حج کرائیندا۔ دو دو آہ میل ملاؤنا، آب حیات آپ
 پیانیندا۔ چوڑاں طبقات ویکھ دکھاؤنا، چوڑھویں صدی چند چڑھانیندا۔ سد اپنے در بہاؤنا، چار یاری در دُرکانیندا۔ انتم اپنا پردہ لاہنا، مکھ نقاب نہ کوئی
 رکھانیندا۔ دُھر فرمانا اک سناؤنا، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ گڑیارا پندھ مُکاؤنا، انتم ڈیرہ ڈھاہندا۔ وشنوں تیرا وقت سہاؤنا، برہمے تیرا
 برہم پھیر پرگٹانیندا۔ ساچی بنت آپ بناؤنا، سربنس اپنے رنگ دکھانیندا۔ بچھلا لیکھا آپ چکاؤنا، آگے اپنا راہ جنانیندا۔ چار وید نظر نہ آؤنا، پُران
 اٹھاراں نہ کوئی سنانیندا۔ گیتا گیان نہ کسے سمجھاؤنا، شاستر سمرت مکھ چھپانیندا۔ انخیل قرآناں ڈیرہ ڈھاہنا، مسد حل آپ کرائیندا۔ کھانی بانی پندھ مُکاؤنا،
 دو جہاناں پار کرائیندا۔ دھرم رائے دا در گھلاؤنا، ایکا حکم سنانیندا۔ چتر گپت حساب دکھانیندا، لکھ لکھ لیکھا سرب مُکانیندا۔ نیتز نیئاں کجلا پاؤنا، سوانگی ساچا
 سانگ ورتانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا وار ایکا راہ دکھانیندا، لکھ چوڑاسی نال پرانیندا۔ ساچے سنتاں آپ جگاؤنا، ایکا منتر نام درڑانیندا۔ راتیں ستیاں آپ
 اٹھاؤنا، در در گھر گھر سیو کمانیندا۔ سوچھ سروپی روپ وٹاؤنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گر مکھ بال انجانے گود بہاؤنا، پتا پوت لاڈ لڈانیندا۔ نام مردنگ

سورے سربنگ اک وجاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈاؤنا، انحد نادی ناد وجائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، خاکی خاک آپ ملائیندا۔ ایکا لحم اک فرمانا، سری بھگوانا آپ جناؤنا، دوسر سنگ نہ کوئی رلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا پندھ مکائیندا۔ وشنوں تیرا پندھ مکاؤنا، انت رہن نہ پائیا۔ برہے تیرا برہم جپاؤنا، پاربرہم بے پرواہیا۔ شکر تیرا شنکا لاہنا، انت کلج نہ کوئے رکھائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، سچ سچ کرے جنائیا۔ برہے تیرا دھام سہاؤنا، گرگھ ساچے دئے وڈیائیا۔ شکر تیرا ناتا توڑ تڑاؤنا، گرگھ سچن دئے بنائیا۔ اندر اندران آپ تجاؤنا، چھوٹا بالا دئے سنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، مات اپناست جنائیا۔ کلج انتم ویلا آؤنا، نہکلنک گوبند گیا لکھائیا۔ اوچی کوک کوک سناؤنا، میری عظمت میرا بیڑا رڑھائیا۔ عیسیٰ راہ تگے سری بھگوانا، میرا خداوند آئے والی دو جہاناں، میرے پچھے رہبر بنے سچا ماہیا۔ وید ویاس دے گیا پروانہ، پرگٹ ہوئے براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت آسن لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، بے عیب نام خدائیا۔ کلج انتم آیا جگ، ہر جاگرت جوت جگایا۔ گوبند میل سورا سرگ، سمرتھ رنگ رنگایا۔ کرے کرائے پار حد، ہوئے حدود ویکھ دکھایا۔ بھگت بھگونت جنائے جد، ساچا بنس لئے پرگٹایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے اڈ، آپ اپنا بندھن پایا۔ بالی بالا لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پنچ وکارا دیوے کڈھ، مایا ممتا موہ مٹایا۔ در دوارے لئے سد، شبدی لحم سناپا۔ نام پیائے ساچی مد، ایکا رس چکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنا بھو دئے کھلایا۔ بھو کھلائے سدا گرگھ، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ساچی پائے نام بھکھ، بھچھیا منگن در کسے نہ جائیا۔ جنم جنم دی لاہے وکھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آسا ترشنا مٹے ترکھ، ترے گن بندھن دئے کٹایا۔ نچ نیزے لئے پیکھ، دوئے لوچن موندھ دکھایا۔ میرا روپ نہ مچھ داہڑی نہ دسے کیس نہ کوئے موند موندائیا۔ میل ملاواں سری دشمیش، گوبند وجے نام ودھایا۔ لہنا دینا چکھے رکھی کیش، گووردھن دھاری کھیل کھلایا۔ رام راما رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ آدگر اوتار کرن آدیس، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ تس اگے چلے نہ کوئی پیش، پُرکھ ابناشی آیا چل سچا ماہیا۔ بھاگ لگایا مجھے دیس، سمبل نگر دئے وڈیائیا۔ وشنوں بہندے باسک سچ، سانگو پانگ

نہ کوئے ہنڈھائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، بھیو اپنا دئے مکایا۔ سب دا لہنا جانا مک، سنگر پورا آپ مکائیندا۔ ہریا بوٹا جانا سک، امرت سنج ہرا نہ کوئے کرائیندا۔ گر اوتار بیٹھے لگ، درس کوئے نہ پائیندا۔ ورن برن نہ لتھی بھکھ، ترشنا جگت نہ کوئی بھجھائیندا۔ سفن نہ ہوئے مات ککھ، ہر کا درس کوئے نہ پائیندا۔ مر مر جے مڑ مڑ آوے مات ککھ، گر بھ دوس رین نہ کوئے کٹائیندا۔ اجوئی جون اٹا رکھ، اجوئی رہت نہ دیا کٹائیندا۔ دیوے سنیہڑا ابناشی اچت، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ گر ککھ ورلے سوہے رت، جس جن اپنا درس کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچا مارگ آپ سمجھائیندا۔ ساچا مارگ سنگر چرن، ست پڑکھ زرنجن دئے وڈیائیآ۔ گر سکھ کھلے ہرن پھرن، سرت شبد میل ملائیآ۔ کرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پڑکھ سچا شہنشاہیا۔ بھے چکائے مرنی مرن، بھیانک اور نہ کوئے دکھائیآ۔ اک جنائے ساچی سرن، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ گر ککھ ورلے اتم ترن، بھرے بھلی سرب لوکائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سرت شبد ساچا میلا، آپ جنائے سجن سہیلا، ڈوری بندھن ایکا پائیآ۔ سرتی چڑھے اپنے گھاٹ، سنگر پورا آپ چڑھائیندا۔ ڈونگھی کندر کے واٹ، جھوٹا پنڈھ مکائیندا۔ تن اندھیری میٹے رات، جوتی چن چڑھائیندا۔ گیت سنائے ساچی گاتھ، چھتی راگ بھیو نہ آئیندا۔ میل ملائے کلاپات، ناری کنت روپ سہائیندا۔ اٹھے پہر رکھے پر بھات، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، نہ کوئے توڑے توڑ تڑائیندا۔ گر ککھ تیری اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیندا۔ صاحب سنگر وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرتی شبدی ساچا میل، دیپ جگائے بن باقی تیل، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سرت دوارے جائے چڑھ، سنگر پورا آپ چڑھائیآ۔ اپنے گھر جائے وڑ، پڑکھ ابناشی ویکھ دکھائیآ۔ شبدی پلوئے لئے پھڑ، ڈھیہہ ڈھیہہ پیئے سرنائیا۔ ----- توں صاحب داتا داتار، بن تیری نار، بن دھاگن تیرا ادھ وچکار، میری سار کسے نہ پائیآ۔ ہوئی دھاگن دُرمت میل نہ دھویا داغن، کھلڑے کیس پھرائی ہر دیس تیرا راہ نہ کوئے جنائیآ۔ دھن بھاگ میں ہوئی سھاگن، ملیا میل پڑکھ ابناشن، گھر ساچے وٹی ودھائیآ۔ میری پوری ہوئی آسن، میرے لیکھے لگے پون سواسن، پون انجا رہی شرمائیآ۔ میرا لہنا دینا چکھیا پر تھی آکاشن، ملی سچ سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج

تیری انتم ور، جن بھگتاں ایکا راہ دکھائیا۔ ہر جن ساچے جانا جاگ، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نرگن نرویر پڑکھ اکال لایا بھاگ، اجونی رہت ڈگمگائیدا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا وسنہارا بن مندر مسیتا اک اُپجائے اپنا ویراگ، ویراگی اپنا ناؤں دھرائیا۔ کنت کنتوہل درگھر ساچے لینا لادھ، وڈ بھاگ خوشی منائیا۔ گھر دیکھ جوت جگائے چراغ، نام دیوے ساچی دات، داتا دانی جھولی پائیا۔ سرتی ملے کنت سہاگ، دُرم ت میل دھوے داغ، جنم جنم دی لاپے لگی شاہیا۔ راتیں سنتیاں مارے آواز، کرپا کرے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیا۔ سنجگ چلاؤنا آنت جہاز، ست پڑکھ نرنجن رچیا کاج، بھاگ لگا دیس ماجھ، گوہند ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت شبد لئے ملایا۔ شبد آیا سرت دوار، اپنی لئے انکڑائیا۔ پھڑ باہوں سرتی لئے اٹھال، آلس نندرا دئے مکائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایکا ڈوری بندھن پائیا۔ جس دی آد جگاد جگاد جگتتر کردی رہی بھال، سو چل کے آیا ماہیا۔ جس نوں گر اوتار بناؤندے رہے دلال، سو سچ دلالی رہیا مکائیا۔ سدا سدا سد کرے پرتپال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سنے مریداں حال، مرشد اپنا پھیرا پائیا۔ گر سکھ نیڑ نہ آئے کال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چتر گپت لیکھ نہ سکے دکھال، لاڑی موت نہ لئے پرنائیا۔ مہاکال آگے کرے سوال، بن سوالی جھولی ڈاہیا۔ گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت جس وسے دھر مسال، سو دوارا دینا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، گرگھ سرتی شبد بنھے ڈور، پاربرہم پت پر میشور چڑھ کے آیا اپنے گھوڑ، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا دوڑ، لکھ چوراسی دیکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گرگھ منمکھ منمکھ گرگھ دوویں راہ چلائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد ہو مہربان، بھگتاں دیوے بھگتی دانا، بھگتن آنتر ست نشانہ، گرگھال اندر بودھ گیانا، گرگھال بخشے چرن دھوڑ اشانا، سر سروور تیر تھ تٹ جگت کنارہ نہ کوئے دکھائیا۔

☆ ۳۱ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ہر بنس سنگھ بلونت سنگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ☆

آد جگاد کھیل نیارا، جگ کرتا ہر کرائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، رُوپ انوپ ویس وٹائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ دُھن اناد
 سچّی دُھنکارا، انادی ناد سٹائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں دے سہارا، گنگن منڈل سو بھاپائیندا۔ کر پرکاش رُو سس ستارا، چند چاندنا آپ چکائیندا۔ جل تھل
 مہینل دے ادھارا، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ بنس سر بنس کر تیارا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ وشنوں و شو کر تیارا، ساچا میللا میل ملائیندا۔ پار برہم
 برہم کر پسارا، اپنا بنس آپ سہائیندا۔ کول کولا ساچی دھارا، نرمل نرمل کر اُجیارا، نُور نُورانہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد جگاد ایکا ہر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ آد جگاد پُرکھ سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما اکھ، اینکارا صفت صلاحیا۔ آد نرنجن
 نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ساچے کوٹ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سری بھگوان آد جگاد ایکا بخشے اوٹ، دوسرا اوٹ نہ
 کوئے تکائیا۔ پار برہم پت پر میشور نرگن نرُور جائے مل اپنا اوت، و شو سوہنگ سو آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، و شو دھار آپ پڑھائیا۔ و شو دھار ہر کارنگ، نرگن اپنا آپ جنائیندا۔ پار برہم سورا سرنگ، شاہ پاتشاہ کھیل کھلائیندا۔ ناد انادی اک مردنگ،
 برہماد آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا بھيو ہر نرنکار، آد پُرکھ آد آد اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، نرگن نرگن نرگن میللا میللا۔ حکمی حکم حکم ورتا، سچ سندیشہ اک سٹائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، راجس تانس
 ساتک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست اپارا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ساچا گھاڑن دے گھڑائیا۔
 پار برہم برہم کر پسار، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، محل اٹل سو بھاپائیا۔ ایش جیو نرنکار، جگدیشا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ پُرکھ ابناشا، آد جگاد لگائیندا۔ اپنے منڈل پاوے راسا، گوپی کاہن آپ ہو
 جائیندا۔ آپے جانے کھیل تماشا، پر تھی آکاش کھیل کرائیندا۔ آپے وشنوں اندر کر کر واسا، امرت اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے نا بھی کول دے بھرواسا،

۱۳۲۷

۱۳۲۷

بُھل بُھلوڑی آپ مہکائیندا۔ آپے پاربرہم برہم کرے بھوگ بلاسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم، اک اِکلا آپ چلائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے بنے ملاہیا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ آپے جننی آپے جن، دائی دایا آپ اھوائیا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھرن بھننہار پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گن اپتنا ٹھانڈا سینتا، وست امولک اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی دست ہر گنوت، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد مہما گنت، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ آپے وشو آپے نیا منت، ناؤں نرکارا آپ اھوائیندا۔

سوہنگ ساچی دھار، گر چیلارُپ جنائیا۔ جگ جگ کرن پیار، پر بھ ساچا میل ملائیا۔ وچھڑ ہو ہو ہون خوار، اُبھل بُھلے ساچا ماہیا۔ جگ روون زارو زار، دوویں نین وہائیا۔ سوہے آپ دوار، بنس ملے نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ سوہنگ دھار پاربرہم، برہم ہر ساچے کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر بیڑا بٹھ، ساچا مارگ لایا۔ ایکاون ایکاتن، دوہاں میلا سہج سُبھایا۔ ساچی چھری سوہے چھن، جس گرہ اندر سوہا پایا۔ اک دُو بے دا کہن لین من، مت سُمّت نہ کوئے وڈیایا۔ مل منگل کہن دھن دھن، گھر سبجن سچا پایا۔ جھوٹھا بھرم نکلے جن، گڑھ ہنکار تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ساچا بندھن پایا۔ سوہنگ بندھن دُو آ ایک، اک اکالا آپ پرگٹائیا۔ برہم پاربرہم ساچی ٹیک، ایک اوٹ رکھائیا۔ جیو ایش لئے ویکھ، درشن چائیں چائیا۔ جگت اولٹرا چلے بھیکھ، رُپ رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ گھر وسے ساچا دیس، مل ساچی خوشی منائیا۔ ہنگ برہم کر پرولیش، سو اپنے وچ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیا۔ آتم پر ماتم ساچا سنگ، سدا سد رکھائیندا۔ جگا جگنتر کارج اند، اند اند وکھائیندا۔ گیت گو بند ساچا چھند، ہنگ برہم سٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میٹے پندھ، پاندھی راہ نہ کوئے دکھائیندا۔ پلو پلو دیوے گنڈھ، ساچی گنڈھ، پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در آپ سٹائیندا۔ ساچا در سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ

سُہانیا۔ ہنگ برہم بنا بنت، گھاڑن گھڑت لئے گھڑائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جیو جیو ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ ورلے کرے جنائیا۔ گرگھ ورلا سوہنگ رنگ، کایا تن چڑھائیندا۔ گر چیلانچن بن ملنگ، لوک لاج نہ کوئے دکھائیندا۔ بن ستاروں وجے تند، تندی راگ نہ کوئے الائیندا۔ گن نہ جانے کوئے بتی دند، بن رسنا آپ سٹائیندا۔ گیت گوہند سُہاگی چھند، گھر منگل آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے بوجھ بُجھائیندا۔ سوہنگ بُجھے اپنا رُپ، انوپ ملے وڈیائیا۔ گھٹ پرکاش چارے کوٹ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ ناتا تئے جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ گودی سوہے پوت سپوت، پتا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن تریا سوہنگ بیڑا، سرت شبد میل ملایا۔ کایا ویسا ساچا کھیڑا، نرگن ساچا چند چڑھایا۔ حق حقیقت کر نیڑا، بچھلا پنڈھ مُکایا۔ ایکارنگ دکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے وڈیایا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، سٹگر پورا پاپا۔ ناتا تئا میرا تیرا، تیرا میرا سوہنگ رُپ اکھوایا۔ آون جاون چکا گیڑا، پاندھی جھوٹھا پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر چیل کھیل کھلایا۔ گر چیل کھیل کھیل، خالق خلق رُپ وٹائیا۔ ساچا میلا لئے میل، گرگھ سجن مات اٹھائیا۔ بنے ساجن سکھا سُہیل، ساچی پریت اک نبھائیا۔ نرگن دیوا نرگن باقی نرگن جگائے بن تیل، ہون ہونی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر چیل ملے ایکا گھر، بنک دوارا اک سُہائیا۔ گھر دوارا سوہے بنک، گرہ میلا ہر کرتار۔ گرگھ وڈیائی جوں جن جنک، بھگت بھگوت لئے ادھار۔ نام ہلونا لائے تنک، نرگن کھچے سچ ستار، کرپا کھیل بار انک، جگ جگ لے مات اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کرے سچ پیار۔ کر پیار دتی دات، ہر سٹگر دیا کمائیا۔ سوہنگ نام سچ سوغات، روگ سوگ دئے گوائیا۔ میٹے رین اندھیری رات، گر چیل چند چڑھائیا۔ آتم پر ماتم اکو گاتھ، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایش جیو نبھے ساتھ، جگدیش سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اکو ور، سوہنگ شبد وڈ کرامات، آد جگاد جگا جگنتر گرگھ ورلے چڑھن اس جماعت، دوجی ہور نہ کوئے پڑھائیا۔

☆ پہلی کنگ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

آد پُرکھ ہر شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیاںیا۔ بھوپت بھوپ وڈ راج راجانا، نور نورانہ نور دھراںیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، اپنا کھیل آپ کراںیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مرد مردانہ، اک اکلّا بھو نہ راںیا۔ ایکنکارا جودھا سور پری بلوانا، بل اپنا آپ دکھانیا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل دو جہانا، نرنجن نرویر ناؤں دھراںیا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ رکھانیا۔ پاربرہم پر بھ بن نما، در بیٹھے سپس جھکانیا۔ در درویش کرے کھیل مہانا، اگم اگمڑی کار کماںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپے جانے اپنی شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگوانا، آد جگاد آپ اکھوانیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بھو کوئے نہ پانیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، اپنا بل دھراںیندا۔ حکمی حکم حکم مہانا، پُرکھ اکال آپ جنائیندا۔ جوتی نور نور ڈمگانا، جوتی جوت کھیل کھلانیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر پروانہ، اپنی بنت آپ بناںیندا۔ سچھنڈ سہائے سچ مکانا، چھپر چھن نہ کوئی رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے مندر سو بھا پانیندا۔ ساچا مندر سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ایکنکارا سو بھا پانیا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈمگانیا۔ ابناشی کرتا پکڑے پلا، ساچا سنگی آپ اکھوانیا۔ سری بھگوان وسنہارا نچل دھام اٹلا، در گھر ساچا آپ سہانیا۔ پاربرہم پت پر میثور اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا کھیل کراںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ رکھے وڈیاںی اپنے ہتھ، بے عیب پروردگار۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، وسنہارا دھام نیارا۔ سچ دوارے ہو پرگٹ، سیوک سیوا کرے اگم اپارا، اپنا مارگ آپے دس، آپے دیونہار سہارا۔ اپنے اندر آپے وس، آپے کھولے بند کوٹا۔ اپنا نور کر پرکاش، آپے ہوئے جوت اُجیارا۔ ایک منڈل پاوے راس، کرے کھیل سچّی سرکارا۔ اپنے در ہوئے داسی داس، سیوک سیوا کرے بن بھگھارا۔ اپنی پوری کرے آس، آپے بنے سچ ورتارا۔ آد جگاد آپے رکھے اپنے ساتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل آپ نیارا۔ کھیل نیارا ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کراںیا۔ نرویر نرکارا اجونی رہت ہو تیار، بھو ابھیدا آپ کھلانیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، بھوپت بھوپ دئے وڈیاںیا۔ سپس جگدیش

سُہائے آپ سچی دستار، رُوپ رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ محکمى محکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ اپنے گرہ آپے ہوئے خبردار، ایکا محکم آپ جنائیا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے رنگ آپ سمائیا۔ اپنے رنگ آپے راتا، اک اِکلا بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بے انت وڈی وڈیائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، بال سکھائی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، آپے اپنا در سُہائیا۔ آپے رکھے اپنی اتم ذاتا، نورو نور ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، الکھ اگوچر اگم اپار، کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ آپ اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار بے پرواہ، آد پُرکھ آپ چلائیا۔ اک اِکلا دیوے سچ صلاح، صلاحیگر بھیو نہ رائیا۔ آپ سُہائے اپنا تھاں، تھان تھنتر دئے وڈیائیا۔ آپ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ دکھائیا۔ اپنا رُوپ آپے دھر، سچکھنڈ دوار سُہائیندا۔ نراکار نرائن نر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، در ساچا آپ سُہائیندا۔ سچ سسنگھان آپے چڑھ، ست ستوادى سوبھاپائیندا۔ اپنا پلُو آپے پھڑ، اپنا میل ملائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نر، نار کنت آپ ہو جائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ ساچے گھر، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، نرگن نرویر ویکھ دکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کرت کمائیندا۔ ایکا دیوے آپے ڈر، نر بھو اپنا ناؤں جنائیندا۔ آپ نہائے اپنے سر، سر سرور آپ سُہائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، پُرکھ اکال کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، اپنا گیت آپے گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگل اپنا آپ سُہائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ چڑھ، تخت نواسی سوبھاپائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑ وڑ، اپنے بنک دئے وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے دھر دھر، جوتی نور کرے رُشائیا۔ اپنا پلُو آپے پھڑ پھڑ، آپے خوشی منائیا۔ اپنی ناری آپے ور ور، اپنی سچ سُہائیا۔ جننی جن آپے بن بن، دھن دھن جنیندی مایا۔ نرگن اندر نرگن وڑ وڑ، نرگن اپنا رُوپ دکھائیا۔ پوت سپوتا گھاڑن گھڑ گھڑ، شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس آپے دیوے گھر گھر، سوچھ سروپی سچا شہنشاہیا۔ سوچھ سروپ ایکنکارا، ایکا گھر سُہائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ آپ ہو جائیندا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا اپنی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، در گھر ساچے سوبھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت

نواسی تخت سہائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دُھر فرمان آپ جنائیندا۔ شبدی شدُست دُلارا، بال نادانا آپ اُپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ سُت دُلارا جنیا سُت، پاربرہم وڈیائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچُت، کہنا اکھ کتھیا نہ جائیا۔ آپ سہائے اپنی رُت، تھت وار نہ کوئی رکھائیا۔ آپ سہائے اپنا کوٹ، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ آپ پرگٹائے اپنی جوت، جوتی جوت کر رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی شدُ شدُ اُپجائیا۔ شدُست دُلارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپجائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے پیارا، ایکنکارا گود سہائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، جوتی نُور نُور وکھائیندا۔ ابناشی کرتا دے سہارا، سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن ونجارا، ساچا ونج کرائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھول کوآڑا، ایکا حکم سٹائیندا۔ تیرا رُپ اگم اپارا، دس کسے نہ آئیندا۔ تیرا دھام بنائے ہر کرتارا، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر رکھے تیری دھارا، رُپ رنگ نہ کوئی سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ تھر گھر و سیا شبدی دھار، نُور نُور نہ نظری نہ آئیا۔ اپنی کِریا آپے دھار، آپے دیکھے سچا شہنشاہیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے دست ہٹ وکائیا۔ آپے در درویش بنے بھکھار، نیوں نیوں اپنا سپس جُھکائیا۔ آپے ہوئے دیونہارا، انمل بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، ہر شبدی میل ملائیا۔ شبدی گن دے وچارا، ایکا گن سمجھائیا۔ ہر کا نُور تیرا پیارا، پیارا پیارا وچ سمائیا۔ ہر ہر دیوے اک سہارا، سپس جگدیش ہتھ لکائیا۔ تیرے اندر رکھے قُدرت دھارا، قادر کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سُت دے وڈیائیا۔ شبدی سُت کر دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تھر گھر بنایا تیرا مکان، دس کسے نہ آئیندا۔ سُت ستوادی سری بھگوان، ساچی دھار چلائیندا۔ ایکا جوت کھیل مہان، کھیلنہارا بھو نہ آئیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، تیری بنت بنائیندا۔ توں بالے اٹھ کر دھیان، دھیان وچ جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں مہان، اپنی دست تیرے وچ لکائیندا۔ تیری اچھیا برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کھیل مہان، گھاڑن گھرت تیرے ہتھ رکھائیندا۔ اک وکھاواں سچ نشان، آد جگاد نہ کوئی مٹائیندا۔ ایہتھے اوتھے دیواں مان، در در تیرا راہ تکائیندا۔ ایکا حکم کر مہربان، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ کرے کھیل اک مہان، سری بھگوان آپ جنائیندا۔ پہلاں دیواں وشنوں دان، تیری گود سہائیندا۔ دُجا برہم کر پردھان، برہما ونڈ

وڈائیندا۔ تیجا شکر میل مہان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیاں وچولا سیری بھگوان، شبدی بندھن پائیندا۔ تھر گھر وسے ہو مہربان، رُوپ رنگ نہ کوئی
 دکھائیندا۔ سچھنڈ ساچے تخت ہے راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ ست رنگ نشانہ دو جہان، دو جہاناں والی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا دیواں دس، سو پُرکھ نرنجن بھیو کھلائیندا۔ سٹ ڈلارے اندر تیرے
 جاواں وس، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ میرا پرکاش میرا رس، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ
 اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، نور نور درس کرائیا۔ سچھنڈ دوارے جو بیٹھا لگ، تھر گھر رہیا مکھ دکھائیا۔ شبد ساچے سٹ تیرا بوٹا نہ جائے سک، پُرکھ
 اکال ہریا آپ کرائیا۔ بن میرے تیری جڑ سکے نہ کوئی پُٹ، آد جگاد نہ کوئی اُکھڑایا۔ جگا جگنتر رکھاواں تیری اوٹ، تڈھ بن جیون کوئی نہ پائیا۔ تیرا
 بنس بناواں اوٹ پوت، وشن برہما شو تیری گود بہائیا۔ تیرا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ تیرا پتا نرمل جوت، پُرکھ اکال آپ
 اکھوایا۔ تیرا دوارا قلعہ کوٹ، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ تیرا نور تیرے اُتے ہوئے موہت، ناری کنت سچ ہنڈھائیا۔ تیرا پیار تیرا سوت، دوسر
 پلنگ نہ کوئی دکھائیا۔ تیری آس تیرا ہونٹ، تیری پیاس رسنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تھر گھر ساچے
 آپ بہائیا۔ تھر گھر بہائے ہر کرتارا، اپنی مہما آپ جنائیندا۔ میرا نور اگم اپارا، تیرے در سہائیندا۔ تیرا در اُچ منارا، پُرکھ اپناشی آپ بنائیندا۔ سیوک
 بنے پروردگارا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وست اموک بھرے بھنڈارا، آپے تیری جھولی پائیندا۔ تیرا رنگ رنگے نرنکارا، رنگنہارا کھیل کھلائیندا۔
 لکھ اگوچر ویکھے تیرا پسارا، تیری دھار چلائیندا۔ وشن برہما شو تیرا سہارا، تیری اوٹ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 اپنا گن ایکا وار سمجھائیندا۔ گن سمجھائے وار ایک، اک اکلا دیا کمائیا۔ شبد سٹ ہر لینا ویکھ، پر بھ تیرا تیرا ہوئے سہائیا۔ وشن برہما شو دیوے ٹیک، ایکا
 اشٹ جنائیا۔ آپ بنائے اپنا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل لکھ ابھیو، آپے جانے اپنا بھیکھ، بھیو اوللا بھیت نہ رائیا۔ وسنہارا سچھنڈ ساچے
 دیس، تھر گھر آپے بنک سہائیا۔ شاہ سلطانا نرنزیش، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ دئے سمجھائیا۔ وشن برہما شو

چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا اک چڑھانیندا۔ آپ سہائے ساچی سچ پلنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپانیندا۔ اک جوت جگائے اکھنڈ، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرانیندا۔
 تیناں پاوے ونڈن ونڈ، ایک حکم سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ وڈ داتا ہر مہربانا، انجو پرکاش کرانیا۔ دانی
 دیوے ایک دانا، دیاوان سچا شہنشاہیا۔ وشن وشنو کر پروانہ، سچ بھنڈارا جھولی پانیا۔ برہے تیرا برہم پردھانا، پاربرہم کھیل کھلایا۔ شکر تیرا انت نشانہ، سو
 پُرکھ زرنجن دئے جنایا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھانا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا حکم آپ
 ورتانیا۔ ساچا شبد دھر فرمانا، وشن برہما شو لئے انکراپا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، تیری مہما کتھی نہ جانیا۔ ہوں بالک بالی بال نادانا، تڈھ چلاں سد
 رضانیا۔ ایک دے دے وست مہانا، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ کون پدھ کھیل کراں وچ جہانا، وشنو منگ منگانیا۔ کون دھار بٹھا گانا، برہم اپنا بوٹا لایا۔
 کون کھنڈا تیز چکانا، برہنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ
 ابناشی سورپیر، آد آدی دیا کمانیندا۔ ست سنتو کھی دیوے دھیر، ساچا مارگ اک جنانیندا۔ میری مایا ساچا سیر، ساچا روپ جنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا وشن برہما شو جھولی پانیندا۔ برہما وشن شو اچھیا، اپنی آپ پرگٹانیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے بھچھیا، ساچی دست اپنے تول تلانیا۔
 اپنی ہتھیں لیکھا لکھیا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ ترے گن مایا تیری کرے پرکھیا، تیرا بندھن پانیا۔ تیناں پائی ایک بھکھیا، رجو طمو ستور ت سہانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راہ دئے وکھانیا۔ وست امولک جھولی پا، ایک راہ وکھانیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑا، گھاڑت گھڑت آپ
 جنانیندا۔ روپ انوپ لینا وٹا، اپنی کھیل وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو سنا
 سندیشہ، ہر جو ہر سنا۔ اٹھ اٹھ نیتز ہر جو پیکھا، ایک وار درشن پایا۔ پاربرہم توہے سدا ادیسا، ہوں ابھل رہے شرمایا۔ سانوں دس دے ساڈا پیشہ، کون
 سیو کمایا۔ کون وسے تیرے دیسا، تیرے دھام ملے وڈیایا۔ کون ہووے زرنیشا، ساچا حکم سنا۔ کون کوئے تیرا بھیتا، پردہ دئے چکایا۔ کون ہوئے گھر
 گھر لیٹا، لکھ چوراسی دئے وڈیایا۔ کون ہوئے کھیوٹ کھیٹا، بیڑا لئے ترایا۔ کون ہوئے بیٹی بیٹا، کون مات پت اکھوایا۔ کون کرے ساچا پیتا، نت نوت

میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے سیس جھکایا۔ دیاوان ہر دین دیا، اپنی دیا کمائی۔ وشن برہما شو تیرا ہوئے سدا رکھوالا، شبدی شبد دئے وڈیائی۔ مارگ دتے اک سکھالا، لکھ چوراسی میل ملایا۔ ترے گن مایا بن دللا، ساچی ونڈ دئے سمجھایا۔ اپنا رُپ پرگٹائے پنج تت شبدی کھیل کرے کمالا، تیری گود سہایا۔ زرگن چلے اولڑی چالا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائی۔ تیرا حل کرے سوالا، سوالی خالی مڑ نہ کوئی جانی۔ تخت سوہے سری بھگوانا، بھگون اپنا بل دکھایا۔ دین دیوے ایک دانا، وست ایک وار ورتایا۔ لکھ چوراسی بنھنا گانا، اپنی ونڈ ونڈایا۔ مت بدھ کرے پردھانا، گھٹ گھٹ آپ سمایا۔ زرگن جوت نور نشانہ، جوت زرنجن کرے رُشایا۔ شبد اناد سچی ڈھنکانا، انحد ناد وجایا۔ پنچم پنچ کرے پروانہ، میل ملاوا سچ سبھایا۔ آسا ترشنا کھیل مہانا، ہوئے ہنگتا دئے وڈیائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، اچھا اچھا دئے ودھایا۔ مات لوک ویکھے کھیل سری بھگوانا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ شکر تیرا دھرے دھیانا، دھیرج دھیر اک سمجھایا۔ اپنا کھنڈا کچ میانا، اپنے وچوں آپا لئے پرگٹایا۔ وسنہارا سچ مکانا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنے ہتھ رکھائے آون جانا، بھیو ابھید نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو شبد شبدی کرے گڑمایا۔ بن وچولا، پُرکھ اکال دیا کمائیدا۔ شبدی گائے ساچا سوہلا، وشن برہما شو آپ پڑھائیدا۔ وشن برہما شو آپے تول تول، شبدی کنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ آپ چکائے پردہ اوہلا، جلوہ نور آپ درسائیدا۔ آپے وسنہارا سدا کولا، سدا اپنا رنگ دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نش اکھر آپ پڑھائیدا۔ نش اکھر ہر ہر بول جیکارا، تتاں کراں پڑھایا۔ میرا ناؤں سدا زرنکارا، نہ مراں نہ جانی۔ سد وساں دھام نیارا، سچکھنڈ سوہا پائی۔ ایک کراں تھم ورتارا، میرا تھم نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ بن شاہو بھوپ وڈ سکدارا، میری سچ سچی شہنشاہیا۔ رُپ رنگ توں وساں باہرا، اجونی رہت وڈی وڈیائی۔ میرا نور میری دھارا، میری دھارا شبدی شبد لئے پرگٹایا۔ شبدی شبد تیرا پسارا، وشن برہما شو ہر سمجھایا۔ بن ہر شبد نہ کوئی سہارا، گن اور نہ کوئی وڈیائی۔ آد آنت پر بھ اپنے ہتھ رکھائے کنارہ، بھیت نہ کسے جنایا۔ سچکھنڈ تھر گھر کرے سچ وارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد اپنا کھیل آپ پرگٹایا۔ اپنا کھیل کرے بھگوانا، بھگون اپنی دیا کمائی۔ شبدی

شبد کر پروانہ، سچ پروانا دئے سنایا۔ وشن برہما شو دیوے مانا، ترے گن مایا جھولی پائی۔ پنج تت ہوئے پردھانا، لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا۔ نرگن سرگن کرے کھیل مہانا، رُوپ انُوپ آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سپس اپنا ہتھ لکایا۔ سُن اسپس چڑھیا چا، وشنوں خوشی منائیندا۔ دھن بھاگ پر بھ بنیا ملاح، بیڑا آپ چلائیندا۔ برہما نین رہیا اٹھا، نیز راہ تکائیندا۔ چرن سرن چرن بل بخشے شہنشاہ، سر میرے ہتھ رکھائیندا۔ میری گنڈھ اپنے نال بندھا، ساچا پلو اک پھرائیندا۔ میری برہم ونڈ ونڈا، لکھ چوراسی ونچ لکائیندا۔ اپنا رنگ دئے چڑھا، مہربان دیا کمائیندا۔ اُپر پردہ دیوے پا، بندھن آپ رکھائیندا۔ اپنا بھیت لئے چھپا، میرا بھیت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا ڈھولا دئے سنا، میرا ڈھولا کم نہ کوئی جنائیندا۔ تولا بنے بے پروا، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی تولا اپنا نال، وٹا دھڑی نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کھیل آپ ورتائیندا۔ شکر دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ توں صاحب سچا داتار، ہوں سیوک سیوک کمایا۔ میں سنیا توں سدا میت مرار، میت مرار ناؤں رکھایا۔ سیوا بخشے ایک دھار، دھار دھار ونچ پرگٹایا۔ کھنڈا پھڑے ایک وار، ٹٹ کدے نہ جائیا۔ میں ماراں وارو وار، اک تیری اوٹ تکایا۔ توں کرتا سدا کرے پیار، پر بھ بھل کدی نہ جائیا۔ آد آنت آد تیری کار، توں کرتا کار کمایا۔ ہوں کٹن آئے وگار، جوں بھوئیں توں چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آد آد تیری وڈیایا۔ آد پُرکھ تیرا نیا کہنا، شبدی سٹ جنایا۔ وشنوں بھانے اندر رہنا، سو بھانا اک منایا۔ برہمے برہم پایا گہنا، دیکھے تھاوں تھانیا۔ شکر چکائے لہنا دینا، دینا کوئے رہے نہ راید۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے آنت، کرپا کرے سری بھگونت، اپنا میل لئے ملایا۔ تیرے ملن دا چاو گھنیرا، چارے بیٹھے سپس جھکایا۔ توں صاحب میرا میں تیرا، وشن برہما شو شبدی میلے میل ایک گایا۔ توں مندر میرا مکان توں میرا ڈیرہ، تیرے اندر آسن لایا۔ توں حق حق کریں نہیڑا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ توں چلاؤنا ساڈا بیڑا، اک تیری اوٹ تکایا۔ توں وساؤنا ساچا کھیڑا، تیرے در وچے ودھایا۔ آنت دس دے وقت نیڑا، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک تھم دئے سمجھایا۔ تھم جنائے سری

بھگونت، آد پُرکھ اپنا آپ جنایا۔ شبدی تیری بنی بنت، ہر گھاڑن آپ گھڑایا۔ وشن برہما شو دتا منت، نش اکھر آپ پڑھایا۔ آپے بن بن ہر جو ناری کنت، اپنا بنس آپ سہایا۔ آد رچنا لئی رچ ویکھنہارا آنت، آنت اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی رت سہائے بسنت، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ اپنی مہما جانے آگت، لیکھا لیکھ نہ کسے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک دھرواس رہیا دھرایا۔ سچا دیوے دھرواس، سری بھگوان دے وڈیائی۔ شبد سٹ وشن برہما شو تیری پوری کرے آس، نراسا آنت نہ کوئی رکھایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، کھنڈ برہمنڈ پاوے راس، منڈل منڈپ کھیل رچایا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، نرگن جوت کرے پرکاش، انحد ساچا ناد وجایا۔ ساچے منڈل پاوے راس، ویکھے آپ کھیل تماش، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سیوک بنے داسی داس، انتم کرے بند خلاص، لہنا دینا دے چکایا۔ سب نوں میلے اپنے گھاٹ، انتم نیڑے رکھے واٹ، پاندھی اپنا پنڈھ مکائی۔ آپ دکھائے اپنا ہاٹ، میل ملائے کملاپات، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جس نے رچنا رچی آد، کھیلے کھیل وچ برہما، لیکھا جانے جگت جگاد، آنت بھگونت اپنے وچ چھپایا۔ ساچا بھيو ہر نرائن، ایک گن جنائندا۔ چارے مل مل اٹھے کہن، ایک گھر سو بھا پائندا۔ ایک دیوے لین دین، وست امولک اک ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائندا۔ ساچا بھيو ہر جنائے، جیون داتا بے پرواہیا۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائے، شبدی شبد دے وڈیائی۔ روس لئے چکائے، نور نورانہ نور دھرایا۔ دھرت دھول دے سہائے، آکاش آکاش بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی رتھ چلائے، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈائے، اپنا ناؤں لئے پرگٹایا۔ برہما ویتا ایک گن جنائے، چارے وید کرے شنوایا۔ چاروں گنٹ سو بھا پائے، سو بھاؤنت آپ سہایا۔ ساچا مارگ آپ لگائے، اپنی ہتھیں اپنی سیو کمایا۔ ساچا تولا بن رگھرائے، تول تولے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ پردہ چکائے ہر نرکارا، شبدی بھيو جنائندا۔ ورتے کھیل وچ سنسارا، ہر جیو اپنی ونڈ ونڈائندا۔ چارے وید دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ چارے جگ کھیل نیارا، سبجگ تریتا دوا پر کلج ویکھ دکھائندا۔ چار ورن لگے اکھاڑا، کھتری براہمن شور ویش ناچ نچائندا۔ چار بانی بول جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائندا۔ چاروں گنٹ کھیل نیارا، چوتھے پد سو بھا پائندا۔ چوتھے گھر بن ونجارا، نام ہٹ اک گھلائیندا۔

آپے ویکھے ویکھنہارا، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، سرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ گر اوتار کھیل نیارا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ برہم میلا پاربرہم وچ سنسارا، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اگئی ناد بول جیکارا، دُھن آتمک آپ سٹائیندا۔ آپے کھول بند کواڑا، بھیو ابھید پردہ لائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پاوے سارا، ہرجن اپنے آپ اٹھائیندا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نخبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ میل ملائے اینکارا، ایکا گھر بہائیندا۔ آون جاون وارو وارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کرتا پُرکھ کرے ساچی کارا، قدرت اپنے رنگ رنگائیندا۔ رحیم کریم بے عیب پروردگار، مقامے حق سوہا پائیندا۔ اعظمتو کسمتو کرے کھیل نیارا، رُوپ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ محبان بیو ساچا یارا، جلوہ نور ڈمگائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، جگ چوکڑی ناچ نچائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ آون وارو وارا، گیڑا اپنا آپ بھوائیندا۔ سیوالائے گر اوتارا، ساچا تھم سٹائیندا۔ ورن برن دے سہارا، ایکا نام سمجھائیندا۔ تہ تیرتھ ویکھ کنارہ، سچ سرور اک نہائیندا۔ اُچے ٹلے پربت لیکھا جانے دُونگھی غارا، سمنڈ ساگر پھول پھلاییندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ نام چمکائیندا۔ تیر ٹنگ پھڑے نرکارا، سچ نشانہ اک لگائیندا۔ جگ چوکڑی کرے پار کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی نو نو چار اترے پارا، انتم اپنے ہٹ وکھائیندا۔ چوڈاں لوکاں بٹھے دھارا، ایکا بندھن آپے پائیندا۔ چوڈاں طبقال ویکھ اکھاڑا، نرگن نور ڈمگائیندا۔ کوٹن کوٹ جگ بیتن اپنی وارا، کوٹن کوٹ گر اوتار سیو کمائیندا۔ کوٹن کوٹ بھگت رہن دوارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ سنت کرن نمسکارا، پر بھ چرن دھیان لگائیندا۔ گرگھ چرن دھوڑ منگن چھارا، نیتز نین سرب تکائیندا۔ منمکھ روون زارو زارا، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیندا۔ ترے گن مایا اگنی تپے تتی ہاڑا، سائتک ست نہ کوئی ورتائیندا۔ پنچ تت لگا اکھاڑا، چو جنت ناچ نچائیندا۔ کسے نظر نہ آئے دُھر درگا ہی ساچا لاڑا، نیتز درس کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اولیئے ملا شیخ دستگیر آگے کدھدے گئے ہاڑا، بے نظیر نظر نہ اپنی پائیندا۔ کسے ملے نہ سچا یارا، اُچی کوک کوک سرب سٹائیندا۔ محمد رووے ادھ وچکارا، اللہ رانی اپنی خواہش نال رلائیندا۔ راہ تکاں تیرا پروردگار، تیرا حق کنارہ نظر کوئے نہ آئیندا۔ نو نو چار وارو وار آئے نانک اوتارا، نام منتر ست ایکا گائیندا۔ کملاپت کھیل کرتارا، بن ناری سیو کمائیندا۔ در دوار در پایا سچا دربارا، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ دیک جوت جگے اپارا، تیل باقی نہ

کوئی رکھائیندا۔ ہونی ہون سے باہرا، سو نانک ملیا میت مُرارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، تیرا آنت نہ پارا وارا، بے آنت تیری صفت صلاح نہ کوئی جنائیندا۔ چرن لگ گن گایا ایکنکارا، ملیا ستنام بھنڈارا، کرتا پُرکھ بنیا ونجارا، آپے دئے سہارا، اجوئی رہت کرے پیارا، اکال مورت رکھے اک ادھارا، اپنا گن دئے سمجھائیا۔ میرا ناؤں پرگٹ ہووے وچ سنسارا، نانک کوک کوک پکارا، چاروں گنٹ دیکھ کرے وچارا، ڈھر فرمانا ہر جنائیا۔ بھریا اک سچ بھنڈارا، داتا دیوے دیونہارا، اتوٹ اتھ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن ایکا ایک چھپائیا۔ ایک گن ہر چھپایا، نانک نر گن اندر رکھ۔ اپنا نام پرگٹایا، سر گن نر گن اندر ہو پرگٹھ۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اولا، نانک نر گن کرے جنائیا۔ اک پھڑایا اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ دھام رکھایا اک اٹلا، نہچل دئے وڈیائیا۔ نظری آیا رویا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبدی دھار مات پرگٹایا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، چار ورن کرے پڑھائیا۔ کوئی کہے نانک جھلا، جھلک جھلے دی جھلی نہ جائیا۔ جس نوں گاؤندے ایکو اللہ، سو اللہ نانک اندر گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے وڈیائیا۔ نانک گن ہر ہر دیا، دیونہارا داتارا۔ اپنے ملن دا آپے کیا ہیہا، ملیا میل سچھنڈ سوہے دوارا۔ ناری پایا ساچاپیا، گھر و سیا میت مُرارا۔ نام ندھانا ایکاپیا، نام ست ست خمارا۔ گرگھ و رلا نرمل کرے جیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک دئے سچ سہارا۔ سچ سہارا دیا گوپال، اپنی دیا کمائیا۔ پُرکھ پُرکھو تم ہو کرپال، کرپا ندھ اپنی کرپا دئے سمجھائیا۔ پر بھ ملن دی ساچی بدھ، نر گن سر گن کرے پڑھائیا۔ نام ندھانا بودھ اگادھ، شبدی شبد دئے پرگٹایا۔ بھگت بھگونت دیکھے سچن سادھ، سنت سنگر لئے ملائیا۔ گرگھوں لڈائے اپنا لاڈ، آتم پر ماتم کرے گڑمائیا۔ گر سکھ ساچے لئے راکھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا دئے مکائیا۔ نانک گانا سوہنگ گاتھ، شبدی شبد کرے پڑھائیا۔ ایک مندر بہہ بہہ کرپا پاٹھ، دوجی وار نہ رسن چلائیا۔ اک سروور ماری ٹھاٹھ، نرمل نیر نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر گیا لکائیا۔ ایک اکھر ہر لکایا، نانک رسنا کہے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہیا، جس میری بنت بنائیا۔ آد آنت ہوئے سہایا، وسے ہر گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پکڑنہارا آپے بانہیا۔ پکڑے بانہہ اپنے جن، جن جنیندی دیکھ

دکھائیندا۔ سنگر پورا کہے دھن، پھڑ بیڑا پار کرائیندا۔ جگت وکارا دیوے ڈن، ممتا موہ مٹائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، چھٹی راگ بھیو نہ پائیندا۔ کرے
 پرکاش بن سورج چن سنگر پورا سو اکھوائیندا۔ جگا جگنتر بیڑا دیوے بنھ، پُرکھ اکال رُوپ دھرائیندا۔ نانک نرگن گیا من، سرگن جیو سرب سمجھائیندا۔
 ہنگ برہم سے تن، پار برہم اپنے گھر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما
 شو اٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جگائیندا۔ نو نو چار چو کڑی جگ لوک مات جگے چراغ، لکھ چوڑا سی دیک آپ پرگٹائیندا۔ سب دی انتم رکھے حاد، اپنی ونڈ ہر
 ونڈائیندا۔ آنت کوڑ نگارہ وجائے ناد، سب دی صفا آپ اٹھائیندا۔ حکمے وچوں جگ چو کڑی آپے کاڈ، حکمی حکم راہ دسائیندا۔ حکمی دیوے ساچی دات، ہر
 اپنا ناؤں ورتائیندا۔ حکمے اندر رکھے یاد، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، جگ چو کڑی آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے بھوگ پلاس، بھسمر اپنا
 رُوپ وٹائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناشی اپنی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چو کڑی ویکھ دکھائیندا۔ جگ چو کڑی ویکھے
 آنت، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، سٹ دلارا لئے اٹھائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ مان دوائے لکھ چوڑا سی
 جیو جنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ کلج انتم کھیل کھلاؤنا، وشن برہما شو ہر سمجھائیا۔ گو بند سٹ اک اُپجاؤنا،
 پُرکھ اکال ناؤں وٹائیا۔ ساچا مارگ جگت لگاؤنا، ورن برن نہ کوئی رکھائیا۔ ذات پات ڈیرہ ڈھاہنا، اوچ پنچ بھیو چکائیا۔ ایک ڈنکا نام وجاؤنا، چار گنٹ آکھ
 سناؤنا، حکمی حکم آپ جنائیا۔ ساچی سیوا اک لگاؤنا، سرگن ناتا موہ چکاؤنا، بنس سر بنس آنت مُکاؤنا، ساک سجن سین نہ کوئی اکھوائیا۔ گرکھاں ساچا میل
 ملاؤنا، اپنا بندھن آپے پاؤنا، گرکھاں دے ہٹ وکاؤنا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ چیلار گرو ناؤں دھراؤنا، لوک مات نظر کسے نہ آؤنا، لوک پر لوک کھیل
 کھلاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچاؤنا، جیرج انڈ آپ اٹھاؤنا، اتبھج سیتج بھیو چکائیا۔ نام کھنڈا اک اٹھاؤنا، لوہار ترکھان نہ کسے گھڑاؤنا، میان وچ نہ کسے کراؤنا،
 اپنے آتر لئے چھپائیا۔ ستھ یارڑے دا اک ہنڈھاؤنا، نیر نیناں راہ تکاؤنا، ملے میل ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی چل کے آؤنا، سٹ دلارا گود بہاؤنا، سر اپنا
 ہتھ لگاؤنا، دو جہاناں راہ دکھائیا۔ دھر فرمانا اک سناؤنا، تیری کیتی گھال اپنے لیکھے لاؤنا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آد پُرکھ دیونہارا ور، آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ کرتا بے پرواہیا۔ کُجگ بنے آنت ملاح، نر نر دیوے اک صلاح، ساچا مارگ اک سمجھایا۔ سچ صلاح دیوے نت، میرے صاحب وڈی وڈیا یا۔ جس سہائی میری رت، آنت پُھلواری دے مہکایا۔ میں رکھی ایک اوٹ، دُجا ایشٹ نہ کوئی جنایا۔ میرے پر بھ دی نرمل جوت، رُپ رنگ چکر چہن نظر نہ آیا۔ جس دی آد جُگاد واسنا ہووے نہ کھوٹ، سگندھی نام رہیا مہکایا۔ میں اُس دا اوت پوت، جس نوں نانک گیا دھیایا۔ میری شبدی بن گئی گوت، دُسر ونڈ نہ کوئی ونڈایا۔ میرا بنیا سچھنڈ قلعہ کوٹ، اندر پُر جھوٹھی خوشی منایا۔ جس نوں گا گا تھکے ہونٹ، سو ملیا سچا ماہیا۔ آنت آلیوں ڈگے چکے بوٹ، اپنی گود بہایا۔ میں امرت پیایا گر سکھاں کھولے سوت، اپنا نور وچ لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ساچے کھیل کھلاؤنا، گر گوبند آپ جنائندا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ دا جس قرضہ لاہنا، پُرکھ اُبھل بُھل کدے نہ جائندا۔ وشنوں جس نے تیرا پندھ مُکاؤنا، لہنا اپنے ہتھ رکھائندا۔ برہمے تیرا برہم جس اپنے وچ سماؤنا، سو اپنی نظر نہ کدے چھپائندا۔ شکر تیرا ترسول جس ہتھوں ساؤنا، سو تھم بُھل کدے نہ جائندا۔ جس میرا بیڑا بٹھ چلاؤنا، سو ملاح بن کھیوٹ کھیٹا لوک مات نہ کدے شرمائندا۔ ورننا برناں جس ڈیرہ ڈھاہنا، چار وید دا پندھ مُکائندا۔ اٹھاراں برن جس جھولی پاؤنا، شاستر سمرت اپنی گود سہائندا۔ انجیل قرآنا کھ شرمائنا، کھانی بانی اپنے رنگ دکھائندا۔ سو صاحب سنگر میرا آؤنا، جس دی ایک اوٹ تکائندا۔ ایک وار لوک مات سمجھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وڈیائی ساچا ہر، ابا نشی اچت بھو کھلائندا۔ سٹ ڈلارا بول جیکارا، فتح ڈنکا اک وجایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گھلدا رہیا جو گر اوتارا، بھگتاں دیندا رہیا سہارا، نرگن نرور سچا شہنشاہیا۔ کُجگ ورو لے اتم وارا، ساچے سنتاں کرے پیارا، لکھ چوراسی وچوں مات پرگٹایا۔ جس نوں مندے رہے پروردگارا، مقامے حق و سے سانجھیا را، سو جلوہ نور دھرایا۔ جس نوں گایا سچھنڈ و سے نرکارا، کرے کھیل اگم اپارا، جوتی جوت جوت رُشٹایا۔ دیوے سندیشہ اپنی دھارا، گوبند لکھے بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا گیا سمجھایا۔ نہکنتک لئے اوتارا، لکھ چوراسی پاوے سارا، ہر شبدی دے سہارا، وشنوں برہما شولے جگایا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے پسا را، مایا ممتا مارے مارا، کوڑی کرپا کرے خوارا، ٹھگ چور یار رہن نہ پایا۔ تٹ تیر تھ ویکھے کنارہ، مندر

مسجد مٹھ شو دوالے پھولے گرو دوارا، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ وید کتیب شاستر سمرت کرے وچارا، انجیل قرآنا پار کنارہ، کھانی بانی اپنی اپنے وچ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ دتا گھر، ہوں سندیشہ رہیا جنائیا۔ گو بند سنایا سچ سندیشہ، ہر وڈ بلی بلوانا۔ آد جگادی نر نریشا، جگا جگتتر کھیل مہانا۔ اپنا بھانا آپے ویکھا، ہر بھانے سد سمانا۔ جگ جگ میٹدا آیا ریکھا، دیونہارا دھر فرمانا۔ کلجگ انت وٹائے ویسا، نہہکنگ گن ندھانا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسا، نہ کوئی مونڈ منڈانا۔ سمبل وسے اپنے دیسا، گو بند میلا وچ جہانا۔ گو بند اندر کرے پرویسا، پاربرہم سری بھگوانا۔ بن کرپا نیتز کوئی نہ پیکھے، بھلے بھرم جہانا۔ بھرم بھلائے اولیئے پیر شیخے، سار نہ پائے علم علمانا۔ پنڈت پاندھا کوئی نہ جانے ریکھے، پوت سپوت براہمن گوڑا کرے کھیل مہانا۔ کوہ طور نہ دسدانوری ویسے، نرگن نور نگاہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مرد مردانہ۔ مرد مردانہ ہوئے بھگوان، گو بند گیا سمجھائیا۔ نانک دکھایا اک نشان، جو ویکھیا سو رہیا سنایا۔ سچھنڈ وسے آپ بھگوان، ست رنگ نشانہ آپ جھلائی۔ سیس تاج رکھے نوجوان، پنجم مکھ مکھ وڈیائی۔ پہلا مکھ اپنا رکھے ناؤں گیان، چار مکھ چار وید چار ورن چار جگ چار کنت چار یاری دئے سمجھائی۔ جس دی تئی پئے آن، لیکھا کوئی رہن نہ پائیا۔ بن کے آئے بے پہچان، اچھل اچھل مات کرائیا۔ گیانی دھیانی وددوانی بھیت نہ پان، جگت و دیا ہوئے ہلکائی۔ پاربرہم پت پر میثور سنگر پورا وکے نہ کسے دکان، قیمت سکے نہ کوئی چکائی۔ گرو گو بند سنگھ دتا اک فرمان، اچی کوک کوک سنائی۔ جو میٹوں ملے آن، میں آگے دیاں ملائی۔ اوہ میرا پتا بلوان، جس دی آد جگاد پئی شہنشاہیا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر کردے رہے سلام، سلام علیکم ایکا وار بلائی۔ دیندا رہیا اپنا پیغام، پیر پیغمبر کردا رہیا پڑھائی۔ میں پکڑیا اُس دادام، دامن چھٹ کدے نہ جائیا۔ جس نوں کہندے رمیارام، سو میرے اندر ڈیرہ لائی۔ جس نے کاہن کرشن دی کیتی انت کلیان، ترے لوکی باہر کڈھائی۔ جس نوں تینی اوتار نہ سکے پچھان، سو میرا سچا ماہیا۔ میں گودی بیٹھا آن، نہ سکے کوئی باہر کڈھائی۔ انتم چل کے ویکھے میرا مکان، نو سو چرانوے چوکڑی جگ میں ہونجھ ہونجھ صاف کرائیا۔ میری دید میری عید میرا چند میرا بھگوان چڑھے آن، دوسر چند نظر کوئی نہ آئی۔ اپنا دکھائے سچ نشان، سچھنڈ دوار جو رہیا جھلائی۔ میں خوشی خوشی کراں پروان، سیس جگدیش جھکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ انتم آؤنا، انت کسے نہ پایا۔ وشن برہے شو تیرا پندھ مُکاؤنا، لیکھا مول دے چُکایا۔ ساچا مارگ پھیر لگاؤنا، برہمنڈ
 کھنڈ دے اُٹایا۔ چار جُگ دے گر اوتاراں در بہاؤنا، پچھلا حساب لئے بقایا۔ اُٹھو ویکھو درس نیترا پاؤ ہر جو دس کسے نہ آؤنا، نیترا نین سرب شرمایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اپنا کھیل آپ کرایا۔ انت کھیل ہر جو کرنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جاتا جامہ دھرنا، دھرت دھول
 دے سہانیا۔ سرگن اندر نرگن وڑنا، نرگن سرگن اندروں باہر کڈھانیا۔ نرگن ہوئے اپنے پوڑے چڑھنا، کریا کھیل بے پرواہیا۔ پوڑے چڑھکے گھاٹن
 گھڑنا، گوہند بنت بنایا۔ گوہند چکے مرنا ڈرنا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ اک رکھائے اپنی سرنا، سرنگت دے سمجھایا۔ ساچے گھوڑے سٹ ڈلارے چڑھنا،
 ساچا گھوڑا آپ دکھایا۔ پُرکھ ابناشی تیریاں واگاں پھڑنا، سیوک ہو ہو سیوکمانیا۔ نرہو ہوئے کدے نہ ڈرنا، بھے اور نہ کوئی جنایا۔ لوآں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اندر وڑنا، اپنا کڈا آپے لاہیا۔ میرا اکھرا ایکو پڑھنا، دوجی ہور نہ کوئی پڑھانیا۔ تیری سرنگت تیرا برہم ترنا، پاربرہم میل
 ملائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھی ست دیپ چوڈاں لوک ترے بھون تیرے آگے کوئی نہ اڑنا، وشن برہما شو بیٹھے سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا دتا اکو ور، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ ملیا ور ہر گوہند، ایکا حکم سنایا۔ انتم میٹے تیری چند، پُرکھ ابناشی دے مٹایا۔ کریا کھیل گھر
 گبھیر گنی گہند، امرت تیرے مکھ چوایا۔ تیری اُپجائے گر سکھ بند، اپنی گود اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھایا۔
 ساچا مارگ دھر فرمان، نرگن آپ سنایا۔ شاہو بھوپ ہر نرکار، نرگن اپنا کھیل دکھایا۔ در در سد گر اوتار، پچھلا لیکھا رہیا چُکایا۔ بھگت بھگونت دے
 بول جیکار، گھر گھر کرے پڑھانیا۔ ستن دکھائے میت مُرار، کون سجن مات سنگ نبھانیا۔ کلجگ آئی انتم وار، زین اندھیرا اکو چھانیا۔ ورن برن ہون
 خوار، ساچی سرن نہ کوئی تکانیا۔ تیرتھ تھ ہاہاکار، وبھچار پئی لڑانیا۔ مندر مسجد گرودوار، ویسوا گھر رہے بنایا۔ ایکا بیٹھا گر اوتار، جو دیونہار سزایا۔ لہنا
 دیوے انتم وار، پنڈت پاندھے ملا شیخ مساق پیر گرنھی پنٹھی پکڑے تھاؤں تھانیا۔ انتر نیترا روون وهاون نیر، رائے دھرم دے سزایا۔ نہ کوئی سہائی
 پیر فقیر، دستگیر نہ کوئی بچانیا۔ لکھ چوراسی وچا زنجیر، نہ کوئی سکے توڑ تڑانیا۔ گر سکھ ورا لا چوٹی چڑھے اخیر، جس گوہند لئے ملائیا۔ تیر نرالا مارے برہوں

جائے چیر، امرت سیر اک چوائیا۔ کٹنہارا بھیڑ، دُکھ درد لئے دنڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلاؤنا، کلجگ انتم وار۔ چار ورنناں پر بھ آپ پر گٹاؤنا، ایک در سوہے دوار۔ ایک امرت نام درڑاؤنا، آتم پر ماتم کر پیار۔ ایک مندر ہر سہاؤنا، گھر گھر وچ کر اُجیار۔ ایک راگ آپ الاؤنا، کوئی تند نہ کوئی ستار۔ ایک دیپک آپ جگاؤنا، نورو نور کر پیار۔ ہست کیٹ ایک رنگ رنگاؤنا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ انڈٹھ پر بھ کھیل کھلاؤنا، وید کتیب نہ پان سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایک جانے دُھر دربار، ساچا لیکھا دُھر دربار۔ دُھر درگاہی آپ جنائندا۔ گوہند میلا میت مُرار، چیللا گر سوہا پائندا۔ انت وچولا بنے وچ سنسار، چار جگ دا اولہا آپ چکائندا۔ گر اوتار کرن وچار، وچار وچ کدے نہ آئندا۔ جس نے دتات مات سہار، سو انتم در بہائندا۔ سب نوں پچھے وارو وار، اپنی کرت سرب وکھائندا۔ کوئی کہے آیا رام اوتار، کون کرشن ناچ نچائندا۔ کون کچھ مجھ کھیل کرے اپار، کوئی دھرنی دھول ڈیرہ لائندا۔ کون بنے وڈ بھکھار، کون گا گائیت سنائندا۔ کون کہے میں ساچا دلار، کون میری ذات بنائندا۔ کون کہے چوواں طبق میرا ہلار، حکمی حکم آپ جنائندا۔ نانک کہے میں غریب بیچار، ایک اوٹ اکال رکھائندا۔ گوہند بنیا سٹ دلار، بہہ گودی خوشی منائندا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، سچ سندیشہ اک سنائندا۔ کلجگ آئے انتم وار، پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار، سب دا لیکھا آپ مُکائندا۔ اگے جانے اپنی کار، نہ کوئی جانے ہر وبار، بے انت بے انت کہہ کہہ پلو سرب جھڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ویس آپ وٹائندا۔ گوہند گر نین اٹھا، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ کون روپ بنیا ملاح، لوک مات ویس وٹائیا۔ ایک دین سچ صلاح، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ تیرا ڈھولا کوئی نہ سکے گا، تیرا اولہا سکے نہ کوئی چکائیا۔ توں مولا سب میں رہیا سما، سبیل تیری وڈیائیا۔ اللہ پکڑے تیری بانہ، اللہ ہو ہو کوک کوک سنائیا۔ توں پاکی پاک پروردگار پیر پیغمبراں بخشنہار روج، اصلیت اپنی آپ کمائیا۔ بن رسنا بن جہوا گاواں توں ہی توں، ایک توں ہی ایک توں ہی نام دھیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ سادھ سنت تیری اپنے اندر وڈ وڈ کڈھدے گئے سوہ، تیرا انت کوئی نہ پائیا۔ جدھر ویکھن نظری آویں توں، تیرے اگے سیس جھکائیا۔ میں نہ جانا تیرا وڈا کھاتہ کھوہ، جس وچ کوٹن کوٹ گر اوتار رہیا چھپائیا۔ تیری

نانک چڑھے ویکھی جوہ، جتھے بیٹھا آسن لایا۔ مُڑ کے لوک مات نہ دکھایا مُنہ، تیری بیٹھا گود سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، گوبند آگے جھولی ڈاہیا۔ گوبند جھولی دتی ڈاہ، پُرکھ اکال دیا کمائیدا۔ نرگن ہو کے بناں ملاح، تیرا بیڑا مات چلائیدا۔ جے بچھے دیواں صلاح، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیدا۔ اپنے چرناں دیواں تیتوں پناہ، دُو جے در نہ کوئی بہائیدا۔ لوک مات لواں پرگٹا، مات گجری سیر نہ کوئی پیائیدا۔ اپنی جوت جوت نال لواں ملا، شبدری تیرا رنگ وٹائیدا۔ توں وسیں ہر گھٹ تھاں، تیرے مندر سوہا پائیدا۔ میں کراں سچ نیاں، دینا کدے موہے نہ بھائیدا۔ آنت پکڑاں تیری بانہہ، دو جہاناں پنہہ مُکائیدا۔ تیرے گھر بہہ کے نہ کچھ پیان نہ کچھ کھاں، نہ کوئی اوڈن تن ہنڈھائیدا۔ نہ جپاں کسے دا ناں، نہ اوٹ کوئی رکھائیدا۔ نہ کسے نوں کہنا ماں، نہ پتا کوئی بنائیدا۔ جدھر ویکھیں نظری جاواں آ، تیری نظر نظر وچ ملائیدا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت سادھ سنت اکھیں گھٹاں دیواں پا، میرا بھیو کوئی نہ پائیدا۔ کسے دے مُنہ وچ دیواں سور کسے دے مُنہ وچ دیواں گاں، مانس جنم سرب رُٹھائیدا۔ اکو اک اپنا سچ جپاواں ناں، جس جیپا تِس پار کرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ویلا آنت سمجھائیدا۔ ویلا اتم جانا آ، اپنا پنہہ مُکائیا۔ گوبند چڑھے اکو چاء، چاء کرے سچا شہنشاہیا۔ لبھن گیاں لبھے نہ کسے راہ، لبھ لبھ تھکی سرب لوکائیا۔ مندر مسجد کوک کوک ٹل رہے کھڑکا، آتم ناد نہ کوئی وجایا۔ بتی دند پڑھ پڑھ رہے گا، آتم آتر ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلج اتم سب دا لہنا دے چکائیا۔ سب دا لہنا مکائے کرتا پُرکھ، کرنہار کرتارا۔ آد آنت جگا جگنت نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، کرے کھیل آگم اپارا۔ نرگن سرگن کرے پرکھ، الکھ آگوچر آگم اپارا۔ گرگھ ورلے اُپر کرے ترس، بخشے درس دیدارا۔ جگت ترشنا میٹے حرص، متا موہ پار کنارہ۔ امرت میگھ دیوے برس، تن کرے ٹھنڈا ٹھارا۔ جون اجونی جائے نہ بھٹک، جس ملیا گر کرتارا۔ ادھ وچکار نہ جائے اٹک، سنگر کرے پار کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے لکھت پڑھت، آپے حکمی حکم کرے ورتارا۔ حکمی حکم سچ ورتا، اتم آپ کرائیا۔ گر اوتار کرن نمسکار، بھگت بھگوان سیس جھکائیا۔ سنتن منگن ایکا دان، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ گرگھ چرن کول کرن دھیان، نیتز نین نین سرنائیا۔ گرگھ چرن دھوڑ کرن پروان، مستک

ٹکا ایک لائیا۔ گوہند سورا ملیا آن، جس ہر جو لیا ملایا۔ ہر جو وکیا اک دکان، گوہند ہٹ چلایا۔ گوہند ہٹ جگت مہان، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ ورا لاہا
 لئے کھٹ، جس ہر اپنا ہتھ لکایا۔ ڈوگھے کھاتے پائے ہتھ، نام خزانہ لئے چائیں چانیا۔ اندر وڑ کے گائے پر بھ اپنے دا جس، رسنا جہوانہ کسے سنا یا۔
 پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پوری کرے آس، نراسا نظر کوئے نہ آیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا وسے پاس، گھر مندر سچ سہا یا۔ نرگن جوت کر پرکاش،
 اندھ اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے جنایا۔ ایک گن ہر جنایا، کلجک انت انت سمجھایا۔ چار ورن کوئی رہن نہ پایا،
 ذات پات نہ کوئی وڈیا یا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا نہ کوئی پیار، گرو دوار نہ کوئی سہا یا۔ انتم لہنا دینا چکناٹ کنار، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن کوئی نہ جایا۔ گنگا
 گوداوری جمناسرتی روون زارو زار، بھولا ناتھ نہ کوئی سہا یا۔ جس آد دتی دھار، سوانتم لئے مٹایا۔ سچھنڈ کھیل کرتا، اپنا آپ سمجھایا۔ گر پیر کرو
 وچار، لوک مات دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے سمجھایا۔ گر اوتار نین شرما، پر بھ چرن دھیان لگایا۔ تیرا حکم
 آئے سنا، سچ سندیشہ مات الایا۔ تیرا مارگ آئے دکھا، مارگ ایک جنایا۔ تُوں سب نوں دیں بھلا، تیرے آگے نہ کوئی چترایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن نرگن لئے ملایا۔ نرگن بول بولے جیکارا نانک، نانک نانک ایک ایک کرے وڈیا یا۔ ایک نانک نانک اک
 دادک، اک نانک ہر کی گود رہیا سہا یا۔ تے نانک پر بھ رکھی رکھی اکو عادت، عادت وگڑ کدے نہ جایا۔ جس سچی دسی اک عبادت، ہندو مسلم کر
 پڑھایا۔ سو نانک سدا سلامت، نرکار رہیا سما یا۔ نہ لگے کوئی علامت، علیحداروپ نہ کوئی وٹایا۔ گرکھوں دی اکو وار دے کے گیا ضانت، دوجی وار
 ضمنی ہور نہ کوئی لکھایا۔ جس ملیا سنگر نانک، سو نانک اپنے سنگر لئے ملایا۔ پاربرہم بے انت سوامی کرے کھیل انت اچانک، نہہکنک ناؤں رکھایا۔
 جس دی کرے نہ کوئی پچھانت، پیشوا کرے نہ کوئی پڑھایا۔ چار ورن کر کے گیا ممانعت، ذات پات کرے نہ کوئی پڑھایا۔ اک نام سدا امانت، گھر گھر
 گیا لکایا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے جانت، جانہار بھل نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا جیو جنت گیا سمجھایا۔ جیو جنت سمجھایا ہر کا
 کھیل، ایک گن وچار۔ پُرکھ ابناشی وسے اپنے دیس، نرگن جامہ دھار۔ نہ مچھ داڑی رکھے کیس، موئڈ منڈائے نہ سچی سرکار۔ لکھ چوراسی لئے دیکھ، بھلے

کدے نہ بھلنہار۔ تِس اگے چلے نہ کوئی پیش، سب ہوئے گناہگار۔ میرا صاحب رہے ہمیش، جس دی سچی کار۔ میں سیوا کراں ہتھ پھر کھنڈی
 موڈھے دھر دھر کھیس، آپ آیا آپے وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے سچ وہار۔ سچ وہار ہر کراؤنا، گر سنکر آپ
 جنائیندا۔ نہکلنک جامہ پاؤنا، ڈنکا ایک شبد وجائیندا۔ پچھلا لہنا سب دا اپنے کھاتے پاؤنا، اپنا کھاتہ پھیر بنائیندا۔ گرگھ ساچے آپ پرگٹاؤنا، لوک مات مان
 دوائیندا۔ سرگن ہوئے نرگن اپنا کھیل کھلاؤنا، نرگن ہوئے اپنا ڈھولا آپ جنائیندا۔ سرگن پھیر رنگ رنگاؤنا، نرگن دھار چلائیندا۔ سنگھ پال پال وڈیاؤنا،
 برہمے برہم جوت جگائیندا۔ گرگھ ساچا ساچے دھام رکھاؤنا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا راہ آپ
 جنائیندا۔ شکر انتم کرے پار، سو پُرکھ نرنجن پار کرائیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، لوک مات جنم دوائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے اٹھال، سیوک بن بن سیو
 کمائیا۔ ساچا مارگ دئے وکھال، اندھڑا راہ چلائیا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ ساچے سٹ ساچے تخت دئے بہال، جگدیش سپس
 چھتر جھلائیا۔ میل ملاو دین دِیال، دِیانہ سدا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا مارگ آپ دکھائیا۔ اگلا مارگ ہر جو لاؤنا، لہنا سب
 دا آپ مکائیندا۔ اند اندار سن آپ تجاؤنا، کروڑ تینتیساپندھ مکائیندا۔ چھوٹے بالے مان دواؤنا، منجیتا جتیا کدے نہ جائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک ڈھولا گاؤنا،
 ایک حکم سنائیندا۔ در دوار آپ پرگٹاؤنا، بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا۔ دھرو اپنے لیکھے لاؤنا، لیکھا پچھلا جھولی پائیندا۔ گرگھ ساچے بنت بناؤنا، سنگھ سورن
 مان وڈیائیندا۔ ساچا مارگ راہ دکھاؤنا، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، راج جوگ اک کمائیندا۔ بل باؤن ویکھ دکھاؤنا، حکمی حکم آپ
 پھرائیندا۔ چوتھے جگ قرضہ لاہنا، کیتا قول پور کرائیندا۔ سمبل دیس ڈیرہ لاؤنا، ساعتک ست کرائیندا۔ اپنا میل آپ ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ترے گن مایا جھولی پاؤنا، ایک اگئی ونڈ ونڈائیندا۔ جیٹھ اگنی ٹھنڈی ٹھار کراؤنا، واہ واہ ساچی رت سہائیندا۔ بن دانی ساچا دان کراؤنا، سمت سولاں
 راہ چلائیندا۔ سو پکوان اک پکاؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کمائیندا۔ اک اک بھلکا اک اک سکھ آپ ورتاؤنا، ورتاؤنہار اپنا بھیو نہ کسے جنائیندا۔ انتم لیکھا اپنے
 لیکھے پاؤنا، تن مندر آپ سہائیندا۔ ہڈیاں بالن آپ بناؤنا، جوتی اگنی لنبو لائیندا۔ انتم میلا میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ رنگن رنگ چلوں، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ سنجگ قول نہ گیا بھول، کلجگ انتم پور کرانیا۔ لہنا چکيا لینا مول، دینا دینا جھولی بھرائیا۔ اپنا در کرپا قبول، محبوب وڈی وڈیائیا۔ در پنگھوڑا رہیا جھول، چرن سرن ملی سچی سرناييا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس آپ کرانیا۔ پایا درس سری بھگونت، وٹی سچ ودھائیا۔ دوئے جوڑ کرے سینت، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیا۔ میں منگاں منگ بن کے منگت، آگے جھولی ڈاھیا۔ چوتھا جگ دے سے بھکھ ننگت، نام وست نہ کوئے رکھائیا۔ اک نانک لایا انگ انگد، انگیکار کر گیا سمجھائیا۔ امر داس منگی ساچی منگت، رام داس بھکھ ننگت دے مٹائیا۔ گر ار جن توڑے ہوئے ہنگت، بانی بان نرالا تیر چلاييا۔ ہر گوہند دیوے جنت، ہندو مسلم نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھائیا۔ ساچا بھیو کھولے بول، بول بول سنایا۔ ہر رائے ہر گیا مول، ہر ہر روپ وٹایا۔ کرشنا ہر ہر کرپا کھیل اُپر دھول، بالی بالا روپ جنایا۔ تیغ بہادر ساچا ہر گھٹ گھٹ گیا مول، روپ رنگ رنگ روپ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا در اک وڈیایا۔ تیرا در وڈا دربارا، وڈ وڈی تیری وڈیائیا۔ تیرے گھر وڈا بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ ورتایا۔ تیرا نام وڈا ونجارا، ساچا ونج اک دکھائیا۔ تیرا ہوئے پار کنارہ، بے حد تیری شہنشاہیا۔ تیرا گوہند ست ڈلارا، تیرے گھر سے چائیں چانیا۔ تیریاں سنگتاں کرے پیارا، تیرے گرسکھ نال ملاييا۔ نانک لکھ کے گیا لیکھ اپارا، تیری مہمات جنایا۔ توں بھگتاں دین سہارا، نردھن سردھن دھیر دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھا سپس جھکایا۔ کب راجا میں کب بھکاری، کب تاج سپس ٹکانیندا۔ کد درویش کد درباری، کد حکمی حکم سنائیندا۔ کد ویلا تیرے چرن کراں نمسکاری، اپنا دکھ سنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر اڈیک رکھی تیری آون دی واری، توں کلجگ انتم آييا۔ میں آپا تیرے اتوں دتا واری، بنس بھیٹ چڑھائیا۔ جے کوئی ہے درد نبھالے یاری، بے درد تیری بے دردی میری شہنشاہیا۔ اپنا نام کرد پھیر میرے سپس اک واری، میری رگ رگ خوشی منایا۔ میرا خون بن پرچون تیری خلعت نیہ گیا اُساری، مخلوق تیری جنایا۔ پیر پیغمبر جس دُکھڑے نوں روون زارو زاری، گوہند جھل جھل خوشی منایا۔ آویکھ میری بھلو اڑی، میں تیرے پچھے بغیچہ رہیا لگایا۔ تیری ساوننی تیری ہاڑی، میں کرن آیا دہاڑی، جے حکم دیویں تیری ڈھیری

وڈھ وڈھ تیرے اگے ڈھیری لائیا۔ توں پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، تیری مہما سمند ساگر ڈونگھی کھاڑی، میں اوگن بھری تیری پنہاری، آد جُگاد بن تیرے رہاں کواری، دوجا کنت نہ کوئی منائیا۔ آکر نین میرے شنگاری، میں گھولی تیتھوں واری، تیرے واسطے بیج سواری، گل پلُو پاپا ماہیا۔ توں کنت میں تیری ناری، توں جتیا میں ہاری، میں ویکھاں تیری اک اٹاری، میری پوری آس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔ واہ واہ منگی منگ اپار، منگت اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیونہار ایک داتار، جگ جگ دیندا آیا۔ جس داراہ تگدے رہے جگ چار، نیتز نین دھیان لگایا۔ جس دی کبیر کرے پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ جس نوں مندے سچا یار، سو پروردگار پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در دے دکھایا۔ آدوارا ویکھ لے میت، متر متراں نال ملانیا۔ آ ویکھ ویکھ ساچی پریت، جس دا لیکھ نہ کوئی جنانیا۔ آ ویکھ جس دا گردوارا دیہرا مندر مسجد شہودالا مٹھ نہ کوئی مسیت، بن چار دواری ڈیرہ لائیا۔ جیہڑا وسیا ہست کیٹ، آد جُگاد جانے ساچی پریت، لگی پریت توڑ نبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ دکھانیا۔ ساچا گن سری بھگوانا، اپنا آپ جنانیدا۔ آد جُگاد سدا مہربانا، سر اپنا ہتھ رکھانیدا۔ آبل باون دیوے دانا، روپ انوپ وٹانیدا۔ گردیال سنگھ سنگھ بن ساچا لالا، لال اپنی گود بہانیدا۔ میرا گھر تیری دھر مسالہ، سچ دوارے سو بھا پانیدا۔ تیرا راہ تنکے سنگھ پالا، ایکا نین اٹھانیدا۔ جگدیش پچھے حالا، منجیت خوشی منانیدا۔ سورن کرے سوالا، اپنا حال جنانیدا۔ پاربرہم پت پریشور نہکلنک نرائن نر کلج اتم کرے کی خیالا، کون اپنی بدھ بنانیدا۔ بن بھگتاں نہ ملے پُرکھ اکالا، بھگت بھگت بھگتاں سنگ نبھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ویکھیا ساچا گھر، میری اچھیا پور کرانیدا۔ ساچی اچھیا میری پور، اتم آس تکانیا۔ جن بھگتاں بیڑا بھر پور، لوک مات دیا کمانیا۔ بن پوت کپوت جے کیتا قصور، ساڈے قصور معاف دے کرائیا۔ اسیں اپنی بھل مینے ضرور، در تیرے سپس جھکانیا۔ توں سنگر کریں منظور، دوسراوٹ نہ کوئی تکانیا۔ تیرا سچا اکو نور، نور نورانہ ڈگگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے سجن میرے نال ملانیا۔ میرے سجن دے ملا، میرے صاحب سجن سلطانا۔ گوہند رلیا نال ملاح، دیوے دھر فرمانا۔ ستبگ مارگ دے دکھا، تیرا جھلے سچ نشانہ۔ ناک نرگن اٹھ کے دے صلاح، میرے

چھٹی جگ کر پروانا۔ توں سب دا پتا ماں، آد جگادی بینا دانا۔ تیرے لیکھے اندر سب داناں، ابھل بھل کدے نہ جانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں ملے سچ لکانا۔ سچ لکانا جگت بناؤنا، پاربرہم دیا کمائیا۔ بھگت سنگ بھگت ملاؤنا، بھگتی بھگت کرے گڑمائیا۔ جوگ ابھیاس نہ کوئی کراؤنا، پوجا پاٹھ نہ کوئی رکھائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کسے نہاؤنا، کر کرپا دُرمت میل دھوائیا۔ راتیں سُنیاں اپنا درس کراؤنا، کوٹ جنم دی بھگتی مکھ شرمائیا۔ جس جن اپنے چرن بہاؤنا، تِس برہما وشن شو سِیس جُھکائیا۔ جس جن اپنا نام جپاؤنا، تِس راہ وچکار نہ کوائے اُٹھائیا۔ جس سر اپنا ہتھ لکاؤنا، سو گڑ مکھ مرے نہ جائیا۔ سنجگ ساچا راہ چلاؤنا، چار کُنٹ وجے ودھائیا۔ چار ورن دا چند چڑھاؤنا، جگت اندھیرا دے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ چار ورن دا سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ چھٹی جگ داسِت وہارا، سِت ستوادی آپ کرائیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا کرے پار کنارہ، اپنا حکم ورتائیا۔ ایک برہم پاربرہم کرے اُجیارا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک نام سچ جیکارا، نو کھنڈ پر تھمی دے سنائیا۔ ایک حکم اک ورتارا، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایک چلے سچ وہارا، ساچی سکھیا دے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھٹی چھٹی دھار بندھائیا۔ چھٹی چھٹی ہر جو دھار، راگ چھتیس منگ منگائیدا۔ میں بھگتاں دے گن گا گیا ہار، میرا بل میرا ساتھ نہ آنت نبھائیدا۔ میںوں پڑھن والے جیو و بچار، آتم آنتر بھیو کوئی نہ پائیدا۔ میرا راگ گاؤن میری وار، میرا پُرکھ اٹل نہ کوئی منائیدا۔ گردوارے مندر بیٹھے تگن نار ٹیار، نیتز موندھ ہر کا درس کوئی نہ پائیدا۔ اپنا آپ گئے ہار، میں ہوں شرمندہ مکھ نہ کسے دکھائیدا۔ گر نانک کریا اک پیار، ہوں دتا سچ ادھار، جس دے آسرے میں تیرا راہ تکائیدا۔ دھن بھاگ توں آیا وچ سنسار، میرے سر توں لتھا بھار، تیرے آگے کراں نمسکار، نیوں نیوں اپنا سِیس جُھکائیدا۔ تیتوں بھاوے تیری کار، تیرا جگ تیرا وہار، تیرا آنت کوئی نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا چکا انتم ڈر، نر بھو تیری اوٹ تکائیدا۔ در چکے تیرا چھتیس، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ چار ورن اک حدینا، ہندو مسلم سکھ کرے پڑھائیا۔ سب دا لہنا چکے یسا، پیسن پیس سیو نہ کوئی کمائیا۔ کسے چھتر نہ رہے سِسا، راج راجناں خاک ملائیا۔ ترے گن مایا خالی کھپسا، چار کُنٹ پھرے گُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

سبجگ تیرا سچ دوارا، بھگتن ونڈ ونڈا گیا۔ چھٹی جگ بھگتن ونڈ، ہر جو کدا آیا۔ آتم ہوئے نہ کدے رنڈ، جس ہر کنت کنتوہل منایا۔ نرگن سنائے
سہاگی چھند، سرگن ڈھولا گایا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بھگوت، بھگت ساچے لئے وڈیا گیا۔ لوک مات بنائے بنت، چاروں گنٹ لکیر کھچایا۔ جوتی جوت
سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا لئے سہایا۔ بھگت دوارا چھٹی فٹ، چھٹی چھٹی فٹ چار دیوار کھچایا۔ ساچا گانا بنھے گٹ، اپنا سگن منایا۔ جوں
پُرکھ اکال گو بند بنایا ست، گو بند گر سکھ ست لئے بنایا۔ بھگت سہاونی ساچی رت، پت ڈالی مات مہکایا۔ اتم سوما پئے پھٹ، امرت دھار وہایا۔ پار برہم
پت پر میثور اپنی دھار وچوں پئے پھٹ، وشن برہما شو تیرا قرضہ دیوے لاہیا۔ جگت جیو جہان بھاگ گئے نکھٹ، بھاگاں مند رہے گر لایا۔ بن ہر نامے
خالی بت، جگت سیاست کری گڑمایا۔ اتم گھر گھر پاوے پھٹ، دہ دشا دئے ڈھایا۔ شاہ سلطاناں کڈھے گٹ، جگت راج نہ کوئی وڈیا گیا۔ پر بھ ماریا نہ سکے
کوئی اٹھ، منہ دے بھار سرب سٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا دئے بنایا۔ بھگت دوارا بنے مات، چار جگ وڈیا نیندا۔ سبجگ
ساچی دتی دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ آپے ویکھے مار جھت، نیتز نین نین مٹکائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، عقل کل کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں
بخشے آپے دات، ڈکھ سکھ نال ملائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بنے اک پرانت، دوجی ہوئے نہ کوئی بنائیندا۔ لکھ چوراسی بنھے نات، ناتا بدھاتا اک جڑائیندا۔
سوہنگ شبد سنائے گاتھ، منتر انتر آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا سو بھاپائیندا۔ چھٹی چھٹی فٹ چار دیوار، نو نو ونڈ
ونڈا گیا۔ ترے ترے دشا بنھے دھار، چوتھے رہیا سمانیا۔ پنج چار کھیل اپار، ست چار سو بھاوت سو بھاجنایا۔ ڈیڑھ ڈیڑھ ویکھ اکھاڑ، اک ادھانام بدھا،
جن بھگتاں دیوے سدا، حکمی حکم آپ سنایا۔ جگت دوارے آئے بھجا، نہ کوئی رکھے لوک لجا، لجا وچ کدے نہ آیا۔ جگا جگنتر جس نے پردہ کجا، اتم
سنگت بہہ بہہ سجا، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈا گیا۔ بھگتن ونڈ سچ دوارا، ہر
دواری آپ کرائیندا۔ پنج ست ایک دھار، چار چار نال ملائیندا۔ چھٹی چھٹی جگت وہار، چھٹی پُرکھ اکال ونڈائیندا۔ سولوں سولوں محل اُسار، محل اپنا ناؤں
وڈیا نیندا۔ ساڈے تن تن کر اُجیار، اگلا کھ آپ سہائیندا۔ ڈکھ میٹے ہر کرتار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ تن

ہتھ ادھی ونڈ، ساڈے تن ہتھ میل ملایا۔ چھتھی جگ دے کوٹ برہمنڈ، اپنے چرناں ہیٹھ دباہا۔ چار جگ دا کھچیا پرمانند، پھر اپنا انند جنایا۔ چار کھانی در کیتا بند، اپنا چھند پھیر سمجھایا۔ آپ گایا بن بتی دند، بن دنداں گرسکھاں اندر دے سماہا۔ جس نوں کہندے صاحب بخشند، انمل دات دے جھولی پایا۔ گرگھ ننگی نہ ہووے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ناتا توڑ جیرج اند، لکھ چوراسی پار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھایا۔ دھار دھار، نو نو چار چار وڈایا۔ ترے ترے دے سہار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سولاں سولاں کر پیار، ساچا سوہلا آپ جنایا۔ ہولا کرے گرسکھاں بھار، سر اپنے بھار اٹھایا۔ سنگھ جگدیش کرے پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ منجیتا واجاں رہیا مار، من جتو میرے بھایا۔ سورن سنگھ رہیا سنگار، نیتز راہ تکایا۔ گر دیال لال کرے پیار، گرسکھاں رہیا سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے سچ پیار، ساچا مارگ لیا لایا۔ میں ڈھائی کرم دھرتی دتی اپنی وار، انتم ڈھائی مُٹھی راکھ میری لیکھے پائی۔ جگدیش منجیت نال رل کے کرے وہار، نہیاں تھلے دے دباہا۔ اُتے اُسرے اک دوار، غریب نمائیاں گلے لگایا۔ جو اک ویر آ کے کرے نمسکار، مات گر بھ پھیر نہ آہا۔ جو پنج وار بولے جیکار، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی ہے، تس جم نہ سکے مار، لاڑی موت نہ کرے گڑمانیا۔ جس درشن دے دکھال، نیناں نال ملایا۔ سو شاہ بنے کنگال، اپنا خزانہ اپنی ہتھیں رہیا لٹایا۔ دیکھو لوکائی ہوئی بے حال، چاروں گنٹ پئے ڈھایا۔ سب دے سر تے کوکے کال، مات نگارہ رہیا وجایا۔ گو بند سنے مریداں حال، حال مریداں آپ سنایا۔ آؤ ستھر دیکھو یار، بیٹھا اپنی بیج وچھایا۔ جس دی کردے رہے بھال، چاروں گنٹ پھیرا پائی۔ جس امرت دتا پیال، سو چل کے آیا ماہیا۔ جس دی لگی نبھے نال، توڑ نہ سکے کوئی رانیا۔ کسے دے آگے جا کے کیوں کردا کوئی سوال، دیونہار اک اکھوایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، سب دی سفا رہیا اٹھایا۔ دن دہاڑے لٹی جائے مال، پہریدار نہ کوئی بہایا۔ پھر میری کرنی سب نے بھال، میں بہنا گھ چھپایا۔ جوں گر گرسکھ لے لے نال، تس گودی لواں اٹھایا۔ ایک دستاں راہ سکھال، بہتر ناڑی میٹے شاہیا۔ سچ محل اُتے بیٹھے آپ کرتار، دُور دُراڈے گرسکھ دیکھے چائیں چانیا۔ چھتھی جگ دے وچھڑیاں نوں گل وچ پاوے ہار، گر نانک نال ملایا۔ گو بند آگے ہو ہو کرے پیار، گلو کڑی ساچی پائی۔ گرسکھاں دی دھوڑی اپنے مستک لائے چھار، وشن برہما شو خاک ملایا۔ سبجگ کرے سچ وہار، برہمنڈ

کھنڈ و بے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں راہ نکائیا۔ بھگتاں آیا راہ تگن، تقدیر بھگتاں ہتھ پھرائیا۔ بھگتاں آیا آگوں
 ڈکن، تدبیر بھگتاں ہتھ جنائیا۔ بھگتاں ہتھوں آیا اپنا نام چکھن، نام بھگتاں رہیا چپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت لئے
 ترائیا۔ بھگت ترائے ہر بھگوان، بھے بھونہ کوئی جنایا۔ لیکھا جانے دو جہان، ست ستوادی ویس دھرایا۔ ساتا دؤآ کر پروان، انک انک نال ملایا۔ دؤآ
 ساتا رہیا بے پچان، رُپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ ساتا دؤآ کھیل کرے مہان، ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ بہتر جن کرے پروان، بھگتی بھگت سمجھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ بھگتاں اندر بھگتی دھار، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ آتما سنگھ سنگھ کر پیار، سنگھ فوجا نال ملائیدا۔
 درشن سنگھ دیوے درس دیدار، نیتز نین گھلائیدا۔ سنگھ ٹھاکر میلے ٹھاکر دوار، ٹھوکر نام لگائیدا۔ امرچیت سنگھ امراپد دھار، امر امر کرائیدا۔ سرچیت
 سنگھ ہر سر جن ہار، سنگھ اپنی کھیل گھلائیدا۔ بخشیش ہر بخشنہار، بخشش اپنی جھولی پائیدا۔ دلپ سنگھ دیوے تار، سنگھ پال نال رلائیدا۔ فوجا سنگھ بھر
 بھنڈار، سنگھ سوہن سمجھائیدا۔ سنگھ کندن تارے اپنی وار، سکھ دیو سکھ سمجھائیدا۔ مسنا سنگھ مست مست مینار، ایکارنگ چڑھائیدا۔ سر جن سنگھ کرے
 شنکار، نرائن سنگھ نین چکائیدا۔ اوتار سنگھ کر پیار، سوندر سنگھ سنگ نبھائیدا۔ کاشی رام کرشمہ امرت دھار، سنگھ بنتا جھولی پائیدا۔ جسبیر دیوے دھیر،
 چرن گتے اک وہیر، سنگھ ستا سنگ نبھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل کرے
 کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ سنگھ کیہر کرے پیار، مل سنگھ نال ملایا۔ گرداس سنگھ دئے ادھار، جرنیل سنگھ سو بھاپائیا۔ سنگھ سردارا دیوے تار،
 گر بچن سنگھ کرے گڑمائیا۔ رام سنگھ کھول کوڑا، نیتز نین نین سمجھائیا۔ سنگھ سوڈاگر مندر اپنے واڑ، کایا گاگر بو جھ بھجھائیا۔ بوڑ سنگھ جوت نراکار، نور
 نورانہ آپ درسائیا۔ امر سنگھ امراپد چاڑھ، گردیال گر گر رُپ سمائیا۔ سنگھ ناظر دئے ادھار، زرنجن سنگھ ایکائین گھلائیا۔ سنگھ سردارا کرے وچار، گجن
 سنگھ سو بھاپائیا۔ ہر بنس سنگھ اتریاپار، بھاگ سنگھ بھاگ وڈیائیا۔ سنگھ جاگیر کرے شنکار، تن بستر اک چھہائیا۔ ہر چند سنگھ ہووے پار، خوشی بند بند اپنا
 آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پریم سنگھ پریم پیار، سنگھ پرگٹ نال ملایا۔ رتن سنگھ امولک لال،

سرُپ انُپ درساہیا۔ سَنگھ سرُپ کرے پرتپال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرگھ سچا دیکھے لال، لال سَنگھ دے وڈیاہیا۔ نصیب سَنگھ کرے بحال، سَنگھ
 ریشم نال ملاہیا۔ جسونت سَنگھ نہ کھائے کال، گر میت سَنگھ ملے وڈیاہیا۔ گجن سَنگھ نہ ہوئے کدے بے حال، گر میج رنگ وٹاہیا۔ کیسر سَنگھ اپنا لال، گردیو
 سَنگھ خوشی منایا۔ تارو سَنگھ ہوئے دیاں، سَنگھ وطن و بے ودھایا۔ ارجن سَنگھ سرت سنبھال، سرت شبد کرے کڑماہیا۔ بلونت کور دیوے تار، دھرم
 سپتنی سَنگھ بٹن وڈیاہیا۔ سدرشن دیوے اک ادھار، ناری رُپ وٹاہیا۔ بھانگن سوہے سچ دوار، نیز جاگن خوشی منایا۔ رنجیت کور ملایا سچ گھر بار، شاہ
 پاتشاہ ہوئے سہایا۔ کچھ سکھ رکھ لئے تیجے دن پھر کرے وہار، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔
 بہتر بھگت اکھ، ایک در سہانیدا۔ چیل سَنگھ نام لیا رٹ، تیج بھان ہر گن گانیدا۔ گردت سَنگھ لیکھے لائی رت، سَنگھ کچھمن پار کرائیدا۔ دیوا سَنگھ کھیڑا نہ
 ہوئے بھٹھ، دھرم چند جوڑ جڑائیدا۔ دیوی سَنگھ گیرے لٹھ، اپنا گیرا آپ بھوانیدا۔ بھگت سَنگھ مارگ دس، سَنگھ جسونت راہ چلائیدا۔ سرندر سَنگھ میلا
 ہس ہس، ٹوپن ساچے گھوڑ چڑھائیدا۔ بہتر تار نہ کرے بس، جو آیا پار کرائیدا۔ چھتراں پہلوں پوری کرے آس، ستر اپنے آگے لائیدا۔ ستر بہتر
 چھتر اک اک نال اکیاں کرے بند خلاص، اکیاں آگے اکی اکی ہوور ترائیدا۔ کوئی ہو کے نہ جائے نراس، سب دا لیکھا اپنی جھولی پائیدا۔ سدا سہیلا
 وسے پاس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر بہتر چھتر تیاں انک کر اتر، تیاں وچولا بنے بہتر، صفرا اڈائے ستر، ساتا رہ جائے سب دا متر،
 چوکا چوتھا جگ بنیا چتر، ساتا ست ستوادی مارے چھتر، سب نوں منہ دے بھار سٹائیدا۔ بہتر بھگت جیو جنت دیندے رہ جان پتر، پورب لہنا جھولی پائیا۔
 آگوں سبناں پنج وکارا دیوے لتر، اپنا بھار اٹھایا۔ گل لگاوے بھریاں چکڑ، دُرمت میل دھوایا۔ چھتی جگ گر سکھو تہاڈا کردا آیا فکر، فقرہ اپنا مات چلایا۔
 جس دے پچھے ذکرئے چرایا ذکر، سو تہاڈا ذکر کر اپنی خوشی منایا۔ جس نوں کہندے گئے آد جگاد لیکھا دیندا سو کلجگ انتم آیا نتر، زرویر پُرکھ
 بے پرواہیا۔ جس نوں گو بند بنایا متر، سو متر بن بن سیو کماہیا۔ جو بن ہنکاری بیٹھے وٹر، انت سب نوں خاک ملاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ بہتر سکھ بہتر ناڑی، ناڑ ناڑ ناڑ سمانیدا۔ زرگن پھرے پچھے آگاری، سرگن تیری سیو کماہیدا۔ رکھے لاج

چرن چُھہائی داہڑی، لاجاوت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیوا بہتر جن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ راج اندر پرساد جے جان من، اگلا لیکھا پور کرائیندا۔ کایا ٹھیکر دیوے بھن، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ پہلی چیز جس راج درباریاں اندر لاوئی سنھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ سُن سنہیہڑا لاکے کن، گر گوبند آپ سنائیندا۔ بھگت دوارا بیڑا دینا بنھ، بہتر بہتر ساچی سیوا سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُہتر دیوے اکو ور، ستر اپنا سنگ نبھائیندا۔ ساچا سنگ نبھائے سرب گنوت، بے پرواہ وڈی وڈیائی۔ آد جگاد مہما اگت، گن کہے نہ کوئی رانیا۔ میل ملائے بھگت بھگوت، بھگون دیا کمائیا۔ لیکھا جانے آنت، مدھ اپنی دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں در بہائیا۔ ساچے بھگت آو در، در دوار گھلایا۔ جنم جنم دا چکے ڈر، ڈر اپنا رہے نہ رانیا۔ مڑ کے جانا اپنے گھر، جو گھرمات تجایا۔ جس وچھڑیاں جانیے مر، سو میلنہارا پھیرا پایا۔ جس دانام بانی رہے پڑھ، سو در آ آ درس وکھایا۔ جس آگے ارداسے رہے کر، سو شر دھا پور سرب سکھایا۔ جس دا بھانا رہے جر، سو بھانا رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سہائے در سوبھاؤنت، سنگھ گرچرن ملے وڈیائی۔ بن اچھیا بنائے بنت، بنت بنائے سچا شہنشاہیا۔ ستران ملے اکو کنت، ناری کنت لئے پرناہیا۔ رنگ چاڑھے اک بسنت، اتر کدے نہ جانیا۔ لوک مات بنائے بنت، دیوے مان وڈیائی۔ انی کتک دوس سوبھاؤنت، ہر جو ہر جن لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستر دیوے ست کا دان، برہم مت اک نشان، تتوت اک جنائیا۔ بنت بنائے پڑکھ اگم، اگڑی کار کمایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ چار کنت تھم، جگت سہارا دئے جنایا۔ سولاں فٹ چڑھے چن، دس دس نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نو دوارے جگت دھار، سو پڑکھ نرنجن آپ جنایا۔ نو دوارے نو کھنڈ وچار، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ نو دوارے نو ندھ مارے مار، گرگھ نیڑ کدے نہ آئیا۔ نو دوارے ہر جن کرے پار، پر بھ ملے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنایا۔ نو دوارے نو باری، بارن بار بار کرائیندا۔ ایکا رنگ رنگے پڑکھ ناری، ناری پڑکھ کھیل کھلائیندا۔ دھرم بنھ اک ماری، تیرا تیرا تیرا

ونڈ ونڈائیندا۔ اِنچ سِنچ ہری کیاری، ادھی اپنے وچ سمانیندا۔ ایکا ادھا ڈیوڑا جا بلہاری، چار کُنٹ بندھن پائیندا۔ دہ دشا کھیل کھلاری، ایکا وار وکھائیندا۔ ساڈھے تن پچھے وہاری، پچھا اگا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ پچھے سنگھاسن، ہر جو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا رہے پُرکھ ابناشن، دس کسے نہ آئیندا۔ جس جن دیوے دُھر بھرواسن، در ساچا آپ جنائیندا۔ لہنا توڑ پر تھمی آکاشن، گنگن منڈل پار کرائیندا۔ پور کرائے ہر جو آسن، نو دوارے پندھ مکائیندا۔ لگ لگ مارے سدا آوازن، لگویں اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے حال جانے باطن، ظاہرا اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار چار اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگے سچ محلہ، سچ سچ سکھایا۔ وسنہارا ساڈھے تن ہتھ جگت اُچ اٹلا، اٹل اپنا ناؤں دھرایا۔ جیو بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ مارگ راہ وکھایا۔ سنجگ نیہہ رکھے کرتار، جگت جگدیش گیا سمجھایا۔ جس ویلے ہویا سسکار، سو ویلا لیا سہایا۔ بھگتاں بنے اک دوار، انملی بھگتی جھولی پائیا۔ چوھی ہتھ ہتھ نشان، سمرتھ دئے جھلایا۔ بن پڑھیاں دینا گیان، اپنا درس کرائیا۔ نتھادیاں دینا تھاں، نیا سریاں آس پُجایا۔ ایکا راگ سہاؤنا کان، ایکا ناد وجایا۔ ایکا مندر دساؤنا مکان، مست رہے لوکایا۔ ایکا پرکاش کرنا کوٹن بھان، جوتی جوت رُشایا۔ در آیاں بن منگیاں دینا دان، جگدیش ایکا منگ منگایا۔ نو سو پُرانویں چو کڑی جگ پچھوں آئیوں مات بھگوان، اپنا بل رکھایا۔ تیری رکھ کے اوٹ نہ آوے ہان، نیتز در گاہ نہ پھیر شرمایا۔ آد جگادی تیری بان، غریباں گل لگایا۔ بن تیرے نام شاہ پاتشاہ خالی خاک رہے چھان، آنت سیس کھیہہ پوایا۔ تُوں ہانیاں ملیا ہان، تُوں کری آپ پچھان، ہوں بالک جیو انجان، گت مت تیرے ہتھ تیری وڈایا۔ اپنا دوس دس مہان، تیری سیوا کریئے آن، در در سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیشہ رہیا سمجھایا۔ سچ سندیشہ ہر سنائیندا، پُرکھ اگتا ایکا بول۔ کلجک ویلا انتم آئیندا، گرگھ رہنا سدا اڈول۔ سنگر ساچی سیو کمانیندا، سد وسنہارا کول۔ بھگتاں مارگ ایکا لائیندا، دیوے وست انمول۔ ساچا مندر اک بنائیندا، چھتی جگ دا تولیا تول۔ زرگن اپنا اندر آسن لائیندا، باہر بیٹھا رہے اڈول۔ آپا بھلے آپ جگائیندا، اندر وڑ وڑ پردہ کھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے پورا کیتا

قول۔ کیتا پورا کرے قول اقرار، اگر نگھن نہ کدے اھوائیا۔ سنجگ بنے سچا دربار، نو دوارے دئے کھلایا۔ نو کھڑکی کرے پیار، ایکا دوجا بندھن پائیا۔ پنج چار سچ و ہار، دوہاں میلا سبھج سبھایا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگوچر اپنا روپ وٹایا۔ ساچی نیہہ دئے اُسار، جگت نیہہ دئے اُکھڑایا۔ واہ واہ قدرت تیری یار، توں قدرت قادر سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا سنگر ریت، سنجگ راہ چلائیندا۔ انتم ناتائٹنا مندر مسیت، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤناگیت، دوجا اشٹ نہ کوئی منائیندا۔ اک دوارے لگے سچ پریت، دوجا بندھن نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سگل سمگری آپ بنائیندا۔ سگل سمگری کر تیار، ہر ساچا دئے سمجھایا۔ ہر کی سمگری ہر سنگت پیار، دوجی وست نہ کوئی رکھایا۔ آپے بن جائے سیو ادار، سیوک بن بن سیو کمایا۔ گر سکھ محل لئے اُسار، لوک مات کرے رُشائیا۔ مانس جنم نہ آوے ہار، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ جو کر کے جائے دیدار، دید عید چند شرمایا۔ لیکھا سب دا اکو جیہا پُرکھ نار، چھوٹا وڈا نہ کوئی وڈیایا۔ بردھ بال نہ کوئی دھار، جوان بل نہ کوئی جنایا۔ اندرے اندر دیکھے لگا سچ پیار، کون پریتی رہیا نبھایا۔ گر سکھ سنسار کولوں ڈر نہ جانا ہار، جت ہار ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی نیہہ نیہاں ہیٹھ دہایا۔ ساچی نیہہ رکھے بھگوانا، در راکھی آپ کرائیندا۔ اُنی کنگ دوس مہانا، ساڈھے دس وقت سہائیندا۔ در در رووے راجا رانا، ہر بھانا کی ورتائیندا۔ چھتئی دوس و ہار کرانا، حکمی محکم آپ جنائیندا۔ گر گھ مل مل سیو کرانا، سیو رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن دن دیکھے اندر وڑ، گر گھ سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سوا پہر اک لہر، جن بھگتاں اندر اپنے پوڑے جائے چڑھ، چڑھ چڑھ اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ بنائیندا۔ جن بھگت دوارا ہر بنت بناؤنا، ہر ساچی سیو سمجھایا۔ پہلی چیتزر گرو گوبند سنگھ چل کے آؤنا، دُھر فرمانا دئے سنایا۔ مل مل ہر ہر ساچا منگل گاؤنا، واہ واہ وجے سچ ودھایا۔ کھج لیکھا جس مکاؤنا، لیکھا کھے بن قلم شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لوک مات دئے وڈیایا۔ لوک مات سوہے سچھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ لیکھا جانے پُری انند، انند منگل ایکا گائیندا۔ مُکا کے آوے دُور دُراڈا پنندھ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ایکا

کوٹک سنائے چھند، شاستر سمرت بھیونہ آئیندا۔ کون روپ دیوے ونڈ، لوک مات حکم سنائیندا۔ کون پھڑے چند پرچند، تکھی دھار ویس وٹائیندا۔ کون مارے جیرج انڈ، اُتھج سیتج بھن وکھائیندا۔ کون ٹٹی دیوے گنڈھ، ہرجن ساچے در بہائیندا۔ پہلی چیتر سچ سندیشہ پری انند دیوے گھل، کھ کھ نو نو صفے بھرائیندا۔ جس دا چلہ سب نوں کرا کھنڈ کھنڈ، تیر بے نظیر شاہ حقیر پار کرائیندا۔ سو ونڈن آیا ونڈ، اپنا پردہ نہ کوئی رکھائیندا۔ آو ٹٹی پھیر دیوے گنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ بن منگیاں دیوے منگ، اپنے گلے لگائیندا۔ جس نوں گاؤدے گجری چند، سو شبدی کھیل کرائیندا۔ جس نوں کہندے تیغ بہادر بند، سو بن بند ایک روپ وٹائیندا۔ جس نوں کہندے چادر ہند، سو پردہ ایک ہتھ اٹھائیندا۔ جس پندھ چکاؤنا جیو پند، انڈ برہمنڈ پار کرائیندا۔ جے نہیں آوٹا رچ کے کروند، نندک نندیا کھ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔

جگت گاتھا چو داں گر، گر گر اوٹ تکائیا۔ اک گر نہ جائے تھڑ، تک کدے نہ جائیا۔ جس گردی پی لوڑ، سو سنگر دے سمجھائیا۔ آد آنت جو جائے بہڑ، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ جگا جگنتر بھجائے اوڑ، ایک میگھ برسائیا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، پھل امرت روپ وٹائیا۔ پر بھ اپنی بدھ دھاری اوڑ کی اوڑ، بھیو کوئی نہ پائیا۔ پنج تت اتے کردے پھردے چوڑ، سنگر سچا نظر کسے نہ آئیا۔ جس ملیاں کم جاون سور، سوہرے پیسے ملے وڈیائیا۔ جو دو جہاناں آگے ملے دوڑ، اپنا پندھ مکائیا۔ جس سچا لایا پوڑ، گرگھ ورا چڑھ کے دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چو داں گر دے سمجھائیا۔ چو داں گر ہر سمجھائے، سمجھ سمجھ وچ ملایا۔ کلج اتم کوٹک گر لائے، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ چو داں طبق کرن ہائے ہائے، ساچا سبق نہ کوئی پڑھائیا۔ اللہ رانی جگت بیوی واسطہ پائے، بن خاوند بن نیناں نیر وہائیا۔ ملے میاں سچا ماہی گھر آئے، طوبی طوبی رہی سنائیا۔ میری گھال لیکھے نہ پائے، کوچھی کملی حال سنائیا۔ آب حیات نہ کوئی پیائے، احباب رباب نہ کوئی وجائے، پُن صواب نہ کوئی وڈیائیا۔ پسر پدر نہ کوئی منائے، راگ وار نہ کوئی سنائے، کر آدر نہ چرن بہائے، ملے در نہ سیس سرنائیا۔ تیغ بہادر تیتوں اگنی اگت گیا لگائے، بن گوہند آنت نہ کوئی بچائیا۔ محمد رورو واسطہ پائے، ویلا

انتم گیا آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر دئے سمجھائیا۔ بہتر بھگت دوارا ہوئے تیار، چوڈاں گر آپ پر گٹائیا۔ چوتھا سر ہتھ رکھے
 نر نکار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ایکا لحم دیوے ایکا وار، ایکا گن سمجھائیا۔ ایکا گر کرے اسوار، شاہ اسوارا راہ نکائیا۔ ایکا نام سچ جیکار، ایکا نعرہ دئے لگائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک لیکھا پور کرائیا۔ نانک لیکھا چوڈاں گر، گر گر نام دھیایا۔ صاحب سچے دی اکو لوڑ، اکو تال وجایا۔ اپنے
 آپ نال جائے جوڑ، آپے جوت شبد ناد سنایا۔ آپے کرے اپنی پوری لوڑ، منگن کسے در نہ جایا۔ کلجک انتم جائے بہرے، چوڈاں گر ویس وٹایا۔ چوڈاں
 گر و چوڈاں لوک، ایکا وار پر گٹائیا۔ ایکا نام اک سلوک، ایکا راگ سنایا۔ ایکا پُرکھ ایکا اوٹ، چرن دھیان اک لگائیا۔ اک دکھائے نرمل جوت، جوتی
 جاتا ڈگمگائیا۔ کلجک انتم گر و ہوئے بہت، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ جس دا اہجے نہ کھلیا سوت، دوسریاں سوت رہیا گھلایا۔ آپ ڈگے آلیوں بوٹ، دوجی
 وار وچ نہ کوئی لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوڈاں گر دئے وڈیائیا۔ چوڈاں گر و بنھے دھار، کلجک کھیل اپارا۔ گھر گھر بیٹھے گر و
 پیر پسا، تن جھوٹھا کھیل نیارا۔ اندر آئے نہ شبدی نر گن دھار، شبدی شبد نہ کوئی وہارا۔ باہروں دسے پنج تت آکار، تن بستر نال شنکارا۔ جھلے کہندے
 گر و اندر وڈیا کسے نال نہ کرے گفٹار، اپنا کھولے نہ بند کواڑا۔ اندر وڑ وڑ رووے زار و زار، آگے دسے نہ ہر کرتارا۔ باہر میں کسے دا کی سکاں سوار،
 میں آپ نہ اتریا کسے کنارہ۔ واہ واہ پاربرہم نے دتی دات، لوکی کردے نمسکارا۔ انتم بھاویں سٹے ڈونگھے کھات، رائے دھرم مارے مارا۔ واہ واہ نیند
 آوندی ستیاں جاگن ویلا باہر دسن پر بھات، اندر نین نہ کوئی اگھاڑا۔ سچے سنگر دی اکو ذات، آد جگادی اک وہارا۔ جن بھگتاں دیوے نام دات، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر دربارا۔ دھر درباری ہر ہر لیکھا، لکھ لکھ انت سمجھائیا۔ کلجک تیرا جگت بھیکھا، لوک مات پئی دہائیا۔
 چوڈاں لوکاں کوئی نہ رکھے چھایا بیٹھا، سر ہتھ نہ کوئی لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوڈاں لوک چوڈاں گر آپ جنائیا۔ چوڈاں طبق
 چوڈاں گر چوڈاں لوک، ایکا شبد گر اکھوائیندا۔ شبد انتم دیوے سچ سلوک، در در آپ سنائیندا۔ اٹھو جاگو ہر در بھاگو ہر کا بھانا سکے نہ کوئی روک، نیتز نیر
 سرب وہائیندا۔ لکھ چوراسی انتم دیوے جھوک، اپنا لحم آپ ورتائیندا۔ جس دا کھیل لوک پر لوک، سو سنگر آپ اکھوائیندا۔ چوڈاں لوک اکو اوٹ،

پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ سچا سَنگَر اِکو بہت، کوٹن کوٹ پیر پیغمبر اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چو داں گر شبد دھار نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، قلعہ کوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔

★ ۳ تک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

آد پُرکھ اگم اتھاہ، آد آد کھیل کرائیندا۔ الکھ اگوچر بے پرواہ، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچ مکاں، مقامے حق سو بھاپائیندا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، نر نرکارا آپ اکھوائیندا۔ سچ سَنگھاسن سو بھاپا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ ڈھر فرمانا حکم جنا، شبد انادی ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ اینکارا آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار آپ اکھوائیا۔ آد نرنجن آد آنت، نرگن نرور وریں دھرائیا۔ ابناشی کرتا جگا جگنت، جگ کرتا کھیل کھلائیا۔ سری بھگوان ساچا دھام اک سہنت، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ دھرائیا۔ ساچا نور نور نورانہ، نرگن نرور آپ اُچائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطانا، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم ڈھر فرمانا، ڈھر درباری آپ سناہیندا۔ در درویش بن در دربانا، در اپنے سیو کمائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، ہر پُرکھ نرنجن دھیر دھرائیندا۔ ایکا ایک جودھا سور پیر وڈ بلوانا، بل اپنے وچ سمائیندا۔ آد نرنجن ڈگمگانا، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہانا، انہو پرکاش کرائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، در گاہ ساچی ہتھ اٹھائیندا۔ پاربر ہم آپ اپنا منگے دانا، نرگن نرگن اگے جھولی ڈاہندا۔ پُرکھ اکال بن بن مرد مردانہ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے آپے وڈ، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سو بھاؤنت، آد پُرکھ آپ سہائیا۔ اک اکلا سری بھگونت، شاہ پاتشاہ آسن لائیا۔ آپے جانے اپنی بنت، آپے جانے سچ پڑھائیا۔ کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے

وَجے ودھائیا۔ در گھر سچ سُنھنجا، سو بھاؤنت کرتار۔ جوت جگائے آد نرنجا، اک اکلّا ایتکار۔ دین دیاں لٹا کر درد دُکھ بھجے بھنجا، کرے کھیل اگم اپار۔ اپنے دوار اگے آپے سجا، نہ کوئی میت نہ مُرار۔ نہ گھریا نہ بھنجا، آد جگادی ایکا کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سچھنڈ، ہر ساچی جوت جگائیا۔ آد جگاد رہے اکھنڈ، نہ کوئی ونڈن ونڈ وندائیا۔ نرگن نرُور پُرکھ اکالا دین دیاں ہونے کدے نہ رنڈ، ناری کنت رُپ سمایا۔ اک گائے اپنا چھنڈ، آپے بہہ بہہ منگل گائیا۔ آپے وسیا اپنے اند، اند اند وچ سمایا۔ آپے بنیا اپنا بخشند، بخشش ساچی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک جنائیا۔ سچ دوارا سری بھگوانا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ پر م پُرکھ پُرکھ سُلطانا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ راج راجانا سری بھگوانا، گن اوگن نہ کوئی رکھائیندا۔ حکمی حکم دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ نرگن داتا نرگن دانا، نرگن بھیکھی نرگن بھچھیا منگ منگ جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچھنڈ دوارا ہر جو آسن، اک اکلّا آپ لگائیا۔ کرے کھیل پر تھی آکاشن، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ آپے دیکھے اپنا کھیل تماشن، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے کرے اپنی پوری آسن، آسا ترشا دے مٹائیا۔ آپے بھوگ آپ بلاسن، آپے سچ ہنڈھائیا۔ آپے داس آپے داسی داسن، آپے در بہہ اپنا رُپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے دیکھ دکھائیندا۔ آپے جانے اپنی حد، پار کنارہ نہ کوئی دکھائیندا۔ اپنا آپ آپے سد، آپ اپنا حکم منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپے وڑ، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ در دروازہ آپے کھول، نرگن نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نش اکھر اکھر آپے بول، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ آپے تولے ساچا تول، تولنہارا اک اھوائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، اڈل ڈل کدے نہ جائیا۔ اپنے اندر آپے مول، مولا اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سَنگھاسن آپے چڑھ، سچھنڈ دوارے کرے کھیل اگم اپارا، بھيو اھیدا آپ جنائیا۔ سچھنڈ دوارے بھيو اولّا، ہر اپنا آپ جنائیندا۔ اجوئی رہت دے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ اک سہائے نہیل دھام اٹلا، اٹل محل آپ وڈیائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا،

جوتی جاتا ناؤں دھرائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پڈا، ناری کنت کھیل کھلائیندا۔ اپنا در آپے ملا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، آپے مل مل جوتی منگل گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سچا گھر، گھر نہار ہتھ وڈیائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیا۔ نہ کوئی دیسے روس سورج چن اجیار، نور ظہور نہ کوئی کرائیا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی دسے سوت ڈلار، مات پتاساک سجن نہ کوئی بھین بھائیا۔ نہ کوئی جنگل جوہ دسے اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر بھو نہ رائیا۔ نہ کوئی دسے لکھ چوراسی دھار، پنج تت نہ کوئی وڈیائیا۔ ترے گن دسے نہ کوئی اکھاڑ، وشن برہما شو نہ کوئی سمجھائیا۔ نہ کوئی شبد ناد دھنکار، نادی ناد نہ کوئی سنائیا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار، ملا شیخ مسائق نظر کوئی نہ آئیا۔ سرب جیاں دا اکو نانک، اکو داتا پڑکھ بدھاتا، نر نرکار کھیل کھلائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک روپ وٹائیا۔ آپے بھے اپنا ناتا، تٹ کدے نہ جائیا۔ آپے ہوئے جوتی جاتا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ آپے دوس آپے راتا، گھڑی پل اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ دیوے دھرواسا، انڈج جیرج اُتھج سیتج اپنے رنگ ٹکائیا۔ آپے لگیا رہے کملا پاتا، دس کسے نہ آئیا۔ سچکھنڈ وسے اک اکانتا، عقل کل کھیل کھلائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانتا، بے انت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا گھاڑن لئے گھرائیا۔ سچکھنڈ ہر جو گھاڑن گھریا، گھر نہار نرکارا۔ نرگن آپے باڈی بنیا، نہ کوئی دیسے ذات ترکھانا۔ اپنی سیوا آپے کریا، آپے شاہ آپ نہانا۔ اپنا بھانا آپے جریا، اپنے حکم آپ سمانا۔ اپنے مندر آپے کھریا، آپے دیکھے مار دھیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوانا۔ سری بھگوان کھیل اپارا، نرگن نرکار آپ کرائیا۔ سچکھنڈ ساچا کھول دوارا، اک اکلا سو بھاپائیا۔ در درویش بنے بھکھارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ بھوپت بھوپ بن ونجارا، ساچا ونج اک دکھائیا۔ ایکا وست امولک رکھے تھارا، تھر اپنی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے نال ملائیا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، پڑکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ آد پڑکھ پر بھ ہو پرتکھ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ناؤں دھرائے اک سمر تھ، سمر تھ اپنی دھار جنائیندا۔ اپنے گرہ ہو اُتپت، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آد پڑکھ ساچا دھار، سچکھنڈ دوار چلائیا۔ نرگن روپ نرکار، نر ویر

ویس وٹائی۔ اجوئی رہت ہو یا خبردار، رُوپ رنگ نہ کوئی وڈیائی۔ وسنہارا دھام نیار، در ساچے سو بھاپائی۔ آپا کر آپ وچار، آپے دے سمجھائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ دے وڈیائی۔ آد اپنی رچنارچ، ہر ہر کھیل کھلایا۔ اپنا ناؤں ناؤں دھر دھر، سچ ساچا مارگ لایا۔ اپنے آتر
 آپے رچ، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنے دوار آپے نچ، اپنا سوانگ وکھایا۔ اپنے گرہ آپے ہس، آپے منگل گایا۔ اپنے مندر آپے ہو یا وس، آپ اپنا بندھن
 پائی۔ کرے کھیل الکھنا الکھ، الکھ الکھ بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ
 سمجھائی۔ ساچا مارگ پُرکھ اگم، اگمڑا آپ جنائندا۔ ساچا رُوپ پُرکھ اگم، اگمڑا آپ جنائندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، رُوپ انوپ نہ کوئے رکھائندا۔ نہ
 کوئی تئو نہ کوئی تن، نہ کوئی تار ستار ہلائندا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، مات پت نہ کوئی وڈیائندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی واج ہٹائندا۔ نہ
 کوئی چھپر نہ کوئی چھن، نہ کوئی ڈیرہ بنائندا۔ آد پُرکھ اک بھگوان، اپنی جوت آپ پرگٹائندا۔ سچ دوارا چڑھیا چن، سچکھنڈ دوارا آپ رُشائندا۔ اپنا حکم
 آپے من، سد بھانے وچ سمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے بہ، اپنا حکم منائندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، اپنا
 آپ جنائی۔ سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان، پاربرہم در بلایا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے دان، سری بھگوان جھولی ڈاہیا۔ ایکنکارا دکھائے سچ مکان، ابناشی کرتا
 ویکھ وکھائی۔ آد زرنجن نور مہان، اک اکلا ڈگمگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہائی۔ سچکھنڈ دوار سہایا، ہر وڈا وڈ
 وڈیائی۔ اپنا کھیل آپے در در، ساچا آپ سہائی۔ پُرکھ اکال آپے بن بن، اپنا رنگ رنگایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائی۔ اپنا
 پلو آپے پھر پھر، آپا لئے پرنائیا۔ ناری کنت آپے بن بن، ہر ساچی سچ سہائی۔ زرنجن اندر زرنجن دھر دھر، ساچی دھار چلایا۔ اپنی کرپا آپے کر کر،
 کرتا پُرکھ کھیل وکھائی۔ زبھو چکا اپنا ڈر ڈر، بھے اور نہ کوئی وکھائی۔ سچکھنڈ دوارا دے ور ور، داتا رُوپ وٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ پُرکھ ابناشی بھو گھلاؤنا، اپنا پردہ ہر جو چک۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، جس اندر بیٹھا لگ۔ سچ نشانہ اک جھلاؤنا، سچ دوارے
 قلعے کوٹ۔ سچ نگارہ اک وجاؤنا، ہر نامے لگے چوٹ۔ بنک دوارا اک سہاؤنا، پُرکھ اکالا اکو اوٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل

نرگن جوت۔ نرگن جوت جوتی دھارا، سو پڑکھ نرگن آپ پرگٹائیا۔ ہر پڑکھ نرگن کرے پیارا، ایککار نال ملایا۔ آد نرگن کر اُجیارا، ابناشی کرتا دیکھے
 چائیں چائیا۔ سری بھگوان دے ہلارا، سچ نشانہ اک اٹھائیا۔ پاربرہم در بن بھگھارا، درویش اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ دیونہار آپ ورتارا، اکو اک ورتائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پسا کرپا اک، ہر ہر اپنا آپ لیکھ لکھ، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ ساچا لیکھا دھردرگاہ، دھردرگاہی آپ
 جنائیندا۔ سچھنڈ دوارے سچ ملاح، ساچا متا پکائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، ساچا حکم جنائیندا۔ تھر گھر سچا لوواں وسا، سچ اپنی بنت بنائیندا۔ سٹ
 دلارا دیاں اکا، شبدي ناواں دھرائیندا۔ شبدي حکم آپ سمجھا، اپنا بھيو چکائیندا۔ وشن برہما شو تیری جھولی پا، تیرا راہ دکھائیندا۔ ترے ترے لیکھا ایکا
 تھاں، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ چار چار ہر پکڑے بانہہ، پنچم اپنا روپ پرگٹائیندا۔ چھ چھ گھر ڈیرہ لا، ستویں ست ستوادی ڈنک و جائیندا۔ اٹھاں تئاں رنگ
 رنگا، نو دوار کھوج کھجائیندا۔ دسویں بھيو آپ مکا، لگ لگ ویکھ دکھائیندا۔ شبدي مارگ ایکا لا، سچ محل اٹل سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچے سٹ شبدي سمجھائیندا۔ سٹ شبدي مار دھیان، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ تھر گھر ملایا تیرا دان، تیری وڈ وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد سدا
 مہربان، دیونہار اک اکھوائیا۔ رواس کر پردھان، کرن کرن کری رُشنائیا۔ لوآں پُریاں کھیل مہان، منڈل اپنی راس رچائیا۔ وشن برہما شو کر پروان،
 پراپسنتی مدھم بیکھری تیری دھار سنائیا۔ پاربرہم برہم اک گیان، برہم ویتا کرے پڑھائیا۔ جگ جگ کھیل کھیل مہان، لوک مات دیاں کرائیا۔ نرگن
 سرگن اک نشان، گر گر ویس انیک وٹائیا۔ بھگت بھگونت دیدے مان، تیری مہا اکھ سنائیا۔ سنت ساجن اک مکان، سچ دوارا دیاں دکھائیا۔ گرگھاں
 راگ سناواں کان، دُھن آتمک آپ جنائیا۔ گرگھاں چرن دھیان، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ کراں کھیل وچ جہان، لکھ چوراسی ناچ نچائیا۔ پیر پیغمبر
 پاواں آن، حکمی حکم بھوائیا۔ جگ چوکڑی کر کلیان، انتم اپنے وچ چھپائیا۔ ایکا صدرا کھاں اپنا نام، نام نام وچ صلاحیا۔ تیرا امرت سچا جام، سچ دوارے
 دیاں دکھائیا۔ تیرا سچ سندیشہ دھری پیغام، پیر پیراں کراں پڑھائیا۔ تیرا پکڑاؤنا ایکا دام، دامنگیر سرب لوکائیا۔ تُوں ہر گھٹ رمیا رام، تُوں میرا پتا مائیا۔
 سٹ دلارا شبدي نیوں نیوں کرے سلام، علیکم تیری شہنشاہیا۔ مقامے حق تیری کلام، بے عیب میرے خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ایکا دینا ساچا ور، شبد سُت اگے ابناشی اچت بیٹھا سیس جھکائی۔ سُت دُلا را گیا جھک، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ تُوں نرگن بیٹھا لگ، دِس کسے نہ آئیندا۔ میں بنیا تیرا سُت، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ تُوں سہاؤنی میری رُت، میں تیری پھلواری آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں کھکھک جھولی ڈاہندا۔ کھکھک منگے یاچک دان، پر بھ اگے سیس جھکائی۔ تُوں صاحب سچا سلطان، بے اُنت تیری وڈیائی۔ میں بلا سُت انجان، تیرے اگے نہ کوئی پتھرائیا۔ تُوں رکھنا آد جگاد دھیان، تیری نگاہ بدل نہ جائیا۔ تُوں محبان بیدو مہربان، بی خیر یا اللہ، صفت صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اتوٹ اتوٹ رکھائی۔ ساچا سُت شبد دُلا را، ایک منگ منگائیندا۔ تھر گھر تیرا رہے ہلارا، دُجا در نہ کوئی پائیندا۔ سچھنڈ تیرا ہندا ہے دیدارا، میرا رنگ رنگائیندا۔ تیری کرپا تیری درشٹ میری اشٹ کرے گزارا، بن تڈھ اشٹ نہ کوئی منائیندا۔ تُوں صاحب بے عیب پروردگارا، تیرا جلوہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچ سہارا، تیری اوٹ تکائیندا۔ تیری اوٹ لئی تک، بے عیب میرے خدایا۔ آد جگاد نہ جاواں تھک، سد رکھیں سیس میرے تے چھایا۔ تیرا حکم اُچاؤنا حق، بھل کدے نہ جایا۔ تُوں تھر گھر لینا رکھ، بن بن جنیندی مایا۔ میں تیرے کولوں ہوواں نہ وکھ، سُت شبد رہیا گرلایا۔ تُوں آد جگاد کرنا میرا پکھ، تیرے چرناں سیس نوایا۔ وشن برہما شو کراں پرتھ، تیرا مارگ دیاں دکھایا۔ ترے گن مایا پنج تت کراں کھیل اکھ اکھ، گھٹ گھٹ اپنی اکھ جگایا۔ پار برہم پر بھ گن ندھان، دیاوان دیا کمائی۔ سُت بال نادان، تیری بالی بڈھ دیاں وڈیائی۔ آد جگاد رکھاں تیری پہچان، بھل کدے نہ جائیا۔ تھر گھر تیرا وسدا رہے مکان، ڈھیری ڈھاہ نہ کوئی بنائی۔ لکھ چوراسی اکو دان، ایک وار جھولی پائی۔ نرگن سرگن لے لے جائے پیغام، سچ سندیشہ مات سنائی۔ کھیلاں کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ وڈی وڈیائی۔ لوک پرلوک جس تیرا گان، تیرے ناؤں سچی شنوائیا۔ تیری ونڈاں ونڈ مہان، ونڈ اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت شبد آپ سمجھائی۔ سُت شبد اٹھ کر دھیان، پتا پوت سمجھایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، بھیو کسے نہ آیا۔ میرا چرن تیرا دھیان، دھیان کسے نہ پایا۔ میرا مندر تیرا مکان، مکان ہتھ کسے نہ آیا۔ میرا ناد تیرا دھنکان، تیرا ناد نہ کوئی سنایا۔ میرا رس تیرا پین کھان، تیرا رس تیرے

کرایا ہیت، تِس دتا درس دیدارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کرے پار کنارہ۔ کون ویلا مکے حد، حدود دے سمجھائی۔ اپنے دوارے آپے لئے سد، لوک مات پندھ مُکائی۔ وشن برہما شو بنائی تیری جد، لکھ چوراسی تیرا بنس سہائی۔ توں نرگن سرگن کریا اڈ، سرگن نرگن تیرا بھیونہ جانے رائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت میلا لئے ملائی۔ اتم میلا لین کر، کر کرپا گن ندھان۔ میں وساں تیرے در، پاربرہم سری بھگوان۔ میں لکھ چوراسی پھراں در در، اٹھے پہر ہو نگاہبان۔ گر اوتار سیوا لاواں پھڑ پھڑ، لوک مات کر پردھان۔ تیرا ناؤں اکھر پڑھ پڑھ، لکھ چوراسی کرن گیان۔ اتم جائن ہر ہر، پُرکھ ابناشی کرن دھیان۔ کایا اُتجے کایا جائے مر، نرگن وست نرگن کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا در نہ سکے کوئی پچھان۔ ساچا ور ہر جو دینا، دیاندھ دیا کمائی۔ سُت شبد تیرا ٹھانڈا سینہ، آد جگاد رکھاں امرت رس اِکو بھینا، سائتک ست ست ورتائی۔ ترے ترے کھیل آپے کینہ، پنچم پنچ وجے ودھائی۔ آپے جانے مرنا جینا، لکھ چوراسی بندھن پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا انت دے سمجھائی۔ سُت شبد تیرا انت ملاواں، پر بھ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ پر بھ ملن دا کرے دعوی، کیتا قول بھل نہ جائیدا۔ نو سو پُرانویے چوکڑی جگ لکھ چوراسی آوا، سوریر آپ بنائیدا۔ اتم سب دا میٹے ناواں، ناواں نظر کوئی نہ آئیدا۔ گر اوتار جس دا تکرار ہے پرچھاواں، سو اپنا روپ وٹائیدا۔ بل دھارے بن بھجاں باہواں، چتر بُج نہ کھیل کھائیدا۔ بن جمے پُت ماواں، پتا اپنا نہ کوئی رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سو تیرا میل ملائیدا۔ شبد سُت جس تیرا میل ملاؤنا، سرگن نرگن ناؤں رکھائیدا۔ جس نے پلو انت پھراؤنا، زرویر ناؤں دھرائیدا۔ جس نے مندر بھاگ لگاؤنا، اجوئی رہت ویکھ وکھائیدا۔ جس نے سوہلا ساچا گاؤنا، ناؤں نرکارا آپ سٹائیدا۔ جس نے پردہ اوہلا چکاؤنا، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ لکھ چوراسی ناتا جس تڑاؤنا، سو دس کسے نہ آئیدا۔ لوک مات جس پھیرا پاؤنا، گر اوتار راہ سمجھائیدا۔ بھگت بھگوان گھر اک وکھاؤنا، ساچے مندر گنڈا لائیدا۔ ساچے سنتاں جس پردہ لائنا، اپنا پلو نام ودھائیدا۔ گرگھاں جس رنگ رنگاؤنا، رنگ اپنا آپ رنگائیدا۔ گرگھاں جس سکھ اُپجاؤنا، سکھ اپنی وست ورتائیدا۔ وسدا کھیڑا جس اتم ڈھاہنا، اُس دا بھیو کوئی نہ پائیدا۔ شبد سُت

تیری لاج رکھاؤنا، سوتیتوں آد سمجھائیندا۔ آنت تیرا جس میل ملاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ سمجھائیندا۔ میرا رُپ آنتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، ساک سین نہ کوئی وڈیائیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، نرگن نرگن رُپ دکھائیا۔ جوتی جامہ لے اوتار، نہکٹک ناؤں رکھائیا۔ ڈنکا وجے سرب سنسار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اپنی جوت کر اُجیار، نرکار رُپ اپنا آپ اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن رہیا سمجھائیا۔ کلج آواں آنتم وار، نرگن جوت جگا۔ سچھنڈ بناواں پہلوں دوار، دسم دوار پندھ مُکا۔ ساچا کراں پھیر وہار، گرگھ سجن مات جگا۔ دیواں ور کر پیار، سر اپنا ہتھ لکا۔ برہما شو تختوں دیاں اُتار، سُرپت راجا اند مارے دہا۔ برہمنڈ کھنڈ دیاں اُٹا، لوآں پُریاں کوئی نہ لبھے راہ۔ دھرت دھول دیاں کھپا، سمنڈ ساگر دیاں سُکا، جوتی لنبو اگنی ایکا لا۔ بن چوٹو بناں ملاح، اپنے بھگتاں نال رلا۔ ایکا دیواں نام صلاح، ساچا اکھر اک پڑھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات سچھنڈ دوارا آپ بنا۔ سچھنڈ دوارا ایکا دوآ دھار، دوآ صفر نال ملایا۔ ویہہ سو باراں کر پیار، بکرمی لیکھا رہیا مُکائیا۔ چھ گھر کر اُجیار، چھ سال سیو کمائیا۔ تیراں تیرا جگت وہار، شاہ سلطاناں اپنے کنڈے تول تُلایا۔ چوڈاں چوڈاں بن ونجار، چوڈاں لوک چوڈاں طبقاں ماری مار، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ ایکا اگنی سچ وہار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ پندراں پندراں کھیل پار تیر تھ تٹ ویکھ مینار، مندر مسجد مٹھ شو دوال گردوارا گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ اپنی دست لے کے آیا اپنے نال، خالی بھنڈارے سرب کرائیا۔ بے سمجھ ہوئے بے حال، رمز رمز وچ نہ کوئی رلائی۔ کچ کھیل کرے کرتار، انا لحت وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سولاں سولاں سچ وہار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ بھگون بھگتن اک بھنڈارا، ایکا وار ورتائیندا۔ چار ورن ورن پار کنارہ، برن اٹھاراں ڈیرہ ڈھاہندا۔ ساچا دوس اک وچارا، پندراں کنگ میل ملائیندا۔ سمت ستریں سچ دہار، خوشیاں نال ملائیندا۔ پرگٹ ہو اگنی لاڑا، رُپ انوپ آپ سمجھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، لوک مات حکم جنائیندا۔ چل کے آیا اک اکلہ پروردگارا، رُپ رنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ جس رام پسرپا، سو رام ویکھ دکھائیندا۔ جس بدھی ساچی دھارا، سو دھار پار کرائیندا۔ جانہارا پار کنارہ، اپنے تٹ ڈیرہ لائیندا۔ سپس جگدیش سوہے تاج اپارا، پنچم اپنا گنڈھ پوائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا وچ سنسارا، نرگن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سمت ستاراں گیا لنگھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ پاربرہم پت پر میشور اک پھڑیا نام مردنگ، شاہ سلطانا رہیا سنایا۔ جس دی پوجا کر کر بھکھیا رہے منگ، سو دیونہار ویس وٹایا۔ جس شاہ سلطانا نگی کرنی کنڈ، اپنا کھنڈا رہیا چکایا۔ جس لکھ چوراسی کرنی رنڈ، سرگن روپ نہ کوئی درسایا۔ جس بھگتاں کرنی اتتم ونڈ، سو بھگون پھیری پایا۔ نہ کوئی چلہ نہ کمند، تیر نشان نہ کوئی دکھایا۔ ایک تھم دیوے اپنے چھوٹے بالے فرزند، سب دا کرے انت صفایا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، لکھ چوراسی بندھن دے تڑایا۔ میل ملائے سچ اند، اند پڑ وایا ایک گھر نظری آیا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، بن تیل باقی دیک دے جگایا۔ صاحب دیال سدا بخشنڈ، ہر بھگت لئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اٹھ دس وجے ودھایا۔ اٹھ دس وجے ودھائی، ہر سنگر آپ وجائیندا۔ بھگت بھگونت ہوئے گڑمائی، ساچا سگن منائیندا۔ آپے دھی آپ جوئی، سوہرا پتا آپ اکھوائیندا۔ آپے نین آپے نائی، آپے بن بن سیو کمائیندا۔ آپے ڈولے چڑھ چڑھ مارے اچیاں دھائیں، آپے ہس ہس خوشی منائیندا۔ آپے بھگتاں پکڑے بانہی، اپنے گلے لگائیندا۔ آپے چکے چائیں چائیں، ساچی گود سہائیندا۔ آپے دیوے سچ صلاحی، صلاحکار آپ ہو آئیندا۔ اٹھو ملو بھائیاں بھائی، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ نانک نام اک دھیائی، دھیان دھیان وچ دکھائیندا۔ گوبند بوٹا پٹیا کاہی، لکھ چوراسی جڑ اکھڑائیندا۔ بن ہر بھگت نہ کوئی وڈیائی، لکھ چوراسی کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت اٹھاراں سچ وبارا، کرے کرائے کرنہارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل دھرے کرتار، جن بھگتاں آپ جنائیا۔ آد جگادی سچ پیار، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ جگ جگ جن بھگت دوارے گیا سچ، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ در آیا پوری کر کے گیا آس، نراسا کوئے رہن نہ پایا۔ نرگن جوت کر پرکاش، سرگن ساچی دے وڈیایا۔ پُرکھ اکالا دین دیالا وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھایا۔ سگلا سنگ چھیویں گھر، گھر وچ گھر آپ ملایا۔ بھگت بھگونت کولوں نہ جائن ڈر، بھگون جھوٹھا بھے چکایا۔ اپنی کرپا آپے کر، چھ گھر لوک مات سمجھایا۔ دھرنی اُپر ونڈے ونڈ، اُپر ایک ونڈ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنایا۔ چھ گھر دا جگت پنڈھ، پر بھ نیرن نیر مکائیا۔

چھ فٹ ونڈے ونڈ، ونڈنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون میلا سہج سُبھائیا۔ بھگتن میلا رہیا دس، ہر سبجن میت مُرار۔ کھبے پاسے جانا وس، سبج رہے آپ نرنکار۔ اگے ساچی سنگت رکھ، ہر جو ہر بھگتاں کرے نمسکار۔ آد جگاد سدا ہویا وس، نس نہ جائے سرجنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات پرگٹائے جگت دوارا۔ کھبنا پاسا، چھ فٹ فٹ دُور کرائیا۔ نت نوت کردے رہن ہاسا، بھگت بھگونت وڈی وڈیائیا۔ اک دُوبے دی پوری کردے رہن آسا، آسا آسا وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھرواسا دئے سبھائیا۔ سچ بھرواسا ہر کرتارا، ہر ہر آپ جنائندا۔ ساچا مندر سچ دوارا، بھگت اُجیارا آپ کرائندا۔ ست ستوادی ساچی دھارا، وچ سنسارا سبجگ ساچا راہ چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائندا۔ کھجگ انتم جانا بیت، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ سبجگ ساچی چلنی ریت، ہر ستگر آپ چلائیا۔ ویکھنہارا اک اتیت، بے انت وڈی وڈیائیا۔ اک سنائے سہاگی گیت، آتم پر ماتم وجے ودھائیا۔ پر بھ دوارا ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیا۔ مانس جنم جن لئے جیت، جو در دوار درشن پائیا۔ کایا ہوئے پتت پُنتت، پتت پاپی پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھگت دوارا دئے سبھائیا۔ بھگت دوارا ہر کرتارا، ایکا ایکا ایک ملائندا۔ پچھلی بھل بخشے انتم وارا، اُبھل اپنی دیا کمائندا۔ وِشکرما بنے پھر بھکھارا، اپنا تھم سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن کنگ سچ سنڈیشہ جنائندا۔ سُن سنڈیش گیا جاگ، اپنی لئے انگڑائیا۔ وڈ وڈ ہوئے دھن بھاگ، پر بھ ساچے لیا منگائیا۔ کھجگ مٹی اندھیری رات، سبجگ ساچی ہوئے رُشنائیا۔ کون کھیل کرے ہر جو وچ مات، بھيو ابھید اک جنائیا۔ کون دوارے دیوے دات، دات اپنی جھولی پائیا۔ میں بھلا اگے کراں نہ ہاتھ، میرے نین رہے شرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا سپس جھکائیا۔ وِشکرما سپس بیٹھا سٹ، نیتز نین نہ سکے اٹھائیا۔ تیری دست میرے کولوں لئی لٹ، خالی ہتھ رہیا وکھائیا۔ کھجگ انتم جے گیا تھ، اپنی دست آپے دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وِشکرما رہیا سبھائیا۔ وِشکرما توں گیا بھل، میرا ناؤں بھلایا۔ میرا سکھ سدا اڈول، نہ ڈولے ڈول ڈلایا۔ میرا بھگت سدا اٹل، نہ کوئی تولے تول تُلایا۔ میرا گرکھ نہ جائے رُل، نہ

کوئی رولے رول رُلا یا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر میں غریباں پاؤندا لُ، قیمت کرتا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے بھگت دو جہان دی سگندھی بناواں بھل، برہمنڈ کھنڈ
آپ مہکایا۔ میرا بھگت سدا صلح کُل، کُل عالم دے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو و شکرما رہیا جنایا۔ و شکرما ویکھے بھے نر نکارا،
نیز نیناں نیر وہائیندا۔ تیرا آنت نہ پارادارا، تُوں بے آنت سدا اکھوائیندا۔ میں بُھلیا بن گوارا، میرا بنس نہ کوئی سہائیندا۔ میں باڈی تیرا یارا، تُوں یاری
کیوں تڑائیندا۔ تُوں آیا گھر تر کھانا، تیرا رندا ہتھ رکھائیندا۔ تیری آری تکھی دھارا، دو جہان چیر پوائیندا۔ تیرا ہتھوڑا مارے مارا، آگے سر نہ کوئی
اٹھائیندا۔ تیرا ورما رہیا پاڑا، آر پار کھیل کھائیندا۔ تیرا رندا رندے سرب سنسارا، ایکا اپنا ہتھ رکھائیندا۔ تُوں گندہ بندہ دسین سوارا، میں تیرے آگے
جھولی ڈاھندا۔ کی ہویا جے بھل گیا گوارا، تُوں بھل کیوں نہیں بخشائیندا۔ میرا ودھے پھلے پروارا، میں سُنیا تُوں اک تُوں پنچ بنائیندا۔ تُوں پنجاں میت
مُرا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ تیری بدھ تیرا نام تیرے کارج کرے وچارا، میں مور کھ بھیت نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
دیدے ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاھندا۔ منگی منگ اکو وار، ایکا آس رکھائیا۔ کرپا سچی سرکار، تیرے گھر توٹ نہ رانیا۔ اٹت تیرا بھنڈارا، بے آنت
تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بن باڈی منگ منگائیا۔ تُوں باڈی لکھ چوڑا سی گھڑدا، سیوا سیو کمائیندا۔ میں
باڈھی تیرا کھاڑا ہتھ وچ پھڑدا، سب دی آس پچائیندا۔ تُوں باڈی کریں کھیل نر ہر دا، آتم سیجا اک بنائیندا۔ میں باڈھی گھر گھر دا، پاوا چول ٹھوک بیج
بنائیندا۔ تُوں باڈی کسے کولوں نہ ڈردا، میں باڈی لوک مات ڈر ڈر وقت لگھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کُل تیرے آگے اک
رکھائیندا۔ تُوں باڈی سچا تر کھان، لکھ چوڑا سی ویکھ رکھائیا۔ میں کاما بنیا رہیا جٹ کسان، بن میرے تیری لکھ چوڑا سی کھیتی پھل نہ سکے رانیا۔ ایکا دے
دے ہر جو دان، تیرے آگے منگ منگائیا۔ اپنی ذات لے پچھان، تیری ذات میری صفائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ
ٹکائیا۔ مہربان ہویا مہربانا، اپنی دیا کمائیندا۔ دینن دیوے ساچا دانا، دیا بھچھیا پائیندا۔ پنچم پنچ کرے پردھانا، پنچم میل ملائیندا۔ باڈھیاں گھر باڈھی ویکھے
مار دھیانا، تر کھان تر کھاناں نال ناتا جوڑ جڑائیندا۔ پنجاں دیوے اک نشانہ، ایکا راہ چلائیندا۔ اُنی کتک بٹھے گانا، مولی تند ہتھ اٹھائیندا۔ ساچا سگن اک

منا، بھگت دوارا آپ سمجھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم کھ صلاحیندا۔ پنچم دیوے مان، پنچ وڈیاںیا۔ پنچم پنچ کرے پچان، پنچم سچا شہنشاہیا۔ پنچم دیوے اک گیان، ایکا کرے پڑھائیا۔ پنچاں سبج بنے ودھان، دھارا اور نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچم نام جگت اپارا، اپر پر آپ جنائیںدا۔ سنگھ بٹن کر پیارا، سنگھ کچھن نال ملائیںدا۔ سنگھ مل دے ہلارا، سنگھ سوہن رنگ چڑھائیںدا۔ سنگھ سناست و نجارا، ست ستوادی ویکھ دکھائیںدا۔ پنچم دساں پنچ وہارا، پنچم راہ جنائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، صلاحکار نال رلائیںدا۔

ہر کا مندر نہ کوئی تاکی نہ کوئی در، دروازہ نظر کوئی نہ آئی۔ نہ کوئی کُنڈا نہ کوئی تالا نہ کوئی تختہ جائے اڑ، اندر باہر نہ کوئی دکھائیا۔ چور یار نہ کوئی ڈر، ٹھگ لٹ نہ جائیا۔ پوڑے چڑھ سکے نہ کوئی پھر، ڈنڈا ہتھ نہ کوئی رکھائیا۔ بن اٹاں گارا گھاڑن لیا گھر، کانڈی تیسی نہ کوئی کھڑکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر دے سمجھائیا۔ نہ کوئی سوتر بنھے دھار، گناں ونڈ نہ کوئی ونڈائیںدا۔ نہ کوئی گز نہ کوئی ساہل کرے وچار، دُور نیڑ نہ کوئی دکھائیںدا۔ نہ کوئی ٹھوکر سکے مار، ٹھوکر ٹھوکر اٹ نہ کوئی لگائیںدا۔ جس دا محل تِس لیا اُسار، اٹل اپنا ناؤں رکھائیںدا۔ نوست چار چار چوڈس دھار، تیراں ادھا ڈیوڈا، گر نانک ونڈ ونڈائیںدا۔ نانک پایا ہر کا دوار، رسنا گایا ایکنکار، قدرت قادر کھیل کھلائیںدا۔ بھگتاں اندر بھگت اُجیار، بھگتی رپ آپ کرتار، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ نو دوارے جگت وہار، ایکو وار سمجھائیا۔ نو کھڑکی کھول کواڑ، کوڑی کر یا دے مٹائیا۔ پنچ بنو صلاحکار، مل مل کرو صلاحیا۔ بھگتاں بھگت کرن وہار، بھگوان ویکھے چائیں چائیا۔ تن کتک و شکرما لیا ادھار، اُبھل اُبھل آپ سمجھائیا۔ سبج ساچی بھجے دھار، پنچاں ملے مان وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگتاں نال ملائیا۔

پہلا گھر گر کا چرن، ایکا ایک سمجھانیا۔ دوجا گھر نام ورن، ہر نامے بوُجھ بُجھانیا۔ تیجا گھر کھلے ہرن پھرن، نیتز نین نین رُشانیا۔ چوُتھے گھر
 گرسکھ ورن، چوُتھے پد سو بھاپانیا۔ پنچم درس نرگن کرن، سرگن خوشی منانیا۔ چھیویں گھر انتم ورن، آون جاون پنڈھ مکانیا۔ بن اُپدیشوں ترن، جس
 ملیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگانیا۔

پہلا گر جگت گیان، جگت نال ملانیندا۔ دوجا گر ودیا ودان، ودت روپ دکھانیندا۔ تیجا گر مارے پنج شیطان، اپنی شرع چلانیندا۔ چوُتھا گر ہو
 مہربان، سنت سجن روپ وٹانیندا۔ پنچم گر مارے بان، تیر نرالا نام لگانیندا۔ چھیواں گر گرگھ سجن آپ پچھان، اپنے گلے لگانیندا۔ چھ گر جگت بلوان،
 جگت وچ لگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن انت کرے پروان، تس گر لیکھے لانیندا۔

پہلا اُپدیش مات گربھ، بن مات پتا پڑھانیا۔ دوجا اُپدیش جنائے ارب کھرب، گنت گن نہ سکے کوئی رانیا۔ تیجا اُپدیش بالی بڈھ مارے رمز، اپنی
 رمز نال ملانیا۔ چوُتھا اُپدیش آوے سمجھ، وچ سنسار لئے سمجھانیا۔ پنچویں اُپدیش مل سنگر لہے اپنے مرض، سچ دوار ویکھ دکھانیا۔ ساچا اُپدیش گر دا کہنا
 مئے فرض، آون جاون وچ نہ آنیا۔ چھیویں کچھ نہ ہووے حرج، انملڑی دات جھولی پانیا۔ جس مارگ سنگر دیوے ورج، گرسکھ کدے نہ جانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُپدیش اُپدیش نال ملانیا۔

تیراں ڈیوڈھ پاوئی چھت، اینچ فٹ روپ بدلانیا۔ اندرے اندر کرنا کپھ، وادھ گھاٹ نہ کوئی جنانیا۔ جس در ہر جن چرن دے رکھ، سو سطح دے
 سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناپ گرگھاں ہتھ پھڑانیا۔ پریم انتر پریم پیار، ہر پریم آپ رکھانیندا۔ سرتی کھچے شبدی دھار،

شبدی دھار بندھن پائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ ڈونگھی کندر پاوے سار، کایا بنک ویکھ دکھائیندا۔ پورب جنم لہنا قرض دے اُتار، مانس جنم لیکھے لائیندا۔ بن بولیاں کرے گفنتار، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ راتی سُنیاں واجاں مار، آلس نندرا وچ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ اندرے اندر نام ستار، بن تندى تند وجائیا۔ جس نوں لہجھدے پھر دے باہر، سو اندر ڈیرہ لائیا۔ آد جگاد جن بھگتاں کردا سدا پیار، تھاؤں تھائیں لے اٹھائیا۔ گُلیا رہے نہ کوئی ہر دوار، رکھی کیش نہ مکھ چھپائیا۔ جس وڑیا اندر آپ نرنکار، تِس سجن لے ملایا۔ آپے جانے اپنا سچ پیار، پیار پیار وچ رکھائیا۔ صفت صلاحی و سیا باہر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ و ہارا اک دکھائیا۔ سچ و ہارا ایکا حد، ہر جن بھگتاں آپ جنائیا۔ اک دوارا اک پد، ایکا گھر و سائیا۔ ایکا نام ایکا ند، ایکا رہیا وجائیا۔ ایکا لکھ چوڑا سی وچوں کڈھ، اپنے نال ملایا۔ اک سنائے سہاگی چھند، ایکا کرے پڑھائیا۔ اک جنائے پرمانند، نجاند رسائیا۔ ایکا جانے لیکھا بتی دند، رسنا جہواناں ملایا۔ ایکا توڑے پھندی پھند، پھاندک کوئی رہن نہ پائیا۔ ایکا میٹے اندھیرا اندھ، اندھ اندھیر گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار پیار نال ملایا۔ پیار اندر چھڈیا گھر، ملیا باہر لکائنا۔ جس نوں یاد رہے کر، سو ملے سری بھگوانا۔ جس دے کولوں رہے ڈر، سو دیونہارا دانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ نشانہ۔ سچ نشانہ کایا اندر، ہر جو ہر جن آپ جنائیندا۔ پہلاں بنے سرگن مندر، گھر گھر وچ ویکھ دکھائیندا۔ بجر کپائی توڑے جندر، دُئی دوتی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار پیار اک دکھائیندا۔ پیار اندر پریم پیارا، ہر پریم ناؤں رکھائیا۔ پیار اندر پُرکھ نارا، جگ جگ سنگ نبھائیا۔ پیار اندر سُت ڈلارا، پیار اندر پتاماںیا۔ پیار اندر بھگت و نجارا، جگ ہٹی اک دکھائیا۔ پیار اندر رُو س ستارا، منڈل منڈپ بیٹھے آسن لائیا۔ پیار اندر بھگت بھگوت بنے بھگھارا، جگ جگ آوے جاوے واہو داہیا۔ پیار اندر ویکھیا ہری دوارا، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ بن پیار کایا و سے جنگل جوہ پہاڑ ڈونگھی غارا، نر بھے بھیانک رُوپ وٹائیا۔ کر کرپا جس جن دیوے سہارا، اپنا پیار اک سمجھائیا۔ دے درس کرے کایا ٹھنڈی ٹھارا، ساتک ست ست ورتائیا۔ جس دامرن دے پچھوں لہنا دوارا، سو بن مریاں لے ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پیار گنڈھ دوائیا۔ پیار اندر پیار

گنڈھ، پیا پریتم آپ رکھائیندا۔ ایکاپائے ساچی ٹھنڈ، ست ست ورتائیندا۔ گرکھ سرت نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی آپ پرنائیندا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جو جن گائے سہاگی چھنڈ، سوہنگ سو آپ درڑائیندا۔ ایک دیوے پرمانند، نجاند رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار بندھن پیار ناتا پڑکھ بدھاتا آپ چٹھائیندا۔

پنچ بنن صلاحکار، پنچاں نال ملائیا۔ پشورا سنگھ دئے ادھار، سنگھ دیدار نال ملائیا۔ مہندر سنگھ پریم وچار، سنگھ گرنام دتے چائیں چائیا۔ گرنام سنگھ مل سیوا کرے اپار، ساچی خوشی منائیا۔ پنچاں نال پنچ پیار، پنچم گنڈھ پوائیا۔ پنچ پنچھی سیوادار، سیوک سیو وکھائیا۔ در آئے درویش نرنکار، اپنا پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گن گن وچ دئے وکھائیا۔

★ ۱۱ اکتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سچھنڈ ہری ہر مالک، امل بے پرواہیا۔ نرگن سرگن سدا پر تپالک، پالن ہار آپ اکھوایا۔ جگا جگنتر ویکھے خلق خالق، نور نورانہ نور دھرایا۔ نرکار ساکار بنے ثالث، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نر ویر نہ آئے کدے وچ آلس، نندرا روپ نہ کوئے پرگٹایا۔ اجونی رہت اینکارا اکو خالص، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرم کھنڈ دوار آپ وڈیائیا۔ سچھنڈ وسے اینکارا، عقل کل وڈیائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، بے انت سچا شہنشاہیا۔ شاہو بھوپ بن رنگ روپ اک سکدارا، راجن راج وڈ وڈیائیا۔ حکمی حکم سچ ورتارا، دھر فرمانا اک جنائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی بھو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سری بھگوانا، سچھنڈ دوار سہائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، جگدیشتر سو بھاپائیندا۔ لکھ اگم حکم فرمانا، نر ویر پڑکھ جنائیندا۔ در دربار اک سہانا، سچھنڈ دوار وڈیائیندا۔ دیپک جوت اک جگانا، نرگن نر ویر

ڈگمگائیں۔ دوسرے نہ کوئی رکھنا، اک اگلا سو بھاپائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا روپ وٹائیں۔ انھو روپ ہر کرتا، نیت
 نین نہ کوئی جنائیں۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے انت وڈی وڈیائیں۔ وسنہارا دھام نیار، ساچا دھام رہیا سہائیں۔ کرے کرائے ساچی کار، کرتا پڑکھ ناؤں دھرائیں۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وٹائیں۔ اپنا رنگ ہر کرتا، آد جگاد پرگٹائیں۔ وسنہارا دھام نیار، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیں۔ محل
 اٹل اُچ منارا، چھپر چھن نہ کوئی دکھائیں۔ ساچا مندر اک دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اک اگلا
 اک دکھائے سچ محلہ، سچھنڈ دوارا آپ سہائیں۔ سچھنڈ دوارا گیا وس، سو پڑکھ زرنجن آپ وسائیں۔ ہر پڑکھ زرنجن آپے جانے اپنا رس، رس اپنا ویکھ
 دکھائیں۔ اینکارا کھیل کرے الکھنا الکھ، الکھ الکھ سچا شہنشاہیا۔ آد زرنجن ہو پرتکھ، نوری جوت کرے رُشائیں۔ ایناشی کرتا اپنا مارگ آپے دس، آپے بنے
 پاندھی راہیا۔ سری بھگوان پندھ مکائے نس نس، چال اوٹری اک رکھائیں۔ پاربرہم کھیل پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیں۔ آپے چلائے اپنا رتھ،
 بن رتھوا ہی سیو کمائیں۔ اپنا بھو آپے جانے اکھنا اکھ، لیکھا لکھت نہ کوئی وڈیائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد لیکھا جانے سچھنڈ سچ محلہ،
 ساچی دھار پرگٹائیں۔ سچھنڈ محلہ ساچی دھار، ہر ہر آپ پرگٹائیں۔ نچل دھام اُچ اٹلا، ایکا ایک سو بھاپائیں۔ آپے پھڑ پھڑ اپنا پلا، سگلا سنگ نبھائیں۔
 جوتی شبد آپے رلا، پوت سپوتا ویس وٹائیں۔ وشن برہما شو آپے گھلا، بنس سربنس آپ بنائیں۔ ترے گن اتینا ہر گھٹ آپے رلا، پنچم اپنا جوڑ جڑائیں۔
 آد جگاد اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل کرائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپ بہائیں۔ سچھنڈ دوارا سہاونا، سو بھاؤنت
 کرتا۔ اپنا کھیل آپ کراونا، آد جگادی ساچی کار۔ شبدی نعرہ اک سناونا، سنے سنائے سننیہار۔ وشن برہما شو اٹھونا، کھکی تھم ورتے ورتار۔ دو جہاناں
 ویکھ دکھانا، برہمنڈ کھنڈ پائے سار۔ اون گون ڈیرہ ڈھانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرے کرتا،
 قدرت اپنا کھیل کھلائیں۔ زرنجن سرگن ہو اُجیارا، لکھ چوڑا سی گھاڑن گھڑت گھڑائیں۔ گھٹ گھٹ آنتر کرپسار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیں۔ جگا جگنتر ویکھے وگے
 ویکھنہارا، اپنا نیت نین کھلائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوڑی بندھن پائیں۔ جگ چوڑی پائے بندھن، ہر سچا شہنشاہ۔ لیکھا جانے

ترے لوکی نندن، دو جہان بن ملاح۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپ سنائے ساچا چھندن، ناؤں نرنکار نام پرگٹا۔ آپے جانے اپنا پرمانندن، گھر گھر وچ رہیا سما۔ صاحب دیال سدا بخشندن، بے پرواہ ناؤں اکھوا۔ آپ چڑھائے ساچا چندن، جوتی نور کر رشنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کرا۔ جگ جگ کھیل کرائیندا، کرتا پڑکھ دیال۔ نرگن سرگن دیکھ دکھائیندا، بھگت بھگونت لال نرال۔ سنت ساجن آپ اٹھائیندا، نرگن سرگن بن دلال۔ اپنے رنگ گرگھ آپ رنگائیندا، آد جگاد اولڑی چال۔ گرگھ ساچی گود بہائیندا، سچھنڈ دوارا سچی دھر مسال۔ دوجا راہ نہ کوئی دکھائیندا، ویلے آنت نہ کھائے کال۔ در در نہ کوئی پھرائیندا، جس جن کرے سدا پرتپال۔ لوچن تیجے سو بہائیندا، جوت نورانہ بے مثال۔ گھر چوتھے سد بہائیندا، اک اکلا چلے نال نال۔ پنچم میل ملائیندا، آپے سنے مریداں حال۔ چھیویں چھپر چھن چھہائیندا، دینا بندھپ دین دیال۔ ستویں ست ستوادی رنگ چڑھائیندا، گرگھ دیکھے ساچے لال۔ اٹھائیں تیاں بندھن آپ تڑائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ نونوے در در ٹھکرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، دسویں وسے ایک ہر، اک اکلا سچ محلہ وسائے آپ مہربان۔ مہربان مہربان ہر مہربانا، مہر مہر سائیا۔ آد جگادی دھر ترانہ، انراگی راگ سنائیا۔ گر اوتار دے پروانہ، لوک مات سمجھائیا۔ آتر گائن اکو گانا، ایک اکھ دے سمجھائیا۔ ایک اوٹ ایک مانا، ایک سیس جگدیش جھکائیا۔ ایک مندر اک مکانا، گرودوارا اک دکھائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ ایک جانے اپنا بھانا، سد بھانے رہیا سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، جگ جگ اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ جگ جگ رنگ آپ دکھائیا۔ بن رنگن رنگے نام ہتھ، ہتھو ہتھ لیکھا آپ چکائیندا۔ بن کرنی قیمت پائے لکھوں لکھ، لکھ کروڑی آپ ہو جائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ہر جن ساچے آپ چلائیندا۔ جگ چوکڑی پندھ پندھ نکائے نس نس، پاندھی اپنا راہ اپنے چرناں ہیٹھ دباؤنیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، ویس انیک آپ وٹائیندا۔ کایا منڈل پاوے راس، گونی کاہن آپ نچائیندا۔ صاحب سلطان سدا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے داسی داس، بن سیوک سیوک کماؤنیا۔ اتم کرو بند خلاص، پھاندی پھندنہ کوئی جناؤنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، جگ جگ ہر جن میل ملاؤنیا۔ میل ملاو جگ جگ، جگ کرتا آپ کرائیا۔ جن بھگتاں کٹے ہوئے روگ،

سوگ دُکھ نہ کوئی دکھائی۔ نام ندھان چُکائے چوگ، ترشنا بھکھ مٹائی۔ بن تیل باقی جگائے جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ نام چپائے بن رسنا ہونٹ، مٹی دند نہ کوئی صلاحیا۔ کر کرپا کڈھے واسنا کھوٹ، جوگ ابھياس نہ کوئی وڈیائی۔ اپنی ہتھیں پھر پھر چڑھائے ساچی چوٹ، چوٹی ایکا ایک دکھائی۔ ہرجن ہر ہر رکھے ایکا اوٹ، ساچی سکھیا سکھ سمجھائی۔ ناتا جوڑے اوت پوت، پوت پتا گود سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا سہج سبھائی۔ سہج سبھاؤ ہرجن پایا، ہر ہر میت مُرار۔ گرہ بہہ بہہ منگل گایا، گھر ملیا سانجھیا۔ من منکا جس بھوایا، مایا متا کر خوار۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تڑایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ بھگتاں ہر گلے لگایا، جگت دلدر روگ نوار۔ ساچا سکھ اک اُپجایا، انتر منتر سوہنگ بے جیکار۔ سچ سندیشہ اک سنایا، پُرکھ اگم ہوتیار۔ جگ جگ بھگتاں رکھدا آیا، رکھنہارا وچ سنسار۔ مارگ اپنا دسدا آیا، زرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن اُبھارے آپ دِیالا، دینن دے وڈیائی۔ اک دکھائے سچی دھر مسالہ، لوک مات و بے ودھائی۔ ناتا توڑ شاہ کنگالا، ہرجن ساچے لئے ملائی۔ پورب جنم لیکھا چُکائے وچ جہانا، لہنا کوئی رہن نہ پائی۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، سرن سرنائی دے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائی۔ سدا سہیلا سر رکھے ہتھ، بھگوان بھگتن دیا کمائندا۔ انتم مارگ اکو دس، ایکا راہ چلائندا۔ زرگن جوت کر پرکاش، نورو نور ڈمگائندا۔ شبد سنہیہڑا دیوے بن پون سواس، حکمی حکم آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائندا۔ ساچا کھیل ہر زرنکار، زرگن آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی جگت وبار، جگ کرتا ویکھ دکھائی۔ سبجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجگ انتم بیٹھا راہ نکائی۔ راہ تنگے پروردگار، نیتز نین نین اٹھائی۔ کون ویلا آئے سانجھیا، پیر پیسمبر دین گواہیا۔ میری حرص مٹے انتم وار، ہوس ہور نہ کوئے ودھائی۔ دھرنی فرش دے گور، پنکھی ڈھور رہے گر لائی۔ نہ کوئی زر نہ جورو زور، زیر زبر ہوئی ہلکائی۔ پر بھ کی بدھ اور کی اور، گت مت نہ کوئے جنائی۔ گر پیر اوتار پانہ سکے ٹھور، لوک مات ٹھہر نہ سکے آنت گئے صفا اٹھائی۔ نیوں نیوں نمسکار کردے رہے دوئے جوڑ، سیس جگدیش جھکائی۔ سو صاحب کلجگ انتم آئے دوڑ، جس دی عید رہے منائی۔ لکھ چوڑا سی ویکھے مٹھا کوڑ، جگت شہیدی نہ کوئے پائی۔ جس نوں لہجہ دے رہے براہمن گوڑ، سو براہمن آیا بن پتا مائی۔ جس نوں

کہندے بچھاؤندا اوڑ، گوہند امرت میگھ برکھائیا۔ تس صاحب لگایا پوڑ، گرگھ ورلے رہیا چڑھائیا۔ لکھ چوڑاسی اپنا بیڑا آپے رہی روڑھ، کھیوٹ کھیٹ نہ کوئے ملاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ رکھائیا۔ سگلا سنگ ہر جن تیرا، تیرا تیری دھار دکھائیندا۔ تیرا پندھ دُراڈا آیا نیرا، نیرن نیرا روپ دکھائیندا۔ تیرا چکیا جھوٹھا گیڑا، گیڑا گیڑے آپ بھوائیندا۔ تیرا وسیا کو کھیڑا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ کلجگ اتم بٹھے بیڑا، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ حقو حق کرے نبیڑا، حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ ہر جن تیرا گھلا ویڑا، جگ چھٹی پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل اتم ویکھ دکھائیندا۔ چھٹی چھٹی گھلا در، کھولنہار نرنکارا۔ بھگت بھگونت لئے پھر، کرے کھیل اپارا۔ اپنی کرنی اندروڑ، آپے پائے سارا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، آپے دیوے سچ ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ دوارا۔ سچ دوارا ایکا بنا، ہر ساچا سچ بنائیا۔ بناں جننی ہر بھگت آپے جننا، آپے بنے پتا مانیا۔ سچا بیڑا آپے بنھنا، بن ملاح سیو کمائیا۔ اپنے مارگ آپے چلنا، دوسر بھو نہ کوئے جنائیا۔ اپنا آسن آپے ملنا، آپے ساچی سچ سہائیا۔ اپنی جوت آپے رلنا، گھر ساچے وبے ودھائیا۔ اپنی گوت آپے پھلنا بھلنا، ہر جن ساچے نال ملایا۔ اپنے کوٹ آپے چڑھ چڑھ آد جگاد کدے نہ بھلنا، اُبھل ناؤں دھرائیا۔ سنت سہیلے آپے پھر پھر ----- اپنا لیکھا آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دئے آپ وڈیائیا۔ بھگتن وڈیائی بھگتی دات، بھگن مول رکھایا۔ سچ جنائی اکو ذات، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ گرگر بدھا ساچانات، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ کر کرپا کھولیا تاک، اپنا منتر نام جپایا۔ نرگن سرگن بنیا سجن ساک، ساچا بندھن اک رکھایا۔ پتت پاپی کرے پاکی پاک، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ہر جن وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پایا۔ لوک مات جگت وچھاؤنا جھوٹھی کھاٹ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ناتا ٹٹے مائی باپ، بھائی بھین نہ سنگ نبھایا۔ ہر جن بلو جس دا وڈا پرتاپ، نہ مرے نہ جایا۔ جس در کوئے بھل نہ کوئے پاپ، ایکا رنگ سمایا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ ہر کرتار، گرگھ آپ رنگایا۔ جگ چوکڑی سچ وہار، بوہاری آپ دکھایا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتینا ویس وٹائیا۔ ٹھانڈا سینتا وسے سچ دربار، سچھنڈ وے ودھائیا۔ بھگتن پیتا ہو اجیار، لوک مات ویس وٹائیا۔ ہر جن میلے اپنی وار، میل ملاوا اپنے ہتھ

رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، بھگون بھگتی دے صلاحیا۔ سچ صلاحی سچ صلاح، ہر ساچا سچ جنائندا۔ نیتز پیکھو
 بے پرواہ، بے آنت کھیل کرائندا۔ سب دانوری اک خدا، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ آد جگاد نہ ہوئے جدا، دوسر در نہ سو بھاپائندا۔ چرن کول جو ہوئے فدا،
 فطرت اپنی آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن حرص آپ مٹائندا۔ ہر جن مٹے جھوٹھی حرص، ہری ہر آپ مٹائی۔ نہکرمی
 کرے ترس، کرم کانڈ نہ کوئے وڈیائی۔ لیکھا جانے عرش فرش، ہر جن ساچے لئے ترائی۔ بن کرنی دیوے درس، کرنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کریا اپنا ترس، اپنی رحمت نال ملائی۔ ترس نال ملی رحمت، رحمان دیا کمائندا۔ ہر جن رہے سدا سلامت، سلل اپنے
 رنگ رنگائندا۔ دھرت مات دی گود بہائے کر امانت، انتم اپنے لیکھے لائندا۔ گر گوبند دے کے گیا ضمانت، پرکھ ابناشی ویکھ وکھائندا۔ منمکھاں دست
 ملی ایکا لعنت، لہنا سب دا آپ چکائندا۔ بن جانیاں کرے پچھانت، پہچان اپنی آپ چھپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے
 آپ اٹھائندا۔ ہر جن اٹھے ہر بل دھار، بل باون آپ سمجھائی۔ جگ جگ دا جگت پیار، جگ کرتا بھل نہ جائیا۔ کلج آنت آنت وبار، سبجگ ساچا راہ
 چلائی۔ پورن بھگونت کھیل اپار، بے آنت ویکھ وکھائی۔ بھگت بھگونت سادھ سنت رہن اک دوار، گرگمھ گرگمھ نال ملائی۔ ورن برن کرے خوار، ساچی
 سرن اک نرنکار، دوجا ایشٹ نہ کوئے منائی۔ پچھلا لیکھا کئے وچ سنسار، اگلی بٹھے آپے دھار، پار برہم برہم دے سمجھائی۔ چھٹی چھٹی پار کنار، چھٹی
 چھٹی ہر وبار، چھٹی چھٹی ہوئے تیار، ساڈھے تن ہتھ تیری دھار، روداس چمپار کرے پیار، لیکھا لکھ لکھ اک سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرگن اپنا سنگ آپ نبھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگانترا ایکا رنگ سمائی۔

۱۴۸۰

۱۴۸۰

تھلے بیٹھیاں جتھے آوے تیرا کھ، بتی دند کرن صلاحیا۔ اوتھے رکھنا بھگتاں رُخ، رُک کدے نہ جانا۔ در دوار اُتے سِکھ، سِکھ وچ خوشی منایا۔
 ہرجن بوٹا جائے پُٹ، پُٹھل پُٹھلو اڑی مات مہکانیا۔ جگت جہان جیو جڑ دیوے پُٹ، جگتی اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 وبار دے سمجھایا۔

★ ۱۸ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

اک پناہ ایکا اوٹ، ایکا گھر سمجھانیندا۔ ایکا نور ایکا جوت، ایکا ڈگمگانیندا۔ ایکا قلعہ ایکا کوٹ، ایکا مندر سہانیندا۔ ایکا اوت ایکا پوت، ایکا بنس
 سربنس جنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھانیندا۔ ایکا اوٹ اک پناہ، ایکا گھر سمجھایا۔ نرگن سرگن دے صلاح،
 ساکھیات روپ دھرایا۔ نرور نرکار ملاح، اجونی رہت سیو کمایا۔ اگم اگمرا پلو اپنا پھڑا، دس کسے نہ آئی۔ بھو ابھید دے گھلا، بے عیب نام خدایا۔
 اک دکھائے ساچا راہ، رہبر بن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھ دے جنایا۔ ایکا لیکھ لیکھ کرتارا، ہر سجن سچ جنانیندا۔
 کرے کھیل اپرا، بھو کوئے نہ پانیندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنانیندا۔ اپنی کل آپے کر پیارا، ہر جو آپے ویکھ
 دکھانیندا۔ اپنے مندر کر اجیارا، بنک دواری سو بھاپانیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان محم جنانیندا۔ حکمی محم ساچی کارا، کرتا پڑکھ کار کمانیندا۔
 در درویش بن بھگھارا، گھر گھر اپنی الکھ جگانیندا۔ الکھ اگوچر بے پرواہ اک اگلا بول نعرہ، نرائن اپنا ناؤں پرگٹانیندا۔ ست ستوادی سچ وبارا، دوئے دوئے
 اپنا رنگ دکھانیندا۔ نرگن سرگن کر پیارا، پریم بندھن ایکا پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھانیندا۔ اپنا پردہ آپے
 کھول، نرگن نرور دیا کمایا۔ بن رسنا جہوا آپے بول، اپنا گن آپ سمجھایا۔ بن کنڈے تولے ساچا تول، تولنہار سچا شہنشاہیا۔ بن مردنگے وجائے ڈھول،
 نام نگارہ اک سنایا۔ بن منگیاں دیوے وست انمول، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ بن رتڑی ہر گھٹ اندر جائے مول، مولا اپنی کھیل کھلایا۔ بن امر
 امرت میگھ برسے کول، کول نین بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پناہ اک سمجھایا۔ سچ پناہ اوٹ اک، ایکا اک جنانیندا۔ جس

دا لیکھا کوئی سکے نہ کھ، سو کھ کھ لیکھ سمجھائیندا۔ جس دا کوئی نہ جانے دیس، سو اپنا دیس آپ بنائیندا۔ جس دا کوئی نہ جانے ویس، سو اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی پناہ اک رکھائیندا۔ ساچی پناہ پُرکھ اکال، پُنہ پُنہ نمسکاریا۔ آد جگاد دین دیال، شاہ پاتشاہ سچی سرکاریا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسال، اُچ محل اٹل مناریا۔ کرے کھیل کھیل نرال، لیکھا کھت وچ نہ آرہیا۔ اپنا آپے کرے حل سوال، دوجا انک نہ کوئی بنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اپارا، اپر پُر وڈ وڈیائیا۔ نرگن نرکار ہو اجیارا، نر ویر دھار چلایا۔ جگ چوکڑی دے سہارا، ایکانام اوٹ وکھایا۔ آنت وجائے اوچ نگارہ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، گھٹن بھٹنہار ویکھ وکھایا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، گیڑا گیڑے وچ بھوایا۔ حکمی حکم کر ورتارا، گر اوتار سیوالایا۔ سادھ سنت دے دیدارا، نرگن جوت جوت رُشانیا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ کلجگ انتم ہو یا بے مہارا، واگ ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ آد مدھ جو دیندا رہیا لارا، گر اوتار اوٹ تکایا۔ لگیا رہیا سچھنڈ سچے دربارا، جس مندر چڑھن کوئی نہ پائیا۔ اُچی کوک کوک گاؤندے رہے وارا، ناؤں نام نام صلاحیا۔ دوئے جوڑ جوڑ کر دے رہے نمسکارا، پنج تت کایا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی کھیل رکھی ہتھ، پُرکھ اگم وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکڑی چلایا رتھ، لوک مات ویس وٹایا۔ نام جنائی مہا اکھ، شبدی شبد پڑھایا۔ امرت بھنڈار امولک وتھ، نچھر جھرنا اک وکھایا۔ نیتز لوچن کھول اکھ، پرتکھ روپ درسایا۔ آپے سب توں ہو یا رہیا وکھ، آپے گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ اپنی وست اپنے اندر رکھی ڈھک، جوں بھاوے توں گر پیراں رہیا ورتایا۔ جو آیا سو کہہ کہہ گیا الکھنا الکھ، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نیتز نین مؤند کہن نتھ خصم ہتھ، چاروں گنٹ گنٹ بھوایا۔ انتم کایا کھیڑا کر یا سب دا بھٹھ، پنج تت تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا بھو چھپایا۔ نرگن اپنا بھو چھپا، آد مدھ کھیل کھلایا۔ گر اوتار مات پرگٹا، نام سندیشہ اک سُنایا۔ پلک جھلک درس دکھا، دردی درد مٹایا۔ عرش فرش کایا گرہ پردہ لاه، نورو نور ڈگمگایا۔ ست سندیشہ دے صلاح، ساچا مارگ اک جنایا۔ آپے پھڑ پھڑ راہے پا، آپے لئے بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو نہ دتا دس، انجو اپنی دھار چلایا۔ جس

نوں بخشیا چرن دھوڑ ساچا رس، سوچرن کول بگسائیآ۔ گر اوتاراں پوری کری آس، دھوڑی ٹکا مستک لائیآ۔ بن دپیک باقی جوت کر پرکاش، جوتی جوت جوت جگائیآ۔ بن مندر گھر وچ گھر کر کر واس، اپنا گھر سمجھائیآ۔ بن منڈل پائے راس، گوپی کاہن نچائیآ۔ بن جہوے رسن سواس، بٹی دند نہ کوئے ہلائیآ۔ بن نیز دے پاس، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے وڈیائیآ۔ ہر کا نقشہ کوئی نہ سکے تراش، ترے گن بدھی سرب لوکائیآ۔ جس بھاوے تس دیوے پرکاش، اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ آنت لہنا رکھے اپنے ہاتھ، سمرتھ وڈ وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا قول بُھل نہ جائیآ۔ آد قول کیا اقرار، عقل کل وڈیائیآ۔ وشن برہما شو دے سہارا، ساچی سیوا اک سمجھائیآ۔ ست ڈلارا کر ونجارا، ساچا ونج اک دکھائیآ۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، ترے ترے میلا سبج سُبھائیآ۔ پنج تت تت شنکارا، نرگن سرگن بندھن پایآ۔ لکھ چوڑاسی کر وہارا، گھر گھر روپ وٹایآ۔ ناد وید شبد دُھنکارا، حکمی حکم سُنایآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایآ۔ کھیل کرایا ہر نرنکار، اپنی کرت دکھائیآ۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھٹ گھٹ جوت رُشائیآ۔ گرہ گرہ شبد ناد دُھنکار، ساچے مندر وجے ودھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے سچ رضائیآ۔ آپے چلے اپنے راہ، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنی دست اپنی جھولی پا، آپے شکر منائیندا۔ اپنا حکم آپ سنا، آپے حکمے کار کرائیندا۔ جگ چوکڑی آپے بندھن پا، سبجگ تریتا دوپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی آپے پنڈھ مکا، گر اوتار سیو کمائیندا۔ انتم لیکھا سب دادے مکا، دینا کوئے نظر نہ آئیندا۔ بھانا سہنا اک سمجھا، آنت سندیشہ آپ پُچائیندا۔ ایکا برہم دے درڑا، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا گھر دے دکھا، گھر ساچا آپ سُبھائیندا۔ جس گھر وسے بے پرواہ، سو مندر سو بھا پائیندا۔ ساچے مندر ساچے بھگت لئے بلا، دوسر نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ نو نو چار شبدی پلورہیا پھڑا، اپنا لکھ چُھپائیندا۔ کلجگ انتم چڑھیا چا، پاربرہم خوشی منائیندا۔ اپنا ویلا وقت سہا، تھت وار نہ کوئے وڈیائیندا۔ ہر جن ساچے لئے اٹھا، اپنی گود سُبھائیندا۔ بن بھگتاں کسے دا بنے نہ پتا ماں، سر ہتھ نہ کسے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے چوکڑی جگ گر اوتار دے سہارا، لوک مات سیو لگائیندا۔ لوک مات جو دے دے لارا، گر اوتار سیو لگائیآ۔ آد جگاد بنیا رہیا کوارا، کنت کنتوئل بے پرواہیا۔ نانک ور پایا ایکا وارا، لکھ چوڑاسی گیا سمجھائیآ۔ پُرکھ اگما وسے سچ دوارا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیآ۔ بن تیل

باقی دیک کر اُجیارا، آد جُگاد رُشانیآ۔ بن پون ٹھنڈا دربارا، سیتل دھار وہائیآ۔ بن ناری کرے کھیل پُرکھ نارا، بن لکھوں سَت دُلا راشدی جائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیآ۔ بے پرواہ ہر کھیل کرایا، کلجگ انتم وار۔ چار جُگ دا لہنا ویکھ وکھایا، آپے ویکھے ویکھنہار۔
 ہر جن ساچے لئے اُٹھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنجگ ساچاراہ چلایا، نہکرمی کرم وچار۔ بھگت بھگونت لئے ملایا، ایک میلا ہر دوار۔ زرگن ہو ہو پھیرامات
 پایا، کریا کھیل اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی سار۔ اپنی جانے سار دیوے پناہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ اک چپائے
 زرگن ناں، سرگن زرگن روپ سائیآ۔ بن ہتھاں پکڑے بانہہ، ایک بندھن رہیا دکھائیآ۔ بن جننی جن بنے پتا ماں، بالک اپنی گود اُٹھائیآ۔ بن تھاواں
 دیوے تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیآ۔ بن برکھ دیوے ٹھنڈی چھاں، مہر نظر اک ٹکائیآ۔ جن بھگتاں دیوے صلاح، صلاحیر نال ملائیآ۔ پنجم میلا میل
 ملا، اپنا بندھن پائیآ۔ گرُ چیلان بن کے سیو رہیا کما، دس کسے نہ آئیآ۔ جس دا ویلا سولے سہا، بھلے اُبھل رہیا جگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر سکھاں ایک حکم جنائیآ۔ اُٹھو سَنگھو کسو لنگوٹے، ہر مات لوک وچ آیا۔ مجھ کچھ جو دیندا رہیا غوطے، اپنا بندھن پایا۔ بالے جس نہیاں ہیٹھ
 دبائے کر کر ٹوٹے، بھیکھی اپنا بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دے سنا۔ اُٹھو سَنگھو پھڑو ڈانگ، ہر آیا نکل نہ جائیآ۔
 جس نوں کہندے سوانگی رچدا رہیا سوانگ، سو اپنا ویس وٹائیآ۔ جس دی گر پیر تکدے رہے تانگھ، بن تانگھوں دیا کمائیآ۔ اپنے نام دی اپنے نال لے
 کے آیا کانگ، بن ہر توں دے رُڑھائیآ۔ بن ڈوری پکڑے واگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیآ۔ نیز کھول جانا جاگ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے گھلایا۔ اُٹھو سَنگھو ہر جو لینا گھیر، ہر ساچا سچ جنائندا۔ جس نوں کہندے سَنگھ شیر، سو شیر نظر کسے نہ آئندا۔ جس
 نے اپنا تن ڈھاہ کے کیتا ڈھیر، لکھ چوراسی خاک ملائندا۔ جگا جگنتر آد مدھ کردا رہیا ہیر پھیر، اپنا بھيو نہ کسے جنائندا۔ بن نیز آیا نیڑ، نین اپنا آپ
 گھلایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ جنائندا۔ اُٹھو سَنگھو لینا پھڑ، ہر جو نٹھ کتے نہ جائیآ۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ سچکھنڈ
 وچ وڑ کے جو مادا رہیا تڑ، کلجگ انتم پھسیا سچا ماہیا۔ کر پریتی پھڑنا لڑ، لڑ چھٹ کدے نہ جائیآ۔ گر سکھ مانک موتی اپنے سپس جگدیش لئے جڑ، ساچا

تاج آپ سہانیا۔ ہر سنگت بنے قلعہ گڑھ، چار کُنٹ دیوار اک دکھانیا۔ بن ترکش تیر کمان، گر سکھ سورا رہیا لڑ، گر آگے سیس جھکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ و ہار دئے سمجھانیا۔ سچ و ہار ہر کرتار، قدرت قادر نال رلائیندا۔ اک اِکلا بنیا رہے گوار، بن ہر بھگتاں ہر جو سوبھا کدے نہ پائیندا۔ اک اِکلا بنیا رہے کُنڈا خار، بن گرگھ پت ڈالی بھل نہ کوءے مہکائیندا۔ اک اِکلا وسے دھام نیار، بن ہر بھگتاں ساچا دھام نہ کوءے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، بھگت بھگونت لئے پھڑ، ساچا بنائے قلعے کوٹ گڑھ، آپے ویکھے اُپر چڑھ، ترے لوکی نیوں نیوں سیس رہی چرن دھر، دھرنی دھول نہ کوءے وڈیانیا۔ سچ و ہار ہر نرنکارا، سچجگ دھاراست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ مہاراج شیر سنگھ پنچ تت کٹن آیا وگارا، تن چھڈ گیا وچ سنسارا، جوت جگی اگم اپارا، شبدی شبد لگایا نعرہ، نرگن اپنا ناؤں رکھانیا۔ مرن جمن توں وسے باہرا، جن بھگتاں کرے سدا پیارا، بنیا رہے در بھگھارا، در درویش اکھ جگانیا۔ سترّاں دیوے اک سہارا، اُنی کتک سوہے دہاڑا، گرگھ ویکھے ساچا لاڑا، اپنے در خوشی منانیا۔ جنم جنم لہنا دین قرض اُتارا، مقروض کرے کھیل نیارا، ثبوت دیوے وچ سنسارا، چھٹی جگ دا اک منارا، چھٹی چھٹی بندھن پانیا۔ تیاں لوکاں دئے ہلارا، سولاں دس بن و نجارا، دس اپنی گنڈھ پوانیا۔ ہسے رووے کھیل نیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، ستر ستر آگے دھر، دھرنی دھول دئے وڈیانیا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، بھو ساگر پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بن کیتی دیوے اپنا دان، دانی بن کے مات آیا۔

بن یاد رکھیا یاد، سو وسر کدے نہ جانیا۔ بن فریاد سنے فریاد، اُبھل بھل کدے نہ جانیا۔ بن سنت بنائے سادھ، اپنی سادھنا دئے سمجھانیا۔ بن پت لڈائے لاڈ، بالک گود بہانیا۔ بن بھگتی نہکرمی کرم کانڈ چوں لئے کاڈھ، سر اپنا ہتھ ڈکانیا۔ کر کرپا تارے آندھ گوانڈھ، جس اپنا درس دکھانیا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت در در گھر گھر اپنے کایا بھانڈے رہے مانج، دوس رین گھالن گھال گھال، اگنی تن تپانیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں کلج انتم جھوٹھی رکھے نہ کسے نال سانجھ، حصہ گھر نہ دوجے کوءے ونڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس ملیا تِس وچھڑ کدے نہ جانیا۔

☆ سری گر ناک دیو جی نوں سٹاں کس طرح لگیاں ☆

کَلجِ اَنتم گر ناک لگی سٹ، گر کھ کوئے نظر نہ آئی۔ جنہاں دے کے آیا نام سَت، نام سَت گئے بھلایا۔ جنہاں جنائی برہم مت، برہم و دیا کر پڑھائی۔ جنہاں اندر رکھایا دھیرج سَت، ستواد نیہہ رکھایا۔ تنہاں بھلیا کملاپت، بیٹھے کھ چھپایا۔ میں کہہ کے آیا کَلجِ آؤنا پُرکھ سمرتھ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ جو سرنی جائے ڈھٹھ، ویلے آنت لئی بجایا۔ جو درتوں جائے نٹھ، گر ناک نہ دے گواہیا۔ گو بند اپنی لائی لیکھے رت، گر سکھ رتی مل نہ پایا۔ گھر گھر آئی من مت، گر مت گئے بھلایا۔ اپنا بیٹھے ستر گھت، یارڈا ستر گئے بھلایا۔ اَنتم کھیڑا ہونا بھٹھ، نہ سکے کوئے بجایا۔ میں دُئی دویت میٹ کے آیا پھٹ، میریاں سکھاں میرا پھٹ دتا چرایا۔ میں کھول کے آیا ساچا ہٹ، رام داس سیوالایا۔ اوتھے نفع سکے نہ کوئی کھٹ، جو آئے جائے پت گوائیا۔ میرے پریم پیار زخم اُتے وکار لوں رہے گھت، کُرمی اپنا کرم کمایا۔ جے کوئی سچی دیوے دس، اگوں بیٹھے کھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناک زِگن ملیا ہر، ہر ناک روپ وٹایا۔ ناک پھٹ لگا گھا، گھاؤ سکے نہ کوئے مٹایا۔ لوک مات آیا بے پرواہ، پرواہ نہ کوئے رکھایا۔ جس چلائے اپنے راہ، سوراہ گئے بھلایا۔ آنت کون پکڑے بانہہ، بن ہر نہ کوئے چھڈایا۔ جو ہر گئے بھلا، ناک گر نہ دے صفایا۔ کَلجِ آنت پھٹ لگا آ، مسمکھتا اپنا وار رہی چلایا۔ گر کھ ویکھ چڑھیا چا، سَنگُ ناک خوشی منایا۔ سَنگھ گردھار سیو رہیا کما، جس دی سار کسے نہ پایا۔ آنت کنت بھکونت سیس اپنے لئے اٹھا، بن ہتھاں سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سدریشہ آپ جنایا۔

۱۴۸۶

۱۴۸۶

☆ ۱۹ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

سچکھنڈ و جی ودھائی، ہر ہر کھیل کھلایا۔ جلاہا اٹھے چائیں چائیں، کپیر خوشی منایا۔ اٹھو بھگتو لو انگڑائی، ایکا حکم منایا۔ جس نے آنت کری میری گڑمائی، سو صاحب ویس وٹایا۔ جس نوں کہہ کہہ آئے بے آنت گوسائیں، سو اپنی کھیل کھلایا۔ جس نے لاج رکھائی سین نائی، شاہ پاتشاہ سیو

کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمانیندا۔ کبیر جلاہے چڑھیا چا، نیر نین اٹھایا۔ گنگا ساگر جو میرا بنیا ملاح، بیڑا مات ترایا۔ جس جپایا اپنا ناں، اکھر ہور نہ کوئے پڑھایا۔ آنت کنت جس پکڑی بانہہ، سو بھگوان ویس وٹایا۔ جس دی منگاں چھتر چھاں، سو سپس جگدیش رہیا ہتھہ ٹکایا۔ جس دا گاؤندا آیا ناں، سو اپنا ناؤں رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس دکھایا۔ کبیر جلاہیا رہیا ہس، اپنی خوشی منایا۔ دھرو پرہلا د رہیا دس، باؤن نال ملایا۔ باؤن تیرے ہو یا وس، تیرا صاحب سچا ماہیا۔ جگ جگ دی پوری کرے آس، نراس کوئے نظر نہ آئی۔ جس نوں جپدے رہے سواس سواس، لو آنتر ایکا لایا۔ سو زرگن ہو پرکاش، اپنی کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سنیسہڑا رہیا سمجھایا۔ کبیر جلاہا رہیا بول، امریک آپ جنائیندا۔ جس دے پچھے جنک رہیا اڈول، سو جانہارا ویس وٹائیندا۔ جس کارن ہری چند کرائے مخول، بدر اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پیر تیرا تولنہارا تول، جگت دلدری گلے لگائیندا۔ جس بے دیو دتی وست انمول، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کبیر جلاہا کہے پکار، اٹھ نامے وٹی ودھایا۔ جس گائے دتی جوال، سو گوسائیں پھیرا پائی۔ اٹھ دھنے سرت سنجال، جٹ جٹاں وچ پھیرا پائی۔ جن شاہوں کریا کنگال، سو شہنشاہ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دکھایا۔ کبیر جلاہا پاپا پھیرے، اپنی سیوا آپ لگایا۔ آو روداس دے وسو نیڑے، جو پانہا گنڈھ وقت لنگھایا۔ جن گنگا چکائے جھیرے، ٹھگ براہمن بیڑا پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کبیر جلاہا دیوے سدا، ایکا حکم جنائیندا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ اکو لدھا، دوسراوٹ نہ کوئے نکائیندا۔ جس نے پار کرائی حد، سچ دوارا اک دکھائیندا۔ جس دے حکمے اندر بدھا، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھو ہر جنا، ایکا ناد سنایا۔ کبیر جلاہے لینا گا، گاؤن ایکا ایک دکھایا۔ پنت پاپی دے سمجھا، اجال وڈایا۔ گنکا نال دے رلا، پوتنا میل دکھایا۔ بدھک لڑ دے پھڑا، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹایا۔ کبیر جلاہا سن سندیشہ، ایکا وار جنایا۔ جس نوں کردے رہے آدیساء، سو صاحب حکم سمجھایا۔ جس نوں مینا زرنیشا، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سمجھائی۔ ساچا حکم ساچی دھار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ اپنی دشا آپے پاوے سار، دوسر بھیونہ کوئے رکھائندا۔ اک اکلایکار، عقل کل اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سانگ آپ ورتائندا۔ سچکھنڈ سوبھاؤنت، ہر ساچے سچ سہایا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا روپ وٹایا۔ لیکھا جانے آدانت، بھیو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت لئے سمجھایا۔ ساچا بھگت کرے ارداس، دوئے جوڑ سیس جھکائی۔ تیری دست تیرے پاس، دوسر اور نہ کوئے رکھائی۔ آدجگاد کریں پوری آس، آسا آسا وچ ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگائی۔ ایکا منگ دے داتار، کبیرا سیس جھکائندا۔ کلجگ انتم بن بھگھار، آگے جھولی ڈاھندا۔ جے تیرا ناؤں لئے ڈکھ دیوے سنسار، سکھ کوئے نظر نہ آئندا۔ میں دس کے آیا کرپا کرے سرجنہار، جو جن اوٹ تکائندا۔ بھل نہ جانا بن گوار، ابھل تیرے آگے واسطہ پائندا۔ کلجگ تیریاں بھگتاں نال کرے خار، اپنا حکم مات ورتائندا۔ تیرے روون زارو زار، نیتز نیر نظر کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائندا۔ ور دے دے میرے بھگوان، بھگت دیا کمائی۔ میں منگاں سیوک دان، جھولی آگے ڈاھیا۔ ہوں پوت پوت کپوت بال انجان، نہ کوئی چلے چٹرائیا۔ توں داتا سنگھڑ سجان، تیرے ہتھ دڈیایا۔ ایکا بخش چرن دھیان، دوسر نین نہ کوئے ملائی۔ اپنیاں بھگتاں آپ کریں بچھان، کلجگ بھگتی کر کر تھاہ تیرا کوئے نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھائی۔ ساچا گن ہر زرنکار، زرنگن زرنگن اپنا آپ جنایا۔ جا کے پچھے ساچے میت مرار، جو سجن اک منایا۔ سد منگے چرن دھوڑی چھار، تھلے مستک آپ کایا۔ ایکا گائے ست کرتار، اپنی تار ستار ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیر جلاہا مارگ پایا۔ کبیر جلاہے مارگ لا، ہر ہر حکم جنائندا۔ نانک زرنگن کولوں پچھے صلاح، ساچا سنگ دکھائندا۔ جس نوں پلوی آیا پھڑا، سو پلوی نہ مات تڑائندا۔ شبد وچولا نام بھگھاری بن کے آیا ملاح، ساچا بیڑا اک رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سچ وھارا اپنا آپ کرائندا۔ کبیر جلاہا زرنگن نانک پاس، اٹھ اٹھ آپے جائیا۔ دوروں کر ڈنڈوت ارداس، کر پرنام سیس جھکائی۔ ہوں سیوک ہوں داسی داس، ہوں چاکر چاکری اک دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنے گھر اپنی خوشی جنائیا۔ نرگن نانک کر پیار، کبیر کبیر گلے چک لایا۔ اپنا دس سچ وہار، کون اچھیا اچھیا لئے پرگٹایا۔ میرا متر اک پیار، ساچا یار رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کبیر جلاہا رہیا دس، اپنی آس آس پرگٹایا۔ میں تیرے دوارے آیا نس، دے مت اک سمجھایا۔ پڑکھ ابناشی ایکانگن کہہ کے گیا ہس ہس، بھو ابھید چھپایا۔ بن بھگتاں کدے نہ ہو یا وس، اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپناگن دے دکھایا۔ ساچاگن نرگن نانک، نانا روپ سمجھایا۔ اکیو اوٹ ایک آنت، ایک حکم سپس رکھایا۔ ایک جانے اک پچانت، ایک میل میل ملایا۔ ایک نام دیوے ضمانت، ویلے آنت جھڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے چکایا۔ ایک نام ساچی دات، نرگن نانک آپ جنایا۔ لیکھا چکائے لوک مات، آد آنت وڈیایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، نہ کوئی سگلا سنگ دکھایا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تاٹ، نہ سرور کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی ونجارا نہ دے سے ہاٹ، وست اموک نہ کوئے رکھایا۔ بن ہر نامے کوئے نہ اترے اپنے گھاٹ، پار کنارہ نظر کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھایا۔ کبیر جلاہا پیارو، نیتز نیر وہایا۔ لوک مات تیرا ناؤں کلجک لیا کھوہ، ہتھ کسے رہن نہ پایا۔ تیرے بھگتاں تیرے نام پچھے دین کوہ، وانگ بکرے سپس کٹایا۔ جیہڑا سناوے تیرا ڈھو آ ڈھو، تس دکھا دین لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کبیر جلاہا مارے دھاہ، نرگن نانک آپ سنائی۔ جو جن چلے ساچے راہ، تس کلجک دے سزایا۔ میں کٹ کے آیا پنج ت جگت چوراسی پھاہ، اپنا مول مکایا۔ دھن بھاگ میرا پلا لیا جھڈا، ناتا تھ جگت لوکائی۔ بھل کے لوک مات کدی نہ جاں، دوئے جوڑ سپس جھکائی۔ جے حکم دے بھیجیں اپنے تھان، پھر بھی بیٹھاں مکھ چھپائی۔ رسنال تیرا کدے نہ لواں ناں، انتر انتر آپ دھیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ نانک کبیر دیوے دھیر، ایکانگن سمجھایا۔ آمل میرے چھوٹے ویر، پیرن پیر گلے لگایا۔ مکھ پیالہ دیوے سیر، امرت رس چکھایا۔ ڈوری نال بندھ زنجیر، اپنا بندھن اک رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا وقت لئے سہایا۔ آکیر تیرا دیواں ساتھ، نانک نرگن آپ سمجھایا۔ چھٹی جگ جس دی گا آئے گاتھ، سو صاحب اپنے در رہیا

بہایا۔ جس لوک مات چلایا راتھ، رتھ رتھو ہی کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دئے مٹایا۔ نانک کبیر ہو اکتھے، پر بھ
 آگے سیس جھکایا۔ لوک مات دیکھے تیرے مارگ دتے، جوُن اجوُن بھوایا۔ توُن زِرگن سچکھنڈ بہہ بہہ ہسسیں، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ تیرے بھگت تیرا
 ناوُن لے لے لوک مات پھسے، راج راجان دین سزایا۔ تیرے پچھے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈوٹکھی کنڈر پھر دے نٹھے، توُن اپنا کھ چھپایا۔ تیرے جیو کرن
 ٹھٹھے، ڈورُو ڈکا مگر لگایا۔ اسیں کلجگ انتم دیکھ کے آئے، کوئی نہ اترے پار بن تیرے چرن ڈھٹھے، ایک تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ور ایک ایک دکھایا۔ پُرکھ ابناشی دیاوان، اپنی دیا کمائیا۔ نانک زِرگن کر پروان، سچ پروانہ دئے پھڑائیا۔ تیرا میرا اک
 نشان، ایک گھر جھلایا۔ آ آ بھگت ملے بھگوان، روپ نوپ آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن
 پائے بھگونت، اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ آئے انتم آنت، کرے کھیل بے پرواہیا۔ زِرگن بنائے اپنی بنت، زِرور کل دھرائیا۔ لکھ چوراسی دیکھے جنت، گھٹ
 گھٹ پھول بھلایا۔ اپنا ناوُن اپنے کول رکھے آپے منت، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ دکھایا۔ اپنا
 گن آپے جان، ہر زِرگن زِرگن آپ جنائندا۔ کبیر جلاہے کر دھیان، تیری کیتی نہ ہر اٹائندا۔ نانک زِرگن کر پروان، ساچے در سہائندا۔ انتم سیوا
 کرے سری بھگوان، لوک مات ویس وٹائندا۔ بن نام جییاں اپنے کرے پچچان، پورب لیکھا لیکھ دکھائندا۔ بن بھگتی دیوے دان، داتا دانی آپ
 ورتائندا۔ بھلیاں کرے آپ پچچان، اُبھل بھل کدے نہ جائندا۔ اپنا ناوُن رکھ سری بھگوان، وشنوُن اپنی کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ نانک کبیر یاد رکھ، سچکھنڈ دوارے ہر ہر آپ جنائیا۔ کلجگ آنت ہونا پرتکھ، زِرگن روپ نوپ دھرائیا۔ جن
 بھگتاں کرنا آپے پکھ، دوسر دیوے نہ کوئے سزایا۔ ہر جن رُلے نہ کُلی ککھ، ڈکھ بھکھ نہ کوئے دکھایا۔ بن بھگتی کھولے اکھ، آپ اپنا درس دکھایا۔
 گھر جا جا مارگ دیوے دس، اپنا نام نام جنائیا۔ پُرکھ ابناشی آد جگاد اپنا کدے نہ چھڈے ہٹھ، آوند ا جاندا ڈیر نہ لایا۔ جگ جگ وچھوڑے اپنی کرپا
 جوڑے لوک مات کرے اکھ، ایک در دکھایا۔ جنم جنم دی رکھے پت، گر گیان دیوے مت، تت تت نال ملایا۔ اپنی لیکھے لائے رت، پھیر اُپجائے ڈالی

پت، بھل بھلواری آپ مہکائی۔ نانک کبیر دوویں پئے ہس، شاہ پاتشاہ تیری وڈی وڈیائی۔ ایٹھے اوتھے اسیں گائیے تیرا جس، دو جہان تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائی۔ نانک کبیر کر نمسکار، اپنا شکر منایا۔ واہ واہ تیری قُدرت میرے یار، تُوں قُدرت وِج سمایا۔ تیرا ناؤں ساڈا مددگار، ایکا بیٹھے منگ منگایا۔ تیرا کھیل کون جانے کرتا، تیرا انت کسے نہ پایا۔ اسیں سٹے ٹھانڈے دربار، پھیر سکے نہ کوءے جگایا۔ جُوں بھاوے تُوں کر وبار، تُوں صاحب سدا دِیال ٹھا کر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی خوشی آپ پرگٹایا۔ اپنی خوشی آپ پرگٹا، اپنے گھر سو بھاپائیدا۔ اپنا بنس آپے ویکھاں جا، آپ اپنا سنائیدا۔ پہلوں چھوٹا پُت لواں منا، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھیرا آپے پائیدا۔ تھر گھر ساچے ہر جو آیا، اپنی کرپا دھار۔ اپنا مندر آپ گھلایا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ ساچا سورا ایکا نظری آیا، جودھا سور بیکار۔ کلغی توڑا جس سپس ٹکایا، مہما پر اپار۔ دُھر فرمانا جس سنایا، اُچی کوک کوک پکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر کرے سچ پیار۔ تھر گھر ویکھیا سٹ دُلا، پُرکھ ابناشی خوشی منائی۔ گو بند لگا اک پیارا، اپنا آپ گیا بھلایا۔ پُرکھ ابناشی دے سہارا، اپنی گود اٹھایا۔ اٹھیا جودھا وڈ بکارا، ایکا فتح رہیا گجایا۔ تیرا ڈنکا پھڑیا میں پروردگار، بھل کدے نہ جائیا۔ تُوں پتا تُوں مات ہمارا، ہوں بالک رُپ سکھایا۔ میں اکو جاناں سچ وبارا، دُسر دھار نہ کوءے بندھایا۔ تیریاں بھگتاں سدا پیارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے وجے ودھایا۔ پُرکھ ابناشی گو بند دھار، تھر گھر کھیل کھلایا۔ پوت سپوت سٹ دلا، ہوں تو ہے ویکھن آیا۔ تُوں گھر گبھیر وڈا سردار، صدق صبوری نال بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چل دوارے تیرے آیا۔ گرو گو بند کہے بول، ایکا بیننتی رہیا سنایا۔ پتا پتر سنگ و سے کول، تیری وڈی نہ کوءے وڈیائی۔ میں کلجگ انتم و جا کے آیا ڈھول، میرا آونا سچا ماہیا۔ جس تولنا پورا تول، نانک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ جو نہیاں تھلے رکھ کے آیا لال انمول، اپنی سیو کمائی۔ جس دے پچھے اسیں کردے پھر دے گھول، دین مذہب پئی لڑایا۔ اوہ میرا صاحب سدا انبھول، انبھلڑی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند مگے ایکا ور، میرا پیار نہ تیری کوئی چترایا۔ میرے نال بے

کرنا پیار، لوک مات ویکھ وکھا۔ تیرے بھگت کرن پکار، گھر گھر بیٹھے روون مارن تھاہ۔ کلجگ کوڑ ہو یا سکدار، انتم پکڑے کوئے نہ بانہہ۔ میں ڈکھیاں دا ڈکھیار، سکھ اپنا جاناں کوئی نہ۔ جنہاں اوتوں پوت سپوت آیا وار، بن کے اوناں دا پتا ماں۔ کر کرپا پچ سوار، تیرے اگے میری نمسکار، میں پلو تیرا آیا پھڑا۔ انت نہ ہکنک آئے اوتار، جودھا سوربیر بلی بکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنی سچ صلاح۔ سچ صلاح دیوے کرتار، ساچی بنت بنائیدا۔ گو بند تیرا کھیل اپارا، نر اکارا آپ کرائیدا۔ سچھنڈ اندر بنایا تھر گھر دوارا، تیرا محل اٹل سہائیدا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، کرے کھیل اگم اپارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیدا۔ گھر وچ گھر کرتارا، سمبل ناؤں کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی پاوے سارا، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ تیرے بھگتاں دے سہارا، تیرے سکھاں کرے پیارا، ساچی سیوا آپ کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش آپ سٹائیدا۔ گو بند بول جیکارا، پر بھ اگے اک جنائیدا۔ چار ورن میرا سکھ پیارا، ذات پات نہ کوئے رکھائیدا۔ ہندو مسلم نہ کوئے کنارہ، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈائیدا۔ گھٹ گھٹ اندر میری دھارا، تیرا روپ گھٹ گھٹ نظری آئیدا۔ لکھ چوڑاسی تیرا پسارا، گو بند کھیل کرائیدا۔ جگا جگنتر تیرا ورتارا، گر اوتار سیو دکھائیدا۔ جو تیرا راہ تگے پروردگارا، تِس گو بند میل ملائیدا۔ گو بند نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی دیکھنہارا، اپنی ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیدا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، گو بند دھار پر گٹائیا۔ لیکھا جانے اگم اپارا، اگوچر ویکھے سچی شہنشاہیا۔ نو نو کھولے آپ کواڑ، چار چار پردہ لایا۔ جنم جنم کرے وچار، پورب لیکھا بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہر گو بند آپ جنائیدا۔ تیرا لیکھا آپ مُکاؤنا، لیکھا اپنے وچ سمانیدا۔ کلجگ بھیکھ انت مٹاؤنا، کوڑی کرپا آپ کھپائیدا۔ ساچا مندر اک جنائونا، ساچا راہ چلائیدا۔ ساچا ایشٹ اک پر گٹاؤنا، پُرکھ اکال منائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپے لائیدا۔ گو بند سیوا نو کھنڈ، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ نانک نر گن منگی منگ، چار ورن اک سرنائیا۔ کبیر جلاہے گایا چھنڈ، ایکا اوٹ تکائیا۔ روداس پایا پرمانند، نچ آتم کر رسائیا۔ بل باون ٹٹی دیوے گنڈھ، اپنی گنڈھ آپ بندھائیا۔ تن جگ کٹیا رنڈیا رنڈ، ہر کنت نظر نہ آئیا۔ چوتھے جگ گیا پندھ،

لوک مات وٹی ددھانیا۔ دین دیاں ہویا بخشد، اپنے گلے لگائیا۔ سنگھ گردیاں چڑھیا چند، دو جہان کرے رُشائیا۔ لہنا چکائے گجری چند، شبدی اپنا روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ویکھ دکھائیا۔ سچھنڈ کھیل اپارا، اُنی کنگ دوس سہانیدا۔ پہلوں لگا اوتھے دربارا، بھگت بھگونت در بہانیدا۔ نال ملاگر اوتارا، ساچا سنگ رکھانیدا۔ منگن منگ بن بھکھارا، سب آگے جھولی ڈاھندا۔ تیرا کھیل آد انت نیارا، بھيو کونے نہ پانیدا۔ نو سو پُرانوں چوکڑی جگ بچھوں زرگن لیا اوتارا، سرگن بہہ بہہ خوشی منانیدا۔ گو بند یلیا سُت ڈلارا، سمبل آسن اک سہانیدا۔ ساچے بھگتاں لایا اکھاڑا، پُرکھ ابناشی ناچ نچانیدا۔ ساچی سیوا سچ دوارا، سچھنڈ واسی لیکھے لانیدا۔ جس دا بنیا پرساد پرسادی بھوگ لگائے وچ سنسارا، سو پرساد سچھنڈ گر اوتار منگ منگانیدا۔ اُنی کتک پہلوں کیا ایہہ وارا، بھيو کونے نہ پانیدا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں اک ورتارا، ہر سنگت تیری رسد سچھنڈ آپ پُچانیدا۔ آگے نانک تولا بیٹھا بن ونجارا، اپنا چھابا آگے ڈاھندا۔ پہلی وار بھریا بھنڈارا، پھر تک کدے نہ جانیدا۔ گر اوتار کرن نمسکارا، لوک مات نین اٹھانیدا۔ پرگٹ ہویا ہر کرتارا، اپنا رنگ آپ دکھانیدا۔ سچھنڈ ساچی بٹھے دھارا، ساچے بھگتاں آپ ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ صلاحی صلاح رکھانیدا۔ آؤ بھگتو سچھنڈ واسیو، ہر ساچا سچ بلائیدا۔ آؤ کٹو جم کی پھاسیو، پھاندی پھند آپ مٹانیدا۔ آؤ منڈل بہہ بہہ پاؤ راسیو، ہر ساچی راس آپ رچانیدا۔ آؤ دھکا دیو پنڈت کاشیو، جگت و دیا مول چکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگت آپ بلائیدا۔ اپنی کرپا کلج دھارا، آنت آنت دکھائیا۔ سَت ستوادی کر پیار، سَت پُرکھاں لے بلائیا۔ سچھنڈ ویکھے آپ زرنکار، لوک مات خوشی منائیا۔ پہلاں سنسہڑا دیوے اپنی وار، تار ستار نہ کونے ہلائیا۔ سنگھ پال آئے دوارا، ایکا دھام ملے وڈیائیا۔ سورن سرنی ڈھیہہ کرے نمسکارا، پر بھ تیری سچ سرنائیا۔ منجیتا نین کھول کواڑا، نین نیناں نال ملائیا۔ چھوٹے بالیاں نال کریں پیار، تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا نہاں دا چکيا اپنے اُتے بھارا، تیری سیو کمائیا۔ جگت جگدیش لیا اٹھال، اپنا حکم ورتائیا۔ جن شاہوں کرے کنگال، کنگالوں شاہ بنائیا۔ جس نے سُنیا مُریداں حال، سو مُرشد ویکھے چائیں چانیا۔ نال رلایا گردیاں لال، آپ اپنا رنگ دکھائیا۔ پنجاں حل کرے سوال، پنچم اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ آؤ پنچ دیو صلاح، ہر جو آکھ

سُنا یا۔ پہلاں تہانوں لیا بلا، اپنا گھر وسایا۔ پنجاب اپنی ڈور پھڑا، اپنا رنگ چڑھایا۔ چارے کُنٹاں دواں بہا، چارے جگ دکھ وکھایا۔ پنجواں اپنی سیوا لا، ساچا چھتر جُھلایا۔ پچھلا لیکھا دیاں مُکا، وید پُران شاستر سمرت کم کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم بھو رہیا کھلایا۔ نانک گایا پنچ پروان، پنچ ملے وڈیاں۔ پنچم درگاہ بیٹھے آن، پنچم پایا سچا شہنشاہیا۔ پنچم ملیا راج راجان، شاہو بھوپ وڈی وڈیاں۔ پنچم دیوے اک فرمان، دُھر سندیشہ آپ سُنا یا۔ پنچم لیا کر پروان، پر بھ اگے سپس جُھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتا یا۔ پنچ پروانہ کر پروان، نیوں نیوں سپس جُھکایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سری بھگوان، ساچے تخت سو بھاپایا۔ ہوں بالے منگیئے دان، داتا دان دینا ورتا یا۔ لوک مات ویکھ مار دھیان، گرگھ تیرا راہ رہے تکیا۔ تُدھ بن کرے نہ کوئے پچھان، جگت رنڈیا رہیا ستیا۔ لکھ چوڑاسی نہ جُھٹے کان، جونی جون نہ کوئے تڑایا۔ کر کرپا دینا مان، گرگھ نہ مانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی کرپا دینی کر، ہوں ایکا منگ منگایا۔ کرپا کرنی اپنی ٹھا کر، ٹھگی ٹھگ نہ کوئے رکھایا۔ کلج ویکھنا دُونگھا ساگر، کوڑی کرپا بھور رُپ وٹا یا۔ چار ورن چار کوٹ کوئی نہ دیوے آدر، در در گھر گھر پی لڑا یا۔ تیرے پچھے سپس کٹایا تیغ بہادر، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ تیتوں نیا کریم قادر، قُدرت بھلی تیرا راہ میرے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہر جن ساچے آپ ترا یا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ لوک مات کھیل کراں مہان، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سبج ساچا بنے ودھان، ساچی دھارا آپ رکھائیندا۔ ایکا حکم راج راجان، شاہ پاتشاہ اک سُنائیندا۔ لکھ چوڑاسی مئے آن، لوک مات نہ کوئی اکائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر وسائیندا۔ ایکا بھومکا اک استھان، ایکا گیت گو بند گائیندا۔ اک سرور اک اشان، ایکا دُرمت میل دھوائیندا۔ ایکا نور کوٹن بھان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایکا ناد شبد دُھنکان، ایکا راگی راگ الائیندا۔ ایکا اشٹ دیو بھگوان، دُوسر نظر کوئی نہ آئیندا۔ جس دے چرناں ہیٹھ کوٹن کوٹ رام کرن پرنام، کوٹن کوٹ کرشن سپس جُھکائیندا۔ جس دا کوٹن کوٹ پیر پینمبر سنن کلام، سو کلمہ آپ پڑھائیندا۔ جس نوں کوٹن کوٹ کرن سلام، سو صحیح سلامت رُپ وٹائیندا۔ جس نوں آد جگاد منمکھ لگاؤندے رہے الزام، سو اپنی عظمت آپ دکھائیندا۔ جو جگ جگ جن بھگتاں بنیا رہیا غلام، بن بردا سیو کمائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنائیندا۔ ساچی دھارا ہر کرتارا، لوک مات ٹکائیا۔ اپنا گن آپ وچارا، جگت وِدیانہ کوئی پڑھائیا۔
 سچھنڈ بنے اک دوارا، نو کھنڈ پر تھی رُشنائیا۔ مندر مسیت پار کنارہ، گرو دوار نہ کوئی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی سہارا، ساچا نیر نہ کوئی پیائیا۔ بن ہر
 نامے ہو یا کھارا، امرت رس نہ کوئی دکھائیا۔ ہر کا مندر بنیا بن اٹاں گارا، باڈی کوئے نہ جڑت جڑائیا۔ لوک مات سچ وبارا، پُرکھ ابناشی ولس وٹائیا۔ جن
 بھگتاں بنائے آپ دوارا، زرگن ہو ہو سیو کمائیا۔ پنچاں میل اک دوارا، پوری اچھیا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ تیج رکھ رکھے یاد، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ تہاڈے پچھے لوک مات سُن فریاد، جن بھگتاں گلے لگائیندا۔ بن نامے دیوے اپنی داد، اپنا ناؤں آپ
 ورتائیندا۔ مہربان مہربان مہربان کرے ساچا لاڈ، اپنی گود سہائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے انگ لگائیندا۔ میل ملاواں موہن مادھو مادھ، ساچی
 سانجھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی وچوں لادھ، ہر جن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ساچا کھیل ہر کراؤنا، اُنی سنگ وڈ
 وڈیائیا۔ بیس اٹھاراں رنگ رنگاؤنا، سچھنڈ وٹی ودھائیا۔ لوک مات سوبھا پاؤنا، سچ سندیشہ رہیا جنائیا۔ گر اوتاراں چل کے آؤنا، بن بن پاندھی راہیا۔
 کبیر اپنا سنگ دکھاؤنا، بھگتاں نال ملایا۔ چار ورن در ڈیرہ ڈھاؤنا، جھوٹھی کرپا دے کھپائیا۔ ساچا مندر اک بناؤنا، نہ کوئی ونڈ ونڈائیا۔ ہندو سکھ عیسائی پھڑ
 پھڑ گلے لگاؤنا، بخشے چرن سرن رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک لیکھا پور کر، بہتر بھگت دے وڈیائیا۔ بہتر اں دیوے ایک مان، ہر
 سنگت نال ملایا۔ بل تیرا اک مکان، لوک مات آپ سہایا۔ سترہ کرے آپ پہچان، ست ستوادی پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا رنگ آپ رنگایا۔ ستر اں اندر ست دھار، ست ستوادی آپ چلایا۔ ستر ستر جنم دا گیت نوار، اپنی گنڈھ پوائیا۔ ستر ستر کلاں کرے پار، نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ ویکھ دکھائیا۔ ستر ستر دے ادھار، ست سنتوکھ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر ستر ساچا راہ چلایا۔ ستر
 ساتا صفرا مول، ہر اپنا آپ بنایا۔ ستر اں اندر ستا بن پاوا چول، پلنگ نظر کوئے نہ آیا۔ بن برکھا برکھے پھول، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپ چکایا۔ ساچی سیوا کرے گوہند، پورا کرے کیتا قول اقرار۔ بھل نہ جائے گنی گہند، سر سے تیرا آنت کنارہ۔ ستر اں

منگی اکو اوٹ ہوں گو بند تیری بند، دوجا اور نہ کوئی سہارا۔ منگدے سیوا وچ ساگر سندھ، جتھے تیرا بھیکھ نیارا۔ سانوں دیکھ نہ سکے راجا اند، شو آئے نہ چل دوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے کھیل اگم اپارا۔ گو بند انت سنائیندا، نش اکھر آپے بول۔ پڑکھ اکال دی جھولی پائیندا، کیتا سچا قول۔ سرسا بھیٹ چڑھائیندا، رہنا اک اڈول۔ اتم میلا میل ملائیندا، تولاں پورا تول۔ پڑکھ ابناشی نال لیاہیندا، نہ مارے کدے رول۔ چرن پریتی جو گھول گھمائیندا، اتم پردہ دیوے کھولا۔ سچ دوارے سولاں کلا کرشن نین شرمائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل انمول۔ کھیل اولا گڑ گر دھار، اپنا آپ جنائیندا۔ پہلاں سکھ کر ارداس، گر آگے سپس جھکائیندا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، نت نت تیرا ارداسا کریا نہ جائیندا۔ میں وسال تیرے پاس، دوجا گھر نہ موہے بھائیندا۔ ویلے انت نہ کریں نراس، ایک منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر مہر نظر آپ لکائیندا۔ پڑکھ ابناشی مہربان، گر گو بند وچ سمائیا۔ گو بند بن بن دیوے دان، بھیو کوئے نہ پائیا۔ آپے پتا آپے پت کرے کھیل سری بھگوان، ول چھل کھیل جگت لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک حکم سنائیا۔ سچ سندیشہ گو بند پورا، گر سنگر آپ سنائیندا۔ تیرا ارداسا ہوئے پورا، ویلا وقت سمجھائیندا۔ تیرے اندر آئے جوتی نورا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بچن آپ جنائیندا۔ ساچا بچن اتم قول، گر گو بند آپ جنائیا۔ دیواں وڈیائی اُپر دھول، دھرنی بھاگ لگائیا۔ پنج تت تیرے اندر جائے مول، اپنی کھیل کھلائیا۔ پڑکھ ابناشی اپنا امرت دیوے ساچی پائل، پیاونہار نظر نہ آئیا۔ اٹھائی سال رہنا انبول، اٹھائی کُنڈا نال ملائیا۔ پڑکھ ابناشی اپنا تولے پھیر تول، ساچا کُنڈا ہتھ اٹھائیا۔ زرگن سرگن اندر وجائے ڈھول، مات پوت کرے رُشنائیا۔ تیرا پوت ارداسا کرے نہ کسے کول، گھر بیٹھا رہے سچا شہنشاہیا۔ سترائ رکھے تیرا مول، ست ستوادی ہوئے سہائیا۔ ایک بٹھ کے چلیا اصول، اصل اپنا وچ چھپائیا۔ کلج اتم ملے محمول، چنگلی خانہ تیرا گڑھ بنائیا۔ جو تیرے ست کرے قبول، تس شاہ پاتشاہ لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرساکنارے دتا ور، سنگھ ویر نہ جانا ڈر، لوک مات تیرا اچے پنج تت کایا گڑھ، گڑھ ساچا آپ بنائیا۔ ناری روپ ہوئے ملے ور، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ بشن کور نام دھر، سنگھ پورن گھ سہائیا۔ سترائ

پھڑائے ایک لڑ، بسنت کور نال وڈیا نیا۔ جیون سنگھ بھلا جائے تر، بھلیاں مارگ پائیا۔ سنگھ جسبیر چھوٹا بالا لئے پھڑ، ٹٹی گنڈھ دکھائیا۔ بھگوان سنگھ دیوے ور، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ سنگھ ہر بھجن بٹھے لڑ، بچن سنگھ میل ملائیا۔ سنگھ امریک جائے تر، سنگھ مساخوشی منائیا۔ سنگھ سرین ملیا نر، اندر سنگھ رنگ چڑھائیا۔ سنگھ موہن چکے ڈر، اودھم سنگھ زشائیا۔ سنگھ گر بچن ترنی جائے تر، تیا سنگھ خوشی منائیا۔ ہیرا نند مرنی نہ جائے مر، سنگھ لیشر گیت گو بند الایا۔ سمند سنگھ ملے ور، منی رام رنگ چڑھائیا۔ ہر بنس کور ایک اکھڑ لیا پڑھ، اٹھے پہر خوشی منائیا۔ سنگھ دلپ لگائی جڑ، سنگھ دلپ ہوئے زشائیا۔ سنگھ کرتار کرپا کر، منگل سنگھ گود بہائیا۔ سنگھ ہر بنس نہائے ساچے سر، سنگھ بلونت نال ملائیا۔ سنگھ سورن چکے ڈر، مہندر سنگھ بھو نہ کوئی رکھائیا۔ چرن سنگھ چرن سیس لئے دھر، بچن سنگھ بچن امولک ایک گا نیا۔ میلا سنگھ نہ جائے مر، دیدار سنگھ درس چائیں چائیا۔ دلپ سنگھ لگی جڑ، پیارا سنگھ ہوئی گڑمائیا۔ ماجھے تیری ٹٹی گنڈھی، ادھی ونڈ تیری جھولی پائیا۔ اُنی کتک جس دا پھڑیا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ پار کنارہ دیوے کر، پار برہم بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ ہر جن ساچا ملیا، سنگھ سیٹل سیٹل دھار۔ ار جن سنگھ آون جاون چکھیا گیڑیا، کرم سنگھ کر پیار۔ گند سنگھ چاؤ گھنیریا، سنگھ دربارا نہ آئے ہار۔ بھاگ سنگھ وسے کھیڑیا، سنگھ مختار کرے پیار۔ سنگھ مادھو گیڑا گیڑیا، سنگھ نرنجن کرے اُجیار۔ سنگھ دھنا نہ ڈھائے ڈھیریا، ہر بنس سنگھ دیوے اک سہار۔ ہر بنس سنگھ چکے میرا تیریا، مہر سنگھ کر وچار۔ سرون سنگھ لکھ چوراسی وچوں آپ نکھیڑیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پُرکھ ابناشی بدھا بیڑیا، کھجک تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ سچ کھیل ہر کرتار، اپنی آپ کر ایندا۔ کلدیپ کور کرتار، سچ سپتری نال ملائیدا۔ سنگھ سیوادے ادھار، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیدا۔ ہر چرن سنگھ اک پیار، ہر چرن سنگھ رنگ رنگائیدا۔ ستونت کور اترے پار، سنگھ پال گنڈھ رکھائیدا۔ پریتم سنگھ ونج وپار، لال سنگھ ہٹ وکائیدا۔ مسّا سنگھ کر شنگار، خیال سنگھ جو بن آپ ہنڈھائیدا۔ کرے کھیل سچی سرکار، ساقی بن بن جام پیا ئیدا۔ ساچا مندر کرتار، ساچے سجن سیو دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے میل ملائیدا۔ میل ملاواں ہر نرنکار، پرکاش چند دے وڈیا نیا۔ رام چند دے ادھار، پریم چند نال ملائیا۔ سنگھ شو اترے پار،

گوڑا رام رنگ دکھائیا۔ سنگھ بیلابیلی بنیا آپ کرتار، انگریز سنگھ اپنے رنگ دکھائیا۔ گیان چند ڈبدا بیڑا لائے پار، سنگھ سردارا ہوئے سہائیا۔ اوتار سنگھ سچ و ہار، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ ہر دت سنگھ ملے آپ نرنکار، بن نیتز درشن پائیا۔ ستریاں نال اک پیار، ست ستوادی آپ رکھائیا۔ ستریاں ستر سچ و ہار، ساچی سیوا بوجھ بُجھائیا۔ چھبھی پوہ اُچے مندر چڑھ مینار، چُہتریاں لئے مات پرگٹائیا۔ پنجاں پیاریاں رہنا خبردار، شبد سندیشہ رہیا سٹائیا۔ نال رلاؤنا سنگھ گردھارا یار، تارا سنگھ میل ملائیا۔ کیشن سنگھ کر وچار، پلو سنگھ ناظر ہتھ پھڑائیا۔ پنجاں باڈھیاں دیوے پیار، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ پنچے رکھائے صلاحکار، لوک مات گن دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔

★ جیٹھووال دربار ★

★ ۱۹ کتک ۲۰۱۸ بکرمی بھگت دوار دی نیہہ دی اٹ رکھن سمیں شبد

پال سنگھ لٹیاں والے نوں ست سال پہلاں اک رُپیا دتاسی۔ اُس نوں تھلے نیہہ وچ پورن سنگھ دے مستک وچوں لہو کڈھ کے دیا اتے بہتر بھگتاں دی یاد وچ سچھنڈ نو اسی سری پال سنگھ جی، کاکا منجیت سنگھ،

کاکا جگدیش سنگھ، کاکا سورن سنگھ، سری گردیال سنگھ جی دا جیون دان دتا۔ ★

دھرنی دھول سُن پکار، ہر سنگر دیا کمائیا۔ مڑھی گور پاوے سار، ویکھے تھاوں تھانیا۔ زور زر کرے خوار، لوک مات جگت لڑائیا۔ شاہ پاتشاہ دیوے ہار، خاکی خاک ملائیا۔ انت روون ناری نار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ دھیرج دیوے نہ کوئی وچ سنسار، بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سمجھائیا۔ ساچا حکم شاہ سلطان، اپنا آپ جنائندا۔ ہر سنگت ست کر دھیان، ساچا راہ آپ دکھائندا۔ اکو شبد اک گیان، دوجا اکھر نہ کوئی پڑھائندا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر دکھائندا۔ ایکا گرو کرے کلیان، گر شبدی ناؤں پرگٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار ساچی نیا، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ ست سال پچھوں منگیا اک رُپیا، جو سَنگھ پال ہتھ پھرائیا۔ کلجک ناتا
 بھیناں بھنیا، پُرکھ ابناشی نہ کوئی دھیائیا۔ ناری پُرکھ اک دُوبے دیاں پھڑ پھڑ بیاں، جگت خوشی رہے منائیا۔ آنت سار کوئے نہ لیا، جوئی جوئی بھوائیا۔
 چتر گُپت کڈھے ہنیا، رائے دھرم دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دئے سمجھائیا۔ ایہہ دھن مایا جھوٹھی چھایا، لوک
 مات نہ کوئی وڈیائیندا۔ راج راجان جس نے کھایا، کھا کھا شکر پھیر منائیندا۔ سو پیراں جس سر کٹایا، سو رُپیا ہتھ نہ کسے آئیندا۔ جس دے پچھے اُچی
 کوک کوک پر بھ ابناشی گایا، سو انتم کھیہ ملائیندا۔ جس دے پچھے سادھ سنت گر پیر اوتار منایا، ویلے آنت نہ کوئی چھڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی کلجک انتم
 اپنی دیا آپ کمایا، جگت مایا گرکھاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ بھگت دوارے تھلے دئے چنایا، اُپر اپنی ہتھیں نشان لگایا نہ کوئی پھیر باہر کڈھائیندا۔ سَنگھ
 گردیال دی جھولی پائی ترے گن مایا، جگت مایا نال وکھائیندا۔ پر بھ دی اکو اک چھایا، جس دا دتا سب کوئی پیندا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جگت رووے پُت پیار، اُچی کوک کوک گر لائیا۔ ماں رووے کرے وچار، میرا بالا نظر نہ آئیا۔ پتا کہے میرا
 سردار، مُر گھر نہ پھیرا پائیا۔ سجن کہن ساڈا وچھڑیا یار، کون بہہ بہہ مجلساں لائیا۔ ناری رووے نیر نیناں دھار، چھہبر اک دکھائیا۔ میری سیجا سنجی
 ہوئی وچ سنسار، انگی انگ نہ کوئی رکھائیا۔ بھین بھراواں کرے پیار، سر دے کھوئے کیس، در درویش بن بن اپنی جان رُلائی۔ انتم سارے کہن
 پر بھ آگے نہ چلے کوئی پیش، اپنی ہتھیں انگی دین لگائیا۔ کوئی گنپت منائے گنیش، کوئی برہما وشن دھیائے نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ کوئی گر اوتاراں کرے
 آدیس، کوئی پڑھ پڑھ تھکے وید پُران اٹھاراں کوئی گائیا۔ کوئی کہے پاندھے میری پتری ویکھ، میری مڈی جائے ریکھ، میرا لیکھا کون مُکائیا۔ کوئی کہے
 میرا ہوئے سہائی، وشنوں باسک ستا شیش، اشنہج جگت بھوانی میری واگ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ کوئی کہے تارے بھگت، سنت آگے سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے گرُ تارن آیا جگت، پھڑ چرناں اوٹ تکائیندا۔ کوئے کہے وید دتے ساچا منت،
 منوتر بھیو کھلائیندا۔ ہر کا بھیو سدا بے آنت، آد آنت نہ کوئی جنائیندا۔ بن ناری رووے کنت، کنت نار بناں گر لائیندا۔ سدا سہیلا اکو سنت، سگلا سنگ

نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ مارگ آپ سمجھائیندا۔ پتر پچھے رووے جگ، اپنی جاگ کھلایا۔ پتر پچھے سرن کا یا اگ، اگنی
 اگ ودھایا۔ پتر پچھے کہن ٹٹاگ، ناتا جگت نظر نہ آیا۔ پت داگھ نہ دیکھیا رنج رنج، انت رووے بڈھی مایا۔ اپنی ہتھیں اُتے پردہ دین کج، مل بھایا
 دین نہایا۔ جیہڑی نار رکھاؤدی رہی اُسدی لُج، سو جہاں نہ سنگ نبھایا۔ اپنا کنت ہر جو چھڈ، جگت ویسواروپ وٹایا۔ جن بھگتاں وچوں ہوئے اڈ، نہ
 سکے پھیر ملایا۔ کام کرودھ دی ڈگی ڈوگھی کھڈ، اندھیرا سکے نہ کوئی مٹایا۔ بالن ہو یا ہڈیاں ہڈ، چکھا ترشنا روپ جلا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا جس پتر دا کرو پیار، سو کم کسے نہ آیا۔ جس سجن دی کرو وچار، سو سجن پلؤ لے جھڈایا۔ جس کنت دا کہو سہار، سو
 کنت دیوے دھکا لایا۔ انت بیڑا نہ پار نہ ارار، منجھدھار ویکھ دکھایا۔ چار جگ ڈبدا رہیا سنسار، گرگھ ورا پار کرایا۔ کلج آئی اتم وار، پُرکھ ابناشی
 ہوئے سہایا۔ کبیر جلاہے سُن پُکار، لوک مات پھیر اپایا۔ نانک گو بند تیج سوار، ہر جن ساچے لے اٹھایا۔ اٹھ دس کر خوار، اٹھاراں سدھاں میٹ مٹایا۔ نو
 نو دے پار اُتار، آپ اپنی نیا اک چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جھوٹا سنسار دے چکایا۔ ویہ سو دس بکرمی سولاں گھڑ، ہر خاک ونڈ
 ونڈایا۔ ائی کتک اپنی پوری کر کے سدھر، اپنی خوشی منایا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ کھنڈ بھدر، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی خاک اپنے ہتھ رکھایا۔ سنگھ منجیت تیری خاک، اٹھ سال گنڈھ رکھایا۔ سنگھ جگدیش تیری راکھ، ست سال ونڈ ونڈایا۔ دھرت مات
 تیری اچھیا بھاکھ، جگت مایا گر سکھ جھولی پائی۔ اپنا ویلا رکھیا اپنے ہاتھ، نہ بھیو کسے سمجھایا۔ سنگھ گردیاں وکیا ساچے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا دے مکایا۔ پورب لہنا ڈھائی کرماں ونڈ، بل باون کھیل کھلایا۔ کلج اتم چڑھیا چند، بن چند ہوئے
 رُشایا۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشند، اپنی بخشش دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دہاڑا رہیا سہایا۔ سچ دہاڑا ڈھائی مٹھی خاک، دھرنی
 خاک وچ دبایا۔ چھٹی جگ داٹھانات، پھر ناتا دے جڑایا۔ جن بھگتاں بنیا سجن ساک، سگلا سنگ تجایا۔ جس دا کردے رہے پوجا پاٹھ، سو بن کے
 پاٹھی گر سکھ تیری بانی آپ الا یا۔ تیرے پچھے اپنا پورا کرے گھاٹ، ہر سنگت اگے جھولی ڈاہیا۔ ستر اں دیوے ساچا ساتھ، گو بند ستھر نال ملا یا۔ کرنہارا

کر کے جائے پوری آس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ساچی خاک نہیاں ہیٹھ دباہیا۔ ساچی خاک ساچی دھوڑ، دھواں دھار مٹائیندا۔ لکھ چوراسی کٹیا جوڑ، جھوٹا بندھن مات تڑائیندا۔ چتر سنگھ بنایا مور کھ موڑ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ کرپا دیوے جوتی نور، نور نور نال ملائیندا۔ جس گھر جائے صاحب غفور، ساچا ظہور آپ دکھائیندا۔ موسے تکیا جلوہ اُتے کوہ طور، نوری جلوہ ایکا وار دکھائیندا۔ گرسکھاں آتم کر کے جائے بھرپور، بھریا بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جس نوں کہندے رہے نیڑے دُور، سو ضرور پھیرا پائیندا۔ جگ چوکڑی بنیا رہیا مفرور، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ سادھ سنت لوک مات سفر کڈے گئے ضرور، پاندھی پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ کلج اتم من واسنا مچایا فتور، فتویٰ کوئے نہ میٹ مٹائیندا۔ گردر مندر مسجد اندر وڑیا غور، غربت کوئی نہ اور جنائیندا۔ کسے نہ آیا سچ شعور، ساچی سکھیا نہ کوئے سمجھائیندا۔ ملا قاضی شیخ مساق رسنا کہن آگے ملے حور، حوراں وچ سرب رلائیندا۔ محمد آنت بخشاوے اپنا قصور، دوس رین سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دھار پُر کھ ابناس، اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن جوت کر پرکاش، سنجگ راہ چلائیا۔ اُنی کتک پچھوں گر اوتار نہ سنے کوئی ارداس، کیتی ارداس سب دی برتھا جائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے ہون نراس، بیٹھن ڈھیری ڈھاپیا۔ پر بھ اکو وار صد لے پاس، پچھے پھیر کوئے نہ آہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دے مکائیا۔ جس مکایا پچھلا لیکھا، سو صاحب نظر نہ آئیندا۔ بھلے پھر دے دھاری کیسا، مونڈ منڈایا مگھ بھوائیندا۔ سب دا ہویا خالی کھپسا، راج راجان سرب گر لائیندا۔ کلج ویسوا بن بن کرایا پیشہ، کھتری براہمن شودر ویش گھر گھر و بچار دکھائیندا۔ جس مندر اندر رکھیا گنپت گنپتا، تِس اندر ناری پُر کھ سنگ دکھائیندا۔ جس گرو دوار اندر رکھیا بھراسا، تِس گھر گرنتھی پچیاں سنگ کرن ہاسا، ہاسا ہر کدے نہ بھائیندا۔ جس اندر رام کہن پرکاسا، تِس مندر ہوئے بھوگ بلاسا، پُر کھ ابناشی ویکھ دکھائیندا۔ جس مسجد محمد کہن دیوے دلاسا، تِس مسجد اندر ملا میل نہ کوئی کرائیندا۔ ویکھن آئے صاحب گنتاسا، سو عالم گیر پھیرا پائیندا۔ چار جگ چوکڑی گر اوتاراں بھگت بھگونت ویکھدا رہیا تماشہ، حکمی حکم سناائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سچ دوارا آپ بنائیندا۔ سچ دوارا جائے بن، ہر اپنی بنت بنائیا۔ سیوا کرن

گندھرب گن، در در پھیری پائیا۔ دھن وڈیائی جننی جس بھگت جن جنے جن، لوک مات ملی وڈیائیا۔ ہر سندیشہ سُنیاکن، راگی راگ بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا دے وسایا۔ سچ دوارا نیہہ رکھ، اپنا کھیل کرانیدا۔ زرگن زرگن ہو پرتکھ، سرگن آپ سمجھانیدا۔ سچکھنڈ دوارے جس جانا وس، سوناتا موہ چکانیدا۔ پتاپت مات سٹ چکھا اُپر رکھ، خوشی خوشی بھل چٹھانیدا۔ تیری دست تیرے ہتھ، ساچا شکر منانیدا۔ جے کوئی نیز رووے اتھ، درگاہ ساچی دھام نہ پانیدا۔ تئاں لوکاں چھتی جگ منارا بنا کے کرے چٹھ، اُپر اپنا آسن لائیدا۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھٹھ، سب دی جڑ آپ اُکھڑانیدا۔ ستر جن کرنا اُکھ، در ساچے آپے منگانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا لیکھے پانیدا۔ ستر سکھ سیوا جان لگ، ہر ساچا آپ لگایا۔ کرے کھیل سورسربگ، بے انت بے پرواہیا۔ سترجگ ساچا بنھے تگ، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم سنایا۔ ستر سکھ ستر اٹ دین اُکھیر، چارکٹ جو آپ بنایا۔ چارکٹ بھڑے بھیر، واہ واہ کھیل وکھایا۔ گرگھاں ہتھیں چھیڑاں چھیڑ، اپنا کھ چھپایا۔ پہلوں اپنا تن کیتا ڈھیر، پھیر گرگھاں نال ملایا۔ سگھ ہو کے پرگٹیا شیر، ڈنکا شبد سنایا۔ جگ جنم دے لیاندے گھیر، اپنا میل ملایا۔ ملیا میل نہ سکے کوئی نکھیر، ایکا بندھن پایا۔ چھتی جگ داچکھا پھیر، چھتی چھتی رنگ وکھایا۔ بن ہتھاں بانہواں ہو یا دلیر، اپنا کاج رہیا رچایا۔ جن بھگتاں بہتراں ملیا پہلی ویر، پہلا سگن منایا۔ پُرکھ اباشی ہو دلیر، اپنا پلا بھارا آپ کرایا۔ بن بھگتی کیتی مہر، بن نامے نام جھولی پایا۔ نہ کوئی کریا ہیر پھیر، گو بند وچولا نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہرکٹنک نرائن نر، بھگت دوارا وچ سنسار، ساچی نیہہ دے دھرایا۔

۱۵۰۲

۱۵۰۲

ہر بھگت تیرا چٹا رنگ، آد جگاد رکھایا۔ ایہہ کاغذ ہو یا برنگ، لوک مات نہ کم کسے آیا۔ ایہہ مایا ٹٹا سنگ، جھوٹا موہ چکایا۔ جس دے بچھے کٹدے رہے پنڈھ، سو پاندھی بن کے پھیرا پایا۔ جس دے گاوندے رہے چھند، اج بھگتاں ڈھولا رہیا سنایا۔ جس نوں کہندے وسے پُری انند، انند گرگھ ہر دا رہیا بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا رہیا چکایا۔ پہلا لیکھ چکایا، کر کرپا ہو مہربان۔ گو بند سیوا لایا، دتے بالے

بلیدان۔ اپنا تن گیا چھپایا، ملیا جا بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، کلجک میلے اتم آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل والی دو
 جہان۔ بالیاں رت کڈھی باہر، سچکھنڈ دوار بنایا۔ شو جی تختوں دتا اتار، اندر دھکا لایا۔ برہماروے زاروزار، نیناں نیر وہایا۔ وشنوں آیا بن بھگھار، ہر
 دوارے پھیرا پایا۔ جگ چوکڑی کرن پکار، بیٹھے سیس جھکایا۔ بھگت بھگونت بن بھگھار، خالی جھولی رہے جنایا۔ دھن بھاگ کلجک انت نہہکنک ویس
 وٹایا کریا کھیل اگم اپار، گوہند لیکھا رہیا چکایا۔ آپ اپنا دس وبار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ بھگت فقیر صوفی سنت،
 لوک مات کشت گئے اٹھایا۔ کھل لہائی بن جنت، چو ویکھے لوکایا۔ انت کہہ گئے ہر جو تیری مہما اگنت، بھو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے مکایا۔ گر اوتاراں دتا کایا دان، لوک مات سیو کمایا۔ گرو گوہند سنگھ دے کے گیا بال نادھان، اپنا تن آپ اٹھایا۔
 اتم سب دی آن کرے کلیان، چار جگ دے وچھڑے میل ملائیا۔ اپنی رت دیوے بلیدان، برہم مت اک سمجھایا۔ جس مایا کیتا بے پچھان، سو مایا
 اپنے رنگ دکھایا۔ کھیلے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹایا۔ سنجگ بنھے اک نشان، پُرکھ اکال نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ ودھان لئے بنایا۔ سچ ودھان پنچم باڈی، ایکا حکم جنایا۔ بھگتاں پچھے تن خاک رُلا یا ہاڈی، بھسمی بھسم سمایا۔ پوترا اکھیں نہ ویکھے دادی، پتا پوت نہ
 رنگ رنگایا۔ ہر جن تیری سنی فریادی، فریادی بن کے ہر جو آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر دے بنایا۔ ساچے مندر لائی
 رت، رتی رت رنگائیندا۔ بھگتاں دیوے اکو مت، ایکا گن سمجھائیندا۔ جس نوں کہندے گئے بھگوان ہندا وس، سو ہو کے وس دکھائیندا۔ جس نوں
 کہندے جگ جگ بھگتاں مارگ دیوے دس، سو ساچا راہ چلائیندا۔ جس نوں کہندے پینڈا مکاؤندا نس نس، سو پاندھی در در پھیرا پائیندا۔ جس نوں
 کہندے پوری کرے آس، کلجک اتم آسا پور کرائیندا۔ جس نوں کہندے کرے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ جس نوں کہندے نرگن جوت
 پرکاش، سو نرگن نور ڈگمگائیندا۔ جس نوں کہندے سد سے پاس، سو اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، بن سیوک سیو کمائیندا۔ سیوا کرے جوت نرکاری، نرگن ویس وٹایا۔ گر سکھ تیرے پریم دی چکے تگاری، سر اپنے بھار اٹھایا۔ تیرے

کرم دی کانڈی پھیرے اپنی داری، وار ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند چاڑھے ایک رنگ، رنگ رنگ نال ملایا۔ گوبند رنگ بھگتن دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ اپنی دشا آپ وچار، آپے نیہہ رکھایا۔ دھرت ماتا مُردیاں کول جو رکھدی رہی ادھار، سو رپیا ایک وار جھولی پانیا۔ مُڑکے پھیر نہ کرے کوئی خوار، خواری سب دی دے مٹانیا۔ سچ محلہ اک اُسار، شبد اٹاری لئے بنایا۔ جو جن کر کے جائے درس دیدار، جنم مرن دُکھ رہ نہ جانیا۔ اندر وڑ دوجی کرے نہ کوئی گفتار، ایک چرن دھیان لگایا۔ چھبھی پوہ دتے سچ وبار، جس کارن دوارا لیا بنایا۔ سیوا کرے پُرکھ نار، نار پُرکھ اپنا رُپ وٹانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پنچاں مستریاں دیوے دان، نیہہ اُتے رکھو نشان، بن نیتزہ ویکھے بھگوان۔

پہلی اٹ دیو ٹھوک، ہر ٹھوکر جگت لگانیدا۔ دوجا بھانا نہ سکے کوئی روک، دو جہاناں ویکھ دکھانیدا۔ تیجے تیاں لوکاں سنائے سلوک، سوہنگ ڈھولا ایک گانیدا۔ چوتھے چارے کُٹناں دیوے موکھ، جو جن سرنائی آئیندا۔ پنجم بخشے ایک اوٹ، سر اپنا ہتھ لگانیدا۔ کر پریم کڈھنا کھوٹ، کھوٹی کریا سرب مٹانیدا۔ ہر بھنڈارا دے اتوٹ، اٹ آپ ورتانیدا۔ آلیوں ڈگے اٹھائے بوٹ، اپنی گود بہانیدا۔ بھگتاں دوارے ہر بھگت جگی جوت، جگی جوت نہ کوئے بُجھانیدا۔ چھٹی جگ دا پہلا کوٹ، قلعے کوٹ سرب ڈھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستر بہتر کر اکر، شترُ مٹر ایک رنگ دکھانیدا۔

شترُ مٹر ہوئے اکٹھے، واہ واہ رنگ رنگایا۔ من واسنا آگے من ڈھٹھے، گر چرنی سیس نوایا۔ اندر سنگھ پہلوان گر سکھ تیرے پٹھے، گرج تیرے ہتھ رکھایا۔ گھر کوک کر اکٹھے، ایک حکم سنايا۔ ہر کے کھیل مٹھے مٹھے، جگ چوکڑی چھن بھنگر پار کرایا۔ سنگر سرنائی جو جن ڈھٹھے، ڈھیری خاک نہ کوئے بنایا۔ کوئی لوڑ نہ رکھے کفن لٹھے، اپنا دوشالہ اُپر پایا۔ کاہنی بن نہ کوئی چھے، سنگر اپنی سیو کمایا۔ مرن توں پہلوں گر سکھ مکے، مرن سنگر جھولی

پایا۔ انت نشانیوں جو جن اُکے، درگاہِ ملے نہ کوئی تھانیا۔ گوہند بوٹے بن گوہند سکے، نظر آئے نہ کوئی چھایا۔ محمد خالی دسن حُتے، نڑی ہتھ نہ کوئے پھڑایا۔ پنڈت پتری اپنی سٹے، ساچا سگن نہ کوئے منایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشی ایکا اٹھے، سب داماں گویا۔ غریب نمائیاں اُپر تھٹھے، کر کرپا میل ملایا۔ آپ جگائے کلجگ سٹے، راتیں سُنیاں لئے اٹھایا۔ نگی پیریں جائے اگوں پین کتے، ہوئی ہوئی کتیاں کولوں کھ چھپایا۔ آؤندا جاندا گوانڈھی کوئی نہ تکتے، ہر جو کون کوئے پھیرا پایا۔ گر سکھ اٹھائے اپنے بچے، آپ اپنے گل لگایا۔ در آیاں رنگ نہ دکھائے کچے، رنگ ایکا نام رنگایا۔ ایہتے اوہتے دو جہان سچے، جن ہر جو درشن پایا۔ مندر مکان ڈھیہہ جان کچے پکے، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پیر پیغمبر چھڈ گئے مدینے مکے، ساچا حجرہ نہ کسے سجایا۔ رام رام پینڈے سب دے مکے، پاندھی اپنے پندھ رکھایا۔ کوٹن کوٹ کرشن کاہن بن بن مکے، ہر کا انت کسے نہ پایا۔ نانک نرگن اوٹ ایکا اُتے سٹے، گھر اپنے خوشی منایا۔ کبیر کہے ابناشی اچتے، نہ مرے نہ جایا۔ گوہند کہے سہائے میری رتے، میرا بوٹامات مہکایا۔ کوڑ وکارا جڑ آپے پٹے، اپنا دھکا لایا۔ میرا تن میرا دھن میرا جن اپنے بھگتاں دی نیہہ ہیٹھاں سٹے، اُتے سچ محل وسایا۔ گوہند گرسکھاں ہیٹھاں سدا رہے سٹے، آلس نندرانہ کوئے جنایا۔ دیکھے کھیل ابناشی اچتے، اپنا کھیل رچایا۔ ایدھر لاوے تے ایدھر پٹے، مالی اپنی ونڈ ونڈایا۔ کوئی سکے تے کوئی بھٹے، جس اپنی سیو کمایا۔ کلجگ انتم سب دے بھاگ نکتھے، ہر جو ہر بھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی نیہہ دئے دھرایا۔

بن نبی رسول ملانیندا، بن کلے کر پیار۔ بن شرع رنگ رنگانیندا، بن شریعت دئے آدھار۔ بن حجرے آواز لگانیندا، بن کعبے کھول کواڑ۔ بن ناد ساز وجانیندا، صدا لگائے اگم اپار۔ بن رسنا جہوا بانگ الاانیندا، کوک کوک کرے پکار۔ مُرشد مُرید ویکھ دکھانیندا، مُریدیاں مُرشد کر دیدار۔ اپنی صفت آپ سنانیندا، صلاحی صفت بے عیب پروردگار۔ پردانشیں اپنا پردہ آپ اٹھانیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچ دیدار۔ سچ دیدار اک خُدا، خود اپنا آپ جنایا۔ مُرشد مُریدیاں اُتوں ہوئے فدا، اپنی فطرت مات مٹانیا۔ در دوارے آئے سدھا، راہ وچ نہ

کوئی اٹکائی۔ کوٹن کوٹ رسول در دوارے پائن گدھا، ہتھ نال ہتھ ملایا۔ نور الاهی کسے نہ بدھا، بنک دوار نہ کوئی بہایا۔ اپنا دیوے آپے سدّا، اپنی سیو کمائی۔ کر کے آیا پار حدّا، شرع ہوئے نہ کوئی دکھایا۔ بن لتاں بانہواں پھرے بھجّا، بن گھوڑے ہویا آسوار سچّا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا جلوہ آپ دکھایا۔ اپنا جلوہ دیوے نور، جلال اپنا کھیل کھلایا۔ آپے کلام کلمہ وجائے تور، ناد انادی ناد سنانیدا۔ آپے حضرت حاضر حضور، آپے اپنا ویس وٹانیدا۔ آپے فتویٰ دیوے ضرور، انت فاتیہ سرب پڑھانیدا۔ آپے بخشے سرب قصور، اپنی رحمت آپ کمائیدا۔ آپے مُرشد مُریداں اندر وڑ وڑ ہے ضرور، جگت ضرورت پور کرائیدا۔ کوئی لہے اُتے کوہ طور، قدرت ہر ہر ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، احباب رباب آپ وجانیدا۔ سچ رباب وجائے باطن، اپنی بات سنایا۔ کریا کھیل اک اکانتن، عقل کلا وڈیایا۔ جس داسنگ اللہ رانی لہے بن بن ساخن، نک نتھ سہاگ دکھایا۔ نیتز سُرما دند دنداسن، روپ انوپ چڑھایا۔ در در گھر گھر ویکھے میری پوری کرے آسن، بے عیب میرا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا جُجرہ دئے سمجھایا۔ ساچا جُجرہ خداوند کریم، اپنا آپ سہانیدا۔ آپے ہوئے عظیمال عظیم، آپ اپنے رنگ سہانیدا۔ آپے طالب طلبا دئے تعلیم، طلب غار نہ کوئی اکھوانیدا۔ آپے نبی رسولان کرے تقسیم، منترق اپنا کھیل کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سہانیدا۔ سچ خداوند بے عیب، اک محل سہایا۔ نور نورانہ سچّا صاحب، سلطان وڈ وڈیایا۔ جُگا جُگنتر ہویا رہے غائب، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نوری نور لئے ملایا۔ ہویا غائب غفلت کر، غفلت اپنی اپنے وچ ٹکائیا۔ اُلفت پھرائی در در، عارف کر پڑھایا۔ آپے بیٹھا رہیا دڑ، کھڑا لگھ بھوایا۔ نبی رسولان گھاڑن گھڑ گھڑ، لوک مات دئے وڈیایا۔ کلمہ کلام اپنی آپ پڑھ پڑھ، کائنات کرے پڑھایا۔ ساچے جُجرے آپے چڑھ چڑھ، خالق ویکھے خلق لوکائیا۔ مرید مُرشد آپے پھڑ پھڑ، آپ اپنا میل ملایا۔ لیکھا جانے در بدر، در درویش ویس وٹانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل انیک، انک کل آپ اکھوائیا۔

آتر باہر اکو رنگ، ایک گھر و سائیا۔ ایک سیج اک پلنگ، ایک گر ہنڈھائیا۔ ایک نام اک مردنگ، ایک ناد سناٹیا۔ ایک تیر اک کمند، ایک چلہ دے
 چڑھائیا۔ ایک گیت ایک چھند، ایک ڈھولا دے جنائیا۔ ایک نور ایک چند، ایک ایک کرے رُشائیا۔ ایک توڑے بندھن بند، بندی چھوڑ اک اکھوائیا۔ اک
 دکھائے پرمانند، ایک نجاند کرے رسائیا۔ ایک ٹٹی دیوے گنڈھ، ایک اپنی گنڈھ پوائیا۔ ایک ناتا توڑے نار دُہاگن رنڈ، ایک کنت بنے سچا گوسائیا۔ ایک لیکھا
 چکائے انڈ پنڈ جیو برہمنڈ، ایک اپنا گھر دکھائیا۔ ایک امرت دھار وگائے ساگر سندھ، ایک جھرنائے جھرائیا۔ ایک اتھ کڈھے چند، جس گھڑیا بھن دکھائیا۔
 ایک بنائے ساچی بند، ست انادی لے پرگٹائیا۔ ایک داتا گنی گہند، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر باہر اپنا رنگ
 دکھائیا۔ اندر باہر سنگر دھار، شبدی شبد دکھائیا۔ اندر باہر سنگر دھار، گر رسناگر آپ جنائیا۔ اندر باہر سنگر دھار اگنی دھنکار، دُھن انادی راگ
 الائیندا۔ اندر باہر جوت اجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ اندر باہر اکو یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلائیندا۔
 اندر باہر مارے جھات، پردہ اپنا آپ اٹھائیا۔ اندر باہر کھولے تاک، بند کوڑا گنڈا لاہیا۔ اندر باہر دکھائے ہاٹ، ساچا ونج کرائیا۔ اندر باہر تیر تھ تاٹ،
 گھر سروور دے پرگٹائیا۔ اندر باہر بٹھے نات، اپنا بندھن پائیا۔ اندر باہر دیوے دات، دیونہار بے پرواہیا۔ اندر باہر پتاماٹ، زرگن سرگن سنگ سماٹیا۔
 اندر باہر جنائے گاتھ، اپنی کر آپ پڑھائیا۔ اندر باہر لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، سیس جگدیش ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اندر باہر کھیل کر، اپنے رنگ سماٹیا۔

۱۵۰۷

۱۵۰۷

بیج شبد جگت جیکارا، رسنا جھوا وڈیائیا۔ ہر کاشد سب توں وسے باہرا، گنت وچ کدے نہ آتیا۔ نہ کوئی اکٹرا نہ کوئی انک نہ کوئی لکھارا، لکھ لکھ
 لیکھ نہ کوئی دکھائیا۔ لوک مات گروآں پیراں دے سہارا، لکھ چوراسی نال پرنائیا۔ کوئی کہے ستنام ادھارا، کوئی کہے سوہنگ جیکارا، کوئی رارنکار دکھائیا۔
 کوئی کہے جوت زرنجن اجیار، کوئی کہے جوتی جوت ڈمگائیا۔ کوئی کہے اونکار پسارا، زراکار نظر نہ آتیا۔ دوئے دوئے جوڑ کر دے گئے نمسکارا، لوک مات راہ

تکائیا۔ تیرا وسدا رہے دوارا، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ اکھ اگم تیرا کھیل نیارا، ست پڑکھ تیری وڈیا ئیا۔ تیرے نام دی سچّی دھارا، تیری مہما صفت
 صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم شبد جگت ناتا بندھن پائیا۔ اللہ الہی نور، عالمین اکھوائیندا۔ کرے کھیل ظاہر ضرور، بھيو کوائے
 نہ پائیندا۔ بدھارہے سچ دستور، حکمی حکم نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھائیندا۔ آپے اپنا ناؤں رکھ، تتا
 تخت اک رچائیا۔ رام پڑکھ سمرتھ، رحیم ویس وٹائیا۔ ابوتر کھیل اکھ، لوک مات سمجھائیا۔ پیچ تت مارگ اپنا دس، پردہ دے چکائیا۔ جوت اُجالا نور
 پرکاش سچ، صدا بانگ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور اپنے نال ملایا۔ اللہ اعلیٰ اک خد، خدی نہ کوئی رکھائیندا۔ ابوتر دتا بنا،
 وچ اپنا نور اٹھائیندا۔ شرع نال شرع ٹکرا، شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ بے نکاحیاں کرے نکاح، اپنا کھیل آپ ورتائیندا۔ بچتر ویس وٹا، سیس نار کولوں
 کٹائیندا۔ اللہ عیب نہ کرے خد، تیر تلوار دھار پار نہ کوئی دکھائیندا۔ بسمل ہو ہوئے فدا، بسترے مرگ نہ کوئی وچھائیندا۔ اعلیٰ شاہ نہ روپ وٹا،
 دلدل زین نہ کوئی کسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ابوتر اپنا روپ سمجھائیندا۔

نقاب پوش ہو یا روپوش، نظر کسے نہ آئیندا۔ سدا بنیا رہے خاموش، اپنی آواز نہ کسے سنائیندا۔ مقامے حق بیٹھا دیکھے سب دا دوش، نردوش نظر
 کوائے نہ آئیندا۔ جس دیوے پیالہ جام کرے مدہوش، ہوش سب دی آپ بھلائیندا۔ آپے بنیا نقاب پوش، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ کیا کوئی سوچاں سکے
 سوچ، سوچ وچ کدے نہ آئیندا۔ سانڈنی آسوار بنیا آپ بلوچ، آپ اپنے سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ
 وٹائیندا۔ دیوے طاقت طاقتور، تختہ سب دا دے اٹھائیا۔ نہ بھو رکھائے اپنا ڈر، سب دا بھے مکائیا۔ جو جن بھانا لئے جر، تِس بھانے لئے ملایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرائیا۔

☆ ۲۰ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

دیکھو کھیل ہری ہر دا، بن رسنا کبیر رہیا الایا۔ جن بھگتاں کولوں ڈردا، لوک مات سیو کما یا۔ اچھل اچھل جو رہیا کردا، آد جگاد سب نوں آپ
 بھلایا۔ اپنا ناؤں لوک مات بھگتاں آگے جو رہیا دھردا، وست انمول ورتا یا۔ اکھر بن جو رہیا پڑھدا، پڑھ پڑھ کھیل کھلایا۔ وڈ بلوان جگ جگ جو رہیا
 لڑدا، نت نوت ویس وٹا یا۔ تھماں نال جو رہیا سڑدا، اپنا روپ وٹا یا۔ آد جگاد جگ جگ لگیا رہیا وچ پردہ، بھگتاں سنیہڑا رہیا کھلایا۔ کلجگ انتم دھرے
 روپ نہر دا، نہر نرائن وڈی وڈیا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرا یا۔ اٹھو دیکھو مار دھیان، کبیر بن سریر کرے جنا یا۔
 نہر گن روپ سری بھگوان، بھگوان اپنا ویس وٹا یا۔ چھٹی جگ گرتاراں دے پروان، پروانہ مات کھلایا۔ نام نہدھانا اندر دے دے دان، بن رسنا جہوا
 سنا یا۔ اک دکھا سچ نشان، اپنے رنگ رنگا یا۔ آپے ہو بے پچان، بیٹھا رہے کھ چھپا یا۔ گرتا لگائے دھیان، اپنا دھیان سمجھایا۔ اپنا پریم اک
 گیان، پیار پیار نال پرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چھپا یا۔ اٹھو دیکھو ہر کارنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگا نندا۔ بن آسو
 کسیا تنگ، شاہ سوار پھیرا پائندا۔ بن مردنگے وجائے مردنگ، ساچا ڈھولا آپے گائندا۔ بن پرکاش دیکھے اندھیرا اندھ، پاندھی اپنا پندھ مکائندا۔ بن
 راگ گائے چھند، راگ راگنی موہ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ دکھائندا۔ ساچی دھارا دیکھو سنت، ست ستوادی
 آپ چلایا۔ حکم دیندا رہیا جو جگ جگنت، حکمی حکم بھوایا۔ جس نوں کہندے رہے بے انت، بے نظیر نظر کدے نہ آ یا۔ جس نوں مندے رہے کنت،
 بن بن نار سیو کما یا۔ جس نوں کہندے داتا جیو جنت، جوتی نور ڈگمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلایا۔ اٹھو دیکھو تلو راہ،
 ہر تدبیر آپ بنا نندا۔ بن بیڑے بنیا ملاح، چوہ ہتھ نہ کوئی دکھائندا۔ جس دی من کے آئے رضا، حکمی حکم بھوایا۔ جیہڑا بھلیاں دیوے سزا، سو
 اٹھل کھیل کھلایا۔ جوڑیاں لئے اٹھا، اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹا نندا۔ اٹھو چلو ہر ہر در، در
 دروازہ آپ کھلایا۔ جگ جگ جس دا مندے رہے ڈر، سو ڈر رہیا چکایا۔ نیتز میٹ میٹ جس دا لہجہ دے رہے گھر، بن نیتز گھر دکھایا۔ جس دی برہوں

اندر آئے سڑ، سو اگنی تت بُجھائیا۔ جس دا بھانا آئے جر، سو بھانے رہیا دکھائیا۔ جس داناؤں کوٹن کوٹ اکھر آئے پڑھ، در آدیکھیا اکھر نظر کوئے نہ آئیا۔ جس دی پوجا کردا رہیا سیس دھڑ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تس دی نہ چوٹی نہ کوئی جر، رُوپ رنگ نہ کوئی پرگٹائیا۔ جس دے پچھے مرنی گئے مر، سو مرن جنم وچ کدے نہ آئیا۔ جس نوں کہندے رہے ہری ہر، سو ہر جو رُوپ دھرائیا۔ آو چل کے دیکھئے نرائن نر، جو سا رہیا گھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دکھائیا۔ اٹھے بھگت ہوئے تیار، تھت وار نہ کوئی رکھایا۔ واہ واہ کھیل تیرا کرتار، بھو کسے نہ پایا۔ اسیں رُلدے رہے وچ سنسار، تیرا نام لے لے دھکا کھایا۔ لُددے رہے وچ ڈونگھی غار، اپنا گھ پُھپھایا۔ تیرے پچھے کھاندے رہے مار، اپنی کھل لہایا۔ مانس جنم آئے ہار، کایا چولا نہ سنگ رکھایا۔ چھڈ کے آئے جگت گھر بار، نار پیار نہ کوئے دکھایا۔ پتر دھی نہ کوئی ادھار، ویلے آنت دیون دھکا لایا۔ تڈھ بن دیوے نہ کوئی سہار، دیکھیا جگت سبایا۔ توں کرپا کریں آپ نرنکار، آپ اپنا میل ملایا۔ ڈونگھی بھگتی وچ واڑ، اپنا ساگر نہ پھیر دکھایا۔ کایا گاگر بنا کے رکھی غار، دوس رین بھور وچ بھوایا۔ کدی لہدے رہے سنگھن ٹیڈی ناڑ، ایڑا پنگل دیکھ دکھایا۔ کدی منگدے رہے امرت دھار، کون ویلا جھرنادے جھرایا۔ کدے منگدے رہے جوت اجیار، جوت نرنجن دے ٹکایا۔ کدی منگدے رہے درس دیدار، آتم سیجا دے سہایا۔ کدے منگدے رہے تیرا پیار، دوئے جوڑ جوڑ سیس جھکایا۔ تیتوں رحم نہ آیا میری سرکار، مہر نظر نہ کدے اٹھایا۔ تیری کوک کری پکار، انا الحق تیرا نعرہ لایا۔ تیرے نعرے اتوں پئی مار، اپنی کھل لہایا۔ شک وچ پیاسنار، شکوہ تیرا نہ کوئے سمجھایا۔ فتویٰ لگا پہلی وار، دوجی وار نہ دیس سزایا۔ میں نیوں نیوں کراں نمسکار، سلام علیکم نال ملایا۔ واہ تیری قدرت میرے یار، توں قدرت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ جنایا۔ اٹھو دیکھو پیر پیغمبر، سچا پراہ آپ بنایا۔ آد جگاد جو رچدا رہیا اڈمبر، اڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ کلج انتم رچیا سویمبر، ساچی رت سہایا۔ اپنے سر اوڈیا اک پیت پتمبر، ڈھاکن کو پت ہر گھٹ تھانیا۔ اپنے گھر بنیا اکو ممبر، دوجا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اٹھو دیکھو کرتا دھار، کرنہار کرائیندا۔ جس دا منگدے رہے دیدار، سو دیال دیا کمائیندا۔ جس دے پچھے کردے رہے شنکار، سولان شنکار ویس وٹائیندا۔

جس دے پچھے سیوا کردے رہے بن بن نار، سو کنت ویس وٹائیندا۔ جس دا لبھدے رہے محل مینار، اٹل منارا نظر کسے نہ آئیندا۔ جس دی کٹ کے آئے وگار، سو بن وگاری سیو کمائیندا۔ جس نوں کہندے رہے کریم قادر یار، سو اپنا نور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اٹھو ویکھو ہر جو میلا، لوک مات آپ ملایا۔ اگو گھر وسے گرو چیل، چیل گروپ وٹایا۔ اگو سنگر سجن سہیلا، اگو گرگھ لئے بنایا۔ اگو جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہایا۔ ساچا ویلا لوک مات، ہر جو آپ سہائیندا۔ اٹھو ویکھو مار جھات، کی سانگ ورتائیندا۔ جس نوں لبھدے رہے اک اکانت، جگ جگ لگ لگ بھگتاں درس دکھائیندا۔ کلجگ اتم ہر جن بنائے اک جماعت، اگو پٹی نام پڑھائیندا۔ ایکا وار دیوے دات، ایکا وست جھولی پائیندا۔ ایکا گاؤنی ساچی گاتھ، ایکا راہ چلائیندا۔ اگو دتے ساچی ذات، دوجی ذات نہ کوئے بنائیندا۔ اک بندھائے سچانات، ناتا بدھانہ کوئے تڑائیندا۔ اگو پتا اگو مات، ایکا بالک روپ دکھائیندا۔ اگو پوری کرے آس، ایکا سنگ نبھائیندا۔ اگو وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ چار جگ اک اک کر کے ساڈی کیتی بند خلاص، پھڑ پھڑ اپنے چرن بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ کلجگ آنت کی کرے کارا، ہر پڑکھ زرنجن ویس وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے جگت سہارا، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ جس بھانڈا گھڑیا بن ٹھٹھیارا، اپنی وست وچ لکایا۔ سو ویکھے وگسے ویکھنہارا، ویکھ ویکھ خوشی منایا۔ بن پیسے دھیلے بنیا ونجارا، اپنا ونج کرائیا۔ چھٹی جگ جو کردا رہیا اُدھارا، اتم لہنا دئے مکایا۔ دھرو کہے سُن پرہلاد یارا، پر بھ کی سانگ ورتایا۔ ساڈے نال کی کرپا وھارا، جنگل جوہاں وچ پھرائیا۔ کلجگ اتم غریب نمائیاں دئے سہارا، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ اگو دسیا سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نام جیکارا، بن بھگتی بیڑے دئے چڑھایا۔ بن جننجو آئے اگو لاڑا، ہر جن ناری لئے پرناہیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر کرے پیارا، پیار پیار وچ ملایا۔ نیتز نین نین شنگارا، گرگھ نین نین نین نال ملایا۔ آئے چل گرور گردھارا، گرہ گرہ اپنا پندھ مکایا۔ جن بھگتاں کر درس دیدارا، اپنی خوشی منایا۔ کرپا کھیل اپرا پارا، ساچی ریت دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پرہلاد کہے سُن دھرو میت، کی کی حال سناواں۔ ویکھو پر بھ دی اٹھی ریت، راتیں سنتیاں پکڑے بانہواں۔ کلجگ

آنت ٹھکرائی مندر مسیت، جس دا کردے جھوٹھا دعویٰ۔ اندرے اندر پرکھے نیت، کرے پیار جوں پتراں ماواں۔ جن بھگتاں ہر دا کرے ٹھنڈا سیت،
 اُپر رکھے ٹھنڈی چھاواں۔ صاحب سنگر پت پُنیت، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاواں۔ بن چیتوں و سیا چیت، بن چیتن نرگن سرگن اپنے گھر لایا ناواں۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت ادھارن اپنا بدھا دعویٰ۔ دھرو کہے سُن پرہلا، پر بھ کی کی سانگ ورتائیندا۔ بالی بدھ جس لائی جاگ، سو
 صاحب ویکھن آواں۔ بن دُھن وجائے ناد، بن رسناگیت گاواں۔ بن جہوا آئے سواد، نام ندھانا ایکا کھاواں۔ سو سجن لینا لادھ، آد جگاد کرے کھیل
 بن لتاں بانہواں۔ جن بھگتاں رکھے یاد، نتھواویاں دیوے سچا تھاواں۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، سانوں وچھڑیاں میلے نال بھراواں۔ لکھ چوراسی وچوں
 کاڈھ، ساڈے نال کرے ساواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھانا۔ کی دھرو توں کہا سچ، پرہلا آگوں سناٹیا۔ ہاں جو ویکھیا
 سو رہیا دس، پُرکھ ابناشی ولس وٹائیا۔ لوک مات گیانس، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ ایتھے اسیں اوہدے وس، اوتھے چلے بھگت رضائیا۔ جاندا جاندا شبد سنہیہڑا گیا
 دس، اٹھو بھگتو لوک مات راہ ویکھو چائیں چائیا۔ بن بھگتی میں ہو یا وس، بن شکتی میں دیواں رس، بن واکتی پوری کراں آس، روپ رنگ رکھے نہ کوئے
 رکھائیا۔ بن دیا باقی میرا پرکاش، بن مندر تاکی میرا نواس، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ میں گرکھاں لوک مات جا کے کہاں شتاباش، چھتتی جگ جو راہ
 تکائیا۔ تہاڈے منڈل پاواں راس، بن گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ بن خواہشوں پوری کرے خواہش، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سُننے وچ جو کدی نہ گیا بھاس، سو
 اپنا درس دکھائیا۔ جس دی کدی نہ آئی یاد، سو اپنی یاد تازہ دے کرائیا۔ تہاڈے کول کرے اپنی فریاد، تہاڈے پناں میرا دوارا کم کسے نہ آئی۔ کوئی کہے
 واحد لاشریک گاڈ، کوئی کہے سدا بے سواد، کوئی کہے انادی اناد، کوئی کہے بودھ اگادھ، کوئی کہے مادھو مادھ، موہنی اپنا روپ وٹائیا۔ کوئی کہے لکھ چوراسی
 وچوں لئے کاڈھ، کوئی کہے ویا سچ تت ماس ناڑی ہاڈ، کوئی کہے جل تھل رہیا سماٹیا۔ گو بند کہے وانگ پتراں کرے لاڈ، پریم گود وچ بہائیا۔ گرگھ ورا
 جانے سادھ، جن اپنی سادھنا سادھ سنگر آگے رکھائیا۔ کوئی کہے وسے پار حد، حدود اربعہ نہ کوئے بنائیا۔ کوئی کہے آپے جانے اپنی جد، ہنس سرہنس
 بے پرواہیا۔ کوئی کہے ہو کے بیٹھا اڈ، نرگن روپ وٹائیا۔ کبیر کہے بھگتاں نہ جائے کدی چھڈ، جن بھگتاں سدا سیو کمائیا۔ جس ویلے چاہو لو سدا، بن

تاروں تار ہلایا۔ سدا بیٹھا رہے وچ ادھ، گرگھ تیرا پندھ مکایا۔ جے کوئی کہے پر بھ دا کیڈا قد، نظر کسے نہ آیا۔ بن قدوں ڈو نگھی کندر بہے وڑ، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوں پورن اندر پورن و دیا رہیا پڑھ، پوری سب دی آس کرایا۔ کر کے ہمت لو پھڑ، آیا نٹھ کتے نہ جایا۔ لوکائی وچ نہ جانا اڑ، سرشٹ سبائی دھواں دھار دکھایا۔ کبیر کہے چڑھ کے دیکھو اپنا گڑھ، جتھے بیٹھا تخت سہایا۔ نہ اوہ پڑکھ نہ اوہ نار، نر نرائن بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بیچ رہیا سوار، اپنا سوار تھ نہ کوئے دکھایا۔ دیونہارا چار پدارتھ، نانک منگ منگایا۔ جوں لوہا کنچن کرے پارس، کبیر راما مند وڈیا یا۔ در منے نہ کوئے سفارش، صرفا سرب روپ دکھایا۔ چرن کول جو رکھے ڈھارس، اپنی ڈھاک لئے اٹھایا۔ لیکھا جانے روم فارس، فلک اپنا کھیل کھلایا۔ بن بھگتاں بنے نہ کسے دا وارث، اپنی وصیت بھگتاں ہتھ پھڑایا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے عارف، اُلفت وچ لگی لوکایا۔ کوٹن کوٹ کر کر تھکے تُعارف، آنت تعمیل نہ کسے کرایا۔ کوٹن کوٹ لکھ لکھ تھکے عبارت، قلم شاہی نال ملایا۔ کوٹن کوٹ بنا بنا تھکے مندر مسجد گرو دوار عمارت، امر اپد نہ کوئے دکھایا۔ کوٹن کوٹ وڑ وڑ تھکے غارت، ڈو نگھی بھور نہ کوئے لنگھایا۔ کوٹن کوٹ کر کر تھکے آڑھت، بن بن گرو ہٹ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ چھپایا۔ دھرو سُن سجن، سچ سچ سناواں۔ جس نوں کہندے پردے کجن، سو بنیا پھرے نتھاواں۔ سانوں لاؤداں رہیا اجن بجن، بن بھگتیوں کجگ انتم پکڑے بانہواں۔ در در گھر گھر کرائے ساچا مجن، کہے بن تیر تھ گرگھ آپ نہاواں۔ کر درس ہر جن رجن، میں ہر جن درشن پاواں۔ اک دوارے بہہ بہہ سجن، لکھ لکھ شکر مناواں۔ اک دوجے نوں اپنا حال دسن، گل وچ پا پا بانہواں۔ اک دوجے دے اندر دسن، اکو رنگ دکھاواں۔ جو کچھ دیکھن کی لوکاں دسن، کہنوں کہنوں سمجھاواں۔ بھگت بھگونت گھر بہہ بہہ ہسن، نت نت دیکھن جاواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اتھاواں۔ سُن پرہلا د میرے بھائی، میں اچ دی دساں گل۔ پڑکھ ابناشی بنیا راہی، کر گیا ول چھل۔ جہتوں نامہ دھتا کہے گوسائیں، وسنہار محل اٹل۔ لوک مات نتھاویاں پکڑے بانہیں، غریباں اندر گیارل۔ شاہ پاتشاہ مارن دھاہیں، کجگ سنتاں ملیا نہ کوئی پھل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپیل۔ دھرو چھڈ پر بھ دا کھہڑا، آنت کسے نہ پایا۔ کوئی کہے چنگا کوئی کہے بھیرا، بھیریاں اندر آپ سما یا۔

سادھ سنت کجگ آنت جنگل جوہ پہاڑاں پریتاں اُتے لہجن پر بھ دیاں پیڑاں، گھرا کھوج نظر کسے نہ آیا۔ مندر مٹھ بہہ بہہ کر گوڑ گھڑیا گھڑا، من من نال متا پکایا۔ لوکاں کہن پر بھ و سیا میرے ویڑا، کایا مندر وچ بہایا۔ من تیا من متا نال لیڑھا، کام کرودھ لوبھ خزانہ اندر بھرایا۔ سنگر پورا مارے اک لپھیرا، دیوے مکھ بھوایا۔ کاں، ناں جو رکھیا سنگھ شیرا، شیر ہو کیوں بھے رکھایا۔ لکھ چورا سی پائے گھیرا، آپ اپنا لھم سنایا۔ بن بھگتی بھھیں بھگتاں بیڑا، آپ اپنے کندھ اٹھایا۔ لوک مات کر کے وڈا جیرا، اپنا پردہ آپ چکایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کردا رہیا ہیرا پھیرا، اپنا راگ نہ کسے سنایا۔ گر اوتاراں کر کر مہراں، اپنا راہ چلایا۔ پیر پیغمبر کہہ کہہ گئے میں تیرا، تیری قدرت میرے خدایا۔ کجگ اتم پڑکھ ابناشی وسایا کھڑا، کھڑے اپنا بھاگ لگایا۔ جس نوں گو بند کہے نیڑا، سو گو بند سنگ رکھایا۔ گو بند من چاؤں گھنیرا، گھر پڑکھ اکال سہایا۔ توں میرا میں تیرا، تیرا میرا رنگ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپنے گھر، گھر مندر سو بھاپایا۔ پر ہلا دیکھ سچھنڈ، سچھنڈ وسے زرنکارا۔ دھرو کہے میرے ونڈے آئی ونڈ، رہنا چرن دوارا۔ میرے نین نہ تنگن کوٹن برہمنڈ، دوئے جوڑ کراں نمسکارا۔ میں ناتا چھڈیا جیرج انڈ، جگت جہانوں کیا کنارہ۔ میرا گھیا رنڈیا رنڈ، ملیا پڑکھ بھتارا۔ میرے سینے پی ٹھنڈ، ٹھنڈا ہویا میرا انگیارا۔ میری تنگی نہ ہووے کنڈ، سر میرے پروردگار۔ چرن کول پرمانند، آد جگاد رہے خمارا۔ میں گاواں سوہنگ چھنڈ، دوجا ہور نہ کوئی وھارا۔ ہے بھگوان میرے وچ نہ رکھیں کندھ، میں کردا رہاں دیدارا۔ دیکھیں لوک مات کسے خانے نہ کریں بند، نہ جاواں مسجد گرو دوارا۔ مڑ کے نہ ناں جپاں بتی دند، رسنا جہوانہ کوئے جیکارا۔ اک وار جے گیا پندھ، پایا تیرا دوارا۔ میری میرے لینی گنڈھ، میں تیرا توں میرا توں ہی ڈھولا توں ہی وچولا توں ہی میلنہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا اک سہارا۔ دھرو سہارا دیواں ضرور، ہر جو آکھ سنایا۔ لوک مات دیکھ کی مچیا فتور، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ ترے گن تیا اک تندور، تیخت رہیا جلائی۔ کایا گڑھ بنیا غرور، غربت بھری سرب لوکایا۔ پیر پیغمبر منگن حوراں حور، اپنی حرص ودھایا۔ موسیٰ تک کے میرا نور، مکھ اپنا گیا بھٹایا۔ مڑ کے منگیا نہ پھیر سرو، شرع وچ لئی وڈیائی۔ سُنن وچ کیتا قصور، کوار کتیا اک پرنائی۔ دیکھنہارا حاضر حضور، حضرت اکو شہنشاہیا۔ جس دا پڑھدے ہزارا درود، اسے

اعظم رہے منائیا۔ جس دا منڈے رہے دستور، دستیاب اک خدائیا۔ سو صاحب سرب گناں بھرپور، جلوہ نور نور ڈگمگائیا۔ انتم لہنا دینا دے ضرور، ضرورت سب دی پور کرائیا۔ مُرید مُرشدان رہے گھور، ویلا وقت دے گواہیا۔ مُرشد دکھائے نہ کوئے ظہور، ذرا نور نہ کوئے رُشنائیا۔ مُرید مُرشد دوویں پئے حدو، اپنی ہوئے گئے بھلائیآ۔ کوئی نہ بچھے منزله مقصود، اپنا پندھ مکائیا۔ نظر نہ آئے سچا محبوب، مل مل خوشی نہ کوئی منائیا۔ جس نوں کہہ کہہ گئے کیوب، جابر جبر بے پرواہیا۔ کسے ہوئے اندر نہ ہويا محدود، بندی خانہ نہ کوئی رکھائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے نیست و نابود، بے پرواہ بے پرواہیا۔ اپنے گھر سدا موجود، مجرا اٹھے پہر لگائیا۔ کرے کھیل آپ بوہ روپ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ آپے ہوئے ست سرُپ، صحیح سلامت اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے ہوئے شاہو بھوپ، راج راجان وڈی وڈیائیا۔ آپے و سے اپنے کوٹ، اپنا جُبرہ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اٹھو پیرو ویکھو ملک، مالک مخلوق اکھوائیندا۔ جس نال رکھدے آئے تعلق، سو طلاق ہتھ پھرائیندا۔ جس دا سہارا تکیا اُپر فلک، فرش سپس نوائیندا۔ سو صاحب کلج انتم لوک مات دیوے جھلک، جھاک اپنی آپ دکھائیندا۔ جس نوں کہندے دھام ییٹلمقدس، سو اپنا دھام سہائیندا۔ جس نوں کہندے رہے سعیدلوقت، سو صاحب اپنا وقت ویکھ دکھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے بن بوند رکت، عالمین نور رکھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے اوہدی نظر نہ آئے حرکت، آوند ا جاندا نہ کوئی ویکھ دکھائیندا۔ جس نوں کہندے سب اوہدی برکت، سو بُرکچ اپنا لائیندا۔ جس دی کسے نال نہ شرکت، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ جس دی کوئی نہ میٹے فطرت، فقرہ پڑھ نہ کوئی مات مٹائیندا۔ جس دی کوئی نہ میٹے حسرت، سو صاحب کھیل کھلائیندا۔ جو پیر پیغمبر کراؤدا رہیا کسرت، اک دوجے نال کھلائیندا۔ سو سب دی ویکھے ہسرت، اپنے جُبرے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سمائیندا۔ پیر پیرو کروکان، انادی دُھن سنائیا۔ جس دی پڑھدے آئے کلام، سو کلمہ رہیا سنائیا۔ جس دا سُنڈے رہے پیغام، سو پیغام دیوے سچا ماہیا۔ جس دا منڈے رہے ایمان، سو اپنا ایمان آپ دھرائیا۔ جس دی صفت کرے زبان، سو صفتی صفت صلاحیا۔ جس نوں کوک کوک سناؤندے وچ مسجد مکان، سو مسلہ حل کرائیا۔ جس دا وچھا مصلا کردے رہے دھیان، سو اپنا دھیان لگائیا۔ جس نوں نیوں نیوں کردے رہے

سلام، سو صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ جس نوں کہندے رہے باغبان، چو داں طبقات بوٹا لائیا۔ جس نوں کہندے مہربان، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ اپنی کرپا لایا اک سائبان، رستا و نچھ نہ کوئی رکھائیا۔ ویکھو بن کلمے دیوے گیان، شرع شریعت نہ کوئی بندھائیا۔ بھگتاں دیوے دان، بن دانی سچا ماہیا۔ بن نبیوں کرے پچھان، کوئی رسول نہ نال رلائییا۔ مٹا مسائق شیخ نہ کوئی کلام، الف یے نہ کوئی پڑھائیا۔ نقطہ نوں نہ کوئی نشان، غنہ روپ نہ کوئی وٹائییا۔ حمزہ روپ آپ مہربان، انگ نال انگ نہ کوئی لگائییا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلاییا۔ اٹھو پیرو ویکھو دستگیر، دست بدست کھیل کھلاییندا۔ نہ کوئی الفی نہ کوئی چیر، خاکی تن نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی شرع نہ زنجیر، نہ کوئی کاتب قلم چلائیندا۔ نہ کوئی آیت قرآن انجیل، لیکھا لیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے دلیل، دلبر اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی قلعے کوٹ فصیل، چار دیوار نہ کوئے وکھائیندا۔ نہ کوئی دروازہ کرے سیل، اُپر مہر نہ کوئے لگائیندا۔ نہ کوئی بستر پہرے نیل، رنگ برنگ نہ کوئے کرائیندا۔ اُمت ویکھے اک کچیل، چار گنٹ پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا خلق خلیل، خلل اپنا آپ مچائیندا۔ اُف ہائے محمد کہے میری مٹے نہ کوئے اپیل، میری کیتی سب اُٹائیندا۔ میری نیا ڈبی میری جھیل، کنارہ پار نہ کوئے وکھائیندا۔ جوں ارجن پھڑیا بھیل، بن کرشنا نہ کوئے جھڈائیندا۔ میری کوئی نہ چلے دلیل، میرا دل نہ دھیر دھرائیندا۔ میری اکو عرض اخیر، گُفت شنید آپ کرائیندا۔ میں منگاں تیری دید، دُجا چند نہ موہے سکھائیندا۔ میں تیری کراں بقرعید، اپنا سپس کٹائیندا۔ اک لکھ کے دے دے رسید، میں تیرا توں میرا تیرا رسیدہ موہے بھائیندا۔ توں صاحب سچا بعید، میں بے ایمان تیرے در شرمائیندا۔ پُٹھے کن پکڑ پکڑی نصیحت، مسیت پھیرا کدے نہ پائیندا۔ میں گاواں تیرے گیت، میرے خُداوند تیرا در موہے بھائیندا۔ میں تک کے آیا اپنی اُمت نیت، نیتوان نظر کوئے نہ آئیندا۔ میں ہاریا توں گیا جیت، اپنی بھل بخشائیندا۔ میں کی جاناں توں سدا انڈیٹھ، بن کرپا نظر نہ آئیندا۔ کروٹ لے نہ بدلی پیٹھ، پچھا تیرا نہ موہے سکھائیندا۔ میں بن کے آیا ڈھیٹھ، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ میں ہويا کوڑا ریٹھ، بن تیرے رس نہ کوئے بھرائیندا۔ میں سُنیا توں ٹھگاں بنیں میت، چوراں گلے لگائیندا۔ کی ہويا تیرے بھلیاں بھلی میری نیت، توں اُبھل میری بھل نہیں کیوں بخشائیندا۔ تیرا کر درس بے نہ ہوواں ٹھنڈا سیت، میری اگن نہ کوئے بھجائیندا۔

میرا کعبہ تیرے بناں پلِیت، پاکی پاک نہ کوئے اکھوائیندا۔ دیکھ میرا ویلا رہیا بیت، ویلا گیا ہتھ نہیں آئیندا۔ میری توڑ نہ در پریت، پریتوان توں اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا سچا ور، جھولی اگے ڈاہندا۔ سُن محمد میرے ٹھگ، تیری ٹھگی میری وڈیائی۔ توں پھر کے آیا جگ، تیری جگت میری چٹرائیا۔ توں لا کے آیا اگ، تیری اگت میری رُشنائیا۔ توں بنا کے آیا چوگگ، میں ڈار رہیا اڈائیا۔ توں لا کے آیا دھک، میں دھکا دیاں لگائیا۔ توں لاه کے آیا سگ، میں جڑ دیاں کٹائیا۔ توں نکیل پا کے آیا نک، میں چاروں کُٹ دیاں نچائیا۔ توں پا کے آیا شک، اُمت وِچ کُلیا سچا ماہیا۔ میں سدا رہیا تک، اپنائین نہ بند کرائیا۔ کراں نبڑا حقو حق، حقیقت میرے ہتھ ہتھ وِچ ڈور بندھائیا۔ جس بھاواں تِس لواں رکھ، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ لوک پرلوک کراں لکھوں ککھ، قیمت کوئے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ محمد چرناں ہیٹھاں جھس، چرن چرن نال رگڑائیا۔ کوٹن کوٹ وار لکھ چوراسی بنائی راکھ، مٹی کھیہ نال ملائی۔ پھر بھی دیکھاں ہس ہس، غمی خوشی نہ کوئے جنائیا۔ اک مارگ تیتوں دیواں دس، ہور سُنے نہ کوئے لوکائیا۔ چھی پوہ لوک مات جاناس، راہ وِچ نہ کوئے اٹکائیا۔ اگے ملے پُرکھ سمرتھ، اپنا آسن لائیا۔ دُور دُراڈا جوڑیں دوویں ہتھ، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ اوتھے میرے بھگتاں دا ہویا اکھ، میرے سگ خوشی منائیا۔ اُنھاں دے چرین جاین ڈھٹھ، جو تیری دین گواہیا۔ اوتھے چھتئی جگ دا جھلے نشان چوہی ہتھ، بھو کوئے نہ پائیا۔ بھگت بھگونت دی نیہہ دتی رکھ، نہ سکے کوئے اکھڑائیا۔ اوتھے کسے نہ چلے کوئی وس، بے بس سرب لوکائیا۔ بے پچنا بھگتاں وِچ جاین پھس، بے کوئی کڈھے باہر نکل کدے نہ جائیا۔ تیری پوری کرن آس، صاحب تھسا سچا ماہیا۔ جو میرے بھگتاں ہووے داس، تِس آپے لئے بچائیا۔ بھگت دوارا نہ کوئی عام خاص، خاص ایسے لئی بنائیا۔ تیرا کم بے آوے راس، میرا وِگڑ کجھ نہ جائیا۔ میں بھگتاں دا داس، توں بھگتاں سیو کمائیا۔ بھگتاں میری پوری کری آس، لوک مات وِتی ودھائیا۔ بے دے دین تیرا ساتھ، تیرا ہولا بھار کرائیا۔ لاؤنا کُکاستک ماتھ، پچھلی دھونی لگی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے سچ صلاحیا۔ اے خُدا تیری اوٹ، میرے پروردگار۔ بن تیرے آلیوں ڈگا بوٹ، نہ کوئی میرا یار۔ جدھر جاواں لگے چوٹ، ہویا بہت خوار۔ ملا شیخ مسائق کس کھلوتے لنگوٹ، نال رلایا وِچھار۔ وُضو کر نہ لکلیا کھوٹ، آب حیات نہ کوئے

رکھایا۔ جگت پیالے پیتے گھوٹ، مستی نام نہ کوئے جنایا۔ ہونٹاں نال لگن ہونٹ، ناری پُرش رنگ چڑھایا۔ تیری نظر نہ آئے نوری جوت، نوری بیٹھا
 کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا درشن پایا۔ دیا کر دیا کما، رحمت رحیم رحمانا۔ کون ویلا جاواں آ،
 کراں آن سلاما۔ کون ویلا پکڑیں بانہہ، بُھجاں نال ملاؤن بانہواں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں ہو یا آنت نتھاواں۔
 نتھاویاں دیواں تھاں، آد جُگاد میری وڈیاںیا۔ تُوں رکھنا اک چاء، چاؤ گھنیرا اک سمجھایا۔ تُوں میرا میں تیرا ڈھولا لینا گا، ساچا سوہلا اک سناںیا۔ ہوئی
 ہوئی اپنا پینڈا لینا مُکا، چوڈاں طبقات پیار نہ کوئے دکھایا۔ ایکا اوٹ لینی تکا، رحمت کر بے پرواہیا۔ ایکا صدا لینی لگا، نعرہ حق جنایا۔ تیرے چرن ہو یا
 فدا، تیرے بھگتاں سنگ ملاںیا۔ میں ہوواں نہ کدے جدا، جدھر دیکھاں تُوں ہی تُوں نظری آںیا۔ گل وچ پو لینا پا، ایسے واسطے نیوں نیوں سجدہ کرنا
 گیا سمجھایا۔ کتاں وچ انگلیاں لینیاں لگا، دوجی گل سنن کوئے نہ پانیا۔ چھاتی اُتے ہتھ لینے لگا، ٹھنڈ پاوے ساچا ماہیا۔ دوویں گوڈے لینے جھکا، دھرتی
 نال رگڑاںیا۔ سجدہ کر کر لینا منا، سعید بن نہ کوئے وڈیاںیا۔ بے خبر نہ ہوئے خدا، خبر لئے تھاؤں تھانیا۔ بے صبر پیالہ دے رُٹھا، صبر جام اک
 دکھایا۔ عزت آبرو جو آیا گوا، پھیر دیکھے بے پرواہیا۔ بنے نواب سچا شہنشاہ، بادِ سحر سیر کراںیا۔ دوئے جوڑ منگنی پناہ، پروردگار تیری سرناںیا۔ بُھل کے
 دینی نہ کوئی صلاح، صلاح وچ کدے نہ آںیا۔ جنہاں دا بن کے آئیوں ملاح، اونہاں دا بیڑا کون تراںیا۔ اتم کنڈھی بیٹھے آ، اپنا پندھ مُکاںیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتاںیا۔ میں نہ بنیا آنت ملاح، محمد بول سناںیا۔ میں دے کے آیا اک صلاح، سُنے لوک سبایا۔
 میرے بچھے میرا امام جائے آ، مہندی اپنا رنگ رنگیا۔ دشا لہندی پھیرا لئے پا، کھ نقاب پردہ آپ چُکایا۔ میری خواہش اللہ رانی بُھلی لئے منا، اُبھل
 بے پرواہیا۔ اپنی کُلی دے دکھا، اِلا بُت ڈیرہ لایا۔ سر چُجی دے لگا، سالو ایکا رنگ چڑھایا۔ جگت رُلی لئے اٹھا، آپ اپنی دیا کماںیا۔ کوئی رسول نہ بنے گواہ،
 اصول سکے نہ کوئے سمجھایا۔ مقتول قاتل پھسے آ، دیوے کون صفایا۔ باطن جمال اک خدا، ضابطہ ضبط دے کرایا۔ فاتح پڑھے دو جہاں، فتویٰ اکو وار
 لگایا۔ چوڈاں طبق نہ سکے سر اٹھا، سبق سادر نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ میری دلیل دیکھ خواہش، اللہ

رانی رہی گر لائیا۔ آنت ہوئی پاش پاش، جوڑی جوڑ نہ کوئے دکھائیا۔ بن ترکھان توں دتی تراش، ستھا تپسا ہتھ اٹھائیا۔ جس نوں کہا میں بوٹا لایا خاص، توں جڑوں کٹ دکھائیا۔ میری آسا ہوئی نراس، نردوش دئے ڈھائیا۔ میں کس دے وسوں پاس، گھر بار نظر کوئے نہ آئیا۔ نہ کوئی سوہرا نہ کوئی ساس، نہ کوئی دھی نہ کوئی جوئیا۔ نہ کوئی میاں بیوی رکھے پاس، بیوہ در در دکھئے کھائیا۔ جے صاحب چاہے سنگھ گردھارے نال ملائے راس، جگ نال جگ دئے بھوئیا۔ جس دا بھگت نہ ہووے ناس، ناس ہوئے سرب لوکائیا۔ سو میری پوری کرے خواہش، اپنی خواہش نہ کوئے رکھائیا۔ کلجک آنت بھگونت بن کنت بھگتاں وسیا پاس، میری سار کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر سو بھا پائیا۔ صلاح نال کرے صلاح، صلاحگیر نہ کوئے رکھایا۔ کی جیہڑا بھگتاں لیا پرنا، میتوں دیوے در ڈرکایا۔ میں سنیا چھبی پوہ سدھایا ساہ، لوک مات کھیل رچایا۔ میں جا کے منگاں اک پناہ، چرناں وچ سیس ٹکایا۔ توں میرا سچا شہنشاہ، میں تیری بردی تھاؤں کوئے نظر نہ آیا۔ کر کرپا جے پکڑے بانہہ، میرا پچھلا دکھ دئے بھلایا۔ بہڑی جے کر جائے نہ، چارے کوٹاں تھاں کوئے نظر نہ آیا۔ بن مرنوں پہلاں مر جاں، اپنا تن من بھیٹ چڑھایا۔ جے کوئی باہر کڈھے نکلاں نہ، جو میرے صاحب مندر بنایا۔ پنجاں نال کری صلاح، جس دانانک لیکھ لکھایا۔ جس نوں کہندے وسے تھلاں وچ اسگاہ، سو ساچے گھر سو بھا پایا۔ ساچا گھر لیا بنا، اپنیاں بھگتاں نال رلایا۔ ادھر گو بند چڑھیا چا، پہلی چیز راہ تکایا۔ جے منے تے لواں منا، اکو مان رکھایا۔ جے کہے تے دیواں جگ اٹا، جے کہے تاں اپنے سنگ رکھایا۔ میں بھانا مٹاں سدا رضا، راضی اپنا پیر کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیڈ آپ کھڈایا۔ کی کھیڈ تیتوں لگے چنگی، وشن برہما شو رہے گر لائیا۔ توں ویکھ ساڈی اکوتنگی، بن تیرے پئی ڈھائیا۔ تیری آتما پر ماتما ہوئی بھاگاں مندی، میرے برہم نہ کوئے وڈیائیا۔ تیری سوانی ہوئی رنڈی، لوک مات رہی گر لائیا۔ کسے نک نتھ کن نہ دے ڈنڈی، کھلی گت رہی دکھائیا۔ نین شراماؤن سورج چندی، بیٹھے گلھ بھوئیا۔ رین اندھیری ہوئی اندھی، اپنا رنگ دکھائیا۔ تیرے جیواں واسنا ہوئی گندی، سنگدھی روپ نہ کوئے پرگٹائیا۔ کام کرودھ پائی بھندی، سادھ سنت پلو سکے نہ کوئے چھڈائیا۔ شاہ سلطان ہوئے گھمنڈی، نون سو اکھر نہ کوئے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی باڈھی تیرے بناں اچی نیویں نہ جائے رندی، نہ کرے

کوئے صفائیا۔ تیرے ہتھ سوتر تندی، سب دا دینا سک لاہیا۔ تیرے ہتھ تپسی کانڈی، جس چاہیں دیویں ڈھاہ، جس چاہیں لئے بناہیا۔ تیری ٹھوکر تیری لوکائی کھانڈی، ٹھوک ٹھوک ویکھ سچے ماہیا۔ گرگھ آتما تیری بانڈی، دوئے نین رہی شرمایا۔ لوک مات وچوں تھکی ماندی، چرنیس سپیس رہی ٹکائیا۔ پرہ میرے تڈھ بن پت میری جانڈی، نہ ہوئے کوئے سہانیا۔ دینا درس بن کے پاندھی، پندھ اپنا آپ مُکائیا۔ میں گیت گوہند تیرے گاندی، اگوگن جنایا۔ جے بن کے آویں ڈھاڈی، تیری وار سناں چائیں چانیا۔ جے آکھیں تے دساں آندھی گوانڈھی، نہیں تے انگلاں کناں وچ پانیا۔ تیری تیرے چرناں اتوں بلہار جانڈی، بلہاری گر گر سنگر سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتانیا۔ ہائے کھیل ورتے بھانا، لوک مات کون ورتانیا۔ ڈھائی پیر دستگیر تختوں لاہے راجارانا، رُلے سرب لوکائیا۔ انا لخت کچ کھیل کھیل جس کرانا، بے عیب نام خدایا۔ محبان بیروبی خیر یا اللہ جس روپ وٹانا، سو ویس کون کرانیا۔ پیر دستگیر جس ویکھ وکھانا، ویکھے سرب لوکائیا۔ نقاب پوش پردہ جس اٹھانا، نور ظہور کرے رُشانیا۔ آب حیات بے آبا جس پینا، پُن صواب نہ کوئے وڈیایا۔ احباب رباب جس وجانا، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ پسر پدر جس کھیل کھلانا، سو اپنا رنگ وکھایا۔ ادھر ادھر جس رنگ چڑھانا، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ فکر وچ جس فقرہ گانا، گرکھاں ناؤں صلاحیا۔ سو صاحب اپنا ورتے بھانا، ہر جن ساچے نال ملانیا۔ چوڈاں طبقات دیوے فرمانا، ایکا حکم سنانیا۔ اٹھو چلو جس درشن پانا، آیا نور خدایا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ کرے سلاماں، محمد سپیس جھکایا۔ سو صاحب دیوے پیغام، پیغمبر بھل کوئے نہ جانیا۔ جس دا وچنا نام دامہ، دامنگیر اک اکھوایا۔ جس ہونا انترجاہا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ یاد نہ جس بھلایا۔ جو گھلدا رہیا کرشنا راما، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا۔ جو ناک جیاوندرا رہیا ست نامہ، گوہند پوت سپوت بنایا۔ سو آیا پھر کے جامہ، جس دی پتا نہ کوئی مانیا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھایا۔ ترے لوکی اندر پھر پھر گیا کرشنا کاہنا، تیاں لوکاں ڈنک وجایا۔ سچکھنڈ و سے آپ بھگوانا، سچ سنگھاسن سو بھا پانیا۔ گوہند کہے مرد مردانہ، اپنی مردانگی نہ کسے جنایا۔ جوں بھاوے توں دے پروانہ، گر اوتار لوک مات سیو لگایا۔ جوں چاہے تیوں ورتے بھانا، نہ کوئی میٹ مٹانیا۔ کلجگ اتم جے کوئی کہے میں پچھانا، نظر کسے نہ آئی۔ پورن اندر اک ٹکانا، پور رہیا سب ٹھایا۔ اڈدا پھرے بن بانا، لوآں پُریاں اپنا

چرن لُکائیا۔ بن کرنی جس کیا پروانا، سچ پروانگی دے دکھائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے میلے وچ جہانا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گرسکھاں گھر آئے نہ کچھ پینا نہ کچھ کھانا، زرگن روپ وٹائیا۔ بنا کے جاوے سچ مکانا، چار جگ وجے ودھائیا۔ اُپر بے سری بھگوانا، اٹھے پہر سہائیا۔ آپے پینا آپے دانا، آپے رزق سبائیا۔ ہر جن لیکھا جوں جل پینا، جل مین روپ وٹائیا۔ گرسکھ دھکا مارے لوک تیناں، تن لوک چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ اُپر ملے صاحب پرینا، پر بت چوٹی نظر کوئے نہ آئیا۔ اپنا بھگت بنایا سچ نگینہ، اپنے سیس تاج وچ لُکائیا۔ اپنا کڈھ کڈھ پسینہ، گرسکھاں سیو کمائیا۔ جے لگی سیو آئے نہ پینا، چھڈ میدان بھج نہ جائیا۔ نہ کوئی مرنا نہ کوئی جینا، اپنی کھیڈ کھڈائیا۔ نہ کوئی پاٹا نہ کوئی سینا، نہ کوئی تند پوائیا۔ گرسکھاں پیار سکھیا اِکو کھینا، دوجی عادت نہ کوئے رکھائیا۔ جہنوں کھندے رہے پار برہم بنیا رہے بن کے مینا، برہم اپنے گیڑ بھوائیا۔ جس نوں کھندے رہے اُس ساڈا سب کچھ چھینا، خالی ہتھ دتا کرائیا۔ سو صاحب سدا پرینا، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں دے ہو یا ادھینا، ادنی ہو ہو سیو کمائیا۔ رُس رُس بیٹھا مکہ مدینہ، نکانے والا نانک بیٹھا مکھ بھوائیا۔ جس نوں ستگر دتا دھکا، تس سکے کون بچائیا۔ بن گوہنڈ لائے نہ کوئی ڈکا، رُٹھدا بیڑا نہ کوئے ترائیا۔ جس نوں کھندے رہے ہندو مُسلم بھائی سکا، تس نوں اپنا رنگ دکھائیا۔ ویکھو کدھر گیا بُوراسکا، منی سنگھ دی سکی نہ اے شاہیا۔ ہر بھگت دوارا اِکو رکھا، آنت سب دی کرے صفائیا۔ جس دوارے ہر جو بہہ بہہ ہئا، سو دوارا سو بھاپائیا۔ جس گھر ڈردا آئے نٹھا، ڈر بھگتاں رہیا ستائیا۔ بن ہتھاں بانہواں ڈھٹھا، بل اپنا آپ مُکائیا۔ پری می اندر پریم بدھا، بن پریم کوئی نہ پھاپیا، اٹھاراں سال دیندا رہیا صدا، بن مراسی نائی ڈوم ڈھولک جگت وجائیا۔ مندر مسجد گرو دوار وینہدا رہیا حدّاں، اٹھسٹھ پھیرا پائیا۔ سادھاں سنتاں وینہدا رہیا حدّاں، کون جد ملے وڈیائیا۔ ستاراں سال اپنا کھیل کیتا ادھا، ادھی دھار آپ لُکائیا۔ سال اٹھارویں ہو یا وڈا، وڈے دی وڈ وڈیائیا۔ جے کوئی کہے مُنڈا نڈھا، نڈھا مُنڈا چھیڑاں چھیڑے اپنی کھیڈ دکھائیا۔ جے کوئی کہے گھروں کڈھا، بے گھر ہو یا پھرے بے پرواہیا۔ جو کوئی کہے مندر مسجد گرو دوار اندر بدھا، کاغذ قلم شاہی نال کری گڑمائیا۔ سو مورکھ ڈگے ڈو نگھی کھڈا، مُنہ دے بھار سُٹائیا۔ آد جگاد مدھ جگ جگ گُرمکھ ورلے لدھا، جس لدھا سو کوک کوک سنائیا۔ بن نگاریوں اپنے ناد آپے وچا، نادی ناد سنائیا۔ بن کپڑ جس پردہ کچا، نام دوشالہ ہتھ

اُٹھایا۔ سو صاحب ہر سنگت وچ سجا، سچی بانہہ سنگت نال ملائی۔ آپے ہو کے آیا نلجا، لوک لاج نہ کوئے رکھایا۔ جس نوں کردے رہے سجدہ، سو سیاح پوش روپ وٹایا۔ جس دا بندے رہے بردا، سو بریخانہ اک کھلایا۔ جس کولوں ہر کوئی رہیا ڈردا، سو ڈر رہیا چکایا۔ جس نوں کہندے کھیل کرے نہ ہر دا، سو نہ اپنی ناری لئے پرنائی۔ جس نوں کہندے بھگتاں پچھے پانی بھردا، پیس پیس سیو کمایا۔ جس نوں کہندے نہ بھو کدے نہ ڈردا، بھے اور نہ کوئے دکھایا۔ جس نوں نانک کہندا گھر گھر وڑدا، سو گھر گھر پھول بھلایا۔ بن پوڑیوں آپے چڑھدا، اپنا ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ بن ہتھاں آپے پھڑدا، اپنا بندھن پائیا۔ بن ہتھیاروں آپے لڑدا، تیر تلوار نہ کوئے اٹھایا۔ بن گھاٹ آپے گھڑدا، آپے بھن دکھایا۔ دیکھو کھیل سچے نہ ہر دا، نہ ناری خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار چلایا۔ اپنی دھار جے نہ چلائے، اچل نہ کدے اکھوایا۔ اپنا وہار جے نہ کرائے، بوہاری نہ روپ وٹایا۔ اپنا ناد جے نہ سنائے، انادی نہ کوئے گایا۔ اپنا برہم جے نہ پرنائے، پاربرہم نہ کوئے صلاحیا۔ اپنا کرم جے نہ کمائے، نہہرمی نہ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آگا پچھا پچھا آگا اپنا سنگ رکھایا۔ آگے پچھے ساچا سنگ، ہر ہر آپ رکھائیندا۔ پچھے ڈھے ساڈھے تن ہتھ پلنگ، اندر وڑدیاں نظری آئیندا۔ باہر نکل ننگی ہووے نہ کئڈ، اُتے بیٹھا دھیان لگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ونڈی ونڈ، کوٹن برہمنڈ پندھ چکائیندا۔ گرسکھ میرا چمکے چند، بن گرسکھ میرا نور کم کسے نہ آئیندا۔ میں بھگتاں گاواں چھند، گن اپنا آپ سمجھائیندا۔ میں پھسیا وچ پھند، رستہ کوئے نظر نہ آئیندا۔ جدھر دیکھاں دے گند، سوخم راہ نہ کوئے چلائیندا۔ جے ماراں جھات پری انند، آگوں میرا سکھ میٹوں ڈرائیندا۔ جے کر کے غصہ ونڈن جاواں ونڈ، تھیں کسے کوئے نظر نہ آئیندا۔ میرا ناؤں سدا بخشد، گن اوگن نہ کوئے جنائیندا۔ جے کوئی گالاں کڈھے بتی دند، دھن بھاگ کہہ شکر منائیندا۔ جے کوئی کہے گجری چند، خوشی ہو نہ کوئے بنائیندا۔ جے کوئی کہے ٹٹی گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جنہاں پچھے کتیا پندھ، سو اپنا میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی گئی ہنڈھ، پار کنارہ اک دکھائیندا۔ پیار کہے میں بھگتاں گوداں رہاں چھند، دوجا ڈھولا نہ کوئے سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آگے پچھے پچھے آگے گرسکھاں سیو کمائیندا۔ آگے پچھے دوویں آسن، آساواں آپ لگایا۔ آپے پُرکھ آپ ابناشن، ابناشی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے داسی

آپے داسن، بن سیوک سیو کمائیا۔ آپے کھیل آپ تماشن، جن بھگتاں کھیل وکھائیا۔ آپے منڈل آپے راسن، آپے نوآ سانگ ورتائیا۔ آپے پرتھی
آپے آکاشن، آپے گگن منڈل سو بھاپائیا۔ آپے پھسیا اپنی پھاسن، کر پریم پیار پلویا پھڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن
نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا اپنے وچ رکھائیا۔ تیرا سنسا تیرا تن، سنگر سنسے وچ نہ آئیا۔ تیرا سنسا تیرا من، سنگر من نہ کوئے رکھائیا۔
تیرا سنسا تیرا دھن، سنگر سنسے آگے نہ جھولی ڈھاپیا۔ تیرا سنسا نئے تیرا کن، سنگر سنسا سنن کدے نہ آئیا۔ جس دا اک وار من گیا من، پھر ہور نہ
کوئے ڈھاپیا۔ جس نوں اک وار بنایا اپنا چن، اپنی گود بہائیا۔ تس کوئے نہ کرے کھن کھن، وندن وند نہ کوئے وندائیا۔ جس آپا بھیٹیا من تن، تس
پچھے کی رہ جائیا۔ سنگھ ماہنا گیا من، متی اک رضائیا۔ تیرا سنگھ کیوں سہے ڈن، جو ڈنکا رہیا وجائیا۔ جے پچھے کی دساں اپنا ڈھنگ، جس ڈھنگ نال گرگھ
رہیا منائیا۔ بن رنگن چاڑھاں رنگ، ایکا رنگ وکھائیا۔ ننگیاں نال کٹاں ننگ، گلوں چیتھڑے تن لہائیا۔ بھکھاریاں نال منگاں منگ، آگے اپنی جھولی
ڈھاپیا۔ پہلوں واریا اپنا تن، پھیر گرگھیاں تن لیکھے لائیا۔ اپنا واس کیتا بن چھری چھن، گرگھیاں دوارا رہیا بنائیا۔ جن بھگتاں کہے دھن دھن، اپنی
کرے نہ کوئے وڈیائیا۔ جس گھڑیا تس لیا بھن، اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنسا روگ نہ کوئے رکھائیا۔ جگت سنسا
جگت دوکھ، جگت رہیا گرلایا۔ جو گرگھ و سیا سنگر دیس، تس سنسا نظر نہ آیا۔ جے کوئی جانے میرا صاحب وسے پردیس، پینڈا پندھ نہ کوئے مکایا۔ نانک
کہا جنان ویکھاں تنھاپیکھ، گھٹ گھٹ نظری آیا۔ گو بند لکھ کے گیا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ جس نوں مندے دس دشمنیش، سو پوت سپوتا ناؤں
دھرایا۔ تس درشن لینا پیکھ، گھر سجن سچا آیا۔ کل کیا اولٹا ویس، واہ واہ اپنی پائی مایا۔ جس دے پچھے نانک کھونڈی بھوری چکھیا کھیس، بن بن پھیرا
پایا۔ سو صاحب جن بھگتاں کرے آدیس، آدیس آدیس آپ الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن نہ کوئے رکھایا۔ اوگن پھرے
آپ بھگوان، گن نہ کوئے رکھائیا۔ پہلوں بھگتاں دیوے دان، پھیر اپنی صفت کرائیندا۔ پہلاں گروآں سنائے کلام، کلمہ نبیاں آپ پڑھائیندا۔ پھیر
شرع بنائے تمام، شریعت اپنی وند وندائیندا۔ کرے کھیل ہو مہربان، دیاوان دھار چلائیندا۔ جس کرے آپ پہچان، اپنی پہچان آپ وکھائیندا۔

☆ ۲۲ کنگ ۲۰۱۸ کرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

زِگن جوت جوت اکالی، عقل کلا اکھوایا۔ آد جگاد کھیل زِالی، جگ جگ ویس وٹایا۔ گگن منڈل ویکھے دپیک تھالی، ترے بھون بے پرواہیا۔
 برہمنڈ کھنڈ جوت اُجالی، نور نورانہ ڈمگایا۔ سچھنڈ وسے شاہ سلطانی، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ نام ندھانا اک نشانی، زِویر آپ جنایا۔ آپے جانے اپنی اکھ
 کہانی، کتھ کتھ رسنا لیکھ نہ کوئے مُکایا۔ آپے تھم آپے تھمرانی، تھم حاکم آپ اکھوایا۔ آپے داتا آپے دانی، دین دیاں دیا کمایا۔ آپے اکھر آپے بانی،
 نش اکھر اپنی دھار سمایا۔ آپے جودھا سور پیر بلی بلوانی، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ آپے ہوئے گن ندھانی، اوگن اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی دھارا کھیل اپارا، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ست ستوادی سچ
 سہارا، ساچا آپ جنائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھوونہ آئیندا۔ جگت جگ کھیل نیارا، زِگن اپنا آپ وکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، پڑھ پڑھ
 پنڈھ نہ کوئے مُکائیندا۔ وسنہارا ساچے دربارا، تھر گھر اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ اپنے رنگ
 وسے زِنگار، ترے گن اتینا دس نہ آئیا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، پُرکھ بدھاتا ڈمگایا۔ اک اکانتا شاہ سِکدار،
 شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ روپ رنگ ریکھ تے وسیا باہر، انبو پرکاش دھرائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، سو پُرکھ زِنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زِنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔
 اینکارا کرپسارا، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ آد زِنجن ہو اُجیارا، جوت زِنجن دپیک آپ جگائیندا۔ ابناشی کرتا پاوے سارا، لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ ویکھ
 وکھائیندا۔ سری بھگوان دے ہلارا، شبد انادی ناد و جائیندا۔ پاربرہم برہم کرے پیارا، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ سوہے گھر سچا دربارا، جس گھر ہر جو آسن
 لائیندا۔ بن تیل باقی دپیک ہوئے اُجیارا، اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ سچ محل کھیل اپارا، اپر پیر آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ سچھنڈ بیٹھ سری بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، سچ سندیش سنایا۔ اٹھ گوار بال نادان، دھنے راہ وکھایا۔

درس کر سیری بھگوان، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ لوک مات کر دھیان، دھیان دھیان وِج لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ آپ سناٹیا۔ شبد سندیشہ سُنیا دھتے، دھن دھن کہے لوکائیا۔ بن نیتر پیکھ کدے نہ مٹے، نیتر نین نہ کدے ملائیا۔ میں جانیا توں بھوگ لگائے نامے جھتے، چھپر چھن چھہائیا۔ جب تک نہ میرا بیڑا بٹھے، میری آس نہ پور کرائیا۔ روٹی کھائے نہ پھر کے کھتے، میرا سنگ نبھائیا۔ تیتوں پوجن جھوٹے اٹھے، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جب تک میرا صاحب نہ مٹے، میرے من سانت نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمائیا۔ دیا کمائے ہر جو ٹھاکر، ٹھگوری کوئے نہ رکھائیا۔ میرے نام بنیا سو داگر، ساچا وِج دئے کرائیا۔ لوک مات دیوے آدر، چرن کول سچی سرناٹیا۔ نزل کرم کرے اُجاگر، نرور میل ملائیا۔ در آ کے دیوے آدر، گھر بہہ بہہ سیو کمائیا۔ کرے کھیل کریم قادر، قدرت دیکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ دیا کما سیری بھگونت، اپنا درس دکھائیندا۔ دیوے وڈیائی وِج جیو جنت، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ میل ملاواں انتم آنت، ایک اگن جنائیندا۔ دھام دکھائے سو بھاؤنت، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اکو وار بنے بنت، دوجی وار نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے درس آپ منائیندا۔ کر درس دھتتا ہو یا نہ خوش، اگوں اپنا گھ بھوائیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا پچھ، کیوں نین نین شرمائیا۔ دھتتا کہے کی تیرے کول ہے کچھ، جو منگ میں منگائیا۔ میں رسا توں بیٹھا رس، رسپاں کولوں گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیا۔ میں نہیں رسا در دوار، آیا بن بھگھاری۔ دھتے کر اک پیار، میں جاواں تیتھوں بلہاری۔ تیری سیوا کراں اپر اپار، نرگن دھار جوت نر نکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپاری۔ دھتتا جٹ رہیا دس، گوار بدھ وڈیائیا۔ بچن دینا میتوں ہس، ایک منگ منگائیا۔ اک اکلّا جے مناویں نس، تیری وڈی نہ کوئی وڈیائیا۔ جے تیرے کول کچھ نہیں کہہ دے بس، دھتتا تیرے در نہ منگن جائیا۔ جے توں ہو یا بھگتاں وس، گھر میرے پھیرا پائیا۔ میری پری کرنی آس، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن شبد رہیا جنائیا۔ پوری کراں تیری آسا، سو پُرکھ نر جن آپ جنائیندا۔ دھتے میرا تیرے اُتے بھرواسا، تیرا بھرواسا میرے اُتے نہ آئیندا۔ میں تیرے در چل کے آیتوں کرا داسا، جٹ گوار نہ کوئے سمجھائیندا۔

جدھر ویکھیں اُدھر میرا پاسا، دُجاراہ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا بچن آپ پرنائیندا۔ ہر جو بچن لیا من، دھٹا لئی انگڑائیا۔ پُرکھ ابناشی سُن لے کن، تیرا تیتوں رہیا سُنایا۔ دھٹا خوش نہ ہووے بن کے تیرا جن، اک اکلّا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگایا۔ دھٹا منگے دان، پر بھ اگے سیس جُھکائیندا۔ کر کرپا سِری بھگوان، ہوں بھکھک جھولی ڈاہندا۔ تیرے چرن دھوڑ اک اشان، دُرمت میل دھوائیندا۔ توں آد جُگادی سچا کاہن، ہوں بن بن گوپی سیو کمائیندا۔ توں ایہتے اوتھے دیویں مان، نمانیاں گلے لگائیندا۔ میں بالک بھلیا وچ جہان، تُدھ بن بدھ نہ کوئے پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کیتا قول بُھل نہ جائیندا۔ ساچا ور دے سچن میت، دھٹے آکھ سُنایا۔ اپنی دساں ساچی ریت، اپنا پردہ لاہیا۔ کلا جٹ نہ گائے تیرا گیت، تیرا گیت موہے نہ بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ دے نبھایا۔ اک اکلّا نہ رہواں سنگ، دھٹا آکھ سُنایا۔ میری چولی جے چاڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا اک دکھایا۔ میرے گرہ جے وجایا مردنگ، نام دُھن شنوایا۔ اک اکلّا جے لایا انگ، انگیکار آپ کرائیا۔ میری کٹی جے بھکھ ننگ، میری کُل پار نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ اپنی کُل منگاں دات، پر بھ وڈے بے پرواہیا۔ میرے نال میل لے بھرات، بھائی بھائیاں سنگ رکھایا۔ اسیں ان پڑھ چڑھیے اک جماعت، اگا بچھانہ کوئے رکھایا۔ ساڈے کول نہ کوئی شاہی قلم دوات، پاندھا پڑھاؤن کوئے نہ آیا۔ ساڈی گواراں دی اکو ذات، نہ کوئی ونڈ ونڈایا۔ جے تٹھاں بخش اپنانات، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ جوں میتوں ویکھیا مار جھات، توں بنس لے گل لایا۔ پچھے رہے نہ میرا پتاماں، جس دے جنم تیرا درس کرایا۔ میرا ٹٹ نہ جائے ناری ساک، تیرا سنگ نبھایا۔ میرا پورا کر دے ساتھ، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ رل مل گائے تیری گاتھ، تیرا ڈھولا موہے بھایا۔ جے نہ بچھیں ساڈی وات، دھٹاناں نہ تیرا دھیایا۔ میں تیتوں کہاں توں نار کمذات، بھگت کنت نہ سنگ نبھایا۔ جے کوئی پچھے تیری ذات، میں بیٹھاں لکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ پُرکھ ابناشی رہیا ہس، در دھٹے خوشی منایا۔ گھر آ کے میں گیا پھس، نہ کوئی سمجھے نہ سمجھایا۔ زرگن ہو جے جاواں نس، بھگت لاج

نہ کوئے رکھائیا۔ جس نے کیتا میٹوں وس، وس پریم بُھل نہ جائیا۔ جناں چر دھنّا کہے نہ بس بس، مڑ کے پھیر گھر نہ جائیا۔ اگلا مارگ جاواں دس، اگو
 گل سمجھائیا۔ دھنے تیرا کایا کھیڑا جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ بن ڈوری پائے نتھ، سوانگی اپنا
 سانگ رچائیا۔ بن اکھر گائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ست سنتو کھ نال سمجھائیا۔ ست
 سنتو کھ دیوے دان، اپنی دیا کمائیا۔ دھنے تیرا تیرا کرے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، کھیل کھلاری آپ کرائیا۔ پرگٹ ہوئے
 سری بھگوان، نرگن اپنا رُپ دھرائیا۔ تیری کل کرے پروان، اپنی گود بہائیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، نت نت اپنا نین اٹھائیا۔ بن پڑھیاں دیوے
 گیان، آتم آتم اک بُجھائیا۔ گھر گھر درس دیوے آن، در در اپنی سیو کمائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ بن منگیاں دیوے دان،
 داتا دان جھولی پائیا۔ بن مجن کرائے اشان، چرن دھوڑ آپ نہائیا۔ بن کن سنائے ڈھنکان، ڈھن آتمک آپ شنوایا۔ آپے ہوئے بے پہچان، نظر کسے
 نہ آئیا۔ ہرجن ویکھے چتر سگھر سُجان، لکھ چوراسی پھول بُھلایا۔ آپے میلے وچ جہان، جیون جگت دے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، ایکا گن سمجھائیا۔ سُنیہا حال دھر فرمانا، دھنے نین اٹھایا۔ میٹوں لکھ کے دے پروانہ، بن لکھے لیکھ تیرا اعتبار کدے نہ آیا۔ دل چھل تیرا
 کھیل مہانا، جگ جگ اچھل چھل کرائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ کوٹن کوٹ تیرا من کے گئے بھانا، تیرے اگے سیس جھکایا۔
 میں ان پڑھ بال انجانا، تیرے دھوکھے وچ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگایا۔ پُرکھ
 ابناشی آتم دھار، اپنی آپ جنایا۔ کرے کھیل کی کرتار، راہ نظر کوئے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان اگے بیٹھا پیر پسا، نہ سکے کوئے اٹھایا۔ آنت آپ گیا
 ہار، بھگت دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھ آپ جنایا۔ اپنے مستک کڈھی اک رت، ساچا لیکھ لکھایا۔ دھنے تیری رکھے
 پت، کلجگ آنت ہوئے سہایا۔ تیرا یج نیچے بن وت، آپ اپنا ہل چلایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہما اکھ آپے گایا۔ تیری گل اندر جائے وس،
 نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ اندر بہہ کے جائے ہس، دس کسے نہ جایا۔ جناں چر نہ کہے بس بس، جٹ گوارا تیرے نال دیاں ملایا۔ بھراواں نال ملاؤنا اٹھ

کے ہتھ، ہتھ نال دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکایا۔ دھئے سُنیا ہر فرمان، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ کلجگ آنت میرا ناؤں سرب بھل جان، میری رہے نہ کوئے وڈیا نیا۔ جس دے بچھے میں چھڈیا پین کھان، ایک مانگ منگایا۔ اوہنوں مئے نہ کوئے بھگوان، بھلے سرب لوکایا۔ جٹ جٹ نہ سکن پچھان، لکویں اپنی کھیل دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سیس میرے ہتھ لکایا۔ پُرکھ ابناشی شاہ پاتشاہ، اپنی دیا کمائیدا۔ کیتا قول توڑ دے نبھا، ادھ وچکار نہ کوئے تڑائیدا۔ تیرا میل لے ملا، اپنا میل آپ کرائیدا۔ تیرا لیکھا دے چکا، لکھ پروانہ ہتھ پھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیدا۔ پُرکھ ابناشی تیرا اقرار، دھننا بھل کدے نہ جانیا۔ جگت مایا تیرا وہار، لکھ چوراسی وچ پھسایا۔ کوٹن کوٹی گئے ہار، تیری ہاتھ کسے نہ پایا۔ کوٹن کوٹ روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ توں کسے دانہ بنیا یار، بیٹھا اپنا لکھ چھپایا۔ تیرے بچھے جیو جنت ہوئے خوار، چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ ترے گن تیری مارے مار، دیوے لکھ بھوایا۔ تیرا ناؤں نہ سکے کوئے اچار، تیرا راہ نہ کوئے دکھایا۔ کلجگ زین ہوئے اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ مایا ممتا موہ ہوئے و بچار، ساچا رنگ نہ کوئے رنگایا۔ تیرے بھگتاں دے نہ تیرا دوار۔ تیرا نین نہ کوئے کھلایا۔ کر کرپا درس دینا آپ زرنکار، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جانیا۔ سُن دھئے من لے کہنا، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ کلجگ آنت چکاواں لہنا، دینا ہور نہ کوئے دکھائیدا۔ تیری گل دکھاواں نیناں، جٹ گواراں بندھن پائیدا۔ گھر گھر اندر آپے بہنا، گھٹ گھٹ آسن لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ جنائیدا۔ تھم جنائے ہر کرتار، اپنی دیا کمایا۔ کلجگ آوے اتن وار، زرنگن جوت کرے رُشانیا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ وڈی وڈیا نیا۔ ہر جن ساچے لواں اُبھار، آپ اپنا درس دکھایا۔ لوک مات کر پیار، ایک گھر بہانیا۔ اک اٹھ اٹھاراں میٹے دھاڑ، دھاڑوی بنے سچا شہنشاہیا۔ ترے گن مایا مارے مار، نام کھنڈا اک چوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلایا۔ ترے گن مُکاونا پندھ، ہر سجن آپ جنائیدا۔ دھئے گاؤنا اک چھند، سو پُرکھ زرنجن آپ سنائیدا۔ کلجگ اتن کئے پندھ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیدا۔ ہر جن اپنے نال گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیدا۔ جگت مایا دیوے دنڈ، دنڈنہارا اک

اکھوائیندا۔ ہرجن اُپجائے ساچے چند، گرگھ مکھ آپ صلاحِ خدا۔ بھگتاں دیوے نجانند، نچ آتم رس چکھائیندا۔ سنتاں دیوے پرمانند، پر م پُرکھ سیو کمانیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سورِ بیر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا پور کرائیندا۔ مستک رت جو کھچی لکیر، اپنا پروانہ آپ جنائیا۔ کلجک انت ویکھ اخیر، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ ساچے بھگتاں دے دے دھیر، اپنا بندھن پائیا۔ لکھ پوراسی کٹ زنجیر، آون جاون گیڑ مٹائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا سیر، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ہوئے کڈھے متا پیر، مایا موہ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رت اپنے لیکھے آپے پائیا۔ رت نال کھیا لیکھ، لکھ دھئے ہتھ پھرایا۔ کلجک انتم لینا ویکھ، لہنا جھولی دیوے پایا۔ پُرکھ ابناشی نر زلش، آد جگادی کھیل کرایا۔ اگم اگمٹراوسے اپنے دیس، دیس نرالاک سہایا۔ آپے ستا باسک سچ، سانگو پانگ آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ ساچا بھيو کرتا پُرکھ، ایکا وار جنایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، خوشی غم نہ کوئے وڈیائیا۔ جس کر کرپا دیوے درس، دینن اپنی گود سہایا۔ کلجک انتم کرے ترس، ترے گن ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ امرت میگھ آپے برکھ، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھئے تیرا چکائے لہنا، تن بستر پائے ایکا گہنا، سچ شنکار دئے دکھایا۔ لکھیا لیکھ اپنی رت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ انتم کھاتے لئے گھت، حساب کتاب مکھایا۔ اُنی کتک بیس اٹھاراں یج بیجیا ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے پرگٹ کرے بہتر بھگت، ستریاں ایکا رنگ سماپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا آپ چکایا۔ اپنی رت ترے گن مایا، اکو رنگ چڑھایا۔ جس دی سب دے اُپر چھایا، سو صاحب کھیل کرایا۔ جس نوں دھئے جٹ دھیایا، سو بھگتاں رہیا دھیایا۔ جس دا گن سب نے گایا، سو گرکھاں گن رہیا سناپیا۔ جس دا بھيو کسے نہ پایا، سو اپنا پردہ رہیا چکایا۔ جس نوں کہندے گئے دائی دایا، سو دائی دایا بن بن سیو کمانیا۔ جس نوں کہندے آد جگادی پت مایا، سو پتا پوت گود بہایا۔ جس نوں کہندے بے انت بے پرواہیا، بے عیب نام خدایا۔ سو مُرشد مُریدیاں بچھے پھر پھر اپنا حال سناپیا، حال مُریدیاں اپنی جھولی پائیا۔ جس نوں نانک گوہند گایا، دوئے جوڑ کری سرنایا۔ سو صاحب بن رنگ روپ لوک مات ویس وٹایا، جٹاں نال کرے گڑمانیا۔ دوجا ساک نہ کوئے بنایا، اپنا کیتا بھل نہ جانیا۔

بھلا کُتب لئے تریا، دُور دُراڑے میل ملائیا۔ ورن برن نہ کوئے رکھایا، ذات پات نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، کریا کھیل ساچے ہر، ہر اپنا کھیل دکھایا۔ ترے گن مایا دتی دب، اپنی رت رنگائیا۔ بھگت دوارے کٹھی ہوئی سب، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ کلجگ
 خُماری لتھی مد، مدہوش پھرے سار کوئے نہ پائیا۔ پیر پیغمبراں گر اوتاراں سادھاں سنتاں رہی سد، کوئی آؤ لو جھڈائیا۔ آگوں سارے کہن اسیں اپنی
 اپنی وار بھار گئے لد، بچھے مڑ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ تیتوں لوک مات گئے چھڈ، تیرا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ توں بھگتاں مار مار تھوتھے کیتے ہڈ، تیتھوں
 بیٹھے مکھ شرمائیا۔ توں آسیں ساڈے نہ وس، کوک کوک گئے سنایا۔ تیتوں پھڑیا پُرکھ سمرتھ، نہ سکے کوئے جھڈائیا۔ تیرے نک پائی نتھ، نتھ سہاگ
 دے تڑائیا۔ تیرا کوئی نہ رہیا مت، تیری پریت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کر نرنکار،
 دھٹا جٹ اٹھایا۔ اٹھ ویکھ وچ سنسار، ہر جو اپنا ویس وٹایا۔ تیرے سنگ تارے کئی ہزار، کوٹن کوٹاں وچ مان دویا۔ توں میرا منگیا اک دیدار، اپنا ہٹھ
 نبھایا۔ میں کلجگ اتم بن منگیاں دتا تار، راتیں سوتیاں درس دکھایا۔ بن ہتھاں لیا اٹھال، آپ اپنی گود بہایا۔ بن لکھیاں کیتا حل سوال، الجبرامات نہ
 کوئے سکھایا۔ بن دالیوں بنیا دلال، سچ دلالی آپ کمایا۔ بن چھریوں ہو یا حلال، گر سکھاں نیہ تھلے اپنی رت رکھایا۔ شاہوں کرے کنگال، کنگالوں شاہ
 آپ بنایا۔ ترے گن مایا کر بے حال، بھگتاں چرناں ہیٹھ دبا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھننے نیناں نال دکھایا۔ دھٹا ویکھ خوشی مناؤندا،
 کلجگ اتم وار۔ پُرکھ ابناشی ڈھولا گاؤندا، گیت گوبند ایکنکار۔ سین نائی اٹھ اٹھ کن لاؤندا، کون کرے سچی گُفتار۔ کون وچھڑے میل ملاؤندا، آپ اپنا
 کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سُنیا راگ اٹھیا سین، سائیں دھیان لگایا۔ ہر جو تیرا ناؤں کون لین، تیرے
 رنگ سما یا۔ کلجگ مایا سب نوں کھائے ڈین، بچیا کوئے رہن نہ پایا۔ ناتاٹھا بھائی بھین، پتا پوت نہ کوئے منایا۔ رائے دھرم انت سب دا چکائے لین
 دین، ویلے انت نہ کوئے بھڈایا۔ لاڑی موت کھائے ڈین، چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ دھن بھاگ جو جن تیرا بھانا سہن، سین نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ دھننے سنی سین آواز، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ آ یار میں دستاں راز، بھیا بھید گھلایا۔

جس نوں کہندے رہے غریب نواز، سو غریب بنائیاں سیو کمائیا۔ جیہڑا تیرے پچھے گیا دوارے راج، بن سیوک سیو کمائیا۔ سو لوک مات رچائے کاج، اپنے بھگتاں نال رلائیا۔ بن بھگتی دیوے داج، دیکھ پوت پتا خوشی منائیا۔ اپنے بیڑے چاڑھے سچ جہاز، چپو اپنا نام لگائیا۔ میٹوں پہلوں مار کے گیا آواز، پھر لوک مات اپنے گرگھ لئے اٹھائیا۔ دھن بھاگ جے توں سنیا آج، ساچے گھر وٹی ودھائیا۔ جس میری رکھی لاج، سو داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ سین اگوں کہے پکار، نمی نمی دھار جنائیدا۔ کون کوٹے دیکھاں میں سچا یار، پروردگار روپ وٹائیدا۔ دھٹا کہے دیکھ کھول کوٹا، لوک مات راہ جنائیدا۔ جتھے کرے سچ وبار، ہر جن ساچے رہیا تار، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ نو دوارے کھول کوٹا، بہتر بھگتاں اندر دیوے واڑ، ستریں ساچی سیو جنائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت ڈگمگائیدا۔ دھٹا کہے ہر کانور، زرگن زرگن رُشائیا۔ سین کہے شبد ساچی تور، ناد ناد ناد وجائیا۔ پُرکھ ابناشی کہے میں سب توں دور، میرا بھیو کوئے نہ پائیا۔ بہتر بھگت کہن حاضر حضور، گھر ساڈے ڈیرہ لائیا۔ ستر کہن سردھا پور، ساڈی آسا پور کرائیا۔ ہر سنگت کہے سانوں ملے ضرور، راتیں ستیاں درس دکھائیا۔ دھٹے سین ٹٹا غرور، پر بھ در نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھٹا کہے سین چل دیکھئے جوت اکالی، زرگن اپنی دھار جنائیدا۔ سین کہے دھٹے انج دیوالی، ہر ساچا خوشی منائیدا۔ دھٹا کہے کلج رین اندھیری کالی، دیکھ کوئے نظر نہ آئیدا۔ سین کہے ہر بھگت پر بھ آگے سوالی، سب دی آسا پور کرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیدا۔ سین کہے دیوالی رات، راتیں ستیاں بیت نہ جائیا۔ دھٹا کہے نار کمذات، ٹھگاں چوراں نال رلائیا۔ گرگھ کہن ملیا پُرکھ ابناش، گھر ساچے وئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دکھائیا۔ دھٹا کہے جگت وبار، گھر گھر کچھی راہ تکایا۔ سین کہے سب ہون خوارا، بن ہر جو دیا نہ کوئے کمایا۔ بھگت کہن ملیا ہر نام بھنڈارا، نکھٹ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن پایا۔ دھٹا کہے سنو راگ، دیکھ راگ جگت گن گائیا۔ سین کہے ناتا ٹٹیا کنت سہاگ، سنجی سچ دیکھ دیکھ نیتز نین نیر وھائیا۔ بھگت کہن ہوئے وڈ وڈ بھاگ، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ بن دیکھ جگیا چراغ، گھر مندر ہوئی رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ دھٹا کہے سُن سین پیارے، کن نال کن ملائیا۔ لوک مات کھیل نیارے، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ بھگتاں
 بیٹھا جا دوارے، نرگن رُوپ وٹائیا۔ چل چلیئے کر کے آئیے نمسکارے، چرن دھوڑ مستک ٹکا لائیا۔ کر کرپا جے گھر آئے ہمارے، رنج رنج درشن پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ دوویں اٹھ پئے راہ، اپنا پندھ مکایا۔ اک دوجے نال کرن صلاح، پُرکھ ابناشی کھیل
 رچایا۔ جن بھگتاں بنیا آپ ملاح، بیڑا لوک مات چلایا۔ اپنا جپایا اکوناں، دوجا ناؤں نہ کوئے دکھایا۔ آپے پکڑی اتتم بانہہ، آپ اپنے گلے لگایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے کھیل کرایا۔ دوئے دوارے گئے آ، نیز نین بگسائیا۔ چرن کول سپس ٹکا، سرن لئی سرنائیا۔ کرپا کر
 سچے شہنشاہ، ایک مانگ منگائیا۔ اپنیاں بھگتاں دوارا دے دکھا، جس تھلے اپنی رت دبائیا۔ میرا لیکھا پور دتا کرا، میرا لہنا رہیا مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچا پردہ آپ اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیا، ایک حکم سنائیدا۔ میرے بھگتاں راہ سکھالا، ہتھ کسے نہ آئیدا۔ کرپا
 توڑیا جگت جنجالا، جاگرت جوت جگائیدا۔ مانس جنم نہ منگیا ہالہ، کایا کھیتی بن کرسان ساچی سیو کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
 کھیل آپ کرائیدا۔ بھگت دوار جے درشن پاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کبیر جلاہانال رلاؤنا، ایک سنگ دکھائیا۔ چھبھی پوہ چل کے آؤنا، ایک تھت وڈیائیا۔ آگے
 بھگتاں وچ ہر جو بن کے ہے پراہنا، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ رات ملے نہ کسے نوں سوئا، اکھ نیند کرے گڑمائیا۔ سوا سوا سوا پھر سب نے گاؤنا، سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنے در بہاؤنا، در بہہ بہہ رنگ رنگائیا۔ بھگتاں کولوں بھگت دوار کھلاؤنا، ساچا سنگن منائیا۔ پھر
 کبیر آگے لاؤنا، نو دوارے پندھ مکائیا۔ جگت کھیڑا سب ڈھاؤنا، کوڑی صفا دئے اٹھائیا۔ ڈورؤ ڈنکا اک وجاؤنا، نوبت وجے ساچے ماہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔

ساجا نام ہر کی مہر، مہربان دیا کمایا۔ جنم جنم دے وچھڑے جو لئے گھیر، آپ اپنے انگ لگایا۔ دیوے درس نہ کرے دیر، دیدِ عید چند چڑھائیا۔ سد سے نیرن نیر، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ پُورب لہنادے نیڑ، اگلا اپنے لیکھے پائیا۔ آون جاون چکے گیڑ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ تن خاکی ماٹی نہ ہوئے ڈھیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام اک رکھائیا۔ ہر کا نام سچا رنگ، گر سنگر آپ چڑھائیندا۔ جس جن دیوے اپنی منگ، دُوجے در نہ منگن جائیندا۔ جس سنائے اپنا چھند، راگ راگنی مکھ شرمائیندا۔ دُئی دُویت بھرماں ڈھاوے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ اک اُچجائے پرمانند، اپنا درس کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنگ برہم ایکا گھر وکھائیندا۔ ہنگ برہم ساچی دھار، پاربرہم پرگٹائیا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ زرنکار، ہنگ جیو رُپ سائیا۔ سوہنگ اکھر بھگت وچار، جگت و دیا بھیونہ رائیا۔ مہاراج کھیل کرے اپار، سنگھ شیر رُپ وٹائیا۔ شیر سنگھ اک بھبکار، لوک پرلوک رہیا سنائیا۔ وشنوں بن سیوادر، جن بھگتاں سیو کمائیا۔ بھگون و سے سچھنڈ دوار، لوک مات بے جیکار آپ سنائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جو جن گائے پنج جیکار، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔

کوٹن کوٹ چلائے ناں، انک بدھی سمجھائیا۔ کٹوں پھڑ پھڑ لائے راہ، رہر ناؤں دھرائیا۔ لے نہ سکن ساہ، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ اگول کر نہ سکے کوئی نہ، پچھے بیٹھا سچا ماہیا۔ اُچی کوک کوک رہے سنا، ڈھولا ایکا گائیا۔ آو وچھڑے لیتے ملا، مل مل منگل گائیا۔ جن سانوں دتا گھلا، سو اپنا تھم سنائیا۔ بُھلے نہ بے پرواہ، منگی اک سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپے آپ وکھائیا۔ کوئی کہے وشنوں داتا، کوئے برہما سیس جھکائیا۔ کوئی کہے شکر ناتھا، اُچے ٹلے آسن لائیا۔ کوئی کہے چتر بھج دیوے ساتھ، اپنا سنگ نبھائیا۔ کوئی کہے اشنہج ماتا، دُرگا ایشٹ رہے منائیا۔ کوئی کہے گنیش میٹے اندھیری راتا، گنپت سیس جھکائیا۔ کوئی کہے آد شکت میٹے اندھیری راتا، اپنی دیا کمائیا۔ ہر بھگت اکو کہے پُرکھ بدھاتا، جو سب داپتا مائیا۔ کوئی کہے وید بھگوان، پڑھ پڑھ وقت لنگھائیا۔ کوئی کہے سور یہ مہان، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کوئی کہے چندر دیوتا بلوان، سیتل دھار وھائیا۔ کوئی

کہے کروڑ تیتیس دیوے پین کھان، سُرپت اند مان وڈیاںیا۔ کوئی کہے دھرتی مات دیوے پکوان، اپنا رزق دکھائیا۔ بھگت کہے بن ہر نہ کوئے نشان، جو دیسے سو رہن نہ پائیا۔ کوئی کہے جل گردیو، دھن دھن لوکائیا۔ کوئی کہے اگنی سیو، اگن ہون دکھائیا۔ کوئی کہے وایو اہمیو، ساچا پھل لگائیا۔ بھگت کہے پاربرہم الکھ ابھیو، بے آنت وڈی وڈیاںیا۔ کوئی کہے تارے اوتار، کوئے گر گر سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے پُران آدھار، کوئی شاستر سمرت گائیندا۔ کوئی کہے باراں اکثر کرے نِستار، نارد مَن سمجھائیندا۔ کوئی کہے کرشن مُرار، کوئی راما سیس جھکائیندا۔ بھگت کہے اک کرتار، جو گر اوتار اُپجائیندا۔ کوئی کہے پیر پیغمبر، کوئی سجدہ سیس جھکایا۔ کوئی کہے کلمہ کلام رچائے سویمبر، سچ امام میل ملائیا۔ کوئی کہے سیس رکھے پیتمبر، رُوپ انُوپ وٹائیا۔ بھگت کہے سرب بھر تمبر، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلائیا۔ کوئی کہے بھگت بھگوان، بھگتاں سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے سنت دیون دان، نام دان اک ورتائیندا۔ کوئی کہے گرگھ دیوے گیان، گیان گوجھ سمجھائیندا۔ کوئی کہے گرگھ چتر سُجان، ساچی سو جھی پائیندا۔ ہر بھگت کہے اک بھگوان، بھگتاں اُپر جو دیا کمائیندا۔ کوئی کہے نانک نرنکار، کوئی انگد گرو منایا۔ کوئی کہے امر داس آدھار، کوئی کہے رام داس سرنائیا۔ کوئی کہے ارجن پیار، کوئی کہے ہر گوہند وڈی وڈیاںیا۔ کوئی کہے ہر رائے تیج دے سوار، کوئی کہے ہر کرشن سدا دھیائیا۔ کوئی کہے تیغ بہادر آپا وار، لوک مات لئی وڈیاںیا۔ کوئی کہے گوہند میت مُرار، پُرکھ اکال رُوپ وٹائیا۔ نانک گوہند دوویں کرن نمسکار، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کوئی کہے وڈا پنٹھ، مارگ پنٹھ چلایا۔ کوئی کہے وڈا بنس، گرگھ رُوپ وٹایا۔ کوئی کہے ہر کا کھیل سہنس، سہنسر اپنا ناؤں دھرایا۔ کوئی کہے گرگھ گرنتھ، گرگھ گرنتھ اوٹ رکھایا۔ بھگوان کہے میرا کسے نہ پایا آنت، سب میری صفت صلاحیا۔ میرا گا گا تھکے منت، لوک مات سرب گرلایا۔ جس بنائی آپ بنت، تِس لہنا موُل چکایا۔ کجگ آنت وڈیائی ساچی سنگت، جس ہر جو سنگ نبھایا۔ ایہتے اوتھے کسے در نہ ہووے منگت، خالی جھولی نہ کوئے رکھایا۔ مانس جنم نہ ہووے بھنگت، آون جاون لیکھے لایا۔ کبیر جلاہا راہ تئکے کدوں بہاں وچ مل کے پننگت، جو لوک مات وہار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مدھ اپنا کھیل آپ کرایا۔ دسم دوا ری چھوٹی گٹھ، ہر لوک مات بنایا۔ رُس کے ایہدے وچ بہے لگ، اپنا آپ چھپائیا۔ اندر بہہ بہہ رہیا کٹ، دس کسے نہ آئیا۔ کر

کرپا جس دے اندروں پئے پھٹ، اپنا پردہ دیوے لایا۔ ماں کُھ اندر بنے پُت، باہر بالا رُوپ اکھوایا۔ کوئی نہ جانے اندر رہے ابناشی اچت، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھایا۔ جس سہائے اپنی رُت، اپنی مہک دئے مہکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری جگت گُٹھ، لُکویں کھیل کھلایا۔ دسم دواری چھوٹی نمکر، نکا ہو ہو رُوپ دکھائیندا۔ جے کوئی سچ بچھے تے جائے نمکر، اپنا بھینو نہ کسے کھائیندا۔ جے کوئی آگوں منگے اتر، انجھلا ہم سنائیندا۔ جے کوئی کہے میں تیرا پتر، پھر پھر گود بہائیندا۔ گرگھاں ویکھ منائے شکر، اپنی خوشی منائیندا۔ سچ بچھو بنیا رہے بچھ، اپنی ہتھیں اپنے جیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری گُٹھ اک دکھائیندا۔ دسم دواری ڈونگھا کھولا، اپنی کھڈ پٹایا۔ آپے وسیا رہے اولہا، دس کسے نہ آیا۔ جے کوئی کہے بھالا بھولا، بھولے رُوپ ویس وٹایا۔ جے کوئی کہے کلا سولاں، سولاں کلا دئے سمجھایا۔ جے کوئی کہے رُوپ مولا، مولا اپنی دھار جنایا۔ جے کوئی کہے جھوٹھا پاؤندا رولا، جھوٹھیاں نال جھوٹھا رنگ چڑھایا۔ جے کوئی کہے میرا سنگر چکے میرا ڈولا، تس اپنے کندھ اٹھایا۔ لوک مات بھار کرے ہولا، اگلا پنڈھ مٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر اندر دسم دوار، دسم دوار نیوں نیوں سپس جھکایا۔ جس اندر لہدے گئے یار، یار ہتھ نہ آیا۔ جس دے پچھے ہندے رہے خوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پانیا۔ جس دے پچھے تپدے رہے انگیار، جگت دھونیاں تانیا۔ جس دے پچھے کایا رہے ٹھار، جل دھارا سپس کرایا۔ جس دے پچھے چھڈدے رہے گھر بار، نار کنت ہوئی جدایا۔ جس دے پچھے لُک لُک بیٹھے ڈونگھی غار، اپنا کھ چھپایا۔ جس دے پچھے پڑھ پڑھ پترے چھڈدے پاڑ، پتن ملیا نہ سچا ماہیا۔ جس دے پچھے نٹھ نٹھ تھکے تیر تھ تٹ کنار، کنارہ نظر کوئے نہ آیا۔ جس دے پچھے پھر پھر تھکے مندر مسجد گرو دوار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ پنڈت کہن وسے ہری دوار، ہر دوار آسن لایا۔ کھتری کہن ٹھاکر ساڈا یار، ٹھاکر دوارے سو بھا پانیا۔ ملا کہن مسیت رہے سدا بے دار، غفلت وچ کدے نہ آیا۔ گرنتھی کہن وسے گرو دوار، گرو گرنٹھ رہیا سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کہے میں وسوں سب توں باہر، ہر گھٹ اپنی کھیل کرایا۔ بن بھگتاں نہ کراں کسے پیار، کوٹن کوٹ جیو جنت آئے گئے پھیرا پانیا۔ کلج انت جو در کرے نمسکار، در دروازہ پار لنگھایا۔ ڈبڈے پاہن دیوے تار، پاتھر اپنا چرن چھہایا۔ ہر سنگت ویکھ جائے بلہار،

بلہاری بلہار گرسکھ رہیا صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر اپنے ہتھ رکھایا۔ جس مہر ملی دست، وستو ہور نہ کوئے رکھائیندا۔ نام
 ست ملی ہست، گھاٹا کوئے نظر نہ آسیندا۔ تِس نال کیا کوئی کرے حسد، جس پر بھ دیا کمائیندا۔ اٹھے پہر رکھے مست، نام مستی اک چڑھائیندا۔ ہتھ
 ملائے نال دست، بدست اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہر آپ ورتائیندا۔ ستجگ کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔
 تریتا رووے زارو زار، کوک کوک سنایا۔ دوپر ڈگا منہ دے بھار، کھلڑے کیس رہیا وکھایا۔ کلجگ کری آنت پکار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ چارے
 اکٹھے ہوئے یار، یار یاراں نال ملایا۔ اک دُجے نال کرن وچار، بہہ بہہ متا پکایا۔ اپنا آپ گئے ہار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ کریا کھیل ہر نرنکار،
 لوک مات جوت جگایا۔ چار جگ دی ویکھے کار، جگت وھارا پھول بھلایا۔ در سدے گر اوتار، بھگتاں نال ملایا۔ اپنے گن اوگن لو وچار، جیو جنت جو
 رہے کمایا۔ سارے انتم گئے ہار، جت کسے ہتھ نہ آیا۔ جوں بھاوے توں لینا تار، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 حکم سنایا۔ ساچا حکم ہر کرتار، اپنا آپ جنائیندا۔ ستاراں ہاڑ دوس وچار، ایکا راہ وکھائیندا۔ اکٹھے ہوئے گر اوتار، پچھلا لیکھا آپ جنائیندا۔ چارے جگ
 ویکھو پاؤ سار، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ اپنے اپنے لو اٹھال، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سارے کہن ہوئے کنگال، جگت خزانہ سرب لٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا ساچا ور، ایکا رنگ وکھائیندا۔ ساچا ور دے نرنکار، ایکا وار سمجھایا۔ اپنی اپنی کرو وچار، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ گر اوتار کرن
 پکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ چار جگ دے دن چار چار، ساریاں منگ منگایا۔ چارے جگ ہوئے خبردار، پر بھ اگے جھولی ڈاھیا۔ تیرا حکم نیا سچی
 سرکار، جو سیوا ساڈی لایا۔ آنت توں کیتا پار کینار، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ اپنی ہتھیں سانوں مار، کیوں دیویں دھکا لایا۔ توں سب دا سر جنہار، وڈا
 بے پرواھیا۔ اسیں ڈگے تیرے دوار، ساڈی بھل بخشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمایا۔ دیا کمائے سری بھگونت، ایکا حکم
 جنائیندا۔ میرا کھیل آد آنت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جگ جگ بنائی ساچی بنت، لوک مات راہ چلائیندا۔ بن بھگتاں نہ ملے کسے بھگونت، بن بھگت
 بھگونت نہ کوئے ملائیندا۔ کلجگ آیا انتم آنت، سب دا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم ورتائیندا۔ دین دیال سچ تیرا

کہنا، چار جگ پئے سر نایا۔ آد جگاد توں بھگت دوارے رہنا، تیری وڈ وڈیایا۔ اساں نیا تیرا کہنا، تیری اوٹ نکایا۔ توں درس کرا اپنیاں بھگتاں نیناں، بیٹھے راہ نکایا۔ اساں تیرا بھانا سہنا، تیرے سنتاں اوٹ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، چار جگ اٹھائیندا۔ آؤ ویکھو سچ وہار، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ بھگتاں بنے اک دوار، بن دوا ری سیو کمائیندا۔ چار جگ دا چکنا بھار، تہاڈے سر اُپر ٹکائیندا۔ تیراں ڈیڑھ کر وہار، ادھی بخشش نال ملائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، چار جگ دے گر اوتار اپنے در منگائیندا۔ پہلی چیتر ہو اجیار، ساچا کھیل کھائیندا۔ گوہند کرے آنمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ بنے وچولا پہلی وار، چارے جگ چاروں گنت بہائیندا۔ سب دی سنے پھیر فریاد، گلیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سچ دوا ریوں چار جگ بن ہر کوئی نہ سکے کاڈھ، جگت لیکھانہ کوئے رکھائیندا۔ چار جگ جنہاں نال کریا لاڈ، بھگت بھگونت روپ وٹائیندا۔ زرگن سرگن ہو ہو تارے سنت سادھ، اپنی کھیل وکھائیندا۔ سوا کٹھے کیتے آنت آد، اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔

★ ۲۳ کتک ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

زراکار زرنکار اٹھے، سچکھنڈ وٹی ودھایا۔ اپنے کولوں آپا پچھے، اپنا بھيو کھلایا۔ کون ہیرے مونگے سچے، مانک موتی روپ وٹایا۔ کون ہون سب توں اچے، اگم ملے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ زرنکار زراکار دے صلاح، آپا آپ جنایا۔ میرا کھیل بے پرواہ، میرے وچ سما یا۔ سچ سنگھاسن لیا سہا، ساچا تخت روپ وٹایا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، اپنا ویس وکھایا۔ حکمی حکم آپ جنا، دھر فرمانا اک ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکایا۔ زراکار زرنکار اپنا آپ جنائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائیندا۔ کون وست میرے رہے کول، کون رنگ رنگائیندا۔ کون ناد وجے ڈھول، کون راگ سنائیندا۔ کون نور جائے مول، روپ رنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کون

کرے سچا قول، اقرار کون توڑ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دکھائیندا۔ نرکار نرنکار کہے، کہہ کہہ خوشی منائیا۔
 تیرا دوارا سدا رہے، سد وجدی رہے ودھائیا۔ شاہ پاتشاہ توں اُتے بہیں، بے آنت تیری وڈیائیا۔ آد جگاد تیرا روپ نہ ہووے لے، تیری رکھ نہ کوئی
 مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ور آپے رہیا ورتائیا۔ نرکار نرنکار ور، ور جھولی رکھائیندا۔ تیرا کھلا رہے سدا در، دروازہ بند نہ کوئی
 رکھائیندا۔ نرنکار اپنا ناؤں دھر، ایک ڈنک سنائیندا۔ ایک بنک سوہے گڑھ، ایک گرہ وڈیائیندا۔ اک سہیلا بہے چڑھ، اک اکیلا سوہا پائیندا۔ مورت اکال
 آپے کر، اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرکار نرنکار دیوے صلاح، صلاحگیر نہ کوئی
 رکھائیا۔ تیرا بیڑا توں ملاح، تیرا بھیو کوئی نہ پائیا۔ تیرا گھر توں لینا وساء، تیرے در وجے ودھائیا۔ تیرا ناؤں توں لینا پرگٹا، ناؤں نرنکارا پرگٹائیا۔ تیرا
 حکم توں لینا ورتا، تیرا حکم سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگیا رنگ ہر نرنکار، اپنا رنگ دکھایا۔ نرکار
 کر پیار، نرویر میل ملایا۔ سچ سنگھاسن پاوے سار، ساچی سیجا آپ سہایا۔ کرے کھیل پُرکھ نار، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا راہ آپ چلایا۔ ساچا راہ ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ چلایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اجیار، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ اپنی گھاٹ گھڑے بن ٹھٹھیار،
 سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا مندر سہائے سچ دوار، محل اٹل اُچ رُشائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتا، ساچا حکم
 آپ ورتائیا۔ آپے ہوئے منگنہار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنا سنگ آپ
 نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر وڈا وڈا کھوائیندا۔ اپنے نال
 اپنی کرگڑائی، اپنا بندھن پائیندا۔ آپے دھی آپ جوئی، سوہرے پیسے آپے سوہا پائیندا۔ آپے کھیل کرے رگھرائی، اپنا روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔
 آپے سچ سہنجنی سچ سہائی، سوہاونت سری بھگونت اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ آپے کھیل کرے نرنکار ناری کنت، کنت کنتوئل اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے
 بنائے ساچی بنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ بنائے بنت ہر بھگوان، اپنی دیا کمائیا۔ اپنا در کر پروان، سچ دوارا

اک سہانیا۔ شاہ بھوپ بن راجان، شاہ سلطان حکم پر گٹائیا۔ سچ نشانہ اک مہربان، مہبان آپ جھلایا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، بے زبان کرے پڑھانیا۔
 اپنا کھیل کر مہان، اپنی اُلفت ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنانیا۔ اپنی دھار آپے جان، اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا
 رنگ آپے مان، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنے مندر ہر بھگوان، اپنا حکم ورتایا۔ آپا کرے آپ پہچان، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ آپے ویکھے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا
 ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھے چرن سرن نگاہبان، کول اپنا رُپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن بندھن دے سمجھایا۔ آپے چرن آپ
 کول، چرن کول آپ سمجھایا۔ آپے داتا دانی آپے پے سرن، آپے جانے سچ سرنانیا۔ آپے کرتا پُرکھ کرنی کرن، آپے کرتی کرت کمانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک چرن کول دے سمجھایا۔ ہر کا چرن اُچ اپارا، رُپ اور نہ کوئی رکھانیندا۔ ہر کانین سدا اُجیارا، رُپ رنگ نہ کوئی
 وٹانیندا۔ ہر کا گھر سچا دربارا، آد آنت سو بھاپانیندا۔ ہر کا در کھلا کواڑا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو
 آپ جنانیندا۔ نرگن چرن نرگن راجا، نرگن بھوپت بھوپ اکھوانیا۔ نرگن سرن نرگن مہاراجا، سیوک سیوک کمانیا۔ نرگن پرن نرگن رکھے لاجا، نرگن
 نرگن ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ آپے چرن آپے سیس، ہر اپنی کھیل کھلانیندا۔ آپے نور آپے
 جگدیش، آپے جگدیش ولس وٹانیندا۔ آپے نام آپ حدیث، آپے حکمی حکم پھرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ
 سمجھانیندا۔ اپنا چرن دیوے دس، ہر بھید ابھید کھلایا۔ جس دوارے جائے دس، سو دوارا چرن رُپ وٹانیا۔ جس گرہ جائے دس، سو گھر ہوئے رُشانیا۔
 جس مندر آئے نس، سو مندر سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا چرن اک سمجھانیا۔ سچکھنڈ ہر سچ سینگھاسن، ایک ایک سو بھاپانیندا۔
 چرن کول ہر کھیل تماشن، اپنا رنگ وکھانیندا۔ تھر گھر نور کر پرکاشن، ایک مان دوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ کھلانیندا۔
 چرن کول گھر ساچے رکھ، اپنی دیا کمانیا۔ تھر گھر دوارا کر پرکھ، ایک بنک وڈیانیا۔ اپنا نور اندر رکھ، کرے کھیل پتا مانیا۔ آپ وکھایا اپنا رس، بن بھوگ
 بلاس کری گڑمانیا۔ اپنی کری آپے پوری آس، آپ آپا لے پرگٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرانیا۔ چرن کول تھر

دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹایا۔ کریا کھیل اپر اپارا، اپر مپر رُوپ دھرایا۔ ایکا جایا سْت دُلا را، شبدی ناؤں پرگٹایا۔ ساچے گھر ہو یا جیکارا، واہ وانا د
اناد وجایا۔ ایکا ویکھے ویکھنہارا، دُو جاسنگ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیارا، اپنی گود بہایا۔ گھر وچ گھر تیرا سہارا، تھر در دے وڈیایا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک وسایا۔ سْت دُلا را ہو تیار، ڈھیہہ پیا سرنایا۔ دھن بھاگ توں کیا پیار، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ ایکا ملیا
چرن سہار، کول ملی سرنایا۔ در بردا کھڑا سیو ادار، بے پرد رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا آس رکھایا۔ ایکا آس لئی رکھ،
شبدی شبد جنائندا۔ اپنے گھر کیا پر تکھ، در ساچا موہے بھائندا۔ اپنے نالوں کریں نہ دکھ، تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھائندا۔ میں تیرا اُبجیا تیری رت، ہور
پتا نہ کوئے بنائندا۔ تیرے چرن کولاں وچ رہیا وس، تھر گھر اپنا آسن لائندا۔ کر کر درشن رہیا ہس، تیرے نال خوشی منائندا۔ میں تیرے ہو یا وس،
دُو جارا نہ کوئے تکائندا۔ ایکا سیوا اپنی دس، ہوں بالک سیو کمائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سنائندا۔ سچ سندیشہ سُن
لے سْت، سو پُرکھ ابناشی آپ جنایا۔ تیری نہ کایا نہ کوئی بُت، تیرا رنگ نہ کوئے دکھایا۔ تیرا ناتا ابناشی اچت، نہ مرے نہ جایا۔ توں میرے وچوں
پیا پُھٹ، میری گود سہایا۔ تھر گھر سوہے تیری رت، ساچی رتڑی سو بھاپایا۔ میرا نور تیری جوت، تیری جوت میری رُشایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن جنایا۔ سُن سْت میں کراں پیار، پیار پیار نال ملایا۔ آد جگاد میرا وہار، اک اکلّا کردا آیا۔ تیتوں کریا خبردار، ایکا وار اٹھایا۔
تیری سیوا لاواں اپر اپار، بھل کدے نہ جایا۔ نرگن ہو ہو کراں پسا، سرگن تیرا انگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو سنا یا۔
سُنیا بھو دھر فرمانا، پُرکھ ابناشی رہیا جنایا۔ چرنی ڈگا ہو نما، نیتز نیناں نیر وہایا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا رانا، سچّی تیری شہنشاہیا۔ تیرا حکم اک فرمانا، نہ کوئی
میٹے میٹ مٹایا۔ تیرا در نہ چھڈ کے جانا، دُو جے گھر نہ کوئے وڈیایا۔ چرن کول دے اکانا، وچھڑ جائے نہ میرا ماہیا۔ میرا بنیا رہے تیرا گھر آؤنا جانا،
درس نیتز نین دکھایا۔ سدا سد مٹاں تیرا بھانا، چلاں تیرے حکم رضایا۔ جے کر میرا بھانا میں، تیرے ہتھ دیاں وڈیایا۔ تیرا نور پرگٹاواں سورج چنے،
برہمنڈ کھنڈ ویس وٹایا۔ تیرے گھر تیرا رُوپ بنے جننی جنے، وشن برہما شو گود بہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ور جھولی پائی۔ ایکا

ور دیوے دات، اپنی دیا کمائی۔ تیرے آنتر دیکھے مار جھات، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ وشن برہما شو بنائے تیرا ساک، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ لکھ چوراسی
 پھل لگائے ڈالی پات، بھل پکھڑیاں آپ مہکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتایا۔ شبد سٹ چرن گیا ڈھٹھ، دوئے
 جوڑ کرے پکارا۔ توں اپنا مارگ دتا دس، تیرا کھیل اپرا۔ سیس متھے رکھیا ہس ہس، کراں سچ وبارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا آنت سہارا۔ آنت سہارا منگی منگ، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ تیرا و جاواں اک مردنگ، لکھ چوراسی کھیل کھلایا۔ لیکھا جاناں جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج لئے
 پرگٹایا۔ آواں جاواں تیرا دوارا لنگھ، سچھنڈ ساچا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ سر میرے ہتھ دینا رکھ، ایکا
 دوار ونڈ ونڈایا۔ اپنے نالوں نہ کریں وکھ، تار ستار نال بندھایا۔ جگ جگ کرنا میرا پکھ، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ اتم پوری کرنی آس، نراس کوئے نظر
 نہ آئی۔ تیرے گھر کراں واس، دوجے در نہ پھیرا پائی۔ صاحب سدا وساں پاس، وچھوڑا پندھ مکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، ساچی دست جھولی پائی۔ دیوے دست سری بھگوان، ایکا وار جنایا۔ اتم میلا کراں مہان، مل مل اپنا رنگ چڑھایا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان،
 لوک مات کرائیا۔ نو نو چار مٹے نشان، جگت نشانہ دئے گوائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات
 کرے رُشٹایا۔ تیرا لہنا چکاوے آن، دینا کوئے رہن نہ پائی۔ تیرا مندر دیکھے مکان، گھر گھر وچ آسن لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا سنگ آپ نبھایا۔ جے کر میل لوک مات ملاؤنا، شبدی سٹ منگ منگائیندا۔ اک اکلا بن کے تیرے در نہ آؤنا، تیرا در نہ سو بھاپائیندا۔ جنہاں تیرا
 نام دھیائونا، تنہاں اپنا انگ پھڑائیندا۔ لوک مات میں کراں جو میرے اندر بھائونا، میں اپنی کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، گھر تیرے بچھ بچھائیندا۔ پرکھ ابناشی دین دیال، آد دیا کمائی۔ جو اُتیجے سو کھائے کال، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ جگ چوکڑی حل
 کرے آپ سوال، اپنا انکڑا نہ کسے جنایا۔ تیرا روپ بنائے دلال، شبدی شبد دئے وڈیایا۔ چھوٹے بچے تیتوں انگلی لائی رکھے کرے کھیل کمال، میرا بھيو
 کوئے نہ پائی۔ گر اوتار کرے کھیل نرال، تیرا رنگ چڑھایا۔ جگ چوکڑی آنت سب نوں کرے بحال، لیکھا سب داد دئے مکائی۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ سمجھائی۔ تیری دھارا لئی جان، تُوں جانی جان جنایا۔ جگ چوکڑی تیرا ناؤں پردھان، لوک مات ڈھولا گایا۔ گر
 اوتار کرن کلیان، لکھ چوڑا سی تند بندھایا۔ بن تیرے تیرا دکھاوے نہ کوئے مکان، تیرے در نہ کوئے بہایا۔ جو آئن سوتیٹوں گان، گا گا تیرا شکر
 منایا۔ میں دیکھاں مار دھیان، واہ وا تیری قدرت واہ وا تیری مایا۔ تُوں اپنا اکھر اک اک دے گیان، لوک مات دسیں وڈیایا۔ اتم آپے میٹے نشان،
 سب دا کرے صفایا۔ میرے نال کر زبان، کیتا قول بھل نہ جایا۔ میں تیرا بال نادان، تیرے آگے سپس جھکایا۔ در دینا دانی دان، دیونہار بے پرواہیا۔
 میرا تٹ نہ جائے مان، ڈھیہہ پیا سرنایا۔ لوک مات نہ آئے ہان، میں تیری اوٹ نکایا۔ جگ چوکڑی رہاں بے پچھان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ دین دیال دیا کر، آد دے وڈیایا۔ اتم تیرا پلو لوواں پھڑ، اپنے نال بندھایا۔ اپنے بہاواں
 آپے گھر، گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ تیرا چکاواں سنساروگ ڈر، سوگ نیڑ کوئے نہ آیا۔ زرگن ہو ہو لوواں پھڑ، ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا قول رہیا کرائیا۔ سچ سچ میں دتا دس، نہ پردہ کوئے رکھایا۔ اک اکلانہ آواں نس، تیرے در نہ پھیرا پایا۔ کلجگ اتم میرا چلانا نہ
 کوئے وس، میں پہلوں رہیا سٹایا۔ تُوں اپنیاں بھگتاں اندر جانا وس، تیرا بھوکسے نہ آیا۔ گر اوتار گا گا آئن تیرا جس، جس وید پُران سٹایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں رنگ رنگایا۔ تیرے بھگت میرا ساتھ، میری بنت بنایا۔ تُوں صاحب پُرکھ سمراتھ،
 بے انت تیری وڈیایا۔ تُوں انا تھاں ناتھ، انا تھاں ہوئیں سہایا۔ تُوں اننگی دیویں دات، سچ دست آپ ورتایا۔ تُوں بن اکھر دکھائے پڑھائیں گاتھ، اپنا
 ناؤں صلاحیا۔ اسیں رل کے آئے اک جماعت، ایکا پٹی لیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو
 مہربان، ایکا تھم جنائیندا۔ کلجگ انت کراں پروان، نو نو چار پنڈھ مکائیندا۔ پرگٹ ہوواں وچ جہان، زرگن روپ وٹائیندا۔ ساچے بھگت کراں پروان،
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن منگیں دیواں دان، نام امولک وست آپ ورتائیندا۔ بن پچھیاں کراں پچھان، اپنی پچھان بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو چکائے بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ساچے ست کر دھیان، ہر سنگر آپ سمجھایا۔ کلجگ اتم

دیکھے آن، نراکار بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت کھیل مہان، لوک مات کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ تیری دیا کون روپ، لوک مات نظر نہ آئیا۔ سارے کہہ کہہ آئے ست سرُپ، تیری رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ تیرا ڈنکا وجے چارے کوٹ، دروہی تیرے نام خُدا ئیا۔ تیتوں کہندے وسیا کایا پنج تت قلبوت، نظر کسے نہ آئیا۔ توں آد جگاد نہ آیا کسے دے سوت، سب دا ڈیرہ رہیا ڈھاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کلج تیری انت نشانی، کون دے سمجھائیا۔ بن نشان نہ کوئے دھار، پہچان کوئے نظر نہ آئیا۔ بن ڈٹھیاں کہن سارے بھگوان، نیناں درس کوئے نہ پائیا۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکان، جگدیش سیس ہتھ نہ کوئے لگائیا۔ بن دھنے نہ کھادھا کسے دا پکوان، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کلج اتن تیری دیوے کون گواہیا۔ پُرکھ ابناشی ہو نراسا، آگوں ایہہ سمجھائیا۔ توں کہا سچ بن ویکھیاں میرے اُتے کرن بھروسا، میرا بھیو کوئے نہ پائیدا۔ جے کوئی کہے دکھالے آگوں کردے ہاسہ، نیتز نین آپ شرمائیدا۔ آد جگاد میرا کھیل تماش، لگویں کھیل آپ کھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیدا۔ میرا بھیو جے اتن پاؤنا، ہر جو رہیا جنائیا۔ میری اوٹ اک رکھاؤنا، ویلے انت لئے جگائیا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، زرگن نور کر رُشنائیا۔ جن بھگت دوارے آپے بھاؤنا، پھر پھر سیو کمائیا۔ بن ہر جی ڈٹھیاں چین نہ آؤنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ بن بن سیوک سیو کماؤنا، ساچی سیوا اک دکھائیا۔ سچھنڈ دوارا مات پرگٹاؤنا، ساچے بھگتاں دے وڈیائیا۔ جیودیاں ہی وچ بھاؤنا، آپ اپنے نال ملایا۔ پہلی وار پہلا وبار آپ کراؤنا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنا نشانہ آپ جھلاؤنا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ پچھلا کیتا انت مٹاؤنا، اپنا لیکھا اپنے وچ چھپائیا۔ ایک ناؤں سب نے گاؤنا، ایک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن تارے آپ کرتارا، کلج اپنا ویس وٹائیدا۔ در سوہے سچ دربارا، در دروازہ آپ گھائیدا۔ لیکھا جانے پُرکھ نارا، پُرکھ پُرکھو تم ویکھ دکھائیدا۔ ایک دیوے نام سہارا، سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ آپ اُپجائے بھگت دوارا، جن بھگتاں وچ بہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ویلا انت اپنا آپ آپ پرگٹائیدا۔ اپنا آپ لئے پرگٹا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ چار جگ دے گر اوتار در لئے بلا، ایک حکم سنائیا۔ بھگت

سندیشہ اک جنا، ایکانین گھلانیآ۔ اپنا ویسا آپ وئا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا مندر آپ بنا، ساچا گھر آپ وسایا۔ اپنی رت نیہاں ہیٹھ دبا، گوبندر رت لیکھے پانیا۔ برہم مت اک دکھا، کملاپت دے سرنایا۔ دھیرج جت اک سمجھا، ست سنتوکھ دے وڈیایا۔ دیک جوت اک جگا، نرگن نور کرے رُشنایا۔ کوٹ جنم دے پاپ گوا، ہر سگت لئے ترایا۔ اپنا درس آپ کرا، پوجا پاٹھ نہ کوئے کرایا۔ پھڑ پھڑ باہوں پار دے کرا، ادھ وچکار نہ کوئے رُٹھایا۔ ساچا مارگ دے لگا، ساچا پنٹھ اک دکھایا۔ اسٹکھ اسٹکھ جس نوں رہے گا، سو اپنی کھیل کرایا۔ جس نوں وشنوں رہیا دھیا، برہما سیس جھکایا۔ جس نوں شکر کنٹھ رہیا لگا، سو ملے سچا ماہیا۔ جس نوں گراوتار رہے دھیا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ جس دی پیر پیغمبر منگدے رہے دُعا، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ جس نوں انا الحق کہا خدا، نور ظہور آپ دھرایا۔ جس نوں کہندے مقامے حق بیٹھا ہو جُدا، اپنا آپ چھپایا۔ سو کلجگ انتم اپنے بھگتاں اتوں ہو فدا، اپنا نام نشان مٹایا۔ گرگھاں راہ دکھا سدھا، ساچے مارگ دے لگایا۔ نیہناں ہیٹھ دبائے اٹھاراں سدھاں، نو ندھاں نزد اپنی اک بھوایا۔ بن تیروں گرگھ ہردا ودھا، انیلا تیر چلایا۔ جے کوئی گرگھاں کولوں پچھے ہر جو کڈا، کوئی دس نہ سکے رانیا۔ جے کوئی ہر جو کولوں پچھے گر سکھ کیڈا، ہر ستگر دے سمجھایا۔ میرے نالوں بڑا وڈا، جس دی سیوارہیا کمایا۔ میں آد جگاد بالا نڈھا، میری عمر نہ کوئے وہایا۔ میں مل کے بھگتاں اپنی خوشی دا پایا گدھا، ہتھ نال ہتھ ملایا۔ میں نیہاں ہیٹھ رکھایا اپنا پنڈا، اپر اپنے بھار اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم اپنا آپ لئے پرگٹایا۔ آپ پرگٹے بھگتاں سنگ، بن بھگتاں کم کسے نہ آیا۔ ہر جن چاڑھے اپنا رنگ، رنگ دے دکھایا۔ گرگھاں کولوں منگے منگ، پر بھ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ آدوار نہ جانا سنگ، ہر جو مندر رہیا سہایا۔ جنم جنم دی کٹو بھکھ ننگ، ویلا انتم آیا۔ جس ملیاں پے ٹھنڈ، سو صاحب کیوں منوں بھلایا۔ جس وچھڑیاں ہوئے رنڈیا رنڈ، سو کنت کیوں در ڈرکایا۔ جنھ تارنا جیو پنڈ، برہمنڈ ہوئے سہایا۔ سدا دیال سدا بخشنڈ، بخشنہار بے پرواہیا۔ جس نال رلایا گجری چند، پوت سپوتا سنگ دکھایا۔ اکو وار منگو منگ، ساچی جھولی دے بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ سچ دوارا بنے رنیک، ہر راما آپ بنایا۔ تس دا بنے نہ کوئے شریک، لاشریک اک خدایا۔ نشان لگایا لکھ تاریخ، اُنی کتک مان وڈیایا۔ ہر کا مارگ اک

باریک، کوئی چل نہ سکے رائیہ۔ کوٹن کوٹ کہندے اسیں پھنچے نریک، پاندھی پندھ سکے نہ کوئے مکائیہ۔ بن کبیر کہا نہ کسے ٹھیک، بن نانک ملی نہ کسے سرنائیہ۔ سارے منگدے گئے بھیکھ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ لوک مات نیت نوت کردے رہے اڈیک، کون ویلا درشن دیوے سچا ماہیا۔ گر اوتار منگدے گئے چرن پریت، اٹھے پہر دھیان لگائیہ۔ نو سو چرانوے چوکڑی گئی بیت، گیرا گیرے نال بھوائیہ۔ کسے نوں کہہ کے گیا وڑیا مندر مسیت، مٹھ شودوالے کسے نوں رہیا پھرائیہ۔ کسے نوں کہا تیر تھ ت اندر ہويا پینت، پنت اپنا روپ دھرائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیہ۔ کوئی کہے میرا ٹھاکر، سل پوجس وقت لنگھایا۔ کوئی کہے میرا قادر، سجدہ سیس جھکایا۔ کوئی کہے میٹوں دیوے آدر، سر میرے ہتھ لگایا۔ کوئی کہے دھن دھن گر تیغ بہادر، جس اپنا سیس بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا بھيو دئے گھلایا۔ وار سیس منگی منگ، اپنے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا پیار تیرا رنگ، میری دھار تیری سرنائیہ۔ تیرا گیت میرا چھند، میرا چھند تیری شنوائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آپا تیری جھولی پائیہ۔ آپا تیری جھولی پایا، ماپا جگت تجایا۔ تھاپن تھاپا تیری آیا، ساچی سیوا اک رکھایا۔ جوتی جاتا تیرا بھيو نہ آیا، نور نورانہ ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر رہے تیری چھایا۔ سر چھایا رہے جگدیش، ایک منگ منگائیہ۔ پنچ تت کایا پیسن لیا پیس، اپنی سیو کمائیہ۔ انتم لیکھے لگا تیرے سیس، تیری جھولی پائیہ۔ میرا خالی ویکھ کھیس، نال دست نہ کوئے رکھائیہ۔ گو بند دے کے آیا حدیث، ایک کر پڑھائیہ۔ تیرے سر سوہے تاج سیس، جگدیش ہوئے سہائیہ۔ تیری کوئی نہ کرے ریس، پر بھ دیوے مان وڈیائیہ۔ تیرا لیکھے لگے جیت، جو جن تیری ریت چلایا۔ تیرا فتح ڈنکا وجے مندر مسیت، زورا ور تیرا زور وکھائیہ۔ تیری رت برہم مت کرے ٹھنڈا سپت، کلجک نیہاں ہیٹھ دباہیا۔ ست ڈلارے رہنا اتیت، میں سندیشہ دیواں چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرائیہ۔ تیغ بہادر سچ سنایا ہر سندیشہ، ایک وار وٹی ودھائیہ۔ پُرکھ ابناشی نر زیشا، اپنی دیا کمائیہ۔ تیرا کھیل آپے ویکھا، اپنا کھیل کرائیہ۔ آپے وساں ساچے دیسا، پردیس میری وڈیائیہ۔ آد جگاد میرا پیشہ، جو گھڑیا بھن وکھائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیہ۔ اپنا بھيو کھولے کرتار، بھاوی اپنے رنگ

رنگائیندا۔ کلج آئے اتم وار، تیرا لہنا مول چکائیندا۔ ڈنک وجائے وچ سنسار، ساچا ڈنکا ہتھ اٹھائیندا۔ کرے کھیل اپرا پار، بھو کسے نہ آئیندا۔ بل دیوے آپ بلدھار، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ول چھل کھیل کرے نرنکار، اچھل چھل اپنی دھار رکھائیندا۔ جودھا سوربیر بلکار، اپنا مارگ آپ چلائیندا۔ تیری رت کرے پیار، رت رت نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا جھولی پائیندا۔ تیرا لہنا اتم دینا، دیونہارا نرنکار۔ توں ہی مٹیا میرا کہنا، حکمی حکم سچ ورتارا۔ اتم ویکھیں اپنے نیناں، دکھائے سچ دوارا۔ لکھ پوراسی تیرے مندر بہنا، تیرا مندر دھام نیارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپارا۔ کھیل اپرا ہر کراؤنا، دیوے وڈ وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارے تیرا سنگ نبھاؤنا، مل بہہ بہہ خوشی منایا۔ چھوٹے بالے نال رکھاؤنا، پچھلا بھو چکایا۔ پنجاں ایکا حکم سناؤنا، ایکا وار سمجھایا۔ منگو منگ جو گھر بھاؤنا، پُرکھ ابناشی پور کرایا۔ مل مل سب نے سپس جھکاؤنا، پر بہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ اپنیاں بھگتاں درس کراؤنا، جس ملیاں وچے ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم پوری آس کرایا۔ کلج اتم پوری کرے آس، دین دیال دیا کمایا۔ بھگت دوار کرے پرکاش، لوک مات ویکھ دکھایا۔ نرگن بنے داسی داس، سرگن ساچی سیو کمایا۔ ساچے گرہ کر کر واس، اپنا بھو دے کھلایا۔ پورب لیکھا رکھے یاد، بھل کدے نہ جائیا۔ لیکھے لائے کیتی فریاد، فرما بردار بنے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوار دے دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا ناؤں رکھایا۔ کلج کایا کرنی پدھر، گرکھاں دے وڈیائیا۔ تیری پوری کرنی پچھلی سدھر، پورب جنم جو منگ منگایا۔ بن ڈھیاں وڑیا اندر، اپنی کھیل دکھایا۔ سرشی ویکھے ہوئی کھنڈر، اپنا حکم ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار چلائیا۔ چار بلد چار جگ، نام پنجاں اتے کائیا۔ جگت گگرم کراہا پچھے رکھیا چک، تند تند نال بندھایا۔ آگے پچھے رکھیا رخ، پھرے واہو داہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگایا۔ تھلے جتا ہر جی کلج، گر سکھ اتوں آپ دبا ئیندا۔ سچے پاسے لگا ستجگ، بن سوانی سیو کمائیندا۔ سب دی اودھ وارو واری گئی نگ، چارے کرے اکٹھے گر سکھاں مندر ہیٹھ ڈا ہندا۔ گر سکھ بھار لین چک، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ بن روپ جے رہے لگ، اٹاں گارے نال پرگٹائیندا۔ کر گگرم جو گئے سک، ہرے بوٹے پھیر کرائیندا۔ چار جگ گرکھاں دا آوندیاں ویکھن گھ، جو گھ

ہر جوُ درشن پائیندا۔ دھن بھاگ سفل ہوئے دھرت مات دی گھ، پُرکھ ابناشی جن بھگتاں محل آپ بنائیندا۔ گوہند سکھنا گیا سکھ، انتم ایکا منگ منگائیندا۔ کون ویلا آئے مات ہر جوُ بھگتاں کرے پُچھ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ میرا بوٹانہ جائے سُنک، ہری سنج کیاری آپ کرائیندا۔ میں وی نال چل کے آواں چھوٹا پت، سدا چھوٹیاں اُنگی نال لگائیندا۔ سَنگھ آتما کُجک نوں رنج رنج کُٹ، تیرے ہتھ نام ڈنڈا اک پھرائیندا۔ پاؤنا بھار نہ سکے اُٹھ، دوہاں ہتھاں نال دبائیندا۔ کھڑوتیاں زور نہ لگے تے اُتے جانا جھک، سَنگھ ساچا راہ بتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کراہ بے پرواہ بیوساہ آپ پھرائیندا۔

★ ۲۷ کنگ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہر جن سدا اک آشیر، آسرا نام جنائیا۔ بھگت بھگونت بدل تقدیر، تدبیر اک سمجھائیا۔ ترے گن مایا کٹ زنجیر، امرت جام پیائیا۔ جگت وچھوڑا کٹ بھیڑ، ساچے راہ چلائیا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ آخیر، آخر اپنا میل ملائیا۔ درس دکھائے بے نظیر، نظر نظر نال ملائیا۔ جس جن دیوے آپ آشیر، واد وواد رہے نہ رانیا۔ مہربان وڈ پیرن پیر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا کیا جانے جگت حقیر، جگت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت دیوے دھیر، ست سنتو کھ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ آشیر اک رکھائیا۔ ملے آشیر ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ ہر جن منگے اکو منگ، آتم پر ماتم کھیل کھلائیندا۔ کایا اندر سچ پلنگ، سچ محل آپ سہائیندا۔ انحد انادی اک مردنگ، بن تار ستار و جائیندا۔ لیکھا جانے جیو پند برہمنڈ، انڈ اپنی کھیل کھلائیندا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، رس رسیا اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ آشیر اک رکھائیندا۔ اک آشیر ایکا گھر، آد جگاد سمائیا۔ اکو دیونہارا ور، ورا داتا بے پرواہیا۔ جن بھگتاں رکھے کھلا در، در دروازہ اک کھلائیا۔ جگت وکار چکے ڈر، لوبھ ہنکار نہ کوئے جنائیا۔ اک جنائے سچ پیار، پریم پیار اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ آشیر اک رکھائیا۔ سچ آشیر آشیر واد، واد وواد میٹ

مٹائیندا۔ جگت واسنا لیوے کاڈھ، ساچا سنگ نبھائیندا۔ سدا سہیلا کرے لاڈ، گود گودی آپ بہائیندا۔ جن جن جن سُنے فریاد، بھيو ا بھيد آپ کھائیندا۔
 دیونہارا اکو داد، اٹھ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی آشیر اک جنائیندا۔ آشیرواد ملے ہر ناؤں، ہر نامہ گھر گھر پایا۔
 ساچا وسے نگر کھیڑا گراؤں، گرہ مندر اک سہایا۔ ہر جن کرے سچ نیاؤں، جوٹھ جھوٹھ موہ چکایا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنی دیا
 کمایا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، لوک مات دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رنگ رنگائے ہر نرنکار،
 نرگن اپنی دیا کمایا۔ وست امولک جھولی دیوے ڈار، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ لکھ چوڑا سی دیکھ وچار، گرگھ سبجن لئے ملایا۔ بن ڈٹھیاں کرے پیار، اندٹھ
 اپنا رنگ دکھایا۔ آتم سیجا سہائے بنک دوار، بنک دواری دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک آشیر ایکا وار جھولی پائیا۔ پرنسیپل
 دا اکو پرنسیپل، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ کایا مندر اندر رکھنا آتم بل، من منسا سرب مٹائیندا۔ آد جگاد ابناشی کرتا اچھل اچھل، دل چھل اپنی کھیل
 کھائیندا۔ جوتی جاتا جوتی بھے رل، دس کسے نہ آئیندا۔ بن اگنی دپیک جائے بل، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 پرنسیپل اک دکھائیندا۔ پرنسیپل ہر کا دوار، ایکا گھر دکھایا۔ راج محل اُچ منارا، راج جوگ وڈیایا۔ جگت و دیا کھیل نیارا، بھگت و دیا بن اکھر کرے
 پڑھایا۔ کھن پڑھن توں وسے باہرا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ جس جن کھولے بند کواڑا، اپنا راہ دکھایا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا، اگنی رُپ نہ کوئے
 وٹایا۔ امرت برسے ٹھنڈی ٹھارا، سینتل دھار وہایا۔ پڑھ پڑھ جگت نہ ملیا کوئے کنارہ، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ جس جن کرپا کرے آپ گردھارا،
 گرو اپنی دیا کمایا۔ نیتز لوچن نین کھولے اپنی دھارا، اگیان اندھیر مٹایا۔ ہر کا اکھر جس وچارا، مل ہر ہر خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، انتر بھيو دے جنایا۔ انتر بھيو من اُمنگ، من متتا رہی گر لایا۔ جگت واسنا لگا جنگ، اٹھے پہر لڑایا۔ بن نوبت و بے مردنگ، من منو آ
 رہیا وجایا۔ سرتی ہوئی بھنگ، ہر کا راہ نہ کوئے دکھایا۔ بن ہر درس نہ آئے پرمانند، نبجانند نہ کوئے رسایا۔ پڑھ پڑھ تھکے تتی دند، رسنا جہوانال ملایا۔
 دیکھ دیکھ تگے سورج چند، کایا مندر اندر ہوئے نہ کسے رُشنا یا۔ جس جن صاحب سنگر سنائے ایکا چھند، گیت سہاگی آپ جنایا۔ خوشی کرائے بند بند،

بندی خانہ توڑ تڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم واسنادے بُجھائی۔ من واسنا من من رنگ، من متی جگت رنگیا۔ بدھی ہوئی انتم ننگ، پردہ سپس نہ کوئے لکایا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ دیوے سچا انند، نخبھر جھرنانہ کوئے جھریا۔ گھر وچ مندر گھر وچ دھار گھر وچ وہے ساچی گنگ، ہری دوار گھر بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے ساچا در، در دروازہ دئے کھلایا۔ در دروازہ کایا اندر، اندرے اندر آپ لگایا۔ ہر کاناؤں پڑھ ویکھنا مندر، ہر مندر رہیا سہایا۔ آپے توڑے لگا جندر، نام ہتھوڑا اک لگایا۔ من منوآدہ دیش نہ اٹھ اٹھ دھائے بندر، جگت واسنا بند کرایا۔ بھاگ لگائے ڈوگھی کندر، جوتی جوت کر رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم واسنا پور کرایا۔ من واسنا بوہ بدھ بھانت، چھن چھن روپ وٹائی۔ ہر جن ہے اک اکانت، ایک ہر لولائی۔ ہر جووسے اک پرانت، ایک راشٹر رہیا سمجھائی۔ جو جن ویکھے مار جھات، تِس اپنی بوجھ بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ ہر جن دئے چڑھائی۔ جگت اشانتی ہوئے دُور، من چنتا رہن نہ پائی۔ کریا درس حاضر حضور، ہر دُکھڑا دئے مٹائی۔ آسا منسا پوری ہوئے ضرور، ضرورت کوئے رہن نہ پائی۔ گھر بھنڈار کرے بھر پور، ایک بھچھیا دئے ورتائی۔ بن گواہاں معاف کرے قصور، جس جن اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جگت اشانتی جائے نس، اپنا پنندھ مُکائی۔ گھر وچ ملے ساچا رس، سٹکھ سہج سہج دکھائی۔ نام ندھانا تیر مارے کس، جگت اوکھد دئے مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکٹ گرہ لیکھا دئے چُکائی۔ آگیا وچ آگیا کار، ڈور بھگتاں ہتھ پھرائیا۔ بھگتاں دی پر بھ کڈھن آئے وگار، لوک مات ویس وٹائی۔ اپنا کارج جائے وگاڑ، جن بھگتاں وگڑے کارج ٹھیک کرائیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، زرگن سرگن روپ وٹائی۔ جوں ہرناکش چبایا اپنی داٹھ، پرہلا دھویا سہائی۔ ہر جن کدے نہ آوے ہار، جس ایک اوٹ رکھائی۔ پھڑ باہوں کرے پار، ویکھے کھیل یدھ لڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی خوشی منائی۔ دُکھ درد جائے لٹھ، اکو سوہنگ نام دھیایا۔ کایا چلے ساچا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمایا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، چنتا روگ دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بالی بالائے تریا۔ ساچی سردھا بھگت وست، بھگوان اپنی جھولی پائی۔ جگ جگ جن بھگتاں آگے پھرے دست بدست، اپنی سیو کمائی۔ لیکھا جانے کیٹ

ہست، ذات پات اُوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی شردھا اک رکھائیا۔ ساچی شردھا ہر جن پیارا، پریم پریم نال بندھائیا۔ پاربرہم پر بھ بنیا رہے ونجارا، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ آوے جاوے وچ سنسارا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گرگھ وِلاٹے اپنی وارا، لکھ چوڑاسی دس کسے نہ آئیا۔ ساچی شردھا ہر کا بھرے بھنڈارا، ہر اکو آس تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اپنی جھولی پائیا۔

پٹھان کوٹ و سن کئی ہزار، گنتی گنت وچ نہ آئیا۔ امیر غریب روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ مندر گردوارے ویکھ ویکھ کرن وچار، ہر جو نظر کسے نہ آئیا۔ پوجا پاٹھ کر کر کرن نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ تلک للائی کر شنکار، مستک ریکھا رہے بدلایا۔ گل پا پا پھولن ہار، تن سنگدھی رہے چڑھائیا۔ ہر بھگت اکو منگے ہر کا درس دیدار، بن ڈٹھیاں چین نہ آئیا۔ ہر جو آئے چل دوار، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ پٹھان کوٹ کوٹ ویکھے سنسار، ہر جن کایا کوٹ نظر کسے نہ آئیا۔ جس جن اندر وڑیا آپ مرار، مرلی اپنا نام وجائیا۔ گند منوہر لکھی نرائن کر شنکار، مکٹ سیس جگدیش ٹکائیا۔ جوں پیر سدا مے کریا پیار، آپ اپنے گلے لگائیا۔ توں کایا کوٹ کر وچار، و بچار دے مٹائیا۔ راتیں ستیاں دے دیدار، نور باطن روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنا کھیل دکھائیا۔ اٹھ گرہ اٹھ ت سنگ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نال رلائییا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، بے انت بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا رنگ، دو جہان ویکھ دکھائیا۔ جگ جگ مٹھکتا دیندا آیا دنڈ، آپ اپنی بدھ بنائیا۔ لکھ چوڑاسی گرلائے وچ نوکھنڈ، ست دیپ رہیا گرلائییا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی چھبھی پوہ ونڈے ساچی ونڈ، چار جگ دے تیئی اوتار بھگت اٹھاراں نال آدھار، در منگائے گرو دس حکمی حکم ورتار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے خبردار، شبد سندیشہ اک جنائیا۔ اٹھ گرہ پاوے سار، بھانا سہے سرب زرنکار، بن بھانے بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ سورج چن کرن وچار، منگل بدھ رہے دھاہاں مار، برہسپت اپنی منے ہار، شکر اٹھے بلدھار، شنی ویکھے سچ اکھاڑ، واہ واہ ہر جو کھیل کھلائییا۔ جوں بھاوے توں کرے کرتار، ڈور بھگتاں ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیا۔ بھگت

دوارا رہیا بن، پُرکھ ابناشی آپ بنائیدا۔ سیوالائے گندھرب گن، کروڑ تیتیس سنگ رلائیدا۔ سُرپت راجا اند رہیا من، پر بھ اگے نیوں نیوں سیس
جھکائیدا۔ شو شکر سنے لا لاکن، سچ سندیشہ کون الائیدا۔ برہما ویتا کہے دھن دھن دھن، پاربرہم کون کھیل کھلائیدا۔ وشنوں نرگن چڑھیا چن، وشو اپنا
رنگ دکھائیدا۔ بھگون جو گھڑیا سو دیوے بھن، گھرن بھنہار آپ ہو جائیدا۔ جن بھگتاں کہنا لے من، جگ جگ اپنے بھگت پرگٹائیدا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ گرہ نو کھنڈ نو نو کرے اک ونڈ، اک اٹھ اٹھ نال پرنائیدا۔ گرگھ سجن ساچا رنگ، گر سترگر آپ چڑھائیا۔ نام
ندھان وجے مردنگ، نوبت ایکا ہتھ اٹھائیا۔ لیکھا جانے پری اند، پرائند سو بھاپائیا۔ جس جن دیوے آتم پرمانند، اپنی بو جھ بھجائیا۔ دئی دوتی ڈھاپے
کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، انحد ناد وجائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، گر گوہند آسن لائیا۔ جس ٹٹی لئی گنڈھ، سو صاحب سدا
سکھائیا۔ تس صاحب کولوں منگیئے منگ، دیونہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ہر جن سجن ہر ہر
میت، جگ جگ کھیل کھلایا۔ گھر مندر گاؤ ہر ہر گیت، گوہند میلا سچ سبھایا۔ کرے کرائے پت پت پت، پتت پاؤن دیا کمایا۔ ناتا توڑ مندر مسیت،
گرودوارا وچ گھر دکھایا۔ صاحب سہیلا وسے چیت، چت وت ٹھگوری کوائے نہ پایا۔ چار ورن چلائی ساچی ریت، ایکا پنتھ سجایا۔ پُرکھ اکال نبھاؤنی پریت،
دو جا اشٹ نہ کوائے منایا۔ گر کاشد ٹھانڈا سیت، گر وگرنتھ گر وڈیایا۔ ہر جن سدا رہے اتیت، ترے گن پوہ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے انگ لگایا۔ گرگھ لگائے اپنے انگ، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ گر گوہند سورا سربنگ، دیناں انا تھاں ہوئے سہائیا۔ کلج کوڑ گڑیارا
مکائے پندھ، سترجگ ساچا مارگ لائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے کھنڈ کھنڈ، برہمنڈ دین دہائیا۔ چوڑاں لوک ویکھن گجری چند، کون کوٹ کرے رُشائیا۔ نرگن
نور سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سنگھ نہنگ وجاؤن نام مردنگ، نام مردنگا ہتھ پھڑائیا۔ مسمکھاں وڈھے کنڈھ، منہ دے بھار سٹایا۔ ایکا ہتھ
پھڑائے چند پر چند، چار کنت پئے دہائیا۔ جس گوہند گایا پتی دند، دھن دھن جنیدی مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سدا
ترائیا۔ گرگھ تارے پُرکھ اکال، اگم بے پرواہیا۔ سدا سدا سد دین دیال، دیناں انا تھاں ہوئے سہایا۔ اپنے ہتھ رکھائے کال مہاکال، مہاکال بھيو چکایا۔

گر سیکھ توڑ جگت جنجال، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گوہند لیکھا چکائے شاہ کنگال، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے بنیا گجری لال، اپنے لال نہیاں ہیٹھ دہایا۔ کلجگ اتم کرے پھیر سنبھال، زرگن نور کر رُشنا یا۔ سنت سہیلے لئے بھال، اندر وڑ وڑ پردہ دے چُکایا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈال، پت ڈالی آپ مہرکایا۔ اپنا کرے حل آپ سوال، دوسر بھیو کسے نہ آیا۔ اتم کل سمبل لئے سرت سنبھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سدا صلاحیا۔ گرگھ منگے گوہند درس، گر گوہند دیا کمائییا۔ سنگھ مٹائے ساچی حرص، سنگھ سورپیر شہنشاہیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، جگت گرا ویکھ دکھائییا۔ امرت اتم میگھ دیوے برس، نجھہر جھرننا اک جھرائیا۔ گرگھال لاہے بچھلا قرض، مقروض اپنا آپ دکھائییا۔ کلجگ اتم پورا کرے فرض، کیتا قول نہ کدے بھلائییا۔ جس نوں اپنی ہتھیں اپنے گھر کیتا درج، تس دانام نہ کوئے مٹائییا۔ سنگھ روپ ہوئے گرج، ایکا فتح ڈنک وجائییا۔ پہلی وار پُرکھ اکال گیا ورج، آپ اپنا بھیو کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے تھائییا۔ ہرجن میلا سچ دوار، گر گوہند در سہائییا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، زراکار آپ کرائییا۔ جوتی جامہ ویس اپار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائییا۔ سمبل نگر دھام نیار، سچ سنگھاسن سوہا پائییا۔ زرگن جوت جگے اگم اپار، جوتی جاتا ڈگمگائییا۔ انحد شبد ناد دھنکار، دھنی دھن ناد وجائییا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قُدرت قادر ویکھ دکھائییا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائییا۔ مقامے حق سانجھ یار، سچ سنگھاسن سوہا پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ایکا گھر، گرگھ گھر وچ گھر سہائییا۔ گھر وچ گھر سوہاؤنت، ہرجن ملے وڈیائییا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سچا کنت، ہرجن ساچے لئے پرنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رسنا جہوا نیا منت، ایکانام کرے پڑھائییا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا دے مٹائییا۔ گر گوہند وڈیائی اکو سنگت، گر سنگت گر گر روپ سہائییا۔ کسے کول نہ ہوئے منگت، جس ملیا گوہند سچا ماہیا۔ اک نانک لایا انگ انگد، گوہند گر سیکھ سارے گود بہائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن چُکائے جگت ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائییا۔ گوہند میلا سچ درگاہ، گر نانک نال ملائییا۔ پُرکھ اکال پکڑے بانہہ، سر اپنا ہتھ ٹکائییا۔ جس جن جپایا اپنا ناں، آپ اپنے سنگ رکھائییا۔ آپے بنے پتا ماں، بھائی بھین ساک سجن آپ اکھوائییا۔ ایہتھے اتھے دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کوئے

رکھائیں۔ پھر پھر ہنس بنائے گا، جس جن اپنا نام چھپائیں۔ نتھاریاں دیوے تھاں، درگاہ ساچی آپ بہائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیں۔ درگاہ ساچی سچ لکانا، پُرکھ اکال اپنے ہتھ رکھائیں۔ اوتھے کوئی نہ تےجے راجا رانا، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکائیں۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، تے اپنے مارگ لائیں۔ گوہند گرشبہ اگئی لے کے آئے بانا، گرگھ ساچے لئے چڑھائیں۔ بچھنڈ دوارے دیوے مانا، آپ اپنی گود بہائیں۔ جس جن مٹیا ستگر بھانا، تے جن ہوئے آنت سہائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں دیوے وڈ وڈیائیں۔ دو جہاناں ستگر مالک، ملک الموت در دُرکائیں۔ لیکھا جانے خلق خالق، مخلوق اپنی دھار دکھائیں۔ گرگھ بے سدا پرتپاک، بن سیوک سیوک کھائیں۔ جس جن گوہند چرن گھالی گھالک، تے پوری گھال کھائیں۔ درگاہ ساچی بنے ثالث، رائے دھرم نیڑ نہ آئیں۔ کلجگ انتم چار ورن پنٹھ خالصہ بنائے خالص، خالص اپنا رُپ دکھائیں۔ جگت مایا وچ کدے نہ آئے آلس، نندراسنگ نہ کوئے جنائیں۔ گرگھ اٹھائے بالک، امرت سیرگھ چوائیں۔ آپے ہوئے سب دا جانت، انجانت میل ملائیں۔ بن ڈٹھیاں کرے پچھانت، جگت نیتر نظر نہ آئیں۔ انتم دے کے گیا ضمانت، گرگھ ساچے پار کھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیں۔ درگاہ ساچی سچ محلہ، ستگر پورا آپ سہائیں۔ پُرکھ اکال اک اگلا، زرگن بیٹھا آسن لائیں۔ آپے رُیا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل آپ سہائیں۔ آپے دیک جوتی بلا، زرگن جوت کرے رُشنائیں۔ آپے سچ سندیش شبہی گھلا، نام مردنگ اک وجائیں۔ آپے گوہند گرگھ پھڑایا پلا، پھڑیا پلو چھٹ کدے نہ جائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی ہوئے سہائیں۔ درگاہ ساچی گرگھ گھر، گرگھ ستگر آپ بنایا۔ لکھ چوراسی جے پئے مر، مرن جس کھیل کھلایا۔ ہر جن ورا نہ رکھے کوئی ڈر، نہ بھو ایکا ایک دھیایا۔ ایکا پُرکھ اکال لئے ور، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ زرگن سرگن لئے پھڑ، آتم پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دیوے وڈیایا۔ درس اندر سرب دات، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ درس اندر پتاما، پوت سپوت دئے وڈیایا۔ درس اندر اتم ذات، ذات پات رہن نہ پائیا۔ درس اندر سچانانت، گرچرن سرن سرنائیا۔ درس اندر اترے گھاٹ، پارکنار دکھائیا۔ درس اندر مٹے اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ درس اندر پچھے وات، گرگھ میل ملایا۔

درس اندر مٹے ناتا من مت کمذات، گر سنگر کرے پڑھائیا۔ درس اندر دیوے نام کھات، سچ بھنڈارا آپ بھرائیا۔ درس اندر دیکھے مار جھات، بند تا کی آپ گھلائیا۔ درس اندر دیوے امرت بوند سوانت، سبھر جھرنا اک جھرائیا۔ درس اندر گر سکھ میلا اک اکانت، رُوپ انوپ آپ پر گٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے درس آپے دید، دیونہار آپ ہو جائیا۔ درس اندر گو بند میلا، گر گو بند آپ ملائیا۔ درس اندر گرو گر چیل، گر چیل رُوپ وٹائیا۔ درس اندر سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھائیا۔ درس اندر ملے اک اکیلا، زرگن اپنا بھيو چکائیا۔ درس اندر کٹ دے رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ درس اندر آپ جنائے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے جنائیا۔ درس اندر گر سنگر اچرج کھیل کھیل، گر گھ ساچے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک درس دے وڈائیا۔ درس اندر ملے گر میت، متر پیارا دیا کمائندا۔ درس اندر کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نبھائندا۔ درس اندر سنائے سہاگی گیت، اپنا ڈھولا آپے گائندا۔ درس اندر کرے کایا پت پت پت، دُرمت میل دھوائندا۔ صدی چودھویں رہی بیت، چاروں کٹ جگت سمجھائندا۔ انتم ناتا تٹنا مندر مسیت، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ پُرکھ اکال دین دیال ایک رنگ رنگاونا ہست کپٹ، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائندا۔ پُرکھ اکال گاونا سب نے گیت، شرع شریعت میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس اندر دیوے دیدار، گر سکھاں کرے سچ پیار، پیار پیار نال پرنائندا۔ پیار اندر گرو گو بند وسے، آنت گیا سمجھائیا۔ گھٹ مندر بہہ بہہ آپے ہسے، اپنی خوشی منائیا۔ کرے پرکاش بن رو سسے، سورج چن مکھ شرمائیا۔ جس گر سکھ اپنا مارگ دسے، آتم انتر بوجھ نبھائیا۔ سو گر سکھ گو بند تیرے چرن ڈھٹھے، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ ناتا توڑے تیر تھ اٹھٹھے، جننا سُرستی گنگا گوداوری نہ نہاؤن جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک درس دے سمجھائیا۔ ایک درس کایا گڑھ، گو بند آپ جنائیا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ بن و دیا اکھر جائے پڑھ، ایک اکھر آپ سنائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویس وٹائیا۔ سنت سہیلے گر گھ گر سکھ لئے پھر، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ ساچے ایک درس دکھائیا۔ ایک درس دیوے کرتار، ہر جن ساچے آپ جگایا۔ ایک وست دیوے نام بھنڈار، انملڑی دات ورتایا۔ ایک کھولے بند کواڑ، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ ایک جوت

کرے اُجیار، جوت زرنجن ڈمگایا۔ ایک امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، بوند سوانتی کھ چوایا۔ ایک ساچی سیجا کرے پیار، آتم سیجا سو بھاپایا۔ جس گرسکھ دیوے
 آپ دیدار، تس لوچن آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس ترس آپ کمایا۔ وچار اندر نہ آئے وچار، بدھ مت نہ کوئے وڈیایا۔
 گر گوہند سے سب توں باہر، کہنا کتھن نہ جانیا۔ جس کرپا کرے اپر اپار، اپر پیر بوُجھ بُجھانیا۔ آپے دیوے درس دیدار، نیتز نین نین بگسائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وچار وچار نال ملایا۔ بھنڑی زین چڑھیا چا، گرسکھاں درشن پایا۔ گرسکھ میرا بنے ملاح، گوہند لئے ملایا۔ غریب
 نہانیاں جو پکڑے بانہہ، نتھوایاں لئے اٹھایا۔ امرت جام دئے پیا، ایک رنگ دکھایا۔ ہنس کاگ دئے بنا، کاگوں ہنس اڈایا۔ میری زین اندھیری مٹے نہ،
 میرا اندھ نہ کوئے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرایا۔ بھنڑی زین کرے پکار، گرسکھ آگے سپس جھکانیا۔ میں سنیا تیرا
 گوہند میت مرار، تیرے سنگ سے تیرا ماہیا۔ میں کلجگ انتم آئی وچ سنسار، چاروں کنٹ اندھیرا چھانیا۔ گھر گھر ہوئے آنت و بچار، ہر کا نام نہ کوئے
 دھیایا۔ نیتز رو رو دھاہاں رہی مار، کھلڑے کیس رہی دکھانیا۔ بن گوہند کرے نہ کوئے پیار، بھلی سرب لوکانیا۔ جس آپا دتا وار، غریب نہمانے گلے
 لگایا۔ انتم دے کے گیا سہار، ایک نعرہ لایا۔ پرگٹ ہوئے آپ زرنکار، نہہکنکا ناؤں رکھانیا۔ گوہند ڈنکا وجے وچ سنسار، نو کھنڈ پر تھی آپ سنایا۔
 پرگٹ ہووے جو دھا سور بیر بلی بکار، بل اپنا آپ دھرائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، سپس تاج نہ کوئے ٹکانیا۔ ساچے تخت بہے آپ
 کرتار، کرے کرائے سچی شہنشاہیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی کھیل اپار، لوک مات وجے ودھانیا۔ بھنڑی زین گرسکھاں آئی دوار، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔
 دھن دھن دھن گرسکھ، جس گوہند اوٹ رکھانیا۔ گر گوہند اوٹ جس لئی رکھ، ایک آس تکانیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہو یا دکھ، اپنا پنڈھ مکانیا۔ ایک چڑھیا
 ساچے رتھ، سچ دوار ملے وڈیایا۔ لہنا دینا چکھے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چیار دئے گواہیا۔ سنگر گرو گرسکھ سے پاس، گر گوہند اک ملاہیا۔
 سو گرسکھ کیوں ہوئے نراس، آسا آسا پور کرایا۔ نج آتم کرے واس، پر ماتم میل ملایا۔ گرسکھ سدا شباش، جس تجی سرب لوکانیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں آد جگاد دئے وڈیایا۔

سنگھ نہنگ سوہنا بستر، کایا بستی آپ وسائیا۔ گر گوہند پہنایا اپنا شستر، شتر و رہیا گھائیا۔ اک چڑھایا ساچے استر، نام گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ اٹھے پہر
 واگرو جاپ کری کسرت، اپنا بل ودھائیا۔ انت گوہند پوری کرے حسرت، دیوے درس سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بانا آپ
 سہائیا۔ کالے پیلے سوہنے چیرے، چیرے والا دیکھ دکھائیا۔ گرگھ لال ساچے ہیرے، مانک موتی آپ اٹھائیا۔ میل ملائے وڈ پیرن پیرے، اُچ پیر ہوئے
 سہائیا۔ کلج آیا انت اخیرے، سب دی کرے صفائیا۔ اپنا کھیل جانے دھیرے دھیرے، دھیرج اپنے وچ سہائیا۔ جیو جنت بٹھے نام زنجیرے، ہر کا
 ناؤں سنگل اک اٹھائیا۔ لہنا دینا چکائے ہست کیرے، کیٹ ہست دیکھے تھاوں تھانیا۔ سمند ساگر ورو لے نیرے، نام مدھانا ایکا پائیا۔ دین مذہب ورن
 برن جو ہوئے لیر و لیرے، اتم ایکا گنڈھ بندھائیا۔ جوں روداس پایا مل کیرے، کنگن دے وڈائیا۔ توں گرگھیاں امرت پیائے ساچا سیرے، رس
 امرت کھ چوایا۔ اتم آپے کٹے بھیرے، سر اپنے بھار اٹھائیا۔ نہنگ سنگھ اٹھاونا بیڑے، گر گوہند نال ملایا۔ دھن بھاگ گر ملیا جیوڑے، جیون مکت
 کرایا۔ منمکھ انت شبد ویلنے پیرے، نہ سکے کوئے بچایا۔ سوہن بستر نیلے لیرے، پگڑی دستار روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 پریم پریم رنگ رنگایا۔ لوہا پارس جائے بن، منکا مالا من نال ملایا۔ سنگر سنے اپنے کن، سو گرگھ ہردے اندر دھیائیا۔ ملے وڈیائی ساچے تن، جس رسنا
 گوہند نام سہائیا۔ گر گوہند نظر نہ آئے جیو اٹھ، گرگھ دیکھن چائیں چانیا۔ آد جگاد جگ جگ چڑھیا رہے گجری چن، جس دا اکو پڑکھ اکال پتا مایا۔ تس
 گوہند کہو دھن دھن دھن، جو گرگھیاں امرت گیا پیایا۔ جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بھن، ایکا رنگ چڑھائیا۔ اپنی ہتھیں لاکے گیا ڈن، اپنا تھم سمجھائیا۔ پڑکھ
 اکال سب نے لینا من، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا اشٹ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے گھر ملایا۔ ساچا کھنڈا سچ کرپان،
 کرپاندھ آپ پہنایا۔ بن گر گھڑے نہ کوئے وچ جہان، لوہار ترکھان نہ کوئے وڈیایا۔ کایا اندر رکھے آپ گیان، ماٹی چم پوچ پوچایا۔ تس کھنڈے مٹی
 سب نے آن، جو کھنڈا گوہند گیا دکھائیا۔ پرگٹ کرے آپ بھگوان، اپنی سیو کمایا۔ گر سکھاں ملیا دھر دادان، لوک مات خوشی منایا۔ کلج انت رہے
 نہ کوئے انجان، بھل وچ نہ کوئے بھلائیا۔ گوہند سورا پرگٹ ہووے وچ جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ سنجگ ساچا لائے آن، کلج کوڑی کر یا دئے

کھپائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی ہوئے پردھان، نو کھنڈ پر تھی ایک حکم جنائیا۔ لہنا دین چکائے کرشنا کاہن، رام نام نہ کوئے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے سلام، محمد شریعت نہ کوئے رکھائیا۔ انجیل قرآن نہ کوئے کلام، مکہ کعبہ نہ پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر نہ دیوے کوئی پیغام، حکمی حکم نہ کوئے جنائیا۔ ایک حکم ورتے سری بھگوان، برہمنڈ کھنڈ بندھن پائیا۔ گوہنڈ جھلے اک نشان، سرشٹ سبائی دئے دکھائیا۔ کرے کھیل آپ مہربان، اپنی دیا آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تن آپ سجائیا۔ سر سوہے چکر ڈالا، چکرورتی چکر چلائیندا۔ ایک دسیارہ سکھالا، گوہنڈ اپنا پنڈھ مکائیندا۔ میرا سکھ سب توں نرالا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ہتھ پھڑائی ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ نہ کوئی سندھیا نہ ترکالا، امرت ویلا اک دکھائیندا۔ گرسکھاں مکھ پونجھے آپ نال رومالا، بن سیوک سیوک مکائیندا۔ آنت ہوئے آپ دلالا، سچ دلالی آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے در سہائیندا۔

